

तत्पददर्शनार्थं गुरुवशो भामाह यस्याननदाशिभिर्नत्रैः पिवत्यो नायो नराश्च नतत्पुः नतप्ताः निमेषोन्मेषमात्रव्यवधानमप्यसह
मानास्तत्कर्तुर्निमोः कुपिताश्च बभूवुः कथं मृतमाननम् मकरकुंडलाभ्यां चारुक्कणौ भ्राजंतौ कपोलौ चतैः सुभगं सुविलासोहा
सोयस्मिन् नित्यमुत्सवोयस्मिन् ६५ श्रीकृष्णस्य चरितं समासतो वर्णयति जातइति ह्यभ्याम् जातो निजेन रूपेण पश्चात्सुरुषोम

यस्याननं मकरकुंडलचारुक्कणभ्राजत्कपोलसुभगं सुविलासहासम् नित्योत्सवं नतत्पुर्दृशि
भिः पिवत्यो नायो नराश्च मुदिताः कुपिता निमेषश्च ६५ जातो गतुः पितृगृहाद्भ्रजमेधितार्थो हत्वारि
पून्सुतशतानि कृतोरुदारः उत्पाद्यतेषु पुरुषः क्रतुभिः समीजे आत्मानमात्मनिगमं प्रथयन् ज
नेषु ६६ पृथ्याः सर्वे गुरुभारं क्षपयन् कुरूणामतः समुत्थकलिनायुधिभूषचम्बः दृष्ट्या विधू
यविजयेजयमुद्विगोष्य प्रोच्योद्धवाय च परसमगात्स्वधाम ६७ इति श्रीभागवते महापुराणे
नवमस्कंधे श्रीसूर्यसोमवंशानुकीर्तने यदुवंशानुकीर्तनं नाम चतुर्विंशोऽध्यायः २४

नुष्याकारः सन् ब्रजंगतः ब्रजवासिनामेधिता अर्थयितेतेषु दारेषु सुतानां शतान्युत्पाद्य आत्मनिगमं स्वकीयं वेदमार्गम् ६६ अंतः
समुत्थेन कलिनानिमित्तेन गुरुभारं क्षपयन् दृष्ट्वेव भूषचमूर्ध्विधूय विजयेजयमर्जनेन जितमित्येव सुहोषकृत्वा परंतत्त्वमु
द्धवायोपदिश्य स्वधाम सम्यवस्तेनैव रूपेण जगामेति ६७ इति श्रीभागवते टीकायां नवमस्कंधे चतुर्विंशोऽध्यायः २४

मा. न. टी.

५२

ईशस्यमायानियंतुः परस्य असंगस्य द्रष्टुः साक्षिणः आत्मनः सर्वगस्य न त्वेवं भूतस्य मायाविनोदं विना जन्मनः कर्मणो वा हेतुः संभवतीत्यर्थः ५७ किंच यस्य मायाचेष्टितं पुंसो जीवस्यानुग्रहः तस्य जीवानुग्राहकस्य कुतः कर्मादिपारतंत्र्येण जन्मादिसंभवः अनुग्रहमेवाह हियस्मान् देवस्थित्यादये इष्यते प्रलये लीनो पाधे जीवस्य धर्माद्यसंभवादुपाधिसृष्ट्यादिना धर्मादिसंपादनेनानुग्रहः तथा आत्मलाभाय मोक्षाय चेष्ट्यते तत्र हेतुः तेनैव श्रूयमाणेन तस्य स्थित्यादेर्निवृत्तेः ५८ तस्य चेष्टितं भूमेरनुग्रह इत्याह अक्षौहिणीनामिति द्वाभ्याम् अत्र

न त्वस्य जन्मनो हेतुः कर्मणो वा महीपते आत्ममायां विने शस्य परस्य द्रष्टुः आत्मनः ५७ यन्मायाचेष्टितं पुंसः स्थित्युत्पत्त्यप्यथायहि अनुग्रहस्तन्निवृत्तेरात्मलाभाय चेष्ट्यते ५८ अक्षौहिणीनां पतिभिरक्षरैर्नृपलां च्छलेः पुन आक्रम्य माणाया अपाराय कृतोद्यमः ५९ कर्माण्यपरिमेयाणि मनसाऽपि स्फुरेश्वरैः संकल्पैः श्रुव आक्रम्य माणाया अपाराय कृतोद्यमः ६० कलौ जनिष्यमाणानां दुःखशोकतमो नुदम् अनुग्रहाय भक्तानां संपुण्यं व्यतनोद्यशः ६१ यस्मिन् सत्कर्णपीयूषे यशस्तीर्थवरे सकृत् श्रोत्रांजलिरुपस्पृश्य धुनुते कर्मवासनाम् ६२ भोजवृष्यं यधकमधुशूरसेनदशोर्हकैः श्लाघनीये हितः शश्वत्कुरुसंजयपांडुभिः ६३ स्निग्धस्मितेक्षितोदारैर्वाक्यैर्विक्रमलीलया नृलोकरमयामासमूर्त्या सर्वांगरम्यया ६४

रायभारपरिहाराय ५९ स्फुरेश्वरैरपि मनसाऽपि अपरिमेयाणि अवितर्काणि संकर्षणसहितश्चक्रे ६० संकल्पमात्रेण भूभारहरणसमर्थस्यापि कर्मकरणं यशोविस्तारद्वारा भक्तानुग्रहार्थमित्याह कलाविति द्वाभ्याम् दुःखशोकतमो नुदतीति तथा तद्यशो व्यतनोत् ६१ यस्मिन् सत्कर्णपीयूषे यशोरूपे तीर्थवरे श्रोत्रमेवांजलिः पानसाधनं यस्य स पुरुषः सकृदपि उपस्पृश्य आत्ममनमात्रं कृत्वा तत्सौंदर्याकृष्टचित्तः कर्मवासनां धुनुते ६२ तदेवाह द्वाभ्याम् भोजादिभिः श्लाघनीयमीहितं यस्य सर्वैरंगैरम्ययामूर्त्या च ६३ ६४

अ०

२४

४२

सृजयोराष्टपाल्यांचवृषदुर्मर्षणादिकान् हरिकेशहिरण्याक्षौशूरभूम्यांचश्यामकः ४२ मिश्रकेशया
मप्सरसिहृकादीन्वत्सकस्तथा तक्षपुष्करशालादीन् दुर्वाक्ष्याधिक आदधे ४३ सुमित्रार्जुनिपालादी
नृशमीकात्तु सदा मिनी कंकश्चकर्णिकायां वैभक्तधामजयावपि ४४ पौरवीरोहिणीमद्रामदिरारोच
नाइला देवकीप्रसुखा आसनपत्न्य आनकदुदुमैः ४५ बलगदसारयांचदुर्मदविपुलध्रुवम् वसुदेवस्तु
रोहिण्यांकृतादीनुदपादयत् ४६ सुभद्रोभद्रवाहश्चदुर्मदोभद्रएवच पौरव्यास्तनयात्येतेभूताद्याद्वाद
शाभवन् ४७ नंदोपनंदकृतकशूराद्यामदिरात्मजाः कौशल्याकेशिनंत्वेकमसूतकुलनंदनम् ४८ रोच
नायामतो जाता हस्तहेमांगदादयः इलायासुरुवल्कादीन्यदुसुरव्यानजीजनत् ४९ विष्टुष्टोधृतदेवाया
मेक आनकदुदुमैः शांतिदेवात्मजाराजन्यमप्रतिश्रुतादयः ५० राजानः कल्पवर्षाद्या उपदेवसुतादश
वसुहंससुवशाद्याः श्रीदेवायास्तुषट्सुताः ५१ देवरक्षितयालब्धानवचात्रगदादयः वसुदेवः सुतानष्टा
वादधे सहदेवया ५२ पुरुविश्रुतसुरव्यास्तुसाक्षाद्भूमौ विसृनिव वसुदेवस्तु देवक्यामष्टपुत्रानजीजनत्
५३ कीर्त्तिमंतं सुषेणं च भद्रसेनमुदारधीः ऋजुं समर्द्धं नभसं कर्षणमहीश्वरम् ५४ अष्टमस्तुतयोरा
सीत्स्वयमेव हरिः किल सुभद्राचमहाभागातवराजन्पितामही ५५ यदायदेहधर्मस्य क्षयो वृद्धिश्च पा
प्यनः तदा तु भगवानीश आत्मानं सृजते हरिः ५६

मस्तु स्वयमेवासीत् ननु कर्मादिना देतुना ताभ्यां जनितो वा यतोऽसौ हरिः ५५ तदेवोपपादयति यदेति त्रिभिः ५६ ५७ ५८

महाभोजश्चेत्येवं सप्त मारिष हे आर्ष ७ ८ ९ ततस्तदुपदेशनयेपंचषष्ट्यादिसंख्याः पुरुषास्ते अमृतत्वं मोक्षं प्राप्ताः १० ११ तस्य युधाजि
नः शिनिरनमित्रश्च १२ तस्य सत्यकः १३ सत्यकस्य पुत्रो युयुधानः तस्य जयस्तस्य कुणिः ततः कुणेर्युगंधरः अनमित्रस्यैवापरः वृष्णिर्ना

अ.
२४

सात्वतस्य सताः सप्त महाभोजश्च मारिष भजमानस्य निम्लोचिः किंकिणो वृष्णिरेव च ७ एकस्यामा
त्मजाः पत्न्या मन्यस्या च त्रयः सताः शताजिच्च सहस्राजिदयुताजिदिति प्रभो ८ बभूव देवा वृधसूत
स्तयोः श्लोकौ पठत्यमू यथैव शृणु मोदूरात् संपश्यामस्तथाऽतिकात् ९ बभूवः श्रेष्ठो मनुष्याणां देवैर्देवा
वृधः समः पुरुषाः पंचषष्टिश्च पट्सहस्राणि चाष्टच १० येऽमृतत्वं मनुप्राप्ता बभूव देवा वृधादपि महा
भोजोऽपि धर्मात्मा भोजा आसन्नतदन्वये ११ वृष्णोः सुमित्रः पुत्रो भूतयुधाजिच्च परंतप शिनिस्तस्या
नमित्रश्च निम्नोऽभूद नमित्रतः १२ सत्राजितः प्रसेनश्च निम्नस्या आसन्नः सुतो अनमित्रसुतो योऽन्यः
शिनिस्तस्याथ सत्यकः १३ युयुधानः सात्यकिर्वैजयस्तस्य कुणिस्ततः युगंधरो नमित्रस्य वृष्णिः पुत्रोऽ
परस्ततः १४ श्वफल्कश्चित्ररथश्च गादिन्या च श्वफल्कतः अक्रूरप्रमुखा आसन्नपुत्रा द्वादश विश्रुताः
१५ आसंगः सारमेयश्च मृदुरो मृदुविन्गिरिः धर्मवृद्धः सुकर्माचक्षेत्रो पेक्षोऽरिमर्द्दनः १६ शत्रुघ्नो ग
त्ररथात्मजाः एषु विदूरथाद्याश्च बहवो वृष्णिनंदनाः १७ देवानुपदेवश्च तथा चि

मपुत्रः १४ अक्रूरः प्रमुखो येषामित्यतदुणसंविज्ञानो बहुव्रीहिः १५ अतोऽक्रूरतिरिक्तान् द्वादश दर्शयति आसंग इति १६ १७ एषुरेकः विदूर
थाद्या अन्ये च बहवः विप्रथुः धामाद्या इति पाठे आद्यशब्देन विदूरथोऽयुक्तः ततश्च शत्रुगोविदूरथादासीदिति वक्ष्यमाणनिर्देशोपपत्तिः १८ १९

यदिमे सपत्नी स्यात् तर्हि स्नुषेयं युज्येत अपि न लेत दत्तीत्याह अत्रापत्नी चेति ३२ अतिमध्याकुल आह जनयिष्यसीति भार्याभयप्रकंप-
मानस्विन्नसंवर्गस्य राज्ञः प्राणसंकटमालोक्यानुकंपितास्तेन पूर्वबहुकालमाराधिताश्च विश्वेदेवाः पितरश्च तथेत्यन्वमोदंत ३७ तत
श्च देवताप्रसादेन जनयिष्यसीति प्रतिवचनमुहूर्तगुणेन च निवृत्तरजस्काः पिशेव्यागर्भमधात् तस्य च महिमापराशशदिभिरु

स्नुषातवेत्यभिहितं स्मयंती पतिमब्रवीत् अहंवंध्याः सपत्नी च स्नुषामेयुज्यते कथम् ३६ जनयि
ष्यसि यं राज्ञितस्य यमुपयुज्यते अन्वमोदंत तद्विश्वेदेवाः पितर एव च ३७ शैव्यागर्भमधात्काले
कुमारसंभवं शतमम् सविदर्भ इति प्रोक्त उपचमे स्नुषां सतीम् ३८ इति श्रीभागवत महापुरा
णे नवमस्कंधे वदुवशां चतुर्विंशोऽध्यायः २३ श्रीशुक उवाच तस्यां विदमोजि
नयत्पुत्रौ नाम्नाकुशक्रथौ तृतीयं रोमपादं च विदर्भकुलनंदनम् १ रोमपादस्तो बभ्रुर्बभ्रुः कृतिर
जायत उशिकस्तत्सुतस्तस्माच्चेदिश्वैद्यादयो नृप २ क्रथस्य कुंतिः पुत्रो भूतधृष्टिस्तस्याथ निर्वृतिः
ततो दशाहो नाम्नाऽभूत्तस्य व्योमस्ततस्ततः ३ जामूतो विकृतिस्तस्य यस्य भीमरथः स्ततः ततो न
वरथः पुत्रो जातो दशरथस्ततः ४ करंभिः शकुनेः पुत्रो देवरातस्तदात्मजः देवक्षत्रस्ततस्तस्य म
धुः कुरुवशादनुः ५ पुरुहोत्रस्त्वनोऽपुत्रस्तस्यायुः सान्वतस्ततः भजमानो भजिर्दिव्यो वृष्णिर्देवावृ
धोऽधकः ६

क्तः यथोक्तम् भार्यावश्यस्तु ये केचित् भविष्यंत्यथवा मृताः तेषां तु ज्यामघश्चेष्टः शैव्यापतिरभून्मृप इति ३८ इति नवमस्कंधे टीकायां
त्रयोविंशोऽध्यायः २३ चतुर्विंशो विदर्भस्य पुत्रत्रयं समुद्रवाः वंशानां नाम्नाः प्रोक्तारामकृष्णोद्भावाधि १ चैद्यादयो दमघोषादयः
२ ३ ततो दशरथाच्छकुनिः पुराणांतरा देवमादिविशेषोद्भवः ४ ततः कुरुवशादनुः ५ अनोऽपुत्रः पुरुहोत्रः ६

मा. न. टी.

४९

हरेः प्रादुर्भावस्य स्थानम् ३० पृथायाः कन्यकावस्थायां कर्णोत्पत्तिप्रकारमाह कुंतेरिति पंचभिः कदाचिद्बृहमागतं दुर्वाससं पृथापरिचर्या
दिनातोषयामास ततश्च सा तस्माद्देवहूवीं देवात्मानं हेतुं विद्यामवाप तदाह सापेति ३२ देवसु पागतं वीक्ष्य सा प्राह प्रत्ययार्थं परीक्षाऽर्थं
मया विद्या प्रयुक्तान तु त्वया किंचित्कार्यमित्यभि संधिना अतो याहीत्येव सुक्तोरविरुवाच ३३ अमोघं देवदर्शनमिति कन्याऽहमिति चेत्तत्रा

वसुदेवं हरेः स्थानं वदंत्या न कदुंदुभिम् पृथान् च श्रुतदेवान् च श्रुतकीर्तिः श्रुतश्च वाः ३० राजाधिदेवी चैतेषां भ
गिन्यः पंचकन्यकाः कुंतेः सख्युः पिताशूरोत्पुत्रस्य पृथामदात् ३१ सापदुर्वाससो विद्यां देवहूतोऽपतो-
षितात् तस्या वीर्यपरीक्षाऽर्थमाजुहावरविंशुचिः ३२ तदैवो पागतं देवं वीक्ष्य विस्मयमाना सा प्रत्यया
र्थं प्रयुक्ता मेयाहिदेवक्षमस्त्वमे ३३ अमोघं दर्शनं देवि आधत्से त्वयि चात्मजम् योनिर्यथानदुष्येत कर्त्ता
हंतैस्समर्थमे ३४ इति तस्यास आधाय गर्भं सूर्यो दिवंगतः सद्यः कुमारः संजज्ञो द्वितीय इव भास्करः ३५
तं सात्यजन्नदीतोये कृच्छ्रालोकस्य विभ्यतोऽपि पितामहस्तामुवाह पांडुर्वै सत्यविक्रमः ३६ श्रुतदेवांतु
कारुषो वृद्धशर्मसिमग्रहीत् यस्यामभूदंतवल्कलभिशोदितैः सुतः ३७ कैकेयो धृष्टकेतुश्च श्रुतकी
र्तिमविंदत् संतर्दनादयस्तस्यां पंचासनैकैकयाः सुताः ३८ राजाधिदेव्या मावत्यौ जयसेनोऽजनिष्ठह
दमयोषश्चेदिराजः श्रुतश्च वसमग्रहीत् ३९ शिशुपालस्तु तस्तस्याः कथितस्तस्य संभवः देवभागस्य
कंसायां चित्रकेतुर्बृहद्वलौ ४० कंसावत्यां देवश्च वसः सुवीर इषुमास्तथा कंकायामानकाज्जातः स-
त्यजित्पुरुजित्तथा ४१

ह यथा योनिर्नदुष्येत तथाऽहं कर्त्ता करिष्यामि ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ आवंत्यौ विंदानुविंदौ ३९ तदेवं वसुदेवस्य भगिनीनां पतीन् पुत्रां
श्लोकात्तद्भातृणां नवानां पत्नीः पुत्रांश्चाह देवभागस्येति नवभिः श्लोकाद्वैः ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५

अ०

२४

४९

कुङ्कुरादयश्चतारोऽंधकस्य सता इति ज्ञेयम् तथा च पराशरः कुङ्कुरो भजमानश्च शुचिः कंबलबर्हिषः तथा अंधकस्य पुत्रा इति १९ अनो
रंधकः अंधकात् दुंदुभिरित्यपि तद्वचनादेव ज्ञेयम् २० २१ धृतदेवा आदिर्यासां शांतिदेवादीनां षण्णाम् २२ ताः सप्त औग्रसेन
यः उग्रसेनस्य सुताः २३ २४ वसुदेवस्य ये अनुजादेवभागादयस्तेषां स्त्रियो भार्याः अंधकस्य तानां चतुर्णां प्रथमस्य कुङ्कुरस्य वं

कुङ्कुरो भजमानश्च शुचिः कंबलबर्हिषः कुङ्कुरस्य सतो वक्त्रिर्विलोमातनयस्ततः १९ कपोतरोमातस्यानुः स
खायस्य चतुर्वरुः अंधको दुंदुभिस्तस्मादरिद्योतः पुनर्वसुः २० तस्याहुकश्चाहुकी च कन्या चैवाहुकात्मजौ
देवकश्चोग्रसेनश्च चत्वारो देवकात्मजाः २१ देवानुपदेवश्च स देवो देववर्द्धनः तेषां स्वसारः सप्तासूध
तदेवादयो नृप २२ शांतिदेवो पदेवा च श्रीदेवा देवरक्षिता सहदेवा देवकी च वसुदेव उवाहताः २३ कंसः स
नामान्यग्रेयः कंकः शंकुः स हस्तथा राष्ट्रपालोऽयसृष्टिश्चतुष्टिमानोऽग्रसेनयः २४ कंसा कंसवती कंका
शूरभूराष्ट्रपालिका उग्रसेनदुहितरो वसुदेवानुजस्त्रियः २५ शूरो विदूरथादासीद्भजमानः सतस्ततः
शिनिस्तस्मात्स्वयं भोजोद्धदीकस्तत्सतो मतः २६ देवबाहुः शतधनुः कृतवर्मेति तत्सुताः देवमीढस्य शूर
स्य भारिषानामपत्यभूत् २७ तस्यां स जनयामास दशपुत्रान् कल्मषान् वसुदेवदेवभागदेवश्च वसमा
नकम् २८ संजयं श्यामकं कंशमीकं वत्सकं वृकम् देवदुहुभयो नेदुरानकायस्य जन्मनि २९

शउक्तः २२९ द्वितीयस्य भजमानस्य वंशमाह शूरो विदूरथादिति भजमानाच्च विदूरथः पुत्रोऽभूत् विदूरथाच्च शूर इति पराशरादिवचना
त् यद्वा पृथुविदूरथाद्याश्चेति पूर्वोक्तचित्ररथात्मजात् विदूरथात् २६ देवमीढस्य यः शूरो नाम पुत्रः तस्य देवमीढोद्धदीकस्यैव सतः यथा
ह पराशरः तस्यापि कृतवर्म शतधनुर्देवमीढाद्याः पुत्रावभूवुः देवमीढस्य शूरः तस्यापि भारिषानामपत्यभूत् २७ तस्यां चासौ दशपुत्रा
न जनयत् वसुदेवपूर्वानिति २८ आनकाश्च नेदुः २९

मान. टी.

३९

अकरो दर्श
नोराज्यं दर्श
वेवाग्नेहंस्मर
न३

२३ २४ अनष्टमविनाशं वित्तयेन तथा विधंस्मरणं यस्य सः अक्षय्यं षड्भुक्तं षडिंद्रियविषयं बुभुजे २५ और्वस्य तेजसा सगरेणोपसंहृत
मित्यर्थः २६ २७ तेषां तालजंघपुत्राणां ज्येष्ठः तस्य मधोः पुत्रशतं वृष्णिर्ज्येष्ठो यस्मिन् यतो मधोर्दृष्टो र्यदोश्च हेतोरिदं कुलम् २८ २९
३० चतुर्दशमहारत्ना नित्तज्जातिश्चेष्टानियस्य सः तानि च मार्कंडेयपुराणे वर्णितानि गजवाजिरथस्त्रीषु निधिमाल्यांबरदुमाः शा

अर्जुनः कृतवीर्यस्य सप्तद्वीपेश्वरोऽभवत् दत्तात्रेयाद्वरेण शास्त्रास्योगमहागुणः २३ नचूनं कार्तवीर्यस्य
गतिर्यास्यं ति पार्थिवाः यज्ञदानतपो योगश्रुतवीर्यजयादिभिः २४ पंचाशीति सहस्राणि त्वय्याहतबलः
समाः अनष्टवित्तस्मरणो बुभुजेऽक्षय्यं षड्भुक्तं २५ तस्य पुत्रसहस्रेषु पंचैवोर्वरिता मूधे जयध्वजः शूर
सेनो वृषभो मधुरूर्जितः २६ जयध्वजा तालजंघस्तस्य पुत्रशतं त्वभूत् क्षत्रयत्तालजंघारव्यमौर्वतेजोप
संहृतम् २७ तेषां ज्येष्ठो वातिहोत्रो वृष्णिः पुत्रो मधोः स्मृतः तस्य पुत्रशतं त्वासीद्वृष्णिर्ज्येष्ठं यतः कुलम्
२८ माधवा वृष्णयोराज न्यादवाश्चेति संज्ञिताः यदुपुत्रस्य च क्रोष्टुः पुत्रो वृजिनवास्ततः २९ श्वादिस्ततो
नुशोकुर्वै तस्य चित्ररथस्ततः शशविंदुर्महायोगी महाभोजो महानभूत् ३० चतुर्दशमहारत्नं च वल्यप
राजितः तस्य पत्नी सहस्राणां दशानां समहायशाः ३१ दशलक्षसहस्राणि पुत्राणां तास्वजीजनत् ते
षां तु षट्प्रधानानां पृथुश्रवसात्मजः ३२ धर्मो नामोशनस्तस्य हयमेधशतस्य यादु तत्कृतोरुचक
स्तस्य पंचासन्नात्मजाः शृणु पुरुजि दुक्मरुक्मेषु पृथुज्यामघसंज्ञिताः ३३ ज्यामघस्त्वप्रजोऽप्यन्यामा
यो शैव्यापतिर्मयात् नाविदत् शत्रुभवनानां मोज्यां कन्यामहारषात् ३४ रथस्यांतां निरीक्ष्या ह शैव्या
पतिममर्षिता केयकुहकमत्स्यानरथमारोपितेति वै ३५

क्तिपाशमणिच्छत्रविमानानि चतुर्दशेति दशानां पत्नी सहस्राणां भार्यायुतस्य प्रत्येकं लक्षं लक्षमित्येवं तासु पुत्राणां दशलक्षसहस्रा
णि जनयामास पृथुश्रवाः पृथुयशा इत्यादयः षट्प्रधानाः श्रेष्ठेष्टेषां तेषां मध्ये पंच आत्मजा आसन् तान् शृणु तानेवाह पुरुजिदि
ति ३१ ३२ ३३ भार्याभ्यां देवैकभार्यास्य वंध्यापतेज्यामघस्यापुत्रस्य तद्वयमेव पुत्रप्रदमभवदिति दर्शयन्नाह ज्यामघस्त्विति ३४
३५

अ०

२३

३९

वृषादर्भः सवीरश्च भद्रः कैकेय आत्मजाः शिवेश्वर एवासन्नतितिक्षोश्च रुद्रश्च ३ ततो हेमोऽथ
 सतपाबलिः सतपसोऽभवत् अंगवंगकलिंगाद्याः सह्यपुंड्राध्रसंज्ञिताः ४ जज्ञिरे दीर्घतमसो बलेः
 क्षेत्रे महीक्षितः चक्रुः स्वनाम्ना विषयान् षडिमान् प्राच्यकाश्चते ५ खनपानोऽगतो जज्ञेतस्माद्विविरथ
 स्ततः सतो धर्मरथो यस्य जज्ञे चित्ररथोऽप्रजः ६ रोमपाद इति रव्या तस्तस्मै दशरथः सरवा शांतां स्वक
 न्यां प्रायच्छदृष्यशृंग उवाहताम् ७ देवैः वर्षति यं रामा आनित्युर्हरिणी सतम् नात्यसंगीतवादित्रै
 विभ्रमालिङ्गनाहृणैः ८ सतुराज्ञो न पत्यस्य निरूप्येष्टि मरुत्वतः प्रजाम दाह शरथो येन लेभे प्रजः प्र
 जाः ९ चतुरंगो रोमपादात् पृथुलाक्षस्तुतत्सुतः बृहद्रथो बृहत्कर्मा बृहद्भानुश्च तत्सुताः १० आद्यात् बृ
 हन्मनास्तस्माज्जयद्रथ उदाहृतः विजयस्तस्य संप्रभृत्या ततो धृतिरजायत ११ ततो धृतव्रतस्तस्य सत्के
 र्माऽधिरथस्ततः योऽसौ गंगा तदेक्रीडन्मंजूषाऽतर्गतं शिशुम् १२ कुंत्यापविद्धकानीनमनपत्योऽक
 रोत्सुतम् वृषसेनः सतस्तस्य कर्णस्य जगतीपतेः १३ दुह्योश्च तनयो बभूवुः सतुस्तस्यात्मजस्ततः आ
 योऽध्वन्नुदीचीं दिशमाश्रिताः १४ धृतस्य दुर्मनास्तस्मात्प्रचेताः प्राचेतसं शतम् म्लेच्छाधिपत
 पिकरं धमउदारधीः १५ मरुतस्तत्सुतोऽपुत्रः पुत्रं पौरवमन्वभूत् दुष्यंतः सपुनर्भेजे स्ववंशं राज्याकामु
 कः १७ ययातेर्ज्यैष्ठ्यपुत्रस्य यदोर्वंशं नरुषं वर्णयाभि महापुण्यं सर्वपापहरं नृणाम् १८ षडोर्वंशं नरः
 श्रुत्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते यत्रावतीर्णो भगवान् परमात्मानराकृतिः १९ यदोः सहस्रजित् क्रोधानलोरिपु
 रिति श्रुताः चत्वारः सूनवस्तत्र शतजित्प्रथमात्मजः २० महाहयो वेणुहयो ह्येह यश्चेति तत्सुताः धर्मस्तु हेह यस्त
 तोनेत्रः कुंतैः पिता ततः २१ सोऽहं जिरभवत्कुंतेर्महिष्मान् भद्रसेनकः दुर्मदो भद्रसेनस्य धनकः कृतवीर्यसूः
 कृताग्निः कृतवर्मा चिह्नतौ जाधनकात्मजाः २२

अतिद्वोपुत्रौ कृतवीर्यस्य जनकः कृतवीर्यादयश्चत्वारो धनकस्यात्मजा इत्यर्थः २३
 २१ कुंतैः सोहंजिः सोहंजेर्महिष्मान् महिष्मतो भद्रसेनकः तस्य दुर्मदो धनकः

भा.न.टी.

३८

३९ ४० यद्यस्मात्सरवीनलः पुत्रः ४१ तस्मात्परिपुवात् सूनयः तस्यात्मजो मेधावीत्यर्थः तस्मात्सदासः ततः शतानीक इत्यर्थः ४२ ४३
 ४४ बृहद्रथस्य जरासंधः तस्य सहदेवस्तस्य मार्जारिः यस्मान्मार्जारिः श्रुतश्रवाः ४५ ४६ ४७ सहस्रसंवत्सरमेते भाव्याः भूपालाः ततः
 परं भाव्यान् द्वादशस्कंधे वक्ष्यति ४८ इति नवमेटीकायां द्वाविंशोऽध्यायः २२ त्रयोविंशोऽनोऽर्द्धोऽस्तुर्वसोऽश्वान्वयः क्रमा

अ.

२२

सहस्रानीकस्तत्पुत्रस्ततश्चैवाश्वमेधकः असीमकृष्णस्तस्यापि निमिचक्रस्तुतस्ततः ३९ गजाद्वये
 त्वेतेन द्यां कोशाव्यासाधवत्स्यति उक्तस्ततश्चित्ररथस्तस्मात्कविरथः सतः ४० तस्माच्च वृषिर्मास्त-
 स्य सुषेणोऽथ महापतिः सनीथस्तस्य भवितानृचक्षर्यत्सरवीनलः ४१ परिपूवः सतस्तस्मान्मेधा-
 वी सूनयात्मजः नृपं जयस्ततोर्दूर्वास्तिमिस्तस्माज्जनिष्यति तिमिर्बृहद्रथस्तस्माच्छतानीकः स-
 दासजः ४२ शतानीकाहर्दमनस्तस्यापत्यं बहीनरः दंडपाणिर्निमिस्तस्य क्षेमको भवितानृपः ४३ ब-
 ह्मक्षत्रस्य वैप्रोक्तो वंशो देवर्षिसत्कृतः क्षेमकं प्राप्य राजानं संस्थाप्यति वैकलो ४४ अथ मार्ग-
 धराजानो भवितारो वदामि ते भविता सहदेवस्य मार्जारिर्यच्छुतश्रवाः ४५ ततो युता युस्तस्यापि
 निरमित्रोऽथ तत्कृतः सूनक्षत्रः सूनक्षत्रात् बृहत्सेनोऽथ कर्मजित् ४६ ततः सृतं जयाद्विप्रः शक्रचिस्त-
 स्य भविष्यति क्षेमोऽथ सव्रतस्तस्माद्दर्मसूत्रशमस्तुतः ४७ द्रमंसेनोऽथ समतिः सुबलोजनिता
 ततः सनीथः सत्यजिदयविश्वजिद्यद्रिपुंजयः बाहद्रथाश्च भूपाला भाव्याः साहस्रवत्सरम् ४८
 इति श्रीभागवते म. नवमस्कंधे द्वाविंशोऽध्यायः २२ श्रीशुक उवाच अनोः सभानरश्चक्षुः
 परोक्षश्च सतास्त्रयः सभानरात्कालनरः सृजयस्तत्कृतस्ततः १ जनमेजयस्तस्य पुत्रो महाशीलो
 महामनाः उशीनरस्ति तिस्रश्च महामनस आत्मजौ शिबिर्नृजः शमिर्दक्षश्च त्वारोशीनरात्मजाः २

तयदोश्च वंशोऽनुक्रांतो यावत्तज्यामघसंभवः १ तदेवं ययातेः पुत्राणां पंचमस्य पुरोर्वंशोऽनुक्रांतः इदानीं चतुर्थस्य वंशमनुक्रामति अनोरि-
 ति कर्णस्य जगतीपतेरित्यंतेन १ तस्य जनमेजयस्य महाशीलः महामनाः चत्वार उशीनरात्मजाः संधिरार्षः २

३८

मात्रासत्यवत्याउक्तइतिनिषेधाभावमाह अपतिरपत्यलिप्सुर्देवरात्तुगुरुप्रयुक्तादृतमतीयादित्यादिवचनात् २५ दुःशालानामक-
न्याचजज्ञे २६ अरण्ये मृगशापात्तमैथुनेनरुद्धस्यप्रतिबद्धस्य २७ नासत्यदस्माभ्यामश्विनीकुमाराभ्याम् पंचभ्योयुधिष्ठिरादि-
भ्यः पंचाभवन् २८ २९ तथाऽपरेभार्यातिरेषु ३० कालोचान्याभीमस्यभार्यातिस्याभीमसेनात्सर्वगतोनामपुत्रोऽभवदित्यर्थः ३१ उ

क्षेत्रेऽप्रजस्यवैभ्रातुर्मात्रोक्तोबादरायणः धृतराष्ट्रं च पांडुं च विदुरं चाप्यजीजनत् २५ गांधार्यां धृत्
राष्ट्रस्यजज्ञेपुत्रशतं नृप तत्रदुर्योधनोज्येष्ठोदुःशीर्षोचापिकन्यका २६ शापान्मैथुनेनरुद्धस्यपांडोःकुं
ल्यामहारयाः जाताधर्मानिलेदेभ्योयुधिष्ठिरसुरवारत्रयः २७ नकुलः सहदेवश्चमाद्यानासत्यदस्त्र
योः द्रौपद्यांपंचपंचभ्यःपुत्रास्तेपितरोभवन् २८ युधिष्ठिरात्प्रतिविंध्यःश्रुतसेनोवृकोदरात् अर्जु-
नाच्छ्रुतकीर्तिस्तुशतानीकस्तुनाकुलः २९ सहदेवस्तोराजन्श्रुतकर्मात्तथापरे युधिष्ठिरान्तुपौरव्यां
देवकोऽथघटोत्कचः ३० भीमसेनाद्धिडिबायां काल्यां सर्वगतस्ततः सहदेवात्सहोत्रंतुविजयासूत
पार्वती ३१ करेणुमत्यांनकुलो निरमित्रंतथार्जुनः इरावंतमुलूष्यांवेसतायांबभूववाहनम् मणिपू-
रपतेःसोऽपितत्पुत्रःपुत्रिकास्ततः ३२ तवतातस्सुभद्रायामभिमन्युरजायत सर्वातिरथजिह्वीरुत्त-
रायात्ततोभवान् ३३ परिक्षीणेषुकुरुषुद्रौणेर्ब्रह्मास्त्रतेजसा त्वंचकृष्णानुभावेनसजीवोमोचि-
तोत्तकात् ३४ तवमेतनयास्तातजनमेजयपूर्वकाः श्रुतसेनोभीमसेनउग्रसेनश्चवीर्यवान् ३५
जनमेजयस्त्वाविदित्वातक्षकान्निधनंगतम् सर्पान्नैसर्पयागारोसहोष्यतिरुषाऽन्वितः ३६ का-
वषेयंपुरोधायतुरंतुरगमेधयाद् समंतात्स्थिवीसर्वाजित्वायक्ष्यतिचाध्वरैः ३७ तस्यपुत्रःश-
तानीकायाज्ञवल्क्यात्रयीपठन् अस्त्रज्ञानंक्रियाज्ञानंशौनकात्परमेष्ठ्यति ३८

रपतेःसुतायांपुत्रिकायमेणदत्तायांबभूववाहनमसूत अतस्तत्पुत्रःसन्नपिसःपुत्रिकास्ततः मातामहस्तदित्यर्थः ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ तुरसंज्ञंपुरो-
हितंरुत्वा ३७ भविष्यानाह तस्यपुत्रइतियावत्समाप्ति याज्ञवल्क्यात् क्रियाज्ञानंपरंचात्मानंशौनकात्प्राप्यति अस्त्रज्ञानंचरुपाचार्या-
दितिद्रष्टव्यम् याज्ञवल्क्यात्त्रयीमधीत्यरुपादस्त्राण्यवाप्येति वैष्णवोक्तेः क्वचित्तु अस्त्रज्ञानंरुपादित्येवपाठः ३८ ३९ ४०

मान.टी.

३७

यदादेवोनववर्षतदाशतनुस्तत्रकारणं ब्राह्मणानुपप्रच्छ १४ ब्राह्मणेऽश्वेवमुक्तः दाराग्निहोत्रसंयोगंकुरुते योऽग्रजोऽस्थितं परिवेत्ता स वि
ज्ञेयः परिवेत्ति स्तु पूर्वज इति स्मृतेः योऽग्रभुक् भवमग्रतो भुनक्ति अयं तादृशोऽपि परिवेत्तैव भवति अतस्तद्वेषं परिहाराय राज्ञ्यम
ग्रजाय देहि ततो वृष्टिर्भविष्यतीत्येवमुक्तः १५ शतनुर्वनंगत्वा ज्येष्ठं छंदयामास राज्ञः प्रजापालनादिः परो धर्मः अतस्त्वं राज्ञ्यं स्वी
कुर्वीति प्रार्थितवान् ततः पूर्वमेव तस्य मंत्रिणा अश्मराव संज्ञेन देवापि पाखंडी कृत्य राज्या नर्हं कर्तुं ये प्रहिताः विप्राः तैः पाखंड
मता अथ यागिरा वेदात् भ्रंशितः सन् १६ वेदवादातिवादान्निंदावचनानि सोऽब्रवीत् ततस्तस्य पातित्येन राज्या नर्हत्वे जा

शांतिमाप्नोति चैवाश्यां कर्मणा तेन शतनुः समाद्वादशतद्राज्येन ववर्षयदा विभुः १४ शतनुर्ब्राह्मणैरु
क्तः परिवेत्ता त्वमग्रभुक् राज्यं देत्यग्रजाया शरपुरराष्ट्रविवृद्धये १५ एवमुक्तो द्विजैर्ज्येष्ठं छंदयामास
सोऽब्रवीत् तन्मंत्रिप्रहितैर्विप्रैर्वेदादिभ्रंशितो गिरा १६ वेदवादातिवादान्नेतदा देवो ववर्षहे देवापि
योगिमास्थाय कलापग्राममाश्रितः १७ सोमवंशे कलौ नष्टे कृतादौ स्थापयिष्यति बाल्हीकात्सोमदत्तो
भूत् भूरिभूरिश्च वास्ततः १८ शलश्च शंतनोरासीद्गंगायां भीष्म आत्मवान् सर्वधर्मविदां श्रेष्ठो म
हाभागवतः कविः १९ वीरयूथाग्रणीर्येन रामोऽपि युधितोषितः शंतनोर्दासकन्यायां जज्ञे चित्रांगदः
सुतः २० विचित्रवीर्यश्चावरजो नाम्ना चित्रांगदो हतः यस्यां पराशरात्साक्षादवतीर्णो हरेः कला २१
वेदगुप्तो मुनिः कृष्णायतोऽहमिदमध्यगाम् हित्वा स्वशिष्यान्पैलादीन् भगवान् बादरायणः २२ मत्स्य
पुत्राय शांताय परंगुह्यमिदं जगौ विचित्रवीर्योऽथोवाह काशिराजसुतं बलात् २३ स्वयंवरादुपानीते
अंबिकां बालिकेऽम्भे तयोरासक्तत्वादयो गृहीतो यक्ष्मणामृतः २४

तेशंतनोर्दोषाभावात् देवो ववर्षेत्यर्थः १७ ततः सोमदत्तात् भूरिः भूरिश्च वाः शलश्चेति त्रयः १८ १९ रामोजामदग्न्यः दासकन्या
मिति उपरिचरस्य च सोर्वीर्येण मत्स्यगर्भादुत्पन्ना दासैः कैवर्तैः पालिता अतो दासकन्येति प्रसिद्धायां सत्यवत्याम् २० नाम्ना
तत्समाना नाम्ना चित्रांगदेन गंधर्वेण युद्धे हतः यस्यां सत्यवत्यां शंतनुः परिग्रहात् पूर्वमेव वेदागुप्तायेन यतोऽहं जातः इदं भाग
वतं चाध्यगामधिगतवानस्मि २२ २३ स्वयंवरात् भीष्मेण बलादुपानीते २४

अ०

३२

३७

३५ इति नवमस्कंधे टीकायामेकविंशतितमोऽध्यायः ३५

द्वाविंशेतु दिवो दासवंशमुक्ताः शवर्णिताः ऋक्षवंशे जरासंधपा
थदुयोधिनादयः १ तस्य सोमकस्य पुत्राणां शतं बभूव तेषां जंतुर्ज्येष्ठः १ यवीयान् पृषतः २ अजमीढस्यैव वंशांतरमाह यदिति त
तः संवरणात्कुरुः ३ तस्य कृतिनः उपरिचरो वसुः तस्य वसोः बृहद्रथो मुखमादियेषाम् ५ तानेवाह कुशांबेति तत्कृतः पुष्प

शरस्तंबे पतद्रेतो मिथुनं तदभूच्छुभम् तदृश्वाकूपयाऽगृण्णात् शतनुर्मृगायांचरन् कृपः कुमारः क
न्याचद्रोणपत्न्यभवत्कृपी ३६ इति श्रीभागवते मन्वन्वमस्कंधे एकविंशोऽध्यायः ३५ श्रीशुक
उवाच मित्रेयुश्च दिवो दासात् च्यवनस्तत्सुतो नृप सदासः सहदेवौ च सोमको जंतुजन्मकृत १ त
स्य पुत्रशतं तेषां यवीयान् पृषतः सुतः दुपदो द्रोपदी तस्य धृष्टकृष्णादयः सुताः २ धृष्टकृष्णाः धृष्टकेतु
र्मार्म्याः पञ्चालकाश्मे योऽजमीढस्तो ह्यन्यः ऋक्षः संवरणस्ततः ३ तपत्यां सूर्यकन्यायां कुरुक्षेत्रपतिः
कुरुः परीक्षितः धनुर्जनुर्निषधाश्च कुरोः सुताः ४ सहोत्रोऽभूत्सु धनुषश्च्यवनोऽथ ततः कृता व
सुस्तस्योपरिचरो बृहद्रथो मुखमादियेषाम् ५ कुशांबमस्य प्रत्यग्रचेदिपाद्याश्च चेदिपाः बृहद्रथाल्लुशायोः
भूत् ऋषभस्तस्य तत्कृतः ६ जज्ञे सत्यहितोऽपत्यं पुष्पवांस्तत्कृतो जहुः अन्यस्यां चापि भार्यायां शक
लेनैव बृहद्रथात् ७ ते मात्रा बहिरुत्सृष्टे जरया चाभिसंधिते जीवजीवेति क्रीडत्याजरासंधो भवत्कृतः ८
ततश्च सहदेवोऽभूत्सोमापिर्यच्छुतश्च वाः परीक्षितनपत्योऽभूत्सुरथो नाम जान्हवः ९ ततो विदूरथ
स्तस्मात्सार्वभौमस्ततोऽभवत् जयसेनस्तत्तनयो राधिकोऽतोऽयुतो ह्यभूत् १० ततश्च क्रोधनस्तस्मा
द्देवातिथिरमुष्य च ऋष्यस्तस्य दिलीपो भूत्सु तीपस्तस्य चात्मजः ११ देवापिः शतनुस्तस्य बाल्हीक इति
चात्मजाः पितराज्यं परित्यज्य देवापि स्तुवनं गतः १२ अभवच्छतनूराजा प्राद्वहामिषसंज्ञितः ययंक
राभ्यां स्पृशति जीर्णयो वनमेतिसः १३

वान् जज्ञे तस्यापत्यं सत्यहित इति योज्यम् ६ ७ जरयां राक्षसा ८ यत् यस्या
सोमापेः शुतश्च वाः कुरोः पुत्रः ९ अतो राधिकादयुतोऽभूदित्यर्थः १० ११ तस्य प्रतोपस्य देवापि शतनु बाल्हीकाः १२ प्राक् पूर्वज
न्मनि महाभिष इति संज्ञायस्य सः १३

मान. टी.

३६

सएवकृत्यांकुलीसंज्ञायांशुककन्यायांब्रह्मदत्तजनयामास तदुक्तंहरिवंशादिषुपराशरकुलोत्पन्नः शुकोनाममहायशाः व्या
सादृश्ययांसंभूतोविधूमोऽग्निरवोज्ज्वलन् सतस्यापितृकन्यायांवारिण्याजनयिष्यति कृष्णगौरप्रभंशंभुंतथाभूरिश्रुतंज
यम् कन्यांकीर्तिमतीषष्टीयोगिनीयोगमातरं ब्रह्मदत्तस्यजननीमहिषीमण्डहस्यचेति यद्यपिशकउत्पत्त्यैवविमुक्तसंगोनि
र्गतः तथापिविरहातुरं व्यासमनुयातंदृष्ट्वाच्छायाशुकंनिर्मायगतवान् तदभिप्रायेणैवगार्हस्थ्यादिव्यवहारइत्यविरोधः स

अ०

२९

सकृत्यांशुककन्यायांब्रह्मदत्तमजीजनत् सयोगीगविभार्यायांविष्वक्सेनमधात्कृतम् २५ जैर्गो
षव्योपदेशेनयोगतंत्रंचकारह उदकस्वनस्तुतस्तस्मात्पुल्लादोबार्हदीषवाः २६ यवीनरोद्दिमीद
स्यकृतिमानूतत्कृतः स्मृतः नाम्नासत्यधृतिर्यस्यदृढनेमिः स्रुपार्श्वकृत २७ स्रुपार्श्वोत्कमतिस्त-
स्यपुत्रः संनतिमास्ततः कृतोहिरण्यनाभाद्योगप्राप्यजगौस्मषट् २८ संहिताः प्राच्यसाम्नां
वैनीपोत्कयायुधस्ततः तस्यक्षेम्यः स्रुवीरोथस्रुवीरस्यरिपुंजयः २९ ततोबहुरथोनामपुरुमी
दोऽज्जोऽभवत् नलिन्यामजमीदस्यनीलः शांतिः कृतस्ततः ३० शांतेः स्रुशांतिस्तत्पुत्रः पुरुजोऽर्क
स्ततोऽभवत् भर्माश्वस्तनयस्तस्यपंचासन्मुद्गलादयः ३१ यवीनरोद्दिषुः कांपिल्यः सजयः कृताः भ
र्माश्वः प्राहपुत्रामेपंचानारक्षणायहि ३२ विषयाणामलमिमे इतिपंचालसंहिताः सुद्गलाद्ब्रह्मनिर्वृत्तं
गोत्रंमोद्गल्यसंहितम् ३३ मिथुनंमुद्गलाद्गाम्यादिवोदासः पुमानभूत् अहल्याकन्यकायस्यांशता
नंदस्तुगौतमात् ३४ तस्यसत्यधृतिः पुत्रोधनुर्वेदविशारदः शरद्वांस्तत्कृतोयस्मादुर्वशीदर्शनात्कि
ल ३५

ब्रह्मदत्तोयोगीगविवाचिसरस्वत्याम् २५ सएवयोगतंत्रंचकार बार्हदीषवाः बृहदिषोर्वंश्याइमेदीर्घत्वमार्षम् २६ स्रुपार्श्वकृतस्र-
ुपार्श्वस्यपिता २७ प्राच्यसाम्नांषट्संहिताजगौविभज्याध्यापितवान् २८ २९ अजमीदस्यवंश्याः प्रियमेधादयः केचिद्वाह्यावभूवः
बृहदिषुप्रभृतयः क्षत्रियाश्चेतिवंशद्वयमुक्तम् तस्यैववंशांतरमाह नलिन्यामितियावत्समाप्ति ३० ३१ मुद्गलः एकः यवीनरादयश्च
त्वारइत्येवंपंच ३२ ३३ भार्यातिभर्माश्वपुत्रात् मिथुनंचाभूत् तदेवाह दिवोदासः पुमान् अहल्याचकन्यकेति ३४ ३५ ३६

ननुदुःखं किमिति प्रार्थयसे परदुःखनिवृत्त्येवममसर्वदुःखनिवृत्तिरित्याह स्कृत्तुडिति रूपणस्य जंतोर्जीविनहेतोः जलस्यार्पणात्मे
सर्वे स्कृत्तुडदयो निवृत्ताः १३ इत्येवं संभाष्य १४ त्रिभुवनाधीशाः ब्रह्मादयः मायाः तदीयधैर्यपरीक्षाः र्थं प्रथमं मायावृषलादिरूपेण
प्रतीताः संत इत्यर्थः १५ परं केवलं वासुदेवे भक्त्या नमश्चक्रेन तु तान् किमपि याचितवान् १६ अनन्यराधसः ईश्वरातिरिक्त फलांत

स्कृत्तुश्चमोगात्रपरिश्रमश्च दैन्यं क्रमः शोकविषादमोहाः सर्वे निवृत्ताः रूपणस्य जंतोर्जीविषोर्जीवि
जलार्पणान्मे १३ एवं प्रभाष्य पानीयमियमाणाः पिपासया पुल्कसायाददाद्द्वारो निसर्गकरुणो नृ
पः १४ तस्य त्रिभुवनाधीशाः फलदाः फलमिच्छताम् आत्मानंदशयि चक्रुर्मायाविष्णुविनिर्मिताः
१५ सर्वे तेभ्यो नमस्कृत्य निःसंगो विगतस्पृहः वासुदेवे भगवति भक्त्या चक्रे नमः परम् १६ ईश्वरा
लंबनं चित्तं कुर्वतो नन्यराधसः मायागुणमयी राजनूस्वप्नवत्प्रत्यलीयत १७ तस्य संगानुभावेन
रंति देवानुवर्तिनः अभवन् योगिनः सर्वे नारायणपरायणाः १८ गर्गाच्छिनिस्ततो गार्ग्यः क्षत्रा
द्वहत्सवर्त्तत दुरितक्षयो महावीर्यात्तस्य त्रय्यारुणिः कविः १९ पुष्करारुणिरित्यत्र ये ब्राह्मणगति
गताः बृहत्सवर्त्तस्य पुत्रोऽभूद्दस्तीयदस्तिनापुरम् २० अजमीढो द्विमीढश्च पुरुमीढश्च हस्तिनः अ
जमीढस्य वश्यास्युः प्रियमेधादयो द्विजाः २१ अजमीढा बृहदिषुस्तस्य पुत्रो बृहदन्तुः बृहत्कायस्तत
स्तस्य पुत्र आसीज्जयद्रथः २२ तत्कृतो विशदस्तस्य सेनजित्समजायत रुचिराश्वो बृहदहनुः काश्यो
वत्सश्च तत्कृताः २३ रुचिराश्वस्तः पारः पृथुसेनस्तदात्मजः पारस्यतनयो नीपस्तस्य पुत्रशतं त्वभू
त् २४

गनपेक्षस्य प्रत्यलीयत आत्मन्येवलीना बभूव १७ १८ मन्थुस्तस्य वंशसुक्ता तत्कृतस्यैव गर्गस्य वंशमाह गर्गा
दिति महावीर्यस्य वंशमाह दुरितक्षयः तस्य त्रय्यारुणिः कविः पुष्करारुणिश्चेति त्रयः पुत्राः १९ कथं भूताः ये अत्र क्षत्रवंशे ब्राह्मण
गतिं ब्राह्मणरूपतां गतास्तं मन्थुपुत्राणां पंचानां ज्येष्ठस्य वंशमाह बृहत्सवर्त्तस्येति यत्त्येन हस्तिनापुरं कृतमित्यर्थः २० अजमीढा
दस्य स्रयो हस्तिनः पुत्राः २१ अजमीढा देवान्यः पुत्रो बृहदिषुर्नामाभवत् २२ २३ पारस्यतनयो नीपः नीपस्य पुत्रशतम् २४

भा. न. टी.

३५

एकविंशेतुदोष्वन्तेः सतस्यान्वयउच्यते रन्तिदेवाजमीदादेर्यत्रकीर्त्तिः प्रतन्यते १ भरतस्यान्वयेवितथेसतिदत्तत्वा द्वितथसंज्ञो
भरद्वाजः सचब्राह्मणोऽपि भरतस्य दत्तः पुत्रो जात इति तद्वंशोऽनुक्रम्यते वितथस्य सक्तो मन्युः तस्माद्बृहत्क्षत्रजयमहावी
र्यनरगर्गाः पञ्चपुत्रावभूवुः १ २ वियद्वित्तस्य वियतो गगनादिवोद्यमं विना देवादुपस्थितमेव वित्तं भोग्ययस्य यद्वा वियच्चयं
प्राप्नुवन् वित्तं भोग्ययस्य तदेवाह बुभुक्षतोऽपि सतोलब्धं लब्धं दत्तः तत्पञ्चयति निष्किञ्चनस्येत्यादिसाद्वैः पञ्चदशभिः ३

अ.

२१

श्रीशुक उवाच वितथस्य सक्तो मन्युर्बृहत्क्षत्रजयस्ततः महावीर्यो नरोगर्गः संकृतिस्तु नरात्मजः
१ गुरुश्चरन्ति देवश्च संकृतेः पांडुनंदन रन्ति देवस्य हियश इहामुत्र च गीयते २ वियद्वित्तस्य दत्तोलब्धं
लब्धं बुभुक्षतः निष्किञ्चनस्य धीरस्य सकुटुंबस्य सीदतः ३ व्यतीसुरष्टचत्वारिंशदहान्यपि बतः
किल घृतपायससंयावतो यं प्रातरुपस्थितम् ४ कृच्छ्राप्तकुटुंबस्य क्षत्तृदृष्ट्या जातवेपथोः अ
तिथिब्राह्मणः काले भोक्तुकामस्य चागमत् ५ तस्मै सव्यभजत्सोऽन्नमादृत्यश्नूयान्वितः हरिं सर्व
त्रसंपश्यन् स भक्ताप्रययौ द्विजः ६ अथान्यो भोक्ष्यमाणस्य विभक्तस्य महीपते विभक्तव्यभजत्तस्मै
वृषलाय हरिं स्मरन् ७ याते शूद्रैः तमन्यो गादतिथिः श्वभिरावृतः राजन्मे दीयतामन्नसगणाय बुभुक्ष
ते ८ स आदृत्यावशिष्टं यत्बहुमानपुरस्कृतम् तच्च दत्त्वा नमश्चक्रे श्वभ्यः श्वपतये विभुः ९ पानीय
मात्रमुच्छेषं तच्चैकपरितर्पणम् पास्यतः पुल्कसोऽभ्यागादपो देत्यश्वभ्यमे १० तस्य तां करुणां
वाचं निशम्य विपुलश्रमाम् कृपया भूशंसत् स इदमाहामृतवचः ११ न कामयेऽहं गतिमोऽश्वरात्परां
दृष्टियुक्तामपुनर्भवं वा आर्त्तिप्रपद्येऽखिलदेहभाजामंतस्थितो येन भवंत्यदुःखाः १२

अपि बतोजलपानमप्य

कुर्वतः घृतादित्रयाणां द्वैक्यंतो यंच ४ ५ ६ अथान्यो वपलोऽतिथिरागमत् विभक्तस्य कुटुंबार्थमन्नादिकं विभक्तवतः ७ सगणाय श्व
यूयसहिताय ८ ९ उच्छेषमुर्वरितमेकमेव तर्पयतीति १० ११ परदुःखासहिष्णुतया सर्वेषां दुःखं स्वयं भोक्तुमाशास्ते नेति अणिमाद्यष्ट
समृद्धियुक्तां गतिमपि मोक्षमपि चाहं न कामये तर्हि किं कामये सेतदाह अखिलदेहभाजामांर्त्तिदुःखतत्तद्भोक्तरूपेणांतःस्थितः स
नहं प्रपद्ये प्राप्नुयामित्येवं कामये येन तदुःखं भोक्तव्यमाहेतुभूतेन ते सर्वे अदुःखा भवन्ति १२

३५

नानुरूपाः मसदृशानभवन्तीति मन्त्राईरिते सति व्यभिचारशंकयाऽस्मांस्यस्यतीति मया सुत्रान्नघ्नः पुनः पुत्राणां दर्शने वैसादृश्यानुसं
धानेन त्यजेत् नान्यथेत्याशयेन हतवत्यः ३३ वितथे व्यर्थे सति तदर्थं पुत्रार्थं मरुत्सोमेन यागेन यजतस्तस्य प्रसन्नाः संतो मरुतो भर
द्वाजं नाम पुत्रमुपाददुः समर्पयामासुः ३४ मरुतां भरद्वाजगमप्रकारं प्रदर्शयिन्नाह अंतर्वत्यामिति चतुर्भिः अंतर्वत्यांगभिर्षिषां
भ्रातुरुतस्यस्य पत्न्यां ममतायां चौर्येण मैथुनाय कदाचित् प्रवृत्तो वृहस्पतिः तदा द्वितीयगर्भस्यावकाशाभावादाक्रोशपूर्वकं गर्भस्थे
न वारिवः ततः क्रुद्धो वृहस्पतिरंधो भवेति तं गर्भं शस्त्रावलादीर्य न्यषिचत् ततो वृहस्पतेः शापात् गर्भस्थो दीर्घतमा अंधो बभूव ते
न च तदीर्य पाणिं प्रहारेण योनेर्बाहिः निःसारितं भूमौ पातितं सद्य एव कुमारो भवत् ३५ तं च परवीर्यजं भर्तुं स्त्यागात् विशंकितं
सतीत्यक्तुकामां ममतां प्रतिसृजः एनं वृहस्पतेर्ममतायाश्च विवादरूपं श्लोकं जगुः किमर्थं जगुः अत आह तस्य नाम निरुच्य

तस्यामनूतृपवैदुर्भ्यः पत्युस्तिस्त्रः सः संमताः जघ्नुस्त्यागमया सुत्रान्नानुरूपा इतीरिते ३३ तस्यै
वं वितथे वंशतदर्थं यजतः सन्तम् मरुत्सोमेन मरुतो भरद्वाजमुपाददुः ३४ अंतर्वत्याभ्रातृपत्न्यां मे
थुनाय वृहस्पतिः प्रवृत्तो वारितो गर्भं शस्त्रावलीर्य मवासृजत् ३५ तं त्यक्तुकामां ममतां भर्तुं स्त्यागविशं
किताम् नाम निर्वचनं तस्य श्लोकमेनं सृजगुः ३६ मूढे भरद्वाजमिमं भरद्वाजं वृहस्पते यातौ यदु
क्तापितरो भरद्वाजस्ततस्त्वयम् ३७ चोद्यमाना सरेरेवं मत्वा वितथमात्मजम् व्यसृजन् मरुतो विभ्रन्
दत्तोऽयं वितथेऽन्वये ३८ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे विंशोऽध्यायः २९

ते येन तत् तन्नाम निर्वचने नैवे भर्तुं स्त्यागशंका मपाकृतीमित्यर्थः ३६ तत्र पुत्रं त्यक्त्वा यांतीं ममतां वृहस्पतिराह हे मूढे इमं पुत्रं भरपु
त्राणां भर्तुर्विभेगीति चेत्तत्राह द्वाजमेकस्य क्षेत्रे अन्यस्य बीजादित्येवं द्वाभ्यां जातमतस्तस्याप्ययं पुत्र इति न तस्माद्भयशंकेत्यर्थः एव
मुक्तासतीतं प्रत्याह हे वृहस्पते त्वमिमं भरयतः द्वाजं द्वाभ्यामावाभ्यामन्यायतो जातम् अतो नाहमेकाकिनी भरामीत्यर्थः यद्यस्मा
देवमुक्तापितरौ ममता वृहस्पती विवदमानौ पुत्रं परित्यज्य यातौ ततो हे तोरयं भरद्वाज इति पावांतरे यस्य त्यागदुःखात् अपितरौ या
तावित्यर्थः ३७ वितथं व्यभिचारसंभवात् तमात्मजं वितथं निरर्थकं मत्वा ममता व्यसृजत् तस्याजपादांतरे आदिजं प्रथमजं भर्तुं
वीर्यज्जातमेव मुख्यमात्मजं मत्वा वृहस्पतेर्जातं तस्याजेत्यर्थः एवं तया त्यक्तं मरुतोऽविभ्रन् अविभ्रतः तदेवं मरुद्भिः प्राप्तो यं भा
रतस्यान्वये वितथे सति दत्तः ३८ इति नवमेटीकायां विंशोऽध्यायः २९

मान टी-

३४

अष्टाधिकसप्ततिमेध्यान् अश्वान् बंध किं कुर्वन् वसुधनं प्रकर्षेण दत्त सान्चीगुणे प्रकृष्टगुणवति देशेऽग्निः चित्तोः भूत यस्मिन् अग्निच
यने देशे वासहस्रं ब्राह्मणाः भरतेन भूरिदानेन दत्ताः गाः बद्धाः प्रत्येकं बद्धं विभोजिरे विभज्य जग्दुः चतुरशीत्यधिकैः त्रयोदशसह
स्रेरेकं बद्धं भवति तथा हि हिरण्येन परीच्यतान् कृष्णान् शुक्लदंतो मृगान् मण्यारे भरतो ददाच्छतं बद्धानि सप्तचेति श्रुत्वा नि सप्त
धिकशतं बद्धानि श्रीशुकैर्नोत्तरश्लोके चतुर्दशलक्षत्वेन संगृहीतानि अदात्कर्मणि मण्यारे नियुतानि चतुर्दशेति एवं चतुर्दशलक्षा
णां सप्ताधिकशतभागो बद्धमित्युक्तम् इयं च बद्धसंख्या श्लोकेन संगृह्यते चतुर्दशानां लक्षाणां सप्ताधिकशतांशकः बद्धचतुर
शीत्यत्र सहस्राणि त्रयोदश २५ देवानामपि मायां वैभवमत्यगात् अत्यशेत यतः गुरुं पूज्यं हरिमाययौ प्राप्तः तदंशं भवत्वात् माय

अष्टसप्ततिमेध्यान् बंध प्रदददसु भरतस्य हि दौषं ते रग्निः सान्चीगुणे चितः सहस्रं बद्धशोय
स्मिन् ब्राह्मणागा विभोजिरे २५ त्रयस्त्रिंशच्छतं त्वं अश्वान् बद्धा विस्मापयन् नृपान् दौषं तिरत्यगन्मा
यां देवानां गुरुमाययौ २६ मृगान् शुक्लदंतः कृष्णान् हिरण्येन परीच्यतान् अदात्कर्मणि मण्यारे नियु
तानि चतुर्दश २७ भरतस्य महत्कर्म न पूर्वना परे नृपाः नैवा पुनैव प्राप्स्यति बाहुभ्यां त्रिदिवं यथा २८
किरातहृष्यान् यवनानं ध्रान् कंकान् कशोश्चकान् अब्रह्मण्यान् नृपांश्चाहं स्लेच्छान् दिग्विजयेषु
लान् २९ जित्वा पुराः सरादेवान् ये रसोकां सिभोजिरे देवस्त्रियोरसां नीताः प्राणिभिः पुनराहरत् ३०
सर्वकामान् दुदुहूतः प्रजानां तस्य रोदसी समास्त्रिणवसाहस्त्री दिक्षु चक्रमवर्त्तयत् ३१ सप्तस्माद्लो
कपालारव्यमैश्वर्यमधिगच्छियम् चक्रचास्रवलितप्राणान् मृषेत्यपरगामह ३२

वत्तर इति पाठे हस्रं अत्यनुसारेण मायावतां श्रेष्ठः हरिरेवासावित्यर्थः २६ मृगान् श्रेष्ठगजान् भद्रमंद्रमृगादयोगजजातिभेदाः म
ण्यारे इत्यस्य श्रुतिपदस्य व्याख्यानं कर्मणीति कस्मिंश्चित्कर्मविशेषे केचित्तु मण्यारे तीर्थं इति व्याचक्षते २७ २८ २९ पुरादेवा
नृजित्वा येऽसुरारसोकां सिरसातलादिस्थानानि भोजिरे तैः प्राणिभिर्बलिभिर्देवस्त्रियोरसातलं नीताः सतीः पुनराहरत् आनि
त्ये प्राणिभिरन्यैर्मनुष्यादिभिः सह नीता इति वा पणिभिरिति पाठे पणयोऽसुरारसैर्नीताः सतीः यद्वा पणयो दत्तास्ते दत्तान् प्रस्था
प्याहरदित्यर्थः ३० त्रिणवसाहस्त्रीः समाः सप्तविंशतिसहस्रं वत्सरान् चक्रमसेना आज्ञावा ३१ तस्य वैराग्येण मोक्षप्रकारमाह स
इति मृषेति विचार्येति शेषः ३२

अ०

२०

२

३४

किंकरवामेत्वादिकावत्तदभिप्रायं ज्ञात्वाऽह उपपन्नमिति १४ गांधर्वविधिनामिथः समयपूर्वकेण १५ १६ १७ दुरत्ययविक्रांतविक्र
मण्यस्य १८ १९ मस्त्राचर्मपात्रंतद्वत् मात्ता आधारपात्रं पितुरेवतु पुत्रः तत्र हेतुः येनेति आत्मा वै पुत्रनामासीति श्रुतेः भरस्वपु
षाण अनेन भरतनामनिरुक्तम् २० किं च रेतोधाः रेतः सेक्ता वंशकृत्युत्रोयमक्षया सितरं नयति तारयति तथा च श्रुतिः पुत्रा मो
नरकाद्यस्मात् पितरं त्रायते स्मृतः तस्मात्पुत्र इति प्रोक्तः स्वयमेव स्वयं भवेति पाठांतरे मातृपित्रोः पुत्रं प्रति विवादेयमक्षयात् ध

दुष्पंत उवाच उपपन्नमिदं सफ्रजातायाः कुशिकान्वये स्वयं हितृणुते राज्ञां कन्यकाः सहशं वर
म् १४ ओमित्युक्ते यथा धर्ममुपयेमेशकुंतलाम् गांधर्वविधिनाराजादेशकालविभागवित् १५ अमो
घवीर्यो राजर्षिर्महिष्यां वीर्यमादधे श्वो भूते स्वपुत्रं यातः कालेनासूतसासूतम् १६ कण्वः कुमारस्य
वने चक्रे समुद्रिताः क्रियाः बध्वा मे गेंद्रां स्तरसां कीडति स्म स बालकः १७ तंदुरत्ययविक्रांतमादाय
प्रमदोत्तमा हररं शांशं संपूतं भर्तुरतिकमागमत् १८ यदानजगृहे राजा भार्यापुत्रावनिर्दितौ श्व
ण्वतां सर्वभूतानां रेवागाहा शरीरिणी १९ माता भरुना पितुः पुत्रो येन जातः स एव सः भरस्वपुत्रं दु
ष्पंतमावमस्थाः शकुंतलाम् २० रेतोधाः पुत्रो नयति नरदेवयमक्षयात् त्वं चास्य धाता गर्भस्य सत्य
माह शकुंतला २१ पितर्यु परते सोऽपि चक्रवर्त्ती मिहायशाः महिमा गीयते तस्य हररं शशुवो भवि
२२ चक्रं दक्षिणहस्तेऽस्य पद्मकोशोऽस्य पादयोः रजे महाभिषेकेण सोऽभिषिक्तोऽधि राट् विभुः
२३ पंचपंचाशतामैर्धैर्यं गंगायामनुवाजिभिः सामंते यं पुरो धाय यमुनायामनुप्रभः २४

र्मनिर्णेतुर्यमस्य सभायाः सकाशात् रेतोधाः रेतः सेक्ता पितैव धर्मेण विजित्य पुत्रं नयति न तु मातेत्यर्थः ततश्च भार्यापुत्रोऽसी
कृतवानिति ज्ञेयम् २१ चक्रवर्त्ती बिभूवेति शेषः तस्य महिमा गीयते तदप्येते श्लोका अभिगीता इत्यादि बह्वचक्रत्या हररं श
शुवः अंशाज्जातस्य २२ तत्रालिंगमाह चक्रमिति २३ गंगायामनुलोमं पंचपंचाशतावाजिभिरीजे पुरो धाय पुरो-
हितं कृत्वा यमुनायामनुचयमुनायाश्चानुलोमम् २४

मान्दी

३३

विंशोपि त्रयसादाशराजामनमहोन्नतेः पुरोर्वंशोहिदोष्यतेर्मरतस्येयतेयशः १ १ २ तत्कृतः अहंयातेः सुतः ३ धर्मेश्वरसंख्ये
युश्चवतेयुश्चधर्मसत्यवतेयवः ४ वनेयुश्चावमः स्मृतः एवंदशैतेः क्रतेयुप्रमुखास्तस्यरौद्राश्चस्यघृताच्यामप्सरसिपुत्राजाताः
अप्सरसइतिषष्ठीसप्तम्यर्थेवशवर्तिलेदृष्टान्तः जगदात्मनः जगतआत्माभूतस्यमुख्यस्यपाणस्येन्द्रियाणीव ५ ६ ७ दुष्पंतस्यश

अ०

२०

श्रीशुकउवाच पुरोर्वंशंप्रवक्ष्यामियत्रजातोऽसिभारत यत्रराजर्षयोवंश्याब्रह्मवंश्याश्चजज्ञिरे १
जन्मेजयोत्थाभूत्पूरोः प्रचिन्वांस्तत्कृतस्ततः प्रवीरोऽथनमस्फूर्वेतस्माच्चारुपदोऽभवत् २ तस्यसुहृदभू
त्पुत्रस्तस्माद्भृगवस्ततः संयातिस्तस्याहंयातीरौद्राश्चस्तत्कृतः स्मृतः ३ क्रतेयुस्तस्यकुक्षेयुः स्थंडि
लेयुः क्रतेयुकः जलेयुः संततेयुश्चधर्मसत्यवतेयवः ४ दशैतेप्सरसः पुत्रावनेयुश्चावमः स्मृतः घृता
च्यामिन्द्रियाणीवमुख्यस्यजगदात्मनः ५ क्रतेयोरंतिभारोभूत्रयस्तस्यात्मजानृपः सुमतिर्ध्रुवोऽप्रति
रथः कण्वोऽप्रतिरथात्मजः ६ तस्यमेधातिथिस्तस्मात्सुक्णवाद्याद्विजातयः पुत्रोभूत्सुमतेरैष्योदुष्प
तस्तत्कृतोमतः ७ दुष्पंतोमृगयांयातः कण्वाश्चमपहंगतः तत्रासीनांसप्रभयामंडयंतीरमामिव
चि लोकांसद्योमुमुहेदेवमायामिवस्त्रियम् ८ बभ्राषेतांवरारोहांभटैः कतिपयैर्वृतः तद्दर्शनप्रमु
दितः सन्निवृत्तपरिश्रमः ९ प्रप्रच्छकामसंतप्तः प्रहसन्श्रद्धयागिरा कालंकमलपत्राक्षिकस्यासि
त्तदयंगमं १० किंवाचिकीर्षितं त्वन्नभवत्यानिर्जनेवने व्यक्तं राजन्यतनयांवेक्ष्यहंत्वांसमध्यमे नहिचे
तः पौरवाणामधर्ममते कश्चित् ११ शकुंतलोवाच विश्वामित्रात्मजेवाहं त्यक्तामेनकया
वने वेदैतद्भृगवान्कण्वावीरकिंकरवामते १२ आस्यतांत्वरविंदाक्षगृह्यतामर्हणचनः सुज्यतांसं
तिनीवाराउष्यतांयदिराचते १३

कुंतलायांभरतः पुत्रोऽभवदितिकथाद्वारेणाह दुष्पंतोमृगयामितिपंचदशभिः तामाश्रममंडयंतींस्त्रियंवलोक्यसुमुहे अमुत्यत् ८ त
स्यादर्शनेनप्रमुदितोऽतएवसन्निवृत्तः परिश्रमोयस्य ९ १० पौरवाणांचेतोनत्यधर्ममते अतोमचेतसः तयिरमणादेवाहंत्वांराज
न्यतनयांवेदि ११ विश्वामित्रस्यात्मजाः हंमेनकायांजातातयाचसर्गगच्छंत्याः त्रत्यक्ता अतोराजकन्यैवाहमित्यर्थः १२ १३

३३

स्त्रीसंनिधानंतु सर्वथा त्याज्यमित्याह मात्रेति अविविक्तं संकीर्णमासनं यस्य सः कर्षति आकर्षति १७ १८ १९ ननु तृष्णा त्यागस्या
तिदुष्करता तत्र ब्रह्मणि मनस आधानं स्यात् तत्राह दृष्टमिति यो नानुध्यायेत् न संविशेत् न चोपसृज्येत तत्र दृष्टश्रुतयोरनुध्या
नादौ समात्मदृक् भवति २० २१ २२ तस्य पुरोर्वशे स्थापयित्वा २३ विषयेषु शब्दादिषु आसेवितं षड्वर्गं षडिंद्रियसंख्यं सुमुचेत्

मात्रास्वस्वादुहित्रावानाविविक्तासनो भवेत् बलवानिंद्रियग्रामो विद्वांसमपकर्षति १७ पूर्णवर्षस
हस्रमेविषयान् सेवतोऽसकृत् तथाऽपि चानुसवनं तृष्णातेषु पजायते १८ तस्मादेतामहं त्यक्त्वा ब्र
ह्मण्याधाय मानसम् निर्वृद्धो निरहंकारश्चरिष्यामि मृगैः सह १९ दृष्टश्रुतमसदुध्यानानुध्यायेन्न
संविशेत् संसृतिं त्वात्मना शंच तत्र विद्वान्समात्मदृक् २० इत्युक्तानाहुषोजायां तदीयं पूरवेव यः
दत्त्वा स्वांजरसं तस्मादाददे विगतस्पृहः २१ दिशि दक्षिणपूर्वस्यां द्रुहं दक्षिणतो यदुम् प्रतीच्या तुर्व
संचक्रुर्दीच्यामनुमीश्वरम् २२ भूमंडलस्य सर्वस्य पुरुमहं तमं विन्दुम् अभिषिच्या प्रजास्तस्य वशं
स्थाप्य वनं ययौ २३ आसेवितं वर्षपूगान् षड्वर्गं विषयेषु सः क्षणेन सुमुचेनोडजातपक्ष इव द्विजः २४
स तत्र निरुक्तसमस्तसंग आत्मानुभूत्या विधुतत्रलिंगः परेऽमले ब्रह्मणि वासुदेवे लेभे गतिं भागवतीं प्र
तीतः २५ श्रुत्वा गाथां देवयानी मेने प्रस्तोभमात्मनः स्त्रीपुंसोः स्नेहवैकल्यात्परिहासमिवैरितम् २६
यासं निवासं सुहृदां प्रपाया मिव गच्छताम् विज्ञायेत् श्वरतंत्राणां माया विरचितं प्रभोः २७ सर्वत्र संग
मुत्सृज्य स्वप्नोपम्येन भार्गवी कृष्णो मनः समावेश्य व्यधुनो ल्लिंगमात्मनः २८ नमस्तुभ्यं भगवते वा
सुदेवाय वेधसे सर्वभूताधिवासाय शांताय बृहते नमः २९ इति श्रीभागवते महापुराणे
नवमस्कंधे एकोनविंशोऽध्यायः १९

याज यद्वा विषयेषु आसेवितं सेवांकारितं षण्णाभिंद्रियाणां वर्गं सुमुचे उपैक्षतेत्यर्थः २६ विधुतं निरस्तं त्रिगुणात्मकं लिंगं येन
प्रतीतः प्रख्यातः २५ प्रस्तोभमेवाह परिहासमिवेति यद्वा प्रस्तोभं निवृत्तिमार्गे प्रोत्साहनं मेने २६ २७ २८ कथं समावेश्य
तदाह नम इति नमनादिभिः समावेश्येत्यर्थः शक्रो वानमस्कारोति २९ इति नवमोटीकायां एकोनविंशोऽध्यायः १९

मानदी

१२

रोधसीतदेविषाणायेणमृदादिकमुद्धृत्यतीर्थेनिर्गमायमार्गेव्यधत्त ४ बह्म इति शर्मिष्ठाप्रमुखाः कामयामास्तः कांतं प्रतिकामिनीः का
मवत्यः ५ पीवानं पुष्टं श्मश्रुलं श्मश्रुलं रतिसमर्थमित्यर्थः मीढासंरेतः सेक्तांर्यामेकोविदमभिज्ञमत एव प्रेष्ठं नावबुद्धत नान्व
बुध्यत ६ ७ स्वामिनमिति श्रुक्नाभिप्रायेणाह ८ इडविडाकारं वस्तुजातिशब्दम् संधितुं प्रसादयितुम् ९ वृषणमच्छिनत् जरया
संभोगासमर्थमकरोत् अर्थाय स्वपुत्र्याः कामोपभोगाय योगविदुपायज्ञः जराव्यत्ययेन रतिशक्तिं ददावित्यर्थः १० कूपलब्धया सह

तस्याउद्धरणोपायं वस्तुः कामाविचिंतयन् व्यधत्त तीर्थमुद्धृत्य विषाणायेण रोधसी ४ सोत्तीर्य कू
पात् सुश्रोणीतमेव च कमेकिल तथा वृत्तं समुद्दीक्ष्य बह्मोजाः कांतकामिनीः ५ पीवानं श्मश्रुलं श्म
मीढासंयमिकोविदम् स एकोऽजवृषस्तासां बह्मो नारतिवद्धनः रेमे कामग्रहग्रस्त आत्मानं नावबुद्ध
त ६ तमेव प्रेष्ठतमयारममाणमजान्यया विलोक्य कूपसंलग्नानामृष्यदूस्तकर्मतत् ७ तंदुर्हदसह
द्रूपं कामिनं क्षणसौहृदम् इन्द्रियाराममुत्सृज्य स्वामिनदुःखिताय यो ८ सोऽपि चानुगतः स्त्रियाः कूप
णस्तां प्रसादितुम् कुर्वन् इडविडाकारनाशक्रोत्पथिसंधितुम् ९ तस्यास्तत्र द्विजः कश्चिदजा स्वाम्य-
च्छिनदुषा लंबंत वृषणभूयः संधेऽथोययोगवित् १० संबद्धवृषणः सोऽपि त्यज्या कूपलब्धया कालं
बहुतिथ्यं मदेकामेनाद्यापितुष्यति ११ तथाऽहंकूपणः सुभक्तमवत्याः प्रेमयंत्रितः आत्मानं नाभिजाना
मिमोहितस्तवमायया १२ यत्प्रशिव्यां ब्राह्म्यवाहिरण्यं पशवः स्त्रियः नदुत्थंति मनः प्रीतिं पुंसः कामह
तस्यते १३ न जातुकामः कामानामुपभोगेन शाम्यति हविषा कृष्णावर्त्मवभूय एवाभिवर्द्धते १४ यदा
न कुरुते भावं सर्वभूतेश्वमंगलम् समदृष्टेस्तदा पुंसः सर्वाः सुखमया दिशः १५ यो दुस्त्यजा दुर्मतिभिर्जयि
तो यानजीर्यते तां वृष्णा दुःखनिवहा शर्म कामो दुतत्यजेत् १६

कामैः सेव्यमानैर्न तुष्यति ११ १२ ननु तर्हि पुनरपि बहवो विष
याः सेव्यतां वतो मनसि प्रीते कामोपशान्त्या मोहो निवर्तते तैर्न चेत्तत्राह यदि तद्वाप्याम् नदुत्थंति न पूरयति १३ हविषा घृतेन कृष्णावर्त्ममि
भिव १४ तर्हि कदाकेनोपायेन वामनसः संपूर्णा प्रीतिः स्यात् यया कामोपशमः स्यादित्यत आह यदेतषड्विः अमंगलं भावं रागद्वेषाद्वेष
म्यम् १५ दुःखानि नितरां बहतीति तथाताम् १६

अ०

१९

३२

आत्मकृतः स्वदेहकर्तुः प्रत्युपकारं कर्तुं कानुत्तमः तथापि पितु यच्चित्तितं कुर्यात्स उत्तमः यस्तु प्रोक्तकारी समध्यमः यस्तु श्रद्धया कुर्यात्सोऽध्यमः अकर्त्ता पितु रुचरितं सुरीष प्रायः ४४ जुजुषे सेवितवान् ४५ यथोपजोषं यथा प्रीति जुजुषे ४६ ४७ ४८ नानेव भाति या वदिन्द्रिय प्रवृत्तिः तदुपरमेना भाति स्वप्नमायाभ्यां सहितो मनोरथ एवेत्यर्थः ४९ ५० मनः सुखं कामभोगं कदिन्द्रियैः कुत्सितैः पराङ्मुखैः रिन्द्रियैः ५१ इति नवमेटीकायामष्टादशोऽध्यायः १८ ऊनविंशो ययातिः संचेष्टितं नन्वजोपमम् देवयानीं समाश्रय्य विरक्तो

उत्तमश्चित्तितं कुर्यात्प्रोक्तकारी तु मध्यमः अधमोऽश्रद्धया कुर्यादकर्त्तोच्चरितं पितुः ४४ इति प्रसुदितः पूरुः प्रत्यगृह्णाज्जरां पितुः सोऽपितद्वयसाकामान्यथा वज्जुजुषे नृप ४५ सप्तद्वीपपतिः सम्यक् पितृवत्पालयन् प्रजाः यथोपजोषं विषयान् जुजुषे व्याहर्तेन्द्रियः ४६ देवयान्यप्यनुदिनं मनोवाकूदेह वस्तुभिः प्रेयसः परमां प्रीतिमुवाहरेयसीरहः ४७ अयजद्यज्जपुरुषं क्रतुभिर्भूरिदक्षिणैः सर्वदेवम यदेव सर्वदेवमयं हरिम् ४८ यस्मिन्निदं विरचितं व्योम्नी वज्रलदावलिः नानेव भाति नाभाति स्वप्न मायामनोरथः ४९ तमेव तद्दिविन्यस्य वासुदेवमुहाशयम् नारायणमणीयां स निराशीरयजत्यमु म् ५० एवं वर्षसहस्राणि मनः षष्ठैर्मनः सुखम् विदधानोऽपि नात्प्यत्सावर्भौमः कदिन्द्रियैः ५१ इति श्रीभागवतमनवमस्कन्धेऽष्टादशोऽध्यायः १८ श्रीशुक उवाच स इत्यमाचरन् कामा नृस्त्रेणोपह्वयमात्मनः बुद्ध्वा प्रियायै निर्विण्णो गाथामेताम गायत १ शृणु भार्गव्यमृगाथामद्विधा चरितां मुवि धीरायस्यानुशोचति वने ग्रामनिवासिनः २ वस्त एको वने कश्चित् विचिन्वन् प्रियमात्म नः ददर्श कूपे पतितां स्वकर्मवशां गामजाम् ३

मुक्तिमाप्तवान् १ मुक्तभोगामजां हास्यन् जवहृत्तमात्मनः विडम्बयन् यमाह निर्वेदयितुमात्मवान् २ कामानाचरन्नुपभुञ्जानः गाथामिति हासम् १ मद्विधेन मत्सदृशेनाचरितामनुष्ठिताम् मद्वि धस्याचरितं यस्यामिति वा यस्य ग्रामनिवासिनः कामिनो मद्विधस्याचरितं वने स्थिता धीराः शोचन्ति तस्य गाथां शृणु २ आत्मान मनुलस्याह वस्त इति प्रियामनुलक्ष्याह अजामिति वने संसारे प्रियं विषयम् ३

भक्तिदी

३१

३१ अपत्यार्थमृतुकाले प्रार्थनात् तस्याः कामपूरणधर्ममेवेत्यशुक्रस्य वचश्च स्मरन् दिष्टं देवप्रापितमेव तत्संगमप्यपद्यत ननु का
मत इत्यर्थः ३२ ३३ आसुर्याः शर्मिष्ठाया मर्त्युसकारात् ३४ उपमंत्रयन् प्रसादयन् ३५ विरुतं रूपं करोतीति तथा ३६ ते दुहितरिका
मेरद्याप्य नृसोः स्मि कामानां भोगैरिति वा शक्र आह तर्ह्योऽभिधास्यति अभितो धारयिष्यति तस्य वयसा कामं व्यत्ययस्यतां

विलोक्योशनसीं गजं शर्मिष्ठासप्रजां क्वचित् तमेव वरेहृसिसरव्याः पतिमृतौ सती ३१ राजपु
त्र्याऽर्थितो पत्ये धर्मं चावेक्ष्य धर्मवित् स्मरन् शुक्रवचः काले दिष्टमेवाप्यपद्यत ३२ यदुच्यते सर्वं
वदेव यानी व्यजायत इत्यं चानुच पुरुच शर्मिष्ठा वार्षपर्वणी ३३ गर्भसंभवमासुर्या भित्तु विज्ञायमा
निनी देवयानी पितुर्गोहययौ क्रोधा विमूर्च्छिता ३४ प्रियामनुगतः कामी वचोभिरुपमंत्रयन् न प्रसा
दयितुं शोके पादसंवाहनादिभिः ३५ शुक्रस्तमाह कुपितः स्त्रीकामानृतपूरुष त्वं जराविशतां मंदवि
रूप करणी नृणाम् ३६ ययातिरुवाच अतः सोऽस्य धकामाना ब्रह्म नु दुहितरि स्मर्ते व्य
त्यस्यतां यथा कामं वयसा योभिधास्यति ३७ इति लब्धव्यवस्थानः पुत्रं ज्येष्ठमवाचत यदोतात प्रती
च्छे मां जरां देहि निजं वयः ३८ मातामह कृतां वत्सन तस्यो विषयेष्वहम् वयसा भवदीयेन रस्येकति
पयाः समाः ३९ यदुवाच नोत्सहे जरसा स्थातु मंतरा प्राप्ता तव अविहित्वा सखं ग्राम्यं वै
तृष्यन्नेति पूरुषः ४० तुर्वसश्चोदितः पित्रा द्रुह्यश्चानुश्चमारत प्रत्याचरन् धर्मज्ञात्यनित्ये नित्य
बुद्धयः ४१ अष्टच्छत्तनयं पूरुष वयसो नंगुणाधिकम् न त्वमग्रज वदस्व मां प्रत्याख्यातुमर्हसि ४२ पूरु
वाच को नु लोके मनुष्येन्द्र पितुरात्मकृतः पुमान् प्रातिकर्तुं क्षमो यस्य प्रसादाद्दिदं ते परम् ४३

ययेच्छं जरा व्यत्ययं यातु व्यत्ययं नोयतामिति वा यद्य व्यत्यस्येति च्छेदः तां जरां व्यत्यस्य संगमयेत्यर्थः ३७ इति लब्धव्यवस्थानं जरा
या व्यवस्थिति र्येन सः ३८ ३९ ४० यतो न धर्मज्ञाः अनित्ये च यौवने नित्य बुद्धयः ४१ त्वं जरां किं ग्रहीष्यसीत्यष्टच्छत्त प्रत्याख्यातं मा कृथा
इत्याह नत्वमिति ४२ ४३

अ०
१८

३१

२० निषिद्धोयंप्रतिलोमसंबंध इति चेत्तत्राह एष इति २१ ब्राह्मणमिव त्वृणो हि किमननाग्रहेणेति चेत्तत्राह न ब्राह्मण इति बृहस्प
तेः सुतः कचः शक्रात् मृतसंजीवनीं विद्यामध्यगात् तदा च देवयानीतं पतिंचकमे सचगुरुषु त्रीममपूज्येति न ता सुदवहत् ततश्च
कुपिता सती तवेयं विद्या निष्फला भवति ति शशाप स च तव ब्राह्मणः पतिर्न भवेदिति तां शशाप तदेतदाह यमहमशपंतस्य शापा
त् २२ अशास्त्रीयत्वादनभिप्रेतमपि देवेनोपहृतं प्रापितं बुद्ध्या तद्गतं तस्यां सकामं संमनश्च बुद्धान्त्यधर्मे मदीयमनः प्रविशेदिति

तं वीरमाहौशनसी प्रेमनिर्भरया गिरा राजंस्त्वया गृहीतो मे पाणिः परपुरंजय २० हस्तग्राहो परोमाभू
तगृहीतायास्त्वया हि मे एष ईशकृतो वीरसंबंधो नौनयोरुवः २१ यदिदं कूपलग्नाया भवतो दर्शनं म
म न ब्राह्मणो मे भविता हस्तग्राहो महाभज्ज कचस्य बार्हस्पत्यस्य शापाद्यमशपपुरा २२ ययाति
रनभिप्रेतं देवोपहृतमात्मनः मनस्तु तद्गतं बुद्ध्या प्रतिजग्राह तद्वचः २३ गते राजनि सा वीरे तत्र स्म
रुदती पितुः न्यवेदयत्ततः सर्वमुक्तं शर्मिष्ठाया कृतम् २४ दुर्मना भगवान्काव्यः पौरोहित्यं विगर्हयन्
स्तुवनं च कपोतीं हि त्रासययौ पुरात् २५ वृषपर्वतमाज्ञाय प्रत्यनीकविवक्षितम् गुरुं प्रसादय
न्मूर्धापादयोः पतितः पथि २६ क्षणाद्भूमन्युर्भगवान्शिष्यं व्याचष्ट भार्गवः कामोस्याः क्रियतां राजन्ने
नांत्यक्तुमिहोत्सहे २७ तथेत्यवस्थिते ग्राह देवयानीमनो गतम् पित्रादन्ताय तोयास्ये सानुगायात्
मामनु २८ स्वानांतत्संकटं वीक्ष्य तदर्थस्य च गौरवम् देवयानीपंथं चरत्स्त्री सहस्रेण दासवत् २९
नाहुषाय सुतां दत्त्वा सह शर्मिष्ठा योशनाः तमाहराजन् शर्मिष्ठामाऽधास्तल्येन कर्हि चित् ३०

तस्यावचः प्रतिजग्राह अंगीकृतवान् २३ शर्मिष्ठा संबन्धोऽपि देवशादेवा भवदिति दर्शयन्नाह गते राजनीतिनवभिः उक्तं भिक्षकीत्या
दि कृतं कूपे प्रक्षेपादि २४ कपोती संच्छरन्तिम् २५ प्रत्यनीका देवास्ते विवक्षिता जयं प्रापणीया इत्यभिप्रेतं यस्य तथाभूतं ज्ञात्वा
प्रत्यनीकानां विवक्षितमिति वा २६ २७ सानुगा सस्त्री सहिता शर्मिष्ठामामनुयातिति २८ तत्तस्मान्निर्गतात् शक्रात् संकटं
वीक्ष्य तत्तस्मादवस्थितादर्थस्य प्रयोजनस्य गौरवं च वीक्ष्य २९ तल्यमाऽधाः नोपगच्छेरित्यर्थः ३०

मानदी-

३२

५ नात्र प्रतिलोमतादोषः ईश्वरघटनादिति दर्शयन्कथामाह एकदेत्यादिना प्रतिजग्राह तद्वत् इत्यंतेन गुरोः शुक्रस्य देव्या
न्यापुत्र्याच व्यचरदिति द्वयोरन्वयः ६ कलगीता अलयो येषु तानि नलिनी पुलिनानि यस्मिन् पुरोद्याने अवलाशर्मिष्ठा ७ सिंच
तीः सिंचंत्यः ८ ९ अजानती स्त्रीयं मत्वा गुरुपुत्र्यावासः समव्ययत् पर्यधात् १० असांप्रत मन्यायाम् ११ अन्यायमेव ब्राह्मणो

राजोवाच ब्रह्मर्षिर्भगवान्काव्यः क्षत्रवंधुश्च नाड्यः राजन्यविप्रयोः कस्माद्विवाहः प्रतिलो
मकः ५ श्रीशुक उवाच एकदा दानवे दस्युः शर्मिष्ठा नाम कन्यका सरसी सहस्रसंयुक्ता गुरु
पुत्र्याच भामिनी ६ देवयान्या पुरोद्याने पुषितद्रुमसंकुले व्यचरत् कलगीता लिनलिनी पुलिनैः ब
ला ७ ताजलाशयमासाद्य कन्याः कमललोचनाः तीरेन्यस्य दुकूलानि विजर्तुः सिंचतीर्मथिः ८
वीक्ष्य ब्रजंतं गिरिशं सहदेव्या वृषास्थितम् सरसोत्तीर्य वासां सिपर्यधुर्व्रीडिताः स्त्रियः ९ शर्मिष्ठा अजा
नती वासो गुरुपुत्र्याः समव्ययत् स्त्रीयं मत्वा प्रकुपिता देवयानी दमब्रवीत् १० अहो निरीक्ष्यतामस्या
दास्याः कर्मत्वं सांप्रतम् अस्मद्धार्यधृतवती अनीवह विरध्वरे ११ यैरिदं तपसा सृष्टं मुखं पुंसः पर
स्य ये धार्यते यैरिह ज्योतिः शिवः पथाश्च दर्शितः १२ यान्वदत्कपतिष्ठते लोकनाथाः सरस्वराः भग
वानपि विश्वात्मा पावनः श्रीनिकेतनः १३ वयं तत्रापि भृगवः शिष्योऽस्यानः पिताः सरः अस्मद्धार्य
धृतवती शूद्रो वेदमिवासती १४ एवं शपेतीं शर्मिष्ठा गुरुपुत्री मभाषत रुषाश्च संत्युरगीव धर्षिता दष्ट
दच्छदा १५ आत्मवृत्तमविज्ञाय कल्पसे बहुभिर्हृत्किं किं प्रतोक्षसेऽस्माकं गृहान् बालिमुजोयथा १६
एवं विधेः सपुरुषैः क्षित्वाचार्यसतां सती शर्मिष्ठा प्राक्षिपत् रूपेवास आदाय मन्युना १७ तस्याग
तायां स्वगृहं याति भृगयांचरन् प्राप्तो यदृच्छया कूपे जलाथीति ददर्श ह १८ दत्त्वा स्वमुत्तरं वास
स्तस्यै राजा विवाससं गृह्णात्वा पाणिना पाणिमुज्जहार दयापरः १९

लक्षवर्णनेन व्यनक्ति यैरिति त्रिभिः येषां
क्षणाः परस्य पुंसः मुखं मुखं दुत्यन्तेन तद्विदात्त्वेन श्रेष्ठा इत्यर्थः ज्योतिर्ब्रह्म पंथावेदमार्गः १२ १३ तदेवं ब्राह्मणमात्रमेव ताव
त्सूयंतत्रापि वयं भृगवः अस्याश्च पितानः शिष्यः एवं सत्यप्यस्माभिर्धार्यं वास इयमसती धृतवती १४ १५ १६ १७ १८ १९

अ
१८

२८

काशयः काशेर्वेश्याः काशेः प्रपितामहस्य क्षत्रवृद्धस्यान्वयातीतितथा १० ततः अनेन सः शरद्धोजज्ञे ११ कृतकृत्यः सः यतः आ
त्मवान् ज्ञानी अतः पुत्रोत्पादनं न कृतवानित्यर्थः १२ १३ १४ तेषां मतिप्रशंसाय गुरुणा ह स्पतिना अभिचारविधानेनाग्नौ हूयमा
ने सति १५ सिंहावलोकनेनाह क्षात्रवृद्धात् क्षत्रवृद्धपौत्रात् कुशात् प्रतिः प्रतेः संजयः १६ १७ १८ इति नवमे टीकायां

इतीमेकाशयो भूपाः क्षत्रवृद्धान्वयायिनः रंभस्य रभसपुत्रो गभीरश्चाक्रियस्ततः १० तस्य क्षेत्रे ब्र
ह्मजज्ञेशृणुवंशमनेन सः शरद्धस्ततः शरुचिस्तस्मात्त्रिककुन्दर्मसारथिः ११ ततः शांतरजिर्जज्ञे कृत
कृत्यः स आत्मवान् रज्जुः पञ्चशताभ्यामनुपुत्राणाममितीजसाम् १२ दैवैरभ्यर्थितो दैत्यान् हत्व द्राया
ददादिवम् इन्द्रस्तस्मै पुनर्दत्वा गृहीत्वा चरणौ रज्जुः १३ आत्मानमर्पयामास प्रहादाद्य रिशंकितः पि
तयुपरते पुत्राया च मानाय नोददुः १४ त्रिविष्टपमहेद्राय यज्ञभागान् समाददुः गुरुणा हूयमाने ग्नौ
बलभित्तनयान् रज्जुः १५ अवधोद्गृहीतान्मागान् न कश्चिदवशेषितः कुशात् प्रतिः क्षात्रवृद्धात् संज
यस्तत्सत्तोजयः १६ ततः कृतः कृतस्यापि जज्ञे हर्यवनो नृपः सहदेवस्ततो हीनो जयसेनस्तत्सत्तः १७
संकृतिस्तस्य च जयः क्षत्रधर्मा मिहारथः क्षत्रवृद्धान्वया भूपाः शृणुवंशं च नाहुषात् १८ इति
श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कन्धे चंद्रवंशानुवर्णने सप्तदशोऽध्यायः १७ श्रीशुक उवाच
यतिर्ययातिः संयाति रायतिर्वियतिः कृतिः षडिमेन दुषस्यासन्निद्रियाणीव देहिनाम् १ राज्यं नेच्छ
यतिः पित्रादत्तं तत्परिणामवित् यत्र प्रविष्टः पुरुष आत्मानं नावबुध्यते २ पितरि प्रशिते स्थानादिं
द्राण्याधर्षणाद्भिजैः प्रापिते जगत्वं वैययातिरभवन् नृपः ३ चतसृष्वदिशदिक्षु भ्रातृन् भ्राताय
वीयसः कृतदारो जुगोपोर्वाकाव्यस्य वृषपर्वणः ४

सप्तदशोऽध्यायः १७

अष्टादशोऽध्यायः १८

कथोच्यते यस्य पञ्चसु पुत्रेषु कनीयानग्रहीज्जगाम् १ तस्य राज्यस्य परिणाममनर्था विहत्वं वेत्तीति तथा तत्र हेतुः यत्रेति
२ स्थानात् स्वर्गात् द्विजैरगस्त्यादिभिः ३ यवीयसो भ्रातृनादिशत् काव्यस्य शुकस्य वृषपर्वणश्च कन्याभ्यां कृतदारः सन् ४

म. न. टी.
२९

हेकुशिका एष देवरातः वीरः मत्सुत्रः तमेन मन्वित अनुगच्छत न्येचाष्टकादयः तस्य सुता आस
न ३६ उपसंहरति एवमिति एकेशा एकेः नृगृहीताः अन्यस्तु पुत्रत्वेन स्त्रीकृतः इत्येवं कौशिकगोत्रं पृथग्विधं नाना प्रकारं जात
म् तच्च प्रवरांतरमापन्नं प्राप्तम् हीयस्मादेवं देवरातज्येष्ठत्वेन तत्प्रकल्पितम् ३७ इति नवमेटीकायां षोडशोऽध्यायः १६
आयोः सप्तदशोत्वेन ज्येष्ठपुत्रस्य पंचसु सुतेषु क्षत्रवृद्धादिचतुर्णां वंशवर्णनम् १ इदं श्रीकृष्णावतारप्रस्तावाय वंशानुक्रमण
मैलादिक्रमेण प्रक्रांतमिति यस्य वंशो कृष्णावतारस्तस्य वंशोऽतिविततत्वादंते निरूप्यते अतः पुरुरवसः पुत्राणां पंचानां क

अ०
१७

एष वः कुशिकावीरो देवरातस्तमन्वित अन्ये चाष्टकहासितजयक्रतुमदादयः ३६ एवं कौशिकगोत्रं
तु विश्वामित्रैः पृथग्विधम् प्रवरांतरमापन्नं तद्विचैव प्रकल्पितम् ३७ इति श्रीभागवते महापु
राणेनवमस्कंधे षोडशोऽध्यायः १६ श्रीशुक उवाच यः पुरुरवसः पुत्र आयुस्तस्या भव
नू सुताः नहुषः क्षत्रवृद्धश्च रजीरभश्च वीरवान् १ अनेनादितिराजेन्द्रशृणु क्षत्रवृद्धाः न्वयम् क्ष
त्रवृद्धसुतस्यासनसुहोत्रस्यात्मजास्त्रयः २ काश्यः कुशोगृत्समद इति गृत्समदादभूत् शनकः
शौनको यस्य बह्वच प्रवरो मुनिः ३ काश्यस्य काशिस्तस्युत्रो राष्ट्रो दीर्घतमः पिता धन्वतरि
र्दीर्घतम आयुर्वेदप्रवक्तकः ४ यज्ञभुग्वासदेवांशः स्मृतमात्रात्तिनाशनः तस्युत्रः कुतुमानस्य जज्ञे
भोमरयस्ततः ५ दिवोदासो द्युमास्तस्मात्सतर्दन इति स्मृतः स एव शत्रुजिह्वस्तस्मिन् ध्वज इतीरितः
तथा कुवल्याश्चेति प्रोक्तोऽलकादयस्ततः ६ षष्टिवर्षसहस्राणि षष्टिवर्षशतानि च नालकादपरो राजन्
मेदिनीबुभुक्षेयुवा ७ अलकात्संततिस्तस्मात्सनीथोऽथ सुकेतनः धर्मकेतुः सुतस्तस्मात्सत्यकेतु
रजायत ८ धृष्टकेतुः सुतस्तस्मात्सकुमारः क्षितीश्वरः वीतिहोत्रस्य भर्गो तोभार्गभूमिरभून्नुपः ९

निष्ठानां वंशानुक्तेदानीं प्रथमस्य वंशमाह यइति एवं नहुषययातियदुप्रभृतिष्वपि द्रष्टव्यम् १ क्षत्रवृद्धः क्षत्रवृद्धस्य २ दीर्घतमसः
पिता ३ स्मृतमात्र एवार्तिरोगदुःखं नाशयतीति तथा ४ ततः प्रतर्दनादिशब्दान्यात् धर्मतः सकाशादलकादयः ६ ७ अलका
संततिः ८ सत्यको तोर्धृष्टकेतुः तस्मात्सकुमारस्तस्माद्दीतिहोत्रः तस्य भर्गोऽतो भर्गान् भार्गभूमिः ९ १० ११ १२

२९

तदेवंप्रसक्तानुप्रसक्तसमाप्यप्रस्तुतमाह गाधेरिति महातेजाविश्वामित्रः २८ ते सर्वे लिंगसमवायन्यायेन प्राणभृत उपदधाति
इति वत् मधुच्छंदस एवोच्यंते इत्यादि तथाच श्रुतिः तस्य ह विश्वामित्रस्यैकशतं पुत्रा आसुः पंचाशदेव ज्यायां सोमधुच्छंदसः
पंचाशत्कनीयांस इत्यादि तत्र च विश्वामित्रपुत्रेषु भार्गवस्या जीगर्तस्य देवरातस्य ज्येष्ठत्वमवगम्यते तथा आश्वलायनबौद्धा
यनादिभिः कौशिकानां देवरातप्रवरत्वमुक्तम् प्रवरश्च तस्मिन्नेव वंशे अवांतरभेदः न तु वंशांतरम् तथा च स्मृतिः एक एव
ऋषिर्यावत्प्रवरेषु नुवर्तते तावत्समानगौत्रत्वं विना भृग्वंगिरोगणादिति २९ तत्कुतो भृगुवंशभवस्य देवरातस्य कौशि
कप्रवरत्वमित्याशंक्यतदुपपादयन्नाह पुत्रं कृत्वा दद्यावत्समाप्तिं पूर्वमजीगर्तं कृतत्वेन मध्यमत्वेन पितृभ्यां मम

गाधेरभून्महातेजाः समिद्ध इव पावकः तपसा क्षत्रमुत्सृज्य यो लेभे ब्रह्मवर्चसम् २८ विश्वामित्रस्य चैवास
नुत्रा एकशतं नृप मध्यमस्तु मधुच्छंदस एवते २९ पुत्रं कृत्वा शुनः शोपं देवरातं च भार्गवम् आ
जीगर्तं कृतानाह ज्येष्ठ एष प्रकल्प्यताम् ३० यो वै हरिश्चंद्रमखे विक्रीतः पुरुषः पशुः स्तुत्वा देवान् प्रजेशादीन्
मुमुचे पाशबंधनात् ३१ यो रातो देवयजनं देवैर्गाधिषु तापसः देवरात इतिख्यातः शुनः शोफः स भार्गवः
३२ यमधुच्छंदसो ज्येष्ठाः कुशलं मे निरेन तत् अशपत्तां मुनिः कुट्टो म्लेच्छा भवतु दुर्जनाः ३३ सहो वाचम
धुच्छंदाः साह पंचाशता ततः यं नो भवान्संजानीते तस्मिं स्तिष्ठामह वयम् ३४ ज्येष्ठमंत्रं दृशं च क्रुस्त्वाम
न्वचो वयं स्महि विश्वामित्रः कृतानाह वीरवंतो भविष्यथ ये मानं मेः नुगृण्हंतो वीरवंतमकर्त्तमाम् ३५

तां विहाय विक्रीतत्वात् तस्य रूपया कृतानाह ज्येष्ठ एष प्रकल्प्यतामिति ३० एतदेव स्पष्टयितुं विशिनष्टि य इति द्वाभ्याम् मुमुचे अमुच्यत ३१
भार्गवो पि गाधिषु गाधेर्वंशजेषु देवरात इतिख्यातः ३२ तत्तस्य ज्येष्ठत्वं कुशलं मे निरेमध्यमस्यानर्थविहत्वं हृत्वा नांगीकृतवन्तः मुनिः
विश्वामित्रः ३३ पंचाशता कनिष्ठैः साकं समध्यमो मधुच्छंदा उवाच नोस्माकं यत् ज्येष्ठत्वं कनिष्ठत्वं भवान् पिता संजानीते मन्यते तस्मिन् यंति
ष्ठा मेति ३४ एवमुक्तामंत्रं दृशम् कस्य नूनं कृतमस्यामृतानामित्यादि मंत्राणां दृष्टारं शुनः शोपं ज्येष्ठं च क्रुः तदाह वयं सर्वे त्वामन्वच
स्महि अनुगंतारः कनिष्ठाः स्म इत्यर्थः ततः प्रसन्नो विश्वामित्रस्तान् कृतानाह वीरवंतः पुत्रवंतो भविष्यथ ये यूयं मे मानं पूज्यस्व
मनुगृण्हंतः अनुवर्त्तमानाः संतः मां वीरवंतं पुत्रवंतमकर्त्तकृतवंत इत्यर्थः ३५

मानं दी.
२८

१३ १४ दुःखादीनां वेगेन विमोहितः १५ १६ ब्रह्मघ्नैर्विहताश्चिर्यस्यास्ताम् हेराजन् सगमस्तेषां शीर्षभिः माहिष्मत्यां मध्ये महान्तं गि
रिचक्रे १७ तेषां रक्तेन प्रब्रह्मण्यानां मया वहं योरां नदीं चक्रे तथाऽपि सर्वक्षत्रियवधे किं कारणं तदाह हेतुं कृत्वेति सार्द्धेन अमंग
लकारिणि अन्यायवर्तिनिसति १८ त्रिःसप्तकृतोरेणु कयादुःखावेशादुरस्ताडनं कृतं ततो गमस्तावत्कृत्वः क्षत्रसुखादितवानि

रेणुकादुःखशोकात्तन्निघ्नं त्यात्मानमात्मना गमरां मेहितातेति विचुक्रोशोच्चकैः सती १३ तदुप
प्रत्यदुरस्यो हारामित्यात्तवत्स्वनम् त्वरयाश्च ममासाद्य दहशोपितरं हतम् १४ ततः दुःखरोषामपार्ति
शोकवैगविमोहितः हाता तसा धोधर्मिष्ठत्यक्ताऽस्मान् स्वर्गतो भवान् १५ विलप्येवंपितुर्देहं निधाय
भ्रातृपुत्रयम् प्रगृह्य परशं गमः क्षत्रांताय मनोदधे १६ गत्वा माहिष्मतीं रामो ब्रह्मघ्नं विहतश्रियं ते
षां स शीर्षभो राजन् मध्ये चक्रमहागिरिम् १७ तदुक्तेन नदीं योरां मब्रह्मण्य मया वहाम् हेतुं कृत्वा पितु
वधं क्षत्रेऽमंगलकारिणि १८ त्रिःसप्तकृतः पृथिवीं कृतानिः क्षत्रियां प्रभुः स्वमंतपंचके चक्रे शोणितोद्य
नूहदात्नव १९ पितुः कायेन संधाय शिर आदाय बहिषि सर्वदेवमयं देवमात्मानमयजन्मरवेः २० द
दो प्राचीं दिशं होत्रे ब्रह्मणे दक्षिणां दिशम् अध्वर्यवे प्रतीचीं वैउद्गात्रे उत्तरां दिशम् २१ अन्येभ्योऽवांतर
दिशः कश्यपाय च मध्यमां आर्यावर्त्तमुपद्रष्टुं सदस्येभ्यस्ततः परम् २२ ततश्चावभृथस्नानविधु
ता शेषकिल्बिषः सरस्वत्या ब्रह्मनधारं जेयन्मदवाशुमान् २३ स्वदेहं जमदग्निस्तुलब्ध्वासंज्ञानलक्षणे
म् ऋषीणां मंडले सोऽमृतसप्तमो राम पूजितः २४ जामदग्न्योऽपि भगवान् रामः कमललोचनः आगा
मिन्यंतरे राजन्वर्त्तयिष्यति वैवृहत् २५ आस्तेऽद्यापि महेंद्राद्रोन्यस्तदंडः प्रशांतधीः उपगीयमा
नचरितः सिद्धगंधर्वचारणैः २६ एवं भृगुषु विश्वात्मा भगवान् हरिरीश्वरः अवतीर्य परंभारं मुचोः
हन् बहूशो नृपान् २७

तिप्रसिद्धिः १९ २० २१ २२ २३ संज्ञानं स्मृतिः तदेव लक्षणं चिह्नं यस्य तं स्वदेहं लब्ध्वासंज्ञानलक्षणे ऋषीणां मंडले सप्तमः ऋषिरभूत्
२४ बृहत् ब्रह्मवेदं वेदप्रवर्त्तकेषु सप्तर्षिष्वेकतमो भविष्यतीत्यर्थः २५ २६ मुचोभारमहन्भारमेवाह नृपानिति २७ २८

अ.
१६

२८

तीर्थसंसेवया चकाराद्यमनियमैश्च अच्युतचेतनाचित्तयस्यसः ४९ इति नवमेटीकायां पंचदशोऽध्यायः १५ बोडशोऽथा
 जैनसुतेर्जमदगौहते सुहुः रामात्क्षत्रवधः प्रोक्तो विश्वामित्रस्य चान्वयः १ १ २ किंचिदीषत् चित्ररथे गंधर्वराजे स्पृहायस्याः सा
 किंचिन्नसस्मारेति वा ३ कलशं पुरोधाय अग्ने निधाय ४ व्यभिचारं मानसं ज्ञात्वा ५ आज्ञाऽतिलंघिनां भ्रातृणां मातुश्च वधे संबोधिं

राज्ञो मुखीऽवसितस्य वधो ब्रह्मवधादुरुः तीर्थसंसेवया चां होजत्थंगाच्युतचेतनः ४९ इति श्री
 भगवते महापुराणे नवमस्कंधे पंचदशोऽध्यायः १५ श्रीशुक उवाच पित्रोपशिक्षितो रामस्त
 थेतिकुरुनंदन संवत्सरं तीर्थयात्रां चरित्वा श्रममाव्रजत् १ कदाचिद्रणुकाया ता गंगायां पद्ममालि
 नम् गंधर्वराजक्रीडंतमप्सरोभिरपश्यत् २ विलोकयती क्रीडंतमुदकाथेन दीगता होमवेलां न सस्मा
 रकिंचिच्चित्ररथे स्पृहा ३ कालात्ययंतं विलोक्य मुनेः शापविशंकिता आगत्य कलशं तस्थौ पुरोधाय
 कृतांजलिः ४ व्यभिचारमुनिज्ञात्वा पत्न्याः प्रकुपितो ब्रवीत् धृतेनां पुत्रकाः पापमित्युक्तास्त न च क्रि
 रे ५ रामः संबोधितः पित्रा भ्रातृन्मात्रासहावधीत् प्रभावस्तो मुनेः सम्यक्समाधेस्तपसश्च यः ६ वरे
 णच्छं द्यामास प्रातः सत्यवती सुतः वव्रेहतानां रामोऽपि जीवितं चास्मृतिवधे ७ उत्तस्युस्ते कुशलिनो
 निद्रापाय इवाजसा पितुर्विद्वांस्तपोवीर्यं रामश्चक्रे सुहृद्वधम् ८ येऽर्जुनस्य सुताराज नृस्मरतः स्वपितु
 र्वधम् रामवीर्यं पराभूतालेभिरे शर्मन क्वचित् ९ एकदा श्रमतो रामे स भ्रातृरिव नंगते वैरं मिसाधयि
 ष्वोलब्धच्छिद्रा उपागमन् १० दृष्ट्वाऽभ्यगार आसीनमावेशितधियं मुनिम् भगवत्पुत्रमश्लोके ज
 क्रुस्तपापनिश्चयाः ११ याच्यमानाः कृपणया राममात्रातिदारुणाः प्रसत्वा शिरउत्कृत्य निन्युस्तक्षत्रव
 धवः १२

तः सन् मुनेर्यः समाधिस्तपश्चतयोः प्रभावजः यद्दिनहन्त्यां तर्हि मामपि शशुंसमर्थः यद्दिनहन्त्यां तर्हि मयिसंतुष्टः सन् तानपि जी
 वयितुं समर्थ इति जानन्नित्यर्थः ६ ७ नन्वतिनिंदितं तत्कथं कृतवान् तत्राह पितुर्विद्वां निति ८ पूर्वोक्त एवाभिप्रायः सर्वक्षत्रिय
 वधे कारणं वक्तुमाह येऽर्जुनस्य सुताराज इत्यादिना ९ १० भगवति आवेशिताधीर्येन तम् ११ १२ १३ १४

मानदी.

२७

सतृणं कर्म कंचर्म आदाय २८ ऐणयचर्म कृणाजिनमवरयस्य २९ प्रहरन् परश्वधोयस्य मनश्च अनिलश्च तयो रिवौजो वार्यय
स्य परेषांचक्रं सैन्यं सूदयतीति तथा छिन्नाभुजा ऊरवः कंधराश्च येयाम् हताः सूताः वाहनानि च येषां ते वीरानिपेतुः ३१ विह
क्काः चर्मदियोयस्य ३२ पंचशतेषु धनुःषु सोऽर्जुनो रामायसंदधे एकमेव धनुर्यस्य सः पाठांतरे एक एव बंधः संधानं येषां ते

अ०

१५

घोरमादाय परशंसतृणंचर्म कर्म कर्म अन्वधावत दुर्द्धोर्मृगेन्द्र इव यूथपम् २८ तमापतंतं भृगुव
र्यमोजसाधनुर्धरं बाणपरश्वधायुधम् ऐणयचर्मोवरमर्कधामभिर्युत्तं जटाभिर्ददृशोपुरीं विशन्
२९ अचोदय हस्तिरथाश्चपन्तिभिर्गदासिबाणर्हि शतघ्नि शक्तिभिः अक्षोहिणीः सप्तदशातिभीष
णास्ता राम एको भगवान् सूदयत् ३० यतोयतोऽसौ प्रहरत् परश्वधो मनोः निलोजाः परचक्र सूदनः त
तस्ततश्छिन्नभुजोरुकंधरानिपेतुरुर्व्याहतसूतवाहनाः ३१ दृष्ट्वा स्वसैन्यं रुधिरौघकट्टमेरणाजिरे
रामकुटारसायकैः विहक्का चर्मध्वजचापविग्रहां निपातितं हेहय आपतद्गुषा ३२ अथार्जुनः पंचशते
षु बाहुभिर्धनुःषु बाणान्युगपत्संसंदधे रामाय रामोऽस्मभूतां समग्रणीस्तान्येकधन्वेषु भिराच्छिन्न
त्समम् ३३ पुनः स्वहस्तेरचलान् मृधेऽघ्रिपानुस्त्रिप्यवेगादभिधावतो युधि भुजान् कुटारेण कटोरने
मिना चिच्छेद रामः प्रसभत्सहेरिव ३४ कृत्तबाहोः शिरस्तस्य गिरेः शृंगमिवाहरत् हतपितरितत्पुत्रा
अयुतं दुद्रुव भयात् ३५ अग्निहोत्री सुपावत्यं सवत्सां परवीरहा ससुपेत्याश्चमपित्रे परिक्रिष्टा समर्प
यत् ३६ स्वकर्मतत्कृते रामः पित्रे भ्रातृभ्य एव च वर्णयामास तच्छ्रुत्वा जमदग्निर्भाषत ३७ रामरा
म महाबाहो भवान् पापमकारषीत् अवधीन्नरदेवं यत्सर्वदेवमयं वृथा ३८ वयं हि ब्राह्मणास्ता तक्षम
याऽर्हणतां गताः यया लोकगुरुदेवः पारमेष्ठ्यमियात्सदम् ३९ क्षमयारोचते लक्ष्मीर्ब्रीहो सौरी यथा प्र
भा क्षमिणामाशु भगवांस्तुष्यते हरिरीश्वरः ४०

रिषुभिः तानि धनूंषि समंसहतत्क्षणमेवाच्छिनत् ३३ मृधेसाधा

२७

नभूतानचलानंघ्रिपांश्चोस्त्रिप्यअभिधावतः तस्य भुजान् चिच्छेद अहेः फणा इवेत्यर्थः ३४ ३५ समर्पयत्समाप्ययत् ३६ ३७
२८ अर्हणतां पूज्यताम् ३९ सौरी सूर्यस्य प्रभवे ४०

कार्तवीर्यर्जिनेन कृतमपराधं वक्तुं तस्य दर्पहेतुमैश्वर्यादिकमाह हैहयानामिति षड्विः परिकर्माभिः परिचर्याभिः दत्तं दत्तात्रेयमा
 राध्य १७ अव्याहतमिन्द्रियादिकंच लेभे १८ यत्र यस्मिन्नेश्वर्ये अणिमादयोरुणाः १९ रेवांऽभिसिनर्मदायाम् २० रावणो दि
 ग्विजये माहिष्मत्याः समीपे देवपूजां कुर्वन् प्रवाहस्यावरोधात् प्रतिस्नोत सः सत्याः तस्याः सरितो जलैर्विप्लावितं स्वशिबि
 र्मालक्ष्य तस्य तदीयं न सेहे २१ ततश्च कृतकिल्बिषः क्रीडंतमभिभवितुं प्रवृत्तः स न गृहीतः माहिष्मत्यां स्वपुण्यां कपिरिव संनि

श्रीशुक उवाच हैहयानामधिपतिरर्जुनः क्षत्रियर्षभः दत्तं नारायणस्यांशमाराध्य परिकर्म
 भिः १७ बाहू नूदशशतं लेभे दुर्द्धषत्वमरातिषु अव्याहतं द्वियोजनं स्तजो वीर्यं यशो बलम् १८ योगे
 श्वरत्वमैश्वर्यं गुणायत्राणिमादयः च चाराव्याहतगतिर्लोकेषु पवनो यथा १९ स्त्रीरत्नैरावृतः क्रीड
 न रेवांऽभिसिमदां कदः केज्जयं तोस्तज्जविभ्रद्रोधसरितं मुजेः २० विप्लावितं स्वशिबिरं प्रतिस्नोतः सरि
 ज्जलेः नामृष्य तस्य तदीयं वारमानोदशाननः २१ गृहीतो लीलायां स्त्रीणां समक्षकृतकिल्बिषः मा
 हिष्मत्यां संनिरुद्धो मुक्तो येन कपिर्यथा २२ स एकदा तु मृगयां विचरन् विपिने वने यदृच्छया श्रमं प
 दं जमदग्नेरुपाविशत् २३ तस्मै स नरदेवाय मुनिरर्हणमाहरत् स सेन्यामात्यवाहाय हविष्मत्यात्त-
 पोधनः २४ स वारस्तत्र तत्तदृष्ट्वा आत्मैश्वर्यातिशायनम् तन्नाद्रियतामिहोत्रासाभिलाषः संहैह
 यः २५ हविर्धानी क्रुषेदप्यात्तिनरान् हर्तुमचोदयत् ते च माहिष्मतीं निन्युः सवत्सां क्रंदतो बलात् २६
 अथ राजनिनयात्ते राम आश्रममागतः श्रुत्वा तत्तस्य दौरात्स्यं चुक्रोधाहिरिवाहतः २७

रुद्धश्च पुनश्चावतयायेन मुक्तः २२ इदानीं तत्कृतमपराधं दर्शयिन्नाह स एकदेत्यादिना २३ अर्हणमातिथ्यादिहविष्मत्याकाम
 धेन्वा २४ तत् अर्हणं नाद्रियत तस्मिन् नातुष्यत् यतोऽग्निहोत्रां होमधेनौ साभिलाषः संहैहयः हैहयैः सह वर्तमानः २५ दर्पद्वे
 तोः क्रुषेदप्यात्तिनरान् हर्तुमचोदयत् प्रेरितवान् २६ तदौरात्स्यं हविष्मत्याहरणं क्रोधयुक्तो अहिरिव चुक्रोध २७

तस्य तेन कृतान्निर्मथनादिभावस्करमिजोतिः कथं भूतः कथं वेदो धर्मं भोगं पश्यन्मात् स च त्रय्या विद्यया विहितेनाधानसंस्कारेण
 विवृत् आहवनीयादिरूपः सन् राज्ञा पुरुरवसा पुत्रत्वेकल्पितः पुण्यलोकप्रापकत्वात् ४६ तदाह तेनेति ४७ नन्वनादिर्वेदत्रयबोधि
 तो ब्राह्मणादीनामिंद्राद्यनेकदेवयजनेन स्वर्गप्राप्तिहेतुः कर्ममार्गः कथं सादिरिव वर्ण्यते तत्राह एक एवेति द्वाभ्याम् पुराकृतयुगे स
 र्ववाङ्मयः सर्वासां वाचां बीजभूतः प्रणव एक एव वेदः देवश्च नारायण एक एव अग्निश्चैक एव लौकिकः वर्णश्चैक एव हंसो नाम

तस्य निर्मथनाज्जातो जातवेदा विभावस्करः त्रय्या स विद्यया राज्ञा पुत्रत्वेकल्पितस्त्रिवृत् ४६ तेनायज
 तयज्ञेशं भगवंतमधोः क्षजम् उर्वशीलोकमन्विच्छन् सर्वदेवमयं हरिम् ४७ एक एव पुरा वेदः प्रणवः
 सर्ववाङ्मयः देवो नारायणो नान्य एकोऽपि वर्ण एव च ४८ पुरुरवस एवासीत् त्रयीत्रेतामुखेनृप अग्नि
 ना प्रजया राजा लोकगांधर्वमैथिवान् ४९ इति श्रीभागवते मन्वमस्कंधे ऐलोपारव्याने चतुर्दशोऽ
 ध्यायः १४ श्रीशुक उवाच ऐलस्य चोर्वशीगर्भात् षडासन्नात्मजानृप आयुः श्रतायुः सत्यायुरयोः
 थविजयोजयः १ श्रतायोर्वसमान् पुत्रः सत्यायोश्च श्रतं जयः रयस्य सत एकश्च जयस्य तनयो मितः २ श्री
 मस्तुविजयस्याथकाचनो होत्रकस्ततः तस्य जन्हुः सतो गंगां गंडूषीकृत्य योऽपि बत जन्होस्तु पूरुस्तत्पुत्रो ब
 लाकश्चात्मजोऽजकः ३ ततः कुशः कुशस्यापि कुशां बुर्मूर्तयोर्वसः कुशनाभश्च चत्वारो गाधिरासीत्
 कुशांबुजः ४

४८ वेदत्रयीतु पुरुरवसः सकाशादासीत् एयिवान् प्राप अयं भावः कृतयुगे सत्त्वप्रधानाः प्रायशः सर्वे पि ध्याननिष्ठाः रजः प्रधाने तु
 त्रेतायुगे वेदादिविभागेन कर्ममार्गः प्रकटो बभूवेत्यर्थः ४९ इति नवमेटीकायां चतुर्दशोऽध्यायः १४ ततः पंचदशो गाधिरैल
 पुत्रान्वयेजनि यदौहित्रसतो रामः कार्तवीर्यमहन् रुषा १ सगृहत्वायात्यादिक्रमेण श्रतायुः प्रभृतिषण्णां वंशानाह श्रता
 योरित्यादिना एकसंज्ञः अमितः तत्संज्ञः २ जन्होः पूरुः तस्य बलाकः तस्याजकः ३ गाधोः पुत्रो विश्वामित्रो ब्रह्मर्षिरभूदिति
 उत्तराध्यायां ते वक्ष्यामि गाधेरभून्महातेजा इत्यादिना ४

पुरुषो ममृथा इत्यादितस्याः सूक्तं तदर्थं त आह मा मृथा इति चतुर्भिः माश्चिथस्त्वं पुरुषोः सि अतो धैर्यमावहेति भावः इमे वृकाः
प्रसिन्हाः इन्द्रियाणि वा त्वा इतित्वाम् मास्म अद्यः पक्षयेयुः इन्द्रियवशो मा भवेत्यर्थः ३६ प्रिये निमित्ते साह संयासाम् ३७ तंसां
त्वयति संवत्सरांत इति ३८ अपरणीति वचनादंतर्वत्नीमुपालभ्यज्ञात्वा ४० ४१ अनेनाग्निना कर्म कृत्वा तद्दशादुर्वशीं प्राप्स्यतीत्य
भिप्रायेणाग्निस्थालीददः सतुतां स्थालीमेवोर्वशीं मन्यमानः तया सहितो वने विचरन् ते यमुर्वशीं किं त्वग्निस्थालीत्यबुध्यत ४२

उर्वशुवाच मा मृथाः पुरुषोऽसित्वं मास्मत्वाः द्रवृका इमे कापि सरस्व्यं न वै स्त्रीणां वृकाणां हृदयं यथा
३६ स्त्रियोत्थकरुणाः क्रूरा दुर्मर्षाः प्रियसाहसाः घ्नन्त्यर्थेऽपि विश्वब्धं पतिं भ्रातरमप्युत ३७ विधाया
लीक विश्वं भ्रमतेषु त्यक्तसौ हृदाः न वनं वमभीप्स्यः पुंश्चल्यः स्वैरुत्तयः ३८ संवत्सरांतो हि भवानेक
रात्रं मये श्वर वत्स्यत्यपत्या निचते भविष्यत्यपराणि भोः ३९ अंतर्वत्नीमुपालभ्य देवीं स प्रययौ पुरम् पु
नस्तत्र गतोऽन्ते उर्वशीं वारमातरम् ४० उपलभ्य मुदा युक्तः समुवास तया निशम् अर्थेन मुर्वशीं ग्राहक
पणां विरहात् पुरम् ४१ गंधर्वात्तु पथावेमान्तु म्यं दास्यति मामिति तस्य संस्तुवतस्तुष्टा अग्निस्थालीद
दुर्नृप उर्वशीं मन्यमानस्तां सोऽबुध्यत चरन् वने ४२ स्थालीं न्यस्य वने गत्वा गृहानाध्यायतो निशि त्रेता
यां संप्रवृत्तायां मनसि त्रय्यवर्त्तत ४३ स्थालीं स्थानं गतोऽथ तं शमीगर्भां विलक्ष्य सः तेन ह्ये अरणीक
त्वा उर्वशीं लोककाम्यया ४४ उर्वशीं मंत्रतोऽध्यायन् न धरारणिमुत्तराम् आत्मानमुभयोर्मध्ये यत्तत्स
जननं प्रभः ४५

ततश्च तां स्थालीं वने स्थापयित्वा गृहान् गत्वा निशि नित्यं तामेवाध्यायतस्तस्य मनसि त्रेतायां त्रयी अवर्त्त
त कर्म बोधकं वेदत्रयं ग्राहुरमृत ४३ ततः स्थालीं स्थानं गतः सन् शम्यागर्भे जातमश्वत्थं विलक्ष्य अस्मिन् सावग्निरस्तीति विशेषेण
लक्षयित्वा तेनाश्वत्थेन ह्ये अरणीकृत्वाऽग्निममंथेति शेषः शमीगर्भादिग्निममंथतेति श्रुतिः ४४ मथनप्रकारमाह अधरारणि
मुर्वशीं अध्यायन् उत्तरारणिमात्मानं अध्यायन् उभयोर्मध्ये यत्काष्ठं तत्स जननं पुत्रं अध्यायन् तथा च मंत्रः उर्वश्यस्यायुरसि पुरुषा इति ४५

हेवीरघृतं मेमक्ष्यस्यात् अमृतं वा आल्यमिति श्रुतेः देवानां नाना मृताश्चित्वात् मेथुनादल्यत्र विवाससंत्वांने क्षिये इति प्रतिपेदे अं
 गीकृतवान् २२ अहोह इति २३ २४ पद्मकिंजल्कस्य इव गंधो यस्याः तस्याः सुरवासो देन मुषितः प्रलोभितः सन् २५ २६ महारा
 त्रे मध्यरात्रे महा निशा द्वेयटिके रात्रौ मध्यमया मयोरिति स्मृतेः २७ जिगमिषोस्तस्याः परुषोक्तिमाह हताऽस्मीति सार्द्धे न न पुंसा

घृतं मेवीरमक्ष्यस्यान्नेक्षेत्वाऽन्यत्र मेथुनात् विवाससं तत्तथेति प्रतिपेदे महामनाः २२ अहोरूपमहो
 भावो नरलोकविमोहनम् को न मेवेतमनुजो देवीत्वां स्वयमागताम् २३ तया स पुरुषश्चेष्टोरमयं त्याय
 याऽहेतः रे मे सरविहारेषु कामं चैत्ररथादिषु २४ रममाणस्तया देव्या पद्मकिंजल्कगंधया तन्मुरवा
 मोदमुषितो मुमुदेऽहर्गणान् बहून् २५ अपश्यन्नुर्वशीमिंद्रो गंधवान् समनोदयत् उर्वशीरहितमत्य
 मास्थानं नातिशोभते २६ तउपेत्य महारात्रे तमसि प्रत्यक्षस्थिते उर्वश्या उरणौ जहुर्न्यस्तो राजनिजाय
 या २७ निशम्या क्रंदितं देवीपुत्रयोनीयमानयोः हताऽस्म्यहं कुनाथेन न पुंसा वीरमानिना २८ यद्विष्णुं
 भादहं नष्टादृतापत्या च दस्युभिः यः शोते निशिसं व्रस्तो यथानारी दिवा पुमान् २९ इति वाकसायके
 विद्धः प्रतोत्रैरिव कुंजरः निशिनस्त्रिंशमादाय विवस्त्रोऽप्यद्रव्दुषा ३० ते विसृज्योरणो तत्र व्यद्योत
 तस्म विद्यतः आदाय मेषावायांतं नग्नमेक्षत सापतिम् ३१ ऐलोऽपिशयने जायामपश्यन्विमना इव त
 चित्तो विह्वलः शोचन् बभ्रामोन्मत्तवन्महीम् ३२ सतां वीक्ष्य कुरुक्षेत्रे सरस्वत्या च तत्सर्वाः पंच प्रहृष्टव
 दनाः प्राहसूक्तं पुरुरवाः ३३ अहोजायतिष्ठतिष्ठ घोरं न त्यक्तुमर्हसि मां त्वमद्याप्य निर्हत्य वचांसि कृणा
 वाग्देह ३४ सदेहो यं पतत्यत्र देवि दूरं हतस्त्वया स्वादत्येनं वृकागृध्रास्त्वत्पसादस्य नास्पदम् ३५

न पुंसकेन २८ यथा
 नाशितथा संव्रस्तः शोते २९ ३० विद्यतः विशिष्ट्यतिमंतः व्यद्योतंतदीप्तिमकुर्वत यद्वा तदेव तडितः प्रकाशंत इत्यर्थः नग्नमेक्षत अतो भाषाभां
 गान् निर्जगामेति ज्ञेयम् ३१ ३२ तस्याः सर्वाश्च पंच वीक्ष्य सूक्तं वचनं शोभनं हये जायेत्यादि ३३ तदेवार्थत आह अहो इति द्वाभ्यां अनिर्हत्य म
 त्वां निर्हति मप्राप्य पागांतरे मां निर्हति मगमयित्वा मंत्राननुक्तेति वा वचांसि कृणवावहे गोष्ठीः करवावहे ३४ सदेहो अतिकमनीयोऽयं मम
 देहः ३५

मानटी

२४

बृहस्पतिराह त्यजत्यजेति परैराहितगर्भम् गर्भेत्पक्षेभस्मीकरिष्यतीतिविम्यतीप्रत्याह नाहमिति सांतानिकः संतानार्थसां-
तानिकेइतिपाठेसत्युत्रेइत्यर्थः ९ १० ११ १२ रहः एकांते १३ पुरुरवसउर्वश्यामायुः प्रसुरवाः षट्पुत्राजाताइतिवक्तुंकथामाह
तस्येत्यादिनायावत्समाप्ति १४ १५ १६ ननुदेवीकुतोमनुष्यस्यातिकमुपागच्छेत्तत्राह मित्रावरुणयोःशापान्नरलोकतामनु

त्यजत्यजाशुदुःप्रजेमस्त्रेवादाहितंपरैः नाहंलांभस्मसालुयीस्त्रियंसांतानिकोमतिं ९ तस्याजब्रीडि
ताताराकुमारकनकप्रभम् स्पृहामागिरसश्चक्रेकुमारसोमएवच १० ममायंनतवेत्कच्चैस्तस्मिन्वि
वदमानयोः पप्रच्छुर्कषयोदेवानेवोचेब्रीडितातुसा ११ कुमारोमातरं प्राहकुपितोऽलीकलज्जया किंना
वोचस्यसदृतेआत्मावद्यवदाश्रमे १२ ब्रह्मातारह आहयसमप्राक्षीच्चसात्वयन् सोमस्येत्याहशनकैः
सोमस्ततावदग्रहीत् १३ तस्यात्मयोनिरकृतबुधइत्यभिधान्प बुल्यागंभीरयायेनपुत्रेणायोदुराट्मु-
दम् १४ ततःपुरुरवाजज्ञेइलायायउदाहृतः तस्यरूपगुणौदार्यशीलद्रविणविक्रमान् १५ श्रुत्वावैशी-
द्रभवनेगीयमानान्सुरर्षिणा तदंतिकमुपेयायदेवीस्मरशराहिता १६ मित्रावरुणयोःशापादापन्नान-
रलोकताम् निशम्यपुरुषश्चेष्टंकंदर्पमिवरूपिणम् १७ धृतिविष्टिभ्यललनाउपतस्थेतदंतिके सतांवि-
लोक्यनृपतिर्हर्षेणोलुल्लोचनः उवाचश्लक्ष्णयावाचादेवीहृष्टतनूरुहः १८ राजोवाच स्वागतंते-
वरारोहे आस्यतांकरवामकिम् संरमस्वमयासाकरतिनौशाश्वतीसमाः १९ उर्वशुवाच कस्यास्त्व-
यिनसज्जेतमनोदृष्टिश्चसंदर यदंगांतरमासाद्यच्यवतेहरिरंसया २० एतावुरणकोराजनन्यासोरक्षस्व
मानद संरंसेभवतासाकंश्लाध्यःस्त्रीणांवरस्मृतः २१

तस्यैवमापन्नासती १० १८ नौआवयोरस्तिति १९ यस्यतवांगां-
तसंचक्रुःआसाद्यरिरंसयारंतुमिच्छायाहस्पृष्टंनच्यवतेनापयातियद्यस्मादितिवा २० शापावसानेभाषाभंगमिषेणजिगमिषोस्तस्या-
भाषाबंधमाह एतावितिद्विभ्याम् उरणकोमेपौन्यासौनिक्षेपरूपौरक्षस्वश्लाध्यःसएवस्त्रीणांवरःस्मृतःअतोविजातीयत्वंनदोष-
इतिभावः २१

अ०

१४

२४

तस्मात्सुपाश्वकः २३ अग्निसंभवः अग्नेरंशात्संभूतः २४ यद्यस्मात्सुभाषणः २५ २६ योगेश्वरायाज्ञवल्क्यादयः तेषांप्रसादेन २७
इति नवमेरीकायां त्रयोदशोऽध्यायः १३ चतुर्दशादिभिः सोमवंशमाह समाहितः यस्मिन्नैलादयो भूपाः कीर्त्यन्ते पुण्यकीर्त्त
यः १ चतुर्दशो गुरोर्मत्यां तारायां सोमजा दुधात् जातश्चैलः षड्वर्ष्या मायुर्मुस्यानजी जनतः २ दृग्यः आनंदाश्च मयः अत

अरिष्टनेमिस्तस्यापि श्रुता सुस्तस्मात्सुपाश्वकः ततश्चित्ररथो यस्य क्षेमधिर्मथिलाधिपः २३ तस्मा
त्संमरथस्तस्य सुतः सत्यरथस्ततः आसीदुपगुरुस्तस्मादुपगुप्तोऽग्निसंभवः २४ वस्वनंतोऽथ त
सुत्रोयुयुधायत्सुभाषणः श्रुतस्ततो जयस्तस्माद्विजयोऽस्मादृतः सुतः २५ शुनकस्तत्सुतो जज्ञे
वा तहव्यो धृतिस्ततः बहुलाश्वो धृतेस्तस्य कृतिरस्य महावशी २६ एते वै मैथिलाराजन्नात्मविद्यावि
शारदाः योगेश्वरप्रसादेन हृद्देसुक्ता गृहेष्वपि २७ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे निमि
वंशानुवर्णनं नाम त्रयोदशोऽध्यायः १३ श्रीशतकुवाच अथातः श्रूयतां राजन्वंशः सोमस्य
पावनः यस्मिन्नैलादयो भूपाः कीर्त्यन्ते पुण्यकीर्त्तयः १ सहस्रशिरसः पुंसो नाभीं हृदसरोरुहात्
जातस्यासीत्सुतो धातुरत्रिः पितृसमो गुरोः २ तस्य दृग्योऽभवत्पुत्रः सोमो मृतमयः किल विशेषधुडु
गणानां ब्रह्मणा कल्पितः पतिः ३ सोऽयजद्राजसूयेन विजित्य भुवनत्रयम् पत्नीं बृहस्पतेर्दर्पात् ताराना
माहरद्वलात् ४ यदा स देवगुरुणा याचितोऽभीक्ष्णशो मदात् नात्यजत्तत्कृते जज्ञे सरदानवविग्रहः ५
शक्रो बृहस्पतेर्देषादग्रहीत्सा सरौ दुपम् हरोगुरुसुतं स्नेहात्सर्वभूतगुणावृतः ६ सर्वदेवगणोपेतो म
हेंद्रोगुरुमन्वयात् सराऽसरविनाशोऽभूत्समरस्तारकामयः ७ निवेदितोऽथांगिरसा सोमं निर्भर्यवि
श्वकृत् तारांस्वभर्त्रे प्रायच्छदत्तर्वत्नीमवैत्यपतिः ८

एवामृतमयः किलेत्याश्वर्ये पाठांतरे दृशः नेत्रात् वक्ष्यमाणदर्पस्य
कारणमाह विप्रेति ३ सोमस्य पुत्रो बुध इति द्वारेणाह पत्नीमिति साद्वैर्नैवभिः ४ तत्कृते तन्निमित्तम् ५ सराणां दानवानां च विग्रह
कारणमाह शुक्र इति असुरैः सहितः उडुपमग्रहीत् इत्यर्थः संधिरार्षः गुरोः सुतं बृहस्पतिमग्रहीत् अंगिरसः सकाशात् प्राप्तवि
द्यो हर इति प्रसिद्धिः ६ ७ निवेदितो विज्ञापितः विश्वकृत् ब्रह्मा भवेत् अवुक्ष्यत ८

मान-दी-
२३

यदि प्रसन्नाः प्रभवः समर्थाश्च तर्हि जीवन्ति स्युः < यस्य देहस्य योगं न वाञ्छन्ति अपितु मोक्षायैव भजन्ति ९१ निमिर्विदेह एव स
नृणां तावत्सु कामं यथेच्छम् एवं सति युष्माभिः प्रार्थितं जीवितं मस्य भविष्यति न च देहबंध इति भावः स च अध्यात्मसंस्थितो
लोचनयोः स्थितः सन् उन्मेषणनिमेषाभ्यां तत्प्रवर्तकत्वेन लक्षितो वर्तत इति शेषः ११ तदेव मृतादपि निमिर्देहादंशप्रयत्नं दर्श

अ-
१३

राज्ञो जीवतु देहोयं प्रसन्नाः प्रभवो यदि तथेत्युक्ते निमिः प्राह मा भून्मो देहबंधनम् < यस्य योगं न वा
च्छन्ति वियोगभयकातराः भजन्ति चरणौ भोजं मुनयो हरिमेधसः ९ देहनावरुहं हृदयशोक
भयावहम् सर्वत्रास्य यतो मृत्युर्मत्स्यानामुदके यथा १० देवा ऊचुः विदेह उष्यतां कामं
लोचनेषु शरीरिणाम् उन्मेषणनिमेषाभ्यां लक्षितो ध्यात्मसंस्थितः ११ अराजकभयं नृणामन्यमा
नामहर्षयः देहं ममंशुः सन्निमेषः कुमारः समजायत १२ जन्मना जनकः सोऽभूत् वेदेहस्तु विदेहजः
मिथिलो मथनाज्जातो मिथिलायेन निर्मिता १३ तस्माद्दुदावसुस्तस्य पुत्रो भूत् नैदिवर्द्धनः ततः सु
केतुस्तस्यापि देवरातो महीपते १४ तस्माद्दृढद्रव्यस्तस्य महावीर्यः सुधृतिः सधृते धृष्टकेतुर्वैर्य
श्रोत्रमरुस्ततः १५ मरुः प्रदीपकस्तस्माज्जातः कृतिरथो यतः देवमीढस्तस्य सुतो विश्रुतोऽथ महाधृतिः
१६ कृतिरातस्ततस्तस्मान्महारोमाः यतस्ततः स्वर्णरोमास्ततस्तस्य हस्वरोमा व्यजायत १७ ततः
सीरध्वजो जज्ञे यज्ञार्थं कर्षतो महीम् सीतासीराग्रतो जाता तस्मात्सीरध्वजः स्मृतः १८ कुशध्वजस्त
स्य पुत्रस्ततो धर्मध्वजो नृपः धर्मध्वजस्य द्वौ पुत्रौ कृतध्वजमितध्वजौ १९ कृतध्वजो केशिध्वजः स्वादि
क्यस्तु मितध्वजात् कृतध्वजस्तो राजन् आत्मविद्याविशारदः २० स्वादिक्यः कर्मतत्त्वज्ञो भीतः केशि
ध्वजाद्भूतः भानुमानस्तस्य पुत्रोऽभूच्छतदक्षस्तुतस्ततः २१ शुचिस्तत्तनयस्तस्मात्सनहजस्ततो भवत्
ऊर्ध्वकैतुः सनहजोऽजोऽथ पुरुजितस्ततः २२

यति अराजकभयमिति १२ तस्यान्वर्थानि त्रीणि नामान्याह जन्मना असा
धारणेन जन एव जनकः यद्वा स्वदेहद्वारा जनकत्वात् सन्निमिर्जनकोऽभूदित्यर्थः मिथिलायेन निर्मिता इत्यनेन व्युत्पत्त्यन्तरमर्थानुक्तं
१३ १४ सधृत् सुधृतिः तस्य पिता १५ १६ १७ १८ १९ २० तस्य केशिध्वजस्य भानुमान् २१ २२

२३

११ तत्तस्मादमित्रजित् १२ १३ १४ निष्ठावशस्यास्थितस्तस्या अतः तदेवाह इक्ष्वाकूपामिति १५ इति नवमेटीकायां द्वादशोऽध्यायः १२ इक्ष्वाकोरेवपुत्रस्य निमेर्वशस्त्रयोदशो वर्ण्यते जज्ञिरे यत्र ब्रह्मज्ञाजनकादयः १ निमेरौ रसः पुत्रो नाभ्यदिति दर्शय नृकथामाह निमिरित्येकादशभिः सन्नमारभ्य वसिष्ठमृत्विजमवतवत्रे १ तं शक्रस्य मसं निर्वर्त्य प्रतिपालय प्रतीक्षस्वेति गृह

प्रतीक्षां भो भानुमतः सुप्रतीकोऽथ तत्कृतः भवितामरुदेवोऽथ सूनक्षत्रोऽथ पुष्करः ११ तस्यांतरिक्षस्त युवः सुतपास्तदमित्रजित् बृहद्वाजस्ततस्यापि बर्हिस्तस्मात्कृतं जयः १२ रणं जयस्तस्य सतः संजयो भविता ततः तस्माच्छाक्योऽथ शङ्खो दोलांगलस्तत्सु तस्मृतः १३ ततः प्रसेनजित् तस्मात्क्षद्रको भविता ततः रणको भविता तस्मात्स्फुरथस्तनयस्ततः १४ सुमित्रो नाम निष्ठाऽतएते बार्ह इलान्वयाः इक्ष्वाकू णामयं वशः सुमित्रांतो भविष्यति यतस्तं प्राप्य राजानं संस्थां प्राप्स्यति वेकलो १५ इति श्रीमा गवते म नवमस्कंधे श्रीरामचरितवर्णनं नाम द्वादशोऽध्यायः १२ श्रीशुक उवाच निमि रिक्ष्वाकु तनयो वसिष्ठमवतर्त्विजम् आरभ्य सन्नसोऽप्याह शक्रेण प्रागवृतोऽस्मिभ्योः १ तं निर्वर्त्या गमि ष्यामि तावन्मां प्रतिपालय तूष्णीमासीत् गृहपतिः सोपेन्द्रस्या करोन्मरुवम् २ निमिश्च लमिदं विद्वान् सन्नमारभता त्ववान् ऋत्विग्भिरे परैस्तावत् नागं मया वताशुरुः ३ शिष्यव्यतिक्रमं वीक्ष्य निर्वर्त्य गुरु गतः अशपत्पतताद्देहो निमेः पंडितमात्तिनः ४ निमिः प्रतिददौ शापं गुरवेऽधर्मवर्त्तिने तवापि प तताद्देहो लोभाद्धर्ममजानतः ५ इत्युत्ससर्जत देहं निमिरध्यात्मको विदः मित्रावरुणयोर्जज्ञे उर्वश्यां प्रपितामहः ६ गंधवस्तुषु तद्देहं निधाय मुनिसत्तमाः समासे सन्नयागे यदेवानूचुः समागतान् ७

प्रतिनिमिः २ इहं जीवितं चलमस्थिरं विद्वान् ३ इहं स्य मरुवं निर्वर्त्या गतौ गुरुः शिष्यस्य व्यतिक्रममन्यापं वीक्ष्य निमेदेहः पतत्ति त्यशपत् ४ उर्वशीदर्शनात् स्कन्नं रेतस्ताप्याकुं भेनिषिक्तं तस्मात्प्रपितामहो वसिष्ठो जज्ञे तदाह मित्रावरुणयोरिति त थाचक्रतिः कुंभोरेतः सिषिचतुः समानमिति ६ ७

मान-दी

३३

३५ नृणांमध्ये यद्वानृणांभिरभिध्यातमंघ्रिपल्लवंयस्येति ३६

इतिनवमस्कंधेटीकायामेकादशोऽध्यायः ११

हादशे

अ०

१२

रामपुत्रस्यकुशस्यान्वयउच्यते एवमिह्वाकुपुत्रस्यशशादस्येतिनोन्वयः १ कुशस्यरामपुत्रस्यअतिथिः तत्सुतः तस्यसुतः १ अ
र्कसंभवः अर्कस्यांशात्संभूतः २ ततोविधृतेः हिरण्यनाभः कथंभूतः जेमिनेः शिष्योयोगाचार्यः ३ तदाह यतः सकाशात् कौश

तस्मिन्सभगवान्रामःस्निग्धयाप्रिययेष्टया रेमेस्वारामधोराणामृषभःसीतयाकिल ३५ बुभुजेच
यथाकालंकामान्धर्ममपीडयन् वर्षपूगान्बहून्नृणामभिध्यातांघ्रिपल्लवः ३६ इतिश्रीभागव
तेमहापुराणेनवमस्कंधेश्वरामोपारव्यानेएकादशोऽध्यायः ११ श्रीशुकउवाच कुश
स्यचातिथिस्तस्मान्निषधस्तत्सुतोनभः पुंडरीकोऽथतत्पुत्रःक्षेमधन्वाऽभवत्ततः १ देवानीकस्त
तोऽनीहः पारियात्रोयतत्सुतः ततोबलस्थलस्तस्मात्बज्रनाभोऽर्कसंभवः २ स्वगुणास्तत्सुतस्तस्मा
द्दिधृतिश्चाभवत्सुतः ततोहिरण्यनाभोऽभूत्योगाचार्यस्तुजैमिनेः ३ शिष्यःकौशल्यप्रध्यात्मयाज्ञ
वल्क्योऽध्यगाद्यतः योगमहोदयमृषिर्हृदयग्रंथिभेदकम् ४ पुष्योहिरण्यनाभस्यध्रुवसंधिस्ततोभव
त् सुदर्शनोऽग्निवर्णश्चशोघस्तस्यमरुःसुतः ५ योसावास्तेयोगसिद्धः कलापग्राममाश्रितः कलेर
तेसूर्यवंशानुष्टंभावयितापुनः ६ तस्मात्प्रसस्यु तस्तस्यसंधिस्तस्याप्यमर्षणः महस्वास्तत्सुतस्तस्मा
त्तविश्वसाव्होऽन्वजायत ततः प्रसेनजित्तस्मात्तक्षकोभवितापुनः ७ ततोबृहद्दलोयस्तुपित्राते
समरेहतः एतहीह्वाकुमृपालाअतीताःशृण्वनागतान् ८ बृहद्दलस्यभवितापुत्रानामबृहद्गणः उरु
क्रियस्ततस्तस्यवत्सवृक्षोभविष्यति ९ प्रतिय्योमस्ततोभानुर्दिवाकोवाहिनीपतिः सहदेवस्ततोवोरोह
हृदस्योऽथभानुमान् १०

ल्योयाज्ञवल्क्यऋषिरध्यात्मयोगमध्यगात् महान्तउदयाः सिद्धयोयस्मिन् तं हृदयग्रंथेभेदकंच ४ ५ मरुंविशिनष्टियो
ऽसाविति पुनर्भावयिताभावयिष्यति ६ ७ पित्राअभिमन्युना ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५

३३

तत्र श्रीरामस्य भ्रात्रादिषु प्रवृत्तिप्रकारमाह अथेति अनेनैव भ्रातृणामपि तदाज्ञानुसारितया वृत्तिरुक्ता २५ अथ सिंहसनस्वा
कारानंतरं पुंशं वर्णयति त्रिभिः गंधोदकैर्मदविंदुभिश्च आसिक्ता मार्गाय स्याम् सुतरां मत्तामिव समृद्धाम् वा इति वितर्के पा
ठान्तरे वा सितरां कामोन्मत्तां गामिवेत्यर्थः २६ २७ २८ पौराणां तस्मिन् वृत्तिमाह तमुपेयुरिति वराहरूपेण त्वयोत्थतामि
मां पृथ्वीं पाहीति २९ प्रजानां तस्मिन् वृत्तिमाह ततः प्रजा इति ३० स्वयंकथमवर्त्ततेति तस्योत्तरमाह अथेति यावत्समाप्ति

श्रीशुक उवाच अथादिशद्दिग्विजये भ्रातृं स्त्रिभुवनेश्वरः आत्मानंदं शयिन् स्वानां पुरीमै
क्षतसानुगः २५ आसिक्तमार्गां गंधोदकैः करिणां मदसीकरैः स्वामिनं प्राप्तमालोक्य मत्तां वासुत
रामिव २६ प्रासादगोपुरसभाचैत्यदेवगृहादिषु विन्यस्तहेमकलशैः पताकाभिश्च मंडिताम्
२७ पूगैः सवंदैरभाभिः पट्टिकाभिः सुवाससाम् आदुर्गौरंशकैः स्वग्निः कृतकोतुकतोरणाम् २८
तमुपेयुस्तत्र तत्र पौरा अहं पापाण्यः आशिषोयुयुज्जदेव पाहीमां प्राकृत्योत्थताम् २९ ततः प्रजा
वीक्ष्य पतिचिरागतदिह क्षयोत्सृष्टगृहाः स्त्रियो नराः आरुह्य हर्म्याण्यरविदलोचनमदक्षनेत्राः कु
सुमैरवाकिरन् ३० अथ प्रविष्टः स्वगृहं जुष्टं स्वैः पूर्वरजभिः अनंतरिव लकोशादयमनर्धोरुपरिच्छ
दम् ३१ विद्रुमोदुंबरद्वारैर्वैडूर्यस्तंभपङ्क्तिभिः स्थलेर्मरुतैः स्वच्छैर्भातं स्फटिकभित्तिभिः ३२ चि
त्रस्वग्निः पट्टिकाभिर्वासोमणिगणांशुकैः मुक्ताफलैश्चिद्रुद्रासैः कांतकामोपपत्तिभिः ३३ धूपदी
पैः सूरभिर्भिर्मंडितपुष्पमंडितैः स्त्रीपुंभिः सूरसंकाशैर्जुष्टभूषणभूषणैः ३४

स्वगृहं प्रविष्टः सन् तस्मिन् रेम इति पञ्चमेनान्वयः गृहं वर्णयति साद्वैस्त्रिभिः अनन्ताः ये खिलानां रत्नादीनां कोशाः तैरादयम् अन
र्ध्या उरवः परिच्छदायस्मिन् ३१ विद्रुममया उदुंबरगदेहल्यो येषु ते द्वारैः स्वच्छैः स्थलैः तृतीयां तानां मंडितभित्ति तृतीयेनान्वयः
वाससामणीनां च अंशुकैर्दोषिभिः चित्चैतन्यतद्दुद्रासैः उज्ज्वलैः यद्वाचिदितिकचित् वैडूर्यस्तंभादिषु यथाशोभसु
ज्ज्वलैर्मुक्ताफलैर्मंडितमित्यर्थः कांताः कमनीयाः कामोपपत्तयो भोगसाधनानिताभिः ३३ भूषणानां भूषणभूतैः ३४

मानदीः
२९

ईश्वरोऽपिशुचोरोऽहं नाशक्रोत् नचातिचित्रमेतत्स्त्रीपुंसोः प्रसंगः आसक्तिः त्रासमावहतीति तथा विभक्तेरलुगार्धः सर्वत्रैवम-
यावहइति पादांतरं सुगमम् १७ किमुतेति प्रासंगिकोक्तिः अग्निहोत्रमनुहोत् प्रभुः रामः १८ आत्मज्योतिर्निजं धाम १९ ज-
लाधिबन्धनमस्त्रपूगैश्चरक्षसां वधइतीदं कविभिरार्थयमिव वर्णितमपियशः स्तुतिर्न भवति तत्र हेतुः अधिकसाक्षात्प्रा-
विमुक्तं धाम प्रभावायस्य तस्य किंकपयः सहायाः अतः सुग्रीवाद्याश्च यणयथालीला मात्रं तथैवेदमपि युक्तं चेति दित्याह सु-
राणां याज्ञया आत्तास्वीकृतालीलायतिनुर्येन तस्य १९ एवं विधलीला प्रयोजनं दर्शयित्वा प्रणमति यस्य यशः नृपाणां यु-

अ०
११

स्मरंस्तस्या गुणां स्तांस्तान्नाशक्रोदोऽहं मीश्वरः स्त्रीपुं प्रसंग एतादृक् सर्वत्र त्रासमावहः १७ अपीश्वरा-
णां किमुत ग्राम्यस्य गृहचेतसः तत ऊर्ध्वं ब्रह्मचर्यं धारयन् जहोत्सफः त्रयोदशाब्दसाहस्रमग्नि-
होत्रमखंडितम् १८ स्मरतां हृदिविन्यस्य विद्धं दंडकं टकैः स्वपादपल्लवं राम आत्मज्योतिरगा-
त्ततः १९ नेदं यशोरघुपतेः सुरयाज्ञया तत्तलीला तनोरधिकसाक्ष्यविमुक्तधाम्नः रक्षोवधोजलधि-
बन्धनमस्त्रपूगैः किंतस्य शत्रुहनने कपयः सहायाः २० यस्यामलं नृपसदस्स यशोऽधुनाऽपि गायं-
त्यघ्नमृषयोऽदिगिभेदं पट्टम् तन्नाकपालवस्तुपालकिरीटजहृपादांबुजं रघुपतिं शरणं प्रपद्ये २१
येः संस्पृष्टोऽभिदृष्टो वासविष्टोऽनुगतोऽपि वा कोशलास्ते ययुस्थानं यत्र गच्छंतियोगिनः २२ पुरु-
षोरामचरितं श्रवणैरुपधारयन् आनृशंस्य परोराजन् कर्मबुधैर्विमुच्यते २३ राजोवाच
कथं स भगवान् रामो भ्रातृन् वास्वयमात्मनः तस्मिन्वातेऽन्ववर्त्तत प्रजाः पौराश्च ईश्वरे २४

धिष्ठिरादीनां सदस्स ऋषयो मार्कंडेयादयोगायंति दिगिभेदं पापां पट्टं वदाभरणरूपं तत्पर्यंतं व्याप्तमित्यर्थः नाकपालादेवाः वस्तुपा-
लावस्तुधापालाश्च ते पांकिरीटैर्जुष्टं पादांबुजं यस्य तं रघुपतिम् पागांतरे तत्तत्पर्यंतं रघुपतेर्जुष्टं पादांबुजं प्रपद्यइत्यर्थः २१ सरामः सां-
विष्टऽपवेशितः अनुगतो वार्यैः ते कोशलदेशवासिनः सर्वेऽपि यत्र योगिनो गच्छंतितत्स्थानं ययुः २२ आनृशंस्य परं उपशमनिष्ठः
सन्निमुच्यते २३ सरामः स्वयंकथमवर्त्तत भ्रातृन् प्रतिवाक्यमवर्त्तत कथं भूतान् आत्मनः आत्मांशं भूतान् तस्मिन्वा ईश्वरे ते
भ्रात्रादयः अनु अनंतरं कथमवर्त्ततेति प्रश्नत्रयम् २४

२९

ततश्चैकादशैः यो ध्यामावसन्नचुजैः सह यज्ञादियच्चकारेशो रामस्तदनुवर्ण्यते १ १२ तदंतरा तासां दिशां मध्ये यावती भूः तां
ब्राह्मण एवाहतीति मन्यमानः ३ अयं श्रीरामः तत्तदा सोमंगल्याभाभरणादिकं तावच्चात्रमवशेषितं यस्याः तद्वातिरिक्तं हिरण्या

श्रीशुक उवाच भगवानात्मनात्मानं राम उत्तमकल्पकैः सर्वदेवमयं देवमीज आचार्यवान्मरैः
१ होत्रैः ददादिशं प्राचीं ब्रह्मणे दक्षिणां प्रभुः अध्वर्यवे प्रतीचीं च उदाचीं सामगायसः २ आचार्याय
ददौ शेषां यावती भूस्तदंतरा मन्यमान इदं कलत्रं ब्राह्मणोऽहोतिनिस्पृहः ३ इत्ययं तदलंकारवासोभ्या
मवशेषितः तथाराज्यपिवेदे ही सोमंगल्यावशेषिता ४ तैतु ब्रह्मण्यदेवस्य वात्सल्यं वाक्ष्यसंस्तु
तम् प्रीताः किन्नधियस्तस्मै प्रत्यर्थ्य दं वभाषिरे ५ अग्रत्तं न स्त्वया किं नु भगवन् भुवनेश्वर यन्नोऽत
र्हदयं विशयतु माहंसि स्वरोचिषा ६ न मो ब्रह्मण्यदेवाय रामाया कुठमेधसे उत्तमश्लोकधर्याय न्यस्त
दंडार्पितां ग्रये ७ कदाचि ल्लोकजिज्ञासुर्गृहोरात्र्यामलक्षितः चरन्वाचोऽशृणोद्रामो भार्यामुहि
श्यक्स्यचित् ८ नाहं विभर्मित्वा दुष्टामसतीं परवेश्मगाम् स्त्रीलोभी विभ्रयात्सीतां रामो नाहं भजे
पुनः ९ इति लोकाद्दुर्मुखा तदुरारोध्यादसंविदः पत्याभीतेन सात्यक्ता प्राप्ता प्राचेतसाश्चमम् १०
अंतर्वत्यागते काले यमो सासकृषुवेकतो कुशोलव इति रव्यातो तयोश्चक्रे क्रियामुनिः ११ अंगदश्चिब्र
केतुश्च लक्ष्मणस्यात्मजोऽस्मृतो तक्षः पुष्कल इत्यास्तां भरतस्य महीपते १२ सुबाहुः श्रुतसेनश्च श
त्रुघ्नस्य वभूवतुः गंधर्वान्काटिशोजघ्नो भरतो विजये दिशाम् १३ तदा यधनमानो यस्य सर्वराज्ञे न्य
वेदयत् शत्रुघ्नश्च मधोः पुत्रं लवणं नाम राक्षसम् १४ हत्वामधुवने चक्रे मथुरां नाम वैपुरीम् मुनौ नि
क्षिप्य तनयो सीताम च्छो विवासिता १५ ध्यायंती रामचरणौ विवरप्रविवेश ह तच्छ्रुत्वा भगवान् रामो
रुंधन्नपि धियाशुचः १६

दिसर्वे ददावित्यर्थः ४ ५ अग्रत्तं किमदत्तं सर्वदत्तमित्यर्थः विशयं प्रविश्य ६ न्यस्तदंडैर्मुनिभिः अ
र्पितौ चित्तेन स्तावं ग्रीयस्य तस्मै तेनैव पित्तावं ग्रीयेनेति वा ७ ८ ९ असंविदः अज्ञात् प्राचेतसो वाल्मीकिः तस्याश्चमप्राप्ता १० अंत
र्वत्नीगर्भिणी क्रियाः जातकर्माद्याः ११ १२ १३ १४ १५ १६

भा.न.टी.

२०

प्रेम्णा प्रक्लिन्नहृदयमीक्षणोचनेत्रेयस्य ३९ नेत्रजेर्जलेः स्नापयन्नाश्लिष्य येऽहंसत्तमाः कुलवृद्धाः ४० तेष्योऽपिनमनंच
 के ४१ अयोध्याप्रवेशप्रकारमाह पादुके इति सार्द्धे स्त्रिभिः ४२ धनुश्च निषंगौ च तान् ४३ ४४ ४५ गुरुपत्नीः कैकेया-

पादयोर्न्यपतत्येष्णा प्रक्लिन्नहृदयेक्षणः पादुकेन्यस्य पुरतः प्रांजलिर्बाष्पलोचनः ३९ तमाश्लि
 ष्य चिरंदोष्यो स्नापयन्नेत्रजेर्जलेः रामो लक्ष्मणसीताभ्यां विप्रेभ्यो येऽहंसत्तमाः ४० तेष्यः स्व
 यं नमश्चक्रे प्रजाभिश्च नमस्कृतः धुन्वत उत्तरासंगान्पतिं वीक्ष्य चिरागतम् ४१ उत्तराः कोशला
 माल्यैः किरताननृतुर्मुदा पादुके भरतो गृह्णतु चामरव्यजनोत्तमे ४२ विभीषणः ससुग्रीवः श्वेत
 छत्रमरुत्कृतः धनुर्निषंगाश्छत्रघ्नः सीतार्थकमंडलुम् ४३ अविष्मदगदः खड्गं ह्येव चर्मक्षरा
 दृन्तुप पुष्पकस्थोऽन्वितः स्त्रीभिः स्तूयमानश्च बंदिभिः ४४ विरेजे भगवान् राजन् ग्रहैश्च द्रव्यै
 दितः भ्रातृभिर्नैदितः सोऽपि सोत्सवां प्राविशत्पुरीम् ४५ प्रविश्य राजभवनं गुरुपत्नीः स्वमातरम्
 गुरुन्वयस्या वरुजान् पूजितः प्रत्यपूजयत् ४६ वैदेही लक्ष्मणश्चैव यथावत्समुपेयतुः पुत्रान् च
 मातरस्तांस्तु प्राणास्तन्वद्वोत्थिताः आरोप्यांकेऽभिषिंचन्त्यो बाष्पो धैर्विजडुः शुचः ४७ जटा
 निर्मुच्य विधिवत्कुलवृद्धैः समंगुरुः अभ्यषिंचन्त्यै वैदेचतुः सिंधजलादिभिः ४८ एवं कृतशि
 रः स्नानः सवासाः स्वग्वलंकृतः स्वलंकृतैः सवासोभिर्भ्रातृभिर्भार्यया बभौ ४९ अग्रहीदासनं
 भ्रात्राप्रणिपत्य प्रसादितः प्रजाः स्वधर्मनिरता वणाश्च मण्डपान्विताः ५० जुगोपपितृवद्रामो मे
 निरेपितरंचतम् त्रेतायां वर्तमानायां कालः कृतसमोऽभवत् ५१ रामे राजनिधर्मज्ञे सर्वभूतस्वरवा
 वहे वनानि नद्यो गिरयो वर्षाणि दीपसिंधवः ५२ सर्वकामदुघा आसन् प्रजानां भरतर्षभ नाधि
 व्याधिजराग्लानिदुःखशोकभयकुमाः ५३ मृत्युश्चानिच्छतां नासीदामे राजन्यधोऽक्षजे एकपत्नीं च
 तथरो राजर्षिचरितः शुचिः ५४ स्वधर्मं गृहमेधायां शिक्षयन् स्वयमाचरत् प्रेम्णाऽनुवृत्त्या शीलेन प्र
 श्रया वनतासती धिया हिया च भावज्ञा भर्तुः सीताऽहरन्मनः ५५ इति श्रीमन् नवमस्कंधे श्रीरामचन्द्रशमः १०

द्याः वयस्यानवरजांश्च ४६ बाष्पो धैरभिषिंचन्त्यः शक्चः शोका न्विजडुः शोषं स्पष्टम् ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ इति नवमे
 दीकायादशमः १०

अ.
१०

२०

२५ परैरर्दितापीडिता २६ २७ गृधाणामन्नंभक्ष्यः नरकहेतवे नरकभोगाय २८ सांपरायिकमौर्ध्वदेहिकम् २९ ३० आ
त्मनः स्वस्य संदर्शनेन य आल्हादस्तेन विकसन्मुखपंकजयस्याः ताम् ३१ यानं पुष्पकम् भ्रातृभ्यां लक्ष्मणसुग्रीवाभ्या
म् ३२ आयुश्च दत्त्वा तेनापि सहेव ययौ ३३ गोमूत्रपक्वयवान्नभोजनं भ्रातरं भरतम् ३४ ३५ स्वशिविरात् रामं वि

स्वान् स्वान् बंधून् परिष्वज्य लक्ष्मणेषु भिरर्दितान् रुरुदुःसस्वरं दीनाग्रंत्य आत्मानमात्मना २५
हाहतास्मवयं नो थलोकरावणारावण कया याच्छरणं लंका त्वद्विहीना परार्दिता २६ नैवं वेदम्
हाभागभवान् कामवशांगतः तेजोऽनुभावं सीताया येन नीतो दशाभि माम् २७ कृतेषां विध
वालं कावयं च कुलनंदन देहः कृतो न्न गृधाणा मात्मानरकहेतवे २८ श्रीशुक उवाच
स्वानां विभीषणश्च क्रेकोशलं दानुमोदितः पितृमेधविधानेन यदुक्तं सांपरायिकम् २९ ततो दद
शं भगवान् शोकवनि काश्च मे क्षामांस्वविरहव्याधिं शिंशपामूलमास्थिताम् ३० रामः प्रियतमा
भार्या दीनां वीक्ष्यान्वकंपत आत्मसंदर्शनाल्हादविकसन्मुखपंकजाम् ३१ आरोप्यारुरुहे यानं
भ्रातृभ्यां हनुमद्वतः विभीषणाय भगवान् दत्त्वा रक्षोगणेशतां ३२ लंकामायुश्च कल्पांतं
ययौ ते नवतः पुरीम् अवकीर्यमाणः कुसुमैर्लोकपालार्पितैः पथि ३३ उपगीयमानचरितः श
तधृत्यादिभिर्मुदा गोमूत्रयावकं श्रुत्वा भ्रातरं वल्कलांबरम् ३४ महाकारुणिकोऽतथ्य तज्जटि
लंस्यं डिलेशयम् भरतं प्राप्तमाकर्ण्य पौरमात्यपुरोहितैः पादुकेशिरसिन्यस्य रामं प्रत्यक्षतोऽ
ग्रजम् ३५ नंदिग्रामात् स्वशिविरात् गीतवादित्रनिःस्वनैः ब्रह्मघोषेण च मुहुः पठद्भिर्ब्रह्मवा
दिभिः ३६ स्वर्णकक्षपताकाभिर्हैमैश्चित्रध्वजैरथैः सदश्वैरुक्मसन्नाहैर्भटैः पुरटवर्मभिः ३७
श्रेणीभिर्वारमुख्याभिर्भृत्यैश्चैव पदाऽनुगैः पारमेष्ठ्यान् युपादाय पण्यान् युच्चावचानि च ३८

नाः यो ध्यामप्रविशन् स्वस्य वासं यत्र निर्मितवान् तस्मात्सकाशात् गीतादिभिर्द्युक्तो रामं प्रत्यक्षतः अभिमुखं ययौ ब्रह्म
घोषेण महता घोषेण षडद्भिः ३६ स्वर्णरसाक्ताः कक्षाः प्रांतायासां ताभिः हैमैरिति चत्वारिंशद्विशेषणानि ३७ पारमेष्ठ्या
निराजार्हाणि छत्रचामरादीनि ३८

मानदी

१९

रक्षः पतीरावणः पुत्रमिंद्रजितं प्रहस्तादींश्च समहिनोत् प्रायुक्त १८ असिभूलादिभिर्दुर्गमांतां यातुधान एतनाम् सग्रीवादि
भिरन्वितः श्रीरामोऽभ्यगात् मरुत्कतो हनुमान् क्रक्षोजां बवान् १९ तेरद्युपतेः अनीकपाशंगदाद्याः सर्वैरावणस्य इमादिभि
र्यद्भूतैः सैन्यं तत्र दृढं यथाभवति तथाऽभिपत्य संगम्य द्रुमादिभिर्जिह्वः कान् सीताया अभिमर्शेन हतं मंगलयस्य सरावणः
ईशो येषां तान् २० स्वबलस्य नष्टिना शमवेक्ष्य रुष्टः क्रुद्धः सन् यानकं पुष्पकं विमानं रथं वा आरुह्य श्रीराममभिससार अथ तं

रक्षः पतिस्तदबलोक्य निकुंभकुंभधूम्राक्षदुर्मुखसरांतनरांतकादीन् पुत्रं प्रहस्तमतिकायवि
कंपनादीन् सर्वानुगान्समहिना दथ कुंभकणम् १८ तां यातुधान एतनामसिभूलादिभिर्दुर्गमांतां यातुधान एतनाम् सग्रीवादि
शक्तिशरतौ मरुत्कतो हनुमान् सग्रीवलक्ष्मणमरुत्कतगंधमादनीलांगदक्षपनसादिभिरन्वि
तो गात् १९ तेऽनीकपाशंगदाद्याः सीताऽभिमर्शहृतमंगलरावणेशान् २० रक्षः पतिः स्वबलनष्टि मवेक्ष्य रुष्ट
आरुह्य यानकमथाभिससार रामम् स्वःस्यंदने द्यमतिमातलिनोपनीते विभ्राजमानमह
नन्निशितैस्तरपैः २१ रामस्तमाह पुरुषादपुरीषयन्तः कांता समक्षमसताः पट्टताश्ववत्ते स्य
क्तत्रपस्य फलमद्यजुगुप्सितस्य यच्छामिकाल इव कर्तुरलंघ्यवीर्यः २२ एवक्षिपन् धनुषिसंधि
तमुत्ससज्जवाणसवज्जमिव तद्दृढयविभेदं सोऽसृग् वमन् दशमुखेन्यपतद्दिमानात् हाहतिजल्प
ति जनैः सकृत्ताविरक्तः २३ ततो निष्क्रम्य लकाया यातुधान्यः सहस्रशः मंदोदर्याः समंतस्मिन्
प्ररुदंत्य उपाद्रवन् २४ स्वःस्यंदने स्वर्गस्थे इंद्रस्य रथे मातलिना इंद्रसारथिनोपनीते द्यमतिदीप्ति युक्ते विभ्रा

जमानमहनत् अहन् २१ हे पुरुषादपुरीषराससपुरीषप्राय यद्यस्मादपट्टताश्ववत् श्वायथा असमक्षगृहप्रविश्य कि
मपि हरति तदहत् तस्मात्तज्जुगुप्सितस्य कर्मणः कर्तुं स्तेऽद्य काल इवा लंघ्यवीर्योऽहं फलं यच्छामि अधर्मकर्तुः पुंसः कालो
यथायच्छतीति वा २२ विरक्तः क्षीणापुण्यः सकृत्ता विमानादिव विमानात्पुष्पकान् व्यपतदिति वा २३ राक्षसस्त्रीणां विला
पमाह तत इति पंचभिः मंदं सत्यमुदरं यस्याः तयारावणमार्यया सह २४

अ०

१०

१९

तत्र त्रिरात्रमुपवासेन प्रतीक्षितोऽपि सिंधुर्यदानोपस्थितः तदा यस्य रोषविभ्रमेण क्रोधलीलया विवृत्तो यः कटाक्षः तस्य पातेन सं
भ्रांतानक्रामकरायस्मिन् भयेन गीर्णः ग्रस्तः स्तम्भितो घोषो येन सः सिंधुः एतद्वक्ष्यमाणं बभाषे अर्हणमर्घादिकं रूपीमूर्ति
मान् भाषणमेवाह नत्वा मिति द्वाभ्याम् एतावत्पर्यंतं तु निश्चितं तानं विदामनजानीम इत्यर्थः इदानीं तु ज्ञातोऽसीत्याह यदि
ति एय कूपदंयस्येत्यर्थः यद्वशेष्यः सत्वादिभ्यः स्वरगणादयो भवन्ति स भवानिति १४ कामं यथेच्छं जलमाक्रम्य प्रयाहि अवमेहं
पुरीष प्रायं त्रैलोक्यं रावयति आक्रंदयतीति तथा तं जहि हे वीर यद्यपि तव जलं प्रतिबंधकं न भवति तथाऽपीह सेतुं बध्नीहि तर्हि किं

यद्रोषविभ्रमविवृत्तकटाक्षपातसंभ्रांतनक्रमकरो भयगीर्णघोषः सिंधुः शिरस्यर्हणं परिगृह्य रू
पीपादारविदमुपगम्य बभाष एतत् १३ नत्वा वयं जडधियो नु विदाममममनकूटस्थमादिपुरुषं जग
तामधीशम् यत्सत्त्वतः स्वरगणारजसः प्रजेशामन्योश्च भूतपतयः स भवान् गुणेशः १४ कामं प्र
याहि जहि विश्ववसोऽवमेहं त्रैलोक्यं रावणमवाप्नुहि वीरपत्नीम् बध्नीहि सेतुं मिह ते यशसो वित
त्येगायंति दिग्विजयिनो यमुपेत्य भूपाः १५ बध्नीहि धीरयुपतिर्विविधाद्रिकूटैः सेतुं कपीन्द्रकरकृपि
तमूरुहागैः सग्रीवनीलहनुमत्सुरैर्वीरनीकैर्लंकां विभीषणदृशा विशदयद्दग्धाम् १६ सावानरं
द्रबलरुद्धविहारकोष्ठश्रीद्वारगोपुरसदो वलभीवितंका निर्भज्यमानधिषणाध्वजहमकुभशृंगाटका
गजकुलैर्हृदिनावधूणा १७

मर्थम् ते यशसो विस्ताराय तदेवाह यं सेतुमुपेत्य दुष्करं कर्म विद्वत्तद्यशोगास्यंति भूपा
स्तम् १५ तदा कर्मभिनंदयत्कृतं तदाह बध्नीहि विविधैरेद्रीणां कूटैः शृंगैः सेतुं बध्नीहि अग्रे सीतान्वेषणे हनुमते वदग्धालंकां माविशत् कथं
भूतैः शृंगैः कपीन्द्राणां करैः कपितानि भूरुहाणामंगानि शाखादीनि येषु तैः विभीषणदृशा बुध्वाकैः सहा विशत् सग्रीवादयः प्रमु
खा येषां तैरनीकैः १६ ततश्च सालंकाधूणां प्रचलिता बभूव कथं भूता वानरेन्द्राणां बलैरुद्धा विहारादयो यस्याम् निर्भज्यमाना
धिषणादयो यस्यां सा तत्र विहारः क्रीडास्थानं कोष्ठं धान्यागारादिभ्यः कोशः द्वारं गृहादीनां गोपुरं पुरद्वारं सदः सभा बलभीया
सादादिपुरोभागच्छादिनी वितंकाः कपोतपालिका धिषणं वेदिकादिशृंगाटकं चतुष्पथम् १७

मानदीन
१८

इदानीं गुर्वर्थ इति श्लोकं विवृण्वन्नाह य इति कदाचित् कैकेय्यास्तु हेनराज्ञा तदपेक्षितं दास्यामीति प्रतिश्रुतम् ततः श्रीरामस्य युवराज्या
निषेकसमये तथा भरतस्य राज्यां रामस्य च वनेवासः प्रार्थितः तदा सत्यपाशेन परिवीतस्य पितुर्निर्देशमाज्ञां शिरसाजगृहेत
तोगाज्यादिकं त्यक्त्वा सभायै वनं गच्छेत् दुस्त्यजस्यापि सहर्षत्वागेष्टांतः मुक्तसंगो योगी असून् प्राणानिवेति रक्षसो गवण
स्य स्वस्रः शूर्पणखाया अशुद्धबद्धेः सीतां जिघृक्षोः कामातुराया इति वारूपं व्यकृतं विकारमनयत् तस्याः खरत्रिशिरदूषणमु-
ख्या बंधवो येषु तां शत्रुर्दशसहस्रं जघान अपारणीयमलंघ्यमसत्त्वं कोदंडपाणौ यस्य सः ९ सीतायाः कथां श्रवणेन दीपितो हृच्छ
वीर्यस्य तेन सीतां हरिष्यतां स्वस्माद्भीतेन स्वस्याश्च मादपकर्षणार्थं सृष्टं मारीचं विलोक्य जघान कथं भूतम् अद्भुतैर्गवपुरुषास्त

अ०
१०

यः सत्यपाशपरिवीतपितुर्निर्देशं स्त्रेण स्य चापिशिरसाजगृहे सभाय्यः राज्यं श्रियं प्रणयिनः स
हृदो निवासं त्यक्त्वा ययौ वनमसूनि वमुक्तसंगः ८ रक्षः स्वस्रव्यकृतरूपमशुद्धबद्धेस्तस्याः ख
रत्रिशिरदूषणमुख्यबंधून् जघ्रे चतुर्दशसहस्रमपारणीयं कोदंडपाणिरटमान उवास कृच्छ्रम् ९
सीता कथां श्रवणेन दीपितो हृच्छयेन सृष्टं विलोक्य नृपते दशकंधरेण जघ्रेऽद्भुतैर्गवपुषाश्च मतोऽ
पकृष्टो मारीचमाशु विशिखेन यथाकमुग्रः १० रक्षोऽधमेन वृकवद्विपिने समक्षं वेदेहराजदुहि
तयं पयापितायाम् भ्रात्रावनेकपणवत्प्रियया वियुक्तः स्त्रीसंगिनां गतिमिति प्रथयश्च
र ११ दग्ध्वात्मकृत्यहतकृत्यमहन्कबंधं सरव्यविधाय कपिभिर्दयितागतिं तैः बुध्वाऽथ वालि
निहते पूर्वगंद्रसे न्यैर्वैलामगात् समनुजोऽजभवा चिंतांघ्रिः १२

मेनाश्च मतस्तेनापकृष्टः सन् कंदक्षं यथा उग्रः श्रीरुद्रः १० ततश्च रक्षो धमेन रावणेन असमक्षमपनीतायां प्रियया वियुक्तो
भ्रात्रालक्ष्मणेन सहकृपणवद्धने चार किमपि प्रायः सन् इति अनेन प्रकारेण स्त्रीसंगिनां दुःखोदकां गतिं प्रख्यापयन्
११ आत्मायै न कृत्येन कर्मणारावणेन सहयुद्धेन हतं कृत्यं शास्त्रीयं दहनादिकं यस्य तं जलायुषं पुत्रइव दग्ध्वा कबंधं संग्रह
णाय प्रसारितवाङ्मराक्षसमहन् अथ वालिनिहतं तैः कपिभिर्दयिताया गतिं बुध्वा अजभवाभ्यामर्चितावंध्रीयस्य सम
नुजो वैलांसमुद्रतीरमगात् १२

१८

ऋषिभिर्वाल्मीकिमुरखेभूरिवर्णितं त्वया मुहुः श्रुतम् तथाऽपि संक्षेपतः कथ्यमानं शृणु २ ग्रंथकोटिभिराकीर्णमिदुतं रामविक्र-
मम् अध्यायद्वयतो वक्ष्यन्नेकश्लोके समस्यति सकेशलेन्द्रः श्रीरामः नोऽस्मान् अवतात् पातु कथं भूतः योगुर्वर्थे पितुः स-
त्यस्य पालनार्थं त्यक्त राज्ञ्यः सन् पद्मवदति सकुमाराभ्यां पद्माम् तदेवाह प्रियायाः पाणिनाः पिस्पृशेनास्ति क्षमाययोः
ताभ्यां प्रतिवनं व्यचरत् हरीन्द्रो हनुमान् सुग्रीवो वा अनुजो लक्ष्मणस्ताभ्यां मृजिता अपनीता पथरुजामार्गश्च मोयस्य श्रु-
र्षणख्या वैरूप्यात् कर्णनासिकाच्छेदाद्देतोः तथा प्रलोभिते तरावणेनापहारात् प्रियेण कलत्रेण विरहः तेन रुदतया आ-
रोपितयोर्भुवोर्विजृम्भेणैव त्रस्तोऽधिर्यस्मात्ततस्तद्विज्ञापनेन बद्धः सेतुर्येन ततः खलारावणादय एव दवो वनं तस्य द-

रामलक्ष्मणभरतशत्रुघ्ना इति संज्ञया तस्यानुचरितं राजनः ऋषिभिस्तत्त्वदर्शिभिः श्रुतं हि व-
र्णितं भूरित्वया सीतापते मुहुः ३ गुर्वर्थे त्यक्तराज्यो व्यचरदनुवनं पद्मपद्मा प्रियायाः पाणिस्पृशो-
क्षमाभ्यां मृजितपथरुजो यो हरीन्द्रो लज्जाम् वैरूप्याच्छर्षणख्याः प्रियविरहरूपारोपितभूवि-
जृम्भत्रस्ताधिबद्धसेतुखलदवहनः कोशलेंद्रो वतान्नः ४ विश्वामित्राध्वरेयेन मारीचाद्यानि शो-
चराः पश्यतो लक्ष्मणस्यैव हतानैर्ऋतपुंगवाः ५ योलोकवारसमितौ धनुरैशमुग्रं सीतास्वयं वर-
गृहे त्रिशतोपनीतम् आदाय बालगजलील इवेक्ष्य हिंसज्जीकृतं नृपविकृष्य वभ्रंजमध्ये ६
जित्वाऽनुरूपगुणशीलवयो गंरूपां सीताऽभिधां श्रियमुरस्य भिलब्धमानाम् मार्गे व्रजन् भृगुप-
ते व्यनयत्परुददप्यमहीमकृतयास्त्रिरराजबीजाम् ७

हनः ४० संक्षेपतो वर्णितं रामचरितमादित आरभ्य विस्ता-

रेणाह विश्वामित्राध्वर इत्यादिनायावदुत्तराध्यायसमाप्तिं पश्यत एवलक्ष्मणस्य तमप्यनपेक्ष्यैव हता इत्यर्थः यच्छब्दानां सकेशले-
न्द्रोऽवतादित्यनेनैवान्वयः ५ लोके ये वीरास्तेषां समितौ समाजे ऐशं त्रैयंबकं धनुरिह यस्मिन् वलीलये वा दायसज्जीकृतमारोपि-
तं विकृष्य मध्ये वभ्रंज हेनृप उग्रं कठिनं गरिष्ठम् तदाह बाहकानां त्रिभिः शतैरुपनीतम् बालगजस्य लीले वलीलायस्य सः ६
अनुरूपाणि स्वयोग्यानि गुणशीलादीनियस्यास्तां सीता संज्ञाम् पूर्वमुरसि अभिलब्धो मानो यया तां श्रियं जित्वा धनुर्भंगमहा-
नादश्रवणक्षमितस्य भृगुपतेर्दप्यव्यनयत् अपनीतवान् कथं भूतस्य त्रिःसप्तकृत्वः राजबीजशून्यां महीयोः करोत्तस्य ७

मान-टी
१७

४१ प्रसन्नैर्देवैः वरं वृणीष्वेत्युक्ते खट्वांगेनोक्तम् प्रथमं तावन्ममायुः कथ्यतामिति देवैश्चोक्तं मुहूर्त्तमात्रमिति तत् ज्ञात्वा देवैर्दे-
तेन विमानेन नशीघ्रं स्वपुरमेत्यमनः परमेश्वरे संदधे ४२ एतदेव स्वसाधकवृत्तानुस्मरणपूर्वकं तत्कृतेन निश्चयेन दर्शयति नेति
सप्तभिः कुलदेवात् ब्रह्मकुलात्सकाशात् प्रेक्षाणादयो नातिवल्लभानातिप्रियाः ४३ ४४ मत्स्यं मम भूतभावो हरिस्तस्मि
न्नेव भावनायस्य सौहार्दं कामं न वृणे ४५ तत्र हेतुः यइति विक्षिप्तानां द्रियाणि धीश्च येषां ते देवा अपि ४६ अथ तस्मात्प्रकृ-

ततो दशरथस्तस्मात्पुत्रोऽविडस्ततः राजा विश्वसहोयस्य खट्वांगश्चक्रवर्त्यभूत् ४१ यो देवैरेरिती-
हैत्यानवधीतयुधिदुर्जयः मुहूर्त्तमायुर्ज्ञात्वा स्वपुरं संदधेमनः ४२ न मे ब्रह्मकुलात्प्राणाः कुलदेवा-
न्नुच्चात्मजाः न श्रियो न महीराज्यं न दाराश्चातिवल्लभाः ४३ न बाल्येऽपि मतिर्मत्स्यं मधमे रमते क्वचि-
त् न पश्याम्युत्तमश्लोकादन्यत्किंच न वस्त्वहम् ४४ देवैः कामवरो दत्तो मत्स्यं त्रिभुवनेश्वरैः न वृ-
णे तमहं कामं भूतभावनभावनः ४५ ये विक्षिप्तैर्द्रियधियां देवास्ते स्वहृदि स्थितम् न विंदन्ति प्रि-
यं शश्वदात्मानं किमुता परे ४६ अथेशमायारचितेषु संगंगुणेषु गंधर्वपुरोपमेषु रूढं प्रकृत्या
त्मनि विश्वकर्तुर्भावेन हित्वा तमहं प्रपद्ये ४७ इति व्यवसितो बुद्ध्या नारायणगृहीतया हित्वा ज्य-
भावमज्ञानं ततः स्वभावमाश्रितः ४८ यत्तद्ब्रह्म परं सूक्ष्मं शून्यं शून्यकल्पितम् भगवान् वासु-
देवोति यंगृणन्ति हि सात्वताः ४९ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे सूर्यवंशानुवर्णने
नवमोऽध्यायः १ श्रीशुक उवाच खट्वांगात् दीर्घबाहुश्चरधुस्तस्मात्पुत्रुश्च वाः अज-
स्ततो महाराज तस्माद्दशरथोऽभवत् १ तस्यापि भगवानेष साक्षाद्ब्रह्ममयो हरिः अंशांशेन
चतुर्धाऽगात्पुत्रत्वं प्रार्थितः सरैः २ त्यास्वभावेनात्मनिरूढं गुणेषु संगं विश्वकर्तुर्भावेन हित्वा तमेवाहं प्रपद्ये ४७

अन्यभावं देहाद्यभिमानरूपमज्ञानं हित्वा ४८ स्वभावमेवाह यत्तदिति शून्यवत्कल्पितम् वागाद्यविषयत्वात् वासुदेवइ-
ति यंगृणन्ति ब्रह्मण एव भक्तानुग्रहार्थमाविष्कृतं ततो वासुदेवत्वात् ४९ इति नवमस्कंधे टीकायां नवमोऽध्यायः ९
दशमे प्राह खट्वांगवंशे श्रीरामसंभवम् तच्च खिंचलं केशं हत्वाऽयोऽहं गमावधि १ खट्वांगाच्च दीर्घबाहुः १ २

अ०
९

१७

२८ सर्वभूतानामात्मेति भावनया आराधयितुमिच्छुः यद्वा सर्वभूतात्मभावेन भूतेषु स्थितमपि गुणैरन्तर्हितं ब्रह्मेति संबंधः पां
वांतरे अंतर्हितः सोयमित्यन्तरेणान्वयः २९ ३० भूणस्य श्रोत्रियस्य गर्भस्य सत इति वा बभ्रोः गोः सतां मतो भवान् वधं कथं
साधु मन्यत इत्यर्थः ३१ क्षयामपियेन विनानजीविष्यामि सोऽयं यदि भक्षः क्रियते तर्हि मृतकं यथा मृतप्रायां मां पूर्वभक्ष

देहोऽयं मातुषोरजनपुरुषस्याखिलार्थदः तस्मादस्य वधो वीरसर्वार्थविधोऽच्यते २८ एष हि ब्रा
ह्मणो विद्वानूतपः शीलगुणान्वितः आरिग्राधयिषु ब्रह्ममहापुरुषसंज्ञितम् सर्वभूतात्मभावेन
भूतेष्वंतर्हितगुणैः २९ सोऽयं ब्रह्मर्षिवर्यस्ते राजर्षिप्रवरा द्विभौ कथमर्हति धर्मज्ञवधं पितुरिवा
त्मजः ३० तस्य साधोरपापस्य भूणस्य ब्रह्मवादिनः कथं वधं यथा बभ्रोर्मन्यते समतो भवान्
३१ यद्ययं क्रियते भक्षस्तर्हि मारवादपूर्वतः नजीविष्ये विनायेन क्षणं च मृतकं यथा ३२ एवं करु
णभाषिण्या विलपत्या अनाथवत् व्याघ्रः पशुमिवारुवादत्सौ दासः शापमोहितः ३३ ब्राह्मणी
वीक्ष्यदिधिषु पुरुषादेन भक्षितम् शोचं त्यात्मानमुवीशमशपत्कुपिता सती ३४ यस्मान्मोभ
क्षितः पापकामार्त्तोऽयाः पतिस्त्वया तवापि मृत्युराधानादकृतप्रज्ञदर्शितः ३५ एवं मित्रसहं श
स्वापतिलोकपरायणा तदस्थानिसमिद्धे मोक्षस्य भर्तुर्गतिगता ३६ विशापो द्वादशाब्दाते मेथु-
नाय समुद्यतः विज्ञाय ब्राह्मणीशापं महिष्यासनिवारितः ३७ तत ऊर्ध्वं सतत्याजस्त्री सुखं क
र्मणा प्रजः वसिष्ठस्तदनुज्ञातो मदयत्या प्रजामधात् ३८ सार्वे सप्तसमागर्भमविभ्रन्नव्यजा
यत जघ्नेऽश्मनोदरं तस्याः सोऽश्मकस्तेन कथ्यते ३९ अश्मकान्मूलको जज्ञे यः स्त्रीभिः परिरक्षि
तः नारीकवचइत्युक्तो निःक्षत्रे मूलको भवत् ४० य ३२ ३३ दिधिषुं गर्भाधानकर्त्तरिम् ३४ आधानात्तमेथु
नात् हे अकृतप्रज्ञमृत्युर्मया दर्शितः ३५ ३६ ३७ तदेवं कर्मणा अप्रजः ३८ अविभ्रत् दधारेत्यर्थः नव्यजायत न प्रासूत अतो
वसिष्ठ एव तस्या उदरमश्मना जघान स उत्पन्नः सतोऽश्मकः ३९ स्त्रीभिः संवेष्ट्य परश्वरामात्परिरक्षितः अतो नारीकवचइ
ति उक्तः निःक्षत्रे सति क्षत्रवंशस्य मूलमभवत् अतो मूलक इति चोक्तः ४०

मा. न. टी.

१६

१६ नरस्य सखा अयात् प्राप्नः तत्कृतः ऋतुपर्णस्य कृतः १७ तत्सुत्रः सोदासः १८ नरहः नरहस्यम् १९ मृगयांचरन् कंचिद्राक्षसं जघान तस्य भ्रातरं मुमोच २० स भ्राता पलाय्य गतः अधमनिष्ठम् सूदः पाचकः तद्रूपधरः सन् राक्षो गृहे वर्तमानः २१ अभक्ष्यमंजसा विलोक्य एवं नरमांसव्यवहारेण २२ वसिष्ठ एव तं शापं द्वादशवार्षिकं चक्रे २३ रुशतीः तोक्षणाः आपः स्वपादयोजनौ ना

श्रुतो भगीरथा जज्ञे तस्य नामोऽपरोऽभवत् सिंधुद्वीपस्ततस्तस्मादयुतायुस्ततोऽभवत् १६ ऋतुपर्णो नलमखो योऽश्वविद्यामयान्नलात् दत्त्वाऽक्षद्वयं चास्मै सर्वकामस्तु तत्कृतः १७ ततः कदा सस्तत्पुत्रो मदयंती पतिर्नृपः आहुर्मित्रसहयं वै कल्पाधिमुत्कृष्टं वसिष्ठशापाद्रक्षोऽभूदन पत्यः स्वकर्मणा १८ राजोवाच किं निमित्तो गुरोः शापः सोदासस्य महात्मनः एतद्वेदितुमिच्छामः कथ्यतां नरहो यदि १९ शिशुवाच सोदासो मृगयां कंचिच्चरन् राक्षोजघान ह मुमोच भ्रातरं सोऽथ गतः प्रतिचिकीर्षया २० स चिंतयन् नद्यं राक्षः सूद रूपधरो गृहे गुरवभोक्तुं कामाय पत्न्या निन्ये नराभिषम् २१ परिवेक्ष्यमाणं भगवान्विलोक्य अभक्ष्यमंजसा राजानमशप क्रुद्धो रक्षो त्वेवं भविष्यसि २२ रक्षः कृतं तद्विदित्वा चक्रे द्वादशवार्षिकम् सोऽप्यपोऽजलिनादाय गुरुं शशुं समुद्यतः २३ वारितो मदयंत्या पोरुशतीः पादयोजनौ दिशः खमवनीं सर्वं पश्यन् जीवमयं नृपः २४ राक्षसं भावमापन्नः पादं कल्पापतां गतः व्यायकाले ददृशे वनौ कोदंपती द्विजौ २५ ह्मधात्तो जिगृहे विप्रं तत्पत्न्या हाकृतार्थवत् न भवान् राक्षसः साक्षादिच्छाकृणां महारथः २६ मदयंत्याः पतिर्वारिना धर्मं कर्तुमर्हसि देहि मे पत्युः कामाय अकृतार्थं पतिं द्विजम् २७

न्यत्र तत्र हेतुः दिश इति एवमनेन मित्रसहत्वं अपि दर्शितम् मित्रस्य कलत्रस्य वाचः सहनात् २४ तदेवं राक्षसं त्वैककल्पाधि त्वेव कारणमुक्त्वा स्वकर्मणाऽनपत्य इति यदुक्तं तत्पंचयति व्यायकाल इत्यादिना कर्मणा अप्रज-इत्यंतेन वनमोको निवासोऽय्योः तौ वनौ कसौ च तौ दंपती च पृथक् पदत्वे सकारलोप आर्षः २५ अकृतार्थवत् दीनवत् २६ अकृतार्थं मसमाप्तरतिम् २७

अ०
९

१६

तं प्रत्यात्मानं दर्शयामास तेवरदाऽस्मीति गंगयोक्तः सन् स्वमभिप्रायं पूर्वजोद्धरणं शशं सकथयामास ३ आह गंगाकोऽपि
गगनात्पतंत्यामेवे गंधारयिताधारयिष्यति ४ किंच आमृजंति क्षालयिष्यंति तत्रोपायो विचिंत्यताम् ५ अघं भिनत्तीति अ
घमिव हरिः आस्ते अतः अघं हरंति हरिष्यंति ६ आत्मा कथं भूतः यस्मिन्निदं विश्वमोतं प्रथितमूर्ध्वं तंतुषु शादीपट्टवप्रो

दर्शयामास तं देवी प्रसन्नावरदाऽस्मिते इत्युक्तः स्वमभिप्रायं शशं सावनतो नृपः ३ कोऽपि धा
रयितावेगं पतंत्यामे महीतले अन्यथा भूतलं भित्त्वानृपयास्य रसातलम् ४ किंचाहं न भुवया
स्येन रामय्यामृजत्यघम् मृजामितदधकुत्र राजस्तत्र विचिंत्यताम् ५ भगीरथ उवाच
साधवो न्यासिनः शांता ब्रह्मिष्ठा लोकपावनाः हरंत्यघं ते गंगं संगात्तं प्राप्ते त्वघमिद्वरिः ६ धा
रयिष्यति ते वेगं रुद्रस्त्वात्मा शरीरिणाम् यस्मिन्नो तमिदं प्रातं विश्वं शादीव तंतुषु ७ इत्यु
क्त्वा सन् पदं देवतपसाऽतोषयच्छिवम् कालेनात्पीयसा राजनूतस्येशः समनुष्यत ८ तथेति राज्ञाऽभि
हितं सर्वलोकहितः शिवः दधारा वहितो गंगां पादपूता जलाहरेः ९ भगीरथः स राजर्षिर्निन्ये भु
वनपावनीम् यत्र स्वपितृणां देहा भस्मीभूताः स्म शैरते १० रथेन वायुवेगेन प्रयातमनुधावती दे
शात्सु नंती निर्दग्धानां सिंचत्स गंगात्मजान् ११ यज्जलस्पर्शमात्रेण ब्रह्मदंडहता अपि स गरात्म
जा दिव्यं जम्बुः केवलं देहभस्मभिः १२ भस्मीभूतां गंगं न स्वर्ग्याताः स गरात्मजाः किंपुनः श्रद्धया देवां
ये सेवंते धृतव्रताः १३ न त्वेतत्परमाश्चर्यं सधुं न्यायदिहोदितम् अनंतचरणं भोजप्रसूताया भवच्छि
दः १४ संनिवेश्य मनो यस्मिन् श्रद्धया मुनयोऽमलाः त्रैगुण्यदुस्त्यजं हित्वा सद्यो यातास्तदात्मताम् १५

तंचतिर्यक्तं तंतुषु पट्टव असौ सर्वाधारस्त्वद्देगंधारयिष्यतीत्यर्थः ७ इत्येव गंगासुत्कर्तच्छु त्वेति पाठे श्रावयित्वेत्यर्थः ८ राज्ञाऽभि
हितं तथेत्यंगीकृत्य हरेः पादेन पूतं जलयस्याः ९ १० ११ प्रसंगात् गंगामाहात्म्यमाह चतुर्भिः यत्तस्य स्याः जलस्पर्शमात्रेण तच्च
केवलं देहभस्मभिरेव न साक्षात् ब्रह्मणि स्वकृतेन दंडेन हता अपि १२ तां श्रद्धया ये सेवंते इति तत्पंचयति भस्मीभूतेनांगे
नयः संगस्तेन १३ १४ अनंतस्य विशेषणं संनिवेश्येति त्रैगुण्यं देहसंबन्धम् १५ १६ १७ १८ १९ २०

भा.न.टी.
१५

हेप्रशांततस्मात्त्वांपुरुषंपुराणंकेवलंनमामेत्यन्वयःपुराणपुरुषत्वेहेतुःमायायाःगुणाःकर्माणिचविश्वसृष्ट्यादीनिलिंगानिचब
 स्मादिरूपाणियस्यतम् प्रशांतत्वेहेतुःसदसद्भाकार्यकारणाभ्यांपुण्यपापाभ्यांवाविमुक्तम् अतःअनामरूपम् तत्तल्लतनाम
 रूपश्चून्यम् किंतुज्ञानोपदेशायगृहीतः प्रकटितोदेहःशुद्धसत्त्वमूर्तिर्येनैतम् यद्वाहेप्रशांतमायेति हेअगुणेतिचसंबोध्यक
 र्मभिःसृष्ट्यादिकार्यैर्लिंगानियस्येति योज्यम् यद्वाप्रशांतामायागुणादयोयस्मिन् इत्येकमेवपदम् २५ स्वभाग्यंस्थापतेत्
 न्मायेतिह्याभ्याम् कामादिभिर्विभ्रान्तानिचेतांसि येषांतेइमेसर्वेगृहादिषुभ्रमंति २६ हेसर्वभूतात्मनःअस्माकंलल्लपयेव

प्रशांतमायागुणकर्मलिंगमनामरूपंसदसद्विमुक्तम् ज्ञानोपदेशायगृहीतदेहंनमामहेत्वांपुरु
 षंपुराणम् २५ त्वन्मायारचितेलोकेवस्तुबुद्ध्यागृहादिषु भ्रमंतिकामलोभेष्यामोहविभ्रान्तचे
 तसः २६ अद्यनःसर्वभूतात्मनूकामकर्मद्रियाशयः मोहपाशोदृढश्छिन्नोभगवंस्तवदर्शनात्
 २७ श्रीशुकउवाच इत्यंगीतानुभावस्तंभगवानूकपिलोमुनिः अंशमंतमुवाचेदम
 नुगृह्यधियानृप २८ श्रीभगवानुवाच अश्वोऽयनीयतांवल्लापितामहपशस्तव इमेचपि
 तरौदग्धांगंगाःप्रोऽर्हीतिनेतरत् २९ तंपरिक्रम्यशिरसाप्रसाद्यहयमानयन् सगरस्तेनपशना
 क्रतुशेषं समापयत् ३० राज्यमंशमतिन्यस्यनिसृहोमुक्तबंधनः और्वोपदिष्टमार्गेणलेभेगति
 मनुत्तमाम् ३१ इतिश्रीभा.म.नवमस्कंधेसगरापाख्यानेअष्टमोऽध्यायः ८ श्रीशुकउवाच

अंशमांश्चतपस्तेपेगंगानयनकाम्यया कालमहांतनाशक्रोत्ततःकालेनसंस्थितः १ दिली
 पस्तत्सुतस्तद्दशक्तःकालमेयिवान् भगीरथस्तस्यपुत्रस्तेपेससुमहत्तपः २ धरितात्त्वद्दर्शनादिति

दृढोऽपिमोहमयः पाशःछिन्नः कथंभूतः कामादीनामाशयः आश्रयः लल्लसादेनकृत्वाथोऽस्मीत्यर्थः २७ २८ अश्वंलब्ध्वाऽपिसा
 कांक्षं प्रत्याह इमेचेति २९ तंपरिक्रम्यतिशक्रोक्तिः ३० ३१ इतिनवमेटीकायांअष्टमोऽध्यायः ८ नवमेऽंशुमतोवंशःस्वद्वांगा
 वधिवर्ण्यते गंगांभूतलमानिन्येयस्यपौत्रोभगीरथः १ यथासगरःपौत्रायराज्यंदत्त्वातपस्तेपेतथाअंशुमांश्चस्वपुत्रायरा
 ज्यंदत्त्वामहांतंकालंतपस्तेपे इतिचकारस्यार्थः नाशक्रोत्तंगंगामानेतुमितिशेषः संस्थितःमृतः १ कालंमृत्युमेयिवान्प्राप्तः २

अ०

१५

एवंविधं वृत्तं कर्म यस्य सः १८ १९ पितृव्यस्वातमनुयः पंथाः तं ययौ भस्मांति भस्मसमीपे २० अजानंतोऽवजानंतोऽप्यनुकं प्यावयं
त्विति तुष्टावषड्विंशानमंशमानेव माशयः २१ अजनः अजः ब्रह्माः पितृमद्यापिनपश्यति न च बुद्ध्याते कथं भूतम् आत्मनः
स्वस्मात्परं परमेश्वरम् कैहेतुभिः समाधियुक्तिभिः समाधिनाः व्यपरोऽस्मिन् पश्यति युक्तिभिः परोऽस्मिन् पश्यति युक्तिभिः
त्यर्थः अपरे अर्वाचीनास्तुकुतस्त्वां पश्येयुः अर्वाचीनत्वे हेतुः तस्य ब्रह्मणः मनश्च शरीरं च धाश्च सत्त्वतमोरजः कार्याणि
तामिरे विविधा देवतिर्यङ्गुणां सर्गाः तेषु सृष्टाः तत्रापि वयमप्रकाशाः अज्ञाः कुतः पश्यामेत्यर्थः २२ अपरे तर्हि किं पश्यन्ति त

एवं वृत्तः परित्यक्तः पित्रास्तेहमपोत्वर्वा योगैश्चर्येण बालांस्तान् दर्शयित्वा ततो ययौ १८ अयोध्या
वासिनः सर्वे बालकान् पुनरागतान् दृष्ट्वा विस्मिन्नेराजनं राजान् चाप्यन्वतप्यत १९ अंशुमांश्चो
दितो राजा तुरंगान्वेषेण ययौ पितृव्यस्वातात्तु पथं भस्मांति दृष्ट्वा हयम् २० तत्रासीनं मुनिं वि-
क्ष्य कपिलारव्यमधोक्षजम् अस्तौ तस्माद्विहितमनाः प्राजलिः प्रणतो मेहान् २१ अंशुमा
नपश्यति त्वां परमात्मनो जनो न बुद्ध्या तेषां पिसमाधियुक्तिभिः कुतोऽपरे तस्य
मनः शरीरधी विसर्गं सृष्ट्वा वयमप्रकाशाः २२ ये देहभाजस्त्रिगुणप्रधाना गुणान्विपश्यन्त्युक्तवा
तमश्च यन्मायया मोहितचेतसस्ते विदुः स्वसंस्थं न बहिः प्रकाशाः २३ तत्त्वामहं ज्ञानधनस्व-
भावप्रध्वस्तमाया गुणभेदमोहैः सनदनाद्यमुनिभिर्विभाव्य कथं हि मूढः परिभावयामि २४

दाह ये देहभाजस्ते स्वस्मिन् सम्यक्स्थितमपित्वा न विदुः किंतु गुणानेव विपश्यन्ति अथवानगुणान् अपि तु तम एव पश्यन्ति य
तस्मिन् गुणाबुद्धिरेव प्रधानं येषामतो बहिरेव प्रकाशे ज्ञानं येषाम् बुद्धिपरतंत्रतया जाग्रत्स्वप्रयोर्विषयान् पश्यन्ति सृष्टुं शोतमगु
वकेवलं न तु निर्गुणत्वाम् सर्वत्र हेतुः यत्तु यतः तस्य तव माययेति वामोहितचेतो येषां ते २३ तथाऽप्यहं विचारेण ज्ञास्यामीति चेत्त
ब्राह्म तत्त्वामहं विमूढः कथं परिभावयामि विचारयामि कथं भूतम् ज्ञानधनसुद्धज्ञानमूर्ति स्वत एव प्रध्वस्तो माया गुणनिमित्तो भे
दमोहो येषां ते विभाव्य विचिंत्यम् अयं भावः ज्ञानधनत्वान्न तावत् ज्ञानविषयत्वं विचारविषयत्वेऽपि माया गुणैरभिभूतोऽहं न
विचारे समर्थ इति २४

भा.न.टी.

१४

और्वोपदिष्टयोगउपायस्तेन ८ तस्यदेमायं समतिः केशिनीन्वितवस्मृत्याः पुत्राणां प्रभावं मृत्युं चाह समुत्था इति ष
 डिः ९ १० एषवाजिहर इति ब्रुवंतोः अभिययुः षष्टिसहस्राणि परिच्छेदकतया संति येषाम् उन्मिषे षलोचनोन्मील
 नंचकार ११ १२ केचिनुकपिलस्य कोषाग्निना दग्धा इति वर्णयंतित निराकरोति नेति कुत इत्यत आह सत्त्वधामनि शुद्धसत्त्वमूर्तेर्जि
 गतः पवित्रः शुद्धिकरः आत्मा यस्य तस्मिन् कथं विभाव्यते संभाव्यते असंभावनायां दृष्टांतः भवोरजःखे कथं भाव्यते इति १३ किंच

और्वोपदिष्टयोगेन हरिमात्मानमीश्वरम् तस्योत्सृष्टं पशंयजेज हाराश्वं पुरंदरः ८ समुत्थास्तनयादृष्टाः
 पितुरादेशकारिणः ह्यमन्वेषमाणास्ते समंतान् न्यखनन्महीम् ९ प्रागुदीच्यादिशि हयंददृशुः क
 पिलांतिके एषवाजिहरश्चौर आस्ते मीलितलोचनः १० हन्यतां हन्यता पाप इति षष्टिसहस्रिणः उ
 दायुधा अभिययुरुन्मिषे षतदासुनिः ११ स्वशरीराग्निना तावन्मूहं दृष्टवत्तचेतसः महद्भ्रतिक्रमह
 ताभस्मसादभक्क्षणात् १२ नसाधुवातो मुनिकोपभाजितानृपेन्द्रपुत्रा इति सत्त्वधामनि कथं तमा
 रोषमयं विभाव्यते जगत्पवित्रात्मनि रवेरजो भवः १३ यस्ये रिता सांख्यमयी दृढेनोर्यया मुमुक्षुस्तर
 तेदुरत्ययम् भवार्णवं मृत्युपथं विपश्चितः परात्मभूतस्य कथं पृथग्भक्तिः १४ योऽसमंजस इत्युक्तः
 स केशिन्यां नृपात्मजः तस्य पुत्रोऽश्वमान्नाम पिता महहितेरतः १५ असमंजस आत्मानदर्शयन्
 समंजसम् जातिस्मरः पुरासंगात् योगी योगाद्विचालितः १६ आचरन् गार्हितं लोके ज्ञातीनां कर्म
 विप्रियम् सरख्यां क्रीडतो बालान् प्रास्यदुद्देजयन् जनम् १७

यस्य येन ईरिता प्रवर्तिता तस्य विपश्चितः सर्वज्ञस्य कथं पृथग्भक्तिः अरिभिन्नादिभेददृष्टिः १४ तदेवं समुत्थाः पुत्रेषु मृतेषु के
 शिन्याः पौत्रेणाश्वः समानीतः पितृव्योद्धरणप्रयत्नः कृत इति दर्शयितुमाह योऽसमंजस इति उक्तः केवलमज्ञैः वस्तुतस्तु समं
 जस एव स तु केशिन्याः सुतः क्षेत्रज्ञत्वमिव प्रतीतं वारयति तस्यैव नृपस्यात्मनः देहाज्जातः १५ तस्य कथामाह चतुर्भिः अ
 समंजसः पुरा पूर्वजन्मनियोगी स नृसंगदेतोः योगाद्विचालितः १६ अत इदानीं जातिस्मरः स नृसंगपरिहाराय जनमुद्दे
 जयन् लोके गार्हितं ज्ञातीनां च विप्रियं कर्म चरन् क्रीडतो बालान् सरख्यां प्रास्यत् प्राक्षिपदिति हयोरन्वयः १७

अ०

१४

अविहतांगतिं ज्ञानम् तामेव गतिमाह सार्द्धाभ्याम् मनः पृथिव्यां धारयन् ज्ञानकलां ध्यात्वा तथा अज्ञानं विनिर्दहन् तां च हित्वा मुक्ता
मुक्तबन्धनः तस्यावित्यन्वयः मनोमूलो हि संसारः मनश्चान्नमयमन्नमयं हि सौम्यमन इति श्रुतेः अतोऽन्नशब्दवाच्यायां पृथि
व्यां मनो धारयन् एकीकुर्वन् तां पृथिवीमद्भिरेकीकुर्वन् अपस्तेजसा तत्तेजोऽनिलेन २५ तंच खे आकाशे तच्च भूतादावहंकारे तंच
भूतादिमहंकारमहात्मनि महत्तत्वे तस्मिन् विषयाकारव्यावर्त्य ज्ञानकलां ज्ञानांशमात्मत्वेन ध्यात्वा तथा ध्यानवृत्तिरूपया आत्मा

विश्वामित्रो भृशं प्रीतो ददाव विहतांगतिम् मनः पृथिव्यां तामद्भिस्तेजसा पोऽनिलेन तत् २५ खे वायुं धा
रयंस्तच्च भूतादीं तं महात्मनि तस्मिन् ज्ञानकलां ध्यात्वा तथा ज्ञानं विनिर्दहन् २६ हित्वा तां स्वेन भा
वेन निर्वाणस्रवसं विदा अनिर्देश्या प्रतर्क्येण तस्थौ विध्वस्तबन्धनः २७ इति श्रीभागवते म
नवमस्कन्धे हरिश्चन्द्रोपाख्याननाम सप्तमोऽध्यायः ७ श्रीशुकवाच हरितो रोहितस्त
श्च पस्तस्माद्विनिर्मिता चंपापुरा सुदेवोऽतौ विजयो यस्य चात्मजः १ भरुकस्तत्सुतस्तस्मात्तृ
कस्तस्यापि बाहुकः सोऽरिभिर्हृतभूराजा सभायो वनमाविशत् २ वृद्धं तं पंचतां प्राप्तमहिष्यन्
मरिष्यति और्वेण जानतात्मानं प्रजावंतं निवारिताऽज्ञायास्ये सपत्नीभिर्गरोदत्तोऽधसास
ह सहते नैव संजातः सगराख्यो महायशाः ४ सगरश्चक्रवर्त्यासीत् सागरो यत्कृतैः कृतः यस्ता
लजं यान्यवनान् शकान् हेहयववरां ५ नावधीत् गुरुवाक्येन चक्रैर्विकृतवेषिणः मुंडान् शम
श्रधरान् कांश्चित् मुक्तकेशां मुंडितान् ६ अनंतर्वाससः कांश्चिदबहिर्वाससोऽपरान् सोऽश्व
मेधैरेयजत सववेदसरात्मकम् ७ वरकमज्ञानं विनिर्दहन् २६ निर्वाणस्रवसं विदा तां च हित्वा मुक्तबन्धः

मन् अनिर्देश्येनाप्रतर्क्येण स्वेन स्वभावेन स्वस्वरूपेण तस्थौ २७ इति नवमे टीकायां सप्तमोऽध्यायः ७ अष्टमो रो
हितस्योक्तो वंशो यत्राभवन्नृपः सगरः कपिलाक्षेपात् निर्दधायस्य सूनवः १ चंपस्तस्माद्भूत् येन चंपापुरी निर्मिता
अतः चंपात् सुदेवः १ तृतामूर्यस्य २ और्वेण ऋषिणा आत्मानं देहं प्रजावंतं सगर्भम् ३ गरोविषम् तेन गरेण संहैव जा
तः ४ ५ गुरुवाक्येन और्ववचनेन कांश्चिदहत्वेन विकृतवेषिणश्चक्रैः तदेवाह मुंडानिति मुक्तकेशान् अर्द्धमुंडितान्श्च

मान-टी

१३

जाते पुत्रे सवरुणो जातः सुतो मामनेन यजस्वेत्यब्रवीत् यदा पशुर्निर्देशः स्यादित्यत्र सराजाऽब्रवीदित्यनु-
षंगः १० ११ १२ १३ राजन् हेवरुण राजन्यः पशुः यदा सान्नाहिकः कवचसंबन्धार्हः संग्रामसमर्थः अथ तदा शुचिः १४
इत्येवं तंतं कालं वंचयता राज्ञा उक्तः प्रार्थितो देवो वरुणः तंतं कालं प्रत्येक्षतेत्यर्थः १५ चिकीर्षितमात्मना पशुना वरुणाय

जातः सुतोऽत्यनेनांगमां यजस्वेति सोऽब्रवीत् यदा पशुर्निर्देशः स्यादथ मेध्यो भवेदिति १० निर्दे-
शो च स आगत्य यजस्वेत्याह सोऽब्रवीत् दन्ताः पशोर्यज्जायेरन्मथ मेध्यो भवेदिति ११ जाता दन्ता-
यजस्वेति स प्रत्याहाथ सोऽब्रवीत् यदा पतत्यस्य दन्ता अथ मेध्यो भवेदिति १२ पशोर्निपतिता
दन्ता यजस्वेत्याह सोऽब्रवीत् यदा पशोः पुनर्दन्ता जायतेऽथ पशुः शुचिः १३ पुनर्जाता यजस्वेति
स प्रत्याहाथ सोऽब्रवीत् सान्नाहिको यदा राजन् राजन्योऽथ पशुः शुचिः १४ इति पुत्रानुरागेण
स्नेहयंत्रितचेतसा कालं वंचयता तंतं मुक्तो देवस्तमैक्षत १५ रोहितस्तद्भिजाय पितुः कर्म
चिकीर्षितम् प्राणप्रेक्षार्धनुः पाणिररण्यप्रत्यपद्यत १६ पितरं वरुणं प्रस्तुत्वा जातमहोद-
रम् रोहितो ग्राममेयाय तमिन्द्रः प्रत्यषेधत १७ भूमिः पर्यटनं पुण्यं तोर्यक्षेत्रनिषेवणैः रोहिता
यादिशच्छक्रः सोऽप्यरण्ये वसत्समाम् १८ एवं द्वितीये तृतीये चतुर्थे पंचमे तथा अग्नयेत्याभ्ये-
त्यस्थविरो विप्रो भूत्वा हवृत्रहा १९ षष्ठसंवत्सरतत्र चरित्वा रोहितः पुरीम् उपक्रमन् जीगता-
दक्षीणान्मध्यमसूतम् २० शुनः शोकपशुं पित्रे प्रदाय समवदत ततः पुरुषमेधेन हरिश्चंद्रो
महायशाः २१ मुक्तो दरोऽयजद्देवान् वरुणादीन् महत्कथः विश्वामित्रोऽभवत्तस्मिन् ह्युता-
चाध्वर्युरात्मवान् २२ जमदग्निरभूद्ब्रह्मावसिष्ठोऽयास्य सामगः तस्मै तुष्टो ददा विद्रुः शातको भम-
गंरथं २३ शुनः शोकस्य माहात्म्यमुपरिष्ठात् प्रचक्ष्यते सत्यसारां धृतिहृत्वा सभायैः स्य च भूपतेः २४

जनम् १६ ततश्च कुपितेन वरुणेन प्रस्तम् अतएव जातं महद्दुरयस्य तं पितरं श्रुत्वा १७ समां वषम् १८ द्वितीये च वर्षे वृत्रहा अ-
ग्नयेत्याभ्येत्येतथैव तं प्रत्यषेधन् किंचित् किंचिदाह १९ २० २१ वरुणेन मुक्तमुदरयस्य महत्कथायस्य सः २२ आत्मवान् जम-
दग्निरध्वर्युरभूत् अयास्यो मुनिः सामग उद्गाता अभूदित्यर्थः २३ उपरिष्ठात् विश्वामित्रसुतारव्यानप्रसंगेन २४

अ०

७

१३

इमे यौवनाम्बरीषहारितामांधासृगोत्रस्य प्रवराः अवांतरविशेषप्रवर्तकाः यद्वा यौवनाम्बरीषशेषणंपितामहेन मांधात्रा सह
 आर्षेयवरणे प्रवृत्तः मांधाता प्रवरो येषां ते इमे अंबरीषयौवनाम्बरीषाः यथाहाश्वलायनः हरितकुत्सपिंगदर्भमैमगवा-
 नामंगिरसांबरीषयौवनाम्बरीषेति मांधातारं हे केब्रुवते अतीत्यांगिरसं मांधात्रं बरीषयौवनाम्बरीषेतीति पुरुकुत्सस्य वंशं कथ-
 यिष्यन्नादौ तावत्तस्य विवाहं प्रभावं चाह उरंगेभ्रातृभिर्यादित्तानर्मदातया २ वध्यान्वधाहीन ३ सच पुरुकुत्सो नागाल्लब्ध-
 वरो भूतं वरमाह इदं नर्मदयारसातलानयनादिकं स्मरतां सर्पादिभ्यमिति देहकृतपिता असहस्योः सुतो नरण्य इत्यर्थः
 त्रयः शंकवद्वदुःखहेतवो दोषायस्यासौ त्रिशंकुः तदुक्तं हरिवंशोपितुश्चापरितोषेण गुरोर्दोर्ग्रीवधेन च अप्रोक्षितोपयो

हारीतस्तस्य पुत्रोऽभूत् मांधातृप्रवरा इमे नर्मदाभ्रातृभिर्दत्ता पुरुकुत्साय योरंगेः २ तयारसातलं
 नीतो भुजगेन्द्रप्रयुक्तया गंधवानिवधीत्तत्र वध्यान्वधाहीन ३ नागाल्लब्धवरः सर्पादिभ-
 यं स्मरतामिदम् असहस्यः पुरुकुत्सो यो नरण्यस्य देहकृत ४ हर्यश्च स्तत्कृतस्तस्मादरुणोऽथ निबन्धनः
 तस्य सत्यव्रतः पुत्रस्त्रिशंकुरिति विश्रुतः ५ प्राप्तः श्वाङ्गालताशापात् गुरोः कौशिकतेजसा सशरी-
 रोगतः स्वर्गमद्यापि दिवि दृश्यते ६ पातितो वाकूशिरादेवैस्तेनैव स्तंभितो बलात् त्रैशंकवो हरिश्च
 द्रोविश्वामित्रवसिष्ठयोः यन्निमित्तमभूद्दक्षपक्षिणोर्बहुवार्षिकम् ७ सोऽनपत्यो विषण्णात्मा
 नारदस्योपदेशतः वरुणं शरणं यातः पुत्रो मे जायतां प्रभो ८ यदि वीरो महाराज तेनैव त्वां यजे इति
 तथेति वरुणेनास्य पुत्रो जातस्तुरोहितः ९ गाच्छत्रिविधस्तेत्यतिक्रम इति ५ परिणीयमानविप्रकन्याऽपहर-

णात् कुहस्पगुरोः पितुः शापात् कौशिकस्य विश्वामित्रस्य तेजसा प्रभावेन ६ तेनैव कौशिकेन पक्षिणोः आडीबकयोः विश्वामि-
 त्रौ राजसूयदक्षिणाच्छलेन हरिश्चन्द्रसर्वस्वमपहृत्य यातयामास तच्छ्रुत्वा कुपितो वसिष्ठोऽपि विश्वामित्रं त्वमाडीभवेति शशा-
 प सोऽपित्वं को भवेति वसिष्ठं शशाप तयोश्च युद्धमभूदिति प्रसिद्धम् ७ हरिश्चन्द्रो हे वैदस एह वा को राजा पुत्र आसेत्यादि श्रुतिप्रसि-
 द्धं हरिश्चन्द्रस्य चरितमाह सोऽनपत्य इत्यादियावत्समाधि कथं शरणं यातस्तदाह पुत्रो मे जायताम् ८ यदि वीरः पुत्रो मे जायेत
 तर्हितेनैव पुरुषपशुना त्वां यजेयजामीति भाषया तथेत्कृतवता वरुणेन निमित्तेनास्य रोहितो नाम पुत्रो जातः ९

मानदी

१२

आज्यस्तोत्रैर्वृताबिंदुभिः ४८ इदानींतस्यानुतापपूर्वकं वानप्रस्थाश्रममाह सकदाचिदितिसप्तभिः आत्मनः मनसः हेतोः आत्मनोऽपह्वंतपोहानिंददर्श ४९ संश्र्यासौ चरितव्रतश्च योऽहंतस्य ब्रह्मतपः ५० मिथुनव्रतिनां दांपत्यधर्मवतां चेत् यदि मसंगः तर्हि तद्वृत्तिषु ईश्वरार्थधर्मपरेष्वेव कार्य इति शेषः ५१ संगोज्जातं दोषं प्रपंचयति एक इति पंचाशताभ्यांभिः संबंधात् पंचाशत् आसमभूवमित्यर्थः ततश्च सक्तैः पंचसहस्रसर्गा आसंप्रत्येकं तासु पुत्रशतरूपेणोत्पत्तेः उभयकृत्यानि ए

एवंगृहेष्वभिरतो विषयान् विविधैः सक्तैः सेवमानो न चातुष्यदाज्यस्तोत्रैरिवानलः ४८ सकदाचिदुपासीन आत्मा पह्वमात्मनः ददशबद्धाचार्योमीनसंगसमुत्थितम् ४९ अहो इमं पश्यतमे विनाशं तपस्विनः सच्चरितव्रतस्य अतर्जले वारिचरप्रसंगात् प्रच्यावितं ब्रह्मचिरं दृतं यत् ५० संगत्यजेत मिथुनव्रतिनां मुमुक्षुः सर्वात्मनानां विसृजेद्दहिरिन्द्रियाणि एकश्चरन् रहसिचित्तमनत ईशं युजिततद्वृत्तिषु साधुषु चेत्यसंगः ५१ एकस्तपस्यहमथांभुमिमत्स्यसंगत्येवांशदासमुत्पंचसहस्रसर्गाः नातव्रजास्युभयकृत्यमनोरथानां मायागुणैर्हृतमतिर्विषयेऽर्थभावः ५२ एवमसंगृहेकालं विरक्तो न्यासमास्थितः वनं जगामाबुयसुस्तत्पत्न्यः पतिदेवताः ५३ तत्र तत्स्वातपस्तोक्ष्यामात्मकर्षणमात्मवान् सहैवाग्निभिरात्मानयुयोजपरमात्मनि ५४ ताः स्वपत्युर्महाराज निरीक्ष्याध्यात्मिकी गतिम् अन्वीयुस्तस्य भावेन अग्निं शांतमिवाचिषः ५५ इति श्रीभारगवतमठनवमस्कंधे सौभार्यारव्याने षष्ठोऽध्यायः ६ श्रीशकउवाच मांधातुः पुत्रप्रवरयोऽवरोषः प्रकीर्तितः पितामहेन प्रवृत्तौ यौवनाश्वश्च तत्सक्तः १

हिकपारत्रिकाणिकर्माणि तद्विषयाणां मनोरथानाम् अर्थभावः पुरुषार्थबुद्धिमान् ५३ न्यासोऽत्र संगत्याग एव वानप्रस्थधर्म इत्यर्थः ५४ आध्यात्मिकी गतिं ब्रह्मणिलयम् ५५ इति नवमस्कंधे टीकायां षष्ठोऽध्यायः ६ मांधातुरन्वयः प्रोक्तः सप्तमे यत्र गीयते पुरुकुत्सस्य चारव्याने हरिश्चंद्रस्य चोत्तमम् १ पुत्रप्रवरः पुत्रश्रेष्ठः स पितामहेन युवनाश्वेन प्रवृत्तः पुत्रत्वेन स्वीकृतः अतएव तस्य मांधातृप्रवर्ग्यत्वं तत्सक्तः अंबरीषस्य सक्तः १

अ०

१२

प्रसंगासौभरेश्वरितमाह तेषामितियावत्समाप्ति तेषांस्वसारः मां धातुः कन्याः अनुमहातापसस्यकुतो विवाहप्रसंगः कथं वा
जराजर्जरंतराजकन्यावव्रिरेतदाह यमुनांतर्जलइतिषड्विः ३९ नृपमां धातारम् ४० सोऽपिमां धातास्वयंवरेकामगृह्यता-
मित्याह सविप्रः स्त्रीणामप्रियमां विचिंत्यानेनाहंप्रत्यक्तोः तआत्मानंतथासाधयिष्यामीतिव्यवसितः निश्चितवानिति
द्वयोरन्वयः अप्रियत्वेहेतुः जरठोवृद्धः ४१ वलीभिर्युक्तः पलितश्च एजत्कः कंपमानशिराः तापसत्वादिनावाअसंसमतोऽह
मितिकृत्वातथेत्यस्यप्रपंचः सरस्त्रीणामपीप्सितं किंपुनर्मनुजेद्राणांयाः स्त्रियः तासामिति ४२ ततः किंवृत्तंतदाह सु

तेषांस्वसारः पंचाशत्सौभरिवव्रिरेपतिम् यमुनां तर्जलेमग्नस्तप्यमानः परंतपः ३९ निर्वृतिं
मीनराजस्यवीक्ष्यमैथुनेधर्मिणः जातस्मृदो नृपविप्रकन्यामेकामयाचत ४० सोऽप्याह गृह्यताब्रह्म
नृकामकन्यास्वयंवरे सविचिंत्याप्रियस्त्रीणांजरठोऽयमसंसमतः ४१ वलीपलितएजत्कइत्यहंप्रत्युदा-
हृतः साधयिष्येतथात्मानं सरस्त्रीणामपीप्सितम् किंपुनर्मनुजेद्राणामितिव्यवसितः प्रभुः ४२
मुनिः प्रवेशितः सन्त्राकन्याऽतः पुरमृद्धिमत् वृत्तश्चराजकन्याभिरेवः पंचाशतावरः ४३ तासां क-
लिरभूत्भूयास्तदर्थेऽपोद्यसोत्तदम् ममानुरूपो नायवइतितद्गतचतसाम् ४४ सबद्धचस्ताभि-
रपारणीयतपःश्रियाः नर्घ्यपरिच्छदेषु गृहेषु नानोपवनामलाभः सरस्ससौगंधिककाननेषु ४५
महाऽर्हशय्यासनवस्त्रभूषणस्नानानुलेपाभ्यवहारमाल्यकैः स्वलंकृतस्त्रीपुरुषेषु नित्यदारेमेऽ-
नुगायतद्विजभृगबंदिषु ४६ यद्वाहस्थं तु संवीक्ष्य सप्तद्वीपवतीपतिः विस्मितः स्तंभमजहा
त्सर्वभौमश्रियाऽन्वितः ४७

निरितिद्वाप्याम् सन्त्राप्रतिहारेण पंचाशताऽपिराजकन्याभिः स एक एव वरो वृत्तः ४३
४४ तस्यगार्हस्थ्यं वर्णयति सइतिचतुर्भिः बद्धचइतिमंत्रसामर्थ्यमुक्तम् ताभिः सहरेमइत्यन्तरेणान्वयः करेमे अपारणीयं
दुरंतं यत्तपः तस्यश्रियासंभृत्या अनर्घ्याः परिच्छदायेषु तेषु गृहेषु तथानानाविधेषूपवनेषु च अमलान्यभांसियेषां तेषु स-
रः स च कथंभूतेषु सौगंधिकानां कल्हाराणां च काननानिस्तोमायेषु ४५ कथंभूतेषु गृहादिषु स्वलंकृताः स्त्रियः पुरुषाश्च
येषु अनुगायंतो द्विजाश्च पक्षिणः भृंगाश्च बंदिनश्च येषु कथंभूतः महाऽर्हशय्यादिभिरुपलक्षितः सन् ४६ स्तंभंगवम् ४७

तदेवाह राजेतिषड्भिः तर्षितः तर्षितः सन्जलार्थप्रविष्टः मन्त्राभिमात्रितं जलपत्न्येदयस्वयंपपो २७ व्युदकं निरुदकं पुंसवनं पुत्रोत्प
त्तिकारणम् २८ अहोदैवबलमेवमुख्यं बलं पुरुषबलं तु न किंचिदिति वदंतः ईश्वराय नमस्कारांचक्रुः २९ ३० अयंकं धास्यतीति पा
स्यतीति दुःस्वितैर्विषैः उक्तं सति तस्या मिथ्यामाराधित इन्द्रो मां धाता पाता हेवत्स मारो दीरिति ब्रुवन् देशिनीं तर्जनीमदादित्यर्थः

राजा तद्यज्ञसदनं प्रविष्टो निशितर्षितः दृष्ट्वा शयानान् नृविप्रांस्तान् पपो मंत्रजलं स्वयम् २७ उत्थिता
स्तनिशम्याथ व्युदकं कलशं प्रभो पप्रच्छुः कस्य कर्मेदपीतं पुंसवनं जलम् २८ राज्ञा पीतं विदित्वा
थ ईश्वरप्रहितेन ते ईश्वराय नमश्चक्रुर्होदैवबलं बलम् २९ ततः कालउपावृत्ते कुक्षिं निभिद्यदक्षि
णम् युवनाश्वस्य तनयश्चक्रवर्तीजजानह ३० कंधास्यतिकुमारो यस्तन्यरोरुयते पृथग् मां धा
ता वत्स मारो दीरितो द्रो देशिनीमदात् ३१ नममारपिता तस्य विप्रदेव प्रसादतः युवनाश्वोऽथ तत्रै
व तपसा सिद्धिमन्वगात् ३२ ब्रह्महस्यरितीन्द्रोऽगविदधेनामतस्य वै यस्मान्न सति त्वद्विग्नद
स्य वोरावणादयः ३३ यौवनाश्वोऽयमां धाता चक्रवर्त्यवनां प्रभुः सप्तद्वीपवतीमेकः शशासाच्यु
ततेजसा ३४ ईजे च यज्ञं क्रतुमिरात्मा विदूरिदक्षिणोः सर्वदेवमयं देवसर्वात्मकमतीन्द्रियम् ३५
द्रव्यसंज्ञाविधियज्ञो यजमानस्तथा त्विजः धर्मो देशश्च कालश्च सर्वमेतद्यदात्मकम् ३६ यावत्सूर्य
उदतिस्मयावच्च प्रतिनिष्ठति सर्वं तत् यौवनाश्वस्य मां धातुः क्षेत्रमुच्यते ३७ शशाबिंदोर्दुहितरि
विंदुमत्यामधान्नृपः पुरुकुलसमवरीषमुचुकुदं च योगिनम् ३८

३१ तस्य पिता युवनाश्वो भिन्नकुक्षिरपि नममार किंतु कालान्तरे तपसा सिद्धिमन्वगात् ३२ मां धातुर्महिमानमाह ब्रह्महस्यरिति
षड्भिः अंगं हेराजन् यस्मान्मां धातुर्दस्य वरद्विग्नः कपिताः संतस्त्रसंति अत इन्द्रो यस्य ब्रह्महस्यरिति नाम विदधौ समां धाता अवनी
मेकः शशासेत्युत्तरेणान्वयः ३३ अच्युतस्य तेजसा अप्रच्युततेजसेति वा ३४ आत्मविदपि सः यज्ञं विष्णुमीडे तमेव विशिनष्टि
सर्वदेवमयमिति सार्धेन ३५ ३६ प्रतिनिष्ठति अस्तंगच्छति ३७ ३८

तान्येव व्याचक्षाण आह कृतांत इति सप्तभिः कृतं विश्वमंतयतीति तथा पाणिग्रिहाह सहायः १३ इंद्रो यदि मम वाहनं स्यात् तर्हि
 दैत्यान् हनिष्यामीति तेन वाहनत्वेन वृतः सन्निद्रो लज्जया तदनंगीकुर्वन् विष्णोर्वचनान्तस्य वाहनत्वाय महान् वृषो बभूवेत्य
 र्थः १४ १५ १६ ये भिसुखं ययुः तान् यमं दर्शयितुं सदेहानेव भलैरनयदित्यर्थः १७ तच्च दृष्ट्वा अन्ये दुर्दुःखः स्वमालय पातालम्

कृतांत आसीत् समरो देवानां सहदानवैः पाणिग्रिहाहो वृत्तो वीरो देवैर्दैत्यैः पराजितैः १३ वचुना देव
 देवस्य विष्णोर्विश्वात्मनः प्रभा वाहनत्वेन वृतस्तस्य बभूवेद्रो महावृषः १४ ससनं द्रोधनुर्दिव्यमा
 दाय विशिखान् शितान् स्तूयमानः समारुह्य युयुत्सुः ककुदि स्थितः १५ तेजसाऽप्यायितो वि-
 ष्णोः पुरुषस्य परात्मनः प्रतीच्यां दिशि दैत्यानां न्यरुणान्निदशैः पुरम् १६ तैस्तस्य चाभूत्प्रधानं
 तुमुलं लोमहर्षणम् यमाय भलैरनयदित्यान्येऽभिययुर्मधे १७ तस्येषु पाताभिः सुखं युगांता
 भिमिबोल्बणम् विसृज्य दुर्दुःखं दैत्या हन्यमानाः स्वमालयम् १८ जित्वा पुरधनं सर्वसंश्रोकवज्र
 पाणये प्रत्ययच्छत्स राजर्षि रिति नाम भिराहतः १९ पुरं जयस्य पुत्रो भूदनेनास्तत्सुतः पृथुः वि-
 श्वरंधिस्ततश्चंद्रो युवनाश्च श्वस्तत्सुतः २० शाबस्तत्सुतो येन शाबस्ती निर्ममेषुरी बृहदश्व
 सुशाबस्तिस्ततः कुवल्याश्चकः २१ यः प्रियार्थमुतंकस्य कंधनामा सुखं वली सतानामेकविंश
 त्या सहस्रैरहन हृतः २२ धुंधमार इति रव्या तस्तत्सुता स्तेजज्ज्वलुः धुंधोर्मुखाग्निना सर्वत्र यए
 वावशोषिताः २३ दृढाश्चः कपिलाश्च भद्राश्च इति भारत दृढाश्च पुत्रो हयश्चो निकुंभस्तत्सुतः
 स्मृतः २४ बर्हणाश्चो निकुंभस्य कृशाश्चोऽथास्य सेनजित् युवनाश्चो भवत्तस्य सेनपत्यो वनंग
 तः २५ भार्याशतेन निर्विण्णः ऋषयोऽस्य कृपालवः इति स्मवर्तयान् चक्रुरेद्रीते स समाहिताः २६

१३ इति एतैः कर्मभिः पुरं जयादिनामभिः आहतः आहतः पाठांतरे आहृत इत्यर्थः १९ २० शाबस्तिः शाबस्तस्य पुत्रः कुवल्या
 श्वक एव धुंधमार इति रव्यातः २१ तत्र कारणमाह य इति सतानामेकविंशत्या सहस्रैर्वृतः सन् हतवान् २२ धुंधमार इति चे
 त्ति चकार स्यान्वयः २३ २४ अथ तस्मान् निकुंभात् कृशाश्चः २५ भार्याणां शतेन सह अस्य पुत्रार्थमिदं देवत्यामिष्टिं वर्तयामा
 सः स्मेत्याश्चर्ये २६

मान-दी-

५०

ये अंगिरसाजनिताः एते रथातरस्य क्षेत्रे प्रसूतत्वेन रथोतरगोत्राः संतः अंगिरसो वीर्येण प्रसूतत्वादांगिरसाश्च पुनरपि रथो-
तराणामन्येषां जातानां प्रवराः सुरव्याः स्मृताः यतः क्षत्रोपेताः ब्राह्मणा इत्यर्थः २ तदेवं मनोर्दशसु पुत्रेषु षष्ठश्च कविश्च
विरक्तत्वान्नवंशाप्रवर्तकौ करूपादीनां च सप्तानां वंशास्तारतम्यक्रमेणोक्ताः इदानीमतिविततमिक्ष्वाकौर्वंशमाह क्षवत
स्त्वित्यादिना यावत्सोमवंशप्रस्तावः क्षतंकुर्वतो मनोर्घ्राणतो जज्ञे श्रद्धायां जनयामास दशपुत्रानिति पूर्वोक्तं बाहुल्या
भिप्रायेणेति द्रष्टव्यम् पुत्राणां शतज्येषाः ४ आर्यावर्त्तैः पुण्यभूमिर्मध्यविंध्यहिमालयोः तस्मिन् पुरस्तात्समुद्रपर्यन्तं

एते क्षेत्रे प्रसूता वै पुनस्त्वांगिरसाः स्मृताः रथोतराणां प्रवराः क्षत्रोपेता द्विजातयः ३ क्षवतस्तु म-
नोर्जज्ञे ईक्ष्वाकुर्घ्राणतुः स्तुतः तस्य पुत्रशतज्येषा विकुक्षिनिमिदंडकाः ४ तेषां पुरस्तादभव-
न्नार्यावर्त्तैर्नृपानृप पंचविंशतिपश्चाच्च त्रयोमध्ये परेऽन्यतः ५ स एकदाऽष्टकाश्चाह ईक्ष्वाकुः
सप्तमादिशत् मांसमानीयतां मेध्यं विकुक्षे गच्छ माचिरम् ६ तथैतिसवनं गत्वा मृगान् हत्वा क्रि-
याहृणान् श्रान्तो बुभुक्षितो वीरः शशां चाददपस्मृतिः ७ शेषं निवेदयामास पित्रे तेन च तद्गुरुः
चोदितः प्रोक्षणाया हृदये मेतदकर्मकम् ८ ज्ञात्वा पुत्रस्य तत्कर्म गुरुणाऽभिहितं नृपः देशान्निः-
सारयामास सक्तं त्यक्तविधिरुषा ९ स तु विप्रेण संवाहजापकेन समान्वरन् त्यक्त्वा कलेवरं यो-
गी स तेनावाप यत्परम् १० पितर्युपरतं म्येत्यविकुक्षिः पृथिवीमिमाम् शासदोजे हरियज्ञैः श-
शाद इति विश्रुतः ११ पुरंजयस्तस्य सक्त इद्रवाह इतीरितः ककुत्स्थ इति चाप्युक्तः शृणु नामा-
निकर्मभिः १२ मंडलविभागेन पंचविंशतिर्नृपा अभवन् हेनूपतयैव पश्चाच्च पंचविंशतिः मध्ये तु ज्येष्ठा स्वयः अपरे तु

अन्यतः दक्षिणोत्तरादिषु ५ विकुक्षिरेव शशाद इति विश्रुत इति वक्ष्यति तत्र हेतुमाह स एकदेति चतुर्भिः ६ क्रियाः हृणान्
श्राद्धाहन् अदत् अभक्षयत् ७ तद्गुरुर्वसिष्ठः प्रोक्षणायाश्चाहोचितसंस्काराय ८ त्यक्तो विधिः सदाचारो येन तम् ९ स तु इ-
क्ष्वाकुः जापकेन वसिष्ठेन राज्ञ्यभोगेन विरक्तो योगी सन् तेन योगेन कलेवरं त्यक्त्वा स यत्परं तत्वं तदवाप १० शासत् पालय-
नू हरिमीजं ११ दैत्यपुरस्य जगत् पुरंजयः इन्द्रो वा होयस्येतीन्द्रवाहः ककुत्स्थ इति च शशाद सक्तस्य त्रीणि
नामानि तत्तत्कर्मनिमित्तानि १२

अ-
६

१०

१९ आत्मनि मेधायेन तेनातिथ्येन २० भूरियं तत्र स्थोजनः कीर्तयिष्यति २१ २२ तस्य धैर्यातिशयमाह गतो मुनिर्यावताना-
गतो तावत्संवत्सरोऽतिश्रान्त इति २३ द्विजस्योपयोगेन भोजनेन अतिपवित्रमाहरत् बुभुजे स्ववीर्यं च धैर्यादिलक्षणं परानु-
भावं भगवतः प्रभावं मेने २४ एवं विधा अनेके गुणाय स्यसः आविरिच्यान् विरिच्य पदसहितान् भोगान् निरय प्रायान्

सोऽशित्वा हतमानो तमातिथ्यं सार्वकामिकम् तस्मात्मानुपतिं प्राह भुज्यतामिति सादरम् १९
प्रीतोऽस्य नुगृहीतोऽस्मितवभागवतस्य वै दर्शनं स्पर्शनालापैरातिथ्येनात्ममेधसा २० कर्मो-
वदातमेतत्तं गायंति स्त्रियो मुहुः कीर्त्तिं परमपुण्यां च कीर्त्तयिष्यति भूरियम् २१ श्री-
शुक उवाच एवं संकीर्त्त्य राजानं दुर्वासाः परितोषितः ययौ विहाय सामंश्च ब्रह्मलोकमहेतु-
कम् २२ संवत्सरोऽत्यगान्तावद्यावतानागतो गतः मुनिस्तद्दर्शनाकाक्षो राजा ब्रह्मक्षो बभूव ह २३
गते च दुर्वाससि सोऽबरीषो द्विजोपयोगातिपवित्रमाहरत् ऋषेर्विमोक्षव्यसनं च बुध्वा मेने-
स्ववीर्यं च परानुभावम् २४ एवं विधानेकगुणः सराजा परात्मनि ब्रह्मणि वासुदेवे क्रियाकला-
पैः समुवाह भक्तियया विरिच्यान् निरयांश्चकार २५ अथांबरीषस्तनयेषु राज्यसमानशीलेषु वि-
सृज्य धीरः वनविवेशात्मनि वासुदेवे मनो दधत् ध्वस्तगुणप्रवाहः २६ इत्यतस्तु ग्यमाख्या नमव-
रीषस्य भूपतेः संकीर्त्तयन् ननु ध्यायन् भक्तो भगवतो भवेत् २७ इति श्रीभागवते म० नवम-
स्कंधे अंबरीषचरितं नाम पंचमोऽध्यायः ५ श्रीशुक उवाच विरूपः केतुमान् शंभुरब-
रीषसुतास्त्रयः विरूपात् पृषदश्चोभूतस्तु त्रस्तुरथीतरः १ रथीतरस्याप्रजस्य भायायात-
तवेऽर्थितः अगिराजनयामास ब्रह्मवच्चस्विनः सुतान् २

पश्यदित्यर्थः २५ २६ २७ इति नवमे टीका
यां पंचमोऽध्यायः ५ षष्ठारंभेऽंबरीषस्य वंशमुक्ता ततः परम् षष्ठाद्यष्टमिरध्यायैरिह्वाकोर्वंश उच्यते १ तत्र षष्ठेशशा-
दादिर्माधात्रंतो निरूप्यते प्रसंगात्सौभरे राख्यामां धातुतनयापतेः २ १ तंतवे संतानार्थम् २ ७ ७ ७

मान-टी-

९

तदेव प्रपंचयति त्वत्तेजसेति द्वाभ्याम् सूर्यादीनां प्रकाशश्च त्वयैव रूप्यते प्रकाश्यत इतिलद्रूपम् ७ हे अजित अनंजनेन श्रीहरिणायदा विसृष्टस्त्वन्तदा दैत्यदानवानां बलं प्रविष्टः सन् तेषां बाह्यादीन् भिन्दन् विराजसे पाठांतरे ऊर्जिता दैत्यदानवायस्मिन् तद्वत्पूर्वपदेन संधिरार्थः ८ किंच त्वया भगवन् नियुक्तेन खलानामेव दंडः कार्यः साधवस्तुरक्षणीयाः अतो

अ०

५

त्वत्तेजसा धर्ममयेन संतुतं तमः प्रकाशश्च धृतो महात्मनाम् दुरत्ययस्ते महिमा गिरां पते त्वद्रूपमेतत्सदसत्परावरम् ७ यदा विसृष्टस्त्वमनंजनेन वै बलं प्रविष्टोऽजित दैत्यदानवम् बाहू दूरां विधिशिरो धराणि वृक्कण्ठजस्रं प्रधने विराजसे ८ सत्त्वं जगन्नाणखलप्रहाणयेनिरूपितः सर्वसहो गदाभृता विप्रस्य चास्मात्कुलदेव हेतवे विधो हि भद्रं तदनुग्रहो हि नः ९ यद्यस्ति दत्तमिष्टं वा स्वधर्मो वा स्वनुष्ठितः कुलं नो विप्रदेवं चेद्भिजो भवतु विज्वरः १० यदि नो भगवान् प्रीत एकः सर्वगुणाश्च यः सर्वभूतात्मभावेन द्विजो भवतु विज्वरः ११ श्रीशुक उवाच इति संस्तुवतो राजा विष्णु चक्रं सदर्शनम् अशाम्यत्सर्वतो विप्रं प्रदहद्राजयाञ्जया १२ समुक्तोऽस्त्राग्नितापे न दुर्वासाः स्वस्ति मांस्ततः प्रशशांसत मुवीशायुजानः परमाशिषः १३ दुर्वासा उवाच अहो अनंतदासानां महत्वं दृष्टमद्य मे कृतागसाऽपि यद्राजन्म गलानि समीहसे १४ दुष्करः को नु साधूनां दुस्त्यजो वा महात्मनाम् यैः संगृहीतो भगवान् सा त्वतामृषभो हरिः १५ यन्नामश्रुतिमात्रेण पुमान् भवति निर्मलः तस्य तीर्थपदं किं वा दासानां भवति शिष्यते १६ राजन् ननु गृहीतो ह त्वया तिकरुणात्मना मद्वदष्टतः कृत्वा प्राणायन्मभिरक्षिताः १७ राजा तम कृताहारः प्रत्यागमनकांक्षया चरणावुपसंगृह्य प्रसाद्य समभोजयत् १८ विप्रस्य रक्षणेनास्माननुगृहाणेत्याह सत्वमिति हे जगन्ना

णस एव भूतः त्वं खलानामेव प्रहारार्थं निरूपितो नियुक्तः अतो अस्मत्कुलस्य देव हेतवे भाग्यलाभाय विप्रस्य भद्रं विधो हितदेव नोऽनुग्रहः ९ सर्वसकृता र्पणेन विप्ररक्षां प्रार्थयते यद्यस्तीति द्वाभ्याम् विप्रो देवं देवतायस्मिन् तत् १० ११ राजस्तस्यैव योज्या १२ १३ १४ १५ १६ १७ राजेत्यादि श्लोकद्वयं शुकोक्तिः प्रीतोऽस्मीति श्लोकद्वयं पुनश्च विप्रोक्तिः १८

९

६६ आत्मनस्तवैव अभिचारो हिंसायतो भूत तमेव यातु ६७ अशिवमनर्थम् तपोविद्यासंपन्नस्य मम कथमनर्थः समजनीतिमास्म
विस्मयं काशीरित्याह तप इति ७० ७१ इति नवमस्कंधे टीकायां चतुर्थोऽध्यायः ४ मंचमेविष्णुचक्रं तु प्रसाद्य प्राणसंकटात्
दुर्वासारक्षितस्तेन तथा तद्गुणमोयते १ १ सद्यमनमिति च्छेदः सुलोषः पादपूरणार्थः २ ज्योतिषां पतिः सो
मस्त्वम् मात्राणि इन्द्रियाणि च तच्छक्तैवाभ्यादयः संस्कार्यं कुर्वन्तीत्यर्थः ३ सहस्रमारायस्य हे सहस्रारस्वस्ति शरणं

साधवो हृदयं मत्संसाधूनां हृदयं लहम् मदन्यत्तेन जानन्ति नाहं तेभ्यो मनागपि ६८ उपायं कथयि
ष्यामि तव विप्रशृणुष्व तत् अयं व्यात्माभिचारस्तेयतस्तं यातुर्वैभवान् ६९ साधुषु प्रहितं तेजः प्रह
र्तुः कुरुतेऽशिवम् तपोविद्याचविप्राणां निःश्रेयसकरे उभे त एव दुर्विनीतस्य कल्पेते कर्तुरन्य
था ७० ब्रह्मस्तद्गच्छ भद्रं तेनाभागतनयं नृपम् क्षमापय महाभाग ततः शांतिर्भविष्यति ७१
इति श्रीमा० म० नवमस्कंधे अंबरीषचरिते चतुर्थोऽध्यायः ४ श्रीशुक उवाच ॥ एवं भ
गवतादिष्टो दुर्वासश्चक्रतापितः अंबरीषमुपावृत्य तत्पादोदुःखितो ग्रहीत् १ तस्य सोद्यमन
वीक्ष्य पादस्य शर्विलूज्जितः अस्तावीत्तद्वरं रस्त्रकृपया पीडितो भूशम् २ अंबरीष उवाच ॥
त्वमग्निर्भगवान् सूर्यस्त्वसोमो ज्योतिषां पतिः त्वमापस्त्वक्षितित्वोमिवायुर्मात्रेन्द्रियाणि च ३ स
दर्शनं नमस्तुभ्यं सहस्राराच्युतप्रियं सर्वास्त्रघातिन् विप्रायस्वस्ति भूया इडस्पते ४ त्वंधर्मस्त्व
मृतं सत्यं त्वं यज्ञोऽखिलयज्ञभुक् त्वलोकपालः सर्वात्मा त्वं तेजः पौरुषं परम् ५ तमः सनाभा शिव
लधर्मसेतवेत्यधर्मशीलास्तरधूमकेतवे त्रैलोक्यगोपाय विशुद्धवर्चसे मनोजवायाद्भुतकर्मणो गुणे ६

भूयाः इडस्पते एषीपते ४ ब्राह्मणरक्षणं तव युक्तमेवेत्याह त्वंधर्म इति न च तवेयमिति स्तुतिरित्याह पौरुषं पुरुषस्येश्वरस्य परं
तेजः सामर्थ्यं त्वम् अयं भावः स एष तेत्यादि श्रुतिप्रसिद्धं भगवतः शोभनं दर्शनं स्फुटं दर्शनम् तत एव सर्वजातमतस्त्वमेव सर्वा
त्मेति ५ हे सनाभा अद्भुतकर्माणं त्वां कः स्तोतुं समर्थः अतस्तुभ्यं केवलं नमो गृण इत्यन्वयः अद्भुतकर्मत्वमेवाह अखिलानां ध
र्माणां सेतवे मया दारूपाय अत एवाधर्मशीलानां मकराणां धूमकेतवे दाहकाय त्रैलोक्यगोपायतीति तथा विशुद्धमत्यज्ज्व
लं वर्चस्तेजो यस्य तस्मै ६

मनदी

८

श्रीरुद्रोऽपि प्रत्याचष्टे वयमिति चतुर्भिः भूमि महति महत्त्वमेवाह यस्मिन् परमेश्वरे अजा ब्रह्माणः ताव जीवास्तेषां कोशाऽऽ
पाधिभूता ब्रह्मांडविग्रहा ईदृशादृश्यमान ब्रह्मांडप्रमाणा अन्येऽपि भवन्ति जायन्ते नश्यन्ति च यत्र येषु ब्रह्मांडेषु लोकेषां भिन्ना
निनो वयं भवामः ५६ ननु सर्वज्ञस्य तव भवः कुतस्तत्राह अहमिति ५७ पारदर्शनाः सर्वज्ञा अपि यस्य मायां न विद्यः ५८

अ०

४

श्रीरुद्र उवाच वयं न तात प्रभवाम भूमि यस्मिन् परेऽन्येऽप्यज जीव कोशाः भवन्ति का
लेन भवन्ति हीदृशाः सहस्रशो यत्र वयं भवामः ५६ अहं स ननु कुमारश्च नारदो भगवानजः क
पिलोऽपातरतमो देवलो धर्म आस्तरिः ५७ मरीचिप्रसुरवाश्चान्ये सिद्धेशाः पारदर्शनाः विदाम
न वयं सर्वे यन्मायां मायया चृताः ५८ तस्य विश्वेश्वरस्येदं शास्त्रं द्रविषु हृदि नः तमेव शरणं या
हि हरिस्तेषां विधास्यति ५९ ततो निराशो दुर्वासाः पदं भगवतो ययौ वैकुण्ठारव्ययदध्यास्ते श्री
निवासः प्रिया सह ६० संदह्यमानो जितशस्त्रवन्दिना तस्यादमूलं पतितः सर्वपथः आह्राच्युता
नंतसदाप्सि तप्रभो कृताग समाऽवहि विश्वभाव न ६१ अजानता त परमानु भावंचकृतमया घ
भवतः प्रियाणाम् विधेहितस्यापचितिविधा तमुच्येत यन्नामस्युदिते नारकोऽपि ६२ श्री
भगवानुवाच अहं भक्तपराधीनोऽहं स्वतंत्र इव हि ज साधुभिर्ग्रेस्तत्तदयो भक्तैर्भक्त
जनप्रियः ६३ नाहमात्मानमाशासे मङ्गलैः साधुभिर्विना श्रियं चात्यंतिकं ब्रह्म नृपेणा गति
रहंपरा ६४ येदारागारपुत्राप्तान् प्राणान्वित्तमिमं परम् हित्वा मां शरणं याताः कथं तास्त्यक्तु
मुत्सहे ६५ मुयिनिर्बद्धहृदयाः साधवः समदर्शनाः वशं कुर्वन्ति मां भक्त्या सतस्त्रियः सत्यति
यथा ६६ मत्सं वया प्रतीतं च सालोक्यादिचतुष्टयम् नेच्छति सेवया पूर्णा कुतोऽन्यत्कालविदुतम् ६७

५९ ६० हे सतामीप्सितमामाभवहि पाहि ६१ अपराधं निवेदयन् प्रार्थयते अजानतेति अयं दुःखम् अपचितिं निष्कृतिं न पश्यामी
ति चेत्तत्राह यस्य तव नाम्निकीर्तिते नरकस्थोऽपि मुच्यते तस्य तव किमशक्यमिति भावः ६२ ६३ न आशासेन स्पृहयामि ६४ इ
मंपरंच लोकंहित्वा ६५ ६६ प्रतीतं प्राप्तमपि ६७

४४ ४५ ४६ ४७ क्रुद्धमहिंपावकोदावाग्निरिव ४८ निष्फलमुद्दीक्ष्य ४९ अनुषक्तं पृष्ठतः ससक्तम् मेरोरुहां विविक्षरधाव
त् ५० ५१ अरणमेषमाणः शरणमिच्छन् अजिततेजसो हरेश्चक्रात् ५२ एतत्सर्वेयस्य भूभंगमात्रेण तिरो भविष्यति कदा

अहो अस्य नृशंसस्य श्रियो न्मन्तस्य पश्यत धर्मव्यतिक्रमं विष्णोरभक्तस्येशमानिनः ४४ यो
मामतिथिमायात मातिथ्येन निमन्त्र्य च अदत्त्वा मुक्तवास्तस्य सद्यस्ते दर्शये फलम् ४५ एवं ब्रुवा
ण उत्कृत्य जटारोषविदीपितः तया सनिर्ममेतस्मै कृत्या कालानलोपमाम् ४६ तामापतन्ती ज्व
लती मसिहस्ता पदाभुवम् वेपयन्ती समुद्दीक्ष्य न च चालपदान् नृपः ४७ प्रादिष्टं मृत्यरक्षायां पु
रुषेण महात्मना ददाह कृत्यां तां चक्रं क्रुद्धा हिमिव पावकः ४८ तदभिद्रव दुद्दीक्ष्य स्वप्रयासं च नि
ष्फलम् दुर्वासा दुद्रुवो तोदिक्ष प्राणपरो यस्या ४९ तमन्वधावत् भगवद्दयां गंदावाग्निरुद्ध
त शिखो यथाऽहिम् तथाऽनुषक्तं स निरोक्ष्यमाणो गुहा विविक्षः प्रससार मेरोः ५० दिशो नभः
क्ष्मां विवरानू समुद्रान् लोकान् सपालान् त्रिदिवंगतः सः यतो यतो धावति तत्र तत्र सुदर्शनं दुः
प्रसहददर्श ५१ अलब्धनाथः स यदा कुतश्चित्सं त्रस्तचित्तो रणमेषमाणः देवं विरिच्य स
मगाद्दिधातस्नात्वा त्मयोनेऽजिततेजसो माम् ५२ ब्रह्मोवाच स्थानं मदीयं स
हविश्च मेतत् क्रीडावसाने द्विपरार्द्धसंज्ञे भूभंगमात्रेण हि संदिधक्षोः कालात्मनो यस्य तिरो
भविष्यति ५३ अहं भवो दक्षमृगप्रधानाः प्रजेशा मृतेशा सुरेशा मुख्याः सर्वे वयं यन्निधमं
प्रपन्ना मूर्ध्निर्पितं लोकहितं वहामः ५४ प्रत्यारब्धा तो विरिच्येन विष्णुचक्रोपतापितः दुर्वासाः
शरणं यातः सर्वे कैलासवा सिनम् ५५

क्रीडाया अवसाने तदपि कदा द्विपरार्द्धसंज्ञे काले ५३ अतो वयं सर्वे यस्य नियममाज्ञां प्रपन्नाः प्राप्ताः संतो लोकहितं यथाभवति
एवं तं नियमं मूर्ध्निर्पितं वहामः अतस्तद्रक्तद्रोहिणं लारक्षितुं न समर्थोऽहमिति शेषः यत्तदोर्नित्यसंबंधात् ५४ ५५

मान-दी

७

अर्चयत् अडागमभावआर्षः ३० ३१ ब्राह्मणांश्च पूजयामास सिद्धार्थिन् आसक्तमान पूजाः नपेक्षानपि ३२ रूपांघ्रीणां पयः
शीलादिसंपदो यासां तासाम् ३३ न्यर्बुदानिषट्पष्टिकोटीः ३४ तर्हितदेवदुर्वासा अतिथिः साक्षात् प्रत्यक्षोऽभूत् ३५ आ
नर्च अर्चितवान् अभ्यवहाराय भोजनाय ३६ आवश्यकं नैयमिकं माध्याह्निकं कर्म कर्तुं गतः बृहत् ब्रह्म ३७ ३८ धर्मसं

अ०

४

व्रतांते कार्तिके मासि त्रिरात्रं समुपोषितः स्नातः कदाचित् कालिं द्यां हरिं मधुवने ऽर्चयत् ३० म
हाभिषेकविधिना सर्वां पस्करसंपदा अभिषिच्यावरा कल्पे र्गंधमाल्याह्वणादिभिः ३१ तद्
तांतरभावेन पूजयामास केशवम् ब्राह्मणांश्च महाभागान् सिद्धार्थानपि भक्तितः ३२ गवारु
कविषाणीनारूपांघ्रीणां सुवाससाम् पयः शीलवयोरूपवत्सो पस्करसंपदाम् ३३ प्राहिणो
त्साधुविप्रेभ्यो गृहेषु न्यर्बुदानिषट् भोजयित्वा द्विजानप्ये स्वादन्नगुणवत्तमम् ३४ लब्धकामैर
नुज्ञातः पारणायोपचक्रमे तस्य तर्ह्यतिथिः साक्षात् दुर्वासा भगवानभूत् ३५ तमानर्चातिथिं
भूपः प्रत्युत्थानासनाहणेः ययाचेऽभ्यवहाराय पादमूलमुपागतः ३६ प्रतिनंदसतधाज्जां कर्तुमा
वश्यकंगतः निममज्ज बृहद्गायन् कालिदीसलिलेशभे ३७ मुहूर्तांश्च विशिष्टायां द्वादश्यां पारणं
प्रति चिंतयामास धर्मज्ञो द्विजैस्तद्धर्मसंकटे ३८ ब्राह्मणातिक्रमे दोषो द्वादश्यां यदपारणे यत्कृत्वा
साधुमे भूयादधर्मो वा न मां स्पृशेत् ३९ अंभसा केवलेनाथ करिष्ये व्रतपारणम् प्राहुरक्षणां
विप्रात्पशितं नाशितं च तत् ४० इत्यपः प्राश्य राजर्षिश्चितयन् मनसा ऽच्युतम् प्रत्याचष्ट कुरु
षु द्विजागमनमेव सः ४१ दुर्वासाय मुना कूलात्कृतावश्यक आगतः राज्ञाऽभिर्नंदितस्तस्य बुबु
धे चोष्टितं धिया ४२ मत्पुना प्रचलद्वात्रो भृकुटी कुटिलाननः बुभुक्षितश्च स तराकृतां जलिमभा
षत् ४३ कटमेवाह यद्यतः ब्राह्मणातिक्रमे दोषो अधर्मः द्वादश्यामपारणोऽपि दोषः व्रतवैगुण्यं यत्कृत्वा यस्मिन् कृ
ते ३९ एवं द्विजैः सह विचार्य निश्चिनोति अंभसेति व्रतस्य पारणं समाप्तिम् तत् अशितमाहुः अशितं नेति चाहः श्रुतिश्च अ
पोऽश्नाति तन्नैवाशितं नैवानशितमिति ४० प्रत्याचष्ट प्रत्येक्षत ४१ ४२ प्रचलत्कंपमानं गात्रं यस्य भृकुटिभ्यां कुटिलमाननं
यस्य ४३

७

किंच यज्ञाधिष्ठानरमीश्वरमश्वमेधैरीजे आराधयामास महाविभूत्या उपचितान्यंगानि दक्षिणाश्रयेषु तैः वसिष्ठादिभि
 हेतुभूतैस्तैः विस्तृतैः धन्वनिधन्वदेशो निरुदके सरस्वतीमभिस्तोतम् तस्याः प्रतिलोममित्यर्थः २२ किंच यस्य क्रतुषु
 सदस्यादयो गीर्वाणैः सह भूषणादिभिस्तुल्यरूपाः व्यदृश्यन्त स इत्यमिति चतुर्थेनान्वयः न च देवानां निमेषाभावात् वै
 लक्ष्यम् यतः अनिमिषाश्च व्यदृश्यन्त न निमिषन्तीति तथा आश्चर्यदर्शनौत्सुक्येन तेषां निमेषोपरमादिति भावः २३ यस्य
 यदीयैर्मनुजैरपि स्वर्गेन प्रार्थितः तस्य तु कावर्त्ता २४ आस्तां स्वर्गप्रार्थनशंकाः पियद्यतः सुकुंदं हृदि पश्यतस्तान् जनान्का

ईजेऽश्वमेधैरधियज्ञमीश्वरं महाविभूत्योपचितांगदक्षिणैः ततैर्वसिष्ठासितगौतमादिभिर्ध
 न्वन्यभिस्तोतमसौ सरस्वतीम् २२ यस्य क्रतुषु गीर्वाणैः सदस्याः क्रुत्विजो जनाः तुल्यरू
 पाश्चानि मिषा व्यदृश्यन्त स्रुवाससः २३ स्वर्गेन प्रार्थितो यस्य मनुजैरमरप्रियः शृण्वद्भिरु
 पगायद्भिरुतमश्लोकचेष्टितम् २४ समर्द्रयन्ति तान् कामाः स्वाराज्यपरिभाविताः दुर्लभाणां
 पिसिद्धानां सुकुंदं हृदि पश्यतः २५ स इत्यभक्तियोगेन तपोयुक्तेन प्रार्थिवः स्वधर्मेण हरिर्ग्री
 णान्संगान्सर्वान् शनैर्जहौ २६ गृहेषु दारेषु स्रुतेषु बंधुषु द्विपोत्तमस्य दनवाजिपत्तिषु अक्ष
 यरत्नाभरणायुधादिषु न तकोशेष करोदसन्मतिम् २७ तस्मा अदाद्दरिश्चक्रप्रत्यनीक
 भयावहम् एकांतभक्तिभावेन प्रीतो भूत्याभिरक्षणम् २८ आरिराधयिषुः कृष्णं महिष्या
 तुल्यशीलया युक्तः सावत्सरवीरो दधारद्वादशीव्रतम् २९

माविषयाः न समर्द्रयन्ति न हर्षयन्ति कथं भूताः स्वाराज्येन स्वरूपसुखेन परिभाविताः अतिशायिता अतएव सिद्धानामपि दु
 र्लभाः यानिति पाठे यान्मनुजान् स्वाराज्येत्यत्रापि द्वितीयांत पाठे मनुजानां विशेषणम् यमिति पाठे यमंबरीषं पश्यतामिति
 पाठे सिद्धानां विशेषणम् २५ एवं भगवद्दाराधनपरस्य कामाद्यपेक्षानैव चित्रमित्युपसंहरति स इत्यमिति द्वाप्याम् २६
 २७ नन्वेवंभूतोऽसौ कथं प्रतिपक्षान्जयेत्तत्राह तस्मादिति २८ तदेवं तस्य वैराग्यादिकं हरिभक्तिं चोक्ता ब्रह्मदंडो यत्र
 न प्राप्नुदिति यदुक्तं तदेव द्वादशीव्रतनिष्ठां कथयन्नाह आरिराधयिषुरित्यादिना यावदध्यायसमाप्ति २९

मान-दी

६

तस्य श्रोतुमिच्छामि चरितमिति शेषः ब्रह्मदंडः कृत्या नलः न प्राप्नुवन् समर्थो बभूव १४ श्रियं संपदं विभवमेवैश्वर्यम् अतुलं निरु-
पमम् १५ पुंसामतिदुर्लभमपि तत्सर्वं स्वप्नवत्संस्तुतं निरूपितम् अनुपादेयं मेने तत्र हेतुः विभवस्य निर्वाणं नाशं विद्वान्
यत् येन विभवेन तन्नाशो न वा पुमान् तमो विशतिमो हेनि मज्जति १६ नन्वेवं जानतोऽपि विभवे वैषिणो दृश्यंते तत्राह वासुदेव इति भा-
वं भक्तिं प्राप्तः येन भावेनेदं विश्वं लोषवदति तुच्छं स्मृतम् १७ भक्तिमेव सर्वेन्द्रियाणां भगवत्परत्वकथनेन प्रपंचयति स वा इति त्रि-
भिः श्रुतिं श्रोत्रम् अच्युतस्य सत्कथानामुदयश्रवणे चकारेत्यस्य सर्वत्रान्वयः १८ मुकुंदस्य लिङ्गानामालयानि स्थानानि ते

राजोवाच भगवन् श्रोतुमिच्छामि राजर्षेस्तस्य धीमतः न प्राप्नुवन् निर्मुक्तो ब्रह्मदंडो दुरत्ययः
१४ श्रीशुक उवाच अंबरीषो महाभागः सप्तद्वीपवतीं महाम् अव्ययां च श्रियं लब्ध्वा वि-
भवं चातुलं भुवि १५ मेनेऽतिदुर्लभं पुंसां सर्वतत्त्वप्रसस्तम् विद्वान् विभवनिर्वाणं तमो विश-
तियत्पुमान् १६ वासुदेव भगवति तद्भक्तेषु च साधुषु प्राप्तो भावः परविश्वं येनेदं लोषवत् स्मृतम् १७
सर्वे मनःकृष्णपदारविद्योर्वचांसि वैकुण्ठगुणानुवर्णने करोहरेर्मंदिरमार्जनादिषु श्रुतिचकाराच्यु-
तसत्कथोदये १८ मुकुंदलिङ्गालयदर्शने दृशो तद्भूत्यगात्रस्पर्शोऽगसंगमं घ्राणं च तत्पादसरोजसौ-
रभं श्रीमत्तुलस्यारसनांतर्दपिते १९ पादोहरेः क्षेत्रपदानुसर्पणेशिरोहृषीकेशपदाभिवदने का-
मं च दास्ये न तु कामकाम्यया यथात्तमश्लोकजनाश्रयारतिः २० एवं सदा कर्मकलापमात्मनः परेऽधि-
यज्ञे भगवत्यधोऽक्षजे सर्वात्मिभावं विदधन्महीमिमांतनिष्ठविप्राभिहितः शशासह २१

षांदर्शने दृशो नेत्रे श्रीमत्याः तुलस्याः तत्पादसरोजेन यत्सौरभंतस्मिन् तदर्पिते तस्मै निवेदितान्नादौ १९ कामं स्वकृचंदनादिसेवां दा-
स्ये निमित्ते तत्प्रसादस्वीकाराय न तु कामकाम्यया विषये च्छया कथंचकार उत्तमश्लोकजनाश्रयारतिर्यथा भवेत्तथा अनेन तद्भ-
क्तेषु च परं भावं प्राप्त इत्येतत् स्फुटोक्तम् २० सर्वत्रात्मेति भावो भावनायस्मिन्तम् आत्मनः स्वस्य कर्मणां कलापं समूहं भग-
वति विदधत् समपर्यतं तन्निष्ठे भागवते विप्रैः अभिहितः शिक्षितः सन् महीशशासपालयामास अनेनाधिकृतो धर्मोऽपि यथा
वदति २१

अ०

४

६

तान्महात्मनोऽपित्वमिदमित्यारौदमितिव येयजेनदाक्षिणयेतिचत्वंवैश्वदेवेद्वेसूक्तेशंसयपाठय ततःकर्मणिसमाप्तेसतिते-
स्वर्यतः स्वर्गगच्छतः स्वसन्नेपरिशोषितमवशिष्टमात्मनोधनंतेतुभ्यंदास्यंति अथतस्मात्तान् गच्छेति तथेत्यादिशुकवाक्यंयथा
वक्तव्यवान् सत्रपरिशोषितसत्रावशिष्टंधनम् ४५ पुरुषः श्रीरुद्रः दृश्यतइतिदर्शनिंशरीरकृष्णंदर्शनंयस्यसः वास्तुकंय
ज्ञाभूमिगतवसुधनंममेत्युवाच ६ तर्हिस्मत्तदेवममेदमितिमानवोनाभागःउवाच पुनश्चरुद्रउवाच नोआवयोरस्मिन्वि

तांस्वंशंसयसूक्तेद्वेवैश्वदेवेमहात्मनः तेस्वर्यंतोधनंसत्रपरिशोषितमात्मनः ४ दास्यंत्यथततो
गच्छतथासकृतवान्यथा तस्मैदत्त्वाययुःस्वर्गंतेसत्रपरिशोषितम् ५ तं कश्चित्स्वीकारिष्यंतं
पुरुषः कृष्णदर्शनः उवाचोत्तरतोभ्येत्यममेदंवास्तुकं वक्तुं ६ ममेदमृषिभिर्दत्तमितितर्हिस्ममा
नवः स्यान्नोतेपितरिप्रश्नः पृष्टवान्पितरतथा ७ यज्ञवास्तुगतंसर्वमुच्छिष्टमृषयः क्वचित्
चक्रुर्विभागंरुद्रायसदेवः सर्वमर्हति ८ नाभागस्तंप्रणम्याहत्तवेशकिलवास्तुकम् इत्याहमेपिताब्रह्म
नृशिरसात्वाप्रसादये ९ यत्तेपिताऽवददमत्वंतुसत्यंप्रभाषसे ददामितेमंत्रहशेज्ञानंब्रह्मसनातन
म् १० गृहाणद्रविणंदत्तमत्सन्नेपरिशोषितम् इत्युक्त्वातर्हितोरुद्रोभगवान्सत्यवत्सलः ११ यएत
त्संस्मरेत्पातः सायंचसुसमाहितः कविर्भवितिमंत्रज्ञोगतिंचैवतथात्मनः १२ नाभागादंबरीषोऽ
भून्महाभागवतःकृती नास्पृशत्ब्रह्मशापोऽपियनप्रतिहतः क्वचित् १३

वादे तेपितरिप्रश्नः स्यादिति पृष्टवानितिशुकोक्तिः ७ पृष्टस्यमनोवक्यंयज्ञवास्तुगतमिति उच्छिष्टमुच्चरितम् क्वचिदितिद
क्षाध्वरे उच्छेषणभागोवैरुद्रतिश्रुतेश्च किंच सदेवईश्वरःसर्वमप्यर्हतिकिंपुनर्यज्ञावशिष्टमित्यर्थः ८ ९ श्रीरुद्रआह यत्ते
ति १० इदमारव्यानंश्रुतिप्रसिद्धम् तथाहिबह्वचब्राह्मणंनाभानेदिष्टंवैमानवंब्रह्मचर्यंवसंतंभ्रातरोनिरभजन् सौऽब्रवी
दित्यादि ११ अस्याख्यानस्यस्मरणेफलमाह यएतदिति आत्मनोगतिंचप्राप्नोतीतिशेषः १२ क्वचिदपिनप्रतिहतोब्रह्म-
शापोऽपिब्राह्मणेनदुर्वाससानिर्मितः कृत्यानलोऽपियंनास्पृशत् अतोऽसौमहाभागवतः अतएवकृतीपुण्यवान् १३

मानदो

पुण्यजनत्रासात् यक्षभयात् पूर्वमेव चिरं पुरंतत भ्रातृभिः त्यक्तम् ३६ इति नवमेटीकायां तृतीयोऽध्यायः ३ ननु ये भिन्नपुत्र
स्य न भगस्य कथोच्यते तत्सूनौ श्यां वरीषस्य कृत्या प्रतिहतायतः १ न भगस्य वंशमाह न भगस्यापत्यं नाभागः नाभागादंबरोषो
महाभागवतोऽह्निदिवस्यन् तद्धेतुत्वेन वंशप्रवर्तकस्य नाभागस्य निष्कपटं चरितं तेन तु श्रीरुद्रप्रसादमाह यंततमित्यादिना
ब्रह्मचारिणं बहुकालं गुरुकुले वसंतं नैष्ठिकोऽसाविति मत्वा विभागसमये तस्मै भागमप्रकल्प्यैव भ्रातरः सर्वदायं विभज्य गृही-
त्वा पश्चात् गुरुकुलादागतं यं भागार्थिनं कविं विद्वांसं यविष्ठं प्रति ततं तातं पितरं दायं व्यभजन्नित्यर्थः १ एतदेव प्रश्नोत्तराभ्यां

त्यक्तं पुण्यजनत्रासात् भ्रातृभिर्दिक्ष्ववस्थितैः सुतांदत्वाऽनवद्यां गीबलाय बलशालिने बदर्याख्यं
गतो राजा ततुं नारायणाश्रमम् ३६ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे तृतीयोऽध्यायः ३
श्राशुक उवाच नाभागो न भगापत्यं यंतत भ्रातरः कविम् यविष्ठं व्यभजन् दायं ब्रह्मचा-
रिणामागतम् १ भ्रातरोऽभक्तं किमत्यं भजामपि तरतव त्वां मआर्यास्तुता भांक्षुर्मापुत्रकत
दादृथाः २ इमे आंगिरसः सत्रमासते द्यसु मेधसः षष्ठषष्ठसुपेत्याहः कवे सुत्यांति कर्मणि ३

दर्शयति तत्र नाभागः पृच्छति हे भ्रातरः मत्वं किमभक्तं व्यभजंतं कं भागं मदर्थं यूयं प्रकल्पितवंतः भ्रातर आहुः तदा विस्मृ-
तमस्माभिरिदानीं तु तव पितरं विभजामत्वं पितरं गृहाणेत्यर्थः सच पितरं गत्वाह तत हे तात आर्याः श्रेष्ठाः मे ममत्वा मभांक्षुः
भागं चक्रुः मदीयो भागस्त्वमित्यर्थः पाठांतरे हे तात किमिदं ममाभांक्षुः भजामपि तरंतव त्वेत्युक्तवंतः आर्यास्त्वं मत्वं किमर्थं ददु-
रित्यर्थः पिता आह हे पुत्रकत त्वैरुक्तं मादृथाः प्रतारणमात्रं तैः कृतं तस्मिन्नादरं माकार्षीः न त्वहं दाय इव भोगसाधनमित्यर्थः २
तथाऽपि ते भागित्वेन दत्तोऽहम् तव जीवनोपायमुपदेक्ष्यामीत्याह इम इति सपादाभ्यां द्वाभ्याम् अभिप्लवः षडहो भवति पृ-
थ्वः षडहो भवतीति विहितेषु षडहेष्ववर्त्यमानेषु षष्ठषष्ठमहः कर्मोपेत्य प्राप्य तदनुष्ठाने कर्मणि स मेधसोऽपि ते सूक्तविशेषा-
ज्ञानेन मुत्यांति कवे हे विद्वन् ३

भ०

४

५

हेसतांकुलप्रसूतेतवमतिरन्यथातद्विपर्ययेणकथमवगता अवसन्ना अध्यवसितेतिवातदेवाह कुलदूषणंत्विदमित्यादि २१
 २२ २३ २४ सद्यस्तत्क्षणमेवमन्युर्यस्यसइंद्रः २५ २६ २७ विषयानदेशान् आनर्त्तादीन् अभुंक्त अपालयत् २८ ककुषी

कथंमतिस्तेऽवगताऽन्यथासतांकुलप्रसूतेकुलदूषणंत्विदम् विभर्षिजारंयदपत्रपाकुलंपितुश्चभ
 त्तुश्चनयस्यधस्तमः २१ एवंब्रुवाणंपितरस्मयमानाश्चुचिस्मिता उवाचतातजामातातवेषभृगुन
 दनः २२ शशंसपित्रेतेतत्सर्वेवयोरूपाभिलभनम् विस्मितः परमप्रीतस्तनयांपरिषस्वजे २३ सो
 मेनयाजयन्वीरग्रहंसोमस्यन्चाग्रहीत् असोमपोरप्यश्विनोश्च्यवनः स्वेनतेजसा २४ हंतुंतुमाददे
 वज्जंसद्योमन्युरमर्षितः सवज्जस्तभयामासभुजमिंद्रस्यभार्गवः २५ अन्वजानस्ततःसर्वेग्रहसो
 मस्यचाश्विनोः भिषजावितित्यपूर्वंसोमाहुत्याबहिष्कृतौ २६ उत्तानबर्हिर्गान्तोभूरिषेणइतित्र
 यः शयतिरभवन्पुत्रा आनर्त्ताद्रिवतोऽभवत् २७ सोतःसमुद्रेनगरीविनिर्मायिकुशस्थलीम्
 आस्थितोऽभुंक्तविषयानानर्त्तादीनरिंदम २८ तस्यपुत्रशतंजज्ञंककुक्षिज्येष्ठमुत्तमम् क
 कुक्षीरेवतीकन्यास्वामादायविभुंगतः २९ कन्यावरंपरिषृष्टुब्रह्मलोकमपावृतम् आवर्त्तमाने
 गांधर्वेस्थितोऽलब्धक्षणाःक्षयाम् ३० तदत आद्यमानम्यस्वाभिप्रायंन्यवेदयत् तच्छ्रुत्वाभग
 वान्ब्रह्माप्रहस्यतमुवाचह ३१ अहोराजननिरुद्धास्तेकालेनहृदियेकृताः तस्युत्रपौत्रेनक्षृणां
 गोत्राणिचनशृण्महे ३२ कालोऽभियातस्त्रिणवचतुर्युगविकल्पितः तद्गच्छदेवदेवांशोबल
 देवोमहाबलः ३३ कन्यारत्नमिंद्राजनूनररत्नायदेहिभो भुवोभारावतारायभगवान्भूतभा
 वनः ३४ अवतीर्णोनिजांशेनपुण्यश्रवणकीर्त्तनः इत्यादिष्टोऽभिवंद्याज्जनृपः स्वपुरमागतः ३५

ज्येष्ठोयस्मिन्तत्विभुं ब्रह्माणंम् ३६ नलब्धः क्षणोऽवसरोयेन ३७ आद्यं ब्रह्माणम् ३८ तेत्वात्तदयेयेकृताः तेसर्वेका
 लेननिरुद्धाःसंहताः ३९ त्रिणवसप्तविंशतिचतुर्युगगणितैः विकल्पितोविभक्तः योदेवस्यांशोऽस्ति तस्मै नररत्नायदे
 हि ३३ तदेवाह भुवश्ति ३४ ३५

मानः दी-

४

सुगन्धेयं मम कन्या संतव्यं त्वये तु च्यमाने कति वर्षाण्यस्या विवाहः कृतो न वेत्यादिवाक्यैः तदभिप्रायं ज्ञात्वा तस्मै तां दुहितरं प्रादा
त् ९ १० हे इश्वरो स देवो युवां मत्वं वयस्ता रुण्यदत्तं संपादयतम् ११ असोमपोः सोमपानरहितयोरपि वां युवयोः सोम-
स्य ग्रहं सोमपूर्णपात्रं ग्रहीष्ये दास्यामीति युवांसोमेन यक्ष्य इत्यर्थः ऐदं वायव्यं गृह्णातीत्यादिषु द्रव्यदेवतासंबंधानुषण्णत्वा

अ
३

दुहितुस्तद्वचः श्रुत्वा शर्यातिजितिसाध्वसः मुनिं प्रसादयामास वल्मीकां तर्गतं शनैः ८ तदभिप्रायमा
ज्ञाय प्रादात् दुहितरं मुनेः कृच्छ्राच्चुक्तस्तमामं च पुनरप्रायात्समाहितः ९ सकन्याच्यवनं प्राप्य प-
तिं परमकोपनम् प्रीणयामास चित्तज्ञा अप्रमत्ता नुवृत्तिभिः १० कस्यचित्त्वथ कालस्य नासत्या
वाश्रमागतौ तौ पूजयित्वा प्रोवाच वयो मे दत्तमीश्वरो ११ ग्रहग्रहीष्ये सोमस्य यज्ञे वा मप्यसोम
पोः क्रियतां मे वयोरूपं प्रमदानां यदीप्सितम् १२ बादमित्युच्यतुर्विप्रमभिनंद्य भिषक्तमौ नि
मज्जतां भवानस्मि नृकदेसि द्वविनिर्मिते १३ इत्युक्त्वा जरया ग्रस्तदेहो धमनि संततः हृदं प्रवे
शितोऽश्विनौ शरणं ययौ १४ पुरुषास्त्रय उत्तस्थुरपीच्यावनिता प्रियाः पद्मस्रजः कुं
डलिनस्तुल्यरूपाः सुवाससाः १५ तान्निरीक्ष्य वरारोहा सरूपान् सूर्यवर्चसः अजानतो पतिं सा
ध्वा अश्विनौ शरणं ययौ १६ दर्शयित्वा पतिं तस्मै पातिव्रत्ये न तोषितौ कृषिमामं च ययतुर्वि
मानेन त्रिविष्टपम् १७ यक्ष्यमाणोऽथ शर्यातिश्च्यवनस्याश्रमगतः ददर्श दुहितुः पार्श्वे पुरुषसू
र्यवर्चसम् १८ राजा दुहितरं प्राह कृतपादा भिवंदनाम् आशिषश्चाप्रयुजानो नातिप्रीतमना
इव १९ चिकीर्षितं ते किमिदं पतिस्त्वया प्रलंभितो लोकनमस्कृतो मुनिः त्वयज्जराग्रस्तमसत्य
संमतं विहाय जारभजसेऽमुमध्वगम् २०

गृह्णातेर्यागपर्यवसायित्वात् १२ बादमित्यभिनंद्य भवानस्मि नमज्जता
मित्युच्यतुः १३ हृदं प्रवेशितः तावपि तमपि वृद्धं गृहीत्वा प्रविष्टावित्यर्थः १४ १५ अश्विनौ शरणं ययौ युवां एतदुस्थित्वामत्य
तिं दर्शयितमिति प्रार्थयामासेत्यर्थः १६ १७ १८ १९ प्रलंभितो वंचितः हे असति असंमतमनसोऽहम् २०

४

३० यतः यस्यां तृणविंदोः पुत्रा अभवन् ३१ ३२ तानेवाह विशाल इति तस्य तृणविंदोः सुताः ३३ सहदेवजः देवजेन सहितः पाठां
तरेनामान्यत्तमात्रमर्थस्तु स एव ३४ ३५ वैशालभूपालाः विशालस्यान्वयेजाताः ३६ इति नवमेटीकायां द्वितीयोऽध्यायः

तत्सुतः केवलस्तस्मात् बंधुमान्वेगवांस्ततः बंधुस्तस्याभवद्यस्य तृणविंदुर्महीपतिः ३० तं भोजेऽ
लंबुषा देवीभजनीयगुणालयम् वराप्सरायतः पुत्राः कन्या चैव विडाऽभवत् ३१ तस्या सुत्या
दयामास विश्रवाधनदस्तम् प्रादाय विद्यां परमामृषिर्योगेश्वरायितुः ३२ विशालः शून्यबंधुश्च
धूम्रकेतुश्च तत्सुताः विशालो वंशकृद्राजा वैशालीं निर्ममेपुरीम् ३३ हेमचंद्रः सुतस्तस्य धूम्राक्ष
स्तस्य चात्मजः तत्पुत्रात्संयमादासीत् कृशाश्वः सहदेवजः ३४ कृशाश्वात्सोमदत्तोऽभूत् योऽश्वमे
धोरिडस्यतिम् इक्ष्वापुरुषमापायां गतियोगेश्वराश्रितः ३५ सोमदत्तिस्तु सुमतिरस्तत्सुतो ज
नमेजयः एतैर्वैशालभूपालास्तृणविंदोर्यशोधराः ३६ इति श्रीभागवते म० नवमस्कंधे
द्वितीयोऽध्यायः २ श्रीशुक उवाच शर्यातिर्मानवो राजा ब्रह्मिष्ठः सबभूवह योवा आंगि
रसासत्रे द्वितीयमह ऊचिवान् १ सकन्यानाम तस्यासीत् कन्या कमललोचना तया सा र्द्धं वनग
तोत्थगमच्यवनाश्रमम् २ सा सखीभिः परिवृता विचिन्वत्यंघ्रिपान्वने वल्मीकरंध्रं ददृशौ ख-
द्योते इव ज्योतिषी ३ ते दैवचोदिता बाला ज्योतिषी कंदकेन वै अविद्यान्मुग्धभावेन सुस्वावास्तु
कृततो बहु ४ शकृन्मूत्रनिरोधोऽभूत् सैनिकानां च तत्क्षणात् राजर्षिस्तमुपालक्ष्य पुरुषान्विस्मि
तोऽब्रवीत् ५ अप्यभद्रं न युष्माभिर्भार्गवस्य विचोदितम् अक्तं केनापि नस्तस्य कृतमाश्रमदूष
णम् ६ सकन्या प्राह पितरभीता किंचित्कृतं मया दैज्योतिषी अजानंत्यानिर्भिन्ने कंदकेन वै ७

यः २ तृतीये मनुपुत्रस्य शर्यातिः कीर्त्यतेऽन्यः यत्र सोऽकन्यामारच्यानं रेवतं च महाऽद्भुतम् १ ब्रह्मिष्ठः वेदार्थतत्त्वज्ञः तदे
वाह योवा इति द्वितीयमहः द्वितीयेऽह्निक्रियमाणं कर्म ऊचिवान् उवाच तस्य वंशमुत्तानबर्हिर्गानर्त्तइत्यादिनावक्ष्यति १
आदौ तावत्कन्यावृत्तांतमाह सकन्यानामेत्यादिना २ ३ ४ ५ भार्गवस्य च्यवनस्य अभद्रमपराधः ६ ७ ८

भा. न. टी.

३

१६ ब्रह्मभूयं ब्राह्मणत्वम् नृगस्यवंशः पुत्रः सुमतिः ततो भूतज्योतिः ततो वसुः १७ ओधवतः पिता तस्य पुत्रोऽधोयवानेवेत्यर्थः १८ तदेवं त्रिभिः श्लोकैः करुषधृष्टनृगाणां वंशा उक्ताः नरिष्यंतस्य वंशमाह चित्रसेन इति साद्वैस्त्रिभिः तत इत्यादेर्यत्राधिक्यं स्यात् तत्रानंतर्येतत इत्यादिपदव्याख्येयम् यत्र तु न्यूनत्वं तत्र पूर्वस्य परस्य वाऽनुषंगादिति व्याख्येयम् १९ २० अग्निवेश्य

अ.
२.

करुषान्मानवादासनकरुषाः क्षत्रजातयः उत्तरापथगोप्तारो ब्रह्मण्या धर्मवत्सलाः १६ धृष्टात्
धाष्टमभूत्सत्र ब्रह्मभूयगतेक्षितौ नृगस्यवंशः सुमतिर्भूतज्योतिस्ततो वसुः १७ वसोः प्रती
कस्तत्पुत्रोऽधोयवानोऽधवसिता कन्या चोयवतीनाम सुदर्शन उवाहताम् १८ चित्रसेनो नरिष्यं
तादृक्षस्तस्य सुतो भवत् तस्य मीढांस्ततः कूर्च इन्द्रसेनस्तु तत्सुतः १९ वीतिहोत्रस्त्विन्द्रसेनात्त
स्य सत्यश्च वा अभूत् उरुश्च वाः सुतस्तस्य देवदत्तस्ततोऽभवत् २० ततोऽग्निवेश्यो भगवानभिः
स्वयमभूत्सुतः कानीन इति विख्यातो जातूकण्यो महानृषिः २१ ततो ब्रह्मकुलजातमाग्निवेश्या
यननृपः नरिष्यतान्वयः प्राक्तो दिष्टवंशमतः शृणु २२ नाभागो दिष्टपुत्रोऽन्यः कर्मणा वेश्यतांग
तः भलंदनस्तस्य वत्सप्रीतिर्भलंदनात् २३ वत्सप्रीतेः सुतः प्रांशुस्तत्सुतं प्रमतिं विदुः
खनित्रः प्रमतेस्तस्माच्चाक्षुषोऽथ विविंशतिः २४ विविंशतिस्ततो रभः खनिनेत्रोऽस्य धार्मिकः
करंधमो महाराज तस्या सोदात्मजो नृपः २५ तस्या वीक्षितस्ततो यस्य मरुतश्चक्रवर्त्य भूत् संवत्तो या
जयद्यं वै महायोग्यगिरः सुतः २६ मरुतस्य यथा यज्ञो न तथाऽन्यस्य कश्चन सर्वहिरण्मयं त्वासीद्य
त्किंचिच्चास्य शोभनम् २७ अमाद्यदिन्द्रः सोमेन दक्षिणाभिर्द्विजातयः मरुतः परिवेषारो विश्वेदे
वाऽसमासदः २८ मरुतस्य दमः पुत्रस्तस्या सोद्राज्यवर्द्धनः सुधृतिस्तत्सुतो जज्ञे सोधृते यो नरः सुतः २९

एव कानीन इति जातूकण्य इति च विख्यातः २१ २२ दिष्टस्य पुत्रो नाभागो वक्ष्यमाणनाभागादन्य इति भ्रान्तिव्युदासार्थमनुवादमात्रं
म् २३ २४ २५ अंगिरसः सुतो महायोगी संवत्तो यमयाजयत् समरुतः २६ अस्य यत्किंचित्प्रादिकमस्ति तत्सु सर्वहिरण्मयं शोभ
नमासीत् २७ अमाद्यत् अहृष्यत् २८ २९

३

द्वितीये मनुपुत्राणां दशपुत्रो विरागतः करूपकादिपञ्चानां वंशानां हलधुक्रमात् १ वैवस्वतो मनुः श्राद्धदेवः १ इक्ष्वाकुः पूर्व-
जो येषां तान् दशपुत्रान् लेभे २ तत्र एषधस्य वंशो नाम वदितिसहेतुकमाह एषधस्त्वित्यादिना कविः कनीयानित्यतः प्राक्त-
नेन ग्रंथेन खड्गपाणोः सतस्तिष्ठतो जागरणं वीरासनं तदेव व्रतं यस्य यत्तः अवहितः स नृगाः पालयामास ३ शार्दूलो

श्रीशुक उवाच एवं गते यस्मिन् कस्मै मनुर्वैवस्वतः सुते पुत्रकामस्तपस्ते पेयसुनायां शतं स-
माः १ ततोऽयजन्मनुर्देवमपत्यार्थं हरिं प्रभुम् इक्ष्वाकुपूर्वजां सुत्रान् लेभे स्वसदृशान् दश २ ए-
षधस्तु मनोः पुत्रो गोपालो गुरुणा कृतः पालयामास गायन्तोरात्र्यां वीरासनव्रतः ३ एकदा प्रा-
विशद्वाष्टशार्दूलो निशिवर्षति शयानागावउत्थाय भीतास्तावभ्रमुर्वजे ४ एकांजग्राहबल-
वान् साक्षुक्रोशमयातुरा तस्यास्तक्रंदितं श्रुत्वा एषधोऽभिससारह ५ खड्गमादाय तस्मा-
प्रलीनोऽङ्गणे निशि अजानन् न हनद्भ्रमोऽशिरः शार्दूलशंकया ६ व्याधोऽपि वृक्णाश्रवणो नि-
क्लिंशाग्राहतस्ततः निश्चक्रामष्टशं भीतो रक्तपथि समुत्सृजन् ७ मन्यमानो हतं व्याघ्रं एषधः
परवीरहा अद्राक्षीत् स्वहतां बभ्रुसुष्टायां निशि दुःखितः ८ तं शशां पकुलाचार्यः कृतागसमका-
मतः नक्षत्रबंधुः शूद्रस्त्वकर्मणा भविताऽसुना ९ एवं शप्तस्तु गुरुणा प्रत्यगृह्णात्कृतांजलिः अ-
धारयद्रतवीरूऊत्स्वरेतामुनिप्रियम् १० वांसुदेवो भगवति सर्वात्मनि परे मले एकां तित्वंग-
तो भक्त्या सर्वभूतसत्त्वहृत्समः ११ विमुक्तसंगः शांतात्मा संयताक्षोऽपरिग्रहः यदृच्छ्योपप-
न्नेन कल्पयन् वृत्तिमात्मनः १२ आत्मन्यात्मानमाधाय ज्ञानतृप्तः समाहितः विचचारमहीमे-
तांजडां धबधिराकृतिः १३ एवं वृत्तो वनंगत्वा दृष्ट्वा दावाग्निमुत्थितम् तेनोपयुक्तकरणो ब्रह्मप्राप-
परमुनिः १४ कविः कनीयान्विषयेषु निस्पृहो विसृज्य राज्यं सहबंधुभिर्वनम् निवेशयन् विन्तो पुरुषं
स्वरोचिषं विवेश केशोरवयाः परंगतः १५

व्याघ्रः ५ प्रलीनाऽङ्गणायस्मिन् तस्मिन् समये बभ्रुः कपिलायाः गोः
६ गां कामतो न जयानेति रव्यापयितुं वृक्णाश्रवण इत्याद्यक्तं ७ सुष्टायां प्रभातायाम् ८ क्षत्रबंधुरपितृन् भविता अपितु शूद्रो भ-
वितीति ९ १० ११ १२ १३ उपयुक्तकरणः दग्धदेहः १४ कवेरपि वंशो नाम वदित्याह कविरिति बंधुभिः सह राज्यं विसृज्य १५

भा. न. टी.

२

२७ २८ विगतंतिमिरमाभासः प्रकाशश्चान्यस्य यासुतथाभूतादिशः कुर्वतः २९ ३० प्रसंगं रस्यभिनिवेशम् स्त्रीप्रसंगदर्शनकलुषितम
नसः संतः तत्प्रसंगमून्यनरनारायणाश्रमं ययुः ३१ ३२ प्रासंगिकमुक्ताप्रस्तुतमनुवर्णयति अनुचरीसंयुक्तेति च वक्तव्ये भूत पूर्वगत्यापुंस्त्व

अ.

१

तथा तदनुगाः सर्वे आत्मलिंगविपर्ययम् दृष्ट्वा विमनसोऽभूवन्वीक्षमाणाः परस्परम् २७ राजोवाच
कथमेव गुणो देशः केन वा भगवन्कृतः प्रथमेन समाचक्ष्व परं कौतूहलं हि नः २८ श्रीशक उवाच ए
कदा गिरिशं द्रष्टुं प्रयत्नस्तत्र सुव्रताः दिशो वितिमिराभासाः कुर्वतः समुपागमन् २९ तान् विलोक्य विवादे वि
वासाद्विदिताभूशम् भर्तुरंकासमुत्थाय नीवीमाश्वयपर्यधात् ३० ऋषयोऽपितयो वीक्ष्य प्रसंगं रसमाणा योः
निवृत्ताः प्रययुस्तस्मान्नरनारायणाश्रमम् ३१ तदिदं भगवानाह प्रियायाः प्रियकाम्यया स्थानं यः प्रविशेदेत
त्स वै योषिद्वेदिति ३२ तत ऊर्ध्वं वनं तद्वै पुरुषावर्जयंति हि सा चानुचरसंयुक्ता विचचार वनाद् वनम् ३३ अथ
तामाश्रमाभ्याशेचरंतीं प्रमदोत्तमाम् स्त्रीभिः परिवृता वीक्ष्य चक्रमे भगवान्बुधः ३४ साऽपितं चक्रमे सुभूः सो
मराजसुतं पतिम् सतस्यां जनयामास पुरुरवसमात्मजम् ३५ एव स्त्रीत्वमनु प्राप्तः स ह्यस्मोमानवो नृपः
सस्मारस्वकुलाचार्यवसिष्ठमिति शुश्रुम ३६ सतस्य तां दशां दृष्ट्वा कृपया भूशपीडितः स ह्युन्मत्स्याशयं न्युस्त
मुपाधावतशंकरम् ३७ तुष्टस्तस्मै स भगवान् ऋषये प्रियमावहन् स्वाचवाचमृतां कुर्वन्निदमाह विशांपते ३८
मासं पुमान् स भविता मासं स्त्रीतव गोत्रजः इत्यव्यवस्थया कामं स ह्यस्मोऽवतु मे दिनीम् ३९ आचार्यानुग्र
हात् कामं लब्ध्वा पुंस्त्ववस्थया पालयामास जगतीनाम्यनंदनं स्मृतं प्रजाः ४० तस्योत्कलोगयो राजन् विम
लश्च स तास्त्रयः दक्षिणापथराजानो बभूवुर्धर्मवत्सलाः ४१ ततः परिणते काले प्रतिष्ठानपतिः प्रभूः पुरू
रवस उत्सृज्य गां पुत्राय गतो वनम् ४२ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे इत्योपारख्यानप्रथमोऽध्यायः १

निर्देशः ३३ ३४ ३५ ३६ आशयन् इच्छन् ३७ ३८ ३९ नाम्यनंदनं स्त्रीत्वे लज्जयामासं मासं निलीयावस्थानात्
४० ४१ ४२ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे टीकायां प्रथमोऽध्यायः १ ७ ७ ७

२

नाभागंचेतिपाठेऽपिनभगएवनाभागः १२ सूर्यपात्रस्यसूक्ष्मस्यस्त्रात्वसतिबुधात्पुरुषः प्रभृतिसोमवंशसंचारं वक्तुं सप्रस्तावमि
लोपास्थानमाह अप्रजस्यमनोः पूर्वमित्यादिनायावदध्यायसमाप्ति १३ पूर्वमिद्वान्कुपप्रभृतीनामुत्पत्तेः प्राक्दुहित्यर्थममकन्यायथा
भवत् तथायजेतिहोतारंसम्यगयाचत पयएवव्रतमाहारो नियतोयस्याः १४ अध्वर्युणा होतयजेतिप्रेषितो होतातेनगृहीतेहवि

इद्वान्कुपगशर्यातिदिष्टदृष्टकरूपकान् नरिष्यंतं पृषधंचनभगंचकविंविष्णुः १२ अप्रजस्यमनोः पूर्वव-
सिष्टोभगवान्किल मित्रावरुणयोरिष्टिप्रजार्थमकरोत्प्रभः १३ तत्रथद्वामनोःपत्नीहोतारंसमयाचत दु-
हित्यर्थमुपागम्यप्रणिपत्यपयोव्रता १४ प्रेषितोऽध्वर्युणा होतायत्तयाससमाहितः हविषिव्यचरत्तेनवषट्
कारंगुणनृदिजः १५ होतुस्तद्व्यभिचारेणकन्येलानामसाभवत् तांविलोक्यमनुःप्राहनातिहृष्टमनागुरु-
म् १६ भगवन्किमिदजातंकर्मवोब्रह्मवादिनाम् विपर्ययमहो कष्टंमैवंस्यात्ब्रह्मविक्रिया १७ यूयमंत्र
विदोयुक्तास्तपसादग्धकिल्बिषाः कुतःसंकल्पवैषम्यमनृतंविबुधधिव १८ तन्निशम्यवचस्तस्यभगवान्
प्रपितामहः होतुर्व्यतिक्रमंज्ञात्वावभाषेरविनंदनम् १९ एतत्संकल्पवैषम्यं होतुस्तव्यभिचारतः तथा
ऽपिमाधयिष्येतेसंप्रजस्त्वस्वतेजसा २० एवंव्यवसितोराजन्भगवान्क्रमहायशाः अस्तौषीदादिपुरुष-
मिलायाःपुंस्वकाम्यया २१ तस्मैकामवरंतुशेभगवान्हरिरीश्वरः ददाविलाऽभवत्तेनसूक्ष्मःपुरुषर्षभः
२२ सएकदामहाराजविचरन्मृगयावने वृतःकतिपयामात्यैरश्वमारुह्यसैध्वम् २३ प्रगृह्यरुचिरचापश-
रंश्चपरमाद्भुतान् दंशितोऽनुसृगवीरोजगामदिशमुत्तराम् २४ सकुमारोवनंमेरोरधस्तात्यविवेशह य-
त्रास्तेभगवन्रुद्रोरममाणःसहोमया २५ तस्मिन्प्रविष्टएवासौसूक्ष्मःपरवीरहा अपश्यस्त्रियमात्मा
नमश्चैवकडवानृप २६

षिसतियत्तयाप्रार्थितंध्यायन्व्यचरत् अयजत् पाठांतरेतत् आध्यायत् वाचावषट्कारंगुणनृवौ
षडित्कचारयन् १५ १६ ब्रह्मविक्रियामंत्रान्यथात्वम् १७ १८ प्रपितामहोवसिष्ठः १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७

भा. न. टी.

१

श्रीगणेशायनमः गुणायंगुणतावाह्येष्टुतेकरुणानिधिम् तमहंशरणं विप्रमनंदमाधवम् १ त्रिगुणाष्टभिरध्यायैर्वैवस्व
तस्तुतान्वयः नवमेरुणासक्तीर्तिप्रसंगावितन्यते २ एवमुक्तोऽष्टमस्कंधे सद्धर्मः सत्त्वशोधकः कर्तृपालकवल्कादिमन्वादीनां नि
रूपणैः ३ सद्धर्मशतसत्त्वानामंतरंगेशसत्त्वया सूर्यसोमान्वयारत्यानैरधुनासंगतोच्यते ४ तत्रचत्रयोदशभिरध्यायैः सूर्यव

श्रीगणेशायनमः राजोवाच मन्वंतराणिसर्वाणिलयोक्तानि श्रुतानि मे वीर्याण्यनंतवीर्यस्य हरे
स्तत्र ह्युक्तानि च १ योऽसौ सत्यव्रतो नाम राजर्षिर्द्रविडेश्वरः ज्ञानं योऽतीतकल्यांते लेभे पुरुषसेवया २ स
वैविवस्वतः पुत्रो मनुरासीदिति श्रुतम् त्वत्तस्तस्य सत्ता श्रुक्ता इदं वा कुप्रमुखानृपाः ३ तेषां वंशं पृथक् ब्र
ह्मन् वंश्यानुचरितानि च कीर्तयस्व महाभाग नित्यं शुश्रूषतां हि नः ४ ये भूता ये भविष्याश्च भवत्यद्यतना
श्च ये तेषां नः पुण्यकीर्तीनां सर्वेषां वद विक्रमान् ५ सूत उवाच एवं परीक्षिताराज्ञा सदसि ब्रह्म
वादिनाम् पृष्टुः प्रोवाच भगवान् शुकः परमधर्मवित् ६ श्रीशुक उवाच श्रूयतां मानवो वंशः प्रा
चुर्येण परतप नृशक्यते विस्तरतो वक्तुं वर्षशतैरपि ७ परावरेषां भूतानां मात्मायः पुरुषः परः स एवासी
दिदं विश्वं कल्यांतेऽन्यन् किंचन ८ तस्य नामोऽसौ भवत्ययं कोशो हिरण्यमयः तस्मिन् जज्ञे महाराज स्वयं भू
श्चतुराननः ९ मरीचिर्मनसस्तस्य जज्ञे तस्यापि कश्यपः दाक्षायण्यां ततो दित्या विवस्वानभवत्कृतः १०
ततो मनुः श्राद्धदेवः संज्ञायामास भारत श्रद्धायां जनयामास दशपुत्रान् स आत्मवान् ११

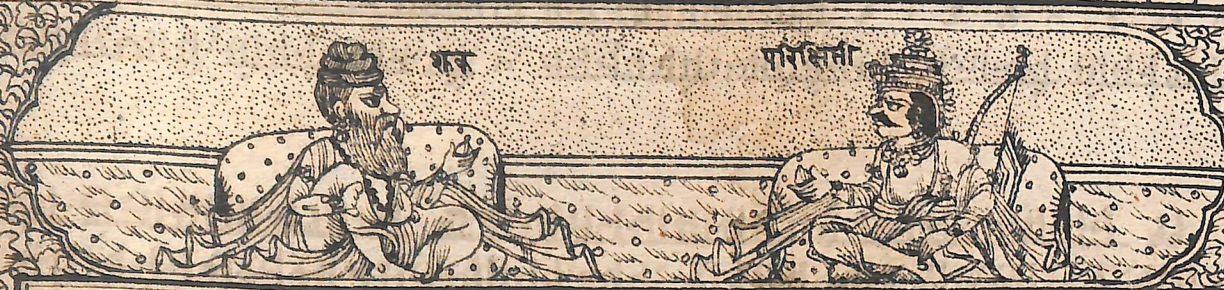
शोऽनुवर्ण्यते एकादशभिरध्यायैः सोमवंशस्ततः परैः ५ तत्रतुप्रथमेऽध्याये वैवस्वतस्तुतान्वये सोमवंशप्रवेशोत्तमैः सद्युम्भस्त्वा
त्वमुच्यते ६ उक्तानुवादपूर्वकं वैवस्वतमनोर्वंशं पृच्छति मन्वंतराणीति पंचभिः १ २ ३ ४ ५ ६ ७ अनुक्तवंशं वक्तुं पूर्वो
क्तमेवंतावद्वंशप्रवर्तकं श्रीआदिनारायणमारभ्यानुस्मारयति परावरेषां मिति पंचभिः ८ ९ १० ११ ७

अ.

१

१

अथ श्रीमद्भागवतेन वमस्कंधः प्रारभ्यते.

ननु तर्हि सर्वोऽपिलोको मा मेव किं नोपसरति अज्ञानादित्याह त्वमिति प्रियश्चासौ ईश्वरश्च ५२ अहं तु त्वामेव शरणं या-
मात्याह तं त्वामिति प्रतिबोधनाय उपदेशाय अर्थदीपैः परमार्थप्रकाशकैः हृदये भवान् ग्रंथीन् अहंकारादीन् स्वमोकः स्वरूपं
विदुषु प्रकाशय ५३ नृपतिं प्रति ५४ पुराणसंहितां मत्स्यपुराणमशेषतः अब्रवीदित्यनुषंगः ५५ ५६ अतीतः पूर्वोक्तः प्रलयः

त्वं सर्वलोकस्य सत्त्वस्थिेश्वरो त्वात्मा गुरुर्ज्ञानमभीष्टसिद्धिः तथाऽपिलोको न भवन्तमंधधीर्जानाति सतं ह
दिक इकामः ५२ तं त्वामहं देव चरं वरेण्यं प्रपद्ये इति प्रतिबोधनाय छिंध्यर्थदीपैर्भगवन्वचोभिर्ग्रंथीन्
हृदयान् विदुषु स्वमोकः ५३ श्रीशुक उवाच इत्युक्तवन्तं नृपतिं भगवानादिपूरुषः मत्स्यरू-
पी महाभोधौ विहरन्त त्वमब्रवीत् ५४ पुराणसंहितां दिव्यां सांख्ययोगक्रियावतीम् सत्यव्रतस्य
राजर्षेरात्मगुत्थमशेषतः ५५ असौ षोडशभिः साकमात्मतत्त्वमसंशयम् नाव्यासीनो भगव-
ता प्रोक्तं ब्रह्म सनातनम् ५६ अतीतप्रलयापायउत्थिताय सवेधसे हत्वाऽस्मिन् हयग्रीवं वेदान्-
प्रत्याहरद्दरिः ५७ स तु सत्यव्रतो राजा ज्ञानविज्ञानसंयुतः विष्णोः प्रसादात्कल्पेऽस्मिन् आ-
सीद्देवस्वतो मनुः ५८ सत्यव्रतस्य राजर्षेर्मायामत्यस्य शार्ङ्गिणः संवादं महादारव्यानं श्रुत्वा मु-
च्येत किं त्विषात् ५९ अवतारो हरेर्यो यं कीर्तयेदन्वहं नरः सकल्पास्तस्य सिध्यन्ति स याति परमां
गतिम् ६० प्रलयपयसिधातुः सप्तशक्तेर्मुखेभ्यः श्रुतिगुणमपनीतं प्रत्युपादत्त हत्वा। दितिज-
मकथयद्यो ब्रह्म सत्यव्रतानां तमहमरिवलहेतुं जिह्यमीनं न तोस्मि ६१ इति श्रीभागवते महापुरा-
णे अष्टमस्कंधे मत्स्यावतारचरितानुवर्णनं नाम चतुर्विंशोऽध्यायः २४

तस्य पापे अवसाने ५७ ज्ञानं शास्त्रीयं विज्ञानमनुभवः ५८ ५९ यो यं हरेरवतारस्तं यः कीर्तयेत् ६० सत्यव्रतानां सत्यव्रतस्य
ऋषीणां च छविणो गच्छन्तीति वल्लिङ्गसमवायाद्बहुवचनम् जिह्यमीनं मायामत्यम् ६१ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्ट-
दशसाहस्र्यां संहितायां मष्टमस्कंधे श्रीधरस्वामि विरचितायां भावार्थदीपिकायां चतुर्विंशोऽध्यायः २४ ६१ ६२

भा-अ-टी

४९

ननु वैराग्यं विना कुतो मुक्तिः तर्हि तस्य त्वत्सेवैकफलत्वात्सेवामादिशद्वा शयेनाह जनइति अबुधोयं जनः भस्वरं यथा भवति तथा कर्म समीहते तांस्करवेच्छां नो हृदय रूपं ग्रंथिं सभिंध्यात् यतः स एव नः परो गुरुः ४७ ननु यज्ञदानादिभिः सत्त्वशुद्धिं विना कथं ग्रंथिभेदः स्यात्तत्राह यत्सेवयेति यस्य सेवयेव पुमानात्मनो मनसो मलं तं मो विजत्यात् एष हीनमलः निजं वर्णं च स्वरूपं भजेत् स ईशो नो गुरुः भूयात् यतः स एव गुरोरपि परमो गुरुः मलाहाने दृष्टान्तः रुद्रो दनं रुद्रस्य रोदनं रजतं यदरोदीत् तद्रुद्रस्य रुद्रत्वं यदवशीर्यत तद्रजतं हिरण्यमभवत् इति श्रुतेः तद्यथाऽग्नेः संपर्कात् मलं जहाति स्वं वर्णं भजते न तु क्षालनादिभिः तथा नयज्ञादिभिर्मलत्यागः किंतु त्वत्सेव

अ०

२४

जनोऽबुधोयं निजकर्मबंधनः स्करवेच्छया कर्म समीहतेऽस्करवम् यत्सेवया तां विधुनोत्यसन्मतिं ग्रंथिं सभिंध्यात् हृदयं मनो गुरुः ४७ यत्सेवयाग्नेरिव रुद्रो दनं पुमान्विजत्यान्मलमात्मनस्तमः भजेत वर्णं निजमेव सौव्यो भूयात् स ईशः परमो गुरुर्गुरुः ४८ नयत्प्रसादायुतभागलेशमन्ये च देवा गुरवो जनाः स्वयम् कर्तुं समेताः प्रभवति पुंसस्तमीश्वरं त्वां शरणं प्रपद्ये ४९ अचक्षुरंधस्य यथाऽग्रणीः कृतस्तथा जनस्याऽविदुषोऽबुधो गुरुः त्वमर्कदृक् सर्वदृशां समीक्षणो ह तो गुरुर्नः स्वगतिं बुभुत्सताम् ५० जनो जनस्यादिशतेऽसतीं मतिं यथा प्रपद्येत दुरत्ययं तमः त्वं त्वव्ययं ज्ञानममो घमं जसा प्रपद्यते येन जनो निजं पदम् ५१

येव तेषां तु सेवाऽगत्वमिति भावः ४८ परमेश्वरत्वं परमगुरुत्वं च प्रपंचयन्नाह नेति यत्प्रसादस्याऽयुतभागः तस्य लेशमात्रमपि अन्ये देवादयः सर्वे समेता अपि स्वयंतं निरपेक्षाः संतः कर्तुं न प्रभवन्ति ४९ तदेव दृष्टान्तेन स्पष्टयन्नाह अचक्षुरिति अविदुषो जनस्य अबुधोऽविद्वान् गुरुस्तथैव अर्कप्रकाशवत्स्वत एव दृक् ज्ञानं यस्य सः अर्कदृक् अतः सर्वदृशां सर्वेन्द्रियाणां समीक्षणाः प्रकाशकः अतएव स्वगतिं बोद्धुमिच्छद्भिः नो स्माभिर्गुरुर्वतो सि ५० किंच प्राक्तनो गुरुरनर्थं हेतुरित्याह जनइति आदिशते उपदिशति असतीं मतिं मर्थकामादिमतिम् तमः संसारम् ५१

४९

सागरं तारयिष्यंतं तं त्रिष्यन्निवसागरम् सत्यव्रतगुरुत्वेन तुष्टावहरिमृष्टभिः अवेदचित्यम् किमयं महाप्रलयो देनं दिनो वा इति त
 व्रतावत् ब्राह्मण्यदशितयोः सावस्मिन् महाकल्पे इति चोक्तेर्महाप्रलय इति प्राप्तं नेति ब्रूमः महाप्रलये पृथिव्यादीनामवशेषा संभवति
 यावद्ब्राह्मण्यशेषाद्युक्तिविरोधाच्च अतो देनं दिन इति युक्तम् न चैतदपि संगच्छते सावर्त्तिकैरेनावृष्ट्यादिभिर्विना अकस्मादेव स
 तमेहानिब्रलोत्पन्निमं द्यतोति मत्स्योक्तेरनुपपत्तेः यच्चोक्तं प्रथमस्कंधे रूपं सजगूहे मात्स्यं चाक्षुषांतरसंप्लवे नाव्यारोप्यमहीम
 य्यामपादैव स्वतं मनुमिति तदपि तदा दुर्घटम् न हि प्रलयेऽपि महीमय्यानाव्यारोहः संभवति न च चाक्षुषमन्वतरे प्रलयोः
 स्ति तथाच सति सप्तमो मनुर्वैव स्वत इत्यपि दुर्घटं स्यात् त्वं तावदोषधीः सर्वा इत्यादि निर्देशोऽपि न संगच्छते न हितदाओष

राजोवाच अनाद्यविद्योपहतात्मसंविदस्तन्मूलसंसारपरिश्रमात्
 राः यदृच्छयेहोपसृता यमाप्नुयुर्विमुक्तिदोनः परमो गुरुर्भवान् ४६

द्यादीनां सत्वानां चावशेषः संभवति तस्मादन्यथावर्ण्यते नैवायं वास्तवः कोऽपि प्रलयः किंतु सत्यव्रतस्य ज्ञानोपदेशाया वि
 र्भूतो भगवान् वैराग्यार्थमकस्मात्प्रलयमिव दर्शयामास यथाऽस्मिन्नेव वैवस्वतमन्वतरे मार्कण्डेयाय दर्शितवान् तदपेक्ष
 येव च महाकल्पेऽस्मिन्निति विशेषणं संगच्छते तथाच ततः समुद्र उद्बलः सर्वतः समदृश्यत इति तस्यैव तथा दर्शने मुक्तमित्ये
 षादिकं प्रस्तुतं स्तोत्रं व्याख्यास्यामः तन्न नाना योनिषु संसरतः स्वस्य भगवत्कृपयैव तत्प्राप्तिं हस्वा मुक्तये तमेव प्रार्थयते
 अनादिर्या अविद्या तया उपहता आवृता आत्मनः संविद्येष्टांते अतएवाविद्यामूलैः संसारपरिश्रमैः आतुराः इह संसा
 रे यदृच्छया फलनुग्रहादेव उपसृताः आश्रिताः संतो यमाप्नुयुः प्राप्नुवंति सप्तमानेव सोप्तान्नो गुरुः सन् ग्रंथिं भिन्नादित्युत्तरेणा
 न्वयः ४६

मा.अ.टी.

४८

ओषधीः आदायेति शेषः ३४ ऋषीणामेवालोकेन विचरिष्यसि ३५ महाऽहिना वासुकिना ३६ ३७ मेमया अनुगृहीतं प्रसादी

अ०

३५

त्वं तावदोषधीः सर्वा बीजान्युच्चावचानि च सप्तर्षिभिः परिवृतः सर्वसत्त्वोपहृतिः ३४ आरुह्य
महतीं नावं विचरिष्यस्य विक्रवः एकार्णवे निरालोके ऋषीणामेव वर्चसा ३५ दोधूयमानां तां
नावं समीरेण बलीयसा उपस्थितस्य मे शृंगे निबध्नीहि महाहिना ३६ अहं त्वामृषिभिः साकं स
ह नावमुदन्वति विकर्षन् विचरिष्यामि यावद्वाह्मी निशाप्रभो ३७ मदीयं महिमानं च परं ब्रह्मेति
शब्दितम् वेत्स्यस्य अनुगृहीतं मे संप्रभो विवृतं तद्दि ३८ इत्यमादिश्य राजानं हरि रंतरधीयत सोऽ
न्व वेक्षत तं कालं यत्तु पीकेश आदिशत् ३९ आस्तीर्य दर्शान् प्राक्कुलान् राजपिः प्रागुदङ्मुखः
निषसाद हरेः पादौ चिंतयन्मत्स्यरूपिणः ४० ततः समुद्र उद्देलः सर्वतः प्रावयन्महीम् बद्ध
मानो महामर्धे वर्षाद्भिः समदृश्यत ४१ ध्यायन् भगवदादेशाददृशेनावमागताम् तामारुरोह
विप्रेन्द्रैरादायोषधिवीरुधः ४२ तमूचुर्मुनयः प्रीताराजन्ध्यायस्व केशवम् सर्वे नः संकटाद्
स्मादविताशं विधास्यति ४३ सोऽनुध्यातस्ततो राजा प्रादुरासीन्महाणव एकशृंगधरो मत्स्या
हैमो नियुतयोजनः ४४ निबध्ना नावं तच्छृंगे यथोक्तो हरिणा पुरा वरत्रेणाहिना तुष्टुष्टाव
मधुसूदनम् ४५

कृतं तद्दि अपरोक्षं वेत्स्यसि त्वया हृत्तेः संप्रभो मेमया विवृतं प्रकाशितं संतम् ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ वरत्रेण दोरक रूपेण ४५

४६

संमितं तत्तज्जलाशयपरिमितम् २३. २४ २५ अभिव्यानशो अभितो व्याप्तवान् २६. २७ मुख्यः सत्यः आत्मा च गतिश्च आ
श्रयः २८ २९ हे अरविंदाक्ष पृथगात्मनां देहाद्यभिमानिनां सतामितरेषां पदोपसर्पणं यथा मृषा भवेत् तथा सृष्ट्यात्म
नस्तव पदोपसर्पणं मृषान भवेत् यद्यस्मात्तनो भक्तानामद्भुतं वपुरदीदृशः दर्शितवानसि पावांतरे पृथगात्मनो भेददर्शि

इत्युक्तः सोऽनयन्मत्स्यं तत्रातत्र विदासिनि जलाशये संमितं तं समुद्रे प्राक्षिपञ्चषम् २३. क्षिप्य
माणस्तमाहेदमिह मां मकरादयः अदंत्यतिबलावीरमाने होत्स्मष्टुमर्हसि २४. एवं विमोहितस्तेन
वदता बलाभारतीम् तमाह को भवानस्मान्मत्स्यरूपेण मोहयन् २५. नैव वा योजिलचरो दृष्टोऽ
स्माभिः श्रुतोऽपि च यो भवान्योजनशतमुक्ताऽभिव्यानशो सरः २६. नूनं त्वं भगवान् साक्षा
तहरिर्नारायणोऽव्ययः अनुग्रहाय भूतानां धत्से रूपं जलौकसाम् २७. नमस्ते पुरुषश्चेष्टस्थि
त्युत्पत्य प्ययेश्वर भक्तानां नः प्रपन्नानां मुख्योत्थात्मगतिर्विभो २८. सर्वलीलाऽवतारास्ते भू
तानां भूतिहेतवः ज्ञातुमिच्छाम्यदोरूपं यदर्थं भवता धृतम् २९. न तेऽरविंदाक्ष पदोपसर्पणं मृ
षा भवेत्सर्वसृष्ट्यात्मनः यथेतरेषां पृथगात्मनां सतामदीदृशो यद्वपुरद्भुतं हि नः ३०. श्री
शुक्र उवाच इति ब्रुवाण नृपतिं जगत्पतिः सत्यव्रतं मत्स्यवपुर्गुणक्षयं विहर्तुकामः प्रलया
णवेऽब्रवीत् चिकीर्षुरेकांतजनप्रियः प्रियम् ३१. श्रीभगवानुवाच सप्तमेऽध्यात-
नादूर्ध्वमहन्येतदरिदम निमंक्ष्य त्यप्ययां भो धौ त्रैलोक्यं भूभुवादिकम् ३२. त्रिलोक्यालीयमा
नायो संवत्तो भिसि वै तदा उपस्थास्यति नोः काचिद्विशालात्वा मय रिता ३३.

नः पुंसः असतां परिच्छन्नानां पदोपसर्पणं यथा मृषेत्यर्थः ३०. एकांतजनाभक्ताः प्रियायस्य ३१. अप्ययां भो धौ प्रलयार्ण
वे त्रैलोक्यं भूभुवादिकमित्यर्थः ३२. संवत्तो भिसि प्रलयोदके त्वामुपस्थास्यति प्राप्स्यति ३३.

अ-दी
६७

अंतिकेनिःसृतान् ८ शफरीरूपमात्स्यम् ९ प्रयोजनान्तरलीलाप्रकारचाह तत्रगजक्रुषिरित्यादियावत्समाप्ति १० स एव आह देव
इतिख्यातः ११ कृतमालायां नद्याम् १२ १३ १४ १५ १६ १७ यत्राहं सखं निवसामि तदोकः स्थानं कल्पय १८ औदं च नोदकं म

अ०
२५८

कालेनागतनिद्रस्य धातुः शिशयिषोर्बली मुखतो निःसृतान् वेदानुहयग्रीवोऽंतिकेऽहरत् ८ सा
त्वातदानवेद्रस्य हयग्रीवस्य चैष्टितम् दधारशफरीरूपमगवान् हरिरीश्वरः ९ तत्रराजक्रुषिः
कुश्विन्नाम्नासत्यव्रतो महान् नारायणपुरोतप्यत्तपःससलिलाशनः १० योसावस्मिन्महाकु
ल्येतनयः सविवस्वतः आह देव इतिख्यातो मनुत्वे हरिणाऽर्पितः ११ एकदा कृतमालायां कुर्वतो
जलतर्पणम् तस्यां जल्युदके काचित् शफरीकाऽभ्यपद्यत १२ सत्यव्रतोऽजलिगता सह तोये-
नभारत् उत्समर्जनदीतोये शफरीद्रविडेश्वरः १३ तमाह साऽंतिकरुणं महाकारुणिकं नृपम्
यादोभ्यो ज्ञाति यातिभ्यो दीनामादीनवत्सल कथं विसृजसं राजन् भीतामस्मिन् सरिज्जले १४
तमात्मनो नुग्रहार्थं प्रीत्या मत्स्यवपुर्धरम् अजाननूरक्षणार्थाय शफरीः समनोदधे १५ तस्या
दीनतरवाक्यमाश्रत्य समहीपतिः कलशांस्फनिधायै नोदया लुर्निन्य आश्रमम् १६ सा तु तत्रै
करात्रेण वर्द्धमाना कमंडलो अलब्धात्मा वकाशं वा इदं माह महीपतिम् १७ नाहं कमंडलाव
स्मिन् कुच्छं वस्तुमिहोत्सहे कल्पयोकः सुविपुलं यत्राहं निवसेऽस्मिन् १८ स एनांतत आदा
यन्यधादौ दं च नोदके तत्रक्षिप्तामुहूर्त्तं न हस्तत्रयमवद्धत १९ नम एतदलं राजन् सखं व
स्तुमुदं च नम् पृथुदेहिपदं मत्स्यत्वाऽहं शरणं गता २० तत आदाय सारां ज्ञाक्षिप्ता राजन् स
रोवरं तदा वृत्त्यात्मना तोयं महामीनोऽन्वकद्धत २१ नैतन्मे स्वस्तये राजन् उदकं सलिलं लोकसः
निधो हिरक्षायोगेन न हृदं मामविदासिनि २२

णिकस्येजले १९ २० २१ रक्षायोगेन रक्षाया योगेन उपायेन यथा महान् हृदं प्राप्तेरवाक् जलं विना न शुभ्येयं तेनोपायेन नि-
धोहि अविदासिनि अनुपक्षये २२

६७

सकृत्तं यथावत्कृतं विदुः ३१ इत्यष्टमस्कंधे टीकायां त्रयोविंशतितमोऽध्यायः ३३ चतुर्विंशोऽप्रसंगेन मत्स्यरूपस्य शा
 र्ङ्गिणः लीलोच्यते यतः सत्यव्रतरक्षामहाऽर्णवोऽतनुं तनुं विदुः श्यादौ निजैश्वर्यानि दर्शनात् मत्स्यं पृच्छति पृच्छीशो लीलया वा
 मनोपमम् २ मायया मत्स्यविडम्बनं मत्स्यरूपानुकरणं यस्यां निरूप्यते १ ननु कस्मादकस्मादेव मत्स्यावतारश्च वणेच्छाश्चा
 वामनसादृश्यादित्याह यदर्थमिति द्वाभ्याम् दुर्मर्षिदुःसहम् २ बलेरनुग्रहाय जुगुप्सितमपि याचकरूपं धृतवानिति युक्तम्

क्रियमाणे कर्मणी दंदैवोपि न्येऽथ मानुषे यत्र यत्रानुकीर्त्येतत्तेषां सकृत्तं विदुः ३१ इति श्री
 भगवते महापुराणे अष्टमस्कंधे वामनावतारचरिते त्रयोविंशतितमोऽध्यायः ३३ राजोवाच
 भगवन् श्रोतुमिच्छामि हरेरद्भुतकर्मणः अवतारकथां माद्यामायामत्स्यविडम्बनम् १ यदर्थमुद
 धाद्रूपमात्स्यलोकजुगुप्सितम् तमः प्रकृतिदुर्मर्षकर्मयस्तमिवेश्वरः २ एतन्नो भगवन् सर्वं
 यावद्वक्तुमर्हसि उत्तमश्लोकचरितं सर्वलोकस्फुरावहम् ३ सूत उवाच इत्युक्तो वि
 ष्णुरातेन भगवान्वा दरायणिः उवाच चरितं विष्णोर्मत्स्यरूपेण यत्कृतम् ४ श्रीशुक उ
 वाच गोविप्रस्फुरसाधूनां छंदसामपि चेश्वरः रक्षामिच्छंस्तनुर्धत्ते धर्मस्यार्थस्य चैव हि
 ५ उच्चावचेषु भूतेषु चरन्वोयुरिवेश्वरः नोच्चावचत्वं भजते निर्गुणत्वाद्द्वियोगुणैः ६ आसी
 दतीतकल्पाते ब्राह्मणैर्नैमित्तिको लयः ससुद्रोपपुतास्तत्र लोकाभूरादयोनृप ७

क्तम् यदर्थं तु लोकजुगुप्सितं मात्स्यं रूपमधारयत् एतन्नो यथावद्वक्तुमर्हसीत्यर्थः १ ४ सामान्येनावतारप्रयोजनमाह गो
 विप्रेति ५ जुगुप्सितत्वं परिहरति धियोगुणैः यान्युच्चावचानिरूपाणितेषु नियं तत्त्वेन चरन् पीश्वरो नोच्चावचत्वं भजते
 निर्गुणत्वात्कृतः पुनः शब्दसत्त्वमयैर्मत्स्याद्याकारैः उच्चावचत्वशंकेति भावः ६ विशेषतो मत्स्यावतारप्रयोजनमाह आ
 सीदिति त्रिभिः ब्रह्मणो निद्रायां भवो ब्राह्मस्तेनैव निमित्तेन जातो नैमित्तिकः ससुद्रोपपुतानिमग्नाः ७ ६१

१७५-टी-

४६

देवाश्चक्रः षडयश्च भूमिपाश्च मनवः तैः सहितः २० २१ ननु लोकदेवानां पतिरिन्द्रोऽस्येव सत्यम् तथाऽपि वेदादीनां कल्पपालने
दक्षम् २२ वामनमुपेन्द्रं कल्पयांचक्रे २३ देवयानेन मार्गेण विमानेनेति वा २४ २५ २६ २७ एतच्चरितमाख्यातमिति वि
शेषोक्त्या अन्यान्यापि संतात्कृतम् २८ तानि तर्हीनः शेषाणि वर्णनीयानीत्यपेक्षायामाह पारमिति उरुबहुविक्रमतो
विष्णोर्महिम्नः पारंयोगुणानोभवतिसमर्त्यः पार्थिवानिरजांस्यपि विममेगणितवान् यथा पार्थिवपरमाणुगणनमशक्यं त-

प्रजापतिपतिर्ब्रह्मा देवर्षिपितृभूमिपैः दक्षभृग्वंगिरोसुरैः कुमारैः षडवेन च २० कश्यपस्यादि
तैः प्रीत्येसर्वभूतमवाय च लोकानां लोकपालानामकरोद्दामनं पतिम् २१ वेदानां सर्वदेवानां धर्मस्य
यशसः श्रियः मंगलानां व्रतानां च कल्पस्वर्गापवर्गयोः २२ उपेन्द्रं कल्पयांचक्रे पतिं सर्वविभूतये
तदा सर्वाणि भूतानि भूशं मुमुदिरे नृप २३ ततस्त्विन्द्रः पुरस्कृत्य देवयानेन वामनम् लोकपालैर्दि
वं नित्यं ब्रह्मणा चानुमोदितः २४ प्राप्य त्रिभुवनं चन्द्र उपेन्द्रमुजपालितः श्रिया परमया जूष्टो मुमु
देगतसाध्वसः २५ ब्रह्मा शर्वः कुमारश्च भृगवाद्यामुनयो नृप पितरः सर्वभूतानि सिद्धा वैमानिका
श्वये २६ समहत्कर्मतद्विष्णोर्गायतः परमाद्भुतम् धिष्यानि स्वानि तेजग्मुरदिति च शशसिरे २७
सर्वमेतन्मयाख्यातं भवतः कुलनदन उरुक्रमस्य चरितं श्रोतृणामघमोचनम् २८ पारमहि
म्न उरुविक्रमतो गुणानोयः पार्थिवानि विममेसरजांसि मर्त्यः किं जायमान उत जात उपैति मर्त्य इ
त्याह मंत्रदृष्टिः पुरुषस्य यस्य २९ य इदं देवदेवस्य हरेरद्भुतकर्मणः अवतारानुचरितं शृण्वन्-
याति परांगतिम् ३०

था विष्णोर्गुणगणनमप्यशक्यमित्यर्थः तथा च मंत्रः विष्णोर्नुकंवीर्याणीति एतदेव मंत्रांतरार्थं सूचयन्नाह यस्य पुरुषस्य पू
र्णमहिम्नः पारम् मंत्रदृष्टिः वसिष्ठ इति एवमाह कथं किं जायमानो जातो वा उपैति न कोऽपीति बहन् न तत्त्वेनैवा हेत्यर्थः
तथा च मंत्रः न ते विष्णो जायमानो न जातो देवमहिम्नः परमं तमापेति २९ य इदं शृण्वन् भवतिस परांगतिं याति ३० ३१

अ०

२३

४६

महर्षिनेनयोमहाल्हादः तेनध्वस्तंकर्मबंधनमज्ञानंयस्य १० ११ १२ १३ कर्मवितन्वतः शिष्यस्ययत्छिद्रमंतरंन्यूनंजातंत
संतनुविस्तारयसंधत्स्व यजमानंविनाकथंसंघातव्यमिति नवाच्यमित्याह यत्तदिति ब्रह्मदृष्टं ब्राह्मणेर्दृष्टमेवसंभवेत्किंपु
नरनुष्ठितमित्यर्थः १४ भवान्यस्यसर्वेणापिभावेनवस्तुमात्रेणपूजितः तस्यकर्मसुकृतौवैषम्यं कथंभूतःकर्मणामीश्वरः प्रव

श्रीभगवानुवाच वत्सप्रह्लादमदंतेप्रयाहिस्तलालयम् मोदमानः स्वपौत्रेणज्ञाती
नांस्मरमावह १ नित्यंद्रष्टासिमांतत्रगदापाणिमवास्थितम् महर्षिनिमहाल्हादध्वस्तकर्मनिबं
धनः १० श्रीशुकउवाच आज्ञांभगवतोराजनूप्रह्लादोबलिनासह बाढमित्यमल
प्रज्ञोमूर्त्त्याधायकृतांजलिः ११ परिक्रम्यादिपुरुषसर्वास्मरन्मूपतिः प्रणतस्तदनुज्ञातःप्र
विवेशमहाबिलम् १२ अथाहोशनसंराजन्हरिर्नारायणोऽतिके आसीन्मूर्त्तिजामध्येसदसि
ब्रह्मवादिनाम् १३ ब्रह्मन्संतनुशिष्यस्यकर्मच्छिद्रवितन्वतः यत्तत्कर्मसर्वैषम्यंब्रह्मदृष्टसम-
भवेत् १४ श्रीशुकउवाच कुतस्तत्कर्मवैषम्यंयस्यकर्मेश्वरोभवान् यज्ञेशोयज्ञपुरु-
षःसर्वभावेनपूजितः १५ मंत्रतस्तंत्रतश्छिद्रंदेशकालार्हवस्तुतः सर्वकरोतिनिश्छिद्रंनमसं
कीर्त्तनंतव १६ तथाऽपिवदतोभूमन्करिष्याम्यनुशासनम् एतच्छ्रेयःपरंपुंसांयत्तवाज्ञाः
नुपालनम् १७ श्रीशुकउवाच अभिनंद्यहरराज्ञामुशानाभगवानिति यज्ञच्छिद्रं
समाधत्तबलेर्विप्रर्षिभिःसह १८ एवंबलेर्महीराजन्भिहित्वावामनोहरिः ददौभ्रात्रेमहं
द्रायत्रिदिवयत्परैर्हृतम् १९

र्त्तिकः यज्ञेशः यज्ञफलदः यज्ञमयश्चपुरुषः १५ आस्तांतावत्पूजायस्मान्मंत्रतः स्वरादिभ्रंशोनतंत्रतः व्युत्क्रमादिनादेशत
कालतश्च अर्हतः पात्रतः वस्तुतश्च दक्षिणादिनायत्छिद्रंन्यूनतत्सर्वतवानुकीर्त्तनंमात्रमेवनिश्छिद्रं करोतीति १६ १७
हरराज्ञां प्रतिनंद्यबलेर्यज्ञच्छिद्रं समाधत्त संदधे पाठांतरे समाधाय तदाज्ञां संपादितवानिति शेषः १८ १९ ४३

मा. अ. शि.

अहोत्वत्प्रणाममहिमायदर्थकृतः समुद्यमएवप्रपन्नानां भक्तानां योऽर्थः तस्य विधौ अभक्तेऽपितस्य संपादने समाहितः अप्रमत्तः स्थितः कुतः यत् येनोद्यमेन लोकपालैरमरैः सत्प्रधानैरपि अलब्धपूर्वस्त्वदनुग्रहः अपसदेनीचे राजसेमयि अप्रितः अयं भावः परमेश्वराय तुभ्यमहं वराकस्त्रिलोकां दत्तवानित्येतदास्तां प्रणामोऽपि न सम्यक्कृतः किंतु तदर्थमुद्यमभावं कृतं तेन च कर्मतपोदानादिकोटिभिरप्यलभ्यस्त्वदनुग्रहः संपादितः अहोत्वत्प्रणामप्रभावाश्चर्यामिति २३ अशासत् उपेन्द्रः सन्या लयामास ४ ५ दुर्गपालोऽसिरक्षिष्ये सर्वतोऽहंत्वामिच्छुक्तत्वात् ६ देशरणद आश्रयप्रद ये कुसृतयः दुर्दत्ताः खलयो न

नलिकुवाच अहोप्रणामाय कृतः समुद्यमः प्रपन्नभक्तार्थविधौ समाहितः यल्लोकपालैस्त्वदनुग्रहोऽमरैरलब्धपूर्वोऽपसदेऽसुरैऽर्पितः २ **श्रीशुक उवाच** इत्युक्त्वा हरिमानम्यब्रह्माणां सभवंततः विवेश सुतलं प्रीतो बलिमुक्तः सहासुरैः ३ एवमिन्द्राय भगवान्प्रत्यानीय त्रिविष्टपम् पूरयित्वा दितेः काममशासत्सकलजगत् ४ लब्धप्रसादं निमुक्तं पौत्रवंशधूरं बलिम् निशाम्य भक्तिप्रवर्णः प्रहादद्दमब्रवीत् ५ **प्रहाद उवाच** नेमं विरच्यो लभते प्रसादं न श्रीनैशर्वः किमुता परे ते यन्नोऽसुराणामसि दुर्गपालो विश्वाभिवन्द्योरपि वंदितांघ्रिः ६ यत्पादपद्ममकरंदनिषेवणं न ब्रह्मादयः शरणदाश्च वते विभूताः कस्माद्दयं कुसृतयः खलयो न यस्तदाक्षिण्यदृष्टिपदवीं भवतः प्रणीताः ७ चित्रं तवेहितमहोऽमितयोगमायालीला विसृष्टभुवनस्य विशारदस्य सर्वात्मिनः समदृशो विषमः स्वभावो भक्तप्रियो यदसि कल्पतरु स्वभावः ८

यः उग्रजातयश्च ते वयंतस्य भवतो दाक्षिण्यदृष्टेः पदवीं कस्माद्देतोः प्रणीताः बहुमानेन चित्तानुवर्तनं दाक्षिण्यं तेन यादृष्टिस्तादृक्ष्यतां प्रापिताः ९ भक्तप्रियत्वादिति चेत्तर्हि एव तवेहितमहोचित्रम् किंतु सर्वात्मिनः समदृशश्च स्वभावो विषम इति यत् सर्वात्मत्वे चित्रचरितत्वे हेतुः अमिता अचिंत्या योगमाया तया लीला तया विसृष्टानि विरचितानि भुवनानि येन तस्य अहो इत्यत्र संधिरार्षः समदृक्त्वे हेतुः विशारदस्य सर्वज्ञस्य अथवा भक्तप्रियत्वेऽपि तव वैषम्यं नास्त्येव यतः कल्पतरु स्वभावः सन् भक्तप्रियोऽसि न हि कल्पतरुः राश्रितानामेव कामान्पूरयन्नपि विषमो भवतीत्यर्थः ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

अ०
२३

४५

अस्यवेदानामंतरत्वादनेर्दुष्प्रापमपिदास्यामीतिवक्तुंतस्यमोहाभावमाह एष इति त्रिभिः २८ २९ न ह्येतस्मिन्कुलेकश्चि
 निःसत्त्वः रूपणः पुमान् इत्यादिना छलैरेवमयाधर्मउक्तः तथाऽपितंधर्ममयं न त्यजति अतः सत्यवाक् ३० मेमया अहमे
 वाश्रयः पालको यस्य सः ३१ स्थानं प्रापित इति यदुक्तं तदेव स्थानमाह तावत्सावर्णिमन्वतरपर्यंतं स्फुटतलमध्यास्तामधि
 वसत्वित्यर्थः यद्यस्मिन् वसता माध्यादयो ममेक्षयानसंभवन्ति ३२ एवं ब्रह्माणं प्रत्युक्ता करुणा परवशः साक्षादलिंप

एषदानवदैत्यानामग्रणीः कीर्तिकर्द्धनः अजैषीदजयां मायां सीदन्नपिनमुत्थाति २८ क्षीणारि
 क्यश्च्युतस्यानात्क्षिप्तो बद्धश्च शत्रुभिः ज्ञातिभिश्च परित्यक्तो यातनामनुयापितः २९ गुरु
 णाभर्त्सितः शसोजहो सत्यं न स ब्रतः छलैरुक्तो मया धर्मो नायं त्यजति सत्यवाक् ३० एषमेप्रा
 पितः स्थानदुष्प्रापममरैरपि सावर्णे रंतरस्यायं भवितेन्द्रो मदाश्रयः ३१ तावत्स्फुटतलमध्यास्ता
 विश्वकर्मविनिर्मितम् यन्नाधयो व्याधयश्च कुमस्तद्रापराभवः नोपसर्गो निवसता संभवति
 ममेक्षया ३२ इन्द्रसेनमहाराजयाहिभो भद्रमस्तु ते स्फुटतलस्वर्गिभिः प्रार्थ्यं ज्ञातिभिः परिवारि
 तः ३३ नत्वामभिभविष्यंति लोकेशाः किमुता परे त्वच्छासनातिगान्दैत्यान् वक्रमे सूदयिष्यति
 ३४ रक्षिष्ये सर्वतो हत्वा सानुगं सपरिच्छदम् सदा सन्निहितं वारतत्रमांद्रक्ष्यते भवान् ३५
 तत्रदानवदैत्यानां संगात्ते भाव आसुरः दृष्ट्वा मदनुभावं वै सद्यः कुंठो विनक्ष्यति ३६ इ
 ति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे बलि वामनसंवादा नाम द्वाविंशोऽध्यायः २२ श्रीशु
 क उवाच इत्युक्तं वतं पुरुषपुरातनं महानुभावोऽखिलसाधुसमतः बद्धांजलिर्बाष्पक-
 लाकुले क्षणो भक्त्युद्गलोगद्गदया गिराऽब्रवीत् १

एषाह इन्द्रसेनेति चतुर्भिः ३३ त्वच्छासनमतिगच्छंति अतिवर्त्तत इति तथा तावत् ३४ तथाऽपि भगवद्वियोगान्तदनिच्छंतं प्रत्याह
 सदेति ३५ संगाय आसुरो भावः सविनक्ष्यति ३६ इत्यष्टमे टीकायां द्वाविंशोऽध्यायः २२ त्रयोविंशे बलीयाते स्फुटतलं सपि
 तामहे उपेद्रेणादिवंगत्वा पूर्ववन्मोदते हरिः १ बाष्पस्य कलाभिर्विदुभिराकुले ईक्षणे यस्य भक्त्या उद्गलः उत्कंठः १

॥ १॥ ध्यावाः स्मविंध्यावलेश्चपरमार्थेन्याप्रसन्नोहरिः ब्रह्मातुलोकदृष्ट्यैवविज्ञापयति भूतभावन इतिविभिः २१ निग्रहानर्हत्वेहेतुः
 शयं सर्वस्वम् सर्वस्वमेवाह आत्मेति २२ तदेवकेमुत्पन्न्यायेनाह यस्यतवपादयोः सलिलमात्रमपिप्रदायसर्वोऽपिजनः उत्तमांगतिं प्राप्नो
 ति तस्मैतुभ्यमसौबलिः त्रिलोकीं दास्यान् दत्तवान् स आर्त्तिकयं प्राप्नुयात् २३ तस्यविशः अर्थान् नन्वर्थापहारः कोयमनु
 ग्रहः तत्राह यन्मदः यैरर्थैर्मदोयस्यसः अतएवस्तब्धः अनन्तः सन् मदस्तंभहेतूनामर्थानामपहार एवानुग्रह इत्यर्थः २४ दुर्लभं
 संपुरुषं जन्म कथंचित् लब्धवतो जीवस्य जन्मादिनिमित्तोगर्वमहाहानिकरस्तस्यच नाशो मदनुग्रहादेवेत्याह यदेति द्वाभ्याम्

७ ब्रह्मोवाच भूतभावन भूतेश देवदेव जगन्मय मुंचेनं हृत सर्वस्वं नायमर्हति निग्रहम् २१
 कृत्स्ना तेऽनेन दत्ता भूलोकाः कर्माज्जिताश्च ये निवेदितं च सर्वस्वमात्माऽविक्रवयाधिया २२ य
 त्यादयोरशब्दाः सलिलप्रदायदूर्वाकुरैरपिविधायसतीं संपर्याम् अयुत्तमांगतिमसौ भजते त्रि
 लोकीं दास्यान् विक्रवमनाः कथमार्त्तिमृच्छेत् २३ श्रीभगवानुवाच ब्रह्मनूयमनुगृह्णा
 मितद्विशोविधुनोम्यहम् यन्मदः पुरुषः स्तब्धो लोकमां चावमन्यते २४ यदा कदाचिज्जीवात्मा संसरन्नि
 जकर्मभिः नाना योनिष्वनीशोऽयं पौरुषांगतिमाव्रजेत् २५ जन्मकर्मवयोरूपविद्यैश्वर्यधनादिभिः
 यद्यस्य न भवेत्तन्भस्तत्रायं मदनुग्रहः २६ मानस्तंभनिमित्तानां जन्मादीनां समंततः सर्वश्रेयः प्रती
 पानां हंत मुत्थेन्नमत्सरः २७

अनीशः परतंत्रः सन्निजैः कर्मभिर्नाना योनिषु कृमिकीटकादिषु संसरन् २८ तत्र पौरुषांगतो जन्मादिभिरपि यस्य यदि स्तंभो न
 भवेत्तर्हि अयं मदनुग्रह एव २९ कथं तर्हि ध्रुवादिभ्योऽर्थसंपदो ददासीति चेत् तत्राह मान एव स्तंभः अनन्तता तस्य निमित्त
 भूतानां समंततः सर्वशः सर्वश्रेयः प्रतिकूलानां जन्मादीनां सत्वेऽपि जन्मादिभिरिति वा हंतेति स्वेदे हे ब्रह्मन् मत्सरो न मुत्थेत्
 अतो भक्तस्येच्छया संपदोऽपि ददामि अभक्तस्तु मुत्थेदिति तदपहाररूपमेव तस्यानुग्रहं करोमीति भावः ३० ध्यावा
 मनोविजयते ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७

कृकृवाच
 तस्मात्तु शृणु
 तोराजत्प्रह
 दस्पृष्टो जले
 हिरण्यगजेन
 नवानुवाच म
 धत्सुदने २०

अ०

२२

४४

शिरसानमन्त्रेणपेक्षमूर्धननाम बलेस्तत्कृतमनुग्रहं दृष्ट्वा पुलकैरश्रुभिश्च विह्वलः १५ त्वयैवेति न त्व्येदं पदमेतदीयं त्वयाऽप
 त्तं किंतु स्वीयमेव पुनः स्वीकृतं तच्च शोभनमेव कृतम् तत्र हेतुः मन्य इति यद्यस्मान्छीरे वयदात्ममोहनम् तस्माद्विभ्रंशितः १६
 मोहनत्वमेवाह यथाश्रियाविद्वानपियतः संयतोऽपि सुत्यति तत्तस्यां सत्यां कोऽन्यः पुमानात्मनो गतिं तत्त्वं यथाविद्वच्छे पश्य
 ति तस्मै महाकारुणिकाय १७ तस्य प्रहादस्यानुशृण्वतः उवाचेति किं विद्वत्कृतं प्रवृत्त इत्यर्थः १८ तदैव विंध्यावलिरपिव

सतत्र हासीनमुदीक्ष्य सत्पतिं सनंदनं दाद्यनुगैरुपासितम् उपेत्य भूमौ शिरसामहामनाननाममूर्धा
 पुलकाश्रुविह्वलः १५ प्रहाद उवाच त्वयैव दत्तं पदमेदं मूर्जितं तत्तदेवाद्यतयैवेशो
 भनम् मन्ये महानस्य कृतोत्थानुग्रहो विभ्रंशितो यच्छ्रिय आत्ममोहनात् १६ यथा हि विद्वानपि सु
 त्यतेयतस्तत्कोविच्छे गतिमात्मनो यथा तस्मै नमस्तेजगदीश्वराय नारायणाया शिखललोकसा
 क्षिणे १७ श्रीशुक उवाच (तस्यानुशृण्वतो राजन् प्रहादस्य कृतांजलेः हिरण्य
 गर्भो भगवानुवाच मधुसूदनम्) १८ बद्धं वीक्ष्य पतिं साध्वी तत्पत्नी भयविह्वला प्रांजलिः प्र
 णतोपेदं वभाषे वाङ्मुखी नृप १९ विंध्यावलिरुवाच क्रीडाऽर्थमात्मन इदं त्रिजग
 त्कृतं ते स्वाम्यं तु तत्र कुधियोऽपर ईश कुर्युः कर्तुः प्रभोः स्तव किमस्य त आवहंति त्यक्त ह्रियस्त्व
 दवरोपित कर्तृवादाः २०

कुं प्रवृत्ता तां च संमानयन् हिरण्यगर्भः क्षणं तूष्णीं स्थितः अतस्तस्या एव वाक्यं प्रथममवतारयति बद्धं वीक्ष्येति १९ त्रिजगतः
 कर्तुः प्रभोः पालकस्य अस्यतः संहर्तुश्च ईश्वरस्य तवान्ये किमावहंति किं समर्पयंति त्वयाऽवरोऽपितः कर्तृवादः कर्तारः स्वतं
 गवयमिति वादमात्रमपि येषां ते अयं भावः लोकत्रयं मयाऽर्पितं तृतीयपादाय देहं समर्प्य प्रतिश्रुतमृतं करोमीति देहादिषु स्वाम्या
 तो १६ ७ त्वन्नयं कुबुद्धिर्निर्लज्जश्च यतस्त्वमेव सर्वस्यापि स्वामी अतो मंदबुद्धिमेनं केवलं रूपया विमुच्य पालयेति २० १९

सा. अ. धावापृथिव्योः २० ग्रहः त्वयाकृतः स तु लङ्कः पौत्रत्वेन न त्वहमनुग्रहस्य पात्रमित्याशयेनाह पितामह इति भवदीयानां सं-
 शयं सर्वस्वम् २१ गुरुणाशुभं दोयस्य त्वमेव परमः आश्रयो यस्य सः अतः भवतो विपक्षेण विद्विषा हिरण्यकशिपुना विचित्रवेशसंहि-
 सां संप्रापितोऽपि ८ देहादीनां सारतां निश्चित्या कुतो भयं ध्रुवं च भवतः पादपद्ममेव प्रपेदे अथ तस्मादहमपि देवेन तस्यैव भा-
 ग्येन तवांतिकं नीत इति चतुर्णामन्वयः अंततः आयुषोऽंतेरिक्थहारैः पुत्रैः सर्वस्वापहारिभिः इह गेहेषु केवलमायुषो व्यय एव ननु

पितामहो मे भवदीयसंमतः ग्रहाद आविष्कृतसाधुवादः भवद्विपक्षेण विचित्रवेशसं संप्रापित
 स्वत्परमः स्वपित्रा ८ किमात्मनाऽनेन जहातियोऽततः किं रिक्थहारैः स्वजनारव्यदस्युभिः किं
 जायया संसृतिहेतुभूतयामर्त्यस्य गेहैः किमिहायुषो व्ययः ९ इत्थं स निश्चित्य पितामहो महानगा
 धवो धो भवतः पादपद्मम् ध्रुवं प्रपेदे त्यक्तो भयं जनाद्रीतः स्वपक्षक्षपणस्य सत्तम १० अथा
 हमप्यात्मरिपोस्तवांतिकं देवेन नीतः प्रसभं त्याजितश्रीः इदं कृतांतान्तिकवर्तिजीवितं ययाऽध्रु-
 वं स्तब्धमतिर्न बुद्ध्याते ११ श्रीशुक्र उवाच तस्येत्थं भाषमाणस्य ग्रहादो भगवत्सि-
 यः आजगाम कुरुत्र पुराकापतिरिवोत्थितः १२ तमिंद्रसेनः स्वपितामहं श्रिया विराजमानं नलि-
 नायतेक्षणम् प्रांशुं पिशांगांबरमंजनत्विषं प्रलंबवाहुसंभगं समैक्षत १३ तस्मै बलिर्वारुण-
 पाशयंत्रितः समर्हणेनोपजहार पूर्ववत् ननाममूर्ध्नाऽश्रुविलोललोचनः स व्रीडनीचीनमुखो ब-
 भूवह १४

सखं किंचित् ९ सप्रसिद्धो महान् स्वपक्षं देत्यकुलं क्षपयतीति तथा तस्यापि १० प्रसभं वलात् त्याजिता श्रीर्यस्य यया श्रिया स्त-
 ब्धमतिः सन्तुमानिदं जीवितमध्रुवं न बुद्ध्याते कथं भूतम् कृतांतस्यांतिकवर्तिमृत्योः सनिहितम् ११ राकापतिः पूर्णेंदुः १२ अं-
 जनत्विषं श्यामम् १३ स्वरुताहंकारादिरूपापराधस्मरणेन स व्रीडनीचीनमधोमुखं यस्य सः १४ १५ १६ १७

हेउत्तमश्लोकेतिकदाक्षः समवच ईरितं प्रतिश्रुतं न तावद्वलीकम् त्वया कपटेन वामनतया भिक्षित्वा रूपांतरस्या विष्कृतत्वात् एव
 मपि यदि भवान् व्यलीकं मन्यते तथाऽपि क्रतुमेवाहं करोमि महुक्तं विप्रलंभनं न भवतु मेशीर्षि निजं तृतीयं पदं कुरु न च द्वाभ्यां वि
 श्वक्रांतवत्तत्त्वमेशिरः पादपर्याप्तं न भवतीति मन्येथाः वित्तेन चेत्पदद्वयं जातं तर्हीदमधिकमेव स्यात् वित्तादपि वित्तवतोऽ
 धिकत्वादिति भावः २ ननु च आपदर्थे धनं रक्षेद्द्वारा न रक्षेद्द्वारेणैरपि आत्मानं सततं रक्षेद्द्वारेणैरपि धनैरपि इत्यादि वचनादात्म

वसिरुवान् यद्यत्तमश्लोक भवान्ममेरितं वचो व्यलीकं स्मरवर्गमन्यते करोम्युतं तन्न भवेत्प्रलंभ
 नं पदं तृतीयं कुरु शीर्षि मे निजम् २ विभो मिनाहं निरयात्पदं न्युतो न पाशबंधात् व्यसनात् दुरत्य
 यात् नैवार्थं रुच्छाद्भवतो विनिग्रहादसाधुवादात् भृशमुद्दिजेयथा ३ पुंसां श्लाघ्यतरं मन्येद
 डमहं तमापितम् यं न माता पिता भ्राता सहृदश्चादि शंति हि ४ त्वं नूनमस्मराणां नः पारोक्ष्यः परमो
 गुरुः यो नोऽनेकमदां धानां विभ्रंशं चक्षुरादि शत् ५ यस्मिन्नेरानुबंधेन रूढेन विबुधे तस्यः बहवो
 लेभिरो सिद्धिं यासुर्हं कांतयोगिनः ६ तेनाहं निगृहीतोऽस्मि भवता भूरिकर्मणा बद्धश्च वारुणैः पा
 शैर्नाति व्रीडेन च व्यथे ७

प्रथपरिहाय सर्वस्वं त्यज्यते त्वंकुतो भीतः सन् आत्मानमर्पयसि अत आह विभो मीति असाधुवादात् अपकीर्त्तेः यथाऽहं भृशमुद्दि
 जे निरयादिभ्यो न तथा विभो मि ३ ननु मया निग्रहान्तवापकीर्त्तिर्जातैवेत्याह पुंसां मिति अहं तमेव रर्पितम् यदं डं मात्रादयोऽपि न हि आ
 दि शंति नैवार्पयंति हितैषिणा त्वया निगृहीतोऽहं श्लाघ्य एवास्मीति भावः ४ नन्वहं देवानां हितेषी नास्मराणां तत्राह त्वं नूनमिति
 पारोक्ष्यः शत्रुच्छलेन वर्तमानः ५ शत्रुत्वं पुनर्भक्तानि वास्माननुग्रहीतुमेवेत्याह यस्मिन्निति उअहो ह प्रसिद्धम् ६ अतो नात्र म
 ता महोऽवन्नयं कुरु ७ इति न गुरुणा भवता ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७

मा. अ. ४
 धावापृथिव्योः २७ मया आत्मनेत्यन्वयः व्यापिनेत्यर्थः खंचदिशश्चतनोः तन्वा तेस्वत्व
 शयं सर्वस्वम् ३१ गुरुणाशक्रेणानुमोदितः सन् ३२ एवमुक्तेः पिनिरयपरिहारार्थं स्वर्गाद्भ्रंशपरिहारार्थं च मनोरथं कुर्वंतं प्र
 याह वयेति यः प्रतिश्रुतस्य अदानेन याचकं विप्रलम्भते तस्य मनोरथो वयैव स्वर्गश्च तस्य दूर एव संचाधः पतत्येव ३३ तयाचाहं

हाहाकारो महानसीदोदस्योः सर्वतोदिशम् ॥ गृह्यमाणे स्फुरपतौ विष्णुना प्रभविष्णुना २७ तं
 बद्धवारुणैः पाशैर्भगवानाहवामनः नष्टश्रियं स्थिरप्रज्ञमुदारयशसं नृप २८ पदानि त्रीणि दत्ता
 निभूमे मत्तत्त्वयाः स्फुर हास्यांक्रांतामही सर्वा तृतीयमुपकल्पय २९ यावत्तपत्यसौ गोभिर्याव-
 दिदुः सहोडुभिः यावद्वर्षेति पजन्यस्तावती भूरियतव ३० पदैकै न मया क्रांतो भूलोकः खंचदिश-
 स्तनोः स्वलोकस्तु दितीयेन पश्यतस्ते स्वमात्मना ३१ प्रतिश्रुतमदातुस्ते निरये वास इष्यते विश-
 त्वं निरयं तस्माद्गुरुणा चानुमोदितः ३२ वयामनोरथस्तस्य दूरस्वर्गः पतत्यधः प्रतिश्रुतस्यादाने
 नयोः र्थिनं विप्रलम्भते ३३ विप्रलब्धो ददामीति त्वयाः हंचाद्यमानिना तद्यलीकफलं मुक्ष्व
 निरयं कतिचित्समाः ३४ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे बलिनिग्रहो नाम एक-
 विंशोऽध्यायः ३१ श्रीशुक उवाच एवं विप्रकृतो राजन् बलिर्भगवताः स्फुरः भिद्यमानोः
 प्यभिन्नात्मा प्रत्याहाविक्रवंचः १

विप्रलब्धः तस्मात् अलीकफलं निरयं मुक्ष्वेत्यर्थः ३४ इत्यष्टमस्कंधे-
 टीकायामेकविंशोऽध्यायः ३१ द्वाविंशे तु प्रसन्नः सन् प्रस्थाप्य स्तलं बलिम् दत्वा वरान्हरिर्नूनं मत्वा तद्द्वारपोः भवन् १ समर्पित
 तन्वित्तनिर्मलाचलभक्तिः उल्लिख्य बलिना चित्रं स्वमेवार्पयदच्युतः २ विप्रकृतः अपकृतः भिद्यमानः सत्वाच्चाल्यमानः १

अनुचराश्च ते असुराश्च १३ १४ १५ १६ १७ १८ अर्घ्यकृत् अनुकूलः १९ पौरुषैस्तं कालमतिवर्तितुं पुमानीश्वरः समर्थो न
भवति २० २१ २२ हरेरनुचरा देवाः दैवेन क्रुद्धैः समृद्धैः भवद्भिः २३ अर्घ्यत्वाय अनुकूल्याय २४ २५ विष्णुपक्षिष्वराजत इति

तस्मादस्य वधो धर्मो भर्तुः शुश्रूषणं च नः इत्यायुधानि जगद्बलेरनुचराः सुराः १३ ते सर्वे वा
मनं हंतुं शूलपट्टिशपाणयः अनिच्छतो बले राजन् प्राद्वन् जातमन्यवः १४ तानभिद्रवतो ह-
स्वादिति जानीकपान् नृप प्रहस्यानुचराविष्णोः प्रत्यषेधन्नुदायुधाः १५ नंदः स्रनंदो जयो वि-
जयः प्रबलो बलः कुमुदः कुमुदाक्षश्च विष्वक्सेनः पतात्रिराह १६ जयंतः श्रुतदेवश्च पुष्पदं-
तोः यसात्त्वतः सर्वे नागा युतप्राणाश्च भूते जघ्मरासूरीम् १७ हन्यमानान् स्वकान् हृस्वा पुरु-
षानुचरैर्बलिः वारयामास सरब्धान् काव्यशापमनुस्मरन् १८ हे विप्रचित्ते हरा हो हने मे श्रूय-
तां वचः मायुद्धात् निवर्त्तध्वं न नः कालो यमर्घ्यकृत् १९ यः प्रभुः सर्वभूतानां सरवदुःखोपप-
त्तये तं नातिवर्त्तितुं देव्याः पौरुषैरीश्वरः पुमान् २० योनो भवाय प्रागासीदभवाय दिवौ कसा-
म् स एव भगवानद्यवर्त्तते तद्विपर्ययम् २१ बलेन सत्त्विर्बुद्ध्या दुर्गेर्मित्रौषधादिभिः सामादि-
भिरुपायैश्च कालं नात्येति वै जनः २२ भवद्भिर्निर्जितात्येते बहुशो अनुचरा हरेः दैवेन क्रुद्धैस्त ए-
वाद्ययुधिजित्वानदंति नः २३ एतान् वयं विजेष्यामो यदि देवप्रसीदति तस्मात्कालं प्रतीक्ष-
ध्वं योनोः यत्वाय कल्पते २४ श्रीशुक उवाच पत्युर्निर्गादितं श्रुत्वा दैत्यदानवयुयपाः रसां-
निर्विविश्वराजन् विष्णुपार्षदताडिताः २५ अथ तादृश्यं स्ततो ज्ञात्वा विराट् प्रभुचिकीर्षितम् बवं
धवारुणैः पार्श्वैर्बलिं सौत्यैः हनि क्रतौ २६

विराट् प्रभोश्चिकीर्षितं ज्ञात्वा अयमर्थः अस्य सर्वस्वापहारेण ममेत्य-
भिमानं संत्यज्येदानीं देहस्वीकरिणाहंकारमपित्याजयित्वा परमानुग्रहं कर्तुमिच्छति न चानेन तुल्योऽन्यः कोऽपि सत्यसंधो धी-
मतीति तद्वशः उरव्यापनाजं कृतमपीच्छति इति प्रभोरभिप्रायं ज्ञात्वा तं बंधेति सौत्यैः हनि सोमाभिषवदिने २६

मा. अ. टी.

४१

अंगानि शिखादीनि पुराणानि तत्संहिताश्च योग एव समीरस्तेन दीपितं ज्ञानमेवाग्निस्तेन रंधितं दग्धं कर्म कल्मषं कर्म मलं येषां ते
न सर्वे तमं धिं ववंदिरे यस्यांघ्रेः स्मरणानुभावतः अकर्मकं कर्मभिरप्राप्यम् २ विष्णोरंघ्रये स्वयं यस्यानाभिपंकेरुहसंभवः

अ०

२१

वेदोपवेदानियमान्वितायमास्तर्केति हासांगपुराणसंहिताः ये चापरे योगसमीरदीपितज्ञाना
ग्निनारंधितकर्मकल्मषाः ववंदिरे यत्स्मरणानुभावतः स्वायंभुवंधामगता अकर्मकम् २ अ
थांघ्रये प्रोन्नमिताय विष्णोरुपाहरत्यप्रभवोः हृणोदकम् समर्थमन्त्र्याः स्य गृणाच्छुचिश्च
वायन्नाभिपंकेरुहसंभवः स्वयम् ३ धातुः कमंडलुजलंतदुरुक्रमस्य पादावने जनपवित्रतया
नरेन्द्र स्वर्धुन्यमूनमसि सापततीनि मार्ष्टि लोकत्रयं भगवतो विशदेवकीर्तिः ४ ब्रह्मादयो लोक
नाथाः स्वनायाय समाहताः सानुगा बलिमाजुहुः संक्षिप्तात्मविभूतये ५ तोयैः समर्हणैः स्त्र-
ग्निर्दिव्यगंधानुलेपनैः धूपैर्दपिः सूरभिर्मिलोजाक्षतफलाकुरैः ६ स्तवनैर्जयशब्दैश्च तद्दी-
र्यमहिमांकितैः नृत्यवादित्रगीतैश्च शंखदुंदुभिनिः स्वनैः ७ जांबवानृक्षराजस्तुभेरीशब्दैर्म-
नोजवः विजयं दिक्षु सर्वास्तु महोत्सवमघोषयत् ८ महीं सर्वां हतां दृष्ट्वा त्रिपदव्याजयाज-
या ऊचुः स्वभक्तुरसूरा दीक्षितस्यात्यमर्षिताः ९ नवा अयं ब्रह्मबन्धुर्विष्णुर्मायाविनां वरः द्वि-
जरूपप्रतिच्छन्नो देवकार्यं चिकीर्षति १० अनेन याचमानेन शत्रुणा बटुरूपिणा सर्वस्व नो ह-
तं भर्तुर्न्यस्तदंडस्य बहिषि ११ सत्यव्रतस्य सततं दीक्षितस्य विशेषतः नानृतं भाषितुं शक्यं ब्र-
ह्मण्यस्य दयावतः १२

तस्य विष्णोरंघ्रिसमर्थ २ लोकत्रयं निमार्ष्टि पवित्रयति ४ संक्षिप्ता उपसंहृता आत्मविभू-
तिः स्वविस्तारो येन तस्मै यथापूर्ववामनरूपेण स्थिता येत्यर्थः ५ ६ ७ ८ त्रिपदविषयाया व्याजयाज्या कपटयाज्ञातयास्व-
भर्तुर्वलेर्महीं हतां दृष्ट्वा अमर्षिताः संतः ऊचुः ९ किमूचुः तदाह न वेदिति सार्द्धैस्त्रिभिः १० ११ १२ ७ ८

४१

रसेरसेन २० रेतसोरेतसि क्रमणेषुपादन्यासेषु ओषधिजातयः ओषधिजातीः २० प्राणेषुइंद्रियेषु २१ सर्वात्मनीत्यादिवाक्या-
 तरम् सूदर्शनमित्यादीनामीशमुपतस्थुरित्युत्तरेणान्वयः २० विद्याधरसंज्ञोसिः २१ मीनकुंडलेमकरकुंडलेस्फुरंतिकिरीटादीनि
 यस्यसः मधुव्रतानांसजोयस्यांतयावनमालयाश्रीवत्सादिभिश्चावृतोभ्यासः २२ उरुक्रमत्वमेवाह क्षितिमिति द्वितीयपदंक्र-
 मतोविक्षिपतस्त्रिविष्टपंतदीयंकंचिन्मात्रंजातंतृतीयायतुनकिंचिदपितत्रहेतुः उरुक्रमस्याधिः त्रिविष्टपादुपर्युपरिगच्छन्

वाण्यांचछंदांसिरसेजलेशंभुवोर्निषेधंचविधिंचपक्ष्मसू अहश्चरात्रिंचपरस्यपुंसोमन्युंललाटेः
 धरणवल्लोभम् २० स्पर्शंचकामंनृपरेतसोः मः पृष्ठेत्वधर्मक्रमणेषुयज्ञम् छायासमृत्युहसितेच
 मायांतनूरुहेष्वोषधिजातयश्च २० नदीश्चनाडीषुशिलानखेषुबुद्धावजं देवगणान्नुषांश्च प्रा-
 णेषुगात्रेस्थिरजंगमानिसर्वाणिभूतानिददर्शवीरः २१ सर्वात्मनीदंभुवनंनिरीक्ष्यसर्वैः स्रराः क-
 स्मलमापुरंग सूदर्शनंचक्रमसत्यतेजोधनुश्चशार्ङ्गस्तनयितुघोषम् २० कौमोदकीविष्णुगदा
 तरस्विनीविद्याधरोऽसिः शतचंद्रयुक्तः तूणोत्तमावक्ष्यसायकौचसूनंदमुख्याउपतस्थुरी-
 शम् २१ स्फुरत्किरीटांगदमीनकुंडलः श्रीवत्सरलोत्तममेखलाबरेः मधुव्रतस्त्रग्वनमालया-
 वृतोरराजराजन्भगवानुरुक्रमः २२ क्षितिपदैकेनचलेर्विचक्रमेनमः शरीरेणादिशश्चबाहु-
 भिः पदंद्वितीयंक्रमतस्त्रिविष्टपंतवैतृतीयायतदीयमणवपि उरुक्रमस्याधिरुपर्युपर्ययोम
 हर्जनाभ्यांतपसः परंगतः २३ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेअष्टमस्कंधेविश्वरूपदर्शनना-
 मविंशतितमोऽध्यायः २० श्रीशुकउवाच सत्यंसमीक्ष्याजभवोनखंदुभिर्हतस्व-
 धामद्युतिरावृतोभ्यगात् मरीचिमिश्राकृषयोबृहद्भूताः सनदनाद्यानरदेवयोगिनः १ ७

महर्जनाभ्यांतपसश्चपरंगतः सत्यलोकंगतइति २३ इत्यष्टमेटीकायांविंशोऽध्यायः २० एकविंशोपदापूर्तिमिषेणबलि-
 बंधनम् विष्णुनाकृतमुत्कर्षंतस्यप्रथयितुंजने १ उरुक्रमस्याधिरुपर्युपर्ययोमः परंगतइत्युक्तंततः किंचित्तंतदाह सत्यंसत्यलोकंप्रा-
 संतमधिसमीक्ष्याजभवोऽभ्यगात् तयामरीचिमिश्राकृषयश्चेतिद्वयोरन्वयः कथंभूतो जभवः हरेरंधेर्नखा एवेंदवः तैर्हतास्वधा-
 म्द्युतिर्यस्यसः स्वयंचतैरावृतः छलः हेनरदेवबृहद्भूतायोगिनश्च १ ७

मा-अ-दी-

४०

जालकं मुक्ताभरणविशेषः तन्मालावती अवनेजनीनामपांकलशंभृतं पूर्णम् १७ १८ १९ २० अवर्द्धत वाञ्छातः प्रतिगृह्यता
मिति बलिना पूर्वमुक्त्वात् गुणत्रयमात्मनियस्यतत् अतएव भूः स्वमित्यादयो यद्यस्मिन् आसतस्तथितवन्तः २१ ऋत्विगादि

अ०

२९

विंध्या बलिस्तदागत्य पत्नी जालकमालिनी आनिन्ये कूलशंभौ मेमवने जन्यपांभृतम् १७ यजमा
नः स्वयंतस्य श्रीमत्यादयुगं मुदा अवनिज्या वहन्मृद्धितं तपो विश्वपावनीः १८ तदा सरं द्रं दिवि
देवतागणागंधर्वा विद्याधरसिद्धचारुणाः तत्कर्म सर्वैः पितृगुणत आज्जवे प्रसूनवर्षे वर्षेषु मुदाः
न्विताः १९ नेदुर्महुर्दुष्प्रयः सहस्रशो गंधर्वा किंपुरुषकिन्नरा जगुः मनस्विनानेन कृतं सुदुष्करं वि
द्वानदाद्यद्रिपवजगत्रयम् २० तं वामनरूपमवर्द्धता द्रुतं हरेरनंतस्य गुणत्रयात्मकं भूः स्वदिशो
द्यौर्विवराः पयोधयस्तिर्यङ् नृदेवा ऋषयो यदा सत २१ काये बलिस्तस्य महाविभूतः सहस्रिगाचा
र्यसदस्य एतत् ददर्श विश्वत्रिगुणगुणात्मके भूतो द्रियार्थाशयजीवयुक्तम् २२ रसामचष्टां धितु
लेः यपादयो मेही महीध्रान् पुरुषस्य जंघयोः पतन्निणोजानुनि विश्वभूते रूवेर्गिणं मारुतमिदं स
नः २३ संध्याविमोर्वासिगुह्य ऐक्षत्प्रजापती नृजघने आत्मसुरव्यान् नाभ्यां नभः कुक्षिषु सप्त
सिंधून् रुक्रमस्योरसि चक्षुमालाम् २४ तदद्य गन्धमस्तनयो मुरारिर्कृतचसत्यं च मनस्यथेदुम् भि
यंच वक्षस्य रविदहस्तां कंठे च सामानि समस्तरफान् २५ इन्द्रप्रधानान् मरान् भुजेषु तत्कणयोः
क्कुभो द्यौश्च मूर्ध्नि केशेषु मेघान् श्वसननासिकायामक्ष्णोश्च सूर्यं वदने च वन्हिम् २६

४०

सहितो बलिस्तस्य हरेः काये एतद्विश्वं ददर्श २३ तदेव प्रपंचयति रसामिति पादोनेः सप्तभिः मारुतंगणं वायुसंघम् इन्द्रस्य से-
ने वसेनायस्य सः इन्द्रपदे स्थितत्वात् अचष्ट ऐक्षत् २३ आत्मा स्वयं बलिर्मुख्यो येषां तान् ऋक्षमालानक्षत्रपंक्तिम् २४ अंग
हैराजन् समस्तान् रेफान् च शब्दान् २५ द्यौश्च द्यां च २६

तर्हि न देयमेवेति चेत्तत्राह श्रेय इति दुस्त्यजैरसुभिरपिको विकल्पो विचारः ७ येदैत्येदैर्युद्धे अनिवर्त्तिभिरियं बुभुजे उपभुक्ता
तेषां महि लोकान् परलोकं च भोगानिति वाकालोऽग्रसीत् संवत्तवान् न तु भुवि तैरधिगतं प्राप्तं यशोऽग्रसीत् अतः कीर्तिरे
वसाध्याना न्यदिति भावः ८ देहत्यागादपि धनत्यागे कीर्तिर्भवतीत्याह सुलभा इति तनुं त्यजंतीति तनुत्यजः तीर्थपात्रे अ
तोऽतिदुष्करो धनत्याग एव मया कार्य इति भावः ९ तर्हि निर्धनत्वेन देन्यस्यादिति चेत्तत्राह मनस्विन इति यादृशतादृशाना

श्रेयः कुर्वन्ति भूतानां साधवो दुस्त्यजा सुभिः दध्यङ्ग शिवि प्रभृतयः को विकल्पो धरादिषु ७ यैरि
यं बुभुजे ब्रह्म नूदैत्येदैरनिवर्त्तिभिः तेषां कालोऽग्रसीत् लोकान् नयशोऽधिगतं भुवि ८ सुलभायु
धिविप्रर्षेत्पुनित्वास्तनुत्यजः न तथा तीर्थ आयाते अद्भुता ये धनत्यजः ९ मनस्विनः कारुणि
कस्य शोभनं यदर्थिकामोपनयेन दुर्गतिः कुतः पुनर्ब्रह्मविदा भवादृशांततो बटोरस्य ददामि वा
छितम् १० यजंतियज्ञं क्रतुभिर्यमादृता भवत आम्नाय विधानं को विदाः स एव विष्णुर्वरदोऽ
स्तुवापरो दास्याम्यसुष्मैश्चितीमीप्सितां मुने ११ यदप्यसावधर्मेण मां बध्नीयादनागसम् तथा
येन न हि सिष्ये भोत ब्रह्मतनुरिपुम् १२ एष वा उत्तमश्लोको न जिहासति यच्च शः हृत्वा मे नाहरे
त्पुनर्देशयति न ह तो मया १३ श्रीशुक उवाच एवमश्रद्धितं शिष्यमनादेशं करं गुरुः
शशाप देवप्रहितः सत्यसंधं मनस्विनम् १४ दृढपंडितमान्यज्ञः स्तब्धोऽस्य स्मदुपेक्षया म
च्छासनातिगोयस्त्वमन्विराद्भूयसे श्रियः १५ एवं शप्तः स्वगुरुणा सत्यान्नचलितो महान्
वामनाय ददावेनामर्चिर्त्वादकपूर्वकम् १६ मयर्थिनां कामोपनयेन कामपूरणेन दुर्गतिर्देन्यमिति यत् तच्छो

भनं भद्रमेव भवादृशानां तु कामोपनयेन दुर्गतिः शोभनमिति किं पुनर्वक्तव्यमित्यर्थः १० ननु नायं बटुः किंतु विष्णुस्तव शत्रुरि
त्युक्तं तर्हि स्तरामेव दास्यामीत्याह यजंतीति परः शत्रुर्वास्तु ११ १२ यद्यदियं शो न जिहासति तर्हि युद्धेऽयं मां हत्वा एनां ह
भिं हरेत् शयीत वा सम्यक्ज्ञातः सन् मम चित्ते शयीतेति वास्तवोर्थः १३ अश्रद्धितमजातश्रद्धम् १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

भा.भ.टी.

२९

ननु तर्हि इदमनृतमेव सर्वदा सेव्यं स्यान्नत्याह सर्वमिति तथा च श्रुतिः अथैतत्पूर्णमभ्यासं यन्नेति स यत्सर्वेनेति ब्रूयात्पापिका
 स्य कर्तृर्जायेत सैनं तत्रैव हन्यादिति अतो वृत्तिसंकटादिष्वनृतं न दोषायैत्युपसंहरति स्त्राषु प्रोत्साहनेन वशीकरणेन म
 णिपरिहासे विवाहे च वरादिस्तु तौ गवां ब्राह्मणानां च हितार्थं हिंसायां च कस्यचित्प्राप्त्याम् तथा च याज्ञवल्क्यः वर्णिनां हि व
 धो यत्र तत्र साक्ष्यं नृतं वदेदिति तथा च श्रुतिः तस्मात्काल एव दद्यात् कालेन दद्यात् तत्सत्यानृतं मिश्रुनी करोतीति ४२ इत्य
 ष्टमस्कंधे टीकायामेकोनविंशोऽध्यायः १९ विंशेनृतमीतो सौ ज्ञात्वाऽपि कपटं हरेः ददावेव ततो विष्णुः सहसाऽ

सर्वेनेत्यनृतं ब्रूयात्स दुष्कर्तृः श्वसन्मृतः स्त्राषु नर्मविवाहे च वृत्त्यर्थे प्राणसंकटे गोब्राह्मणार्थं हिंसा
 यां नानृतं स्याज्जुगुप्सितम् ४२ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे वामनप्रोक्तम्
 कोनविंशोऽध्यायः १९ श्रीशुक उवाच बलिरेवंगृहपतिः कुलाचार्येण भाषितः तूष्णीं भू
 त्वा क्षणं राजन्नुवाचा वहितो गुस्म १ बलिरुवाच सत्यं भगवता प्रोक्तं धर्मो यंगृहमेधिनाम्
 अर्थं कामं यशो वृत्तियो न बाधेत कर्हिचित् २ स चाहं वित्तलोभेन प्रत्याचक्षे कथं हि जम् प्रतिश्रु
 त्य ददामीति प्राहादिः कितवो यथा ३ न ह्यसत्यात्परो धर्म इति होवाच भूरियम् सर्वं सोढुमलं मन्ये
 ऋते लीकं परं नरम् ४ नाहं विभो मि निरयान्ना धन्यादस्मत्स्वार्णवात् न स्थानं च वना न्मृत्योर्य
 था विप्रप्रलभनात् ५ यद्यद्वा स्य तिलोकेऽस्मिन्संपरतधनादिकम् तस्य त्यागे निमित्तं किं विप्र
 स्तुष्येन्न तेन चेत् ६

वर्द्धताद्भुतम् ११ भगवता त्वया प्रोक्तं सत्यम् किंतु तयोऽर्थकामादिकं न बाधेत सहि गृहमेधिनां
 धर्म इति २ कथं प्रत्याचक्षे निराकरोमि ३ ४ न ह्यसत्यात्परो धर्म इति होवाच भूरियम् सर्वं सोढुमलं मन्ये
 ५ यद्यद्वा स्य तिलोकेऽस्मिन्संपरतधनादिकम् तस्य त्यागे निमित्तं किं विप्र
 टपरिहारार्थं मर्द्धं दीयतामिति चेत् तत्राह तस्येति विप्रश्चेत्तेनार्थेन दत्तेनापि न तुष्येत् तर्हि तस्यार्थस्य त्यागे दाने किं निमित्तं न
 किंचित् याचितादल्पस्य दाने विप्रस्यासंतोषेण दानं व्यर्थमेव स्यात् अतस्तद्याचितं सर्वं देयं किंचिदिति भावः ६ ७

अ.

१९.

२९.

एतदेवदृष्टान्तेन स्पष्टयति तद्यथा वक्ष्यते मूलः शक्यति अचिरादेवोद्धर्तते पतति च एवं नष्टमनृतं तस्य स आत्मा देहः शु-
 ष्येत् यद्यपि चक्षुरा एवमेवानृतं वदन्नात्मानमाविर्मूलं करोतीत्येवं निन्दया अनृतं निषिद्धं तथाऽप्युपसंहाराजुसारेण तत्केवला-
 नृतविषयमित्यभिप्रेत्य एवं व्याख्यातं दयेत त्वेतेनेति च तथैवोक्तेः तथा च श्रुतिः ओमिति सत्यं नेत्यनृतं तदेतत्पुष्पं फलं वाचो य-
 त्सत्यं स हे श्वरो यशस्वी कल्याणकीर्तिर्भविता पुष्पं हि फलं वाचः सत्यं वदत्यथैतन्मूलवाचो यदनृतं तद्यथा वक्ष्यते आविर्मूलः शु-
 तिस उद्धर्तते एवमेवानृतं वदन्नाविर्मूलमात्मानं करोति स शक्यति स उद्धर्तते तस्मादनृतं न वदेद्दयेत त्वेतेनेति एतेन अने-
 ननु अनृतेन दयेत संकटेऽप्यात्मानं रक्षेदिति श्रुत्यर्थः ४० सर्वथा सत्यवचने देहो न निर्वहेदिति स्फुटीकर्तुं सत्यस्य दोषान् अ-

तद्यथा वक्ष्यते मूलः शुष्यत्युद्धर्तते चिरात् एवं नष्टमनृतः सद्य आत्मा शुष्येन्न संशयः ४० परा-
 श्रित्तमपूर्णं वा अक्षरं यत्तदोमिति यत्किंचिदोमिति ब्रूयात्तेन रिच्येत वैपुमान् ४१ भिक्षवे
 सर्वमो कुर्वन्नालं कामेन चात्मने अर्थे तत्पूर्णमभ्यात्मयच्च नेत्यनृतं वचः ४२

नृतस्य गुणानाह परागिति हाभ्याम् यदोमित्यक्षरं तत्पराकूदूरे अर्थे गृहीत्वाऽचतीति पराकूरित्तमिति श्रुतिपदस्य व्याख्यानम्
 पूर्णं वैदिति तत्तस्मात् अर्थिनो यत्किंचिदोमिति दास्यामीति ब्रूयात् तेन रिच्येत न्यूनो भवेत् किंच भिक्षवे सर्वमो कुर्वन् दास्यामी-
 त्यो कुर्वन् आत्मने कामेन नालं पर्याप्तो न भवति तस्य भोगो न सिध्यतीत्यर्थः तथा च श्रुतिः पराग्वै एतद्विक्तमक्षरं यदेतदोमिति
 तद्यत्किंचामित्याहात्रैवास्मै तद्विच्यते स यत्सर्वमो कुर्याद्विच्यादात्मा न संकामेभ्यो नालं स्यादिति ४१ नेति यदनृतं वचः एतत्पूर्णम्
 अर्थव्यवायाभावात् अभ्यात्मं चेति चकारान्वयः आत्मनोऽभिमुखमन्यस्यार्थमाकर्षतीत्यभ्यात्मम् यो हि नित्यं मम किंचिदपि
 नास्ति सीदामीति ब्रूते सहितेनानृतं तेन परेषामर्थानाकर्षतीति प्रसिद्धम् ४२

भा. अ. टी.

३८

अ.

१९

तथाऽपि प्रतिश्रुतं संपादनीयमेवेति चेन्न ब्रह्म क्रमत इति द्वाभ्याम् एकेन पदा पादव्यासेन भूमिं क्रममाणस्येत्यर्थः तार्तीयस्य तृतीय
पादव्यासस्य ३८ तथाऽपि सर्वस्वदानात् कीर्तिस्तावद्भविष्यतीति चेन्न ब्रह्म नतदानमिति तपःचिन्तैकाग्र्यम् कर्मपूर्तम् ३९
ननु तर्हि प्रतिश्रुत्यनेतिकथमनृतं वाच्यं तत्राह साद्वैः षड्विः अत्रापि सत्यानृतव्यवस्थायां बहुच श्रुत्या हि प्रथममोमिति सत्यं
नेत्यनृतमित्यादिना सत्यानृतयोर्लक्षणपूर्वकं स्तुतिनिंदाभ्यां सत्यं विहितमनृतं च निषिद्धम् अनंतरं च परागूवा एतद्विक्तम-
क्षरमित्यादिना सत्ये दोषान् अनृते च गुणानुक्ता तस्मात्काले एव दद्यात् काले न दद्यात् सत्यानृते मिथुनी करोतीत्युपसंहा

क्रमतो गांपदे केने द्वितीयेन दिवं विभोः स्वचकायेन महता तार्तीयस्य कुतो गतिः ३८ निष्ठां तेन नरके
मन्येत्थ प्रदातुः प्रतिश्रुतम् प्रतिश्रुतस्य योनीशः प्रतिपादयितुं भवान् ३९ नतदानं प्रशंसति यो
न वृत्तिर्विपद्यते दानं यज्ञस्तपः कर्म लोके वृत्तिमतो यतः ३९ धर्माय यशसैः थयि कामाय स्वर्ज
नाय च पंचधा विभजन् वित्तमिहामुत्र च मोदते ३९ अत्रापि बहुचैर्गतिशृणु मेः सरसत्तम
सत्यमोमिति यत्प्रोक्तं यन्नैत्याहानृतं हितत् ३८ सत्यं पुष्पफलविद्यां दात्स वृक्षस्य गीयते वृक्षेऽ
जीवति तन्न स्यादनृतं मूलमात्मनः ३९

रेण वृत्तिसत्त्वविषयनृतमथनुज्ञातं तमिमं श्रुत्यर्थं दर्शयन्नाह ओमित्यंगीकरेण यत्प्रोक्तं तत्सत्यं नेति यदाह तदेवानृतं
३८ तत्तु सत्यमवदन् नानासिद्धतीत्याशयेनाह सत्यं पुष्पफलविद्यां जानीयात् आत्मवृक्षस्य देह रूपस्य वृक्षस्य गीय-
ते श्रुत्योच्यते इत्यर्थः पा० अनुसंगमम् यद्यपि श्रुत्या वाचः सत्यं पुष्पं फलं चेति उक्तं तथाऽपि वाचो देह निर्वाहाधीनत्वादा-
त्स वृक्षस्येति प्रस्तुतावसारेणानुसंगमम् तद्वत् पुष्पफलस्थानीयं सत्यं ततः किमत आह वृक्षे देहे जीवति तत्पुष्पफलं न स्यात् सा-
नस्यादिति पाठे श्रुत्युक्ताया वाचः परमं तदेवाहानृतं तत्त्वात्मनो देहस्य मूलम् ३९

३८

कामं यथेच्छं सम्यक्पादप्रसारणे १: अतएव तथा करिष्यतीति २: पुनरपि निःस्पृहत्वमेवाविष्कुर्वन्नाह यावदिति स
सभिः ३: नववर्षसमेतेन दीप्ते ४: सप्तानां द्वीपवराणामिच्छया ५: तृष्णाया अतंतनगताः इत्यस्माभिः श्रुतम् ६: असं

नपुमान्मात्रं न ज्यभूयो याचितुमर्हति तस्माद्भुत्तिकरीं भूमिं बलोकामं प्रतीच्छमे ७: श्रीशु
कउवाच ८: यावन्तो विषयाः प्रेषास्त्रिलोक्यामर्जितं द्रियम् न शक्नुवन्ति ते सर्वे प्रतिपूरयितुं नृप
९: त्रिभिः क्रमैरसंतुष्टो द्वीपेनापि न पूर्यते नववर्षसमेतेन सप्तद्वीपवरेच्छया १०: सप्तद्वीपाधि
११: पो नृपा वै न्यगयादयः अर्थकामैर्गतानां तंतृष्णाया इति नः श्रुतम् १२: यदृच्छयोपपन्नेन स
तुष्टो वर्तते सखम् नासंतुष्टस्त्रिभिर्लोकैरर्जितात्मोपसादितैः १३: पुंसोऽयं संसृतेर्हेतुरसंतोषो
१४: र्थकामयोः यदृच्छयोपपन्नेन संतोषो मुक्तये स्मृतः १५: यदृच्छालाभतुष्टस्य तेजो विप्रस्य वर्द्धते
तत्प्रशाम्यत्यसंतोषादभसंवाशुशुक्षणिः १६: तस्मात्त्रिणिपदान्येव वृणोत्वद्वरदर्षभात् एताव
तैव सिद्धोऽहं विन्तयावत्प्रयोजनम् १७: श्रीशुकउवाच १८: इत्युक्तः सहसन्नाहवाच्छातः
प्रतिगृह्यताम् वामनायमर्हांदातुं जग्राह जलभाजनम् १९: विष्णवेक्ष्मां प्रदास्य तमुशना अस
रेश्वरम् जानंश्चि कीर्षितं विष्णोः शिष्यं प्राह विदांवरः २०: शुक्राचार्यउवाच २१: एष वैरोच
ने साक्षाद्भगवान्विष्णुरव्ययः कश्यपाददिते जातो देवानां कार्यसाधकः २२: प्रतिश्रुतं त्वयैतस्मै
यदनर्थमजानता न साधु मन्ये दैत्यानां महानुपगतोऽनयः २३: एष ते स्थानमैश्वर्यं श्रियं तेजो य
शः श्रुतम् दास्यत्याच्छिद्यशक्राय मायामाणवको हरिः २४: त्रिभिः क्रमैरिमां लोकान् विश्वका
यः क्रमिष्यति सर्वस्वं विष्णवे दत्त्वा मूढवर्तिष्य सेकथम् २५:

तुष्टस्तु प्राप्तेस्त्रिभिर्लोकैरपि न सखं वर्तते २६: २७: आशुशुक्षणिः अग्निः २८: सिद्धोऽहं ह्युक्तार्थः एतावतैव सर्वस्वापहारसिद्धे
रिति गृह्यतां भिप्रायः तदेवाह विन्तं हियावत्प्रयोजनमेव अधिकस्य क्लेशावहत्वादित्यर्थः २९: ३०: अनयः अन्यायः ३१: अ
न्यायमवाह एष इति ३२: ननु मया पदत्रयमेव प्रतिश्रुतं नाधिकं तत्राह त्रिभिरिति क्रमतामिति चेत्तत्राह सर्वस्वमिति ३३:

भा. भ. टी.

३७

नददर्शान्तः प्रविष्टत्वात् ११ पुमान्यतः सकाशान्नावर्तते तद्ब्रह्मवन्नूनगतः नित्यमुक्तत्वात् इति वास्तवोऽर्थः १२ कथं नामासौ
 शूरशिरोमणिः जीवन्नेव कातरवद्वैरमुपेक्षितवानित्याशङ्क्याह वैरानुबंधएतावानामृत्योर्भवति देहिनां देहे निगूढाभिमान
 वतां शूराणां तथा अहंमानेनोपहृंहितो मन्युश्च भवत्येव यतोऽज्ञानप्रभवः अज्ञाननिवृत्तेः प्राक् पौरुषत्यागो मांघमेवत्यर्थः
 १३ तदेवं पूर्वजान् स्तुत्वा तस्मिन् रंस्तोति पितेति द्विजवेषधारिणो मद्द्वैरिणो देवा एतेन तु द्विजा इति तद्विद्वानपि स्याचितः
 सन्स्वायमायुर्देवैर्यो ददौ १४ १५ मम पदासंमितानीति त्रिविक्रमपदाः क्षिप्रायेण न चानृतवादः तत्रापि स्वपदत्वानपग

सतन्त्रिकेतं परिमृश्य शून्यमपश्यमानः कुपितो न नाद क्षमां द्यां दिशः खं विवरान् समुद्रान् वि
 ष्णुं विचिन्वन्नददर्शवीरः ११ अपश्यन्निति होवाच मयान्विष्टमिदं जगत् भ्रातृहामेगतो नूनं
 यतो नावर्तते पुमान् १२ वैरानुबंधएतावानामृत्योरिह देहिनाम् अज्ञानप्रभवो मन्युरहंमानो
 पहृंहितः १३ पिता प्रहाद पुत्रस्ते तद्विद्वान् द्विजवत्सलः स्वमायुर्द्विजलिङ्गो यो देवैर्योऽदात्सया
 चितः १४ भवानाचरितान्धर्मानास्थितो गृहमेधिभिः ब्राह्मणैः पूर्वजैः शूरैरन्यैश्चोद्दामकीर्ति-
 भिः १५ तस्मान्त्वन्तोमहीमीषहृणोऽहं वरदर्शभात् पदानि त्रीणि दैत्यैर्द्रुसमितानि पदामम १६
 नान्यत्ते कामयैराजन् वदान्यात् जगदीश्वरात् नैनः प्राप्नोति वै विद्वान्यावदर्थपरिग्रहः १७
 नलिरुवाच अहो ब्राह्मणदायादवाचस्ते वृद्धसंमताः त्वं बालो बालिशमतिः स्वार्थं प्रत्यबुधो
 यथा १८ मां वचोभिः समाराध्य लोकानामेकमीश्वरम् पदत्रयं वृणीते योऽबुद्धिमान् द्वीपदायु
 षम् १९ मात् १९ यावदर्थमेव परिग्रहो यस्य सः १७ ईश्वरस्यापियाच्चाकारणं याच्चा प्रकारं चोक्ता बलेर्वंधनप्रश्नोत्त

रत्वेन तस्य गर्वातिरेकेणाधिदोषप्रकारमाह अहो इति त्रिभिः तेवाचो वृद्धानां संमताः त्वं तु बालो बालिशमतिश्च बालिशा
 नाम ज्ञानाभिवमतिर्यस्य अतएव स्वार्थं प्रतियथावदबुधः वस्तुतस्तु बाल इव अबालिशमतिश्चेति च्छेदः स्वार्थं प्रत्यबु
 ध इति च भक्तानामेवार्थं बुद्धसेन स्वार्थं परिपूर्णस्य तव तद्वातिरेकेण स्वार्थभावादित्यर्थः १८ अबुधत्वमेवाह मा
 मिति द्वीपस्य दाश्रुपदानारम् अबुद्धिमान् वस्तुतस्तु बुद्धिमान् इत्येव च्छेदः १९

अ.
१९

३७

ऊनविंशोत्तरहरिणायाचितेनपदत्रये प्रतिश्रुतेचबलिनाजानन्मृगुरवारयत् १ दातुः स्तुतिः स्वयंतुष्टिरित्यादिप्रस्तुतोचि
तम् वक्तव्यमितिभिर्क्षुंस्तुशिक्षयन्नाहवामनः २ १ वचस्तवेतदितिषोडशभिः हेजनदेवसांपरायेपारलौकिकेयमेपि
तामहश्चप्रहादः प्रमाणम् २ निःसलस्यलक्षणंयोहिजातयेयाचकायप्रत्याख्यातानददामीतिवक्ता कृपणस्यलक्षणंप्र-

श्रीसुकउवाच इतिवैरोचनेवकिं धर्मयुक्तंससूनृतम् निशम्यभगवानुप्रीतः प्रतिनं
द्येदमब्रवीत् १ **श्रीभगवानुवाच** वचस्तवेतज्जनदेवसूनृतंकुलोचितंधर्मयुतंयशस्कर
म् यस्यप्रमाणंमृगवःसांपरायेपितामहःकुलवृद्धः प्रशांतः २ नत्येतस्मिन्कुलेकश्चित्तनिःस
लःकृपणःपुमान् प्रत्याख्याताप्रतिश्रुत्ययोवाऽदाताहिजातये ३ नसंतितीर्थेयुधिच्चारिणाः
थिताः पराङ्मुखायेलमनस्विनोनृपाः युष्मत्कुलेयद्यशसाऽमलेनप्रहादुद्गातियथोडुपःखे
४ यतोजातोहिरण्याक्षश्चरन्नेकइमामहीम् प्रतिवीरंदिग्विजयेनाविदत्तगदायुधः ५ यंवि
निर्जित्यकृच्छ्रेणविष्णुःक्ष्मोद्धारआगतम् नेत्मानंजयिनमेनेतद्दीर्घंभूर्यनुस्मरन् ६ निश
म्यतद्वधंभ्रातोहिरण्यकशिपुःपुरा हंतुंभ्रातृहणंकुब्धोजगामनिलयंहरः ७ तमायांतसमा
लोक्यशूलपाणिंकृतांतवत् चिंतयामासकालज्ञोविष्णुर्मायाविनांवरः ८ यतोयतोहंतत्रासौ
मृत्युप्राणमृतामिव अतोऽहमस्यहृदयंप्रवेक्ष्यामिपरागृहशः ९ एवंसनिश्चित्यरिपोःशरीर
माधावतोनिर्विविशोऽस्मरेद्भ्रंश्वासानिलांतर्हितसूक्ष्मदेहस्तस्याणरंध्रेणविविग्रचेताः १०

यमंप्रतिश्रुत्ययोवानदातेति ३ तीर्थेदानावसरेयतयस्मिन्युष्मत्कुले ४ यतःयस्मिन्जातः ५ क्ष्मोद्दारेभूम्याउद्दारेउ
द्धारणे ६ ७ परागृहशःबहिर्दृष्टेः ८ अतोहृदयोस्थितंमानज्ञास्यतीत्येवंनिश्चित्य श्वासानिलेऽर्हितः सूक्ष्मोदेहोय
स्य विविग्रमतिकंपितंचेतोयस्य अनुकंपितचित्तइतिवास्तवोऽर्थः १०

भा. अ. टी.

३६

२२ हयमेधवाटमश्चमेधमंडपं विवेश २३ उपवीताजिनमुपवीतकट्टतमजिनमेवउत्तरमुत्तरोयंयस्यतम् २४ संक्षिप्ताभि
भूताः संतः २५ रूपस्यात्तुरूपाभवयवायस्यतंदृष्टेतिशेषः २६ २७ चंद्रमौलिश्चेत्यन्वयः अप्यर्थेचकारः चंद्रमौलिरपिगं

तेत्ररत्विजोयजमानः सदस्याहृतविषोवामनतेजसानृप सूर्यः किलायात्युतवाविभावसः सनत्कुमा
रोऽयदिदृक्षयाक्रतोः २२ इत्थं सशिष्येषु भृगुष्वनेकधावितर्कमाणो भगवान्सवामनः सदंडछत्रं
सजलंकमंडलुं विवेश विभ्रद्वयमेधवाटम् २३ मौज्यामेखलयावीतमुपवीताजिनोत्तरम् जटिलं
वामनं विप्रमायामाणवकं हरिम् २४ प्रविष्टं वीक्ष्य भृगवः सशिष्यास्ते सहाग्निभिः प्रत्यगृह्णन्स
मुत्थाय संक्षिप्तास्तस्य तेजसा २५ यजमानः प्रमुदितो दर्शनीयमनोरमम् रूपानुरूपावयवंतस्मा
आसनमाहरत् २६ स्वागतेनाभिनद्याथपादौ भगवतौ बलिः अवनिज्या च यामास सुक्तसंगं
मनोरमम् २७ तत्पादशौचं जनकल्मषापहसं धर्मवित्तमूर्त्यदधात्कमंगलम् यद्देवदेवो गिरि
शश्चंद्रमौलिर्देधारमुर्ध्वापरयाचभक्त्या २८ बलिरुवाच स्वागतं तेन मस्तुभ्यं ब्रह्मन् किं
करवामते ब्रह्मर्षिणांतपः साक्षान्मन्येत्वार्यवपुर्धरम् २९ अद्यनः पितरस्तृप्ता अद्यनः पावितं
कुलम् अद्यस्विष्टः क्रतुरयं यद्भवानागतो गृहान् ३० अद्याग्रयो मे सहता यथाविधि द्विजात्मज
त्वच्चरणावनेजनेः हताहसो वाभि रियंच भूरहो तथा पुनीता तनुभिः पदेस्तव ३१ यद्यद्वटो वा
छसितत्पतीच्छमेत्वा मर्थिनं विप्रसुतानुतर्कये गांकांचनं गुणवद्भाममृष्टतथान्नपेयमुतवावि
प्रकन्याम् ग्रामान्समृद्धान् तुरगान् गजान् वारयांस्तथाऽहत्तमसंप्रतीच्छ ३२ इति श्रीभा
गवते महापुराणे अष्टमस्कंधे बलि वामनसंवादे अष्टादशोऽध्यायः १८

गारूपं यन्मृत्मादधारेत्यर्थः २८ हे
आर्यत्वालां साक्षात्पश्यं ब्रह्मर्षिणांतप एव मन्ये कथं भूतंतपः वपुर्धरं मूर्तिधारि २९ ३० तच्चरणावनेजनेर्वाभिर्हृतं महोय
स्यतस्य मे पुनीतापवित्रीकृता ३१ मेमन्तः प्रतीच्छ गृहाण हे अहत्तम पूज्यतम ३२ इत्यष्टमेटीकायामष्टादशोऽध्यायः १८

च

३६

विस्मयांतरमाह यत्तदिति यत्तद्वर्णनरिधारयत् प्रकटितवान् तेनवपुषामातापित्रोः संपश्यतोरेवामनोबहुर्बभूव दि
व्यगतिः अद्भुतचेष्टितः सयंकथंभूतः अव्यक्तचिद्रूपः कथमधारयत् भातिर्दीप्तिः विभूषणानिचआयुधानिचतैर्व्यक्तं य
थाभवतितया १२ कर्माणिजातकर्मादीनि १३ १४ वनस्पतिः वनानांपतिसोमः १५ १६ पात्रिकांभिक्षापात्रीम् १७ सएवं

दृष्ट्वाः दितिस्तंनिजगर्भसंभवंपरंप्रमांसंमुदमापविस्मिता गृहीतदेहंनिजयोगमाययाप्रजाप
तिश्चाहजयेतिविस्मितः ११ यत्तद्वर्णनरिधारयत् प्रकटितवान् तेनवपुषामातापित्रोः संपश्यतोरेवामनोबहुर्बभूव दि
व्यगतिः अद्भुतचेष्टितः सयंकथंभूतः अव्यक्तचिद्रूपः कथमधारयत् भातिर्दीप्तिः विभूषणानिचआयुधानिचतैर्व्यक्तं य
थाभवतितया १२ कर्माणिजातकर्मादीनि १३ १४ वनस्पतिः वनानांपतिसोमः १५ १६ पात्रिकांभिक्षापात्रीम् १७ सएवं
कारयामासः पुरस्कृत्यप्रजापतिम् १३ तस्योपनीयमानस्यसावित्रीसविताब्रवीत् दृहस्पतिर्ब्र
ह्मसूत्रंमेखलांकश्यपोऽददात् १४ ददौकृष्णाजिनंभूमिर्दंडसोमोवनस्पतिः कोपीनाच्छादनं
माताद्योश्चब्रजगतःपतेः १५ कमंडलुर्वदगर्भःकुशान्सप्तर्षयोऽददुः अक्षमालांमहाराजसर
स्वत्यव्ययात्मनः १६ तस्माद्वत्युपनीताययक्षराट्पात्रिकामदात् भिक्षांभगवतीसाक्षादुमाऽह
दंबिकासती १७ सब्रह्मवर्चसेनैवंसभासंभावितोबहुः ब्रह्मर्षिगणसंजुष्टामत्यराचतमारिषः १८
समिद्धमाहितंवह्निंकृत्वापरिसमूहनम् परिस्तोर्यसमभ्यर्च्यसमिद्धिरजुहोह्विजः १९ श्रुत्वाऽश्वमे
धैर्यजमानमूर्ज्जितबलिंभृगूणासुपकल्पितैस्ततः जगामतत्राखिलसारसंभृतोभारेणगांसनम
यन्पदेपदे २० तंनर्मदायास्तदुत्तरेबलेयैर्ऋत्विजस्तेभृगुकच्छसंज्ञके प्रवर्त्तयंतोभृगवःऋतू
न्तमव्यचक्षतारादुदितंयथारविम् २१

संभावितोमारिषः श्रेष्ठोबहुर्ब्रह्मवर्चसेनब्रह्मर्षिगणसंजुष्टांतांसभामति
क्रम्यारोचत १८ १९ यदर्थंबहुर्बभूवतदाह ऋतेत्यादियावत्समाप्तिर्यजमानंयजंतंभृगूणांभृगुभिः उपकल्पितैः प्रवर्त्तितैः अ
खिलेनसारेणबलेनसंभृतः संपूर्णः २० नर्मदायाउत्तरेतदभृगुकच्छसंज्ञकेक्षेत्रेऋतून्तमंप्रवर्त्तयंतोबलेः ऋत्विजोभृगवः ते
तंव्यचक्षत अपश्यन् आरात्समीप एवोदितंरविमिवेतिऋत्विगादयः सूर्यः किलेत्येवमादिव्यतर्कयन्निति शेषः २१

मा. अ. टी.

२५

अपराजो मकरः तराकारयोः कुंडलयोस्तिषाउल्लसंती श्रीवदनांबुजेयस्य श्रीवत्सोवक्षसि यस्य वलयैरंगदेश्वसहो ह्यसंति किरीटा
दानियस्य २ श्रीमत्यावनमालयाविराजितः वेश्मगतंतमः ३ अभिजिह्वादेवाः नगाः पर्वताः ४ तस्यादुर्भावि समथमाह श्रोणा
यामिति भाद्रपदशुक्लद्वादशीश्रवणद्वादशीति प्रसिद्धान्तस्यांतत्रापिश्रोणायांश्रवणस्थे चंद्रइत्यर्थः तत्रापिश्रवणस्य प्रथ-
मांशोभिजितिनक्षत्रे तच्चक्रत्यादशितम् अभिजिन्नामनक्षत्रसु परिषदपादानामधस्ताच्छ्रोणायादिति एवंविशिष्टेषु

अ०

१८

श्यामावदातोऽपराजकुंडलविषोऽल्लसच्छ्रीवदनांबुजः पुमान् श्रीवत्सवक्षसवल्यांगदोल्लसत्किरी
टकांचीगुणचारुनूपुरः २ मधुव्रतव्रातविष्णुष्टयास्वयाविराजितः श्रीवनमालयाहरिः प्रजापतेर्व
श्मतमः स्वरोचिषाविनाशयनकंठनिविष्टकौस्तुभः ३ दिशः प्रसेदुः सलिलाशयास्तदा प्रजाः प्रह
ष्टाकृतवोगुणान्विताः घोरतरिक्षंसितिरभिजिह्वागावो द्विजाः संजहृषुर्नगाश्च ४ श्रोणायां
श्रवणद्वादश्यामुहूर्त्तेऽभिजितिप्रभुः सर्वे नक्षत्रताराद्याश्चक्रस्तज्जन्मदक्षिणम् ५ द्वादश्यासवि
तातिष्ठन्मध्यंदिनगतो नृप विजयानामसाप्रोक्तायस्यां जन्मविदुर्हरेः ६ शंखदुदुभयोर्नंदुर्मूदग
पणवानकाः चित्रवादित्रतूर्याणां निर्घोषस्तुमुलोभवत् ७ प्रीताश्चाप्सरसाः नृत्यन्गंधवप्रव
राजगुः तुष्टुवुर्मुनयो देवामनवः पितरोऽग्नयः ८ सिद्धविद्याधरगणाः सकिंपुरुषकिन्नराः चार
णायक्षरक्षांसि सपणां भुजगोत्तमाः ९ गायंतोऽतिप्रशंसंतो नृत्यंतो विबुधानुगाः अदित्या आ
श्रमपदंकुसुमैः समवाकिरन् १०

हर्त्ते प्रभुः प्रादुर्बभूवेत्यर्थः किंच नक्षत्राण्यभिन्यादीनिताराशब्देन ताराग्रहाः गुरुशक्रादयः ते आद्यायेषां ते सूर्यादयोऽपि स
र्वे तस्य जन्मदक्षिणमुदारंचक्रुः जन्ममुहूर्त्ते गुणावहवो बभूवुरित्यर्थः ५ विशेषांतरमाह यस्यां द्वादश्यां हरेर्जन्मतत्तस्या
महान्येव विदुः तदा च मध्यंदिनगतः सविताऽतिष्ठत् सा च द्वादशी विजयानामप्रोक्तेत्यन्वयः ६ शंखादयो येषां मन्येषां च
चित्रतूर्याणां निर्घोषोऽभवत् ७ देवामनवइत्यादीनां कुसुमैः समवाकिरन्नितितृतीयेनान्वयः ८ ९ १०

१५

२५ अदितेरेवपूर्वस्मिन्जन्मनिष्टशिरितिनामतस्यागर्भाय अर्भकाय वेदागर्भेयस्य यद्वा वेदानांगर्भायवेदेषु प्रकाशमानायेत्यर्थः त्रयो-
 लोकाणां भौयस्यसः त्रिनामः तस्मै त्रयाणां लोकानां एष्टे उपरिस्थिताय शिपिशब्देन पशवो जीवास्तेष्वंतर्यामितया प्रविष्टाय य-
 त्तौ वै विष्णुः पशवः शिपिर्यज्ञ एव पशुषु प्रतिष्ठितोतिष्ठतेः यद्वा शिपयोरस्मयस्ते वै हितायेत्यर्थः तथाऽपि विष्णावेव्यापिने २६
 अंतः पतितं तृणादियथा गभीरं स्रोत आक्षिपति आकर्षति तथा कालात्मा भवान् विष्णुमाक्षिपति २७ प्रजापतीनां च त्वमेव संभ-
 विष्णुः उत्पादनशीलोऽसि अयं भावः न त्वेवं भूतस्य तव जन्मादिसंभवः किंतु देवानां प्रजापतीनां प्रजानां च परमाश्रयत्वेन त-

ब्रह्मोवाच जयोरुगाय भगवन् उरुक्रमनमोस्तुते नमो ब्रह्मण्यदेवाय त्रिगुणाय नमो नमः
 २५ नमस्तेष्टिगर्भाय वेदगर्भाय वेदस्य त्रिनामाय त्रिष्टाय शिपि विष्टाय विष्णावे २६ त्वमा-
 दिरंतो भुवनस्य मध्यमनंतशक्तिपुरुषं यमाहुः कालो भवानाक्षिपतो शविश्वं स्रोतो यथाऽतः प-
 तितं गभीरम् २७ त्वं वै प्रजानां स्थिरजंगमानां प्रजापतीनामसि संभविष्णुः दिवौ कसां देव दिव-
 श्च्युतानां परायणं नौरिव मज्जतोऽस्य २८ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे सप्तद-
 शोऽध्यायः १७ श्रीशुक उवाच इत्थं विरिंच्यस्तुतं कर्मवीर्यः प्रादुर्बभूवा मृतभू-
 रदित्याम् चतुर्भुजः शंखगदाऽञ्चक्रः पिशंगवासानल्लिनायतेक्षणः १

कार्यसाधनायावतारोऽयमनस्तान् स्वर्गं च्युतान् पुनः स्वर्गं स्थापयेति २८ इति श्रीअष्टमस्कंधे टीकायां स-
 प्तदशोऽध्यायः १७ ततस्त्वष्टादशं भूत्वा वामनः सत्कृतोऽखिलैः यज्ञं गतस्ततस्तेन सत्कृत्योक्तो वरान् वृणु १
 इत्थं विरिंच्येनस्तुतं कर्मदेव कार्यलक्षणं वीर्यं च प्रभावो यस्य स हरिरदित्यां प्रादुर्बभूवेति त्रयाणामन्वयः अमृतभूः मृ-
 त्युजन्मभूतः शंखगदाऽञ्चक्राणि अस्य संतीति तथा अर्श आदित्वेन मत्वर्थीयोऽन्वयः अभिसर्गपाठे सचासौ-
 पिशंगवासाश्च १

भा. अ. टी.

३४

१४ प्रत्याहृतं यशश्च श्रौतयैः तान् १५ अपारणीयाः अनतिक्रमणीयाः यद्यस्मात् अनुकूल ईश्वरः कालोयेषां तैर्विप्रैः गुप्तारक्षिताः
अनुकूलैरीश्वरैः समर्थैर्विप्रैः गुप्ता इति वा १६ मम मया चिंत्य एव तत्र हेतुः संतोषितस्येत्यादि श्रद्धाः चरूपमिच्छानुसारेण फलहे
तुत्वात् १७ मारीचस्य तपसि अधिष्ठाय स्थितः सन् गोप्तास्मिपालयिष्यामि १८ अतः पतिमुपधावभजस्व १९ देवानां गुह्यं रह

इंद्रज्येष्ठैः स्वतनयैर्हतानां युधिविद्विषाम् स्त्रियो रुदतीरासाद्यद्रुमिच्छसिद्धः श्विताः १४ आत्म
जान् ससमृद्धास्त्वप्रत्याहृतयशः श्रियः नाकपृष्ठमधिष्ठाय क्रीडतो द्रुमिच्छसि १५ प्रायोऽधु
ना तेऽस्मरयूथनाथा अपारणीया इति देवि मे मतिः यत्तेऽनुकूलेश्वर विप्रगुप्तान् विक्रमस्तत्र सख
ददाति १६ अथाऽप्युपायो मम देवि चिंत्यः संतोषितस्य व्रतचर्यया ते ममाच्च न नार्हति गंतुमन्य
थाश्च दानुरूपं फलहेतुकत्वात् १७ त्वयाऽर्चितश्चाहमपत्यगुप्तये पयो व्रते नानुगुणं समीडितः
स्वांशेन पुत्रत्वमुपेत्य तस्मान् गोप्तास्मि मारीचतपस्य धिष्ठितः १८ उपधावपतिं भद्रं प्रजापति
मकल्मषम् मां च भावयतीत्येतत्वरूपमवास्थितम् १९ नैतत्परस्मात् आरभ्येयं पृष्ट्याऽपि क
थंचन सर्वसंपद्यते देवि देवगुह्यं ससंवृतम् २० श्रीशुक उवाच एतावदुक्ता भग
वांस्तत्रैवांतरधीयत अदितिदुर्लभं लब्ध्वा हरेर्जन्मात्मनि प्रभो २१ उपाधावत्पतिं भक्त्या परया
कृतकृत्यवत् सर्वसमाधियोगेन कृष्यपस्तदबुद्धत २२ प्रविष्टमात्मनि हरे रशब्दवितथेक्षणः
सोऽदित्यां वीर्यमाधत्त तपसा चिरसंभृतम् समाहितमनाराज नृदारुण्यग्नियथाऽनिलः २३ अ
दितेर्धिष्ठितं गमं भगवंतं सनातनम् हिरण्यगर्भो विज्ञाय समीडे गुह्यनामभिः २४

स्यं सर्वं ससंवृतं सगुप्तं सत्संपद्यते सिद्ध्यति २० प्रभोः हरेरात्मनि जन्म लब्ध्वा २१ २२ अवितथमीक्षणं दृष्टिर्यस्य सः अनि
लो यथा सर्वत्र समोऽपि दारुणिसंघर्षेण च तद्वाहकमग्निमाधत्ते एवं स्वयंपुत्रेषु समोऽपि देवैः सपरां वीर्यमाधत्तेत्यर्थः २३
धिष्ठितमधिष्ठाय स्थितम् समीडे तुष्टावेत्यर्थः २४

अ.

१७

३४

अयत्नतो विनिर्जित्य दैत्या न त्युज्जिता नपि भक्तान् रक्षितुमीशस्त्वमित्यस्तौ ददिति स्त्रिभिः यज्ञेशेत्यादि दशाभिः संबोधनैस्त
वाशक्यं किमपि नास्तीति वदन्ती प्रार्थयते हे ईश शंनः कृधिकुरु यतो दीनानां नाथोऽसि त्वम् तीर्थं श्रवः कीर्तिर्यस्य श्रवण
मेव मंगलयस्य तन्नामधेयस्य आपन्नानां शरणागतानां वृजिनोपशमाय उदयो यस्य ८ भूमे महतेनमः महत्त्वे हेतवः विश्वा
य विश्वस्य भवनस्थिति संयमार्थं स्वैरंगृहीताः पुरुशक्तेर्मायायाः गुणार्थेन तस्मै तथाऽपि स्वस्थाय अप्रच्युतस्वरूपाय कु

अदितिरुवाच यज्ञेश यज्ञपुरुषाच्युत तीर्थपाद तीर्थश्रवः श्रवणमंगलनामधेय आपन्नलो
कृजिनोपशमोदयाद्यशंनः कृधीश भगवन्नसि दीननाथः ८ विश्वाय विश्वभवनस्थिति संयमाय
स्वैरंगृहीतपुरुशक्तिगुणाय भूमे स्वस्थाय शश्वदुपहृंहितपूर्णबोधव्यापादितात्मतमसे हरये नम
स्ते ९ आयुः परं वपुरभीष्टम तुल्यलक्ष्मीद्यौ भूरसाः सकलयोगे गुणास्त्रिवर्गः ज्ञानं च केवलमनत
भवन्ति तुष्टत्वं तो नृणां किमु सपत्नजयादि राशोः १० **श्रीशुक उवाच** अदित्यै वस्तु तोरा
जन्म भगवान् पुष्करेक्षणः क्षेत्रज्ञः सर्वभूतानां मिति होवाच भारत ११ **श्रीभगवानुवाच**
देवमातर्भवत्यामे विज्ञातं चिरकाक्षितम् यत्सपत्नैर्हृता श्रीणां व्यावितानां स्वधामतः १२ तान्वि
निर्जित्य समरे दुर्मदान् सरर्षमान् प्रतिलब्धजयश्रीभिः पुत्रैरिच्छस्व पासितुम् १३

तः शश्वदुपहृंहितः नित्योर्जितोयः पूर्णबोधस्तेन व्यापादितं नित्यनिरस्तमात्मनितमो माया लक्षणं येन तस्मै ९ अस्मदीयमनो
रथ पूरणमीषत्करमेव तवेति कैमुत्यन्यायेनाह आयुः परं ब्रह्मायुः पुनरपि द्यौश्च भूश्च रसातलं च द्यौर्भूरसाः द्यौरिति पृथक्
पाठे भूश्च रसाश्च बिलस्वर्गा इति विग्रहः रसेति पाठे त्रीणि पदानि सकला योगगुणा अणिमादयः १० क्षेत्रज्ञः अंतर्गामी ११
सपत्नैर्हृता श्रीर्येषां स्वधामतः व्यावितानां च पुत्राणां संबधियत्तद्भवत्याश्चिरमाकाक्षितं मया विज्ञातम् १२ काक्षित
मेवाह तानिति त्रिभिः प्रतिलब्धोजयश्च श्रीश्च यैः तैः पुत्रैः सह उपासितुमेकत्र स्थातुमिच्छसि १३

भा. अ. टी.
३३

५९ सर्वयज्ञारव्योऽयं यज्ञः सर्वव्रतमिति च स्मृतमेतद्व्रतम् ६० ६१ ६२ इत्यष्टमे टीकायां षोडशोऽध्यायः १६ ततः सप्तद
शोऽदित्याकृते तस्मिन् व्रते हरिः तत्कामपूरणाय दौ तत्सुत्रोऽभूदिति र्यते ११ २ ३ ४ ५ प्रीतिविह्वलत्वादेव साबद्धांजलिः सती

अ.
१६

लं चानेन महाभागे सम्यक् चोर्णेन केशवम् आत्मना शुद्धभावेन नियतात्मा भजाव्ययम् ५९ अयं वै
सर्वयज्ञारव्यः सर्वव्रतमिति स्मृतम् तपः सारमिदं भद्रदानं चेश्वरतर्पणम् ६० त एव नियमाः सा
क्षान्त एव च यमोत्तमाः तपोदानं व्रतं यज्ञो येन तुष्यत्यधोऽक्षजः ६१ तस्मादेतद्व्रतं भद्रं प्रयतांश्च ह
याचर भगवान्परितुष्टस्ते वरानाशुविधास्यति ६२ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कं
धे अदिति पयोव्रतनाम षोडशोऽध्यायः १६ श्रीशुक उवाच इत्युक्ता साऽदितो राजन् स्व
मन्त्राकश्यपेन वै अन्वतिष्ठत् व्रतमिदं द्वादशाहमतं द्रिता १ चिंतयंत्येकया बुद्ध्या महापुरुषमीश्वर
म् प्रगृह्योद्रियदुष्टाश्चान्मनसा बुद्धिसारथिः २ मनश्चैकाग्रया बुद्ध्या भगवत्यखिलात्मनि वा
सुदृष्टे समाधाय च चारुपयोव्रतम् ३ तस्मात्प्रादुरभूता त भगवानादिपुरुषः पीतवासाश्च
तुवाहुः शंखचक्रगदाधरः ४ तं नेत्रगोचरवीक्ष्य सहस्रोत्थाय सादरम् ननाम सुविकायेन दंड
वत्यातिविह्वला ५ सोत्थाय बुद्धांजलिरीडितुं स्थितानोत्सेह आनंदजलाकुलेक्षणा बभूवतु-
ष्पां पुलकाकुलाकृतिस्तद्दर्शनात्पुत्सवगात्रवेपथुः ६ प्रीत्या शनैर्गद्गदया गिरा हरितुष्टावसादे
व्यदितिः कुरुदह उद्दीक्षती सा पिबती वचक्षुषारमापति यज्ञपतिजगत्पतिम् ७

स्थिता केवलमीदितुं पु
नर्नोत्सेहेन शशाक अपितु तूष्णां बभूव कथं भूता आनंदजले राकुले ईक्षणे यस्याः पुलकैराकुला आकृतिर्देहो यस्याः तस्य दर्शने
नयोत्पुत्सवः तेन गात्रे वेपथुः कंपो यस्याः ६ तुष्टावपिबती वोद्दीक्षमाणा इति च क्रियाभेदात् सेत्यस्य शब्दस्य हिरुक्तिरदोषः ७

३३

तस्य शेषां निमित्तम् द्वौ अवरो येषां तान् असंभवे द्वावपि भोजयेदित्यर्थः ४३ सभाजितैस्तैरनुज्ञातः सन् शेषबंधुभिः सहितः त

कृत्वा शिरसितच्छेषां देवमुद्वासयेत्ततः द्यवरान् भोजयेद्विमान् पायसेन यथोचितम् ४३ भुं
जीततैरनुज्ञातः शेषं संपृष्टः सभाजितैः ब्रह्मचार्यथते द्वाभ्यां श्वोभूते प्रथमे हनि ४४ स्नातः शुचिर्प
योक्तेन विधिना स समाहितः पयसा स्नापयित्वा चैद्यावद्भुत समापनम् ४५ पयोभक्षो व्रतमिदं
चरेद्विष्णवर्चनादृतः पूर्ववज्जुहुयादग्निं ब्राह्मणांश्चापि भोजयेत् ४६ एवंच हरहः कुर्याद्वादशा
हं पयोव्रतः हरेराधनं होममहर्णां द्विजतर्पणम् ४७ प्रतिपदिनमारभ्य यावच्छुक्लत्रयोदशी
ब्रह्मचर्यमधः स्वप्नं स्नानं त्रिषवणं चरेत् ४८ वर्जयेदसदालापं भोगानुच्चावचांस्तथा अहिंसः
सर्वभूतानां वासुदेवपरायणः ४९ त्रयोदश्यामथो विष्णोः स्नपनं पंचकैर्विभोः कारयेच्छास्त्रद
ष्टेन विधिना विधिकोविदैः ५० पूजां च महतीं कुर्यात् विनशाख्यविवर्जितः चरुं निरूप्य पयसि
शिपिविष्टाय विष्णावे ५१ श्रुतेन तेन पुरुषयजेत स समाहितः नैवेद्यं चातिगुणवद् दद्यात् पुरुष
तुष्टिदम् ५२ आचार्यं ज्ञानसंपन्नं वस्त्राभरणधेनुभिः तोषयेद्वत्विजश्चैव तद्विद्वाराधनं हरः ५३
भोजयेत्तान् गुणवता सदन्नेन श्रुचिस्मिते अन्यांश्च ब्राह्मणान् शक्त्या ये च तत्र समागताः ५४ द
क्षिणां गुरुदेद्याद्वत्विग्न्यश्च यथाऽर्हतः अन्नाद्येनां श्वपाकांश्च प्रोणयेत्समुपागतान् ५५ मुक्त
वत्सूचसर्वेषु दीना धरूपणेषु च विष्णोस्तत्प्रीणनं विद्वान्भुंजीत सह बंधुभिः ५६ नृत्यवादित्र-
गीतैश्च स्तुतिभिः स्वस्तिवाचकैः कारयेत्तत्कथाभिश्च पूजां भगवतोऽन्वहम् ५७ एतत्पयोव्रतं
नाम पुरुषाराधनं परम् पितामहेनाभिहितं मया ते समुदाहृतम् ५८

स्यां रात्र्यां ब्रह्मचारी सन् श्वोभूते प्रभाते सति ४४ ४५ पय एव भक्ष आहारो यस्य ४६ ४७ अधः स्वप्नं शयनम् ४८ ४९
पंचकैः पंचामृतैः ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ मया च ते समुदाहृतम् ५८ ५९

मा-अटी

३२

एवंसामान्यतो न त्वाराणावतारान्मणमतित्रिभिः तत्रादौ मंत्रोक्त यज्ञरूपेण विष्णोः प्रणामो नम इति द्वे शीर्षे यस्थत्रयः पादा
यस्य तंतवे फलविस्तारकाय त्रयां विद्यायामात्मा यस्येति त्रिधा बद्ध इत्यस्यार्थ उक्तः तथा च मंत्रः चत्वारिभृंगत्रयो
अस्य पादा द्वे शीर्षे सप्तहस्तासो अस्य त्रिधा बद्धो वृषभो रोरवीति महो देवो मर्त्या आविवेशेति ३१ ३२ प्राणायसूत्रा-

नमो द्विशीर्षो त्रिपदे चतुःशृंगाय तंतवे सप्तहस्ताय यज्ञाय त्रयीविद्यात्मने नमः ३१ नमः शिवाय
रुद्राय नमः शक्तिधराय च सर्वविद्याधिपतये भूताना पतये नमः ३२ नमो हिरण्यगर्भाय प्राणा
य जगदात्मने योगेश्वर्य शरीराय नमस्ते योगहेतवे ३३ नमस्ते आदिदेवाय साक्षिभूताय तेन
मः नारायणाय ऋषये नाराय हरये नमः ३४ नमो मरुतश्यामवपुषेधिः गतश्रिये केशवाय न
मस्तुभ्यं नमस्ते पातवाससे ३५ त्वं सर्ववरदः पुंसां वरेण्यवरदर्षभ अतस्ते श्रेयसे धीराः पाद
रेणुमुपासते ३६ अन्ववर्त्ततयं देवाः श्रीश्च तत्पादपद्मयोः स्पृहयंत इवामोदं भगवान्मे प्रसीद
ताम् ३७ एतैर्मंत्रैर्हृषीकेशमावाहनपुरस्कृतम् अर्चयेच्छुद्धया युक्तः पाद्योपस्पर्शनादिभिः
३८ अर्चिता गंधमाल्याद्यैः पयसा स्नपयेद्दिक्कम् वस्त्रोपवीताभरणपाद्योपस्पर्शनेस्ततः गं
धधूपैर्दिभिश्चार्चयेत् द्वादशाक्षरविद्यया ३९ श्रुतं पयसि नैवेद्यं शाल्यन्नं विभवे सति सप्तर्षिः सगु
णं दत्त्वा जुहुयात् मूलविद्यया ४० निवेदितं तद्भक्त्या यदद्याद्भुजोतवास्वयम् दत्त्वा च मनमर्चित्वा
तांबूलं च निवेदयेत् ४१ जपेदष्टोत्तरशतस्तुतिभिः प्रभुम् कृत्वा प्रदक्षिणं भूमौ प्रणमे
दंडवन्मुदा ४२

त्मने योगेश्वर्य शरीरं यस्य ३३ ३४ अधिगता प्राप्ता श्रीर्यंतस्मै ३५ ३६ तत्पादपद्मयो रामौ
दं स्पृहयंत इव देवाश्च श्रीश्च यमन्ववर्त्तत समे प्रसीदतु ३७ आवाहनेन पुरस्कृतं संमानितम् ३८ ३९ पयसि श्रुतं पदं
पायसम् मूलविद्यया द्वादशाक्षरेणैव ४० ४१ पूर्वोक्ताभिरन्याभिश्चस्तुतिभिः ४२ ४३ ४४ ४५

अ०

१६

३२

३२

१९ अत्रापरितुष्यंतीप्रत्याह उपतिष्ठस्वेतिहाभ्याम् २० नन्वेवंभूतेकामप्राप्तिहेतुर्देवांतरसेवाप्रसिद्धातत्राह अमोघेति २१ यथा
चमेमनोरथंविदध्यात् २२ यथाचमे आशुतुष्यतितथातत्सेवाप्रकारमादिश २३ मेमयारष्टः पद्मजोमेय इतमाह एतत्तेत
वप्रवक्ष्यामीत्यनयः २४ अमले शुक्ले २५ तत्रादौपूर्वेक्षः कृत्यमाह सिनीवाल्यामित्यादिनाब्रह्मचार्ययतश्चात्र्यामित्यं

कृदेहोमौतिकोऽनात्माक्वात्माप्रकृतेः परः कस्यकेपतिपुत्राद्यामोहएवहिकारणम् १९ उपतिष्ठस्व
पुरुषंभगवंतंजनाईनम् सर्वभूतगुहावासंवासुदेवजगद्गुरुम् २० सविधास्यतितेकामानुहारि
र्दानानुकं पनः अमोघाभगवद्भक्तिर्नैतरेतिमतिर्मम २१ अदितिरुवाच केनाहंवि
धिनाब्रह्मन्उपस्थास्येजगत्पतिम् यथामेसत्यसंकल्पोविदध्याच्चमनोरथम् २२ आदिशत्वं
द्विजश्रेष्ठविधितदुपधावनम् आशुतुष्यतिमेदेवःसीदत्यासहपुत्रकेः २३ कश्यपउवाच
एतन्मेभगवान्पृष्टः प्रजाकामस्यपद्मजः यथाहतेप्रवक्ष्यामिब्रतंकेशवतोषणम् २४
फाल्गुनस्या मले पक्षेद्वादशाहंपयोव्रतः अर्चयेद्गर्विंदाक्षंभक्त्यापरमयान्वितः २५ सिनीवा
ल्यामृदालिप्यस्नायाक्नोडविदीर्णया यदिलभ्येततर्हिस्नोतस्येतंमंत्रमुदीरयेत् २६ त्वंदेव्यादिव
राहेणारसायाःस्थानमिच्छता उद्धृतासिनमस्तुभ्यंपापानमेप्रणाशय २७ निर्वर्तितात्मनिय
मोदेवमर्च्यैस्समाहितः अर्चायांस्थंडिलेसूर्येजलेवन्होर्गुणवपि २८ नमस्तुभ्यंभगवतेपुरुषा
यमहीयसे सर्वभूतनिवासायवासुदेवायसाक्षिणे २९ नमोव्यक्तायसूक्ष्मायप्रधानपुरुषाय
च चतुर्विंशद्विगुणज्ञायगुणसंख्यानहेतवे ३०

तेनग्रंथेन यदिलभ्येततर्हिक्नोडविदीर्णया वन्यवराहो
त्वातया आलिप्य ३१ तत्रमंत्रः त्वंदेवोति हेदेवि त्वंरसायाः उद्धृतासि ३२ निर्वर्तित आत्मनियमोनिष्पन्नैर्मित्तिकोये
न ३३ तत्रावाहनादौनवमंत्रानाह नमस्तुभ्यमिति पाद्यादौविशेषतस्तद्वादशाक्षरंवक्ष्यति ३४ चतुर्विंशतिगुणास्तत्त्वा
निजानातीतितथातस्मैगुणसंख्यानस्यहेतवेसांख्यप्रवर्तिकाय ३५

39

एवं प्राप्तमिन्द्रपदं स्थिरं कर्तुमयाजयन् अनुव्रतमनुवर्त्तिनम् ३४ द्विजदेवैर्ब्रह्मिणैरुपलंभितां प्रापिताम् ३५ ३६
इत्यष्टमस्कंधे टीकायां पंचदशोऽध्यायः १५ षोडशोऽनुव्रतनाशेन शोचंत्या अदितेः पतिः प्रार्थितः कश्यपः प्राह पयोव्रत
मितीर्यते १ इदानीं श्रीवामनावतारप्रसंगमाह एवमित्यादियावत्समाप्ति नष्टेषु अदृष्टेषु सत्क १२ सः कश्यपः

देवेष्वयनिलीनेषु बलिर्वैरोचनः पुरीम् देवधानीमधिष्ठाय वशं नित्येजगन्त्रयम् ३३ तं विश्वजयिनं
शिष्यं भृगवः शिष्यवत्सलाः शतेन हयमेधानामनुव्रतमयाजयन् ३४ ततस्तदनुभावेन भुवनत्र
यविश्रताम् कीर्तिं दिक्षु वितन्वानः सरजे उडुराडिव ३५ बुभुजे च श्रियं सृष्ट्वा द्विजदेवोऽपलंभिता
म् कृतकृत्यमिवात्मानं मन्यमानो महामनाः ३६ इति श्रीभागवत महापुराणे अष्टमस्कंधे
पंचदशोऽध्यायः १५ श्रीशुक उवाच एवं पुत्रेषु नष्टेषु देवमाताः दितिस्तदा हते त्रि
विष्टपदैर्यैः पर्यतप्य दनायवत् १ एकदा कश्यपस्तस्या आश्रमं भगवानगात् निरुत्सवं निरानं
दं समाधोर्विरतश्चिरात् २ सपत्नीदीनवदनां कृतासनपरिश्रमः सभाजितो यथान्यायमिदमा
ह कुरुदह ३ अप्यभद्रं न विप्राणां भद्रलोकेऽधुना गतम् न धर्मस्य न लोकस्य मृत्योच्छदानुव
र्त्तिनः ४ अपिवा कुशलं किंचित् गृहेषु गृहमेधिनि धर्मस्यार्थस्य कामस्य यत्र योगोत्थयोगिना
म् ५ अपिवाऽतिथयोऽभ्येत्य कुटुंबासक्तया त्वया गृहादपूजितायाताः प्रत्युत्थानेन वाक्कचि
त् ६

पत्नो मिदमाह ३ दीनवदनत्वादिकमालक्ष्य बहुधा विकल्पयन् पृच्छति अप्यभद्रमिति सप्तभिः हे भद्रे
मृत्योः क्षंदमिच्छामनुवर्त्तत इति तथा मृत्युवशावर्त्तिनो जनस्येत्यर्थः ४ हे गृहमेधिनि अपिवा किं वा गृहेषु धर्मादेः किं
चिदकुशलमिति काकाप्रश्नः यत्र येषु गृहेषु अयोगिनामपि योगः स्वधर्मादिना योगफलं भवति ५ किं वा त्वया अ
पूजिता एवाभ्येत्य गृहाद्याताः ६

मा. अ. टी.

३०

उपदेवानां गंधर्वादीनाम् गीतकैश्च मनोरमां जिता प्रभासाक्षात् दीप्त्यधिष्ठात्री देवताययाताम् अन्यैरजितप्रभामिति वा पाठं
तरं जिताग्रहाः सूर्यादियोग्या २१ यत्तयाम् २२ एतन्ययासेनया २३ २४ केन हेतुना एव तेजः सा ऊर्जितभासीत् २५ प्र
तिव्योढुमपाकर्तुम् २६ यतः कारणादेतस्य ओज आदियतः ओज आदेः एतस्य समुद्यमः २७ उपभूतं संचितम् २८ २९ त

अ.

१४

मृदंगशंखानकदंढुभिस्वनैः सतालवीणासुरजर्हिर्वेणुभिः नृत्यैः सवाद्यैरुपदेवगीतकैर्मनोरमां स्व
प्रभयाजितप्रभाम् २१ यानव्रजत्यधर्मिष्ठाः खलाभूतद्रुहः शठाः मानिनः कामिनौ लुब्धा एभिर्ही
ना व्रजति यत् २२ तां देवधानीं सवरूथिनीं पतिर्बहिः समताद्रुधेष्टतन्यया आचार्यदत्तजलजं
महास्वनं दधौ प्रयुजन् भयमिन्द्रयोषिताम् २३ मघवास्तदभिप्रेत्य बलेः परममुद्यमम् सर्वदेवग
णोपेतो गुरुमतदुवाच ह २४ भगवन्तुद्यमोभूयान् बलेनः पूर्ववैरिणाः अविषत्यमिमं मन्ये केनासी
त्तेजसोर्जितः २५ नैनं कश्चिन्कुतो वापि प्रतिव्योढुमधीश्वरः पिबन्निव मुखेनेदं लिहन्निव दिशो दश
दहन्निव दिशो दग्धिः संवत्तामिरिवोत्थितः २६ ब्रह्मकारणमेतस्य दुर्धर्षत्वस्य मद्रिपोः ओजः सहो ब
लं तेजो यत् एतत्समुद्यमः २७ गुरुवाच जानामि मघवन् शत्रोरुन्नतेरस्य कारणम्
शिष्या योपभूतं तेजो भृगुभिर्ब्रह्मवादिभिः २८ भवद्विधो भवान्वाऽपि वज्रयित्वेश्वरं हरिम् नास्य श
क्तः पुरःस्था तु कृतांतस्य यथाजनाः २९ तस्मान्निलयमुत्सृज्य युयं सर्वे त्रिविष्टपम् यातकालम्
तीक्ष्णतो यतः शत्रोर्विपर्ययः ३० एष विप्रबलोदकः संप्रत्यूर्जिते विक्रमः एषामेवापमानेन सा
नुबन्धो विनश्यति ३१ एवमस्मन्त्रितार्थास्ते गुरुणार्थानुदर्शिना हित्वा त्रिविष्टपजग्मुर्गोर्वाणाः
कामरूपिणः ३२

ब्रौचितं मंत्रमाह तस्माद्युयं त्रिविष्टपमुत्सृज्य निलयमदर्शनीयात् यतः कालात् ३० केनास्य विपर्ययः स्यादित्यत आह एष इति
विप्राणां बलेन उदकं मुत्तरोत्तरमधिकं फलयस्य सः ३१ समन्त्रितः अर्थः कार्ये येषां ते निलयं जग्मुः ३२

३१

प्रवालादीनामुरुभारियासुताः शाखायेषांते अमरदुमायुषुतैः यत्रयासुसरसेविताः प्रमदाः क्रीडन्तिताः हंसादिकुलैः एक
लाव्यापानलिन्यः सरांसियत्रयेषु संतितैरुपवनोद्यानैरम्यामितिपूर्वेणैवान्वयः १३ किंच पिरिखाभूतया आकाशगंग
यावृताम् प्राकारेणसौवर्णेनचावृताम् अट्टालाः प्राकारोपरिचितानिउन्नतानिमुदस्थानानितत्सहितेन १४ रुक्मपट्टा
निकपाटनियेषुतैर्द्वारैरैवांतरैः स्फटिकमयैर्गोपुरैश्चपुरद्वारैर्जुष्टाम् विभक्ताः प्रपथाराजमार्गायस्याम् १५ सप्ताउपवेशः

प्रवालफलपुष्पोरुभारशाखामरदुमैः हंससारसचक्राककारंडवकुलाकुलाः नलिन्योयत्रक्रीडन्ति
प्रमदाः सरसेविताः १३ आकाशगंगयादेव्यावृतांपरिखभूतया प्राकारेणाग्निवर्णेनसाट्टाले
नोन्नतेनच १४ रुक्मपट्टकपाटैश्चद्वारैः स्फटिकगोपुरैः जृष्टांविभक्तप्रपथाविश्वकर्मविनि
र्मिताम् १५ सप्ताचत्वररथ्याद्याविमानैर्युर्बुदैर्युताम् शृंगाटकैर्मणिमयैर्वज्रविदुमवेदिभिः
१६ यत्रनित्यवयोरुपाः श्यामाविरजवाससः भ्राजन्तैरुपवन्नार्योत्थर्चिर्भिरिववन्हयः १७ स
रस्त्रीकेशविभ्रष्टनवसौगंधिकस्रजाम् यत्रामोदमुपाटायमार्गावातिमारुतः १८ हेमजाला
क्षनिर्गच्छधूमेनागरुगंधिना पांडुरेणप्रतिच्छन्नमार्गेयांसि सरप्रियाः १९ मुक्तावितानैर्म
णिहेमकेतुभिर्नानापाताकावलिभोभिरावृताम् शिरवंडिपारावतभृंगनादितावैमानिकस्त्री
कलगीतमंगलाम् २०

स्थानानिचत्तराण्यंगणानिरथ्याउपमार्गाः तैरुत्थांसंपन्नां न्यर्बुदंशकोट्यः तैर्गणनीयैरनंतैर्विमानैर्युताम् वज्रविदुममथ्यो
वेदयोयेषुतैः शृंगाटकैश्चतुष्यैर्युताम् १२ नित्यवयस्तारुण्यं रूपंचसौकुमार्ययासांताः रूपवन्नार्यः स्वलंरुताः स्त्रियः यत्रय
स्यांभ्राजन्ते १० सरस्त्रीणांकेशेभ्योविभ्रष्टानांनवसौगंधिकस्रजामामोदम् १८ हेमगवाक्षेभ्योनिर्गच्छताधूमेनसरप्रिया
अप्सरसः १९ मुक्तामयैर्वितानैर्मणिहेममयैः केतुभिश्चध्वजैः नानापताकायुक्ताभिर्वलिभोभिश्चविमानानांपुरोभार्गैः आ
वृतांव्यापाम् वैमानिकस्त्रीणांकलगीतैर्मंगलाम् २०

भा. अ. री.

त्रिणाकंस्वर्गजेतुमिच्छतम् विषजितायागेन अयाजयन् महाभिषेकेण ऐन्द्रेण बहुचब्राह्मणप्रसिद्धेन ४ हर्षिष्यस्य इन्द्र
 स्य येतुरंगा स्तेषामिव वर्णो हरितो येषाम् ५ पुरतं सुवर्णम् तूणो इषु धी अरिक्तो अस्य शरीरो पितामहः प्रहादः जलजं
 शंसंम् ६ विप्रैरर्जितः संपादितो यो धनार्थो युद्धपरिकरो यस्य तैरेव कल्पितं स्वस्य यनं मंगलवाचनादियस्य आमंत्र्य पृष्ठा
 ७ अथारुत्थरराजेति द्वयोरन्वयः सुस्रग्धरः शोभनमालाधरः ८ हेमांगदाभ्यां लसंतौ बाह्वयस्य धिष्यस्यः भवने प्रज्ज

तंब्राह्मणाभ्युगवः प्रीयमाणा अयाजयन् विश्वजिता त्रिणाकम् जिगीषमाणं विधिनाऽभिषिच्य
 महाऽभिषेकेण महानुभावाः ४ ततोरथः कांचनपट्टनद्धो हयाश्च हर्ष्यश्चतुरंगवर्णाः ध्वजश्च
 सिंहेन विराजमानो हुताशनादासहविर्भिरिष्टात् ५ धनुश्च दिव्यं पुरतोपनद्धं तूणावरिक्तो कवचं
 च दिव्यम् पितामहस्तस्य ददौ च मालामल्मानपुष्पांजलजं च शुक्रः ६ एवं स विप्रार्जितो यो धना
 र्थस्तेः कल्पितं स्वस्य यनोऽथ विप्रान् प्रदक्षिणीकृत्य कृतप्रणामः प्रहादमामंत्र्य नमश्चकार ७
 अथारुत्थरयं दिव्यं भृगुदत्तं महारथः सुस्रग्धरोऽथ सन्नत्यधन्वी रवद्भीधतेषु धिः ८ हेमांगदल
 सद्बाहुः स्फुरन्मकरकुंडलः रराज रथमारूढो धिष्यस्य इव हव्यवाद् ९ तुल्यैश्चर्यबलश्रीभिः स्व
 यूथैर्दत्तयूथपैः पिबद्भिरिव रवं हृग्मिर्दहद्भिः परिधीनिव १० वृत्तो विकर्षन्महतीमासुरीं ध्वजि
 नां विभुः यया विद्रपुरोऽस्तृद्धां कपयन् निवरोदसी ११ रम्या सुपवनोद्यानैः श्रीमद्भिर्नंदनादिभिः
 कूजद्भिर्हगमिथुनैर्गायन्मन्त्रमधुव्रतैः १२

लितः कुंडस्थ आहवनीय इवेति वा ९ तुल्यैश्चर्यबलं च श्रीश्च येषां तेर्दत्तयूथपैर्वृत्तो ययाविति द्वयोरन्वयः परिधीन् दिशः १० स्त
 द्भामतिसमृद्धाम् ११ धिक् ग्राम्यस्वरवं तथा विधां पुरीम कस्मादेव परित्यज्य इन्द्रादयः पलायिता इति वैराग्यार्थं मिद्रपुरीमनुव
 र्णयति रम्या भित्तिसाद्वैरैकादशभिः उपवनानि फलप्रधानानि निकटानि वा उद्यानानि पुष्पप्रधानानि दूरस्थानि वा तैर
 म्यां कूजंति विहंगमिथुनानि येषु गायंतो मन्त्रमधुव्रता येषु १२

अ.

१५

२९

प्रसंगाद्रूपांतरैरेपिजगद्यात्राप्रवर्त्तनमाह ज्ञानमितिद्विष्याम् सिद्धःसनकादयः ऋषयोयाज्ञवल्क्यादयः योगेशादत्तात्रे
यादयः तत्तद्रूपः सन् ज्ञानं कर्मचयोगं च ब्रूते ८ प्रजेशामरीच्यादयस्तेन रूपेण सर्गं करोति इति शेषः स्वराड्गुः राजमूर्तिः
सर्वेषामभावाय भवति एथग्विधाः गुणाः शीतोष्णादयो यस्य ९ नामरूपात्मिकयामाययाविमोहितात्मभिर्जनैः नाना
दर्शनैः शास्त्रैः स्तूयमानो निरूप्यमाणोऽपि नैव दृश्यत इत्यर्थः १० प्रासंगिकं निरूप्य प्रस्तुतमेवोपसंहरति एतत्कल्पविक-
ल्पस्य अवांतरकल्पस्य ११ इत्यष्टमेटीकायां चतुर्दशोऽध्यायः १४ बलिपंचदशो विश्वजिताचार्यः अयाजयन् ततो सो

ज्ञानं चानुयुगं ब्रूते हरिः सिद्धस्वरूपधृक् ऋषिरूपधरः कर्मयोगं योगेशरूपधृक् ८ सर्गप्रजेश
रूपेण दस्युर्नहन्यात्स्वराड्गुः कालरूपेण सर्वेषामभावाय एथग्विधाः ९ स्तूयमानो जनैरेभिर्मयि
यानामरूपया विमोहितात्मभिर्नानादर्शनैर्न च दृश्यते १० एतत्कल्पविकल्पस्य प्रमाणं परिकीर्त्ति
तम् यत्र मन्वन्तराण्याहुश्चतुर्दशपुराविदः ११ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कन्धे चतु-
र्दशोऽध्यायः १४ राजोवाच बलः पदत्रयं भूमेः कस्माद्भूरियाचत भूत्वेष्वरः रूपेण
बलध्वार्योऽपि बन्धतम् १ एतद्देदितुमिच्छामो महत्कौतूहलं हि नः यज्ञेश्वरस्य पूर्णस्य बन्धनं
चाप्यनागसः २ श्रीशुक उवाच पराजितश्रीरसुभिश्च हापितो हींद्रेण राजन् भृगु
भिः सजीवितः सर्वात्मना तान भजत् भृगून् बलिः शिष्यो महात्माऽर्थनिवेदनेन ३

सर्गमजयद्गयादेवानि लिखिरे १ अत्रैर्यतेन वाच्याया चामं वामनचेष्टितम् निग्रहच्छलतो यत्र बले भूयाननुग्रहः २
ईश्वरः स्वयं रूपेण वत् कस्माद्देतो रयाचत लब्धार्थो भूत्वाऽपि तं कस्माद्बन्ध १ २ तत्र तावद्बलेः त्रिलोकी मपहर्तुं या-
ज्रादिच्छलनं कृतवानिति वक्तुं ब्राह्मणाराधनेन बलेरकांड एव स्वर्गविजयक्रममाह पराजितश्रीरित्यादिना यावदध्या-
यसमाप्तिं युद्धे पराजिता श्रीर्येन सः इंद्रेण असुभिश्च त्याजितः सन् भृगून् भृगोर्वर्ष्यां शुक्रादीन् महात्मा उदारचि-
त्तः अर्थानां निवेदनेनार्पणेन ३

भा. अ. टी.

२८

दिवस्पतेः इन्द्रस्योपहर्त्तासंपादकः संप्रविष्यति ३२ ३३ ३४ क्रियातंतूनकर्मसंततीः विनाथिताविस्तारयिष्यति ३५ युग
साहस्रेणपर्ययः परिवर्त्तयस्य युगसहस्रप्रमाणइत्यर्थः ३६ इत्यष्टमस्कंधेटीकायां चतुर्दशोऽध्यायः १३ चतुर्दशो
सर्वेषां मन्वादीनां यथायथम् एतच्छ्रमणिवर्ण्यते भगवद्दशवर्त्तिनाम् ११ पुरुषेणेश्वरेण यज्ञाद्यवतारैः शास्यंते नित्य

अ.

१३

देवहोत्रस्य तनय उपहर्त्ता दिवस्पतेः योगेश्वरो हरेरंशो बृहत्यां संप्रविष्यति ३२ मनुर्वा इन्द्रसा
वर्णिश्चतुर्दशमेष्यति उरुगभीरुबुद्ध्याद्या इन्द्रसावर्णिर्वीर्यजाः ३३ पवित्राश्चाक्षुषादेवाः
शुचिरिन्द्रो भविष्यति अग्निर्बाहुः शुचिः शुद्धो मागधाद्यास्तपस्विनः ३४ सत्रायणस्य तनयो
बृहद्भानुस्तदा हरिः विनाथितां महाराजक्रियातंतूनविनाथिता ३५ राजन चतुर्दशैतानि त्रिका
लानुगतानि ते प्रोक्तान्येभिर्मितः कल्पो युगसाहस्रपर्ययः ३६ इति श्रीभागवतं महापु
राणे अष्टमस्कंधे मन्वन्तरानुवर्णनं नाम त्रयोदशोऽध्यायः १३ राजोवाच मन्वन्तरेषु भ
गवन्नुयथामन्वादयस्त्वमे यस्मिन्कर्मणियेयेन नित्युक्तास्तद्दत्तस्वमे १ ऋषिरुवाच
मनवो मनुपुत्राश्च मुनयश्च महोपते इन्द्राः सूरगणाश्चैव सर्वे पुरुषशासनाः २ यज्ञादयो याः
कथिताः पौरुष्यस्तनवो नृप मन्वादयोजगद्यान्त्रानयंत्याभिः प्रचोदिताः ३ चतुर्युगांते काले न
प्रस्तान् श्रुतिगणान्यथा तपसा ऋषयोऽपश्यन्त्यतो धर्मः सनातनः ४ ततो धर्मं चतुष्पादं
मनवो हरिणोदिताः युक्ताः संचारयंत्यद्वास्वे स्वकाले महो नृपाः ५ पालयंति प्रजापालायावदं
तं विभागशः यज्ञभागभुजो देवा ये च तत्रान्विताश्चतैः ६ इन्द्रो भगवता दत्तां त्रैलोक्यस्थिय
मूर्जिताम् भुंजानः पातिलोकां स्त्रीन्कामलोके प्रवर्षति ७ ज्यंते इति तथा ८ तदेवाह यज्ञादय इति ९ ऋ

ष्यादीनां कर्मण्यह चतुर्युगांत इति चतुर्भिः यतः येभ्यः श्रुतिगणेभ्यः ४ उदिता उक्ताः युक्ताः संयताः संतो महो धर्मं संचारयंति म
द्यां धर्मं प्रवर्त्तयंतीत्यर्थः ५ प्रजापाला मनुपुत्राः तं धर्मं पालयंति यावदंतं यावन्मन्वन्तरावसानम् विभागशः पुत्रपौत्रादिक्रमेण
ये चान्येद्यावापृथिव्यादयो यत्र कर्मणि भोक्तृत्वेनान्विताः तैश्च सह ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

२८

इदानींतु स्वयोगत आसते १८ १७ १८ अद्भुतः इन्द्रः १९ २० २१ हविष्मत्प्रमुखा इत्युक्तानामेव केषां चिन्नामान्याह हविष्मामिति २२ वि

इमे सप्तर्षयस्तत्र भविष्यंति स्वयोगतः इदानीमासते राजन्स्वेस्वे आश्रममंडले १८ देवगुह्यांस
रस्वत्यासावर्षोम इति प्रभुः स्थानपुरंदरास्तृत्वावलयेदास्यतीश्वरः १७ नवमोदक्षसावर्षिर्मनु
वरुणासंभवः धृतकेतुर्दोषिकेतुरित्याद्यास्तत्सक्तानृप १८ पारामराचिगर्भाद्या देवा इन्द्रोऽद्भुतः
स्मृतः द्युतिमत्प्रमुखास्तत्र भविष्यत्यृषयस्ततः १९ आयुष्मतोऽबुधारायामृषभो भगवत्कलो
भविता येन संराद्धां त्रि लोकां भोष्यतेऽद्भुतः २० दशमो ब्रह्मसावर्षिरुपश्लोकसक्तो महान् तत्सक्ता
भूरिषेणाद्या हविष्मत्प्रमुखा द्विजाः २१ हविष्मान् सक्तः सत्योजयो मूर्तिस्तदा द्विजाः स्रवा
सने विरुद्धाद्या देवाः शंभुः सूरेश्वरः २२ विश्वकृसेनो विषूच्या तु शंभोः सस्यं करिष्यति जातः
स्वांशेन भगवान् नृगृहे विश्वसृजो विभुः २३ मनुर्वेधर्मसावर्षिरेकादशम आत्मवान् अनाग
तास्तत्सक्ताश्च सत्यधमादयो दश २४ विहंगमाः कामगमानिवाणरुचयः सुराः इन्द्रश्च वेध
तिस्तेषामृषयश्चारुणादयः २५ आर्यकस्य सत्तत्तत्र धर्मसेतुरिति स्मृतः वेधताया हरैरंश
स्त्रिलोकाधारयिष्यति २६ भवितारुद्रसावर्षी राजन् द्वादशमो मनुः देववानुपदेवश्च दे
वश्चैषादयः सक्ताः २७ ऋतधामाचतत्रेन्द्रो देवाश्च हरितादयः ऋषयश्च तपो मूर्तिस्तपस्या
ग्रीधकादयः २८ स्वधामाख्यो हरैरंशः साधयिष्यति तन्मनोः अंतरसत्यसहस्रः सूनृतायाः
सक्तो विभुः २९ मनुः सत्यो दशो भाव्यो देवसावर्षी रात्मवान् चित्रसेनविचित्राद्या देवसाव
र्षिर्देहजाः ३० देवाः सकर्मसक्ता मसज्ञा इन्द्रो दिवस्पतिः निर्मेकतत्त्वदर्शाद्या भविष्यत्यृषयस्तदा

३१

पूच्या जातः सन् २३ २४ एकादशम इत्यादि शर्षः २५ २६ २७ २८ तस्य मनोरंतरं साधयिष्यति सत्यसहस्रः सूनृतायाश्च सक्तः सन् २९ ३० ३१

भा. अ. टी.

२७

३ आदित्यादयो देवा इत्यन्वयः ४ ५ भगवतो जन्म अवतारः तमेवाह आदित्यानां विवस्वानर्यमापूषेत्याद्युक्तानां मध्ये अवरं जन्म यस्य सः ६ शक्त्या अवतारं गान्धितानि ७ अष्टमं मनुं वक्तुं कथामाह विवस्वत इति त्रिभिः ८ एकेवडवां तृतीयामाहुः मम तु संज्ञैव

अ.

१३

करुष्वप्यष्टमं दशमो वसुमान् स्मृतः मनोर्वैवस्वतस्यैते दशपुत्राः परंतप ३ आदित्यावसवोरु
द्रा विश्वेदेवामरुद्राणाः अश्विना वृषभवो राजन् इन्द्रस्तेषां पुरंदरः ४ कश्यपो त्रिर्वसिष्ठश्च विश्वामित्रो
ऽथ गौतमः जमदग्निर्भरद्वाज इति सप्तर्षयः स्मृताः ५ अत्रापि भगवज्जन्म कश्यपाददितेरभू
त् आदित्यानामवरजो विष्णुर्वा मनोरूपधृक् ६ संक्षेपतो मयोक्तानि सप्तमन्वन्तराणि ते भवि
ष्याण्यथ वक्ष्यामि विष्णोः शक्त्या न्वितानि च ७ विवस्वतश्च द्वे जाये विश्वकर्मसु ते उभे संज्ञा छा
या च राजेन्द्र ये प्रागभिहिते तव ८ तृतीयावडवामेकेतासां संज्ञा सुतास्त्रयः यमो यमीश्चाद्देवः
छायायाश्च सुतान् शृणु ९ सावर्णिस्तपती कन्याभायां सवरणस्य या शनैश्चरस्तृतीयोऽभू
दश्विनो वडवात्मजौ १० अष्टमेऽतर्आयाते सावर्णिर्भवितामनुः निर्मोक् विरजस्कायाः साव
र्णितनया नृप ११ तत्र देवाः सुतपसो विरजा अमृतप्रभाः तेषां विरोचनसुतो बलिरिंद्रो भविष्य
ति १२ दत्वेमां याचमानाय विष्णावेयः पदत्रयम् राहुमिंद्रपदं हित्वा ततः सिद्धिमवाप्स्यति
१३ योऽसौ भगवता बद्धः प्रीतेन सुतले पुनः निवेशितोऽधिकं स्वर्गादधुना स्ते स्वराडिव १४
गालवो दीप्तिमान् रामो द्रोणपुत्रः रूपस्तथा ऋष्यशृंगः पिताऽस्माकं भगवान् बादरायणः १५

वडवेति मतम् तदुक्तं पष्ठे सैव भूत्वाऽथ वडवानां सत्यौ सुषुप्तेषु वीति यमश्च यमी च यमुनाश्चाद्देवश्चेति त्रयः सुताः ९ १० सा
वर्णिपुत्राः ११ १२ पदत्रयं याचमानाय इमां सर्वं महीं सप्तमे मन्वन्तरे दत्त्वा अष्टमे मन्वन्तरे विष्णोः प्रसादेन च राहुं लब्धमिंद्रपदं हि
त्यर्थः १३ १४ रामः परशुरामः द्रोणपुत्रोऽश्वत्थामा १५

२७

४५ कालेनसृष्ट्यादिनिमित्तेनमयाकालरूपेणभागशोरजआद्यंशेनसमेतामदधीनासती ४० ४१ ४२ ४३ ४४ अष्टाध्यायार्थनि
गमन् इतीति ४५ एतकीर्तनादौफलमाह एतदिति ४६ भगवताकृतंभक्तपक्षपातंस्मरन्ममस्करोति असतामविषयम्

कोनुमेतितरेन्मायांविषक्तस्त्वद्वतेपुमान् तांस्तान्विसृजतींभावान्दुस्तरामकृतात्मभिः ३९ से
यंगुणमयीमायानत्वामभिभविष्यति मयासमेताकालेनकालरूपेणभागशः ४० श्रीशु
कउवाच एवंभगवताराजन्श्रीवत्सांकेनसत्कृतः आमन्त्र्यतंपरिक्रम्यसंगणःस्वालयंययौ
४१ आत्मांशभूतांतांमायांभवानींभगवान्भवः शंसतामृषिमुख्यानांप्रीत्याचष्टायभारत ४२
अपिब्यपश्यस्त्वमजस्यमायांपरस्यपुंसः परदेवतायाः अहंकलानामृषभोविसुत्येययावशोऽन्ये
किमुतास्वतंत्राः ४३ यंमामपृच्छस्त्वमुपेत्ययोगात्समासहस्रांतउपारतंवै सएषसाक्षात्पुरुषः
पुराणोनयन्नकालोविशतेनवेदः ४४ श्रीशुकउवाच इतितेऽभिहितस्तातवि
क्रमःशार्ङ्गधन्वनः सिंधोर्निर्मथनेयेनधृतःपृष्ठेमहाचलः ४५ एतत्सुहुःकीर्तयतोऽनुशृण्वतो
नरिष्यतेजातुसमुद्यमः क्वचित् यदुत्तमश्लोकगुणानुवर्णनंसमस्तसंसारपरिभ्रमापहम् ४६
असदविषयमंघ्रिभावगम्यप्रपन्नानमृतममरवर्यानाशयत्सिंधुमथ्यम् कपदयुवतिवेषो
मोहयन्त्यःसुरारोन्तमहसुपस्तानाकामपूरनतोऽस्मि १४७ इतिश्रीभागवतमहापुरा
णेअष्टमस्कंधेशंकरमायामोहननामद्वादशोऽध्यायः १२ श्रीशुकउवाच मनुर्विव
स्वतःपुत्रःश्राद्धदेवइतिश्रुतः सप्तमोवर्त्तमानोयस्तदपत्यानिमेशृणु १ इक्ष्वाकुर्नभगश्चैवधृ
ष्टःशर्यातिरेवच नरिष्यंतोऽथनाभागःसप्तमोदिष्टउच्यते २

भावोभजनंतेनगम्यमंघ्रिप्रपन्नान्शर
णागतान्सिंधुमथ्यंसिंधोर्मथनेनजातममृतंयः आशयत् अभोजयत् ४७ इत्यष्टमस्कंधोटीकायांद्वादशोऽध्यायः
१२ त्रयोदशोतुवर्ण्यतेसप्तमादीन्यनुक्रमात् मन्वंतराणिसर्वाणिषड्विधानिपृथक्पृथक् १ सप्तमादिमन्वंतराण्याह
मनुरित्यादिनायावदध्यायसमाप्ति १ २

भा० अ० २६

कंदुकमनुव्रजंत्याः स्त्रियालघुसूक्ष्मवासः ससूत्रं कांक्षीमाहितम् २३ विषज्जं यंकुंचितकटाक्षैरात्मानं निरीक्षमाणायाम् २४ तत्पदं

अ०

१२

तस्याः कराग्रास्तु कंदुकोयदागतो विदूरंतमनुव्रजस्त्रियाः वासः ससूत्रं लघुमारुतो हरतु भवस्य
 देवस्य किलानुपश्यतः २३ एवंतारुचिरोपागीदर्शनीयामनोरमाम् दृष्ट्वा तस्यामनश्चक्रविषज्जं
 त्यां भवः किल २४ तथाः पट्टतविज्ञानस्तत्कृतस्मरविह्वलः भवान्यो अपि पश्यं त्यागतहीस्तत्पदं
 ययौ २५ सा तमायांतमालोक्य विवस्त्रा व्रीडिताभृशम् निलीयमाना वक्षेषु हसती नान्वतिष्ठत
 २६ तामन्वगच्छद्गवान्भवः प्रमुषितेन्द्रियः कामस्य च वशनीतः करेणुमिव यूथपः २७ सोऽनुव्र
 ज्यातिवेगेन गृहीत्वानिच्छतो स्त्रियम् केशबंधउपानीय बाहुभ्यां परिष्वजे २८ सोऽपगूढा भगव
 ता करिणा करिणीयथा इतस्ततः प्रसर्प्यती विप्रकीर्णशिरोरुहा २९ आत्मानं मोचयित्वांगसूरर्ष
 भभुजांतरात् प्राद्वत्सापृथुश्रोणीमाया देवविनिर्मिता ३० तस्यासौ पदवीरुद्रो विष्णोरद्भुतकर्म
 णः प्रत्यपद्यत कामेन वैरिणो विनिर्जितः ३१ तस्यानुधावतोरेश्वरस्कंदामोघरेतसः शुषिणोयु
 थपस्येव वासितामनुधावतः ३२ यत्र यत्रापतन्मत्तधारतस्तस्य महात्मनः तानिरूप्यस्य हेमश्चक्ष
 त्राण्यासन्महीपते ३३ सरित्सरस्कुशैलपुवनेषूपवनेषु च यत्र क्वचासन् नृषयस्तत्र सन्निहितो हरः
 ३४ स्कन्धेरेतसि सोऽपश्यदात्मानं देवमायया जडीकृतचपश्चष्टसंन्यवर्तत कश्मलात् ३५ अथाव
 गतमाहात्म्य आत्मनो जगदात्मनः अपरिज्ञेयवीर्यस्य न मेनेत दुहाडुतम् ३६ तमविक्रवमव्रीड
 मालक्ष्य मधुसूदनः उवाच परमप्रीतो विभ्रतत्वां पौरुषांतनुम् ३७ श्रीभगवानुवाच
 दिष्ट्या त्वविबुधश्चष्टस्वानिष्ठामात्मना स्थितः यन्मे स्त्रीरूपया स्वैरमोहितोऽ
 प्यंगमायया ३८

स्याः समीपं ययौ अंगहाराजन् २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ एवंतामनुधावन् हरः सरि
 त्सरस्कुशैलादिषु च सन्निहितो बभूव ३४ ३५ तदुहदेवमायया जडीकरणम् ३६ ३७ सांनिध्यां प्रकृतिम् ३८

२६

७९

१६ सरकार्याण्योषिद्वेषेण भविष्यतीति पश्यता अयं भावः अवश्यं तावदुच्यतान् दैत्यान् वंचयित्वा देवेष्वयोऽमृतं देयम् न चेवं वैषम्यं रूपां
तरेण कर्तुमुचितम् अतो वंचनमोहनादिसारं कामिनीरूपं मया धृतमिति १७ तदपदर्शयिष्यामि संकल्पप्रभवः कामः तस्योदयो यस्या
त १८ विचित्राणि पुष्पाणि अरुणाः पल्लवाश्च येषां ते द्रुमायस्मिन् लसद्दुकूलैर्न पर्यस्ते परिचृते नितंबे मेखलायस्याः ताम् १९ उत्प
तत्सतलदुकलीलावशेन ये आवर्त्तनोद्धर्त्तनैर्न मनोन्मनेताभ्यां कपितयोः स्तनयोः प्रकृष्टहाराणां चोरुभारैः प्रतिपदं मध्ये प्रमज्ज्यमाना

श्रीशुक उवाच

षत १४

श्रीभगवानुवाच

एवमभ्यर्थितो विष्णुर्भगवान् शूलपाणिना प्रहस्य भावगंभीरं गिरिशं प्रत्यभा
षत १४ कौतूहलाय दैत्यानां योषिद्वेषो मया कृतः पश्यता सरकार्याणि
गते पीयूषभाजने १५ ततोऽहं दर्शयिष्यामि दिदृक्षोः सरसत्तमं कामिनां बहुमंतं च संकल्पप्रभवो
दयम् १६ इति श्रुत्वा णो भगवास्तत्रैवांतरधीयत सर्वतश्चालयंश्चक्षुर्भ

श्रीशुक उवाच

व आसत्सहोमया १७ ततोऽहं दर्शयिष्यामि पवनैर्वरस्त्रियं विचित्रपुष्पारुणपल्लवद्रुमे विक्रीडतीं कंदुक-
लीलया लसद्दुकूलपर्यस्तनितंबमेखलाम् १८ आवर्त्तनोद्धर्त्तनैर्कपितस्तनप्रकृष्टहारोरुभारैः पदे
पदे प्रमज्ज्यमानां मिव मध्यतश्चलत्पदप्रवालं नयतीति ततस्ततः १९ दिक्षु मम लंकुचपलैश्च शो
द्विप्रताराय तलोललोचनाम् स्वकर्णविभ्राजितकुंडलोल्लसत्कपोलनीलालकर्मण्डिताननाम् २०
श्लथदुकूलं कवरीं च विच्युतां सन्नत्यतीं वामकरेण वल्गुना विनिघ्नती मन्यकरेण कंदुकं विमोहयं
ती जगदात्ममायया २१ तां वीक्ष्य देव इति कंदुकलीलयैष द्वीडास्फुटस्मितविसृष्टकटाक्षसुष्ठुः
स्त्री प्रेक्षणप्रतिसमीक्षणविह्वलात्मानात्मानमतिक्रुमा स्वगणांश्च वेद २२ मिव चलत्पदमेव प्रवालवत्कोम

लम् ततस्ततो नयंतीम् २३ दिक्षु मम तः कंदुकस्य चापलैश्चाल्यैः शोशं प्रोद्विप्रतारे आयते लोले चंचले लोचने यस्याः स्वकर्णभ्यां वि-
भ्राजिते ये कुंडले ताभ्यामुल्लसंतौ कपोलौ ताभ्यां नीलालकैश्च मण्डितमाननं यस्याः २४ सन्नत्यतीं वध्नीं जगद्विमोहयंतीम् २५ तां वीक्ष्य देवः श्री-
रुद्रः आत्मानमतिके स्थितामुमां स्वगणांश्च न वेद कथं भूतः इति एवं भूतया कंदुकलीलया याईषद्वीडा तया अस्फुटं स्मितं तेन सह विसृ-
ष्टो यः कटाक्षः तेन सुष्ठो वंचितः अतएव स्वयं यत्स्त्रियाः प्रेक्षणं तथा च प्रतिसमीक्षणं ताभ्यां विह्वलात्मानां नो यस्य तम् २६

मा. अ. टी.

२५

अन्यत्वं मनन्यत्वं चैकेस्य कुत इत्याशंक्य दृष्टान्तेनोपपादयति सदसत्कार्यकारणरूपं द्वयमद्वयं च परमकारणत्वं मेवैकः कृतं कुंडला
दिरूपं द्वयमकृतं च केवलमद्वयं स्वर्णं यथैकमेव तद्देवे हत्वयिवस्तु भेदो नास्ति कथं तर्हि भेदप्रतीतिस्तत्राह अज्ञानत इति कुतः
यस्मान्निरूपाधिकस्यैव तवायंगुणैर्व्यतिकरो भेदो न स्वतः अतएव त्वांबहुधा वर्णयति तत्त्वतस्तु केऽपि न जानंतीत्याह हा
प्याम् त्वांब्रह्मवेदांतिनोऽव्यतिमन्यंते त्वामेव धर्ममीमांसकामन्यंते प्रकृतिपुरुषयोः परंपुमांसं सारव्याः विमलोत्कर्षणीज्ञा
नाक्रियायोगाप्रवृत्तिसत्याईशाना अनुग्रहाचेत्येवं न वशक्तियुतं परंपांचरात्राः महापुरुषपातं जलाः ९ परायुः ब्रह्मा सत्त्वस

अ.

१२

एकस्त्वमेव सदमद्वयमद्वयं च स्वर्णं कृताकृतमिवेहनवस्तुभेदः अज्ञानतस्त्वयि जनेनैर्विहितो विकल्पो
यस्माद्गुणैर्व्यतिकरो निरूपाधिकस्य त्वांब्रह्मकेचिदवयंत्युत धर्ममेक एके परं सदसतोः पुरुषं परं
शम् अन्येऽव्यतिन वशक्तियुतं परत्वां केचिन्महापुरुषमव्ययमात्मतन्त्रम् ९ नाह परायुः कृषयान
मराचि सुरव्याजानंति यद्विरचितं खलु सत्त्वसर्गाः यन्मायया सुषितं चेतस ईशदेत्यमत्यादयः किमु
तश्चाश्च दमदृष्टताः १० सत्त्वसमीहितं मदः स्थितिजन्मनाशं भूतहितं च जगतो भवबंधमोक्षौ वा
युयथा विशातिरं च चराचराख्यं सर्वं तदात्मकतयाऽवगमोऽवरुंत्से ११ अवतारामया दृष्टारममा
णस्य ते गुणैः सोऽहं तद्द्रष्टुमिच्छामि यत्ते योषिद्वपुर्धृतम् १२ येन समो हितादेत्याः पाथिताश्चासृ
तंसराः तद्दिदृक्षुव आयाताः परकोतूहलहिनः १३

गीः सत्त्वगुणेन सृष्टा अपि येन त्वया विरचितं विश्वमपि ख

सुतत्त्वतो न जानंति किंपुनस्त्वां हे ईश अभद्रं राजसंतामसं च वृत्तसुखं तत्तिश्वयेषां तेन जानंतीति किमु वक्तव्यम् १० किंतु त्वं त-
त्सर्वं जानासीत्याह सत्त्वसर्वमवरुंत्से व्याप्नोषि जानासि किंतु सर्वं समीहितं स्वकृतमदः स्थितिजन्मनाशं भवबंधमोक्षौ च
व्याप्नोषि दृष्टान्तः चराचराख्यं देहजातं खंच यथा वायुराविशति तथा कथमवरुं
त्से तदात्मकतया सर्वस्यात्मतयेत्यर्थः आत्मत्वे हेतुः अवगमः ज्ञानरूप इति ११ एवं स्तुत्वा प्रस्तुतं विज्ञापयति अवतारा इति द्वाभ्या
मू १२ १३

२५

सोमयाऽमयासह ३ वयिकिंचिन्नाश्चर्यं वयं त्वाश्चर्यमानसाः इति वक्ष्यन्महादेवस्तुष्टावहरिमष्टभिः त्वयिमहामायाविनिपर
मेश्वरेन हि किंचिदघटितमिव वयं तु परमकौतूहलेन द्रष्टुमागता इति बहुधा संबोधयन् स्तोति हे देव देव कुतोऽहं देवानां देव इत्यत आ
ह हे जगद्वापि न तल्लुतः हे जगन्मय तर्हि किं प्रधानं न हे जगदीश तच्च कुतस्तत्राह सर्वेषामपि त्वं हेतुः अत ईश्वरः आत्मत्वाच्च न जडं
प्रधानं त्वमित्यर्थः ४ ननु जगन्मयत्वोक्त्या जगत्तत्पत्त्यादिनाऽसत्यत्वेन जाड्येन च ममापि किंतथा त्वं ब्रूषे न हि न हीत्याह आद्यंतो मध्यं
च जगत्तोयतो ब्रह्मणो भवन्ति अस्य च अव्ययस्य एतानि आद्यंतमध्यानि न संति यच्च ब्रह्म इदं कारास्पदं दृश्यमहंकारास्पदं दृष्ट्वा
बहिर्भोग्यमन्यच्च भोक्तृच चिद्रूपं ब्रह्मैवमवान् अतो न तव विकारादिशंका इत्यर्थः ५ तवैवं भूतत्वे सुसुक्ष्णामाचारः प्रमाणमित्या

समाजितो भगवता सादरं सोमयाभवः सूपविष्ट उवाचेदं प्रतिपूज्य स्मयन् नृहरिम् ३ श्रीमहादेव उवा
च देव देव जगद्वापि न जगदीश जगन्मय सर्वेषामपि भावानां त्वमात्मा हेतुरीश्वरः ४ आद्यं
तावत्स्य यन्मध्यमिदमन्यदहं बहिः यतोऽव्ययस्य नेतानि तत्सत्यं ब्रह्म चिद्रूपान् ५ तवैवं चरणां भो
जं श्रेयस्कामानिराशिषः विसृज्यो भयतः संगं मुनयः समुपासते ६ त्वं ब्रह्म पूर्णममृतं विगुणं वि
शोकमानंदमात्रमविकारमनन्यदन्यत् विश्वस्य हेतुरुदयस्थिति संयमाना मात्मेश्वरश्च त
दपेक्षतयाऽनपेक्षः ७

ह तवैवेति उभयतः इहा सुत्रचसंगत्यक्त्वा ८ ननु ब्रह्मैव चेदहं तर्ह्यसंगो दासीनस्य मम चर-
णां भोजोपासनया किं तेषां तत्राह त्वमिति ब्रह्मत्वेऽपि त्वं नात्यंतमुदासीनः किंतु विश्वस्य प्रपंचस्योदयादीनां हेतुः तदुपाधीनामा-
त्मनां जीवानां मीश्वरश्च तत्तत्फलदाता तर्हि किं राजादिव तत्कयाऽप्यपेक्षया सेवकेभ्यः फलं ददामि न हि न हि अनपेक्ष एव त्वम्
तर्हि किं मीश्वरत्वेन तत्राह तैरोत्पत्तिः तत्फलदानार्थमपेक्ष्यत इति तदपेक्षः तस्य भावस्तदपेक्षतातया अनपेक्षत्वमेव दर्शयितुं तदीये
ब्रह्मत्वं विशिनष्टि पूर्णममृतं च सुस्वरूपम् विषयस्वरूपं वैलक्षण्यार्थमाह अविकारं नित्यमानंदमात्रं च कुतः विशोकम् तल्लुतः विगुणं
किंच अनन्यत्वं न विद्यते अन्यद्यस्मात् ब्रह्मव्यतिरिक्ताभावादपि निरपेक्षस्त्वमित्यर्थः तर्हि सर्वात्मिकत्वे तत्तद्विकारप्रसंगो दुर्वारस्त
त्राह अन्यत्सर्वतो व्यतिरिक्तं च कारणत्वात् न त्वेवं भूतस्मरत्मात्मकब्रह्मस्वरूपस्य तवान्यापेक्षाऽस्ति अतः केवलं भक्तानुग्रहार्थमेव
तवैश्वर्यं न स्वार्थमित्यर्थः ७

मा० अ० टी.
३४

३९ उभयात्मकत्वमेवाह नशुष्केणनचाद्रेणफेनेन तथाचश्रुतिः अपांफेनेननमुचेः शिरइंद्रोदवर्त्तयइति ४० ४१ ४२ ४३
४४ अनुचरैः अनुगीयमाना इत्यर्थः उपगीयमानैरनुचरैः सहेतिवा ४५ ४६ अविनष्टा अवयवा येषां विद्यमानाः शिरो

अ०
११

तांदैवीं गिरमाकर्ण्य मधवान्ससमाहितः ध्यायन्फेनमथापश्यदुपायमुभयात्मकम् ३९ नशु
ष्केणनचाद्रेणजहारनमुचेः शिरः तंतुष्टुवुर्मुनिगणामात्यैश्चावाकिरन्विभुम् ४० गंधर्वमुख्योजग
तुर्विश्वावस्तुपरावस्तु देवदुष्टभयोनेदुर्नतक्योननृतुमुदा ४१ अन्येऽप्येवंप्रतिद्वंद्वान्वाय्वशिवरु
णादयः सूदयामासुरस्त्रौघैर्मृगान्केशरिणोयथा ४२ ब्रह्मणार्पेणितोदेवान्देवर्षिर्नारदानृ
प वारयामासविबुधान्दृष्ट्वादानवसंक्षयम् ४३ नारदउवाच भवद्भिरमृतं प्राप्सन्ना
रायणभृजाश्रयैः श्रियासमेधिताः सर्वउपारमतविग्रहात् ४४ श्रीशुकउवाच संयम्य
मन्युसंरभमानयंतोमुनेर्वचः गीयमाना अनुचरैर्ययुः सर्वत्रिविष्टपम् ४५ येवशिष्टारणे तस्मि
न्मारदानुमतेनते बलिं विपन्नमादाय अस्तंगिरिसुपागमन् ४६ तत्राविनष्टावयवान् विद्यमानशि
रोधरान् उशनजीवयामास संजीविन्यास्वविद्यया ४७ बलिश्चोशनसास्पृष्टः प्रत्यापन्नोऽयस्मृतिः
पराजितोऽपि नारिविद्यलोकतत्त्वविचक्षणः ४८ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे देवा
सुरसंग्रामे एकादशोऽध्यायः ११ श्रीवादरायणिरुवाच वृषध्वजो निशम्येदं योषि
द्रूपेण दानवान् मोहयित्वा सुरगणान् हरिः सोममपाययत् १ वृषमारुत्य गिरिशः सर्वभूतगणै
र्हृतः सहदेव्याय योद्रुप्यत्रास्ते मधुसूदनः २

धरायेषां तान् ४७ प्रत्यापन्नानि पुनः प्राप्सानींद्रियाणि स्मृतिश्च येन सः ४८ इत्यष्टमस्कंधे टीकाया मेकादशोऽध्यायः ११
द्वादशो मोहिनीरूपविभ्रमालोकनोत्सुकम् भवं संमोहयामास हरिः पुनरसालयत् १ अमुत्पन्नसुराविष्णुमाययान्तदद्भुतम्
इति वक्तुं महादेव मोहोऽयमुपवर्णयते २ हरिः सोममपाययद्वितीदनिशम्य स यत्रास्ते तत्र द्रूपं द्रुप्यया वित्कन्तरेणान्वयः १ २

२४

वणिक्पथाः वणिजः मिन्नानैर्येषां तेभिन्ननावदित्यर्थः २५ तुराषाडिंद्रः अथादिसहितो विनिर्गतः अग्रणीः सारथिः २६ २७
 २८ शोकामर्षाभ्यां युक्तयारुषाक्रोधेनान्वितः इंद्रं हंतुं परमोद्योगं चकार २९ घंटावत् घंटाभिर्युक्तम् ३० ३१ अतिवीर्यवृत्र

अलक्षयंतस्तमतीव विबुद्धा विचुक्रुशर्देवगणाः सहानुगाः अनायकाः शत्रुबलेन निज्जिता व
 णिक्पथाभिन्ननवोयथाऽर्णवे २५ ततस्तुराषाडिषु बद्धपंजरात् विनिर्गतः साश्वरथध्वजाग्रणीः
 बभौ दिशः खं पृथिवीचरोचयन् स्वतेजसा सूर्यइव क्षपालय २६ निराक्ष्य पतनां देवः परैरर्भ्यर्हितार
 णे उदयच्छद्रिपुं हंतुं वज्रं वज्रधरोरुषा २७ स तेनैवाष्टधारेण शिरसी बलपाकयोः ज्ञातीनां पश्य
 तां राजन् जहार जनयन् भयम् २८ नमुचिस्तद्वधं हृत्वा शोकामर्षरुषाऽन्वितः जिघांस्फुरिद्रं नृपते
 चकार परमोद्यमम् २९ अश्मसारमयं शूलं घंटावद्धेमभूषणम् प्रगृह्याभ्यद्रवक्रुद्धो हतोऽसीति वि
 तर्जयन् प्राहिणो ह्यैव राजाय निनदन् मृगराडिव ३० तदा पतद्गणेन तले महाजवं विचिच्छिदे हरि रिषु
 भिः सह स्वधा तमाहनन् पकुलिशेन कंधरेरुषाऽन्वितस्त्रिदशपतिः शिरोऽहरत् ३१ न तस्य हित्व
 चमपि वज्रं कुज्जितो विभेद्युः सरपतिर्नो जसेरितः तद्भुतं परमतिवीर्यवृत्रमिति रस्कृतो नमुचि
 शिरो धरत्वचा ३२ तस्मादिंद्रोऽविभेच्छन्नो वज्रः प्रतिहतो यतः किमिदं देवयोगेन भूतं लोकविमोह
 नम् ३३ येन मे पूर्वमद्रोणां पक्षच्छेदः प्रजाऽलये कृतो निविशतां भारैः पतत्रैः पततां भुवि ३४ तपः सा
 रमयत्वाष्टवृत्रो येन विपाटितः अन्ये चापि बलोपेताः सर्वस्त्रैरक्षतत्वचः ३५ सोयप्रतिहतो वज्रो म
 या मुक्तोऽसुरैऽल्यके नाहंतदा ददेदं ब्रह्म ते जोऽप्यकारणम् ३६ इति शक्रविषादं तमाह वागश-
 रारिणी नायश्चक्रे रथो नाद्रैर्वधमर्हति दानवः ३७ मयाऽस्मै यद्गोदत्तो मृत्युर्नैवाद्रिशुष्ययोः अतोऽ
 न्यश्चितनीयस्तोपायो मघवन् रिपोः ३८

मभिनदति ३२ ३३ तथा पतत्रैः पक्षैः ३४ सारमयं वीर्याधिकं त्वाष्टं तप एव वृत्रः स येन वज्रेण मया विपाटितः ३५ दंडं ल
 गुडतुल्यम् ब्रह्म तेजः दधीचेः सामर्थ्यम् ३६ ३७ आर्द्रशुष्काभ्यां मृत्युर्नैव इति ३८ ३९ ४० ४१

मा. अटी.

२३

कालरशनंकालयंत्रितम् अतो नृत्तं तत्र एवं विवेकेयुयमपंडिताः अनिपुणाः ८ तत्र कीर्तिजयादौ आत्मानं साधनं मन्यमानानां
वोगिरो न गृहीतः मर्मसूताडनं याभिस्ताः ९ विभुमिद्रम् वीरो बलिः १० तोत्रमंकुशः तेनाहत इव ११ सयानः विमानसहितः १२

अ०

११

तमिमंकालरशनं जनाः पश्यन्ति सूरयः नृत्तं तत्र शोचन्ति तत्र युयमपंडिताः ८ नवयं मन्यमानानां
मात्मानं तत्र साधनम् गिरो वः साधु शोच्यानां गृहीतमोममताडनाः ९ श्रीशकउवाच इत्या
क्षिप्य विभुं वीरो नाराचैर्वीरमर्द्दनः आकर्ण्य पूर्णैरहनदाक्षैर्पैराहत पुनः १० एवं निराकृतो देवो वैरिणा
तथ्यवादिना नामुष्यत्तदधि क्षेपंतो ब्राह्मण इव द्विपः ११ प्राहरत् कुलिशं तस्मा अमोघं परमर्द्दनः
सयानो न्यपतद्भूमौ छिन्नपक्ष इवाचलः १२ सरवायं पतितं दृष्ट्वा जंभो बलिसरवः स्फुटत् अभ्ययात्सौ
हृदं सरव्युहं तस्योपि समान्तरम् १३ मसिंहवाह आसाद्य गदा मुद्यम्य रहसा जत्रावताडयच्छुक्रं गजं
च सक्तमहाबलः १४ गदाग्रहारव्यथितो मृगं विह्वलितो गजः जानुभ्यां धरणीं स्पृष्ट्वा कश्मलं परमं ययौ
१५ ततो रथो मातलिना हरिभिर्दशशतैर्वृतः आनीतो द्विपमुत्सृज्य रथमारुरुह विभुः १६ तस्य तत्पू
जयन्कर्मयंतुर्दानवसत्तमः शूलैर्न ज्वलता तं तस्मयमानो हनन्मृधे १७ सेहेरुजं सुदुर्मर्षं सत्त्वमाल
व्यमातलिः इद्रो जभस्य संक्रुद्धो वज्रेणापाहरच्छिरः १८ जंभं श्रुत्वा हतं तस्य ज्ञातयो नारदादृषेः नमु
चिश्च बलः पाकस्तत्रापेतुस्त्वेराऽन्विताः १९ वचोभिः परुषैरिद्रमर्द्दयंतोऽस्य मर्मसू शरैरेवाकिरन्म
घाधाराभिरिव पर्वतम् २० हरीन् दशशतान्याजौ हर्यश्च स्य बलः शरैः तावद्भिरर्दयामास युगपत्पु
ष्टुहस्तवान् २१ शताभ्यां मातलिपाको रथं सावयवंपृथक् सकृत्संधानमोक्षेण तदद्भुतमभूद्रणे २२
नमुचिः पंचदशभिः स्वर्णपुंरैर्महेषुभिः आहत्य व्यनदत्संख्ये सतो य इव तोयदः २३ सर्वतः शरकू
टेन शक्रं सरथसारथिम् छादयामास रसराराः प्रावृट्सूर्याभिवाबुदाः २४

१३ १४ १५ १६ १७ १८ नमुचिर्बलः पाकश्चेति त्रय आजगमुः १९ २० त्रयाणां पृथग्विक्रमानाह हरीनिति त्रिभिः हर्यश्च
स्य इद्रस्य तावद्भिरर्दशभिः शतैः २१ २२ आहत्य इद्रं विद्धा २३ प्रावृट् कालीनं सूर्यम् २४

२३

असुराणांकूटकर्ममंत्रादिप्रयोगः तस्माज्जाताः महिनामहिम्ना हरेः स्मृतिरेवसवसांविपदांमोक्षणरूपाकिमुतहरेः प्रवेश
इत्यर्थः ५५ इमारिवाहः सिंहवाहः अहिनोत् चिक्षेपलीलयैवतद्गृहीत्वा अहनत् अहन् हेनृप ५६ यस्यचक्रेणकृतशिरसोपेत-
तुः तंतयाभूतमपि आहत्यसंघट्य अंडजैर्दं गरुडमहनत् तंहंतुंगदामुन्नित्यइत्यर्थः आद्योहरिः ५७ इत्यष्टमेटीकाया

तस्मिन्प्रविष्टेऽसुरकूटकर्मजामायाविनेशुर्महिनामहीयसः स्वप्नोपथाहिप्रतिबोध आगतेहरि
स्मृतिः सर्वाविपद्विमोक्षणाम् ५५ दृष्ट्वा मृधे गरुडवाहमिमारिवाह आविध्यशूलमहिनोदयकाल
नेमिः तल्लीलया गरुडमृधेपितद्गृहीत्वा तेनाहनन्तृपसवाहमरिच्यधीशः ५६ मालीकृमाल्यति
बलोयुधिपेततुर्यचक्रेणकृतशिरसावथमाल्यवास्तम् आहत्यतिग्मगदयाऽहनदंडजैर्दं ता
वच्छिरोऽच्छिनदरः नदतोऽरिणाद्यः ५७ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कन्धे दशमोऽ
ध्यायः १० श्रीशुक उवाच अथोसुराः प्रत्यपलब्धचेतसः परस्यपुंसः परमानुकंप
या जघ्मर्षंशक्रसमीरणादयस्तांस्तानुरणोयैरभिसंहताः पुरा १ वैरोचनाय संरब्धो भगवा
न्याकशासनः उदयच्छद्यदावज्जं प्रजा हा हेति चुक्रुशः २ वज्रपाणिस्तमाहेदंतिरस्कृत्य पुर
स्थितम् मनस्विनं संपन्नं विचरंतं महामृधे ३ नटवन्मूढमायाभिर्मायेशान्नोजिगोषसि
जित्वा बालान् निबद्धाक्षान् नटो हरति तद्धनम् ४ आरुरुक्षंति मायाभिरुत्सि सृप्संति ये दिवम्
तान् दस्युन् विधुनाम्यजान् पूर्वस्माच्च पदादधः ५ सोऽहं दुर्मायिनस्तः घवज्जेषां शतपर्वणा शि
रोहरिष्ये मे द्वात्मन् घटस्वज्ञातिभिः सह ६ बलिरुवाच संग्रामे वर्त्तमानानां काल-
चोदितकर्मणाम् कीर्त्तिर्जयोऽजयो मृत्युः सर्वेषां स्युरनुक्रमात् ७

दशमोऽध्यायः १० एकादशोतुदेवेषु देव्य
धातिषु नारदः देवानवारयच्छुक्रो मृतान् देवान् जीवयत् १ उदयच्छतउन्नित्ये २ निबद्धान्यक्षीणि येषां तान् बालान् जित्वा नटः
कपटवृत्तिर्यथा तेषां धनं हरति तथा हे मूढमायेशान् अस्मान् जेतुमिच्छसि ४ मत्प्रभावं शृण्वित्याह आरुरुक्षंति आरोहुमिच्छं
ति ये च उत्सि सृप्संति उद्धयितुमिच्छंति मोक्षमिच्छंतीत्यर्थः अथो विधुनो मिपातयामि ५ ६ ७

मा. अरी.

२२

पतितानि यानि स्वशिरोक्षिभिः तैः पश्यंत इत्यर्थः उद्यतान्यायुधानियैः तैर्दोर्दंडैर्युक्ताः ४० बाहान् एषवतपादरक्षकान् आ
गोहं गजयंतारमार्चयत् विव्याध ४१ ४२ दुर्मर्षः असहनो बलिः ४३ ४४ ४५ टंकवती क्ष्मायैः शिखरैः सहिताः ४६ ४७ ४८ स्तन

अ०

१०

कबंधास्तत्र चोत्पेतुः पश्यंतुः स्वशिरोक्षिभिः उद्यतायुधदोर्दंडैराधावंतो भटाश्च ४० बलिर्महेंद्रं
दशभिस्त्रिभिरेवावत शरैः चतुर्भिश्चतुरोवाहानेकेनारोहमाच्छ्रयत् ४१ सतानां पततः शक्रस्ता
वद्भिः शीघ्रविक्रमः चिच्छेदनिशितैर्भलै रसंप्राप्तान् हसन्निव ४२ तस्य कर्मोत्तमं वोक्ष्य दुर्मर्षः श
क्तिमाददे तां जलंतीं महोल्काभाहस्तस्थामच्छिनद्दूरिः ४३ ततः शूलं ततः प्रासततस्तोमरमृष्टयः
यद्यच्छस्त्रममादद्यात्सर्वतदच्छिनद्भिः ४४ ससज्जीथास्फुरां मायामंतधानिगतोऽस्फुरः ततः प्रा
दुरभूच्छैलः सरानोको परिप्रभो ४५ ततो निपेतुस्तुरवो दत्तमानादवाग्निना शिलाः सटंकशि-
खराश्चूर्णयंत्यो द्विषदलम् ४६ महोरगाः समुत्पेतुर्दंष्ट्रकाः सटृश्रिकाः सिंहव्याघ्रवराहाश्च मह्यं
तोमहागजान् ४७ यातुधान्यश्च शतशः शूलहस्ता विवाससः छिधिभिर्धातिवादिन्यस्तथारक्षो
गणाः प्रभो ४८ ततो महायनाव्योम्निगंभीरपरुषस्वनाः अंगाराश्च मुचुर्वातैराहतास्तनयित्तवः
४९ सृष्टौ देत्येनसू महान्वहिः श्वसनसारथिः सावर्त्तकडूवात्सुग्रीविबुधध्वजिनो मधाक् ५० ततः
समुद्रउडूलः सर्वतः प्रत्यदृश्यत प्रचंडवातरुद्धततरगावन्तं भीषणः ५१ एवं देत्यैर्महामायेरलक्ष्यग
तिभीषणैः सृज्यमानासूमायासुविषेदुःस्फुरसैनिकाः ५२ नतत्प्रतिविधियत्र विदुरिंद्रादयो नृप
ध्यातः प्रादुरभूतत्रभगवान्निश्वभावनः ५३ ततः स्रपुर्णांस कृतांघ्रिपल्लवः पिशंगवासानवकंज
लोचनः अदृश्यताष्टायुधबाहु रुरुल्लसच्छीकोस्तुभानर्ध्याकिरीटकुडलः ५४

गः ५५ अधाक् आर्षः अधासीदित्यर्थः ५० उद्धूते स्तरंगैरावर्त्तैश्च भीषणः ५१ एवमन्यैश्च देत्यैः सृज्यमानासू ५२ यत्र यदा तत्र
तदा ते ध्यातिः सन् ५३ अष्टौ आयुधयुक्ता बाह्वो यस्य श्रीश्च कोस्तुभश्च अनर्ध्याकिरीटं च कुडले च उल्लसन्ति श्रीकोस्तुभादीनि यस्मिन् ५४

२३

द्वंद्वान्येवाह युयुधेति सप्तभिः अस्यत आस्यत् अयुधतेत्यर्थः २८ २९ सूर्योदेव एक एव शतेन बलिसक्तैः बाणोज्येष्ठोयेषांतेः ३० निशंज्ञा
शुभाभ्यां देवी ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ आगेहंतीत्यारोहाः तैः सहिताः अन्ये च वाहाः पूर्वतुकेवलं गजादय उक्ताः कथं भूतानि कृत्वा
बाह्यादयो येषां छिन्नानि ध्वजादीनियेषांते ३७ तेषां देवादीनां पदायाते रथांगैश्च चूर्णिता दायो धनात्तरणभूमेः उत्थितो रेणुर्दि

युयोधबलिरिंद्रेण तारके पाशुहोऽस्यत् वरुणो हेति नाऽयुधामित्रो राजन्प्रहेति ना २८ यमस्तु काल-
नाभेन विश्वकर्मा मयेन वै शंबरयुयुधेत्वा सवित्रा तु विरोचनः २९ अपराजितेन नृमुचिरश्चिन्नो वृष-
पर्वणा सूर्यो बलिसक्तैर्देवी बाणज्येष्ठैः शतेन च ३० राहुणा च तथा सोमः पुलोमा युयुधः निलः निशुभ-
शुभयोर्देवी भद्रकाली त्रस्विनी ३१ वृषाकपिस्तज्जभेन महिषेण विभावस्तः इल्वलः सहवाता पिबेह्य-
युत्रैरिंदम ३२ कामदेवेन दुर्मर्ष उक्कलो मातृभिः सह बृहस्पतिश्चोशनसानरकेण शनैश्चरः ३३ म-
रुतो निवातकवचैः कालेयैः वसवो मराः विश्वदेवास्तु पौलोमैरुद्राः क्रोधवशैः सह ३४ त एव माजास्य व-
सराः सुरेन्द्रा द्द्वेन संहत्य च युद्धमाणाः अन्योऽन्यमासाद्य निजघ्नुरोजसा जिगीषवस्तीक्ष्णशरा-
सितो मुरैः ३५ मुशंडिभिश्च क्रगदष्टिपट्टिषुः शक्त्युत्सुकैः प्रासपरश्च धैर्यपि निस्त्रिंशभलैः परिधैः
समुद्रैः सभिर्दिपालैश्च शिराभिश्चिच्छिदुः ३६ गजास्तुरंगाः सरथाः पदातयः सारोहवाहा विविधा-
विरवंडिताः निकृत्तबाहू रुशिरो धरांघ्रयश्छिन्नध्वजेष्वामतनुत्रभूषणाः ३७ तेषां पदायातरथा-
गचूर्णिता दायो धनादुल्बेण उत्थितस्तदा रेणुर्दिशः खंक्मणिचच्छादय नून्यवर्त्तता स्मृक्कृतिभिः
परिपुतात् ३८ शिरोभिर्बहुतकिरीटकुंडलैः संरंभदग्भिः परिदष्टदच्छदैः महाभुजैः सामरणैः स-
हायुधैः साप्रास्तृताभूः करभौरुभिर्बभौ ३९

शः खंक्मणिचसूर्यच्छादयस्तदेवखादेन्यवर्त्तत कथं भूतात् असृक्
स्रुतिभिः रक्तधरणैः परिपुतात् यद्वा परिपुवनादेतोर्न्यवर्त्तत भावेक्तः रक्तधाराणां तत्पर्यंतमुच्छलनादित्यर्थः प्रथमा तपाठे रेणो-
विशेषणम् ३८ शिरोभिर्महाभुजैश्च करभसदृशैरुत्तुभिश्च सारणभूः प्रकर्षेण आस्तृता सती बभौ कथं भूतेः शिरोभिः उद्धूतानि
उत्सर्जितानि किरीटानि कुंडलानि च येभ्यः तैः संरंभयुक्ताः दृशो येषु तैः परिदष्टा दच्छदा ओषा येषु तैः ३९

मा-अ-री
२१

१२ चित्रध्वजपटादिभिश्चवीराणांमालाभिश्चराजिभिर्देवदानववीराणांध्वजिन्योयादसांमालाभिः सागराविवरेजतुरितित्रया-
णामन्वयः यादोभिरितिवा सितैरमलैरातपत्रैश्चवाहैश्चामरैश्चव्यजनैः वातेनोद्धूतैरुत्तरीयैः उष्णीषैश्चसूर्यरश्मिभिः सूतरां

अ०
१०

अन्येजलस्थलरवोः सत्त्वैर्विकृतविग्रहैः सेनयोरुभयोरुज्ज्वलविश्रुस्तेऽग्रतोऽग्रतः १२ चित्रध्वजप-
टैराजन्नातपत्रैः सितामलैः महाधनैर्वज्रदंडैर्व्यजनैर्वाहचामरैः १३ वातोद्धूतोत्तरोष्णीषैरर्चिभिर्व-
र्मभूषणैः स्फुरद्भिर्विशदेः शस्त्रैः सूतरासूर्यरश्मिभिः १४ देवदानववीराणांध्वजिन्योपांडुनदन रेज-
तुर्वीरमालाभियादसाभिवसागरैः १५ वैराचनोबलिः संख्येसोऽसुराणांचमूपतिः यानवैहायसना-
मकामगंमयनिर्मितम् १६ सर्वसाग्रामिकोपेतसर्वाश्चर्यमयप्रभो अग्रतर्कमनिर्देश्यं दृश्यमानम-
दर्शनम् १७ आस्थितस्तद्विमानाग्र्यसर्वानीकाधिपैर्वृतः वालव्यजनछात्रैरेजेचंद्रवोदये १८
तस्यासनसर्वतोयानैर्यथानापतयोऽसुराः नमुचिः शंबरोबाणोविप्रचिन्तिरयोमुखः १९ द्विमूर्द्धका-
लनामोयग्रहेतिहोतिरिल्वेलः शकुनिभूतसतापोवज्रदंष्ट्रोविरोचनः २० हयग्रीवः शकुशिराः कपि-
लोमघट्टदुभिः तारकश्चक्रदृक् शुभोनिशुभोजंभउत्कलः २१ अरिष्टोऽरिष्टनेमिश्चमयश्चत्रिपुरा-
धिपः अन्येपालोमकालेयानिवातकवचादयः २२ अलब्धभागाः सोमस्यकेवलकुशभागिनः सर्व-
एतेरणसुरवेवहशोनिर्जितामराः २३ सिंहनादान्निमुंचंतः शंखान्दध्नुर्महारवान् दृष्ट्वासपत्नानु-
त्सिक्तान्बलिभित्कुपितोभृशम् २४ ऐरावतंदिक्कुरिणमारूढः शुशुभेस्वराट् यथास्ववत्प्रस्रवण-
मुदयाद्रिमहर्षतिः २५ तस्यासनसर्वतो देवानानावाहध्वजायुधाः लोकपालोऽसहगणैर्वाय्वग्नि-
वरुणादयः २६ तेऽन्योऽन्यमभिसंसृत्यक्षिपंतोमर्मभिर्मिश्रः आहूयंतोविशंतोऽग्रेयुयुधुद्वयोधिनः

स्फुरद्भिः १३ १४ १५ असुराणांचमूपतिः तस्याः पतिः सबलिर्यानमास्थितः १६ १७ उदयेउदयगिरिशिखरोस्थितः चंद्रविवरेजइतित्र-
याणामन्वयः १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ स्ववतिप्रस्रवणानियस्मिन्नितिमदधारासादृश्यम् २५ नानावाहनादीनियेषांतेदेवाअसुराश्च
मियोयुयुधः २६ २७

२१

एतदेवोपपादयति यदिति अस्मः प्राणाः वसुधनम् प्राणादिभिर्देहात्मजादिषु नृभिर्भयत् युज्यते प्रयुज्यते देहाद्यर्थं यत्क्रियते इत्यर्थः
तदसत्त्वं भवति कुतः पृथक्त्वात् भेदाश्रयत्वात् शास्त्रानिषेचनवत् तैरेव प्राणादिभिरीश्वरोद्देशेन यत्क्रियते तत्तु सत् महाप-
लं भवति अपृथक्त्वात् ईश्वरस्य सर्वत्रानुगतत्वात् तत्र दृष्टान्तः यत्तरोर्मूलनिषेचनं तद्यथा सर्वस्य स्कंधशास्त्रादेरपि भवतीति

यद्युज्यतेऽसुवसु कर्ममनोवचोभिर्देहात्मजादिषु नृभिस्तदसत्त्वं पृथक्त्वात् तैरेव सद्भवतियत्क्रियतेऽ-
पृथक्त्वात् सर्वस्य तद्भवति मूलनिषेचनयत् २९ इति श्रीभागवतं महापुराणे अष्टमस्कंधे अमृत-
मथनेन वमोऽध्यायः ९ श्रीशुक उवाच इति दानवदैतैर्यानां विद्वन्मृतं नृप युक्ताः कर्मणि
यत्ताश्च वासुदेव पराङ्मुखः १ साधयित्वाऽमृतं राजन् पाययित्वा स्वकान् सुकान् पशून् तां सर्वभूता-
नां ययोगरुडवाहनः २ सुपत्नानां परामृद्धिदृष्ट्वा तैरिति नन्दनाः अमृष्यमाणान् उत्पेतुं देवान् अत्युद्यता-
युधाः ३ ततः स्फुरगणाः सर्वे सुधया पीतयैधिताः प्रतिसंयुयुधुः शस्त्रैर्नारायणपदाश्रयाः ४ तत्र
देवास्फुरो नामरणाः परमदारुणः रोधस्फुटन्वतो राजन् तु मुलारो महर्षणः ५ तत्रान्योऽन्यसपत्ना-
स्तैर्मरुधमनसोरणे समासाद्यासिभिर्बाणैर्निजघ्नैर्विविधायुधैः ६ शस्त्रैर्त्यमृदंगानां भेरीडमरि-
णां महान् हस्त्यश्चरथपत्तीनां नदतानि स्वनोऽभवत् ७ रथिनो रथिभिस्तत्र पत्तिभिः सह पत्तयः
हयाह्वयैरभाश्चैभैः समसज्जन्त संयुगे ८ उष्ट्रैः केचिद्विभैः केचिदपरेषु युयुधुः स्वरेः केचिद्वैरमुगैर्ऋ-
क्षैर्दीपिभिर्हरिभिर्मताः ९ गृध्रैः कंकेवैर्न्यैश्च येन मासैस्तिमिगिलैः शरभैर्महिषैः खड्गैर्गोवृषैर्ग-
वयारुणैः १० शिवाभिरासुभिर्केचित्ककलासैः शशैर्नरैः बस्तैरेकैकृष्णसारैर्हंसैरन्यैश्च सूकरैः ११

यद्यल्यत्रोपेपंचम्योपृथक्त्वं पर्यालोच्य भेददृष्ट्या देहाद्यद्देशेन यत्क्रियते तदसत् अपृथक्त्वं पर्यालोच्य ईश्वरदृष्ट्या तैरेव तेष्वेव यत्क्रिय-
ते तत्सद्भवतीति शेषं समानम् २९ इत्यष्टमे टीकायां नवमोऽध्यायः ९ दशमे मत्सरादौ तैरोरब्धे तु मृधंस्करैः दैत्यमायाविषण्णेषु देवेषु
विर्बभौ हरिः १ तदेव ममृतावाप्तिर्नाम क्तानां मितीरितम् भक्तमत्सरतः प्राणहानिः पुनरुदीर्यते २ १ २ ३ ४ रणः संग्रामः उदन्वतः
समुद्रस्य रोधसितीरे बभूव ५ अन्योऽन्यसमासाद्य निजघ्नः ६ ७ ८ ९ १० ११

भा.भ.श.

२९

एवंतान्मोहयित्वायत्कृतवान्तराहत्रिभिः अक्षराणां सुधादानं सर्पाणां क्षीरदानमिव दुर्नयमन्याय्यं मत्वा तां सुधां तेभ्यो नव्यं
भजत् अयं भावः देवैर्मदीयं साध्वसाधुवासर्वमनुमतमेवातीमद्रक्तान् देवानेव सुधां पाययिष्यामि किंच ते रथान्यायं विभज
स्वेत्युक्तं न चेतेभ्यो जात्यैव कुरेभ्योदानं न्याय्यम् अतस्तेभ्यः सुधां न दद्यामिति १९ पंक्तीः पृथक् विविक्ताः कल्पयित्वा विधाय ता
संपत्तिषु स्वेषु स्वेषु तत्सजातीयेषु तांश्च अक्षरानपि प्रतारणार्थमेवोपवेशयामास २० उपसंचरैः बहुमानप्रियवाक्यादिना ता
नति क्रम्याति क्रम्यगमने दूरस्थानपि देवान् २१ तया कृतः स्नेहो येषु स्त्रिया सह विवादस्य जुगुप्सया २२ कृतः अतिप्रणयः स्ने

अ.

९

अक्षराणां सुधादानं सर्पाणामिव दुर्नयम् मत्वा जातिनृशंसानां न तां व्यभजदच्युतः १९ कल्पयित्वा पृथक्
कृपंक्तीरुभयेषां जगत्सतिः तांश्चोपवेशयामास स्वेषु स्वेषु च पंक्तिषु २० दैत्यान् गृहीतकलशो वचयन्तु
पसंचरैः दूरस्थान्याययामास जगत्सृष्ट्युद्धारं सुधाम् २१ तेषालयंतः समयमक्षराः स्वकृतं नृप तूष्णीं
मासन्कृतस्नेहाः स्त्रीविवादजुगुप्सया २२ तस्यां कृतातिप्रणयाः प्रणयापायकातराः बहुमानेन चोब
धानोचुः किंचन विप्रियम् २३ देवलिंगप्रतिच्छन्नः स्वर्भानुर्देवसंसदि प्रविष्टः सोममपि वचुद्राकाभ्या
चसूचितः २४ चक्रेण क्षरधारणजहारपि बतः शिरः हरिस्तस्य कबंधस्तु सुधया प्राविता पतत् २५
शिरस्त्वमरतानीतमजोग्रहमचीकूपत् यस्तु पर्वणि चंद्रार्कवभिधावति वै रधीः २६ पीतप्रायेः स
ते देवैर्भगवान्लोकभावनः पश्यतामक्षरैर्द्राणां स्वरूपं जगृह हरिः २७ एवं स्रगस्रगणाः समदेशका
लहेत्यर्थं कर्ममतयोऽपि फले विकल्पाः तत्रा मृतस्रगणाः फलमंजसापु र्यत्सादपंकजरजः श्रयणान्नंदेत्याः २८

होयैः प्रणयापायेन कातराः भीताः एते तावत्कृपणाः पूर्वी किंचित्पिबंतु गृयंतु धाराः क्षणप्रतीक्षध्वमित्यादि बहुमानेन आबद्धाः नियंत्रि
ताः समयपालनादिभिः षड्रिरैतैः क्षरणैः अप्रियं किंचिदपि नोचुः किंतु तूष्णीं मासन् २३ देवपंक्तौ चंद्रार्कयोर्मध्ये प्रविष्टः सोमममृ
तमपि बत २४ हरिस्तस्य शिरोजहार अप्रावितः असंस्पृष्टः २५ ग्रहसूर्यादिव तग्रहत्वाधिकारिणम् २६ २७ हरिभक्तानामेवोद्य
मः फलति नान्येषामित्येवमास्यानतात्पर्यमाह एवमिति समादेशादयो येषाम् हेतुर्मंदरादिः अर्थः समुद्रेक्षि संवीरुतादिविविधः
कल्पः फलं केषांचिज्जातं केषांचिन्नेति वै विचित्र्येषां ते फलवेषम्यवंतो बभूवुरित्यर्थः तदेवाह तत्र तेषु यस्य पादपंकजरजः श्रयणा
तदेवा मृतं फलमापुः स एव सेव्य इत्यर्थः यत्तदोर्नित्यसंबंधात् २९

२९

संगताः अनुसृताः ९१० हेस्तरद्विषः भावेन केनाप्यभिप्रायेण गंगंभीरं यथाभवत्येकं जहसुः ११ ईषत्स्मितेन शोभायस्याः
तयामयाकृतं साधुवा असाधुयद्यभ्युपेत अंगीकुरुत तर्हि विभजे १२ अस्तरपुंगवाः दैत्यश्रेष्ठाः प्रमाणमियत्तामजानतः १३
१४ यथोपजोषं यथाप्रीति अहतस्य लक्षणम् अहतं यत्र निर्मुक्तमुक्तवासः स्वयंभुवा शस्तं तन्मांगलिकेषु तावन्मात्रेण
सर्वदा प्राग्येषु कुंशेषु विविशुः १५ धूपैरामोदितायां स्तरभीकृतायां शालायाम् १६ अथ तस्यां शालायां हेनरेन्द्र साकलश-

श्रीभगवानुवाच कथं कश्यपदायादाः पुंश्चल्यां मयि संगताः विश्वासं पंडितो जातु कामिनीषु
नयाति हि ९ सालावृक्षाणां स्त्रीणां च स्वरिणीनां स्तरद्विषः सरव्यान्यादुरनित्यानि नूतनानि चि-
न्वताम् १० श्रीशुक उवाच इति ते ह्वेलिते स्तस्या आश्वस्तमनसाः स्तराः जहसुर्भाविगंभीरं
ददुश्चामृतभाजनम् ११ ततो गृहीत्वाऽमृतभाजनं हरिर्बभाष ईषत्स्मितशोभया गिरा यद्यभ्यु-
पेत क्वच साध्वसाधुवाकृतमया वा विभजे स्रधामिमाम् १२ इत्यभिव्यादृत तस्या आकर्ण्या स्तर-
पुंगवाः अप्रमाणा विदस्तस्यास्तत्तथेत्यन्वमंसत १३ अथोपोष्य कृतस्नानाद्दत्वा च हविषाऽनलम्
दत्वा गोविप्रभूतेभ्यः कृतस्वस्त्ययनाद्विजैः १४ यथोपजोषं वासां सिपरिधाया हतानिते कुशेषु
प्राविशन् सर्वे प्राग्येष्वभिभूषिताः १५ प्राङ्मुखेषु पविष्टेषु स्तरेषु दितिजेषु च धूपामोदितशाला-
याजुषायां माल्यदीपकैः १६ तस्यां नरेन्द्र करभोरुद्धाद्दुकूलश्रोणीतटालसगतिर्मदविह्वलाक्षी
साकूजती कनकनूपुरसिजितेन कुंभस्तनी कलशपाणिरेथा विवेश १७ तां श्रीसखीं कनककुंडल-
चारुकर्णनासाकपोलवदनापरदेवतारव्याम् संवीक्ष्य संसुमुहुः स्मितवीक्षणो न देवा स्तरा विग-
लितस्तनपट्टिकांताम् १८ पाणिरा विवेश कथं भूता मणिबंधादाकनिष्ठं करस्य करभोवहिः करभसदृशौ स्रवत्तावुरु-
यस्याः सा उशक्तमनीयं दुकूलं यस्मिन् तेन श्रोणीतटेन विशालया श्रोण्या अलसामंदा गतिर्यस्याः पाठांतरे करभसदृशयो रूखीः ल-
सद्दुकूलं यस्याः सा चासौ श्रोणीतटेन अलसगतिश्च मदेन विह्वले अक्षिणी यस्याः १९ तां श्रियः सखीं संवीक्ष्य देवा स्तराः संसुमुहुः
कथं भूतां कनकमये कुंडले यस्याः सा चासौ चारवः कर्णादयो यस्याः सा चताम् विगलितः स्रस्तः स्तनपट्टिकाया अंतो यस्याः १८

भा. अ. टी.

१९

सुष्ठु ग्रीवायस्मिन्कंठे आभरणं यस्मिन्तच्चतच्च शोभना ग्रीवायेन तत्कंठाभरणं यस्मिन्निति वा सुभ्रजयोरंगदाभ्यां भूषितम् ४४ विरजांबरसंवीतानितंब एव द्वीपः विशालत्वात् तत्र शोभायस्याः तया कांच्या प्रकर्षेण विलसत् वलयथाभवत्येवंचलतोभ्ररणयोर्नूपुरेयस्मिन् ४५ सब्रीडेन स्मितेन सह विक्षिप्ता कं पितायाभूः तस्या विलासेन सह यान्यवलोकितानितैः दैत्ययूथपानांचेतस्समुद्रः काममुद्दीपयन् ४६ इत्यष्टमे टीकायामष्टमोऽध्यायः ८ नवमे मोहितैर्दैत्यैरर्षि

विभ्रतस्वकेशभारेण मालामुत्फुल्लमल्लिकाम् सुग्रीवकंठाभरणं सुभ्रजांगदभूषितम् ४४ विरजांबरसंवीतानितंब एव द्वीपशोभया कांच्या प्रविलसद्वलयचलच्चरणनूपुरम् ४५ सब्रीडे स्मितविक्षिप्तभ्रविलासावलोकनैः दैत्ययूथपचेतस्स काममुद्दीपयन्मुद्रुः ४६ इति श्रीभागवते महा अष्टमस्कंधे अष्टमोऽध्यायः ८ श्रीशुक उवाच तेऽन्योऽन्यतोऽसुराः पात्रं ह रंतस्त्यक्तसौहृदाः क्षिपन्तो दस्फधर्माण आयाती ददृशुः स्त्रियम् १ अहोरूपमहो धाम अहो अस्यानववयः इति ततामभिद्रुत्य प्रप्रच्छुजातहृच्छयाः २ कालकंजपलाशाक्षिकुतो वा किंचिकीर्षसि कस्यासि वद वामोरुमश्रुतीव मनोसिनः ३ नवयत्नाः मरैर्दैत्यैः सिद्धगंधर्वचारणैः नास्पृष्टपूर्वाजानीमोलोके शैश्वकुतो नृभिः ४ नूनं त्वं विधिना सुभ्र प्रेषितासि शरीरिणाम् सर्वेन्द्रियमनःप्रीतिविधातुं सघृणेन किम् ५ सात्वनः स्पृष्टमानानामेकवस्तुनिमानिनि ज्ञातीनां बहुवैराणां शंविधत्स्वसममध्यमे ६ वयं कश्यपदायादाभ्रातरः कृतपौरुषाः विभ्रजस्वयथान्यायं नैव भेदो यथा भवेत् ७ इत्युपामंत्रितो दैत्यैर्मायायोषिद्वपुर्हरिः प्रहस्य रुचिरापांगैर्निरीक्षन्निदमब्रवीत् ८

तेऽमृतभाजने तद्वचनेन देवोभ्योऽमृतं दत्तं तथेयते १ १ अहोरूपं सौंदर्यं धाम द्युतिः इति वदंतः कालमित्यादि प्रच्छुः २ मश्रुतीव क्षोभयतीव ३ कस्यासीत्युक्तमुक्तमस्माभिः यतस्त्वनकेन चिद्रुक्तपूर्वेत्याहुः नेति द्वाभ्याम् त्वात्वा ममरादिभिरस्पृष्टपूर्वाजानीम इति न अपितु जानीम एव ४ आस्तामिदं तद्वदृशन्तीं श्वरेणैव संपादितमित्याहुः नूनमिति सर्वेन्द्रियाणांच मनसश्च प्रीतिविधातुं सघृणेन प्रेषिताः सि किं वा यदृच्छया गतासि नैव नूनं प्रेषितैवेत्यर्थः ५ ६ भेदो विग्रहो यथान भवेत्तथा

अ.

८

१९

७ ८

दीर्घोपीवरदोर्दंडोयस्य कंबुग्रीवः शंखनाभिरिवत्रिरेखासूचत्ताग्रीवायस्य ३२ स्निग्धः कुंचितः केशानामंतोयस्य ३३ ३४ इज्यभा
कयज्ञभागभोक्ता अमृतेन आपृतं परिपूर्णम् ३५ ३६ मिथः दैत्यानां परस्परं कलहोत्पादनेन योगमायया च मोहिन्या बोधैः सा
धयिष्यामि अतो मां विद्यतेत्याहेति शेषः ३७ तदेवाह मिथ इति तर्षकामः तद्यक्तानि चैतां सियेषाम् इत्येवं समवलानां कलि

दीर्घपीवरदोर्दंडः कंबुग्रीवोऽरुणोक्षणः श्यामलस्तरुणः स्रग्वी सर्वाभरणभूषितः ३२ पीतवासाम
होरस्कः समृष्टमणिकुंडलः स्निग्धकुंचितकेशांतः सुभगः सिंहविक्रमः ३३ अमृतापूर्णकलशं विभ्र
दलयभूषितः सवेभगवत्तः साक्षाद्विष्णोरंशांशसंभवः ३४ धन्वंतरिरितिरव्यात आयुर्वेदहृदि गिज्यभा
क तमालोक्त्यासुराः सर्वकलशंचामृताभृतम् ३५ लिप्संतः सर्ववस्तूनि कलशंतरसाहरन् नीयमा
ने सुरैस्तस्मिन् कलशे मृतभाजने ३६ विषण्णमनसो देवा हरि शरणमाययुः इति तद्देव्यमालोक्त्य
भगवान्मृत्युकामकृत् मां विद्यतमिथोऽर्थवः साधयिष्ये स्वमायया ३७ मिथः कलिरभूत्तेषां तदर्थं
तर्षचेत्तु साम् अहं पूर्वमेहं पूर्वमेतत्त्वमिति प्रभो ३८ देवाः स्वभागमर्हति ये तुल्याया सहेतवः सत्र
याग इवेतस्मिन्नेषधर्मः सनातनः ३९ इति स्वान्यत्येषधन्वैदेते याजातमत्सुराः दुर्बलाः प्रबलानुरा
जन्गृहीतकलशान्मुहुः ४० एतस्मिन्नंतरे विष्णुः सर्वापायविदीश्वरः योषिद्रूपमनिर्देशयदधा
रपरमाद्भुतम् ४१ प्रेक्षणीयं तुल्यश्यामं सवावयवसुंदरम् समानकर्णाभरणं सकपोलान्नसान
नम् ४२ नवयौवननिर्वृत्तस्तनभारकृशोदरम् सुखामोदानुरक्तालिङ्गकारोद्दिग्गलोचनम् ४३

रभूत् ३८ दुर्बलानां लाक्रोशप्रकारमाह देवा इति द्वाभ्याम् ये देवाः तुल्येनायासेन हेतवः साधकाः तुल्याया सो हेतुश्च धनादिये-
षामिति वा सत्रयागे यथा सर्वेषां समं फलं तद्वत् तथा च श्रुतिः ऋद्धिकामाः सत्रमासीरन्नितिये यजमानास्ते ऋत्विज इति
च ३९ ४० ४१ तद्रूपं वर्णयति पंचभिः प्रेक्षणीयं तुल्यश्यामं सवावयवसुंदरम् समानयोः कर्णयोराभरणं य
स्मिन् सकपोलं च ते दुर्लभनासिकं च आननं यस्मिन् ४२ नवयौवननिर्वृत्तयोः स्तनयोर्भारं च कृशमुदरं यस्मिन् ४३

मा. भरी.

१८

एवंविमृश्यपरमानिरेषमपिमुकुंदमेववरं ववे तत्किमव्यभिचारिभिः सद्भिः धर्मज्ञानादिभिर्गुणैर्निर्जैकाश्रयतयाचनैरपेक्ष्येणव
रंसर्वोत्तमम् तत्रहेतुः अगुणाश्रयप्रकृतिगुणातोतं पातांतरेप्ययमेवार्थः अतएवस्वस्यईप्सितम् किंच सर्वैर्गुणैरणि-
मादिभिरपेक्षितंवृत्तम् अयंभावः यद्यपिस्वयमात्मारमत्वेनान्यनिरपेक्षः तथाऽप्याश्रिता अणिमादि सिद्धीर्यथानोपे-
क्षतेतदन्मामपिनोपेक्षेततावतैवतत्सेवयाऽहंकृताथस्यां किमन्यैः प्राकृतैरितितमेववृत्तवतीति २३ तदेवाह तस्यांस

एवंविमृश्याव्यभिचारिसद्गुणैर्वरं निर्जैकाश्रयतयागुणाश्रयम् ववेवरंसर्वगुणैरपेक्षितं
मामुकुंदनिरपेक्षमोप्सितम् २३ तस्यांसदेशउशतीनवकंजमालामाद्यन्मधुव्रतवरूयगिरापद्यु
ष्टाम् तस्योनिधायनिकटेतदुरः स्वधामसब्रीडहासविकुसन्नयनेनयाता २४ तस्याश्रियः
स्त्रिजगतोजनकोजनन्यावक्षानिवासमकरोत्परमंविभूतः श्रीः स्वाः प्रजाः सकरुणेननिरी-
क्षणेनयत्रस्थितेधयतसाधिपतोस्त्रिलोकान् २५ शंखतूर्यमृदंगानांवादित्राणांपृथुस्वनः
देवानुगानांसस्त्रीणानृत्यतांगायतामभूत् २६ ब्रह्मरुद्रागिरांमुख्याः सर्वैर्विश्वसृजोविभूतम्
इंद्रैर्वितथैर्मन्त्रैस्तद्धिगैः पुष्पवर्षिणः २७ श्रियाविलोकितादेवाः सप्रजापतयः प्रजाः शी-
लादिगुणसंपन्नालेभिरेनुवर्तिपरां २८ निःसत्त्वालोलुपाराजन्निरुद्योगागतत्रयाः यदा
चोपेक्षितालक्ष्यावभूवुर्देत्यदानवाः २९ अथासीद्वारुणीदेवीकन्याकमललोचना अक्षरा
जगृहुस्तांविहरेरनुमतेनत ३० अथोदधेर्मथ्यमानात्काश्यपेरमृतार्थिभिः उदतिष्ठन्महाराज
पुरुषः परमाद्भुतः ३१

देशोक्रमनोयानवकंजमालानिधायतदनुग्रहंपतीक्षमाणातूष्णींतस्यानिकटेतस्यो कथंभूतांमालाम्
माद्यंतोयेमधुव्रताः तेषांतरूयस्यगिराउपद्युष्टांनादिताम् कथंभूताश्रीः सब्रीडहासेनविकुसन्नयनेनतस्यउरः स्वधामयातास
तीवसः प्रतीक्षमाणातस्यावित्यर्थः २४ भगवानपित्रैलोक्याभिरुद्धयेस्ववक्षस्तस्याः स्थानंददावित्याह तस्याइति विशि-
ष्टाभूतयोविभवायस्याः तथात्रिजगतोजनन्याः श्रियः परमं सस्थिरमेधयत अवर्द्धयत् २५ २६ तद्धिगैः विष्णुप्रतिपादकैः
अवितथैर्यथाऽर्थैः २७ २८ २९ वारुणीवरुणदेवत्यंयदन्तन्मयीसुरा ३० ३१

अ०

८

१८

१६ १७ १८ पदमाश्रयम् ध्रुवं नित्यम् अव्यभिचारिणो नित्याः संतो गुणायस्मिन् तन्ना न्वविंदत क्वचित्कस्यचिद्दोषस्य
संज्ञावात् १९ तदेवाह नूनमिति त्रिभिः मनुनिर्जयो नास्ति दुर्वासः प्रभृतिषु गुरुशक्रादिषु संगवर्जितं ज्ञानं नास्ति म
हत्तेऽपि ब्रह्मसोमादीनां कामनिर्जयः परतो व्यपाश्रयः परापेक्षइंद्रादिः साकिमीश्वरः २० न भूतसौहृदं परश्रुगामादि
षु न मुक्तिकारणत्वागः शिवि प्रभृतिषु पुंसः कर्त्तव्यीर्यादेर्वीर्यमस्ति अजवेगनिष्कृतं कालवेगेन परित्यक्तं तु न भवति

मूषणानि विचित्राणि विश्वकर्मा प्रजापतिः हारं सरस्वती पद्ममजो नागाश्च कुंडले १६ ततः कृतस्व
स्त्ययनोत्पलस्रजनदहिरं फापरिगृह्य पाणिना च चालवक्रं सकपोलकुंडलं सवीडहासदधती
सुशोभनम् १७ स्तनद्वयं चाति कुशोदरी समं निरंतरं च दनकुंकुमोक्षितम् ततस्ततो नूपुरव
लुसिंजितौर्वसर्प्यतो हिमलते वसावभौ १८ विलोकयतीति निरवद्यमात्मनः पदं ध्रुवं चाव्यभिचा
रिसूद्रुणम् गंधर्वयक्षासरसिद्धचारणत्रौ विष्टपेयादिषु नान्वविंदत १९ नूनं तूपोयस्य न मनु
निर्जयो ज्ञानं क्वचित्तच्च न संगवर्जितम् कश्चिन्महास्तस्य न कामनिर्जयः स इश्वरः किं परतो
व्यपाश्रयः २० धर्मः क्वचित्तत्र न भूतसौहृदं त्यागः क्वचित्तत्र न मुक्तिकारणम् वीर्यं न पुंसोऽ
स्त्यजवेगनिष्कृतं न हि द्वितीयो गुणसंगवर्जितः २१ क्वचिच्चिरायुर्न हि शीलमंगलं क्वचित्त
दप्यस्ति न वेद्यमायुषः यत्राभयकुत्रचसोऽप्यमंगलः समंगलः कश्चन काक्षते हि माम् २२

गुणसंगवर्जितः सनकादिः द्वितीयः ममवरो न हि समाधिनिष्ठत्वात् २१ विरायुष्यपि मार्कंडेयादौ शीलमंगलं नास्ति इन्द्रिय
दमनशीलत्वात् क्वचित्तदप्यस्ति हिरण्यकशिपुप्रभृतौ आयुषः स्थैर्यं न वेद्यं दुर्ज्ञानं भगवद्दूषणाकस्मादेव मृत्युसंभवात्
यत्र कुत्रच श्रीरुद्रमार्कंडेयादिवत् इन्द्रियदमनाद्यभावात् शीलमंगलं चायुर्निश्चयश्चैत्युभयमस्ति न चान्यः पूर्वोक्तः क
श्चिद्दोषः तथाऽपि सोऽप्यमंगलः श्मशानवासाद्यमंगलचेष्टितः श्रीमुकुंदलक्ष्मीहृत्याह कश्चेति कश्चित्समंगलः निरव
द्यश्च स तु मां न हि काक्षते आत्मारामत्वात् २२

भा. भा. भा.

भगवतोयः श्वेतादिः कैलासस्तस्य महिमहिमानम् दंतैः शिरवरकल्पैः हरन् चंद्रवत्पांडुरइत्यनुषंगः ४ ५ ६ क्लृप्ताभिर्गत्यादिभिः
स्वर्गिणां रमण्यः रतिकर्त्र्यः ७ स्रुतामापर्वतः तत्रैकस्यादिशिजातासौ दामनी स्फटिकादिमयगिरिशृंगेष्वधिकं स्फुरन्ती विद्यदि
वकां त्यादिशोरंजयतीश्रीः संपत्साक्षा नमूर्तिधारिणी सती सैव भगवत्परा रमा आविरभूदित्यर्थः ८ तस्या रूपाक्षिहिम्ना
आक्षिप्तं चेतो येषाम् ९ भगवद्दक्षसि स्थितया श्रिया विलोकितानां स्रगाणां यथा पूर्वसंपत्साक्षिमस्रगाणां च तद्विपर्ययं व

तत एरावतो नाम वारणेंद्रो विनिर्गतः दंतैश्चतुर्भिः श्वेताद्रेर्हरन् भगवतो महिम् ४ कौस्तुभाख्य
मभूद्भूतपद्मरागो महोदधेः तस्मिन् हरिः स्पृहा चक्रे वक्षोः लकरणे मणौ ५ ततोऽभवत्सारिजातः
स्ररलोकविभूषणम् पूरयत्यर्थिनो योऽर्थैः शश्वद्भुवि यथाभवान् ६ ततश्चाप्सरसोजातानि-
ष्ककृत्यः सवाससः रमण्यः स्वर्गिणां वल्गुगति लीलावलोकनैः ७ ततश्चाविरभूत्साक्षात् श्रीर
मा भगवत्परा रंजयन्ती दिशः कात्याविद्यत्सो दामनी यथा ८ तस्यां चक्रुः स्पृहा सर्वे सस्ररास
रमानवाः रूपोदार्यवयो वर्ण महिमाक्षिप्तचेतसः ९ तस्या आसनमानिन्ये महेंद्रो महदद्भुत
म् मूर्तिमत्यः सरि छेष्टा हेमकुम्भेर्जलशुचि १० आभिषेचनिका भूमिराहरत्सकलोषधीः गावः
पंचपवित्राणि वसन्ती मधुमाधवौ ११ ऋषयः कल्पयांचक्रु रभिषेकं यथाविधि जगुर्भद्राणि गंध
वनित्यश्च ननृतुर्जगुः १२ मेघामृदंगपणवमुरजानकगोमुखान् व्यनादयन् शंखवेणुवीणास्तु
मुलनिस्वनान् १३ ततोऽभिषिषिचुर्देवीं श्रियं पद्मकरां सतीम् दिगिप्ताः पूर्णकलशैः सूक्तवाक्यै
र्द्विजैरितैः १४ समुद्रः पीतकोशेयवाससी समुपाहरत् वरुणः स्वजवैजयती मधुना मत्तषट्प
दाम् १५

कुम्भमिषेकादिमहोत्सवपूर्वकं ब्रह्मादिपरिहारेण भगवत्प्राप्तिप्रकारमाह तस्या आसनमित्यादिना अथासीदरुणीत्यतः प्राक्तनेन ग्रं
थेन १० आभिषेचनिकाः अभिषेकोचिताः पंचपवित्राणि पंचगव्यानि मधुमाधवौ चैत्रवेशाखभवं फलपुष्पादि पात्रांतरेः
पिद्वंद्वैको स एवार्थः मधुमासे भवं माध्विति वा ११ अभिषेकमभिषेकोचितं विधिम् नृत्यः नटानां स्त्रियः १२ शंखवेणुवीणा
श्च व्यनादयन् तु मुलानि स्वनो येषां तान् मृदंगादीन् १३ १४ १५

अ.

८

१०

प्राणपरीष्पूनांप्राणरक्षणेष्पूनांभेमया प्रमोः समर्थस्य अर्थः कार्यम् ३८ किंच बद्धवैरेषुभूतेषु परस्परं जिघांसत्स ३९ कृपयतः
पांकुर्वतः पुंसः ४० मेमत्तः स्तस्तिः शोभनासन्तासरवेन जीवितमस्त्वित्यर्थः ४१ जग्धुमन्तुम् करतलीकृत्य करतलपरिमितमा
त्रं कृत्वा ४२ जलकल्मषः जलदोषो विषम् ४३ यस्मान्गलेनीलचकार ४४ ४५ प्रस्कन्नंगलितम् अपरेयेसविषाः तेषां पिज

आसांप्राणपरीष्पूनां विधेयमभयं हि मे एतावान् हि प्रभोरर्थो यद्दीनपरिपालनम् ३८ प्राणेः
स्वैः प्राणिनः पातिसाधवः क्षणभंगुरैः बद्धवैरेषुभूतेषु मोहितेष्व्वात्ममायया ३९ पुंसः कृपय
तोभद्रैः सर्वात्मा प्रीयते हरिः प्रीते हरौ भगवति प्रीयेऽहं स चराचरः ४० तस्मादिदं गरभुजं प्रजा
नां स्वस्तिरस्तु मे एवमामं न्यभगवान्भवानीं विश्वभावनः ४१ तद्विषं जग्धुमारं मे प्रभावज्ञाञ्च
मोदत ततः करतलीकृत्य व्यापिहालाहलविषम् ४२ अमक्षयन्महादेवः कृपया भूतभावनः तस्यापि
दर्शयामास स्ववीर्यजलकल्मषः ४३ यच्चकार गले नीलं तच्च साधोर्विभूषणम् तथ्यं तं लोकतापेन
साधवः प्रायशोजनाः परमाराधनं तद्धि पुरुषस्याखिलात्मनः ४४ निशम्य कर्म तच्छ्रुत्वा भोर्देवदेव
स्य मीढुषः प्रजादाक्षायणी ब्रह्मा वैकुण्ठश्च शशांसिरे ४५ प्रस्कन्नं पिबतः पापोर्यं किंचिज्जगद्गुहः स्म
तत् वृश्चिकाहिविषौषधोदं दशूकाश्च ये परे ४६ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे भ
मृतमथने सप्तमोऽध्यायः ७ श्रीशुक उवाच पीते गरे वृषां केया प्रीतास्ते मरदानवाः ममं युस्तरं
सासिंधुं हविर्धानी ततोऽभवत् १ तामग्निहोत्री मृषयोजगद्गुहं ब्रह्मवादिनः यत्तस्य देवयानस्य मेध्याय
हविषे नृप २ तत उच्चैः श्रवानां महयो भूच्चंद्रपांडुरः तस्मिन् बलिः स्पृहां चक्रे नैर्द्रश्चर शिष्यया ३

गृहः अनेन विषस्य तीव्रतोक्ता ४६ इत्यष्टमस्कंधे लोकायां सप्तमोऽध्यायः ७ अष्टमे मथ्यमाने बौलक्ष्या विष्णो वृत्तेऽक्षरैः धन्वंत
रेर्त्तते सोमे मोहिन् युद्धवर्द्धयते १ हविर्धानी सरभिः १ देवयानस्य ब्रह्मलोकमार्गं प्रापकस्य यज्ञस्य संबंधिनो हविषे २ ईश्वरशिष्यया प्रा
गेव कृतया ३

सा. अ. टी.
१६

कामश्च अधश्च दक्षयत्तः त्रिपुरादयश्च ये अनेकभूतद्रुहस्तान् क्षपयतः संहरतस्ते तत्कर्मस्तुतये न भवति अत्यल्पमेतदित्यर्थः गरभ
क्षणास्याप्यवश्यं भावित्वेन सिद्धवन्निर्देशः स्तुतये अलं न भवतीत्यत्र हेतुः यस्तु भवान् स्वनेत्रवन्निष्कलिंगस्य शिखया इदं जग
द्रसितं मस्मात्सात्जातं न वेदनालोचयत्यपि ३२ तदेवं नित्यं परात्तु ग्रहव्यग्रं त्वां ये निंदन्ति तेऽतिमूर्खा इत्याहुः ये तु उभया सहचरन्तं
तस्यां नितरां रतं कामिनं कस्यं ते प्रलपन्ति तथाश्मशाने निरतं सुग्रं क्रूरं परुषं च हिंस्रं कस्यंते कथं भूतम् आत्मा रामाश्च ते गुरवो
विश्वहितोपदेशारस्तैर्हृदि चिंतितं मग्निं द्रव्यं स्य तथा भूतमपि तपसाऽभितप्तमपि ते नूनं तवोति मविदन्नितिकाकुः त्वल्लीलां

कामाध्वरत्रिपुरकालगराद्यनेकभूतद्रुहः क्षपयतः स्तुतये न तत्ते यस्त्वं तत्काल इदमात्मकतं स्व
नेत्रवन्निष्कलिंगशिखया भसितं न वेद ३२ येत्वात्मा रामगुरुभिर्हृदि चिंतितं मग्निं द्रव्यं चरन्तं सुम
यात्तपसा भित्तमम् कस्यंते उग्रपरुषं निरतं श्मशाने ते नूनं मूतिमविदस्तव हातलज्जाः ३३ तत्त
स्य ते सदसतोः परतः परस्य नाजः स्वरूपगमने प्रभवन्ति भूम्नः ब्रह्मादयः किमु तसंस्तवने वयं तु
तत्सर्गसर्गविषया अपि शक्तिमात्रम् ३४ एतत्परं प्रपश्यामो न परं ते महेश्वर मृडनाय हिलो
कस्य व्यक्तिस्तु यत्कर्मणाः ३५ श्रीशुक उवाच तद्वाक्ष्यं व्यसनं तासां कृपया भृशपीडितः
सर्वभूतसुहृद्देव इदमाह सती प्रियाम् ३६ शिव उवाच अहो बत भवान्येतत् प्रजानां प
श्य वैशेषम् क्षीरोदमथ नोद्भूतात्कालकूटादुपस्थितम् ३७

नैव विदु रित्यर्थः अतो हातलज्जाः त्यक्तवपाः कथं
मात्मारामैः सेवितचरणयुगलस्य ते कामित्वं संभवति कथं वा तपसा अभितप्तस्य शांतस्यो ग्रत्वं परुषत्वं वा संभवतीत्यविचार्यैव प्र
लपन्तीत्यर्थः ३३ आस्तां तावन्निंदकानां वा त्तिमिहांतोऽपि तव तत्त्वं न जानन्तीत्याहुः तत्तस्मात्तव स्वरूपस्य गमने ज्ञाने ब्रह्मादयोऽ
पि न समर्थाः संस्तवने तु कुतः शक्ताः स्फुटं तत्र वयं कथं प्रभवामः यतस्तेषां सर्गे अत्यन्तावचीनाः तथाऽपि यदेतत्तव स्तवनमेतदा
त्पशक्तिपरिमितमात्रमित्यर्थः ३४ तदेवाहुः एतत्परमिति न परं रूपं तथाऽपि त्वद्दर्शनादेव कृतार्थावयमित्याहुः मृडनाय हीति ३५ ३६
मत्प्रभावमविचार्य विषयाने प्रवृत्तं मां कथं निदिश्य प्रिया वारयोदिति शंकया तामनुज्ञापयन्नाह अहो बत ते निसां देवैश्च तुभिः वैशेषं सदुखं
३७

अ०
७

१६

स्वतः सिद्धज्ञानत्वमुपपादयन्तः जगदात्मना आभानप्रकारमाहुः त्वंशब्दस्य वेदस्य योनिः अतः स्वतः सिद्धज्ञानः त्वंजगदादिर्महा-
 न्तत्वम् आत्मा च अहंकारः कथं भूतः प्राणेंद्रियद्रव्याणां कारणभूता गुणायस्य राजसादित्रिविध इत्यर्थः स्वभावादयश्च त्वमेव
 ऋतुः संकल्पः सत्यमृतं चेति यो धर्मः सत्त्वं महदादि स्वरूपत्वे हेतुः त्रिवृत् त्रिगुणात्मकं यदक्षरं प्रधानं त्वयित्वदाश्रयं तदामनन्ति
 यद्वा एवं भूते त्वयि त्रिवृदक्षरं प्रणवं प्रकाशकमाहुरित्यर्थः २५ अखिलदेवतात्मा अग्निः सर्वादेवता इति श्रुतेः सोऽग्निस्ते सुखं

त्वंशब्दो निर्जगदादिरात्मा प्राणेंद्रियद्रव्यगुणः स्वभावः कालः ऋतुः सत्यमृतं च धर्मस्त्वय्यक्षरं यत्रिवृ-
 दामनन्ति २५ अग्निर्मुखं तेऽखिलदेवतात्मा क्षितिर्विदुर्लोकभवांश्चिपंकजम् कालगतिं तेऽखिलदेव-
 तात्मनो दिशश्च कर्णोरसने जलेशम् २६ नाभिर्नभस्तेष्वसनं नभस्वान्सूर्यश्च चक्षूंषि जलं स्मरेतः
 परावरात्मा श्रयणं तवात्मा सोमो मनोद्यौर्मगवन् शिरस्ते २७ कुक्षिः समुद्रागिरयोऽस्ति संधारोमा-
 णि सवौषधिवारुधस्ते छंदांसि साक्षात्तव ससधा तव स्त्रयी मया त्मनूद्दयं सर्वधर्मः २८ सुरवानि
 पंचोपनिषदस्तवेशयैस्त्रिंशदष्टोत्तरमंत्रवर्गः यत्तच्छिवारव्यं परमार्थतत्त्वं देवः स्वयं ज्योतिरवस्थि-
 तिस्ते २९ छाया त्वधर्मोर्मिषु यैर्विसर्गो नेत्रत्रयं सत्त्वरजस्तमासि साक्षान्मनुः शास्त्रकृतस्तवे
 क्षाच्छंदो मयो देव ऋषिपुराणः ३० न ते गिरिवा खिललोकपाल विरिचवैकुण्ठसरद्रगम्यम् ज्योतिः प-
 रं यत्र रजस्तमश्च सत्त्वं नयद्ब्रह्म निरस्तभेदम् ३१

हे लोकभव द्वितीयांतेषु विदुरित्यस्य संबंधः २६ परे अवरेचये आत्मा
 नो जीवास्तेषामाश्रयस्तवात्माऽहंकारः २७ त्रयो मया त्मनू वेदत्रयमूर्ते २८ पंचोपनिषदः तत्पुरुषाघोरसद्योजानवामदेवेशानरूपामंत्रा-
 यैर्मुग्धैरष्टोत्तरत्रिंशत्तंत्राणां वर्गः तेषामेव मंत्राणां पदच्छेदेनाष्टोत्तरत्रिंशत्कलात्मकामंत्रा इत्यर्थः अवस्थितिः उपरतावस्था २९ अध-
 र्मस्योर्मिषु दंभलोभादिषु यैस्त्रिभिर्विसर्गः संहारः यद्ययैः सत्त्वादिभिर्विविधः सर्गः तानि नेत्रत्रयम् हे देव छंदो मयः सतवे क्षार्दक्ष-
 णम् माक्षान्मनुरिति पाठे मनुरिति वेदः तदेवाह छंदो मय इति ३० हे गिरि त्वं परं ज्योतिरखिलानां लोकपालादीनां गम्यं न भवति कुतः
 यत्र रज आदिनास्ति किंतु ज्योतिः यन्निरस्तभेदं ब्रह्म ३१

धृतोऽद्विरेनसधृतादिः भगवान् परमपुरुषोऽनन्तरमशोभतेत्यन्वयः कथंभूतः कनकपरिधिः पीतवासाः कर्णयोर्विद्योतमानावि
द्युत्कुण्डललक्षणायस्य तथामूर्ध्निभाजंतोविलुलिताः कनायस्यसतथा जैत्रैर्जिष्णुभिर्देदशूकं स प्यम् प्रतिगिरिः प्रतिदंक्षप
र्वतः १७ हालहलमित्याह्वनामयस्य संभ्रांतामीनाउद्गतामकरादयश्चयस्मिन्तस्मात् तिम्यादिभिराकुलाच्चेतितद्विषम
प्रति अप्रतिमंप्रतिक्रियाशून्यमितिवा १८ कुतःउग्रवेगोयस्य तदेवाह दिशिदिशीति यद्वा उग्रावेगारोमांचस्वेदादयोयस्मा

मेघश्यामः कनकपरिधिः कर्णावद्योतविद्यन्मूर्ध्निभाजद्विलुलितकचः स्रग्धरोरुक्तनेत्रः जैत्रैर्होभिर्जग
दभयदैर्देदशूकंगृहीत्वामग्रन्मध्याप्रतिगिरिरिवाशोभताथोधृतादिः १७ निर्मथ्यमानादुदधेरभूद्विषं
महोल्बणंहालहलाह्वमग्रतः संभ्रांतमीनोन्मकरादिकच्छपान्तिमिद्विपग्राहतिमिगिलाकुलात् १८ त
द्गुग्रावेगंदिशिदिश्युपर्यधोविसर्पदुत्सर्पदसत्त्ववार्यम् भीताः प्रजादुद्गुरंगसेश्वरा अरक्ष्यमाणाः श
रणं सदाशिवम् १९ विलोक्यतंदेववरं त्रिलोक्याभवायदेव्याः भिमंतं मुनीनाम् आसीनमद्रावपवर्ग
हेतोस्तपोनुषाणंस्तुतिभिः प्रणोसुः २० प्रजापतय ऊचुः देवदेवमहादेवभूतात्मन्भूतभाव
न आहिनः शरणापन्नान्त्रिलोक्यदहनाद्विषात् २१ तमेकः सर्वजगतेश्वरोबधमोक्षयोः तंत्वा
मर्च्येति कुशलाः प्रपन्नार्तिहरं गुरुम् २२ गुणमय्यास्वशक्त्याः स्यसर्गस्थित्यप्ययान्विभो धत्से
यदास्वदृक्भूमन्ब्रह्मविष्णुशिवाभिधाम् २३ तंब्रह्मपरमं गुह्यं सदसद्रावभावनः नानाश
क्तिभिराभातस्त्वमात्माजगदीश्वरः २४

त अतएवासत्त्वं विलोक्यभीताः अन्येनकेनाप्यरक्ष्यमाणाः सदाशिवं शर
णंदुद्गुवुः जग्मुः १९ त्रिलोक्याउद्गवायदेव्यासह अद्रौकैलासे आसीनं तथापि मुनीनामभिमंतं तेषामेवापवर्गायितपोनुषाण
म् २० २१ निर्गुणंसगुणंचैव शिवं हरिपराक्रमैः स्तुवंतस्तु प्रजेशानानामन्यंतांतरंतयोः २२ नन्वेवंभूतोविष्णुरितिप्रसिद्धंतत्रा
हुः गुणमय्येति अस्यजगतोयदासर्गादीन् धत्सेतदाहेभूमन्स्वदृक्सतः सिद्धज्ञानः तंब्रह्मादिसंज्ञां धत्से २३ तत्रहेतुतंब्रह्मेति
सदसतोभावान् देवतिर्यगादिरूपान्भावयतीतितथा सृज्यंतुल्यप्रतिरिक्तं नास्तीत्याहुः आत्मैव तं नानाशक्तिभिर्जगद्रूपेणाभातः
तस्मादीश्वरः २४

दैवेन हेतुना स्वपौरुषेण षेसति ७ विघ्नेशस्य विधितेन रचितं विघ्नम् अवितथः सत्योऽभिसंधिः संकल्यो यस्य ८ लक्षयोजनः प्रस्ता
रः विस्तारोऽस्यास्तीति तथा तेन पृष्ठेन ९ तस्य गिरेः आवर्त्तनं भ्रमणमंगकंदुयनमेने १० आसरेण अस्तराकारेण दैवेन देवाकारे
ण रूपेणाविशत् ११ १२ आत्मनि देवदेत्यमध्ये गोत्रे दाह्यरूपेण नेत्रे अभैद्या बोधरूपेण परेण हरिणा क्षोभितं नक्राणां चक्रं

धियमाणोऽपि बलिभिर्गौरैर्वात्पांडुनंदन ते सुनिर्विण्णमनसः परिम्लानसुरवश्रियः आसन् स्व
पौरुषेण षे दैवेनातिबलीयसा ७ विलोक्य विघ्नेशविधितं देशरोदुरंतवीर्योऽवितथाभिसंधिः कृ
त्वा वपुः काच्छपमद्भुतमहत्सु विश्यतोयगिरिमुज्जहार ८ तमुत्थितवीक्ष्य कुलाचलपुनः समुत्थिता
निर्मथितुं सरासराः दधारपृष्ठेन सलक्षयोजनप्रस्तारिणा द्वापइवापरोमहान् ९ सरासरे देवैर्भुज
वीर्यवेपितपरिभ्रमंतं गिरिमंगपृष्ठतः विभ्रन्तदावर्त्तनमादिकच्छपो मेने गकंदुयनमप्रमेयः १० त
थाऽसरानाविशदासरेण रूपेण तेषां बलवीर्यमीरयन् उद्दीपयन् देवगणांश्च विष्णुदैवेन नागेन्द्र
मबोधरूपतः ११ उपर्यगेदं गिरिराडिवान्य आक्रम्य हस्तन सहस्रबाहुः तस्योदिविब्रह्मभवेन्द्रसुरैर
भिष्टुवद्भिः सुमनोः भिवृष्टः १२ उपर्यध आत्मनि गोत्रनेत्रयोः परेण तेषां विशता समेधिनाः ममथुर
क्षितरसामदोल्कटामहाद्रिणा क्षोभितं नक्रचक्रम् १३ अहीन्द्रसाहस्रकटोरदृक्चरवश्वासाग्निधूमा
हतवर्चसोऽसराः पौलोमकालेयबलीत्वलादयो दवाभिदग्धाः सरलाइवाभवन् १४ देवांश्च तच्छास
शिरवाहतप्रभान् धूम्रांबरस्रग्वरकंचुकाननान् समभ्यवर्षन् भगवद्दशाघनाववुः समुद्रोऽस्य पगूदवा
यवः १५ मथ्यमाने तथा सिंधौ देवास्तरवरूपैः यदा संधानजायेत निर्ममं तथा जितः स्वयम् १६

समूहो यस्मिन् १३ दशश्च सुरानि चश्वासाश्च अहीन्द्रस्य साहस्रमपरिमिताः कटोरायेदगादयः तेष्यो निर्गताभ्यामग्निधूमाभ्यामाहतं
वच्चैर्येषां ते सरलाद्रुमविशेषाः १४ देवांस्तु भगवद्दशाघनाः समभ्यवर्षन् समुद्रोर्मिभिः उपगूढावायवश्च शीतलाववुः वांतिस्म
कथं भूतान् तस्याहीन्द्रस्यश्वासशिरवाग्निभिर्हता प्रभायेषाम् धूम्राण्यं वरादीनियेषाम् १५ १६ ६१ ६२

भा.अ.टी.
१४

संविदम् समयम् ३२ परिधाइववाहवोयेषाम् ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ विसर्जितः प्रस्थापितः स्रपणैति त्रस्थिते वासुके
रागमनायोगादितिभावः ३९ इति श्रीअष्टमस्कंधे टीकायां षष्ठोऽध्यायः ६ सप्तमे मथनोद्भूतविषमोऽखि

अ०
६

ततो देवासुराः कृत्वा संविदं कृतसौहृदाः उद्यमं परमं चक्रुर्मृतार्थे परंतप ३३ ततस्ते मंदरगिरि
मोजसो त्याज्यदुर्मदाः नदत उदधिनिन्युः शक्ताः परिधवाहवः ३३ दूरभारोद्दहश्चाताः शक्रवे
रोचनादयः अपारयंतस्तं वोढुं विवशा विजहुः पथि ३४ निपतन्सगिरिस्तत्र बहूनामरदानवान्
चूर्णयामास महता भारेण कनकाचलः ३५ तांस्तथा भग्नमनसो भग्नबाहू रुक्मधरान् विज्ञाय
भगवांस्तत्र बभूव गुरुध्वजः ३६ गिरिपातविनिष्पिष्टान् विलोक्या मरदानवान् ईक्षया जीव
यामास निज्जगान् निवर्णान् यथा ३७ गिरिचरोप्यगुरुद्वेहस्तेनैकेन लीलया आरुह्य प्रयया
वब्धिं सरासरगणैर्वृतः ३८ अवरोप्य गिरिस्कंधात् स्रपणैः पततां वरः ययौ जलांत उत्सृज्य ह
रिणा स विसर्जितः ३९ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे अमृतमथने मंदराचला
नयननाम षष्ठोऽध्यायः ६ श्रीशुक उवाच तेनागराजमामं त्र्यफलभागेन वासुकिम्
परिवाय गिरौ तस्मिन्नेत्रमब्धिमुदाऽन्विताः १ आरेभिरेकसंयत्ता अमृतार्थं कुरुद्वह हरिः पु
रस्ताज्जगृहे पूर्वदेवास्ततो भवन् २ तन्नेच्छन् देत्यपतयो महापुरुषचेष्टितम् न गृह्णीमो वयं
पुच्छमहेरगममंगलम् ३ स्वाध्यायश्रुतसंपन्नाः प्रख्याता जन्मकर्मभिः इति तृष्णी स्थितान्देत्या
विलोक्य पुरुषोत्तमः ४ स्मयमानो विसृज्याग्रपुच्छजग्राह सामरः कृतस्थानविभागोऽस्ते एव क
श्यप नन्दनाः ५ ममंथुः परमायत्ता अमृतार्थं पयोनिधिम् मथ्यमानेऽर्णवै सोदिरनाधारोऽथ पोऽवि
शत ६

लैर्जनेः स्तुतः सन्कृपयारुद्रः पणो विषमितीर्यते १ फलभागेन तवाप्यमृते भागो भाविष्यतीति आमंत्र्य संमंत्र्य वासुकिं नेत्रं गिरौ
परिवाय संवेष्ट्य अब्धिं मथितुं मारेभिरे वासुके मुखं तीव्रं देत्यान्ग्राहयितुमेव पूर्वहरिः पुरस्तात् मुखे जगृहेततोऽभवन् मुखं ज
गृहः १ २ ३ ४ कृतोधारणोऽस्थानविभागोऽर्थैः ५ ६

१४

अर्थस्य प्रयोजनस्य पदवांसिद्धिं प्राप्तेः पश्चादहिमूषकवत्त्वध्यघातकभावेन वर्तितव्यमिति शेषः यद्वा पेटिकायां निरुद्धोऽहिर्यथा निर्गमद्वारविधानार्थं प्रथमं मूषकेण संधिं विधत्ते पश्चात्तमेव कदाचित् प्रक्षयति तथा अर्थमार्गप्रवृत्तेः प्रथमं संधेया इत्यर्थः २० त तस्तेः सहयकार्ये तदाह अमृतोत्पादन इति यस्य अमृतस्य पीतस्य सतः अमरो भवेत् मृत्युग्रस्तोऽपि २१ नेत्रं रज्जुम् २२ अतंदि ताः संयत्ताः निर्मथध्वमिति ननु तर्हि तेऽप्यमृतपानेनामराः स्युस्तत्राह कुशाभाज इति २३ बलिभिः सहकारिभिः साध्या अ

अरयोऽपि हि संधेयाः सति कार्यार्थगौरवे अहिमूषकवद्देवा अर्थस्य पदवांगतेः २० अमृतोत्पादने य त्नः क्रियतामविलंबितम् यस्य पीतस्य वैजंतु मृत्युग्रस्तोऽमरो भवेत् २१ क्षिप्त्वा क्षीरोदधौ सर्वावी रुत्तणलतौषधाः मंथानं मंदं रक्तत्वा नं रक्तत्वा तु वासुकिम् २२ सहायेन मया देवानिर्मथध्वमतंदि ताः कुशाभाजो भविष्यंति देत्यायूयं फलग्रहाः २३ यूयंतदनुमोदध्वं यदिच्छत्यसुराः सुराः न सं रंभेण सिद्ध्यंति सर्वेऽर्थाः सांत्वयायथा २४ न भेतव्यं कालकृतात् विषाज्जलधिसंभवात् लोभः कार्यो न वोजातुरोषः कामस्तु वस्तुषु २५ श्रीशुक उवाच इति देवान् समादिश्य भगवा न्पुरुषोत्तमः तेषां मंतर्ह्येराज नूस्वच्छंदगतिरीश्वरः २६ अयं तस्मै भगवते नमस्कृत्य पितामहः भवश्च जग्मतुः स्वस्वधामोपेयुर्बलिसुराः २७ दृष्ट्वाऽरीनप्यसंयत्तान् जातक्षोभान् स्वनायकान् न्यषेधदैत्यराट्श्लोक्यः संधिविग्रहकालवित् २८ तैर्वैरोचनिमासीनं गुप्तं चासुरयूथपैः श्रियाप रमयाजुष्टजितां शेषमुपागमन् २९ महेंद्रः श्लुक्ष्णयावाचा सांत्वयित्वा महामतिः अभ्यभाषत तत्सर्वं शिक्षितं पुरुषोत्तमात् ३० तदरोचतदैत्यस्य तत्रान्ये येऽसुराधिपाः शंबरोऽरिष्टनेमि श्वयेचत्रिपुरवासिनः ३१

यस्तिदनुसरणं विना न सिद्ध्यंतीति कृत्वा सामादिकमुपदिशति यूयमिति दास्याम् हे सुराः संरंभेण संभ्रमेण सांत्वया साममार्गेण यथा सिद्ध्यंति २४ वस्तुषु मथनादुत्पन्नेषु २५ २६ सुरास्तु बलिमुपेयुः उप जग्मुः २७ असंयत्तानपि दृष्ट्वा श्लोक्यः कीर्त्यर्हः २८ वैरोचनिं बलिम् जितमशेषं त्रैलोक्यं येन तम् २९ तत्सर्वममृतोन्मथ नादि ३० तत्र ये अन्ये चासुराधिपाः पौलोमकालेयादयः शंबरादयश्च तेभ्यश्च आरोचत ३१

मा. अ. टी.

१३

अ०

एतदेव सदृष्टांतमाह यथाऽग्निं काष्ठे मथनेन अमृतमाज्यं गोषु दोहनादिना भुवि अन्नं ब्रीत्यादिकर्षणादिना अंबुचरवने
न उद्यमने पुरुषकारे वाणिज्यादिना वृत्तिं जीविकाम् यद्वा अंबुनः उद्यमने घटीयंत्रादिनोद्धरणे योगैरुपायैर्मनुष्या अधि
यंति प्राप्नुवंति तथा कवयस्त्वांबुद्वा गुणेष्वधियंति वदंति च १२ हेनाथसरोजनाभ अतिचिरादीप्सितमर्थं योगैकप्राप्यत्वां
सम्यगुज्जिहानमाविर्भवतं प्रत्यक्षतो दृष्ट्वाऽद्यवयं निर्द्वितीयांगताः द्वावर्त्तादावाग्निपीडिताः १३ यद्विधेयं तत्कथयेति चेत्तत्रा

यथाऽग्निमेधस्य मृतं च गोषु भुव्यन्नमंबुद्यमने च वृत्तिम् योगैर्मनुष्या अधियंति हि त्वांगुणेषु बुद्ध्या
कवयो वदंति १२ तत्त्वावयं नाथसमुज्जिहानसरोजनाभातिचिरैस्सितार्थम् दृष्ट्वा गतानि वृत्ति
मद्य सर्वे गजादवात्ता इव गांगमंभः १३ सत्त्वं विधत्स्वाखिललोकपालावययदर्थं स्तिवपादमूलम्
समागतास्ते बहिरंतरात्मन् किंचान्यविज्ञाप्यमशेषसाक्षिणः १४ अहं गिरित्रश्च सुरादयो ये दक्षा
दयोऽग्नेरिव केतवस्ते किंवा विदामेश पृथग्विभाता विधत्स्व शंनो द्विजदेवमंत्रम् १५ श्रीशु
क उवाच एव विरंच्यादिभिर्गणितस्तद्विज्ञायते षाह दयं यथैव जगाद जीमूतगभीरया गिरा
बद्धांजलीन् संवृत सर्वकारकान् १६ एक एवेश्वरस्तस्मिन् स्फुरकार्ये स्फुरेश्वरः विहर्तुं कामस्ताना
हं समुद्रोन्मथनादिभिः १७ श्रीभगवानुवाच हतब्रह्मन्नहो शंभो हे देवाममभाषित
म् शृणु तावहिताः सर्वे श्रेयोवः स्याद्यथा स्फुराः १८ यातदानवदैते ये स्तावत्सधिर्विधीयताम् का
लेनानुगृहीते स्तेर्यावद्बोधोभव आत्मनः १९

ह हे अंतरात्मन् अशेषसाक्षिणस्ते बहिः किंवाऽन्यैर्विज्ञाप्यमस्ति १४
यूयमेव किंचित्कुरुतेति चेत्तत्राह अहमिति अग्नेः केतवो विस्फुलिंगा इव ते तत्त्वो वयं पृथग्विभाताः संतः आत्मनः शंश्रेयः किं
वा विद्यः अतस्त्वमेव द्विजानां देवानां च मंत्रं विधत्स्व इदं कुरुते त्फपायमुपदिशेत्यर्थः १५ तदयं मंत्रः उपदेष्टव्य इत्यभिप्रेतं यथैव तथैव
विज्ञाय जगाद संवृतानि नियमितानि सर्वाणि कारकाणिंद्रियाण्यैः तान् १६ ईश्वरस्यापि तथैवाभिप्रेतमित्याह एक एवेश्व
रः समर्थोऽपि १७ हे स्फुराः हे देवा अन्ये च गंधर्वादयः कः आत्मनो यावद्भवो वृद्धिर्भवति १८ १९

१३

कौस्तुभाभरणकंठेयस्याः लक्ष्मीं वक्षसि विभ्रतोम् ६ देवप्रवरो ब्रह्मा सर्वांगैरवनिंगतैः साष्टांगप्रणतैः अनाविराविरासेयं
नामूताः सूरिनिब्रुवन् ब्रह्माः भिषेति नित्यत्वविभुत्वे भगवत्तनोः ७ श्रीमूर्तेरियमाविर्भाव एव न त्वस्मदादिवत् जन्मादित्वा
स्तीत्याह न ज्ञाता जन्मादयो यस्य कुतः अगुणाय अतः निर्वाणसूखस्यार्णवाय अपारमोक्षसूखरूपायेत्यर्थः तथाऽपि अ
णोरप्यणिम्ने अतिसूक्ष्माय दुर्ज्ञेयत्वात् वस्तुतस्तु अपरिगण्यमियत्तातो तं धाम मूर्तिर्यस्य तस्मै न चैतदसंभावितम् यतः म
हानचिंत्योऽनुभावो यस्य तस्मै ८ तन्मूर्तेः सनातनत्वमपरिमेयत्वं चोपपादयति रूपमिति हे पुरुषर्षभ हे धातः एतत्तव

कांची कलापवलयहारनूपुरशोभिताम् कौस्तुभाभरणालक्ष्मीं विभ्रतीं वनमालिनीम् ६ सुदर्श
नादिभिः स्वास्त्रैर्मूर्तिर्महिरूपासिताम् तुष्टावदेवप्रवरः सशर्वः पुरुषं परम् सर्वमिरगणैः साकं
सर्वांगैरवनिंगतैः ७ ब्रह्मोवाच अजातजन्मास्थिति संयमायागुणाय निर्वाणसूखस्यार्ण
वाय अणोरप्यणिम्नेऽपरिगण्यधाम् महानुभावाय नमोनमस्ते ८ रूपं तवैतत्पुरुषर्षभे ज्यंश्रेयोः
थिभिर्वैदिकतांत्रिकेण योगेन धातः सह न स्थिलो कान् पश्याम्य सुषिन्नुहविश्वमूर्तौ ९ त्वय्य
ग्रआसीत्त्वयि मध्य आसीत्त्वय्यंत आसीदिदमात्मतंत्रै त्वमादिरंतो जगतोऽस्य मध्यघटस्य
मृत्स्मेव परः परस्मात् १० त्वं मायया त्माश्रयया स्वयेदं निर्माय विश्वं तदनु प्रविष्टः पश्यंति युक्ता
मनसामनीषिणो गुणव्यवायेऽप्यगुणं विपश्चितः ११

रूपं वैदिकेन तांत्रिकेण च योगेनोपायेन श्रेयोर्थिभिः स
दाइज्यं पूज्यमतो नेदमिदानीमपूर्वं जातमिति भावः ननु यूयं देवाः पूज्यत्वेन प्रसिद्धाः सत्यम् सर्वेऽपि अत्रैवांतर्भूता इत्याह उ
अहो ह स्फुटम् अमुं स्त्वयिनोऽस्मांस्त्रीन् लोकांश्च सह पश्यामि तत्र हेतुः विश्वं मूर्तौ यस्य अतस्तवैतद्रूपं परिच्छिन्नमपि न भ
वतीत्यर्थः ९ विश्वमूर्तिर्यमेवाह त्वयीति घटस्य मृत्तिका यथा आदिरंतश्च मध्यं च तथा त्वमस्य जगतः तत्र हेतुः परस्मात्
प्रधानादपि परः १० मृत्तिकादृष्टांतेन परिणामं प्राप्तं वारयति त्वमिति स्वयास्वाधीनया अतएव गुणानां व्यवाये परिणामेऽप्य
गुणमेव त्वं युक्ताः पश्यंति मनोविषणो विवेकिनः विपश्चितः शास्त्रज्ञाः ११

भा. अ. टी.

१२

तत्रावेफल्यमुपपादयति अवमः अल्पोऽपि कर्मकल्यः कर्मभासोऽपि ईश्वरार्पितश्चेद्दिफलायासायनकल्पते हियस्मात्स एष ईश्वरः पुरुषस्यात्मा अतएव दयितो हितश्च नत्वात्मनि दयितो हिते चार्पितं निष्फलं स्यात् ४८ अनंतफलत्वमाह यथा हि मूलावसेचनं संक्षान्तां शाखानां च भवति ४९ एवं सत्यपि त्वदार्पितकर्मणां तद्भक्तानामस्माकं यन्निमित्तमिदं दुःखमिति त्वमेव वेत्सीत्याशयेनाह न मइति दुर्वितर्क्यात्मककर्माणि स्वभावचेष्टितानि यस्य तस्मै ५० इत्यष्टमैटीकायां पंचमोऽध्यायः ५ षष्ठेऽनुस्तुतिर्वि

नावमः कर्मकल्पोऽपि विफलाये श्वरार्पितः कल्पते पुरुषस्यैष सत्त्वात्मा दयितो हितः ४८ यथा हि स्कंधशाखानां तरोर्मूलावसेचनम् एवमाराधनं विष्णोः सर्वेषां मात्मनश्च हि ४९ नमस्तुभ्यमनंताय दुर्वितर्क्यात्मककर्माणो निर्गुणाय गुणेशाय सत्त्वस्थाय च सांप्रतम् ५० इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे अमृतमथननाम पंचमोऽध्यायः ५ श्रीशुक उवाच एवं स्तुतः स रगणो भगवान्हरिरीश्वरः तेषामाविरभूद्राज नृसहस्राकं दियद्यतिः १ तेनैव महसा सर्वदेवाः प्रतिहते क्षणाः नापश्यन् रवं दिशः क्षोणीमात्मानं च कुतो विभुम् २ विरंचो भगवान्दृष्ट्वा सहशर्वेणात्तांतनुम् स्वच्छामरकतश्यामां कंजगभोरुणे क्षणाम् ३ तप्तह्रमावदातेन लसत्कोशे यवाससा प्रसन्नचारुसर्वांगारुमुखी संदरभुवम् ४ महामणिकिरीटेन कंयूराभ्यां च भूषिताम् कर्णाभरणानिभार्तिकपोलश्रीसुरवांबुजाम् ५

ष्णावाविर्भूते सूरैः कृता तन्मंत्रेणासूरैः साकममृतायैर्महोद्यमः १ सहस्राकर्षाणामुदये द्यतिरिव द्यतिर्यस्य १ महसा तेजसा प्रतिहता नाक्षणा निचक्षुषियेषाम् २ तामाविर्भूतांतनुं विरंचो दृष्ट्वा तु शवेति पंचमेनान्वयः कंजगर्भवदरुणे ईक्षणे यस्याः ३ तप्तह्रमावदातेन पीतेन लसत्ताकोशे यवाससा युक्ता प्रसन्नानि चारुणि सर्वाणि गानि यस्याः शोभनं मुखं यस्याः संदरे भ्रूवो यस्याः ४ महान्तो मणयो यस्मिन् तेन किरीटेन करणाभरणकुण्डले ताभ्यां निभर्तौ यौ कपोलौ ताभ्यां श्रीसुरवांबुजे यस्याः ५

अ. ०

५

१२

इतरः अधर्मः ४० विद्वैश्यः ओजः नैपुण्यं तस्य वृत्तिः अंधिः अंधिजो इत्यर्थः अवेदशूद्रो अवेदो वेदव्यतिरिक्ता शुश्रूषा तद्वृत्तिमान्
 शूद्रश्च पाठांतरं सगमम् ४१ उपरि उत्तरोष्ठात् नस्तः नासिकातः द्युतिः कांतिः पशव्यः पशूनां हितः कामः स्पर्शनाभूत् ४२ द्रव्यं भू
 तानिवयः कालम् विशेषं लौकिकप्रपञ्चम् यद्यस्मादुर्विभाव्यम् कुतः प्रबुधापबाधं विद्वाद्भिरपोत्यमानम् पाठांतरे प्रबुधानां मायेत्य
 वबोधोयस्मिन्नित्यर्थः ४३ तदेवं सप्रपञ्चमुपवर्ण्य निष्प्रपञ्चमनुवर्णयन् प्रणमति नमोऽस्त्विति वृत्तिभिर्दर्शनादिभिः न भस्वान्

श्रीर्वक्षसः पितरश्छायाया सन्धर्मः स्तनादितरः पृष्ठतोऽभूत् द्यौर्यस्य शीर्ष्णोऽप्सरसो विहारात्
 सीदतांनः समहाविभूतिः ४० विप्रो मुखं ब्रह्म च यस्य गुह्यं राजन्य आसीद्भुजयोर्बलं च ऊर्ध्वोर्विडो
 जौऽग्निरवेदशूद्रौ प्रसीदतांनः समहाविभूतिः ४१ लोभो धरास्तीति रूपयभूत् द्युतिर्नस्तः पशव्यः स्प
 शनैः कामः भुवोर्यमः पक्ष्मभवस्तु कालः प्रसीदतांनः समहाविभूतिः ४२ द्रव्यं वयः कर्मगुणान् वि
 शेषं यद्योगमायाविहितान्वदन्ति यद्दुर्विभाव्यं प्रबुधापबाधं प्रसीदतांनः समहाविभूतिः ४३ नमोऽ
 स्तुतस्मा उपशांतशक्तये स्वाराज्यलाभप्रतिपूरितात्मने गुणेषु मायारचितेषु वृत्तिभिर्न सज्जमा
 नाय न भस्वदूतये ४४ सत्त्वं नो दर्शयात्मानमस्मत्करणगोचरम् प्रपन्नानां दिदृक्षूणां सस्मितं तेषु
 स्वांबुजम् ४५ तैस्तैः स्वेच्छाद्युतैरूपैः काले काले स्वयं विभो कर्मदुर्विषहं यन्नो भगवांस्तत्करोति हि ४६
 क्लेशभूर्यस्य साराणिकर्माणि विफलानि च देहिनां विषयात्तानां न तथेवापि तत्त्वयि ४७

वायुः तस्यैव उक्तिः लीला
 यस्य तस्यैः ४४ सस्मितं मुखं स्वांबुजं दिदृक्षूणां नोऽस्मच्चक्षुरादिकरणगोचरं यथाभवत्येवं चात्मानं दर्शय ४५ भक्तेच्छाः नुवर्तित्वं च तव बहुशो दृष्ट
 मेवेत्याह तैस्तैरिति यन्नो दुर्विषहं मशक्यं कर्मतद्भगवान् स्वयमेव करोति हि ४६ न च बहिर्मुखानां भित्तवत् इत्तानां मस्माकं त्वयि पिता
 निपूर्वपुण्यानि विपरीतफलानि भवितुमर्हन्तीत्याह क्लेशोऽपरिप्रेष्य अल्पं सारं फलं येषु यद्वा विफलान्येव सकामानां कर्माणि तवापि तं तु न तथे
 ति ४७

भा. अ. टी.

११

यः सोमो देवानामंधः अन्नम् अतएव बलमायुश्च नगानां वृक्षाणाम् प्रकर्षेण जनयति वर्द्धयतीति प्रजनः तं यस्य मनः समामनंति स नः प्रसीदतु ३४ अग्निर्गर्भं स्वयस्य तु मुखं जातः कथं भूतः जातं वेदो धनं यस्मात् क्रियाकांडं तत्प्रतिपाद्यं कर्म तन्निमित्तं जन्म यस्य अंतः समुद्रे उदरमध्ये स्वधातून् पाकाहर्तिवान्नादीन् अनुपचन् प्रसिद्धसमुद्रेऽपि वाडवरूपेण उदका न्येवानुपचन्नग्निः ३५ एष तरणिर्यस्य चक्षुरासीत् कथं भूतः देवयानंम् अर्चिरादिमार्गदेवता त्रयीमयः सैषा त्रय्येव विद्या तपतीति श्रुतेः ब्रह्मणो धिष्ण्य मुपासना

सोमं मनो यस्य समामनंति दिवौकसां वै बलमंध आयुः ईशो नगानां प्रजनः प्रजानां प्रसीदतां नः समहाविभूतिः ३४ अग्निर्गर्भं स्वयस्य तु जातवेदा जातः क्रियाकांडं निमित्तं जन्मा अंतः समुद्रेऽनुपचन् स्वधातून् प्रसीदतां नः समहाविभूतिः ३५ यच्चक्षुरासीत् तरणिर्देवयानं त्रयीमयो ब्रह्मण एष धिष्ण्यम् द्वारं च मुक्तेरमृतं च मृत्युः प्रसीदतां नः समहाविभूतिः ३६ प्राणादभूद्यस्य चराचराणां प्राणः सहो बलमोजश्च वायुः अन्वास्म संम्राज मिवा लुगा वयं प्रसीदतां नः समहाविभूतिः ३७ श्रोत्रादिशोयस्य हृदश्च रवानि प्रजतिरेखं पुरुषस्य नाभ्याः प्राणो ह्रियात्मा स शरीरकेतं प्रसीदतां नः समहाविभूतिः ३८ बलान्महेद्रस्त्रिदशाः प्रसादात् मन्योर्गिरिशो धिषणाद्विरचः खेभ्यश्च छंदांस्यृषयो मेद्रतः कः प्रसीदतां नः समहाविभूतिः ३९

स्थानम् य एषोः तरादित्यो हिरण्मयः पुरुष इति श्रुतेः मुक्तेर्द्विरं देवयानत्वात् अमृतं च पुण्यलोकत्वात् मृत्युश्च कालात्मकत्वात् एवं भूतं तरणिर्यस्य चक्षुः सः प्रसीदतु ३६ एवं भूतो वायुश्चराचराणां सह आदिधर्मवान् प्राणः यं प्राणं वयं बुद्ध्या च धिष्णातारो देवाः संम्राजं मृत्या इव अन्वास्म अनुमृत्या स्थिताः एवं भूतो वायुर्यस्य प्राणादभूत्सः ३७ रवानि देहगतानि छिद्राणि प्राणः पंचवृत्तिः इन्द्रियाणि च आत्मा मनश्च असवो नागकूर्मादयः शरीरं च तेषां केतमाश्च यं भूतं स्वयस्य पुरुषस्य नाभ्याः प्रजज्ञे सः ३८ यस्य बलान्महेद्रोजज्ञे छंदांसि ऋषयश्च खेभ्यः कः प्रजापतिः ३९

अ.

५

११

सर्वजीवनियंतृत्वादिनाचवरिष्ठत्वमाह यइति यउपमुपगंजीवसमीपेतनियंतृत्वेन आसांचकार आस्तेस्म दासपुर्णसियुजासखा
यासमानं वृक्षं परिष्वजात इति श्रुतेः यद्वा भक्तरक्षार्थं गरुडस्योपरि उपविष्ट इत्यर्थः तर्हि देहस्थत्वात् भक्तरक्षणादिक्रियावेशात्
जीवसाम्यं स्यात् तत्राह एकवर्णं ज्ञानैकस्वरूपम् तमसः प्रकृतेः परम् अलोकमदृश्यम् अव्यक्तं निर्विकल्पम् अनंत पारं कालतो
देशतश्चापरिच्छिन्नं तत् ब्रह्मैव यः अप्रच्युतस्वरूपत्वात् न जीवसाम्यम् तयोरन्यः पिप्पलं स्वाद्वन्त्यनश्नन्नन्यो अभिचाकशीतीति
विशेषश्रवणादित्यर्थः अतएव यंधीराः योगेन रथेन प्राप्ति साधनेनोपासते भजंते तं नमामेत्युत्तरेणान्वयः २९ मायानियंतृत्वे
नापि जीवसाम्यं परिहरन् ररिष्ठत्वमाह यस्य मायां कश्चित् कश्चिदपि नातितितर्ति नातिक्रामति कथं भूताम् जनो यया सुत्यति

य एकवर्णं तमसः परंतदलोकमव्यक्तमनंत पारम् आसांचकारोपसुपूर्णमिदं मुपासते यो
गरथेन धीराः २९ नयस्य कश्चातितितर्ति मायां यया जनो सुत्यति वेदनार्थम् तं निर्जितात्मा-
त्मगुणं परेशं नमाम भूतेषु समचरतम् ३० इमे वयं यस्मिन् यैव तन्वासत्त्वेन सृष्टा बहिरंतरा
विः गतिनसूक्ष्मा मृषयश्च विद्महे कुतोऽसुराद्या इतरप्रधानाः ३१ पादौ महीयं स्वकृते वयस्य
चतुर्विधो यत्र हि भूतसर्गः सर्वे महापुरुष आत्मतंत्रः प्रसीदतां ब्रह्म महाविभूतिः ३२ अंभ
स्तु यद्रेत उदारवीर्यं सिद्धं प्रति जीवत्युत वद्मानाः लोकास्त्रयोऽथारिव ललोकपालाः प्रसीद
तां ब्रह्म महाविभूतिः ३३

अर्थमात्मस्वरूपं न तु वेद निर्जित आत्मा आत्मशक्तिर्मयि च तद्गुणाश्च येन तम् ३० अर्थं
न वेदेति यदुक्तं तत्पंचयन्नाह इमे वयं देवाः ऋषयश्च यस्य प्रियया तन्वासत्त्वेनैव सृष्टा अपि बहिरंतरा सत्ता प्रकाशाभ्यामाविः प्र
कटमपि सूक्ष्मां गतिं निरुपाधिस्वरूपं न विद्मः इतरप्रधानाः रजस्तमो मयाः कुतो विदुः तं नमामेति पूर्वेणान्वयः ३१ इदानीं वै
राजरूपेण स्तुवन् प्रार्थयते पादौ महीति द्वादशभिः यत्र मध्यांजरायुजादिभूतसर्गः सामहीयस्य पादौसनः प्रसीदतु आ-
त्मतंत्रः पादादिमत्तेऽपि न तत्परतंत्रः कुतः ब्रह्म अप्रच्युतरूपः तत्कुतः महती विभूतिरित्येव यैयस्य सः ३२ उदारवीर्यं शक्ति
र्यस्य तदंभो यस्य रेतः सनः प्रसीदतु उदारवीर्यतामाह यतोऽंभसो लोकादयः सिद्धं प्रति जायंते ३३ ७ ७

भा.अ.टी.

१०

देववरंत्वांनमामहे देववरंत्वांनमामेतिवा वरत्वेहेतुः सत्यम् कुतः अविक्रियम् तत्कुतः अनंतम् आद्यं च अनादिम् आद्यंतवंतोहि
 वृद्धादिविक्रियायुक्ताभवन्ति किंच गुहाशयं सर्वतरम् कुतः निष्कलं निरुपाधिम् तत्कुतः अप्रतर्क्यम् तत्कुतः मनोऽग्रयानंम
 नसोऽपिजविष्टमनः प्रायेस्थानेततः प्रागेवविद्यमानत्वात् तथाचश्रुतिः अनेजदेकं मनसोजवीयोनेतदेवा आमुवन्पूर्वम
 शत् तद्वावतोऽन्यानत्येतितिष्ठदिति वचसा अनिरुक्तम् अविषयत्वात् यद्वाचाऽनभ्यदितयै नवागभ्युद्यतइतिश्रुतेः मनो
 वचसोरगोचरत्वादप्रतर्क्ययेष्टं वासवेषां हेतुहेतुमद्भावः २६ किंच प्राणादीनां विपश्चितं ज्ञातारम् आत्मा अहंकारो देहोवा

ब्रह्मोवाच अविक्रियं सत्यमनंतमाद्यं गुहाशयं निष्कलमप्रतर्क्यम् मनोऽग्रयानं वच
 सानिरुक्तं नमाम्यहं देववरं वरेण्यम् २६ विपश्चितं प्राणमनो धियात्मना मयैन्द्रियाभास
 मनिद्रमव्रणम् छायातपो यत्र न गृध्रपक्षौ तमक्षरं खं त्रियुगं व्रजामहे २७ अजस्य चक्रं
 त्वजयेयमाणं मनोमयं पंचदशारमाश्रु त्रिणाभिविद्यच्चलमष्टनेमियदक्षमाहुस्तस्मृतं प्र
 पद्ये २८

ननु तद्यतिरिक्तं ज्ञेयमस्तीत्याह अर्थोऽविषयः इन्द्रियाणि तद्वाहकाणि तदुभयरूपेणाभासतइतितथातम्
 तथाऽप्यनिद्रं स्वप्नं दृष्टवदज्ञानरहितम् कुतः अव्रणम् अदेहम् अतएव अक्षरं खं भिव्यापिनं च सर्वत्र हेतुः यत्रयस्मिन्
 गृध्रपक्षौ जीवमक्षपातिनौ छायातपो अविद्याचतन्निवर्तिका विद्याचनास्ति तंत्रियुगेषां विभवंतं शरणं व्रजाम २७ तदे
 वमविक्रियत्वादिभिः सर्वज्ञत्वादिभिश्च सत्यत्वं वरेण्यत्वं चोक्तं संसारचक्राधारत्वेनापितदेवदर्शयिन्नाह अजस्यजी-
 वस्य चक्रं चक्रवदावर्तमानं देहादिअजयामायया प्रेर्यमाणम् यत्तयः अक्षो यस्य यदधिष्ठानमाहुस्तस्मृतं सत्यं प्रपद्ये
 कथं भूतं चक्रम् मनोमयं मनः प्रधानं दर्शोन्द्रियाणि पंच प्राणाश्चेत्येवंपंचदश आरायस्य आश्रुशीघ्रगम् त्रयोरुणाना
 भिरिवमध्येयस्य विद्यदिवचलम् अष्टौ प्रकृतयोनेमयइवावरणानियस्य २८

अ.

५

१०

१७ १८ अक्षरान् अयथादेववैलक्षण्येन बलपुण्यादियुक्तान् विलोकोत्यर्थः १९ हरिशरणंगताः संतो यथा पूर्वसर्वप्राप्त्या मइ
ति हर्षेणोत्फुल्लं विकसितं वदनं यस्य २० मनुष्यादयो जरायुजां डजोद्भिज्जस्ते दजाः यस्यावतारः पुरुषाः तस्यां शोब्रह्मा तस्य क
लाः मरीच्यादयः ताभिर्विसर्जिताः पुत्रपौत्रादिद्वारा जनिताः २१ ननु तर्हि सर्वेष्वसौ समः स्यात् किंतु चरणाश्रयेण सत्यं यथ

निशम्यैतत्सूरगुणामहेद्देवरुणादयः नाध्यगच्छन् स्वयं मंत्रैर्मंत्रयंतो विनिश्चयम् १७ ततो ब्रह्म
सभाजग्मुर्मैरोर्मूर्धनि सर्वशः सर्वविज्ञापयांचक्रुः प्रणताः परमेष्ठिने १८ सविलोक्येन्द्रवाय्वादी
निःसत्त्वान्विगतप्रभान् लोकानमंगलप्रायानक्षरानयथाविभुः १९ समाहितेन मनसा संस्म
रत्पुरुषं परम् उवाचोत्फुल्लवदनो देवान् स भगवान् परः २० अहं भवो यूयमर्थः सारादयो मनुष्य
तियूक्ते ह्यमघर्मजा तयः यस्यावतारांशकला विसर्जिता ब्रजाम् सर्वेशरणं तमव्यम् २१ नयस्य
वर्ध्या न च रक्षणीयो नोपेक्षणीयादरणीयपक्षः अथापि सर्गस्थिति सयमार्थं धत्ते रजः सत्त्वत
मांसिकाले २२ अयंच तस्य क्षितिपालनक्षणाः सत्त्वं शुषाणस्य भवाय देहिनाम् तस्माद्भुजामः
शरणं जगद्गुरुं स्वानां स नो धास्यति शंकरप्रियः २३ श्रीशुक उवाच इत्याभाष्य सारा
न्वेधाः सह देवैररिदम् अजितस्य पदसाक्षाज्जगाम तमसः परम् २४ तत्रादृष्टस्वरूपाय श्रुत
पूर्वाय वै विभो स्तुतिमब्रूत देवीभिर्गीर्भिस्त्ववहितेन्द्रियः २५

येवं तथाऽयस्मत्क्षपाती भविष्यतीत्याशयेनाह
नयस्येति द्वाभ्याम् स्थितिपालनस्य क्षणः कालः अतः शंकरप्रियः स नृस्वीयानां नः शंकरं करिष्यति २२ २३ यत्र क्षीराब्धौ हरेर्वासस्तदेव तम
सः परं स्थानं यद्वा लोकलोकात्परतो यत्तमस्ततः परं स्थानं जगाम २४ देवीभिः लोके अप्रसिद्धाभिः वैदिकीभिर्गीर्भिः स्तुतिमकरोत् २५

भा.म.टी.

९

५ तस्य वैकुण्ठ संज्ञस्य हरेरनुभावः सनकादिशापेन दैत्यतां प्राप्ताभ्यां स्वपार्षदाभ्यां वाराहादिरूपेण शुद्धादिलक्षणः गुणाश्च ब्रह्मण्य
तादयः परमोदयाश्च महर्षयः कथिताः तृतीयस्कंधादिषु ६ ७ ८ ९ १० यतो हेतोः अंबुचरात्मना कूर्मरूपेण ११ सराणां साधि
तासु धेतुं तस्यायुद्धाद्यपि सूचितम् अतः पृच्छति किंचान्यदिति १२ १३ १४ नोतिष्ठेरनृनपुनर्जीविति स्मेत्यर्थः १५ दुर्वाससा

अ०

५

वैकुण्ठः कल्पितो येन लोको लोक नमस्कृतः रमयाश्रयमानेन देव्या तत्प्रियकाम्यया ५ तस्यानुभावः क
थितो गुणाश्च परमोदयाः भौमानुरेणून् सविममेयो विष्णोर्वर्ण्ये जुगान् ६ षष्ठश्चक्षुषः पुत्रश्चाक्षु
षो नाम वैमनुः पुरुः पुरुषसुखं प्रमुखश्चाक्षुषात्मजाः ७ इन्द्रो मंत्रद्रुमस्तत्र देवा आद्यादयोगाः
सुनयस्तत्र वैराज नृहविष्मदीरकादयः ८ तत्रापि देवः संभृत्य वैराजस्याभवत्कृतः अजितो नाम भ
गवानंशेन जगतः पतिः ९ पयोधियेन निर्मथ्य सराणां साधितासु धा भ्रममाणोऽभिसिद्धतः कूर्म
रूपेण मंदरः १० राजोवाच यथा भगवता ब्रह्मन्मथितः क्षीरसागरः यदर्थं वायतश्चादिदेधा
रांबुचरात्मना ११ यथाऽमृतं सरैः प्राप्तं किंचान्यदभवत्ततः एतद्भगवतः कर्मवदस्व परमाद्भुतम्
१२ त्वया संकथ्यमानेन महिम्ना सात्वतापतेः नाति तृप्यति मे चित्तं सुचिरं तापतापितम् १३
सूत उवाच संपृष्टो भगवानेवं हूपाय न सुतो द्विजाः अभिनंद्य हरेर्वीर्यमभ्याचष्टु प्रचक्रमे १४
श्रीशुक उवाच यदा युद्धेऽसरैर्देवा बाध्यमानाः शितायुधैः गता सर्वो निपतिता नोतिष्ठेरनृनपुनर्
यशः १५ यदा दुर्वाससा शापात्सोऽलं लोकास्त्रयोनृप निःश्रीकाश्चाभवन्स्तत्र नेशुरिज्यादयः क्रियाः १६

हिकदा चिन्मागे गच्छंतमिदं दृष्ट्वा स्वकंठस्थामालातस्मै दत्ता तेन च श्रीमदेनानादृत्य ऐरावतस्य कुंभयोर्निक्षिप्त्वा सच गजो मत्तः प
द्मांतां मालां चूर्णीचकार ततः कुपितो दुर्वासास्तं शशाप त्रिभिलोकेः सहत्वं निःश्रीको भवेति तदेतद्वह यदा दुर्वाससः शापादिति
इत्यादयः यागाद्याः १६

९

१० १२ २० २१ अव्यक्तमायाम् अव्ययधर्ममक्तिलक्षणम् सोमकश्यपयोरपि पत्नीर्दक्षायणीः २२ सितवारणमैरावत
म् २३ ससमाहिताः एकाग्रचित्ताः ममरूपाणिमहिभूतीः २४ २५ जलजोत्तमं शंखवरं प्रध्मायवादयित्वा २६ इति अ

शृंगाणीमानिधिष्यानि ब्रह्मणो मे शिवस्य च क्षीरोदं मे प्रियं धाम श्वेतद्वीपं च भास्वरम् १० श्रीव
त्संकोस्तुभं मालांगदां कोमोदकीमिमं सुदर्शनं पांचजन्यं रूपणं पतंगेश्वरम् ११ शेषं च मत्कलां सु
हृमांश्चिदं देवीममाश्रयाम् ब्रह्माणं नारदमुषिभवं प्रहादमेव च २० मत्स्यकुर्मवराहाद्यैरवतारैः कृ
तानि मे कर्माण्यनंतपुण्यानि सूर्यसोमं हताशनम् २१ प्रणवं सत्यमव्यक्तं गोविप्रान् धर्ममव्ययम्
दाक्षायणीधर्मपत्नीः सोमकश्यपयोरपि २२ गंगां सरस्वतीं नंदां कालिंदीं सितवारणं ध्रुवं ब्रह्मर्षे
षीन् सप्तपुण्यश्लोकं श्रमानवान् २३ उत्थाया पररात्रांतं प्रयताः ससमाहिताः स्मरन्ति ममरूपाणि
मुच्यंते त्वेन सोऽखिलात् २४ ये मांस्तु वत्यनेनांगप्रतिबुद्धानि शात्यये तेषां प्राणात्यये चाहं ददामि
विमलामतिम् २५ श्रीशक्तुवाच इत्यादि श्यदृषीकेशः प्रध्माय जलजोत्तमम् हर्षयन् विबु
धानी कुमारुरोहस्वगाधिपम् २६ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे गजेन्द्रमोक्षणं नाम
चतुर्थोऽध्यायः २७ श्रीशक्तुवाच राजन्नुदितमेतत्तत्तैर्हरैः कर्मायनाशनम् गजेन्द्रमोक्षणं
पुण्यं रेवतं त्वं तं रश्मिं १ पंचमोरैव तोनाममनुस्तामससोदरः बलिबिध्यादयस्तस्य सुता अर्जुन
पूर्वकाः २ विभुरिंद्रः सुरगणाराजन् भूत रयादयः हिरण्यरोमावेदशिरोरुद्धबाह्वा दयो द्विजाः ३
पत्नी विकुठाशुभ्रस्य वैकुण्ठैः सूरसत्तमैः तयोः स्वकलयाजज्ञैर्वैकुण्ठाभगवान् स्वयम् ४

हमेदीकायां चतुर्थोऽध्यायः २८ अमृतारव्यानमहाभिरध्यायैरनुवर्ण्यते स्वभक्तपक्षपातेन यत्र योषा यितं प्रभोः १ पंचमे पंच
मं चायषं वाक्यं यन्मनुम् विप्रशापाच्च निःश्रीकैः कृतां देवैर्हरैस्तुतिम् २ तामसश्चतुर्थो मनुः तस्य सोदरः क्राता ३ ४

प्राञ्जली

८

कुलाचलेमलयाद्रावाग्रमोयस्य ८ तूष्णीरहस्युपासीनवीक्ष्य ९ शापमेवाह असाधुरित्यादि अकृता अशिक्षिता बुद्धिर्यस्य ग
जोयथास्तब्धमतिस्तथैवायम् अतः स एव गज एव भवतु इति शेषः १० दिष्टं देवैः प्रापितं तदुपधारयन्नालोचयन् ११ कौंजरीं
योनिमापन्नः तर्हि पश्चात्कथं स्मृतिर्जाता तत्राह हरेरर्चनस्यानुभावेनेति १२ अद्भुतं स्वभावनमगात् १३ एतत् गजराजमो

अ०
४

स एकदाराधनकाल आत्मवान् गृहीतमौनव्रत ईश्वरं हरिम् जटाधरस्तापस आपुतोऽच्युतं समर्चयामास
कुलाचलाग्रमः ८ यदृच्छया तत्र महायशामुनिः समागमच्छिष्यगणैः परिश्रितः तं वीक्ष्य तूष्णीमकृ
तार्हणादिकं रहस्युपासीनमृषिश्चकोपह ९ तस्मादमं शापमदादसाधुरयदुशात्माऽकृतबुद्धिरद्य
विप्रावमंताविशतातमोऽध्यायगजः स्तब्धमतिः स एव १० श्रीशुक उवाच एवं शस्वागतोऽ
गस्त्यो भगवान्नुपसानुगः इन्द्रकम्भोऽपिराजर्षिर्दिष्टं तदुपधारयन् ११ आपन्नः कौंजरीं योनिमात्म
स्मृतिविना शनीम् हर्यर्चनानुभावेन यद्गजत्वेऽप्यनुस्मृतिः १२ एवं विमोक्ष्य गजयूथपमल्लनाभ
स्तेनापि पार्षदगतिगमितेन युक्तः गंधर्वसिद्धविबुधैरुपगीयमानकर्मोऽद्भुतस्वभावनं गरुडासनोऽ
गात् १३ एतन्महाराज तवेरितो मया कृष्णानुभावो गजराजमोक्षणम् स्वर्ग्येशस्य कलिकल्मषाप
हं दुःस्वप्ननाशं कुरु स्वयं शृण्वताम् १४ यथानुकीर्तयंत्येतच्छ्रेयस्कामा हि जातयः शुचयः प्रातरुत्था
यदुःस्वप्नाद्यपशांतये १५ इदमाह हरिः प्रीतो गजेन्द्रकुरुसन्तम शृण्वतां सर्वभूतानां सर्वभूतमयो
विभुः १६ श्रीभगवानुवाच येमांस्तान् च सरश्चंदगिरिकंदरकाननम् वैत्रकीचकवैष्णानां सुत्मानि
सरपादपान् १७

क्षणं नाम कृष्णानुभावस्तवेरितः कथं भूतं तत्राह स्वर्ग्यमित्यादि दुःस्वप्ननाशयतीति तथा १४ अतः श्रे
यस्कामा ये एतद्यथावदनुकीर्तयन्ति १५ अनेन श्रेयोभवतीति कुतो ज्ञातं साक्षाद्गवद्वचनादेवेत्याह इदमाहेत्यादियावत्समाप्ति
१६ प्रसंगादन्यस्यापि स्मरणे फलमुच्यते सर्वेषां द्वितीयां तानां स्मरंतीत्यष्टमेनान्वयः १७

८

दिविजैः देवैः सहस्रं दोमयेनेति शौघ्या योक्तम् ३१ खेदस्वाउपात्तमुद्यतचक्रयेन ३२ गरुडोऽपिमंदगतिरितिततः सहसाऽवा-
 तीर्य अरिणा चक्रेण विपाटितं मुखं यस्य उच्छ्रियाणां देवानाम् ३३ इत्यष्टमे टीकायां तृतीयोऽध्यायः ३ चतुर्थे तु तयोर्ग्रा-
 हः प्राप गंधर्वतां पुनः गजं स्वपार्षदं कृत्वा हरिर्नित्ये निजं पदम् १. १ २ हूहू संज्ञो गंधर्वसत्तमः असौ देवलस्य शापेन ग्राहो जा-

तंतद्वदार्त्तमुपलभ्य जगन्निवासः स्तोत्रं निशम्य दिविजैः सह संस्तुवद्भिः छंदोमयेन गरुडेन समुत्थ-
 मानश्चक्रायुधोऽभ्यगमदाश्रुयतो गजेन्द्रः ३१ सोऽतः सरस्युरुबलेन गृहीत आर्त्तो दृष्ट्वा गरुडमतिह-
 रिं स्वउपात्तचक्रम् उल्लिख्य सांबुजकरगिरिमाह कृच्छ्रान् नारायणाखिलगुरो भगवन् नमस्ते ३२ तं
 वीक्ष्य पीडितमजः सहसाऽवतीर्य स ग्राहमाश्रु सरसः कृपयोज्जहार ग्राहाद्विपाटितं मुखं दारिणा
 गजेन्द्रं संपश्यतां हरिरमूमुच दृच्छ्रियाणाम् ३३ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे ग-
 जेंद्रमोक्षणे तृतीयोऽध्यायः ३ श्रीशुक उवाच तदा देवर्षिर्गंधर्वा ब्रह्मशानपुरोगमाः सु-
 मुचुः कुसुमासारशंसतः कर्मतद्दरेः १ नेदुर्दुभयो दिव्या गंधर्वान् नृत्तुर्जगुः ऋषयश्चारणाः सि-
 द्धास्तुष्टुवः पुरुषोत्तमम् २ योऽसौ ग्राहः सर्वसद्यः परमाश्चर्यरूपधृक् मुक्तो देवलशापेन हूहू गं-
 धर्वसत्तमः ३ प्रणम्य शिरसा धीशमुत्तमश्लोकमव्ययम् अगायत यशो धाम कीर्त्तन्य गुणसत्क-
 थम् ४ सोऽनुकंपित ईशेन परिक्रम्य प्रणम्य तम् लोकस्य पश्यतो लोकस्वभगान्मुक्तकिल्बिषः
 ५ गजेन्द्रो भगवत्स्य शोदिमुक्तोऽज्ञानबधनात् प्राप्तो भगवत्पूतवासाश्चतुर्भुजः ६ सर्वे
 पूर्वमभूद्राजा पांड्यो द्रविडसत्तमः इन्द्रकम्भ इति रव्यातो विष्णुव्रत परायणः ७

तः संवेततः सद्यो मुक्तः सन्
 उत्तमश्लोकमगायतेत्यन्वयः एवं हीतिहासोत्तमे कथा सरसि स्त्रीभिः क्रीडन् सौस्नातुं प्रविष्टं देवलं पादे प्रगृह्य विचकर्ष स च प्रकुपितो ग्रा-
 हो भवेति शशापतेन च प्रसादितः सत्तुवाच एवमेव गजेन्द्रं गृह्णीष्वततश्च गजेन्द्रमुद्धरन् हारिस्तामपि मोचयिष्यतीति ३ कथं भूतं य-
 शसो धाम आश्रयं अतः कीर्त्तन्याः कीर्त्तनीयाः गुणाः सती कथा च यस्य तम् ४ खं लोकं गंधर्वलोकम् ५. ६. ७

भा. अ. टी.

७

नचग्राहाच्छरीरस्यमोक्षणेनाहंजीवितुमिच्छामि तत्रहेतुः असुया अंतर्बहिश्चाविवेकव्याप्तयागजजात्या किंप्रयोजनं आत्मलोकस्य
आत्मप्रकाशस्य यदावरणमज्ञानंतस्यैवतुमोक्षमिच्छामि यस्यमोक्षस्यकालेननाशोनास्ति यद्वा देहस्यबंधोदेहनाशेनश्येदेवकिं
तन्मोक्षप्रार्थनेन आत्मलोकावरणस्यतु कालेनविप्लवोनास्ति ज्ञानैकनिर्वर्त्यत्वात् अतस्तस्यैवमोक्षमिच्छामीत्यर्थः २५ सोऽहंमुमुक्षुः
विश्वंविश्वरूपम् अविश्वंविश्वव्यतिरिक्तंचविश्वंवेदोधनमुपकरणंयस्यतंविश्वस्यात्मानं चकेवलंप्रणतोऽस्मि नतुतंजानामि २६ योगं-
विनादुर्जेयत्वादित्याह योगेनभगवत्समर्पणरंधितानिदग्धानिकर्माणियेषांतेयंप्रपश्यंति २७ तर्हि सर्वेऽपियोगमेवकिंनास्थितास्तत्राह

जिजीविषेनाहमिहामुयाकिमंतर्बहिश्चावृतयेभयोन्या इच्छामिकालेननयस्यविप्लवस्तस्यात्मलोका
वरणस्यमोक्षम् २५ सोऽहंविश्वसृजंविश्वमविश्वंविश्ववेदसम् विश्वात्मानमजं ब्रह्मप्रणतोऽस्मि परं
पदम् २६ योगरंधितकर्माणोहृदियोगविभाविते योगिनोयंप्रपश्यंतियोगेशंतनतोऽस्यहम् २७
नमोनमस्तुभ्यमसत्यवेगशक्तित्रयायाखिलधीगुणाय प्रपन्नपालायदुरंतशक्तयेकदिंद्रियाणाम
नवाप्यवर्त्मने २८ नायवेदस्वमात्मानयच्छत्त्याऽहंधियाहतम् तंदुरत्ययमाहात्म्यंभगवंतमितोऽ
स्यहम् २९ श्रीशुक उवाच एवंगजेन्द्रमुपवर्णितनिर्विशेषब्रह्मादयोविविधलिङ्गभिदाः
भिमानाः नैतेयदोषसमृपुर्निखिलात्मकत्वान्त्राखिलामरमयोहरिराविरासीत् ३०

नमइतिद्वाभ्याम् असत्योवेगोरागदिलक्षणीयस्यतथापूतंशक्तित्रयंस्यतस्मै बहिश्च अखिलधियांसर्वेन्द्रियाणांगुणा
यशब्दादिरूपेणप्रतीयमानाय अतः कदिंद्रियाणांकुस्तितानांद्रियाणियेषांतेषामनवाप्यवर्त्मयस्य २८ यच्छत्त्यायस्यमाय
याया अहंधीः तयाहतमारुतमयंजनोनवेद दुरत्ययंमाहात्म्यंयस्यतमितः आश्रितोऽस्मि २९ उपवर्णितंनिर्विशेषंमूर्तिमे
दंविनापरंतत्त्वंयेनतंविविधाचासौलिङ्गमिदामूर्तिमेदः तस्यामभिमानोयेषांते अतएतेयदानोपजग्मुः तत्रतदाअखिला
मरमयः सर्वदेवमयमूर्तिः ३०

अ.

३.

७

अंतस्थलेऽपि देहादिष्वसक्तैर्दुष्प्रापणाय आपुमशक्याय तत्र हेतुः गुणसंगेन विवर्जिताय अत एव मुक्तात्मभिः देहादिष्वनासक्तैश्चिंतिता
यन्तेः परिभाषितं रूपमाह ज्ञानात्मन इत्यादि १८ इष्टांगतिं कामितधर्मादिफलं प्राप्नुवन्त्येव न तु तावदेवाकिंतु यास्तेरकामिता अन्या अप्याशि
षोरातिदेहमव्ययं राति एवंयः अदभ्यदयः समे विमोक्षणं केवलं करोतु नाधिकं प्रार्थये १९ एतावदप्यहं भक्तिस्वरवानभिज्ञत्वेन वांछा
मि यस्य एकांतभक्तान किंचिदर्थं वांछन्ति तं परमेश्वरमीडे स्तोमीत्युत्तरेणान्वयः तेषां निष्कामत्वे हेतुः ये वै भगवतः सर्वज्ञानं सुक्ता
न प्रपन्नाः सेवितवन्तः २० अत्यद्भुतसमंगलत्वप्रदर्शनार्थमक्षरत्वादिविशेषणानि २१ परिपूर्णत्वं प्रदर्शयन्नाह त्रिभिः यस्येति फ

आत्मात्मजासगृहवित्तजनेषु सक्तैर्दुष्प्रापणाय गुणसंगविवर्जिताय मुक्तात्मभिः स्वहृदये परिभा
षिताय ज्ञानात्मने भगवते नम ईश्वराय १८ यंधर्मकामार्थविमुक्तिकामाभजत इष्टांगतिमाप्नुवन्ति
किंवा शिषोरात्यपि देहमव्ययं करोतु मेऽदभ्यदयो विमोक्षणम् १९ एकांतिनो यस्य न कंचनार्थं वांछन्ति
ये वै भगवत्प्रपन्नाः अत्यद्भुतं तच्चरित्तसमंगलगायत आनंदसमुद्भवाः २० तमक्षरं ब्रह्म परंप
रेशमव्यक्तमाध्यात्मिकयोगगम्यम् अतोऽद्वयं सूक्ष्ममिवातिदूरमनंतमाद्यं परिपूर्णमीडे २१ यस्य
ब्रह्मादयो देवा वेदा लोकाश्चराचराः नामरूपविभेदेन फलव्याच कलया कृताः २२ यथाऽर्चिषोऽग्नेः
सवितुर्गर्भस्तयो निर्याति संयात्य सकृत्स्वरोचिषः तथा यतोऽयं गुणसंप्रवाहो बुद्धिर्मनः खानि श
रीरसर्गाः २३ सर्वे न देवास्त्रमर्त्यतिर्यक् न रून्नीन पंडो न पुमान्न जंतुः नायं गुणः कर्म न सन्न चास
निषेधशेषो जयतादशेषः २४

ब्रह्माचसत्ययेव कलया अंशेन कृताः सजयतादिति तृतीयेनान्वयः २२ कयंकृता इत्यपेक्षायां दृष्टांतौ यथाऽर्चिषोऽग्नेरिति प्रवाहे दृष्टां
तः सवितुर्गर्भस्तय इत्यानंत्ये निर्याति उद्गच्छति संयाति लीयन्ते गुणसंप्रवाहमेवाह बुद्धिर्मन इति खानिकरणानि शरीरसर्गाः का
र्यदेहप्रवाहाश्च यतो भवन्ति सः २३ अत एव देवादीनां मध्ये कोऽपि न भवति न जंतुः खिगत्रयभूतं प्राणिमात्रमपि किंतु सर्वस्य
निषेधो अवधित्वेन अवशिष्यत इति निषेधशेषः मायया अशेषः अशेषात्मकः जयतात् महिमोक्षणाया विभवेतु २४

भाष्ये

६

सर्वेन्द्रियाणां ये गुणाः विषयास्तेषां द्रष्टुं सर्वप्रत्यया इन्द्रियवृत्तयो हेतवो ज्ञापका यस्तस्मै तदेवाह असता अहंकारादिप्रपञ्चेन छा
ययाऽसद्रूपया उक्ता यप्रतिबिम्बेन बिम्बमिव सूचिता य तत्र हेतुः सद्रूपो विषयेषु आभासो यस्य तस्मै तदुक्तं तृतीये यथा जलस्थ
आभास इत्यादिना पाठांतरे असत्यस्य छायाया अध्यासेन अक्ताय सुक्ताय तदधिष्ठानायेत्यर्थः १४ अखिलकारणाय सर्वकार
णरूपाय अतएव स्वयं निष्कारणाय कारणत्वेऽपि मृदादिवद्विकारं वारयति अद्भुतकारणायैति एवं भूतत्वे प्रमाणमाह सर्वे
आगमाः पंचरात्रादयः आम्नायाश्च वेदाः तेषां महार्णवाय स्रोतसा मिव पर्यवसानस्थानाय अपवर्गाय मोक्षरूपाय अतः परा

अ

३

सर्वेन्द्रियगुणद्रष्टुं सर्वप्रत्ययहेतवे असता छाया योक्ता य सदा भासाय तेन मः १४ नमो नमस्तेऽखिल
कारणाय निष्कारणाय अद्भुतकारणाय सर्वागमांसाय महार्णवाय नमोऽपवर्गाय परायणाय १५ गुणा
रणिच्छन्नचिद्रूपपाय तत्सो भविस्फूर्जितमानसाय नैष्कर्म्यभावेन विवर्जिता गुणस्वयं प्रकाशा
य नमस्करोमि १६ माह कूपपन्नपशुपाशविमोक्षणाय सुक्ताय भूरिकरुणाय नमो लयाय स्वांशे
न सर्वतनुभृन्मनसि प्रतीतिप्रत्यग्दृशे भगवते हृते नमस्ते १७

यणा य उक्तमाना माश्रयाय १५ गुणा एवारणिस्त
या छन्नश्चिद्रूपो ज्ञानाग्निः तस्मै तेषां गुणानां क्षोभे कार्ये विस्फूर्जितं बहिर्वृत्तिकं मानसं यस्य सोऽकामयत बहु स्यामिति श्रुतेः
नैष्कर्म्यभावेन तत्तस्य भावेन भावनया विवर्जिता आगमाविधिनिषेधलक्षणायैः तेषु स्वयमेव प्रकाशो यस्य तस्मै १६ माह कू
माद्विधश्चासौ प्रपन्नः पशुः तस्य पाशोऽविद्या तस्य विशेषेण मोक्षणं येन तत्र योग्यतामाह सुक्ताय मोचने हेतुः भूरिः करुणायस्य
अतः तत्रार्थे अलयाय अनलसाय स्वांशेन अंतर्यामिरूपेण सर्वेषां तनुभृतां मनसि प्रतीतिप्रत्यक् दृक्तस्मै तथा च
श्रुतिः य आत्मनि तिष्ठन् आत्मानमंतरो यमयतीति भगवते सर्वेषां तनुभृतां नियमने समर्थयितेषां मनः स्थितत्वेऽपि हृते अपरिच्छिन्ना

६

य १७

कथं तर्हि तमेव विदित्वाऽतिमृत्युमेतित्यादि श्रुतिरित्याशंक्य तज्ज्ञानोपायं कथयन्नाह दिदृक्षव इति अलोकवत्तं ब्रह्मचर्यादि भव
णमच्छिद्रम् भूतानामात्मभूताः भूतेषात्मदृश्यः संतः समेगतिरस्तु ७ दुरत्यानुक्रमणत्वं प्रपंचयन् प्रणमति न विद्यत इत्यादि
नालोकानामप्ययः प्रलयः संभवो जन्म तयोर्द्वौ कथं तदर्थे यस्ता निजन्मादीनि स्वीकरोति तस्मै नम इत्युत्तरेणान्वयः ८ ब्रह्मणे
अरूपाय अनंतशक्तये उरूपाय अत आश्चर्याणि कर्माणि यस्य तस्मै परेशाय नमः ९ आत्मप्रदीपाय प्रकाशान्तरस्याविषयाय कु
तः साक्षिणे प्रकाशाय परमात्मने जीवनियंत्रे अत एव गिरां विदूराय अप्राप्याय चेतसांचित्तवृत्तीनाम् तथा च श्रुतिः यतो वा

दिदृक्षवो यस्य पदं समंगलं विमुक्तसंगा सुनयः स साधवः चरंत्यलोकवत्तमव्रणं वने भूतात्मभूताः स
हृदः समेगतिः ७ न विद्यते यस्य च जन्म कर्मवाननामरूपेण दोष एव वा तथाऽपि लोकाप्ययसंभवा
ययः स्वमायया तान्यनुकालमृच्छति ८ तस्मै नमः परेशाय ब्रह्मणेऽनंतशक्तये अरूपाय उरूपाय
नम आश्चर्यकर्मणे ९ नम आत्मप्रदीपाय साक्षिणे परमात्मने नमो गिरां विदूराय मनसश्च तसाम
पि १० सत्त्वेन प्रतिलभ्याय नैष्कर्म्येण विपश्चिता नमः कैवल्यनाथाय निर्वाणसुखसंविदे ११ नमः
शांताय घोराय मूढाय गुणधर्मिणे निर्विशेषाय साम्याय नमो ज्ञानधनाय च १२ क्षेत्रज्ञाय नमस्तु
भ्यं सर्वाध्यक्षाय साक्षिणे पुरुषायात्ममूलाय मूलप्रकृतये नमः १३

चो निवर्तते अप्राप्य भनसासहेति १०
एवमपि विपश्चितानि पुणेन नैष्कर्म्येण संन्यासेन सत्त्वेन शूद्धेन संन्यासयोगाद्यतयः शूद्धसत्त्वा इति श्रुतेः प्रतिलभ्याय प्रत्यक्षेण प्रा
प्याय निर्वाणसुखसंविदे मोक्षानंदानुभूतये ११ गुणधर्मिणे सत्त्वादिधर्मानुकारिणे ज्ञानधनाय चेतो निर्विशेषत्वेऽपि प्रधान
बैलस्य मुक्तम् १२ साक्षिण इति सर्वाध्यक्षत्वेऽपि निर्विकारत्वमुक्तम् आत्मनां क्षेत्रज्ञानां मूलाय मूलस्य प्रधानस्यापि प्रकृ
तये उद्भवहेतवे तत्र हेतुः पुरुषाय पूर्वमेव सते तथा च श्रुतिः पूर्वमेवाहमिहासमिति तत्पुरुषस्य पुरुषत्वमिति पूर्णयेति वा १३

मा. अ. टी.

५

तस्मै नमो नमनम् अभिधीमहि अभिध्यायेमकेवलम् ग्राहगृहीतत्वेन कायप्रणतेरशकत्वात् स्वस्य तज्ज्ञानं संभावयितुं विशिनष्टि
यतश्चिद्रूपात् एतद्देहादिचिदात्मकं चेतनं भवति तदुक्तम् येन चेतयते विश्वमिति तत्र हेतुः पुरुषाय पूर्णकारणत्वेन प्रविष्टाय ननु
प्रकृतिपुरुषोऽकारणमिति प्रसिद्धं तत्राह आदिः प्रकृतिः बीजं पुरुषः तद्रूपाय प्रविष्टत्वेऽपि जीववत् पारतन्त्र्यं वारयति परेशाये
ति २ परमैश्वर्यं विवृण्वन्नाहयावत्समाप्ति यस्मिन् अधिष्ठाने यत उपदानात् येन कर्त्तव्यं स्वयमेवेदं विश्वं भवति अस्मात्कार्या
त् परस्मात्कारणाच्चयः परस्तं स्वयं भुवं स्वतः सिद्धं प्रपद्ये शरणं ब्रजामि ३ विश्वहेतुत्वं स्वतः सिद्धत्वं चोक्तम् इदानीं विश्वप्रकाश

प्र.

३.

गजेंद्र उवाच नमो भगवते तस्मै यत एतच्चिदात्मकम् पुरुषायादिबीजाय परेशायाभिधीमहि ३
यस्मिन् निदयतश्चेदं येनेदं यद्दृश्यम् योऽस्मात्परस्माच्च परस्तं प्रपद्ये स्वयं भुवम् ३ यः स्वात्मनीदं
निजमाययाऽपि तच्चिद्विभातं कृचततिरोहितम् अविद्वद्वक् साक्ष्यमयं तदीक्षते स आत्ममूलोऽवतु
मां परात्परः ४ कालेन पंचत्वमितेषु कृत्स्नशो लोकेषु पालेषु च सर्वहेतुषु तमस्तदासीद्गहनं गभीरं य
स्तस्य पारैः भिविगजते विभुः ५ नयस्य देवाः क्रषयः पदं विदुर्जतुः पुनः कोऽर्हति गंतुमीरितुम् यथानदस्या
कृतिभिर्विचेष्टतो दुरत्ययानुक्रमणः समावतु ६

कलं स्वप्रकाशकत्वं च वर्णयन् प्रार्थयते यः स्वात्मनीति विभातमभिव्य
क्तं सत् क्वचित्कलयेतिरोहितं लीनं सत् तदुभयं कार्यकारणं च साक्षी सन्नीक्षते साक्षित्वे हेतुः अविद्वद्वक् अलुप्तदृष्टिः आत्ममूलः स्वयं प्र
काशः कुतः परात् प्रकाशकाच्चक्षरादेरपि परः तस्यापि प्रकाशक इत्यर्थः चक्षुषश्चक्षुरित्यादि श्रुतेः ४ तिरोहितमीक्षत इत्येतत्पंच
च पूर्वकं दुर्ज्ञेयत्वं वदन् प्रार्थयते कालेनेति द्वाभ्याम् पंचत्वमितेषु नाशं प्राप्तेषु गहनं दुरवगाहम् गभीरमनंतम् तस्य तमसः आदित्यव
र्णं तमसः परस्तादिति श्रुतेः ५ अतएव देवादयो यस्य स्वरूपं न विदुः जंतुरर्वाचीनः कोऽपि गंतुं ज्ञातुमीरितुं वक्तुं वा दुरत्ययं दुर्गमं म
नुक्रमणं चरितं कथनं वा यस्य सः मामाम् ६

५.

२६ दीनधियः करेणवः तंकेवलंविचुक्रुशुः २७ २८ मनउत्साहशक्तिः बलंशारीरम् ओजः ऐंद्रियंतेषांम् सकलंबलादिविपर्ययोविप
रीतमधिकम् जलौकसः ग्राहस्य २९ सइत्थंयदाप्राणस्यसंकटमाप यतोदेही ३० बुद्धिमेवाह नमामिति अहंनचप्रभवामि यतः
ग्राहरूपेणकेवलंविधातुः पाशेनावृतः तथाऽपितंपरंपरमेश्वरम् परेषांब्रह्मादीनामयनमाश्रयभूतंशरणंयामि ३१ कोऽसौयं

तंतत्रकश्चिन्तपदैवचोदितोग्राहोबलीयांश्चरणेरुषाऽग्रहीत् यदृच्छयैवंव्यसनंगतोगजोयथाबलंसोः
तिबलोविचक्रमे २६ तथातुरंग्युथपतिकरेणवोविकृष्यमाणंतरसाबलीयसा विचुक्रुशुर्दीनधि
योऽपरेगजाः पाष्णिग्रहास्तारयितुंनचाशकन् २७ निसुद्धतोरैवमिभेदंनक्रयोर्विकर्षतोरंतरतो
बहिर्मिथः समाःसहस्रव्यगमन्महीपतेसंप्राणयोश्चित्रममंसतामराः २८ ततोगजेन्द्रस्यमनोब-
लोजसांकालेनदीर्घेणमहानभूद्वयः विकृष्यमाणस्यजलेवसीदतोविपर्ययोभूत्सकलजलौकसः
२९ इत्थंगजेन्द्रःसयदापसंकटंप्राणस्यदेहीविवशोयदृच्छया अपारयन्नात्मविमोक्षणेचिरदध्या
विमांबुद्धिमथाभ्यपद्यत् ३० नमामिमेज्ञातय आतुरंगजाःकुतःकरिण्यःप्रभवन्तिमोचितुम् ग्रा-
हेणपाशेनविधातुरावृतोऽप्यहंचतंयामिपरंपरायणम् ३१ यःकश्चनेशोबलिनाऽतकोरगात्प्रच-
डवेगादभिधावतोभृशम् भीतंपपन्नंपरिपातियद्गयात्सृत्युःप्रधावत्युरणंतमीमहि ३२ इ-
तिश्रीभागवतेमहापुराणेअष्टमस्कंधेमन्वंतरानुवर्णनेगजेन्द्रोपाख्यानेद्वितीयोऽध्यायः २
श्रीशुकउवाच एवंव्यवसितोबुद्ध्यासमाधायमनोहृदिजजापपरमंजाप्यं प्राजन्मन्यनुशिक्षितं

शरणंयामितत्राह यःकश्चनेति अंतकएवोरगःतस्मात् तंशरणमीमहि व्रजेम यद्गयादित्यत्रश्रुतिः श्रीषाऽस्माद्वतः पवतेभीषो
देतिसूर्यः श्रीषाऽस्मादग्निश्चेन्द्रश्चमृत्युर्धावतिपंचमइति ३२ इत्यष्टमस्कंधोद्वितीयोऽध्यायः २ तृतीयेतुगजे
द्रेणस्तुतोहरिरुपेत्यतम् समुद्धारैर्भग्राहात्ग्राहंदेवलशापतः १ जाप्यंजप्यंस्तोत्रम् प्राजन्मनिद्रदृक्मसंज्ञे १

भा.ध.टी.

मत्स्यानांकच्छपानांचसंचारेणचलतांपद्मानांरजसायुक्तंपयोयस्मिन्तत् १६ १७ नित्यमृतवः फलपुष्पादिसंपत्तिहेतवोयेषां
तैरलंशोभितम् १८ तत्रैवंसति एकदातद्विरिकाननाश्रयोवारणयूथपः करेणुभिश्चरन्तृषादितिनस्वयूथेनवृतः सरोवर
स्याभ्याशंसमीपमगमदितिपंचमेनान्वयः किंकुर्वन् कीचकवेषुवेत्रवंतंविशालंगुल्मलता दिसंदर्भेनस्पतींश्चप्ररुजन् प्रभंजन्

मत्स्यकच्छपसंचारचलत्सद्यरजःपयः कदंबवेतसनलनीपवंजुलकैर्वृतम् १६ कुंदैः कुरवकाशोकैः शिरी
षैः कुटजैर्गुदैः कुञ्जकैः स्वर्णयूथीभिर्नागपुन्नागजातिभिः १७ मल्लिकाशतपत्रैश्चमाधवीजालका
दिभिः शोभितंतारजैश्चान्यैर्नित्यर्चुभिरलद्रुमैः १८ तत्रैकदातद्विरिकाननाश्रयः करेणुभिर्वारणयू
थपश्चरन् सकंदकान्कीचकवेषुवेत्रवद्विशालगुल्मप्ररुजन्वनस्पतीन् १९ यद्गंधमात्राद्वरयोगजै
द्राव्याद्यादयोव्यालमृगाश्चरवद्वाः महोरगाश्चापिभयात्प्रवृत्तिसगौरकृष्णाः शरभाश्चमर्यः २० वृ
कावराहामहिषर्षशल्यागोपुच्छसालावृकमर्कटाश्च अन्यत्रक्षद्राहरिणाः शशादयश्चरत्यभीतायदनु
ग्रहेण २१ सधर्मतप्तः करिभिः करेणुभिर्वृतोमदस्युत्कलभैरनुवृत्तः गिरिगिरिम्यापरितः प्रकंपयन्
निषेव्यमाणोऽलिकुलैर्मदाशनैः २२ सरोऽनिलंपंकजरेणुरूपितंजिघ्रन्विदूरान्मदविह्वलेक्षणः वृतः
स्वयूथेनतृषादितिनतत्सरोवराभ्याशमथागमद्वृतम् २३ विगात्थतस्मिन्नेमृतांबुनिर्मलहेमारवि
दोत्पलरेणुवासितम् पपौनिकामंनिजपुष्करोत्पलमात्मानमद्भिः स्नपयन्गतकुमः २४ स्वपुष्करेणो
द्भूतशीकरांबुभिर्निपाययन्संस्नपयन्पयथागृही दृणीकरेणूः कलभांश्चदुर्मदोनाचष्टकृच्छ्रकृप
णोऽजमायया २५

१९ कथंभूतः यस्यगंधमात्राद्वरयः सिंहाः गजेन्द्रादयश्चभयात्प्रवृत्तिपलायंते २० वृकादयः क्षद्राः
अल्याः प्राणिनः अन्यत्रतदृष्टिपथं त्यक्त्वाचरन्ति २१ पुनः कीदृशः धर्मतप्तः मदस्युत्कलमदस्त्रावीमदमश्रंतीतितथातैः २२ २३
निजेनपुष्करेणकरायेणोद्भूतंगतकुमः सन् निकामंपपौ २४ २५ २६ २७ २८ २९

किन्नरादीनां संगीतसन्नादेर्नदं त्योगुहायस्मिन् प्रदेशो तमभिगर्जेति हरयः सिंहाः अमर्षया असहनेन ६ नानाये आरण्याः
पशवः तेषां व्रातैः संकुलाभिद्रोणीभिः अलंकृत आस्ते किंच चित्राद्रुमायेषु तेषु सरोद्यानेषु कलकंठामधुरस्वनाविहंगमायस्मि
न् ७ किंच स्वच्छोदकैः सरित् सरोभिर्युतः मणयश्च बालुकायेषु तैः पुलिनैश्च युतः देवस्त्रीणां मज्जनेन य आमोदः तेन सौरभयु
क्तान्यंबूनि अनिलाश्च तैश्च युत आस्ते ८ तस्य द्रोण्यां वरुणस्योद्यानमास्ते गिरिवनादिसर्वं ध्येयमिति वक्ष्यति अतो गिरिस्तु

यत्र संगीतसन्नादेर्नदं दुहममर्षया अभिगर्जेति हरयः श्लाघिनः परशंकया ९ नानारण्यपशुव्रातसंकु
लद्रोण्यलंकृतः चित्राद्रुमसरोद्यानकलकंठविहंगमः ७ सरित्सरोभिरच्छोदैः पुलिनैर्मणिबालुकैः दे
वस्त्रीमज्जनामोदसौरभांश्च निलैर्युतः ८ तस्य द्रोण्यां भगवतो वरुणस्य महात्मनः उद्यानमृतुमन्ना
मआक्रीडं सुरयोषिताम् सर्वतो लंकृतं दिव्यैर्नित्यं पुष्पफलद्रुमैः ९ मंदारैः पारिजातैश्च पाटलाशोक
चंपकैः चूतैः प्रियालैः पनसैराम्बेराग्रातकैरपि १० क्रसुकैर्नीलकैरैश्च रवज्जैर्बीजपूरकैः मधुकैः
सालतालैश्च तमालैरसनाजुनैः ११ अरिष्टोदुंबरप्लक्षैर्वटैः किंशुकचंदनैः पित्तुमंदैः कोविदारैः सरलैः
सुरदारुभिः १२ द्राक्षैश्च रंभाजंबूभिर्बदयैश्चाभयामलैः बिल्वैः कपित्थैर्जंबीरैर्वृताभल्लातकादि
भिः १३ तस्मिन् सरः सुविपुललसत्काचनपंकजम् कुसुमोत्पलकल्हारशतपत्रश्रियोजितम् मत्तष
ट्पदनिर्घुष्टशकुंतैश्च कलस्वनैः १४ हंसकारंडवाकीर्णचक्राद्वैः सारसैरपि जलकुक्कुटकोयष्टिदा
त्यूहकुलकूजितम् १५

पवर्ण्यवनं वर्णयति सर्वतोऽलंकृतमिति ९ पुनर्गिरिवर्णयति मंदारैरिति चतुर्भिः मंदारादिभि
र्वृत इत्यन्वयः १० ११ १२ १३ तस्मिन् गिरौ सर आस्ते तद्वर्णयति सुविपुलमित्यादिसाधैः पंचभिः लसंति काचनपंकजा-
नियस्मिन् कुसुमादीनां श्रिया ऊर्जितं कलः स्वनो येषां तैः शकुंतैश्च निर्घुष्टम् १४ चक्राद्वैः सारसैरप्याकीर्णजलकुक्कुटादी
नां कुलैः कूजितम् १५

भा. भ. टी.

हरिरित्याहृतः व्याहृतः गृहात् गृहात् ३० अमूमुचत् मोचयामास ३१ श्रवणेच्छायां हेतुः तत्कथासुतासकथासु साकथैव वा सुम
हत्पुण्यं पुण्यस्य विशेषणं धन्यमित्यादि ३२ ३३ इत्यष्टमे टीकायां प्रथमोऽध्यायः १ तुर्यमन्वतरे प्रोक्तं गजेंद्रस्य विमोक्षणम्
द्वितीयादि त्रिभिस्तनुविस्तरं णोपवर्ण्यते १ द्वितीये तु गजेंद्रस्य गजीभिः क्रिडतो जले देवाद्ब्रह्म गृहीतस्य हरिस्मृतिरुदीर्यते २ आ

अ.

१

तत्रापि जज्ञे भगवान् हरिण्यां हरिमेधसः हरिरित्याहृतो येन गजेंद्रो मोचितो गृहात् ३० राजोवाच
बादरायण एतन्ने श्रोतुमिच्छामहे वयम् हरिर्यथा गजपतिं ग्राहयस्त्वममूमुचत् ३१ तत्कथासुतासकथासु
धन्यं स्वस्त्ययनं शुभम् यत्र यत्रोत्तमश्लोको भगवान् गीयते हरिः ३२ सूत उवाच पराक्षितेवं
स तु बादरायणिः प्रायोपविष्टेन कथासुतचोदितः उवाच विप्राः प्रतिनद्यपार्थिवं मुदा सुनीनां सदसि स्म
शृण्वताम् ३३ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कन्धे मन्वतरानुचरिते प्रथमोऽध्यायः १ श्री
शुक उवाच आसीद्भिरिव गोजंस्त्रिकूट इति विश्रुतः क्षीरोदेनावृतः श्रीमान् योजनायुतमुच्छ्रितः १
तावता विस्तृतः पर्यकुत्रिभिः शृंगैः पयोनिधिमं दिशः खरोचयन्नास्ते रौप्याय सहिरण्मयैः २ अन्यैश्च
ककुभः सर्वैरनुधातुर्विचित्रितैः नानाद्रुमलतागुल्मैर्निर्घोषैर्निर्झरांभसाम् ३ सचावनिज्यमानांघ्रिः
समंतात्पयऊर्मिभिः करोति श्यामलां भूमिं हरिन्मरकताश्मभिः ४ सिद्धचारणगंधर्वविद्याधरमहो
रगैः किन्नरैरप्सरोग्भिश्च क्रीडद्भिर्जुष्टकंदरः ५

सीत अस्ति १ तावता योजनायुतेन पर्यकुपरितः त्रिकूटसमाख्याबीजमाह त्रिभिः शृंगैः सुरगैः २ अन्यैश्च शृंगैः निर्झरांभसां
निर्घोषैश्च ककुभः सर्वैरनुचयन्नास्त इति पूर्वेषां चान्वयः कथं भूतैः शृंगैः रत्नैः धातुभिश्च विचित्रितैः नानाविधानां रुमलतानां-
गुल्मायेषु तैः ३ पयसऊर्मिभिः समंतादवनिज्यमाना अंग्रयो मूलप्रांतायस्य हरिः किं पालाशवर्णैः ४ ५ ६ ७ ८ ९

३

यामैः स्वपुत्रैः त्रिविष्टपं स्वर्गमपालयत् स्वयमेवेन्द्रो बभूवेत्यर्थः तत्र प्रतिमन्तं तं रं मन्वा दयः षडन्येऽन्ये भवन्ति तथा हि सूतो द्वाद
शैव स्यति मन्तं तं रं मनुर्देवामनुपुत्राः सरेश्वराः ऋषयो शावतारश्च हरेः षड्विधमुच्यते इति तत्राद्ये स्वायं भुवो मनुः प्रियव्रतो
ज्ञानपादो मनुपुत्रो यामादयो देवाः मरीचिप्रमुखाः सप्त ऋषयः यज्ञो हरे रवतारः इन्द्रश्च स एवेति तन्मन्तं तं रं पंचविधमेव तच्च

तांस्तथाऽवसितान्वाक्ष्ययज्ञः सर्वगतो हरिः यामैः परिवृतो देवैर्हेत्वाऽशासन् त्रिविष्टपम् १८ स्वरोचि
षो द्वितीयस्तु मनु रग्नेः सुतोऽभवत् द्युमत्स्र षेण रोचिश्चात् प्रमुखास्तस्य चात्मजाः १९ तत्रेन्द्रो रो
चनस्त्वासीद्देवाश्चतुषितादयः ऊर्जस्तभादयः सप्त ऋषयो ब्रह्मवादिनः २० ऋषेस्तु वेदशिरस-
स्तुषितानामपत्यभूत् तस्यां जज्ञे ततो देवो विभुरित्यभिविष्कृतः २१ अष्टाशीति सहस्राणि सु-
नयो ये धृतव्रताः अन्वशिस्तन्वतस्तस्य कौमारं ब्रह्मचारिणः २२ तृतीय उत्तमो नाम प्रियव्रतस-
तो मनुः पवनः सृजयो यज्ञो त्राद्यास्तत्सुतानृप २३ वसिष्ठतनयाः सप्त ऋषयः प्रमदादयः स-
त्या वेदश्च ताभद्रा देवा इन्द्रस्तु सत्यजित् २४ धर्मस्य सूनृताया तु भगवान्युरुषोत्तमः सत्यसेन इति
ख्यातो जातः सत्यव्रतेः सह २५ सोऽनृतव्रतदुःशीलान्सतो यक्षराक्षसान् भूतद्रुहो भूतगणां
स्त्ववधीत्सत्यजित्सखः २६ चतुर्थ उत्तमश्चातामनुनाम्ना चतामसः पृथुः ख्यातिनेरः केतुरित्या-
द्या दशतत्सुताः २७ सत्यका हरयो वीरा देवास्त्रिशिरव ईश्वरः ज्योतिर्धामादयः सप्त ऋषयस्ता-
मसेतरे २८ देवा वै धृतयो नाम विधृतस्तनयानृप नष्टाः कालेन ये वैदा विधृताः स्वेन तेजसा २९

तुर्यस्कंधोपक्रमे निरूपितम् १८ द्वितीयादिषु त्रिषु मन्तं तं रेषु मन्वादिषु द्वादशाह स्वरोचिषो द्वितीयास्त्वितिया वद्वज्जेन्द्रमोक्षप्रश्न
म् १९ २० २१ विभोरसाधारणं चरितमाह अष्टाशीति सहस्राणीति २२ २३ २४ २५ सत्यजितः इन्द्रस्य सखा सन् २६ उत्तमस्तृती-
यो मनुस्तस्य भ्रातातामसश्चतुर्थो मिनुरिति २७ त्रिशिरव ईश्वर इन्द्रः २८ अन्यानपि विविष्टपराक्रमान् देवानाह देवा वै धृतय इति २९

भा. भ. टी.

ननु विश्वं चेत्तद्रूपं तर्हि तस्य कुतो जन्माद्यभावः स्वपकाशत्वं वा कथं वा जगज्जन्मादिकर्तृत्वेन विकारिणः सत्यत्वं पूर्णत्वं च तत्राह स ईशः
अजः सत्यश्च स्वपकाशश्च पुराणश्च निर्विकारः विश्वं कायो यस्य पुरुषि हूतानि नामानियस्य तथा विधोऽपियतः अस्य विश्वस्य जन्मादि
स्वशक्त्या मायया धत्ते तां च नित्यसिद्धया विधया उदस्य हित्वानि क्रिय एवास्ते १३ यस्मादेवमीश्वरः कर्म कृत्वा संत्यज्य नैष्वर्मेणास्ते
अथ अस्मादेतोः ऋषयोऽप्यग्रे आदौ कर्माणि कुर्वन्ति किमर्थं कर्म हेतवे मोक्षार्थम् पाठांतरे कर्मनाशाय हियस्मात् १४ नन्वीह मानः
कर्मभिरवगुंठितः कोशकार इव बध्येतैव तत्राह ईहत इति अतस्तमनुवर्त्तमानायेतैर्नावसीदन्ति न विषज्जन्ते १५ तदेवं लोकानुग्रहा

अ.
१

स विश्वकायः पुरुहूत ईशः सत्यः स्वयं ज्योतिरजः पुराणः धत्तेऽस्य जन्माद्यजयात्मा शक्त्या तां विधायो
दस्य निराह आस्ते १३ अथाग्रे ऋषयः कर्माणि हन्तेऽकर्म हेतवे ईहमानो हि पुरुषः प्रायोऽनीहा प्र
पद्यते १४ ईहते भगवानाशौ न हितं न विषज्जते आत्मलाभेन पूर्णार्थो नावसीदन्ति येऽनुतम् १५
तमीहमानं निरहं कृतं बुधं निराशिषं पूर्णमनन्यचोदितम् नृन् शिष्ययंतं निजवर्त्मसंस्थितं प्रफ्रपद्येऽ
खिलधर्मभावनम् १६ श्रीशुक उवाच इति मंत्रोपनिषद्व्याहरतं समाहितम् दृष्ट्वाऽसुराया
तु धाना जग्धुमभ्यद्रवन् क्षुधा १७

य विश्वसृष्ट्यादियः करोति श्रीरामकृष्णाद्यवतारैश्च वेदोक्तमप्याचरति तं शरणं ब्र-
ह्मात्मा ह तमिति निजवर्त्मनरावतारानुरूपो मार्गः तत्र सम्यक् स्थितम् अत ईहमानं कर्माचरन्तं तथाऽपि जीव वैलक्षण्यमाह नि-
रहं कृतं निराशिषमनन्यचोदितमिति च निरहंकारत्वे हेतुः बुधं निराशीत्ये हेतुः पूर्णम् अनन्यनियुक्तत्वे हेतुः प्रफ्रम् तथाऽपि कर्मा-
नुष्ठाने हेतुः नृन् स्वाचारेण शिष्ययंतम् तत्किमर्थं तत्राह अखिलान् धर्मान् भावयति प्रवर्त्तयतीति तथा तम् १६ समाहितमपि संतं मं-
त्रोपनिषद्व्याहरतं दृष्ट्वा सप्तोच्छ्वसितवद्विवशमिव मन्वाना असुराया तु धानाश्च क्षुधानि भित्तेन जग्धुमनुमभ्यद्रवन् अभिदुद्बुः १७

२

येनचिदात्मनाविश्वंचेतयतेचेतनीभवति विश्वंतुयंनचेतयतेनचेतनीकरोति स्वतएवचिद्रूपत्वात् तत्रहेतुः अस्मिन्शयानेस्वप
तियोजागर्तिसाक्षितयावर्तते अहोचित्रं नायंजनस्तंवेदसतु इमंवेद ९ तस्येश्वरत्वंदर्शयन्लोकस्यहितमुपदिशतिआत्मना
ईश्वरेणावास्यं सत्ताचैतन्याभ्यां संव्याप्यं विश्वं सर्वजगत्यां लोकेयत्किंचिज्जगद्भूतजातमतस्तेनैवेश्वरेणयत्किंचित्यक्तं दत्तं धनं
तेनैवमुंजीथाः भोगान् भुंक्ष्य यदा तेन हेतुनात्यक्तेन ईश्वरार्पणेन मुंजीथाः न स्वार्थकस्य स्वित् कस्यचिदपि धनं मागृधः माभिकां
क्षाः यदा कस्यस्विदितिकस्यान्यस्य धनमस्ति यतो धनाकांक्षा क्रियेतेत्यर्थः तथाच श्रुतिः ईशावास्यमिति यथा श्लोकमेव १०
ननु यदि सर्वव्याप्नोति तर्हि चक्षुरादिभिः किं प्रतीयते अत्राह यं पश्यंतं जनः चक्षुर्वीन पश्यति चक्षुराद्यविषयत्वात् नहि प्रमा

मनुरुवाच येनचेतयतेविश्वंविश्वंचेतयतेनयम् योजागर्तिशयानेऽस्मिन्नायंतंवेदवेदसः ९
आत्मावास्यमिदंविश्वंयत्किंचिज्जगत्यांजगत् तेनत्यक्तेनभुंजीथामागृधः कस्यस्विद्धनम् १० यन्न
पश्यतिपश्यंतंचक्षुर्यस्यनरिष्यति तंभूतनिलयंदेवंसुपर्णमुपधावत ११ नयस्याद्यंतौमध्यंचस्व
परोनांतुरंबहिः विश्वस्यामूनियद्यस्माद्विश्वंचतदृतमहत् १२ १३ १४ १५

तारंप्रमाणंविषयीकरोतीतिभावः तथाचश्रुतिः चक्षुषश्चक्षुरुतश्चोतस्यश्चोत्रमित्यादिननुतर्हिघटनाशोदेवदत्तस्यतद्विषयंचाक्षुषं
ज्ञानमिवेश्वरस्यापिस्वरूपभूतंतद्विषयंज्ञानंनश्येत्तत्राह यस्यतुपश्यतः चक्षुर्ज्ञानंनरिष्यतिनश्यति तत्तदाकारेणोत्पन्नायाद्य
त्तरेवेनाशो न स्वतः सिद्धज्ञानस्य नहिसवितृप्रकाशः प्रकाश्यनाशेनश्यतीतिभावः भूतानिनिलयोयस्यतंसर्वीतर्यामिणंतथाऽपि
सुपर्णशोभनपतनमसंगमुपधावतभजध्वम् ११ तस्यस्वरूपस्यनित्यत्वमेवोपपादयन्नाह नयस्येति अमूनिआद्यंतादीनिविश्व
स्ययस्माद्भवन्ति विश्वंचयत्तद्रूपमतएवाव्यभिचारित्वात् तत्क्रतंसत्यमहत्परिपूर्णंब्रह्म १२ १३ १४ १५

भा. अ. टी.

१

श्रीगणेशायनमः नमः श्रीपरमहंसास्त्रादितचरणकमलचिन्मकरंदायभक्तजनमानसनिवासायश्रीरामचंद्राय अथाष्टमे
चतुर्विंशत्यध्यायैर्मनुवर्णनम् तत्कृतैर्ऋषिदेवैर्द्वैर्मूर्तिभिश्चहरेः सह १ प्रतिमन्वन्तरंचैवमन्वाद्याः षट्पृथक्पृथक् पवर्त्तयं
तिसद्धर्मान्पालयंत्याचरन्ति च २ अतोमन्वन्तरस्योक्तसद्धर्मइतिलक्षणम् येनवैक्रियमाणेननरोन्निरयेव्रजेत् ३ तत्रतुप्रथमे
स्वायंभवेः स्वरोचिषस्तथा उत्तमस्तामसश्चेतिचतुर्मनुनिरूपणम् ४ स्वायंभवेः तरेः नंतदुरंतगुणवर्णनात् सुदितः परिपप्रच्छ

अ.

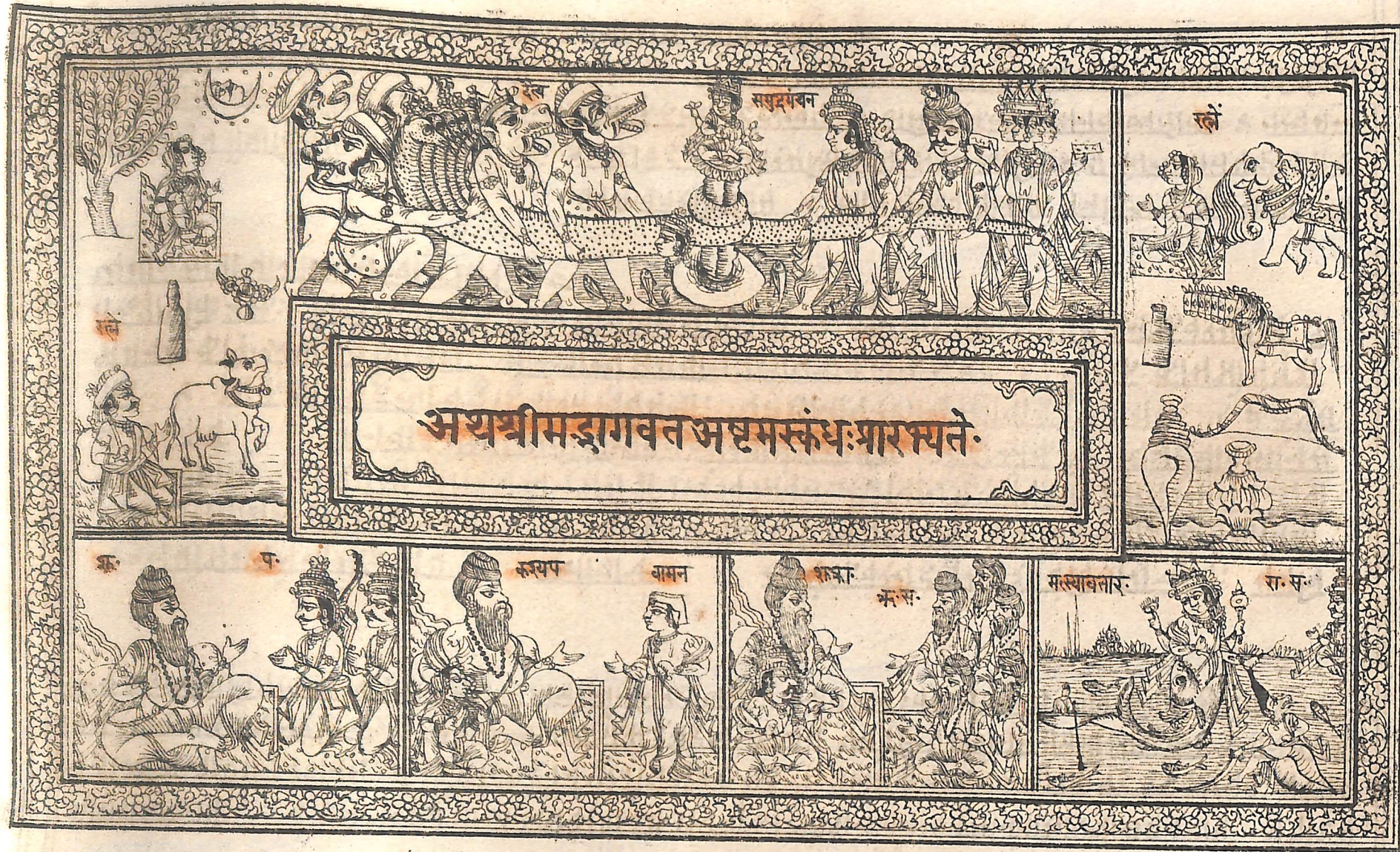
१

ॐ नमोभगवतेवासुदेवाय राजोवाच स्वायंभवस्येहगुरोवंशोयंविस्तराच्छ्रुतः यत्रवि
श्वसृजांसर्गोमनूनन्यान्वदस्वनः १ यत्रयत्रहरेर्जन्मकर्माणिचमहीयसः गृणांतिकवयोब्रह्मन्तानिनो
वदशृण्वताम् २ यद्यस्मिन्नंतरेब्रह्मन्भगवान्विश्वभावः कृतवान्कुरुतेकर्त्ताह्यतीतेऽनागतेऽद्यवा
ऋषिरुवाच मनवोऽस्मिन्व्यतीताः षट्कल्पेस्वायंभवादयः आद्यस्तकथितायत्रदेवादीनांचसं
भवः ४ आकृत्यांदेवहृत्यांचदुहित्रोस्तस्यैवमनोः धर्मज्ञानोपदेशार्थंभगवान्पुत्रतांगतः ५ कृतपुरा
भगवतः कपिलस्यानुवर्णितम् आख्यास्येभगवान्यज्ञोयच्चकारकुरुद्वह ६ विरक्तः कामभोगेषुश
तरूपापतिः प्रभः विसृज्यराज्यतपसेसमार्योवनमाविशत् ७ सुनंदायावर्षशतंपदैकेनभवंस्पृशन् त
प्यमानस्तपोघोरमिदमन्वाहभारत ८

सर्वमन्वन्तरस्थितिम् १ स्वायंभुवस्येतित्रिभिः यत्रविश्वसृजांसरीत्यादीनां
मनुकन्यासुपुत्रपौत्रादिसर्गः १ महीयसोहरेः अत्रकचिद्बहुपाठांतरमस्ति तदुपेक्षितमस्माभिः २ यस्मिन्नतीतेयत्कृतवान्
यस्मिन्ननागतेयत्कर्त्ताकरिष्यति अद्यवावर्त्तमानेयत्कुरुतेतद्ददेलन्ययः ३ अस्मिन्कल्पे षट्मनवोव्यतीताः ४ तस्यमनोः
दुहित्रोः कपिलयज्ञमूर्तिभ्यांपुत्रतांगतः प्राप्तः ५ ६ ७ घोरंदुस्तरंतपस्तप्यमानः समाधावनुभूतमिदंवक्ष्यमाणंनिद्रितो
च्छ्वसितवद्विस्मितइवउपदिशन्निव अनुवदन्निवचाष्टभिः श्लोकैरन्वाह ८ ९ १० ११ १२

१

त्वंतु कृतार्थ एवेति हर्षेण पुनः पूर्वश्लोकानेव पठति यूयमिति शेषं स्पष्टम् ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० सप्तमस्कंधगृहार्थपदभा
 वार्थदीपिका संसेव्यतां सदा सद्भिर्यति श्रीधरनिर्मिता १ इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे श्रीधरस्वामिविरचि

यूयं नृलोके वत भूरि भागालोकं पुनानासु नयो भियंति येषां गृहानावसतीति साक्षाद्दं परं ब्रह्म मनु
 व्यलिगम् ७५ सवाभयं ब्रह्म महद्भिर्मृग्यं कैवल्यनिर्वाणसरवानुभूतिः प्रियः सुहृद्देः खलु मातुल
 य आत्मा हर्णीयो विधिदुःखरुच्य ७६ नयस्य साक्षाद्भवपदजादिभिरूपधियावस्तुतयोपवर्णि
 तम् मौनेन भक्त्योपशमनपूजितः प्रसीदतामेष स सात्वतां पतिः ७७ श्रीशुक उवाच
 इति देवर्षिणा प्रोक्तं निशम्य भरतर्षभः पूजयामास सुप्रीतः कृष्णं च प्रेमविक्रलः ७८ कृष्णपार्था
 बुधामभ्यपूजितः प्रययौ सुनिः श्रुत्वा कृष्णं परब्रह्मपार्थः परमविस्मितः ७९ इति दाक्षायणीनां
 तेषु शृंगंशाः प्रकीर्तिताः देवास्सरमनुष्याद्यालोकान् चराचराः ८० इति श्रीभागवते महा
 पुराणे सप्तमस्कंधे प्रह्लादानुचरिते युधिष्ठिरनारदसंवादे सदाचारनिर्णयो नाम पंचदशोऽध्यायः १५

भा.स.टी.
४७

प्रस्तुतमुपसंहरति एतैरिति अस्य श्रीरुष्णास्यगतिम् तद्भक्तिभाकृतस्यभक्तः ६७ एतत्सर्वसाधारणमुक्तम् भक्तस्यतुभक्तिरेवस
र्वपुरुषार्थहेतुरिति पांडवानेवलक्ष्मीकृत्याह यथाहीति हेतुपदेवनृपैर्देवैश्च सहायेर्हस्यजादिति वा आत्मनः श्रीरुष्णादेवप्रभोर्हे
तोः अडभावआर्षः उक्तर्षेणातरतेत्यर्थः यथायथावत् तमेवभजतेतिशेषः यद्वा यथा आपद्गणादुत्तीर्णस्तम् यथाचक्रतूनाह

एतैरन्यैश्च वेदोक्तैर्वर्त्तमानः स्वकर्मभिः गृहेऽप्यस्यगतिं यायाद्राजंस्तद्भक्तिभाङ्गनरः ६७ यथा
हियूयं नृपदेवदुस्त्यजादापद्गणादुत्तरतात्मनः प्रभोः यत्पादपकेरुहसेवयाभवोनहारषीन्नि
ज्जितदिग्गजः क्रतून् ६८ अहंपुराऽभवंकश्चिद्गंधर्वउपवर्हणः नाम्नाऽतीते महाकल्येगंधर्वाणां स
संमतः ६९ रूपपेशलमाधुर्यसौगंध्यप्रियदर्शनः स्त्रीणां प्रियतमो नित्यमत्तस्तु पुरुलंपदः ७० एक
दादेव सत्रेतुगंधर्वासरसांगणाः उपहृता विश्वसृग्भिर्हरिगाथापगायने ७१ अहचगायंस्तद्विद्वा
नृस्त्रीभिः परिवृतो गतः तात्वा विश्वसृजस्तनो हेलनं शोपुरोजसा याहित्वं शूद्रतामाश्रनष्टृथीः क
तहेलनः ७२ तावहास्यामहं जज्ञेत चापि ब्रह्मवादिनाम् शुश्रूषयानुषंगेण प्राप्नोऽहं ब्रह्मपुत्रताम्
७३ धर्मस्ते गृहमेधीयो वर्णितः पापनाशनः गृहस्थो येन पदवीमजसान्यासिनामियात् ७४

अ०
१४

षति तथा श्रीरुष्णादेवतारकात् संसारादप्युत्तरेत्यर्थः ६८ श्रीरुष्णासेवामहतामवज्ञयामश्रयति तत्कृपया च सिद्धतीति दर्शय
न्पूर्ववृत्तांतमाह अहमिति सार्द्धैः पंचभिः नाम्ना उगवर्हणः ६९ पेशलं सौकुमार्यं रूपादिभिः प्रियदर्शनं यस्य ७० ७१ तदाह
नं विद्वान् उच्यते सन् गायन्नेव गतः ७२ ७३ ७४

७५

७६

७७

७८

ननु अवयविनोऽभावे आगमापायिषु बाल्यादिषु सोयंदेवदत्त इति प्रत्यभिज्ञानं न स्यात् तदुक्तं भट्टैः आविर्भावतिरोभावधर्मकेष्वन
पायियत् तदमीति तत्राह स्यादिति वस्तुनः परमात्मनो विकल्पे भेदे असति यद्वा वस्तुनोऽविकल्पे सति पूर्वपूर्वारीपसादृश्यात्
स एवेति भ्रमः स्यात् सच तावदेव यावदविद्या निवृत्तिः ननु सर्वमिथ्यात्वे शास्त्रस्य विधिनिषेधकता कथं तत्राह स्वप्नमध्ये जाग्रत्स्व
पव्यवस्थायथेति ६३ इदानीमुक्तमेवाहैतं भावनात्रयोपदेशेन दृढीकरोति भावाहैतमिति चतुर्भिः वर्तयन्नालोचयन् स्वातन्त्र्यं भूत्या
आत्मतत्त्वानुभवेन त्रीन् जाग्रदादीन् त्रय आवसथास्त्रयः स्वप्ना इति श्रुतेः यद्वा वस्तुभेदबुद्धिरेकः स्वप्नः ततस्तत्तदधिकारभेदे

यत्सादृश्यं भ्रमस्तत्तावद्विकल्पेऽसति वस्तुनः जाग्रत्स्वाप्नो यथा स्वप्ने तथा विधिनिषेधता ६३ भावाहैतं
क्रियाहैतद्रव्याहैतं यथात्मनः वर्तयन् स्वातन्त्र्यं भूत्या त्रीन् स्वप्नान् धुनुते मुनिः ६४ कार्यकारणवस्त्वैक्य
मर्शनं पदतंतुवत् अवस्तुत्वाद्विकल्पस्य भावाहैतं तदुच्यते ६५ यद्वा ह्यणिपरे साक्षात्सर्वकर्मसमर्प
णं मनोवाक्यतनुभिः पार्थक्रियाहैतं तदुच्यते ६६ आत्मजायासतादीनामन्येषां सर्वदेहिनाम् य
त्स्वार्थकामयोरैक्यं द्रव्याहैतं तदुच्यते ६७ यद्यस्य वा निषिद्धं स्याद्येन यत्र यतो नृप सते नैहेतकर्मा
णि नरो नान्यैरनापदि ६८

न कर्मभेदबुद्धिः द्वितीयः ततो मल्लर्मसाधितमेतत्फलं ममेव भोग्यमिति तृतीयः तान् धुनुते
निवर्तयति ६९ कार्यकारणयोर्वस्त्वैक्यस्य मर्शनमालोचनं तंतुरेव न पटइति ७० मनोवाक्यतनुभिः कृतानां कर्मणां समर्पणं तैः स
मर्पणमिति वा उद्देश्यफलभेदो हि क्रियाभेदे हेतुः ईश्वरार्पणे च तदभावात् क्रियापामहैतम् ७१ आत्मनः स्वस्य जायादीनां च-
स्वार्थश्च कामश्च तयोः देहादीनां पंचभूतात्मकत्वेन भोक्तृश्च परमात्मत्वेनाभेदालोचनेनार्थकामयोर्यदैक्यदर्शनमित्यर्थः ७२ उक्ता
नाश्च मधर्मान् संक्षिप्याह यदिति यत्द्रव्यम् येनोपायेन यतः सकाशात् ७३

भा. स. टी.

६६

तत्र हेतुमाह आदाविति जनानां देहानामादौ कारणत्वेन अंते वाऽवधित्वेन यत्सत्तथावहिर्भोग्यमंतर्भोक्तु परमवरंच उच्चनीचम् त
मोऽप्रकाशः ज्योतिः प्रकाशः तत्तु सर्वमयं ज्ञानी स्वयमेव न तस्माद्वातिरिक्तं वस्तु किंचिदस्ति येन मुह्येदित्यर्थः ५७ ननु तर्हि किं पृ
थगर्थस्तस्यापि प्रतीयते तत्राह आबाधितः तर्कविरोधेन सर्वतो बाधितोऽपि आभासः प्रतिबिंबादिः वस्तुतया स्मृतः तद्दोर्द्वय
कं सर्वमर्थत्वेन विकल्पितम् न तु परमार्थतः दुर्घटत्वात् ५८ तदेवाह क्षित्यादीनां पंचभूतानां छाया ऐक्यबुद्ध्यालंबनरूपं देहादि
संघातारंभपरिणामानां मध्ये कतमाऽपि न भवति न तावत्तेषां संघातः वृक्षाणां भिववनम् एकदेशाकर्षणे सर्वाकर्षणानुपप-
त्तेः न त्वेकस्मिन् वृक्षे आकृष्टे सर्वे वनमाकृष्यते न च विकारः आरब्धो अवयवी अपिशब्दान् परिणामोऽपि कुतः स किं स्वाव

अ०

१५

आदावंते जनानां सद्वहिरंतः परावरम् ज्ञानं ज्ञेयं चोवाच्यंत मोज्योतिस्त्वयं स्वयम् ५७ आबाधि
तोऽपि त्याभासो यथा वस्तुतया स्मृतः दुर्घटत्वाद्दोर्द्वयकं तद्वदर्थं विकल्पितम् ५८ क्षित्यादीनां मि
हार्थानां छाया न कतमापि हि न संघातो विकारोऽपि न पृथक् कृत्वा न्वितो मृषा ५९ धातवोऽवयवित्वा
च्च तन्मात्रावयवैर्विना न स्युर्त्यसत्यवयविन्यसन्नवयवोऽततः ६०

यवेभ्यः परिणतेभ्यो वा पृथक् तदन्वितो वा न तावदत्यंतं पृथक् तथा अप्रतीतेः न चान्वितः स किं प्रत्यवयवं सर्वोऽपि अन्वे
ति अंशेन वा आद्ये अंगुलिमात्रेऽपि देहबुद्धिः स्यात् द्वितीये तस्याप्यंशो गीकारे सत्यनवस्था स्यात् अतो मृषैवेत्यर्थः ५९ एवं दे
हादेर्मिथ्यात्वमाह धारयंतीति धातवो महाभूतानि तन्मात्रैः सूक्ष्मैरवयवैर्विना न स्युः अवयवित्वात्तेषामपि तर्ह्यवयवः सत्य इति
चेत्तत्राह उक्तप्रकारेणावयविन्यसति अवयवोऽप्यंततोऽसन्नेव स्यात् अवयविप्रतीत्यन्यथानुपपत्तिं विना तत्सद्भावे प्रमा
णाभावादित्यर्थः तदुक्तं पंचमस्कंधे एवं निरुक्तं क्षितिशब्दवृत्तमित्यादि ६०

६६

तत्राधिकारिणमाह निषेकादिति अन्यस्त्विष्टादिकार्येष्वंजन्मनलभतइत्यर्थः निवृत्तकर्मनिष्ठस्योपासनादिविशेषमुपदिशन्नर्चिगादिमा
 र्गेणब्रह्मलोकप्राप्तिमाह इंद्रियेष्वित्यादिना यद्वा द्रव्ययत्नेषुहिंसायादुर्निवारत्वादिति मुख्यं निवृत्तकर्मैव दर्शयन्माह ज्ञानेनदीप्यंतइ
 तितथातेषु इंद्रियव्यापाराणामिष्टापूर्तादीनामिंद्रियतावन्मात्रतांभावयंतीत्यर्थः एवमुत्तरत्रापि ५२ ऊर्मेर्दिशनादिसंकल्परू
 पे मनसि वैकारिकं विकारयुक्तं मनोवाचि विध्यादिलक्षणयावाच्चाहिमनः कर्तृत्वादिविकारं भजति वर्णानां समाम्नाये समुदा
 येतद्विशेषत्वाद्वाचः स्वरेभकारादिस्वरत्रयात्मके ५३ ओंकारं बिंदौ तच्च नादे प्राणे सूत्रात्मनि महति ब्रह्मणि अग्निरिति तत्तद

निषेकादिश्मशानांतैः संस्कारैः संस्कृतो द्विजः इंद्रियेषु क्रियायत्नान् ज्ञानदीपेषु जुहति ५२ इंद्रियाणि
 मनस्यूर्मेर्वाचि वैकारिकं मनः वाचं वर्णं समाम्नायेत मोंकारे स्वरे न्यसेत् ५३ ओंकारं बिंदौ नादे तंतं
 तु प्राणे महत्यमुम् अग्निः सूर्यो दिवा प्राहः शक्कराकोत्तरस्वराट् विश्वश्च तेजसः प्राज्ञस्तुर्य आत्मा
 समन्वयात् ५४ देवयानमिदं प्राहुर्भूत्वा भूत्वानुपूर्वशः आत्मा याज्युपशांतात्मा त्यात्मा स्थाननिवर्तते
 ५५ य एते पितृदेवानां मयने वेदा निर्मिते शास्त्रेण च क्षुषावेदजनस्थोऽपि न मुह्यति ५६

भिमानिन्यो देवताः प्राप्नोतीति पूर्ववत् दिवाहः प्राह स्तस्येवांतः शकाशुक्लपक्षस्यांतः यद्वा प्राहोराका इति च पुराणमतम् उक्त
 रं त्वय नम् स्वराट् ब्रह्मा एवं ब्रह्मलोकं गतस्य भोगावसाने मोक्षप्रकारमाह विश्वइति विश्वः स्थूलोपाधिः सः स्थूलं सूक्ष्मे विलाप्य
 सूक्ष्मोपाधिस्तैजसो भवति सूक्ष्मं कारणे विलाप्य कारणोपाधिः प्राज्ञो भवति कारणं च सर्वसाक्षित्वेनान्वयात् साक्षिस्वरूपे
 विलाप्य तुर्यो भवति तेषां च व्यभिचारिणां साक्ष्याणां लये शुद्ध आत्मा भवति मुच्यतइत्यर्थः ५४ यथेतरो भूत्वा निवर्तते तथान निव
 र्त्ततइत्यर्थः ५५ वेदेन निर्मिते ते धूममभिसंभवतीत्यादिना च निश्चयेन विविच्य ज्ञापितेत्यर्थः जनस्थोऽपि देहस्थोऽपि न मुह्यति ५६

मानस-दी

अ०

१५

अच्युताश्रयाभावेबाधकमाह नोचेदिति असंतोर्बहिर्मुखायेन्द्रियवाजिनः सूतश्चते उत्पथं प्रवृत्तिमार्गेनीत्वा विषयाग्येषु दस्युषु
निक्षिपन्ति हयैः सूतेन च सह वर्तमानम् तमोऽधेतमसाव्यासे उरुमृत्युभयं यस्मिन् ४६ ननु वेदविहितेष्टापूर्तादिकारिणः पुंसः क
थमेव मनर्थप्राप्तिः स्यात् इत्याशंक्य वेदोक्तकर्मणां द्वैविध्यं दर्शयन् फलभेदमाह प्रवृत्तं चेति दशभिः ४७ हिंस्रं श्येनादिकर्म अ-
शांतिदमत्यासक्तियुक्तम् आदिशब्दार्थविवरणम् दर्शयति पशुः पशुयागः सूतः सोमयागः ४८ हुतं वैश्वदेवं प्रहुतं बलि
हरणम् एतत्सर्वमिष्टमुच्यते एतदेव यदिकाम्यम् अशांतिदं च तर्हि प्रवृत्तारव्यमपीत्यर्थः आजीव्यं प्रपादि ४९ प्रवृत्तेन कर्मणा
आरोहा वरोहाभ्यामावृत्तिप्रकारमाह द्रव्यस्य च रूपुरोडाशादेः सूक्ष्मो विपाकः परिणामो देहांतरारंभकः येन संपरिषक्तो ग

नोचेत्प्रमत्तमसदिन्द्रियवाजिसूतानीत्वा उत्पथं विषयदस्युषु हि क्षिपन्ति ते दस्यवः सह यः सूतममुं त
मोऽधेतमसारूप उरुमृत्युभयं यस्मिन् ४६ प्रवृत्तं च निवृत्तं च द्विविधं कर्म वैदिकम् आवर्त्तते तत्प्रवृत्ते
न निवृत्तेनाश्रुते मृतम् ४७ हिंस्रं द्रव्यमयं काम्यमग्निहोत्राद्यशांतिदम् दर्शश्च पूर्णमासश्च चातुर्मा
स्यं पशुः सूतः ४८ एतदिष्टं प्रवृत्तारव्यं हुतं प्रहुतमेव च पूर्तं सुरालयारामकृपाजीव्यादिलक्षणम्
४९ द्रव्यसूक्ष्मविपाकश्च धूमो रात्रिपक्षयः अयुनंदक्षिणसोमो दर्श ओषधिवोरुधः ५० अन्नं रं
त इति स्मेशो पितृयानं पुनर्भवः एकैकश्येनानुपूर्वभूत्वा भूत्वे ह जायते ५१

कृति य एव श्रुतौ अपशब्देनोक्तः इति तु पंचम्यामाहुतावापः पुरुषवचसो भवंतीति पाठांतरे द्रव्यशब्देन तेजोमात्राशब्दोक्तानीन्द्रिया
णि सूक्ष्मविपाकशब्देन हृदयाग्रप्रद्योतः तथा च श्रुतिः स इमास्तेजोमात्राः समभ्याददानो हृदयमेवान्वक्रामतीति तथा तस्य हेत
स्य हृदयाग्रं प्रद्योतते तेनैव आत्मानिष्क्रामतीति धूमादिशब्दैस्तत्तदभिमानिन्यो देवताः तत्रापक्षयः कृष्णपक्षः सोमः सोमलो
कः तत्र भुक्तभोगस्यावरोहणप्रकारमाह दर्श इत्यादि विपरीतलक्षणया विशिष्टभोगक्षयशोकाग्निना देहलयेनादर्शनमुच्यते ए
तदुक्तं भवति ऋतुसूक्ष्मयुक्तो धूमाद्यातिवाहकदेवताभिः सोमलोकं प्रापितः तद्भोगावसाने विलीनदेहो वृष्टिद्वारेणोषधिवोरुधा
दिसाम्यापत्तिक्रमेण जायते एवं पुनर्भवहेतुः पितृयानं प्रवृत्तकर्ममार्ग इति ५० स्मेश हे भूपते पुनर्भवमेवाह एकैकश्येन
प्रत्येकं क्रमेण भूत्वा तत्तत्सानिध्यं प्राप्येह भूमौ जायते ५१

४५

यतिमुपलक्षणीकृत्यान्यानपि स्वधर्मत्यागिनो निंदति गृहस्थस्येति द्वाभ्याम् ३३ नन्वात्मतत्त्वज्ञस्य भिक्षोरिन्द्रियलोल्येऽपि
को दोषस्तत्राह आत्मानं परं ब्रह्म चेज्जानीयात् ज्ञानेन धुतानिरस्ता आशया वासनायस्य तस्य ज्ञानिनो लोल्यमेव न संभवतीत्य-
र्थः तथा च श्रुतिः आत्मानं चेद्विजानीयादयमस्मीति पूरुषः किमिच्छन्कस्य कामाय शरीरमनुसंज्वरेदिति ३४ अज्ञस्य तु लो-
ल्येन नरकपातापत्तौ प्रमत्तेन सदा तत्त्वज्ञानेन यतिव्यभिचीममर्थमात्मानं रथिनं विद्वि शरीरं रथमेव चेत्यादि श्रुत्युक्तं रथरूप-
कद्वारेणाह आहु रिति षड्विः इन्द्रियेशं मनोऽभीष्टं रश्मीनाहुः मात्राः शब्दादीन् वर्त्मानि गंतव्यदेशानाहुः सत्त्वं चित्तम् बृह

गृहस्थस्य क्रियात्यागो व्रतत्यागो बटोरपि तपस्विनो ग्रामसेवा भिक्षोरिन्द्रियलोल्यता ३५ आश्रमाप-
सदात्येते खल्वश्रमविडम्बकाः देवमाया विमूढास्तानुपेक्षेतानुकंपया ३६ आत्मानं चेद्विजानीयात् परं-
ज्ञानधुताशयः किमिच्छन्कस्य वा हेतोर्देहं पुष्पाति लपटः ३७ आहुः शरीरं रथमिन्द्रियाणि हयानभीष्ट-
न्मन इन्द्रियेशम् वर्त्मानि मात्राधिषणां च सूतं सत्त्वं बृहदंधुरमीशं सृष्टम् ३८ अक्षं दशप्राणमधर्मं ध-
र्मो चक्रेऽभिमानं रथिनं च जीवम् धनुर्हितस्य प्रणवपठति शरं तु जीवं परमेवलक्ष्यम् ३९ रागो द्वेष-
श्च लोभश्च शोकमोहो भयं मदः मानोऽवमानोऽसूया च माया हिंसा च मत्सरः ४० रजः प्रमादः क्षुब्ध-
द्राशत्रवस्त्वेवमादयः रजस्तमः प्रकृतयः सत्त्वप्रकृतयः क्वचित् ४१ यावन् नृकाय रथमात्मवशोप-
कल्पं धत्ते गरिष्ठचरणार्चनयानि शातम् ज्ञानासि मच्युत बलौ दधदस्त शत्रुः स्वाराज्यतुष्टुप-
शांत इदं विजत्यात् ४२ देहव्यापि बंधुरं बंधनम् चित्तं विना ह्यनिबद्धमिव शरीरं भवति ईशसृष्टमिति बंधनकर्त्ता तीशाण-

वेत्यर्थः ४३ प्राणादयः पंच नागकूर्मश्च कलौ देवदत्तो धनं जय इत्येवं दशविधं प्राणमक्षम् अभिमानं साहंकारं जीवं रथिनम् शुद्धं जी-
वं शरम् परं ब्रह्म लक्ष्यम् यथा धनुषा शरो लक्ष्ये निषात्यते तथा प्रणवेन जीवो ब्रह्मणि निपात्यत इत्यर्थः ४४ रागादयो जेतव्याः शत्र-
वः ४५ तत्र रजोऽभिनिवेशः क्वचित् आरूढसमाधेः सत्त्वप्रकृतयोऽपि परोपकारादि प्रवृत्तयः शत्रवः ४६ नृकायरूपं रथम् आ-
त्मवशः उपकल्प इन्द्रियादि परिकरो यस्मिन् तथा भूतं यावद्धत्ते तावदेव गरिष्ठानां गुरुणां चरणसेवयानि शातं ज्ञानखड्गं विभक्त-
अच्युता श्रयः सन्निरस्त शत्रुरूपशांतः स्वानंदेन तुष्टो भूत्वा इदं रथादिकमुपेक्षेत इत्यर्थः ४७

सा.स.टी.

४४

एवं सर्वैरुपायैः कामादिवेगं जित्वा नियतं द्विषो भूत्वा ध्यानं परो भवेत् अन्यथा तं प्रति सर्वशास्त्रवैफल्यं स्यादित्याह षड्वर्गेति सर्वा अपि नियम-
मचोदनाः इष्टापूर्तादि विषयाः पठिं द्विषवर्गस्य यः संयमः तस्मिन्नेवैकस्मिन् तोयासांतदेकपरा इत्यर्थः न च तावताऽपि चरितार्था इत्याह
तदंताः सत्योः पियदियोगान् धारणा ध्यान समाधीन् नो आवहेयुः न साधयेयुस्तर्हि केवलं श्रमावहा एवेत्यर्थः २८ एतदेव दृष्टान्तेनाह य-
थावाचार्तादयः कृष्णादयः अर्थाः तत्फलानि च योगस्यार्थमोक्षं न साधयंति प्रत्युत अनर्था यि संसारयेव असतो बहिर्मुखस्य इष्टापूर्ता-
द्यपि तथा २९ एवं योगं युंजतोऽपि यस्य कुटुंबादिसंगेन चित्तं विक्षिप्येत तस्य कृत्यमाह यश्चित्तस्य विजये यत्त उद्युक्तः स भिक्षुः स्यात्

षड्वर्गसंयमैकांताः सर्वानियमचोदनाः तदंताय दिनो योगानावहेयुः श्रमावहाः २८ यथावाचार्तादयो ल्य-
थो योगस्यार्थं न विप्रति अनर्था यि भवेयुस्ते पूर्तमिष्टं तथाऽसतः २९ यश्चित्तविजये यत्तः स्यान्निःसंगोऽ-
परिग्रहः एको विविक्तशरणो भिक्षु भिक्षा मिताशनः ३० देशे शुचौ समे राजन् संस्थाप्या मनमात्मनः
स्थिरं समं स्रवतस्मिन्नासीत ज्वेग ओमिति ३१ प्राणापानौ सन्मिरुध्यात्पूरकं भकरे चकैः यावन्नानस्य
जेत्कामान् स्वनासाऽग्निरीक्षणः ३२ यतो यतो निःसरति मनः कामहतं भ्रमत् तत्तस्तत उपाहृत्य तद्दि-
रुध्याच्छुनैर्बुधः ३३ एवमभ्यसतश्चित्तं कालेना लोयसायतेः अनिशंतस्य निर्वाणायत्यनिधनवन्नि-
वत् ३४ कामादिभिरनाविद्धं प्रशांताखिलवृत्तियत् चित्तं ब्रह्म स्रवस्य षष्ठं नैवोत्तिष्ठेत्त कर्हिचित् ३५ यः
प्रव्रज्य गृहात्पूर्वविवर्गावपनात्पुनः यदि सेवेत तान् भिक्षुः सर्वैवांता श्यपत्रपः ३६ यैः स्वदेहः स्मृतो ना-
त्मा मर्त्यो विदूः मिभस्मसात् त एनमात्मसात्कृत्वा श्लाघयंति तस्य सत्तमाः ३७ संन्यसेत् तथा च स्मृतिः दंडाह

तस्य गार्हस्थ्यं ध्यानमंगादिकारणं लक्षयित्वा गृहीत्य षष्ठं संन्यसेद्विचारयन्निति भिक्षुया प्रा संमितमशनं यस्य सः ३० ऋजुसममंगं यस्य
सः स्रवयथा भवत्येवमासीत ओमित्युच्चारयन्निति शेषः ३१ ३२ ३३ एवमनिशमभ्यसतस्तस्य यते चित्तं निर्वाणं शांतिं याति ३४ न च
पुनर्विक्षिप्येतेत्याह कामादिभिरक्षमितं यच्चित्तं तन्नोत्तिष्ठेत् यतः प्रशांताखिलावृत्तयो यस्य कुतः ब्रह्म स्रवेन स्पृष्टम् ३५ यस्तु
प्रव्रज्यां कृत्वाऽपि भोगमभिलिप्सुः स्यात् तन्निंदति य इति त्रयाणां धर्मादीनां वर्गः आसमंतादुप्यते यस्मिन् तस्मात् गृहात् तान् धर्मादी-
नृवांता शीघ्रं दिति भोजी निर्लज्जश्च सः ३६ न चेदमघटितं दृष्टत्वादित्याह यैः पूर्वस्वदेहः अनात्मादिरूपः स्मृतः चिंति तः त एव पुनरेत-
मात्मेति मत्वा श्लाघयंति तत्तावयंति हि ३७

अ०

१५

४४

१६ उपानहोपादयो र्यस्य स उपानत्पात्तस्य १७ गृहपालः श्वातद्वदाचरति १८ १९ क्षुधातृषाचजनः कामस्यांतं याति अन्नोदका
तिरिक्तकामांतराभावात् क्रोधस्य वाऽंतं याति एतस्य क्रोधस्य यत्फलं हिंसा तस्योदयान्निषत्तेः दिशोजित्वाऽपि भुवो भुक्त्वाऽपिलोभस्य
नैवांतं यातीत्यर्थः २० २१ इदानीं कामादिजयोपायानाह असंकल्पादिचतुर्भिः जयेदित्यथाऽपेक्षमन्वेति अर्थः अनर्थदर्शनेन तत्ता
वमर्शनात् अद्वैतानुसंधानेन २२ आन्वीक्षिका आत्मानात्मविवेकेन महतां सात्विकानां सेवया योगस्यांतरायान् लोकवार्त्ता

संतुष्टस्य निरोहस्य स्वात्मारामस्य यत्स्वरूपम् कुतस्तत्कामलोभेन धावतोऽर्थे हयादिशः १६ सदा संतु
ष्टमनसः सर्वाः स्वरूपमयादिशः शर्कराकूटकादिभ्यो यथोपायान्त्पदः शिवम् १७ संतुष्टः केन वाराजन्
वर्त्तेतापिवारिणा औपस्थ्यजैहृत्कार्पण्याद्गृहपालायते जनः १८ असंतुष्टस्य विप्रस्य तेजो विद्या
तपो यशः स्ववतीन्द्रियलौल्येन ज्ञानं चैवावकीर्यते १९ कामस्यांतं च क्षुत्तृड्भ्यां क्रोधस्येतत्फलोद
यात् जनो याति नलोभस्य जित्वा भुक्त्वा दिशो भुवः २० पंडिता बहवो राजन् बहुज्ञाः संशयच्छिदः
सदसस्य तयोऽप्येके असंतोषात्पतत्यधः २१ असंकल्पाज्जयत्कामं क्रोधं कामविवर्जनात् अर्था
नयेक्षया लोभं भयं तत्त्वावमर्शनात् २२ आन्वीक्षिका शोकमोहोदंभं महदुपासया योगांतराया
मौनेन हिंसाकायाद्यनाहया २३ कृपया भूतजन्दुः स्वदैवजत्वात्समाधिना आत्मजं योगवीर्येणानि
द्रांसत्वं निषेवया २४ रजस्तमश्च सन्त्वेन सत्त्वं चोपशमनं च एतत्सर्वं गुरोर्भुक्त्या पुरुषोत्थं जसाज
येत् २५ यस्य साक्षाद्गवतिज्ञानदीपप्रदे गुरौ मर्त्या सिद्धीः श्रुतं तस्य सर्वं कुंजरशौचवत् २६ एष
वै भगवान् साक्षात्प्रधानपुरुषेश्वरः योगेश्वरैर्विमृग्याघिलोकिवै मन्यते नरम् २७ दीन् २८ येभ्यो भूतेभ्यो
भयं जायेत तेष्वेव रूपयाहिताचरणेन देवदेवोपसर्गनिमित्तं दृश्यामनः पीडादि तदुक्तं याज्ञक्येन विमनाविफलारंभः संसीदत्य-
निमित्तत इति आत्मजं देहजं योगवीर्येण प्राणायामादिबलेन सत्त्वं निषेवया सात्विकाहारादिना २८ २९ ननु कथं गुरोर्भुक्त्या सर्व
स्य जयः स्यात्तस्यापि मनुष्यत्वेन तदवस्थत्वात्तत्राह यस्येति मर्त्या सिद्धीः मनुष्य इति दुर्बुद्धिः तस्य शास्त्रश्रवणं कुंजरस्तानवद्वयार्थम्
२६ ननु गुरोरपि पुत्रादयस्तं नरमेव मन्यन्ते अत आह एष गुरुः साक्षाद्गवानेव भवेत् लोकस्य नरोऽसाविति बुद्धिर्भ्रांतिरित्यर्थः य
द्वा न हितसुत्रादेर्मनुष्यबुद्ध्या प्रतीयमानोऽपि गुरुः भगवान् भवेत् यथेषः श्रीकृष्ण इत्यर्थः २७

मा.स.री.
५३

७ दंडस्य न्यासः हिंसायास्त्यागोयः एतादृशोऽन्यो नास्ति अत एवोक्तमाधिकारिणो वात्थानिकर्माणित्यजंतीत्याह एक इति अनी
हानिष्कामाः ज्ञानदीपिते आत्मस्फूर्तिमिति आत्मसंयमने जुहति मनो नियम्य तदंतरायतया त्यजंतीत्यर्थः तदुक्तं सर्वज्ञसूक्तैः
प्रत्यक्स्फूर्तिरसत् स्फूर्तिस्तनुनिष्ठा विघातकम् संलक्ष्य संत्यजेत्कर्म त्यजन्विघ्नहतोऽन्यथेति ९ मामामेषः ध्रुवं हन्यादिति कुतः
अकरुणाः तत्कुतः अस्मत्पूजाणतर्पकः तत्किम् अतज्ज्ञः आत्मतत्त्वानभिज्ञः तथा च श्रुतिः न तं विदोऽथ य इमा ज जानान्यक्-
ष्माकमंतरं बभूव नीहारेण प्रावृता जलव्याचा स्मत्पुत्र उक्थशासश्चरंतीति १० प्रस्तुतमनुवर्त्तयति तस्मादिति ११ अधर्मव

नदद्यादामिपंश्चाद्धेन चाद्याद्धर्मतत्त्ववित् मुन्यन्तैः स्यात्सराप्रीतिर्यथानपशहं सया ७ नैतादृशः
परो धर्मो नृणां सद्वर्त्मिच्छताम् न्यासो दंडस्य भूतेषु मनोवाक्कायजस्ययः ८ एके कर्म मयान्य
ज्ञानज्ञानिनो यज्ञवित्तमाः आत्मसंयमनेऽनीहो जुहति ज्ञानदीपिते ९ द्रव्ययज्ञैर्यस्य माणां दृष्ट्वा
भूतानि विन्यति एष माकरुणो हन्याद तज्ज्ञोऽत्यस्तत्पूज्यम् १० तस्माद्देवोपपन्नेन मुन्यन्तेनापि
धर्मवित् संतुष्टो हरहः कुर्यान्नित्यनैमित्तिकीः क्रियाः ११ विधर्मः परधर्मश्च आपास उपमा लुलः
अधर्मशोखापंचमाधर्मज्ञोऽधर्मवत्यजेत् १२ धर्मबाधो विधर्मः स्यात्परधर्मोऽन्यचोदितः उपध
र्मस्तु पाखंडोदभो वा शब्द मिच्छुलः १३ यस्त्विच्छया कृतः पुंभिरापासोऽत्याश्रमात्पृथक् स्वभाव
विहितो धर्मः कस्य नष्टः प्रशांतये १४ धर्मार्थमपि नेहेतया त्रार्थं वाऽधनो धनम् अनीहाऽनीहमान
स्य महाहेरिवृत्तिदा १५

त साक्षान्निषिद्धवत् १२ क्रममनादत्यपंचापि व्याचष्टे धर्मबाधः धर्मबुद्ध्याऽपियस्मिन् क्रि
यमाणे स्वधर्मबाधः अन्यस्य चोदितोऽन्यस्य परधर्मः उपमेति व्याचष्टे उपधर्मस्त्विति शब्दस्य भित्तेः अन्यथा व्याख्या नयस्मि
न् यथा दशावराभोजयेदित्युक्ते दशाभ्योऽवरानिति शब्दमृदिति पाठे धर्मशब्दमात्रं विभज्यतीति तथा यथा गां दद्यादित्युक्ते म-
रिष्यं त्यागोर्दानम् १३ स्वधर्मांशुष्ठानानंतरं धर्मभूयस्त्वादपि परधर्मो नानुष्ठेयः अनुपयोगादित्याह स्वभावविहित इति १४ किं
च अधनो धर्मार्थं धनं नेहेत नापेक्षेत धनार्थं न व्याप्रियेतेति वादेवोपपन्नेनैव स्वधर्मसिद्धेरुक्तत्वात् यात्रार्थमपि नेहेत इति ए
तत्पंचयति अनीहेतिसादृशैः षड्विः १५

अ०
१५

५३

तद्विप्रतिमादौहरेः किमिति वा पूजां कुर्वेति तत्राह दृष्ट्वेति द्वाभ्याम् मिथोऽवज्ञानमसन्मानस्तस्मिन्नात्मा बुद्धियेषां तेषां भावं दृष्ट्वा क्रि-
यायै पूजायर्थम् ३१ हरिसुपासते उपासिताऽपि अर्चापुरुषद्वेषिणामर्थदानभवति पुरुषेषु द्वेषं हित्वाऽर्चिता सती सापिमंदाधि-
कारिणां पुरुषार्थप्रदाभवत्येवेत्यर्थः ३२ पुरुषेष्वेव जात्या तप आदिभिश्च पुनर्विशेषांतरमाह पुरुषेष्वपीति यो धत्ते तं स पात्रं वि-
दुः ३१ एतदेव कैमुत्यन्यायेन द्रव्ययति नन्वस्येति ३२ इति सप्तमे टीकायां चतुर्दशोऽध्यायः १४ ततः पञ्चदशोऽसर्ववर्णाश्च

दृष्ट्वा तेषां मिथो नृणामवज्ञानात्मतां नृप त्रेतादिषु हरेरर्चा क्रियायै कविभिः कृता ३१ ततोऽर्चायां ह-
रिं केचित्संश्रद्धाय सपर्यया उपासत उपास्तापि नार्थदा पुरुषद्वेषाम् ३२ पुरुषेष्वपि राजेन्द्र स पात्रं ब्रा-
ह्मणं विदुः तपसा विद्यया तृप्त्या धत्ते वेदं हरेस्तनुम् ३१ नन्वस्य ब्राह्मणाराज नृणां स्य जगदात्मनः
पुनतः पादरजसा त्रिलोकां देवतं महत् ३२ इति श्रीभागवते महा० सप्तमस्कंधे सदाचारनिर्णये च
तुर्दशोऽध्यायः १४ नारद उवाच कर्मनिष्ठा द्विजाः केचित्तपोनिष्ठान् नृपापरे स्वाध्यायेऽन्ये
प्रवचने ये केचिज्ज्ञानयोगयाः १ ज्ञाननिष्ठा यदेयानि कव्यान्यानां तमिच्छता देवैश्च तदभावे स्यादितरे
भ्यो यथाऽर्हतः २ दौ देवैः पितृकार्यैः त्रीने कैः कसु भयत्र वा भोजयेत्समृद्धोऽपि त्राह्मे कुर्यान्न विस्तरम्
३ देशकालौ चित्ताश्रद्धाद्रव्यपात्रार्हणानि च सम्यग्भवन्ति तेनैतानि विस्तरात्स्वजनापणात् ४ देशको-
ले च संप्राप्ते सुन्यन्न हरिर्देवतम् श्रद्धया विधिवत्पात्रेन्यस्तं कामधुगक्षयम् ५ देवर्षिपितृभूतेभ्य आ-
त्मने स्वजनाय च अन्नं सविभजन्य श्येत्सर्वतत्पुरुषात्मकम् ६

मनिबंधनम् सारतः संग्रहेणाथ वर्ण्यते मोक्षल-
क्षणम् १ सर्वेषामपि मोक्षधर्माणां सारसंग्रहार्थमध्यायारंभः तत्र आद्गतां च विशेषानाह कर्मनिष्ठा इति स्वाध्यायादिषु परिनिष्ठि-
ता इति शेषः १ कव्यानि पितृनुद्दिश्य देयानि देवैश्च हव्यान्यपि तस्मै देयानि यथाऽर्हत इति सर्वत्र ज्ञानादितारतम्येन २ ३ ननु विस्तरः
कुतः प्राप्नोते न निषिध्यते तत्राह स्वजनानामर्पणात् जाभाता चेन्मिमं च्यते तद्भावाद्दयः कथं वर्ज्या इत्येवं प्राप्ता हि स्तरादित्यर्थः ४
सुन्यन्नमारण्यं त्रीत्यादि हरिर्देवतं हरये निवेदितं सत् ५ पुरुषात्मकमीश्वरस्वरूपम् ६

भा.स.टी.

५२

अहंरुत्तमेः आश्रितानि ३० ३१ सीतायारामस्यचाश्रमआदिर्येषाम् द्वयोः पृथक्पृथक् हणं वियोगकालाभिप्रायेण ३२ अर्चाश्रिताश्च स्थि
रप्रतिमाश्रिताः पूर्वतुशालग्रामशिलाद्यर्चनदेशउक्तइत्यपौनरुत्तयम् अत्रएषुदेशेषुईहितःकृतःसहस्रगुणमधिकस्यफलस्यउदयोय
स्मात्सतथा ३३ अथपात्रमाह हरिरेवपात्रंनिरुक्तंनिर्णीतिम् तदेवाह देवेषुचक्रविषुच अहंरुत्तव तपोयोगादिसिद्धेषुब्रह्मात्मजादि
षुसनकादिष्वपिसत्सुतत्रत्वदीयेराजसूयेयद्यस्मादच्युतएवपात्रतयासंमतः ३४ संमतत्वेहेतुमाह जीवराशिभिर्न्यासोब्रह्मांडको

यत्रयत्रहरेरर्चासदेशःश्रेयसांपदम् यत्रगंगादयो नद्यःपुराणेषुचविश्रुताः ३५ सरांसिपुष्करादीनि
क्षेत्राण्यर्हाश्रितान्युत कुरुक्षेत्रंगयशिरःप्रयागःपुलहाश्रमः ३६ नैमिषंफाल्गुनंसेतुःप्रभासोथकु
शस्थली वाराणसीमधुपुरीपंपाविंदुसूरस्तथा ३७ नारायणाश्रमो नदासीतारामाश्रमादयः सर्व
कुलाचलाराजनमहेंद्रमलयादयः ३८ एतेपुण्यतमांदेशाहरेरर्चाश्रिताश्चये एतान्देशान्निषेवेत
श्रेयस्कामोत्थासौक्ष्णशः धर्मोत्थत्रेहितःपुंसांसहस्राधिफलोदयः ३९ हरिरेवैकजवीशियन्मयवैचरा
चरम् पात्रंत्वत्रनिरुक्तंवैकविभिःपात्रवित्तमेः ४० देवर्ष्यहंरुत्तवैसत्सुतत्रब्रह्मात्मजादिषु राजन्य
द्वयपूजायामतःपात्रतयाच्युतः ४१ जीवराशिभिराकीर्णआंडकोशाधिपोमहान् तन्मूलत्वादच्युते
ज्यासर्वजीवात्मतर्पणम् ४२ पुराण्यनेनसृष्ट्यानिर्गृहीतैर्यगृषिदेवताः शोतेरूपेणजीवेनपुरेषुपुरुषोत्थ
सौ ४३ तेष्वेषुभगवान्राजंस्तारतम्येनवर्तते तस्मात्पात्रं हिषुरुषोयावानात्मायथेयते ४४

शएवयोऽधिपःसर्वजीवानामात्मनश्चतर्पणम् ४५ एतदेवपुरुषनामनिरुक्त्यादृश्यति पुराणीति नृतिर्यगादिरूपाणि पुराणिश
रीराणितेष्वंतर्यामिरूपेण प्रत्यगंशेनचयतः शोते अतःपुरुषइतिप्रसिद्धः ४६ तारतम्येनतिर्यगादिभ्यःपुरुषे यस्मादाधिक्येन
वर्तते तस्मात्पुरुषः पात्रम् तत्रापियावानात्माज्ञानांशः यथायथाईयते तपआदियोगेन यत्रयत्रप्रतीयते तथातथाऽसौपात्र
मित्यर्थः तथाचश्रुतिःपुरुषत्वेचाविस्तरामात्मेत्यादि ४७

५१
५४

५२

प्रौष्ठपदेभाद्रपदे २१ शुक्लेमासिवैशाखेशुक्लेपक्षे अक्षय्यतृतीयायामित्यर्थः हेमंतेशिशिरश्चमागशीर्षादिमासचतुष्टयेऽपि यास्ति
 स्त्रोअष्टकास्तासु २२ संपूर्णचंद्रापौर्णमासीराकान्यूनचंद्रासैवानुमतिः तथामासक्षाणितत्तन्मासनामप्रवृत्तिनिमित्तानिनक्षत्रा
 णियुतानियदास्युः तदातदुक्तं त्रिकंड्याम् पुण्ययुक्तापौर्णमासीपौषमासेतुयत्रसा नाम्नासपौषोमाधाद्याश्चैवमेकादशापरइ
 ति २३ अनुराधाश्रवणउत्तराभाद्रपदावाद्वादश्यांयदास्यात् आसउत्तरासु त्रिषु एकादशीवायदास्यात् तदाचजन्मर्क्षश्रोणयोग

कुर्यादापरपक्षीयंमासिप्रौष्ठपदेद्विजः श्राद्धं पित्रोर्यथावित्तंतद्वंधूनांचवित्तवान् १९ अयनेविषु
 वेकुर्याद्वातीपातेदिनक्षये चंद्रादित्योपरागेचद्वादशीश्रवणेषुच २० तृतीयायांशुक्लशुक्लेनव-
 म्यामथकार्तिके चतसृष्वप्यष्टकासुहेमंतेशिशिरेतथा २१ माघेचसितसप्तम्यामघाराकासमा
 गमे शक्याचानुमत्यावामासक्षाणियुतान्यपि २२ द्वादश्यामनुराधास्याच्छ्रवणस्तिस्त्रउत्तराः
 तिसृष्वेकादशीवासुजन्मर्क्षश्रोणयोगयुक् २३ तएतेश्रेयसःकालानृणांश्रेयोविवर्धनाः कुर्यात्स
 वात्मनेतैषुश्रेयोऽमोघंतदायुषः २४ एषुस्नानजपोहोमोव्रतदेवद्विजार्चनम् पितृभूतनृभूतेभ्यो
 यद्वत्ततद्भजनश्चरम् २५ संस्कारकालोजायायाअपत्यस्यात्मनस्तथा प्रेतसंस्थामृताहश्चकर्म
 ण्यभ्युदयेनृप २६ अथदेशान्प्रवृक्ष्यामिधर्मादिश्रेयआवहान् सवैपुण्यतमोदेशः सत्यात्रयत्रल
 भ्यते २७ विंबंभगवतोयत्रसर्वमेतच्चराचरम् यत्रहब्राह्मणकुलतपोविद्यादयान्वितम् २८

युक् जन्मनक्षत्रस्यश्रवणस्यवायोगेनयुक्तंदिनंयदातदा योगग्रहणंसंबंधबाहुल्यार्थम् २३ नकेवलंश्राद्धस्यैवैतेकालाः किंतुधर्ममा-
 त्रस्येत्याह तएतद्विद्वद्वाप्याम् तदेव आयुषः अमोघंसाफल्यमित्यर्थः २४ २५ संस्कारकाल इति जायायाः पुंसवनादि अपत्यस्यजा
 तकर्मादि आत्मनोयज्ञदीक्षादि प्रेतस्यसंस्थादहनादि मृताहश्चसांवत्सरिकंयदा अन्यस्मिन्नपि अभ्युदयार्थेकर्मणिश्रेयःकुर्यादि
 तनुषंगः २६ २७ यत्रयस्मिन्नेतच्चराचरमस्ति तस्यभगवतोविंबंरूपंसत्यात्रयत्रलभ्यतेसवैपुण्यतमोदेशः २८ २९ ३०

भा.स.टी.

४१

अतिरुच्छेणापायनभजेत् किंतु शर्वदेवप्रापितं तावदेवभजेत् १० श्वानश्च अथाश्वपतिताः अंतेऽवसायिनश्चांडालादयः तानभिव्याप्य
यथाऽहं कामान् संविभजेत् स्वभोज्याद्विभज्य दद्यात् यद्यप्येकैवात्मनो दारा नृणां स्वत्वग्रहोयतः ११ जत्याद्यदर्थे स्वप्राणान्
यस्यांच नृणां स्वत्वग्रहः समैवेयमित्याग्रहः तामेकामपि संविभजेत् अतिथिश्च श्रूषणे नियुंजीतेत्यर्थः न त्वन्यथा भंतव्यं यथाऽहं विभजे-
दित्युक्तत्वात् ११ एवं च तेनेश्वरो वशीकृतः स्यादित्याह जत्यादिति यदर्थेयनिमित्तम् अन्यैरजितोऽपोश्चरस्तेन जित एव १२ ननु क
थमेवं तस्यां स्वत्वाभिमानो हातुं शक्यः तत्त्वविचारेणेत्याह कृमिविद्रुस्मनिष्ठापर्यवसानमंतयेत्यस्य तदीयादेहार्थरतिर्यस्यां सा स्व

त्रिवर्गेनातिरुच्छेणभजेत गृहमेध्यपि यथादेशं यथाकालं यावद्देवोपपादितम् १० आश्वघांतेऽवसा
यिभ्यः कामान् संविभजेद्यथा अथेकामात्मनो दारां नृणां स्वत्वग्रहोयतः ११ जत्याद्यदर्थे स्वप्राणान्
हन्याद्वापितरंगुरुम् तस्यां स्वत्वं स्त्रियां जत्याद्यस्तेन त्वजितो जितः १२ कृमिविद्रुस्मनिष्ठांतं केदंतुच्छं
कलेवरम् कृतदीयरतिभार्याकायमात्मानमश्नुहि १३ सिद्धैर्यज्ञावशिष्टार्थैः कल्पयेद्दृतिमात्मनः
शेषे स्वत्वं त्यजन्नाजः पदवीं महतामियात् १४ देवान् नृषीन् नृभूतानि पितृनात्मानमन्वहम् स्ववत्स्या
गतवित्तेन यजेत पुरुषं पृथक् १५ यत्प्राप्तेनोऽधिकाराद्याः सर्वाः स्युर्यज्ञसंपदः वैतानिकेन विधिना
अग्निहोत्रादिना यजेत् १६ न त्वग्निमुखतोऽयं वैभगवान् सर्वयज्ञभुक् इज्येत हविषाराज नृयथाविप्र
मुखे हुतेः १७ तस्माद्ब्राह्मणदेवेषु मर्त्यादिषु यथार्हतः तैस्तैः कामैर्यजस्वेन क्षेत्रज्ञं ब्राह्मणाननु १८

महिम्नानभोज्यपञ्चादयतीति तथा १३ किंच सिद्धैः देवलब्धैः यज्ञावशिष्टार्थैः पंचयज्ञशेषैः अन्नादिभिः महतां निवृत्तानां परमहंसाना
म् १४ एतद्विवृण्वन्नाह देवादीन् पंचयज्ञदेवताः आत्मानं च एवं पृथक् पुरुषमंतर्यामिणमेव यजेत १५ १६ न पुन रतिनिर्बधोयज्ञार्थं
कार्य इत्याह नहीति विप्रमुखे हुते रन्नादिभिर्यथा इज्येत पूज्येत न तथा अग्निमुखतो हविषा इज्येत १७ ब्राह्मणेषु च देवेषु पंचयज्ञदे
वतास्तु च मर्त्यादिष्वन्येष्वपि नरेषु पशूदिषु च क्षेत्रज्ञमंतर्यामिणम् ब्राह्मणाननु मर्त्यादियजने ब्राह्मणयजनानंतरमन्येषु यजस्व पा
गंतरे ब्राह्मणा आननं यस्य तम् १८

अ०

१४

४१

चतुर्दशगृहस्थस्य परमो धर्म इत्येते देशकालादिभेदेन पुनः श्रेयोविशेषकृतः १ गृहस्थमुह्यं ध्यमोक्षं प्रति अंतरंगत्वेन प्रथमं वनस्थयति धर्मेष्वभिहितेषु तर्हि गृहस्थस्य मोक्षो न स्यादिति शांकितचित्तः पृच्छति गृहस्थ इति १ तस्य मोक्षधर्मानाह गृहेष्वित्यादियावदध्यायसमाप्ति साक्षाद्वासुदेवार्पणं यथा भवत्येवं कुर्वन्नुपासीत २ ३ स्वयमेव मुच्यमानेषु विमुच्यमानेषु यथा स्वप्नादुत्थितः पुमान् स्वप्नदृष्टेषु पुत्रादिषु संगं विमुञ्चति तद्वत् ४ न चैवं भूतस्य दुर्जनैरभिभूयमानस्य कुतो गृहोचिताः क्रियाः स्युस्तत्राह यावदर्थमिति अंत-

सुधिशिर उवाच गृहस्थ एतां पदवीं विधिना येन चांजसा याति देवक्रपे ब्रूहि माह शो गृहमूढधाः १ नारद उवाच गृहेष्ववास्थितो राजन् क्रियाः कुर्वन् यथोचिताः वासुदेवार्पणं साक्षादुपासीत महा मुनीन् २ शृण्वन् भगवतोऽभीक्ष्णमवतारकथाऽमृतम् श्रद्धधानो यथा कालमुपशांतजनावृतः ३ सत्संगाच्छुनक्तेः संगमात्सजायात्सजादिषु विमुच्यन्मुच्यमानेषु स्वयं स्वप्नदुत्थितः ४ यावदर्थमुपासीत नो देहे गेहे च पंडितः विरक्तो रक्तवत्तत्र नृलोके नरतान्यसेत् ५ ज्ञातयः पितरो पुत्रा भ्रातरः सत्सदा परे यद्वदति यद्विच्छति चानुमोदेत निर्ममः ६ दिव्यं भौमं चांतरिक्षं चित्तमच्युतनिर्मितम् तत्सर्वमुपभुञ्जान एतत्कुर्यात्स्वतां बुधः ७ यावद्विद्येत जठरं तावत्स्वत्वं हि देहिनाम् अधिकं योऽभिमन्येत स स्तेनो दंडमहीति ८ मृगो ह्यखरमकारु सरीसृपस्त्वगमक्षिकाः आत्मनः पुत्रवत्पश्येत्तैरेषामंतरकियत् ९

स्तनासक्तः बहिस्तासक्त इव नृलोके जनमध्ये नरतां मनुष्यतां च न्यसेत् पुरुषकारमाविष्कुर्यादित्यर्थः ५ आग्रहंतु कापिन कुर्यादित्याह ज्ञातय इति ६ न चैवं सर्वानुमोदने वित्तक्षयप्रसंगात् कुतो वा जीवनं कुतो वा कर्मकरणं तत्राह दिव्यं रस्यादिभिर्जातिधान्यादि भौमं निधानादि अंतरिक्षमकस्मादेव प्राप्तम् एवं स्वत एव अच्युतनिर्मितं देवलं ध्यायत् एतत्पूर्वोक्तं कर्मादि ७ देवाद्भिरलाभैर्जातेऽपि तत्राऽभिमानो न कार्य इत्याह यावदिति प्रियेत पूर्येत ८ अत एवाप्येकमपि स्वगृहं संव्रवा प्रविश्य भुञ्जानं न निवारयेदित्याह मृगेति मर्कटः सरीसृपः सर्पः मक्षिकाश्च तैः पुत्रैः एषां मृगादीनां कियदंतरम् ९ ३

मा.स.टी.

४०

अजगराच्छित्तमाह अनीहइति सत्ववान् धैर्यवान् ३३ पीनत्वेहेतुंवदन्यदृच्छयाप्राप्तात्परितोषंपंचयति कचिदल्पमितिष
द्विः ३० ३८ चौरंजीर्णवस्त्रखंडम् वसेपरिदधे दिष्टभुक्प्रारब्धकर्मफलभोगी ३९ प्रासादमध्येपर्यंकेतत्रापिकशिपौतुलिकायां
म् ४० चरेविचरामि कचिद्ब्रह्मविद्दिगंबरोविचरामि ४१ नचमानापमानकर्तृषुममवैषम्यमित्याह नाहमिति नाहंनिंदामि नच

अ०

१३

अनीहः परितुष्टात्मायदृच्छोपनतादहम् नोचेच्छयेवब्रह्मानिमहाहिरिवसत्ववान् ३६ कचिदल्पंकचि
द्भूरिभुजेऽन्नस्वादस्वादुवा कचिद्भूरिगुणोपेतं गुणहीनमुतकचित् ३७ अद्वयोपाहृतंकापिकदाचि
न्मानवर्जितम् भुजेभुक्कायकस्मिंश्चित्दिवानक्तंयदृच्छया ३८ क्षौमंदुकूलमजिनचौरवल्कल
मेववा वसेऽन्यदपिसंप्राप्तंदिष्टभुक्तुष्टधीरहम् ३९ कचिच्छयैधरोपस्थेत्तणपणाश्मभस्मसू
कचित्प्रासादपर्यंकेकशिपौवापरेच्छया ४० कचित्नातोऽनुलिप्तागःसुवासाःस्वगव्यलहृतः रथभा
शैश्चरे कापिदिग्वासाग्रहवद्भिभो ४१ नाहंनिंदेनचस्तोमिस्वभावविषमजनम् एतेषांश्रेयआ
शासेउतेकात्म्यमहात्मनि ४२ विकल्पजुहुयाच्चित्तौतामनस्यथाविभ्रमे मनोवैकारिकेदुत्वात
न्मायायांजुहोत्यनु ४३ आत्मानुभूतोतामायांजुहुयात्सत्यदृष्टानिः ततोनिरीहोविरमत्त्वानु
भूत्यात्मनिस्थितः ४४ स्वात्मवृत्तमयैत्यंतंतेसगुप्तमपिवर्णितम् व्यपेतंलोकशास्त्राभ्यांभवान्
हिभगवत्प्रियः ४५ नारदउवाच धर्मपारमहंस्यवैमुनेश्रुत्वासुरेश्वरः पूजयित्वाततः
प्रीतआमंत्र्यप्रययोगृहम् ४६ इतिश्रीभाग०म० सप्तमस्कंधेयुधिष्ठिरनारदसंवादेयतिथर्मवयोद
शोऽध्यायः १३

स्तोमिमहात्मनिविष्णो ४२ एवंभूतत्वेनास्थितावुपायमाह विकल्पमितिद्वाभ्याम् चित्तोभेदग्राहकमनोवृत्तौ अर्थरूपोविभ्रमोयस्मि
न्मनसितन्मनोवैकारिकेअहंकारेतत् अहंकारमनु अनंतरंमहत्तत्त्वद्वारेणेत्यर्थः ४३ सत्यमेवपश्यतीतितथा ४४ मंददृष्ट्यालोक
शास्त्राभ्यांव्यपेतंननुतत्त्वदृष्ट्या यतोभवान् भगवत्परः ४५ ४६ इतिसप्तमेटीकायांनगौदशोऽध्यायः १३ ४७

४०

एवंचेत्तोऽपि संसारं प्राप्नुयात्तत्राह इत्येतदात्मनः सुखात्मकं रूपं स्वार्थं स्वस्मिन्नेव संतं पुरुषार्थं विस्मृत्य असत्यपि द्वैते २७ एतदेव
दृष्टान्तेन स्पष्टयति जलमिति तदुद्भवैः तृणशैवालादिभिः जलकाम्ययाजलेच्छया स्वतः आत्मस्वरूपादन्यत्र पुरुषार्थं पश्यन् २८
एवं स्वस्मिन्निरुद्यमत्वे कारणमुक्त्वा विपर्ययं दृष्ट्वेति यदुक्तं तद्विरूपोति देहादिभिरिति पंचभिः ईहतः इच्छतः अनीशस्य निर्देवस्य
पुनः पुनः प्रारब्धाः क्रियामोघाविफला एव भवन्ति २९ क्रियाणां सफलत्वेऽपि फलस्यानुपयोगमाह आध्यात्मिकादिभिरिति म

इत्येतदात्मनः स्वार्थं संतं विस्मृत्य वैपुमान् विचित्रामसति द्वैते घोरामाप्नोति संसृतिम् २७ जलंतदुद्भवै
श्चूर्णहित्वाऽजलकाम्यया मृगतृष्णासुपाधावेद्यथा अन्यत्रार्थदृक् स्वतः २८ देहादिभिर्देवतत्रैरा
त्मनः सुखमीहतः दुःखात्ययं चानाशस्य क्रियामोघाः कृताः कृताः २९ आध्यात्मिकादिभिर्दुःखैरवि
मुक्तस्य कर्हिचित् मर्त्यस्य कृच्छ्रोपनतैरेतैः कामैः क्रियेत किम् ३० पश्यामि धनिनां क्लेशं लुब्धानाम
जितात्मनाम् भयादलब्धनिद्राणां सर्वतोभिविशंकिनाम् ३१ राजतश्चोरतः शत्रोः स्वजनात्पशूप
क्षितः अर्थिभ्यः कालतः स्वस्मान्नित्यं प्राणार्थे वद्भयम् ३२ शोकमोहभयक्रोधरागक्लेशश्चमादयः
यन्मूलाः स्युर्नृणां जल्थात् स्पृहा प्राणार्थयोर्बुधः ३३ मधुकारमहासर्पौ लोकेऽस्मिन् नो गुरुतमौ वैरा
ग्यं परितोषं च प्राप्तायच्छिक्षया वयम् ३४ विरागः सर्वकामेभ्यः शिक्षितो मे मधुव्रतात् कृच्छ्राक्षम
धुवद्वित्तं हत्वाऽप्यन्यो हरेत्पतिम् ३५

त्यस्य मरिष्यतः कृच्छ्रेण दुःखेनोपनतैः प्राप्तेः ३० कृच्छ्रं विनैव प्राप्तेऽप्यर्थे दुःखं त
दवस्थमित्याह पश्यामीति ३१ भयं प्रपंचयति राजतइति स्वस्मान्मत्त एव कथंचित्यागभोगविस्मरणादिना नाशः स्यादिति ३२
प्राणवतामर्थवतां च भयं नित्यम् अतो नर्थहेतुत्वात् प्राणो जीवने अर्थे च स्पृहानकार्येत्याह शोकेति ३३ नन्वेवमनर्थाननुभव
तोऽपि न केचिद्विरज्यन्ते न च यथा लाभेन तुष्यन्ति त्वंतु कथं वैराग्यादिकं प्राप्तेऽसितत्राह मधुकारेति मधुमक्षिका अजगत्त्रयोः -
शिक्षया वृत्तपर्यालोचनया ३४ मधुकराच्छिक्षितमाह विरागइति विनपतिं हत्वाऽन्यो विनहरेदित्येवम् ३५

भा.स.टी.

१३

तस्यवागेवामृतंतेनयंत्रितोवशीकृतः सन् ग्राह १९ अध्यात्मचक्षुषा अंतर्दृष्ट्याभवान् वेदेव आर्याणां ज्ञानिनां संमतो ननु भवान् इदमि
तियदुक्तं तदेवाह नृणामीहो परमयोः प्रवृत्तिनिवृत्त्योः पदानि स्थानानि फलानीत्यर्थः २० वेदेत्यत्र हेतुः यस्येति हृदि प्रविष्टः सन्न
ज्ञानंधुनोति नाशयति अर्को यथा बहिर्ध्वांतम् २१ यथाश्रुतमित्योद्धृत्य परिहारायोक्तम् २२ लोकः कर्मसु प्रवर्तते त्वंतु निवृत्तः स
न् किंशोषे इति यदुक्तं तत्राह तृष्णयेति चतुर्भिः सवप्रवाहकारिण्यायथोचितैरपि विषयैः पूरयितुमशक्यया तृष्णाया कर्मसु प्रवर्त्य
मानोऽहं पूर्वजानां योनिषु प्रवेशितः २३ तथैव तृष्णाया इमं लोकं मनुष्यदेहं यदृच्छया प्रापितः कथं भूतलोकम् धर्मेण स्वर्गस्य द्वारं

नारद उवाच

ब्राह्मण उवाच

स इत्यर्देत्यपतिना परिपृष्टो महामुनिः स्मयमानस्तमस्याह तद्वागमृतयंत्रितः १९
वेदेदमस्मरश्चेष्टमवान्नन्वायसंमतः ईहो परमयो नृणां पदान्यध्यात्मचक्षुषा
२० यस्य नारायणो देवो भगवान् तद्गतः सदा भक्त्या केवलयाऽज्ञानंधुनोति ध्वांतमर्कवत् २१ अथापि
ब्रूमहे प्रश्नास्तव राजन्यथाश्रुतम् संभावनीयो हि भवानात्मनः शुद्धिं मिच्छताम् २२ तृष्णाया भववा
हिन्त्या योग्यैः कर्मैरपूरया कर्माणि कारयमाणोऽहं नाना योनिषु योजितः २३ यदृच्छया लोकमिमं प्रा
पितः कर्मभिर्भवमन् स्वर्गापवर्गयोर्द्वारंतिरश्वां पुनरस्य च २४ अत्रापि दंपतीनां च सूरवायान्याप
नुत्तये कर्माणि कुर्वता हृत्स्वानिवृत्तोऽस्मि विपर्ययम् २५ सखमस्यात्मनो रूपं सर्वेहो परतिस्त
नुः मनःसंस्पर्शजान् हृत्स्वाभोगान् स्वप्स्यामि संविशन् २६

साधनम् अधर्मेणातिरश्वांश्चानसूकरादियोनेर्द्वारं

मिश्राभ्यां ताभ्यां पुण्यापुण्याभ्यां पुनरप्यस्य मनुष्यत्वस्य द्वारम् सर्वतो निवृत्त्या अपवर्गस्य द्वारमित्यर्थः २४ अत्रापि मनुष्यत्वेऽपि अन्या
पनुत्तये दुःखनिवृत्तौ विपर्ययं हृत्स्वानिवृत्तोऽस्मि २५ ननु प्रवृत्त्या कदाचित् सखं स्यान्निवृत्त्या तु किं स्यादिति चेत् तत्राह सखमस्य जीव
स्य स्वरूपमेव तर्हि किं प्रकाशते तत्राह सर्वेति तनोतीति तनुः सर्वक्रियानिवृत्तौ स्वत एव प्रकाशत इत्यर्थः भोगांश्च मनः संस्पर्शजा
न् मनोरथमात्रजान् अशाश्वतान् हृत्स्वास्वप्स्यामि निरुद्यमोऽस्मीत्यर्थः तर्हि कदाचित् कथं भुंक्षे तत्राह संविशन् प्रारब्धभोगान् भुं
जान इत्यर्थः २६

अ०

१३

१९

तस्यैवज्ञानदात्र्यभावेयोगश्चपरिहारार्थमाह नवहिर्यक्तंलिङ्गंयस्य व्यक्तोऽर्थः प्रयोजनमात्मानुसंधानंयस्यसः मनीष्यस्य
 न्यूनवत् बालवच्चकविरपिभूकवदात्मानंनृणांदृष्ट्यादर्शयेत् तेयथोन्मत्तादिरूपंमन्येरन् तथावर्त्तेति स्वदृष्ट्येतिपाठेवात्मानुसं
 धानाभावेनेत्यर्थः १० परमहंसधर्ममेवेतिहासेनस्युदयति अत्रापीति यावदध्यायसमाप्ति अजगरवृत्तस्यमुनेश्चअजगरवृ
 त्तंनामएकत्रास्थित्याप्रारब्धकर्मभोगः ११ धरोपस्थेभूषे सत्यादेस्तटे रजोभिर्धूसरैः तनूदेशैर्देहावयवैर्निगूढममलंतेजोय
 स्यतम् १२ १३ कर्मादिभिर्जनायनविदुः तंपादयोः शिरसास्पृशन्तत्वा अग्राक्षीदित्युत्तरेणान्वयः १४ १५ उद्यमसहितइवभो

अव्यक्तलिङ्गोव्यक्तार्थोमनीष्यन्यत्तबालवत् कविर्भूकवदात्मानंसदृष्ट्यादर्शयेन्नृणाम् १० अत्रायुदा
 हरंतीममितिहासपुरातनम् प्रह्लादस्यचसंवादंमुनेराजगरस्यच ११ तंशयानंधरोपस्थेकावेयांस
 त्यसानुनि रजस्वलैस्तनूदेशैर्निगूढमलतेजसम् १२ ददर्शलोकान्त्रिचरल्लोकतत्त्वविवित्सया वृ
 तोमात्यैः कतिपर्यैः प्रह्लादोभगवत्स्थितः १३ कर्मणाकृतिभिर्वाचालिङ्गैर्वर्णाश्रमादिभिः नविदंतिज
 नायवैसोऽसाविति नवैतिच १४ तन्नत्वाऽप्यर्च्यविधिवत्पादयोः शिरसास्पृशन् विवित्सुरिदं
 मग्राक्षीन्महाभागवतोऽस्मरः १५ विभर्षिकायंपीवानंसोद्यमोभोगवान्यथा वित्तंचैवोद्यमवतां
 भोगोवित्तवतामिह १६ भोगिनांखलुदेहोऽयंपीवाभवतिनान्यथा नतेशयानस्यनिरुद्यमस्यब्र
 ह्मन्नुहायोयतएवभोगः अभोगिनोऽयतवविप्रदेहःपीवायतस्तद्वदनःक्षमंचेत् १७ कविः कल्पो
 निपुणदृक्चित्रप्रियकथःसमः लोकस्यकुर्वतःकर्मशेषेतद्दीक्षिताऽपिवा १८

गवानिवपीवानंस्थूलंदेहं धार
 यमि तत्रहेतुंवदेतितृतीयेनान्वयः १६ उद्यमंविनैवमभोगोऽस्तीतिचेत्तत्राह वित्तंचेति नुशतिनिश्चये हृशतिप्रसिद्धौ तवार्थोना-
 स्तीतिप्रसिद्धमेवेत्यर्थः यतोऽथादेवयतोहेतोः पीवाक्षमंयोग्यंचेत् १७ किंच वित्तार्जनाद्यसमर्थोप्ययंजनस्तदर्थं सुद्यमं करोति
 त्वंतुसमर्थोऽपि किमिति न करोषीत्याह कविर्विद्वान् कल्पोदक्षः निपुणदृक्चतुरः चित्राः प्रियाः लोकरंजनाः कथाः यस्य तथाऽ
 पिलोकस्यकर्मकुर्वतः सतःशेषे तद्दीक्षिताऽपितावत्सर्वपश्यन्नपि पातातरैर्नद्वेक्षितत्कर्मनद्वेक्षि नौषिवा नचस्तौपीत्यर्थः १८

मानस टी-

३८

त्रयोदशोयते धर्मः साधकस्योच्यते महान् अवधूतेति हासेन सिद्धावस्था च वर्ण्यते १ एवं ध्यात्वा अकल्पः अनशनादिकं कुर्यात् आ
 न्वाक्षिक्यां कल्पस्त्वेवं ध्यात्वा परिब्रज्येति संबन्धः कियदत्र त्याज्यम् देहव्यतिरिक्तं सर्वमित्याह देहमात्रेति तस्य धर्मानाह ग्रामैकरात्रे
 तिनवभिः १ कौपीनं गुल्फमाच्छाद्य ते यावता तावन्मात्रं परं केवलम् अन्यदिति वात्यक्तं प्रेषोच्चारणात् पूर्वमेव २ ३ सदसतः परे कार्य
 कारणव्यतिरिक्ते ४ न नात्मानं परं ब्रह्मेति कथं सामानाधिकरण्यनिर्देशः न हि ब्रह्ममुक्त्योरैक्यं संभवति तत्राह स्रष्टेति स्रष्टुसौहि
 तमसावृतमात्मतत्त्वं जाग्रत्स्वप्रयोस्तु विक्षिप्तं प्रकाशते संधौ तु न तमो नापि विक्षेपः अतस्तदा आत्मदृक् आत्मानं लक्ष्य कृत्य स्थितः
 सन् आत्मनो गतिं तत्पश्यन् अतएव बन्धं मोक्षं च मायामात्रं पश्यन् आत्मानं परं ब्रह्म सर्वत्र पश्येदित्यन्वयः तदुक्तं योगग्रंथे नि

नारद उवाच कल्पस्त्वेवं परिब्रज्य देहमात्रावशेषितः ग्रामैकरात्रविधिनानिरपेक्षश्चरेन्महीम् १
 विभृयाद्यद्यसौ वासकौपीनाच्छादनं परम् त्यक्तं न दंडलिङ्गादेरन्यत्किञ्चिदनापदि २ एका एव चरोद्भि
 क्षरात्मा रामोऽनपाश्रयः सर्वभूतसुहृच्छातो नारायणपरायणः ३ पश्येदात्मन्यदो विश्वपरसदस-
 तोऽव्यये आत्मानं च परं ब्रह्म सर्वत्र सदसन्मये ४ स्रष्टृप्रबोधयोः संधावात्मनो गतिमात्मदृक् पश्य
 न्बन्धं च मोक्षं च मायामात्रं न वस्तुतः ५ नाभिनन्देत् ध्रुवं मृत्सु मध्रं ववाऽस्य जीवितम् कालं परं प्रतीक्षेत्
 भूतानां प्रभवोऽप्ययम् ६ नासच्छास्त्रेषु सृज्जेत नोपजीवेत्तज्जीविकाम् वादवादास्त्यजेत्तर्कान् पक्षं कंच
 न संश्रयेत् ७ न शिष्यान्नुबध्नीत ग्रथान् नैवाभ्यसेद्ब्रह्म न व्याख्यासुपयुजीत नारभानारभेत्क्वचित्
 ८ नयते राश्रमः प्रायोधमेहेतुर्महात्मनः शांतस्य समचित्तस्य विभृयादुतवात्यजेत् ९

द्रादौ जागरस्यांते यो भाव उपजायते तं भावं भावनिखं मुच्यते नेतरोयतिरिति ५ अस्य देहस्य प्रभवोऽव्ययश्च यस्मात् तं कालम् ६ असच्छास्त्रेषु
 अनात्मपरेषु नाटकादिषु जीविकां न सत्रविद्यादिवृत्तिम् वादवादान्जल्यवितंडनिष्ठाम् कंचनमपि पक्षं निर्बन्धेन न संश्रयेत् ७ शिष्यान्ना
 तुबध्नीत प्रलोभनादिना बलान्नापादयेत् आरंभान्मगदिव्यापारात् न कुर्यादिति ८ परमहंसस्य विशेषमाह नयते राश्रमो धर्मार्थः
 कथं भूतस्य यतेः महात्मनः तस्य लक्षणं शांतस्येत्यादि प्राय इत्यस्यायं भावः ज्ञानोत्पत्तिपर्यंतं ब्रह्मकादिलिङ्गमाश्रित्य सत्त्वशुद्धार्थं य
 मान्निमांश्चाचरन्नेव ज्ञानोत्पत्त्येयतेत उत्पन्ने तु ज्ञानेन नियमैः कृत्यमस्ति यमाश्च स्वतएव स्युः अतस्तदालिङ्गादिभिः प्रयोजनाभावा
 ल्लोकसंग्रहार्थं धारयेद्वात्यजेद्देति ९

अ

१३

३८

तदेवविमज्ज्यदर्शयति खेआकाशोरवानिदेहगतच्छिद्राणि आत्मवान् धीमान् शेषमस्थिमांसादिकदिनांशम् २५ एवंस्थूलशरी
रस्यलयमुक्तालिंगशरीररूपस्याध्यात्मादित्रयस्यलयमाह वाचमित्यादिना तत्रयद्यपियथोद्भवलयस्ययुक्तत्वादध्यात्मादीनांस्व
स्वकारणेषुराजसाहंकारादिषुलयोवाच्यः तथाऽपीहतेषालयभावनेयमद्वितीयात्मप्रतिपत्तिं परेति यथाकथंचिच्छ्रयेभाव्येदेवतानांप्र
वर्तकत्वेनप्राधान्यादिद्रियतद्विषययोर्देवतासल्लयः कथ्यतेवक्तव्यसहितांवाचमग्रौन्यसेत् एवंसर्वत्र पदानिपादौत्रयसिविष्णो २६ स
नादेनशब्देनसह अध्यात्मनिवायौ अ ध्यात्मविदितिपाठेवायावितिज्ञातव्यम् २७ ज्योतिषि आदित्येरूपाणिरसगंधयोस्त्विन्द्रियाद्या
कर्षकत्वेनप्राधान्यविवक्षयादेवतासहितस्यविषयेलयमाह प्रचेतसासहजिह्वारसनमप्सुरसरूपासुग्राणशब्देनाश्विनोरस्युपलक्षणं

खेखानिवायौनिश्वासांस्तेजस्यूष्माणमात्मवान् अप्ससूक्ष्मेष्मपूर्यानिक्षितौशेषंयथोद्भवम् २८
वाचमग्रौसवक्तव्यामिंद्रेशित्यंकरावपि पदानिगुत्यावयसिरत्योपस्थं प्रजापतौ २९ मृत्योपायुंवि
सर्गंचयथास्थानंविनिर्दिशेत् दिक्षश्चात्रसनादेन स्पर्शमध्यात्मनिवचम् ३० रूपाणिचक्षुषा
राजतज्योतिष्यभिनिवेशयेत् अप्सप्रचेतसाजिह्वांघ्रेयैर्ग्राणंक्षितौन्यसेत् ३१ मनोमनोरथैश्च
द्रेबुद्धिबोध्यैः कवोपरे कर्माण्यध्यात्मनारुद्रयदहममताक्रिया सत्त्वेनचित्तक्षेत्रज्ञगुणैर्वैकारि
कंपरे ३२ अप्सक्षितिमपोज्योतिष्यदेवायौनभस्यसुम् कूटस्थेतच्चमहतिनदव्यक्तेऽक्षरेचतत्
३३ इत्यक्षरतयात्मानं चिन्मात्रमवशेषितम् ज्ञात्वाऽद्वयोथविरमेद्दग्धयोनिरिवानलः ३४ इ

तिश्रीभा०म०सप्तमस्कंधोद्वादशोऽध्यायः १२ अश्विभ्यांसहग्राणंघ्रेयैर्गंधैरुपलक्षितायांक्षितावित्यर्थः २८ परेक
वैब्रह्मणिअध्यात्मनाअहंकारेण अध्यात्मतामितिपाठेकर्माण्यहंकारंचेत्यर्थः कथंभूतेरुद्रयद्यस्मादहममतापूर्विकाक्रियाभवति
तस्मिन् सत्त्वेनचेतनयागुणैः गुणकार्यैः प्रागवशिष्टैर्देवैः सहयद्वा सत्त्वादिभिर्गुणैर्हर्तुंभूतैः वैकारिकंभोक्तत्वादिविकारवंतक्षेत्रज्ञंपरे
निर्विकारेब्रह्मणि २९ ननुविकारवतः कथंपरे अविकारेलयः स्यात् विकारहेतूनांसर्वोपाधीनांलयद्वारेणेत्याह अश्विति अदो ज्योतिः
तच्चनभः कूटस्थे अहंतत्वे तच्चकूटस्थंमहतिमहत्तत्वे प्रधानेतच्चाव्यक्तमक्षरेपरमात्मनि ३० इति सर्वोपाधिलयाद्देतोः अवशेषितं चि
न्मात्रमात्मानंक्षेत्रज्ञं अक्षरतयाज्ञात्वा अद्वयः सन्विरमेत् दग्धकाष्ठोयथाऽनलः ३१ इति सप्तमेटीकायांद्वादशः १२

मा.स.दी.

१७

अंगैः शिक्षादिभिरुपनिषद्भिश्चसहितावेदत्रयोमधीत्यवबुध्यचतुर्थेचविचार्ययावदर्थस्वाधिकारानुसारेण १३ यदीश्वरःशक्तः
तर्हिगुरोः काममपेक्षितवरं दत्वायथाधिकारंगृहस्थाद्याश्रमंसीकुर्यात् प्रव्रजेतवातत्रैववावसेत् नैष्ठिकः स्यादित्यर्थः १४ स्वधाम
भिः स्वाश्रयेभूतेर्जीवैः सहतन्नियंतृतया १५ चरन् एवमाचरन् विदितंविज्ञानंविज्ञेयंयेनसः १६ ऋषिलोकंमहर्लोकम् १७ अकृष्ट
मकृष्टपच्यमश्नीयात् अकालतः पाककालात्पूर्वमेवनिष्पन्नमित्यर्थः अर्कपक्वफलादि अग्निपक्वमन्नादि आमवा आहरेत् अ

उषित्वैवंगुरुकुलोद्भिजोः धीत्यावबुध्य च त्रयींसांगोपनिषदंयावदर्थेयथाबलम् १३ दत्वावरमनुज्ञातो ग
रोः कामंयदीश्वरः गृहंवनवाप्रविशेत्प्रव्रजेत्तत्रवावसेत् १४ अग्नौगुरावात्मनिचसर्वभूतेष्वधोक्षज
म् भूतैः स्वधामभिः पश्येदप्रविष्टप्रविष्टवत् १५ एवंविधोब्रह्मचारीवानप्रस्थोयतिगृही चरन्विदि
तविज्ञानः परंब्रह्माधिगच्छति १६ वानप्रस्थस्यवक्ष्यामि नियमान्मुनिसंमतान् यानातिष्ठन्मुनिर्ग
च्छेदृषिलोकमिहाजसा १७ नकृष्टपच्यमश्नीयादकृष्टचाप्यकालतः अग्निपक्वमथामवा अर्कपक्व
मुताहरेत् १८ वन्यैश्चरुपुरोडाशान्निर्वपेत्कालनोदितान् लब्धेनवेनवेऽन्नाद्येपुराणंतुपरित्यजेत्
१९ अग्न्यर्थमेवशरणमुदज्जवाद्रिकंदराम् श्रयेत्तहिमवाय्वग्निवर्षार्कतपषाट्स्वयम् २० केशरोम
नरवश्मश्चुमलानिजटिलोदधत् कमंडल्वेजिनेदंडुवल्कलाग्निपरिच्छदान् २१ चरेद्दनेद्वादशाब्दा
नष्टोवाचतुरोमुनिः द्वावेकवायथाबुद्धिर्नविपद्येत्तच्छ्रुतः २२ यदाकल्पःस्वक्रियायाव्याधिभि
र्जरयाऽथवा आन्वीक्षिक्यांवाविद्यायांकुर्यादिनशनादिकम् २३ आत्मन्यग्नीन्समारोप्यसन्त्य-
स्याहंममात्मताम् कारणेषुन्यसेत्सम्यक् संघातंतुयथाऽर्हतः २४ श्रीयात् १८ वन्यैर्नीवारादिभिः चरुपुरोडा

शान् कालनोदितान् नित्यान्पुराणंपूर्वसंचितम् १९ हिमादीन्सहतइतितथा २० केशादीन्मलंचाप्रक्षालनेनधारयन् कमंडलवा
दींश्चदधत् धारयेदित्यर्थः २१ कृच्छ्रतः तपःकृशात् यथाबुद्धिर्नश्येत्तथाचरेत् २२ द्वादशाब्दाद्यनंतरमपियदिधर्माऽनुष्ठाने श
क्तस्तर्हिवनएववसेत् यदितुज्ञानाभ्यासेयोग्यस्ताहिंसन्यसेदित्युत्तराध्यायेवक्ष्यति तदुभयरहितस्यतुयत्कृत्यंतदाह यदाअकल्पः असमर्थः
आन्वीक्षिक्यां ज्ञानाभ्यासे २३ अनशनादिकरिष्यतः पूर्वकृत्यमाह आत्मनीत्यादियावत्समाप्तिर्यथाऽर्हतः यथायोग्यस्वकारणेष्वाकाशादि
षुसंघातंदेहंन्यसेत्प्रविलापयेत् २४

अ.

१३

३७

यथोदितमिति गालाशोदंडोब्राह्मणस्येत्यादिनियममनतिक्रम्य जटाधारणंतुकेशप्रसाधनाभावमात्रम् ४ ५ यावदर्थयथोपयोगमेव-
 भिक्षाग्रहणपर्यंतम् ६ बृहद्भूतः ब्रह्मचर्यवान् गृहस्थव्यतिरिक्तः सर्वोऽपि प्रमदागाथाम् वर्जयेत् तत्रहेतुः इन्द्रियाणीति इन्द्रियाणिवल-
 वंति संयतस्यापि मनोहरंतीति ७ ८ नकारयेदित्यत्रहेतुः नन्वितिरहः एकांते अन्यदाकेशप्रसाधनादिव्यतिरिक्तावसरे अनेकांता-
 वसरेवायावदर्थतदुक्तं कुर्यात् ९ ननु मिथ्यात्वादतिक्रमलत्वाच्च स्वयंत्यक्तप्रायं स्त्र्यादिजत्यादितिकोऽयमिति निर्वन्धिस्तत्राह क-
 ल्पयित्वेति आत्मनास्वरूपसाक्षात्कारेण इदं देहोन्द्रियादि आभासमात्रं कल्पयित्वानिश्चित्य यावदसौ जीवईश्वरः स्वतंत्रो न भवेत् ता-

मेखलाजि नवासांसिजटादंडकमंडलून् विष्णुयादुपवीतंच दर्शपाणिर्यथोदितम् ४ सायंप्रातश्च
 रौद्रेक्षगुरवे तन्निवेदयेत् भुजीतयद्यनुज्ञातो नोचदुपवसेत्कचित् ५ सुशीलो मितभुकुदक्षः श्रद्ध-
 धानोजितेन्द्रियः यावदर्थव्यवहरेत्स्त्रीषु स्त्रीनिर्जितेषु च ६ वर्जयेत्प्रमदागाथामगृहस्थो बृहद्भूतः इ-
 द्रियाणि प्रमाथी निहरति प्रसभमनः ७ केशप्रसाधनो न्मर्दस्त्रपनाभ्यंजनादिकम् गुरुस्त्रीभिर्युवति-
 भिः कारयेन्नात्मनो युवा ८ नन्वग्निः प्रमदानामघृतकुंभमयः पुमान् सुतामपि रहोजत्यादून्यदायाव-
 दर्थकृत् ९ कल्पयित्वात्मना यावदाभासमिदमीश्वरः द्वैतं तावन्न विरमेत्ततोऽप्यस्य विपर्ययः १० ए-
 तत्सर्वं गृहस्थस्य समाम्नातं यत्तेरपि गुरुवृत्तिर्विकल्पेन गृहस्थस्य चतुर्गाभिनः ११ अंजनाभ्यंजनो-
 न्मर्दस्त्रवल्लेखाभिषमधु स्नग्गंधलेपालंकारान् त्यजेत्सुयुधृतव्रताः १२

वत्तद्वैतमयं पुमानियं स्त्रीत्यादिभेदो न विरमेत् ततः किमत आह ततो हि द्वैतात् विपर्ययः गुणाध्यासेन भोग्यता बुद्धिः अतो जत्यादेवेत्यर्थः
 १० एतत्सर्वं सुशील इत्याद्युक्तं गृहस्थस्य विशेषमाह गुरुवृत्तिरिति ११ अंजनादीनामाभिषांतानां द्वैक्यम् अंजनं शरीरस्य
 अभ्यंजनं शिरसः स्त्रियं च अंवल्लेखं च चित्रकर्म स्त्रीणां कुड्यादौ लेखनं वा तन्निरीक्षणं वा अत्राभ्यंगादिस्वरूपतो निषिध्यते
 पूर्वतु कथंचिदापि प्राप्तमपि स्त्रीकर्तृकं निषिद्धमिति भेदः १२

भा.स.टी.

३६

ननु काम्यानि कर्माणि कुर्वन्तस्तत्कलभोगपरस्य कथं नैर्गुण्यं स्यात् तदुक्तम् प्रह्लादेन औपस्थ्यं जेतुं बहु मन्यमानः कथं विरज्येत
 दुरन्तमोह इत्यादि तत्राधिकारिभेदेन व्यवस्थां सदृष्टं तामाह उप्यमानमिति द्वाभ्याम् पुनः सूर्यस्य प्रसवाय ३३ कामा आशेर
 तैवासनारूपेण यस्मिंस्तत् अयं भावः उत्कटवासनाविष्टस्य सहसैव कामत्यागासंभवाद्देहोक्तनियमेन बहुशः कामास्तु जानस्यैव नि
 त्यनैर्मित्तिकैर्विशुद्धचेतसस्तद्दोषदर्शनं नययाति सौमरिप्रमुखानामिव शनैर्विरागो भवति यथा सवीर्यं क्षेत्रं शनैर्निर्वीर्यं भवति य
 था च प्रज्वलितोऽग्निर्न घृतविंदुभिः शाम्यति किंतु महता तु घृतपूरणेन शाम्यत्येव तद्वत् प्रह्लादकृतस्तुतौ कौमार एव निवृत्त्युपदेशो मं
 दवासनानामधिकारेण तदुक्तं तत्रैव बालानदूषितधियो हं ह्यारामे रिते हितैरिति अतः सर्वमनवद्यम् ३४ शमादिभिरेव ब्राह्मणा

अ०

११

उप्यमानं बहु क्षेत्रं स्वयं निर्वीर्यतामियात् न कल्पते पुनः सूर्याऽसंबीजं च नश्यति ३३ एवं कामाशयं चि
 त्तं कामानामतिसेवया विरज्येत यथा राजन्नाग्निवत्कामैर्विंदुभिः ३४ यस्य यल्लक्षणं प्रोक्तं पुंसो वर्णा
 भिव्यंजकम् यदन्यत्रापि दृश्येत तत्तन्नैव विनिर्दिशेत् ३५ इति श्रीभागवते महापुराणे सप्त
 मस्कंधे युधिष्ठिरनारदसंवादे सदाचारनिर्णयो नाम एकादशोऽध्यायः ११ नारद उवाच
 ब्रह्मचारी गुरुकुले वसन्दा तो गुरोर्हितम् आचरन्दा सवन्नीचो गुरोस्तद्वत्सौहृदः १ सायंप्रात
 रूपासीत गुरुवर्ग्यं कंसरोत्तमान् उभे संध्ये च यत्तवाकृजपन्न ब्रह्म समाहितः २ छदास्यधीयोत गुरो
 राहूतश्चेत्कथं त्रितः उपक्रमेऽवसाने च चरणौ शिरसानमेत् ३

दृ.त

दिव्यवहारो मुखः न जातिमात्रादित्याह यस्येति यत् यदि अन्यत्र वर्णातिरेऽपि दृश्येत तद्वर्णातिरेतं नैव लक्षणनिमित्तं नैव विनिर्दि
 शेत् न तज्जातिनिमित्तं नैव तर्ह्यः ३५ इति सप्तमे टीकायामेकादशोऽध्यायः ११ द्वादशो वर्ण्यते धर्मो ब्रह्मचारिवनस्थयोः
 चतुर्णामाश्रमाणां च साधारण्येन कश्चन १ वर्णादीनां धर्मा उक्ताः इदानीमाश्रमधर्मा उच्यन्ते तत्रास्मिन् द्वादशोऽध्याये ब्रह्म
 चारिवानप्रस्थयोरसाधारणाश्चतुर्णां साधारणाश्चोच्यन्ते त्रयोदशोऽर्थधर्माः चतुर्दशोऽर्थधर्मस्य पंचदशोऽर्थधर्मसारसंग्र
 हः ब्रह्मचारी गुरुकुले वसन् गुरोर्वादीनुपासीते सुतरेणान्वयः १ तानाह सायमिति ब्रह्मगायत्रीजपन् संध्यात्रयमुपासीत उभे
 संध्ये तु यत्तवाकृ सायंप्रातः संध्याकालनिमित्तं मोनं कुर्यादित्यर्थः २ उपक्रमे आदौ अवसाने अंतं गुरोश्चरणौ नमेत् ३ ७

३६

किंच संमार्जनोपलेपाभ्यामित्यादेः पतिं भजेदित्युत्तरेणान्वयः परिमृष्टाउद्धर्तनादिनानिर्मलीकृताः परिच्छदागृहोपकरणानियया २६ २७
किंच संतुष्टायथालाभेन तावन्मात्रभोगेऽप्यलोलुपादक्षा अनलसा प्रियासत्याचवाग्यस्याः सर्वत्रापि अप्रमत्ता अवहिता अपतितं
महापातकश्चन्यम् यथाहयाज्ञवल्क्यः आशुदेः संप्रतीक्ष्यो हि महापातकदूषित इति २८ तत्परासती भजेत श्रीहरिमिव हर्यात्मना
पत्या सह २९ प्रतिलोमजानुलोमजानां वृत्तिमाह वृत्तिरिति तत्तत्कुलकृताकुलपरंपराप्राप्ता परंपराप्राप्तमपि चौर्यहिंसादिकंच प्र

संमार्जनोपलेपाभ्यांगृहमंडलवर्त्तनैः स्वयंचमंडितानित्यं परिमृष्टपरिच्छदा २६ कामैरुच्चावचैः
साध्वीप्रथयेणदमेनच वाक्यैः सत्यैः प्रियैः प्रेम्णा कालेकाले भजेत्यतिम् २७ संतुष्टालोलुपादक्षा
धर्मज्ञाप्रियसत्यवाक् अप्रमत्ता शुचिस्निग्धा पतित्वपतितं भजेत् २८ यापति हरिभावेन भजेच्छी
रिव तत्परा हर्यात्मना हरेर्लोकपत्या श्रीरिव मोदते २९ वृत्तिः संकरजातीनां तत्तत्कुलकृता भवेत्
अचौराणामपापानामत्यजांतेः वसायिनाम् ३० प्रायः स्वभावविहितानृणां धर्मोयुगेयुगे वेदे
दृग्भिः स्मृतो राजनूप्रेत्य चैह च शर्मकृत् ३१ वृत्त्या स्वभावकृतया वर्त्तमानः स्वकर्मकृत् हित्वा-
स्वभावजं कर्म शनैर्निर्गुणातामियात् ३२

तिषेधति अचौराणामपापानां चेति तत्तत्पदार्थानां श्रित्या तिलो
मजविशेषानाह अंत्यजेति रजकश्चर्मकारश्च नटो बुरुड एवच कैवर्त्तमेदभिलाश्च संप्रैते चांत्यजाः स्मृताः अंते वसायिनस्तु चांडाल
पुल्कसमातंगादयः तेषां परंपराप्राप्तैव वस्त्रनिर्णेजनादिवृत्तिरित्यर्थः ३० श्रेष्ठादपि परधर्मान्निचोपि स्वधर्म एव श्रेयानित्याह प्राय
इति स्वभावेन सत्तादिप्रकृत्या विहितो धर्मः शर्मकृत् सखहेतुः स्मृतः कैः वेदे एव दृक्चक्षुर्येषां तैः भगवता चोक्तम् श्रेयान्स्वधर्मो
विगुणः परधर्मात्स्वदृष्टितात् इति ३१ ननु स्वाभाविकस्य कर्मणो बंधहेतुत्वात् कथं सखहेतुत्वं तत्राह वृत्त्येति ३२ ७

भा.स.टी.

३५

विप्रस्यसुरव्यावृत्तिः कल्पभेदेनवत्यंतरा ण्याह वार्त्तैति वार्त्ताविचित्राकृष्यादिरूपा शालीनं धार्ष्ट्येविनैवप्राप्तमयाचितम् यायावरंप्रत्यहं धा
न्ययाज्वा शीलंशालिक्षेत्रादौस्वामित्यक्तकृणिशोपादानम् उच्छन्नमापणादि पतितकणोपादानम् शिलोच्छन्नंद्वयमेकीकृत्यचतुर्द्वे
त्युक्तम् श्रेयसीउत्तमा १६ वृत्तिष्वेवव्यवस्थादर्शयन् आपहृतीराह जघन्योनीचः उत्तमामध्यापनादिरूपामृतेराजन्यम् क्षत्रिय
स्तुप्रतिग्रहादन्यांभजेत् १७ चतुर्विधांपूर्वोक्तांविप्रवृत्तिमितरेषामपिदर्शयन्नाह ऋतामृताभ्यामिति १८ श्लोकांतरेणश्लोकं व्याच
ष्टे ऋतमिति १९ तयोस्तद्वर्जनैहेतुमाह सर्ववेदमयइति २० वर्णानामभिव्यंजकरूपान्धर्मानाह शमइतिचतुर्भिःअच्युतात्मत्वं

वार्त्ताविचित्राशालीनंयायावरशिलोच्छन्नम् विप्रवृत्तिश्चतुर्द्वेयंश्रेयसीचोत्तरोत्तरा १६ जघन्योनीच
मां वृत्तिमनापदिभजेन्नरः ऋतेराजन्यमापत्सर्वेषामपिसर्वशः १७ ऋतामृताभ्याजीवेतमृतेनप्रमृ
तेनवा सत्यानृताभ्याजीवेतनश्चवृत्त्याकथंचन १८ ऋतमुच्छशिलंप्रोक्तममृतयदयाचितम् मृततु
नित्ययाज्वास्यात्प्रमृतकषणंस्मृतम् १९ सत्यानृततुवाणिज्यश्चवृत्तिर्नीचसेवनम् वर्जयेत्तांसदा
विप्रोराजन्यश्चजुगुप्सिताम् सर्ववेदमयोविप्रःसर्वदेवमयोनृपः २० शमोदमस्तपःशौचंसंतोषःक्षां
तिरार्जवम् ज्ञानंदयाःच्युतात्मत्वसत्यचब्रह्मलक्षणम् २१ शौर्यंवीर्यंयुतिस्तेजस्त्याग आत्मजयः
क्षमा ब्रह्मण्यताप्रसादश्चरक्षाचक्षत्रलक्षणम् २२ देवगुर्वच्युतेभक्तिस्त्रिवर्गपरिपोषणम् आ
स्तिक्यमुद्यमोनित्यनैपुण्यवैश्यलक्षणम् २३ शूद्रस्यसन्नतिःशौचंसेवास्वामिन्यमायया अमं
त्रयज्ञोत्पत्तेयंसत्यंगोविप्ररक्षणम् २४ स्त्रीणांचपतिदेवानांतच्छुश्रूषाःपुत्रकूलता तद्वधुषनुवृ
त्तिश्चनित्यतद्वतधारणम् २५

श्रीविष्णुपरत्वंसर्वेषाम् २१ शौर्यंयुद्धोत्साहःवीर्यप्रभावः तेजःप्रागल्भ्यम् त्यागोदानम्
आत्मनोमनसोजयः २२ अमंत्रयज्ञः नमस्कारेणैवपंचयज्ञानुष्ठानं तथाच याज्ञवल्क्यः नमस्कारेणमंत्रेणपंचयज्ञान्ब्रह्महापयेत् आ
मान्नेनघृतेनैवपक्वान्तुविवर्जयेत्इति २४ स्त्रीधर्मानाह स्त्रीणामितिपंचभिः पतिरेवदेवोयासाम् तस्यपत्युरेवशुश्रूषापादसंवा
हनादिभिः तदनुकूलताचहिताचरणम् तस्ययद्वृत्तनियमस्तस्यधारणमाचरणम् एतच्चतुष्टयपतिव्रतानालक्षणधर्मश्च २५

३६

३७

३८

इदानीं वर्णधर्मान्वक्तुं द्विजानां लक्षणमाह संस्कारामंत्रवंतोगर्भाधानादयो यस्मिन् विच्छिन्नाः स द्विजः तर्हि शूद्रस्यापि संस्कारा विच्छेदे सति द्विजत्वस्यात्तत्राह अजो ब्रह्माय मेवंभूत संस्कारयुक्तं जगाद स द्विजः शूद्रतु न मंत्रवत्संस्कारयुक्तं जगाद न चोपनयनवंतमतो नासौ द्विजः तथा च स्मृतिः विवाहमात्रसंस्कारं शूद्रोऽप्यलभतां सदा न केनचित्समसृजच्छंदसातं प्रजापतिरिति श्रुतिश्च गायत्र्या ब्राह्मणमसृजत् त्रिष्टुभाराजन्यं जगत्या वैश्वं न केनचित्च्छूद्रमिति अतो विवाहव्यतिरिक्तसंस्कारस्यानावश्यकत्वात् उपनयनस्य तु सर्वथानिवेधान्न तस्य द्विजत्वमित्यर्थः स द्विजो वैदिकादय इति पाते वैदिकादय इति गर्भाधानादय इत्यर्थः त्रैवर्णिकानामावश्यकान्धर्मानाह इत्येति जन्मनाविशुद्धेन कुलेन कर्मणा च आचारेण अवदातानां शूद्रानां दुष्कुलानां दुराचाराणां च नैतानि विहितानि

संस्कारायत्रा विच्छिन्नाः स द्विजोऽजो जगादयम् इत्याऽध्ययनदानानि विहितानि द्विजजन्मनाम् जन्मकर्मविदातानां क्रियाश्चाश्रमचोदिताः १३ विप्रस्याध्ययनादीनि षडन्यस्याप्रतिग्रहः राज्ञो वृत्तिः प्रजागोपुरविप्राश्वाकरादिभिः १४ वैश्यस्तु वार्त्तावृत्तिश्च नित्यं ब्रह्मकुलानुगः शूद्रस्य द्विजशुश्रूषावृत्तिश्च स्वाभिन्नो भवेत् १५

स्यर्थः ब्रह्मचर्याद्याश्रमविहिताः क्रियाश्च शूद्रस्य तु वर्णधर्मा एव आश्रमभेदकृतविशेषाभावात् १३ ब्राह्मणादीनां चतुर्णामपि वृत्तिरूपां धर्मानाह विप्रस्येति साहचर्ये स्त्रिभिः विप्रस्य षट्कर्माणि विहितानि तत्तुल्यं तत्र त्वध्यापनं याजनं प्रतिग्रहश्च जीविका यथाहमनुः षण्णां तु कर्मणामस्य त्रीणिकर्माणि जीविका याजनाध्यापने चैव विशुद्धाच्च प्रतिग्रह इति अन्यस्य क्षत्रियस्य अप्रतिग्रह इति प्रतिग्रहातिरिक्तं याजनमध्यापनं चापद्यनुजानाति वक्ष्यति चानंतरमेव क्रतुराजन्यमिति श्रूयते च अश्वपतिकैक्यप्रसूतीनां क्षत्रियाणां सुपदेष्टृत्वादि प्रजापालनेऽधिकृतस्य क्षत्रियस्य वृत्त्यंतरमाह राज्ञ इति आदिशब्देन दंडशुल्कादि १४ वार्त्तावृत्तिश्च नित्यं ब्रह्मकुलानुगः शूद्रस्य द्विजानां शुश्रूषाविहिता स्वाभिन्नो द्विजस्य तु शुश्रूषावृत्तिश्च भवेत् १५

भा.स.टी.

१४

ननु स्मृतिकारे धर्मोक्त एव तत्राह नारायणपरा इति ४ अजायत्री नारायणाय तस्यैव सुरवाञ्छुतम् ५ तन्मुखादात्मनः श्रवणं संभावयन्
विशिनष्टि य इति ६ प्रथमं तावदर्थे प्रमाणमाह धर्मोति धर्मस्य मूलं प्रमाणं स्मृतं च स्मृतिः तद्विदां वेदविदाम् येन चात्मा मनः प्रसीदति तुष्य
ति च तथा च याज्ञवल्क्यः श्रुतिः स्मृतिः सदाचारः स्वस्य च प्रियमात्मनः सम्यक् संवत्सजः कामो धर्ममूलमिदं स्मृतमिति मनुश्च वेदोऽ
खिलो धर्ममूलं स्मृतिशोले च तद्विदाम् आचारश्चैव साधूनामात्मनस्तुष्टिरेव चेति ७ तत्र तावन्नरमात्रसाधारणधर्ममाह सत्यमि

नारायणपराविश्रामधर्मगुह्यं परं विदुः करुणाः साधवः शान्तास्त्वद्विधानतृथापरे ४ नारद उ
वाच नत्वा भगवतः जायलोकानां धर्महेतवे वक्ष्ये सनातनधर्मं नारायणसुरवाञ्छुतम् ५
यो वतोर्यात्मनो शैवेन दाक्षायण्यां तु धर्मतः लोकानां स्वस्तये ६ ध्यास्ते तपो बदारिकाश्रमे ६ धर्ममूलं
हि भगवान् सर्वदेवमयो हरिः स्मृतं च तद्विदाराजनूयेन चात्मा प्रसीदति ७ सत्यं दया तपः शौचं चि
ति क्षेक्षा शमो दमः अहिंसा ब्रह्मचर्यं च त्यागः स्वाध्याय आर्जवम् ८ संतोषः समदृक् सेवा ग्रा
म्ये हो परमः शनैः नृणां विपर्यये हेक्षामौ न मात्मविमर्शनम् ९ अन्नाद्यादेः संविभागो भूतेभ्य
श्च यथा हतः तेषां देवता बुद्धिः सुतरां नृषु पाडव १० श्रवणं कीर्तनं चास्य स्मरणं महता गतैः
सेवे ज्यावनतिदास्य सरव्यमात्मसमर्पणम् ११ नृणामयं परो धर्मः सर्वेषां समुदाहृतः विशल्ल
क्षणवान् राजन् सर्वात्मा येन तुष्यति १२

तिपंचभिः तप एकादशुपवासादि ईक्षा युक्ता युक्तविवेकः शमो मनसः संयमः दमो बाह्येन्द्रियाणाम् त्यागो दानम् स्वाध्यायो यथो
चित्तजपः ८ संतोषो देवलब्धेनालं बुद्धिः समदृशं महतां सेवा ग्राम्ये हो परमः प्रवृत्तकर्मभ्यो निवृत्तिः विपर्यये हेक्षानिष्फलक्रि
याणामीक्षणम् मोनं वृथालाप निवृत्तिः आत्मविमर्शनं देहादिव्यतिरिक्तात्मानुसंधानम् ९ आत्मेति देवतेति च बुद्धिः १० अ
स्य श्रीकृष्णस्य श्रवणादयो नव इज्या अर्चनम् ११ एवं विशल्लक्षणवान् १२ ६१ ६२ ६३ ६४

अव

११

१४

आत्मनोवा अन्यस्य वा द्वयोरपि वा द्वैवेन दिष्टमुपकल्पितमपोहितुं परिहर्तुमिह कश्चिदपी श्वरः समर्थो नास्ति ६३ असौ श्रीरुष्णाः प्रथ
नं संयामस्तत्साधनम् ६४ ६५ अभिजितिमध्याह्ने ६६ विमानशतानि संकुलानि संकीर्णानि येषां ते देवादयः ६७ ६८ आदित
आरभ्य स्कंधार्थं निगमयति एवं विधानोति नृलोकं नराकारमात्मनो विडंबमानस्य अनुकुर्वतः ६९ इति सप्तमे टीकायां दश

देवोः सरो नरोः न्योवानेश्वरोः स्तीहकश्चन आत्मनोऽन्यस्य वादिष्टं द्वैवेनापोहितुं द्वयोः ६३ अथासौ शक्ति
भिः स्वाभिः शंभोः प्राधानिकं व्यधात् धर्मज्ञानविरक्त्यर्द्धितपोविद्याक्रियादिभिः ६४ रथं सूतं ध्वजं वाहा
नृधनुर्वर्मशरादियत् सन्नद्धोरथमास्थाय शरंधनुरुपाददे ६५ शरंधनुषिसंधाय मुहूर्त्तं भिजितीश्वरः
ददाहते नडुर्मेघाहरोः यत्रिपुरो नृप ६६ दिवि दुंदुभयो नेदुर्विमानशतसंकुलाः देवर्षिपितृसिद्धेशाजये
तिकुसुमोत्करैः अवाकिरन् जगुर्दृष्टान नृत्तुश्चाप्सरोगणाः ६७ एवं दग्ध्वा सुरस्तिस्त्रो भगवान् पुरहा
नृप ब्रह्मादिभिः स्तूयमानः स्वधाम प्रत्यपद्यत् ६८ एवं विधान्यस्य हरेः स्वमायया विडंबमानस्य नृलो
कमात्मनः वीर्याणि गोता नृपिभिर्जगद्गुरोर्लोकान्यु नानान्यपरं वदामिकिम् ६९ इति श्रीभाग
वते महापुराणे सप्तमस्कंधे युधिष्ठिरनारदसंवादे त्रिपुरविजयो नाम दशमोऽध्यायः १० श्रीशुक उवाच
श्रुत्वे हितं साधुसभासभाजितं महत्तमाग्रण्य उरुक्रममात्मनः युधिष्ठिरो दैत्यपतेर्मुदायुतः पप्रच्छ
भूयस्तनयं स्वयं भुवः १ युधिष्ठिर उवाच भगवन् श्रोतुमिच्छामि नृणां धर्मसनातनम् व
र्णोश्च माचारयुतं यत्पुमान्विन्दते परम् २ भवान् प्रजापतेः साक्षादात्मजः परमेश्विनः कृतानां संमतो
ब्रह्मस्तपो योगसमाधिभिः ३

मोऽध्यायः १०

एकादशो नृणां धर्माः साधारण्येन वर्णिताः विशेषेण च वर्णानां सु-
ख्यासुख्याश्च योषिताम् १ तदेवं दशभिर्ज्ञानभक्तियोगा बुदीरितौ अथ पंचभिर्ध्यायैः कर्मयोगोऽनुवर्ण्यते २ दैत्यपतेः प्रह्लादस्य
साधूनां सभासभाजितं सत्कृतमीहितं चरितं श्रुत्वा पुनर्निरदं पप्रच्छ कथं भूतस्येहितम् महत्तमानां प्रणयः सुखस्य तत्र
हेतुः उरुक्रमे आत्मानो यस्य १ श्रवणेच्छायां हेतुः यत् यतो धर्माद् अनुष्ठितात् परं ज्ञानं भक्तिं च विंदति २ ३ ६९

मा.स.टी.

३३

नन्वन्यैर्दुष्करं त्रिपुरमेतदिकं श्रीरुद्रः कृतवान् स एव भूत ईश्वरोऽप्यस्य तत्त्वं न जानातीति कथमित्यपेक्षायां तस्याप्येतत्साहाय्यादेवा सौभ
भावो न केवलस्येति वनुमाख्यानमुपक्षिपति स एष इति ५० राजा युधिष्ठिर उवाच जगदीशितुर्देवस्य कीर्तिकस्मिन्कर्मणि मयोह
तवान् ५१ अनेन श्रीरुद्रो नोपहृतिः संवर्द्धितैः ५२ हैमीचरोष्थाचायसीचेतितिस्रः पुरो न मार्यते भ्यो ददाविति शेषः दुर्लक्ष्यो

स एष भगवान् राजन् व्यतनोद्विहृतं यशः पुरारुद्रस्य देवस्य मये नानंतमायिना ५० राजोवाच क
स्मिन्कर्मणि देवस्य मयोऽहं जगदीशितुः यथा चोपचिता कीर्तिः रुद्रो नानेन कथ्यताम् ५१ ना
रदुवाच निर्जिता असुरा देवैर्युध्यनेनोपहृतिः मायिना परमाचार्य मयं शरणमाययुः ५२
स निर्माय पुरस्तिस्त्रो हैमीचरोष्थायसीर्विभुः दुर्लक्ष्यापायसंयोगादुर्वितर्कपरिच्छदाः ५३ ताभिस्ते
स्मरसे नान्यो लोकांस्त्रींसेश्वरान् रूप स्मरतो नाशयान् चक्रुः पूर्ववैरं मलक्षिताः ५४ ततस्ते सेश्वरालो
का उपासाद्येश्वरं विभो ब्राह्मिन्स्तावकान् देवविनुष्टांस्त्रिपुरालयैः ५५ अथानुगृह्य भगवान् मार्गं
ष्टेति स्मरान् विभुः शरं धनुषि संधाय पुरेष्वन्यमुचत ५६ ततोऽग्निर्योऽश्वत्थं तपतुः सूर्यमंडलात्
यथामयूरवसंदोहानादृश्यत पुरो यतः ५७ तैः स्पृष्टा व्यसवः सर्वे निपेतुः स्मपुरौकसः तानानीय मू
हायोगीमेयः कूपरसेऽक्षिपत् ५८ सिद्धामृतरसं स्पृष्टा वज्रसारा महीजसः उत्तस्थुर्मेघदलनाव
कृता इव बन्धयः ५९ विलोक्य भग्नसंकल्पं विमनस्कं तृषध्वजम् तदाऽयं भगवान् विष्णुस्तत्रोपा
यमकल्पयत् ६० वत्स आसीत् तदा ब्रह्मा स्वयं विष्णुरयं हि गौः प्रविश्य त्रिपुरकाले रसकूपा मृतपपौ तैः
स्मरान् पश्यंतो नन्यबेधन्विमोहिताः ६१ तद्विज्ञाय महायोगी रसपाला निदं जगौ स्वयं विशोकः शो
कान्तिं न स्मरन् देवगतिं च ताम् ६२

अपायसंयोगौ गमनागमने यासाम् दुर्वितर्क्याः परिच्छदायास्त ५३ सेनान्यः सेनापतयः पूर्ववैरं स्मरंतः ५४ ५५ अस्त्रमभि
मंत्रितं शरं पुरेषु व्यसंचत ५६ ततः शरात् सूर्यमंडलात् मयूरवसंदोहाः रश्मिसमूहा इव यतः येभ्यः ५७ कूपरसे स्वयनिर्मितकूपा मृते ५८
वज्रसाराः वज्रवत् दंटांगाः महीजसो महाबलाः मेघदलनाः मेघमेदिनो विद्युद्रूपा बन्धय इव ५९ ६० काले मध्यान्हे ६१ ६२ ६३

अ०

१०

३३

प्रहादस्यानुचरितमित्यादेः समाप्तातमितितृतीयेनान्यः अस्येत्यनेनोक्तं सर्गस्थित्यप्ययानामीशस्यहरेर्यथात्म्यं तत्त्वम् ४२ अ
नेन कृतं हरेर्गुणकर्मानुवर्णनं चेत्यर्थः परावरेषां देवदेत्यादीनां यानि स्थानानि व्यत्ययो विपर्ययः ४३ आध्यात्मिकमात्मानात्म-
विवेकादि ४४ एतच्छ्रवणादिफलमाह यदिति द्वाभ्याम् एतच्छ्रुत्वा कीर्त्तयेत् ४५ एतत् एतां मृगेंद्रस्य लीलाम् तामेवाह दैत्येंद्रस्य
यूथपानांच वधंयः शक्तिः सन् पठेत् पुण्यमनुभावं प्रभावं मतिनिश्चयं वा लोकं वैकुण्ठम् ४६ अहो प्रहादस्य भाग्यम् येन देवो दृष्टः
वयं तु मंदभाग्या इति विषीदन्तं प्रत्याह यूयमिति त्रिभिः येषां युष्माकं गृहान् मुनयोऽभियंति सर्वतः समायांति तत्कस्य हेतोः येषु गृहे

प्रहादस्यानुचरितं महाभागवतस्य च भक्तिर्ज्ञानं विरक्तिश्च याथात्म्यं चास्य वैहरेः ४२ सर्गस्थित्यप्य
येशस्य गुणकर्मानुवर्णनम् परावरेषां स्थानानां कालेन व्यत्ययो महान् ४३ धर्मो भागवतानां च भग
वानुयेन गम्यते आख्यानेऽस्मिन् समाप्तातमाध्यात्मिकमुशोषतः ४४ य एतत् पुण्यमारख्यानं विष्णो
वीर्योपबृंहितम् कीर्त्तयेत् श्रद्धया श्रुत्वा कर्मपाशाद्विसृज्यते ४५ एतच्च आदिपुरुषस्य मृगेंद्रलीलां
दैत्येंद्रयूथपवधप्रयतः पठेत् दैत्यात्मजस्य च सतां प्रवरस्य पुण्यं श्रुत्वा अनुभावमकुतोभयमेतिलोक
म् ४६ यूयं तु लोके वत भूरिभागा लोकं पुनाना मुनयोऽभियंति येषां गृहानां वसतीति साक्षात् गूढं परं
ब्रह्म मनुष्यलिंगम् ४७ स वा अयं ब्रह्म महद्भिर्मृग्यं कैवल्यनिर्वाणस्करवानुभूतिः प्रियः स हृद्दः ख
लु मातुलेय आत्माऽर्हणीयो विधिद्वन्द्वश्च ४८ नयस्य साक्षाद्भवपद्मजादिभिरूपधिया वस्तुतयो
पवर्णितम् मौनेन भक्त्या पशमेन पूजितः प्रसीदतामेष स सात्वतां पतिः ४९ पुनराकारं गूढं सत् श्रीकृष्णारख्यं

परंब्रह्म साक्षादसतीति ४७ ननु कृष्णोऽस्माकं मातुलेयः कथं ब्रह्मेत्युच्यते तत्राह स वा इति सोऽयं ब्रह्मैव कथं भूतः महद्भिर्विमृग्यं कैवल्य
निर्वाणस्करं निरुपाधिः परमानन्दः तदनुभूतिरूपः वः युष्माकं खलु प्रियः स हृदित्यादिरूपो भवति विधिद्वन्द्वश्च ४८ ननु
परंब्रह्म चेत्कथं दृष्टसहस्रस्त्रीपुरतिः कथं वा धर्माद्याचरणं तस्येत्यत आह नयस्य रूपं तत्त्वं भवादिभिरपि धिया स्वबुद्ध्या वस्तुत
याददमित्यमिति साक्षान्नोपवर्णितम् स युष्माकं स्वयमेव प्रसन्नः अस्माकं तु मौनादिसाधनेस्तत्प्रसादः प्रार्थनीय एवेत्याह मौने
नैति स एषः सात्वतां पतिः नः प्रसीदतु नहि प्रहादस्य गृहेषु परंब्रह्म वसति न च तद्दर्शनाय मुनयस्तद्गृहान् भियंति न च तस्य मातु
लेयादिरूपेण वर्त्तते न च स्वयमेव प्रसन्नः अतो यूयमेव ततोऽपि अस्मत्तोऽपि भूरिभागा इति भावः ४९

भा.सरी

३३

एवंवरस्त्वयानप्रदेयः क्रूरानिसर्गः स्वभावोयेषाम् अमृतंक्षीरम् २९ ३० ३१ ३२ ३३ शिशुपालदंतवक्त्रयोर्द्विषतोः श्रीकृष्णसायु-
ज्यंकथमिति यत्पुष्टतदेवतयोः पूर्वजन्मकथनादिभिरुपपादितमुपसंहरति एवमितिसप्तभिः दितोः पुत्रत्वंप्रापितौविप्रशापेने-
त्युत्तरस्यानुषंगः ३४ ३५ तच्चित्तौश्रीरामंचिंतयंतौ ३६ करुषजोदंतवक्त्रः हरोसायुज्यंसमीयतुः ३७ कृष्णनिंदादिनापूर्वह-

नृसिंहउवाच मैवंवरोः सृष्टाणांतेप्रदेयः पद्मसंभव वरः क्रूरानिसर्गाणामहीनाममृतंयथा २९
नारदउवाच इत्युक्त्वाभगवान् राजस्तत्रैवांतर्दधेहरिः अदृश्यः सर्वभूतानांपूजितः परमेष्ठिना ३०
ततः संपूज्यशिरसाववंदेपरमेष्ठिनम् भवंप्रजापतो नृदेवान् प्रह्लादोभगवत्कलोः ३१ ततः काव्यादि-
भिः साहसैर्मुनिभिः कमलासनः दैत्यानां दानवानांच प्रह्लादमकरोत्पतिम् ३२ प्रतिनंद्यततो देवाः प्रयु-
ज्य परमाशिषः स्वधामानिययूराजन्ब्रह्माद्याः प्रतिपूजिताः ३३ एवंतौ पार्षदौ विष्णोः पुत्रत्वंप्रापितौ
दितोः हृदिस्थितेन हरिणा वैरभावेन तौ हतौ ३४ पुनश्च विप्रशापेन राक्षसौ तौ बभूवतुः कुंभकर्णदंश-
ग्रीवौ हतौ तौ रामविक्रमैः ३५ शयानौ युधिनिर्भिन्नहृदयौ रामसायकैः तच्चित्तौ जहंतुर्देहं यथा प्राक्तन-
जन्मनि ३६ ताविहाय पुनर्जतिं शिशुपालकरुषजो हरो वैरानुबन्धेन पश्यतस्ते समीयतुः ३७ एनः पू-
र्वकृतं यत्तद्राजानः कृष्णवैरिणः जडस्त्वन्ते तदात्मानः कीटः पेशस्कृतो यथा ३८ यथा यथा भगवतो भ-
क्त्या परमयाऽभिदा नृपाश्चैद्यादयः सात्त्व्यं हरेस्तच्चिंतयाययुः ३९ आख्यातं सर्वमेतन्नेयन्मात्वं परिपृ-
ष्टवान् दमघोषकृतादीनां हरेः सात्त्व्यमपि द्विषाम् ४० एषा ब्रह्मण्यदेवस्य कृष्णस्य च महात्मनः अवता-
रकथा पुण्यावधोयत्रादिदेवयोः ४०

तच्च यत् एनः पापंतत् ध्यानेन तदात्मानः संतो जडः तदात्मत्वे दृष्टांतः कीटः
पेशस्कृतो ध्यानेन यथा तदात्मा भवतीति ४१ अभिदाभेददर्शनिश्चून्यया हरेः सात्त्व्यं सारूप्यम् ४२ ४३ प्रह्लादचरितार्थमुपसं-
हरति एषेति चतुर्भिः अवतारः श्रीनृसिंहरूपस्तस्य कथा आख्यातेति शेषः ४४ ४५ ४६ ४७

यद्यपिकश्यपोमरीचिर्ब्रह्माचेतितसितुस्त्रय एव पूर्वजास्तथाऽपित्रिःसप्तभिःसहेति प्राकल्पगतपित्रभिप्रायेणोक्तम् यत्पस्मा
 त् १७ सम्यगुत्तम आचारोयेषांते कीकटा अपिदेशाः तत्तुल्यावंश्याश्च पूयंते शुद्धा भवन्ति १८ ननु त्वद्भक्तानामयं महिमेति नचि
 त्रम् अहं तु तादृशो न भवामीति चेत्तत्राह सर्वात्मनेति दाप्याम् मद्रावेन मद्रत्तया विगता स्पृहा येषाम् १९ त्वामनुगताये केचि
 त्पुरुषाः तेऽप्येवंलक्षणाः संतो मद्रत्ता भवन्ति अतः भवान्मे भक्तानां सर्वेषां प्रतिरूपधृक् उपमानास्पदं श्रेष्ठः खल्वित्यर्थः २०

श्रीभगवानुवाच त्रिःसप्तभिःपितापूतःपितृभिःसहतेऽनय यत्साधोऽस्यगृहेजातोभवान्वै
 कुलपावनः १७ यत्रयत्रचमद्रत्ताःप्रशांताःसमदर्शिनः साधवःसमुदाचारास्तेपूयत्यपिकीकटाः
 १८ सर्वात्मनानहिंसन्तिभूतग्रामेषुकिंचन उच्चावृत्तेषुदैत्येद्रमद्रावेनगतस्पृहाः १९ भवन्तिपुरुषालो
 केमद्रत्तास्त्वामनुव्रताः भवान्मेखलुभक्तानांसर्वेषांप्रतिरूपधृक् २० कुरुत्वंप्रेतकार्याणिपितुःपूत
 स्यसर्वशः मदंगस्पर्शनेनांगलोकान्यास्यतिसृप्रजाः २१ पित्र्यंचस्थानमातिष्ठयथोक्तब्रह्मावादिभिः
 मय्यावेश्यमनस्तातकुरुकर्माणिमत्सरः २२ **श्रीशकउवाच** प्रह्लादोपितथाचक्रेपितुर्यत्साप
 राधिकम् यथाहभगवान् राजन्नभिषिक्तोद्विजोत्तमैः २३ प्रसादसुमुखंवदस्वाब्रह्मानरहरिहरिस्म
 स्तुत्वाग्निःपवित्राभिःप्राहदेवादिभिर्वृतः २४ **ब्रह्मोवाच** देवदेवारिवलाध्यक्षभूतभाव
 नपूर्वज दिष्ट्यातेनिहतःपापलोकसंतापनोऽसुरः २५ योऽसौलब्धवरोमत्तौनवध्योममसृष्टिभिः
 तपोयोगबलोनृद्धःसमस्तनिगमानहन् २६ दिष्ट्याऽस्यतनयःसाधुर्महाभागवतोऽर्भकः त्वयावि
 मोचितोमृत्योर्दिष्ट्यात्वासमितोऽधुना २७ एतद्वपुस्तेभगवन्ध्यायतःप्रयतात्मनः सर्वतोऽगोष्ठसं
 त्रासान्मृत्योरपिजिघांसतः २८

मदंगस्पर्शनेनसर्वशःपूतस्यतेपितुःपापशंकैवनास्ति केवलंपुत्रकृत्यानिप्रेतकार्याणिकुरु २१
 ब्रह्मावादिभिःवेदवादिभिर्भक्तमनतिक्रम्यमत्सरःसन्कर्माणिकुरु २३ २४ २५ ममसृष्टिभिर्मयासृष्टैःभूतैःसमस्तान्निगमान्ध
 र्मानित्यर्थःअहन्हतवान् सत्त्वयाहतःएतदिष्ट्याभद्रम् २६ एतदिष्ट्यासमितःसम्यक्प्राप्तः २७ सर्वतःसंत्रासात् गोष्ठरक्षकम् २८

आत्म-३

३१

निर्दोषान्कामान् दातुमिच्छंतं प्रत्याख्यास्यन्नमस्यति नमइति ९ सत्यमेकांतभक्तस्त्वं तथाऽपिमदाज्ञाकरणीयेत्याह नेति मे
कांतिनः कदाचिदपि इहामुत्र च मय्याशिषो न वाञ्छत्येव तथाऽप्येतन्मन्त्रं तस्मात् भोगान् भुङ्क्ष्व १० ननु तर्हि बंधः स्यादित्यत आ
ह कथा इति द्वाभ्याम् सर्वेषु भूतेषु संतमेकमीशं यज्ञाधिष्ठातारं मामात्मन्यावेश्य यजस्व तर्ह्यनेनैवापि कर्मणा बंधः स्या
न्नोत्याह योगेन मय्यर्पणेन कर्महिन्वन्त्यजन् यजस्व ११ किंच भोगेन स्मरवानुभवेन प्रारब्धपुण्यं हित्वा मुक्तबंधः सन् लो
कात्तु ग्रहार्थं कीर्तिं च विस्तार्य मां प्राप्स्यसि कुशलेन पुण्याचरणेन पापं हित्वेति विभीषामात्रम् अन्यथा तस्य राज्ञेऽथ

नमो भगवते त्वत्पुरुषाय महात्मने हरयेऽद्भुतसिंहाय ब्रह्मणे परमात्मने ९ नृसिंह उवाच
नं कांतिनो मे मयि जातिहाशिष आशासतेऽमुत्र च ये भवद्दिधाः अथाऽपिमन्त्रं तस्मात् तदत्र देत्येव राणा
मनुभुङ्क्ष्व भोगान् १० कथामदीया जुषमाणः प्रियारस्त्वमावेश्य मामात्मनि संतमेकम् सर्वेषु भूतेष्वधि
यज्ञमीशं यजस्व योगेन च कर्महिन्वन् ११ भोगेन पुण्यं कुशलेन पापं कलेवरं कालजवेन हित्वा कीर्तिं
विशद्वा स्मरलोकगीतां विताय मामेव्यसि मुक्तबंधः १२ य एतत्कीर्तयेन्मत्पुत्रं त्वया गीतमिदं नरः त्वां
च मां च स्मरन् लोके कर्मबंधात्प्रमुच्यते १३ ग्रन्हाद उवाच वरं वरय एतत्ते वरं देशान्महेश्वर
यदनिदसिता मे त्वामविद्वास्ते जगेश्वरम् १४ विद्वांमर्षाशयः साक्षात्सर्वलोकगुरुं प्रभुम् आतृहेति
मृषादृष्टिस्त्वद्भक्तो मयि चायवान् १५ तस्मात्पितामै पूयेत दुरता दुस्तरादघात् पूतस्तेऽपांगसदृष्ट
स्तदा कृपणवत्सल १६ तेऽननु तस्य प्राचीनं पापमस्ति तदधिगमे उत्तरपूर्वधियोरश्लेषविनाशो तद्व्यपदेशादिति न्यायात्

तत्सकृत्तदुच्छृते विधुनुत इति श्रुतेऽननु चैदं प्रारब्धपापं प्रायंतस्य भोगेनैव क्षयात् कुशलेन हित्वेति वचनानुपपत्तेः न चासाववि
द्वानिति वाच्यम् भगवतैव कृतार्यत्वस्यानंतरं वक्ष्यमाणत्वात् अतएव योगेन कर्महिन्वन्नितीदमपि लोकसंग्रहार्थं कर्मणि प्रव
र्तितस्यानुद्वेगमात्रायेति सर्वमनवद्यम् १२ किंच यदिति त्वांच मां च इदं मच्चरित्रं स्मरन् एतत्तु त्रयः कीर्तयेत् सोऽपि कर्मबंधा
त्प्रमुच्यते कुतस्तव बंधशंकेत्यर्थः १३ ईश्वराज्ञा प्राप्तकर्माधिकारः सन् पितुर्निर्कृतिं प्रार्थयते त्रिभिः वरं वरणीयमेतदपरं च
णेतैव तत्तः १४ विद्वांमर्षेण क्रोधेन आशयौ यस्य १५ ते अपांगेन सदृष्टः अतः पूत एव तथाऽपि भो कृपणवत्सल कार्पण्येन प्रार्थय
इत्यर्थः १६

अ. १०

एकांतित्वात्निरुपाधिभक्तत्वात् ५५ इति सप्तमेटीकायां नवमोऽध्यायः ९ दशमेलनगृह्यामुं भक्तमंतर्हितैर्हरो प्रसं-
गाद्भरिणारुद्रैकतोनुग्रहैर्यते १ तत्सर्वं वरजातम् २ उत्पत्त्या स्वभावेनैवासक्तं मांतेषां कामानां संगोद्गीतः ३ ननु किमहं भक्तं प्रलोभया-
मि नहि किंतु वरं वृणीष्येति वदतस्तवाभिप्रायोऽन्य एवेत्याह भृत्यलक्षणेति हृदयस्य ग्रंथिवद्वंधकेषु अन्यथा अनर्थसाधने प्रवर्तने-
न घटेतेत्यर्थः ४ कथमेवं भृत्यलक्षणज्ञानं स्यात्तत्राह यदिति तैलत्तः ननु कामनयाऽपि सेव्यसेवकयोः स्वामिभृत्यभावः प्रसिद्धः सत्य-
म् सोपाधिकोऽसौ ननु तात्त्विक इत्याह स्वामिन्यात्मनः आशिषोऽपेक्षमाणो नैव भृत्यः भृत्यहेतुकमात्मनः स्वाम्यभिच्छन् यो भृत्या

एवं प्रलोभ्यमानोऽपि वरैर्लोकप्रलोभनैः एकांतित्वाद्भगवति नैच्छन्तानस्फरोत्तमः ५५ इति श्रीभाग-
वते महापुराणे सप्तमस्कंधे प्रह्लादचरिते भगवत्तत्त्वो नाम नवमोऽध्यायः ९ नारद उवाच भक्तियोगस्य
तत्सर्वं मंतरायतयाऽभर्कः मन्यमानो हृषीकेशं स्मयमान उवाच ह १ प्रह्लाद उवाच मामां प्रलोभयो-
त्पत्त्या सक्तं कामेषु ते वैरैः तत्संगभीतो निर्विण्णो मुमुक्षुस्त्वासु पाश्रितः २ भृत्यलक्षणजिज्ञासुर्भक्तका-
मेष्वचोदयत् भवान् संसारबीजेषु हृदयग्रंथिषु प्रभो नान्यथा तेऽखिलगुरो घटेत करुणात्मनः ३ यस्त-
आशिष आशास्ते न स भृत्यः सर्वे वणिक् आशासानो न वै भृत्यः स्वामिन्याशिष आत्मनः न स्वामी भृत्य-
तः स्वाम्यभिच्छन् यो रातिचाशिषः ४ अहं त्वं कामस्त्वद्भक्तस्त्वच्च स्वाम्यनपाश्रयः नान्यथेहावयोरर्थो रा-
जमेव कयोरिव ५ यदिरासीशमे कामान् वरास्त्ववरदर्पणं कामानां हृद्यसंरोहं भवतस्तु वृणो वरम् ६ इं-
द्रियाणि मनश्चाण आत्मा धर्मो धृतिर्मतिः श्रोत्रास्तेजःस्मृतिः सत्यं यस्य नश्यति जन्मना ७ विमुञ्चति
यदा कामान् मानवो मनसि स्थितान् तर्ह्येव पुंडरीकाक्ष भगवत्पायकल्पते ८

यदिति सच नैव स्वामी ४ आवयोस्तु तात्त्विकोऽसावित्याह अहंत्विति अनपश्यो निरभिसंधिः अन्यथा कामाद्यनभिसंधिर्विना अ-
र्थः प्रयोजनं नास्ति ५ ननु तथापि परमोदारस्य मम संतोषार्थं किमपि वृणीष्येति चेदत आह यदिति कामां कुराणामसंरोहं मनुष्यंति-
भवतः सकाशात् ६ ननु कामोत्पत्तौ सत्यां को दोषस्तत्राह इंद्रियादीनि यस्य जन्मना नश्यंतीति आत्मा देहः ७ कामाभावे गुणमाह
विमुञ्चतीति भगवत्पाय तत्समानैश्वर्याय तथान्वयः यतिः यदा सर्वं प्रमुच्यंते कामा येऽस्य हृदि श्रिताः अथ मर्त्योऽमृतो भवत्यत्र ब्रह्म
समश्नुत इति ८

मासरी

३०

तदेवाह त्वं वायुरिति त्वदयं मनः चित् चित्तम् अनुग्रहः अहंकारः देवतावर्गो वा सगुणः स्थूलः विगुणः सूक्ष्मः मनश्च वचश्च मनोवचः तेन निरुक्तं प्रकाशितं किमपि त्वत्तोऽन्यन्नास्ति ४८ अभक्तास्तु स्वस्मिन्ननुगतमपित्वा न जानतीत्याह नैतदिति नैते गुणाद्यभिमानिनो देवा आद्यंतवन्तः जडोपाधित्वात् अनाद्यंतं निरुपाधित्वा न विदंति हियस्मात्सु धियो विद्वांसः एवं विचार्य शब्दादध्ययनादिव्यापारादुपरमंति त्वामेव समाधि नोपासत इत्यर्थः तथा च श्रुतिः किमर्थं वियमध्येष्यामहे किमर्थं वयं यक्ष्यामहे इति नानुध्यायात् बहून् शब्दान्वाचो विग्लापनं हितम् इति स्मृतिश्च यदा ते मोहकलिलं बुद्धिर्व्यतितरिष्य

त्वं वायुरग्निरवनिर्वियदंबुमात्राः प्राणेंद्रियाणि त्वदयं चिदनुग्रहश्च सर्वं त्वमेव सगुणो विगुणश्च भूमन्नान्यत्वं दस्यपि मनोवचसानिरुक्तम् ४८ नैते गुणानगुणिनो महदादयो ये सर्वे मनः प्रभृतयः सह देवमर्त्याः आद्यंतवन्त उरुगाय विदंति हित्वा मेवं विमृश्य सुधियो विरमंति शब्दात् ४९ तत्ते हंतमनमः स्तुतिकर्मपूजाः कर्मस्मृतिश्चरणयोः श्रवणं कथायाम् संसेवया त्वयि विनैति षडंगया किं भक्तिं जनः परमहंसगतौ लभेत् ५० नारद उवाच एतावद्वर्णितगुणो भक्त्या भक्तेन निगुणः प्रह्लादप्रणतं प्रीतो यतमन्युरभाषत ५१ श्रीभगवानुवाच प्रह्लाद भद्र भद्रं ते प्रीतोऽहं ते सुरोत्तम वरदृणीष्वाभिमतकामपूरोऽस्य हं नृणाम् ५२ मामप्रीणत आयुष्मान् दर्शनं दुर्लभं हि मे दृष्ट्वा मां न पुनर्जतु रात्मानं तप्तु मे हति ५३ प्राणं तित्थय मां धीराः सर्वभावेन साधवः श्रेयस्कामा महाभागाः सर्वासामाशिषा पतिम् ५४

ति तदा गंत्यामि निर्वेदं श्रोतव्यस्य श्रुतस्य चेत्यादि ४९ उपसंहरति तदिति हे अहं त्वमनमः स्तुतिकर्मपूजाः प्रणिपातस्तुति सर्वकर्मार्पणानि कर्मचपरिचर्याचरणयोः स्मृतिश्च कथायां श्रवणं चैवं षडंगया सम्यक्सेवया विना परमहंसानां गतौ प्राप्ये त्वयि जनः कथं भक्तिं लभेत् यस्मादेवं भक्तिं विना न मोक्षः न च भक्तिः संसेवया विना अतः प्राकृष्टार्थितं त्वदास्ययोगमेव देहीति प्रकरणार्थः ५० एतावन्तो वर्णिता गुणायस्य यतमन्युः उपसंहृतकोपः ५१ कामान्पूरयतीति तथा यद्वा पुरुषार्थप्रवाहोऽस्मीत्यर्थः ५२ अप्रीणतः अप्रीणयतः तप्तुमपूर्णकामत्वेन शोचितुं ५३ प्राणं तितोषयंति ५४

अ०

१

३१

५४

त्वंतावन्मुक्तिगृहाण तांस्तुतत्त्वज्ञानमुनयः उपदेक्ष्यन्ति इति चेत्तत्राह प्रायेणेति नविमुमुक्षुर्विमुक्तिर्नैच्छामि तत्त्वान्यं कमपि प्रार्थय
 मामेव किमिति निर्बन्धासि इति चेदत आह त्वन्तोऽन्यमस्य जनस्थशरणं न पश्यामि ४४ नन्वेते स्त्रीसंभोगादिना सुखिन एव
 न कृपणास्तत्राह यदिति करयोः कंडूयनेन संघर्षणेनेव दुःखं यस्मिन् तर्हि दुःखत्वादेव ततो निर्विघ्नमुच्येरन् तत्राह कृपणाः
 कामुकाः बहुदुःखभाजोऽपि इह गृहमेधिसुखेन तृप्यन्ति अलमिति न मन्यन्ते कंडूतिवत् कामस्य दुःसहत्वात् ननु केचित् कंडू
 तिमपि सहते कामं चेत्तत्राह त्वत्पसादात्तुकश्चिद्धीर एव मनसि जं कामं विषहेत ननु सर्वे अत्रापि कंडूतिवदिति दृष्टांतः ४५
 ननु मौनादिभिः मोक्षसाधनैः फलमेव तेषामपि मुक्तिस्तत्राह मौनेति हे पुरुष अंतर्यामिन् ये मौनोदयोदश आपव-

प्रायेण देवमुनयः स्वविमुक्तिकामा मौनं चरन्ति विजनेन परार्थनिष्ठाः नैतान्विहाय कृपणान् विमु
 मुक्ता एको नान्यत्वं तदस्य शरणं भ्रमतोऽनुपश्ये ४६ यन्मैथुनादि गृहमेधिसुखं हितुच्छं कंडूयनेन क
 र्योरिव दुःखदुःखम् तृप्यन्ति ते ह कृपणा बहुदुःखभाजः कंडूतिवन्मनसि जं विषहेत धीरः ४७ मौ
 नव्रतं श्रुतं तपोऽध्ययनं स्वधर्मव्याख्यारहो जपसमाधय आपेवर्ग्याः प्रायः परं पुरुषते त्वजितेन्द्रि
 याणां वार्त्ता भवत्युत न वाऽत्र तुदांभिकानाम् ४८ रूपेण मे सदसती तव वेदसृष्टेर्बीजां कुराविव न चा
 न्यदरूपकस्य युक्ताः समक्षमुभयत्र विचिन्वते त्वां योगेन बन्धि मिव दारुषु नान्यतः स्यात् ४९

र्ग्याः अपवर्गहेतवः प्रसिद्धाः रहः विविक्तवासः तेषु प्रायशः अजितेन्द्रियाणां मिन्द्रियभोगाद्यर्थविक्रीणतां वार्त्ताः जीवनोपाया भवं
 ति दांभिकानां तु वार्त्ता अपि भवन्ति बानवादं भस्य अनियतफलत्वात् ४६ त्वज्ज्ञानं भक्तिं विना सकामैर्मौनादिभिर्न भवत्येवे
 त्याह रूपेण इति त्रिभिः बीजां कुराविव प्रवाहापन्ने इमे सदसती कार्यकारणे एव ते रूपे उपलक्षणभूते वेदेन सृष्टे प्रकाशितेन चा
 न्यत् स्वसमवेतं गौरत्वादिकमिव देवदत्तादेः कुतः अरूपकस्य प्राकृतरूपादिरहितस्य अतः युक्ताः संयता एव भक्तियोगेन प्रत्य
 क्षं त्वामुभयत्र कार्यकारणे चानुगतं पश्यति मथनेन दारुषु बन्धि मिव नान्यतः स्यात् तज्ज्ञानमिति शेषः यद्वा एतदुभयमन्य
 तः प्रधानपरमाण्वादेर्न स्यात् स एवेक्षतेत्यादि श्रुतेः अतस्त्वमेव कारणत्वात् सर्वत्रानुस्यूत इति ४७

भा.स.टी.

२५

किंच जिह्वा अवितृष्णासती भो अच्युत मामायतो मधुगादिरसस्तत आकर्षति उदरं तु क्षुधा संतप्तं सत् सद्य एव यत्किंचिदाहा
रमात्रं प्रतिचपलादृक् चक्षुः कर्मशक्तिः कर्मेन्द्रियाणिलुनन्ति ओदयन्ति ४० न केवलं महमेक एव एवं कष्टादशाभापन्नः किंतु म
हाजनोऽप्येवमेव किं शयति अतः सर्वजनं पालयेति प्रार्थयते एवमिति भवः संसार एव वैतरणीयमद्वारनदी तस्या मन्योऽन्यतो या
निजन्मादीनि तेभ्योऽतिभीतं स्वेषां परेषां च विग्रहेण यथा यथं वैरं मैत्रं च यस्य एवं मूढं जनं पश्यन् त्वं हे पारचर तस्याः पारे-
स्थित नित्यमुक्तं हेतेति अहो कष्टमित्येवमनुकंष्य अद्यपि पृहि वैतरणीमुत्तार्य पालये ४१ एकेन मया कथं सर्वे जनस्तारणी
य इति चेत्तत्राह को निति को नुते अत्र सर्वजनोत्तारणे प्रयासः न कोपि कुतः अस्य विश्वस्य भवसंभवलोपां नानुसत्तिस्मिति

जिह्वैकतोऽच्युत विकर्षति मावितृष्णा शिशोऽन्यतस्त्वगुदरं श्रवणं कुतश्चित् घ्राणोऽन्यतश्च पलदृक् च
चक्षुः कर्मशक्तिर्बलः स पत्य इव गेहपतिं लुनन्ति ४० एवं स्वर्मे निपतितं भववैतरण्या मन्योऽन्यजन्म
मरणाशनभीतभीतम् पश्यन् जनं स्वपरविग्रहवैरं मैत्रं हतेति पारचरपि पृहि मूढमद्य ४१ को न्व
व्रतेऽखिलगुरो भगवन् प्रयास उत्तारणोऽस्य भवसंभवलोपहेतोः मूढेषु वैमहदनुग्रह आर्त्तबंधो किं
तेन तेषु प्रियजनाननुसेवतां नः ४२ नैवोद्भिजे परदुरत्ययवैतरण्यास्त्वदीर्य गायनमहाऽमृतमग्न
चित्तः शोचेततो विमुखचेतस इन्द्रियाथमाया स्फुराय भरसुदहता विमूढान् ४३

संहाराणां हेतोः ततोऽपि किम् एतत्तदुष्करमिति भावः उचितं चेत्तदित्याह मूढे धिति लांचत्वदीयांश्च तारयिष्यामि इमं दुराग्रहं मा कृथा इति
चेत्तत्राह तव ये प्रियजनाः भक्ताः ताननुसेवमानानां नोऽस्माकं तेन उत्तारणेन किम् कोऽतिप्रयासोऽस्फुरवालकाहरेः कोऽन्यत्र तेऽस्मि
लगुरो भगवन् प्रयासः प्रहाद इत्यमुपमं च मिथो नराणामीशेन सरल्यमकरोदपनीयमायामिति ४२ वत्सप्रह्लादत्वांतावत्ता
रयिष्यामि तावतैव कृतार्थः स्याः किमनेन निर्वधेनेत्यत आह नैवेति हे परसर्वोत्तम त्वदीर्य गायनमेव महाऽमृतं तस्मिन्मयं चित्तं यस्य सोऽ
हं भववैतरण्याः नैवोद्भिजे किंतु विमूढान् शोचामि तानेवाह ततो महाऽमृतात् विमुखं चेतो येषाम् प्रत्युत इन्द्रियार्थनिमित्तं यन्मा
या स्फुरन्तदर्थं भरं कुटुंबादिभारसुदहतः ४३

अ.

क

२५

तदेवंकारणत्वेनातुगतः सन् मध्यतश्चत्वमेववर्त्तस इत्युक्तमेतदेवशुद्धसत्वस्यब्रह्मणोऽनुभवेनस्फुटयितुं तस्य प्रान्तनीमवस्थामाह
तस्मिन्नन्नेसंभवोयस्यसः कविब्रह्मा अतः पद्मादन्यदपश्यन् बीजमुपादानकारणभूतं त्वांस्वस्मिन् व्याप्तं संतमपि नाविंदत् युक्तं चै
तत् उह अहो अंकुरे जाते सति बीजं तदनुगतं कारणं एथ कृत्तयं नाम पुमान् पश्येत् ३४ भवदुपासनया तु स्वस्मिन्नेव दृष्टवानित्या
ह सत्विति परावृत्त्या जमाश्रितः सन् तीव्रेण तपसा ध्यानेन अनेन सन्मात्ररूपेणोपादानतया दर्शनमुक्तम् ३५ ईश्वरत्वेन च
दृष्टा कृतार्थोऽभवदित्याह एवमनेन प्रकारेण सहस्रमपरिमितानि यानि वदनादीनि ते राद्यं समृद्धम् मायामयं माया प्रधानं

तत्संभवः कविरतोऽन्यदपश्यमानस्त्वां बीजमात्मनितं तं स्वबहिर्विचिंत्य नाविंददृष्टशतमप्यनिम
ज्जमानो जातेऽंकुरे कथमुहो पलभेत बीजं ३६ सत्त्वात्मनो निरतिविस्मित आस्थितो ज्ञा कालेन तीव्रतपसा परि
शुद्धभावः त्वामात्मनीश भुवि गंधमिवाति सूक्ष्मं भूतेन्द्रियाशयमये विततं ददर्श ३७ एवं सहस्रवद
नांघ्रिशिरः करो रुनासास्यकर्णनयनाभरणायुधाढ्यम् मायामयं सदुपलक्षितं सन्निवेशं दृष्ट्वा
महापुरुषमापमुद विरिंच्यः ३८ तस्मै भवानुहय शिरस्तनुवंच बिभ्रद्देदुहावतिबलो मधुकैट
भारव्यो हत्वाऽनयत् श्रुतिगणान् स्तुरजस्तमश्च सत्त्वं तव प्रियतमां तनुमामनति ३९ इत्थं नृतिर्य
गृषिदेवस्य पावतारैर्लोकान् विभावयसि हंसि जगत्प्रतीपान् धर्ममहापुरुषपासि युगानुवृत्तं छन्नः
कलौ यदभवत् त्रियुगोऽथ सत्त्वम् ४० नैतन्मनस्तव कथा सुविकुठनाथ संप्रीयते दुरितदुष्टमसाधु
तोत्रम् कामातुरं हर्षशोकभयैषणान्तं तस्मिन् कथं तव गतिं विमृशामि दीनः ४१ सतां प्रपंचेनोपलक्षितः स

न्निवेशः पादादिरचनायस्यसः ४२ तदा च भवांस्तस्यानुग्रहं कृतवानित्याह तस्मादिति हयग्रीवमूर्त्तौ बिभ्रत्स नूरजस्तमोरूपौ मधुकै
टभारव्यो हत्वा तस्मै श्रुतिगणान् समर्पितवान् तत्र हेतुः सत्त्वमिति ४३ एकस्त्वमेवेत्यादिभिरष्टभिः श्लोकैर्यदुक्तं पक्षपातेन र-
क्षणं तद्विपक्षवधश्च सत्त्वोपाधिको न तु स्वत इति तदुपसंहरति इत्थमिति विभावयसि पालयसि हंसि घातयसि कलौ तु तन्न करो
षि यतस्तदा त्वं छन्नोऽभवः अतः त्रिष्वपि युगेषु विभावात्स एवं भूतस्त्वं त्रियुग इति प्रसिद्धः ४४ तदेवं भगवतस्तत्त्वं निरूप्य स्व
स्य चतुर्द्विचारायोग्यतां निवेदयन् प्रार्थयते नैतदिति त्रिभिः असाधुबहीर्मुखम् तीव्रं दुर्धरम् हर्षशोकभयैरीषणात्रयेण चान्तं
दुःखितमपित्वत्कथास्तनसंप्रीयते तस्मिन्नेव भूते मनसि सति कथं तव तत्त्वं विचारयामि ४५

भा.स.टी.

ननु यद्येतज्जगदहमेव तर्हि जगतो वैषम्येण मम वैषम्यमपि किन्न स्यात् इत्यत आह त्वं वै त्वमेवेदं सत् कार्यकारणात्मकं जगत् ननु
 त्वत्तः पृथक् भवांस्तु ततोऽन्यः आद्यंतयोः पृथगवस्थानात् यत् यस्मादेव मतोऽयमात्मीयः अयं पर इति या बुद्धिः सा अपार्थम्याया
 एव कार्यकारणाभेददृष्टान्तेन साधयति यद्यतः यस्य जन्म ईक्षणं प्रकाशश्च यस्मिन् निधनं च स्थितिश्च तद्देव अंष्टिर्बिजंकार
 णंतसुः कार्यंतयो र्यथा वसुकालमात्रत्वम् अयमर्थः कालशब्देन नीलत्वासाधारणयोगात् पृथ्वी वसुशब्देन वसुमात्रं भूतसूक्ष्मम्
 तत्र तरो र्यथा पृथ्वी मय बीजमात्रत्वम् तस्य च यथा भूतसूक्ष्ममात्रत्वम् एवं सर्वमपि कार्यकारणात्मकं जगत् परमकारणात्मकमे
 वेति तथा च पारमर्षसूत्रम् तदनन्यत्वमारंभणशब्दादिभ्य इति श्रुतिश्च वाचारंभणविकारो नाम धेयं मृत्तिकेत्येव सत्यम् इति
 ३१ तत्र तावदंते पृथगवस्थानं दर्शयति न्यस्येदमिति इदं जगत् आत्मनैवात्मनि निश्चिष्य स्वस्वमेवानुभवन्निश्चिष्यः सन् प्रल

त्वं वा इदं सदसदीश भवांस्ततोऽन्यो मायायदात्मपरबुद्धिरियं त्वपार्थी यद्यस्य जन्म निधनं स्थिति
 रीक्षणं च तद्देव वसुकालवदष्टित्वाः ३१ न्यस्येदमात्मनि जगद्विलयां बुद्ध्यां शेषे त्वना निजसू
 र्वानुभवो निरोहः योगेन मीलितदृगात्मनि पीतनिद्रस्तुर्ये स्थितो न तु तमो न गुणाश्च युंक्षे ३२
 तस्यैव तेव पुरिदं निजकालशक्त्या संचोदितप्रकृतिधर्मेण आत्मगूढम् अभस्य नंत शयनाद्विर
 मत्समाधेर्नाभेरभूत्स्वकणिकावटवन्महाऽञ्जम् ३३

गोदकमध्यशयनं करोषि तर्हि किं जीवस्येवमपि तमोवृ-
 त्तिरूपानिद्राऽस्ति न हि न हि योग एव तु बहिर्दृश्यभावसाम्यानिद्रोच्यत इत्याह योगेन मीलिते दृशौ येन आत्मना स्वरूपप्रकाशे
 न निपीतानिद्रायेन यतस्तुर्ये अवस्थात्रयातिरिक्ते स्वरूपे स्थितस्त्वं न तु सप्त इवात्मना तमोयुंक्षो न योजयसि न पश्यसि न
 जाग्रत् स्वप्नयोरपि गुणान्विषयांश्चेत्यर्थः ३३ इदानीं कारणत्वेनादावपि पृथगवस्थानं दर्शयन् मध्यतश्च त्वमेवेत्येतत्पंचयति च
 तुर्भिः यस्त्वमंभसि शेषे तस्यैव ते इदं जगत् वपुः स्वरूपं नान्यस्य यतस्त्वमध्यतोऽपि तस्य कथं भूतस्य निजया कालशक्त्या संचोदिताः
 प्रकृते र्यमाः सत्वादयो येन स्वरूपत्वे हेतुः अनंतशयनात् शेषपर्यंकात् विरमत्समाधिर्यस्य तस्य तव नाभेः सकाशात् एकार्णवो
 दके महाअं लोकपद्ममभूत् कथं भूतम् आत्मनित्वेव गूढं सत् स्वकणिकातः सूक्ष्मा दृढबीजात् महावट इव ३३ ७९

एतच्च त्वद्भूतपयामयाप्राप्तमितित्वद्भूतपार्श्वमेवमानयेत्याशयेनाह एवमिति यथात्वयाऽनुकंपितोऽस्मि एवंनारदेनात्मसा
 त्कृत्वा पूर्वमनुगृहीतः सोऽहं कथंचित्त्वद्भूतस्येवां विसृजामि कथंचित्तोऽनुगृहीतोऽस्मि प्रभव एवाहियुक्तः कूपस्तस्मिन्कामानभि
 तः कामयमानं जननिपतितमनुतस्यसंगात् प्रपतन्त्योऽहम् तदेवं त्वद्भूतस्य श्रीनारदस्यानुग्रहेण त्वया अत्यंतमनुकंपितोऽस्मि
 अयमेव च मम परमोऽनुग्रहः न पुनरिदमिति तुच्छं मत्प्राणरक्षणार्थं न चेदं त्वयामदनुग्रहार्थं कृतं किंतु हि अन्यार्थमित्याह
 भो अनंत यदेतन्मत्प्राणरक्षणं मां हंतुमुद्यतस्य मत्पितुर्वधश्च तदुभयं स्वभृत्यः ऋषिवाक्यमृतं सत्यं विधातुमहमिति मन्ये कु
 तः यद्यस्मात् असत् अयुक्तं विधित्सुः खड्गं प्रगृह्यावोचत् किं मदपरोमद्व्यतिरिक्तश्चैदीश्वरोऽस्ति तर्हि त्वामिदानीमवतु त

एवं जननिपतितं प्रभवहि कूपे कामाभिकाममनुयः प्रपतन्त्यसंगात् कृत्वा त्मसात्स्वरर्षिणा भग
 वन्गृहीतः सोऽहं कथंचित् विसृजेत वभृत्यसेवाम् २८ मत्प्राणरक्षणमनंतपितुर्वधश्च मन्ये स्वभृत्य
 ऋषिवाक्यमृतं विधातुम् खड्गं प्रगृह्यावदवोचदसद्विधित्सुस्त्वामीश्वरो मदपरोऽवतु कंहरामि २९
 एकस्त्वमेव जगदेतदमुष्य यत्त्वमाद्यतयोः पृथगवस्यसि मध्यतश्च सृष्ट्वा गुणव्यतिकरं निजमा
 ययेदं नानेव तैरवसितस्तदनुप्रविष्टः ३०

वक्रं शिरोऽहं हरामि इति पाठांतरेऽप्ययमेवार्थः यद्यदावोचत् तदा मत्प्राणरक्षणमिति वाऽन्वयः एतच्च सत्यं विधातुं निजभृत्यभाषि
 तमित्यत्रैव च बहुधा व्याख्यातम् २८ न चेदं पक्षपातेन रक्षणं हेत्यहननं च त्वयि स्वाभाविकम् किंतु मायागुणोपाधिकम् सर्वात्म
 के त्वयि स्वतस्तदयोगादित्याह एकइति एतच्च जगत्त्वमेवैकः यद्यतः अमुष्य आदावंते च पृथगवस्यसि विरामं करोषि सन्मा
 त्रतया कारणत्वेनावधित्वेन च वर्त्तस इत्यर्थः अतो मध्यतश्च त्वमेव कुतस्तर्हि भेदप्रतीतिस्तत्राह निजमायया गुणपरिणामा
 त्मकमिदं जगत् सृष्ट्वा तदनुप्रविष्टस्त्वं तैर्गुणैर्हेतुभूतैर्नानैव रक्षक इव हंते वच अवसितः प्रतीतः तदुक्तं स्कंधोपक्रमे निर्गु
 णोऽपित्यजोऽव्यक्तो भगवान् प्रकृतेः परः स्वमायागुणमाविश्य बाध्यबाधकतां गत इत्यादिना ३० ७५

भा.स.टी.
२७

किंच वर्तमानकालेऽपि न भोगादित्याह कुत्रेति श्रुतिः श्रवणं तदेव स्वरं यासुताः मृगतृष्णिकावत् मिथ्याभूताश्चाशिषः क अशेषा
णां रुजं रोगाणां विरोहः उद्भवस्थानं क्वेदं कलेवरम् एवं चेत्सर्वोऽपि जनः किं विरज्यते तत्राह यदपि यद्यपि इति एवं विद्वानयं ज
नः तथाऽपि न निर्विद्यते विरक्तो न भवति कुतः काम एवानलः तं मधुतुल्यैः स्वरवल्लवैः दुःसाध्यैरपि शमयन् कामाग्निशमनव्यग्रस्य
निर्वेदावकाशो नास्तीत्यर्थः यद्वा अचिंत्यमिदं तन्मायाचेष्टितमिति भावः २५ तर्हि त्वंकथं निर्विण्णोऽसि अनर्हेऽपि मयि प्रवृत्त
या त्वत्कृपयैवेत्याशयेनाह केति रजं सैव प्रभवो जन्म यस्य सः स संसृतं वा कुलविशेषणं तमो धिकं यस्मिन् तस्मिन् अस्मरा

कुत्राशिषः श्रुतिस्वरवामृगतृष्णिरूपाः क्वेदं कलेवरमशेषरुजं विरोहः निर्विद्यते न तु जनो यदपीति
विद्वान्कामानलं मधुलवैः शमयन् दुरापैः २५ काहं रजः प्रभव इति शतमोऽधिके स्मिन् जातः स्वरतर
कुले क्वतवानुकंपा न ब्रह्मणो न तु भवस्य न वैरमायायन्मोर्पितः शिरसि पद्मकरः प्रसादः २६ नैषा
परावरमतिर्भवतो ननु स्याज्जंतोर्यथात्मसकृद्दोजगत्स्तथाऽपि संसेवया स्वरतरारिव ते प्र
सादः सेवानुरूपमुदयो न परावरत्वम् २७

णां कुले जातोऽहं क्व क्वतवानुकंपा तामेवाह ब्रह्मादीनां शिरसि यो नै
वार्पितः स पद्मवत्सकलसंतापहरः करः प्रसादः पुरुषार्थरूपो मे शिरसि अर्पित इति यत्तु यत्तु यत्तु यत्तु यत्तु यत्तु २५ न च त्वया दमति चि
त्रमित्याह नैषेति एते ब्रह्मादय उक्तमा अयमस्मरुर्नीच इत्येषा परावरमतिः जंतोः प्राकृतस्य यथा तथा भवतो नैव स्यात् अत्र हेतुः जग
त आत्मनः सकृद्दृष्टं तर्हि सर्वत्र मत्प्रसाद एव रूपश्च किन्त्स्यात्तत्राह संसेवया तव प्रसादो भवति तत्र च सेवानुरूपं तत्तादि
च्छानुसारेण धर्मादीनामुदयो भवति एवं सत्यपि वैषम्याभावे दृष्टान्तः स्वरतरुर्यथा सेवकस्यैव संकल्पानुसारेण फलं ददाति
न च विषमस्तद्वत् न परावरत्वमत्र कारणमिति शेषः २७

अ.
९

२७

अतोऽन्यस्यरक्षकस्याभावात् संसारित्वाच्चनित्यसुक्तस्त्वमेवमांशरणागंतरक्षोतिप्रार्थयते मायेति द्वाप्याम् त्वदंशस्यपुंसोऽनुम
तेन ईक्षणरूपेण अनुग्रहेण मनः मनः प्रधानं लिंगं मायासृजति कथं भूता कालचोदिताः क्षोभिताः गुणाः यस्याः कथं भूतं मनः
कर्ममयं कुर्वद्भूपम् बलीयः दुर्जयम् छंदोमयं वेदोक्तकर्म प्रधानं च अजया जीवस्याविद्यया तद्गोचर्यमपि ताषोडश अराविका
रायस्मिन् यदेवं भूतं संसारचक्रात्मकं मनः तत्कोऽतितरेत् भो अज त्वदन्यः त्वत्तः पृथक्स्थितः त्वामभजन्नित्यर्थः २१ ननु म
मापि मायासंबन्धात् कर्तृत्वं यविशेषाच्च त्वत्तः को विशेष इत्यत आह स इति स्वधाम्ना चिच्छक्त्या नित्यं विजिता आत्मनो बु

मायामनः सृजति कर्ममयं बलीयः कालेन नोदितगुणानुमतेन पुंसः छंदोमयं यदुजयाऽपि ताषोडश
संसारचक्रमजकोऽतितरेत् त्वदन्यः २२ सत्त्वं नित्यं विजितात्मगुणः स्वधाम्ना कालो वशीकृतविसृज्य
विसर्गशक्तिः चक्रे विसृष्टमजये श्वर षोडशारे निष्पीड्यमानं सुपकर्षविभो प्रपन्नम् २३ दृष्टामया
दिवि विभोऽखिलधिष्य पानामायुः श्रियो विभव उद्धृतिर्या नृजनाऽयम् येऽस्मत्पितुः कु-
पितहासविजृम्भितभ्रूविस्फूर्जितेन ललिताः सतुते निरस्तः २४ तस्मादमूर्तनुभृता महमाशिषां
आयुः श्रियं विभवमौदियमाविरिंच्यात् नेच्छामि ते विलुलितानुरुविक्रमेण कालात्मनोपनयमां
निजमृत्युपार्श्वम् २५

देर्गुणा येन सहितं यतः कालः माया प्रेरकः अतएव वशीकृता विसृज्यानां कार्याणां विसर्गाणां सा
धनानां च शक्तयो येन अतः इक्षुदंडवन्निष्पीड्यमानं मासुपकर्षस्व समीपं नय २२ ननु तावल्लोकपालानां भोगान्मुंक्ष्वपित्र्यं वाराज्यं
मिदं दास्यामि किमिति संसारादुद्भिजसेतत्राह दृष्टा इति त्रिभिः श्रियः संपदः विभव उद्धवः आयुः रादयो दृष्टा इति काक्का तुच्छत्वमु-
क्तम् तदेवाह ये अस्मत्पितुः कोपहासविकृतभ्रूभंगमात्रेण विध्वस्ताः सच त्वयानिरस्तः २३ यस्मादेवं तस्मात् आशिषः भोगा
नृजः तत्परिपाकं विद्वान् अहं ऐन्द्रियं इंद्रियैर्भोग्यम् ब्रह्मणो भोगमभिव्याप्य किमपि नेच्छामि ते कालात्मना उरुविक्रमेण विलु-
लितान् विध्वस्तानणिमादीनपि २४

भा.स.टी.

२५

ननुदुःखैस्तप्तस्यतत्प्रतीकारोक्तोकेप्रसिद्ध एव किमन्यद्वास्यादिनातत्राह बालस्येति भोचृसिंह तप्तस्यतत्प्रतिविधिः दुःखप्रतीकारः इह
 लोके योऽजसादृष्टः सत्वयोपेक्षितानां तावदेवक्षणमात्रमेव नत्वात्यंतिकः तदेवाह बालस्यपितरौ शरणं रक्षकाविहनभवतः ताभ्यां पा
 त्यमानस्यापितस्यदुःखदर्शनात् क्वचिदजीगर्तादिषु ताभ्यामेव तद्वददर्शनाच्च न चार्त्तस्यरोगिणः अगदमौषधं शरणं कृतेऽप्योषधे
 मृत्युदर्शनात् न चोदन्वतिसमुद्रेमज्जतः पुंसो नौः शरणम् तथा सहमज्जनदर्शनात् अतस्त्वमेव शरणमित्यर्थः अथ चैवं काकाव्याख्ये
 यम् तप्तस्यतत्प्रतिविधिर्यद्दृष्टावत्यसिद्धः सत्वदुपेक्षितानां किमंजसेष्टः अपितुनेष्ट एव यद्वा यस्तावदिह प्रतिविधिः इष्टः सकि

बालस्यनेह शरणं पितरौ नृसिंह नार्त्तस्य चागदमुदन्वतिमज्जतो नौः तप्तस्यतत्प्रतिविधिर्यद्दृष्टांजसे
 दृस्तावदिभोतनुभूतां त्वदुपेक्षितानाम् १९ यस्मिन् यतो यर्हि येन च यस्य यस्माद्यस्मै यथा यदुत यस्त्व
 परः परो वा भावः करोति विकरोति पृथक् स्वभावः संचोदितस्तदखिलं भवतः स्वरूपम् २०

मंजसानेवांजसेत्यादियोज्यम् बालस्येत्यादिपूर्वदेव १९ ननु क्वचित्कुतश्चित् केनचित् कदाचित् कश्चित् रक्षकोऽपि दृश्यत एव
 त्याशंक्य तत्रापितत्तद्रूपेण त्वमेवरक्षक इत्युरीकृत्य तस्यैव सर्वात्मितामाह यस्मिन्निति अपरोऽर्वाचीनः पित्रादिः परो ब्रह्मा
 दिर्वाभावः कर्त्तान्तत्कारकैर्यद्यत्करोति तत्सर्वं भवत एव स्वरूपं ननु पृथक् यस्मिन् अधिकरणे यतो निमित्तात् यर्हि यस्मिन्का
 लयेन करणेन येन हेतुकर्त्तृसंचोदितश्च यस्य संबन्धियस्मादुपादानात् यस्मै संप्रदानाय यदीप्सिततमम् यः कर्त्तेत्येवं सप्तविभक्त्यर्थः
 यथा येन प्रकारेणेति क्रियाविशेषणभूतानामवयवानामर्थाः पृथक् स्वभावः सत्त्वादिप्रकृतिः करोति उत्पादयति विकरोति रूपांतरं नयतीति २०

त्वं चेद्विभोषितर्ह्यजामीति चेत्तत्राह नाहमिति भो अजित ते अस्मादूपात् अहं न विभोमि कथं भूतात् आस्यं च जिह्वा च अर्कसदृशनेत्रा-
णि च भ्रुकुटी नारभस आदोपश्च उग्रादंष्ट्राश्च एतानि भयानकानि यस्मिन् तस्मात् अत्र मय्यः स्वजो यस्मिन् तदत्र स्वकृ तस्मात् क्षतजा-
क्ताः केसरा यस्मिन् शंकुवदुन्नतौ स्तब्धौ कर्णौ यस्मिन् तच्च तच्च तस्मात् निर्हादेन भीतादिगिभायस्मात् अरीन् भिदंतीति अरिभिर्दि-
तानि नखाग्राणि यस्मिन् एवं भूतादपि ते रूपादहं न विभोमि १५ महद्भयं त्वन्यदस्तीत्याह वस्तोऽस्मीति दुःसहं यदुग्रं संसारचक्रे कदन-
दुःस्वतस्मादहं वस्तोऽस्मि तत्र च ग्रसतां हिंसाणां मध्ये स्वकर्मभिर्बद्धः सन् प्रणीतः निक्षिप्तोऽस्मि हे कृपणवत्सल हे उशत्तम कदानु त्वं प्रीतः
सन् अपवर्गभूतं शरणं तवांघ्रिकमलं प्रतिवह्यसे मामावह्यसि १६ दास्ये सति मत्प्रीतिरिति चेत्तर्हि नाना योनिषु क्लिश्यमानस्य मम दा-

नाहं विभोम्यजित तेऽतिभयानकास्य जिह्वाः कर्णे च भ्रुकुटी रभसोऽग्रदंष्ट्रात् अत्र स्वजः क्षतजः केसर-
शंकुकर्णौ निर्हादं भीतदिगिभादरिभिर्नखाग्रात् १५ वस्तोऽस्म्यहे कृपणवत्सल दुःसहोऽग्रं संसार-
चक्रकदनाद् ग्रसतां प्रणीतः बद्धः स्वकर्मभिरुशत्तमतेऽघ्निमूलं प्रीतोऽपवर्गशरणं व्हयसे कदाचु १६
यस्मात्प्रियाप्रियवियोगसंयोगजन्मशोकाग्निना सकल योनिषु दत्तमानः दुःखौषधं तदपि दुःखम-
तद्वियाऽहं भूमन् भ्रमा मि वदमेतव दास्ययोगम् १७ सोऽहं प्रियस्य सुहृदः परदेवताया लीला कथास्त-
वनृसिंहविरच्यगीताः अंजस्ति तस्यै नुगृणन् गुणविप्रमुक्तो दुर्गाणि ते पदयुगालयहससंगः १८

स्य ज्ञानाभावात्त्वमेव तदुपदिशेति प्रार्थयते यस्मात्प्रियैरप्रियैश्च यथासंख्यं वियोगसंयोगाभ्यां जन्मस्य तेन शोकाग्निना सकल योनि-
षु दत्तमानोऽस्मि दुःखस्य प्रतीकारः कार्य इति चेत्तत्राह दुःखस्योषधं प्रतीकारः तदपि दुःखमेव एवमपि अतद्वियादेहाद्यभिमानेन सु-
त्वामि अतः हे भूमन् विभोमेतव दास्यरूपं योगं निस्तारोपायं वद १७ ननु दास्ययोगेन प्रवृत्तस्यापि तदंतराय भूतानां पूर्वोक्तना-
नादुःखानां कुतः परिहारस्तत्राह सोऽहं त्वदासः सन् भो नृसिंह तव लीला कथा अनुगृणन् दुर्गाणि महादुःखान् अंजसाति तर्मितरामि-
नगणयिष्यामीत्यर्थः तत्र हेतुः गुणैरागादिभिर्विशेषेण प्रमुक्तः सन् तत्कुतः ते पदयुगमेवालयोयेषां भक्तानां ते एव हं सा ज्ञानिनः
तैः संगो यस्य मम सोहम् कथं भूतस्य कथास्तत्राह प्रियस्येत्यादिकुतो ज्ञाताः विरिच्येनगीताः तत्संप्रदायप्रवृत्ताः तथाचाथर्वणीशु-
तिः देवाहवैजपतिमब्रुवन् इत्यादि दास्ये प्रवृत्तस्य भगवदनुग्रहेण संसंगः ततो वीतरागतया भगवद्गुणानुवर्णनं ततश्च न दुःख-
भिर्भवः स्यादिति वाक्यार्थः १८

भा.स.टी.

तर्हि किं धनाद्यर्पणेन संमानं प्राकृतद्वयभगवानपेक्षतेनेत्याह नैवेति अयं प्रभुरीश्वरः अविदुषोऽल्पकाज्जनात् मानं पूजामात्मनोऽर्थेन वृ
णीतेनेच्छति यतो निजलाभेनैव पूर्णः तर्हि पूजानेच्छत्येव तत्राह करुणः कृपालुः अतो वृणीते च तत्र हेतुः यद्यदिति ययमानम् य
द्वा यद्यस्मात् यद्येन धनादिना भगवते मानं विदधीत तदेवात्मने भवति नान्यत् यथासुरेव कृतैव तिलकादिश्रीः शोभाप्रतिबिम्बस्य भ
वति न तु साक्षात्तस्यैव कर्तुं शक्यते तद्वत् ११ यस्मादेवं भगवान् भक्त्यैव तुष्यति तस्मादहं नीचोऽपि विगतविक्रवः गतशंकः सन् ईश्वर
स्य महिमा हिमानम् यथा सर्वभयत्नेन स्वमनीषाऽनुसारेणानुवर्णयामि अजानतोऽपि स्तुतिकरणे हेतुमाह येनैव महिम्ना अनुव
र्णितेन अविद्यया संसारमनुप्रविष्टः पुमान् पूयेत मुख्येत् तत् महि अन्यस्य तथा शोधकत्वाभावात् इत्यर्थः १२ तदेवमात्मनः स्तु

नैवात्मनः प्रभुरयं निजलाभपूर्णे मानं जनादविदुषः करुणो वृणीते यद्यज्जनो भगवतैविदधीत मानं
तच्चात्मने प्रतिसुरवस्य यथासुखश्रीः ११ तस्मादहं विगतविक्रव ईश्वरस्य सर्वात्मना महिगृणामि यथा
मनीषम् नीचोऽजयागुणविसर्गमनुप्रविष्टः पूयेत येन हि पुमाननुवर्णितेन १२ सर्वेद्यमी विधिकरा
स्तव सत्त्वधाम्नो ब्रह्मादयो वयमिवेशनचो द्विजंतः क्षेमाय भूतय उतात्मस्मरवाय चास्य विक्रीडि
तं भगवतोरुचिरावतारैः १३ तद्यच्छमन्त्युमस्मरश्च हतस्त्वयाऽद्य मोदेत साधुरपि वृश्चिकसर्पहत्या
लोकाश्च निर्द्वितीमिताः प्रतियंति सर्वेरूपं नृसिंहविभया यजनाः स्मरन्ति १४ तावनधिकारं परित्यजेदानीं तं स्तु

वन् क्रोपोपसंहारं प्रार्थयते सर्वेहीति द्वाभ्याम् भो ईश अमो उद्भिजंतो विभ्यंतः सर्वे ब्रह्मादयः सत्त्वमूर्तेस्तव विधिकराः त्वन्नियोग
कर्त्तारो भक्ता एव नान्ये न च वयमस्मरा इव वैरभावेन एते भक्ताः किंतु श्रद्धयैव तवरुचिरेव तारैर्विविधं क्रीडनमस्य विश्वस्य क्षेमा
दिप्रयोजनाय न तु भयोत्सादनाय १३ तत्तस्मादेषां भयपरिहाराय मन्त्युयच्छ उपसंहर यदर्थमयं मन्त्युः सचास्मरः साधूनां संतो
षार्थं अद्य अधुनैव हतः अतः परं क्रोधेन कार्याभावात्तनियच्छ नन्वन्त्येषां वधेन साधुः किं मोदेत तत्राह वृश्चिकादेः परोपद्रव
कारिणोऽन्यतो जातया हत्या वधेन तस्यैव तद्रज्जातमिति साधुरपि मोदेतैव तर्हि बहूनां स्मरवावहत्वात् अमुं क्रोधं न त्यजामी
ति चेत्तत्राह लोकाश्च निर्द्वितीमिताः प्राप्ताः संतः प्रतियंति क्रोधोपसंहारं प्रतीक्षन्ते तर्हि जनानां पुनर्भयाभावाय मन्त्युधारयामी
ति चेत्तत्राह रूपमिति विभया यभयनिवृत्त्यै एतद्रूपस्मरणादेव भयनिवृत्तेर्न मन्त्युधारणेन कृत्यमस्तीत्यर्थः १४ ७९ ७९ ७९

स्वस्मिन्निवसमस्तोषुतल्पाः मृतदृष्टये प्रह्लादस्तोतिसत्यद्यौर्द्विचत्वारिंशताहरिम् । तत्रतावदात्मनोभगवत्स्तु तावनधिकारमिवाशं
 क्वाधिकारं संभावयन्नाह ब्रह्मादय इति पंचभिः मुनयो मननशीलाः सिद्धाज्ञानिनोऽपि कथं भूताः सत्त्वैवैकस्मिंस्तानो विस्तारो यस्याः
 सामतिर्येषां तथाविधा अपि वचसां प्रवाहैरपि तथा बहुभिर्वक्ष्यमाणैर्गुणैरपि यमाराधयितुं न पिबुः न पूर्णाः न शक्ता इत्यर्थः सहरिर्मे
 मम कथं तोषं प्राप्नुमहीति तत्र हेतुः उग्रजातेः उग्रायोरा आसुराजातिर्यस्य । एवं हरितोषणे स्वस्या योग्यता माशंक्य योग्यतां संभाव
 यति मन्य इति द्वाभ्याम् अभिजनः सत्कुले जन्मरूपं सौंदर्यम् श्रुतं पांडित्यम् ओजः इन्द्रियनेपुण्यं तेजः कांतिः प्रभावः प्रतापः पौ
 रुषमुद्यमः बुद्धिः प्रज्ञायोगोऽष्टांगः एते धनादयो द्वादशापि गुणाः परमस्य पुंसः आराधनाय न भवन्ति हियतः केवलाभक्त्येव ननु

प्रह्लाद उवाच ब्रह्मादयः सूरगणा मुनयोऽथ सिद्धाः सत्त्वैकतानमतयो वचसां प्रवाहैः नाराधितुं
 पुरुगुणैरधुनापि पिबुः किंतो भुमर्हति समे हरिः उग्रजातेः । मन्ये धनाभिजनरूपतपः श्रुतौ जस्तेजः प्र
 भावबलपौरुषबुद्धियागाः नाराधनाय हि भवन्ति परस्य पुंसो भक्त्या तु तोष भगवान् गजयूथपायः ।
 विप्राद्विषड्गुणयुतादरविंदनाभपादारविंदविमुरवात् श्वपचं वरिष्ठम् मन्येत दर्पितमनो वचने हितार्थं
 प्राणापुनाति स कुल न तु भूरिमानः १०

गजैश्चायतुषोऽभवत् । एवं भक्त्येव केवलाधनादि द्वादशगुणवर्जितयाः पिहरेस्तोषः संभवतीत्युक्तम् । इदानीं भक्तिं विना नान्यत्किंचित्त
 तोषहेतुरित्याह विप्रादिति पूर्वोक्ता धनादयो द्विषद् द्वादशगुणास्तैर्युक्तात् विप्रादपि श्वपचं वरिष्ठं मन्ये यदा सनत्सुजातोक्ता द्वा
 दशज्ञानादयोगुणादृष्ट्याः तदुक्तम् ज्ञानं च सत्यं च दमः श्रुतं च त्वा मात्सर्यं ही स्ति तिक्षाऽनसूया यज्ञश्च दानं च धृतिः शमश्च म
 हाव्रता द्वादशब्राह्मणस्येति कथं भूतात् विप्रात् अरविंदनाभस्य पादारविंदविमुरवात् कथं भूतं श्वपचं तस्मिन् अरविंदनाभे
 अर्पिता मन आदयो येन तम् ईहितं कर्म वरिष्ठत्वे हेतुः स एव भूतः श्वपचः सर्वकुलं पुनाति भूरिमानो गवो यस्य स तु विप्रः आत्मा
 नमपि न पुनाति कुतः कुलम् यतो भक्तिहीनस्य एते गुणा गर्वायैव भवन्ति न तु रक्षन्त्ये अतो हीन इति भावः १०

भा. स. टी.

३४

नोऽस्माकं भक्तानां हेशरणद आश्रयप्रद सर्वेषां लोकानां शर्ममंगलमेतद्भुतं रूपमद्यैव दृष्टम् नतु पूर्वम् विधिकरः किंकरः ५६ इ
तिसप्तमे टीकायामष्टमोऽध्यायः ८ नवमे ब्रह्मणा भोत्या चोदितोऽस्मरबालकः कोपं प्रशमयन्नस्तौ नृसिंहमतिभीषणम् १ उ
ग्रोऽप्यनुग्रहवायं स्वभक्तानां नृकेसरी कैसरी वस्त्रपोतानां मन्येषां सुग्रविग्रहः २ इत्याद्यागमोक्ता भक्तानुकेपिता माह एवमि
तिसप्तभिः एवं दूरत एवास्थितास्तुवतः मत्पुना संरंभ आवेशो यस्य तम् उपसमीपे गतुं नाशक्नुवन् ३ श्रीः लक्ष्मीः देवैः प्रेषिताऽपि

विष्णुषार्वदाकृतः अद्यैतद्द्वारिनररूपमद्भुतं ते दृष्टं नः शरणद सर्वलोकशर्म सोऽयं ते विधिकर ईश
विप्रशप्तस्तस्येदं निधनमनुग्रहाय विद्मः ५६ इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे प्रह्लादानु
चरिते देववधे नृसिंहस्तवो नाम अष्टमोऽध्यायः ८ नारद उवाच एवमुवाच सः सर्वे ब्र
ह्मरुद्रपुरःसराः नोपेतुमशक्नुमस्तु संरंभं सद्गुरासदम् १ साक्षाच्छ्रीः प्रेषिता देवैर्दृष्ट्वा तन्महद
द्भुतम् अदृष्ट्वा श्रुतपूर्वत्वात्सानोपेयाय शंकितः २ प्रह्लादं प्रेषयामास ब्रह्मावस्थितमतिके तात
प्रशमयोपेहि स्वपित्रे कुपितप्रभुम् ३ तथेति शनैर्कैराज नृमहाभागवतोऽर्भकः उपेत्य भुविकाये
न ननाम विधत्ता जलिः ४ स्वपादमूले पतितं तमर्भकं विलोक्य देवः कृपया परिपुतः उत्थाप्य तच्छ्री
मयि दधात्करावुज्जकालाहिविब्रस्तधिया कृताभयम् ५ सतत्करस्पर्शधुताखिलाश्रमः सपद्यभि
व्यक्तपरात्मदर्शनः यत्पादपद्मे तद्दिनिर्वृतो दधौ तद्दृष्ट्यन्तनुः किन्नरदृष्टलोचनः ६ अस्तौ पीद्वरि
मेकाग्रमनसा स समाहितः प्रेमगद्गदया वाचा तन्व्यस्तद्दृष्ट्यक्षणाः ७

महद्भुतं दृष्ट्वा शंकितः सतीतं नोपजगाम अद्भुतत्वे हेतुः अदृष्टेति २ उपेहि उपगच्छ ३ ४ काल एवाहिः तस्मात् विब्रस्ता धीर्येषां
तेषां कृतमभयं येन तत्करावुज्जम् ५ तस्य श्रीचरितं सिंहस्य करस्पर्शेन धुतं निरस्तमखिलमश्रमं यस्य सपदि तत्क्षणमेव अभिव्यक्त
मपरोक्षीभूतं परात्मदर्शनं ब्रह्मज्ञानं यस्य निर्वृतः स नृदृष्टिदधौ तद्दृष्ट्यन्तरो मां चिता तनुयस्य किन्नं प्रेमार्द्रं तत्तुयस्य अश्रूणि
लोचनयोर्यस्य परमपुरुषार्थतया दधौ न साधनत्वेनेत्यर्थः ६ सुसमाधिमेवाह तस्मिन्नेव न्यस्तं तद्दृष्ट्यमीक्षणं च येनेति ७

अ०

८

३४

प्रजापतयोऽपितदवलोकिताः प्रोचुः हेपरेशतेत्वया अभिमृष्टाः प्रजासृष्टौ प्रेरिता वयं प्रजेशायेन निषिद्धाः संतः प्रजानसृजामः
 स एषः भिन्नवक्षोयस्य तु निश्चितं शोते मृतः अतः परं प्रजाः सृजाम इति ह्यंतः प्राहुः हे सत्वमूर्ते तवायमवतारो जगतो मंगलं मंगला
 र्थम् ४९ गंधर्वा अपितदवलोकिताः प्रोचुः हे विभो वयं ते त्वदीयानननर्त्तकाः नाट्ये नृत्ये गायकाश्च येन स्वाधीनाः कृताः कथं मृतेन
 वीर्यं शौर्यं बलं शक्तिः ताभ्यामोजः प्रभा वीर्यस्य तेन स एष भवता इमां दशां मृतिं नीतः उचितं चैतदित्याहुः किमिति ५० भवापवर्गसं
 सारनिवर्त्तकं तव चरणमाश्रिताः आश्रयणे हेतुः यद्यस्मात् साधूनां हृदि भयजनकत्वेन शोतेति षोडशोऽति तथा स एष अस्मरस्त्वया

प्रजापतय ऊचुः प्रजेशा वयं ते परेशा भिमृष्टानयेन प्रजावै सृजामो निषिद्धाः स एष त्वया भिन्नवक्षा
 नुरोते जगन्मंगलं सत्वमूर्तेऽवतारः ४९ **गंधर्वा ऊचुः** वयं विभो तेन रनाट्यगायका येनात्मसादी
 र्थं बलोजसा कृताः स एष नीतो भवता दशामिमां किमुत्पथस्थः कुशलाय कल्पते ५० **चारणा ऊचुः**
 हरेत वाघिपंकज भवापवर्गमाश्रिताः यदेष साधुत्वे च्छयस्त्वयाऽस्मरः समापितः ५१ **यक्षा ऊचुः**
 वयमनुचरमुख्याः कर्मभिस्ते मनोज्ञैस्तद्दृष्टिस्तेन प्रापिता वाहकत्वम् स तु जनपरितापतत्कृतं
 जानता ते नरहर उपनीतः पंचतां पंचविंश ५२ **किंपुरुषा ऊचुः** वयं किंपुरुषास्त्वतु महापु
 रुष इश्वरः अयं पुपुरुषो नष्टो धिक्कृतः साधुभिर्यदा ५३ **वैतालिका ऊचुः** सभास सत्रेषु
 तवामलयशो गीत्वा सपर्यामहतीं लभामहे यस्तां व्यनैषां शमेषु दुर्जनो दिष्ट्या हतस्ते भगवन् यथा
 मयः ५४ **किन्नरा ऊचुः** वयमीश किन्नरगणास्तवानुगादिति जेन विधिमुनाऽनुकारिताः
 भवता हरे सृजिनोऽवसादितो नरसिंहनाथ विभवाय नो भव ५५ **समापितः अंतर्नीतः ५१ मनोज्ञैः कर्मभिः**

नुचरेषु मुख्याः ते वयं दितिस्तेन शिविका वाहकत्वं प्रापिताः पंचतां मृत्युं हे पंचविंश चतुर्विंशति तत्त्वनि यामक ५२ किंपुरुषास्तु त्वां स्तोतुं के वयं
 वरा इत्याहुः वयमिति वयं किंपुरुषाः तुच्छप्राणिनः त्वं तु महान् अद्भुतमभावः पुरुषः नन्वयं महान् दैत्यो हत इति किं न वर्यत इत्याशंक्य कियद्
 तदित्याहुः अयमिति यदा साधुभिर्भगवद्भक्तैः स्तिरस्कृतस्तदेव नष्ट इति ५३ सत्रेषु यज्ञेषु तव अमलचरित्रं गीत्वा महतीं सपर्याधनादिसंप-
 न्तिम् सत्वया हतः एतद्दिष्ट्या भद्रं कृतम् ५४ अमुना दिति जेन विधिं निर्मूल्यकर्म अनुनिरंतरं कारिताः अतः परं नः विभवाय समृद्धये भव ५५

भा.स.टी.

२३.

ऋषयस्तुतपः प्रवर्त्तनेनास्माकं महाननुग्रहः कृत इत्याहुः त्वं नो यदा त्वपरमं ध्यानलक्षणं तपः परमत्वे हेतुः आत्मनस्तव तेजः प्रभावरूपम्
तदेवाहुः येन तपसा आत्मनि लीनमिदं विश्वं ससर्ज सृष्टवानसि तत् असुनादेत्येन विप्रलुप्तं कुंठितं सत् हे शरण्यपाल अद्य रक्षाः
थं गृहीते नानेन वपुषा पुनरपि तपः कुरुतेत्यनुज्ञातवानसि तस्मै तेन मइत्युत्तरश्लोकचतुर्थपादस्यानुषंगः ४३ पितरस्तु आदौ
द्वरणेन परमोपकारिणश्चानृसिंहं प्रणमंति आद्वानिश्च द्वायुक्ता निपिंडादीनि नोऽस्मभ्यं पुत्रैर्दत्तानि प्रसभं बलात् यः स्वयम
धिकृत्य बुभुजे किंच तीर्थस्नानसमये दत्तं तिलोदकमप्यपि वत् तानि पिंडान्युदकानि च तस्योदराद्य आर्च्छत् आस्तवान् क

ऋषय ऊचुः त्वं नस्तपः परममात्ययदा त्वतेजो येनेदमादिपुरुषात्मगतं ससर्ज तद्विप्रलुप्तमसु
नाऽद्य शरण्यपाल रक्षागृहीतवपुषा पुनरन्वमस्थाः ४३ **पितर ऊचुः** आद्वानि नोऽधिबुभु
जे प्रसभं तनृजैर्दत्तानि तीर्थसमयेऽपि तिलांबसभ्यः तस्योदरान्नखविदीर्णविपाद्य आर्च्छन्तस्मै
नमो नृहरयेऽखिलधर्मगोप्त्रे ४४ **सिद्धा ऊचुः** यो नो गतियोगसिद्धामसाधुरहारपीद्यो
गतपो बलेन नानादप्येतन्नरे वै निर्दिदारतस्मै तुभ्यं प्रणतास्मो नृसिंह ४५ **विद्याधरा ऊचुः**
विद्यां पृथक्धारणयाऽतुराद्वा न्यषेधदत्ता बलवीर्यहृत् स येन संख्येयपशुवद्धतस्तमायानृसि
हं प्रणतास्मानित्यम् ४६ **नागा ऊचुः** येन पापेन रत्नानि स्त्रीरत्नानि हृतानि नः तद्
क्षः पाटनेनासादत्तानंदनमोस्तुते ४७ **मनव ऊचुः** मनवो वयं तव निदेशकारिणो हि
ति जेन देव परिभूतसेतवः भवतारवलः स उ पसंहृतः प्रभो करवामतं किमनुशाधिकिकरान् ४८

थं भूतात् नरे वै विदीर्णा विपायस्य तस्मात् वपाविदारणस्य तद्गतपिंडोद्वरणमेव फलमिति भावः ४४ योगसिद्धा गतिमणिमा
दिमिहिम् नाना अनेके दर्पायस्य तंतस्मै तुभ्यं नतास्मो वयम् ४५ तं त्वा मुद्दिश्य विद्यामंतर्धानादिलक्षणा मनुग्राह्यं संप्राप्तं
यो बलवीर्यहृत् अस्मान्यषेधत् स भवता संख्येयुद्धे हतः तं त्वां प्रणताः स्म ४६ रत्नानि फणास्फुटितानि तथा स्त्रीरत्ना
नि च उत्तमाः स्त्रियः आसारूपा मस्माकं च दत्त आनंदो येन तत्संबोधनम् ४७ नृसिंहेनावलोकितः संतो मूर्ध्नि बिद्धांज
लयो मनवः प्रोचुः मनवो वयं धर्मपालकाः परिभूताः सेतवो वर्णाश्रमधर्ममर्यादायेषां ते अनुशाधि अनुशिष्य ४८

अ.

८

२३.

३० गंधर्वाप्सरसश्चारणाश्चेत्यर्थः ३१ नरशार्दूलं पुरुषोत्तमम् ३२ ब्रह्मादयो नृसिंहस्य शंकया कुलचेतसः आरादेवास्तु वनसप्तदश-
श्लोकैः पृथक् पृथक् हे अनंतं अनंतं त्वां प्रसादयितुं मनंताय नतोऽस्मि अनंतत्वे हेतुः दुरंताः अनंताः शक्तयो यस्य तत्कृतः विचित्रा-
णि वीर्याणि प्रभावा यस्य तत्किमर्थम् पवित्राणि श्रवणमात्रेण शोधकानि कर्माणि यस्य विचित्रवीर्यत्वमेवाह विश्वस्येति संदधते सम्य-
ककुर्वते एवमपि अव्ययात्मने अग्रच्युतस्वरूपाय ३३ रुद्रस्तु तत्कोपकालाभिज्ञो नायं कोपावसर इति तं प्रार्थयते कोप इति सह-
स्रयुगांतस्तव कोपस्य कालः कोपायोग्यश्चायं काल इत्याह अत्यकः अत्यल्पः अक्षरोहतः अतः कोपानि घृत्या प्रह्लादं माहिंसीरित्याह

तत्रोपव्रज्य विबुधा ब्रह्मेन्द्रगिरिशादयः ऋषयः पितरः सिद्धा विद्याधरमहोरगाः ३४ मनवः प्रजानां प-
तयो गंधर्वाप्सरचारणाः यक्षाः किंपुरुषास्तात वैतालाः सिद्धकिन्नराः ३५ तैविष्णुपार्षदाः सर्वे स्रनंद-
कुमुदादयः मूर्ध्नि बिद्धांजलिपुटा आसीनंतीव्रतेजसम् ईद्विरेनरशार्दूलं नातिदूरचराः पृथक् ३६
ब्रह्मोवाच नतोऽस्म्यनंताय दुरंतशक्तये विचित्रवीर्याय पवित्रकर्मणे विश्वस्य सर्गस्थितिं सं-
यमान्गुणैः स्वलोलायां संदधतेऽव्ययात्मने ३७ श्रीरुद्र उवाच कोपकालो युगांतस्तह-
तोऽयमक्षरोऽल्पकः तत्सु तं पात्स्य पसृतं भक्तं ते भक्तवत्सल ३८ इन्द्र उवाच प्रत्यानीताः
परमभवता त्रायतानः स्वभागादेत्याक्रांतं हृदयं कमलत्वं हृहं प्रत्यबोधि कालग्रस्तं कियदिदम्
हो नायश्च शूषतां ते मुक्तिस्तथा न हि बहुमतानारसिंहा परैः किम् ३९

तत्कृतमिति यद्वा अकालेष्यं कोपोऽ

स्य भक्तस्य रक्षणार्थमिति चेत् तर्हीदानीं कोपं त्यक्त्वा इमं पाहीत्यर्थः ४० इन्द्रस्तु नास्माकं हविर्भागादिलाभः पुरुषार्थः किंतु त्वत् परि-
चर्यैव भवता पुनरनेन संरंभेण स्वकार्यमेव साधितं तस्य च सिद्धत्वा दुपसंहरेन क्रोधमित्याशयेनाह हे परम नोऽस्मान् त्रायतार-
क्षता भवता स्वीया एव भागादेत्यात् प्रत्याहृताः अंतर्गामीणस्तवैव यज्ञेषु भोक्तृत्वात् अस्मदीयं हृदयं कमलत्वं हृहमेव एतावत्स-
र्यं तं भयहेतुत्वेनास्मत्स्मृतिपथे नित्यं स्थितेन दैत्येनाक्रांतं व्याप्तं सत् प्रत्यबोधि भयापाकरणेन विकासनीतम् ननु तव त्रैलोक्येष्व-
र्यसाधनार्थं मयमुद्यम इति चेत् तत्राह कालग्रस्तमिति तेषां हेनारसिंह नरस्य सिंहस्य चाकाराभ्यामाविर्भूत अपरैः स्वर्गादिभिः किम् ४१

भा.स.टी.

दैत्यवधमुक्तातद्भूतवधमाह द्वाभ्यां संरंभे णदुःप्रेक्ष्याणि करालानिलोचनानियस्य असृजोरक्तस्य लवैर्विदुभिः रक्ताः सिक्ताः अतएव
अरुणाः केसरा आननंचयस्यसः कदव द्विपहृत्ययागजवधेन हरिः सिंहो यथा एवंभूतस्तस्याननचरान् अहन्मिषुत्तरेणान्वयः अं
त्राणांमालाकंदेविद्यतेयस्य ३० नखांकुरैस्त्यादितत्तत्सरोरुहंयस्यतम् दोर्देडानांभुजानांयूथानिसमूहायस्यसः तंदैत्येन्द्रमनुपं
थायेषांतान् अन्यानपितत्क्षपातिनइत्यर्थः ३१ दैत्यवधव्यग्रस्यनृहरेराटोपमाह द्वाभ्याम् सटाभिरवधूताः प्रकंपिताजलदा
मेघाः परापतन् व्यशीर्यन्ते अनेनयेमेघांतरितादेवास्तेस्पष्टं पश्यंतिति आज्ञां दत्तवान् इत्यर्थः तस्य दृष्ट्या विमुष्टोचिर्येषां ग्रहा-

संरंभदुःप्रेक्ष्यकराललोचनो व्यात्ताननांतं विलिहन्स्वजिह्वया असृकुलवाक्त्तारुणकेसराननोयथाः
त्रमालाद्विपहृत्यया हरिः ३० नखांकुरैस्त्यादितत्तत्सरोरुहं विसृज्य तस्यानुचरानुदायुधान् अह
न्समंतान्नखशस्त्रपाष्णिभिर्दोर्देडयूथोऽनुपथान्सहस्रशः ३१ सटावधूताजलदाः परापतन्
ग्रहाश्चतद्विष्टविमुष्टोचिषः अभोधयः श्वासहताविचक्षुः सुनिहोदभीतोदिगिभाविचक्षुः
३२ द्यौस्तत्सरोस्त्रिसविमानसंकुलाप्रोत्सर्पतक्ष्माचपदानिपीडिता शैलाः समुत्पेतुरमुष्यरहसा
तन्नेजसाखं ककुभोनरेजिरे ३३ ततः सभायासुपविष्टमुत्तमेनृपासनेसत्ततजसंविभुम् अल
क्षितद्वैरथमत्यमर्षेण प्रचंडवक्रनवभाजकश्चन ३४ निशम्यलोकत्रयमस्तकज्वरतमादिदैत्यं
हरिणाहतमृधेः प्रहर्षवेगोत्कलिताननासुहः प्रसूनवर्षैर्वृष्टुः सुरस्त्रियः ३५ तदाविमानावलिभिर्नभ
स्तलदिदृक्षतासंकुलमासनाकिनाम् सुरानकादुदुभयोऽथजग्निरेगंधवसुरव्याननृतुर्जगुस्त्रियः ३६

णांतेतिरस्कृतप्रभाअभवन्नितिशेषः दिगिभादिगजाः ३२ तस्यसटाभिरुक्षिप्तानिविमानानितैः संकुलाव्याप्तासतीप्रोत्सर्प
तस्थानात् प्रकर्षेणोदसर्पतं चलिता ३३ स्वभूत्यैश्वर्यमाश्रयमिवमत्ताकौतूहलेनतस्यासनेउपविष्टंभयात्कोपिनवभाज नासे
वत नलक्षितोद्वैरथः प्रतियोद्धायेन ३४ लोकत्रयस्यमस्तकज्वरंशिरोव्यथैवदुःसहम् प्रहर्षस्यवेगेनउत्कलितानिविकसिता
न्याननानियासांताः सुरस्त्रियः पुण्यवर्षैर्वृष्टुः ३५ नाकिनांदेवानांविमानावलिभिः नभस्तलसंकीर्णमास सुराणामा
नकाः पटहाः तैर्जग्निरे वादिताः स्त्रियोऽप्सरसः ननृतुः गंधर्वाजगुः ३६

अ.

५

३२

सत्त्वधामनिसत्त्वप्रकाशोहरोपतितस्यतमोमयस्यादर्शनम् तद्विचित्रं न भवति तत्र हेतुः यो हरिः पुरा सृष्ट्या दोषप्रलयकालीनतमः
 नु अहो अपिबत् २४ तस्मिन् विक्रमं तंतस्ततः प्रहरतम् हस्तादुत्कलितः निःसृतः २५ तदा अमराः देवाः सर्वे धिष्यपाः अ
 साध्वमन्यंत तदान्योकांसि स्थानानि येषां ते तद्विद्याधनच्छदाः मेघांतरिताः संतः यस्य हस्तात् स्वयंमुक्तः तं नृहरिं स्ववीर्याच्छं
 कितं मन्यमानः खड्गचर्मणीप्रगृह्य पुनस्तमासज्जत अभ्यपद्यतेत्यन्वयः २७ श्येनस्येव वेगो यस्य तम् शतचंद्रवर्त्मभिः ख

नतद्विचित्रं खलु सत्त्वधामनिसत्त्वतेजसा यो नु पुरा पिबत्तमः ततोऽभिपद्याभ्यहनन्महाऽसरोरुषानृसिं
 हंगदयोरुवेगया २८ तं विक्रमं तं सगदंगदाधरोमहोरगं ताक्ष्यं सुतो यथाग्रहीत् सतस्य हस्तोत्कलित
 स्तदाऽसरोर्विक्रीडतो यद्वदहिर्गुरुत्मतः २९ असो ध्वमन्यंत तदौकसोऽमराधनच्छदाभारतसर्वधि
 ष्यपाः तं मन्यमानो निजवार्यशंकितं यद्वत्समुक्तो नृहरिं महाऽसरः पुनस्तमासज्जत खड्गचर्म
 णीप्रगृह्य वेगेन जितश्चमो मध्ये ३० तं श्येनवेगं शतचंद्रवर्त्मभिश्च रंतमच्छिद्रमुपर्यधो हरिः कृत्वा
 ऽदृहा संवरमुत्स्वनोल्बणं निमीलिताक्षं जगृह महाजवः ३१ विष्वक्स्फुरंतं ग्रहणातुरं हरिर्व्यालो
 यथाऽखुं कुलिशाक्षतत्त्वचम् द्यौरुपापात्यददारलीलयानरेवैर्यथाऽहिं गरुडो महाविषम् ३२

इक्ष्मण्योऽभिपद्याभ्यहनन्महाऽसरोरुषानृसिं हंगदयोरुवेगया २८ तं विक्रमं तं सगदंगदाधरोमहोरगं ताक्ष्यं सुतो यथाग्रहीत् सतस्य हस्तोत्कलित
 स्तदाऽसरोर्विक्रीडतो यद्वदहिर्गुरुत्मतः २९ असो ध्वमन्यंत तदौकसोऽमराधनच्छदाभारतसर्वधि
 ष्यपाः तं मन्यमानो निजवार्यशंकितं यद्वत्समुक्तो नृहरिं महाऽसरः पुनस्तमासज्जत खड्गचर्म
 णीप्रगृह्य वेगेन जितश्चमो मध्ये ३० तं श्येनवेगं शतचंद्रवर्त्मभिश्च रंतमच्छिद्रमुपर्यधो हरिः कृत्वा
 ऽदृहा संवरमुत्स्वनोल्बणं निमीलिताक्षं जगृह महाजवः ३१ विष्वक्स्फुरंतं ग्रहणातुरं हरिर्व्यालो
 यथाऽखुं कुलिशाक्षतत्त्वचम् द्यौरुपापात्यददारलीलयानरेवैर्यथाऽहिं गरुडो महाविषम् ३२

इक्ष्मण्योऽभिपद्याभ्यहनन्महाऽसरोरुषानृसिं हंगदयोरुवेगया २८ तं विक्रमं तं सगदंगदाधरोमहोरगं ताक्ष्यं सुतो यथाग्रहीत् सतस्य हस्तोत्कलित
 स्तदाऽसरोर्विक्रीडतो यद्वदहिर्गुरुत्मतः २९ असो ध्वमन्यंत तदौकसोऽमराधनच्छदाभारतसर्वधि
 ष्यपाः तं मन्यमानो निजवार्यशंकितं यद्वत्समुक्तो नृहरिं महाऽसरः पुनस्तमासज्जत खड्गचर्म
 णीप्रगृह्य वेगेन जितश्चमो मध्ये ३० तं श्येनवेगं शतचंद्रवर्त्मभिश्च रंतमच्छिद्रमुपर्यधो हरिः कृत्वा
 ऽदृहा संवरमुत्स्वनोल्बणं निमीलिताक्षं जगृह महाजवः ३१ विष्वक्स्फुरंतं ग्रहणातुरं हरिर्व्यालो
 यथाऽखुं कुलिशाक्षतत्त्वचम् द्यौरुपापात्यददारलीलयानरेवैर्यथाऽहिं गरुडो महाविषम् ३२

भा.स.टी.

२१

तस्यैवमलंभयानकंतनृसिंहरूपंमामांसमानस्याग्रतः सनृसिंहरूपोहरिः समुत्थितः भयानकत्वमेवदर्शयिंस्तद्रूपमनुवर्णयतित्रि
भिः प्रतप्तचामीकरंस्वरंनदत्पिङ्गानिचंडानिलोचनानियस्मिन् सटाजटाः केसराः कंठरोमाणिस्फुरद्भिः सटाकेसरैः जृम्भितंसाटो
पमाननयस्मिन् २० करालासंगादंष्ट्रायस्मिन् करवालः खड्गः तद्वच्चंचलाक्षरांतवन्तोक्ष्णाचजिह्वायस्मिन् भृकुटीयुक्तेनमुखे
नोल्बणम् स्तब्धावनम्रौशंकुवद्धौर्ध्वैर्कणौयस्मिन् शिरिकंदरवदद्भुतं व्यात्तंप्रसृतमास्यनामंचयस्मिन् हनूकपोलप्रांतौतयोर्भौ
देनविदारणेनभीषणम् कणौतमुखविस्तारमित्यर्थः २१ दिविस्पृक्कायोयस्मिन् अलुकुसमासः अदीर्घाद्गस्वापीवरचस्थूलायीवा

मामांसमानस्यसमुत्थितोयतो नृसिंहरूपस्तदलंभयानकम् प्रतप्तचामीकरचंडलोचनंस्फुरत्सटाकेसर
जृम्भिताननम् २० करालदंष्ट्रकरवालचंचलक्षरांतजिह्वंभृकुटीमुखोल्बणम् स्तब्धोर्ध्वैर्कणौगिरिकं
दराद्भुतव्यात्तास्यनामंहनुभेदभीषणम् २१ दिविस्पृशत्कायमदीर्घपीवरग्रीवोरुवक्षस्थलमल्पमध्य
म् चंद्रांशुगौरैश्छुरितंतनूरुहैर्विष्वक्भुजानीकशतंनखायुधम् २२ दुरासदंसर्वनिजेतरायुधप्रवेक
विद्रावितदैत्यदानवम् प्रायेणमेऽयंहरिणोरुमायिनावधः स्मृतोऽनेनसमुद्यतेनकिम् २३ एवंबु
वंस्त्वप्यपतद्गदायुधोनदन्तृसिंहंप्रतिदैत्यकुंजरः अलक्षितोऽग्नौपतितः पतंगमोयथाचृत्सिंहोज-
सिमोऽस्फुरस्तदा २४

यस्मिन् उरुविशालंवक्षःस्थलयस्मिन् तच्चतच्च अल्पमध्यमुदरंयस्मिन् चंद्रा
शुवद्गौरैस्तनूरुहैर्लोमभिः छुरितं व्यासम् विष्वचः सर्वतः प्रसृताभुजास्तेषामनीकानिस्तोमाः तेषांशतानियस्मिन् नखान्ये
वायुधानियस्मिन् २२ दुरासदंप्राप्तुमशक्यं सर्वाणिचनिजानिचक्रादीनिदतराणिवज्रादीनि त एवायुधप्रवेकाः शस्त्रोत्तमाः तैर्विद्रावि
तादैत्यदानवायेन तद्रूपमीमांसमानस्याग्रतः समुत्थितइति पूर्वैर्णैवान्वयः तदाविभविप्रयोजनविमर्शपूर्वकंतेनसहदैत्यस्युद्ध
माह सप्तभिः प्रायेण महामायिनाहरिणामेऽयमेवंभूतोवधः मृत्युहेतुः स्मृतः चिंभितः तथाऽप्यनेनसमुद्यतेन किंनकिंचित्स्या
दित्येवंबुचनं तमभ्यपतदित्यन्वयः २३ तदासोऽस्फुरन्तृसिंहस्यौजसिदीप्तौपतितः सन् अलक्षितः अदृशोऽभूत् २४

अ.

८

२१

१२ तत्पदं धनेन गन्धयन् ददर्श येन नादेन दैत्याः वितत्रसुः १३ भगवांस्तदास्तं भविदार्य अदृश्यत दृश्यो बभूव किमर्थम् निजभू-
 तेन प्रहारेन यद्भाषितं स्तं भेदश्यत इति तत्सत्यं विधातुं कर्तुम् तथा अखिलेषु भूतेषु आत्मनो व्याप्तिं च सत्यां कर्तुं स्तं भेद-
 श्यत तत्किमर्थम् भौतिकेषु च भावेषु भूतेष्वथ महत्सूच भगवानास्तइति तेनैव भूत्येन भाषितं तत्सत्यं कर्तुं तथा अदृश्यत अत्य-
 द्रुतं दैत्यघातकमतिधोरं रूपं मुद्गहन् दधत् तत्किमर्थम् निजभूत्यैः सनकादिभिः शापानंतरमनुतेषैर्भाषितं यत् त्रिभिर्जन्म-
 भिः शापमोक्षो भवत्विति तत्सत्यं कर्तुं भगवांस्तथा अदृश्यत तथा अत्यद्रुतं रूपं ब्रह्मसृष्टावदृष्टमश्रुतं च रूपं मुद्गहन् तच्च न मृ-
 गाकारं न च मनुष्याकारं मुद्गहन् सभायां मध्ये अदृश्यत तत्किमर्थम् निजभूत्येन हिरण्यकशिपुना ब्रह्माणं प्रतियद्भाषितं भूतेभ्यस्त-

तदैव तस्मिन्निनदोः ति भीषणो बभूव येनांडकटाहमस्फुटत् यवैस्वधिष्यो पगतं त्वजादयः श्रु-
 त्वा स्वधामाप्य यूगमंगमनिरे १४ सुविक्रमन् पुत्रवधं करेजसा निशम्य निन्हादमपूर्वमद्रुतम् अतः
 सभायां न ददर्श तत्पदं वितत्रसूयं न सरारि यूथपाः १५ सत्यं विधातुं निजभूत्यभाषितं व्याप्तिं च भूते-
 ष्वखिलेषु चात्मनः अदृश्यतात्यद्रुतं रूपं मुद्गहन् स्तं भेद सभायां न मृगं न मानुषम् १६ ससत्त्वमेनं परि-
 तो विपश्यन् स्तं भस्य मध्यादनुनिर्जिहानम् नायं मृगो नापि नरो विचित्रमहो किमेतन्मृगं द्रुतं १७

द्विसृष्टेभ्यो मृत्युमभिन्ममप्रभो इति तथानांतर्बहिरिति न नरेन मृगैरपि इति ब्रह्मणा च निजभूत्येन तथा स्तितियद्भाषितं तदुभयो-
 र्वाक्यं सत्यं कर्तुम् न हितं ब्रह्मसृष्टं भूतं न च नरो वा मृगो वा न च सभा गृहस्यांतः न च प्रांगणवद्बहिः एव ताभ्यां यद्भाषितं तत्सत्यं क-
 र्तुम् यच्च हिरण्यकशिपुना भाषितं नूनमेतद्विरोधेन मृत्युमेव भाषितेति यच्च नारदेन निजभूत्येन भाषितं मिदं प्रति अयं महान्
 त्वया संस्थां मृत्युं न प्राप्स्यति अनंतानुचरः अकृतश्चिद्भयोऽमर इति अनेन स्वभक्तपक्षपातित्वं च यद्भाषितं तच्च सत्यं कर्तुं तथा
 अदृश्यत चकारानि जभाषितं च किंतत् कौंतेय प्रतिजानीहि न मे भक्तः प्रणश्यति इति तथा तेषामहं समुद्धर्ता मृत्युसंसारसा-
 गरादित्यादितच्च सत्यं कर्तुं भेदश्यतेति दृष्टव्यम् अलमतिविस्तरेण १८ सदैवैतः एवमद्रुतं ध्वनिं श्रुत्वा तदाश्रयं सत्त्वं प्राणिवि-
 शेषं सर्वतो बिलोकयन् स्तं भस्य मध्यानिर्गच्छतं न मृगं द्रयोर्मिश्रं रूपं दृष्ट्वा अहो किमेतदिति मीमांसितवानिति शेषः १९

सा.स.टी.

२०

वशंप्रणीता इत्यत्र हेतुः सईश्वर इति उरवः क्रमाः पादविक्षेपायस्य बहुपराक्रम इति वा ओज आदिरूपः सत्तर्धैर्यबुद्धिर्वा ९ ननु मच्छतुरसो
कथं ममापि स एव बलं स्यादत आह जहीति आत्मनः स्वस्य स्वभावं त्यजयतः अजितादात्मनो मनसः क्रते विना अन्ये विद्विषो न संति
किंच तद्वितदेव हि साम्येन मनसो धारणमेव समर्हणमाराधनम् ननु मया दिग्विजये सर्वे रिपवो जिताः अतः सांप्रतं विद्विषो न संति इ
ति चेत्सत्यं तत्राह दस्यूनिति हेराजन् एके भवादृशमंदाः पुरा आदौ लुपताः सर्वस्वहरताः षडिंद्रियलक्षणांश्च वृन् न विजित्य अजि

प्रहाद उवाच न केवलं मे भवतश्चराजन्सर्वे बलं बलिनां चापरेषाम् परेऽवरेऽमी स्थिरजंगमा ये ब्र
ह्मादयो येन वशंप्रणीताः ८ सईश्वरः काल उरुक्रमोऽसावोजः सहः सत्वबलैर्द्रियात्मा स एव विश्वं प
रमः स्वशक्तिभिः सृजत्यवत्यतिगुणत्रयेशः ९ जल्लासुरभावमिमं त्वमात्मनः समं मनो धत्स्व न संति
विद्विषः क्रतेऽजितादात्मन उत्पथ्य स्थिता तत्तद्विद्वा न तस्य महत्समर्हणम् १० दस्यून पुरा षण्णविजि
त्यलुपता मन्यत एके स्वजितादिशो दश जितात्मनो ज्ञस्य समस्य देहिनां साधोः स्वमोहप्रभवाः कुतः
परे ११ **हिरण्यकशिपु उवाच** व्यक्तं त्वं मर्तुकामोऽसि योतिमात्रं विकृत्य से सुसूक्ष्मां
हिमंदां च ननु स्युर्विप्लवागिरः १२ यस्त्वयामंदभाग्योक्तो मदन्यो जगदीश्वरः कासौ यदि स सर्वत्र
कस्मात्स्तंभेन दृश्यते १३ सोऽहं विकृत्य मानस्य शिरः कायाद्वरामिते गोपायेत हरिस्त्वाद्यस्तेश
रणमीप्सितम् १४ एवं दुरुक्तैर्मुहुरद्दयन् रूपास्तं महाभाग वतं महासुरः खड्गं प्रगृह्योत्पतितो वरा
सनात्स्तंभं तताडातिबलः स्वमुष्टिना १५

त्वादृशदिशः स्वयं जिता मन्यंते साधोस्तु जितचित्तस्य देहिनां समस्य ज्ञस्य वि
दुषः स्वाज्ञानकल्पिताः परेशत्रयः कुतः स्युः ११ व्यक्तं निश्चितम् विप्लवाः अनन्विता इत्यर्थः १२ हेमंदभाग्य मदन्यो जगदीश्वरः यद्यस्ति
तर्हि असौ कास्ति प्रहाद आह स सर्वत्रास्ति हिरण्यकशिपु राह तर्हि कस्मात्स्तंभेनास्ति प्रहादस्तु तंस्तंभं निरीक्षमाणो न म
स्यन्नाह दृश्यत इति १३ हिरण्यकशिपुस्तु तत्र तमपश्यन्नाह सोऽहमिति विकृत्य मानस्य विपरीतं ब्रुवाणस्य तेशिरः कायात्
हरामि पृथक् करोमि १४ प्रहादेन मूर्ध्नि बिद्धांजलिना निरीक्षमाणस्तंभं मुष्टिना ताडितवान् १५

अ.

८

२०

४०

४१

असुराणामस्याकंतइजनेअनधिकारइत्यपिनवाच्यमित्याह देवदतिपंचभिः ५० ५१ अमलयानिष्कामया अन्यद्विडंबननदनमात्रं ५२ ५३
अच्युतताममृतत्वम् ५४ अध्यायद्वयोक्तमुपसंहरति एतावानिति तदीक्षणंगोविंददृष्ट्यासं माननम् ५५ इतिसप्तमेटीकायां
सप्तमोऽध्यायः ७ अष्टमेतिरुपासूनुनिघ्ननृदैत्योहतःस्वयम् आविर्भूयनृसिंहेनसचब्रह्मादिभिः स्तुतः १ अंतःकृपासुधापूर्णो-

देवोऽसुरोऽमनुष्योवायक्षोगंधर्वएवच भजन्मुकुंदचरणंस्वस्तिमान्न्याद्यथावयम् ५० नालं द्विजत्वंदे
वत्वमृषित्वंवाऽसुरात्मजाः प्रीणनायमुकुंदस्थनवृत्तंनबहुज्ञता ५१ नदानंनतपोनेज्यानशौचंनव्रता
निच प्रीयतेऽमलयाभक्त्याहरिरन्यद्विडंबनम् ५२ ततोहरोभगवतिभक्तिकुरुतदानवाः आत्मौप
मेनसर्वत्रसर्वभूतात्मनीश्वरे ५३ दैतेयायक्षरक्षांसिस्त्रियःशूद्राव्रजौकसः खगामृगाःपापजीवाः
संतित्यच्युततांगताः ५४ एतावानेवल्लोकेस्मित्युंसःस्वार्थःपरःस्मृतः एकांतभक्तिर्गोविंदेयत्सर्व
व्रतदीक्षणम् ५५ इतिश्रीभागवतेमहापुराणोसप्तमस्कंधेदैत्यपुत्रानुशासनं नामसप्तमोऽ
ध्यायः ७ नारदउवाच अथदैत्यसुताःसर्वेऽश्रुत्वातदनुवर्णितम् जगद्गुर्निरवद्यत्वातनैवगु
र्वनुशिक्षितम् १ अथाचार्यसुतस्तेषांबुद्धिमेकांतसंस्थिताम् आलक्ष्यभोतस्त्वरितोराज्ञावेदय
द्यथा २ श्रुत्वातदप्रियंदैत्योदुःसहंतनयानयम् कोपावेशचलद्गात्रःपुत्रंहंतुमनोदधे ३ क्षिप्त्वा
परुषयावाचाप्रन्हादमतदहणम् आहक्षमाणःपापेनतिरश्चीनेनचक्षुषा ४ प्रश्नयावनतंदातंब
द्वाजलिमवस्थितम् सर्पःपदाहतइवश्वसनप्रकृतिदारुणः ५ हेदुर्विनीतमंदात्मन्कुलभेदकराध
मस्तब्धमच्छासनोद्धृतंनेष्येत्वाऽद्ययमक्षयम् ६ क्रुद्धस्ययस्यकंपतेत्रयोलोकाःसहेश्वराः तस्य
मेऽभीतवन्मूढशासनोकिंबलोऽत्यगाः ७

बहिः कोथोनृकेसरीदैत्येद्रमरिभावेनभजंतंसमभावयत् २ १ एकांतसंस्थितांप्रत्यङ्घ्रिषाम् यथायथावत् २ सचहंतुमनोदधेकथंभू
तः कोपस्यावेशेनोद्रेकेणचलद्गात्रंवपुर्यस्यसः ३ क्षिप्त्वातिरस्कृत्यपापेनसरोषेणतिरश्चीनेनवक्त्रेण ४ ५ मंदात्मन् अल्पबु
द्धेमदाज्ञाऽतिलंघिनंत्वामद्यमालयंनेष्यामि ६ अभीतवत् किंबलयस्यसः किंबलः कस्यबलेनेत्यर्थः ७

मा.स.टी.

१९

यन्मदुःखेनसंभिन्नंनचग्रसमनंतरम् अभिलाषोपपन्नंचसखंस्वर्गपदास्पदमित्येवंभूताः स्वर्गादिभोगा अभिनसेवाः हृदित्याह एवंहीति
क्षयिष्णुत्वेहेतुः क्रतुभिः कृतादिति तद्यथेहकर्मचितोलोकः क्षीयतएवमेवासुत्रपुण्यचितोलोकः क्षीयतइतिश्रुतेः अतएवपुण्यतारत-
म्येनसातिशयानचनिर्मलाः स्पृष्टीदिमत्वात् नविद्यतेदृष्टंश्चतंचदूषणंयस्मिन् ४० किंच यदध्यर्थयित्संकल्प्यः अतः संकल्पितात्
विपर्यासंविपरीतंफलममोघमवश्यंप्राप्नोति ४१ तदेवदर्शयति सखायेति ईहयाइच्छयाक्रिययावायः पूर्वमनीहायाहेतोः सखे
नाहृतोव्याप्तआसीत् सईहयादुःखमाप्नोत्येव ४२ किंच कामान् भोगान् काम्यैर्विषयैः कर्मभिर्वापारक्यः श्वादिभोग्यः नत्वात्मा

एवंहिलोकाः क्रतुभिः कृता अभीक्षयिष्णावः सातिशयाननिर्मलाः तस्माददृष्टंश्चतंचदूषणंपरंभक्त्यैक
येशं भजतात्मलब्धये ४० यदध्यर्थेहकर्मणि विद्वन्मान्य सकृन्नरः करोत्यतो विपर्यासममो
घंविंदतेफलम् ४१ सखायदुःखमोक्षायसंकल्पइहकर्मिणः सदाप्नोतीहयादुःखमनीहायास्त
खाहृतः ४२ कामान्कामयतेकाम्यैर्यदर्थमिहपुरुषः सर्वदेहस्तुपारक्योभंगुरोयात्युपैतिच ४३
किमुच्यवहितापत्यादारागारधनादयः राज्यकोशगजामात्यभृत्याप्तममतास्पदाः ४४ किमेतैरा
त्मनस्तुच्छैः सहदेहेननश्वरैः अनर्थैरर्थसंकाशैर्नित्यानंदमहोदयैः ४५ निरूप्यतामिहस्वार्थः
कियान्देहभूतोस्फराः निषेकादिष्ववस्थासक्लिश्यमानस्यकर्मभिः ४६ कर्माण्यारभतेदेहीदेहे
नात्मानुवर्तिना कर्मभिस्तनुतेदेहमुभयंत्वविवेकतः ४७ तस्मादर्थश्चिकामाश्चधर्माश्चयदपाश्च
याः भजतानीहयात्मानमनीहंहरिमीश्वरम् ४८ सर्वेषामपिभूतानांहरिरात्मेश्वरः प्रियः भूतैर्मह
द्भिः स्वकृतैः कृतानांजीवसंज्ञितः ४९ यः भंगुरश्च ४३ किमुदेहान् व्यवहिताः अपत्यादयोममताविषयाः पारक्याइ

तिवक्तव्यम् ४४ किंच स्वयंपुरुषार्थरूपस्यकिमेतैरिति तुच्छैरित्याह किमेतैरिति ४५ भोगावसराभावाच्च एतैः कउपयोगइत्याह
निरूप्यतामिति प्राचीनैः कर्मभिः क्लिश्यमानस्यकर्मभिः कियानर्थइतिवान्वयः ४६ ननुकर्मसमाप्तेषुभोगावसरः स्यात्तत्राह
कर्माणीति नचेदंकर्मतस्यफलंदेहादिकंचपरमार्थइत्याह उभयंकर्मचदेहंच अविवेकतः अज्ञानेनैवतनुते ४७ अर्थादयः य
दपाश्चयाः यदधीनाः तंहरिंभजध्वम् ४८ भूतानांप्राणिनांजीवसंज्ञितः अंतर्गामी ४९ १९

भगवद्रतेर्लिङ्गान्याह निशम्येति त्रिभिः गुणान्भक्तवात्सल्यादीन् अतिहर्षेण उद्गताः पुलकाः अश्रूणि च तेर्गद्गदं यथाभवत्येवं प्रोक्तं सुक्तं
 कंदो यथाभवति तथा उद्गायति रौति नृत्यति ३४ ३५ तस्य भावः चेष्टादिः तस्य भावो भावना तेनानुकृते आशया कृती मनः शरीरे यस्य निर्द
 ग्धं बीजमज्ञानमनुशयो वासना च यस्य सः एवं भक्तिप्रयोगेण अधोःक्षजं सम्यगेति शप्नोति ३६ ततः किमत आह अधोःक्षजं स्यालं
 भं मनसा स्पर्शम् पादांतरे तस्याश्रयणं अशुभात्मनः अशुभाः रागादियुक्त आत्मा मनो यस्य संसृतिचक्रशासनम् तन्निवर्त्तकं बुधा

निशम्यकर्माणि गुणाननुल्यान्वीर्याणि लीलातनुभिः कृतानि यदाऽतिहर्षोत्पुलकाश्च गद्गदं प्रोक्तं उद्गाय
 ति रौति नृत्यति ३४ यदाग्रहग्रस्त इव कचिद्भ्रमस्य कंदते ध्यायति वंदते जनम् मुहुः श्वसनं वक्ति हरे जग
 त्पते नारायणे त्यागति गतिं तत्र पः ३५ तदा पुमान्मुक्तः समस्तबंधनस्तद्भाववानु कृताशया कृतिः मि
 र्दग्धबीजा नुशयो महीयसा भक्तिप्रयोगेण समेत्य अधोःक्षजम् ३६ अधोःक्षजालं भमिहाशुभात्मनः
 शरीरिणः संसृतिचक्रशासनम् तद्ब्रह्म निर्वाणसरवं विदुर्बुधोस्ततो भजध्वं हृदये हृदोश्चरम् ३७
 कोऽतिप्रयासोऽस्मरबालका हरेरुपासने स्वेहृदि छिद्रवत्सतः स्वस्यात्मनः सरस्युरशेषदेहिनां सामा
 न्यतः किं विषयो पपादनैः ३८ रायः कलत्रं पशवः सुतादयो गृहामही कुजरकोशभूतयः सर्वैर्यकामाः
 क्षणभंगुरायुषः कुर्वन्ति मर्त्यस्य कियत्प्रियं चलाः ३९

विदुः तदेव ब्रह्म निर्वाणं लयो मोक्षः तदात्मकं सरवं विदुः हृदोश्चरं मंत्यामिणम् ३७ भक्तिरशक्येति च न मंतव्यमित्याह कश्चित्
 छिद्रवत् आकाशवत् हृदि तिष्ठतः विषयाणां सुपपादनैरर्जनैः किम् तत्र हेतुः सर्वदेहिनां सामान्यतः विषयनिष्ठत्वे सूकरा
 दिसाधारण्यापत्तेरित्यर्थः न चैवमादौ पौनस्त्यदोषः श्रीनारदोक्तानुवादरूपत्वादस्य प्रकरणस्य ३८ अनर्थकं विषयार्ज
 नमित्याहुः रायः अर्थाः क्षणभंगुरमायुर्यस्य तस्य एते कियत्प्रियं कुर्वन्ति तदुक्तमिति हासेषु धनं हि पुरुषो लोके पुरुषं धनमे
 व वा अवश्यमेकं त्यजति तस्मात् किं धनं तृष्णायेति ३९

सांख्यटी

१८

अतएभिर्बुद्धिभेदैः परिणामैः पर्यस्तैः परितः क्षिप्तैः अनात्मधर्मत्वेन निरस्तैः बुद्धिधर्मत्वे हेतुः त्रिवर्णैः त्रिगुणात्मकैः क्रियोद्भवैः कर्मजन्यैः बुद्धेरिव त्रिगुणात्मकत्वात् कर्मकर्तृत्वाच्च तस्या एवैता अवस्थाः आत्मा तु बुद्ध्यन्वयात् तदवस्थावानिवाभाति न तत्त्वत इति आत्मनः स्वरूपं बुद्धेरेव त्रिगुणात्मकत्वात् कर्मकर्तृत्वाच्च तस्या एवैता अवस्थाः आत्मा तु बुद्ध्यन्वयात् तदवस्थावानिवाभाति न तत्त्वत इति आत्मनः स्वरूपं पंखुद्धेरेव जानीयादित्यर्थः अत्र दृष्टान्तः कुसुमधर्मेर्गन्धैस्तदाश्रयं वायुमिव २६ ननु तद्विषय आकुसुमोपाधिकोऽपि वायोर्गन्धो विवेकज्ञानेन निवर्त्तते एवमात्मनः संसारो न निवर्त्तत इत्याशङ्क्याह एतद्वारः बुद्धिद्वारकः तदवस्थाद्वारको वा संसारः न स्वतः हियस्मात् बुद्धेर्ये गुणाः कर्माणि वा तैर्निबद्धा तद्वदिति तथा सच्चाज्ञानमूलः अतः अपाऽर्थो मिथ्या भूतोऽपि स्वप्न इव दृश्यते वायोऽस्तु गन्धद्रव्यसंबन्धस्यावा-

अ०

७

एभिस्त्रिवर्णैः पर्यस्तैर्बुद्धिभेदैः क्रियोद्भवैः स्वरूपमात्मनो बुद्धेरेव त्रिगुणात्मकत्वात् २६ एतद्वारो हि संसारो गुणकर्मनिबन्धनः अज्ञानमूलोऽपार्थोऽपि पुंसः स्वप्न इव दृश्यते २७ तस्माद्बुद्धिः कर्त्तव्यकर्मणा त्रिगुणात्मनाम् बीजनिर्हरणयोगः प्रवाहो परमो धियः २८ तत्रोपायसहस्राणामयं भगवतो दितः यदीश्वरे भगवति यथायै रजसारतिः २९ गुरुशुश्रूषया भक्त्या सर्वलब्धार्पणेन च संगेन साधुभक्तानामाश्वराधनेन च ३० श्रद्धया तत्कथायां च कीर्त्तनैर्गुणकर्मणाम् तस्यादाबुरुहध्यानात् त्रिगुणैः हर्षणादिभिः ३१ हरिः सर्वेषु भूतेषु भगवानास्त ईश्वरः इति भूतानि मनसा कांमे स्तैः साधुमानयेत् ३२ एवं निर्जितषड्गुणैः क्रियते भक्तिरीश्वरे वासुदेवे भगवति यथा संलभते रतिम् ३३

स्तवत्वादिषमोदृष्टान्तः २७ यस्मादेवं निवृत्तिर्घटते तस्मात् बीजमज्ञानं तस्य निर्हरणं दहनम् किं तत् योगः कथं भूतः धियः प्रवाहं जाग्रददिरूपमुपरमयतीति तथा २८ तदेवं ज्ञानप्रकारमुक्त्वा तत्साधनं धर्मस्य तत्त्वं नारदोक्तमेवाह तत्रैति पञ्चभिः यैर्धर्मैर्यथाऽनुष्ठितैर्वा भगवति श्रीनारायणेरतिरित्यत् अयमुपायो भगवतोक्तः तथा च गीतासूक्तम् यत्करोषियदश्वासियज्जुहोषिददासियत् यत्तपस्यसि को ते यत्कुरुष्व मदर्पणमिति भक्त्या मामभिजानाति यावान्यश्चास्मि तत्त्वत इत्यादि २९ तत्रैवांतरंगान् धर्मानाह गुरोः शुश्रूषया भक्त्या प्रेम्णा सर्वेषां लब्धानामर्पणेन च ३० तस्य लिंगानां मूर्तीनां मोक्षणमर्हणादिर्येषां वंदनादीनां ते ३१ ३२ निर्जितः षण्णां कामक्रोधलोभमोहमदमत्सराणां मिन्द्रियाणां वावर्गयैः ३३

१८

७

७

एतैर्द्वादशभिर्वात्मनोलक्षणैः परैः श्रेष्ठैर्विवेकसमर्थैर्देहाद्देहविद्वान् असद्भावं मिथ्याबुद्धित्यजेत् २० नन्वेवं विविक्तात्मज्ञानिनोऽप्यपरो-
क्षानुभवेन ब्रह्मताप्राप्तिः कथं स्यात् यतोऽहंकारादिकं त्यजेदित्यपेक्षायां तस्यापि प्रकारं सदृशं तमाह स्वर्णकरक्षेत्रेषु स्फुरत्स्वर्णकणे
षु ग्रावस्तु योगैर्धर्मनाद्यपयैस्तदभिज्ञतया भासो हेमकारो यथा स्वर्णं प्राप्नुयात् आत्मयोगैः आत्मप्राप्त्युपायैः ब्रह्मगतिं ब्रह्मतां अ-
ध्यात्मवित् आत्माधिकृतकार्यकारणसंघातज्ञाता २१ अध्यात्मविवेकमात्मप्राप्त्युपायमाह अष्टाविति त्रिभिः मूलप्रकृतिः महदहं-
कारो पंचतन्मात्राणि चेत्त्यष्टौ त्रयः सत्त्वादयः ते च प्रकृतिगुणा एव न तु भिन्नाः एकादशोऽद्वियाणि पंचमहाभूतानि चेति षोडश पुमा-
नात्मा एकः प्रोक्तः कपिलादिभिराचार्यैः एकत्वे हेतुः एषु साक्षित्वेनान्वयात् तदुक्तम् मूलप्रकृतिरविकृतिर्महदाद्याः प्रकृतिविकृ-

एतैर्द्वादशभिर्विद्वानात्मनोलक्षणैः परैः अहंममेत्यसद्भावं देहादौ मोहजं त्यजेत् २० स्वर्णं यथा ग्राव-
स्तु हेमकारः क्षेत्रेषु योगैस्तदभिज्ञतया प्राप्नुयात् क्षेत्रेषु देहेषु तथात्मयोगैरध्यात्मविद्वद्ब्रह्मगतिं लभेत
२१ अष्टौ प्रकृतयः प्रोक्तास्त्रय एव हितद्गुणाः विकाराः षोडशाचार्यैः पुमानेकः समन्वयात् २२ देह-
स्तु सर्वसंघातो जगत्तस्थुरिति द्विधा अत्रैव मृग्यः पुरुषो नेति नेतीत्यतस्त्यजन् २३ अन्वयव्यतिरेके-
ण विवेकेनोपातात्मना सर्गस्थानसमाम्नायैर्विमृशद्भिरसत्त्वैः २४ बुद्धेर्जागरणं स्वप्नः सुषुप्तिरिति
वृत्तयः तायेनैवानुभूयंते सोऽध्यक्षः पुरुषः परः २५

तयः सप्त षोडशकस्तु विकारेण प्रकृतिर्न विकृतिः पुरुष इति २३

जगत्जंगमम् तस्थुः स्थावरं अत्रैव सर्वसंघातात्मके देह एव पुरुषो मृग्यः अन्वेष्टव्यः सप्तकंचेतदित्याह नेति नेतीत्यन्यापोहे क्रियमाणे
स्वयमेव अतस्त्यजन् अनात्मवर्गात् पृथगुपलभ्यमान इत्यर्थः २३ मणिषु सूत्रमिव सर्वत्रानुस्यूतत्वेनान्वयः अत एव मणिभ्यः सूत्रस्यै-
वैकैक्यतिरेकश्च तयोर्देहैक्यम् तेन यो विवेकः पूर्वोक्तो वा तेन उपातात्मना मनसा सर्गस्थानसमाम्नायैः सृष्टिस्थितिसंहा-
रैः यतो वा इमानि भूतानि जायंते इत्यादि श्रुत्युक्तसर्गाद्यनुसंधानेनेत्यर्थः विमृशद्भिः विचारयद्भिः असत्त्वैः अव्यग्रैर्मृग्यत इति पू-
र्वेणान्वयः २४ विमर्शप्रकारमाह बुद्धेरिति द्वाभ्याम् अध्यक्षः साक्षी २५

सा. स. टी.

१०

साक्षात्स्वरुणेरेवमहान् ननुपित्रादिसंबंधान् त्वयाहेतुभूतेनसंस्थांमृत्युंनयास्यति तत्रहेतवोनिष्किल्बिषइत्यादयः १० अनंतस्यप्रियोयोः हम् स
वाप्रियोयस्य तस्यममभक्त्या एनांप्रदक्षिणोरुत्थ ११ इहोद्यतामित्याहेतिशेषः १२ अंतिसमीपे १३ अंतर्वत्नीगर्भिणीइच्छयाभर्तुराग
मन्नानंतरं प्रसूतये एवमपिस्वर्गभर्तृस्यक्षेमाय १४ तस्याः शोकशान्ते धर्मस्यतत्वंभक्तिलक्षणम् ज्ञानमात्मानात्मविवेकः तदुभयंप्रादा
दीश्वरः समर्थः १५ १६ भूयात् भवेत्तुवैशारदीस्वार्थेतद्धितः देहाद्यहंकारच्छेदनिपुणेत्यर्थः १७ काः सौवैशारदीधारित्यपेक्षायांनार
दोक्तमेवदेहात्मविवेकप्रकारमाह जन्मेतिदशभिः जन्माद्याः जायते अस्ति कर्तते विपरिणामते अपक्षीयते नश्यतीत्येवंभूताइमेष
द्वावाविकाराः वृक्षेसत्येवयथाफलानांदृश्यन्ते तद्वदात्मनि तथैवस्थितेदेहस्यदृष्टादित्यर्थः ईश्वरीविकारसमर्थमूर्तिर्यस्यतेन १८ त

नारद उवाच अयं निष्किल्बिषः साक्षान्महाभागवतोमहान् त्वयानप्राप्यतेसंस्थामनंतानुचरोब
ली १० इत्युक्तस्तांविहायेद्वोदेवर्षेर्मनयन्वचः अनंतप्रियभक्त्यैनांपरिक्रम्यदिव्ययौ ११ ततो नोमातर
मृषिः समानीयनिजाश्रमम् आश्रमस्येहोद्यतांवत्सेयावत्तेभर्तुरागमः १२ तथेत्यवात्सीदेवर्षेरंति साय
कुतोभया यावद्वैत्यपतिधोरात्तपसोनन्यवर्त्तत १३ ऋषिंपर्यन्तरत्तत्रभक्त्या परमयासती अंतर्वत्नीस्व
र्गभर्तृस्यक्षेमायेच्छाप्रसूतये १४ ऋषिः कारुणिकस्तस्याः प्रादादुभयमीश्वरः धर्मस्यतत्वंज्ञानंचमाम
स्युद्दिश्यनिर्मलम् १५ तत्तु कालस्यदीर्घत्वात्स्त्रीत्वान्मातुस्तिरोदधे ऋषिणाऽनुगृहीतंमांनधुनाप्यज
हात्स्मृतिः १६ भवतामपिभूयान्मेयदिश्रद्धधतेवचः वैशारदीधीः श्रद्धातः स्त्रीबालानांचमेयया १७
जन्माद्याः षड्भिमेभावाद्दृष्टादेहस्यनात्मनः फलानामिववृक्षस्यकालेनेश्वरमूर्तिना १८ आत्मानित्यो
व्ययः शुद्ध एकः क्षेत्रज्ञ आश्रयः अविक्रियः स्वदृग्धेतुर्व्यापकोऽसंग्यनावृतः १९ देवंदेहधर्मेस्तिद्वैलक्षण्येनात्म

नोदेहाद्देवोदशितः इदानीमात्मधर्मेरेवभेदंस्फुटयंस्तदहंकारादिकंत्याजयति आत्मेति आत्मानित्यः अविनाशीवारेऽयमात्मेतिश्रुतेः अच
यः अपक्षयशून्यः ऋचोअक्षरेपरमेव्योमन्नितिश्रुतेः शुद्धः निरवधंनिरंजनमितिश्रुतेः एकः एकमेवाद्वितीयमितिश्रुतेः क्षेत्रज्ञः विज्ञातारम
रेकेनविजानीयादितिश्रुतेः आश्रयः यस्मिन्द्यौः पृथिवीचांतरिक्षमितिश्रुतेः अविक्रियः निष्कलंनिष्क्रियंशांतमितिश्रुतेः स्वदृक् आत्मज्योतिः
सम्प्रादितिहोवाचइतिश्रुतेः हेतुः स इमांलोकानुसृजतेतिश्रुतेः व्यापकः सत्यंज्ञानमनंतमितिश्रुतेः असंगोअसंगोत्ययंपुरुषइतिश्रुतेः अनावृ
तः पूर्णस्यपूर्णमादायपूर्णमेवावशिष्यतइतिश्रुतेः १९

अ०

७

१७

अतएवमयाऽपि पूर्वज्ञानात् श्रुतम् विज्ञानसहितमनुभवपर्यंतज्ञानं धर्मं च श्रुतम् २८ तत्रातिविस्मिताः पृच्छन्ति प्रहादेति हे
प्रहाद त्वं वयमेताभ्यां शंडामर्कभ्यामुते अन्यं गुरुं न विद्मः एतदागमनात् पूर्वमेवाहं नारदपार्श्वगतइति चेत्तत्राहुर्बालानामपि अ
तिशिशूनामस्माकमेतावीश्वरौ नियंता रौ अतस्तवान्यत्र गमनं न संभवति २९ स एवात्रागतइत्यपि न संभवतीत्याहुः बालस्येति
दुरन्वयः दुर्घटः विश्रंभकारणं विश्वासहेतुः ३० इति सप्तमेटीकायां षष्ठोऽध्यायः ६ सप्तमे मातृगर्भस्थे स्वस्मिन् दत्तभाषि

श्रुतमेतन्मया पूर्वज्ञानं विज्ञानसंयुतम् धर्मभागवतं सुद्धं नारदादेव दर्शनात् २८ दैत्यपुत्रा ऊचुः
प्रहाद त्वं वयं चापि नर्तेऽन्यं विद्महे गुरुम् एताभ्यां गुरुपुत्राभ्यां बालानामपि हीश्वरौ २९ बालस्यातः पु
रस्थस्य महत्संगो दुरन्वयः छिं धिनः संशयं सोम्य स्याच्चेद्द्विश्रंभकारणम् ३० इति श्रीभागवते महा
पुराणे सप्तमस्कंधे प्रहादानुचरिते षष्ठोऽध्यायः ६ नारद उवाच एवं दैत्यकृतैः पृष्टो महाभाग
वतोऽस्मरः उवाच स्मयमानां स्तान् स्मरन्महानुभाषितम् १ प्रहाद उवाच पितरि प्रस्थिते स्मा
कं तपसे मदराचलम् युद्धोद्यमं परचक्रुर्विबुधादानवान्प्रति २ पिपीलिकैरहिरिव दिव्या लोको
पतापनः पापेन पापोऽभक्ष्यति वादिनो वासवादयः ३ तेषामतिबलोद्योगनिशम्यास्तरयूथपाः
वध्यमानाः स्मरैर्भीतिदुदुबुः सर्वतो दिशम् ४ कलत्रपुत्रमित्राप्तान् गृहान्पशुपरिच्छदान् नावेक्ष
माणास्त्वरिताः सर्वेषां परोपसवः ५ व्यलुपन् राजशिविरममराजयकाक्षिणः इन्द्रस्तुराजमहि
षीमातरममन्वाग्रहीत् ६ नायमानां भयाद्विग्रारुदंती कुररीमिव यहच्छयागतस्तत्र देवर्षिर्देह
शेषधि ७ ग्राहमेनास्तरपतेनेतुमहस्य नागसम् मुचमुचमहाभागसतीं परपरिग्रहम् ८ इन्द्र
उवाच आस्तेऽस्याजहरे वीर्यमविषत्यसुरद्विषः आस्यतां यावत्प्रसवमोक्ष्येऽथ पदवीगतः ९

तम् प्रहादो वर्णयामास शिष्यप्रत्ययसिद्धये १ अथाविनारदादेतन्मया गर्भदत्तोरितुम् तस्य स्तावकथामाह पद्यैः षोडशभिः सूधैः २
१ अस्माकं पितरि हिरण्यकशिपौ २ सकृतेनैव पापेन पापोऽसौ अभक्ष्यति तदतिहर्षेण वदंतो युद्धोद्यमं चक्रुः ३ ४ ५ रातः शिवि
रमावा संवलुपन् सर्वस्वापहारेण नाशितवन्तः ६ ७ अनागसं निरापराधमेनां नेतुं माऽर्हसीति प्राह ८ अविषत्यंदुःसहमतः अ
नया प्रसवपर्यंतमत्रास्यताम् ततश्च अर्थस्य पदवी मार्गगतः प्राप्तः सन् जातं पुत्रं हत्वामोक्ष्यामीत्यर्थः ९

मा. स. टी.

कथं तर्हि दृष्टृदृश्यभोग्यादिभेदः माययेत्याह प्रत्यगात्मा दृष्टाभोक्ता तत्स्वरूपेण व्यापकतया निर्देश्यः दृश्यं भोग्यं देहादितद्रूपेण
 च व्याप्यतया निर्देश्यो मायया ईयत इत्युत्तरेणान्वयः वस्तुतस्तु स्वयमविकल्पितोः निर्देश्योऽपि सन् यद्वा अनिर्देश्योऽपि एवं नि-
 र्देश्यः सन् विकल्पित ईयत इत्यन्वयः २३ यतः केवलोऽनुभवात्मक आनन्द एव स्वरूपस्य ननु स एव चेत् सर्वत्र तर्हि सर्वज्ञत्वाद्यप-
 लभ्येत तत्राह गुणात्मकः सर्गोयस्याः सा गुणसर्गतिमायया अंतर्हिते मे श्वर्ययेन सः २३ यस्मादेवं तस्मात्सर्वेषु भूतेषु यथोचितं द-
 यां सौत्तदं च कुरुत ययादयया उन्मुच्य संत्यज्य २४ ततः किमत आह तुष्टे च तत्र तस्मिन् किमलभ्यम् तथाऽपि गुणपरिणामाद्देवा-
 देवस्वसिद्धा अयत्नतः सिद्ध्यये धर्मादयः तैः किम् अगुणेन च मोक्षेण कांक्षितेन किम् तस्युपगायतां नोऽस्माकमकांक्षितस्यापि त-

प्रत्यगात्मा स्वरूपेण दृश्यरूपेण च स्वयम् व्याप्य व्यापक निर्देश्योऽपि निर्देश्योऽविकल्पितः २३ केव-
 लानुभवानन्द स्वरूपः परमेश्वरः माययाऽतर्हितै श्वर्य ईयते गुणसर्गया २३ तस्मात्सर्वेषु भूतेषु दयां
 कुरुत सौत्तदम् आसुरभावं मुन्मुच्य यया तुष्ट्यधोक्षजः २४ तुष्टे च तत्र किमलभ्यमनत आद्यो किं
 तैर्गुणव्यतिकरादिहये स्वसिद्धाः धर्मादयः किमगुणेन च कांक्षितेन सारं जुषां चरणयोरुपगायतां-
 नः २४ धर्मार्थकाम इति योऽभिहितस्त्रिवर्ग ईक्षात्रयानयदमौ विविधा च वार्त्ता मन्येत देतदखिलं
 निगमस्य सत्यं स्वात्मारपणं स्वसुहृदः परमस्य पुंसः २५ ज्ञानं तदेतदमलं दूरवापमाह नारायणो नरस-
 खः किल नारदाय एकांतिनां भगवतस्तदकिंच नानां पादारविंदरजसापुतदेहिनां स्यात् २७

स्वसिद्धेः यद्वा माभ्युक्षः तस्य चरणयोः सारं जुषां सुधां सेवमानानां तेनापि किमित्यर्थः २५ ननु च धर्मार्थदेरपुरुषार्थत्वे किमित्याचा-
 यभ्यां वेदोक्तत्वेन सत्य एवाभिहितः तत्राह धर्मोऽर्थः कामश्चेति त्रिवर्गः तदर्थं च ईक्षाया अभिहिताः ईक्षा आत्मविद्यात्रयी क-
 र्मविद्या नयदमौ तर्को दंडनीतिश्च विविधा च वार्त्ता जीविका तदेतत् सर्वं निगमस्यार्थजातं स्वसुहृदः स्वांतर्यामिणः परस्य पुंसः स्वा-
 त्मारपणं तत्साधनं चेत् तर्हि सर्वं सत्यं मन्ये सत्यं परत्वात् अन्यथा तदसत्यमेव यद्वा तदेतदखिलं निगमस्य त्रैगुण्यविषयस्य प्रतिपा-
 द्यं मन्ये सत्यं पुनः निस्त्रैगुण्यलक्षणं परमस्य पुंसः स्वात्मारपणमेवेत्यर्थः तदुक्तं भगवता त्रैगुण्यविषयावेदानिस्त्रैगुण्यो भवार्जुनेति
 २६ तेषां पुनः विश्वासार्यं गुरुसंप्रदायमाह ज्ञानमिति ननु यत्र नारदः श्रोता तत्र कुतो माह शानामधिकार इति मांशं कीत्याह भगवतः
 एकांतभक्तानां यत्पादरजस्तेन आपुतानां स्वातानां देहिनां सर्वेषामपि तत्ज्ञानं स्यात् न तत्तमानामेवेति नियमः २७

अ.

६

१६

प्रत्युत्तचौर्यकरोताह विच्छेदिति नित्यमभिनिविष्टचेतोयस्यसः परवित्तहर्तुः प्रेत्यनरकलक्षणमिहचदंडादिरूपदोषंयद्यपिविद्वान्ज्ञान-
नन्थाप्यशांताभिलाषः तत् परवित्तंहरत्येव १५ तदेवंकोट्टहेषुपुमानित्यादिसप्तभिः श्लोकैरुपपादितं गृहादिषु प्रसक्तस्य वैरा-
ग्याद्यसंभवमुपसंहरति विद्वानिति स्वलोकाय आत्मपरामर्शायनकल्पते किंतु विमूढोयथातथाविद्वानपितमः अभिनिवेश-
मेवप्रतिपद्यते तत्रहेतुः यदिति स्वीयमिदं पारक्यमिदमिति विभिन्नोभावोभावनायस्यसः १६ तस्मात्कौमारएवभागवतानुधर्मा-
नाचरेदिति सहेतुकमुपसंहरति यतइति यतः कश्चिदपि स्वमात्मानं मोचितुं न समर्थः ततो नारायणमुपेत शरणं यातेत्युत्तरेणा-

विच्छेदमित्याभिनिविष्टचेता विद्वान्दोषं परवित्तहर्तुः प्रेत्येहचाथाप्यजितेन्द्रियस्तदशांतकामोह-
रतेकुतुबी १५ विद्वानपीत्यदनुजाः कुटुंबेषु णात्स्वलोकायनकल्पते वै यः स्वीयपारक्यविभिन्नभा-
वस्तमः प्रपद्येत यथा विमूढः १६ यतो न कश्चित् कुत्रचिद्वादीनः स्वमात्मानमलं समर्थः विमोचि-
तुं कामदशां विहारे क्रीडामृगोयन्निगडो विसर्गः १७ ततो विदूरात्परित्यज्य देत्यादेत्येषु संगं विषया-
त्मकेषु उपेत नारायणमादिदेवं विमुक्तसंगैरिषितोऽपवर्गः १८ न त्वच्युतप्रीणायतो बद्धायासोऽ-
सुरात्मजाः आत्मत्वात्सर्वभूतानां सिद्धत्वादिह सर्वतः १९ परावरेषु भूतेषु ब्रह्मांतस्थावरादिषु
भौतिकेषु विकारेषु भूतेष्वथ महत्सु च २० गुणेषु गुणसाम्ये च गुणव्यतिकरे तथा एक एव परा-
त्मात्मा भगवानोऽश्वरोऽव्ययः २१

नयः असामर्थ्यहेतुः अलंदानोलंपटः अतः कामोदृशियासांतासां विहारे क्रीडायां
निमित्ते क्रीडामृगः विहारमिति एथ कृपावेतासां विहारसाधनमात्मानतासां क्रीडामृगः स इत्यन्वयः किंच यत्प्राप्नुनिगडः शृंगबलात्तुल्यो-
विसर्गः पुत्रपौत्रादिरूपो भवति १७ विदूरात् दूरतः संगं परित्यज्य यद्वा अविदूरात् शीघ्रं नारायणमुपेत्येत्यन्वयः यस्मात् स एवापवर्गो-
द्विषितः दृष्टइति १८ बालानामस्माकं तद्भजनमशक्यमिति चेत्तत्राह नहीति बद्धायासः अतिप्रयासः १९ आत्मत्वात्सर्वत्रप्रसिद्धत्वा-
दिति चेत्तद्व्यसुपपादयति परावरेष्विति चतुर्भिः ब्रह्मांतोयेषां स्थावर आदियेषां तेषु भूतेषु जीवेषु भौतिकेषु अजीवेषु घटादिषु
महत्सु च भूतेष्वकाशादिषु २० गुणसाम्ये प्रधाने गुणव्यतिकरे महत्तत्वादौ च परः ब्रह्मस्वरूपः २१

भा.स. टी.

१५

आयुर्व्ययंक्रममाह पुंसइतित्रिभिः यत्पतःशेते ६ विंशतिवर्षाणि आयुर्याति ७ दुरापूरेणदुःखैः समंतादापूर्यमाणेन ८ ननुयौ
वनेगृहासक्तोः पिपश्चादिरक्तः सन्क्षेमंयास्यतीत्याशंक्यतदसंभवंदर्शयन् कौमारएवाचरेदित्येतदुपपादयति कोगृहेष्वितिस
प्तभिः ९ यमर्यमसृभिः क्रीणाति प्राणहानिमंगीकृत्यापिसाधयति तस्करादिः तस्मिन्नर्थे तृष्णांकोनुविसृजेत् १० किंच कथ-
मित्यादि प्रियायाः संगादिकं स्मरन् कथं विरज्येत इति तृतीयेनान्वयः मंत्रान्हितशिक्षालापान् सुहृत्सुचसंगम् तेषां स्नेहेन
सितो बद्धः कलानि अक्षराणि मधुराण्येषां तेषां च संगम् तेष्वनुरक्तचित्तं यस्य ११ ताः श्वशुरगृहस्थिताः हृदय्या हृदयंगमाः

पुंसो वर्षशतं व्यायुस्तदूर्ध्वं चाजितात्मनः निष्फलं यदसौरात्र्यां शेते ६ धंप्रापितस्तमः ६ मुग्धस्य बा-
ल्ये कौमारे क्रीडतां याति विंशतिः जरयाग्रस्तदेहस्ययात्यकल्पस्य विंशतिः ७ दुरापूरेण कामेन मोहेन
च बलीयसा शेषगृहेषु सक्तस्य प्रमत्तस्यापयाति हि ८ को गृहेषु पुमान् सक्तमात्मानमजितेन्द्रियः स्ने-
हपाशैर्दृढैर्बद्धसुहृत्सहैतविमोचितुम् ९ कोन्वर्थं तृष्णां विसृजेत् प्राणेष्वोः पियर्दक्षितः यं क्रीणात्यसृ-
भिः प्रेषेस्तस्करः सैव को वणिक् १० कथं प्रियाया अनुगमितायाः संगं रहस्यं रुचिरं श्वश्रुमंत्रान् सुहृ-
त्सु च स्नेहसितः शिशूनां कलाक्षराणामनुरक्तचित्तः ११ पुत्रान् स्मरंस्तदुहितृहृदय्या भ्रातृन् स्व-
सृज्वापितरौ च दीनौ गृहान् मनोऽक्षरुपरिच्छदांश्च वृत्तीस्तुकुल्याः पशुभृत्यवर्गान् १२ त्यजेत् कोशस्कृ-
दिवेहमानः कर्माणि लोभादवितृप्तकामः औपस्थ्यं जैत्क्वबहुमन्यमानः कथं विरज्येत दुरंतमोहः १३
कुटुंबपोषाय वियन्निजायुर्न बुद्ध्यतेः र्थं विहतप्रमत्तः सर्वत्र तापत्रयदुःखितात्मानि विद्यते न स्व-
कुटुंबरामः १४ मनोऽक्षरुः परिच्छदायेषु तान् गृहान् वृत्ती जीविकाः कुल्याः कुलपरंपरागताः १२ कोशस्कृत् कोश-

स्कारी कीटः स यथा आत्मनः हितं गृहं कुर्वाणो निर्गमाय द्वारमपि नावशेषयति तथा कर्माणीह मानः ननु अवितृप्तकामोः पिदोष-
दर्शनेन विरक्तः सन् त्यजेत् तत्राह औपस्थ्यं शैश्व्यं जैत्क्व च सखं बहुमन्यमानः तदेवाधिकं मन्यमानः अतो दुरंतो मोहो यस्य
स कथं विरज्येत विरक्तः स्यात् १३ दुरंतमोहत्वं दर्शयन्नाह कुटुंबपोषणाय वियत् क्षीयमाणं निजमायुः पुरुषार्थं च विहतं न बु-
द्ध्यते अतएव तापत्रयेण दुःखिताचित्तोऽपि निर्विद्यते तत्र तापत्रयेण दुःखबुद्धिं न करोति यतः स्वकुटुंबेरामोरतिर्यस्य १४

अ०

६

१५

परावृत्तः अन्यत्रगतः स उपहतः संधिः पादपूरणार्थम् क्रीडाऽर्थकृतक्षणैः कृतोत्सवैः लब्धावसरैरिति वा ५५ तन्निष्ठांतेषां निष्ठांजन्म
मरणादिलक्षणां विद्वान् ५५ इंदारामाणामीरितैरिहितैश्च नदूषिताधीर्येषां यतो बालाः ५६ तस्मिन्नेव न्यस्तहृदयमीक्षणं चर्यैः ५७
इति सप्तमोऽध्यायः ५८ पञ्चगुरौ गृहव्यग्रे प्रहादो देव्य बालकान् अनुकंथ्य परंतलं नारदोक्तं सुपादिशत् १ निरर्थकं किं
यात्वा पैरायुर्व्ययमजानताम् प्रहादः सदयं प्राह धर्मभागवतं कृता २ कौमार इत्यादिना इहैव मानुषजन्मनि धर्मानाचरेत् यतः अर्थ
दमेतत् तत्रच कौमार एव यतः तदप्यध्वम् नचैवं भूतं जन्मांतरम् यतः दुर्लभम् तत्र धर्मानेवाचरेत् न सरवार्थे प्रयासान् तत्र भा

यदाचार्यः परावृत्तो गृहमेधीयकर्मसु वयस्यैर्बालकैस्तत्र सोपहतः कृतक्षणैः ५५ अथ तान् श्लक्ष्णया
वाचा प्रत्याह्वय महाबुधः उवाच विद्वान् तन्निष्ठां कृपया प्रहसन्निव ५५ ते तु तज्जौरवात्सवेत्यक्तं क्रीडा
परिच्छदाः बालान् दूषितधियो इंदारामे रितैरिहितैः ५६ पर्युपासतराजं द्रतन्यस्तहृदये क्षणाः ता
नाहं करुणो मे त्रो महाभागवतोऽस्मरः ५७ इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे पंचमोऽ
ध्यायः ५८ प्रहाद उवाच कौमार आचरेत्प्राज्ञो धर्मभागवतानि ह दुर्लभं मानुषजन्मत
दप्यध्वमर्थदम् १ यथा हि पुरुषस्येह विष्णोः पादोपसर्पणम् यदेषः सर्वभूतानां प्रिय आत्मेश्वरः
सहृत् २ सरवमेन्द्रियकंदेत्यादेह योगेन देहिनाम् सर्वत्र लभ्यते देवाद्यथा दुःखमयत्नतः ३ तस्य
या सोनकर्तव्यो यत आयुर्व्ययः परम् न तथा विदुते क्षेमं सुकुंदचरणो ब्रुजम् ४ ततो यतेत कुशलः
क्षेमाय भयमाश्रितः शरीरं पौरुषया वत्तविपद्येत पुष्कलम् ५

गवतानेव न काम्यान् १ इह भागवतानेव धर्मा
नाचरेदित्येतदुपपादयति यथा हीति चतुर्भिः इह पुरुषस्य विष्णोः पादोपसर्पणमेव यथा अनुस्मरणयोग्यम् यद्यस्मात् एष आत्मा
आत्मत्वात् सहृत् प्रियश्च २ ननु भोगोद्यमः कथं त्याज्य इति चेत् तत्राह सरवमिति सर्वत्र पश्चादावपि देवात् पूर्वहृष्टादेव ३ अत
स्तदर्थं प्रया सोनकर्तव्यः यतः प्रयासात् परं केवलमायुषो व्यय एव यतस्तथा तेन प्रकारेण क्षेमं न प्राप्नोति ४ भयमाश्रितः संसा
रं प्राप्नोति पुरुषरूपं शरीरं यावत् पुष्कलमस्ति न विपद्येत अक्षमं न भवेत् न नश्येदिति वा तावत् शीघ्रं क्षेमाय यतेत ५

मा. स. टी.

१४

चिन्तामेवाह एष इति त्रिभिः मेमया असाधुपुरुषं यथा भवति तथोक्तः असद्वर्मे रपकारैः अभिचारैर्वी ४५ अविदूरे समीपेव
 र्त्तमानोऽपि बालोऽप्ययमजडधोः निर्भयचित्तः मेऽनार्यमन्यायं शत्रुवानविस्मरति अजीगर्तस्य मध्यमपुत्रः शुनः शोषो नामपि
 तृभ्यां हरिश्चंद्राय विक्रीतः स न्यथा तयोरपकारमविस्मरन् तद्विपक्षं विश्वा मित्रमाश्रित्य गोत्रांतरमापन्नस्तद्वत् यद्वा स्वभावाप
 रित्या गेहघातः शुनः शोषः पुच्छमिवेति ४६ अप्रमेयः अपरिमेयोऽनुभावो यस्य न कुतश्चिद्भयं यस्य न वा भविता अन्यथा मृत्युर्नैव
 भविष्यतीत्यर्थः ४७ औशनसोऽशनसः पुत्रौ नोतिजौ विविक्ते एकांते ४८ ऋवोर्विजृम्भणे नैव त्रस्ताः समस्ताधिष्ण्यपालोकपाला

अ.

५५

एष मे बह्वसाधुक्तो वधो पायाश्च निर्मिताः तैस्तेद्रोहि रसद्वर्मे मुक्तिः स्वेनैव तेजसा ४५ वर्त्तमानोऽविदू
 रेवै बालोऽप्यजडधोरयम् न विस्मरति मे नार्यं शुनः शोष इव प्रभुः ४६ अप्रमेयाऽनुभावोऽयमकुतश्चिद्भ
 योऽमरः नूनमेतद्दिरोधेन मृत्युर्मे भवितानवा ४७ इति तं चिंतया किं चिन्मानाश्रियमधो मुखम् शं
 डामर्कवोऽशनसौ विविक्त इति होचतुः ४८ जितं त्वयैकेन जगत्क्रयं ऋवोर्विजृम्भणत्रस्तसमस्तधि
 ष्ण्यपम् न तस्य चिंतयन्तव नाय च क्षमहे न वै शिशूनां गुणदोषयोः पदम् ४९ इमं तु पाशैर्वरुणस्य ब
 ध्वानिधो हि भीतो न पलायते यथा बुद्धिश्च पुंसो वयसा तथा आर्यसेवया समीचीना भवति ५०
 तथेति गुरुपुत्रोक्तमनुज्ञायै दमब्रवीत् धर्माद्यस्योपदेष्टव्या राज्ञां ये गृहमेधिनाम् ५१ धर्ममर्थं च
 कामं च नितरां चानुपूर्वशः प्रह्लादायो चतुराजन् प्रश्रया वनताय च ५२ यथा त्रिवर्गं गुरुभिरात्म
 नै उपशिक्षितम् न साधुमेनेतच्छिक्षां हं द्वारामोपवर्णिताम् ५३

यस्मिन् तस्य तव चिंतयन्तव नाहं न पश्यामः

पदमालंबनं नैवास्ति यद्वा शिशूनां रत्तं गुणदोषयोः पदं विषयो न भवतीत्यर्थः ४९ तथाऽपि तु बंधनमस्योचितमित्याह ततः इमं त्विति यावद्गुरुः
 आगमिष्यति तावद्धानिधो हि ततः किमत्र ऊचतुः यतः पुंसो बुद्धिश्च वयसा तथा आर्यसेवया समीचीना भवति ५० अनुज्ञाय तथेत्यं
 गीकृत्य ५१ ततश्च तौ प्रह्लादाय धर्मादिकमूचतुः श्रुतिश्चासा वनतश्च तस्मै ५२ यथा वत् त्रिवर्गं सुपशिक्षितमपि न साधुमे
 नै तत्तां शिक्षां च कुतः हं द्वैः रागद्वेषादिभिर्विषयेष्वारमणं येषां तैरुपवर्णिताम् ५३

१४

वन्द्यत्वे हेतुः यतोऽयं मे भ्रातृहा कुतः यो विष्णोः पादौ दासवद्वर्त्तति तस्य क्षपातीत्यर्थः अतः स एवायमित्यन्वयः ३५ अहो विष्णुरप्यविश्वस
नीयं किमिति स्वीकृतवानित्याह विष्णोर्वेति अहा तज्जहौ ३६ ननु तवायमपत्यं च कथं बध्यस्तत्राह परोप्यौषधमिव हितकृत् चेत्तद
पत्यमेव ज्ञेयः सुतः स्वदेहजोऽपि अहितश्चेत् आमय इव आस्तां मम तास्य दस्य कथा अंगमपि च यत् करचरणादितदप्यात्मनोऽहि
तं चेच्छिद्यादेवेत्यर्थः ३७ अतः सर्वैरुपायैर्हन्तव्यः संभोजो भोजनं भोजनादिषु विषादिप्रयोगैरित्यर्थः यथा दुष्टमिन्द्रियं सुनेः शत्रुः
३८ तिग्मास्तीक्ष्णादंष्ट्रा येषां करालान्यास्यानि भयं कराणि मुखानियेषां ते च ते च ताम्राणि श्मश्रूणि शिरोरुहाश्च येषाम् ३९

अयं मे भ्रातृहा सोऽयं हित्वा स्वान् स्फुटदोऽधमः पितृव्यहंतुर्यः पादौ विष्णोर्दासवद्वर्त्तति ३५ विष्णोर्वा
साध्वसौ किं नु करिष्यत्यसमं जसः सौहृदं दुस्त्यजं पित्रोरहाद्यः पंचहायनः ३६ परोप्य पत्यं हितकृद्य
यौषधं स्वदेहजोऽप्यामयवत्कृतोऽहितः छिद्यात्तदंगयदुतात्मनोऽहितं शेषं सखं जीवति यद्विवर्ज
नात् ३७ सर्वैरुपायैर्हन्तव्यः संभोजशयनासनैः सुहृद्भिर्गधरः शत्रुर्मुनेर्दुष्टमिवेन्द्रियम् ३८ नैर्ऋ
तास्ते समादिष्टा भस्त्रा वैश्रूलपाणयः तिग्मदंष्ट्रकरालास्यास्ताम्रश्मश्रुशिरोरुहाः ३९ नदंतो भैरवा
न्नादाच्छिधिभिर्धीतिवादिनः आसीनं चाह न च्छूलैः प्रहादं सर्वमर्मसू ४० परे ब्रह्मण्यनिर्दृश्ये भ
गवत्यखिलात्मनि युक्तात्मन्यफला आसन्नपुण्यस्यैव स क्रियाः ४१ प्रयासेऽपहते तस्मिन् देत्येद्रः प
रिशंकितः चकार तद्वधोपायान् निर्वधेन युधिष्ठिर ४२ दिग्गजैर्दंष्ट्रकैश्च अभिचारावपातनैः मा
याभिः सन्निरोधैश्च गरदानैर्भोजनैः ४३ हिमवाय्वग्निसलिलैः पर्वताक्रमणैरपि न शशाकयदा
हंतुमपापमस्मरः कृतम् चिंतां दीर्घतमां प्राप्सस्तत्कर्तुं नाभ्यपद्यत ४४ परे ईश्वरे युक्तः समाहित आत्मा मनो

यस्य तस्मिन् प्रहादेतेषां नैर्ऋतादीनां प्रहारानि फला आसन् जाताः तत्र हेतवः ब्रह्मणि निर्विकारे अनिर्दृश्ये अविषये भगवति नि
रतिशये श्वर्ये अखिलात्मनि शास्त्रादीनामपि नियन्तरि एवं भूते परे अपुण्यस्य निर्देवस्य स क्रियामहोद्यमा इव ४१ ४२ दंष्ट्र
कैः सर्पैः अभिचाराः कृत्यादयः अवपातनानि गिरिशृंगादयः पातनानि तैः मायाभिः शंबरनिर्मिताभिः अंबटादिषु सन्निरोधैश्च
४३ पर्वताक्रमणैः पर्वतानां तदुपरि क्षेपैः बहुवचनैर्भविचाराद्याः चिन्तिदशयति तद्धननं कर्तुं नाभ्यपद्यत न प्राप नाशक्रोदित्यर्थः ४४

मा.स.टी.
१३

आस्तामियंवा-र्त्तमवाहशानांविषयासक्तानामत्रानधिकारादित्याशयेनाह मतिरिति परतःगुरोःस्वतोवामिथोवा अन्योऽन्यतःनाभि-
पद्येतनसंपद्येतकेषाम् गृहव्रतानां गृहएवव्रतंसंकल्पइतिरुत्याचिंतायेषाम् अतएवादांतैरेनुपरतैर्गोभिरिन्द्रियैर्हेतुभूतैः तमि-
स्त्रंसंसारंविशताम् तत्रचर्वितस्यैवचर्वणंयेषाम् ३० ननुश्रीकृष्णस्यपरमानंदस्वरूपत्वात्तेऽपितन्निष्ठाएवकिंनस्युरितिवेत्तदज्ञा-
नादित्याह नेति येदुराशयाःविषयवासिनांतःकरणाःतेहविष्णुंनविदुः तत्रहेतुः स्वस्मिन्नेवार्थःपुरुषार्थोयेषांतेषांगतिंगम्यम् न
नुतेऽपिगुरुपदेशाद्विष्णुंज्ञास्यंतितत्राह बहिर्विषयेष्वर्थोयेषांतेबहिरर्थः तानेवगुरुत्वेनमंतुंशीलंयेषांते अतःअंधैरुपनी-
यमाना अंधायथापथानंनविदुः किंतुगर्नेपतंति तथातेऽपिईशस्यतत्यां दीर्घरज्ज्वांवेदलक्षणायाम् उरूणिदामानिब्राह्मणा

ग्रहादुवाच मतिर्नकृष्णोपरतःस्वतोवामिथोऽभिपद्येतगृहव्रतानाम् अदांतगोभिर्विश-
तांतमिस्त्रंपुनःपुनश्चर्वितचर्वणानाम् ३० नतेविदुःस्वार्थगतिर्हिविष्णुंदुराशयायेबहिरर्थमानि
नः अंधायथाऽंधैरुपनीयमानावागीशतंत्यामुरुदाम्निबद्धाः ३१ नैषामतिस्तावदुरुक्रमांघ्रिंस्पृ-
शत्यनथापगमोयदर्थः महीयसांपादरजोभिषेकंनिष्कचनानानवृणीतयावत् ३२ इत्युक्त्वा
परतपुत्रहिरण्यकशिपूरुषा अधीकृतात्मास्वोत्सगान्निरस्यतमहीतले ३३ आहामर्षरुषावि-
ष्टःकषायीभूतलोचनः वध्यतामाश्वयंवध्योनिःसारयतनैर्ऋताः ३४

दिनामानियस्यांतस्यांकाम्यैः कर्म
भिर्बद्धाएवभवन्तीत्यर्थः तदुक्तम् विषयाविष्टचित्तानांविष्यवावेशः सुदूरतः वारुणीदिग्गतंवस्तुव्रजन्नेंद्रांकिमाप्नुयादिति ३१
ननुचएकोदेवःसर्वभूतेषुगूढः सर्वव्यापीसर्वभूतांतरात्मेत्यादिश्रुतिप्रतिपादितंविष्णुकथंनविदुः कुतोवातेषांतमिस्त्रप्रवेशस्त-
त्राह नैषामिति निष्कचनानान्निरस्तविषयाभिमानानांमहत्तमानांप्रदस्जसा अभिषेकंयावन्नवृणीतयावत् श्रुतिवाक्यतो-
ज्ञाताऽपिेषांमतिरुरुक्रमस्यांघ्रिंनस्पृशतिनप्राप्नोति असंभावनादिभिर्विहन्यतइत्यर्थः अनर्थस्यसंसारस्यापगमोयद-
र्थः यस्याअंघ्रिस्पृशिन्याःमतेरर्थः प्रयोजनंमहदनुग्रहाभावान्नतत्त्वनिश्चयोनापिमोक्षस्तेषामित्यर्थः ३२ निरस्यत चिक्षे-
प ३३ अमर्षोअसहनंतेनसहितयारुषा आविष्टोव्याप्तः कषायीभूते आताम्रे लोचनेयस्य हेनैर्ऋताः राक्षसाः ३४

अ०
५

१३

२० २१ २२ पादसेवनं परिचर्या अर्चनं पूजा दास्यं कर्मपिणम् सरस्यं तद्विश्वासादि आत्मनिवेदनं स्वशरीरसमर्पणम् यथा विक्री
तस्य गवाश्वादेर्भरणपालनादिचिंतानक्रियते तथा देहं तस्मै समर्प्य तच्चिंतावर्जनमित्यर्थः २३ इति नवलक्षणानियम्याः सा अद्वा
तेन चेद्भगवति विष्णो भक्तिः क्रियेत सा च अपि ते वै सता यदि क्रियेत न तु कृता सती पश्चादप्यते तदुत्तममधीतं मन्ये न त्व
स्माद्गुरोरधीतं शिक्षितं वा तथा विधं किंचिदस्तातिभावः २४ २५ न विद्यते सारं यत्र तत् असारम् न विद्यते सारं यस्मादि

पादयोः पतितं बालं प्रति नद्या शिषाऽस्तरः परिष्वज्य चिरंदोभ्यां परमामापनिर्वृतिम् २० आरो
प्यां कमवधाय मूर्द्धन्यश्च कलांबुभिः आसिंचन्विकसद्वक्त्रमिदमाह सुधिधिर २१ हिरण्यक
शिपु उवाच प्रहादानूच्य तां ता तस्वधीतं किंचिदुत्तमम् काले नैतावता युष्मन् यदशिक्षद्गुरोर्भवा
न २२ प्रहाद उवाच श्रवणं कीर्त्तनं विष्णोः स्मरणं पादसेवनम् अर्चनं वंदनं दास्यं सरस्यं मात्म
निवेदनम् २३ इति पुंसाऽपिता विष्णो भक्तिश्चेन्नवलक्षणा क्रियेत भगवत्पद्मा तन्मन्येऽधीतमुत्त
मम् २४ निशम्यैतत्सुतवचो हिरण्यकशिपुस्तदा गुरुपुत्रसुवाचेदं रुषा प्रस्फुरिताधरः २५ ब्रह्मव
धो किमेतत्ते विपक्षं त्रयतामसा असारं ग्राहितो बालो मामनादृत्य दुर्मते २६ संति त्वसाधवो लोके दु
र्मे त्राश्च द्रुवेषिणः तेषां मुदेत्ययं काले रोगः पातकिनामिव २७ गुरुपुत्र उवाच नमस्त्रणीतं न पर
प्रणीतं सुतो वदत्येष तवेन्द्रशत्रो नैसर्गिकीयं मतिरस्य राजन् नियच्छ मन्युं कददाऽस्मानः २८ नार
द उवाच गुरुणैव प्रतिप्रोक्तो भूय आहा सरः सुतम् न चेद्गुरुमुखीयं ते कुतोऽभद्राऽसती मतिः २९

ति वास्तवोऽर्थः २६ मित्रत्वेन प्रवर्त्तमानस्यापि तव विरोधाच्चरणं नासंभावितमित्याह संतिहीति दुष्टं मे त्रं मित्रत्वं येषां ते दुर्मे त्राः श
गदति ब्रह्महाक्षय रोगी स्यात् सरापः श्याबदंतकः स्वर्णहारी तु कुनखी दुश्चर्मगुरुतल्यगदत्यादि स्मृत्युक्तः पातकिनां रोगो यथो
देति तथा तेषां मयं विद्वेषादिकमुदेतीत्यर्थः २७ नमस्त्रणीतं मया पाठितम् नोऽस्मभ्यं कत्कुत्सितं दोषं मास्म अदाऽभद्रागम आर्ष
मयि दोषारोपं मा कृथा इत्यर्थः इन्द्रशत्रो इति न हि ब्राह्मणेषु तव कोप उचित इति भावः २८ गुरुमुखीयं गुरुवाक्यजनिता है अभद्र २९

भा.स.टी.

१२

अहोकिमेतत्प्रलपसि त्वबुद्धिभेदोयतो जातस्तंकथयेत्याक्षिप्तः सन्तत्यसादादेवेत्युत्तरमाह सइतित्रिभिः सप्तगवान् यदा अनुव्र-
तः अनुकूलो भवति तदा पशूनामविवेकिनामिव बुद्धिभेदगता असतो मिथ्यासंसारविषया विभिद्यते अभिन्नात्मनिष्ठा भवति १२
भेदस्यासत्त्वं दर्शयिनाह स एष परमात्मैव स्वः पर इति च अविवेकिभिर्निरूप्यते युक्तं चेत्तत् यतः यस्य वर्त्मनि जिज्ञासायां ब्रह्माद-
योऽपि मुत्स्यति तत्र हेतुः दुरत्ययं दुर्घटमनुक्रमणमनुचरितमनुवर्णनं वा यस्य १३ ननु निर्विकारस्य कथं मतिभेदकत्वं तत्राह यथेति यथा
अयो लोहमाकर्षस्यायस्कान्तस्य समीपे स्वयमेव भ्रमति तथा चेतश्चक्रपाणेः सन्निधौ तव कुतो जातः सन्निधिस्तत्राह यदृच्छयेति कस्य

स यदाऽनुव्रतः पुंसां पशुबुद्धिर्विभिद्यते अन्य एष तथाऽन्योऽहमिति भेदगता सती १२ स एष आत्मा स्व-
परेत्यबुद्धिभिर्दुरत्ययानुक्रमणो निरूप्यते मुत्स्यति यद्वर्त्मनि वेदवादिनो ब्रह्मादयो त्वेषाभिन्नान्तिमेमतिम्
१३ यथा भ्रातृभ्यो ब्रह्मन् स्वयमाकर्षसन्निधौ तथा मेभिद्यते चेतश्चक्रपाणे र्यदृच्छया १४ एतावद्वा-
ह्यणायोक्ता विरराम महामतिः तं निर्भर्त्स्यथ कुपितः स दीनो राजसेवकः १५ आनीयतामरेवैव्रम-
स्माकमयशस्करः कुलांगारस्य दुर्बुद्धेश्चतुर्योऽस्योदितो दमः १६ दैतेयचंदनवनने जातोऽयं कंटकद्रुमः
यन्मूलोन्मूलपरशो विष्णोर्नालायितो भिकः १७ इति तं विविधोपायैर्भीषयस्तर्जनादिभिः प्रह्लादं ग्रा-
हयामास त्रिवर्गस्योपपादनम् १८ तत एनं गुरुज्ञात्वा ज्ञातज्ञेयचतुष्टयम् दैत्येन्द्रं दर्शयामास मातृ-
मृष्टमलंकृतम् १९

तपोदानादेः फलमेतदिति न ज्ञायत इत्यर्थः १८ राजसेवक उवाचेति शेषः १५ अरे वैव्रमं कशा आनीयताम् सामदानभेददंडानां मध्ये चतु-
र्थः दमः दंडः अस्य दुर्बुद्धेः उदितः उक्तः शास्त्रेषु दुर्बुद्धित्वे हेतुः कुलांगारस्य कुलस्यांगारवन्नाशहेतोः १६ तत्कुतः तत्राह दैतेया एव चंद-
नद्रुमाः तेषां वने अयं कंटकद्रुमतुल्यो जातः तदेवाह यस्य दैतेयचंदनवनस्य मूलोन्मूलने परशुस्थानीयस्य विष्णोरयमभिक एव नाला-
यितः नालमिवाचरत् यथा परशोः छेदकत्वे बुलादिद्रुमनिर्मितो दंडः सहकारी तं विना छेदनासंभवात् तथाऽयं विष्णोर्दैत्यमू-
लोच्छेदे हेतुर्जात इत्यर्थः १७ इति तं प्रह्लादं भीषयन् धर्मार्थकामवर्गस्य प्रतिपादकं शास्त्रमभ्यापयामास १८ ज्ञातं ज्ञेयमुपाया-
नां चतुष्टयं सामदानादि येन तं दैत्येन्द्रं प्रति मात्रामृष्टमुदत्यस्नापितमलंकृतं भूषणानि लकादिभिः १९

अ०

५

१२

७

पाठ्यान् दंडनीत्यादीन् पाठ्यान् स्मरबालकानिति वाच्यः २ अनुश्रवणानंतरम् तथैव पपाठ्य किंतु तत्साधुनमेने तत्र हेतुः स्वः पर इत्यस
द्रुहो मिथ्या भिनिवेश एवाश्रयो यस्य तत् ३ ४ हे अस्मद्वर्य असद्रुहात् अहंममेति मिथ्याः भिनिवेशाद्देतोः सम्यगुद्दिग्धा विषण्णाधी
यैषां ते वनंगतः सन् हरिमाश्रयेतेति यत् तदेवाहंसाधुमन्ये कथं भूतं गृहम् आत्मपातमात्मनः अधः पातनिमित्तम् कुतः अंधकूपवत्तमो
हावहम् ५ परपक्षे विष्णोः समाहिताः पिरिनिष्ठिताः हासे हेतुः बुद्धिरिति ६ विष्णुपक्षे भागवतैः हेतुभूतैः ननु त्वद्गृहे कुतस्तेषां प्रवेशः

तौराज्ञा प्रापितं बालं प्रह्लादं नयकोविदम् पाठयामासतुः पाठ्यान् न्यांश्चास्मरबालकान् २ यत्तत्र गुरु
णा प्रोक्तं शुश्रूवेऽनुपपाठ्य न साधुमनसामेने स्वपरासद्रुहाश्रयम् ३ एकदाऽस्मरगट्पुत्रमंकमारो
व्यपाडव पप्रच्छ कथ्यतां वत्समन्यते साधुयद्भवान् ४ प्रह्लाद उवाच तत्साधुमन्येऽस्मर-
वर्यदेहिनां सदा समुद्दिग्धधियामसद्रुहात् हित्वात्मपातं गृहमंधकूपं वनंगतो यद्हरिमाश्रयेत ५
नारद उवाच श्रुत्वा पुत्रगिरौ देत्यः परपक्षसमाहिताः जहास बुद्धिर्बालानां भिद्यते परबुद्धिभिः
६ सम्यग्विधार्यतां बालो गुरुगेहे हि जातिभिः विष्णुपक्षैः प्रतिच्छन्नैर्नो भिद्येतास्य धीर्यथा ७
गृहमानीतमाह्वय प्रह्लादं देत्ययाजकाः प्रशस्य श्लक्ष्णयावाचा समपृच्छन्त सामभिः ८ वत्स प्रह्ला
दमद्रुतं सत्यं कथय मामृषा बालानतिकुतस्तुभ्यमेष बुद्धिविपर्ययः ९ बुद्धिभेदः परकृत उता होतै
स्वतोऽभवत् भण्यतां श्रोतुं कामानां गुरुणा कुलनंदन १० प्रह्लाद उवाच स्वः पर
श्रेयसद्रुहाहः पुंसां यन्मायया कृतः विमोहिताधिया दृष्टस्तस्मै भगवते नमः ११

सत्यं तथाऽपि प्रतिच्छन्नैः
वैषांतरेण च्छन्नैः ७ देत्यैर्गृहमानीतम् ८ बालान् सर्वानिति अतिक्रम्य तुभ्यंतव ९ १० अहोमाया मोहिता भवंतो मामाक्षिपंतीत्या
शयेन तावदाह स्वः परश्रेयस इति मिथ्याः भिनिवेशो यदीयया माययाैव कृतः ननु वास्तवः अतएव तदीयया मायया विमोहितबुद्धीनां भव
तामेव दृष्टः ननु मम तस्मै अचिंत्यमायेश्वराय नमः ११

मा.स.टी.

११

रुदति रोदिति रोति वैकुण्ठस्य चिंतया शबलाया मिथ्याक्षमिता चेतनायस्य तस्य चिंतया आल्हादोयस्य ३९ कचिदुक्तं: मुक्तकंठः सन्
अनुचकार तच्चेष्टादिकं संयंकृतवान् ४० संस्पर्शस्तद्वापत्तिः तेन निर्वृतः अस्पंदः स्थिरोयः प्रणयस्तेनयः आनंदः तेन यत्सलिलं
तेन युक्ते आमीलिते ईषन्निमीलिते ईक्षणेयस्यसः ४१ आत्मनः परां निर्वृत्तिं तन्वन् दुःसंगेन दीनस्यान्यस्यापि मनः शमं शांतं व्य-
धात् ४२ अघं द्रोहमकरोत् ४३ प्रथमाध्यायांते पृष्ठमेवार्थमिति विस्मयेन पुनः पृच्छति देवर्ष इति तव त्वत्तः तव वाक्यमिति वा सा-
धवे अघमदात् साधोर्द्रोहं कृतवानिति यत् एतदेदितुं ज्ञातुमिच्छामः ४४ उपालभंते आक्षिपंति अघंतु नैव कुर्वंति अपरः श-

कचिद्रुदतिवैकुण्ठचिंताशबलचेतनः कचिद्दसतितच्चिंताल्हादउद्गायति कचित् ३९ नदति कचिदु-
क्तं दोविलज्जो नृत्यति कचित् कचित्तद्वावनायुक्तस्तन्मयो अनुचकार ह ४० कचिदुत्पलकस्तूष्णीमा-
स्ते संस्पर्शनिर्वृतः अस्पंदप्रणयानंदसलिलामीलितेक्षणः ४१ स उत्तमश्लोकपदारविंदयोर्निषे-
वया किंचन संगलब्धया तन्वन्परां निर्वृतिमात्मनो मुहुर्दुःसंगदीनान्यमनः शमं व्यधात् ४२ तस्मि-
महाभागवते महाभागे महात्मनि हिरण्यकशिपूराजन्मकरोदघमात्मजे ४३ युधिष्ठिर उवाच
देवर्ष एतदिच्छामो वेदितुं तव स्रजत यदात्मजाय शङ्काय पिता दात्साधवेत्यघम् ४४ पुत्रान्विप्रति-
कूलान्स्वानपितरः पुत्रवत्सलाः उपालभंते शिक्षाऽर्थनैवाघमपरो यथा ४५ किमु तानुवशान्त्साधु-
स्तादृशां च गुरुदेवान् एतत्कौतूहलं ब्रह्मन्स्माकं विधमप्रभो पितुः पुत्राय यद्देषो मरणाय प्रयो-
जितः ४६ इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे प्रह्लादचरित्रे चतुर्थोऽध्यायः ४ नारद उ-
वाच पौरौहित्याय भगवान् नृतः काव्यः किलासरैः शंडा मर्कैः सतौ तस्य दैत्यराजगृहांतिके १

पुरिव ४५ अनुवशान् अनुकूलान् साधून् अरागरोषान् गुरुः पितैव देवतायेषां तानुद्दिश्य अघं न कुर्वति इति किमु वक्तव्यमित्यर्थः
पुत्राय पुत्रमुद्दिश्य पितुर्देषः पित्राकृतो द्वेषः पुत्रस्य मरणार्थं प्रयोजितः प्रवर्तित इति यत् एतत्कौतूहलं विधम अपाकुरु यद्वा यद्य-
स्मात्पुत्राय यो द्वेषः स पितुर्मरणाय प्रयोजितः अतएव तत्कौतूहलं विधम इत्यर्थः ४६ इति सप्तमे टीकायां चतुर्थोऽध्यायः ४
पंचमे गुरुतो धीतं तत्काविष्णुसुतोरतम् घातयन् द्विपसर्पाद्यैः सतं दैत्यैः न चाशकत् १ भगवद्भक्तिरेव विद्वेषे कारणमिति वक्तुमाह पौरौहि-
त्यायेत्यादिना काव्यः शुकः तस्य सतौ तत्र न्यवसतामिति शेषः १

अ.

४

११

३० ननुदेवादिविद्वेषेऽपिअस्यविनाशोनास्ति ब्रह्मवरेणोर्जितत्वात् तत्राह निर्वैरायेति सर्वमहंसहेनभक्तद्रोहमितिभावः ३१ अ-
स्मरंचहतमेनिरे तदानींतत्तद्वेषेप्रवृत्तत्वादितिभावः ३२ तमेवद्वेषेचकुमारौक्तस्यमहत्वमाह तस्येति गुणैर्महानभूतगुणानेवाहम
हदुपासकइत्यादिना ३३ सत्यासंधाप्रतिज्ञायस्य एकएवप्रियश्चसुहृत्तमश्च ३४ दासवत्सम्यक्नता अर्पाणामंघ्रयोयेन गुरुषुई-
श्वरभावनायस्य ३५ व्यसनेषुप्राप्तेष्वपि नोद्विगच्छितः दृष्टश्रुतेषुगुणेषुविषयेषुइहासुत्रभोगेषुनिस्पृहः यतस्तेषु अवस्तुदृक् दांताइदि

यदादेवेषुवेदेषु गोषुविप्रेषुसाधुषु धर्मेमयिचविद्वेषःसवाआशुविनश्यति ३६ निर्वैरायप्रशां-
तायस्वसृतायमहात्मने प्रन्हादाययदाद्रुत्येहनिथ्येऽपिवरोर्जितम् ३७ नारदुवाच इत्यु-
क्तालोकगुरुणातप्रणाम्यदिवौकसः न्यवर्त्ततगतोद्देगामेनिरेचास्मरहेतम् ३८ तस्यदैत्यपतेःपुत्राश्च
त्वारःपरमाद्भुताः प्रन्हादोऽभून्महांस्तेषांगुणैर्महदुपासकः ३९ ब्रह्मण्यःशीलसंपन्नःसत्यसंधोजि-
तौद्विजः आत्मवत्सर्वभूतानामेकःप्रियसुहृत्तमः ४० दासवत्संनतार्याधिःपितृवहीनवत्सलः भ्रा-
तृवत्सदृशोस्निग्धोऽगुरुष्वीश्वरभावनः विद्याऽर्थरूपजन्माढ्योमानस्तंभविचर्जितः ४१ नोद्विग-
च्छितोव्यसनेषुनिस्पृहःश्रुतेषुदृष्टेषुगुणेष्ववस्तुदृक् दांतेन्द्रियप्राणशरीरधाःसदाप्रशान्तकामोराहि-
तासुरोऽस्मरः ४२ यस्मान्महदुपास्यराजनृगृध्रैकविभिर्मुहुः नतेऽधुनाऽपिधीयतेयथाभगवतो
श्वरे ४३ यंसाधुगाथासदसिरिपवोऽपिस्मरानृप प्रतिमानप्रकुर्वंतिकिमुताऽन्येभवादृशाः ४४ गु-
णैरलमसंख्येयैर्माहात्म्यतस्यसूच्यते वासुदेवभगवतियस्यनैसर्गिकारतिः ४५ न्यस्तक्रीडनकोबा-
लोजडवत्तन्मनस्कया कृष्णग्रहगृहीतात्मानवेदजगदीदृशम् ४६ आसीनःपर्यटन्नश्चच्छयानःप्र-
पिवन्ब्रुवन् नानुसंधत्तएतानिगोविंदपरिरंभितः ४७

यादयोयस्यरहितः आसुरोभावोमत्सरादिर्यस्यसः अस्म-
रोऽपिसन् प्रशान्तकामः ४८ अधुनाऽपितेगुणानापिधीयंते तिरोहितानभवन्ति ४९ साधुगाथासदसिदेवास्मरमनुष्याणामध्यैकः-
साधुगतिप्रसंगवत्यांभायाम् यंप्रन्हादंप्रतिमानंदृष्टांतम् ५० सूच्यतेमयाकेवलंद्योत्यते सुष्ठुकथ्यतइतिवा ५१ नैसर्गिकरतेलिं-
गान्याह न्यस्तक्रीडनकइतिषड्विः तन्मनस्कतयातदेकचित्तत्वेन ५२ एतानिआसनादीनिगोविंदेनपरिरंभितःआत्मनाएकीकृतः ५३

मा.स.टी.

१०

अंगहैराजन् उरुगंधिना उग्रगंधेन मधुना स्मरयामत्तम् अतएव विवृत्ते विघूर्णिते ताम्रे अक्षिणीयस्य तम् अशेषधिष्यपाः सर्व
लोकपालाः उपायनयुक्तैः पाणिभिरुपासत सेवन्ते त्रिभिर्ब्रह्मविष्णुरुद्रेर्विना पदमाश्रयभूतम् १३ उपासनप्रकारमाह जगुरि
ति १४ १५ १६ तत्पत्न्योनघः ऊढुः वहन्तिस्म घृतदुग्धादीन् रत्नाकरानेवाह क्षारेति १७ आक्रीडं क्रीडास्थानम् दुमाः स

तमंगमत्तं मधुनो रुरुगंधिना विवृत्तताम्ना क्षमशेषधिष्यपाः उपासतोपायनपाणिभिर्विना त्रिभिस्त
पोयोगबलौजसांपदम् १२ जगुर्महेंद्रासनमोजसा स्थितं विश्वावसस्तुंबरुरस्मदादयः गंधर्वसिद्धा
ऋषयोः सुवत्सुहुर्विद्याधरा अप्सरसश्च पांडव १४ स एव वर्णाश्रमिभिः ऋतुभिर्भूरिदक्षिणैः इज्य
मानो हविर्भागानग्रहीत्वेन तेजसा १५ अकृष्टपच्यातस्यासीत्सप्तद्वीपवतामहो तथा कामदुग्धाद्यौस्तु
नानाश्चर्यपदं नभः १६ रत्नाकराश्चरत्नौघास्तत्पत्न्यश्चोडु रूमिभिः क्षारसीधुघृतक्षौद्रदधिक्षीरा
मृतोदकाः १७ शैलाद्रोणीभिराक्रीडसर्वर्तुषु गुणान् दुमाः दधारलोकपालानामेक एव पृथग्गुणान्
१८ सद्रत्यं निर्जितककुबेरकुराड्विषयान् प्रियान् यथोपजोषं भुंजानो नातृप्यदजितेन्द्रियः १९ एवमैश्वर्य
मत्तस्य हसस्योच्छास्त्रवर्त्तिनः कालो महान्व्यतीयाय ब्रह्मशापमुपेयुषः २० तस्योग्रदंडसंविग्ना सर्वलो
काः सपालकाः अन्यत्रालब्धशरणाः शरणं ययुरच्युतम् २१ तस्यैनमोः स्तुकाष्टायेयत्रात्मा हरिरीश्वरः
यद्भुत्वाननिवर्त्तते शान्ताः संन्यासिनोऽमलाः २२ इतिते संयतात्मानः समाहितधियोऽमराः उपतस्थु
र्दृषीकेशां विनिद्रा वायुभोजनाः २३ तेषामाविरभूद्वाणी अरूपामेघनिस्वना सन्नादयुतीककुभः
साधूनामभयंकरी २४ माभैष्टविबुधश्चेष्टाः सर्वेषां भद्रमस्तुवः महर्शनं हि भूतानां सर्वश्रेयोपपत्त
ये २५ ज्ञातमेतस्य दौरात्त्यंदैते यापसदस्य च तस्य शान्तिकरिष्यामि कालं तावत्पतीक्षत २६

वेषु ऋतुषु गुणान् पुष्पफलादीन् सचलोकपालानाम् पृथग्विधान् गुणान् वर्षणदहनशोषणादीन् एक एव दधार १८ निर्जिता
ककुभो येन यथोपजोषं यथापीति १९ महान् कालः एकसप्ततियुगान् किंचिदधिकान् २० २१ २२ २३ अरूपावकूरहिता २४
समदर्शनं स्तवनं श्रवणं सर्वेषां श्रेयसां मुपपत्तये प्राप्तये भवति २५ २६ ६९ ७९ ८९

अ०

४

१०

तपसायोगेनचप्रभावोयेषांतेषांयत् अणिमाद्यैश्वर्येनरिष्यतिननश्यतितच्चदेहीत्यर्थः ३८ इतिसप्तमस्कंधेटीकार्यानृतीयोऽध्या
यः १ चतुर्थेतुवरांस्तुब्धवाविजित्याखिललोकपान् विष्णुद्वेषेणतान्सर्वान् दैत्येन्द्रःसमपीडयत् १ शतधृतिः ब्रह्मा १ मेमन्तः
यदपियद्यपीमेदुर्लभाः २ अमोघोऽनुग्रहोयस्य प्रजेश्वरैर्मरीच्यादिभिः ३ यदर्थतपस्तप्तदाह एवमित्यादि ४ ५ ६ सर्वेषां

सर्वेषांलोकपालानांमहिमानंयथात्मनः तपोयोगप्रभावानांयन्नरिष्यतिकर्हिचित् ३८ इतिश्रीभाग
वतेम. स. हिरण्यकशिपोर्वरप्रदानंनामतृतीयोऽध्यायः ३ नारदउवाच एवंष्टतःशतधृतिहिरण्य
कशिपोरथ प्रादात्तत्तपसाप्राप्तोवरांस्तस्यसुदुर्लभान् १ ब्रह्मोवाच तातेमेदुर्लभाःपुंसांयान्दृष्टी
षेवरान्मम तथाऽपिवितराम्यंगवरान् यदपिदुर्लभान् २ ततो जगामभगवानमोघाऽनुग्रहोविभक्तः पू
जितोऽस्मरवर्येणस्तूयमानःप्रजेश्वरैः ३ एवंलब्धवरोदैत्योविभक्तद्वेममयंवपुः भगवत्यकरोद्वेषंभ्रातुर्वध
मनुस्मरन् ४ सविजित्यदिशःसर्वालोकेश्वत्रीन्महाकरः देवास्करमनुष्येन्द्रान्गंधर्वगरुडारगान् ५
सिद्धचारणविद्याधानृषीन्पितृपतीन्मनून् यक्षरक्षःपिशाचेशान्प्रेतभूतपतीन्तथ ६ सर्वसत्त्वपती
नृजितावश मानीयविश्वजित् जहारलोकेपालानांस्थानानिसहतेजसा ७ देवोद्यानश्रियाजुष्टमध्या
स्तेस्मत्रिविष्टपम् महेंद्रभवनंसाक्षान्निर्मितंविश्वकर्मणा त्रैलोक्यलक्ष्म्यायतनमध्युवासाखिलर्हिमत्
८ यत्रविद्रुमसोपानामहामारकताभुवः यत्रस्फाटिककुड्यानिवैडूर्यस्तंभपंक्तयः ९ यत्रचित्रविताना
निपद्यरागासनानिच पयःफेननिभाःशय्यासुक्तादामपरिच्छदाः १० कूजद्विर्नूपूरैर्दैव्यःशब्दयंत्यद्र
तस्ततः रत्नस्थलीषुपश्यंतिसुदतीःसुंदरंमुखम् ११ तस्मिन्महेंद्रभवनेमहाबलमहामनानिर्जितलोक
एकराट् रमेभिवंध्याघ्रियुगःकरादिभिःप्रतापितैरुज्जितचंडशासनः १२

सत्त्वानां प्राणिजातानां ये ये पतयस्ता
नृ ७ त्रिविष्टपंस्वर्गमध्यास्तेस्म अधिष्ठितवान् महेंद्रभवनमध्युवास अधिवसतिस्म ८ अखिलसमृद्धियुक्तत्वमेवाह यत्रेतित्रि
भिः ९ सुक्तादामानिपरिच्छदाः परिकरायासाम् १० सुदतीः सुदत्यः ११ ऊर्जितमधिकं चंडंतीव्रं शासनं यस्य १२ ६९

भा.स.टी.

कालरूपेण संहर्तुमाह तमेवेति लवाद्यैः कालावयवैः क्षिणोषि क्षपयसि तदेवं सृष्ट्यादिकर्तृत्वेऽपि निर्विकारत्वमेवाह कूटस्थ इति तत्र
हेतवः आत्मा ज्ञानरूपः परमेश्वरपरमेश्वरः अजः जन्ममृत्युः महान् अपरिच्छिन्नः किंच जीवलोक एव कर्मवशाज्जन्मादिभिर्विक्रियते
तंतु तस्य जीवः जीवनहेतुः यतस्तस्यात्मानियंता ३१ तत्कुतस्तत्राह त्वत्त इति त्वत्तो व्यतिरिक्तं यदि किंचित् भवेत्तर्हि तस्मात्तव जन्मा
दिविकारो नियम्यत्वादिकं वा भवेत् तत्तु नास्तीत्याह त्वत्तः परं कारणमपरं कार्यम् तत्र च एजत् जंगममनेजत् स्थावरंच तद्व्यतिरि
क्तं नास्ति ननु मद्बोधकशास्त्रं व्यतिरिक्तमस्तीति चेत् नयतः विद्यावेदोपवेदादिविद्यास्थानानि कलाश्च तदंगानि तैवेव तनवः ननु त्व
द्व्यतिरिक्ताः तत्कुतः यतः त्वं ब्रह्म इह त्वं ब्रह्मैवासि तदपि कुतः तत्राह हिरण्यरूपं ब्रह्मांडं गर्भे यस्य सः त्रिपृष्ठः त्रिगुणात्मकस्य प्रधान

त्वमेव काले निमिषोजनानामायुर्लवाद्यावयवैः क्षिणोषि कूटस्थ आत्मा परमेश्वरजो महंस्त्वं जीवलोकस्य
च जीव आत्मा ३१ त्वत्तः परं नापरममनेजदेजच्च किंचिद्व्यतिरिक्तमस्ति विद्या कलास्ते तनवश्च सर्वा
हिरण्यगर्भोऽसि बृहन्निपृष्ठः ३२ व्यक्तं विभो स्थूलमिदं शरीरं येनैन्द्रियप्राणमनोगुणास्त्वम् भुंक्षे स्थितो
धामनि पारमेश्वरे अव्यक्त आत्मा पुरुषः पुराणः ३३ अनंतं अव्यक्तरूपेण येनैदमखिलं ततम् चिदचिच्छ
क्तियुक्ताय तस्मै भगवते नमः ३४ यदि दास्यस्य भिमता त्वरान्नो वरदोत्तम भूतेभ्यस्त्वद्विस्मृष्टेभ्यो मृत्युर्मा
मृन्ममप्रभो ३५ नांतर्वाह दिवानक्तमन्यस्मादपि चायुधैः न भूमौ नांबरे मृत्युर्नैरपि मृगैरपि ३६ व्य
क्तमिवाऽस्मद्विवासरस्रमहोरगैः अप्रतिद्वंद्वतां युद्धे ऐकपत्यं च देहिनाम् ३७

स्य पृष्ठे परतः स्थितः अक्षरात्परतः पर इत्यादि श्रुतेः ३२ ननु ब्रह्मांडशरीरस्य जीवस्य मम कुतो ब्रह्म त्वं कुतो वा ब्रह्मांडगर्भत्वादितत्राह व्यक्तं
कार्यमिदं तव शरीरम् व्यक्तं सत्यमिति वा येन शरीरेण त्वमिन्द्रियप्राणमनसांगुणान्विषयान् भुंक्षे किंच पारमेश्वरे परमेश्वर्यधामनि स्वस्वरू
पे स्थित एव भुंक्षे ननु अस्मादादिवत् स्वरूपतिरोधानेन अतस्त्वमव्यक्त आत्मानिरुपाधि ब्रह्मैव पुराणपुरुषश्चेत्यर्थः ३३ ननु ब्रह्म त्वं पुरा
णपुरुषत्वं कथमेकस्य तत्राह अनंत इति हे अनंत येन त्वया अव्यक्तेन मनोवचनागोचरेण रूपेण इदं विश्वं ततं व्याप्तम् तस्मै तुभ्यं भग
वते अचिंत्येश्वर्याय नमः भगवत्वे हेतुः चिदचिच्छक्तियुक्ताय चिच्छक्तिर्विद्या अचिच्छक्तिर्माया ताभ्यां युक्तायेति ३४ ३५ अन्यस्मा
त्त्वत्सृष्ट्यतिरिक्तादपि हे भगवन् आयुधैर्मृत्युर्माभूत् ३६ व्यस्रभिः अप्राणैः अस्मद्विः संप्राणैः यथा आत्मनस्तवास्ति महिमा तथा
अप्रतिद्वंद्वतादिकं देहिनि शेषः ३७

अ.
३

१

हर्षेणाश्रुणिपुलकोद्भेदश्चयस्यसः २५ अंधेननिबिडेन तत्रहेतुः कालसृष्टेनप्रकृतिगुणरूपेणनतुधांतेन तमसावृतमिदंजगत् यः
अभिव्यनक् अभिव्यक्तमकरोत् २६ यश्चत्रिगुणेनात्मनाइदंजगत् सृजति भवति पालयति लुपतिसंहरतिच तस्मैरजः सत्वतमसां
धाम्नेआश्रयायमहते परायपरमेश्वरायनमइतिद्वयोरन्वयः २७ अत्रचस्वप्रकाशकत्वंजगत्प्रकाशकत्वंतत्कारणत्वंतत्सृष्ट्यादिकर्तृ
त्वंमहत्त्वंपरमेश्वरत्वंचेतिषड्विधत्वमुक्तं तदेवप्रपंचयन्नमस्करोति नमइतिचतुर्भिः बीजायकारणाय तत्रहेतुः आधायज्ञानंज्ञप्तिः
विज्ञानंविषयाकारंज्ञानंमूर्तिर्यस्यतस्मै अनेनस्वप्रकाशकत्वंजगत्प्रकाशकत्वंचदर्शितम् बीजायेतिनिमित्तत्वमुक्तं उपादानत्व
माह प्राणादयोयेविकारास्तैरूपैर्व्यक्तिकार्याकारमी युषेप्राप्तवते २८ एवमात्मनात्रिवृताचेत्यनेनोक्तं कारणंद्वादशितिम्
उत्थायप्रांजलिः प्रहृष्टश्चमाणोदृशाविभुम् हर्षश्चिपुलकोद्भेदो गिरागद्गदयागुणात् २५ हिर

एकशिपुरुवाच कल्यांतेकालसृष्टेनयोः धेनतमसावृतम् अभिव्यनक्जगदिदंस्वयंज्योतिः
सरोचिषा २६ आत्मनात्रिवृताचेदंसृजत्यवतिलुपति रजःसत्वतमो धाम्नेपरायमहतेनमः २७ नम
आधायबीजायज्ञानविज्ञानमूर्त्यै प्राणोद्विगमनोबुद्धिविकारैर्व्यक्तिमीयुषे २८ त्वमीशिषेजगतस्त
स्थुषश्चप्राणेनमुरग्येनपतिः प्रजानाम् चित्तस्यचित्तेर्मनइन्द्रियाणां पतिर्महान्भूतगुणाशयेशः २९
त्वमसप्ततनून्वितनोषितन्वात्रय्याचातुर्होत्रिकविद्ययाच त्वमेक आत्मात्मवतामनादिरनंतपारः क
विरंतरात्मा ३०

महत्त्वमीश्वरत्वंचाह त्वमिति त्वमेवजगतोजंगमस्यतस्थुषः स्थावरस्यचर्दशिषेनियंताभवसि केन
मुरग्येनप्राणेनसूत्रात्मरूपेण अतस्त्वंप्रजानांपतिः तासांचित्तस्थचित्तेश्चतत्परिणामभूतायाश्चेतनायाः मनसश्चतन्निय
म्यानांमिन्द्रियाणांचपतिः अतस्त्वमेवमहान् भूतानामाकाशादीनांतदुणानांशब्दादिविषयाणाम् आशयानांतद्वासना
नामीशश्च एतेनैवस्रष्टृत्वंदर्शितम् २९ इदानींयज्ञप्रवर्तकत्वेनांतर्यामित्वेनजगत्सालकत्वमाह त्वमेवसप्ततनून् अग्नि
होमादियज्ञान् विस्तारयसि कथंअध्यातन्वा वेदत्रयरूपेण कथंभूतया चत्वारोहोतारोयत्रतत्रातुर्होत्रिकम् कर्तृद्विष-
ययाविद्यया आत्मवतांप्राणिनामात्मभूतस्त्वमेवांतरात्माच अंतर्यामी कुतः यतः कविः सर्वज्ञः तत्कुतः एकः अखंडः त
त्रहेतुः अनादिः अनंतपारश्चेति नास्त्यंतः पारश्चकालतोदेशतोयस्य ३० ३१ ३२ ३३ ३४

मा.स.टी.

इतित्वत्पदापहरणे तस्य निर्वंधं शुश्रुम अतएवासोतपः परम मास्थितो वर्तते यदत्र युक्तं तत् अनंतरमेव विधत्स्व १२ अन्यथा तव स्थानभ्रंशो सति साधूनामनिष्ठं स्यादिति शोचंत आहुः तव पारमेष्ठ्यमिदमासनं द्विजानां गवांच भवाय उद्भवाय श्रेयसे सखायभूतौ ऐश्वर्याय क्षेमाय लब्धपालनाय विजयाय उत्कर्षाय १३ १४ वल्मीकादिभिः प्रतिच्छन्नं प्रथमं नददर्शं पश्चात्कथंचिद्विलक्ष्य तं प्राहेति द्वयोरन्वयः पिपीलिकाभिः आचीर्णं समं ताद्रक्षितं मेदश्च त्वक्कमांसं च शोणितं च यस्य १५ अभ्येरापिहितं छन्नं रविभिः

इति शुश्रुम निर्वंधंतपः परम मास्थितः विधत्स्वा नंतरं युक्तं स्वयं त्रिभुवनेश्वर १२ तवास नं द्विजगवां पा रमेष्ठ्यं जगत्पते भवाय श्रेयसे भूतैः क्षेमाय विजयाय च १३ इति विज्ञापितो देवैर्भगवानात्मभूतं प रीतो भृगुदक्षाद्यैर्यो देत्ये श्वरोऽथ मम १४ नददर्शं प्रतिच्छन्नं वल्मीकं तृणकीचकैः पिपीलिकाभि रचीर्णं मेदस्त्वङ्मांसं शोणितम् १५ तपंतं तपसालोकान्यथा भ्रापिहितं रविम् विलक्ष्य विस्मितः प्रा ह प्राह स नृहं स वाहनः १६ ब्रह्मोवाच उत्तिष्ठोतिष्ठ भद्रं ते तपः सिद्धोऽसि काश्यप वरदोऽहमनु प्राप्नोत्रियतामीप्सितो वरः १७ अद्राक्षमहमेतत्ते हृत्सारमहदद्भुतम् दंशभक्षितदेहस्य प्राणात्य- स्थिषु शो रते १८ नैतत्पूर्वर्षयश्चक्रुर्न करिष्यंति चापरे निरंबुधोरयेत्याणान्को वै दिव्यसमाः शतम् १९ व्यवसायेन तेनेन दुष्करेण मनस्विनाम् तपोनिष्ठेन भवता जितोऽहं इति नदनं २० ततस्त आ- शिषः सर्वादिदाम्यसुरपुंगव मर्त्यस्य ते अमर्त्यस्य दर्शनं नाफलं मम २१ नारद उवाच उद्युक्ता दिभवो देवो भक्षितां गं पिपीलिकैः कुमंडलुजलेनोक्षद्विद्येनामो घराधसा २२ सतत्कीचकवल्मीकात्स ह ओजो बलान्वितः सर्वावयवसंपन्नो वज्रसंहननो युवा उल्लितस्तप्त हेमाभो विभावसरिवैधसः २३ स निरीक्ष्या वरे देवं हंसवाहमवस्थितम् ननाम शिरसा भूमौ तद्दर्शनमहोत्सवः २४ विलक्ष्य विस्मितः प्राह १६

१७ हृत्सारं धैर्यं दंशेर्मक्षिकादि विशेषैर्मक्षितो देहो यस्य १८ निरंबुः निषिद्धमंबुयेन सः त्यक्तो दक इत्यर्थः १९ तैत्त्वया अनेन व्यवसायेनैव तावज्जितोऽहम् तपोनिष्ठेन भवता तु कतरां जितः २० मर्त्यस्य तव अमर्त्यस्य मम दर्शनं नाफलं निष्फलं न भवति अतो वरं वृणीष्व २१ आदौ भवतीति आदिभवो ब्रह्मा ओक्षत् प्रोक्षितवान् २२ वज्रवत् संहननमंगदाढ्यस्य तप्तस्य हेम इव आभा देहकान्तियस्य सगिरा अगृ णादित्युत्तरेणान्वयः २३ तस्य दर्शनेन महानुत्सवो यस्य २४

ऊर्ध्वबाहुयस्य नमसिदृष्टिर्यस्य पादांगुष्ठेनाश्रिता अवनिर्येन २ जटानां दीधितिभिः अंशुभिः रश्मिभिः प्रलयकर्त्ता अर्क इव रेजे पूर्वये अ
लक्षिताः संतो भुवि विचरुस्ते देवाः पुनः स्वानि स्थानानि भोजिरे ३ विष्वगीरितः सर्वतः प्रसृतः सन् त्रिलोकीमतपत् तापयामास ४ द्वीपैर
द्विभिश्च सहिता भूश्च चाल ५ ६ तब बलिहाराः करप्रदाः पूजाकारिण इति वा अभितो भवतीत्यभिभूः हे अभिभो सर्वाधिपते पा
दांतरे भो इति संबोधनम् अभितो यावन्न नश्यंतीति संबंधः ७ ब्रह्मणस्तस्मिन् देवसुत्यादयितुं तत्संकल्पमाहुः तस्येति चतुर्भिः तथा
प्यस्माभिर्निवेदितं त्वया श्रूयताम् ८ तपोयोगयोः समाधिना निश्चया सर्वधिष्येभ्यः श्रेष्ठं निजासनं सत्यलोकं यथा अध्यास्ते अ

सतेपे मंदूरद्रोण्यांतपः परमदारुणम् ऊर्ध्वबाहुर्नभोदृष्टिः पादांगुष्ठाश्रितावनिः २ जटादीधितिभी
रेजे संवत्तार्क इवांशुभिः तस्मिंस्तपस्तप्यमाने देवास्थानानि भोजिरे ३ तस्य मूर्ध्निः समुद्रतः सथू-
मोनिस्तपोमयः तिर्यगूर्ध्वमधोलोकान्तपदिष्वगीरितः ४ चुक्षुभुर्नद्यदन्तः सद्दीपादिश्च चाल
भूः निपेतुः सृष्टहास्ताराजज्वलुश्च दिशोदश ५ तेन तस्मादिव त्तत्का ब्रह्मलोकं ययुः सराः धात्रे वि
ज्ञापयामास देवदेव जगत्पते ६ दैत्यैर्द्रतपसा तस्मादिविस्थातुं न शक्नुमः तस्य चोपशमं भूमन् विधे
हियदि मन्यसे लोकानयावन्नश्यंति बलिहारास्तवाभिभो ७ तस्यायं किल संकल्पश्चरतो दुश्चरंतपः
श्रूयतां किं निवेदितस्तवाथापि निवेदितम् ८ सृष्ट्वा चराचरमिदं तपोयोगसमाधिना अध्यास्ते सर्व
धिष्येभ्यः परमेष्ठा निजासनम् ९ तदहं वर्द्धमानेन तपोयोगसमाधिना कालात्मनोश्च नित्यत्वात्साध
यिष्ये तथात्मनः १० अन्यथेदं विधास्येऽहमयथा पूर्वमोजसा किमन्यैः कालनिधूतैः कल्पांतैर्वैष्णवादि
भिः ११

धितिष्ठति ९ तत्तथैवात्मनः साधयिष्यामि ननु ब्रह्मणा अतिदीर्घायुषा तपस्तप्त्वा तत्साधितमन्यः कुतस्तत्साधयेत्त
त्राहुः कालात्मनो रिति यद्यप्यायुषोऽल्पत्वेन देहो वारंवारं म्रियेत तथाऽपि कालस्य आत्मनश्च नित्यत्वात् बहुभिर्जन्यभिस्तपस्त
प्त्वा तत्साधयिष्याम्येवेति १० वर्द्धमानेनेति यदुक्तं तदभिप्रायमाहुः अन्यथेति अन्यथा सरासरादिव्यत्ययेन अयथा पूर्वपुण्यपा
पादिव्यत्ययेन इदं जगद्विधास्यामि अन्यैः वैष्णवादिभिः ध्रुवादिपदैः किं प्रयोजनमतस्तदेव साधयिष्यामि ११

मा.स.टी.

७

भ.

२

शिचस्तं त्यां जालस्य सूत्रेऽसज्जतबंधं प्राप तामापन्नामापदं प्राप्तां दृष्ट्वा कुलिङ्गः पक्षीतामोचितुमकल्पः सन् पर्यदेवयत् रक्षशास्त्रा-
माश्रित्य विलापंचकार ५२ अकरुणया सर्वतोऽनुकंप्यया स्त्रिया किं करिष्यति ५३ आत्मनो देहस्यार्द्धेन अनेन विधुरायुषा भार्यांश्च
न्यजीवितेन दुःस्वयथाभवत्येवं जीवता किं मे प्रयोजनम् अतो मामपि कामं नयत्वित्यन्वयः ५४ नजाताः पक्षायेषां तान् बालकान् क-
थं विभ्रमिषुष्यामि मंदभाग्याः प्रजाः मातरं प्रतीक्षन्ते ५५ शाकुनिकः पक्षिहंता विलीनः सन् ५६ आत्मापायं स्वमृत्युमपश्यत्य ५७

सामज्जतशिचस्तं त्यां महिषी कालयंत्रिता कुलिङ्गस्तां तथापन्नां निरीक्ष्य भृशदुःखितः स्नेहादकल्पः
कूपणः कूपणां पर्यदेवयत् ५२ अहो अकरुणो देवः स्त्रिया कुरुणया विभ्रुः कूपणं मानुशो चेत्यादीन्
या किं करिष्यति ५३ कामं नयतु मां देवः किमर्द्धेनात्मनो हि मे दीने न जीवता दुःस्वमनेन विधुरायुषा ५४
कथं त्वजातपक्षांस्तान्मातृहीनान् विभ्रमिष्येहम् मंदभाग्याः प्रतीक्षन्ते नाड्ये मे मातरं प्रजाः ५५ एवं कुलिङ्ग-
विलपंतमारात् प्रियावियोगात्तुरमश्रुकण्ठम् स एव तं शाकुनिकः शरेण विव्याध कालप्रहितो विलीनः ५६
एवं यूयमपश्यत्य आत्मापायमबुद्धयः नैनं प्राप्स्यथ शोचन्त्यः पतिवर्षशतैरपि ५७ हिरण्यक
शिपुरुवाच बाल एव प्रवदति सर्वे विस्मितचेतसः ज्ञातयो मे निरे सर्वमनित्यमयथोत्थितम् ५८
यम एतदुपाख्याय तत्रैवांतरधीयत ज्ञातयोऽपि स्रयज्ञस्य चक्रुर्यत्सांपराधिकम् ५९ ततः शोचतमा
युयं परं चात्मानमेव च कआत्माकः परोवाऽब्रवीत् पादक्य एव वा स्वपराभिनिवेशेन विना ज्ञानेन न दे-
हिनाम् ६० नारद उवाच इति दैत्यपतेर्वाक्यं दिदितिराकर्ण्य सस्कृषा पुत्रशोकक्षणात्त्यक्त्वा तत्त्वे
चित्तमधारयत् ६१ इति श्रीभागवते म. सप्तमस्कंधोदितिशोकापनयननाम द्वितीयोऽध्यायः २
नारद उवाच हिरण्यकशिपू राजन् जेयमजरामरम् आत्मानमप्रतिद्वंद्वमेकराजं व्यधित्सत १

अयथोत्थितं मिथ्येवा विभूतम् ५८ सांपरायिकं परलोककृत्यम् ५९ अशोचत इति पाठे अडागम आर्षः स्वपरइत्यभिनिवेश एवाज्ञानं ते
न विना ६० सस्कृषा स्तुषया सहिता ६१ इति स. टी. कायां द्वितीयोऽध्यायः २ तृतीयेतस्य तपसा तसंवीक्ष्य जगद्विधिः आगत्य विस्मितस्तेन
संस्तुतश्च वरानदात् १ तदेवं साधूनां कदने दानवानादिश्यबंधूनां शोकं तत्त्वनिरूपणेनापनीय यत्कृतवान् तदाह हिरण्यकशिपु इत्यादिना आ-
प्रतिद्वंद्वं प्रतिपक्षहीनमेकराजमेकमेव राजानं व्यधित्सत कर्तुमैच्छत् १

ननुमुखनासिकासंचारीप्राणः श्रोतावक्ताचक्षुर्दृष्टिश्चैव न सोऽश्रोतावक्तावाचनेतनत्वादित्याह नश्रोतेति महान्सर्वेन्द्रियचेष्टा
हेतुः अतएवमुख्यः प्राणोवैमुख्यइतिश्रुतेः कस्तर्हिश्रोतावक्ताचक्षुर्दृष्टिश्चैव न सोऽश्रोतावक्तावाचनेतनत्वादित्याह नश्रोतेति महान्सर्वेन्द्रियचेष्टा
मचेतनाभ्यामन्यएवसचेतनः ४५ ननुचेतनत्वेअन्यत्वेचतस्याहंरुशःस्थूलः काणोबधिरइत्यादिदेहधर्मोपलब्धिः कुतस्तत्राह भूते
द्रियमनोभिर्लिङ्ग्यतेलक्ष्यंतेइति तथातान्देहान्तेभ्योऽन्यएवभजति अहमितिमन्यते तर्हिकथंमोक्षस्तत्राह तच्चभजनंस्वेनतेज
साविवेकबलेनउत्सृजत्यपिहीत्यनुभवंप्रमाणयति ४६ ननुविवेकानंतरमपिआहारदिकर्मसंप्रवृत्तेः बंधः स्यादेवेत्यतआह या
वदिति यावद्विङ्गशरीरेणान्वितः तदभिमानवानात्माभवति तावदेवतत्कर्मनिबन्धनंबन्धहेतुर्भवति ततोविपर्ययः देहधर्मभा

नश्रोतानानुवक्ताऽयंसुरव्योऽप्यत्रमहानसः यस्त्विहेंद्रियवानात्मासचान्यः प्राणदेहयोः ४५ भूतेन्द्रिय
मनोर्लिङ्गान्देहानुच्चावचान्विभुः भजत्युत्सृजतित्यन्यस्तच्चापिस्वेनतेजसा ४६ यावद्विङ्गान्वितोत्था
त्मातावत्कर्मनिबन्धनम् ततोविपर्ययः कुशोमायायोगोऽनुवर्तते ४७ वितथाऽभिनिवेशोऽयंयदु-
णेष्वर्थदृग्बन्धः यथामनोरथः स्वप्नः सर्वमैन्द्रियकमृषा ४८ अथनित्यमनित्यवानेहशोचंतितद्दिदः ना
न्यथाशक्यतेकर्तुंस्वभावः शोचतामिति ४९ लुब्धकोविपिनेकश्चित्यक्षिणांनिर्मितोऽतकः वितत्यजा
लंविदधेतत्रतत्रप्रलोभयन् ५० कुलिङ्गमिथुनंतत्रव्यचरत्समदृश्यत तयोःकुलिङ्गीसहसालुब्धकेन
प्रलोभिता ५१

तत्कम् ततः क्लेशश्चानुवर्तते ननुलिङ्गाभिमाने निवृत्तेऽप्यतोऽयंमायायोगोविपर्ययादिः माययायुज्यत
इतितथानपरमार्थइत्यर्थः ४७ ननुसुखदुःखादीनांतत्साधनानांचसत्यत्वप्रतीतेः कुतोमायामयत्वं तथाच बहवोवादिनः सत्यत्वमे
ववदन्ति तत्राह वितथेति वितथोभिथ्याभूतोऽयमभिनिवेशः कोऽसौगुणेषुतत्कार्येषु सुखदुःखादिषु अर्थः परमार्थइति दृग्बन्धश्चे
ति यत्सकुतइत्यतआह यथेति यथामनोरथः स्वप्नः ४८ उपसंहरति अथेति अथतस्मात् नित्यमात्मानमनित्यंदेहंवा तद्दिदः नित्य
मनित्यंचजानंतः नशोचन्ति नन्वेवमुपदेष्टारोऽपिशोचंतोदृश्यंतेतत्राह नान्यथेति ज्ञानदाढ्याभावात् स्वभावोननिवर्ततइत्यर्थः ४९ स्व
यंसधर्माअपीति यदुक्तं तत्रेतिहासमाह लुब्धकइत्यादिनापक्षिणामंतक ईश्वरेणनिर्मितः सन् यत्रयत्रतेतत्रतत्रतान्कणादिभिः प्र
लोभयन् जालंविस्तार्यविशेषेणधृतवान् पागंतरेतेषामभिप्रादिभिः प्रलोभनंकृतवानित्यर्थः ५० कुलिङ्गः कंदभक्षीपक्षिविशेषः कुलिं
गयोर्मिथुनम् ५१

मा.संटी

६

तदेवमात्मनोजन्ममरणादिकमंगीकृत्येश्वराधीनत्वान्नशोकः कार्य इत्युक्तम् इदानींतु देहानामेव जन्मादिनत्वात्मन इत्याह भूतानीति त्रिभिः सू-
तानि देहाः निजयोनिः स्वकारणभूतं लिंगशरीरं तन्निमित्तैः कर्मभिः भवंति जायन्ते न भवंति नश्यन्ति च सर्वशः देवादिदेहा अपि तत्र हतदा प्रकृ-
तौ देहे स्थितौऽप्यात्मा तस्याः प्रकृतेर्गुणैः देहधर्मेर्जन्मभिर्न निबध्यते न युज्यते यत अन्यतमो देहारत्यंत विलक्षणः ४१ नन्वहं रुशः स्थूल इत्यादौ
न वै लक्षणं प्रतीयते तत्राह इदमिति इदं शरीरमोहजमविवेकादात्मत्वेन ज्ञातं वस्तु तस्तु पृथगेव यत इर्यते दृश्यते भौतिकं च यथा गृहमित्य-
न्वयः अत्रैवं प्रयोगः द्रष्टुं भौतिकत्वाच्च पुरुषात् शरीरं भिन्नं दृश्यत्वात् भौतिकत्वाच्च यथाऽत्यंतं विवेकिनः आत्मत्वेनाभिमतमपि गृहं
ततः गृहात् गृहायथाप्यकृतददिति भौतिकत्वानुमानं विवृण्वन् आत्मनोजन्माद्यभावमुपसंहरति यथा औदकैः परमाणुभिर्जातो बु-

भूतानि ते सौर्निजयोनिकर्मभिर्भवन्ति कालेन भवंति सर्वशः न तत्र हात्मा प्रकृतावपि स्थितस्तस्या गुणैरन्यत-
मो निबध्यते ४१ इदं शरीरं पुरुषस्य मोहजं यथाप्यगृहं भौतिकमीयते गृहम् यथौदकैः पार्थिवैर्तेजसैर्जनः का-
लेन जातो विकृतो विनश्यति ४२ यथाऽनलोदारुषु भिन्न ईयते यथाऽनिलो देहगतः पृथक् स्थितः यथा
नमः सर्वगतं न सज्जते तथा पुमान् सर्वगुणाश्रयः परः ४३ स्यञ्जो नन्वयं शोते मूढाय मनुशोचथ यः श्रोता
योऽनुवक्ते हसन दृश्येत कर्हिचित् ४४

हुदादिः यथा च पार्थिवैर्जातो घटादिः यथा च तेजसैर्जातः कुंडलादिर्विनश्यति यथा तेरे कश्चिद्विधेः परमाणुभिर्जातो जनो देह एव विह-
तः परिणतः सन् विनश्यति नत्वात्मेत्यर्थः ४२ पृथगवस्थानाभावेऽपि भिन्नत्वे दृष्टांत इयमाह यथेति यथाऽनलोदारुष्वेव स्थितोऽ-
पि दाहकत्वेन प्रकाशकत्वेन भिन्न एव प्रतीयते यथा च देहगतोऽनिलो सुरवनासिकादिषु पृथक् स्थित एव प्रतीयते तथा देहस्थत्वेऽ-
प्यात्मानः तद्धर्मयोगाभावे दृष्टांतमाह यथा न भोन सज्जते कापि संगं न प्राप्नोति तथा पुमानपि सर्वेषां गुणानां देहेन्द्रियादीनामाश्रयः
तेष्वाश्रितो वा परः पृथगेवेत्यर्थः ४३ किंच हे मूढाः यमनुशोचथ सोऽयं युष्मद्भर्त्ता स्यज्ञः शोते किमिति शोचथ नन्वेतावंतं कालं म-
सौ शृणोति अनंतरं प्रतिवक्ति च प्रत्युत्तरं ददाति इदानींतं स्यादर्शनान्मृत इति शोचाम इति चेत् स तु शोच्यो न भवति प्रागपि तस्य-
श्रोतुर्वक्त्रदर्शनादित्याह यः श्रोतेति ४४

अ. २

६

६

६

६

हेमहीपते त्वया सुहृत्तमेन विनावयं कथं स्थामः सवेमजीवमइत्यर्थः अतः हवीरयत्र त्वया स्यसि तत्र ते अनुयानमनुगमनं तव पादयोः
 शुश्रूषां कुर्वतीनामस्माकं दिशो देहि आज्ञामिति शेषः ३४ निहरींदाहार्थं नयनमनिच्छतीनाम् अस्तमस्ताचलं प्रति ३५ परिदेवितं रोदनम्
 स्वपुत्रमिव स्थितो यमः आश्रत्य श्रुत्वा ३६ तत्र स्वयमेवोपागतो यमः बालको भूत्वा तानाह अहो इत्यादिना अहो आश्चर्यम् अस्म-
 त्तो वयसाः धिकानामपि लोकस्य विधिं जन्ममरणादिप्रकारं विपश्यतामपि विमोहः मोहमेवाह यत्र यस्मादव्यक्तादागतः तत्रैव गत
 मपार्थं शोचन्ति तदुक्तं गीतासु अव्यक्तादीनि भूतानि व्यक्तमध्यानि भारत अव्यक्तनिधनान्येव तत्र का परिदेवनेति किंच स्वयम

त्वया कृतज्ञेन वयं महीपते कथं विना स्थामः सुहृत्तमेन ते तत्रा अनुयानं तव वीरपादयोः शुश्रूषतीनां
 दिशयत्र यास्यसि ३४ एवं विलपतीनां वै परिगृह्य मृतपतिम् अनिच्छतीनां निहरींदाहार्थं स्तस्य
 वर्तत ३५ तत्र ह प्रेतबधूनामाश्रत्य परिदेवितम् आहूतान् बालको भूत्वा यमः स्वयमुपागतः ३६
 यम उवाच अहो अमीषां वयसा धिकानां विपश्यतां लोकविधिं विमोहः यत्रागतस्तत्र गतं मनुष्यं
 स्वयं सधर्मा अपिशोचन्त्यपार्थम् ३७ अहो वयं धन्यतमा यदत्र त्यक्ताः पितृभ्यां न विचिंतयामः अ-
 भक्ष्यमाणा अबलावृकादिभिः सरक्षितारक्षतियो हि गर्भे ३८ यदृच्छये शः सृजतीदमव्यया एव
 रक्षत्यवलुं पते च यः तस्याबलाः क्रीडनमाहूरी शितुश्चराचरं निग्रहसंग्रहे प्रभुः ३९ पथिच्युतं
 तिष्ठति दिष्टरक्षितं गृहे स्थितं तद्विहतं विनश्यति जीवत्यनाथोऽपि तदीक्षितो वने गृहेऽपि गुप्तोऽ-
 स्य हंतो न जीवति ४० पिसधर्माः मृतेन सह समानो मृत्युलक्षणो धर्मो येषां तथा भूता अपिशोचन्ति ३७ अहो वयं युष्म-

त्तो धन्यतमाः यतः अबला दुर्बला बाला अपिवृकादिभिरभक्ष्यमाणा वयं न विचिंतयामः तत्र हेतुः योगर्भैरक्षति स एव सर्वत्र रक्षिता
 ३८ ननु तस्य रक्षणार्थं किं प्रयोजनम् न किंचिदपि किंतु क्रीडेव केवलमित्याह यदिति यदृशः इदं विश्वं लीलया सृजति रक्षति अव-
 लुं पते संहरति च सो अबलाः तस्ये शितुश्चराचरं क्रीडासाधनमाहुः अतः स एव निग्रहे संग्रहे पालने च प्रभुः ३९ प्रभुत्वमे-
 वान्वय्यति रेकाभ्यां दर्शयति पथीति दिष्टेन देवेन ईश्वरेण रक्षितं चेत् तेन ईश्वरेण विहतमुपेक्षितं चेत् गृहे स्थितं यत्नतः पा-
 ल्यमानमपि अस्य हतः तेनोपेक्षितः ४०

एतत्सदृशं तं प्रपंचयति यथेति चतुर्भिः तरवः प्रतिबिंबिताः उपाधिधर्मा उपहिते भवन्तीति दृष्टं तस्मात्काशाहकधर्माश्चात्ये भवन्तीति दृष्टं तमा
ह चक्षुषेति २३ अविकलः परिपूर्ण एव तत्साम्यतां मनः समतामित्यर्थः २४ लिंगभावनादेहाभिमानः एष आत्मनो विपर्ययोः अन्यथा भा-
वः तदेवाह प्रियैर्वियोगः अप्रियैर्योगश्च कर्मच संसृतिश्च नानागर्भेषु प्रवेशः २५ ततश्च संभव उत्पत्तिः विवेकस्या स्मृतिः अनुसंधानम् २६
अत्रापि शोकहेतुं विना दृष्टे वा यं शोक इत्यस्मिन्नर्थे प्रेतस्य मृतस्य कस्यचिद्येवं धवस्तेषां च संवादं शृणुत २७ उपासत तत्समीपे आह

यथाऽभसा प्रचलता तरवोऽपि चला इव चक्षुषाभ्याम्यमाणेन दृश्यते चलतीव भूः २३ एवंगुणैर्भ्याम्य
माणो मनस्यविकलः पुमान् याति तत्साम्यतां भद्रेत्यलिंगोलिंगवानिव २४ एष आत्मविपर्ययोऽसौ लिंगे
लिंगभावना एष प्रिया प्रियैर्योगो वियोगः कर्मसंसृतिः २५ संभवश्च विनाशश्च शोकश्च विविधः स्मृतः
अविवेकश्च चिन्ता च विवेका स्मृतिरेव च २६ अत्राप्युदाहरन्ती ममिति हासं पुरातनम् यमस्य प्रेतबंधूनां
संवादं तन्निबोधत २७ उशीनरेष्वभूद्राजाः स्रजस्तद्विभक्तः सपत्न्यैर्निहतो युद्धे जातयस्तमुपास
त २८ विशीर्णरत्नकवचं विभ्रष्टाभरणस्रजम् शरनिभिर्निहतं हृदयं शयानमसृगाविलम् २९ प्र
कीर्णकेशां ध्वस्ताक्षरभसा दृष्टदृष्टम् रजःकुठमुरवां भोजं छिन्नायुधं भुजमृधे ३० उशीनरे द्वे विधिना
तथा कृतं पतिमहिष्यः प्रसमीक्ष्य दुःखिताः हताः स्मनाथेति करैरुग्रेभ्यः शोभन्त्यो मुहुस्तत्पदयोरुपाप
तन् ३१ रुदन्त्युच्चैर्दयितां घ्रिपंकजसिंचन्त्य अस्त्रैः कुचकुं कुमारुणैः विस्त्रस्तकेशाभरणाः शरचंचूणां
सृजन्त्य आक्रंदनया विलेपिरे ३२ अहो विधात्राः करुणेन नः प्रभो भवान् प्रणीतो हृगगोचरां दशाम्
उशीनराणामसि वृत्तिदः पुराकृतोऽधुना येन शरचां विवर्धनः ३३

त्यस्थिता इत्यर्थः २८ विशीर्णरत्नमयं कवचं यस्य विभ्रष्टानि आभरणानि स्रजश्च यस्य शरेण निभिर्निहतं हृदयं यस्य अस्त्रज्वरत्तेन रु
धिरेणा विलंलिप्तम् २९ प्रकीर्णकेशा यस्य ध्वस्ते अक्षिणी यस्य रभसा संरंभेण दृष्टो दृष्टो ओषो येन रजसा कुठमारुतं मुरवां भो
जं यस्य छिन्नमायुधं भुजश्च यस्य ३० तस्य पादयोरुपसमीपे आसमंतात् अपतन् ३१ ३२ विलापमेवाह अहो इति द्वाभ्याम् अक
रुणत्वमेवाहुः येन विधात्रा दशामगोचरां दशामवान् प्रणीतः गमितः तेन विधात्रा लभधुना शरचां विवर्धनः कृतोऽसीत्यन्वयः ३३

१२ पुरं हृद्वादिमत् ग्रामस्तद्रहितः ब्रजोगवांवासः उद्यानं कृत्रिमं वनम् क्षेत्रं ब्रीह्यादेः आरामोऽकृत्रिमं वनम् आश्रमं कृषीणां स्थानम् आकरोस्त्रादीनाम् खेटः कृषीवलानां वासः स्वर्वटो गिरिद्रोण्याश्रयोग्रामः घोषाभीराणां वासः पत्तनं राजधानी १३ खनित्रैः खननसाधनैः आजीव्यात् उपजीव्यात् जंघामकपित्थादीन् शरणानि गृहान् १४ विप्रकृते उपद्रुते यज्ञभागानामभावात् दिवंपरित्यज्य भलक्षिताः संतः भुवि चेरुः १५ तदेवं प्रजानां कदनं दानवेषु कुर्वत्सु स्वयं स्वर्गं गीज्यादिसाधयितुं तपस्तप्तु कामः प्रथमं यत्कृतवान् तदाह हिरण्यकशिपु रित्यादिना कटोदकं प्रेताय प्रदेयं मुदकम् आदिशब्दात्प्रेतश्चादिकम् १७ १८ तन्मातरं

इति ते भर्तृनिर्देशमादाय शिरसा दत्ताः तथा प्रजानां कदनं विदधुः कदनप्रियाः १३ पुरग्रामब्रजोद्यानक्षेत्राग्रामाश्रमाकरान् खेटस्वर्वटघोषांश्च ददद्गुः पत्तनानि च १४ कैचित्स्य नित्रैर्विभिद्गुः सेतुप्राकारगोपुरान् आजीव्यांश्चिच्छिदुर्वृक्षान् केचित्परशपाणयः प्रादहन्त्वरणान्यन्ये प्रजानां ज्वलितोल्लुक्कैः १५ एवं विप्रकृते लोके दैत्यैर्दानुचरैर्मुहूः दिवं देवाः परित्यज्य भुवि चेरु रलक्षिताः १६ हिरण्यकशिपुर्भ्रातुः संपरेतस्य दुःखितः कृत्वा कटोदकादीनि भ्रातृपुत्रानसां त्वयत् १७ शकुनिं शंबरं घृष्टं भूतसंतापनं वृकम् कालनाभं महानाभं हरिश्मश्रुमश्रुत्कचम् १८ तन्मातरं रुषाभानुं दितिं च जननीं गिरा श्रुक्ष्णया देशकालज्जडमाहजनेश्वर १९ हिरण्यकशिपु र्वाच अंबां बहेवधूः पुत्राचीरं माऽहं यशोचितुम् रिपोरभिमुखे स्थाप्यः शूराणां वधार्हसितः २० भूतानां मिह संवासः प्रपायां मि वसुव्रते दैवे नैकव्रनीतानां सुन्नीतानां स्वकर्मभिः २१ नित्यं आत्मा व्ययः शुद्धः सर्वगः सर्ववित् सर्वज्ञश्च सर्वत्र हेतुः परो देहादिव्यतिरिक्तः अतो मृत इति कृश इति मलिन इति विमुक्त इति अज्ञ इति च मत्वा शोको न कार्य इत्यर्थः कथं तर्हितस्य संसारस्तत्राह धत्त इति आत्मनो मायया स्वाविद्यया लिंगं मूर्तीर्धत्ते गुणाच्च चावचादेहान् सुखदुःखादीन् वा धत्ते विशेषेण सृजन् स्त्रीकुर्वन् लिंगशरीरोपाधिः संसार इत्यर्थः २२

भवतु नाम तस्य स्थाव्यो वधः तथाप्यस्माकं तावदं धुर्गत एवेति चेत्तत्राह भूतानामिति दैवेन प्राचीनकर्मणा एकव्रनीतानां संयोजितानां पुनश्च सैवैः कर्मभिरुन्नीतानां वियोजितानाम् २३ एवं लौकिकदृष्ट्या शोकं निवार्य तत्त्वदृष्ट्या वारयति नित्य इति आत्मानित्यः मृत्युः शून्यः अव्ययः अपस्य शून्यः शुद्धः निर्मलः सर्वगः सर्ववित् सर्वज्ञश्च सर्वत्र हेतुः परो देहादिव्यतिरिक्तः अतो मृत इति कृश इति मलिन इति विमुक्त इति अज्ञ इति च मत्वा शोको न कार्य इत्यर्थः कथं तर्हितस्य संसारस्तत्राह धत्त इति आत्मनो मायया स्वाविद्यया लिंगं मूर्तीर्धत्ते गुणाच्च चावचादेहान् सुखदुःखादीन् वा धत्ते विशेषेण सृजन् स्त्रीकुर्वन् लिंगशरीरोपाधिः संसार इत्यर्थः २२

भा० स० टी०

४

कोपेन उत अतिशयेन ज्वलद्गाम् कोपाग्निधूमेनैव धूममंबरं निरीक्षमाणः २ करालदंष्ट्राभिर्युक्तयादृश्यादुः प्रेक्ष्य भृकुटीयुक्तं मुखं य-
स्यसः ३ ४ ५ समेनापि उपधावनेर्भजनैः निमित्तभूतैः पार्थिग्राहेण सतामेभाताहतः ६ एवत्यक्तः स्वभावः समत्वं येन तस्य घृणेः
शुद्धतेजो मयस्यापि माययावनौकसः वराहरूपस्य सतः अस्थिरात्मनः अव्यवस्थितचित्तस्य कुतः यो यो भजति तंतं भजमानस्य अ-
नुसरतः ७ तस्य कृष्णस्य रुधिरेण यावत्तर्पयिष्यामि तावद्युयं भुवं याते तितृतीयेनान्वयः ८ ननु देवेस्तद्वधः कारितः अतस्ते किं-

आह चेदं रुपाघूर्णः संदष्टदशनच्छदः कोपो ज्वलद्ग्रां चक्षुर्भ्यां निरीक्षन् धूममंबरम् २ करालदंष्ट्रो यदृश्या-
दुः प्रेक्ष्य भृकुटीमुखः शूलमुद्यम्य सदसि दानवानि दमब्रवीत् ३ भो भो दानवदेतैः याद्विमूढं नृश्वक्षशं
बरं शतबाहो हयग्रीव नमुचे पाक इल्वल ४ विप्रचित्ते मम वचः पुलोम नृशकुनादयः शृणु तानंतरं सर्वं
क्रियतां माशुमान्चिरम् ५ सपत्नैर्घातितः क्षुद्रैर्भ्राता मे दयितः सत्तत् पार्थिग्राहेण हरिणा समेनाप्यु-
पधावनेः ६ तस्य त्यक्तस्वभावस्य घृणेर्मायावनौकसः भजंतं भजमानस्य बालस्येवास्थिरात्मनः ७ म-
च्छूलभिन्नग्रीवस्य भूरिणारुधिरेण वै रुधिरप्रियं तर्पयिष्ये भ्रातरं मे गतव्यथः ८ तस्मिन् कूटेऽहिते नष्टे
कृत्ते मूले वनस्पतौ विटपा इव शक्यति विष्णुप्राणादिवौकसः ९ तावद्यात्तं भुवं यूयं विप्रक्षत्रसमेधिताम्
सूदयध्वं तपोयज्ञस्वाध्यायव्रतदानिनः १० विष्णुर्हि जक्रियामूलो यज्ञो धर्ममयः पुमान् देवर्षिपितृभू-
तानां धर्मस्य च परायणम् ११ यत्र यत्र द्विजा गावो वेदावर्णाश्च माः क्रियाः तंतं जनपदं यात संदीपय
त वृश्चत १२

नहन्यंते तत्राह तस्मिन् कूटे कपटे अहिते प्रतिपक्षे कूटमीहितं यस्येति वा नष्टे अदृष्टे सति देवाः स्वयमेव शक्यं
तिनाशं यास्यंति कुतः विष्णुरेव प्राणो येषां ते यथा कृत्ते मूले वृक्षे शाखाः स्वयं शुष्यंति तद्वत् ९ तपोयज्ञादियुक्तान् सूदयध्वं यातयत
१० ननु तैः किमपराद्धं तत्राह विष्णुरिति द्विजानां क्रिया अनुष्ठानं मूलं यस्य सः यतोऽसौ यज्ञः धर्ममयश्च देवादीनां परायणं परमआ-
श्रयः अतो यज्ञरूपस्य विष्णोर्मूलत्वान्मामनाहृत्य तदाश्रयणाच्च तेवत्या इति भावः ११ तस्मात्परमं भ्रंशं शृणुतेत्याह यत्र यत्रेति संदी-
पयत दहत वृश्चत च्छेदं कुरुत यज्ञोपयोगिवृक्षानिति शेषः १२

१३

१४

१५

अ०

२

४

वासमपि नार्हयः कुतः पुनस्तत्सौवामिति चकारार्थः हेबालिशो अतो हेतोः आश्रुयातम् ३६ वायुवयोस्त्रिभिर्जन्मभिः लोकायस्वस्थानप्राप्तये कल्पतां तावता अयं शापः समाप्यतामिति पुनः प्रोक्तावित्यर्थः ३७ ३८ धरोद्दारे निमित्ते तत्प्रतिधाती हतः ३९ हिरण्यकशिपोर्वधेकारणं सूचयति हिरण्यकशिपुः पुत्रमिति ४० सर्वभूतानामात्मभूतम् कुतः सममनुस्यूतं ब्रह्मैव पश्यतीति तथातम् अतः प्रशांतं देवादि रहितम् अतएव भगवन्तेजसा स्पृष्टं व्याघ्रम् उद्यमैः शास्त्रास्त्रप्रहारादिभिः ४१ विश्रवसः सुतौ ४२ न्यहनत् हतवानित्य-

अशपन्कुपिता एवं युवां वासं न चार्हयः रजस्तमोभ्यां रहिते पादमूले मधुद्विषः पापिष्ठामासूरी योनिं बालिशो यातमाश्रतः ३६ एवं शसौ स्वभवनात्पतंतौ तैः कृपालुभिः प्रोक्तौ पुनर्जन्मभिर्वा त्रिभिर्लोकाय कल्पताम् ३७ जज्ञाते तौ दितेः पुत्रौ दैत्यदानववन्दितौ हिरण्यकशिपुर्ज्येष्ठो हिरण्याक्षोऽनुजस्ततः ३८ हतो-हिरण्यकशिपुर्हरिणा सिंह रूपिणा हिरण्याक्षो धरोद्दारे विभ्रता सौकरं वपुः ३९ हिरण्यकशिपुः पुत्रं प्रह्लादं केशवप्रियम् जिघांस्करकरोन्नानायातनामृत्युहेतवे ४० सर्वभूतात्मभूतं तं प्रशांतं समदर्शनम् भगवन्तेजसा स्पृष्टं नाशक्रोद्धतमुद्यमैः ४१ ततस्तौ राक्षसौ जातौ केशिन्यां विश्रवस्सुतौ रावणकुंभकर्णश्च सर्वलोकोपतापनौ ४२ तत्रापिराघवो भूत्वान्यहनच्छापमुक्तये रामवीर्यश्रोष्यसित्वं मार्कण्डेयमुखवात्सभो ४३ तां वैवक्षत्रियौ जातौ मातृष्वस्मात्सजौ तव अधुना शापनिर्मुक्तौ कृष्णाचक्रहतां हसौ ४४ वैरानुबन्धतीव्रेण ध्यानेनान्युतसात्मताम् नीतौ पुनर्हरैः पार्थ्वजग्मतुर्विष्णुपार्षदौ ४५

युधिष्ठिर उवाच

विद्वेषो दधिते पुत्रे कथमासीन्महात्मनि ब्रूहि मे भगवन् येन प्रह्लादस्याच्युतात्मता ४६ इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कन्धे प्रथमोऽध्यायः १ नारद उवाच भवा

तथैवं विनिहतै हरिणा क्रोडमूर्तिना हिरण्यकशिपूराजन्यर्यतप्यदुषाश्रुत्वा १ र्थः तर्हितदेव कथनीयमित्युक्तम् कं प्रत्याह रामवीर्यमिति ४३ कृष्णाचक्रेण हतमं होययोस्तौ तयोः पापमेव हतं न तु तावित्यर्थः ४४ ४५ येन कारणेन प्रह्लादस्याच्युतात्मता अच्युतैकचित्तत्वं तदपि ब्रूहीति शेषः ४६ इति सप्तमे टीकायां प्रथमोऽध्यायः १ द्वितीये विष्णुरोषेण लोकं विप्लावयदानवैः तद्वत् भ्रातृपुत्रादीनि तिहासैरसां त्वयत् १ भगवद्दूष एव तद्दूषेऽपि कारणमित्याशयेनाह भ्रातरीत्यादिना एवं पक्षपातेन इन्द्रस्य हितमिच्छता १

भा. स. टी.

यस्मादेतेरेषु पायैर्भोगवान्मर्तृणां मोक्षं दिशत्येव तेष्वपि वैरानुबन्धः श्रेष्ठ इत्याह यथेति न तथा भक्तियोगेनापि २६ अत्र दृष्टान्तः कीटः पेशस्कृताभ्रमरेण संरंभो द्वेषः भयं च स एव योगस्तेन तत्स्वरूपतां तेनैव शरीरेण विंदते २७ वैरेण या अनुचिंता चिंतनं तयैव पूतः पाप्मायेषां ते तं प्राप्नुवति २८ तानाह कामादिति तदयं कामादिनिमित्तं पापं हि त्वा उक्तं च गोप्यः कामाद्व्याक्तं सो द्वेषाच्चैद्यादयो नृपाः संबन्धादृष्णायः स्नेहाद्युपभक्त्या वयं विभोरिति २९ तर्हि वेनः किमिति नरके पातितः तावद्भ्यानाभावात्पापमेव तस्य फलितमित्याह कतमोऽपीति पुरुषं श्रीहरिं प्रति पुरुषे पुरुषस्य कामासंभवात् द्वेषादिभिश्चितयतां पंचानां मध्ये वेनः नैकतमोऽपीत्युक्तम् ३० तदेवमिति

यथा वैरानुबन्धेन मर्त्यस्तन्मयतामियात् न तथा भक्तियोगेन इति मे निश्चितामतिः २६ कीटः पेशस्कृता रूढः कुड्यायां तमनुस्मरन् संरंभभययोगेन विंदते तत्स्वरूपताम् २७ एवं कृष्णो भगवति मायामनुजईश्वरे वैरेण पूतपाप्मानस्तमीयुरनुचिंतया २८ कामात् द्वेषाद्व्याक्तं स्नेहाद्यथा भक्त्येश्वरे मनः आवेशय तदयं हि त्वा बहवस्तद्गतिंगताः २९ कतमोऽपि न वेनः स्यात्पंचानां पुरुषं प्रति तस्मात्केनाप्युपायेन मनः कृष्णे निवेशयेत् ३० मातृष्वसेयो वश्चैद्योदंतवक्त्रश्च पांडव पार्षदप्रवरौ विष्णोर्विप्रशापात्पदाच्छ्रुतौ ३१ युधिष्ठिर उवाच कीदृशः कस्य वा शापो हरिदासाभिर्मर्शनः अथ द्वेय इवाभाति हरेरेकांतिनां भवः ३२ देहेन्द्रियास्फुहीनानां वैकुण्ठपुरवासिनाम् देहसंबन्धसंबन्धमेतदारव्यातुमर्हसि ३३ नारद उवाच एकदा ब्रह्मणः पुत्रा विष्णोर्लोकं यदृच्छया सनंदनादयोजगुश्चरतो भुवनत्रयम् ३४ पंचषट्हाय नाभाभाः पूर्वेषामपि पूर्वजाः दिग्वाससः शिशून्मत्वा द्वास्थौ तान्प्रत्यषेधताम् ३५

हासप्रस्तावक्यामुक्त्वा श्रीकृष्णो शिशुपालस्य वैरानुबन्धे को हेतुरित्यपेक्षायां तमेवेति हासं वक्तुमाह मातृष्वसेय इति पदात् वैकुण्ठाय च्युतौ ३१ हरिदासौ अभिमृशति अभिभवतीति तथा कस्य शापः कीदृशो वा अथ द्वेयः अनादरणीय इवाभाति असंभवात् यतः हरेः भक्तानां तथाऽपि वैकुण्ठवासिनां भवः जन्म इति यत् ३२ असंभवमेवाह जन्महेतुभूतैः प्राकृतैर्देहेन्द्रियास्फुहीनानां शुद्धसत्त्वमयदेहानां भित्त्यर्थः प्राकृतदेहसंबन्धेन संबन्धम् एतदारव्यानमाख्यातुमर्हसि ३३ ३४ कथं भूताः पंचवाषट्हाय नानि वर्षाण्येषां ते अर्भा बालाः तद्ददाभायेषां ते पूर्वेषां मरीच्यादीनामपि पूर्वजाः तेभ्यः प्रथमं जाताः दिग्वाससः दिगंबराः अतः शिशून्मत्वा ३५

अ. १

१

३

दुरवग्रहं दुः प्रापं धामस्वरूपं यस्य तस्मिन् लयं सायुज्यमीयतुः जग्मतुः अभूतस्यापि दंतवक्त्रलयस्य तज्जातकप्रामाण्येन सिद्धव-
निर्देशः १९ एतदद्भुततमं हि अतएतत्प्रतिमेमनोभ्राम्यति भगवान्सर्वज्ञः त्वमस्मत्कृपया ब्रूहि २० आभाष्य संबोध्यसीदंति
निषीदंति अस्यामिति सद्सभातस्याः सदः शृण्वंत्याः कथाः प्राहेत्यन्वयः २१ अहो भगवन्निंदकस्य नरकपातेन भाव्यमिति वदतस्त-
वकोऽभिप्रायः भगवत्पीडाकरत्वेन वा तदभावेऽपि सारापानादिव निषिद्धनिंदाचरणाद्वा तत्र तावद्देहाभिमानकृतनिंदादिनिमित्त-
त्वात्पीडादीनां भगवतश्च तदभावात् न पीडाशंकाऽस्तीत्याह निंदन इति साद्वैतसिद्धिभिः निंदनं दोषकीर्तनम् न्यक्कारस्तिरस्कारः निं-
दास्तुत्यादिज्ञानार्थं प्रधानपुरुषयोः अविवेकेन कलेवरं कल्पितं रचितम् २२ तदभिमानेन भूतानां यथाममाहमिति वैषम्यं तत्कृतं हिं-

कृतं तस्मिन् भगवति दुरवग्रहधामनि पश्यतां सर्वलोकानां लयमीयतुरंजसा १९ एतद्भ्राम्यति मे बुद्धि-
र्दीपाचिरववायुना ब्रूत्येतदद्भुततमं भगवांस्तत्र कारणम् २० श्रीशुक उवाच राजस्त-
द्वच आकर्ष्य नारदो भगवान् ऋषिः तुष्टः प्राह तस्माभाष्य शृण्वंत्यास्तत्सदः कथाः २१ नारद उ-
वाच निंदनस्तव सत्कारन्यक्कारार्थं कलेवरम् प्रधानपरयोरान्नविवेकेन कल्पितम् २२ हिंसा
तदभिमानेन दंडपारुष्ययोर्यथा वैषम्यमिह भूतानां ममाहमिति पार्थिव २३ यन्निबद्धोऽभिमानोऽ-
यं तद्वधात्प्राणिनां वधः तथानयस्यैवल्यादभिमानोऽखिलात्मनः परस्य दमकर्तुर्हि हिंसा केनास्य क-
ल्प्यते २४ तस्माद्वैरानुबन्धेन निर्वैरेण भयेन वा स्नेहात्कामेन वा युज्यात् कथंचिन्नेक्षते पृथक् २५

सादिकं न भवति तथानयस्येत्युत्तरेणान्वयः दंडस्ताडनं पारुष्यं निंदातयोर्हेतुभूतयोर्हिंसापीडाचभावति २३ यस्मिन्निबद्धोऽयमभिमा-
नः तस्य देहस्य वधाद्वधश्च यथा तथा यस्याभिमानो नास्ति अतोऽस्य परमेश्वरस्य हिंसा केन हेतुना कल्प्यते न केनापीति अभिमा-
नाभावे हेतुः कैवल्यात् अद्वितीयत्वेनाभिमतव्याभावात् वैषम्याभावे हेतुः अखिलात्मनः सर्वात्मन इति तर्हि किमिति हंति दै-
त्यान्तब्राह्म परस्येति दमकर्तुः हितार्थं दंडं करोतीत्यर्थः २४ यस्माद्भगवतो निंदादिकृतं वैषम्यं नास्ति तस्माद्येन केनाप्युपा-
येन ध्यायतस्तेनैव ध्यानेन निंदादिकृतपापस्यापि नाशात्सायुज्यं युक्तमित्याशयेनाह तस्मादिति सप्तभिः निर्वैरेण नास्ति वैरं के-
नापि यस्मिन् तेन भक्तियोगेनेत्यर्थः युज्यान्मन इति शेषः २५

भा.स.टी

यदासिस्तृक्षरित्यादिनिर्देशात् प्रतीतंकालपारतंत्र्यं वारयन् प्रधानपुरुषपारतंत्र्यमपि वारयति कालमिति हेनरदेव अजः अज
न्माप्रधानपुंभ्यानिमित्तभूताभ्यांसत्यकृत् अमोघकर्त्ता ईशः तयोः सहकारित्वेन आश्रयभूतम् चरंतं वर्तमानं कालं स्वय-
मेव सृजति स्वचेष्टारूपत्वात्कालस्य न तत्पारतंत्र्यमित्यर्थः तथाः पिप्रस्तुते किमायातंतत्राह येषकालः सत्त्वमेधयति कर्ह
यति अतो हेतोः ईशिताः सत्त्वप्रधानं सरानीकं देवसमूहमेधयतीव तत्त्वत्यनीकानसरान् सरप्रतिपक्षान् प्रमिणोति हि नस्ति चे-
त्यन्वयः उरुप्रभूतं श्रवः कीर्तिर्यस्य सः कालशक्तिरुभितगुणगंतवैषम्यमिह सन्निधिमात्रेण तदधिष्ठातरि स्फुरतीति प्रकरणार्थः

काले चरंतं सृजतीश आश्रयं प्रधानपुंभ्यां नरदेवसत्यकृत् येष राजन्नपि काल ईशिता सत्त्वं सरानीक
मिवैधयत्यजः तत्त्वत्यनीकानसरान् सरप्रियो रजस्तमस्कान् प्रमिणोत्युरुश्रवाः ११ अत्रैवोदाह
तः पूर्वमिति हासः सरर्षिणा प्रीत्या महाक्रतोर राजन् प्रच्छतेः जातशत्रवे १२ दृष्ट्वा महाद्भुतं राजा
राजसूये महाक्रतौ वासुदेवे भगवति सायुज्यं चेदिभूभुजः १३ तत्रासीनं सरऋषिराजा पांडु
सूतः क्रतौ प्रप्रच्छ विस्मितमना मुनीनां शृण्वतामिदम् १४ युधिष्ठिर उवाच अहो अत्य
द्भुतं ह्येतदुर्लभं कांतिनामपि वासुदेवे परेतत्त्वे प्राप्तिश्चैधस्य विद्मिः १५ एतद्देवोदितुमिच्छामः
सर्व एव वयमुने भगवन्निंदया वेनोद्विजे स्तमसि पातितः १६ दमघोषसूतः पाप आरभ्य कल
भाषणात् संप्रत्यमर्षी गोविंदे दंतवक्त्रं दधुर्मतिः १७ शपतोरसकृद्विष्णुं यद्ब्रह्म परमव्ययम्
शिवत्रो न जातो जित्वा यां नानां धिविशतुस्तमः १८

११ तदानींतयोः न सरपक्षपातेन बधः किंतु ब्रह्मशापेन आसुरां
योनिं प्राप्तयोः अनुग्रहार्थ एवेति वक्तुमिति हासमुपक्षिपति अत्र द्वेषादिरहितस्यापि दैत्यवधेनारदेन इति हासः प्रस्तावितः १२
चेदिभूभुजः शिशुपालस्य १३ १४ एकांतभक्तानां अपि दुर्लभा प्राप्तिर्विद्मिषो जातेत्येतद्भुतं हि १५ तस्य तु वेनवत् नरकपा
त एवोचित इत्याह भगवन्निंदयेति तमसि नरके १६ दमघोषस्य सूतः शिशुपालः कलभाषणात् कोमलभाषणमारभ्य
संप्रति अकनाऽपि अमर्षी क्रोधी मत्सरी च १७ शिवः श्वेतकुष्ठम् १८ १९ २० २१ २२ २३

अ.

१

२

यस्मात्प्रकृतेः परः अतो निर्गुणः अतएव अजः अव्यक्तः रागद्वेषादिनिमित्तभूतदेहेन्द्रियादिरहितः सोऽपि स्वमायागुणसत्त्वादिकमावि-
श्य अधिष्टाय बाध्यान् प्रति यदा देवास्फुराणां प्रति परस्परया बाध्यबाधकता तांगतः प्राप्तः तत्र हेतुर्जात इत्यर्थः ६ तत्र गुणानां स्वीय-
त्वे सति प्राकृतपुरुषवद्विषयः स्यात् तत्तुनास्मीत्याह सत्त्वमिति ननु स्वेच्छया गुणाधिष्ठानेनापि पक्षपातवैषम्यं स्यादेव न तस्य कालस्य
तत्त्वादित्याह न तेषामिति सादृशेन उल्लासो वृद्धिः ७ सत्त्वस्य जयकाले देवादीन् ऋषींश्चाभजत् तत्तद्देहं प्रविश्य बह्वितीयतीत्यर्थः रज-
सोजयकाले अस्फुरान् तमसोजयकाले यक्षरक्षांसि तस्य कालस्य अनुगुणः सन् ८ समस्यापि निमित्तभेदेन वैषम्ये दृष्टान्तः ज्यो-
तिर्यथाकाशादिषु जलं यथा पात्रेषु आकाशो यथा घटादिषु तथानानारूप आभाति ननु तर्हि तद्देवविवेकेन किं न प्रतीयते न

निर्गुणोऽपि ह्यजोऽव्यक्तो भगवान् प्रकृतेः परः स्वमायागुणमाविश्य बाध्यबाधकतांगतः ६ सत्त्वं रज-
स्तम इति प्रकृतेन त्मिनो गुणाः न तेषां युगपद्राजन्तु कास उल्लास एव वा ७ जयकाले तु सत्त्वस्य देव-
षींश्च रजसोऽस्फुरान् तमसो यक्षरक्षांसि तत्कालानुगुणोऽभजत् ८ ज्योतिरादिरिवाभाति सं-
घातान्न विविच्यते विदंत्यात्मानमात्मस्थं मथित्वा कवयोऽततः ९ यदा सिसृक्षुः पुर आत्मनः प-
रोरजः सृजत्येष एथ कृस्वमायया सत्त्वं विचित्रास्फुरिरंस्फुरीश्वरः शयिष्यमाणस्तम ईरयत्यसौ १०

ब्राह्म संघातात् स्फुरादिदेहात् न विविच्यते न एथ कृ प्रतीयते तर्हि तां भजतीति कुतो ज्ञायते न ब्राह्म विदंतीति आत्मानं जीवात्मा
न कवयो निपुणाः मथित्वा कार्यदर्शनं लिङ्गेन विचार्य जानन्ति अंततः स्वभावकालकर्मादिवादिनिषेधेन विदंतीति पाठे लाभोऽपि
ज्ञानमेव अत्रापि ज्योतिरादिरिवेति द्रष्टव्यम् यथा सूर्यकांतो दोहाददर्शनात् ज्योतिर्ज्ञायते यथा च गंधदर्शनाद्वायुरित्या-
दि ९ तदेवं मायागुणवशेनैतद्द्वैषम्यं न स्वाभाविक्मित्युक्तं तर्हि गुणपारतंत्र्यादनीश्वरत्वमाशंक्याह यदा आत्मनो जीवस्य
भोगाय पुरः शरीराणि परमेश्वरः सिसृक्षुः भवति तदा साम्येन स्थितं रजः एथ कृ सृजति विचित्रास्फुरास्फुर्षुरिरंस्फुः क्रीडि-
तुमिच्छुः यदा तदा सत्त्वं एथ कृ सृजति शयिष्यमाणः संहरिष्यन् यदा तदा तमः एथ कृ ईरयति आधिक्यतां नयतीत्यर्थः १०

भा.स.टी.

१

श्रीगणेशायनमः स्वभक्तपक्षपातेन तद्विपक्षविदारणम् नृसिंहमद्भुतं वंदे परमानंदविग्रहम् १ कृतिः पंचदशाध्यायैः सप्तमैव
पर्यन्तेः धना कृतिश्च वासना प्रोक्ता तत्तत्कर्मानुसारिणी २ अशक्तभाचक्षमाचेति द्विधा सा हेतुभेदतः अशक्तमामहतां कोपाच्छुभा
महदनुग्रहात् ३ हरेर्द्वारिषयो र्यद्द्विद्विद्वेवसतो रपि चतुःसनरुषा विष्णुद्वेषाद्यशक्तमवासना ४ यथाचदैत्यगर्भैः पिप्रद्वादस्य सतः
स्थिरा नारदानुग्रहादासविष्णोसद्भक्तिवासना ५ स्वभक्तंच सदा विष्णुर्द्विषंतमपिरक्षति तृतीयेः यमवेद्वास्यावकरोदात्तसात्पुनः
६ अतोमनीषिणायत्नः कार्यो महदनुग्रहे इत्येतदर्थमूतीनामत्र लक्षणमुच्यते ७ तत्रादौ दशभिर्दैत्यैस्तत्पुत्रमभिभेदतः मह
त्कोपानुकंपोत्थवासनाभेद उच्यते ८ सदासन्नाचयुज्येत कर्मभिः शुद्धचेतसः परैस्तु पंचभिस्तस्मात्क्रियते धर्मनिर्णयः ९ त

श्रीगणेशायनमः राजोवाच समः प्रियः सत्त्वद्वैतानुभूतानां भगवान् स्वयम् इंद्रस्यार्थे
कथं दैत्यान् वधीद्विषमो यथा १ न ह्यस्यार्थः स्फुरगणैः साक्षान्निःश्रेयसात्मनः नैवास्फुरेभ्यो वि
द्वेषो नो द्वेगश्चागुणस्य हि २ इति नः समहाभाग नारायण गुणान् प्रति संशयः समहान् जातस्तद्भ
वान् छेत्तुमर्हति ३ श्रीशुक उवाच साधुष्टमहाराज हरेश्चरितमद्भुतम् यत्र भागवतमाहात्म्यं
भगवद्भक्तिवर्द्धनम् ४ गीयते परमं पुण्यं मृषिभिर्नारदादिभिः नत्वा कृष्णाय मुनये कथयिष्ये हरेः कथाम् ५

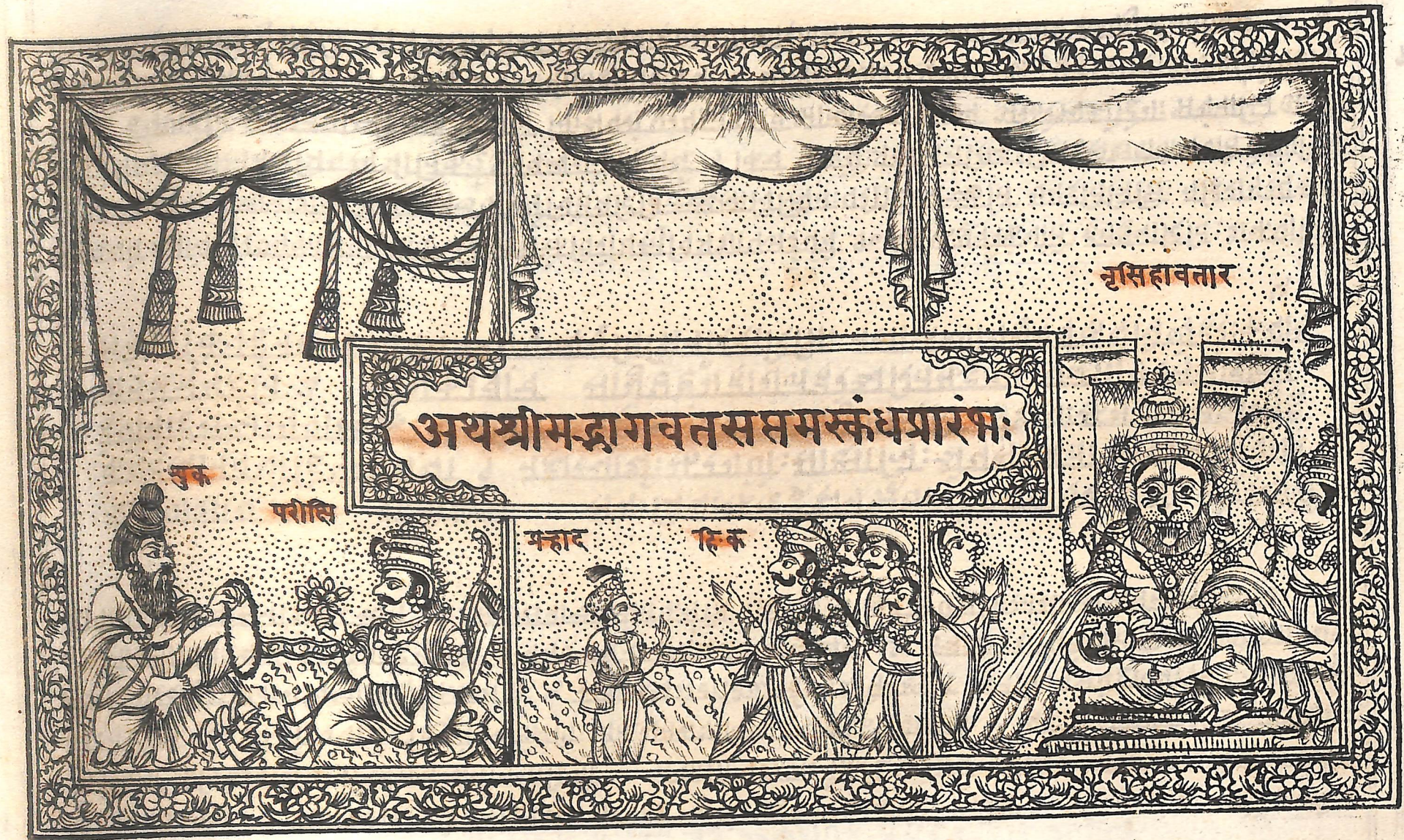
त्रतुप्रथमेऽध्याये हिरण्यकशिपोः कृते विष्णुभक्ते विरोधस्तु विप्रशापजर्जर्यते १० यदुक्तं पूर्वस्कंधांते हतपुत्रादितिः शक्रपाणि
ग्राहेण विष्णुना मृत्युना शोकदीप्तेन ज्वलंती पर्यंचितयदिति तच्छ्रुत्वा विस्मितः परीक्षित एच्छति सम इति त्रिभिः न हि समस्य सत्त्व
दश्च वैषम्यं नामास्ति न च प्रियस्य प्रीतिकर्तृषु वैषम्यं युक्तमित्यर्थः १ किंच यस्य यैः प्रयोजनं सिद्ध्यति स तस्य क्षणातीभवति येभ्यो विभे
तितान् द्वेषेण हन्ति ननु तदत्रास्तीत्याह नहीति निःश्रेयसं परमानंद एव आत्मा स्वरूपस्य अस्फुरेभ्यश्चो द्वेगः भयं नास्ति अतोभि
द्वेषोऽपि नास्ति तत्र हेतुः अगुणस्येति गुणार्थो नो प्रीतिद्वेषावित्यर्थः २ श्रीनारायणस्य गुणान् अनुग्रहनिग्रहादीन् प्रतिममहान्
संशयः तत्संशयं छेत्तुमर्हति ३ यत्र भागवतस्य प्रज्ञादस्य माहात्म्यं गीयत इति संबंधः ४ कृष्णाय व्यासाय कृष्णाय मुनिनत्वेत्यर्थः ५ ६

अ.

१

१

इति श्रीमद्भागवतषष्ठस्कंधः समाप्तः

भाषटी
५३

अवीराविधवा धनेश्वरीसत्यपियासदुर्भगासामगगाभवति २५ यआमयावीरोगीसविरुजाविशिष्टयारुजाविमुच्यते इन्द्रियैः
साहितं कल्पदेहं च विंदेदिति शेषः पठन्योवर्तेततस्यपितृणां देवतानां चानंतत्पिर्भवतीत्यर्थः २६ उपसंहरति राजानिति मह

अ.
१९

कन्याचविंदेतसमग्रलक्षणं वरं त्ववीराहतकिल्बिषागतिम् मृतप्रजाजीवकता धनेश्वरीसदु
र्भगासामगारूपमग्रम् २५ विंदेद्विरूपाविरुजाविमुच्यते यआमयावीन्द्रियकल्पदेहम् ए
तत्पठन्नाभ्युदये च कर्मण्यनंतत्पिः पितृदेवतानाम् २६ तुष्टाः प्रयच्छंतिसमस्तकामान् हो
मावसाने हुतभुक् श्रीहरिश्च राजन्महन्मरुतां जन्मपुण्यादितेव्रतं चाभिहितं महत्ते २७
इति श्रीभागवते महापुराणे षष्ठस्कंधे पुंसवनव्रतकथनं नाम एकोनविंशोऽध्यायः १९

पुण्यं जन्ममहद्व्रतं च २७ षष्ठस्कंधनिगूढार्थपदभावार्थदीपिका सद्गिरासेव्यतामेषायति श्रीधरनिर्मिता १ इति
श्रीभागवते महापुराणे षष्ठस्कंधे श्रीधरस्वामिविरचितायां एकोनविंशोऽध्यायः १९ ५३

भा. ष. ६१

५२

१५ महापुरुषचेतसा ईश्वरबुद्ध्या उपनमेत् भजेत् पतिश्च स्वयंप्रेमशीलः सन् पत्न्याः कर्माणि विभूयात् तदनुकूलो भवेदित्यर्थः
१६ यतो दंपत्योर्मध्ये एकतरेण कृतमुभयोरपि भवति १७ न विहन्यात् न विच्छिंद्यात् १८ १९ द्वादशमासानित्युक्ते कदाचित्तन्मा

अ.
१९

ततस्तु वीतस्तोत्रेण भक्तिप्रद्वेण चेतसा यजोच्छिष्टमवधाय पुनरभ्यर्चयेद्दरिम् १५ पतिंच पर
या भक्त्या महापुरुषचेतसा प्रियैस्सैस्तेरुपनमेत्प्रेमशीलः स्वयंपतिः विभूयात्सर्वकर्माणि पत्न्या
उच्चावचानि च १६ कृतमेकतरेणापि दंपत्योरुभयोरपि पत्न्या कुर्यादनुहर्षायां पतिरित्समाहितः
१७ विष्णोर्व्रतमिदं विप्रन्न विहन्यात् कथंचन विप्रान्स्त्रियो वीरवतीः स्वर्गांधवलिमंडनैः अर्चयेद्
हरहर्भक्त्या देवं नियममास्थितः १८ उद्वास्य देवं स्वेधाम्भितन्निवेदितमग्रतः अद्यादात्मविशुद्ध्य
र्थं सर्वकामर्हयेत्तथा १९ एतेन पूजाविधिना मासान् द्वादशहायनम् नीत्वाऽथोपचरेत्साध्वीकार्तिके
चरमेहनि २० श्वोभूतेऽप उपरस्पृश्य कृष्णमभ्यर्च्य पूर्ववत् पयःशृतेन जुहुयाच्च रुणा सहस्रपिषा
पाकयज्ञविधानेन द्वादशैवाहुतीः पतिः २१ आशिषः शिरसादाय द्विजैः प्रीतैः समीरिताः प्रणम्य
शिरसाभक्त्या भुजीत तदनुज्ञया २२ आचार्यमग्रतः कृत्वा वाग्यतः सहबंधुभिः दद्यात्सत्यैचरोः
शेषं सप्रजास्त्वं ससौ भगम् २३ एतच्चरित्वा विधिवद्भूतं विभोरभीप्सितार्थं लभते पुमानिह
स्त्रीत्वेन दास्याय लभेत सौ भगं श्रियं प्रजां जीवपतियशोगृहम् २४

ध्येमलमासे सतितेन सह द्वादशसंख्यायां सत्यां शुद्धस्यैकस्य त्यागः स्यात् हायनमित्युक्ते तन्मध्यपतितस्तस्यापि प्रसंगः स्या
त् तदुभयं वारयितुमुभयमुक्तम् उपचरेत् उपवसेत् २० श्वोभूते प्रभाते सति पयसि शृतेन पक्वेन पाकयज्ञविधानेन पार्वण-
स्थालीपाकविधानेन २१ २२ सप्रजास्त्वं ससुत्रकरमित्यर्थः वाग्यतः सन् शेषम् २३ २४

५२

५२

भोईशयथायथावत् त्वंरूपादिभिः जुष्टः अन्यैश्च सत्यसंकल्पत्वादिभिः सर्वगुणैः ततस्तस्मात् ५ महापुरुषस्य परमेश्वरस्य
चलक्षणानि निरपेक्षत्वादीनियस्यास्तस्याः संबोधनम् ६ पूजामंत्रमाह ओं नम इति हविः शेषमुपहारावशिष्टम् ७ होममं

यथा त्वंरूपया भूत्या तेजसामहिनी जसा जुष्ट ईशगुणैः सर्वैस्ततो सि भगवान् प्रभुः ५ विष्णुपत्ति
महामाये महापुरुषलक्षणे प्रीयतां मे महाभागे लोकमातर्नमोऽस्तुते ६ ॐ नमो भगवते महापुरु
षाय महाऽनुभावाय महाविभूतिपतये सह महाविभूतिभिर्बलिमुपाहरणीति अनेनाहरहमंत्रेण वि
ष्णोरावाहनाध्यपाद्योपस्पृशन्नस्नानवास उपवीतविभूषणगंधपुष्पधूपदीपोपहाराद्युपचारांश्च समा
हित उपहारेत् हविः शेषं तु जुहुयादनले द्वादशाहुतीः ७ ॐ नमो भगवते महापुरुषाय महाविभूति
पतये स्वाहेति श्रियं विष्णुं च वरदावाशिषां प्रभवावुभौ भक्त्या संपूजयेन्नित्यं यदीच्छेत् सर्वसंपदः ८
प्रणमेद्दंडवद्भूमौ भक्तिप्रवर्णेन चेतसा दशवारं जपेन्मंत्रं ततस्तोत्रमुदीरयेत् ९ युवांतु विश्वस्य विभूज
गतः कारणं परम् इयं हि प्रकृतिः सूक्ष्मा माया शक्तिरुत्तरतया १० तस्या अधीश्वरः साक्षात्त्वमेव पुरुषः
परः त्वं सर्वयज्ञ इज्येयं क्रियेयं फलभग्भवान् ११ गुणव्यक्तिरियं देवी व्यंजको गुणभग्भवान् त्वं
हिसर्वशरीयात्माश्रीः शरीरेंद्रियाशया नामरूपे भगवति प्रत्ययस्त्वमपाश्रयः १२ यथा युवांश्चि-
लोकस्य वरदो परमेश्वरिणो तथामउत्तमं लोकं संतु सत्या महाशिषः १३ इत्यभिष्टुय वरदं श्रीनिवा
सं श्रिया सह तन्निःसार्योपहरणं दत्त्वा च मनमर्चयेत् १४

त्रस्योदाहरणं दर्शयति ओमिति प्रकर्षेण भवंत्याभ्यामिति प्रभवौ ८ ९ १० इज्या यज्ञाभिनिवर्तकः पुरुष व्यापारो भाव
नारव्यः क्रिया लौकिकी ११ प्रत्ययो नामरूपयोः प्रकाशः अपाश्रयः तयोराधारः १२ १३ १४ ६२ ६३

भा. ष. टी.
५१

७३ ७४ गुणस्पर्शविषयभोगंबुधः कोट्टणीतेयद्यस्मान्नरकेऽपिविषयभोगः स्यात् ७५ महीयसिमहत्तमेमृतः सन्नुत्थितः ७६
 ७७ ७८ इतिषष्ठस्कंधटीकायां अष्टादशोऽध्यायः १८ ऊनविंशेतुयस्मोक्तंकश्यपेनदितेर्व्रतम् तदेवविहृतंलो
 कहितायहरितोषणम् १ तस्यप्रकारमितिशेषः १ मार्गशिरेमासेशकूपक्षेआदि तः प्रतिपदि २ अनुमंन्यपक्षा शकृदादं

अ.
१९

ततस्तत्परमाश्चर्यवीक्ष्याध्यवसितंमया महापुरुषपूजायाः सिद्धिः काष्यानुषंगिणी ७३ आरा
 धनंभगवतइहमानानिराशिषः येतुनेच्छंत्यपिपरंतस्वार्थकुशलाः स्मृताः ७४ आराध्यात्मप्रदं
 देवंस्वात्मानंजगदीश्वरम् कोट्टणीतेगुणस्पर्शंबुधस्यान्नरकेऽपियत् ७५ तदिदममदौर्जन्यंवा
 लिशस्यमहीयसि क्षंतुमर्हसिमातस्त्वदिष्ट्यागमौमृतोत्थितः ७६ श्रीशुकउवाच इ
 दस्तयाऽभ्यनुज्ञातःशक्रदभावेनतुष्टया मरुद्भिःसहतांनत्वाजगामत्रिदिवंप्रभुः ७७ एवमेतसर्वमा
 रच्यातंयन्मांत्वंपरिपृच्छसि मंगलमरुतांजन्मकिंभूयःकथयामिते ७८ इतिश्रीभागव
 तेमहापुराणेषष्ठस्कंधेअष्टादशोऽध्यायः १८ राजोवाच व्रतंपुंसवनंब्रह्मन्भवतायदु
 दीरितम् तस्यवेदितुमिच्छामियेनविष्णुःप्रसीदति १ श्रीशुकउवाच शक्रेमार्गशिरे
 पक्षेयोषिद्भर्तुरनुज्ञया आरभेतव्रतमिदंसार्वकामिकमादितः २ निशम्यमरुतांजन्मब्राह्मणा
 ननुमंन्यच स्नात्वाशुकूदतीशुकूवसीतालंकृतांबरे पूजयेत्प्रातराशात्प्राक्भगवतंश्रियासह
 ३ अलंतेनिरपेक्षायपूर्णकामनमोस्तुते महाविभूतिपतयेनमःसकलसिंहये ४

तायस्याः साशुकूदतीधौतदंता अलंकृतासतीपूजयेत् ३ आदौतावन्नमस्कारमंत्रानाहत्रिभिः तेतुभ्यमलंपर्याप्तमेवसर्वंनकिं
 चिदन्यैःकृत्यमस्ति अतःकेवलंतेतुभ्यंनमोस्तुपर्याप्तोहेतवः निरपेक्षायहेपूर्णकाम महाविभूतिपतयेलक्ष्मीपतये सकलाः सि
 ङ्ख्योऽणिमाद्यायस्मिन्तस्मै ४ ७ ७ ७ ७ ७

५१

केनमेशिवस्यादितिचिंतांप्राप्तः ५९ अस्पृष्टवारिश्चासावधोतांघ्रिश्च ६० निद्रयाऽपहतंचेतोयस्याः ६१ मारोदीरित्युपलालय

नाध्यगच्छद्रुतच्छिद्रंतत्परोऽथमहीपते चिंतांतीव्रांगतः शक्रः केनमेस्याच्छिवंतिह ५९ एकदा
 सातुसंध्यायामुच्छिष्टावतकशिंता अस्पृष्टवार्यधोतांघ्रिः रुषापविधिमोहिता ६० लब्ध्वातदंतरंश
 क्रोनिद्राऽपहतंचेतुसः दितेः प्रविष्टउदरयोगेशोयोगमायया ६१ चकर्तसप्तधागर्भं वज्रेण कनक
 प्रभम् रुदंतं सप्तधैकैकं मारोदीरितितानुनः ६२ तेन मूचुः पात्यमानाः सर्वे प्रांजलयो नृप नोजिघां
 ससिक्किंद्रभ्रातरो मरुतस्तव ६३ मांभेष्टभ्रातरो मर्त्ययुयमित्याह कौशिकः अनन्यभावान्पार्षदाना
 त्मनो मरुतां गणान् ६४ नममारदितेर्गर्भः श्रीनिवासानुकेपया बहुधा कुलिशक्षण्णोद्रोण्यस्त्रेणय
 थाभवान् ६५ सहृदिष्टादिपुरुषं पुरुषेयातिसाम्यताम् संवत्सरीकंचिदूनदित्यायद्वरिरर्चितः ६६
 सज्जुरिंद्रेण पंचाशद्देवास्ते मरुतो भवन् व्यपोह्य मातृदोषं ते हरिणा सोमपाः कृताः ६७ दितिरुत्थाय
 ददृशे कुमाराननलप्रभान् इंद्रेण सहितान् देवीपर्यंतुष्यदनिदिता ६८ अथेद्रमाहतात्ताहमादित्या-
 नाभयावहम् अपत्यमिच्छत्यचरं व्रतमेतत्सदुष्करम् ६९ एकः संकल्पितः पुत्रः सप्तसप्ताभवन्क
 थम् यदि ते विदितं पुत्रसत्यं कथय मामृषा ७० इन्द्र उवाच अंबतेऽहं व्यवसितमुपधार्याग
 तोऽतिकम् लब्ध्वा तरोऽच्छिद्रं गर्भमर्थबुद्धिर्न धर्मवित् ७१ कृन्तो मे सप्तधा गर्भं आसन् सप्त कुमार
 काः तेऽपि चैकैकशो वक्ष्याः सप्तधानापि भग्निर ७२

निवतानुनः सप्तधा चकर्त चिच्छेद ६२ ६३ कौशिकः इन्द्रः गणान् सप्त सप्तगणा वै मरुत इति श्रुतेः ६४ ६५ ६६ सज्जुः सह
 ६७ ६८ ६९ ७० दित्यानिष्कपटमुक्ते सति इन्द्रोऽपि निष्कपटमेवाह अंबेति लब्धमंतरं येन अर्थे एव बुद्धिर्यस्य ७१ ७२

भा.ष.टी.
५०

नाप्सप्रविश्यस्नायात् पूर्वविधतांस्त्रजं पुनर्नधारयेत् ४८ भोजनेपंचनिषेधानाह नोच्छिष्टमिति चंडिकाऽन्नमद्रकाऽन्ये
निवेदितम् पिपीलिकादिदूषितं वा अंजलिनात्वपो न पिबेत् ४९ गृहादहर्निर्गमं समनिषेधानाह नोच्छिष्टेति अनर्चिताम
डनहीना अ संवीता अप्रावृता ५० शयनेष्टौ निषेधनाह नाधौतपादेति नापराकूपश्चिमशिराः ५१ कार्याण्याह धौतवासाइ

अ.
१८

नाप्सस्नायान्नकुप्येत न संभाषेत दुर्जनैः न वसीता धौतवासाः स्त्रजं च विधतां क्वचित् ४८ नोच्छि
ष्टं चंडिकान्नं च सामिषं वृषलाहृतम् अंजीतो दक्षया दृष्टं पिबेदंजलिनात्वपः ४९ नोच्छिष्टाः स्म
ष्टुल्लिलासं ध्यायां मुक्तमूर्धजा अनर्चिताऽसंयतवागसंवीता बहिश्चरेत् ५० नाधौतपादाप्रयता
नाद्रपान्नोदकशिराः शयीत नापराङ्मान्यैर्न ग्राह्यं च संध्ययोः ५१ धौतवासाः शूचिर्नित्यं सर्व
मंगलसंयुता पूजयेत् प्रातराशात् प्रागो विप्रान् श्रियमच्युतम् ५२ स्त्रियो वीरवतीश्चा चैत्स्वगंधव
लिमंडनैः पतिं चार्च्योपतिष्ठेत् ध्यायेत् कोष्ठगतं च तम् ५३ संवत्सरं पुंसवनं व्रतमेतदविपुतम् धार
यिष्यसि चेत्तु भ्यंशक्रहा भविता स्मृतः ५४ बादमित्यभिप्रेत्याथ दितीराजन्महामनाः कश्यपगर्भ
माधत्तव्रतं च जोदधारसा ५५ मातृष्वस्मिन् प्रायमिद्राज्ञायमानं द शुश्रूषणेनाश्रमस्थां दि
तिपर्यचरत्कविः ५६ नित्यं तु नात्स मनसः फलमूलसमित्कुशान् पत्रांकुरमृदोपश्चकालेकाले उपा
हरत् ५७ एवमस्याव्रतस्त्रयाव्रतच्छिद्रं हरिर्नृप प्रेक्षः पर्यचरज्जिह्वा मृगहेव मृगाकृतिः ५८
स्था

श्रीशुक

तिद्वाभ्याम् प्रातराशात् प्रथमभोजनात् ५२ वीरवतीर्जीवद्भर्तृकाः आर्च्यं संपूज्य कोष्ठगतं कुक्ष्यंतरगतम् ५३ पुंसवनं पुत्रोत्पत्ति
करंतु भ्यंतव ५४ ५५ ५६ ५७ हरिरिंद्रो व्रतस्य छिद्रं प्रेक्षः प्राप्नुमिच्छुः जिह्वाः कुटिलः साधुवेषः मृगहा लुब्धको यथा मृगवंचना
यमृगवेषो भवति ५८

५०

३९ स्वभावमनुवर्तमानाया योषितः कोऽतिक्रमोऽपराधः ४० स्वभावमेवाह ह्याभ्याम् शरत्पद्यस्येवोत्सवोवि काशोयस्मि
न श्रवणे श्रुतीतयोरमृतम् क्षरधारोपमं चित्तम् ४१ स्वाशिषात्मनां स्वार्थकामनयात्मवत्प्रेषत्वेन प्रतीयमानानाम् ४२ तत्रेद
मुपकल्पते योग्यं भवति अयं भावः वैष्णवं व्रतं तावदुपदेक्ष्यामि तेनैवास्याः शुद्धचित्तायाः इदं प्रति क्रोधो निवर्तिष्यते पुत्रस्त्व

अहो अद्योदियारामो योषिन्मय्येह मायया गृहीतचेताः कृपणः पतिष्ये नरके ध्रुवम् ३९ कोऽतिक्र
मोऽनुवर्तत्याः स्वभावमिह योषितः धिङ्मावता बुधं स्वार्थं यदहं त्वजितेन्द्रियः ४० शरत्पद्योत्स
वं वक्रवचश्च श्रवणामृतम् हृदयं क्षरधारोपमं स्त्रीणां कोवेदचेष्टितम् ४१ नहिकश्चिस्त्रियः स्त्री
णामंजसा स्वाशिषात्मनाम् पतिं पुत्रं भ्रातरं वा धृत्यैवातयन्ति च ४२ प्रतिश्रुतं ददामीति वचस्त
न्मृषा भवेत् वधनाहंति चेद्भोऽपि तत्रेदमुपकल्पते ४३ इति संचिंत्य भगवान्मारीचः कुरुनंदन
उवाच किंचित् कुपित आत्मानं च विगहयन् ४४ कश्यप उवाच पुत्रस्ते भविता भूद्रे इ
द्रहादेव बांधवः संवत्सरव्रतमिदं यद्यजो धारयिष्यसि ४५ दितिरुवाच धारयिष्यन्न
तद्ब्रह्मन् ब्रह्मकार्याणि यानि मे यानि चेह निषिद्धानि न व्रतं ध्रुवतिया नितु ४६ कश्यप उवाच
नहिं स्याद्भूतजातानि न शपेन्नानृतं वदेत् नच्छिद्यन् नखरो माणि न स्पृशेद्यदमंगलम् ४७

मर्त्यो भविष्यति दीर्घकालत्वे च व्रतस्य कथंचिद्द्वैगुण्ये सतींद्रस्य वधोऽपि न भविष्यतीति ४३ ४४ हे भद्रे अंजः यथा वद्यदिधा
रयिष्यसि तर्हीद्रहा भविष्यति वैगुण्ये तु देवबांधवो भविष्यति वैष्णवत्वाद् व्रतस्य कथंचिद्द्वैगुण्येऽपि सति सर्वथा वैफल्यभा
वात् ४५ कार्याण्यावश्यकानि व्रतं यानि न ध्रुवन्ति आवश्यकानि न च निषिद्धानि किं त्वभ्यनुज्ञातानि तानि सर्वाण्यपि ब्रूहि
४६ तत्रैकत्रिंशन्निषेधानाह नहिं स्यादिति पंचभिः न शपेन्नाक्रोशेत् यदमंगलं कपालास्थ्यादिकं तन्मस्पृशेत् ४७ ६२

भा. ष. टी.
४९

विवशः स्त्रीपरतंत्रः सन् बाढंतवमनोरथं पूरयिष्यामीति यदा हतन्नचित्रम् २९ तत्र हेतुमाह विलोक्येति एकांतभूतानि निःसं-
गानि मैथुनेन सृष्टिर्ह्यर्थे स्वदेहार्थमेव स्त्रियंचक्रे ३० एवं स्त्रियाशुश्रूषितः सन् ३१ इह चकारात्परत्रच अगमः अप्राप्यः ३२
ननु परमेश्वरसंप्रीते सर्वकामप्राप्तिरिति प्रसिद्धं तत्राह पतिरेवेति ३३ ननु मनसि स्थितः श्रीवासुदेव एव लक्ष्मीपतिः परदेवत

अ.
१८

एवं स्त्रियाजडीभूतो विद्वानपि विदग्धया बाढमित्याह विवशो न तच्चित्रं हियोषिति २९ विलोक्येकां-
तभूतानि भूतान्यादौ प्रजापतिः स्त्रियंचक्रे स्वदेहाद्वययापुंसां मतिर्हता ३० एवं शुश्रूषितस्तातम-
गवान् कश्यपः स्त्रिया प्रहस्य परमप्रीतो दितिमाहाभिर्नद्यच ३१ कश्यप उवाच वरवरय-
वामोरुप्रीतस्तेहमनिंदिते स्त्रियाभर्त्तरि संप्रीतकः काम इह चागमः ३२ पतिरेव हि नारीणां देवतं
परमं स्मृतम् मानसः सर्वभूतानां वासुदेवः श्रियः पतिः ३३ स एव देवतालिङ्गैर्नामरूपविकल्पितैः
इज्यते भगवान् पुंभिः स्त्रीभिश्च पतिरूपयुक् ३४ तस्मात्पतिव्रतानार्यः श्रेयस्कामाः सुमध्यमे-
यजन्तेऽनन्यभावेन पतिमात्मानमोश्वरम् ३५ सोऽहं त्वयाऽर्चितो भद्रे इन्द्रभावेन भक्तितः तत्ते सं-
पादये काममसतीनां सुदुर्लभम् ३६ दिति रुवाच वरदो यदि मे ब्रह्मन् पुत्रमिन्द्रहणं वृणे
अमृत्युं मृतपुत्राऽहं येन मे घातितां सुतो ३७ निशम्य तद्वचो विप्रो विमनाः पर्यतप्यत अहो अध-
र्मः सुर्महानघमे समुपस्थितः ३८

मिति प्रसिद्धम् सत्यम् स एव स्वाधिकारेण रूपभेदैः पूज्यत इत्याह मानस-
इति सार्द्धेन देवतालिङ्गैः मूर्तिभिरुपलक्षितः तान्येवाह नाम इन्द्रादिरूपवज्रहस्तत्वादि ताभ्यां विविधं कल्पितैः ३४ ३५ ३६
इन्द्रहणं इन्द्रहंतारम् अमृत्युं मृत्युश्चान्यम् येन इंद्रेण विष्णुना सहा येन घातितां ३७ ३८ ३९ ४०

४९

सात्मतां समानरूपताम् १९ सात्स्यं देवत्वं प्रापिताः २० २१ आहतं सादरम् अल्पमिताक्षरम् अर्थवत् बह्वर्थयुक्तम् सन्नम
यनसाश्रयो यस्य हे सन्नायपाशौनक २२ पार्ष्णिग्राहेण पृष्ठतः सहायेन २३ भ्रातृहन्तारमिंद्रमारयित्वा सखिनीस्यामिति-
चिंतयामासदितिः उल्बणं कूरम् अक्लिन्नहृदयं कठिनचिंतम् २४ ननुराजासदेहरक्षाः अर्थमन्येषां घातं करोत्येव किमत्र चित्रं
तत्राह कृमीति ईशः प्रफुरित्यभिहितस्यापियस्य पूर्वेषां राज्ञां देहस्य मरणानंतरं द्वित्रिदिनावस्थितस्य कृमय इति श्वादिभिः

मरुतश्च दितेः पुत्राश्च त्वारिंशन्नवाधिकाः त आसन्नप्रजाः सर्वे नीता इंद्रेण सात्मताम् १९ राजो
वाच कथं त आसन्नभावमपो ह्यौ सत्तिकं गुरौ इंद्रेण प्रापिताः सात्स्यं किं तत्साधु कृतं हितैः २०
इमं श्रद्धयते ब्रह्मन् नृषयो हि मया सह परिज्ञानाय भगवन् तन्नो व्याख्यातुमर्हसि २१ सूत उवाच
तद्विष्णुरातस्य सवादराय णिर्वचो निशम्यादृतमल्पमथैवत् सभाजयन् सन्निभूतेन चेतसा जगाद
सन्नायपाशौनकः २२ श्रीशुक उवाच हतपुत्रादितिः शक्रपार्ष्णिग्राहेण विष्णुना म
न्युना शोकदीप्तेन ज्वलती पर्यचिंतयत् २३ कदानु भ्रातृहन्तारमिंद्रियाराममुल्बणम् अक्लिन्नहृद
यपापं घातयित्वा शयैः सखिनी २४ कृमिविद्वभस्मसंज्ञासीद्यस्येशाभिहितस्य च भूतध्रुवकृतक
ते स्वार्थं किं वेद निरयो यतः २५ आशासानस्य तस्येदं ध्रुवमुन्नद्धचेतसः मदशोषक इंद्रेस्य भूयाद्ये
न सतो हि मे २६ इति भावेन सा भर्तुराचचारः सकृत् प्रियम् शुश्रूषयाऽनुरागेण प्रश्रयेणादमे
न च २७ भक्त्या परमयाराजन्मनो जैर्वल्युभाषितैः मनोजग्राहभाविज्ञासस्मितापांगवीक्षणैः २८

भक्षितस्य तु विष्टेति दग्धस्य भस्मेति संज्ञा आसीत् तत्कृते तस्य देहस्यार्थे यो भूतेभ्यो दुह्यतिस किं स्वार्थं वेदनवेदैव तत्र हेतुः
यतो भूतद्रोहान्निरयो भवति २५ इदं देहादिकं ध्रुवं नित्यमाशासानस्य मन्यमानस्य अत उन्नद्धमुच्छंखलं चेतो यस्य त
स्येदं स्य यो मदस्तस्य शोषकः पुत्रो यो मे येन हेतुना भूयात् भवेत् २६ भर्तुः प्रियाचरणमेवेति भावेन सा भर्तुः प्रियमसकृदा
चचार २८

भा.ष.टी.
४८

तथोत्सर्गादयोभिन्नस्यसाधारणाः तयोरेवसाधारणौद्वौपुत्रौचाह अगस्त्यश्चवसिष्ठश्चऋषीभिन्नावरुणयोरभवताम् यत
उभावपि कुंभेरेतः सिषिचतुः सत्रे हजाताविषितानमोभिः कुंभेरेतः सिषिचतुः समानमिति श्रुतेः द्रुतं स्कन्धम् ५६ ७८ प
श्चात् अष्टमस्कंधे ९ अथेतिकश्यपस्यादितेः पुत्राणां द्वादशादित्यानां सततिमुक्तादितेः पुत्रान्कथयामीत्यर्थः १० हिरण्य

अगस्त्यश्चवसिष्ठश्चमित्रावरुणयोर्ऋषी रेतः सिषिचतुः कुंभे उर्वश्याः संनिधौ द्रुतम् ५ रेवत्यामि-
त्रउत्सर्गमरिषिपिप्लव्यधात् ६ पौलोम्यामिन्द्राधत्तत्रीन्पुत्रानितिनः श्रुतम् जयतमृषभं तातवती
यमीदुषंप्रभः ७ उरुक्रमस्य देवस्य मायावामनरूपिणः कीर्तोपत्यां बृहत्श्लोकस्तस्यासन्सौभगा
दयः ८ तत्कर्मगुणवीर्याणिर्कश्यपस्य महात्मनः पश्चाद्दक्ष्यामहेदित्यां यथैवावततारह ९ अथकश्यप
दायादान् देतयान्कीर्तयामिते यत्र भागवतः श्रीमान् प्रज्ञादो बालिरेवच १० दिते ह्येव वदायादौ दैत्य-
दानववन्दितौ हिरण्यकशिपुर्नाम हिरण्याक्षश्च कीर्तितौ ११ हिरण्यकशिपोर्भाया कयाधुना मदान-
वी जंभस्य तनया दत्तासुषुवे चतुरः सुतान् १२ संज्ञादं प्रागनुज्ञादं द्वादं प्रज्ञादमेवच तत्ससासिहि
कानामराहुं विप्रचितोऽग्रहीत् १३ शिरोऽहरदस्य हरिश्चक्रेण पिबतोऽमृतम् संह्रादस्य कृतिर्भाया
ऽमृतपंचजनततः १४ ह्रादस्य धमनिर्भायाऽमृतवातापि मिल्वलम् योगस्त्यायत्वतिथ्यपेचेवा
तापि मिल्वलम् १५ अनुज्ञादस्य सूर्यायां बाष्कलो महिषस्तथा विरोचनस्तप्राज्ञादिदेव्यास्तस्या
भवद्वलिः १६ बाणज्येष्ठपुत्रशतं मशनायाततोऽभवत् तस्यानुभावः सुश्लोक्यः पश्चादेवाभिधा-
स्यते १७ बाणआराध्यगिरिशंभे तद्गणमुख्यताम् यस्याश्चैभगवानास्ते ह्यद्यापि पुरपालकः १८

कशिपुर्हिरण्याक्षश्चेति प्रथमं द्वावेव तौ च कीर्तितौ तृतीयस्कंधे ११ १२ विप्रचितो दानवाद्भर्तुः सकाशात् राहुं पुत्रमग्रहीत् १३
ततः संज्ञादादमृत १४ योमेषरूपं वातापि पेचेत मिल्वलम् यं पेचेतं च वातापि चासूतेत्यन्वयः १५ १६ ततो बलेः सकाशादभ-
वत् तस्य बलेरनुभावः सुश्लोक्यः पुण्यकीर्त्यर्हः यद्वा अनुभाव्यते सद्भिः स्तूयत इत्यनुभावं सुश्लोक्यं यश इति शेषः १७ त
स्य गणेषु मुख्यतां प्राधान्यम् १८

अ.
१८

४८

प्रतिशापंदातुमलंतमः समर्थतमोऽपि ३७ ३८ अस्मरजातेः अस्मरभावेनोत्पत्तेः भगवतिमतेश्च ३९ ४० एतत् एतम् ४१
 इतिषष्ठेटीकायां सप्तदशोऽध्यायः १७ आदित्यानांचतुर्थस्यत्वष्टुर्वंशप्रसंगतः प्रोक्तमिंद्रकृतं विश्वरूपवृत्रवधादिक
 म् १ अदितेः पंचमादीनां पुत्राणामन्वयोक्तिभिः अष्टादशेदितेर्गर्भेशक्रेण मरुतांभिदा २ त्वष्टुर्वंशमनुक्रम्य सप्रसंगं यथा
 क्रमम् आदित्यानामथान्येषां वंशानाहमुनीश्वरः ३ दक्षकन्यान्यानुकथने अदित्याः द्वादशपुत्राः प्रोक्ताः विवस्वानर्यमा

इति भागवतो देव्याः प्रतिशापमलंतमः मूर्ध्नासंजगृहेशापमेतावत्साधुलक्षणम् ३७ जज्ञे त्वष्टुर्दक्षिणा
 गोदानवीं योनिमाश्रितः वृत्र इत्यभिविरव्यातो ज्ञानविज्ञानसंयुतः ३८ एतत्ते सर्वमारव्याते यन्मात्वं
 परिपृच्छसि वृत्रस्यास्मरजातेश्च कारणं भगवन्मतेः ३९ इतिहासमिमं पुण्यं चित्रकेतोर्महात्मनः मा
 हात्म्यं विष्णुभक्तानां श्रुत्वा बंधाद्विमुच्यते ४० य एतत्प्रातरुत्थाय श्रद्धया वाग्यतः पठेत् इतिहासं हरि
 स्मृत्वासयाति परमांगतिम् ४१ इति श्री भागवते महापुराणे षष्ठस्कंधे सप्तदशोऽध्यायः १७
 श्रीशक्र उवाच एश्विस्तपस्वी सवितुः सावित्री व्याहृती त्रयीम् अग्निहोत्रं पशुं सोमं चानुर्मा
 स्यं महामरवान् १ सिद्धिर्भगस्य भार्याऽगमहिमानविभुं प्रभुम् आशिषचवरारोहां कन्यां प्रासूत -
 सवताम् २ धातुः कुहूः सिनीवाली राका चानुमतिस्तथा सायं दर्शमथ प्रातः पूर्णमासमनुक्रमात्
 अग्नीन्पुरीष्यानाधत्तक्रियायां समनंतरः ३ चर्षणीवरुणस्यासीद्यस्यां जातो भृगुः पुनः वाल्मीकि
 श्वमहायोगी वाल्मीकादभवत्किल ४

पूषात्वष्टाथ सविता भगः धाता विधाता वरुणो मित्रः शक्र उरुक्रम इति तत्र
 अष्टाध्यायांतमारभ्य विश्वरूपवृत्रचित्रकेतूपारव्यानेस्तष्टुर्वंशमनुवर्ण्य इदानीं सवितुर्वंशमाह एश्विस्त्विति सावित्रीमित्यादि
 पुत्रासूतेत्युत्तरस्यानुषंगः पशुं पशुयागम् महामरवान् पंचयज्ञान् १ २ धातुर्भार्या कुहूः सायं पुत्रं प्रासूत एवं सिनीवाली
 दर्शमित्यनुक्रमात् समनंतरो विधाता क्रियायां पुरीष्यानाग्नीन् पंचचितान् पुरीष्या सो अग्रय इति पंचवा एतेऽग्रयो यच्चितय इ
 ति श्रुतेः ३ चर्षणीवरुणस्य भार्यासीत् पूर्वब्रह्मणः पुत्रो भृगुर्गुप्त्या पुनर्जातः वाल्मीकिर्वरुणस्यैव पुत्रो भवत् एतौ वरुणस्या
 साधारणौ पुत्रौ ४

भा. ष. टी.
४७

२६ २७ स्वर्गादावेवतुल्योऽर्थः प्रयोजनमिति द्रष्टुं शीलं येषां ते तथा २८ तत्र तदुक्तमेव हेतुमाह द्वाभ्याम् देहिनां स्रग्दुःखमि
त्यादिद्वंद्वानि ईश्वरस्य लीलाया मायया भवन्ति २९ तेषु च गुणदोषविकल्प इत्येवेत्यनयः इष्टानिष्टभेद इव यः स्फुरति स आत्म
न्यर्थभेदः पुंसः स्वप्ने यथा अविवेककृतो भवति स्रजिवत्सर्पमात्मादिभिर्यथा तथैव कृत इत्यर्थः स्रग्वदिति वक्तव्ये स्रजिवदि
त्यार्षम् पाठांतरे तु स्रगमम् ३० अतो भागवतानां निस्पृहत्वमुचितमेवेत्याह वासुदेव इति ज्ञानवैराग्ययोर्वीर्यबलं येषां तेषां

अ.
१७

ततस्तु भगवान् रुद्रो रुद्राणीमिदमब्रवीत् देवर्षिर्देव्यसिद्धानां पार्षदानां च शृण्वताम् २६ श्रीरुद्र उ०
दृष्टवत्यसि स्रग्दोषाणि हरेरदुतकर्मणः माहात्म्यभृत्यभृत्यानां निस्पृहानां महात्मनाम् २७ नारायणप
राः सर्वे न कुतश्च न विभ्यति स्वर्गोपवर्गनरकेषूपितुल्यार्थदर्शिनः २८ देहिनां देहसंयोगाद्द्वंद्वानीश्वरली
लया स्रग्दुःखं स्मृतिर्जन्मशापोनुग्रह एव च २९ अविवेककृतः पुंसो ह्यर्थभेद इवात्मनि गुणदोषवि
कल्पश्च भिदेव स्रजिवत्कृतः ३० वासुदेव भगवति भक्तिमुद्रहतां नृणाम् ज्ञानवैराग्यवीर्याणां न ह कश्चि
द्व्यापाश्रयः ३१ नाहं विरञ्चो न कुमार नारदो न ब्रह्मपुत्रा मुनयः सुरेशाः विदामयस्ये हितमंशकांशका
न तत्स्वरूपं पृथगीशमानिनः ३२ न ह्यस्यास्ति प्रियः कश्चिन्नाप्रियः स्वः परोऽपि वा आत्मत्वात् सर्वभू
तानां सर्वभूतप्रियो हरिः ३३ तस्य चायं महाभाग चित्रकेतुः प्रियोऽनुगः सर्वत्र समदृक् शान्तो ह्यहं चै
वाच्युतप्रियः ३४ तस्मान्न विस्मयः कार्यः पुरुषेषु महात्मसु महापुरुषभक्तेषु शान्तेषु समदक्षिणेषु ३५
श्रीशक उ० इति श्रुत्वा भगवतः शिवस्यो माभिभाषितम् बभूव शान्तधी राजन् देवीविगतविस्मया ३६

व्यापाश्रयः विशिष्टबुद्ध्या आश्रयणीयोऽर्थो नास्ति ३१ अस्य च हरिदासत्वेन तत्स्वभावत्वान्नैतच्चित्रमिति वक्तुं हरेर्माहात्म्य
माहं नाहमिति द्वाभ्याम् ईहितमभिप्रायं लीलां वायदावयं न विद्यास्तदा तस्य स्वरूपमंशकांशका अपि संतः पृथगीशमानिनो
न विदुरेव ३२ अतएव हरिरपि सर्वेषां भूतानां प्रियः ३३ अहं चैवाच्युतस्य प्रियः तस्मान्न मास्मिन् क्रोधानां भूदिति भावः ३४
३५ ३६

४७

१७ अयंच संसारचक्रसंभावएवचित्रमित्याह संसारचक्रइति १८ अतएवात्रममचतवचनकोऽपिदोषइत्याह नैवेति
 १९ एवतावत् सरवदुःखादिकमंगीकृत्योक्तमिदानींतदपिवस्तुतोनास्तीत्याह गुणानांमायामयानां प्रवाहे संसारे २० ननुमा
 यागुणानांचेदयंप्रवाहस्तर्हि तेषांजडत्वाद्धमोक्षाद्यनुभवोनस्यात्तत्राह एकः परमेश्वरो माययानिमित्तभूतयाभूतानि प्रा
 णिनः सृजति एषांबंधादिकंच सृजति निष्कलः स्वयंबंधादिभूतः २१ नन्वेवंभूतविषमसृष्टौ तस्य किं कारणं प्रियादिवैपम्य
 भावादित्याशंक्य यद्यपि प्रियादयो न संति तथाऽपि तत्तत्कर्मवशात्सर्वघटतइत्याह न तस्येति द्वाभ्याम् प्रतीपः अप्रियः न ज्ञा

चित्रकेतुरुवाच प्रतिगुणहामितेशापमात्मनोऽजलिनांऽबिके देवैर्मर्त्या यद्यत्प्रोक्तं पूर्वद्विष्टं हित
 स्यतत् १७ संसारचक्र एतस्मिन् जंतुरज्ञानमोहितः भ्राम्यन् सरवंचदुःखंच भक्तं सर्वत्र सर्वदा १८
 नैवात्मानं परश्चापि कर्ता स्यात् सरवदुःखयोः कर्तारं मन्यते प्राज्ञ आत्मानं परमेव च १९ गुणप्रवाह एतस्मि
 न्कः शापः को ननु ग्रहः कः स्वर्गो नरकः को वा किं सरवंचदुःखमेव वा २० एकः सृजति भूतानि भगवानात्म-
 मायया एषांबंधं च मोक्षं च सरवंचदुःखंच निष्कलः २१ न तस्य कश्चिद्व्यथितः प्रतीपो न ज्ञातिबंधुर्न परो
 न च स्वः समस्य सर्वत्र निरंजनस्य सरवेन रागः कुत एव रोषः २२ तथाऽपि तच्छक्तिविसर्ग एषां सरवा-
 यदुःखाय हिताहिताय च बंधाय मोक्षाय च मृत्युजन्मनोः शरीरिणां संसृतयेव कल्पते २३ अथ प्रसा
 दयेन त्वां शापमोक्षाय भामिनि यन्मन्यसे असाधुक्तं मम तत्क्षम्यतां सति २४ श्रीशुक उवाच
 इति प्रसाद्य गिरिशो चित्रकेतुररिंदमं जगाम स्वविमानेन पश्यतोऽस्मयतोस्तयोः २५

निर्बंधुश्चेत्यर्थः स
 र्वत्र समस्य तत्कुतः निरंजनस्य निःसंगस्य अतएव तन्निमित्ते सरवे रागो नास्ति रागानुबंधो रोषः कुतः स्यात् २२ यद्यप्येवं
 तथाऽपि तस्य शक्त्या मायया यो विसर्गः पुण्यपापादिलक्षणं कर्म एषां शरीरिणां सरवाद्यर्थमवकल्पते समर्थो भवति यथो
 क्तं गीतासु भूतभावोद्भवकरो विसर्गः कर्मसंज्ञित इति २३ अथ तस्मात् भामिनि हे कोपने त्वां केवलं प्रसादयामि ननु शापमो-
 क्षाय तर्हि किं प्रसादनेन अत आह ममोक्तमुक्तिं साधु अपि असाधु वन्मन्यसे तत्त्वया क्षम्यताम् २४ गिरिशो भवानीशंक
 रौ प्रसाद्य स्मयतोऽविस्मयं कुर्वतोऽसतोः २५

भा. ष. टी
४६

७ ८ अगाधागंभीराधीर्यस्यसः ९ नतस्यवीर्यं प्रभावं विद्वान् अतर्हीर्यं विद्वान् तस्मिन् निर्जितात्माभिमानिने जितेन्द्रियोऽहमित्यभिमानवने इति रुषा क्रोधेनाह १० विरुद्धं प्रकर्षणकरोतीति विप्रकृत ११ अतिवर्त्तिनं शास्त्रमतिक्रम्य वर्तमानशील्येनो निषेधंति न निवारयन्ति १२ एषां ब्रह्मादीनामनुध्येयं पदाब्जयुग्मं यस्य तम् मंगलमंगलं परमधर्ममूर्तिम् सूरीन् परिभूय अज्ञानकृत्वा ज

अ.
१७

जटाधरस्तीव्रतपा ब्रह्मवादी सभापतिः अंकीकृत्यस्त्रियं चास्ते गतद्वाः प्राकृतो यथा ७ प्रायशः प्राकृताश्चापि स्त्रियं रहसि विभ्रति अयं महाव्रतधरो विभ्रति सदसि स्त्रियम् ८ भगवानपि तच्छ्रुत्वा प्रहस्या गाधार्थं नृप तूष्णीं बभूव सदसि सभ्याश्च तदनुव्रताः ९ श्रीशुक उवाच इत्यतर्हीर्यं विदुषिब्रुवाणो बद्धशोभनम् रुषा ह देवोद्ययनिर्जितात्माभिमानिने १० पार्वत्युवाच अयं किमधुना लोकेशास्तादंडधरः प्रभः अस्मादिधानां दुष्टानां निर्लज्जानां च विप्रकृत ११ न वेदधर्मं किल पद्मयोनिर्न ब्रह्मपुत्राननु नारदाद्याः न वै कुमारः कपिलो मनुश्च येनो निषेधं त्यतिवर्त्तिनं हरम् १२ एषामनुध्येयपदाब्जयुग्मं जगद्गुरुमंगलमंगलं स्वयम् यः क्षत्रवंधुः परिभूय सूरीन् प्रशास्ति धृष्टदयं हि दंड्यः १३ नायमर्हति वैकुण्ठपादमूलोपसर्पणम् संभावितमतिस्तब्धः साधुभिः पर्युपासितम् १४ अतः पापीयसीं योनिमासूरीया हि दुर्मते यथेह भूयो महतां न कर्ता पुत्रं किल्बिषम् १५ श्रीशुक उवाच एवं शप्तश्चित्रकं तु विमानादवरुह्य सः प्रसादयामास सतीं मूर्ध्नि नम्रेण भारत १६

गङ्गकं यः प्रशास्ति तत्तस्मात् १३ ननु हरिभक्तोऽयं न दंडार्ह इति चेत्तत्राह नायं साधुभिः परिसेवितं वैकुण्ठस्य पादमूलोपसर्पणमर्हति यतः संभावितं अहमधिक इति कृतामतिर्येन अतएव स्तब्धो नमः १४ तदेवं स्वयं दंड्यत्वं निश्चित्य तं प्राह अत इति हेतुत्रयथा भूयो महतां किल्बिषमपराधं न कर्ता करिष्यति तथा याहीत्यर्थः १५ पूर्वदिष्टं प्राचीनकर्म प्राप्तमेव १६

४६

श्वसंतिचेष्टे चेकितानं पश्यंतमनुचिन्तयः ज्ञानेन्द्रियाणि उच्चकंति स्मारुदं पश्यन्ति ४८ ४९ मेऽनुशासनं मद्दिष्य उपदेशः ते
नतया च विद्यया अस्माच्च दर्शनात् संसिद्धोऽसि ५० तद्बोधदात्वा यस्य मय्युपदिशति अहमित्यादिना सर्वभूतान्यहमेव
भूतानामात्मा भोक्ताऽप्यहमेव भोक्तृभोग्यात्मकं विश्वं मद्यति रिक्तं नास्तीत्यर्थः यतोऽहं भूतभावनः भूतानां प्रकाशकः का
रणं च ननु शब्दब्रह्म प्रकाशकं परं ब्रह्म कारणं च प्रकाशकं च सत्यं ते उभे ममैव रूपे इत्याह शब्दब्रह्मेति शाश्वती शाश्वत्यौ ५१
अतस्त्वमेव पश्येत्याह लोके भोग्यप्रपंचे भोक्तृत्वेन विततमनुगतमात्मानं लोकं चात्मनि भोग्यत्वेन संततं व्याप्तम् तदुभयं-

यं वै श्वसंतमनु विश्वसृजः श्वसंति यं चेकितानमनुचिन्तय उच्चकंति भूमंडलं सर्षपायति यस्य मू
र्ध्नि तस्मै नमो भगवतेऽस्तु सहस्रमूर्ध्ने ४८ श्रीशुक उवाच संस्कृतो भगवानेव मनंतस्तमभा
षत विद्याधरपतिप्रीतश्चित्रकेतुं कुरुदह ४९ श्रीभगवानुवाच युन्नारदांगिरोभ्यां ते व्याह
तं मेनुशासनम् संसिद्धोसितयाराजन् विद्यया दर्शनाच्च मे ५० अहं वै सर्वभूतानि भूतात्मा भूतभा
वनः शब्दब्रह्म परब्रह्म ममोभे शाश्वती तनू ५१ लोके विततमात्मानं लोकं चात्मनि संततम् उभ
यंच मया व्याप्तमयि चैवोभयंकृतम् ५२ यथा स्रष्टुमः पुरुषो विश्वं पश्यति चात्मनि आत्मानं मेकदे
शस्थं मन्यते स्वप्नउत्थितः ५३ एवं जागरणादीनि जीवस्थानानि चात्मनः मायामात्राणि विज्ञायत द्व
ष्टारं परं स्मरेत् ५४

चमयाकारणात्मना व्याप्तम् मयि चैवोभयंकृतं प्रकल्पितं स्मरेदिति तृतीयेनान्वयः पश्येदित्यध्या
हारोवा ५२ ननु जाग्रदाद्यवस्थाभेदेन भोक्तृभोग्यात्मकं विश्वं स्फुटं प्रतीयमानं कथं कल्पितं स्यादित्याशंक्य स्वप्नगतजाग्रदादिदृष्टं
तेन संभावयन्नाह यथेति ह्यभ्याम् यथा स्वप्ने सप्तो विश्वं गिरिवनादिरूपं देशांतरस्थमात्मन्येव पश्यति स्वप्नमध्ये सुषुप्तिं स्वप्नं च
पश्यतीत्यर्थः तथा स्वप्न एवोत्थितः सन् आत्मानं मेकदेशस्थं शयनदेशे स्थितं मन्यते जाग्रदवस्थामनुभवति ५३ एवं प्रसिद्धान्य
पि जागरादीनि जीवस्थानानि जीवोपाधेर्बुद्धेरवस्थाभूतानि आत्मनो मायामात्राणि इत्येवं विज्ञायते षोडशारमत एव परंतदवस्थार
हितमात्मानं स्मरेत् ५४

भा. ष. टी

४४

एतत्प्रपञ्चयति कः क्षेमः कुशलेन किञ्चित् निजपरयोः स्वस्य परस्य च सपरदुहास्य सौपरसौ च दुह्यतीति स्वपरधुक्तेन यतः स्वद्रोहा
न अत्यन्तकायकेशात् तव कोपः पीडा संभवति तदुक्तं गीतासु कर्षयंतः शरीरस्थं भूतग्राममचेतसः मां चैवांतः शरीरस्थं तान् विध्यासु
रनिश्चयानिति तथा परसंपीडयाधर्मः च शब्दात्तव कोपश्च अतस्त्वयारागांधमपि कथंचिद्देदमार्गे प्रवर्तयितुं काम्यधर्माभि-
हितो न तत्त्वदृष्ट्या ४२ भागवतधर्मेण न तु द्रोह इत्याह नेति न व्यभिचरति न परमार्थं जहाति तव ईक्षादृष्टिः अव्यभिचारे हेतुः
स्थिरेति स्थावरजंगमप्राणिसमूहेषु समबुद्धयो भागवतायं धर्मं सेवते ४३ एवं भूतस्य भागवतधर्मं प्रवर्तकस्य तव दर्शनान्त्स

कः क्षेमो निजपरयोः कियानर्थः स्वपरदुहाधर्मेण स्वद्रोहान्तव कोपः परसंपीडयाच तथाधर्मः ४२ न
व्यभिचरति तव ईक्षयाद्यभिहितो भागवतो धर्मः स्थिरचरसत्त्वकदंबेष्टपृथग्विधो यमुपासते त्वार्याः
४३ न हि भगवन् न घटितमिदं त्वदृशं नानृणामखिलपापक्षयः यन्नामसकृच्छ्रवणात्सुल्कसकोऽपि वि-
मुच्यते संसारात् ४४ अथ भगवन् वयमधुना त्वदवलोकपरिमृष्टाशयमलाः स्फुरन् ऋषीणां यदुदितं ताव-
केन कथमन्यथा भवति ४५ विदितमनंतसमस्तं तव जगदात्मनो जनैरिहा चरितम् विज्ञाप्य परमगु-
णैः कियदिव सवितुरिव स्वद्योतैः ४७ नमस्तुभ्यं भगवते सकलजगत्स्थितिलयो दयेशाय दुरवसि-
तात्मगतये कुयोगिनां भिदा परमहंसाय ४८

वर्षापक्षयो भवतीति किञ्चित्रमित्याह न हीति ४४ अतोऽहं कृता-
र्थोऽस्मित्याह अयेति अतो हेतोः तवावलोकनेन परिमृष्टानिरस्ता आशये चित्ते मला येषां ते त्वदृशं च मम नारदोपदेशेन जा-
तमित्याह स्फुरर्षिणेति ४५ यथा चाहं पूर्वमिति मूढासंयथा च नारदेनानुगृहीतोऽस्मितस्सर्वं तिर्यामिणस्तव मया किं प्र-
काशनीयमित्याह विदितमिति विशेषेण ज्ञाप्यं प्रकाशनीयं कियदिव न किमपीत्यर्थः सवितुर्यथा स्वद्योतैः प्रकाशनीयं नास्ति तद्व-
त् ४६ उक्तलक्षणं भगवंतं प्रणमति नम इति द्वाभ्याम् सकलस्य जगतः स्थित्यादीनामीशाय समर्थाय दुरवसिता अविज्ञाता
आत्मगतिर्निजंतत्वं यस्य तस्मै केषां कुयोगिनाम् केन भिदा भेददृष्ट्या ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

अ

१६

४४

यस्मादेवं परमेश्वरस्तमेव अन्ये देवास्तव विष्मृतयः अतस्त्वां विहाय विषयकामनयाऽन्योपासका अतिमंदा इत्याह विषयेषु तद्
 तृष्णायेषां तेनराकाराः पशवः कुतः ये विष्मृतीरिंद्राद्या उपासते न तु परं त्वाम् ततः किं तत्राह तेषामिति तदनु उपास्य नाशानंतरं य
 थाराजकुलमनुराजकुलनाशानंतरं यथा तत्सेवकानामाशिषो नश्यंति तद्वत् अयं च परमोऽवधिः मध्येऽपि नश्यंत्येव ३८ वि-
 षयकामेनापि कृता त्वत्सेवामोक्षफलैवेत्याह कामधियः विषयकामना अपि हे परमत्वयिरचिताः कृताश्चेत् नरो हंति देहांतरो
 त्यक्तयेन भवंति करं भवीजानि भर्जितबीजानियथा यतोऽस्य जीवस्य गुणगणादेव द्वंद्वसमूहा भवंति अतः कामेनापि निर्गुण-
 स्य तव भजनाच्छनैर्नैर्गुण्यं भवतीत्यर्थः ३९ फलकामनयाऽपित्वदाराधनं यदा मोक्षहेतुः तदा किं वक्तव्यं भगवद्धर्ममाहात्म्यमि

विषयतृषो नरपशवो य उपासते विष्मृतीर्न परं त्वाम् तेषामाशिष ईश तदनु विनश्यंति यथाराजकुलम् ३८
 कामधियस्त्वयिरचितान परमरो हंति यथा करं भवीजानि ज्ञानात्मन्यगुणमये गुणगणतोऽस्य द्वंद्व-
 जालानि ३९ जितमजित तदा भवता यदा ह भागवतं धर्ममनवद्यम् निष्किंचना ये मुनय आत्मारामा
 यमुपासतेऽपवर्गाय ४० विषममतिर्नयत्र नृणां त्वमहमिति ममतवेति च यदन्यत्र विषमधियार
 चितो यः स ह्यविशुद्धः क्षयिष्णु रधर्मबहुलः ४१

निवक्तुं तत्संप्रदायप्रवर्तकत्वेन भगवंतं स्तौति जितमि
 ति यदा भवान् भागवतं धर्ममाह तदा हे भगवन् त्वया जितं सर्वोत्कर्षेण स्थितम् तत्र हेतुः यो निष्किंचनाः सन्त्कुमारादयो मुनयस्ते
 यं भगवंतमपवर्गाय सेवंते तेन भवता जितम् यं धर्ममिति वा ४० अनवद्यतामेवाह विषममतिः यत्र यस्मिन् भागवते धर्मे ना-
 स्ति यदन्यत्र यथान्यस्मिन् काम्यधर्मे ननु सोऽपि वेदोक्तत्वादनवद्य एव तत्राह विषमधिया शत्रुमरणादिकामनयारचितो यः स ह्य
 विशुद्धः रागद्वेषादिमत्वात् क्षयिष्णुश्च नरश्वरफलत्वात् अधर्मबहुश्च हिंसादिबाहुल्यात् तदुक्तं शंबरस्वामिभिः उभयमिह चो-
 दनायां लक्ष्यते अर्थोऽनर्थश्चेत्यादि ४१

भा. ष. टी.
४३

मनीषया बुद्ध्या मनः समाधायैतद्दृश्यमाणं बभाषे प्रतिलब्धावाग्येन सात्त्वतशास्त्रोक्तो विग्रहो यस्य तम् ३३ अन्योऽन्यप्रेमजा
नन्दनिभृता नृस्वामिसेवकान् अभिनन्दन्मुदास्तौ तदशभिः पञ्चभिर्विभक्तम् हे अजित अन्यैरजितोऽपि भवान् साधुभिर्मर्त्तैर्जितः
स्वाधीन एव कृतः यतो भवानतिकरुणः तेऽपि च निष्कामा अपि भवता विजिताः यो भवान् अकामात्मना मात्मानमेव ददाति ३४
ननु भक्तैरेव जित इति कथं सार्धमानैरपि सृष्ट्यादिकर्तृभिरन्यैरीश्वरैर्जयसंभवात् तत्राह तवेति जगत उदयादीनि तवैव विभवः
विभवन्नं महिमालीलेति यावत् आदिशब्देन प्रवेशनियमनादीनि विश्वसृजस्तद्ब्रह्मादयो नेश्वराः किंतु ते तवांशो यः पुरुषः त-

ततः समाधाय मनो मनीषया बभाषे तत्प्रतिलब्धावागसौ नियम्य सर्वेन्द्रियबाह्यवर्तनं जगद्गुरुं सा-
त्त्वतशास्त्रविग्रहम् ३३ चित्रकेतुरुवाच अजित जितः सममतिभिर्भगवान् जितात्मभिर्भ-
वता विजितास्तेऽपि च भजता मकामात्मनां यथात्मदोऽतिकरुणः ३४ तव विभवः खलु भगवन् ज-
गदुदयस्थितिलयादीनि विश्वसृजस्तेऽंशांशास्तत्र मृषास्यर्धं तिष्ठथ गमिमत्या ३५ परमाणुपर-
ममहतोस्त्वमाद्यन्तांतरवर्तित्रयविधुरः आदावंतेऽपि च सत्त्वानां यत्कृवंत देवांतरालेऽपि ३६ क्षि-
त्यादिभिरिषक्लिगवतः सप्तभिर्दशगुणोत्तरैरांडकोशः यत्र पतत्यणुकल्पः स हांडकोटिकोटिभिस्त-
दनंतः ३७

स्यांशाः तत्र एवं स्थितेऽपि पृथक् पृथगीश्वरावयमित्यभिमानेन वृथैव स्पर्धते ३५ त्वमेव सृष्ट्यादिकर्त्तृत्वेन
दुपपादयति परमाणुः सूक्ष्ममूलकारणं परममहदंति मंकार्यं तयोस्त्वमेवाद्यन्तांतरवर्ति आदावंते च अंतरे मध्ये च वर्तितुं शीलं
यस्य सः अत एव त्रयविधुरः आद्यन्तमध्यश्च न्योऽध्रुवः ते च त्वया सृज्यंते न तु ध्रुवाः कुत इत्यत आह सत्त्वानां सत्त्वेन प्रतीतानां का-
र्याणां आदावंतेऽपि अंतरालेऽपि च तदेव कृवंत देवांतरालेऽपि ३६ ध्रुवं कृवन्ते न कालतः परिच्छेदो नास्तीत्युक्तं देशतोऽप्यपरिच्छेदमाह
क्षित्यादिभिरिति पूर्वस्मात् पूर्वस्मात् दशगुणमुत्तरोत्तरैरधिकैरावतः यत्र त्वयि अणुकल्पः पतति परिभ्रमति तत्तस्मादनंतं
स्त्वम् ३७

अ.
१६

४३

सकलायेसात्वतपरिवृढाः तेषांनिकरः समूहस्तस्य करकमलानांकुडुमलैः मुकुलैरुपलालितचरणारविंदयुगलयस्यतस्य
संबोधनम् परमउत्कृष्टपरमेष्ठिन्सर्वेश्वर २५ पूर्वसनारदोऽगिराआजगामेत्यगिराः प्रधानोक्तः चित्रकेतोः पुत्रप्रदत्वेनतस्यपृथ
गुक्तत्वात् इहतुनारदोऽगिरासाकंयथावितिनारदस्यप्राधान्यनिर्देशः तदुपदेशेनतस्यवैराग्योत्पत्तेः प्रभोहेसमर्थ २६ यथाय
थावधारयामास २७ विद्याधराधिपत्यंचावांतरफलंलेभे अप्रतिहतमस्वलितम् २८ कतिपयैरहोभिः विद्ययाइत्येनदीप्तेन

ओंनमोभगवतेमहापुरुषायमहानुभावायमहाविष्णुतिपतयेसकलसात्वतपरिवृढनिकरकरकमल
कुडुमलोपलालितचरणारविंदयुगलपरमपरमेष्ठिन्मस्ते २५ श्रीशुकउ० भक्तायेतांप्रपन्नायवि
द्यामादिश्यनारदः यथावांगिरसासाकंधामस्वायंभवंप्रभो २६ चित्रकेतुस्तुविद्यांतांयथानारदमाषि
ताम् धारयामाससप्ताहमभिक्षः सुसमाहितः २७ ततश्चसप्तरात्रांतेविद्ययाधार्यमाणया विद्याध
राधिपत्यंसलेभेप्रतिहतंनृप २८ ततः कतिपयाहोभिर्विद्ययेद्धमनोगतिः जगामदेवदेवस्यशेष
स्यचरणान्तिकम् २९ मृणालगौरंशितिवाससंस्फुरत्किरीटकेयूरकटिचक्रंकणम् प्रसन्नवक्त्रारुणा
लोचनवृत्तददर्शसिद्धेश्वरमंडलैः प्रभुम् ३० तद्दर्शनेनध्वस्तसमस्तेकित्विषः स्वच्छामलांतःकरणैः
भ्ययान्मुनिः प्रवृद्धभक्त्याप्रणयाश्रुलोचनः प्रहृष्टरोमाऽनमदादिपुरुषम् ३१ सउत्तमश्लोकपदाब्ज
विष्टरं प्रेमाश्रुलेशैरुपमेहयन्मुहुः प्रेमोपरुन्धारिवलवर्णनिर्गमो नैवाशकत्तंप्रसमीदितुंचिरम् ३२

मनसागतिर्यस्य २९ मृणालवत् गौरंशितिवाससं नीलांबरम् स्फुरन्तिकिरीटादीनियस्य कटिचक्रंकटिसूत्रम् प्रसन्नानिवक्त्राणिय
स्य अरुणानिलोचनानियस्य तंचतंच ३० दृष्ट्वाचतमादिपुरुषमभ्ययाच्छरणंगतः अनमन्ननाम कथंभूतः तस्यदर्शनेनध्व
स्तसमस्तेकित्विषयस्य स्वच्छममलंचांतःकरणयस्य प्रणयेनाश्रुयुक्तेलोचनेयस्य प्रहृष्टानिरोमाणियस्यसः ३१ तंप्रसमी
दितुंस्तोतुंचिरं नैवाशकन्नशाशाक तत्रहेतुः उत्तमश्लोकस्थपादाब्जयोर्विष्टरमासनम् उपमेहयन् अभिषिंचन् प्रेम्णा उपरुन्धः
अखिलानांवर्णानां निर्गमउच्चारणयस्यसः ३२

भा.व.टी.

४२

कृताः पुण्यजलक्रियाः पितृतर्पणाद्यायेन संयत प्राणोनियतेंद्रियः १६ १७ नमोधीमहि ध्यायेममनसानमस्याम इत्यर्थः १८ निवृत्ता
 द्वैतदृष्टिर्यस्मात् १९ न्यस्ताभिरस्ताः शक्त्यूर्मयः मायानिमित्तारागद्वेषादयो येन २० मनसा सहवचसि अप्राप्योपरते सति य एक एव-
 प्रकाशते वचसीति सर्वेन्द्रियोपलक्षणम् सोऽस्मान्व्यात्सदसत्परः कार्यकारणयोः कारणम् २१ तदेवाह यस्मिन्निति इदं कार्यका-
 रणं तिष्ठति अथेति वयतश्च जायते मृन्मयेषु घटादिषु मृज्जातिर्मृन्मात्रमिव सर्वाण्युत्पद्यन्ते यत्तस्मै २२ ननु सर्वाण्युत्पद्यन्ते चेत् मृज्जा-
 तिवत्प्रतीयेत कथं मनोवचसोरप्राप्तिस्तत्राह यद्ब्रह्मव्योमवद्विततमपि असवः प्राणाः क्रियाशक्त्या न स्पृशन्ति मनो आदीनि च ज्ञा-

कालिंदां विधिवत्स्नात्वा कृतपुण्यजलक्रियः मौनेन संयत प्राणो ब्रह्मपुत्राववंदत १६ अथ तस्मै प्रप-
 न्नाय भक्ताय प्रयतात्मने भगवान्भारदः प्रीतो विद्यामेतामुवाच ह १७ नमस्तुभ्यं भगवते वासुदेवाय धी-
 महि प्रच्छन्मायानिरुद्धाय नमः संकर्षणाय च १८ नमो विज्ञानमात्राय परमानंदमूर्त्तये आत्मारामाय शां-
 ताय निवृत्तद्वैतदृष्टये १९ आत्मानं दानु भूत्यै वन्यस्त शक्त्यूर्मये नमः हृषीकेशाय महते नमस्ते विश्वमूर्त्त-
 ये २० वचस्कपरते प्राप्य एको मनसा सह अनामरूपश्चिन्मात्रः सोऽव्यान्नः सदसत्परः २१ यस्मिन्निदं य-
 तश्चेदंतिष्ठत्यप्येति जायते मृन्मयेषु च मृज्जातिस्तस्मै तै ब्रह्मणे नमः २२ यन्न स्पृशन्ति न विदुर्मनो बुद्धीन्द्रिया-
 सवः अंतर्बहिश्च विततं व्योम वत्तं न तोऽस्म्यहम् २३ देहेंद्रियप्राणमनो धियोऽमी यदंशविद्धाः प्रचरन्ति क-
 र्मसु नैवान्यदालोहमिवाप्रत संस्थानेषु तत् द्रष्टृपदेशमेति २४ न शाक्त्या न विदुः तद्ब्रह्म न तोऽस्मि २३ तेषां तदज्ञाने

हेतुमाह देहेंद्रियादयोऽमी यदंशविद्धा यच्चैतन्यांशेनाविष्टाः संतः कर्मसु स्वस्वविषयेषु प्रचरन्ति जाग्रत्स्वप्नयोः अन्यदा सुषुप्तिमूर्त्ता
 दौ नैव प्रचरन्ति यथा अप्रत संलोहं न दहति अतो यथा लोहमग्निशक्त्यैव दाहकं सदग्निं विना न दहति एवं ब्रह्म गतज्ञानक्रियाशक्ति-
 भ्यां प्रवर्त्तमाना देहादयस्तन्न स्पृशन्ति न विदुश्चेति भावः जीवस्तर्हि द्रष्टृत्वा ज्ञाना तु नेत्याह स्थानेषु जाग्रदादिषु द्रष्टृपदेशं द्रष्टृसं-
 स्तं तदैवैति प्राप्नोति नान्यो जीवो नामास्ति नान्योऽतोऽस्ति द्रष्टृत्वादिश्रुतेः यद्वा द्रष्टृपदेशं द्रष्टृसंज्ञं जीवमपि तदेव एति जानाति न तु
 जीवस्तत् जानातीत्यर्थः तदुक्तं हंसगुह्यस्तोत्रे देहोऽसवोऽक्षा इत्यादि २४

४३

जीवस्य नित्यत्वं साधयति एष नित्यः तत्र हेतुः अव्ययः अपक्षयशून्यः तत्कुतः सूक्ष्मः जन्मादिशून्यः तच्च कुतः सर्वाश्रयः जन्मादिमतो देहादेराश्रयः न तु देहादिरूपः यतः स्वदृक् स्वप्रकाशः सर्वाश्रयत्वमुपपादयति आत्मनः मायाया गुणैरात्मानमेव विश्वं विश्वात्मकं सृजति तदात्मानं स्वयमकुरुतेति श्रुतेः उपादानकारणत्वात् सर्वाश्रय इत्यर्थः जीवस्य वस्तुतो ब्रह्मत्वात् ब्रह्मण एव विश्वं किं विशिष्टस्येश्वरत्वेन स्रष्टृत्वाज्जीवः सृजतीति वाचो युक्तिः यद्वा स्वकर्मद्वारा सृष्टिनिमित्तत्वेन स्रष्टृत्वं भोग्यस्य च सर्वभोक्ताश्रयत्वात् सर्वाश्रयत्वं चोक्तमिति द्रष्टव्यम् ९ तदुक्तं सह हृत इति सह दोषां धवांस्तप्तानिति च तदप्याह न ह्यस्येति तत्र हेतुः एकः

एष नित्योऽव्ययः सूक्ष्म एष सर्वाश्रयः स्वदृक् आत्ममायागुणैर्विश्वमात्मानं सृजते प्रभः ९ न ह्यस्यातिप्रियः कश्चिन्नाप्रियः स्वः परोऽपि वा एकः सर्वधियां द्रष्टा कर्तृणां गुणदोषयोः १० नादत्त आत्मा हि गुणं न दोषं न क्रियाफलम् उदासीनवदासीनः परावरदृगीश्वरः ११ श्रीशुक उवाच इत्युदीर्य गतो जीवो ज्ञातयस्तस्य ते तदा विस्मिता मुमुक्षुः शोकं छित्वा तस्मै ह शृंखलाम् १२ निर्हृत्य ज्ञातयो देहं तथा कृतोचिताः क्रियाः तत्पुण्ड्रस्य जं स्नेहं शोकमोहभयार्तिदम् १३ बालभ्यो ब्रीडितास्तत्र बालहत्याहतप्रभाः बालहत्याव्रतं चैरुर्ब्राह्मणैर्यन्निरूपितम् यमुनायां महाराजस्मरंत्यो द्विजभाषितम् १४ स इत्थं प्रतिबुद्धात्मा चित्रकेतुर्द्विजोक्तिभिः गृहं धकूपान्निष्क्रान्तः सरः पंकादिवद्विपः १५ ६ ६

सहृदादिसंगरहितः तत्कुतः गुणदोषयोर्हिताहितयोः कर्तृणां मित्रादीनां चाः सर्वाधियः विचित्राबुद्धयः तासां द्रष्टा साक्षी १० यच्चोक्तं भंक्ष्वभोगानित्यादितत्राप्याह नादत्त इति गुणं स्वरं दोषं दुःखं क्रियाफलं च राज्यादिकम् उदासीनत्वे हेतुः परावरदृक् कारणस्य कार्यस्य च साक्षी न तु भोक्ता यतः ईश्वरः देहादिपारतन्त्र्यशून्यः अतएवं भूतस्य मम च युष्माकं च संबंधाभावाच्छोकं माकुरुतेति वाक्यार्थः ११ १२ १३ द्विजभाषितमंगिरसा प्रोक्तं पुत्रादीनां दुःखहेतुत्वं स्मरंत्यः पुत्रकामनाशून्यानिर्मत्सराः सत्य इति भावः १४ निविडपंकतुल्यं गृहं विहाय निष्क्रमणमतिधीरस्य तस्यैव योग्यं नान्यस्येति दृष्टान्तमाह सरसः पंकाद्विपोगज इव १५

भा.ष.टी.

४१

४ मयि मृते पुत्रदृष्ट्या शोकश्चेत् शत्रुदृष्ट्या हर्षः किंनक्रियत इत्याशयेन संबंधस्यानियतत्वमाह बंधवो विवाहादिभिः संबंधिनः ज्ञात-
यः सपिंडाः अरयो घातकाः मित्राणि रक्षकाः मध्यस्था उभयव्यतिरिक्ताः साधारणाः विद्विषो द्रव्यादिनिमित्तेन द्वेषिणः उदासीना
स्तद्व्यतिरिक्ता इति भेदः ५ कर्मभिर्भ्रातृमाणत्वे दृष्टान्तः यथा पण्या निःक्रयविक्रयाद्यर्हाणिकर्तृषु व्यवहर्तृषु परिभ्रमन्ति एवं
जीवोऽपि योनिषु जनकेषु ६ एकस्मिन् पिजन्मनिसंबंधस्यानियतत्वं दृष्टान्तमाह द्वाभ्याम् नित्यस्य जीवतोऽपि अर्थस्य पश्चा-
देऽनित्यः अनियतः विक्रयादिना संबंधनिवृत्तेः ७ एवं योनिगतः पित्रादिसंबंधं प्राप्नोति स जीवो नित्यः देहजन्मादिना तस्य-

जीव उवाच कस्मिन् जन्मन्यमीमहं पितरो मातरो भवन् कर्मभिर्भ्रातृमाणस्य देवतिर्यङ् नृयोनिषु
४ बंधुज्ञात्यरिमध्यस्थमित्रोदासीनविद्विषः सर्वे एव हि सर्वेषां भवन्ति क्रमशो मिथः ५ यथा वस्तू-
नि पण्यानि हेमादीनि ततस्ततः पर्यटन्ति नरेष्वेवं जीवो योनिषु कर्तृषु ६ नित्यस्यार्थस्य संबंधो ह्यनि-
त्यो दृश्यते नृषु यावद्यस्य हि संबंधो मम त्वं तावदेव हि ७ एवं योनिगतो जीवः स नित्यो निरहंकृतः
यावद्यत्रोपलभ्येत तावत्स्वत्वं हितस्य तत् ८ ७ ७ ७

जन्माद्यभावात् अतएव वस्तुतो निरहंकृतः अहमस्य पुत्र इत्यभिमानशून्यः यत्र पित्रादौ संबंधिनि यावदुपलभ्येत कर्मवशेन व-
र्त्तेत तावदेव तस्य पित्रादेः तत्तस्मिन् स्वत्वं न तु विक्रयादुत्तरकालमपि अथैवं संबंधः यदुक्तं कलेवरं समाविश्येति तत्र तस्मिन्
कलेवरे ममेदानीं स्वत्वं निवृत्तमिति सह दृष्टान्तमाह नित्यस्य चिरकालावस्थायिनः कृवर्णादेः योनिगतो देहं प्रविष्टः यत्र देहे तस्य
जीवस्य तत्तस्मिन् देहे स्वत्वं न तु मरणोत्तरकालमपीत्यर्थः शेषं समानम् ८ ७ ७ ७

तदेवंममतास्यदानादुःखादिहेतुत्वमुक्तम् तत्रदेहसंबंधोमूलमित्याह अयंहीति हीत्यवधारणे अयंद्रव्यज्ञानक्रियात्मकः अधि-
भूताधिदैवाध्यात्मरूपोदेह एवदेहिनः देहोः ह्यमिति मन्यमानस्य देहिनो जीवस्य विविधान्केशान् संतापंश्च करोतीति तथा २५
स्वच्छेनाव्ययेन गतिं तत्त्वम् ध्रुवोऽयमर्थ इति विश्रंभं विश्वासं प्रणयं वात्यज ततश्च उपशममाविश आश्रय २६ अंगिरसोप-
दिष्टं तत्त्वं परमेश्वरप्रसादं विना न प्राप्यत इति तत्त्वसादाय मंत्रविद्यां नारद उपदिशति एतामिति उपनिषदं परं श्रेयोऽस्यामित्कप-

अयं हि देहिनो देहो द्रव्यज्ञानक्रियात्मकः देहिनो विविधकेशसंतापकृदुदाहृतः २५ तस्मात्स्वच्छेन
मनसा विमृश्य गतिमात्मनः ह्येते ध्रुवार्थविश्रंभं त्यजोपशममाविश २६ नारद उवाच एतां
मंत्रोपनिषदं प्रतीच्छ प्रयतो मम यांधारयन् सप्त रात्रात् दृष्ट्वा संकर्षणं प्रभुम् २७ यत्पादमूलमुप-
सृत्य नरेंद्रपूर्वेशर्वादयो भ्रममिमं हितयं विस्तृज्य सद्यस्तदीयमतुलानधिकं महित्वं प्राप्नुवन् नानपि प-
रं न चिरादुपैति २८ इति श्रीभागवते महापुराणे षष्ठस्कंधे पंचदशोऽध्यायः १५

श्रीशुक उवाच

नुशोचताम् १

अथ देवक्रपीराजन्संपरेतं नृपात्मजम् दर्शयित्वेति होवाच ज्ञातीनाम्

मान् शुचात्कृतयाभूताम् २ कलेवरं स्वमाविश्य शेषमायुः स्फुटं हृतः शुंक्ष्वभोगान् पितृप्रदान्

अधितिष्ठ नृपासनम् ३

निषत्तमंत्र एवोपनिषत्तां प्रतीच्छ गृहाण दृष्ट्वा द्रक्ष्यति भवान् २७ अतुलं च तदन-

धिकं च समानाधिकशून्यं परं महिमानं प्रापुः उपैति उपैष्यति २८ इति श्रीभागवते महापुराणे षष्ठस्कंधे पंचदशोऽध्यायः १५

षोडशोत्कृतोक्तैरेव विशोकीकृत्य तं नृपम् आदिदेश महाविद्यां नारदः शेषतोषणीम् १ आदौ तावत्तत्पुत्रसु-
त्वेनैव पितृपुत्रादिसंबंधो मिथ्येति दर्शयितुं योगबलेन तमेव ज्ञातीनां दर्शयित्वा जीवात्मनित्याद्युवाच १ २ शेषमवशिष्टमायु-
रस्ति अपमृत्कनामृतत्वादित्यर्थः तदेव कलेवरं प्रविश्योत्थितो जीव उवाच यद्वा अंतराले प्रेतशरीरे स्थित्वेति ज्ञेयम् ३ ६५

भा. ष. टी.
४०

अ.
१४

१३ १४ १५ ममप्रभूरक्षकौ गोधेसमर्थाविति वा अतोवां युवाभ्यां ज्ञानदीपः प्रवर्त्यताम् १६ १७ महापुरुषगोचरम् हरिभक्तं ता-
म् १८ १९ तदेव यदा पूर्वमागतोऽस्मि २० रायः अर्थाः २१ यदा चलाः अनित्याः किंच महीति २२ हेतुरसेन इमे सर्वेऽपिशोका
दिप्रदाः किंच आगमापायित्वेन गंधर्वनगरतुल्याः गंधर्वनगरं ह्यकस्मादेव क्वचिदायाति अपयाति चेति प्रसिद्धं तदेव मनित्वत्वं
शोकादिहेतुत्वं चागमापायित्वं चोक्तं मिथ्यात्वमप्याह स्वप्नमाया च मनोरथश्च यथानहत् २३ एते मनोभवाः मनोमात्रवि-

वसिष्ठो भगवान् रामः कपिलो वाटरायणिः दुर्वासा याज्ञवल्क्यश्च जातू कर्णस्तथाऽरुणिः १३ रोमश
श्च वनोदत्त आसुरिः सपतंजलिः ऋषिर्वेदाशिरा बोध्यो मुनिः पंचशिरास्तथा १४ हिरण्यनाभः कौश
ल्यः श्रुतदेव ऋतध्वजः एते परे च सिद्धे शाश्वरंति ज्ञानहेतवः १५ तस्माद्युवां ग्राम्यपशोर्मम मूढधियः
प्रभू अंधेतमसिमग्नस्य ज्ञानदीप उदीर्यताम् १६ अंगिरा उ० अहंते पुत्रकामस्य पुत्रदोऽस्य
गिरानृप एष ब्रह्मकृतः साक्षान्मरदो भगवान् नृपिः १७ इत्थं त्वां पुत्रशोकेन मग्नं तमसि दुस्तरे अतद
हं मनुस्मृत्य महापुरुषगोचरम् १८ अनुग्रहाय भवतः प्राप्ता वा वा मिह प्रभो ब्रह्मण्यो भगवद्भक्तेना
वसीदितुमर्हति १९ तदेव ते परं ज्ञानं ददामि गृहमागतः ज्ञात्वाऽन्याभिनिवेशं ते पुत्रमेवाददावहम् २०
अधुना पुत्रिणां तापो भवते वानुभूयते एवदारोग्यं हारायो विविधैश्च वयं संपदः २१ शब्दादयश्च विष
याश्च चत्वारज विभूतयः महीराज्यं बलं कोशाभूत्या मात्याः सहज्जनाः २२ सर्वेऽपि पूरसेने मे शोकभा
हमयार्तिदाः गंधर्वनगरप्रस्थाः स्वप्नमायामनोरथाः २३ दृश्यमाना विनाऽर्थेन न दृश्यंते मनोभवाः
कर्मभिर्ध्यायतो नाना कर्माणि मनसोऽभवन् २४

जंभिताः अत्र हेतुः अर्थेन तात्त्विकस्वरूपेण विनैव दृश्यमानाः ततः

कुतः यस्मात्क्षणान्तरे न दृश्यंते तात्त्विकत्वे हि क्षणान्तरे बाधो न स्यात् अतो मनोमात्रविजंभितत्वेन स्वप्नादिवन्मिथ्याभूता इत्यर्थः
नन्वेते पुण्यापुण्यकृता इति मीमांसकाः प्राहुः तत्कुतो मनोभवत्वं तत्राह कर्मभिः कर्मवासनाभिः अर्थान्ध्यायतः पुंसो मनस एव निमि
त्तात्कर्माण्यभवन् पारांतरे कर्म ईप्सितनममभिध्यायत इत्यर्थः कर्मणोऽपि मनोभवत्वात् तत्साध्या अर्था अपि मनोभवा एवेति भा
वः २४

४०

तस्य च सर्वसाधारणत्वान्न पुत्र एव शोचनीय इत्याहुः वयं चेति तुल्यकालावर्तमानकालीनाः जन्मनः प्राक्मृत्योः पश्चाच्च यथा
नसन्ति एवमधुनाऽपि नसन्ति भो राजन् आद्यन्तयोरसत्तात्स्यप्रवदित्यर्थः ५ असत्त्वे कथं प्रतीतिः कथं वाहऽमस्य जनक इत्याद्य
भिमानस्तत्राहुः भूतैरिति ईश्वरेण मायया सृष्टत्वात् प्रतीतिनिमित्तमात्रत्वेनैव भूतानामयमभिमान इति भावः नन्वीश्वर
स्य सृष्ट्यादिभिः साध्यमस्ति चेत् तर्हि अपूर्णकामता प्राप्तानास्ति चेत् कुतः प्रवृत्तिस्तत्राहुः अनपेक्षोऽपि बालवल्लीलया करोति
इति ६ अयं च जन्मादिव्यवहारो देहानामेव नत्वात्मन इत्याहुः देहिनः पितुर्देहेन देहिनः पुत्रस्य देहो मातुर्देहिनो देहादभिजाय

वयं च त्वंच ये चेमे तुल्यकालाश्चराचराः जन्ममृत्योर्यथा पश्चात्प्राद्वैवमधुनाऽपि भो ५ भूतैर्भूतानि
भूतेशः सृजत्यवर्तिहंत्यजः आत्मसृष्टेरसत्तत्रैरनपेक्षोऽपि बालवत् ६ देहेन देहिनो राजन् देहादे-
होऽभिजायते बीजादेव यथा बीजदेह्यर्थ इव शाश्वतः ७ देहदेही विभागोऽयमविवेककृतः पुरा
जातिव्यक्तिविभागोऽयं यथावस्तुनिकल्पितः ८ श्रीशुक उवाच एवमाश्वासितो राजा
चित्रकेतुर्द्विजोक्तिभिः प्रमृज्य पाणिनावक्रमाधिस्नानमभाषत ९ राजोवाच कौयुवां
ज्ञानसंपन्नो महिष्ठो च महोयसाम् अवधूतेन वेषेण गूढाविहसमागतौ १० चरन्ति ह्यवनौ कामं
ब्राह्मणा भगवत्प्रियाः मादृशां ग्राम्यबुद्धीनां बोधायोन्मत्तलिङ्गिनः ११ कुमारो नारदः क्रूरभरंगि
रादेवलोऽसितः अपांतरतमो व्यासो माकंडेयोऽथ गौतमः १२

ते यथा बीजादेव बीजं जायते देही तु शाश्वत एव अर्थो भूत्यादिर्यथा तद्वत् ७ ननु नश्वरदेहप्रतियोगित्वात् देह्यपि न शाश्वतः स्या
त्तत्राहुः देहदेहिनोरयं परस्परप्रतियोगिविभागपुरा अनादिरविवेककृतः अज्ञानकल्पितः जातिः सामान्यं व्यक्तिर्विशेषः तयोर्विभा-
गो यथावस्तुनिसत्त्वात्त्रेकल्पितः परस्परापेक्षसिद्धत्वेनानिरूपणात्तद्वदिति ८ आधिस्नानं वक्रं ९ १० उन्मत्तस्येव लिङ्गं येषां ते

भा. ष. टी.
३९

तनूजहेपुत्र नाहंप्रथमं त्वसांश्वर्षमागतासती तवमुग्धस्मितं वक्रंददृशेन दृष्टवत्यस्मि इदानीमपि गिरोनशृणोमि तर्हि किमपुनः
रन्वयं पुनरागमनं यथानभविष्यति तथागतोऽसि ५८ ५९ ६० ६१ इति षष्ठस्कंधे टीकायां चतुर्दशोऽध्यायः १४ ततः
पंचदशो चित्रकेतोः शोकापनोदनम् कृतं तत्त्वोपदेशेन नारदेनांगिरस्युजा १ मृतकोपांतेशवसमीपे १ त्वंचास्यबंधूनां कतमः
सृष्टो प्रजासूपायाम् अयंपुत्रः अहंचास्यपितेति चेत्तत्राहतुः पुरेति येष्वर्जन्मनि पित्रादिरूपेण संयुक्ता आसन् त एव मरणे
न वियुक्ताः संतो वर्तमानजन्मनिकदाचित्तस्यैवान्यस्य वा पुत्रादयो भवन्ति तेजन्मांतरे तस्यैवान्यस्य वा कलत्रादयः शत्रुमित्राद

नाहंतनूजददृशे हतमंगला ते मुग्धस्मितं मुदितवीक्षणमाननाञ्जम् किं वागतोऽस्य पुनरन्वयमन्यलो
कं नीतो घृणेन नशृणोमि कलांगिरसो ५८ श्रीशुक उवाच विलपंत्यामृतं पुत्रमिति चित्रविला
पनैः चित्रकेतुर्भूशंतमो मुक्तकंदोरुरोदह ५९ तयोर्विलपतोः सर्वे दंपत्योस्तदनुव्रताः रुरुदुःस्मनराना
र्यः सर्वमासीदचेतनम् ६० एवं कश्मलमापन्नं नष्टसंज्ञमनायकम् ज्ञात्वांगिरानाममुनिराजगाम स
नारदः ६१ इति श्रीभागवते महापुराणे षष्ठस्कंधे चतुर्दशोऽध्यायः १४ श्रीशुक उवाच
उच्यते मृतकोपांतेशवसमीपे शोकाभिभूतं राजानं बोधयंतौ सदुक्तिभिः १ कोऽयं स्यात्तव
राजेंद्र भवान्यमनुशोचति त्वंचास्य कतमः सृष्टो पुरे दानीमतः परम् २ यथा प्रयांति संयांति स्रोतो
वेगेन बालुकाः संयुज्यंते वियुज्यंते तथा कालेन देहिनः ३ यथा धानासूवैधाना भवन्ति न भवन्ति च ए
वं भूतेषु भूतानि चोदितानीशमायया ४

योवा भवन्ति अतो नायं नियम इति भावः २ तमेवाभिप्रायं प्रकटयति
यथेति स्रोतसः प्रवाहस्य वेगेन यथा प्रयांति वियुज्यंते संयांति संयुज्यंते तथा कालवेगेन देहिनो जीवा अपि ३ तथाप्येतावंतं कालं
मम पुत्रो नाभूदार्थं के जातो मृत इति दुःखमिति चेत्तत्राहतुः यथा धानासूवैजेषु धानाः बीजांतराणि भवन्ति कासूचित्कदाचिन्न
भवन्ति नोत्पद्यंते नश्यन्ति च न तु भवंत्येव तिष्ठत्येवेति वानियमः एवमेव भूतानि पुत्रादिरूपाणि भूतेषु पित्रादिषु अतो धानानां ज
न्यजनकत्वेऽपि यथापितृपुत्रादिभावेनास्ति एवमत्रापीति न शोकः कार्य इति भावः ईशमायाप्रैरितानामेव भवनमभवनं न व-
स्तुतः ४

अ
१९

३९

उरुशक्चाऽर्पितं बहुशोकेन व्याप्तम् एकमेव संततिरूपम् ५२ विगलं त्यः स्वजोयेभ्यस्तान् केशान् ५३ आत्मसृष्टेरप्रतिरूपमन
नुरूपं चेष्टसे तदेवाह नु अहो परे वृद्धे जीवति अपरस्य बालस्य यामृतिस्तत् तदा हि वृद्धस्य सृष्टिसामर्थ्याभावे बाले च मृते सति
न वसृष्टिर्नष्टा स्यादित्यर्थः ननु सांप्रतं स्वसृष्टेर्विपरीतोऽस्मीति चेत्तत्राह विपर्ययः विपरीतोऽसि चेत्तर्हि त्वं प्राणिनामतिदुःख
कारित्वात् ध्रुवः नित्यः परः शत्रुरसि न तु कृपालुरित्यर्थः ५४ ननु जीवकर्मात्सारेण जन्मादिकुर्वतो मम को पराधस्तत्राह नहीति

पतिं निरीक्ष्यो रुशक्चाऽर्पितं तदा मृतं च बालं स्तनमेकं संततिम् जनस्य राज्ञी प्रकृतेश्च हृदयं सती दधा
नाविललापचित्रधा ५२ स्तनद्वयं कुकुमगंधमंडितं निषिंचती सांजन बाष्पविदुभिः विकीर्य केशान्
विगलत्स्वजः स्तनं शशोचचित्रं कुरुरीव सस्वरम् ५३ अहो विधातस्त्वमतीव बालिशो यस्त्वात्मसृ
ष्ट्यप्रतिरूपमीदृशं परे नु जीवत्यपरस्य यामृतिर्विपर्ययश्चेत्त्वमसि ध्रुवः परः ५४ न हि क्रमश्चेदिह मृ
त्युजन्मनोः शरीरिणामस्तनदात्मकर्मभिः यः स्नेहपाशो निजसर्गवृद्धये स्वयंकृतस्तेतमिमं विवृश्चसि
५५ त्वं तात नार्हसि च मां कृपणामनाथां त्यक्तुं विचक्ष्व पितरं तव शोकतप्तम् अंजस्तरं मभवताऽप्रजदु
स्तरं यद्वा तं नृयाह्य करुण नयमेन दुरम् ५६ उत्तिष्ठ तात त इमं शिशवो वयस्यास्त्वामाह्वयंति नृप न
दनसंविहन्तुम् सप्तश्चिरं ह्यशनयो च भवान्परीतो भक्षस्तनं पिबश्चोहरनः स्वकानाम् ५७

पुत्रे जीवत्येव पिता म्रियते पितरि जीवत्येव पुत्रो जायत इति क्रमो नास्ति कर्माधीनत्वादिति चेत्तर्ह्यात्मकर्मभिरेव तज्जन्मादिक
मस्तर्कित्वयाकृत्यम् ननु मया ईश्वरेण विना जडैः कर्मभिरिदं कथं सिद्ध्येत् भवतु नाम तथाऽपि निजसर्गवृद्धये तेन त्वया यः स्ने
हपाशः कृतस्तमिमं स्वयमेव विवृश्चसि छिनत्सीत्यादि क्रोशति न ह्येवं विधंदुःखं दृष्ट्वा कश्चिदपि पुत्रादिपुत्रे हं करिष्यती
ति भावः ५५ अप्रजदुस्तरं मप्रजानां दुस्तरम् अकरुणेन सह ५६ अशनयाक्षधा ५७ ७ ७

भा. ष. टी.
३८

आनपत्येन अपुत्रत्वनिमित्तेन ३९ नगृहेसंमतांनबहुमताम् यद्वा गृहिण्येवगृहंनभार्यितिसंमतामित्यर्थः ४० दास्यादासीय
थातथावयंदुर्भगाः ४१ नसंमतावृत्तिर्जीविनयासाम् ४२ विद्वेषेणनष्टमतिर्यासांताः गरंविषम् दुर्मर्षाः असहमानाः ४३ ४४ धा

अ.
१४

ताःपर्यंतप्यन्तात्मानंगर्हयंत्योऽभ्यसूयया आनपत्येनदुःखेनराज्ञोऽनादरणेनच ३९ धिगप्रजां
स्त्रियंपापांपत्यश्चागृहसंमताम् सप्रजाभिःसपत्नीभिर्दासीमिवतिरस्कृताम् ४० दासीनांकोनुसं
तापःस्वामिनःपरिचर्यया अभीक्ष्णालब्धमानानांदास्यादासीवदुर्भगाः ४१ एवंसंदह्यमानानांसपत्न्याः
पुत्रसंपदा राज्ञोऽसंमतवृत्तीनांविद्वेषोबलवानभूत् ४२ विद्वेषेणनष्टमत्यस्त्रियोदारुणचेतसः गरं
दुःकुमारायदुर्मर्षानुपतिंप्रति ४३ कृतद्युतिरजानंतीसपत्नीनामधमहत् सप्तएवेतिसंचित्यनि
रीक्ष्यव्यचरद्दह ४४ शयानंसचिरंबालमुपधार्यमनीषिणी पुत्रमानयमभेदेइतिधात्रीमचोदयत्
४५ साशयानमुपव्रज्यदृष्ट्वाचोत्तारलोचनम् प्राणेंद्रियात्मभिस्त्यक्तंहताऽस्मीत्यपतद्भुवि ४६ तस्या
स्तदाकर्ण्यभृशतुरंस्वरंघृत्याःकराभ्यामुरुच्चकैरपि प्रविश्यराज्ञीत्तरयात्मजांतिकंददर्शबालंसहसा
मृतंसकतम् ४७ पपातभूमौपरिवृद्धयाशुचासुमोहविभ्रष्टशिरोरुहांबरा ४८ ततोचृपांतःपुरवर्ति
नोजनानराश्चनार्यश्चनिशम्यरोदनम् आगत्यतुल्यव्यसनाःसुदुःखितास्ताश्चव्यलीकंरुरुदुःकृता
गसाः ४९ श्रुत्वामृतंपुत्रमलक्षितांतकंविनष्टदृष्टिःप्रपतन्सबलन्पथि स्नेहानुबध्नेधितयाशुचाभृ
शंविमूर्छितोऽनुप्रकृतिर्द्विजैर्द्वैतः ५० पपातबालस्यसपादमूलेमृतस्यविस्त्रस्तशिरोरुहांबरः दी
र्घंश्वसन्बाष्पकलोपरोधतोनिरुद्धकंठोनशशाकभाषितुम् ५१

त्रांस्तनदायिनीम् ४५ उद्धतेतारकेकनीनिकेय

योस्तेलोचनेयस्यतम् ४६ ४७ विभ्रष्टाः शिरोरुहाः अंबरेचयस्याःसा ४८ ताश्चसपत्न्योऽपि ४९ अलक्षितः अंतकः मृत्युहेतुर्यस्य
तम् अनुगताः प्रकृतयोः मात्यादयोयस्यसोऽनुप्रकृतिः ५० बाष्पकलाभिः अश्रुविंदुभिरुपरोधतः संवृतत्वेननिरुद्धः कंठोयस्य ५१

३८

अप्रजमपुत्रम् क्षुत्तुडभ्यामन्नपानकाममपरेस्त्रकृचंदनादयो यथानस्त्रवयंति २५ पूर्वैः पित्रादिभिः सहगतं प्राप्तं तमोनरकं
प्रजया यथातरेमतत्तथाविधेहि २६ २७ यज्ञोच्छिष्टं यज्ञशेषम् २८ जन्मना हर्षम् मरणेन च शोकं प्रददातीति तथा इत्येव

लोकपालैरपि प्रार्थ्याः साम्राज्यैश्वर्यसंपदः ननंदयंत्यप्रजं मां क्षुत्तुडकाममिवापरे २५ ततः पाहि
महाभागपूर्वैः सहगतं तमः यथातरेमदुस्तारं प्रजया तद्विधेहि नः २६ श्रीशुक उवाच इ
त्यर्थितः स भगवान् कृपालुर्ब्रह्मणः सुतः श्रपयित्वा चरुं त्वाष्ट्रं त्वष्टारमयजद्विजः २७ ज्येष्ठाश्रेष्ठा
चयाराज्ञो महिषीणां च भारत नास्माकृतद्युतिस्तस्यै यज्ञोच्छिष्टमदाद्विजः २८ अथाह नृपतिं रा
जन्मवित्तैकस्तवात्मजः हर्षशोकप्रदस्तभ्यमिति ब्रह्मसूतो ययौ २९ सोऽपि तत्प्राशनादेव चित्रके
तोरधारयत् गर्भं कृतद्युतिर्देवीकृत्तिकाऽग्रेरिवात्मजम् ३० तस्या अनुदिनं गर्भः शुक्लपक्ष इवोदुपः
वृद्धेश्वरसेने शतेजसाशनकैर्नृप ३१ अथ काल उपावृत्ते कुमारः समजायत जनयन् श्वरसेनानां श्व
प्वतां परमां मुदम् ३२ हृष्टो राजा कुमारस्य स्नातः शुचिरलंकृतः वाचयित्वा शिषो विप्रैः कारयामा-
स जातकम् ३३ तेभ्यो हिरण्यं रजतं वासां स्याभरणानि च ग्रामान् हयान् गजान् प्रादाद्धेनूनामर्बुदा
निषट् ३४ ववर्ष काममन्येषां पजन्य इव देहिनाम् धन्यं यशस्य मायुष्यं कुमारस्य महामनोः ३५
कृच्छ्रलब्धोऽथ राजर्षेस्तनयेऽनुदिनं पितुः यथानिःस्वस्य कृच्छ्रात्ते धने स्नेहोऽन्ववर्धत ३६ मातुस्त्व
तितरो पुत्रे स्नेहो मोहसमुद्भवः कृतद्युतेः सपत्नीनां प्रजाकामज्वरोऽभवत् ३७ चित्रके तोरति प्रीति
र्यथा दारं प्रजावति न तथाऽन्येषु संजज्ञे बालं लालयतोऽन्वहम् ३८

मुक्ताययौ २९ ३० श्वरसेनानामीशस्य
तेजसावीर्येण योगर्भः सवृद्धे ३१ ३२ जातकं जातकर्म ३३ अर्बुदं दशकोटयः वेदेतुकोटिरेवार्बुदम् निसुतं च प्रयुतं चार्बुदं चेति प्रयु
तानंतरं निर्देशात् ३४ धन्यं धनकरम् आयुष्यमायुः करं ३५ ३६ मोहस्य समुद्भवो यस्मिन् प्रजाकामरूपज्वरस्तापः ३७ दारइत्येकव
चनमार्षम् ३८

भा. ष. टी.
३७

अपि किं अनामयमारोग्यम् स्वस्ति शुभम् प्रकृत्यधीनमेव हिराज्यमिति सदृशं तमाह यथामहदाद्याभिः सप्तभिः प्रकृतिभिः पु
मान् जीवो नित्यं गुप्तो भवति न तु तद्वतिरेकेण क्षणमपि तिष्ठति तथा राजाऽपि सप्तप्रकृतिभिः स्वाम्यमात्मौ जनपदादुर्गद्विणसं
चयाः दंडो मित्रं च तस्यैताः सप्तप्रकृतयो मता इत्युक्तलक्षणाभिर्नित्यं गुप्तः सन् १७ आत्मानं प्रकृतिषु अहंसाक्षान्निधाय तद
नुवर्तिनं कृत्वा श्रेयोराज्यं कुरुष्वं प्राप्नुयादित्यर्थः स्वामी गुरुः स्वयं वामंत्रसहायो मित्रं कर्मसहायो मात्य इति भेदः प्रकृतीनां च कुरुष्वं

अ.
१४

अंगिरा उवाच अपि तेनामयं स्वस्ति प्रकृतीनां तथात्मनः यथा प्रकृतिभिर्गुप्तः पुमान् राजाऽपि स
प्तभिः १७ आत्मानं प्रकृतिष्वहंसाक्षान्निधाय श्रेयः प्राप्नुयात् राजा तथा प्रकृतयो नरदेवा हिता ध्येयः १८
अपि दाराः प्रजामात्याभृत्याः श्रेण्योश्च मंत्रिणः पौराजानपदाभूपा आत्मजा वशवर्तिनः १९ यस्या
त्माऽनुवशश्चेत्स्यात्सर्वत इशगा इमे लोकाः सपालायच्छंति सर्वबलिमतं द्रिताः २० आत्मनः प्रीय
तेनात्मा परतः स्वत एव वा लक्षये लब्धकामं त्वांचिंतयाश बलं मुखम् २१ एवं विकल्पितो राजन् वि
दुषामुनिनाऽपि सः प्रश्रया वनतोऽभ्याह प्रजाकामस्ततो मुनिम् २२ चित्रकेतु रुवाच भग
वन् किं न विदितं तपो ज्ञान समाधिभिः योगिनां अस्तपापानां बहिरंतः शरीरिषु २३ अथाऽपि पृ-
च्छतो ब्रूयां ब्रह्मनात्मनि चिंतितम् भवतो विदुषश्चापि चोदितस्त्वदनुज्ञया २४

राजाधीनमेवेत्याह

हे नरदेव तथा प्रकृतयोऽपि राजा आहिता ध्येयः न हित निक्षेपाः धनैः समृद्धा भवन्ति पाठांतरे आसमंततो हता ध्येयोनिरस्तमनोदुः
खा भवन्तीत्यर्थः १८ प्रजाश्च अमात्याश्च श्रेण्यश्च समयविशेषेण संघशो वर्तमाना वणिक्प्रभृतयः पौराः पुरवासिनः जानपदा
स्तत्तद्देशाधिकारिणः १९ तव मनः स्ववशे वा न वेत्यर्थात् एच्छति यस्यात्मा मनः अनुवशः अनुवर्त्ती अधीनः स्यात्तस्य वशगा
इमे सर्वे भवन्ति किंच लोकाश्च तस्य बलिन्यच्छंति २० आत्मा भवान् आत्मनो न प्रीयते न तु पृथगिति तत्किं परतो वा स्वतो वा अलब्ध
कामं त्वां लक्षये २१ विदुषा सर्वज्ञेनापि २२ अलब्धकामत्वं कथयन् पुत्रं याचते भगवन्निति चतुर्भिः २३ २४ ६

३७

मुच्येतगृहादिसंगादिसुच्यते सिध्यति तत्त्वजानाति ४ ५ ६ नचंद्रभियाकृष्णशरणंगतइत्याह यः पौरुषेणेति ७ ८ यथा
यथावत्शृणु ९ १० भार्यासहस्राणांदशसहस्राणिकोटिरित्यर्थः सांतानिकः स्वयंसंतानार्होऽपि पुत्रोत्पादनसमर्थोऽपितासू

प्रायोमुमुक्षवस्तेषां केचनैव हि ज्ञोत्तमः मुमुक्षूणां सहस्रेषु कश्चिन्मुच्येत सिध्यति ४ मुक्तानामपि
सिद्धानां नारायणपरायणः सुदुर्लभः प्रशांतात्मा कोटिष्वपि महासुने ५ वृत्रस्तसकथं पापः सर्व
लोकोपतापनः इत्थं हृदमतिः कृष्णा आसीत् संग्रामउल्बणं ६ अत्र नः संशयो भूयान् श्रोतुं कोत्तुहलं प्र
भो यः पौरुषेण समरे सहस्राक्षमतोषयत् ७ सूत उवाच परीक्षितोऽथ संप्रश्नभगवान्नाद
रायणिः निशम्य श्रद्धा नस्य प्रतिनंदवचो ब्रवीत् ८ श्रीशुक उ० शृणुष्व वहितो राजनिनि
हासमिमं यथा श्रुतं द्वे पायनसुरवान्नारदादेवलादपि ९ आसीद्राजा सार्वभौमः शूरसेनेषु वै नृप नि
त्रकेतुरितिरव्यातो यस्यासीत् त्कामधुङ्गरी १० तस्य भार्या सहस्राणां सहस्राणि दशाभवन् सां
तानिकश्चापि नृपो न लेभे तासू संततिम् ११ रूपौदार्यवयोजन्मविद्येश्वर्यश्रियादिभिः संपन्नस्य गु
णैः सर्वैश्चिंतावंध्यापतेरभूत् १२ न तस्य संपदः सर्वा महिष्यो वामलोचनाः सार्वभौमस्य भूश्च य
मभवन् प्रीतिहेतवः १३ तस्यैकदा तु भवनमंगिराभगवान् ऋषिः लोकाननुचरन्नेतानुपागच्छद्य
दृच्छया १४ तं पूजयित्वा विधिवत्पुण्यानां हृणादिभिः कृतातिथ्यमुपासीदत्सखासीनं समाहि
तः १५ महर्षिस्तेमुपासीनं प्रश्रयावनतं क्षितौ प्रतिपूज्य महाराजसमाभाष्येदमब्रवीत् १६

संततिं न लेभे सर्वास्तावंध्या एव दैवयोगेन मिलिता इति भावः ११ तदेवाह वंध्यापतेरिति १२ १३ १४ उपासीदत् तत्समीपमुप
विवेश समाहितः संयतः १५ १६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६

भा. ष. टी
३६

सर्ववेदमयात्मनीतिपाठः ब्रह्मवादिभिर्विततेः नुष्ठिते अश्वमेधे महेंद्रेण ज्यमाने पुरुषे सति १९ तेनैव पुरुषेणैव श्रूय्यायनीतः ना-
शित इत्यर्थः २० अधिकृताय जायेन तम् २१ पाठादिविधा तु मारव्यान्स्तोस्ति इदमिति प्रक्षाल्यतेनेनेति प्रक्षालनम् तीर्थपदस्या-
नुकीर्तनं यस्मिन् भक्तेरुच्योयस्मिन् भक्तजनानामनुवर्णनं यस्मिन् महेंद्रस्य मोक्षोयस्मिन् मेरुत्वतो विशेषेण जयोय-
स्मिन् २२ इन्द्रियतत्त्वाटवकरम् इन्द्रसंबन्धीति वा आयुषमायुष्यम् २३ इति षष्ठस्कंधे टीकायां त्रयोदशोऽध्यायः १३

अथैज्यमाने पुरुषे सर्वदेवमयात्मनि अश्वमेधे महेंद्रेण जितते ब्रह्मवादिभिः १९ सर्वैत्वाष्ट्रवधोभूया
नपि पापचयानृप नीतस्तेनैव श्रूय्यायनीतः २० सवाजिमेधेन यथोदितेन वितायमानेन
मरीचिमिश्रेः इस्त्राधियज्ञं पुरुषं पुराणमिदं महानासविधूतपापः २१ इदं महारव्यानमशेषपापनां
प्रक्षालनं तीर्थपदानुकीर्तनम् भक्त्युच्छ्रयं भक्तजनानुवर्णनं महेंद्रमोक्षं विजयं मेरुत्वतः २२ पठेयुरा-
रव्यानमिदं सदा बुधाः शृण्वन्त्यथोपवर्णनं पर्वणीन्द्रियम् धन्यं यशस्यं निखिलाय मोचनं रिपुं जयं स्व-
स्त्ययनं तथायुषम् २३ इति श्रीभागवते महापुराणे षष्ठस्कंधे इन्द्रविजयो नाम त्रयोदशोऽध्यायः
१३ परीक्षिदुवाच रजस्तमः स्वभावस्य ब्रह्मन् वृत्रस्य पाप्मानः नारायणो भगवति कथमा-
सीद्दृढमतिः १ देवानां शूद्रसत्त्वानामृषीणां चामलात्मनाम् भक्तिमुकुंदचरणेन प्रायेणोपजायते
२ रजोभिः समसंख्याताः पार्थिवैरिह जंतवः तेषां ये केचन हंतेश्रेयावैमनुजादयः ३

चतुर्दशोऽनुसहसा कृच्छ्रलब्धेः कृते मृते चित्रकेतोरतिस्नेहादतिशोको निरूप्यते १ वृत्रस्य ज्ञानभक्त्यादिश्रुत्वा पृष्टः परीक्षिता हे-
नुमाह चतुर्भिस्तदा कृजन्मचरितोक्तिभिः २ रजश्च तमश्च स्वभावो यस्य १ २ भक्तेर्दुर्लभत्वं प्रपंचयति त्रिभिः पार्थिवैरजोभिः
परमाणुभिः समाः संख्याताः अनन्ता इत्यर्थः जंतवो जीवाः तेषां मध्ये ये केचन कतिपये श्रेयोधर्ममीहंते कुर्वन्ति ३

७
१३

३६

मीनस्येवगंधोयस्यसः मीनगंधिः सचासावसुश्चश्वासवायुस्तस्यगंधेन १३ प्रागुदीर्चादिशंगतः सन्तूर्णमानसं सरः १४ सइंद्रः
सहस्रवर्षाणिपुष्करनालस्यतंतूनावसत् कथंभूतः नलब्धोभोगोयेनसः कुतः यत्तस्मात् इह जलेवसतः अग्निदूतश्चस्वयमग्नेश्चस्व
दूतस्यहविर्भागान्तेतुर्जलेप्रवेशासंभवादलब्धोभोगइत्यर्थः अलब्धभागपाठंतरेनलब्धो यज्ञभागोयेनसः १५ त्रिणाकंनअकंदुः
खंयस्मिन्नितिनाकः पुण्यलोकः तृतीयं नाकंस्वर्गम् ननुमनुष्यस्यकुतः स्वर्गराज्यंतत्राह विद्यादिभिः अनुभावः स्वर्गपालनसा
मर्थ्ययस्यसः तर्हितस्मिन्सतिकथमिदस्यपुनः स्वर्गप्राप्तिस्तत्राह सन्हुषः संपदैश्वर्याभ्यां योमदस्तेनांधाबुद्धिर्यस्यसः इंदप-
त्याशान्यातिरश्वांगतिंसर्पयोनिनीतः उपायेनप्रापितः एवंह्यारत्यायते नहुषः किलकदाचिदिंद्राणीमुवाच इंद्रस्तावदहमतस्त्वं

विकीर्यपलितान्केशान्तिष्ठतिष्ठेतिभाषिणीम् मीनगंध्यसुगंधेनकुर्वतीमार्गदूषणम् १३ नभो
गतोदिशः सर्वाः सहस्राक्षोविशोपते प्रागुदीर्चादिशंतूर्णप्रविष्टो नृपमानसम् १४ सआवसत्पुष्क
रनालतंतूनलब्धोभोगोयदिहाग्निदूतः वर्षाणि साहस्रमलक्षितोऽतः सचिंतयन्ब्रह्मवधाहिमोक्षम्
१५ तावत्त्रिणाकंनहुषः शशासर्वविद्यातपोयोगबलानुभावः ससंपदैश्वर्यमदांधबुद्धिर्नातिस्तिर-
श्वांगतिमिंद्रपत्या १६ ततोगतोब्रह्मगिरोपहृतऋतभरध्याननिवारिताघः पापस्तदिग्देवतया
हतो जास्तन्नाभ्यभूदवितंविष्णुपत्या १७ तंचब्रह्मर्षयोभ्येत्यहयमेधेनभारत यथावदीक्षयां
चक्रुः पुरुषाराधनेनह १८

मांभजेति तयाचावेदितवृत्तांतोबृहस्पतिस्तामुवाच ब्राह्मणवाह्यशिविकायामारुह्या
गतंत्वांभजिष्यामीतिब्रूहिततोः सौब्रह्मशापासतिष्यतीति तयाचतथोक्तो नहुषोगस्त्यादीन्शिविकांवाहयामास तदाशीघ्रंसर्प
सर्पेत्यगस्त्यंपदापस्पर्शतेनकुपितेनसर्पोभवेतिशप्तोमहासर्पः अजगरः अभूदिति १६ ततः इंद्रः स्वर्गगतः प्राप्तः कथंभूतः
ब्रह्मगिराब्राह्मणवाक्येनोपहृतः सन्ऋतंभरः सत्यपालकोहरिः तस्यध्यानेननिवारितमघंयेनप्राक् अपितु पापोब्रह्मवधस्तमिं
दंनाभ्यभूत् तस्याभिभवंनाकरोत् कुतः दिग्देवतयाप्रागुदीर्चादिशिस्थितयाश्रीरुद्रेण अवितंरक्षितंसंतम् १७ पुरुषस्य
हरेराराधनंयस्मिंस्तेन १८

भा.ष.टी.
३५

वात्रहत्याय इन्द्र एतत्सर्वमपश्यदिति श्रुतेः प्रथमे गायत्री त्रिष्टुभौ इन्द्रो वृत्रहा देवता वात्रहत्याय वृत्रो येन शवसा बलेन हन्यते तद्वात्रहृत्यं
शवस्तस्मै वात्रहत्याय शवसे पृतना षाढाय च पृतनाः संग्रामाः येन शवसा अभिभूयते तत्पृतनासहं बलं तस्मै पृतनासहायसहति
रभिभवार्थः हे इन्द्र त्वामावर्तयामः सदा २ ३ अशांतस्य हरेरिन्द्रस्य दुःखहेतुं वक्तुं प्रस्तावकथामाह वृत्रविक्रमेत्यादिना अर्थय

देवर्षिपितृभूतानि दैत्या देवानुगाः स्वयम् प्रतिजग्मुः स्वधिष्ण्यानि ब्रह्मशेंद्रादयस्ततः २ राज्ञो
वाच इन्द्रस्यानिर्वृते हेतुं श्रोतुमिच्छामि भो मुने येनासन्स्वस्विनो देवा हरेर्दुःखं कुतो भवत् ३
श्रीशुक उवाच वृत्रविक्रमसंविद्याः सर्वदेवाः सहर्षिभिः तद्वधायार्थं यन्निन्देनैच्छद्भीतो बृहद्व-
धात् ४ इन्द्र उवाच स्त्रीभूजलदुमेरेनो विश्वरूपवधोद्भवम् विभक्तमनुगृणहद्भिर्वृत्रहत्या-
कृमाज्म्यहम् ५ श्रीशुक उवाच ऋषयस्तदुपाकर्ण्य महेंद्रमिदमब्रुवन् याजयिष्याम-
भद्रं ते हयमेधेनमास्मभैः ६ हयमेधेन पुरुषं परमात्मानमीश्वरम् इक्ष्वाणरायणं देवं मोक्षयसे पिज-
गद्वधात् ७ ब्रह्महापितृहा गोघ्नो मातृहा चार्यहा घवान् श्वादः पुल्कसको वापिशल्ह्येरन्यस्य की-
र्तनात् ८ तमश्वमेधेन महामरवेन श्रद्धां न्वितोऽस्माभिरनुष्ठितेन हत्वाऽपि सब्रह्मचराचरत्वं न लिप्यसे किं-
खलनिग्रहेण ९ श्रीशुक उवाच एवं संचोदितो विप्रेर्मरुत्वानहनद्रिपुम् ब्रह्महत्याहते-
तस्मिन्नास सादवृषाकपिम् १० तथेन्द्रः स्मासहतापनिर्वृतिर्नामुमाविशत् द्रीमंतं वाच्यतां प्राप्तं स-
खयंत्यपिनोगुणाः ११ तां ददर्शानुधावतीं चांडालीमिव रूपिणीम् जरया वैपमानां गीयक्ष्मग्रस्ताम-
सृकूपटाम् १२

न प्रार्थयन् बृहद्वधात् ब्राह्मणवधात् भीतः सन् ४ एनः पापं विभक्तं विभज्य गृहीतम् मार्ज्मिशो
धयामि ५ ६ ७ ८ ९ वृषाकपिमिन्द्रम् १० तथा देवादिभिः कारितयास्मेत्यवधारणे इन्द्र एव तापमसहत् नान्यः अमुमिन्द्रं निर्वृति
र्नाविशत् ननु धैर्यादिगुणयुक्तस्य कुतो निर्वृतिस्तत्राह द्रीमंतं लज्जावंतम् वाच्यतां निंद्यताम् ११ यक्ष्मग्रस्तां क्षयरोगव्या-
साम् १२

कालकल्याभिः ग्रसनचालयन् २८ निर्जरयन्चूर्णयन् २९ महाप्राणो महाबलः महावीर्यो महाप्रभावः ३० महापुरुषेण कवचरूपे
ण श्रीनारायणेन सन्नद्धो दंशितः योगबलेन मायाबलेन च ३१ बलभित्तु इन्द्रः उच्चकर्तृच्छेद ३२ तस्य कंधरं कंधराम् आशुवे
गः अतिवेगवान् ज्योतिषां सूर्यादीनाम् अयने दक्षिणोत्तरगतिरूपे संवत्सरे योऽहर्गणः षष्ठ्युत्तरशतत्रयात्मकः तावताऽहर्गणेन

दंष्ट्राभिः कालकल्याभिर्ग्रसन्निवजगत्रयम् अतिमात्रमहाकाय आक्षिपन्तरसागिरीन् २८ गिरि
राट्पादचारी च पद्मानिर्जरयन्महीम् जग्रास स समासाद्य वज्रिणं सहवाहनम् २९ महाप्राणो
महावीर्यो महासर्प इव द्विपम् वृत्रग्रस्तं तमालद्वयसप्रजापतयः सराः ३० हाकष्टमिति निर्विण्णा
चुक्रुशः समहर्षयः निगीर्णोऽप्यसुरेद्रेण नममारोदरंगतः महापुरुषसन्नद्धो योगमायाबलेन च ३१
भित्वा वज्रेण तत्कुक्षिं निष्क्रम्य बलभिद्विभक्तः उच्चकर्तृशिरः शत्रोर्गिरिशृंगमिवौजसा ३२ वज्रस्तत
कंधरमाशुवेगः कृतस्समंतात्परिवर्तमानः न्यपातयत्तावदहर्गणेन यो ज्योतिषामयने वात्रहृत्ये ३३
तदा चरवदुदुभयो विनेदुर्गंधर्वसिद्धाः समहर्षिसंघाः वात्रघ्नलिङ्गैस्तमभिष्टुवानामंत्रैर्मुदाकुसु-
मेरभ्यवर्षन् ३४ वृत्रस्य देहान्निष्क्रान्तमात्मज्योतिररिन्दम् पश्यतां सर्वलोकानामलोकं समपद्य
त ३५ इति श्रीभागवते महापुराणे षष्ठस्कंधे वृत्रवधो नाम द्वादशोऽध्यायः १२ श्रीशुक
उवाच वृत्रहते त्रयो लोका विनाशक्रेण भूरिद सपालाह्य भवन्सद्यो विज्वरानिर्हतेन्द्रियाः १

वात्रहृत्ये वृत्रहत्या योग्ये काले न्यपातयत् यद्वा स्वार्थे तद्धितः वृत्रहत्यायां वृत्रहननार्थं परिवर्तमान इत्यर्थः ३३ वात्रघ्नलिङ्गैः वृत्र
हंतुः वीर्यप्रकाशकैः वात्रहत्यायशवसैः एतनापादाय चेत्याद्यैस्तमिन्दमभिष्टुवानाः अभिष्टुवंतः ३४ अलोकं लोकातीतं भगवंतम्
३५ इति षष्ठस्कंधे टीकायां द्वादशोऽध्यायः १२ त्रयोदशो वृत्रस्य ब्रह्महत्या महाभयात् चिरं नष्टोऽवितः शक्रो विष्णुने
ति निरूप्यते १ अनिर्हृतं शक्रमपृष्ट्वा स्वयमेव प्रतिजग्मुः १

भा. ष. टी.

३४

समदृष्टावुपायमाह सत्त्वमिति हर्षादिभिर्नवध्यते १५ हर्षविषादनिवृत्त्यैतवाहमेवगुरुरित्याह पश्येति वृष्णमायुधंभुजश्च
यस्य १६ अनियतत्वं द्यूतकरूपेणोपसंहरति प्राणएवग्लहः पणोयस्मिन् इषवएवाक्षाः यस्यवाहनान्येवेतस्ततश्चात्यमानानि
आसनानिफलकायस्मिन् १७ गतालीकंनिष्कपटम् १८ भक्तःसेवितवानसि १९ २० २१ तस्यतवरवातकोदकैः गर्तादिजलोप

अ.

१२

सत्त्वंरजस्तमइतिप्रकृतेर्नात्मनोगुणाः तत्रसाक्षिणमात्मानंयोवेदनसंबध्यते १५ पश्यमांनिर्जितं
शक्रवृष्णायुधभुजंमृधे घटमानंयथाशक्तितवप्राणजिहीर्षया १६ प्राणग्लोहोऽयंसमरइषक्षो
वाहनासनः अत्रनज्ञायतेऽमुष्यजयोऽमुष्यपराजयः १७ श्रीशुकउवाच इन्द्रोवृत्रवचः
श्रुत्वागतालीकमपूजयत् गृहीतवज्रःप्रहसंस्तमाहगतविस्मयः १८ अहोदानवसिद्धोऽसियस्य
तेमतिरीदृशी भक्तःसर्वात्मनात्मानंरुहदंजगदीश्वरम् १९ भवानतापीन्मायांवेवेष्णावीजनमो-
हिनीम् यदिहायासरंभावंमहापुरुषतांगतः २० खल्विदंमहदाश्चर्यंयद्रजःप्रकृतेस्तव वासुदेवे
भगवतिसत्त्वात्मनिदृढामतिः २१ यस्यभक्तिर्भगवतिहरौनिःश्रेयसेश्वरे विक्रीडतोऽमृतांभोधौ-
किंक्षुद्रैःस्वातकोदकैः २२ श्रीशुकउवाच इतिब्रुवाणावन्योऽन्यधर्मजिज्ञासयानृप यु-
युधातेमहावीर्याविंद्रवृत्रौयुधांपती २३ आविध्यपरिघंवृत्रःकाष्ठांयसमरिंदमः इन्द्रायप्राहिणोत्
घोरंवामहस्तेनमारिष २४ सतुवृत्रस्यपरिघंकरंचकरभोपमम् चिच्छेदयुगपद्देवोवज्रेणशतपर्व-
णा २५ दोभ्यामुत्कृतमूलाभ्यावभोरक्तस्त्रयोऽक्षरः छिन्नपक्षोयथागोत्रःस्वात्पन्नष्टोवज्रिणा
हतः २६ कृत्वाधरांहनुभूमौदैत्योदिव्युत्तरांहनुम् नभोगंभीरवचक्रेणलेलिहोल्बणजिह्वया २७

मैः स्वर्गादिभिः किम् २२ युद्धानांसंग्रामाणांपतीमुरव्यो २३ हेमारिष श्रेष्ठराजन् २४ २५ उत्कृतंमूलंययोस्ताभ्याम् रक्तं
स्ववतीनितथागोत्रःपर्वतः २६ कृत्वाधरामित्यादेर्जग्रासेतितृतीयेनान्वयः नभोवदंभीरेणवचक्रेणलेलिहः सर्पः तद्वत् उल्ब-
णयाजिह्वया २७

३४

पुनश्चतमाहवृत्रः हेहरेइंद्र ६ सदाजयो नैव किंतु कुत्रचिज्जयः एकत्रकुत्रचित्तनैव यद्वा कुत्रचिदपियुयुत्सतां सदाजयो नैव किं
तु एकत्रैव कदाचिदेवेत्यर्थः परोदेह आत्मायेषां पराधीनात्मनामिति वा आद्यमनादिं सनातनं नित्यम् ७ पराधीनतामेवाह
लोका इति सप्तभिः यस्य वशो स्थिताः स्वयं विवशाः संतः श्वसंति चेष्टंते द्विजाः पक्षिणः सिन्धुजालेन कालः कलयतीति भग
वान् इह जयादौ कारणम् ८ ओज आदिरूपं कालं तं हेतुमज्ञाय अविज्ञाय जडं संतमात्मानं देहं हेतुमन्यते ९ १० ननु स्वारं भक्तप्र

इंद्रो नवज्जंजगृहैविलज्जितश्च्युतं स्वहस्तादरिसन्निधौ पुनः तमाहवृत्रो हर आत्तवज्जो जहि स्वशत्रुं
न विषादकालः ६ युयुत्सतां कुत्रचिदाततायिनां जयः सदेकत्र न वै परात्मनाम् विनेकमुत्पत्तिलय
स्थितीश्वरं सर्वज्ञमाद्यं पुरुषं सनातनम् ७ लोकाः सपालायस्ये मे श्वसंति विवशावशो द्विजा इव
शिन्धुजालाः सकाल इह कारणम् ८ ओजः सहो बलं प्राणममृतं मृत्युमेव च तमज्ञाय ज नो हेतुमात्मा
नं मन्यते जडम् ९ यथा दारुमयी नारी यथा यंत्रमयो मृगः एवं भूतानि मघवन् ईशतंत्राणि विद्विभोः
१० पुरुषः प्रकृतिर्व्यक्तमात्मा भूतं द्रियाशयाः शक्रवत्यस्य सर्गादौ न विनायदनुग्रहात् ११ अविद्वा
नेव मात्मानं मन्यते नीशमीश्वरम् भूतैः सृजति भूतानि ग्रसते तानि ते स्वयम् १२ आयुः श्रीः की
र्तिरेश्वर्यमाशिषः पुरुषस्य याः भवत्यैव हितकाले यथानिच्छो विपर्ययाः १३ तस्मादकीर्ति
यशसो र्जयापजययोरपि समस्यात्मस्वदुःखाभ्यां मृत्युजीवितयोस्तथा १४

धानपुरुषादितंत्राणीति युक्तं तत्राह पुरुष इति व्यक्तं महत्तत्त्वमात्मा अहंकारः ११ ननु स्वकर्मद्वारा जीव एव सृष्ट्यादिहेतुरिति मीमां
सकामन्यते तत्राह एवमविद्वा न् अनीशमेवात्मानं ईश्वरं स्वतंत्रं मन्यते ननु पित्रादयः स्वष्टारो दृश्यंते व्याघ्रादयस्तु हं तारस्तत्राह
भूतैरिति स्वयमीश्वरः १२ ननु त्वया पराजितस्य मम जयादिशं कैवनास्ति किमिति मां बलात् युद्धे प्रवर्तयसि तत्राह आयुरि
ति तत्काले जयादिकाले विपर्ययाः अकीर्त्यादयः १३ यस्मादेवं सर्वमीश्वराधीनं तस्मात्समः स्याद्दुर्षविषादहीनो भवेत् १४

नार्हिकमिच्छसितदाह अजातपक्षाः खगाः घृकादिभिः पीडिता यथा मातरयथा च दान्ता बद्धाः बालवत्साः स्तन्यं यथा च व्युषि
तंदूरदेशगतं प्रियं कामेन विषण्णा प्रिया तथा ममनस्तापत्रयपीडितं कर्मभिर्बहंच कामादिभिर्विषण्णं च त्वां दिदृक्षते द्रष्टुमिच्छ
तात्यर्थः २६ उत्तमश्लोकस्य तव जनेषु भक्तेष्वेव सरव्यं भूयात् त्वन्मायया देहादिघासक्तचित्तस्य भूयोऽपि ते घासक्तिर्न भूयात्

अजातपक्षा इव मातरं खगाः स्तन्यं यथा वत्सतराः क्षुधान्ताः प्रियं प्रिये व व्युषितं विषण्णामनोऽरविंदा
क्षदिदृक्षते त्वाम् २६ ममोत्तमश्लोकजनेषु सरव्यं संसारचक्रे भ्रमतः स्वकर्मभिः त्वन्मायया त्मात्म
जदारगे हे घासक्तचित्तस्य न नाथ भूयात् २७ इति श्रीभागवते महापुराणे षष्ठस्कंधे एकादशोऽ
ध्यायः ११ ऋषिरुवाच एवं जिहासुर्नृपदेहमाजौ मृत्युं वरं विजयान्मन्यमानः शूलं प्रगृह्या
भ्यपतत्सरं द्रं यथा महापुरुषं केटभोष्क १ ततो युगांता श्रिकठो राजिह्मा विह्वलं तुरसा सरैर्दः क्षि
त्वामहे द्राय विनद्य वीरो हतोऽसि पापेति रुषा जगाद २ ख आपतत्तद्विचलत्ग्रहोल्कवन्निरीक्ष्य
दुःप्रेक्ष्यमजातविक्रुवः वज्रेण वज्रीशतपर्वणाच्छिन्नहुजं च तस्यो रगराजभोगम् ३ छिन्नैकबा
हुः परिघेण वृत्रः सरव्य आसाद्य गृहीतवज्रम् हनौ ततर्द्धेन्द्रमथामरेभं वज्रं च हस्तान्यपतन्मघोनः
४ वृत्रस्य कर्मातिमहाऽदुतं तत्सरासराश्चारणसिद्धसंघाः अपूजयंस्तत्पुरुहूतसंकटं निरीक्ष्य-
हा हेति विचुक्रुश भूशम् ५

२८ इति षष्ठस्कंधे टीकायामेकादशोऽध्यायः ११ द्वादशोऽतिविषण्णेन स्वय
मुत्साहितेन तु महेंद्रेण महायुद्धे वृत्रस्य वधैर्यते १ महापुरुषं श्रीविष्णुम् अप्सप्रलयोदके १ युगांता श्रिवत् कठो राजिह्मा
शिरवायस्य तत् आविध्य भ्रामयित्वा २ तत्ख आपतत् आगच्छत् विचलत् परिभ्रमतं ग्रहश्च उल्का च ग्रहोल्कं तद्वत् दुष्प्रेक्ष्य
म् शतं पर्वण्यस्य तेन उरगराजो वासकिः तस्य भोगो देहस्तदाकारम् ३ हनौ कपोलप्रान्ते अमरेभमैरावतं च ४ ५

अमोघत्वे हेतुं वदन्तं प्रोत्साहयति नन्विति तेजितस्तीक्ष्णीकृतः शत्रुं मांजहि विष्णुनायं त्रितः प्रेरितः २० हननेन मम पीडास्यादि
त्यपि मांसं शयिष्ठा इत्याह अहमिति संकर्षणो मस्यतिर्यथा हतथा तदीयचरणारविंदे मनः समाधाय मुनेर्योगिनो गतिमहं या
स्यामि तव वज्रस्पर्शं हं सालुलितः छिन्नो ग्राम्यपाशो विषयभोगलक्षणो यस्य अपविद्धलोकः त्यक्तदेहः २१ तर्हि भगवान्सं-
कर्षणः स्वभृत्याय मम ह्यमेव स्वर्गादिसंपदोदास्यतीत्यपि मांसं शयिष्ठा इत्याह पुंसां मिति स्वर्गं भूमौ रसान्तले च याः संपदस्ताः किल
निश्चितं नरातिनददाति तत्र हेतुः यत् याभ्यः द्वेषादयो भवंति २२ तर्हि स्वभक्तस्य किं विधत्ते तत्राह त्रैवर्गिको धर्मार्थकामवि

नन्वेष वज्रस्तव शक्रतेजसा हरेर्दधी चेत्तपसा च तेजितः तेनैव शत्रुं जहि विष्णुनायं त्रितोयतो हरिर्किं जयः
श्रीगुणास्ततः २० अहं समाधाय मनो यथाह संकर्षणस्तच्चरणारविंदे त्वहं ज्वरं होतुलितग्राम्य
पाशो गतिं मुनेर्याम्यपविद्धलोकः २१ पुंसां किलैकांतधियां स्वकानां याः संपदोदिविभूमौ रसायाम्
नराति यद्द्वेष उद्देग आधिर्मदः कलिव्यसनं संप्रयासः २२ त्रैवर्गिकायासविघातमस्मत्सतिर्विधत्ते
पुरुषस्य शक्र ततोऽनुमेयो भगवत्प्रसादो यो दुर्लभोऽकिंचन गोचरोऽन्यैः २३ अहं हरे तव पादैक-
मूलदासानुदासो भविताऽस्मि भूयः मनः स्मरेतां सपते गुणां स्ते गुणीतवाक्कर्म करोतु कायः २४
न नो कष्टं न च पारमेष्ठ्यं न सार्वभौमं न रसाधिपत्यम् न योगसिद्धीरपुनर्भवं वासमं न सत्त्वाविरहस्य
कांक्षे २५

षयो य आयासस्तस्य विघातं विधत्ते तत आयासो परमादनुमेयः न त्वैश्वर्यादिना अतः सम्यक् भगवत्प्र-
सादाभावात् तव संपदो भविष्यंतीति भावः २३ एवमिन्द्राय स्वाभिप्रायं निवेद्य भगवंतं प्रार्थयते अहमिति तव पादावेव एकं
मूलमाश्रये येषां तेषां दासानामनुदासः भूयो भविताऽस्मि भविष्यामि भवेयम् अरूपतेः प्राणनाथस्य तव गुणान्मम मनः स्म-
रतुं वागपितानेव कीर्तयतु कायस्तवैव कर्म करोतु २४ ननु किं दास्ये न तु भयं महाफलानि दास्यामित्याह ना कष्टं ध्रुवपदं ब्र-
ह्मलोकं किंचन हे स मंज स निखिलसौभाग्यनिधे त्वां विरहस्य पृथक् कृत्य न कांक्षे नेच्छामि २५ ७

भा. ष. टी.

३२

सहचरः हेनृपेन्द्र आहवकाम्ययायुद्धेच्छयाऽवस्थितम् भ्रातृहणंभ्रातरंविश्वरूपंतस्यहंतारम् नृशंसंकुरंतदेवांहःपापंतस्यक
र्मस्मरन् १३ योब्रह्महात्राहणंहतवान् विशेषतःस्वगुरुममचभ्रातरम् समवानयतः समवस्थितः एतद्विष्ट्याभद्रंजानम्
दिष्टेयत्यव्ययहेअसत्तमममशूलेननिर्भिन्नदृष्टुत्वंहृत्हृदयंस्यतेनत्वयानिमित्तभूतेन अद्यभविरादेवभ्रातुरनृणोऽहं
स्यांएतच्चदिष्ट्या १४ स्वर्गकामोयोभवान् अहश्चत् स्वर्गकामोयाज्ञिकःपशोरिवेतिवा १५ तंत्वामस्पृष्टवद्विमदग्धदेहं

सतंतृपेन्द्राहवकाम्ययारिपुंवज्रायुधंभ्रातृहणंविलोक्य स्मरंश्चतत्कर्मनृशंसमंहःशोकैर्नमो
हेनहसन्जेगाद १३ वृत्रउवाच दिष्ट्याभवान्मेसमवस्थितोरिपुयोब्रह्महागुरुहाभ्रातृ
हाच दिष्ट्यानृणोऽद्याहमसत्तमत्वयामच्छलनिर्भिन्नदृष्टुत्वंहृदाचिरात् १४ योनोऽग्रजस्यात्मवि
दोद्विजातेगुरोरपापस्यचदीक्षितस्य विश्वभ्यरवदुर्गेनशिरोऽस्यवृश्चत्यशोरिवाऽकरुणःस्वर्गकामः
१५ द्रोश्चादयाकीर्तिभिरुद्दिष्टतंतांस्वकर्मणापुरुषादैश्चगह्यम् कृच्छ्रेणमच्छलविभिन्नुदेहमस्पृ
ष्टवद्विमदंतिगृध्राः १६ अन्येऽनुर्यत्वेहनृशंसमज्ञायद्युद्यतास्त्राःप्रहरंतिमह्यम् तेभूतनाथा
न्सगणान्निशातत्रिशूलनिर्भिन्नगलेर्यजामि १७ अथोहरेमेकुलिशेनवीरहताप्रमथ्यैवशिरो
यदीह तत्रानृणोभूतबलिविधायमनस्विनांपादरजःप्रपत्स्ये १८ सरेशकस्मान्नहिनोषिवज्रं
पुरःस्थितैर्वैरिणिमय्यमोघम् मासंशयिष्ठानगदेवकजंस्यान्निष्पलंरूपणार्थेवयाज्या १९

समदंति वर्तमानसामीप्येवर्तमानवन्निर्देशः १६ अन्येऽपिअज्ञाहृत्वातांनृशंसमनुमह्यमुद्यतास्त्राः संतोयदिप्रहरं-
तितैर्भूतनाथान्भैरवादीन्यक्ष्यामि कथंभूतैः निशातंतीक्ष्णीकृतंयन्ममत्रिशूलंतेननिर्भिन्नो गलोयेषांतैः १७ अथो
अथवाहरेभोइंद्रयदिभवानेवममशिरोहर्चाहरिष्यति तत्रतथासति अनृणोविमुक्तकर्मबंधःसन् तेभ्योबलित्देहेनविधाय
मनस्विनांपादरजः प्रपत्स्येधीराणांपदंप्राप्स्यामि १८ जीवितादपिमृत्युरेवमभाभिमतइत्याशयेनाह सरेशेति नहि
नोषिनहिक्षिपसि गदेवविफलोयास्यतीतिसंशयंकामार्षीः रूपणादर्थः प्रयोजनंयस्याःसायाज्यायथानथानस्यात्

कालानुकूलैः कालानुवर्तिभिः काल्यमानां विद्रोहमाणां २ अमर्षितः असहमानः तांस्त्रिदशान्निवार्यनिर्भर्त्यचेदंवक्ष्य
माणमुवाच ३ तदेवाह द्वाभ्याम् मातुरुच्चरितैः पुरीषप्रायैः प्रथमांतपाटे देवानां संबोधनम् एषतो हतैर्दैत्यैः किं किंचित् न
यशो नापि धर्मः तदेवाह नहीति ४ प्रधाने संग्रामे सारं धैर्यं हृदि चेत्तर्हि हेक्षलुकाः क्षुद्राः मात्रं क्षणमात्रमग्रेतिष्ठत न चेदिह-

विशीर्यमाणां एतनाभासरीमसरर्षभः कालानुकूलैस्त्रिदशैः काल्यमानामनाथवत् २ दृष्ट्वाऽत
प्यतसंक्रुद्ध इन्द्रशत्रुरमर्षितः तान्निवार्यैजसाराजन्निर्भर्त्येदमुवाचह ३ किंवउच्चरितैर्मातुर्धा
वद्भिः एषतो हतैः नहिभीतवधः श्लाघ्यो न स्वर्ग्यः शूरमानिनाम् ४ यदि वः प्रधाने श्लाघा सारं वा क्षलु
काहृदि अग्रेतिष्ठत मात्रमेन चेत् ग्राम्यसरस्वस्पृहा ५ एवं सरगणान् क्रुद्धो भीषयन् वपुषारिपून्
व्यनदत्समहाप्राणो येन लोकाविचेतसः ६ तेन देवगणाः सर्वे वृत्रविस्फोटनेन वै निपेतुर्मूर्छिताभूमौ
यथैवाशनिनाहताः ७ मम दर्पद्रां सरसेन्यमातुरं निमीलिताक्षरं रणरंगदुर्मदः गां कपयन्नुद्यतश्च
लभोजसानालं वनं यूथपतिर्यथोन्मदः ८ विलोक्य तं वज्रधरोऽत्यमर्षितः स्वशत्रवेऽभिद्रवते महा
गदाम् चिक्षेपतामापततीं स्रुदुःसहं जग्राह वामेन करेण लीलया ९ स इन्द्रशत्रुः कुपितो भृशतया म
हेंद्रवाहं गदयोऽग्रविक्रमः जघान कुंभस्थल उन्नदन्मृधेतत्कर्म सर्वं समपूजयन्नुप १० ऐरावतो वृत्र
गदाभिर्मृशे विघूर्णितोऽद्रिः कुलिशाहतो यथा अपासरद्विन्नमुखः सहेंद्रो वमन् स्रुक सप्तधनुर्भृ-
शान्तैः ११ न सन्नेवाहाय विषण्णचेतसे प्रायुक्तः पूयः स गदामहात्मा इन्द्रोऽमृतस्य दिकराभिर्मर्श-
वीतव्यथः क्षतवाहोऽवतस्थे १२

लोकभोगे स्पृहाऽस्ति ५ सरगणान् रिपून् समहान् प्राणो बलं यस्य येन विचेत
सो बभूवुः ६ वृत्रस्य विस्फोटनेन नादेन ७ उद्यतं शूलं येन नालं वनं नलानां वनं उद्गतो मदो यस्य स यूथपतिः गजो यथामर्दयति
८ ११ सप्तधनुः प्रमाणं देशम् ११ सन्नोऽवसन्नो वा होयस्य तस्मै न प्रायुक्तः अमृतस्य दी अमृतस्नावीयः स्वकरः तेनाभिर्मर्शः
स्पर्शः तेन वीतव्यथो गतदुःखः क्षतो वा होयस्येन्द्रस्य स तथा भूतोऽवतस्थे १२

भा. ष. टी.
३१

कृताः कृताः पुनः पुनः कृताः कृष्णोऽनुकूलो येषां तेषु देवगणेषु रुशतीः रुशत्यः अकल्याण्यः रूक्षाः परुषावाचो यथामहत्सु क्षो
भकच्यो न भवन्ति तद्वत् २८ हतो युद्धे दर्पो येषां आत्तः परैर्गृहीतः सारोधैर्येषां ते अतिप्रसिद्धा अपिते दैत्या एव ते इत्यस्या
पौनरुक्त्यं आजिमुखे युद्धारंभे पतिं विस्मृत्य पलायनाय मनोदधुः यतो हरावभक्ताः २९ प्रधावतः पलायमानान् प्रेक्ष्य आदा
वेवती त्रेण भयेन पलायितं भग्नं चतुर्दलं सैन्यं तच्च प्रेक्ष्य एतद्वक्ष्यमाणं बभाषे ३० तदेव विशिनष्टि कालोपपन्नामवसरोचिता
म् मनस्विनां रुचिराम् हेमय हेअनर्वन् मेवाचंश्शृणुत ३१ ततो मृत्योरिह यशः लोकः स्वर्गश्च यदि स्यात् अथ तर्हि असुम्

अ.
१०

सर्वे प्रयासा अभवन् विमोघाः कृताः कृता देवगणेषु दैत्यैः कृष्णानु कूलेषु यथामहत्सु क्षुद्रैः प्रयुक्ता रु-
शती रूक्षवाचः २८ ते स्वप्रयासं वितथं निरीक्ष्य हरावभक्ता हतयुद्धदर्पाः पलायनायाजिमुखे वि-
स्मृत्य पतिं मनस्ते दधुरात्तसाराः २९ वृत्रोऽसुरांस्ताननुगान् मनस्वी प्रधावतः प्रेक्ष्य बभाष एतत्
पलायितं प्रेक्ष्य बलं च भग्नं भयेन तीव्रेण विहस्य वीरः ३० कालोपपन्नां रुचिरामनस्विनामुवाच वा-
चं पुरुषप्रवीरः हे विप्रचित्ते न मुचे पुलोमन् मयानर्वन् शंवर मे शृणु ध्वम् ३१ जातस्य मृत्युर्ध्रुव ए-
ष सर्वतः प्रतिक्रियायस्य न च हकुप्ता लोको यशश्चाथ ततो यदि ह्यमुं मृत्युं वरं को न वृणीत युक्तम् ३२
ह्यो संमता विहमृत्युदुरापो यद्ब्रह्मसंधारणया जितासुः कलेवरं योगरतो विजह्याद्यद्यणीवोरिशयोः
निवृत्तः ३३ इति श्रीभागवते महापुराणे षष्ठस्कंधे दशमोऽध्यायः १० श्रीशुक उवा-
च तएवं शंसतो धर्मवचः पत्युरचतसः नैवागृहन् भयचस्ताः पलायनपरानृप १

युं युक्तं समीचीनं प्राप्तम् ३२ ब्रह्मसंधारणया कलेवरं जह्यादित्यतः स एको मृत्युः वीरशयेरणभूमौ अनिवृत्तः अपराङ्मुखः
स नृजह्यादित्यतः स एवैकः तोहाविहशास्त्रे संमतो मृत्युः तथा च स्मृतिः द्वाविमौ पुरुषौ लोके सूर्यमंडलभेदिनौ परिव्राड्यौ
गयुक्तश्चरणेनाभिमुखो हत इति ३३ इति श्रीभागवते षष्ठस्कंधे टीकायां दशमोऽध्यायः १० एकादशोऽनुवृत्तस्य युद्धा-
मानस्य वज्रिणा भक्तिज्ञानबलोदकाश्चित्रावाचोऽनुवर्णिताः १ शंसतः कथयतः पत्युर्वचः १

३१

रणः संग्रामः प्रथमे चतुर्युगे त्रेतायुगस्य मुखे आरंभे १६ १७ नामृष्यन्नास हंत १८ १९ २० २१ २२ शतघ्नी च चतुर्हस्ता लोह
कंटकसंचिता भृशुंडा सर्वतो लोह कंटकानुक्रमोन्नतेत्यभिधानम् २३ पुंरवो मूलदेशः एकस्य मूलदेशमनुत्संलग्नोऽपरस्य पुं
रवो यथाभवति तथा नभस्येर्धनैर्ज्योतींषीवेत्यनेन तेषां तदप्राप्तिः सूचिता २४ तामेवाह नत इति शस्त्राणामस्त्राणां च यानिव

ततः स्रगाणामसुरैरणः परमदारुणः त्रेतामुखेनर्मदायामभवत्प्रथमे युगे १६ रुद्रैर्वसुभिरादित्यै
रश्विभ्यां पितृवद्भिः मरुद्भिर्ऋषिभिः साध्यैर्विश्वेदेवैर्मरुतसिम् १७ दृष्ट्वा वज्रधरं शक्रं रोचमा
नं स्वमायया नामृष्यन्नास राराजन्मृधे वृत्रपुरः सराः १८ नमुचिः शंबरोऽनर्वादिमूर्धाऋषभा
वरः हयग्रीवः शंकुशिरा विप्रचित्तिरयो मुखः १९ पुलोमा वृषपर्वा च प्रहेति हतिरुत्कलः दैतेया
दानवा यक्षारक्षांसि च सहस्रशः २० सुमालिमालिप्रमुखाः कान्तस्वरपरिच्छदाः प्रतिषिद्धेन्द्रसे
नाग्र्यं मुत्पौरपिदुरासुदम् २१ अभ्यर्दयन् सभ्राताः सिंहनादेन दुर्मदाः गदाभिः परिघैर्बाणैः प्रास
मुद्गरतोमरैः २२ शूलैः परश्वधैः खड्गैः शतघ्नीभिर्भुशुंडिभिः सर्वतोऽवाकिरं च्छस्त्रैस्त्रैश्च विबुध
वैभान् २३ नतेऽदृश्यं तसंछन्नाः शरजालैः समंततः पुंरवानुपुंरवपतितैर्ज्योतींषीवनभोग्यनैः २४
नतेशस्त्रास्त्रवर्षैर्घाह्यासेदुःसरसैनिकान् छिन्नाः सिद्धपथे देवैर्लघुहस्तैः सहस्रधा २५ अथ
क्षीणास्त्रशस्त्रोद्यागिरिशृंगदुमोपलैः अभ्यवर्षन् सरबलं चिच्छिदुस्तांश्च पूर्ववत् २६ तानक्ष-
तान् स्वस्तिमतो निशम्य शस्त्रास्त्रपूगैरथ वृत्रनाथाः दुर्मैर्दृषद्भिर्विविधादिशृंगैरविक्षतांस्तत्र
सुरिन्द्रसैनिकान् २७

षाणितेषामोद्याः नासेदुःनप्रापुः सिद्धपथे आकाशे २५ क्षीणास्त्राणां च शस्त्राणां च शोधा
येषाम् गिरिशृंगैर्दुर्मैरुपलैश्च २६ तानिन्द्रसैनिकान् शस्त्राणामस्त्राणां च पूगैः समूहैरक्षतान् क्षतशून्यान् स्वस्तिमतः सखि
नः दुमादिभिश्च अविक्षतान् निशम्य दृष्ट्वा वृत्रो नाथो येषां ते तत्ररुः प्रीताः २७

भा.प.टी.

३०

५५

पुण्यश्लोकैरीत्यानिकर्माणेषाम् ५ याचको यदि वेदतर्हि न याचेत् यदीश्वरः दानसमर्थश्चेत्तर्हि सोऽपि नेति नाह अतो यथातव संकटं स्वार्थपरानजानीमः एवं प्रत्यान्वक्षाणः त्वमस्मत्संकटेन जानासीति भावः ६ मेमया प्रत्यदाहताः प्रत्यक्ताः मां त्यजंतं त्यक्त्वा यां न मात्मानं देहम् ७ अक्षवेणात्मना देहेन हेनाथाः ८ भूतानां शोकेन शोचति हर्षेण हृष्यति य आत्मा स्वयंतस्य यो धर्मः एतावानेवाव्यय इत्यर्थः ९ पारक्यैः श्वसृगालादिभक्ष्यैः अस्वार्थैः आत्मोपयोगशून्यैः स्वविनिं ज्ञातयः पुत्रा

देवा ऊचुः किं नु न तदुभयजं ब्रह्म न पुंसां भूतानु कं पि नास्म भवहि धानां महतां पुण्यश्लोकेऽप्यकर्मणाम् ५ ननु स्वार्थपरो लोकेन वेदपरसंकटम् यदि वेद न याचेत्तनेति नाह यदीश्वरः ६ ऋषिरुवाच धर्मैवः श्रोतुकामेन यूयं मे प्रत्यदाहताः एषवः प्रियमात्मानं त्यजंतं सत्यजाम्यहम् ७ योऽक्षवेणात्मना नानाथान धर्मन यशः पुमान् ईहेत भूतदयया स शोच्यः स्थावरैरपि ८ एतावानव्ययो धर्मः पुण्यश्लोकैरुपासितः यो भूतशोकहर्षाभ्यामात्मा शोचति हृष्यति ९ अहो देन्यमहो कष्टं पारक्यैः क्षणभंगुरैः यन्नोपकुर्वीदस्वार्थं मर्त्यः स्वज्ञातिविग्रहैः १० श्रीशुक उवाच एवं कृतव्यवसितो दध्यङ्गाथर्वणस्तनुं पुरे भगवति ब्रह्मण्यात्मानं संनयन् जहौ ११ यताक्षाक्रमनो बुद्धिस्तत्त्वदृक् ध्वस्तबंधनः आस्थितः परमं योगं न देहं बुधे गतम् १२ अथेंद्रो वज्रमुद्यम्य निर्मितं विश्वकर्मणा मुनेः शुक्तिभिरुत्सिक्तो भगवन्तेजसाऽन्वितः १३ वृत्तो देवगणैः सर्वैर्गजैर्द्रोपर्यशोभत स्तूयमानो मुनिगणैश्चैलोक्यं हर्षयन्निव १४ वृत्रमप्यद्रवञ्छेत्तु मस्करानीकयूथपैः पर्यस्तमोजगाराजन् कुक्षोरुद्रद्वान्तकम् १५ ७२ ७३ ७४ ७५

दयः विग्रहो देहः तैरपि कुर्यादिति यत् १० कृतं व्यवसितं निश्चयो येन आत्मानं क्षेत्रज्ञं संनयन्नेकी कुर्वन् तनुं जहौ ११ यता अक्षादयो येन तत्त्वं पश्यताति तथा ध्वस्तानि बंधनानि यस्य १२ अथेंद्रः अशोभते त्फनरेणालयः मुनेः शुक्तिभिः अस्थिभिर्निर्मितं मस्करानीकयूथपैः पर्यस्तमोजगाराजन् कुक्षोरुद्रद्वान्तकम् १५ ७२ ७३ ७४ ७५

३०

मदात्मकं वर्म श्रीनारायण कवचमधिगत इति पूर्वस्यानुषंगः तत्र हेतुः यद्यस्मात्त्वष्ट्रे प्रादात् किं तत् यत्त्वष्टा विश्वरूपाय पु-
त्राय प्रादात् कीदृशम् यत्त्वं ततो विश्वरूपात् अधाः धृतवानसि तदेवं विद्यया सारं गात्रं याचध्वमित्यर्थः ५३ ननु प्रेष्ठं देहं
कथं दास्यति तत्राह युष्मभ्यमंगानि अस्थीनि याचितः सन् दास्यति यतो धर्मज्ञः विशेषतोऽपि भ्यां शिष्यं प्रीत्या दास्यति अ-
स्थीनीत्यनेन हेयत्वं दर्शितं तैरस्थिभिर्विश्वकर्मणा विनिर्मित आयुधश्रेष्ठो वज्रो भविष्यतीति शेषः ५४ येन भवान् वृत्र शिरोह-
र्ना हरिष्यति मम तेजसा उपबृंहितः सन् तेजश्च अस्त्राणि च संपदश्च भूयः प्राप्स्यथ महाकायस्त्रिभुवनग्रासी स एवास्मान्

दध्यङ्गाथर्वणस्त्वष्ट्रे वर्माभेद्यं मदात्मकम् विश्वरूपाय यत्प्रादात्त्वष्टाय त्वमधास्ततः ५३ युष्मभ्यं
याचितोऽपि भ्यां धर्मज्ञोऽंगानि दास्यति ततस्तैरायुधश्रेष्ठो विश्वकर्मविनिर्मितः ५४ येन वृत्रशि-
रोहर्त्ता मत्तेज उपबृंहितः तस्मिन् विनिहते यूयं ते जोऽस्त्रायुधसंपदः भूयः प्राप्स्यथ भद्रं वो न हि सं-
ति च मत्परा ५५ इति श्रीभागवते महापुराणे षष्ठस्कन्धे नवमोऽध्यायः ९ श्रीशुक उवा-
च इद्रमेवं समादिश्य भगवान् विश्वभावनः पश्यतामनिमेषाणां तत्रैवांतर्हृदो हरिः १ तथाऽपि
याचितो देवैर्ऋषिराथर्वणो महान् मोदमान उवाचे दं प्रहसन्निव भारत २ अपि वृंदारका यूयं न
जानीथ शरीरिणाम् संस्थायां यस्त्वभिद्रोहो दुःसहश्चेतनाः पृहः ३ जिजीविषूणां जीवाना-
मात्मा प्रेष्ठ इहोप्सितः कउत्स हेततं दातुं भिक्षमायाय विष्णवे ४

हन्त्यादिति शंका कुलचित्तान् प्रत्याह

मत्परां श्वकेः पि न हि संति अतो युष्माकं भद्रमेवेति ५५ इति श्रीभागवते महापुराणे षष्ठस्कन्धे नवमोऽध्यायः ९ द-
शमे केशवादिष्ट दध्यङ्गु स्थिज वज्र धृक् इन्द्रोऽयुध्यत वृत्रेण सासुरेण स निर्जरः १ १ मोदमान एव तन्मुखाद्धर्मं श्रोतु कामः प्र-
त्याचक्षाण इवोवाच २ अर्पीति द्वाभ्याम् हे वृंदारकाः अपि किं संस्थायां मृत्यो योऽभिद्रोहो दुःखं तन्न जानीथ ३ आत्मा दे-
हः वयं जानीम एव किंतु श्रीविष्णुरस्मन्मुखेन याचत इति चेत् तत्राह याचते विष्णवे पिऽदातुं कउत्स हेत ४

भा०ष०टी०

२९

यदुक्तं देवैः स्वयंतदुपकल्पयास्माकमित्यादितत्संपादनं कृपा लोर्ममानुचितमित्याशयेनाह नचेदेति द्वाभ्याम् गुणेषु तत्त्व
दर्शितान्विषयान् तथाविधोऽज्ञ एव ४९ कर्मनवक्तिप्रवृत्तिमार्गेनवक्तिहि अपथ्यं यथानरातिनददातिभिषक्तमः सदैव्यः
५० एवंतत्त्वकथनेनानौचित्यं परिहृत्य तदभिप्रायमनुसरन्नाह मघवन्मिति विद्ययाव्रतैस्तपसाचसारं दृढं गात्रं शरीरं या
चतयाचध्वम् ५१ तत्रतदीयं विद्याः ति शयमाह सवा इति द्वाभ्याम् एवं ह्यत्र प्रसिद्धा कथा निशम्याथर्वणं दक्षं प्रवर्ग्य ब्रह्मवि
द्ययोः दध्यंचं समुपागम्य तमूचतुरथाश्विनौ भगवन् देहि नौ विद्यामिति श्रुत्वा सचा ब्रवीत कर्मण्यवस्थितोऽद्याहं पश्चा
दक्ष्यामि गच्छतम् तयोर्निर्गतयोरैव शक्र आगत्य तं मुनिम् उवाच भिषजोर्विद्यामाऽवदीरश्विनोर्मुने यदि महाक्यमुल्लंघ्य

न वेदकूपणः श्रेय आत्मनो गुणवस्तु हृक् तस्य तानिच्छतो यच्छेत्त्यदिसोऽपि तथाविधः ४९ स्व
यनिः श्रेयसं विद्वान्वक्त्य ज्ञाय कर्म हि नरातिरोगिणोऽपथ्यं वांछतो हि भिषक्तमः ५० मघवन्
यातभाद्रवो दध्यंचमृषिसत्तमम् विद्याव्रततपःसारं गात्रं याचतमाचिरम् ५१ सवा अधिगतो द
ध्यङ् अश्विभ्यां ब्रह्मनिष्कलम् यद्वा अश्वशिरोनामतयोरमरतां व्यधात् ५२ ६३ ६४

ब्रवीषि सहसैव ते शिरच्छिं द्यां न संदेह इत्युक्त्वा सययौ हरिः इंद्रे गते तथाऽभ्येत्य नासत्या वूचतुर्द्विजम् तत्पुरखादिंद्रग
दितं श्रुत्वा ता वूचतुः पुनः आवांतव शिरश्छित्वा पूर्वमश्वस्य मस्तकम् संध्या स्यावस्ततो ब्रूहितेन विद्यांच नौ द्विज तस्मि
न्निंद्रेण सल्लिप्ते पुनः संधाय मस्तकम् निजं ते दक्षिणां दत्वा गमिष्यावो यथागतम् एतत् श्रुत्वा तथोवाच दध्यङ्काथर्वणस्त
योः प्रवर्ग्य ब्रह्मविद्यांच सत्कृतोऽसत्यशंकित इति ततश्चायमर्थः दध्यङ् निष्कलं शुद्धं निर्विकारं ब्रह्म अधिगतः ज्ञातवान्
पागांतरेतु निष्कृतं नितरां कृतं भवतितं प्रवर्ग्य चाधिगतः ज्ञातवान् ततोऽश्विभ्यां प्रादात् इत्युत्तरस्यानुषंगः उपदिदेशो
त्यर्थः कथं भूतं ब्रह्म यद्वै अश्वशिरसा प्रोक्तत्वा दश्वशिरोनाम प्रसिद्धम् तयोरमरतां जीवन्मुक्तत्वं व्यधात् तथाच श्रुतिः
अश्वस्य शीर्ष्णां प्रयतीमुवाचेति ५२ ६३ ६४ ६५ ६६

२९

अतएवसर्वज्ञत्वादेववयंयत्कामेनयस्यकार्यस्यकामेनोपसादिताः प्रापितास्तदस्माकं कार्यस्वयमेवोपकल्पयसंपादयेति चरणमेवशतपलाशंकमलंतस्यच्छायांविविधैर्हृजिनैर्यः संसारपरिश्रमस्तस्योपशमकरीमुपसृतानांप्राप्तानाम् ४३ ११ पूर्वभक्तेरुत्कर्षोक्तेस्तत्कामशंकामाभूदितिस्वकामंकथयति अथोःनंतरमेव ४४ शीघ्रंतद्वधायपुनःप्रणमंति हंसायशुद्धायहरयेआर्त्तिहरयतेनमः शुद्धत्वेहेतवःदङ्गनिलयायहृदयाकाशनिकेतायनिरीक्षकायबुद्ध्यादिसाक्षिणे कृष्णायसदानंदरूपाय कृषिभूर्वाचकःशब्देणश्चनिर्वृतिवाचकःतयोरैक्यंपरंब्रह्मकृष्णइत्यभिधीयतेइतिनिरुक्तेः आर्त्तिहरत्वेहेतवः

अतएवस्वयंतदुपकल्पयास्माकंभगवतःपरमगुरोस्तवचरणशतपलाशच्छायांविविधवृजिनसंसारपरिश्रमोपशमनीमुपसृतानांवयंयत्कामेनोपसादिताः ४३ ११ अथोईशजहित्वाष्टयसंतंभुवनत्रयमुग्रस्तानियेननःकृष्णतेजांस्यस्त्रायुधानिच ४४ हंसायदङ्गनिलयायनिरीक्षकायकृष्णायमृष्टयशसेनिरुपक्रमाय सत्संग्रहायभवपांथनिजाश्रमाप्तावंतपरीष्टगतयेहरयेनमस्ते ४५ श्रीशुकउवाच अथैवमीडितोराजनुसादरंविदशैर्हरिः स्वमुपस्थानमाकर्ण्यप्राहतानभिनंदितः ४६ श्रीभगवानुवाच प्रीतोऽहं वःस्मरश्चेष्टामदुपस्थानविद्यया आत्मैश्वर्यस्मृतिःपुंसांभक्तिश्चैवययामयि ४७ किंदुरापमयिप्रीतेतथाऽपिविबुधर्षभाः मध्येकांतमतिर्नान्यन्मत्तोवाञ्छुतितत्त्ववित् ४८ ६५ ६६ ६७ ६८

मृष्टंरुचिकरंयशोयस्य निरुपक्रमाय आदिशून्यायसद्भिःसंगृह्यतइतितथातस्मैभवपांथःभवरूपेपथिवर्त्तमानःतस्यजनस्यनिजाश्रमाप्तौस्वशरणप्राप्तौसत्यांसंसारस्यांतेपरीष्टासर्वतःपूजिताउत्तमगतिःफलंयस्तस्मै ४५ अभिनंदितःसंतोषितः ४६ मदीयमुपस्थानंस्तोत्रंतत्सहितयाविद्ययाज्ञानेनआत्मनऐश्वर्यमसंसारित्वंतस्यस्मृतिर्यया नहिविरोधउभयमित्यादिनाकर्तृत्वभोक्तृत्वादेर्मायिकत्वोक्तेःभक्तिश्चययाभवति ४७ अथाहभगवन्मित्यादिनाभक्तेःसर्वोत्कर्षोक्तेर्भक्तमभिनंदति किमिति ४८ ६५ ६६ ६७ ६८

भा. ष. टी.
२८

प्रथमं तावत् त्वदीयानामस्माकमंतस्तापं शमयितुमर्हसि तावकानामित्यत्र हेतुः हेपितः हेपितामह तव चरणनलिनयुगलध्या-
नेनैवानुबद्धो हृदये निगडः शृंगवलायेषाम् स्वलिङ्गविवरणेन निजमूर्तिप्रकटनेन स्वीकृतानाम् केन अनुकंपयाः चुरंजितं सा-
नुरागंच तदनुविशदं रुचिरं च स्मितं तत्सहितेनावलोकेन तथाऽनुकंपयैव विगलितो मधुरो मुखरसः प्रियवाक् सैवामृतकलात-
या च ४१९ किंच अस्मादभिप्रायस्त्वया ज्ञायत एव किमत्रास्माभिर्विज्ञापनीयमित्याहुः अथ हे भगवन् तवास्माभिरिह कि-
यान्नाऽर्थविशेषो विज्ञापनीयः स्यादित्यन्वयः यथा हिरण्यरेतसोऽग्रेस्तदंशभूतेर्विस्फुलिङ्गादिभिः प्रकाशो न क्रियते तथा तवा

अ.
९

अस्माकं तावकानां तवनतानां तततामहतवचरणनलिनयुगलध्यानानुबद्धहृदये निगडानां स्वलि-
ङ्गविवरणेन तस्मात्कृतानामनुकंपाऽचुरंजितविशदरुचिरशिशिरस्मितावलोकेन विगलितमधुरमु-
खरसामृतकलाचांतस्तापमनघाहं शमयितुम् ४१९ अथ हे भगवन् तवास्माभिरिह जगदु-
त्पत्तिस्थितिलयनिमित्तायमाना दिव्यमायाविनोदस्य सुकलजीविकायानामतद्दयेषु बहिरपि च-
ब्रह्मप्रत्यगात्मस्वरूपेण प्रधानरूपेण च यथा देशकालदेहावस्थानविशेषतदुपादानोपलभकतया
ऽनुभवतः सर्वप्रत्ययसाक्षिण आकाशशरीरस्य साक्षात्परब्रह्मणः परमात्मनः कियानिह वा अर्थवि-
शेषो विज्ञापनीयः स्यात् विस्फुलिङ्गादिभिरिव हिरण्यरेतसः ४१९ १०

स्माभिः कार्यार्थप्रकाशनं न कार्य-

मित्यर्थः अत्र हेतुगर्भाणि विशेषणानि अखिलजगतामुत्पत्त्यादिषु निमित्तायमानया दिव्यमायाविनोदो यस्य अतएव सर्वजी-
वनिकायानामतद्दयेषु ब्रह्मस्वरूपेण प्रत्यगात्मांतर्यामी तद्रूपेण च बहिरपि प्रधानरूपेण देशकालदेहावस्थानविशेषाननुल्लंघ्यानु-
भवतः कथं तेषामुपादानतया उपलभकतया च उपादानस्योपलभकतयेति वा अतएव सर्वेषां प्रत्ययानां बुद्ध्या दीनानामपि साक्षिणः
साक्षित्वे हेतुः आकाशवत् अलिप्तं शरीरं स्वरूपं यस्य अलिप्तत्वे हेतुद्वयम् साक्षात्परब्रह्मणो निरुपाधेः परमात्मनः शुद्धसत्त्वमूर्तेः च

२८

नदेवंविरोधं परिहृत्य निश्चितं परमार्थमाहुः स एव हि नाना रूपेण प्रतीतः वस्तुस्वरूपः सद्रूपः सर्वेषां गुणानां विषयाणामाभासैः
प्रकाशैरूपलक्षितः ननु तेर्जवि एवोपलक्ष्यते न सर्वप्रत्यगात्मत्वात् सर्वजीवांतर्यामित्वाज्जडतादात्म्याध्यासेन जीवस्यापि जडप्राय
त्वात् न तेन विना प्रकाश इति भावः पर्यवशेषितः नेति नेतीत्यादि श्रुतिभिः ३८ ६ अतस्त्वद्वक्तिरेव परमपुरुषार्थ इत्याहुः अथ हे
ति पर्यावर्त इत्यंतेन यस्मादेवंभूतस्त्वं परमेश्वरः अथ ह वाव अत एव हि हेमधुमय न परमभागवता एते त्वसदां भोजानुसेवां क-
थमुहुर्मुहुर्विसृजंतीत्यन्वयः हियस्मात्स्वार्थे पुरुषार्थे कुशलाः निपुणाः अत एव आत्मा त्वमेव प्रियः सहस्रं च येषां ते साधवो रागा-

स एव हि पुनः सर्व वस्तुस्वरूपः सर्वेश्वरः सकलजगत्कारणकारणभूतः सर्वप्रत्यगात्मत्वात् सर्वगुणाभा-
सोपलक्षित एक एव पर्यवशेषितः ३८ ६ अथ ह वाव तव महिमा मृते रससमुद्रविप्रुषासकृदवलीढ-
यास्वमनसि निष्पंदमानानवरतसरवेन विस्मारित दृष्टश्रुतविषयसरवलेशाभासाः परमभागवता
एकांतिनो भगवति सर्वभूतप्रिय सहस्रदिसर्वात्मनि नितरां निरंतरं निर्वृतमनसः कथमुहवा एते मधुम-
यनूपुनः स्वार्थकुशलाः स्वात्मप्रिय सहस्रदः साधवस्त्वच्चरणं बुजानुसेवां विसृजंति न यत्र पुनरयं स सा-
रपयोवर्तः ३९ ७ त्रिभुवनात्मभवनत्रिविक्रमत्रिनयनत्रिलोकमनोहरानुभावत वैवविभूतयोदिति
जदनुजादयश्चापि तेषामनुपक्रमसमयोऽयमिति स्वात्ममायया सरनरमृगमिश्रितजलचराकृति-
भियथापराधदंडं दंडधरदधर्थ एवमेव नमपि भगवन् जहित्वाष्टमुतयदि मन्यसे ४० ८

त्वमहिमैवामृतरससमुद्रस्तस्य विप्रुषा बिंदुमात्रेण सकृदपि लीढया आस्वादितया स्वमनसि निष्पंदमानमतिशयेन स्रवतु यन्निरंतरं स-
रवं तेन विस्मारिता दृष्टश्रुतविषयाः सरवलेशाभासा येषां ते अत एव भगवति त्वयि नितरां निरंतरं निर्वृतं च मनो येषां ते यत्र यस्यां
मनुसेवायां सत्याम् ३९ ७ प्रस्तुतं विज्ञापयंति त्रिभुवनेत्यादिना यावत्समाप्ति त्रिभुवनमात्मा स्वरूपं भवनं च यस्य त्रिभुवनस्या-
त्मा भवनं चेति वात्रयोर्विक्रमाय स्थत्री न लोकान् नयतीति तथा त्रयाणां लोकानां मनोहरोऽनुभावो यस्य एवं चतुर्धा संबोद्धाहुः तेषां
मनुपक्रमसमयः उद्यमकालो न भवतीति मत्वा हेदंडधरपूर्वयथा दंडं दधर्थ धृतवानसि एवमेव त्वाष्ट्रमपि जहियदि मन्यसे हंतुं यदीच्छ-

भा. ष. टी.

२७

दुर्ज्ञेयान्तरमाहुः अथतत्रेति यथेह देवदत्तो गृहादिनिर्मायतत्र स्वकृतशुभाशुभयोः फलमुपादत्ते एवंभवान् ब्रह्मस्वरूपोजीवरूपेण गुणविसर्गे पतितः सन्नुपाददाति यद्वासमंजसमप्रच्युतमदर्शनं चिच्छक्तिर्यस्य स भवान् दास्ते उदासीनः साक्षितया वर्तत इति ३५ ३ तदेवं विरोधेन दुर्ज्ञेयत्वमुक्त्वा तत्परिहारेण ज्ञानप्रकारमाहुः नहीति विरुध्यत इति विरोध उपयंन विरुद्धमित्यर्थः न ह्यन्यदृष्टान्तेन त्वयि विकल्पो युज्यते अतर्क्यैश्वर्यत्वादित्याहुः भगवतीति अपरिमिता गुणगणाश्च स्य तस्मिन्नीश्वरे स्वतंत्रेऽनवगाह्यमतर्क्यमाहात्म्यं यस्य तस्मिन् विकल्प एव वा एवं वेति वितर्कः किमत्र युक्तमिति विचार इत्यमेवेति तत्र प्रमाणाभासास्तदनुयाहकाः कुतर्काश्चावाचीनावस्तस्वरूपा संस्पर्शिनो ये विकल्पादयस्ते येषु शास्त्रेषु तैः कलिलं व्याकुलमंतः करणमाश्रयो यस्य दुरवग्रहस्य

३५

९

अथतत्र भवान् किं देवदत्तवदिह गुणविसर्गपतितः पारतंत्र्येण स्वकृतकुशलाकुशलं फलमुपाददाति अहोस्विदात्माराम उपशमशीलः समंजसदर्शन उदास्त इति हवावनविदामः ३५ ३ नहि विरोध उपयंन भगवत्परिगणितगुणगण ईश्वरे अनवगाह्यमाहात्म्यं अवाचीन विकल्पवितर्कविचारप्रमाणाभासकुतर्कशास्त्रकलिलांतः करणाश्रयदुरवग्रहवादिनां विवादानवसरे उपरतसमस्तमायामयैकेवल एवात्ममायामंतर्धाय कोनु अर्थो दुर्घट इव भवति स्वरूपद्वयाभावात् ३६ ४ समविषममतीनामतमनुसरसि यथारज्जुरवंडः सर्पादिधियाम् ३७ ५

तेन वादिनां विवादस्यानवसरे अगोचरे ननु श्रद्धामात्रमेतत् युक्तिरुच्यतां तत्राहुः उपरतो मायामयः संसारो यस्मिन् तस्मिन् केवलेऽप्यात्ममायामध्ये निधाय को न्वर्थः कर्तृत्वादिर्न संभवति यदिवस्तुतः कर्तृत्वादिर्भवेत्तर्हि विरोधः स्यात् न तु तदस्तीत्याहुः स्वरूपद्वयाभावादिति ३६ ४ अनुग्रहनिग्रहादिकं तु तन्मतिभेदेन तन्मायया त्वयि स्फुरतीत्याहुः समाविषमाचमतिर्येषां तेषां मतमभिप्रायम् सर्पादिविषयाधीर्येषाम् यथारज्जुरवंडस्तथा भवति यद्वा तमेवाविरोधं पुरुषमतिभेदेन दर्शयति समविषमेति ३७ ५

३७

यज्ञोवीर्यसर्गादिफलजननायसामर्थ्यस्यतस्मै नमः वयसेउततत्फलपरिच्छेदककालात्मनेऽपि तद्विधातकेषुदैत्येषु अस्तं प्रक्षिप्तं
चक्रं येन एवं भूतैः प्रभावैः सः पुरुहूतये शोभनबहुनाम्ने ३१ ननु मम गुणातीतं रूपं विहाय गुणोपाधिकं यज्ञवीर्यत्वादिकिमिति व
र्ण्यते तत्राहुः यत्तव गुणत्रयस्येशितुर्नियंतु स्त्रिगुणात्मकानां तिसृणां गतीनां परमं पदं निर्गुणस्वरूपं तद्विसर्गस्थार्वाचीनः इहा
नीतनः हेधातः वेदितुं नार्हति अतः केवलं तस्मै नमोऽस्तु ३२ मिताक्षराणि पद्यानि नमीयंते हरेर्गुणाः इति पद्यैरनुष्यंतः सद्योगा
द्येन तुष्टुः भक्त्युदकेण बहुधा संबोधयंतो दुर्ज्ञेयत्वं प्रपंचयंति भगवन् नित्यादिपरमं मंगलं शुद्धोधर्मो यस्मिन् आत्मयोगेनाष्टा

देवा ऊचुः नमस्ते यज्ञवीर्याय वयसे उत ते नमः नमस्ते ह्यस्तचक्राय नमः सः पुरुहूतये ३१ य
त्ते गतीनां तिसृणामीशितुः परमं पदम् नार्वाचीनो विसर्गस्य धातवेदितुमर्हति ३२ ओं नमस्तेऽस्तु
भगवन् नारायण वासुदेवादिपुरुषमहापुरुषमहानुभावपरममंगलपरमकल्याणपरमकारुणिककेव
लजगदाधारलोके कनाथ सर्वेश्वर लक्ष्मीनाथ परमहंसपरिव्राजकैः परमेणात्मयोगसमाधिना परिभा
वितपरिस्फुटपारमहंस्यधर्मेणोद्घाटिततमः कपाटद्वारे चित्तेऽपावृत आत्मलोके स्वयमुपलब्ध निजस
खानुभवो भवान् ३३ १ दुरवबोध इव तवायं विहारयोगो यदशरणोऽशरीर इदमनवेक्षितोऽस्मात्समवा
य आत्मनेवाविक्रियमाणेन सगुणमगुणः सृजसि पासि हरसि ३४ २

गेनयः समाधिश्चित्तैकाग्र्यं तेन परिभावितः सः शीलितः परिस्फुटोयः पास्महंस्यधर्मो भगवद्भजनं तेन उद्घाटितं तमोरूपं कपा
टं यस्मिन् तद्द्वारभूतैश्चित्ते अपावृते कपाटे आत्मलोके प्रत्यगूपे स्वयमेवोपलब्धमभित्यक्तं यन्निजस्वरवंतदनुभवरूपो भवान्
३३ १ ननु केवलानुभवरूपत्वे मम सृष्ट्यादिकर्तृत्वं कथं तत्राहुः दुरवबोध इव तवायं विहारयोगः यद्यस्मात् अशरणो नि
राश्रयः इदं विश्वम् अनवेक्षितोऽस्माकं समवायो मेलनं सहाय्यं येन सः ३४ २ ५ ५ ५

२६

योनः सपत्नैर्नृशमर्चमानान् देववितिर्यङ्मुनित्यएव कृतावतारस्तनुजिः स्वमायया कृत्वात्म
 सात्पातियुगेयुगेवरद्धतमेव देवं वयमात्मदैवतं परं प्रधानं पुरुषं विश्वमसं ब्रजामसर्वेश्वरं
 शरणं स्वानां सनोधास्पतिं मदात्मा २० श्रीशुक उवाच इति तेषां महाराज साराणामुप
 तिष्ठतां प्रतीच्यां दिश्यन् द्राविः शंखवक्रगदाधरः २० आत्मतुल्यैषोऽङ्गिर्विनाश्रीवत्स
 कौस्तुभो पर्युपासितमुन्निजशरदंबुरुहेक्षणं २१ दृष्ट्वा तमव नो सर्वश्छाणाज्जादवि
 क्कवाऽदंडवत्पतिताराजन् शनैरुत्थाय उष्टुवुः देवा ऊचुः श्रीरामवंशयनमः ॥

२६

१८ तं निजक्ररतिदुत्सगणाविबुधर्वनाः स्त्रैः स्त्रैर्दिव्यास्त्रशस्त्रोधैः सोऽग्रसत्तानि कृत्स्नशः
 १९ ततस्ते विस्मिताः सर्वे विषण्णास्ततेजसः प्रसंवमादिदुरुषमुपतस्थुः समाहिताः २०
 देवा ऊचुः वाय्वम्बराग्न्यपृक्षितयस्त्रिलोका ब्रह्मादयो ये वयमुद्दिजंतः हरामयस्मै
 बलिमंतको सौ विनैति यस्मादरणंततोऽस्तनः २१ अविस्मितं परिपूर्णं कामं स्वेनैव लभे
 तममंप्रशांतं विनोपसर्वस्य परं दिवा निशः श्रुलांगुलेनातिर्तिर्त्तिसिद्धं २२ इरंतात्राताः मि
 तान्वास्वरोपिनूतं पुरास्वयं चरपि सव्यमां न सुदीर्घं वा तोमिरिवैः कराले एकोऽरविदा
 ततितस्ततारतस्माद्रयाद्येन मनोः कृपारः २३ एकश्चो निजमययानः ससर्जयेनानुसृज
 मविश्वं वयं नयस्यापि पुरः समीहतः २४ पश्यामलिंगं दृष्ट्यगीशमानिनः २५

तं
 तं
 वस्त्रैरुष्णं
 जगतीं स्व
 वं मनुष्यान्
 अततारुणं
 स एव न स्तो
 इत्येतत्

राश्वत्कामवरेणाहस्तरीयं जगत्कुस्त्रियः रजोस्तवेण तास्वंहो मासि मासि प्रदृश्यते ॥ ५
 मन्त्रयोवरेण यस्तरीयं जगत्कुर्मलं तास्तु बुद्धये नान्पादौ तद्विद्विषं ॥ १० ॥ दत्तपुत्रस्ततस्त्व
 द्या जुहावे जायरात्रवे ॥ ११ ॥ इरात्रो वीवर्द्धस्व माविरंजहि विद्विषं ॥ अथान्वादाय पचना
 दुस्त्यौषोरदर्शनः ॥ १२ ॥ कृतांतश्च लोकानां सुगंतं समये यथा विश्वं विवर्द्धमानं तमिषुमा
 त्रं दिने दिने ॥ १३ ॥ दग्धशैलप्रतिकाशं संध्यान्तानीकवर्षं तमताम्रशिखां मधुमध्याह्ना
 को ग्लोचनं ॥ १४ ॥ देदीप्यमाने त्रिशिखे मूलआरोप्य रोदसी नृसंतं मुन्नद्वृतं वावालयंतं
 पदाम्बु ॥ १५ ॥ दरीगं नीरवक्रेण विवतावननस्तलं लिहता जिह्वा द्वालिग्रसता तुवन
 यं ॥ १६ ॥ महंतारौ इदं दृष्ट्वा ज्ञानमाणं मुकुर्मुकुः ॥ विवस्ता दुःखुल्लोका वीक्ष्य सर्वे दिशो दश
 ॥ १७ ॥ येनावृताश्चैल्लोकास्तमसात्वाश्च मूर्तिना सवेष्टवन् इति प्रोक्तः ॥ पापः परमदारुणः

नवमे विश्वरूपे तु हतेश क्रमेण कोपतः तद्ब्रह्मोत्पादितेष्ट्रे जीतेर्देवैर्हरेः स्तुतिः ॥१॥

श्रीशुक उवाच तस्मात्तन्निश्चरूपस्य शिरांसि त्रीणि जारत सोमपीथं सरापीथमन्नादमि
ति शुश्रुमः १ सवैर्वर्षिदेवेभ्यो जागं प्रतक्षु सुचकैः अददद्य पितरो देवाः प्रश्रयं नृप २ स ए
बहिददौ जागं परोक्षमस्मै नृपतियजमानो बहूनां मातृस्ते हवसानुगः ३ तदेव हेलनं
तस्मै धर्माजीकं करेश्वरः आलक्ष्य तरसा नीतस्तत्त्वीषाण्य छिनदुर्घसोमपीथं तु यत्
स्य शिर आसीत् कपिं जलः कलबिंकः सरापीथमन्नादं यत्स तितरिः ४ ब्रह्महत्या मंजलि
ना जग्राह यदपीश्वरः संब्रह्मरानो यदधं चूतानां स विश्वध्वये नृपं बुद्धुमयो विश्वश्रु
र्भाव्यजजद्वरिः ५ नृमिस्तरीयं जग्राह स्वातपूरवरेण वै ७ इदं ब्रह्महत्याया रूपं नृमौ
प्रदश्यते ७ उर्यं छेद विरोहेण वरेण जगत्कुर्तुमाः तेषां निर्यासरूपेण ब्रह्महत्या प्रकृष्यते ८

भा. ष. टी.

२४

ऐकात्म्यस्यानुभावोऽनुधानं येषां तेषां विकल्पो भेदस्तद्रहितोऽपि ३० सत्यमानेन सत्यभूतेन प्रमाणेन ३१ पुनरपि श्रीनृसिंह एव-
प्रार्थ्यते विदिक्ष्विति पातित्यनुपगः यद्वा नारसिंहः प्रह्लादः स्वनेन श्रीनृसिंहनामगर्जनेन स्वतेजसा स्वप्रभावेण ग्रस्तानि समस्तानि
दिग्गजविषशस्त्रजलवाय्वगत्यादीनां तेजांसि प्रभावायेन सः ३२ दंशितः कवचितः ३३ सोऽपि साध्वसाद्रयात् विमुच्यते ३४

यथैकात्म्यानुभावानां विकल्परहितः स्वयम् भूषणायुधलिंगारव्याधुत्तेशक्तीः स्वमायया ३० तेनैव
सत्यमानेन सर्वज्ञो भगवान् हरिः पातु सर्वैः स्वरूपैर्नः सदा सर्वत्र सर्वगः ३१ विदिक्ष्वदिक्ष्वर्ध्वमधः
समंतादंतर्बहिर्भगवान् नारसिंहः प्रह्लापयं लोकभयं स्वनेन स्वतेजसा ग्रस्तसमस्ततेजाः ३२ मधवन्नि
दमारव्यातं वर्म नारायणात्मकम् विजेष्यस्य जसायेन दंशितोऽसुरयूथपान् ३३ एतद्धारयमाणस्त
यं यं पश्यति चक्षुषा पदावासं स्पृशेत् सद्यः साध्वसात्स विमुच्यते ३४ न कुतश्चिद्भयं तस्य विद्यां धा-
रयतो भवेत् राजदस्युग्रहादिभ्यो व्याघ्रादिभ्यश्च कर्हि चित् ३५ इमां विद्यां पुरा कश्चित्कोशिको-
धारयन् द्विजः योगधारणया स्वांगं जहौ समरुधन्वनि ३६ तस्योपरि विमानेन गंधर्वपतिरेकदा
ययौ चित्ररथः स्त्रीभिर्वृतो यत्र द्विजक्षयः ३७ गगनान्यपतत् सद्यः स विमानो ह्यवाकशिराः स वा-
लखिल्य वचनादस्थीन्यादाय विस्मितः प्रास्य प्राची सरस्वत्यां स्नात्वा धाम स्वमन्त्रगात् ३८
श्रीशुक उवाच : यद्ददं शृणुयात् काले यो धारयति चाहतः तन्न मस्यंति भूतानि मुच्यंते सर्वतो
भयात् ३९ एतां विद्यामधिगतो विश्वरूपाच्छतक्रतुः त्रैलोक्यलक्ष्मीं बुभुजे विनिर्जित्य मृधेऽसु-
रान् ४० इति श्रीभागवते महापुराणे षष्ठस्कंधे नारायणवर्मनाम अष्टमोऽध्यायः ८

एतद्विद्याप्र-
भावमिति हासेनाह इमामिति सार्द्धं स्त्रिभिः मरुधन्वनि निरुदके देशे अनेन विद्यायाः क्षेत्रतीर्थानपेक्षत्वं दर्शितम् ३६ यत्र हि
जस्य क्षयो देहत्यागस्तस्योपरि ३७ सद्यस्तत्क्षणादेव गगनात्पतत् पादांतरे अंगनाभिः सह वालखिल्योपदेशात् तस्या-
स्थीनि प्रास्य प्रक्षिप्य विस्मितः सन् संधामगंधर्वलोकं जगाम ३८ ३९ अधिगतः प्राप्तः सन् ४० इति षष्ठे टीकायामष्टमोऽध्यायः ८

अ.

८

२४

अशनिवत्स्पर्शोयेषांतेविस्फुलिङ्गायस्यास्तस्याः संबोधनंहेगदे त्वमजितस्यप्रियाःसि अहमच्युतस्यदासःअतःकृष्णान्डा
दीननिषिंदि निषिंदि संचूर्णयसंचूर्णय अरींश्चचूर्णयचूर्णयसर्वत्रवीप्साअतिशीघ्रत्वाय २२ हेदरेदं पांचजन्यत्वंयातुधाना
दीनविद्रावयविप्रग्रहाः ब्रह्मराक्षसाः येऽन्येचघोरदृष्टयस्तान् २३ तिग्माधारायस्य हेतिग्मधार असिवरखड्गश्रेष्ठत्वंमा
रिसैन्यंछिंधिछिंधिशतं चंद्राकाराणि मंडलानियस्मिन् हेशतचंद्रचर्मन् अघोनामघवतां द्विषांचक्षूंषिछादय पापचक्षुः

गदेऽशनिस्पर्शनविस्फुलिङ्गेनिषिंदिनिषिंद्यजितप्रियाःसि कृष्णान्डवैनायकयक्षरक्षोभूतग्रहां
श्चूर्णयचूर्णयारीन् २२ त्वंयातुधानप्रमथप्रेतमातृपिशाचविप्रभ्रह्मघोरदृष्टीन् दरेदविद्रावयकृ
ष्णपूरितोभीमस्वनोऽरेहृदयानिकंपयन् २३ त्वंतिग्मधाराऽसिवरारिसैन्यमीशप्रयुक्तोममछिं
धिछिंधि चक्षूंषिचर्मन्शतचंद्रछादयद्विषामघोनांहरपापचक्षुषाम् २४ यन्नोभयंग्रहेभ्योऽ
भूतकेतुभ्योन्मृष्येवच सरीसृपेभ्योदंष्ट्रिभ्यस्तथाअंहोभ्येववा २५ सर्वाण्येतानिभगवन्नाम
रूपास्वकीर्तनात् प्रयातुसंक्षयंसद्योयेनःश्रेयःप्रतीपकाः २६ गरुडोभगवान्स्तोत्रस्तोभश्छंदो
मयःप्रभः रक्षत्वशेषकृच्छ्रेभ्योविष्वक्सेनःस्वनामभिः २७ सर्वापद्मोहरनामरूपयानायुधानिनः
बुद्धाद्रियमूनःप्राणान्पातुपार्षदभूषणाः २८ यथाहिभगवानेववस्तुतःसदसच्चयत् सत्येना
नेननःसर्वयातुनाशमुपद्रवाः २९

पांचउग्रदृष्टीनांचक्षूंषिहर २४ यत्तयेभ्योभयम् अंहोभ्यः पापेभ्यः २५
श्रेयःप्रतीपकाः दृष्टव्याघातकाः २६ स्तोत्राणिहृदयंतरादिसामानितैः स्तोभ्यतेसंस्तूयतइतिस्तोत्रस्तोभः छंदोमयोवेद
मूर्तिः रूपर्णोऽसिगरुत्मानित्यादिश्रुतैः ऐकपद्यपाठेस्तोभाः गीतिपूरकाक्षराणि स्तोत्रस्तोमेतिपाठेसामाधरभूतचक्रस्तो
मः २७ नामानिचरूपाणियानानिचवाहनानिआयुधानिचनोबुद्ध्यादीन् पातुपार्षदभूषणाः पार्षदसुरव्याश्रपांतु २८
सच्चअसच्चमूर्तामूर्तयत्तत्सर्वजगत् २९

भा. ष. टी.
२३

लोकाज्जनापवादायज्ञः जननिमित्तोयोंऽतउपघातः तस्माद्दुलभद्वयवतात् कृतांतादितिपाठेकृतांतात्कालादक्षतु क्रोध
वशात् सर्पाणांगणात् अहीन्द्रः शेषः १६ कालमलभूतात्कलेः कल्किः धर्मावनायधर्मरक्षणार्थमधिकस्वीकृतावतारः १७ दि
नस्यषट्सभागेषुक्रमेणप्रातरादिसंज्ञेषुरात्रेश्चप्रदोषादिसंज्ञेषुरक्षाप्रार्थनम् मां केशवइतित्रिभिः आसंगवंसंगवमभिव्या-
प्य १८ त्रिधामाब्रह्मादित्रिमूर्तिः श्रीमाधवः दोषेप्रदोषेअर्धरात्रे अर्धरात्रिपर्यन्तेकालेनिशीथेचएकएवपद्मनाभोऽवतु १९

अ.
८

धन्वंतरिभगवान्पात्वपथ्यादृंह्याद्वयादृषभोनिर्जितात्मा यज्ञश्चलोकादवताज्जनांताद्दुलोगणा
त्क्रोधवशादहीन्द्रः १६ द्वैपायनोभगवानप्रबोधाद्बुधस्तुपारवङ्गणात्प्रमादात् कल्किः कलेः का
लमलात्प्रपातुधर्मावनायोरुक्तावतारः १७ मां केशवो गद्याप्रातरव्याहोविंद आसंगवमात्तवे
णुः नारायणः प्राणहउदान्तशक्तिर्मध्यंदिनेविष्णुररीद्रपाणिः १८ देवोऽपराणहमधुहोग्रधन्वासा
यंत्रिधामाऽवतुमाधवोमाम् दोषेदृषीकेशउताधरात्रेनिशीथेएकोऽवतुपद्मनाभः १९ श्रीवत्स
धामाऽपररात्रेईशः प्रत्यूषईशोऽसिधरोजनार्दनः दामोदरोऽव्यादनुसंध्यप्रभातेविश्वेश्वरोभगवा
न्कालमूर्तिः २० चक्रंयुगांतानलतिगमनेमिष्वमत्समंताद्भगवत्प्रयुक्तम् दंदग्धिदंदग्धिरिसैन्य
माश्रुकक्षयथावातसरवोद्भुताशः २१

अपररात्रेईशः श्रीवत्सधामावतु प्रत्यूषईशः श्रीजनार्दनः श्रीदामोदरः
प्रभातेश्रीविश्वेश्वरोऽनुसंध्यम् २० युगांतानलवत् तिग्मातीक्ष्णानेमिर्यस्यतच्चक्रंभगवताप्रयुक्तंसत् अरिसैन्यंदंदग्धिअति
शयेनदहति तस्यायंस्वभावएवन्तुतस्मात्प्रार्थनीयमित्यर्थः यद्वादंदग्धितिलोद्मध्यमपुरुषः अत्रत्वमेवंभूतंचक्रमितिस्व
रूपमुक्त्वा संबोध्यप्रार्थ्यतेअतिशयेनदहेति कक्षंशुक्लतृणम् २१ ७ ७ ७ ७

२३

मकारमस्त्रमुद्दिश्यध्यात्वातन्मकारास्त्रंमः अस्त्रायफडित्येवंदिग्बंधेविनिर्दिशेत् ८ ध्येयमीश्वररूपमात्मानंध्यायेत् षट्शक्तिभिः ऐश्वर्यादिभिर्भगवद्वाच्याभिः विद्याचतेजश्चतुष्टयमूर्तिर्यस्यतम् इमं वक्ष्यमाणं श्रीमन्नारायणकवचचारव्यम् ९ अष्टगुणः अणिमाद्यष्टैश्वर्ययुक्तः १० यादसांगणाएववरुणस्यपाशास्तस्मात् ११ अटवीआजिमुखं संग्रामोपग्रहश्च आदि

मकारमस्त्रमुद्दिश्यमंत्रमूर्तिर्भवेत्बुधः सविसर्गफडंतंतत्सर्वदिक्षुविनिर्दिशेत् ओंविष्णावेनमइति ८ आत्मानं परमं ध्यायेत् ध्येयं षट्शक्तिभिर्युतम् विद्यातेजस्तपोमूर्तिमिमं मंत्रमुदाहरेत् ९ ओं हरिर्विदध्यान्मम सर्वरक्षांस्तोषिष्यः प्रतुर्गेंद्रपृष्ठे दूरारिचर्मसिग्देषु चापुपाशान् दधानोऽष्टगुणोऽष्टबाहुः १० जलेषु मारक्षतुमस्य मूर्तिर्योदोगणभ्योवरुणस्य पाशात् स्थलेषु मायाबद्धवामनोऽव्यान्निर्विक्रमः रवेऽवतु विश्वरूपः ११ दुर्गे षट्पद्मजिमुखवादिषु प्रभः पायान्नुसिंहोऽक्षरयूथपारिः विमुचतो यस्य महादृहासं दिशो विनेदुन्यपतंश्च गभोः १२ रक्षत्वसौ माऽध्वनियज्ञकल्पः स्वदंष्ट्रयोर्नीतधरो वराहः रामोऽद्रिकूटेष्वथ विप्रवासे सलक्ष्मणोऽव्यात् भूरताऽग्रजोऽस्मान् १३ मामुग्रधर्मादस्विलात्ममादान्नारायणः पातु नरश्च हासात् दत्तस्त्वयोगादथ योगनाथः पायाद्गुणेशः कपिलः कर्मबन्धात् १४ मनत्कुमारोऽवतु कामदेवाद्भयशीर्षो मापथि देवहलनात् देवर्षिवर्यः पुरुषाच्च नांतरात् कूर्मो हरिर्मनिरयादशेषात् १५

र्येषां तेषु संकटस्थानेषु १२ असौ प्रसिद्धो वराहो मामध्वनिरक्षतु यज्ञैरवयवरूपैः कल्प्यते निरूप्यत इति तथा उन्नीता उद्धता धराय नसः अद्रिकूटेषु गिरिशिखरेषु रामो जामदग्न्यः १३ उग्रधर्मादभिचारादिलक्षणात् हासात् गर्वात् नरः अवतु दत्तो दत्तात्रेयः अयोगात् योगभ्रंशात् १४ पथियद्देवहलनं नमस्कारमकृत्वा गमनं तस्मात् पुरुषार्चनस्यांतरात् देवपूजाच्छिद्रात् हात्रिंशदपराधरूपान्नारदः १५

भा. ष. टी.
२२

अस्मरचमूदैत्यसेनाः ४० इति षष्ठस्कंधे टीकायां सप्तमोऽध्यायः ७ अष्टमे विश्वरूपस्तु वर्मनारायणात्मकम् इन्द्राय-
प्राहयेनेन्द्रो गुप्तोदैत्यानथाजयत् १ त्रिलोक्याः संबन्धिनीं श्रियम् १ २ ३ मंत्राभ्यामष्टाक्षरद्वादशाक्षराभ्यामृकतः स्वांगेषु
करयोश्च न्यासो येन नारायणमयं वर्मसंनह्येत् बधीयात् ४ तत्राष्टाक्षरेण पादाद्यष्टांगेषु न्यासमाह पादयोरिति सार्द्धेन प्रण
वसंपुटितमोकाराद्यैकैकमक्षरं विन्यसेत् विपर्ययं यथा भवत्येवं शिरादिपादांतं वा विन्यसेत् उत्पत्तिन्यासं संहारन्यासं

यथा गुप्तः सहस्राक्षोजिग्येस्मरचमूर्विभक्तः तां प्राह समहेन्द्राय विश्वरूप उदारधीः ४० इति
तिश्रोभागवतमहापुराणे षष्ठस्कंधे सप्तमोऽध्यायः ७ राजोवाच यथा गुप्तः सहस्राक्षः
सत्वाहान् रिपुसेनिकान् क्रीडन्निव विनिर्जित्य त्रिलोक्याबुभुजे श्रियम् १ भगवंस्तन्ममारच्याहि
वर्मनारायणात्मकम् यथा ततायिनः शत्रून् येन गुप्तोऽजयन्मुधे २ श्रीशुक उवाच वृ
तः पुरोहितस्त्वाष्टोमहेन्द्रायानुष्टुप्ते नारायणारव्यं वर्माहतदिहैकमनाः शृणु ३ विश्वरूप
पुत्रोवाच धौतांघ्रिपाणि राचम्यसपवित्र उदङ्मुखः कृतस्वांग करं न्यासो मंत्राभ्यां वाग्यतः श
चिः नारायणमयं वर्मसंनह्येद्वय आगते ४ पादयोर्जानुनोरुर्वोरुदरे हृद्यथोरसि मुरवेशिर
स्यानुपूर्व्यादोकारादीनि विन्यसेत् ॐ नमो नारायणायेति विपर्ययमथापि वा ५ करन्यासं त
तः कुर्याद्वादशाक्षरविद्यया प्रणवादियकारांतमंगुल्यंगुष्ठपर्वसु ६ न्यसेत् हृदयमोकारं विकार
मनुमूर्धानि षकारं तु प्लुवोर्मध्ये णकारं शिरवयादिशेत् वेकारं नेत्रयोर्युज्यान् कारं सर्वसंधिषु ७

वाकुर्यात् इत्यर्थः ५ द्वादशाक्षरस्योद्धारः प्रणवादियकारांतमिति प्रणवसंपुटितमेकैकमक्षरं दक्षिणतर्जनीमारभ्य वामतर्जनी
पर्यंतमंगुलिषु परिशिष्टमक्षरचतुष्टयमंगुष्ठयोराद्यंतपर्वसु न्यसेत् ६ मंत्रांतरन्यासमाहन्यसेदिति षकारणकारयोर्विभक्ते-
षेण षडक्षराणि हृदयादिषु न्यसेत् ७

अ.
८

२२

ननुपाध्यायत्वेकनिष्ठस्यममाभिवंदनंकरिष्यथतच्चगर्हितंतत्राहुः नेति अर्थेषुप्रयोजननिमित्तंयविष्ठानामभिवादनंननिंदं
ति किंच छंदोभ्यः मंत्राभ्योऽन्यत्रवयोज्यैष्ठ्यस्यकारणंननुमंत्रेषु अतोऽस्यमंत्रदातृत्वेनत्वमेवज्यैष्ठोभविष्यसि यद्वा छंदो
भ्योऽन्यत्रवेदानविहायवयएवज्यैष्ठ्यस्यकारणंभवति किंतुवेदाएवमुख्यंकारणंनत्साम्यतुवयः वेदज्ञत्वाच्चत्वमेवज्यै
ष्ठइत्यर्थः ३३ ३४ निंदितमपीदंयुष्मद्याज्जाभंगभयेनकरिष्यामीत्याह सार्द्धेनविगर्हितंपौरोहित्यधर्मशीलेः अधर्महेतुत्वात्

नगर्हयंतिह्यर्थेषुयविष्ठांध्यभिवादनम् छंदोभ्योऽन्यत्रनब्रह्मन्वयोज्यैष्ठ्यस्यकारणम् ३३
ऋषिरुवाच अभ्यर्थितःसरगणैःपौरोहित्येमहातपाः सविश्वरूपस्तानाहप्रसन्नःश्ल
क्ष्णयागिरा ३४ विश्वरूपउवाच विगर्हितंधर्मशीलेब्रह्मवर्चउपव्ययम् कथंनुमादिधो
नाथालोकेशोरभियाचितम् प्रत्यारव्यास्यतितच्छिष्यःसएवस्वार्थउच्यते ३५ अकिंचनानाहि
धनंशिलोच्छनंतनेहनिर्वर्तितसाधुसत्क्रियः कथंविगर्ह्यनुकरोम्यधीश्वराःपौरोधसंहृष्यतिय
नदुर्मतिः ३६ तथाऽपिनप्रतिब्रूयांगुरुभिःप्रार्थितंकियत् भवतांप्रार्थितंसर्वप्राणैरर्थैश्चसाधये
३७ श्रीशुकउवाच तेभ्यएवंप्रतिश्रुत्यविश्वरूपोमहातपाः पौरोहित्यवृत्तश्चक्रेपर
मेणसमाधिना ३८ सरहिषांश्रियंगुप्तामौशनस्यापिविद्यया आच्छिद्यादान्महेंद्रायवैष्णव्या
विद्ययाविष्कः ३९

किंच ब्रह्मवर्चउपव्ययंपूर्वमिदंस्वब्रह्मवर्चसःव्ययकरम् प्रत्यारव्यातुंचमाहशोनाहतीत्याह कथंनि
तितेषांशिष्यः शिक्षणार्हः सएवप्रत्यारव्यानामावएवहिशिष्यस्यस्वार्थउच्यते ३४ ननुपौरोहित्येनधनलाभाद्धर्मःसित्येत
अन्यथानिर्धनस्यकुतोधर्मः अतएवतेनलोकोहृष्यतितत्राह अकिंचनानांशिलोच्छनंहिधनम् क्षेत्रेस्वाम्युपेक्षितकणि
शोषादानंशिलम् हृद्दौपतितव्रीह्यादेरुपादानमुच्छनम् इहगृहाश्रमेतेनैवनिर्वर्तितसाधूनांसक्रियायेन ३६ कियदेतस्या
र्थितमन्यमेवअभ्यअधिकमपिकरिष्यामीत्याह भवतामिति ३७ समाधिनापरमोद्यमेन ३८ वैष्णव्याश्रीनारायण
कवचात्मिकया ३९

आ.ष.टी.

२१

गुरुतिरस्कारसत्कारावेवापचयोपचयकारणमित्यस्मिन् दृष्टान्तेनाह मधवन्निति द्विषतः शत्रून् काव्यभागविंगुरुमेव वासो यो
पचितान् उपचितत्वमेवाह आददीरन् गृणहीयुः २३ अभेद्यो मंत्रो येषाम् अनुशिक्षितार्थाः शिष्याः यतः विप्रागो विंदोगा
वश्चेश्वराः अनुग्राहका येषां तेषामेव अभद्राणि न भवन्ति अन्येषां तु भवन्ति २४ तत्तस्मात् अथ अनंतरमेव भजत अस्य क

अ.

७

मधवन द्विषतः पश्य प्रक्षीणान् गुरुवतिक्रमात् ॥ संप्रत्युपचितान् भूयः काव्यमाराध्य भक्तितः आद
दीरन्नित्यनं ममापि भूगुदेवताः २३ त्रिविष्टपं किं गणयंत्यभेद्यमत्रा भूगुणामनुशिक्षितार्थाः न
विप्रगो विंदगवीश्वराणां भवत्यभद्राणि नरेश्वराणाम् २४ तद्विश्वरूपं भजताश्च विप्रतपस्विनं त्वा
ष्टमं तथात्मवतम् सभाजितोऽर्थान्सविधास्यते वो यदिसमिष्यध्वमुतास्यकर्म २५ श्री
शुक उवाच तएवमुदिताराजन्ब्रह्मणा विगतज्वराः ऋषिं त्वाष्टमुपव्रज्य परिषज्येदमब्रु-
वन् २६ देवा ऊचुः वयं तेतिथयः प्राप्ता आश्रमं भद्रमस्तु ते कामः संपद्यतां तात पितृणां
समयोचितः २७ पुत्राणां हि परो धर्मः पितृशुश्रूषणं सताम् अपि पुत्रवतां ब्रह्मन् किमुत ब्रह्मचा-
रिणाम् २८ आचार्यो ब्रह्मणो मूर्तिः पितामूर्तिः प्रजापतेः भ्राता मरुत्यते मूर्तिर्माता साक्षात्क्षिते
स्तनुः २९ दयाया भगिनी मूर्तिर्धर्मस्यात्मा तिथिः स्वयम् अग्नेरभ्यागतो मूर्तिः सर्वभूतानि चा-
त्मनः ३० तस्मात्पितृणामातानामाति परपराभवम् तपसापनयंस्तान् संदेशं कर्तुमहं सि ३१
वृणीमहे त्वोपाध्यायं ब्रह्मिष्ठं ब्राह्मणं गुरुम् यथाऽजसा विजेष्यामः सपत्नांस्तव तेजसा ३२

र्म अस्मरपक्षपातम् २५ उदिता उक्ताः २६ २७ २८ अतिथीनां पितृणां च प्रशंसार्थमाहुः आचार्य उपनीय वेदाध्यापकः ब्र-
ह्मणो वेदस्य मूर्तिः २९ धर्मस्यात्मा मूर्तिरतिथिः स्वयं साक्षात् आत्मनः श्रीविष्णोः यद्वा आत्मनः स्वस्य सर्वभूतेषां आत्महृष्टिः क-
र्तव्येत्यर्थः ३० परेभ्यः पराभव एवार्तिस्ताम् ३१ संदेशमाहुः वृणीमहे इति ३२

२१

७

७

७

ममकृतं कर्म अहो असाधु यद्यस्मात् दम्बबुद्धिना अल्पमतिना मया कात्कृतः तिरस्कृतः ११ विबुधानां सात्विकानां देवानां मीश्वरो
 ज्यहम् १२ ननु सिंहासनस्थो राजाऽभ्युत्थानं न कुर्यादिति ब्रह्मावदंति तत्राह यइति द्वाभ्याम् धिषणमासनम् १३ कुपयंति शंति
 उपदिशंतीति कुपयदेशरस्तेषां वचः अश्ममयः पूर्वो येषां ते यथामज्जतं प्लवमनुमज्जंति तद्वत् १४ अगाधागंभीराधिषणा
 यस्य तम् निःशठः शान्त्यहीनः सन् १५ अधिकया आत्ममायया १६ गुरोः संज्ञां ज्ञानोपायं परीक्षमाणोऽपि नाधिगतः अप्रा

अहो बत मया साधु कृतं वैदम्बबुद्धिना यन्मयैश्वर्यमत्तेन गुरुः सदसिकात्कृतः ११ को गृह्येत्यंदि
 तोलक्ष्मीं त्रिविष्टपपतेरपि ययाऽहमासुरं भावनीतोऽद्य विबुधेश्वरः १२ येषां रमेष्ट्यं धिषणमधि
 तिष्ठन्नकंचन प्रत्युत्तिष्ठेदिति ब्रूयुर्धर्मतेन परं विदुः १३ तेषां कुपयदेशृणां पतनांतमसिद्धयः ये
 अद्ध्युर्वचस्ते वै मज्जंत्यश्मप्लवा इव १४ अथाह ममराचार्यमगाधधिषणं हि जम् प्रसादयिष्ये नि
 शठः शीष्णाति चरणं स्पृशन् १५ एवं चिंतयतस्तस्य मघोनो भगवान् गृहात् ब्रह्मस्तिर्गतो दृष्ट्वा
 गतिमध्यात्ममायया १६ गुरोर्नाधिगतः संज्ञां परीक्षन् भगवान् स्वराट् ध्यायन् धियासुरैर्युक्तः
 शर्मनालभतात्मनः १७ तच्छ्रुत्वा सुराः सर्वे आश्रित्योशनसं मतम् देवान् प्रत्युद्यमं चक्रुः दुर्मदा
 आततायिनः १८ तैर्विस्पृष्टेषु भिस्तीक्ष्णैर्निर्भिन्नांगोरुवाहवः ब्रह्माणं शरणं जग्मुः सहद्वानत
 कंधराः १९ तांस्तथाऽभ्यर्चितान् वीक्ष्य भगवानात्मभूरजः कृपया परया देव उवाच परिसात्वयन्
 २० ब्रह्मोवाच अहो बत सूर्यश्रेष्ठाद्यभद्रवः कृतं महत् ब्रह्मिष्ठं ब्राह्मणं दातमैश्वर्या-
 न्नाभ्यनंदत २१ तस्यायमनयस्यासीत्यरेभ्यो वः पराभवः प्रक्षीणैभ्यः स्ववैरिभ्यः समृद्धानां च य-
 स्कराः २२

सः सन् १७ आततायिनः उद्यतास्त्राः १८ निर्भिन्नान्यंगानि उत्तमांगानि शिरांसि उरवो वाहवश्च येषाम् १९ २०
 वीर्युष्माकं कृतं करणं महदभद्रम् तदाह ब्रह्मिष्ठमिति नाभ्यनंदत नाभिनंदितवंतः २१ परेभ्यः शत्रुभ्यो वः पराभव इति यत् अयं त
 स्य अनयस्य अन्यायस्य संबंधी फलरूप आसीत् उक्तं च ब्राह्मणं कुलसंपन्नं भक्तं विष्णोर्महात्मनः आयातं वीक्ष्य नोत्तिष्ठेत्सुदुः
 र्गैः परिभूयत इति स्वयमेव वैरिणो हंतारो येषां तेभ्यः

भा. ष. टी.
२०

यद्यदाविमतेन अवज्ञातेन बृहस्पतिना परित्यक्ताः तदा हि षतांशं तूष्णीं भागिनेयमपि विश्वरूपं पौरोहित्ये वृत्तवन्तः ४३
इति षष्ठे टीकायां षष्ठोऽध्यायः ६ सप्तमे विश्वरूपोऽसौ पौरोहित्ये वृत्तः सरैः गुरुणा संपरित्यक्तैः पौरोहित्यमथाकरो
त् १ कस्य हेतोः कस्माद् हेतोः आत्मनः शिष्याः सराः परित्यक्ताः अक्रममपराधं १ स इन्द्रो यदा संप्राप्तं वाचस्पतिनाभ्यनं

तं वद्विरे सरगणादौ हि त्रं द्विषतामपि विमतेन परित्यक्ता गुरुणांगिरसेन यत् ४३ इति श्रीभा-
गवते महापुराणे षष्ठस्कंधे षष्ठोऽध्यायः ६ राजोवाच कस्य हेतोः परित्यक्ता आचार्येणा-
त्मनः सराः एतदा चक्षुषं भगवन् शिष्याणामक्रमं गुरो १ श्रीशुक उवाच इन्द्रस्त्रिभुवनैश्व-
र्यमदोलुंघितसत्ययः मरुद्भिर्वसुभीरुद्रैरादित्यैर्ऋभुभिर्नृप २ विश्वेदेवैश्वसाध्यैश्च नासत्याभ्यां
परिश्रितः सिद्धचारणगंधर्वैर्मुनिभिर्ब्रह्मवादिभिः ३ विद्याधराप्सरोग्भिश्च किन्नरैः पतंगोरगैः नि-
षेव्यमाणामयवास्तूयमानश्च भारत ४ उपगीयमानो ललितमास्थानाध्यासनाश्रितः पांडुरे-
णातपत्रेण चंद्रमंडलचारुणा ५ युक्तश्चान्यैः पारमेष्ठ्यैश्चामरव्यजनादिभिः विराजमानः पौलो-
म्यासहार्धासनयाशुशम् ६ स यदा परमाचार्यं देवानामात्मनश्च ह नाभ्यनंदतसंप्राप्तं प्रत्युत्थाना-
सनादिभिः ७ वाचस्पतिमुनिवरसरासरनमस्कृतम् नौ च चालासनादिद्रः पश्यन् नपि संप्रागत-
म् ८ ततो निर्गत्य सहसा कविरांगिरसः प्रभुः आययौ स्वगृहं तूष्णीं विद्वांश्छीमदविक्रियाम् ९
तर्ह्येव प्रतिबुध्येंद्रो गुरुहेलनमात्मनः गहयामास स दसि स्वयमात्मानमात्मना १०

दत्त नादृतवान् तदा स आंगिरसस्ततो निर्गत्य तूष्णीं स्वगृहमाययावित्यष्टानामन्वयः अनादरे हेतुं मंदं दर्शयितुं नं विशि-
नष्टि त्रिभुवनैश्वर्यमदेनो लुंघितः सतां पंथायेन सः २ परिश्रितः परिहृतः ३ ४ आस्थानं सभातस्मिन् अध्यासनं सिंहासनं तदा
स्थितः ५ पारमेष्ठ्यैर्महाराजचिद्रैः आसनस्यार्धे स्थितया पौलोम्या सह विराजमानः सन् ६ उत्थानादिना नाभ्यनंदत् ७
न चोच्चाल आसन एव स्थितोऽपि किंचिन्न चलितवान् ८ श्रीमदेनया विक्रियातां विद्वान् जानन् ९ प्रतिबुध्य अनुस्मृत्य १०

अ.
६

२०

३१ वैश्वानरः दनोः पुत्रः तस्य सुताः ३२ कः प्रजापतिः कश्यप उपये मे दानवी परिणयने हेतुः ब्रह्मणा चोदित इति ३३ तयोः ष-
ष्टिसहस्राणि निवातकवचाः पुत्रा जाताः तांश्च स्वर्गतः सन् ते पितामहोऽर्जुनो जघान ३४ राहुर्ज्येष्ठो यस्य ३५ ३६ ३७ असूयत

धूमकेशो विरूपाक्षो विप्रचित्तिश्च दुर्जयः स्वर्भानोः सुप्रभां कन्यामुवाहनमुचिः किल वृषपर्वणस्त-
शोर्मिष्ठां ययातिर्नाहुषो बली ३१ वैश्वानरसुतायाश्च चतस्रः श्वारुदर्शनाः उपदानवीहयशिरापुलो-
मा कालका तथा ३२ उपदानवीहिरण्याक्षः क्रतुर्हयशिरानृप पुलोमा कालका च द्वे वैश्वानरसुते तु
कः ॥ उपये मेथ भगवान्काश्यपो ब्रह्मचोदितः ३३ पौलोमाः कालकेयाश्च दानवा युद्धशालिनः तयोः
षष्टिसहस्राणि यज्ञघ्नास्ते पितुः पिता जघान स्वर्गतो राजन्नेक इन्द्रप्रियंकरः ३४ विप्रचित्तिः सिंहि-
कायां शतं चैकमजीजनत् ॥ राहुर्ज्येष्ठं केतुशतं ग्रहत्वं य उपागतः ३५ अथातः श्रूयतां वं शो योऽदि-
तेरनुपूर्वशः यत्र नारायणो देवः स्वांशेनावतरद्विभक्तः ३६ विवस्वानर्यमा पूषा त्वष्टाऽथ सविता भगः
धाता विधाता वरुणो मित्रः शक्र उरुक्रमः ३७ विवस्वतः श्वारुदेवं संज्ञासूयत वैमनुसू मिथुनं च-
महाभागाय मे देवयमीति तथा सैव भूत्वाथ वडवानासत्योऽसुषुवे भूवि ३८ छायाशनेऽश्वरं लभेसा
वर्णिं च मनुततः कन्यां च तपतीं यावैवैवै संवरणपतिम् ३९ अर्यम्णो मातृकापुत्री तयोः श्वर्षण-
यः सुताः यत्र वै मानुषी जातिर्ब्रह्मणा चोपकल्पिता ४० पुषाऽनपत्यः पिष्टादो भग्नदतोऽभवत्
पुरा योऽसौ दृक्षाय कुपितं जहास विवृतद्विजः ४१ त्वष्टुर्देत्यानुजा भार्यारचनानामकन्यका सं-
निवेशस्तयोजज्ञे विश्वरूपश्च वीर्यवान् ४२

अजनयत् सुविवर्तमाना ३८ ततो विवस्वतः ३९ चर्षण-
यः कृताकृतज्ञानवंतः पश्यन्ति कर्मत्वेन निघंतावुक्तेः यत्र येषु आत्मानुध्यानविशेषेण मानुषी जातिश्चोपकल्पिता तथा च
श्रुतिः पुरुषत्वे चाविस्तरमात्मा इति ४० कुपितं हरमिति शेषः विवृतद्विजः प्रकटितदंतः सन् ४१ ४२ ४२

भा. ष. टी.

१९

अंगिरसः स्वधासतीचेति द्वेभार्येतयोर्वंशमाह प्रजापतेरिति स्वधानामपत्नीपितृन्पुत्रत्वेः करोत् अथसतीच अथर्वांगिरसं
नामवेदम् १९ कृशाश्वस्य अर्चिर्धिषणेति द्वेभार्येतयोर्वंशमाह कृशाश्वइति २० २१ स्रपर्णाविनता अनूरु मरुणम् २२ रोहि-
ण्यामेव प्रेमाति शयेनान्यासामुपेक्षणात् कुपितस्य दक्षस्य शापान् यक्षग्रहादितः क्षयरोगपीडितः सन् तास्वनपत्योऽभूत्

प्रजापतेरंगिरसः स्वधापत्नीपितृन्पुत्रत्वेः करोत् अथर्वांगिरसंवेदं पुत्रत्वे चाकरोत्सती १९ कृशाश्वोऽर्चि
षिभार्यायां धूमकेशमजीजनत् धिषणायां वेदशिरो देवलं वयुनं मनुम् २० ताक्ष्यस्य विनताकडूः
पतंगीयामिनी इति पतंग्यसूतपतंगान्यामिनीशलभानथ २१ स्रपर्णाः सूतगरुडं साक्षाद्यज्ञो
शवाहनम् सूर्यसूतमनूरुचकडूनां गाननेकशः २२ कृत्तिकादीनि नक्षत्राणीदौः पत्यस्तु भारत
दक्षशापात्सोनेपत्यस्तासु यक्षग्रहादितः पुनः प्रसाद्यतं सोमः कलालभेक्षयेदिताः २३ शृणुना
मानिलोकानां मातृणां शंकराणि च अथ कश्यपपत्नीनां यत्यसूतमिदं जगत् २४ अदितिर्दितिर्द
नुः काष्ठा अरिष्टा सरसा इला सुनिः क्रोधवशात्ताम्रा सरभिः सरमातिभिः २५ तिमेर्यादोगणा आ
सन् श्वापदाः सरमासृताः सरभेर्महिषा गावो ये चान्ये द्विशफानृप २६ ताम्रायाः श्येनगृध्राद्यासु
नेरप्सरसां गणाः ददशूकादयः सपरिजन् क्रोधवशात्तजाः २७ इलायाभूरुहाः सर्वे यातुधाना
श्च सौरसाः अरिष्टायाश्च गंधर्वाः काष्ठाया द्विशफेतराः २८ सृतादनोरेकषष्टिस्तेषां प्राधानिकानृशृ
णु द्विसूधशिवरोऽरिष्टो हयग्रीवो विभावस्तः २९ अयो मुखः शंकुशिराः स्वर्भानुः कपिलोऽरुणः
पुलोमा वृषपर्वा च एकचक्रोऽनुतापनः ३०

नंदक्षं प्रसाद्य केवलं कलाएव लेभे न त्वपत्यानिकथं भूताः क्षये कृष्णा पक्षेदिताः खंडिताः सतीः पाठांतरे क्षये सति पुनरेदिता
स्तेनैव वर्धिताः सतीः २३ २४ २५ अत्यत्वेन स्रगमत्वाद्यथा यथं व्युत्क्रमेण तासां वंशानामाह तिमिरित्यादिना २६ २७
सौरसाः सूरसायाः पुत्राः प्राधानिकान् मुख्यान् दशशृणु २९ ३०

अ.
६

१९

नत्सुतः साध्यानां सुतः ७ ८ ९ वसोर्वशस्यभूयस्तादंते निर्देशः मेमत्तः १० अभिमतिर्नामपत्नीतस्याहर्षादयः पुत्राः ११ स
हम्भ आयुश्च पुरोजवश्च पुत्राः पुरः पुराणि १२ १३ स्कंदश्च कृतिका सुतोऽग्नेः पुत्रः षाण्मातुर इति अग्निभूरिति च प्रसिद्धेः ततः

विश्वेदेवास्तु विश्वाया अप्रजांस्तान्यचक्षते साध्योगणस्तु साध्याया अर्थसिद्धिस्तु तत्सुतः ७ मरु-
त्वांश्च जयंतश्च मरुत्वत्यांश्च भूवतुः जयंतो वासुदेवांश्च उपेन्द्र इति यं विदुः ८ मौहर्तिकादेव गणासु
हर्तायाश्च जज्ञिरे ये वै फलं प्रयच्छन्ति भूतानां स्वस्वकालजम् ९ संकल्पायाश्च संकल्पः कामः संक-
ल्पजस्मृतः वसवो षौ वसोः पुत्रास्ते षानामाग्निमेश्वरं १० द्रोणः प्राणो ध्रुवोर्कोऽग्निर्दोषो वसुर्विभावसुः
द्रोणस्याभिमतेः पत्न्या हर्षशोकभयादयः ११ प्राणस्योर्जस्वती भार्या सह आयुः पुरोजवः ध्रुवस्य
भार्या धरणि रसूतविविधाः पुरः १२ अर्कस्य वासना भार्या पुत्रास्तर्षादयः स्मृताः अग्रे भार्या च-
सो धारा पुत्राद्रविणकादयः १३ स्कंदश्च कृतिका पुत्रो ये विशारवादयस्ततः दोषस्य शर्वरी पुत्रः शि-
शुमारो हरः कल्पा १४ वसोरांगिरसी पुत्रा विश्वकर्म कृती पतिः ततो मनुश्चाक्षुषो भूद्विष्वेसाध्या
मनोः सुताः १५ विभावसोरसूतो षात्युष्टरो चिषमातृपम् पंचयामोऽथ भूतानि येन जायतिकर्म
सु १६ सरूपसूतभूतस्य भार्या रुद्राश्च कोटिशः रैवतोऽजो भवो भीमो वाम उग्रो वृषाकपिः १७
अजैकपादहिर्बुध्न्यो बहुरूपो महानिति रुद्रस्य पार्षदाश्चान्ये योराभूतविनायकाः १८

स्कंदात् १४ आकृती पतिः शिल्पाचार्यः ततो विश्वकर्मणः चाक्षुषो मत्तुरासीत् १५ विभावसोः उषानामाग्न्या अथ आ-
तपात् पंचयामो दिवसो जातः अत एव रात्रिस्त्रियामाप्रदोषप्रत्यूषयोर्दिवसस्यावयवत्वात् १६ भूतस्य द्वे भार्ये तयोर्वंश-
माह सरूपेति १७ महानित्येवमेकादशरूपस्य रुद्रस्य पार्षदाः प्रेतादयः अन्ये अन्यस्यांजाताः १८

भा. षट्ठा.

१८

अतस्त्वयाः स्माकमप्रियमेव कृतं तथाऽपि वयं न कुर्म इत्याह यदि त्वि कर्मसंधानां कर्ममर्यादानाम् कर्तुमंधानाभिति पाठे विप्रियं कर्तुमजानतामि
त्यर्थः दुः सहं यत्त्वं कृतवानसितन्यर्षितं सोढम् ४२ तथाऽपि तवाभद्रं भविष्यत्येवेत्याह तंतु कृतं न संतानच्छेदक यद्यस्मात् अभद्रं पुत्राणां
स्थानभ्रंशम् आचरः तत्तस्मान्न वलोकेषु भ्रमतः पदं स्थानं न भवेदिति मृदुच्छलेन शापः ४३ बाढं तथेति स्वीकृतवान् ईश्वरोऽपि प्रतिशप्तुं
समर्थः पितृतिक्षेपे सहैवेति यत् एतावानेव ४४ इति श्रीभागवते महापुराणे षष्ठस्कंधे दक्षनारदशापः पंचमोऽध्यायः ५

यन्नस्त्वं कर्मसंधानां साधूनां ग्रहमेधिनाम् कृतवानसि दुर्मर्षे विप्रियं तव मर्षितम् ४२ तंतु कृतं
न यन्नस्त्वमभद्रमचरः पुनः तस्मात्लोकेषु ते मृदु न भवेद्भ्रमतः पदम् ४३ श्रीशुक उवा-
च प्रतिजग्राह तद्बाढं नारदः साधुसंमतः एतावान्साधुवादो हिति त्वि क्षेते श्वरः स्वयम्
४४ इति श्रीभागवते महापुराणे षष्ठस्कंधे दक्षनारदशापः पंचमोऽध्यायः ५ श्री
शुक उवाच ततः प्राचेतसोऽसि क्रिया मनुनीतः स्वयं भुवा षष्टिं संजनयामास दुहितुः
पितृवत्सलाः १ दशधर्माय काये दौर्द्विषट्त्रिणवदत्तवान् भूतांगिरः कृशाश्वेभ्यो द्वे द्वे ताक्ष्याय च
पराः २ नामधेयान्यमुषां त्वं सापत्यानां च मे शृणु यासां प्रसूतिप्रसवैर्लोका आपूरितास्तथाः ३ भा
नुर्लंबा ककुभा मिर्विश्वासाध्यामरुक्षता वसुर्मुहूर्त्तसंकल्पाधर्मपत्यः सुतां ४ भानो-
स्तु देवऋषभ इंदु सेनस्ततो नृप विद्योत आसीलु बायास्ततश्च स्तनयिलवः ५ ककुभः संकटस्त
स्य कीटकस्तनयायतः भुवोर्दुर्गाणि जामेयः स्वर्गो नंदिस्ततो भवत् ६

शेदक्षेण सृष्ट्यां कन्याषष्ठां प्रकीर्तिताः पृ
थक्वंशायतो जातो विश्वरूपो दितेः सुतात् १ नारदा सुत्राणां नाशमाशंकमानो दुहितृर्जनयामास १ कायकश्च पायद्विषट्द्विगुणाः षट्द्वादशया सुताः
त्रयोदशेत्यर्थः इंदोः सोमाय त्रिणवससविंशतिम् ताक्ष्याय नामांतरं प्राप्ताय कश्यपायैव अपराः अवशिष्टाश्चतस्रः २ सापत्यानां मपत्य-
सहितानाम् मेमत्तः शृणु प्रसूतिप्रसवैः पुत्रपौत्रादिभिः ३ ४ ततो देवऋषभात् ५ यतः कीकरात् भवोर्दुर्गाणि दुर्गाभिमानिनो देवाः
जामेयः जाम्याः पुत्रः स्वर्गः ततः स्वर्गात् नंदिः पुत्रोऽभवदिति ६

अ०

५

१८

ननु संन्यासिनो भार्गः साधुरेव मोक्षहेतुत्वात्सत्यं ऋणत्रयापकरणं विना तु महाननर्थ एवेत्याह ऋणैरिति जायमानो वै ब्रह्मणास्त्रिभिर्ऋणैर्ऋणवान् जायते ब्रह्मचर्येण ऋषिभ्यो यज्ञेन देवेभ्यः प्रजया पितृभ्यः एषवा अनृणो यः पुत्रीयज्वा ब्रह्मचारी वासीदिति श्रुतेः ऋणैरमुक्तानाम् न मां मांसितानि विचारितानि कर्माणि यैः तेषां तावदृणविमोको नास्ति तदुत्तरकालभाविताच्च पुत्रोत्पादनयज्ञानुष्ठानयोरभावेन पितृदेवर्षिऋणात् विमुक्तिश्च नास्ति अतः हे पापविषयभोगत्यागात् इह लोके श्रेयसो विधातः कृतः मोक्षानधिकारित्वाच्च परलोकेऽपि श्रेयसो विधातः कृत इत्यर्थः तथा च मनुः ऋणानि त्रीण्यपाकृत्य मनो मोक्षे निवेशयेत् अनपाकृत्य मोक्षं तु सेवमानो ब्रजत्यध इति ३७ बालानां मतिं पुत्रादिविषयां भिनत्तीति तथा एवं निरनुक्रोशो निर्घृणः हरेर्य-

ऋणैश्च भिरमुक्तानाममांसांसितकर्मणाम् विधातः श्रेयसः पापलोकयोरुभयोः कृतः ३७ एवं निरनुक्रोशो बालानां मतिभिर्दुरैः पार्षदमध्ये चरसि यशोहानिरपत्रपः ३८ ननु भागवतानित्यं भूतानुग्रहकातराः ऋते त्वांसौ हृदयं वै वैरं कर्म वैरिणाम् ३९ नेत्यं पुंसां विरागः स्यात्तया केवलिनामृषा मन्यसे यद्युपशमं स्नेहपाशानि कृतं नम् ४० नानुभूय न जानाति पुमान् विषयतीक्ष्णताम् निर्विद्येत स्वयंतस्मान्न तथा भिन्नधाः परैः ४१

शोनाशकः सन्तत्पार्षदानां मध्ये कथंचरसि ३८ निर्लज्जत्वमेवाह नन्विति त्वामृते भागवताः सर्वे भूतानुग्रहपरवशाः तं भूतविप्रियं कुर्वन् कथं न लज्जस इति भावः ३९ ननु वैराग्यादुपशमः उपशमाच्च भूतस्नेहपाशच्छेदनं भवति न च विरक्तस्य ऋणत्रयापाकरणमावश्यकम् यदहरेव विरज्येत दहरेव प्रव्रजेत् यदि वेतरथा ब्रह्मचर्यादेव प्रव्रजेदित्यादि श्रुतेः अतो वैराग्योपदेशेन तेषां मयाऽनुग्रह एव कृत इति चेत्तत्राह नेति यद्यपि त्वमेवं मन्यसे तथाऽपि मृषा केवलिनो ज्ञानं विनाऽवधूतवेषणत्वा इत्थं मतिचालने कृतेऽपि पुंसां विरागो नैव स्यात् न च विरागं विनोपशमः न च तेन विना स्नेहपाशानि कृतं नमित्यर्थः ४० इत्थं विरागो न स्यादित्यत्र हेतुमाह नानुभूय अननुभूय विषयाणां तीक्ष्णतां दुःखहेतुत्वं न जानाति तस्माद्विषयानुभवेन तीक्ष्णत्वज्ञानात् ४१

भा.ष.टी.

१७

परमं ब्रह्म प्रणवं वक्ष्यमाणमंत्रं वा २६ इडस्पतिं वाचांमंत्राणां पतिं विष्णुमाराधयामासुः २७ विश्वं ह सत्त्वाश्रयाय परमहंसाय नमो
धीमहि २८ प्रति सर्गे धीर्येषां तान् वाचः कूटानि अदृष्टां तं भुव इत्यादीनि पूर्वोक्तानि प्राह २९ हे दाक्षायणाः संश्रूणुते त्यादिपुनरन्य
दपि प्राह निगममुपदेशम् अन्विच्छत अवलोकयत ३० प्रायणं प्रकृष्टमयनम् पुण्यमेव बंधुर्यस्य मरुद्भिर्भ्रातृवत्सलैर्देवैः ३१

तदुपस्पर्शनादेव विनिर्दृतमलारायाः जपंतो ब्रह्म परमं ते पुस्तत्र महत्तपः २६ अब्धक्षाः कति
चिन्मासान् कतिचिद्वायुभोजनाः आराधयन्मंत्रमिममभ्यस्यंत इडस्पतिम् २७ ओं नमो ना
रायणाय पुरुषाय महात्मने विश्वं ह सत्त्वाश्रयाय महाहंसाय धीमहि २८ इति तानपिरा-
जेंद्रप्रजसर्गधियो मुनिः उपेत्य नारदः प्राह वाचः कूटानि पूर्ववत् २९ दाक्षायणाः संश्रूणुत गद-
तो निगममम अन्विच्छतानुपदवीभ्रातृणां भ्रातृवत्सलाः ३० भ्रातृणां प्रायणं भ्राता योऽनु-
तिष्ठति धर्मवित् स पुण्यबंधुः पुरुषो मरुद्भिः सह मोदते ३१ एतावद् दत्त्वा प्रययौ नारदोऽमो
घदर्शनः तेऽपि चान्वगमन्मार्गं भ्रातृणामेव मारिष ३२ सधीचीनं प्रतीचीनं परस्यानुपथंगताः
नाद्यापिते निवर्तन्ते पश्चिमायामिनीरिव ३३ एतस्मिन् काल उत्पातान् बहून्पुत्रान् प्रजापतिः पूर्वं
वन्नारदकृतं पुत्रनाशमुपाशृणोत् ३४ चुक्रोध नारदायासौ पुत्रशोकविमूर्छितः देवर्षिमुपलभ्या
हरोषाद्दिस्फुरिताधरः ३५ दक्ष उवाच अहो असाधो साधूनां साधुलिंगेन न स्वया असा-
ध्वकार्यमर्भकाणां भिक्षोर्मार्गः प्रदर्शितः ३६

अमोघं दर्शनं यस्य हे मारिष आर्य ३२ सधीचीनं समीचीनं प्रतीचीनं प्रत्य-
गृह्णतिलभ्यम् अनुपथं अनुगुणं पंथानम् पश्चिमायामिनीर्गता रात्रय इव ३३ ३४ पुत्राणां पारमहंस्यनिष्ठासुपश्रुत्य दक्षोऽपि प्राय-
शो विरक्तः स्यादिति तदनुग्रहार्थं देवर्षिस्तस्यार्धगतस्तदा तमुपलभ्य दक्ष आह ३५ साधोरिव लिंगं वै षोडशस्य तेन लयानोऽस्मा
दायानामर्भकाणामसाधु अकारि कृतम् तदेवाह साधूनां स्वधर्मं प्रवृत्तानां भिक्षोर्यो मार्गः स प्रदर्शितः ३६ ७ ७

अ०

५

१७

कचिदंसमित्यस्यार्थमाह ऐश्वरमीश्वरमतिपादकम् विविक्तपदं विज्जडरूपं वस्तुनेति हंसपदव्याख्यातम् बंधमोक्षानुदर्शयतीति तथा अनेन
चित्राः कथायस्येति व्याख्यातम् तदुत्सृज्य अनभ्यस्य अज्ञाय अविदुषः असद्विर्बहिर्मुखैः १८ क्षौरपव्यमित्यस्यार्थमाह कालचक्रमिति भ
भिभ्रमणात्सकम् तीक्ष्णमिति निष्कर्षयदिति च क्षौरपव्यपदं व्याख्यातम् तद्वृथस्य अतएव फलस्य नित्यबुद्ध्या काम्य कर्मनिष्ठाने वैगुण्य-
बाहुल्यादसदिः १९ स्वपितुरादेशमित्यस्यार्थमाह शास्त्रस्य स्वपितुर्द्वितीयजन्महेतोः तदनु रूपाय निवृत्त्यनु रूपाय निवर्त्तकमादेशं योनवेदस

ऐश्वरं शास्त्रमुत्सृज्य बंधमोक्षानुदर्शनम् विविक्तपदमज्ञाय किमसत्कर्मभिर्भवेत् १८ कालचक्रं भ
मिस्तीक्ष्णं सर्वे निष्कर्षयज्जगत् स्वतंत्रमबुधस्येह किमसत्कर्मभिर्भवेत् १९ शास्त्रस्य पितुरादेशं
योनवेदनिवर्त्तकम् कथं तदनु रूपाय गुणविश्रंभ्युपक्रमेत् २० इति व्यवसिताराजन् हर्ष्यश्चा एकचे-
तसः प्रययुस्तं परिक्लृप्त्य पंथानमनिवर्त्तनम् २१ स्वरब्रह्मणि निर्भातहृषीकेशपदांबुजे अस्वंडचि
त्तमावेशय लोकाननुचरन्मुनिः २२ नाशं निशम्य पुत्राणां नारदाच्छीलशालिनाम् अन्वतप्यतः शोच
न्सप्रजस्तं शुचां पदम् २३ सभूयः पांचजन्यायामजेन परिसांत्वितः पुत्रानजनय हृक्षः सबला-
श्चान्सहस्रशः २४ तैः पिपित्रा समादिष्टाः प्रजासर्गे धृतव्रताः नारायणसंरोजमुपवसिद्धाः स्वपूर्वजाः २५

कथं गुणविश्रंभ्युपक्रमेत् २० इति व्यवसिताः एवं निश्चितवतः एकचेतसः ऐकमत्ययुक्ताः तं नारदं प्रदक्षिणीकृ-
मज्ञाने किमु कर्मभिः इति वाचः कूटसंग्रहस्य लोकः २० इति व्यवसिताः एवं निश्चितवतः एकचेतसः ऐकमत्ययुक्ताः तं नारदं प्रदक्षिणीकृ-
त्य अपुनरावृत्तिमार्गं प्रययुः २१ निर्भातः साक्षात्कृतो यो हृषीकेशस्तस्य पादांबुजे अनुचरत् अन्वचरदित्यर्थः २२ नाशम
दर्शनं स्वधर्मभ्रंशं वा शीलेन शालंते शोभंत इति तथा तेषाम् कोदक्षः सप्रजस्तं सत्पुत्रवत्त्वम् श्रुत्वां शोका नां स्थानम् २३
अजेन ब्रह्मणा सहस्रशः सहस्रसंख्यान् २४ २५

७७

७७

७७

७७

भा. ष. टी

एकपुरुषमित्यस्यार्थमाह एकएवेति तुर्यः सर्वसाक्षी स्वाश्रयः स्वाधारः अभवंनित्यमुक्तम् असद्गिरीश्वरासम्पत्तिः कर्मभिः
 १२ विलंचादृष्टनिर्गममित्यस्यार्थमाह पुमान् यद्गत्वा प्राप्य विलस्वर्गं पातालं गत इव नैवेति नावर्त्तते तत् प्रत्यक् धाम ज्योतिरूपं ब्रह्म-
 अविदः अविदुषः असद्गिर्नश्वरस्वर्गादिसाधनैः कर्मभिः १३ बहुरूपांस्त्रियमित्यस्यार्थमाह नानारूपेति स्वैरिणीपुंश्चलीववि-
 मोहकैः रजआदिगुणैरनिता तन्निष्ठा तस्या अवसानं विवेक मगतस्य अप्राप्तस्य असद्गिरशांतैः १४ पुमांसं पुंश्चलीपतिमित्यस्या-
 र्थमाह तस्याः संगेन भ्रंशितमैश्वर्यं स्वातंत्र्यस्य कुत्सिताभार्यायस्य तद्वत् तस्या गतीः स्रस्वदुःखलक्षणाः संसरंतं गच्छंतं जी-
 वमबुधस्य अजानतः असद्गिर्बुध्यविवेकप्राप्तैः १५ नदीसुभयतोवाहामित्यस्यार्थमाह सृष्ट्यप्ययौ करोतीत्युभयतः प्रवाहोद-

एकएवेश्वरस्तर्यो भूगवान् स्वाश्रयः परः तमदृष्ट्वाऽभवं पुंसः किमसत्कर्मभिर्भवेत् १२ पुमान्नैवे-
 तियद्गत्वा विलस्वर्गं गतो यथा प्रत्यग्धामाऽविद इह किमसत्कर्मभिर्भवेत् १३ नानारूपात्मनो-
 बुद्धिः स्वैरिणीव गुणान्विता तन्निष्ठामगतस्येह किमसत्कर्मभिर्भवेत् १४ तत्संगभ्रंशितमैश्वर्यं
 संसरंतं कुभार्यवत् तद्गतीरबुधस्येह किमसत्कर्मभिर्भवेत् १५ सृष्ट्यप्ययकरीमाया विला-
 कृतांतवेगिताम् मत्तस्यतामविज्ञस्य किमसत्कर्मभिर्भवेत् १६ पंचविंशतितत्त्वानां पुरुषोद्भुत
 दर्पणम् अध्यात्ममबुधस्येह किमसत्कर्मभिर्भवेत् १७

शितः वेलाकूलं प्रवाहपतितानां निर्गमस्थानं तपोवि-
 द्यादितस्यांते समीपे वेगितां निर्गमप्रतिबंधाय क्रोधाहंकारादिभिः कृतवेगाम् मत्तस्य तद्देहेन विवशस्य अतएव तां तथाभूतामवि-
 ज्ञस्य अविचारयत असद्गिर्मयिकैः यद्वा वेलाकूलं समुद्रस्य व्यवहारस्थानं तस्य समीपे समुद्रवृद्धिद्रासाभ्यां यथा उभयतो-
 तर्बहिः कृतवेगानदीभवति एवं समुद्रतुल्यस्य आत्मनो व्यवहारस्थानं देहे जन्ममरणादिभिः कृतवेगामित्यर्थः वेगिनीमिति
 पाठे वेगवतीम् १६ पंचमं चेत्त्यस्यार्थमाह पंचविंशतितत्त्वानां पुरुषोऽतर्यामी अद्भुतदर्पणमाश्चर्यरूप आश्रयः अध्यात्म-
 कार्यकारणसंघाताधिष्ठानं तमबुधस्य असद्गिः मिथ्यास्वातंत्र्यकृतैः १७

अ.
५

१६

तत्रप्रतीच्यांदिशि सिंधोर्नद्याः समुद्रस्य च यत्र संगमः तत्र स्थं नारायणसरो नाम तीर्थं प्रययुरित्यन्वयः समहत् अतिविस्तीर्णम्
 ३ विनिर्धृतो मल्लो रागादिर्यस्मात् स आशयो येषाम् ४ तान् शुद्धसत्तानपि पित्रा देशजाड्येन प्रजाविवृद्धये यत्तानुद्युक्तान् ददर्श
 ५ अहो मोक्षमार्गाधिकारिणः संत्येते प्रवृत्तिनिष्ठैः कर्मभिर्नश्येरन्ति तिरुपयातानि गूढार्थैर्वाक्यैरुपदिशति स्म तदाह उवा
 चेति चतुर्भिः पालकाः संतोऽपि बालिशा अज्ञाः यूयं कथं प्रजाः स्वक्षय्य बालका इति पाठे बालिशत्वे हेतुः ६ एक एव पुरुषो यस्मि
 न् तद्राष्ट्रमह चैत्यनुषंगः बिलं चेत्यादि द्वितीयां तानामविज्ञाय कथं सर्गं करिष्यथेति तृतीयेनान्वयः ७ पंचपंचानां पंचविंश

तत्र नारायणसरस्तीर्थं सिंधुसमुद्रयोः संगमो यत्र समहन्मुनि सिद्धनिषेवितं ३ तदुपस्पर्शनादेव विनि
 धृतमलाशयाः धर्मे पारमहंस्ये च प्रोत्सन्नमतयोऽप्युत ४ तेपिरेत एवोग्रं पित्रा देशेन यत्रिताः
 प्रजाविवृद्धये यत्तान् देवपिस्तान् ददर्श ५ उवाच चाथ हर्यश्वाः कथं स्वक्षय्य वै प्रजाः अहस्त्वांतं
 भवो यूयं बालिशा वत पालकाः ६ तथैकपुरुषं राष्ट्रं बिलिचाह ष्टनिर्गमम् बहुरूपास्त्रियं चापि पु
 मांसं पुंश्चलीपतिम् ७ नदीसु भयतो वाहो पंचपंचाद्रुतं गृहम् क्वचिद्वसं चित्रकथं क्षौरपव्यं स्वयं
 भ्रमि ८ कथं स्वपितुरादेशमविद्वांसो विपश्चितः अनुरूपमविज्ञाय अहो सर्गं करिष्यथ ९
 श्रीशुक उवाच तन्निशम्याथ हर्यश्वा औत्पत्तिकमनीषया वाचः कूटं तु देवर्षेः स्वयं वि
 ममृशुर्द्विधा १० भूः क्षेत्रं जीवसंज्ञं यदनादिनिजबंधनम् अहस्त्वातस्य निर्वाणं किमेतत्कर्मभिर्भवे
 त् ११ तेरुतं गृहम् क्षौरपव्यं क्षुरैः पविभिः वज्रैश्च निर्मितमिवातीक्ष्णं हटं चेत्यर्थः स्वयं स्वतंत्रं भ्रमिभ्रमणस्वभावम्

८ विपश्चितः सर्वज्ञस्य स्वपितुरादेशमात्मनोऽरूपमविद्वांसो जानंतः पूर्वोक्तं चैकपुरुषं राष्ट्रमित्याद्यविज्ञाय अहो कथं सर्गं करिष्य
 थेत्यन्वयः ९ वाचः कूटं परोक्षवादेनार्थान्तरमिव प्रतीयमानं वचनम् औत्पत्तिकी सहजामनीषा विचारशक्तिर्यस्यास्तया धिया
 स्वयमेव विममृशुः विचारितवंतः १० नारदीय दशवाक्यानां तैर्विमृश्य निणीतानर्थानाह दशभिः अहस्त्वांतं भुव इत्यत्र भूरा
 ऋथमाह भूरिति क्षेत्रं तच्च जीवसंज्ञं लिंगशरीरं यत् निजबंधनमात्मनो बंधकारणं जन्महेतुः अंतः शब्दार्थमाह तस्य
 जीवसंज्ञितस्य लिंगशरीरस्य निर्वाणं नाशमहस्त्वा असद्विर्मोक्षानुपयोगिभिः कर्मभिः किं भवेन्न किमपि ११ ५

भा. ष. टी.
१५

तपसः संज्ञानवृद्धिहेतुत्वं दर्शयितुं द्वितीयतृतीयोक्तमितिहासमाह चतुर्भिः अहमेवेति वस्त्वंतरव्यावृत्तिः आसमेवेति क्रियाऽंतरव्यावृत्तिः आंतरंग्राहकं बहिर्ग्राह्यम् संज्ञानमात्रं चैतन्यमात्रम् अव्यक्तमिन्द्रियवृत्तिभि रनभिव्यक्तम् अतएव प्रकृतमिव विश्वतः सर्वत्र ४७ गुणतो मायातः गुणमयो विग्रहो ब्रह्मांडम् ततः तदैव अजः अयोनिजः ४८ रिवलमसमर्थमिव ४९ मेमया तपतपे

अ.
४

अहमेवासमेवाग्नेनान्यत्किंचांतरंबहिः संज्ञानमात्रमव्यक्तं प्रकृतमिव विश्वतः ४७ मय्यनंतगुणोऽनंतैर्गुणतोगुणविग्रहः यदासीत्ततएवाद्यः स्वयंभूः समभूदजः ४८ सर्वेयदामहादेवो ममवीर्यो पट्टंहितः मैत्रे रिवलमिवात्मानमुद्यतः सर्गकर्मणि ४९ अथमेऽभिहितो देवस्तपोतप्यत दारुणम् नवविश्वसृजो युष्मान् यनादावसृजद्विभूः ५० एषापञ्चजनस्यांगदुहिता वै प्रजापतेः असिक्नी नामपत्नी त्वेप्रजेशप्रतिगृह्यताम् ५१ मिथुनव्यवायधर्मस्त्वंप्रजासर्गमिमं पुनः मिथुनव्यवायधर्मिण्यांभूरिशोभावयिष्यसि ५२ त्वतोऽधस्तात्प्रजाः सर्वा मिथुनीभूयमायया मदायया भविष्यंति हरिष्यंति च मे बलिम् ५३ श्रीशुक उवाच इत्युक्तामिषतस्तस्य भगवान् विश्वभावुनः स्वप्नोपलब्धाय इव तत्रैवांतर्दधे हरिः ५४ इति श्रीभागवते महापुराणे षष्ठस्कंधे चतुर्थोऽध्यायः ४ श्रीशुक उवाच तस्यां सपांचजन्यां वै विष्णुमायो पट्टंहितः हर्यश्वसंज्ञानयुतं पुत्रानजनयद्विभूः १ अपृथग् धर्मशीलास्ते सर्वे दाक्षायणा नृप पित्रा प्रोक्ताः प्रजासर्गप्रतीचीं प्रययुर्दिशम् २

व्यभिहितः सन् येन तपसा ५० संततिवृत्त्युपायमाह एषेति अंगहेदक्ष पंचजनारव्यस्य प्रजापतेः ५१ मिथुनस्य यो व्यवायोरतिः सरावधर्मो यस्य सत्त्वम् तथाभूतायां तस्याम् ५२ माययानिमित्तभूतयास्त्रिया सह मिथुनीभूय भविष्यंति पुत्रादिरूपेणोत्पत्स्यंते ५३ ५४ इति षष्ठेटीकायां चतुर्थोऽध्यायः ४ पंचमेनारदेनाथवाचकः कूटैस्तनाशितान् कृतानाकर्ण्य दक्षोऽमुं शशापेति निरूप्यते १ १ अपृथग् धर्मशीला एकाचारस्वभावाः २

१५

त्रैलोक्यमोहनं श्रीपुरुषोत्तमारव्यम् स्वरूपैर्लोकपालैः ३९ ४० ४१ आपूरितानिमनोद्वाराणि इंद्रियाणि तैर्यथा इन्द्रियो न
द्योनिर्झरैरपूर्यते तथा महानंदपूर्णत्वेनावृत्तिकृत्वा द्वागादीनां न किंचिद्वक्तुं शक्नोः भूदित्यर्थः यद्यसौ नावोचत् तथाऽपि चित्त
ज्ञ इदं वक्ष्यमाणमाह ४२ भावं भक्तिं गतः प्राप्तः ४३ यत्पतस्तेतपः अस्य विश्वस्य उद्दं हणं वृद्धिकरमतस्तेऽहं प्रीतः मत्पसो
लोकसमृद्धयर्थं त्वत्पतीतेः किं कारणं तत्राह ममेति भूतानां विभूतयः समृद्धयो भूया सरितियत् एष एव मम कामः अतो
मत्कामपूरणा देवाहं प्रीतोऽस्मीत्यर्थः ४४ भूतिविस्तारप्रयत्नश्च तवोचित एवेत्याह ब्रह्मेति भवंतः प्रजापतयः भूतेरुद्

त्रैलोक्यमोहनं रूपं विभूतिभवनेश्वरः वृत्तानां नंददायैः पार्षदैः स्वरूपैः ३९ स्तूयमानोऽ
नुगायद्भिः सिद्धगंधर्वचारणैः रूपतन्महदाश्चर्यं विचक्ष्यागतसाध्वसः ४० नमामदुःखदुर्मोहप्रह
षात्मा प्रजापतिः न किंचनोच्चारयितुमशक्तीत्ययामुदा ४१ आपूरितमनोद्वारैर्द्रुद्रिन्द्रियो न
झरैः तंतथाऽवनतं भक्तं प्रजाकामं प्रजापतिम् ४२ चित्तज्ञः सर्वभूतानां मिदमाह जनार्दनः ४३
श्रीभगवानुवाच प्राचेतस महाभाग संसिद्धस्तपसा भवान् यच्छ्रद्धयामत्परयामयि
भावं परंगतः ४३ प्रीतोऽहं ते प्रजानाथ यत्तेऽस्योद्दं हणं तपः ममैष कामो भूतानां यद्भूया सरिर्विभू
तयः ४४ ब्रह्माभवो भवंतश्च मनवो विबुधेश्वराः विभूतयो मम ह्येता भूतानां भूतिहेतवः ४५
तपो मे हृदयं ब्रह्म न तनुर्विद्या क्रिया कृतिः अंगानि क्रतवो जाता धर्म आत्माऽसवः सराः ४६

वस्य हेतवः ४५ विश्ववृद्धयर्थं न त्वत्तपसाऽहं प्रीत इत्युक्तं तदेव तपः स्तूयन् प्रसंगादन्यान्यपि लोकहृदिकराणि विद्यादीनि
स्तौति तपो यमनियमादिसहितं ध्यानं मे हृदयम् विद्यासांगमंत्रजपः साध्यानंतनोतीति तनुर्देहः क्रियाध्यानादिविषयः
पुं व्यापारो भावनाशब्दवाच्यस्तेन हि ध्यानादिकमाक्रियत इत्याकृतिः जाताः कृतिष्वनाः क्रतवो गानि शिरोवा एतद्यत्सव
र्ग्यः ग्रीवा उपसदश्चक्षुषी आज्यभागा वित्यादिश्रुतेः धर्मः कृत्वाद्यपूर्वः आत्मा मनः हृदयाश्च यत्वात् सरायज्ञभुजस्त एव अ
सवः प्राणाः संतर्पणीयत्वात् ४६

ननु दासीनस्य समस्य नमस्कारे को लाभस्तत्राह यदिति पादमूलभजतामनुग्रहार्थं प्राकृतनामरूपरहितोऽपि जन्मभिरवतारैर्विशुद्धोर्जितसत्त्वानिरूपाणि कर्मभिर्निर्मानि च यो भजे तत्कृतः भगवानचिंत्यैश्वर्यः समस्तं प्रसीदतु ३३ ननु त्वद्दृशाः सकामगणेशादीन् प्रार्थयन्ते त्वंतु तान् विहाय किमिति भगवंतमेव प्रार्थयसे तत्राह प्राकृतैरर्वाचीनैर्जनिपथैरुपासनामार्गैर्यथाशयंतं तद्दासनां तु सारेण यो देहगतोऽतर्थापीतत्तद्देवतारूपेण विविधो भ्राति यथा वायुः पार्थिवं चंपकादिगंधभेदमाश्रित्य नानागंधवान् विभातिरेणुगुणंधूसरत्वादिक माश्रित्य नानारूपवान् प्रतीयते तद्वत्तस्यैव तत्तद्देवतारूपेण फलदात्वात् सर्वेश्वर एव मम मनोरथसमस्त्यं करोतु किमंतर्गतं बहुभिर्देवतां तरैरित्यर्थः तदुक्तं गीतासु यो यो

योऽनुग्रहार्थं भजतां पादमूलमनामरूपो भगवाननंतः नामानिरूपाणि च जन्मकर्मभिर्भजे समस्तं परमः प्रसीदतु ३३ यः प्राकृतैर्जनिपथैर्जनानां यथाशयं देहगतो विभाति यथानिलः पार्थिवमाश्रितो गुणं स ईश्वरो मे कुरु तान् मनोरथम् ३४ श्रीशुक उवाच इति स्तुतः संस्तुवतः स तस्मिन् नयमर्षणे आविरासीत् कुरुश्रेष्ठ भगवान् भक्तवत्सलः ३५ कृतपादः स्रपणोऽसि प्रलंबाष्टमहाभुजः चक्रशंखाभिचर्मेषु धनुःपाशगदाधरः ३६ पीतवासा घनश्यामः प्रसन्नवदनक्षणाः वनमालानिवीतांगोलसच्छावत्सकौस्तुभः ३७ महाकिरीटकटकः स्फुरन्मकरकुंडलः कांच्यंगुलीयवलयनूपुरांगदभूषितः ३८

यांयांतनुं भक्तः श्रद्धयाऽर्चितुमिच्छति तस्य तस्याचलां श्रद्धांतामेव विदधास्य हम् सतया श्रद्धया युक्तस्तस्या राधनमीहते लभते च ततः कामान् मयैव विहितान् हितानिति ये यथा मां प्रपद्यन्ते तांस्तथैव भजाम्यहमिति चेति ३४ संस्तुवतो दक्षस्य भगवान् प्रत्यक्षो भूत् ३५ तं वर्णयतिसादृश्वतुर्भिः स्रपणस्यांसे स्तुधे कृतोपादौ येन प्रलंबाश्रमहाभुजा यस्य चक्राद्यशुधधरः ३६ प्रसन्नवदनमीक्षणो यस्य वनमालया निवीतकंठादिपादां व्यासमंगयस्य लसंतौ श्रीवत्सकौ स्तुभौ यस्य ३७ महांति किरीटकटकानियस्य स्फुरन्ती मकरकुंडलयस्य कांच्यादिभिर्विभूषितः वलयमत्रपादभूषणं द्रष्टव्यं कटकस्योक्तत्वात् ३८

तदेवंस्तुतोगुणस्वरूपत्वाभावमंगीकृत्य अनिरुक्तात्मशक्तिरित्यनेन द्योतितं मायया सर्ववान्यत्वेन विश्वरूपत्वमाह यस्मिन् अधिकारणेयतोऽ
पादानात् येन करणेन यस्य संबंधि यस्मै संप्रदानाय यदाप्सिततमं यः कर्त्ता कुरुते स तत्र कार्यते चान्येन प्रयोज्य कर्त्ता तद्ब्रूहेति प्रत्येकं संब
धः अत्र च सप्तभिर्न्यच्छब्दैः सप्तविभक्त्यर्थो दर्शिताः यथेति च क्रियाकारकसंबंधप्रकारवाचिना मव्ययानामर्थाः कुरुते कार्यते चेति स्वार्थप
रार्थक्रियाः न च सर्वेषां दर्शितः च शब्देन भावकर्मादिविहितप्रत्ययार्थाः संगृहीताः तद्ब्रूहेति कुतस्तत्राह तद्देतुस्तेषां कारणम् तत्कु
तः सर्वेभ्यः प्राक्सिद्धम् ननु ब्रह्मादयस्तद्देतवः श्रूयन्ते अवरेच दृश्यन्ते तत्कथं ब्रूहेति तद्देतुस्तत्राह परेषामवरेषां च हेतूनां परमं कारणम् ननु स
र्वकारणत्वे तस्य किं नाम सहकारि भवेत् तदानीमन्यस्याभावात् सत्यं निरपेक्षमेव तत्कारणमित्याह अनन्यत्वं विजातीयशून्यम् एकं स
जातीयशून्यं च तस्मै न मइत्युत्तरेणान्वयः ३० न चैवं चेद्विश्वस्य हेतुस्तर्हि न कदाचिदनीदृशं जगदिति वदंतो मीमांसकाः कुतोऽत्र विव

यस्मिन् न्यतो येन च यस्य यस्मै यद्यो यथा कुरुते कार्यते च परावरेषां परमं प्राक्सिद्धं तद्ब्रूहेति तद्देतुर्न
न्यदेकम् ३० यच्छक्तयो वदतां वादिनां वैविवादसंवादभुवो भवन्ति कुर्वन्ति चेषां मुहुर्माह तस्मै
नमो नंत गुणाय भूमे ३१ अस्तीति नास्तीति च वस्तुनिष्ठयोरेकस्थयोर्भिन्नविरुद्धधर्मयोः अवक्षि
तं किंच न योगसारव्ययोः समं परं त्वनुकूलं बृहत्तत् ३२

दंतैर्नैश्चान्ये स्वभाववादिनः संवदन्ते ते च ते च तत्त्वविद्भिर्बो
धिता अपि कुतः पुनः पुनर्मुत्थंति तत्राह यस्य माया विद्याद्याः शक्तयो विवादस्य कचित्संवादस्य सुवः स्थानानि भवन्ति तस्मै नमः ३१ न
नु किंतद्ब्रूयस्य शक्तयो विवादादिभुवो भवन्ति तत्राह अस्तीति योगउपासनाशास्त्रम् तत्राह विराट् रूपेणोपासनायां पातालपान
दादिकमस्तीत्युपास्यत्वेन विधीयते नास्तीति सांख्यज्ञानशास्त्रम् तत्र त्वपाणिपादः अचक्षुरश्रोत्रमिति च पादादिनास्तीति निषिध्य
ते तयो र्योगसारव्ययोर्यत्किंचित्सममनुवर्त्तमानमवेक्षितं प्रतीतं तद्ब्रूहेति ब्रह्मविवादास्पदं ब्रूहेत्यर्थः विवादं स्फुटयति भिन्नौ अस्ति
नास्तीत्येवंभूतौ विरुद्धौ धर्मौ ययोः तयोर्भिन्नविषयत्वेऽपि विरोधो न स्यादित्येकस्थयोरित्युक्तमेकविषययोः कुतः वस्तुनिष्ठयोः
पादादिविधिप्रतिषेधयोरेकवस्तुनिष्ठत्वात् समत्वे हेतुः परम् हियतः विधिप्रतिषेधयोरविषयस्तयोः पादादिविषयत्वात् तथा तर्हि अविष
यस्य सद्भावे किं प्रमाणं तदाह अनुकूलमधिष्ठानं विना पादादिकल्पनाज्योगात् अवधिं विना तन्निषेधायोगाच्च तयोरुपपादकत्वेन सिद्धमित्य
र्थः तस्मै नम इति पूर्वस्यानुपगः ३२

अदृष्टधामत्वमुक्तासप्रकाशत्वात् यदा मनस उपरामः समाधिर्न तु कषु सा विवलयः न च जाग्रत्स्वप्रयोरिव विक्षेपः तदा ह नाम रूपे रूपेते ये
न तच्चथा तस्य उपरामे हेतुः दृष्टं दर्शनं स्मृतिश्च तयोः संप्रमोषान्नाशात् तदायः केवलेन स्वरूपज्ञानेन प्रतीयते तस्मै हंसाय शुद्धाय शुचि शुद्धं
मनः सद्यप्रतीतिस्थानं यस्य तस्मै नमः २६ एवं भूतः केषां प्रतीयत इत्यपेक्षायामाह मनीषिण इति द्वाभ्याम् विवेकिनो यं निष्कर्षंति विवि
च्यध्यायंति सनिर्वाणस्रग्वानुभूतिर्मम प्रसीदतामिति द्वयोरन्वयः एवं निष्कर्षतां प्रतीयत इति भावः किमिति निष्कर्षंति स्वशक्तिभिर्गु
टमप्रकाशमानम् कतिभिर्नवभिः पुनश्च त्रिवृद्धिः त्रिगुणाभिः सप्तविंशत्युपाधिभिर्गूढमष्टाविंशं निष्कर्षंतीत्यर्थः यद्वा नवभिः प्रकृ
तिपुरुषमहदहंकारपञ्चतन्मात्ररूपाभिः त्रिवृद्धिः त्रिगुणात्मिकाभिः चकारात्पोडशविकाररूपाभिश्च कथं भूतं निष्कर्षंति मनीषयाः
तर्ह्येदिसंनिवेशितं निश्चलीकृतम् पाञ्चदश्यं पञ्चदशसामिधेनीमंत्रैः प्रकाश्यम् अलौकिकं वह्निमिवाहंकारास्य दादात्मनोऽन्यपरं

यदोपरामो मनसो नाम रूप रूपस्य दृष्टस्मृतिसंप्रमोषात् युज्यते केवलयास्वसंस्थया हंसाय तस्मै शक्ति
सद्यननमः २६ मनीषिणोऽतर्ह्येदिसंनिवेशितं स्वशक्तिभिर्नवभिश्च त्रिवृद्धिः वह्नियथा दारुणि पाञ्च
दश्यं मनीषयानिष्कर्षंति गूढम् २७ सर्वममाशेषविशेषमायानिषेधनिर्वाणस्रग्वानुभूतिः स सर्व
नामासच्च विश्वरूपः प्रसीदतामनिरुक्तात्मशक्तिः यद्यनिरुक्तं वचसानिरूपितं धियाक्षुभिर्वा मनसा
वा तयस्य माभूत्स्वरूपगुणरूपवृद्धितसर्वगुणापायविसर्गलक्षणः २९

मात्मानं निष्कर्षंतीत्यर्थः २७ अशेषाविशेषायस्यास्तस्यामायायाः निषेधेन निर्वाणस्रगे अनुभूतिर्यस्य अप्रसक्तनिषेधासंभवात् प्रसा
क्तिमाह स एव सर्वनामास एव विश्वरूप इति तद्रूपत्वेऽपि वास्तवत्वाभावा निषेधः संभवतीत्याह अनिरुक्ता आत्मनि शक्तिर्मायायस्य
सः २८ ननु यदि केवलयास्वसंस्थया प्रतीयते तर्हि सर्वनामत्वं विश्वरूपत्वं चानुपपन्नं वागाद्यगोचरत्वादित्याशंक्य सर्वैर्नामभिर्वाच्यं प्रत्य
क्षादिदृश्यं च तस्य स्वरूपं वस्तुतो माभूत् तथाऽपि मायया घटत इति श्लोकत्रयेणोपपादयन्मम स्मरोति यद्यदिति यद्यद्वचसानिरुक्तमभि
हितं धियानिरूपितं व्यवसितमक्षभिर्वा इन्द्रियैर्निरूपितं गूढं तन्मुत अपि मनसाऽपि निरूपितं संकल्पितं यस्य स्वप्रकाशत्वं तस्य तत्स्वरूपं माभूत्
स्वरूपत्वाभावे हेतुः हियस्मात्तद्गुणानामेव रूपम् पाशं तरे गुणैर्वर्द्धितम् सतु गुणव्यतिरिक्तः यतो गुणानामपायविसर्गाभ्यां प्रलयोत्पत्तिभ्यां ल
क्ष्यत इति तथा चेतनाधिष्ठानं विना तयोरसंभवात् यदा यस्य स्वरूपं माभूत् न भवति तस्मै नम इति तृतीयेनान्वयः २९ ७

प्रजापतिर्दक्षः १९ अहं हितमसंवृद्धम् विंध्यस्यपादानुसन्निहितपर्वतान् २० २१ हंसगुह्यारख्येनस्तोत्रेणकस्यदक्षस्य २२ परायसर्वोत्तमायनमो
दधेनमनंकरोमि परत्वेहेतुः अवितथा अनुभूतिश्चिच्छक्तिर्यस्य अतो गुणत्रयाभासो जीवो निमित्तं माया च तयोर्बन्धवेनियंत्रे एवमपि गुणे
सुतत्त्वबुद्धिर्येषां तैर्जीवैरदृष्टं धामस्वरूपं यस्य तत्र हेतुः निवृत्तं मानं यस्मात् पाठांतरे निरस्तमानमवधिश्च यस्मात् तर्हि कथं तस्य सिद्धि
रत आह स्वयं भुवे स्वप्रकाशाय २३ अदृष्टं धाम त्वंदर्शयन्नाह नेति पुरुषसखा जीवः अस्मिन् पुरे देहे वसन्नपि अत्रैव संवसतः सरस्वत्यस्य

मनसैवास्तृजत्पूर्वप्रजापतिरिमाः प्रजाः देवास्तरमनुष्यादीन् भस्थलजलौकसः १९ तमहं हितमालो
क्यप्रजासर्गप्रजापतिः विंध्यपादानुपवज्य सोऽचरत्तदुष्करंतपः २० तत्रायमर्षणं नाम तीर्थपापहरं परम् ३
पस्पृश्यानुसवनं तपसाऽतोषयद्हरिम् २१ अस्तौ षीद्वसगुह्येन भगवंतमधोक्षजम् तुभ्यंतदभिधा-
स्यामि कस्यातुष्यद्यतो हरिः २२ प्रजापतिरुवाच नमः परायावितथानुभूतये गुणत्रया
भासनिमित्तबन्धवे अदृष्टं धाम्ने गुणतत्त्वबुद्धिभिर्निवृत्तमानाय दधे स्वयं भुवे २३ नयस्य सरस्व्यं पु
रुषोऽवैति सरस्व्युः सरवा वसन् संवसतः पुरेऽस्मिन् गुणो यथा गुणिनो व्यक्तदृष्टेस्तस्मै महेशाय नमस्क
रोमि २४ देहोऽसवोऽस्मा मनवो भूतमात्रा नात्मानमन्यं च विदुः परं यत् सर्वं पुमान् वेदगुणांश्च त-
ज्ज्ञानवेदसर्वज्ञमनंतमीडे २५

सरस्वकरणं प्रवर्तकादिकं नावैति न जानाति तस्मै कुतः व्यक्तदृष्टेः प्रपंचदृष्टः न हि दृष्टादृश्यो भव
तीति प्रथमांतपादे व्यक्ते प्रपंच एव दृष्टिर्यस्य सः गुणो विषयो गुणिनो विषयिण इन्द्रियादेः सरस्व्यं प्रकाशकत्वं यथानवेति तद्वत् २४ ननु गु-
णोजडत्वात् न जानाति जीवस्तचेतनः किमिति न जानाति अत आह देह इति देहश्चासवश्च प्राणा अक्षाणीन्द्रियाणि मनवश्च अंतः करणानि भू-
तानि च मात्राश्च तन्मात्राणि आत्मानं स्वरूपं दृश्यमन्यमिन्द्रियवर्गेतयोः परं देवतावर्गे च न विदुः पुमान् जीवस्तु सर्वमेतन्नयं वेदगुणां
श्च तन्मूलभूतान् वेदतज्ज्ञोऽपि सन्नयं सर्वज्ञं न वेद तमनंतमीडे स्तोमि २५

प्रजापतीनां तद्द्रव्यभोज्यदाहो नुचित इत्याह अतो इति त्रिभिः र्जिभ्यश्च मिषमन्त्रम् ८ अचराः फलाद्याः अपदाः तृणाद्याः अहस्ताः पश्वाद्याः
चतुष्पदो मेषाद्याः ९ १० अतः आतिष्ठत आश्रयत सतां मार्गमुपशमं पित्रादिभिर्जुष्टम् ११ प्रजानां प्रजापतिरेव बंधुरतस्तज्जीविकानां
शोनकर्तव्य इति दृष्टान्तपंचकेनाह तौ कानां बालानां मातापितरौ अजानां ज्ञानदो बुध एव संहृत् १२ ईश्वराधिष्ठानत्वाच्च भूतदोहोनयु-

अहो प्रजापतिपतिर्भगवान् हरिरव्ययः वनस्पतीनोषधीश्च ससर्जो र्जिभिषं विष्णुः ८ अन्नचराणाम्
चरात्तृपदः पादचारिणाम् अहस्ताहस्तयुक्तानां द्विपदा च चतुष्पदः ९ यूयं च पित्राः त्वादिष्टा देव
देवेन चानघाः प्रजासर्गाय हि कथं वृक्षां निर्देगधुमहेय १० आतिष्ठत सतां मार्गं कोपयच्छत दीपि
तम् पित्रापितामहेनापि जुष्टवः प्रपितामहेः ११ तौ कानां पितरौ बंधुर्दृशः पक्ष्मस्त्रियाः पतिः प-
तिः प्रजानां भिक्षुणो गृह्यज्ञानां बुधः संहृत् १२ अंतर्देहेषु भूतानां मात्मा स्ते हरिरीश्वरः सर्वे त
द्विष्णयमीक्ष्य भ्रमं वस्तापितो ह्यसौ १३ यः समुत्पतितं देहं आकाशात् नान्यमुत्त्वणम् आत्म
जिज्ञासया यच्छेत्स गुणानतिवर्त्तते १४ अलंदग्धेर्दुर्मदानैः शिवलानां शिवमस्तवः वासीद्विषावरा-
कन्यापत्नीत्वे प्रतिगृह्यताम् १५ इत्यामं च्यवरारोहं कन्यामाप्सरसीं नृप सोमो राजाय यो दत्त्वा ते धर्म-
णोपयेमिरे १६ तेभ्यस्तस्यासमभवद्दक्षः प्राचेतसः किल यस्य प्रजाविसर्गेण लोका आपूरितास्त्रयः
१७ यथा ससर्ज भूतानि दक्षो दुहितृवत्सलः रेतसामनसा चैव तन्ममावहितः शृणु १८

क्त इत्याह अंतर्देहेष्विति वोयुष्माभिः १३ आकाशाद्देहे समुत्पतितमाकस्मिकमित्यर्थः आत्मविचारेण नियच्छेत् १४ शिवलानां
शेषाणां वोयुष्माकंच शिवमस्तं वृक्षरक्षणार्थं तदीयां कन्यां ददाति वासीद्विषैः पालिता १५ आमं च्यसां त्वयित्वा आप्सरसीं अ-
प्सरसः प्रमृष्टा चायाः कृताम् १६ १७ दुहितृवत्सल इति तस्य कन्यावंश एवेत्युक्तम् मम मत्तः १८

कुंभसंभवोऽगस्त्यो मलयपर्वते आसीनोऽव्यग्रो हरिर्मर्चयन् पुनः पुनः विश्वसार्थं हरेः पादौ स्पृशन्नित्यर्थः ३५ इति श्रीभागवते षष्ठस्कंधे टीकायां तृतीयोऽध्यायः ३ चतुर्थो दिविभिर्विश्वरूपजन्मविवक्षया प्रचेतः सतदक्षस्य वंशस्तावत्प्रतन्यते १ चतुर्थे तु प्रजासृष्टे दक्षे पाराधनं हरेः तपसा हंसगुह्यारव्यस्तोत्रेण च निरूप्यते २ प्रसक्तानुप्रसक्तेन स्वायंभुवस्ततान्वये नामप्रभावमाकर्ण्य वंशव्यासं बुभुक्षते ३ देवासुरेति द्वाभ्याम् सामासिकः संक्षिप्तोऽयः प्रोक्तस्तृतीयस्कंधे १ व्यासं विस्तारम् ते च ततः यथाशक्त्या यथासं स र्जतां शक्तिं तत्प्रकारं च-

इति हासमिमं गुह्यं भगवान् कुंभसंभवः कथयामास मलय आसीनो हरिर्मर्चयन् ३५ इति श्रीभागवते महापुराणे षष्ठस्कंधे तृतीयोऽध्यायः ३ राजोवाच देवास्मरन् नृणां सर्गो नागानां मृगपक्षिणां सामासिकस्त्वया प्रोक्तो यस्तु स्वायंभुवैतरे १ तस्यैव व्यासमिच्छामि ज्ञातुं ते भगवन् यथा अनुसर्गं यथाशक्त्या ससर्ज भगवान्परः २ सूत उवाच इति संप्रश्नमाकर्ण्य राजर्षेर्बादरायणः प्रतिनृद्य महायोगी जगाद मुनिसत्तमः ३ श्रीशुक उवाच यदा प्रचेतसः पुत्रा दश प्राचीन बर्हिषः अंतः समुद्रादुन्मन्नाददृशुर्गार्दुमैर्हताम् ४ दुर्मेभ्यः कुत्थ्यमानास्ते तपो दीपितमन्यवः सुखतो वायुमग्निं च ससृजुस्तद्विधक्षया ५ ताभ्यां निर्दत्तमानां स्तानुपलभ्य कुरुदूह राजोवाच महानुसोमो मन्युं प्रशमयन्निव ६ मादुर्मेभ्यो महाभागा दीनेभ्यो द्रोणमुहर्हथ विवर्द्धयिष्वोयूयं प्रजानां पतयः स्मृताः ७

ज्ञातुमिच्छामि अनुसर्गमनुवृत्तं सर्गम् २३ दक्षादिरूपेण ससर्जेति वक्तुं दक्षजन्मप्रकारमाह यदेति प्राचीन बर्हिषः पुत्राय दामसुद्रमध्यादुन्मन्ना निर्गताः तदा गां पृथिवीं दुर्मेर्हतां ददृशुः ४ नारदोपदेशतः प्राचीन बर्हिषो निवृत्त्या अराजके सति कृष्याद्यभावात् तपसा दीपितो मन्युर्येषां ते तेषां दुर्माणां दग्धुमिच्छया ५ ताभ्यां वायुमग्निभ्यां दत्तमानां स्तान् दुर्मान् वनस्पतीनां राजा सोम उवाच ६ मादुर्मेभ्य इति नवभिः हे महाभागाः विवर्द्धयिष्वः विशेषेण वर्द्धयितुमिच्छवः ७

भा० ष० टी०
११

किंच जिह्वेत्यादियद्येषां जिह्वेत्याद्यन्वयः न कृतं विष्णुकृत्यं भगवद्भक्तैः २९ भगवन्तं क्षमापयति तदिति अयं भावः नः स्वपुरुषैरस्मादी-
यत्वेन स्थितैः स्वीयैरेव पुरुषैर्यद्यस्मादसत् अन्याय्यं कृतम् तत्तस्मात्स्वयमेव क्षम्यतां सहताम् स्वानां स्वीयानां भक्तानां नः अस्माकं न
विदुषां अज्ञानामहोगरीयसितस्मिन् सांतिर्युक्तैव महदिति पाठे स्वीयानां माहात्म्यमविदुषां नः क्षमां करोत्वित्यर्थः ३० तस्मादित्यादिशुको-
क्तिः जगतोऽपि मंगलरूपम् ३१ एकांतिकत्वमेवाह शृण्वतामिति व्रतादिभिस्तथा न शक्येत् ३२ एतदुपपादयति कृष्णांश्चिपद्ययोर्मधु-

जिह्वानवक्ति भगवद्गुणनामधेयं चेत् श्रवणस्मरतितत्त्वरणारविंदम् कृष्णाय नो नमति यच्छिर एकदाऽपि-
तानानयध्वमसतोऽकृतविष्णुकृत्यान् २९ तत्सम्यक्तां स भगवान्पुरुषः पुराणो नारायणः स्वपुरुषैर्यद-
सूक्तं नः स्वानामहो न विदुषां रचितां जलीनां सांतिर्गरीयसि नमः पुरुषाय भूम्ने ३० तस्मात्संकी-
र्त्तनं विष्णोर्जगन्मंगलमहं सौम् महतामपि कौरव्यवित्थैकांतिकनिष्कृतम् ३१ शृण्वतां गृणतां वी-
र्याण्युद्दामानिहरेर्मुहुः यथा सृजातया भक्त्या शक्येन्नात्मा व्रतादिभिः ३२ कृष्णांश्चिपद्यमधुलिह-
न पुनर्विस्मृमायागुणेषु रमते व्रजिनावहेषु अन्यस्त्वं कामहत आत्मरजः प्रमार्ष्टुमीहेतकमयत एव
रजः पुनः स्यात् ३३ इत्थं स्वभर्तृगदितं भगवन्महत्वं संस्मृत्य विस्मितधियो यम किंकरास्ते नैवा-
च्युताश्च यजनं प्रतिशंकमाना द्रष्टुं चाबिभ्यतिततः प्रभृतिस्मराजन ३४

लेटि आस्वादयतीति तथा मधुलिहतीति मधुलिह अतितुच्छत्वेन विस्मृष्टाये मायागुणाः विषयास्तेषु पुनर्न रमते अस्तु तन्मा स्वादुरहि-
तः अतएव कामाभिभूतः सन्नात्यनोरजः पापं प्रमार्ष्टुमपि कर्मैव प्रायश्चित्तरूपमीहेत यतः कर्मणः पुनरपि रजः पापं स्यादेव कुंजर-
शौचवत् सन्त्वशोधकत्वाभावात् ३३ नैव विस्मितधियो बभूवुः किंतु सत्यमुक्तमित्येव मे निरे ततः प्रभृतिप्रतिशंकमानाः अस्मान्
वैषह्न्यादिति शंकां वहंतः तं द्रष्टुमपि बिभ्यति स्म पाठांतरे तु विस्मितधियो जाताः ते च ततः प्रभृतिबिभ्यति स्मेत्यर्थः ३४

यन्मूलकं तर्हि द्वादशाब्दादिस्मरणमिति तत्राह प्रायेणेति महाजनो मन्त्रादिः अयं भावः यथा मृतसंजीवनौषधिमजानं तो वैद्यारोग
निर्हरणाय त्रिकटुकनिंबादीनि स्मरन्ति तथा स्वयंभुशंभुप्रमुखद्वादशव्यतिरेकेणायं महाजनोऽतिगुह्यमिदं ज्ञात्वा द्वादशाब्दादिकं
स्मरतीति किंच मायया देव्या अलं विमोहितमतिरयं जनः मधुमधुरं यथा भवत्येवं पुष्पितायां पुष्पस्थानीयैरर्थवादैर्मनोहरायां त्र
य्यां जडीकृता अभिनिविष्टमतिर्यस्य अतो महत्येव कर्मणि श्रद्धया युज्यमानो नाल्पे प्रवर्त्तते दृश्यते हि प्राकृतस्य लोकस्य महतिर्म
त्रादौ श्रद्धा अल्पे चाश्रद्धा तस्मादस्य ग्राहको नास्तीति तैर्नोक्तम् यद्वा स्वाधीनः सिंहोऽस्येतावता श्वसृगालादिनिवारणाय तं

प्रायेण वेदतदिदं न महाजनोऽयं देव्या विमोहितमतिर्बतमायया लम् त्रय्यां जडीकृतमतिर्मधुपुष्पिता
यां वैतानिके महति कर्मणि युज्यमानः २५ एवं विमृश्य स्रद्धया भगवत्यनंते सर्वात्मना विदधते रव-
लुभावयोगम् तैर्मेनदंडमहं त्यथयद्यमीषां स्यात्पातकं तदपि हल्युरुगायवादः २६ ते देवसिद्धपरिगी-
तपवित्रगाथाः साधवः समदृशो भगवत्प्रपन्नाः तान्नोपसीदत हरेर्गदयाऽभिगुप्तान् नैषां वयं न च
वयः प्रभवामदंडे २७ तानानुयध्वमसतो विमुखान् मुकुंदपादारविंदमकरंदरसादजस्त्रम् निष्किं-
चिनैः परमहंसकुलैरसजैर्जुष्टात् गृहे निरयवर्त्मनि बद्धतृष्णान् २८

यथानप्रयुज्यंते तथाऽतितृच्छत्वात्पापस्य न तन्निरसनाय परममंगलं हरेर्नामस्मरन्ति यद्वा नाममाहात्म्यज्ञाने सर्वमुक्तिप्रसंगादित्येषादि
कृग्रंथविस्तरमयात्तु नातिप्रपंच्यते २५ भावयोगं भक्तियोगम् अमीषां पातकं न स्यादेव यदि स्यादुरुगायस्य वादः कीर्त्तनम् २६
ते देवधर्मतत्त्वं निष्पत्त्या ननु शास्ति तदिति ये भगवंतं प्रपन्नाः ते देवैः सिद्धैश्च परिगीतपवित्रगाथाः वर्णितपवित्रकथाः अ-
तस्तान्नोपसीदत तत्समीपमपि न गच्छत वयः कालोऽपि न प्रभवति २७ केतर्हि दंडार्थमानेया इत्यत्राह तानिति द्वाप्याम् अस-
तः दुष्टान् तानेवाह मुकुंदपादारविंदयोर्धोमकरंदरूपोरसस्तस्मादिमुखान् कथं भूतात् निष्किंचिनैरजस्त्रं जुष्टात् तेषां ज्ञापक-
माह निरयवर्त्मनि स्वधर्मशून्ये गृहे बद्धा तृष्णा ये स्तान् २८

ननु केचिन्मज्जनंति तस्य सत्त्वे किं प्रमाणं तत्राह स्वयंभूरिति कुमारः सनत्कुमारः वयमित्यात्मानमेव बहुमन्यमानो निर्दिशति २० हे भगवतः २१
तमेव धर्ममाह एतावानिति २२ नचात्र प्रमाणं वक्तव्यं दृष्ट्वा दित्याह नामोच्चारणेति येनैव केवलेन सह दुष्चारितेन २३ ननु नामाभासेन
कथं सर्वपापक्षयः स्यात् श्रद्धाभक्त्या रत्नादेरपि विधानात् तथा हि सायं प्रातर्गृणन् भक्त्या दुःखग्रामादिमुच्यत इति अनुदिनमिदमादरेण-
शृण्वन्निति श्रवणं कीर्तनं ध्यानं हरेरदुतकर्मणः जन्मकर्मणानां च तदर्थं ॥ खिलचेष्टितमित्याद्यस्मिन्नेव पुराणे तत्र तत्र पठ्यते पुराणांतरे
च पापक्षयश्च भवति स्मरतां तमहर्निशमिति अत्रैव च तस्मात्संकीर्तनं विष्णोर्जगन्मंगलमहं साम् महतामपि कौरव्यविस्थैकांतिकनिष्कृत

स्वयंभूर्नारदः शंभुः कुमारः कपिलो मनुः प्रह्लादो जनको भीष्मो बलिवैद्यासकिर्वयम् २० द्वादशैते वि-
जानीमो धर्मभागवतभगवतः गुह्यं विशुद्धं दुर्बोधं यज्ञात्मा मृतमश्नुते २१ एतावानेव लोके ॥ स्मिन् पुं
सां धर्मः परः स्मृतः भक्तियोगो भगवति तन्नामग्रहणादिभिः २२ नामोच्चारणमाहात्म्यं हरेः पश्य
तपुत्रकाः अजामिलोऽपि येनैव मृत्युपाशादमुच्यत २३ एतावताऽलमघनिर्हरणाय पुंसां स
कीर्तनं भगवतो गुणकर्मनाम्नाम् विक्रुश्य पुत्रमघवान् यदजामिलोऽपि नारायणेति श्रियमाण इत्याय-
मुक्तिम् २४

मित्यादिना सम्यक् कीर्तनादेव मन्यते किंच तथा सति किमिति मन्वादयो द्वादशाब्दादिनिस्मरेणुः तस्मादिदमनुपप-
न्नमिव तत्राह एतावतेति भगवतो गुणानां कर्मणां च नाम्नां च सम्यक् कीर्तनमिति यत् एतावता पुंसां मघनिर्हरणाय पापक्षयमात्राय अ-
लमुपयोगो नास्ति अलंशब्दोऽत्र वारणे यथा हा मरसिंहः अलं भूषणपर्याप्तिशक्तिवारणवाचकमिति उपयोगाभावमेवाहं अजामि-
लो महापातक्यपि नारायणेति विक्रुश्य न तु सम्यक् कीर्तयित्वा तच्च पुत्रं विक्रुश्य न तु हरिम् अघवान् अशक्तचिरपिश्रियमाणोऽस्व-
स्थचित्तोऽपि मुक्तिमवाप नत्वघनिर्हरणमात्रमतो नामाभासेनापि सर्वपापक्षय इत्येव तत्त्वमाहुंति श्रद्धादिविधयस्तु पापवास-
नाक्षयार्था इत्युक्तमेव हरेर्गुणानुवादः खलु सत्त्वभावन इत्यत्र २४

एतत्संप्रचयति ब्राह्मणादिनामभिर्वाचिनिजायां तं त्यां दामन्यां जनान् यो बध्नाति दामभिर्गाः बलीवर्हो निवत इमे जीवाः नाम कर्मभिर्निबन्धैर्बद्धाः य-
स्मै बलिं वहंति यदधीनाः कर्मकुर्वन्तीत्यर्थः १३ यस्य च लीलादुर्विभाष्येत्याह अहमिति द्वाभ्याम् १४ न स्पृष्टं रजस्तमश्च येः ईहितमभिप्रेतं चे-
दितं वानविदुः स्पृष्टमायाः मायया स्पृष्टाः ततस्तेभ्योऽन्येन विदुरिति किंपुनर्वक्तव्यम् १५ तन्मायया विमोहितत्वान्न जानंतीत्युक्तमविष-
यत्वाच्च तस्येत्याह यमिति गोभिरिन्द्रियैर्हृदा चित्तेन न विचक्षते न पश्यंति यद्वाच्चाऽनस्युदितं यन्मनो न मतुत इत्यादि श्रुतेः आत्मानां जीवा-

योनामभिर्वाचिजनान् निजायां बध्नाति तं त्यामिव दामभिर्गाः यस्मै बलिं तदमेनाम कर्मनिबन्ध बद्धाश्च-
किता वहंति १३ अहं महेन्द्रो निर्ऋतिः प्रचेताः सोमोऽग्निरीशः पवनोऽर्कौ विरिंचः आदित्य विश्वेवस-
वोऽथ साध्या मरुद्गणा रुद्रगणाः ससिद्धाः १४ अन्ये च ये विश्वसृजोऽमरेशा भृगवादयोऽस्पृष्ट रजस्त-
मस्काः यस्येहितं न विदुः स्पृष्टमायाः सत्त्वप्रधाना अपि कितं तोन्ये १५ यं वै न गोभिर्मनसाऽसुभिर्वा
हृदा गिरावाऽसुभृतो विचक्षते आत्मानं तर्हृदिसं तमात्मानं च क्षर्यथैवाकृतयस्ततः परम् १६ त-
स्यात्मतंत्रस्य हरेरधीशितुः परस्य मायाऽधिपतेर्महात्मनः प्रायेण दूता इह वै मनोहराश्चरन्ति तद्रूप-
गुणस्य भावाः १७ भूतानि विष्णोः स्वरूपजितानि दुर्दर्शानि महोद्भूतानि रक्षन्ति तद्रक्तिमतः
परेभ्यो मत्तश्च मर्त्या नथ सर्वतश्च १८ धर्मस्तु साक्षाद्गवत्पणीतं न वै विदुर्ऋषयो नापि देवाः न
सिद्धसुरव्या असुरा मनुष्याः कुतश्च विद्याधरचारणादयः १९

नामात्मानं द्रशरमाकृतयोरूपाणि च क्षर्यथा कर्मभूतं न जानंति ततः परमाकृतीनां प्रकाशकम् नहि प्रमाता प्रमाणस्य विषय इति भावः ए-
वं भूतः परमेश्वरो मदन्त्योऽस्तीति पूर्वेषु संबन्धः १६ भवत्वेवं भूतोऽन्यः परमेश्वरः ये पुनरस्यान्निर्भर्त्य पापिनं रक्षितवन्तः ते केताना-
ह तस्येति द्वाभ्याम् तस्यैव रूपं गुणाः प्रभावादयः स्वभावः भक्तवात्सल्यादिर्येषां ते १७ विष्णोर्भूतानि भूत्वाः दुर्दर्शानि द्रष्टुमप्यश-
क्यानि लिङ्गानि रूपाणि येषां तानि तद्रक्तिमतः विष्णुभक्तान् परेभ्यः शत्रुभ्यः सर्वतः अग्न्यादिभ्यश्च रक्षन्ति १८ ननु विष्णुभक्ता-
श्चेत्कथमधर्मपक्षपातं कृतवन्तस्तत्राह धर्ममिति ऋषयो भृगवादयः १९

प. टी.

९

संतु बहवः को बाधस्तत्राहुः यदीति मृत्कर्तुः स्वममृतं स्रस्वतेषां विप्रतिपत्तौ ते उभे कस्य स्यातां न कस्यापि परस्परविरोधेनोभयोरपि प्रतिबंधा
त् एकमत्येतु कस्य वा न स्याताम् एकः स्रस्वकर्तुमिच्छति दुःस्वचान्यः एकमत्येचतयोः परस्परकार्यानुमोदनेनोभयोरपि प्राप्ते कस्य वा ते उभे
अपि न स्यातामित्यर्थः ५ ननु बहूनां कर्मिणां व्यवस्थया बहवः शास्तारो भवन्तु तथा सति नायं दोषः स्यात्तत्राहुः बहूनां कर्मिणां व्यवस्थया शा
स्त्रबहुत्वेशास्त्रत्वं स्यात्तदप्येते किंतु तदायत्सर्वशास्तरि मुख्यं शास्त्रत्वं तदैकदेशे उपचारमात्रमेव स्यात् यथाच कवर्त्तिन एव मुख्यं शास्त्र
त्वं मंडलवर्त्तिनामुपचारमात्रं निरंकुशत्वाभावात् ६ यस्मादेवं शास्त्रबहुत्वं न घटते अतस्त्वमेक एव शास्त्रा श्रुत्वा श्रुते विविनक्ति तित

यदिस्युर्बहवो लोकेशास्तारो दंडधारिणः कस्य स्यातां न वा कस्य मृत्युश्चामृतमेव वा ५ किंतु शास्त्र
बहुत्वे स्याद्बहूनामिह कर्मिणाम् शास्त्रत्वमुपचारो हि यथा मंडलवर्त्तिनाम् ६ अतस्त्वमेको भू-
तानां सेश्वराणामधीश्वरः शास्त्रादंडधरो नृणां श्रुत्वा श्रुतमविवेचनः ७ तस्य ते विह तो दंडो न लो
के वर्त्तते ८ धुना चतुर्भिर्दुर्दैः सिद्धैराज्ञाते विप्रलंभिता ८ नीयमानं तवादेशादस्माभिर्यातनाग्र
हान् व्यमोचयन्तात्किं न छित्वा पाशान् प्रसह्यते ९ तांस्ते वेदितुमिच्छामो यदि नो मन्यसे क्षमम् ना
रायणे त्यभिहिते मा भेरित्या ययुर्दुतम् १० श्रीशुक उवाच इति देवः स आपृष्टः प्र
जासंयमनो यमः प्रीतः स्वदूतान् प्रत्याहस्मरन्पादां बुजं हरेः ११ यम उवाच परम
दुन्यो जगतस्तस्युपश्रुत्वा तं प्रोतं पटवद्यत्र विश्वम् यदंशतोऽस्य स्थितिजन्मनाशानस्योतवद्यस्य वशे च
लोकः १२

था ७ विप्रलंभिता वंचिता लंघितेत्यर्थः ८ तदेवाहुः नीयमानमिति ९ तेल्लतः यदि नोऽस्माकं क्षमं हितं मन्यसे अन्यथा अज्ञान-
तस्तदवज्ञानेन वाप्यनर्थः स्यात् अतर्क्यो हितेषां प्रभावः यतो नारायणायेति केवलमभिहिते मा भयं कुर्वितिवदंतः शीघ्रमागताः १० संयमयतीति त
था ११ मत्तोऽन्यो जगतस्तस्युपश्रुत्वा तं प्रोतं पटवद्यत्र विश्वम् यदंशतोऽस्य स्थितिजन्मनाशानस्योतवद्यस्य वशे च
लोयत्रयस्मिन् विश्वमोतं प्रोतं च ऊर्ध्वतिर्यक्तं तुषु पटवत् यस्य त्वं शोभ्यो विष्णु ब्रह्म रुद्रेभ्यो अस्य स्थित्यादयो भवन्ति यस्य च त्रिशूलो को वर्त्तते न-
सिनासिकायां प्रोतबली वर्धवत् १२ ९

अ

३

९

४७ नचैक्षितोभवति ४८ म्रियमाणः अवशत्वेनश्रद्धाविहीनोऽपि ४९ इतिश्रीभागवतेषष्ठस्कंधेटीकायां द्वितीयोऽध्यायः २
तृतीयेतुयमेनापि वैष्णवो लक्ष्मणवर्णनैः सांख्यित्वास्वदूतांस्ते वैष्णवे किं करीकृताः १ विष्णुदूतैर्निर्णतिं शास्त्रार्थयमसुखेन द्रवयितुं तृतीया-
ध्यायारंभः तत्र यदुक्तं यमराजे तथा सर्वमाचक्षरितं ततः किंतवन्नमिति पृच्छति निशम्येति सुगरे नैर्देशिकैः किं करैरेवं विहतान् अत-

य एवं परमं गुणमिति हासमयापहम् शृणुयाच्छ्रद्धया युक्तो यश्च भक्त्याऽनुकीर्तयेत् ४७ नवैसन
रकं याति नेक्षितो यम किं करैः यद्यप्यमंगलौ मर्त्यो विष्णुलोके महीयते ४८ म्रियमाणो हरेर्नाम गृ-
णन्नुत्रोपचारितम् अजामिलोऽप्यगाधम किंपुनः श्रद्धया गृणन् ४९ इति श्रीभा-
गवत महापुराणे षष्ठस्कंधे अजामिलोपारत्याने द्वितीयोऽध्यायः २ राजोवाच
निशम्य देवः स्वभद्रोपवर्णितं प्रत्याह किंतान् प्रति धर्मराजः एवं हताज्ञो विहतान् सुगरे नैर्देशिकैर्यस्य वशे
जनोऽयम् १ यमस्य देवस्य नदं डभंगः कुतश्च नर्षश्चुत पूर्व आसीत् एतन्मुनेश्च तिलोक संशयं न हि-
लदन्य इति मे विनिश्चितम् २ श्रीशुक उवाच भगवत्पुरुषैराज न्याम्याः प्रतिह-
तोद्यमाः पुतिं विज्ञापयामासु र्यमं संयमिनापतिम् ३ यमदूता ऊचुः कति सं-
तीह शास्त्रारो जीवलोकस्य वै प्रभो त्रैविध्यं कुर्वतः कर्म फलाभिव्यक्तिहेतवः ४

एव हताज्ञायस्य यस्य वशवर्त्ता अयं जनः सोऽपि तान्ति किमाह १ अत्याश्चर्यमेतदित्याह यमस्येति हेतुष्वेयमस्य दंडभंगः कुतश्च
न कस्माच्चिदपि श्रुत पूर्वो नासीत् एतत् एतस्मिन्नर्थे यद्वा न श्रुत पूर्वः एतत् यमदूत निराकरणं चासीत् अतः सर्वस्यापि लोकस्य संशयो
वर्त्तते तं त्वतोऽन्योनश्चिन्नतीति मे निश्चितमतः कथयेति शेषः २ भगवतः पुरुषैः प्रतिहत उद्यमो येषां ते याम्याः पुरुषाः ३ कति संती-
त्याक्षेपोक्तिः त्रैविध्यं त्रिविधं स्वार्थे व्यङ्ग्यं यद्वा त्रैविध्यं यथाभवति तथा कर्म कुर्वतः तदर्थं च कर्म फलस्याभिव्यक्तिहेतवः कति संतीति ४ ७

३६ ३७ अमिथ्याभूतेऽर्थधीर्यस्य तथाभूतः सन् देहादौ ममाहमिति मतिं हि ता धास्ये ३८ सुक्तं सर्वमनुबन्धनं पुत्रादिस्त्रो हो येन सः ३९
प्रत्याहृत इन्द्रियग्रामो येन ४० गुणेभ्यो देहेन्द्रियादिभ्यः आत्मानं विद्युज्य विशोभ्य आत्म समाधिना चित्तैकाग्र्येण भगवतो धाम्नि स्वरू
पे ४१ तस्मिन् भगवद्दाम्नि उपरतानि श्रद्धाधीर्यस्य सः तस्मिन्काले अद्राक्षीदिति वापुरः सुरतः ततश्च प्राणपलब्धाने वतानुपलभ्य प्रत्य

विमुच्यत भिमं बंधम विद्या काम कर्म जम् सर्वभूतसुहृच्छांतो मैत्रः करुण आत्मवान् ३६ मोचयेद्य
स्तमात्मानं योषिन्मय्यात्ममायया विक्रीडितो यथैवाहं क्रीडा मृग इवाधमः ३७ ममाहमिति देहादौ हि
त्वाऽमिथ्याऽर्थधीर्मतिम् धास्येम नो भगवति श्रद्धांतत्कीर्तनादिभिः ३८ इति जातं सुनिर्वेदः क्षणम
गेन साधुषु गंगाद्वारमुपेयाय मुक्तसर्वानुबन्धनः ३९ श्रीशुक उवाच सतस्मिन् देवसद
न आसीनो योगमाश्रितः प्रत्याहृतैन्द्रियग्रामो युयोज मन आत्मनि ४० ततो गुणेभ्य आत्मानं विद्यु
ज्यात्म समाधिना युयुजे भगवद्दाम्नि ब्रह्मण्यनुभवात्मनि ४१ यत्पुं पारतुधीस्तस्मिन् द्राक्षीत्युरु
षान्पुरः उपलभ्योपलब्धान् प्राकृववं देशिरसाद्विजः ४२ हित्वा कलेवरं तीर्थे गंगायां दर्शनादनु सद्यः
स्वरूपं जगृहे भगवत्पार्श्ववर्तिनाम् ४३ साकं विहाय साविप्रो महापुरुष किं करैः हैमं विमानमारुह्य
ययौ यत्र श्रियः पतिः ४४ एवं स विप्लावित सर्वधर्मादास्याः पतिः पतितो गत्वा कर्मणा निपात्यमानो
निरये हतव्रतः सद्यो विमुक्तो भगवन्नाम गृणहन् ४५ नातः परं कर्म निबन्धकं तनसु सुक्षता तीर्थपदा
नुकीर्त्तनात् न यत्पुनः कर्म स सज्जते मनोरजस्तमोभ्यां कलिलं ततोऽन्यथा ४६

भिजाय ववंदे ४२ ४३ ४४ उपसंहरति एवमिति द्वाभ्याम् विप्लाविताः सर्वधर्मा येन हतं व्रतं स्वदार नियमादि
यस्य ४५ कर्म निबन्धस्य पापमूलस्य हंतनम् छेदकमतः परन्नास्तिकस्यात्यरम् तीर्थपदास्यानुकीर्त्तनात् य
त्र हेतुः यत्पुनः नुकीर्त्तनात् ततोऽनुकीर्त्तनादन्यथा प्रायश्चित्तांतरैः रजस्तमोभ्यां कलिलं मलिनमेव तिष्ठ
ति यत्तन्मनः कर्म स पुनः न सज्जते ४६

त्रैविद्यं वेदत्रयप्रतिपाद्यम् गुणाश्रययमदूतानां धर्मकृष्णदूतानां च भागवतं भगवत्पणीतं शकृदं निर्गुणं धर्ममाकर्ण्य इति योज्यम् भक्तिमा-
नासीदित्युत्तरस्यानुषंगः २४ २५ अनुतापो महानासीत् स्मरतोऽश्रममात्मनः २५ अहो मे पर-
मं कष्टमभूदविजितात्मनः येन विष्णुवितं ब्रह्मवृषल्यां जायतात्मना २६ धिङ्मां विगर्हितं सद्भिर्दु-
ष्कृतं कुलकुञ्जलम् हित्वा बालासतीयोऽहं सरायामसतीमगाम् २७ वृद्धावनाथो पितरौ नान्यब-
धूतपस्विनो अहो मया धुनात्यक्ता वक्रतर्जेन नीचवत् २८ सोऽहं व्यक्तपतिष्यामि नरके भृशदारुणे
धर्मघ्नाः कामिनो यत्र विंदंति यमयातनाः २९ किमिदं स्वप्न आहोस्वित्साक्षात् दृष्टमिहाद्भुतम् कया ता-
अद्य ते ये मां व्यकर्षन् पाशपाणयः ३० अथ ते क्व गताः सिद्धाश्च त्वारश्चारुदर्शनाः व्यमोच्यन्तीयमानं
बद्धापाशैरधोमुखः ३१ अथापि मे दुर्भगस्य विबुधोत्तमदर्शने भवितव्यं मंगलेन येनात्मा मे प्रसीदति
३२ अन्यथा म्रियमाणस्य नाशचेष्टेषु लोपतेः वैकुण्ठनामग्रहणं जिह्वावक्तुमिहाहंति ३३ क्वचाहं कि-
तवः पापो ब्रह्मघ्नो निरपत्रपः क्वचनारायणे त्येतत् भगवन्नाममंगलम् ३४ सोऽहं तथायतिष्यामि-
यतचित्तेन्द्रियानिलः यथानभूय आत्मानमंधेतमसिमज्जये ३५

नातत्क्षणमेव २८ २९ इदानींतस्य विमर्शपूर्वकं मोक्षक्रममाह किमिदमित्यशभिः साक्षात्सत्यक्षमिह जाग्रतैव दृष्टम् ३० ये मां व्यमोच-
यन्त ते च क्व गताः ३१ यद्यप्यहमस्मिन् जन्मनि दुर्भगः पापीयान् अथापि जन्मोत्तरे नूनं पुण्यवानित्याह विबुधोत्तमदर्शन इति निमित्तस-
स्वमोक्षेण दर्शनार्थं पूर्वमेव मंगलेन महता पुण्येन भवितव्यम् येन दर्शनेन ३२ अन्यथा पूर्वपुण्यं विना कथं भूतं वैकुण्ठनाम गृह्यते व-
शीक्रियते अनेनेति ग्रहणम् ३३ ब्रह्मघ्नः विप्रत्वं नाशकः ३४ ३५

ष.टी.

७

किंच तैस्तपोदानादिभिस्तान्यधान्येव पूयंते नश्यन्ति अधर्माज्जातं मलिनं तु तस्य पापकर्तुर्हृदयम् यद्वा तेषामधानां हृद-
यं सूक्ष्मं रूपं संस्काराख्यं न शक्यति तदपि शांधिसेवया कर्त्तुं नादिना शक्यतीत्यर्थः अयं भावः महान् अपि पापानि सकृदु-
च्चारितेनैव नाम्ना नश्यन्ति सकृद्यवर्त्तितेन दीपेन च गाढध्वांता नितदाहृत्या तु पापांतरस्यानुत्पत्तिः दीपधारण इव तमोऽ-
नरस्य ततश्च वासनाक्षयात्तद्दयशुद्धिः एतदर्थमेव तत्र तत्रावृत्तिविधानम् पापक्षयश्च भवति स्मरतां तमहर्निशमित्यादि-
षु तदेवात्राप्युक्तं गुणानुवादः स्वतुल्यस्वभावः तदपीशांधिसेवयेति च अतोऽस्य हरिनाम्नैव सर्वपापक्षयः वासनाक्षयस्तमहा-
पुरुषदर्शनादिभिरिति १० तथाऽपि पापप्रायश्चित्तमिदमिति ज्ञात्वा नोच्चारितमिति चेत्तत्राहुः अज्ञानादिति बालकेनाज्ञानाद-

तैस्तान्यधानि पूयंते तपोदानजपादिभिः नाधर्मजं तद्दुष्टं तदपीशांधिसेवया १० अज्ञानादथवा ज्ञा-
नादुत्तमश्लोकनामयत् संकर्त्तितमघं पुंसो दहेद्दधौ यथाऽनलः १८ यथा गदं वीर्यं तममुपयुक्तं यद्द-
च्छया अज्ञानतोऽप्यात्मगुणं कुर्यान्मन्त्रोऽप्युदाहृतः १९ श्रीशुक उवाच त एवं सुविनिर्णीयध-
र्मभागवतं नृप तं याम्यपाशां निमुच्य विप्रं मृत्योरमूमुचन् २० इति प्रत्युदितायाम्यादूताया त्वायमांति-
के यमराजे यथा सर्वमान् च चक्षुररिंदम २१ द्विजः पोशाद्दिनिर्मुक्तो गतभीः प्रकृतिगतः वचं देशिरसावि-
ष्णोः किं करान्दर्शनोत्सवः २२ तं वि वक्षुमभिप्रेत्य महापुरुष किं करः सहसा पश्यतस्तस्य तत्रांतर्दधिरेऽन-
घ २३

पिप्रक्षिप्तोऽग्निर्यथा काष्ठराशिं दहति तद्वत् १८ नन्विदमपि पर्वक्षुपदिष्टं श्रद्धाहानं च कथं प्रायश्चित्तं स्यात् तत्राहुः यथेति अ-
गदमौषधं वीर्यवत्तममिति वक्तव्ये वीर्यं तममित्युक्तम् यद्दच्छया श्रद्धाविहानमुपयुक्तं भक्षितम् पर्वक्षुपदिष्टं ज्ञानतोऽपि स्वगुणमारोग्यं कुर्यात्
मन्त्रोऽपि नामात्मकतया स्वकार्यं कुर्यादेव न हि वस्तुशक्तिः श्रद्धादिकमपेक्षत इत्यर्थः तदुक्तं विष्णुधर्मे शुहरिहरतिपापानि दुष्टचिन्तैर-
पि स्मृतः अनिच्छयापि संस्पृष्टो दहत्येव हि पावकः १९ तं विप्रममूमुचन् मोक्षयामासुः २० प्रत्युदिताः निराकृताः संतः यास्मात्ताय-
मराजा ययथा वक्तव्यामासुः २१ दर्शनेनोत्सवो यस्य २२ विवक्षं वक्तुमिच्छन्तं ज्ञात्वा २३

अ. २

७

नैकांतिकं नालं शोधकं तन्निष्कृतम् यस्मिन् कृतेऽपि असत्ये पापमार्गे मनो धावति चेत्कर्मणां पापानां निर्हारमाप्स्यति कं नाशमिच्छतां हरे
 गुणानुवाद एव प्रायश्चित्तम् यतोऽसौ खलु सत्त्वभावः चित्तशोधकः १२ अथ तस्मादेनं मा अपमार्गेण नयत कृतमशेषाणामयानां निष्कृ
 तयेन यद्यस्मात्समग्रहीतसंपूर्णमुच्चारितवान्नामैकदेशेनाप्यलमिति भावः धियमाण इत्यनेन पुनः पापांतरा संभवउक्तः ननु तत्कालमे
 व विवक्षितं तदानीं हृच्छादिविधिवन्नामोच्चारणविधेरप्यसंभवात् न च विधिं विना काकतालीयनामोच्चारणं पापापहमिति प्रमाणमस्ति-
 १३ नन्वयं पुत्रनामाग्रहीत ननु भगवन्नाम तत्राहुः सांकेत्यं पुत्रादौ संकेतितम् पारिहास्यं परिहासेन कृतम् स्तोभंगीतालापपूरणार्थं-
 कृतं हेलनं किं विष्णुना इति सावज्ञमपि च वैकुण्ठनामोच्चारणम् १४ ननु नायं संकल्पपूर्वकं वैकुण्ठनामाग्रहीत किंतु पुत्रस्ते ह परवशः सन्त

नैकांतिकं तद्विकृतेऽपि निष्कृतं मनः पुनर्धावति चेदसत्ये तत्कर्म निर्हारमभाप्सतां हरे गुणानुवादः ख
 लु सत्त्वभावः १२ अथैनं माऽपनयत कृताशेषाद्यनिष्कृतम् यदसौ भगवन्नाम धियमाणः समग्रही-
 त १३ सांकेत्यं पारिहास्यं वा स्तोभं हेलनमेव वा वैकुण्ठनामग्रहणमशेषाद्यहरं विदुः १४ पतितः स्व-
 लितो भग्नः संदष्टस्तप्त आहतः हरिरित्यवशेनाह पुमान्नाहं तियातनाम् १५ गुरूणां चलघूनां च गु
 रूणि चलघूनि च प्रायश्चित्तानि पापानां ज्ञात्वोक्तानि महर्षिभिः १६

त्राहुः पतित इति अवशेनापियो हरिरित्याह सयातनां नार्हति पुमानित्यनेन नात्र वर्णाश्रमादिनियम इत्युक्तम् अवशत्वमेवाह पति
 तः प्रसादादिभ्यः स्वलितो मार्गे भग्नः भग्नगात्रः संदष्टः सर्पादिभिः तप्तो ज्वरादिना आहतो दंडादिना १५ ननु महतः पापस्य महदेवमा
 यश्चित्तं युक्तं न खल्वयं नामग्रहणमात्रं पापतारतम्येन कृच्छादितारतम्यवत् तत्राहुर्द्विष्याम् गुरूणां पापानां गुरूणि प्रायश्चित्तानि लघूनां
 चलघूनि च तारतम्यं ज्ञात्वा मन्वादिभिरुक्तानि अतस्तत्र तथैव व्यवस्था हरिना म्मस्तने यं व्यवस्थोक्ता विष्णोः स्मरणमात्रेण सुच्यते सर्वपा
 तकैरिति वचनात् न च सराविंदु पाने महापातकत्वस्मरणवन्नामस्तस्यायश्चित्तत्वस्मरणस्यायमिति भावः १६ ७

ननु कर्मसादृश्यकरं हरेर्नामेति युक्तम् यस्य स्मृत्या च नामोक्त्या तपो यज्ञक्रियादिषु न्यूनं संपूर्णतां याति सद्यो वंदेत मच्युतमित्यादि
वचनात् स्वातंत्र्येण त्वयि नवर्तकं हरेर्नामकथं स्यात्तत्राहुः एतेनैवेति अधोनः अधवतः मधवच्छब्दवत् रूपम् यत् आइतिच्छेदः
आईषत् आभासमात्रं चतुरक्षरं यन्नामजगाद एतेनैव केवलं न चतुरक्षरमित्यनेनाधिक्यं च दर्शितम् कथं जगाद नारायण आय आ
गच्छ इत्येवं विष्णोः शरूपेण पुत्राद्वानेन अयं भावः कर्मगतोऽपि हरिनाम्नः स्वादिरत्वादिवत् संयोगपृथक्त्वेन सर्वप्रायश्चित्तार्थत्वं
युक्तमेव तथा हि अवशेनापि यन्नाम्नि कीर्तिते सर्वपातकैः पुमान् विमुच्यते सद्यः सिंहवस्तेर्मृगैरिवेत्यादिभिः पुराणेतावत्सहस्रशो
नाम्नः स्वातंत्र्यमवगम्यते न चैतेऽर्थवादा इति शंका यो विधिः शेषत्वाभावात् न च विध्यश्रवणादन्यशेषता कल्पनीया यदा मे योऽष्टाकपा
लो भवति इत्यादिवदप्राप्तार्थत्वेन विधिकल्पनोपपत्तेः मंत्रेषु च मर्त्ता अमर्त्यस्य ते भूरिनाममनामहे विप्रासोजातवेदसः आस्यजानं

एतेनैव ह्यधोऽनौ स्य कृतं स्यादयनिष्कृतम् यदा नारायणायेति जगाद चतुरक्षरम् ८ स्तेनः स्रगपो
मित्रधुकब्रह्महागुरुतल्पगः स्त्रीराजपितृगाहंता ये च पातकिनोऽपरे ९ सर्वेषामप्यधवतामिदमे-
व स्रनिष्कृतम् नामव्याहरणं विष्णोर्यतस्तद्विषयामतिः १० न निष्कृतैरुदितैर्ब्रह्मवादिभिस्तथा वि-
शुद्ध्यत्यधवान् वनादिभिः यथा हरेर्नामपदैरुदाहृतैस्तदुत्तमश्लोकगुणोपलम्भकम् ११

तो नामचिद्विवक्तनेत्यादिषु नामस्तपोदानादिसर्वधर्माधिक्यमवगम्यते उपपादितं च मंत्रार्थवादानामपि स्वार्थे प्रामाण्यं देवताऽधिका
रणेति स्मात् श्रीनारायणनामाभासमात्रेणैव सर्वाधनिष्कृतं कृतं स्यादिति ८ ननु कामकृतानां बहूनां महापातकानां सहस्रशोऽवर्तितानां
द्वादशाब्दकोटिभिरप्यनिवर्त्यानां कथमिदमेकमेव प्रायश्चित्तं स्यात्तत्राहुः स्तेन इति ह्यभ्याम् ९ स्रनिष्कृतं श्रेष्ठं प्रायश्चित्तमिदमेव
तत्र हेतुः यतो नामव्याहरणात् तद्विषयानामोच्चारकपुरुषविषयामदीयोऽयं यथा सर्वतो रक्षणीय इति विष्णोर्मतिर्भवति १० श्रेष्ठ-
त्वमेवोपपादयन्ति नेति ह्यभ्याम् ब्रह्मवादिभिर्मन्वादिभिरुक्तैर्ब्रह्मवादिभिर्मिष्कृतैः तथानशुद्ध्यति उदाहृतैरुच्चारितैर्यथानामपदैरित्यने-
न नमामीत्यादिक्रियायोगोऽपि नापेक्षित इति दर्शितम् किंच तन्नामपदोच्चारणमुत्तमश्लोकस्य गुणानां चोपलम्भकं ज्ञापकं भवति ननु कच्छ
चांद्रायणादिवत्पापनिवृत्तिमात्रोपक्षीणमित्यर्थः ११

धर्मदृशां सभाधर्मः स्पृशति तदाहुः यत्र सभायां यैः धर्मदृग्भिः तेषां तां सभाम् २ पितरः पितृवत्पालकाः शास्तारः अनुशिक्षकाः वैषम्यमदं
 ऊदंडनम् ३ एतस्य वर्तितमधर्ममन्योऽपि करिष्यतीति महत्कष्टमभूदित्याहुः यद्यदिति श्रेयान् श्रेष्ठः ४ विश्वस्तघातादपीत्याहुः
 यस्येति श्रम्याम् निर्वृत्तो निश्चिंतः ५ विश्वासेन नितरामर्पित आत्मा येन तम् विश्रंभणीयः विश्वसनीयः सघृणश्चेत् ६ नन्वस्य

विष्णुदूतारुचुः अहो कष्टं धर्मदृशां मधर्मः स्पृशते सभाम् यत्रादंड्येष्वपापेषु दंडो यैर्धियते वृथा २ प्र
 जानां पितरो ये च शास्तारः साधवः समाः यदि स्यात् तेषु वैषम्यं कयांति शरणं प्रजाः ३ यद्यदाचरति श्रेयानि त
 रस्तत्तदीह ते सयस्यमाणं कुरुते लोकस्तदनुवर्तते ४ यस्यां केशिराधाय लोकः स्वपिति निर्वृतः स्वयं धर्म
 मधर्मवान् हि वेदयथा पशुः ५ सकथं न्यर्पितात्मानं कृतमैत्रमचेतनम् विश्रंभणीयो भूतानां सघृणो द्रो-
 ग्युमर्हति ६ अयं हि कृतनिर्वेशो जन्मकोत्सहसामपि यद्वाजहारविवशो नाम स्वस्त्ययनं हरेः ७

पापिनो दंडे किमर्थमाक्रोशः क्रियते तत्राहुः अयं हीति यद्यस्मात् विवशोऽपि हरिनाम व्याजहार उच्चारितवान् न केवलं प्रायश्चि
 त्तमात्रं हरेर्नाम अपितु स्वस्त्ययनं मोक्षसाधनमपीति सकृदुच्चरितं येन हरिरित्यक्षरद्वयम् बहः परिकरस्तेन मोक्षाय गमनं
 प्रति इति स्मृतेः ७

1511-1512-1513-1514-1515-1516-1517-1518-1519-1520-1521-1522-1523-1524-1525-1526-1527-1528-1529-1530-1531-1532-1533-1534-1535-1536-1537-1538-1539-1540-1541-1542-1543-1544-1545-1546-1547-1548-1549-1550-1551-1552-1553-1554-1555-1556-1557-1558-1559-1560-1561-1562-1563-1564-1565-1566-1567-1568-1569-1570-1571-1572-1573-1574-1575-1576-1577-1578-1579-1580-1581-1582-1583-1584-1585-1586-1587-1588-1589-1590-1591-1592-1593-1594-1595-1596-1597-1598-1599-1600-1601-1602-1603-1604-1605-1606-1607-1608-1609-1610-1611-1612-1613-1614-1615-1616-1617-1618-1619-1620-1621-1622-1623-1624-1625-1626-1627-1628-1629-1630-1631-1632-1633-1634-1635-1636-1637-1638-1639-1640-1641-1642-1643-1644-1645-1646-1647-1648-1649-1650-1651-1652-1653-1654-1655-1656-1657-1658-1659-1660-1661-1662-1663-1664-1665-1666-1667-1668-1669-1670-1671-1672-1673-1674-1675-1676-1677-1678-1679-1680-1681-1682-1683-1684-1685-1686-1687-1688-1689-1690-1691-1692-1693-1694-1695-1696-1697-1698-1699-1700-1701-1702-1703-1704-1705-1706-1707-1708-1709-1710-1711-1712-1713-1714-1715-1716-1717-1718-1719-1720-1721-1722-1723-1724-1725-1726-1727-1728-1729-1730-1731-1732-1733-1734-1735-1736-1737-1738-1739-1740-1741-1742-1743-1744-1745-1746-1747-1748-1749-1750-1751-1752-1753-1754-1755-1756-1757-1758-1759-1760-1761-1762-1763-1764-1765-1766-1767-1768-1769-1770-1771-1772-1773-1774-1775-1776-1777-1778-1779-1780-1781-1782-1783-1784-1785-1786-1787-1788-1789-1790-1791-1792-1793-1794-1795-1796-1797-1798-1799-1800-1801-1802-1803-1804-1805-1806-1807-1808-1809-1810-1811-1812-1813-1814-1815-1816-1817-1818-1819-1820-1821-1822-1823-1824-1825-1826-1827-1828-1829-1830-1831-1832-1833-1834-1835-1836-1837-1838-1839-1840-1841-1842-1843-1844-1845-1846-1847-1848-1849-1850-1851-1852-1853-1854-1855-1856-1857-1858-1859-1860-1861-1862-1863-1864-1865-1866-1867-1868-1869-1870-1871-1872-1873-1874-1875-1876-1877-1878-1879-1880-1881-1882-1883-1884-1885-1886-1887-1888-1889-1890-1891-1892-1893-1894-1895-1896-1897-1898-1899-1900-1901-1902-1903-1904-1905-1906-1907-1908-1909-1910-1911-1912-1913-1914-1915-1916-1917-1918-1919-1920-1921-1922-1923-1924-1925-1926-1927-1928-1929-1930-1931-1932-1933-1934-1935-1936-1937-1938-1939-1940-1941-1942-1943-1944-1945-1946-1947-1948-1949-1950-1951-1952-1953-1954-1955-1956-1957-1958-1959-1960-1961-1962-1963-1964-1965-1966-1967-1968-1969-1970-1971-1972-1973-1974-1975-1976-1977-1978-1979-1980-1981-1982-1983-1984-1985-1986-1987-1988-1989-1990-1991-1992-1993-1994-1995-1996-1997-1998-1999-2000-2001-2002-2003-2004-2005-2006-2007-2008-2009-2010-2011-2012-2013-2014-2015-2016-2017-2018-2019-2020-2021-2022-2023-2024-2025-2026-2027-2028-2029-2030-2031-2032-2033-2034-2035-2036-2037-2038-2039-2040-2041-2042-2043-2044-2045-2046-2047-2048-2049-2050-2051-2052-2053-2054-2055-2056-2057-2058-2059-2060-2061-2062-2063-2064-2065-2066-2067-2068-2069-2070-2071-2072-2073-2074-2075-2076-2077-2078-2079-2080-2081-2082-2083-2084-2085-2086-2087-2088-2089-2090-2091-2092-2093-2094-2095-2096-2097-2098-2099-2100-2101-2102-2103-2104-2105-2106-2107-2108-2109-2110-2111-2112-2113-2114-2115-2116-2117-2118-2119-2120-2121-2122-2123-2124-2125-2126-2127-2128-2129-2130-2131-2132-2133-2134-2135-2136-2137-2138-2139-2140-2141-2142-2143-2144-2145-2146-2147-2148-2149-2150-2151-2152-2153-2154-2155-2156-2157-2158-2159-2160-2161-2162-2163-2164-2165-2166-2167-2168-2169-2170-2171-2172-2173-2174-2175-2176-2177-2178-2179-2180-2181-2182-2183-2184-2185-2186-2187-2188-2189-2190-2191-2192-2193-2194-2195-2196-2197-2198-2199-2200-2201-2202-2203-2204-2205-2206-2207-2208-2209-2210-2211-2212-2213-2214-2215-2216-2217-2218-2219-2220-2221-2222-2223-2224-2225-2226-2227-2228-2229-2230-2231-2232-2233-2234-2235-2236-2237-2238-2239-2240-2241-2242-2243-2244-2245-2246-2247-2248-2249-2250-2251-2252-2253-2254-2255-2256-2257-2258-2259-2260-2261-2262-2263-2264-2265-2266-2267-2268-2269-2270-2271-2272-2273-2274-2275-2276-2277-2278-2279-2280-2281-2282-2283-2284-2285-2286-2287-2288-2289-2290-2291-2292-2293-2294-2295-2296-2297-2298-2299-2300-2301-2302-2303-2304-2305-2306-2307-2308-2309-2310-2311-2312-2313-2314-2315-2316-2317-2318-2319-2320-2321-2322-2323-2324-2325-2326-2327-2328-2329

श्रीशुकउवाच

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

तदेतल्लिंगशरीरं शक्तित्रयं गुणत्रयकार्यं महदनादिपुंसि जीवे अन्वसु संसृतिं धत्ते ५१ नेच्छन् अनिच्छन् अपि अनेनैव कर्माणि कार्यते कोश-
कारः कीदृशोऽयं मुक्त्यति निर्गमोपायं न जानाति ५२ कार्यत इत्यत्रानुभवप्रमाणयति नहीति गुणैर्गुणकार्यगगादिभिः स्वाभाविकैः पू-
र्वकर्मसंस्कारोद्भूतैः ५३ कर्मवशेन च तदनुसूपो देहो भवतीत्याह लब्धेति अव्यक्तमदृष्टं निमित्तं लब्ध्वा व्यक्ताव्यक्तं तदनुसूपं स्थूलं सूक्ष्मं
च शरीरं भवति यथा योनिमातृसदृशं यथा बीजं पितृसदृशं स्वभावो वासनाश्रकशोणितयोरेकत्वेऽपि कर्मवासनयामातृपितृसदृशो

तदेतत्सोडशकलं लिंगं शक्तित्रयं महत् धत्तेऽनुसृतिं पुंसि हर्षशोकभयार्तिदाम् ५१ देहजो जितष-
डुर्गो नेच्छन् कर्माणि कार्यते कोशकार इवात्मानं कर्मणाच्छाद्य मुक्त्यति ५२ न हि कश्चिद्विषयमपि जातु तिष्ठ-
त्येकमेकं कार्यतेत्यवशः कर्मगुणैः स्वाभाविकैर्बलात् ५३ लब्धानि नित्तमव्यक्तव्यक्ताव्यक्तं भवत्युत
यथा योनि यथा बीजं स्वभावेन बलीयसा ५४ एष प्रकृतिसंगेन पुरुषस्य विपर्ययः आसीत्स एव न चि-
रादीशसंगाद्विलीयते ५५ अयं हि श्रुतसंपन्नः शीलवृत्तगुणालयः धृतवतो मृदुर्दत्तः सत्यवान्मंत्रविच्छ-
न् ५६ गुर्वग्न्यतिथिदृष्टानां शश्वेषु निरहंकृतः सर्वभूतसहृत्साधुर्मितवागनसूयकः ५७ एकदा सौव-
नयातः पितृसंदेशकृत्तद्विजः आदाय तत आवृत्तः फलपुष्पसमिक्षुशान् ५८ ददर्श कामिनं कंचिच्छूद्रं
सहस्रजिष्यया पीत्वा च मधुमैरेयं मदाधूर्णितनेत्रया ५९

देहो भवतीत्यर्थः ५४ संसारचक्रसुपसंहरंतो मुक्तिप्रकारमाहुः एष इति ईशसंगात् परमेश्वरभजनात् ५५ तदेवं सामान्यतो धर्मादिनि-
र्णयमुक्ता प्रकृतस्याजामिलस्याधर्मप्रपंचयंतो दंष्ट्रलमाहुः अयं हीति यावदध्यायसमाप्तिं तत्र द्वाभ्याम् तत्पूर्ववृत्तांतानुवादोऽन्याया-
तिरेकप्रदर्शनार्थः शीलं सत्स्वभावः वृत्तं सदाचारः गुणाः क्षमादयः तेषां मालयः ५६ निरहंकृतः निरहंकारः ५७ आवृत्तः वनात्स-
रावृत्तः ५८ शुजिष्यया भोगस्त्रियादास्यामैरेयं मधुपैशंकरां पीत्वा मदेनाधूर्णिते भ्राते नेत्रे यस्याः ५९

विषयः
४

कथंस्वित्प्रियतेदंइत्यस्योत्तरम् येनेति धर्मेवेतिदृष्टान्तः अधर्मानुसारेणदंडोऽधर्मानुसारेणसुखवदित्यर्थः ४५ न केवलं सूर्यादय ए
वज्ञापकाः किंलार्थापत्तिरपीत्याहुः यथेति हेदेवप्रवराः इहजन्मनिशांतयोरमूढत्वेनवासुखदुःखमिश्रत्वेनवाधार्मिकत्वादिनात्रैवित्यर्थः
भूतेषुयथोपलभ्यतेतथाऽन्यत्रजन्मांतरेऽनुमीयतेत्रैविध्यान्यथाऽनुपपत्त्याकल्प्यते ४६ वर्तमानजन्मनापूर्वापरजन्मधर्मा
धर्मज्ञानंभवतीतिसदृष्टान्तमाहुः वर्तमानोवसंतादिकालः अन्ययोर्भूतभाविष्ययोः वसंतयोः येगुणाः पुष्पफलादयः तेषामभिज्ञापको
यथा एवमेतज्जन्मअन्ययोर्भूतभाविजन्मनोः धर्माधर्मोनिदर्शयतीतितथा ४७ अयंचधर्माधर्मज्ञानप्रकारोऽन्येषांधर्मराजस्तु
मनसैवसर्वंपश्यतीत्याहुः पुरेसंयमिन्याम्स्थितएवदेवोयमः देहेस्थितोऽतर्यामीवाजीवस्यपूर्वरूपंधर्माधर्मादियुक्तंविशेषेण-

येनयावान्यथाधर्मोऽधर्मोवेहसमीहितः सएवतत्फलंभुंकेतथातावदमुत्रवै ४५ यथेहदेवप्रवरारस्त्रैवि
ध्यमुपलभ्यते भूतेषुगुणवैचित्र्यात्तथान्यत्रानुमीयते ४६ वर्तमानोऽन्ययोः कालेगुणाभिज्ञापको-
यथा एवंजन्मान्ययोरेतत्तद्धर्माधर्मनिदर्शनम् ४७ मनसैवपुरेदेवः पूर्वरूपंविपश्यति अनुमी
मांसतेपूर्वमनसाभगवानजः ४८ यथाऽज्ञस्तमसायुक्तउपास्तेव्यक्तमेवहि नवेदपूर्वमपरंन-
ष्टजन्मस्मृतिस्तथा ४९ पंचभिः कुरुतेस्वार्थान्पंचवेदाथपंचभिः एकस्तुषोडशोननीन्स्वयं
सप्तदशोऽश्रुते ५०

पश्यति अनुअनंतरमपूर्वरूपमीमांसतेयद्यस्यानुरूपंतत्विचारयति यतोऽसौभगवानजः ४८ जीवस्तुईश्वरेणउपस्थापितंवर्तमा
नंदेहंपश्यति नतुपूर्वमपरंचेत्याहुः यथेतिअज्ञः अविद्योपाधिर्जीविस्तव्यक्तमेवप्राचीनकर्माभिव्यक्तंवर्तमानमेवदेहाद्युपास्तेअ
हमितिमन्यतेपूर्वमपरंवानवेद अत्रहेतुः नष्टजन्मनास्मृतिर्यस्य अत्रदृष्टान्तः तमसानिद्रयायुक्तोयथास्वप्नेऽभिव्यक्तमेवदेहाद्युपा
स्तेनतुजाग्रदेहादिपूर्वस्वप्नादिगतंवातद्वदित्यर्थः ४९ एवंभूतस्यजीवस्यसंसारंप्रपंचयतिपंचभिः श्लोकैः पंचभिः कर्मेन्द्रियैः स्वा
र्थानुपादानादीन् पंचशब्दादीन्वेदपंचभिर्ज्ञानेन्द्रियैः षोडशोनमनसासहसप्तदशः षोडशोपाध्यंतर्गतोऽपिस्वयंत्वेकएवसर्वे-
द्रियविषयप्रतिसंधानात्त्रीन्ज्ञानकर्मेन्द्रियमनोविषयान्प्राप्नोति ५०

अ०
१

४

३८ कथंस्वित्केनप्रकारेणस्थानविषयः कारिणः कर्मिणः नृणामिति नराएव न पश्वादयः तेष्वपि कतिचिदेवेत्यर्थः ३९ वेदेन प्रणिहितो विहितो धर्मः वेदप्रमाणक इत्यर्थः अनेन यो वेदप्रमाणकः स धर्मः यो धर्मः स वेदप्रमाणक इति स्वरूपं प्रमाणं चोक्तम् यथा हजैमिनिः चोदनालक्षणोर्थो धर्म इति व्याख्यातं च भट्टैः द्वयमेकेन सूत्रेण श्रुत्यर्थाभ्यां निरूप्यत इति अपृष्टस्याप्यधर्मस्य स्वरूपं लक्षणं च दंडस्थानकथनायाहुः तद्विपर्ययः योऽवेदनिषिद्धः सोऽधर्मः निषेधश्च तस्मिन् प्रमाणमित्यर्थः वेदस्य प्रामाण्ये हेतुः वेदो नारायणादुद्भूतः स एव साक्षादित्युपचारः स्वयं भूरिति च निश्वासमात्रेण स्वयमेव भवतीति तथा च श्रुतिः अस्य महतो भूतस्य निश्वासितमेतद्यद्गवेद इति ४० कोसौ नारायणस्तत्राहुः येन स्वधाम्नि स्वस्वरूपे अमीभावाः प्राणिनः गुणाः शांतत्वादयः नामानि ब्राह्मण इत्यादीनि

विष्णुदत्ता ऊचुः ययं वै धर्मराजस्य यदि निर्देशकारिणः ब्रूत धर्मस्य नस्तत्त्वं यच्च धर्मस्य लक्षणम् ३८ कथंस्वित्प्रियते दंडः किं वास्य स्थानमीप्सितम् दंड्याः किं कारिणः सर्वे आहोस्वित्कतिचिन्नृणाम् ३९ यमदत्ता ऊचुः वेदप्रणिहितो धर्मो ह्यधर्मस्तद्विपर्ययः वेदो नारायणः साक्षात् स्वयं भूरिति श्रुतम् ४० येन स्वधाम्न्यमीभावारजः सत्त्वतमो मयाः गुणनामक्रियारूपैर्विभाव्यंते यथा तथम् ४१ सूर्यो गिनः रवं मरुद्भावः सोमः संध्याः हनादिशः कंकुः कालो धर्म इति त्वेते दैत्यस्य साक्षिणः ४२ एतै रधर्मो विज्ञातः स्थानं दंडस्य युज्यते सर्वे कर्मानुरोधेन दंडमर्हति कारिणः ४३ संभवति हि भद्राणि विपरीतानि चानघाः कारिणां गुणसंगोऽस्ति देहवान् न त्वकर्मकृत् ४४

क्रियाश्चाध्ययनाद्याः रूपाणि वर्णाश्रमादयः तैर्विभाव्यंते विविच्यंते यथा तथं यथा वत्स नारायणः ४१ तथाप्यधर्मोऽनेन कृत इति कुतो ज्ञायते तत्राहुः सूर्य इति अहनी अहश्चरात्रिश्च कमुदकम् कुः पृथ्वी दैत्यस्य जीवनस्य यथाहुः आदित्य चंद्राव निलोऽनलश्च योर्धर्मिरापो हृदयं यमश्च अहश्चरात्रिश्च उभे च संध्ये धर्मश्च जानाति नरस्य वृत्तमिति ४२ स्थानमाहुः एतैर्निमित्तभूतैर्विज्ञातः दंड्यानाहुः सर्व इति ४३ विपरीतानि अभद्राण्यपि कर्मिणां संभवन्ति यतस्तेषां गुणसंगोऽस्ति यदि कश्चिदकर्त्ता स्यात् तर्हि तस्या भद्राणि न स्युः न त्वेतदस्तीत्याहुः न हि देहवान् कर्मकृदस्तीति अतः सर्वे कर्मिणः कर्मिणां च पापस्यावश्यं भावितात् तैस्सर्वे दंडमर्हन्तीत्यर्थः ४४

पं० टी०

२६ एतच्च तदुपलालनादिश्रीनारायणनामोपचारमाहास्येनभक्तिरेवाभूदिति सिद्धान्तोपयोगित्वेनापिद्रष्टव्यम् २७ वक्राणितुंडा-
निमुरवानियेषाम् ऊर्ध्वाणिरोमाणियेषांतान् २८ प्लावितेनपुतलं नीतेन २९ हरिकीर्तनं निशम्य आपतन् यतस्तद्वर्तुर्नाम ३० ३१
पुरः सराभृत्याः ३२ अस्यनयनं निषेधथ ३३ वयं युष्मान् जानीम इति न कोपः कार्यः यतोऽलौकिकाद्भुतरूपायूयमित्याहुः सर्वे इ-

मुं जानः प्रपिबन्त्वा दन् बालक स्नेहयंत्रितः भोजयन्त्याययन्मूढो न वेदागतमंतकम् २६ स एवं वर्तमानो
ज्ञौ मृत्युकाल उपस्थिते मतिंचकार तनये बाले नारायणाक्षये २७ स पाशहस्तां स्त्रीन् हृष्ट्वा पुरुषान् भृश
दारुणान् वक्रतुंडान् ऊर्ध्वरोमानात्मानं नेतुमागतान् २८ दूरे क्रीडनकासक्तं पुत्रं नारायणाक्षयम् प्लाविते
न स्वरेणोच्चैराजुहावाकुलेंद्रियः २९ निशम्य म्रियमाणस्य ब्रुवतो हरिकीर्तनम् भर्तुर्नाम महाराज पा
र्षदाः सह सापतन् ३० विकर्षतोऽतर्हृदयाद्दासीपतिमजामिलम् यमप्रेष्यान्विष्णुदूता वारयामासु
रोजसा ३१ ऊर्चुर्निषेधितास्तां स्तेवैवस्ततपुरः सराः केयूरं प्रतिषेद्धारो धर्मराजस्य शासनम् ३२ क
स्य वाकुत आयाताः कस्मादस्य निषेधथ किं देवा उपदेवा वायूयं किं सिद्धसत्तमाः ३३ सर्वे पद्मपलाशाक्षाः पी
तकौशेयवाससः किरीटिनः कुंडलिनो लसत्पुष्करमालिनः ३४ सर्वे च नूलवयसः सर्वे चारुचतुर्भुजाः ध
नुर्निषंगासिगदाशंखचक्रांबुजश्रियः ३५ दिशो वितिमिरालोकाः कुर्वतः सेनरोचिषा किमर्थं धर्म
पालस्य किं करान्नो निषेधथ ३६ श्रीशुक उवाच इत्युक्ते यमदूतैस्तैर्वा सुदैवोक्तका-
रिणः तान् प्रत्युचुः प्रहस्य दंभेयनिहादयागिरा ३७

तिसार्धाभ्याम् लसंत्यः पुष्करमालाः संतियेषाम् ३४ नूलं नवं वयोयेषाम् निषंगइषुधिः धनुर्निषंगादिभिः श्रीः शोभाये
षांते ३५ विगतंतिमिरमालोकश्चान्यस्य प्रकाशो यासुतथा भूतादिशः कुर्वतः भवतामेतदनुचितमित्याहुः किमर्थमिति-
३६ अहो दंढ्यादंढ्यादिजानशून्या एते चोरा एवास्मद्विधा धर्मराजस्य किं करा इत्यनृतं वदंतीति विस्मयेन प्रहस्य तान् प्रत्यु-
चुः मेघस्येव निर्हादो ध्वनिर्यस्यास्तया ३७

अ०

१

३

तत्र हेतुः सधीचीनः समीचीनः अयंपंथाः भक्तिमार्गः यतः क्षेमः क्षेमत्वे हेतुः नकुतश्चिद्दिग्भादेर्भयं यस्मिन् तदेवाह सुशीलाः कृपालवः साध-
वो निष्कामाः यत्र धर्मनिष्ठा अतो न ज्ञानमार्ग इवासायतानि मित्तं भयन्नापि कर्ममार्गवन्मत्सरादियुक्तेभ्यो भयमिति भावः भक्तेरन्यनिर-
पेक्षत्वमुक्तम् १७ कृच्छ्रादीनितु भक्तिं विना न शोधयंतीत्याह प्रायश्चित्तानीति महतामप्यशोधकत्वे दृष्टान्तमाह सुराकुंभमिवापगा इति
१८ भक्तिः सत्याः पिपुनात्येवेत्याह सकृदिति तस्य गुणेषु रागमात्रमस्ति न तु ज्ञानं यस्य तन्मनः तावतेव चीर्णं निष्कृतं प्रायश्चित्तं

सधीचीनोत्थयं लोके पंथाः क्षेमो कुतो भयः सुशीलाः साधवो यत्र नारायणपरायणाः १७ प्रायश्चित्तानि
चीर्णानि नारायणपराङ्मुखम् ननिः पुनंतिराजेंद्रसुराकुंभमिवापगाः १८ सकृन्मनः कृष्णपदारविंदयो
निवेशितं तद्गुणरागिणैरिह न ते यमं पाशमृतश्च तद्गुणस्वप्ने पिपश्यंति हि चीर्णनिष्कृताः १९ अत्र-
चोदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् दूतानां विष्णुयमयोः संवादस्तं निबोध मे २० कान्यकुब्जे द्विजः क-
श्चिद्दासीपतिरजामिलः नाम्ना नृसदाचारोदास्याः संसर्गदूषितः २१ बन्धक्षकैतवैश्वोर्ध्वैर्गर्हितां
वृत्तिमास्थितः विभ्रत्कुटुंबमशुचिर्यातयामास देहिनः २२ एवं निवसतस्तस्य लालयानस्य तत्सुतान्
कालोऽत्यगात् महान् राजन् शशीत्यायुषः समाः २३ तस्य प्रवयसः पुत्रादशतेषां तु योवमः बालो नारा-
यणो नाम्ना पित्रोश्च दयितो भृशम् २४ सबद्धदयस्तस्मिन् भर्के कलभाषिणि निरीक्ष्यमाणस्त-
लीलां मुमुदेजरठो भृशम् २५

यैः १९ इममर्थमिति हासेनोपपादयति अत्र चेति मे मत्तः २० कान्यकुब्जे पुरेदास्याः पतिः नाम्ना अजामिलः २१ बन्दीग्रहेण अ-
क्षैश्च द्यूतेन कैतवैर्वचनादिभिश्च वृत्तिं जिविकां विभ्रत्पुष्पान् यातयामास पीडयामास २२ आयुषः संबंधी महान् कालो-
त्यगात् सक्रियानित्यपेक्षायां माह अशशीत्यासंख्यया युक्ताः समाः संवत्सराः २३ प्रवयसः प्रवृद्धस्य २४ बद्धद-
यं येन जरठो बद्धः २५

भा.ष.टी.

२

परिहरति कर्मणारुच्छादिप्रायश्चित्तेन कर्मणः पापस्य निर्हारो नाशः आत्यंतिकः समूलो न हीष्यते अविद्वानधिकारीयस्मिन् न
स्य भावस्तत्त्वतस्मात् अतो विद्याया नाशाभावाच्चेऽपि तस्मिन् पापे तत्संस्कारेण पापांतरस्य पुनः पुनः प्ररोहो भवत्येव किंतु हिंसा
रव्यं प्रायश्चित्तं तदाह प्रायश्चित्तं तु विमर्शनं ज्ञानम् ११ तच्च नित्यमप्रमत्तः शनैर्लभते नान्य इति सदृष्टांतमाह नेति पथ्यमेवा-
न्नमश्नतः पुरुषान् यथा व्याधयो न बाधन्ते तथा नियमादिकर्त्ता क्षेमाय तत्त्वज्ञानाय समर्थो भवति १२ एतदेव विशदयति द्वाभ्यां
म् तपसा ऐकार्येण मनसश्चेन्द्रियाणां च ऐकार्यं परमं तप इति स्मृतेः ब्रह्मचर्येणाष्टांगेन तदुक्तम् स्मरणं कीर्तनं केलिः प्रेक्षणं

श्रीशुक उवाच कर्मणा कर्म निर्हारो न ह्यात्यंतिक इष्यते अविद्वदधिकारित्वात् प्रायश्चित्तं वि-
मर्शनम् ११ नाश्नतः पथ्यमेवान्न व्याधयोऽभिभवन्ति हि एव नियमकृद् राजन् शनैः क्षेमाय कल्पते-
१२ तपसा ब्रह्मचर्येण शमेन च दमेन च त्यागेन सत्यशौचाभ्यायमेन नियमेन च १३ देहवाक्बुद्धि-
जंघीराधर्मज्ञाः श्रद्धयान्विताः क्षिपंत्यधुं महदपिवेणुगुल्ममिवानलः १४ केचित् केवलयाभक्त्या
वासुदेवपरायणाः अघंधुन्वन्ति कालस्येन नीहारमिव भास्करः १५ न तथा ह्यधवान् राजन् पू-
येत तप आदिभिः यथा कृष्णार्पितप्राणस्तस्यूरुषनिषेवया १६

गुह्यभाषणम् संकल्योऽध्यवसायश्च क्रियानिर्वृतिरेव च एतन्मैथुनमष्टांगं प्रवदन्ति मनीषिणः विपरीतं ब्रह्मचर्यमेतदेवा-
ष्टलक्षणमिति शमो मनसो नियमनम् दमो बाह्येन्द्रियाणाम् त्यागो दानम् यमो हिंसादिः नियमो जपादिः १३ १४ अस्या-
तिदुष्करत्वात् मुख्यमेवान्यत्रायश्चित्तमाह केचिदित्यनेनैवं भूताभक्तिप्रधाना विरला इति दर्शयति केवलया तप आदिनि-
रपेक्षया वासुदेवपरायणा इति नाधिकारिविशेषणमेतत् किं त्वन्येषां अश्रद्धया तत्राप्रवृत्तेरर्थान्तेष्वेव पर्यवसानादनुवाद-
मात्रम् १५ एतच्च ज्ञानमार्गादपि श्रेष्ठमित्याह न तथा पूयेत शक्येत् तस्यूरुषनिषेवया कृष्णोऽर्पिताः प्राणायामेन १६ ७

अ.
१

२

५ नानाउग्रायातनायेषुतान्नरकान् यथायेनोपायेननइयात्नगच्छेतन्मेधुनाव्याख्यातुमर्हसि ६ तत्रतावन्मन्वाद्युक्तंप्रायश्चित्तं
 तंविनानरकादुर्निर्वाराइत्याह नचेदितिद्वाभ्याम् मनउक्तिपाणिभिर्मनोवाक्कायैः कृतस्यांहसस्तैरेवइहैवापचितंप्रायश्चित्तंन
 कुर्यात्चेत्तर्हिपुरुषः प्रेत्यमृत्यानरकान्धुवमुपैति मेमयायेभवतः कीर्तिताः तिग्मादारुणायातनायेषुतान् ७ यस्मादेवंतस्मात्सा
 पस्यप्रायश्चित्तेयतेतकदामृत्योः पुरैवतत्रापि अविपद्यताअभियमाणेनात्मनादेहेन यद्वाअविपत् विपत्तिरहितोयावत् य
 तात्मनासंयतेनमनसातत्रापिआशु अन्यथा अतीवचिरकालेतुद्विगुणंव्रतमर्हतीतिद्वैगुण्यापत्तेः तत्रचपापस्यमहत्त्वमल्पत्वंचा

धरामंडलसंस्थानंभागलक्षणमानतः ज्योतिषांविचाराणांचयथेदमसृजद्विभः ५ अधुनेहमहा
 भागयथैवनरकान्नरः नानोग्रयातनान्नेयात्तन्मेधुनाव्याख्यातुमर्हसि ६ श्रीशुकउवाच नच
 दिहैवापचितितयथाऽहसःकृतस्यकुर्यान्मनउक्तिपाणिभिः ध्रुवंसर्वप्रेत्यनरकानुपैतियेकीर्तिता
 मेभवतस्तिग्मयातनाः ७ तस्मात्पुरैवाश्विहपापनिष्ठतौयतेतमृत्योरविपद्यतात्मना दोषस्य
 दृष्ट्वागुरुलाघवंयथाभिषकचिकित्सेतरुजानिदानवित् ८ राजोवाच दृष्ट्वाश्रुताभ्यांय
 त्यापजानन्नप्यात्मनोहितम् करोतिभूयोविवशःप्रायश्चित्तमथोकथम् ९ क्वचिन्निवर्तते
 ५भद्रात्क्वचिच्चरतितत्पुनः प्रायश्चित्तमतोऽपार्थमन्येकुंजरशोचवत् १०

वेक्ष्यतदनुरूपेप्रायश्चित्तेयतेत रुजारोगाणांनिदानविद्यथावैद्यः तदनुरूपंचिकित्सेततद्वत् ८ अत्रचोदयतिद्वाभ्याम्
 दृष्ट्वाजदंडादिश्रुतंनरकपातादिताभ्यामात्मनः पापमहितंजानन्नपिभूयः प्रायश्चित्तानंतरंकरोति अथोभतःकारणात्
 द्वादशाब्दादिकंप्रायश्चित्तंतेनसमूलस्यदोषस्यानिवृत्तेः निवृत्तौवापुनश्चपापप्ररोहायोगादितिभावः ९ किंच क्वचित्क
 दाचिदभद्रात्पापात्निवर्ततेक्वचित्तेदेवपुनराचरति यथाकुंजरःस्नातोऽपिरजोभिरात्मानंमलिनीकरोतितथापापस्य
 पुनर्दुर्निवारत्वेननरकपातस्यावश्यंभावित्वात्प्रायश्चित्तंव्यर्थमिति १० ६२ ६२ ६२ ६२

भा. फ. टी.

१

श्रीगणेशायनमः पुण्यारण्येनृसिंहैकनामसिंहोविराजते यन्नादतःपलायंतेमहाकल्मषकुंजराः १ विसर्गसंभवान्
जीवान्स्वमर्यादासंस्थितान् विष्णुः पात्यखिलैरूपैरित्येवंपंचमेस्थितम् २ अध्यायेकोनविंशत्याषष्ठेपोषणमुच्यते अ
तिलंघितमर्यादभक्तरक्षणलक्षणम् ३ अजामिलोमनुष्येषुमहापापोयथावितः विश्वरूपादिघातीचयथादेवेषुवासवः
४ अजामिलस्यभक्तत्वंविष्णुदूतैर्निरूपितम् संकेतभगवन्नामपुत्रस्नेहानुषंगजम् ५ इन्द्रोपिभगवद्भक्तःसरज्येनोपेन्द्र
सेवकः तदधीनसुरैश्वर्यशत्रुनिर्जयजीविनः ६ तत्रादौत्रिभिरध्यायैस्जामिलकथोच्यते विश्वरूपकथाषड्विंशदोषोक्तये
ततः ७ इन्द्रस्यैवतुदोषोक्त्येवत्रारव्यानंततोऽष्टभिः द्वाभ्यांचमरुदारव्यानमेवंप्रकरणक्रमः ८ तत्रादौप्रथमेविष्णोर्दूतैःपात

श्रीगणेशायनमः राजोवाच निवृत्तिमार्गः कथित आदौभगवतायथा क्रमयोगोपलब्धे
नब्रह्मणायदसंसृतिः १ प्रवृत्तिलक्षणश्चैवत्रैगुण्यविषयोमुने योऽसावलीनप्रकृतेर्गुणसर्गः पुनः
पुनः २ अधर्मलक्षणानानानरकाश्चानुवर्णिताः मन्वन्तरश्चव्याख्यात आद्यः स्वायम्भुवोयतः ३ प्रि-
यव्रतोत्तानपदोर्वेशस्तच्चरितानिच द्वीपवषसमुद्रादिनद्युद्यानवनस्पतीन् ४

किमोचने तस्याप

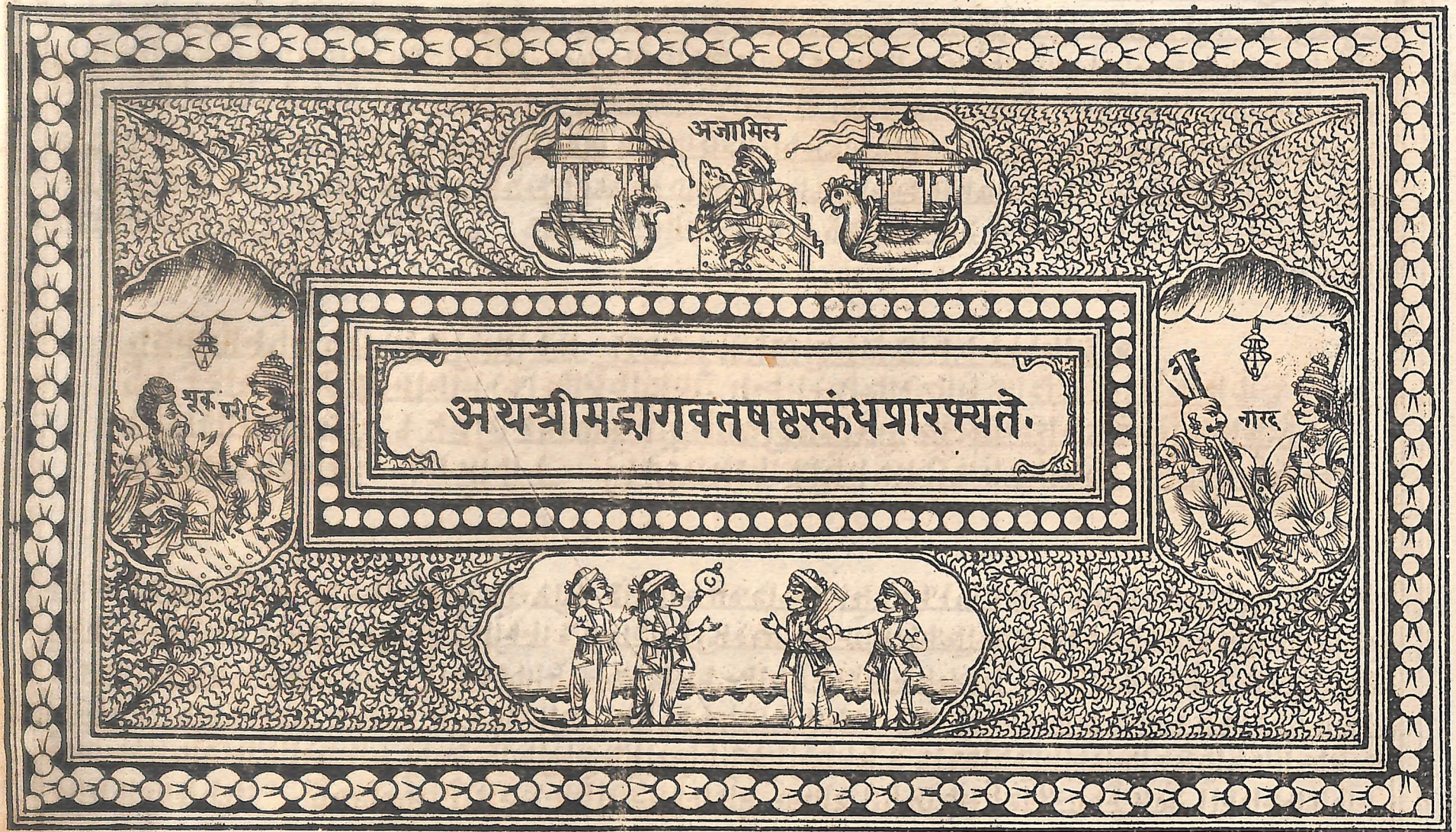
ख्यापनायोक्तंयाम्येधर्मादिलक्षणम् ९ अथषष्ठस्कंधोव्याख्यायते पूर्वोक्तानुवादपूर्वकंनिरंतरौक्तनरकपरिहारोपायंपृ-
च्छति निवृत्तिमार्गइतिषड्विः आदौद्वितीयस्कंधेवैश्वानरयातीत्यादिनाभगवतात्वयायथायथावत्तयत्येनमार्गेणयोगोऽर्चिरादि
प्राप्तिः तेनोपलब्धोब्रह्मातेनसहासंसृतिर्मोक्षोभवति ब्रह्मणासहतेसर्वेसंप्राप्तेप्रतिसंचरे परस्यांतेकृतात्मानःप्रविशंतिपरंपद-
मिति वचनात् १ त्रैगुण्यंस्वर्गादिसुखंतदेवविषयः प्राप्यंयस्य नलीनाप्रकृतिर्यस्यतस्यपुंसः पुनः पुनर्गुणसर्गः भोगार्थदेहारंभरू-
पोयोमार्गः सचकथितः तृतीयेदक्षिणेनपथाऽर्थम्याः पितृलोकंव्रजंति तइत्यादिना २ अनुवर्णिताः निरंतराध्याये व्याख्यातश्चतुर्थ
स्यादौ यतः यस्मिन् ३ द्वीपादीन् भागवतोलक्षणतोमानतश्च धरामंडलस्य संस्थानं ज्योतिषां विवराणांच इदं संस्थानं विष्णुर्यथा
सृजन्नथा व्याख्यातमित्यर्थः ४

अ.

१

१

इति श्रीमद्भागवतपंचमस्कंधः समाप्तः

भा.पं.टी.
६२

यथावच्छ्रुत्वा १० कथंभूतासंस्था सकलानांजीवनिकायानांधामआश्रयभूतंवपुरिति ३० पंचमस्कंधसंबंधिपदभावार्थ-

अ.
२६

श्रुत्वास्थूलंतथासूक्ष्मंरूपंभगवतोयतिः स्थूलेनिर्जितमात्मानंशनैःसूक्ष्मंधियानयेत् ३७
 भूद्वीपवर्षसरिदद्रिनभःसमुद्रपातालदिडनरकेभागणलोकसंस्था गीतामयातवनृपाद्भुत
 मोशिवरस्यस्थूलंवपुःसकलजीवनिकायधाम ३८ इतिश्रीभागवतमहापुराणैपारम
 हंस्यांसंहितायांपंचमस्कंधेनरकानुवर्णनोनामषड्विंशतितमोऽध्यायः २६ ७ ७ ७

दीपनैः प्रीयतांपरमानंदनृहरिर्बालभाषितैः १ इतिश्रीभा. श्रीधरस्वामिविरचितायांपंचमस्कंधेटी. षड्विंशतितमोऽध्या
 यः २६

६३

टी.

आद्याभिमतः धनगर्वितः अहंरुतिः श्रेष्ठोः ह्यमिति मानीति र्यकूपेक्षणं यस्य सर्वतः गुर्वदेरपि धनं चौरपि प्यंतीति विशंका मा
नः वारिष्यमाणं हृदयं वदने च यस्य अनेव गतः अप्राप्तः तस्यार्थस्योत्पादनादिभिः शमलं गृण्हाति तथा परिवर्त्येति सूत्रप्रोना

अ०

२६

यस्ति ह वा आद्याभिमतः अहंरुतिर्यकूपेक्षणः सर्वतोः भविशंकी अर्थव्ययनाशचिंतया परि
शुष्यमाणं हृदयं वदनो निवृत्तिमनवगतो ग्रह इवार्थमभिरक्षति सूत्रापि प्रेत्यत दुत्पादनोत्कर्षणं
शमलग्रहः सूचीमुखेन रके निपतति यत्र हविर्न ग्रहपापपुरुषंधर्मपुरुषावायुका इव सर्वतोः गे
षु सूत्रैः परिवर्त्येति ३५ एवं विधानरकायमालये संति शतशः सहस्रशस्तेषु सर्वेषु च सर्वे एवाध-
र्मवर्तिनो ये केचिदिहोदिता अनुदिताश्चावनिपते पर्यायेण विशंति तथैव धर्मानुवर्तिन इतरत्र इ
ह तु पुनर्भवेत्तु उभयशेषाभ्यां निविशति निवृत्तिलक्षणमार्ग आदावेव व्याख्यातः एतावानेवाङ्को
शो यश्चतुर्दशधा पुराणेषु विकल्पित उपगीयते यत्तद्भगवतो नारायणस्य साक्षान्महापुरुषस्य स्थ
विष्टं रूपमात्ममायागुणमयमनुवर्णितमादृतः पठति शृणोति श्रावयति स उपगम्य भगवतः परमा
त्मनोः ग्राह्यमपि श्रद्धाभक्तिविशुद्धबुद्धिर्वैद ३६ ६२ ६३ ६४

राज

न कुर्वति ३५ इतरत्र स्वर्गादौ इह मर्त्यलोके पुनर्भवे पुनर्जन्म निमित्तम् उभयोर्धर्माधर्मयोः शेषाभ्याम् आदावेव द्विती-
यस्कंधे वैश्वानरं यातीत्यादिना उपगम्य मुपनिषदम् श्रद्धाभक्तिभ्यां विशुद्धा बुद्धिर्वैद ३६ ६२ ६३

योविप्रस्तकलत्रं वासरां पिबति अन्योऽपि वाव्रतस्थः स नराजन्यो वै श्यो वा सोमपीथः कृतसोमपान इत्यन्यः तयोः सोमस्यानेक-
लचमसविधानात् सोमपाननिषेधाच्च तथा च श्रुतिः न्यग्रोधस्त्रिभिर्ग्राह्यताः संपिथ्य दधत्सुपमृज्यतमस्यैभक्षंसंप्रयच्छेन्न

यस्त्विह वै विप्रो राजन्यो वै श्यो वा सोमपीथस्तत्कलत्रं वासरां व्रतस्थोऽपि वा पिबति प्रमादतस्तेषां निरय-
मीतानामुरसिपदाक्रम्यास्येव द्विनाद्रवमाणं कार्णाय सन्निषिञ्चति २८ अथ च यस्त्विह वा आत्मसं-
भावनेन स्वयमधमोजन्मतपोविद्याचारवर्णाश्रमवतो वरीयसो न बहु मन्येत समृतक एव मृत्वाक्षारक-
र्हमे निरयेऽवाकुशिरानिपातितो दुरन्तायातनात् श्रुते २९ ये त्विह वै पुरुषाः पुरुषमेधेन यजन्ते याश्च स्त्रिय-
यो नृपुंशून् रवा दन्ति तांश्च ते पशव इव निहता यमसदने यातयन्ते तौ रक्षोगणाः सौनिका इव स्वधितिनाः व-
दायस्मि कूपिबन्ति नृत्यन्ति च गायन्ति च हृष्यन्ति च हृष्यमाणायथेह पुरुषादाः ३० ये त्विह वा अनागसोऽरण्ये ग्रामे
वा वैश्रभिकैरुपसृतानुपविशन्मय्यजिजीविषून् शूलसूत्रादिषूपप्रोतान् क्रीडनकतया यातयन्ति तेऽ-
पि च प्रेत्य यमयातनास्तु शूलादिषु प्रोतात्मानः क्षतृड्भ्यां वाऽभिहताः कंकवटादिभिश्चेतस्ततस्तिग्म-
तुंडैराहन्यमाना आत्मशमलं स्मरन्ति ३१ ये त्विह वै भूतो न्युद्देजयन्ति नरा उल्बणास्वभावा यथा ददशूका-
स्तऽपि प्रेत्य नरके ददशूकारव्ये निपतन्ति यत्र नृपदं दशूकाः पंचमुखवाः सप्तमुखवा उपसृत्य ग्रसन्ति यथा वि-
लेशयान् ३२ ये त्विह वा अंधा वटकुशलगुहादिषु भूतानि निरुंधन्ति तथाऽमुव्रतेष्वेवोपवेश्य सगरेण व-
द्विनाधूमेन निरुंधन्ति ३३ यस्त्विह वा अतिथीनभ्यागतान् वा गृहपतिरसकृदुपगतमन्युर्दिधक्षुरिव पापे-
न च क्षपा निरीक्षते तस्य वाऽपि निरये पापदृष्टेरक्षिणी वज्रतुडा गृध्राः कंकका कवटादयः प्रसह्योरुबला-
दुत्पादयन्ति ३४

सोममिति २८ सपूर्वमपि मृतक एव स नृमृत्वा २९ पुरुषस्य मेधेन हिंसया भैरवादीन्यजन्ते याश्च स्त्रियः
कामरूपाः रक्षोगणा भूत्वा यथेह ते पुरुषादाः संतः पूर्वमनृत्यन्तत इत् ३० वैश्रभिकैः विश्वासोपायैः उपविशन्मय्य विश्वास्य ३१ वि-
लेशयान् मूषकान् ३२ सगरेण सविषेण ३३ अतिथयोऽज्ञातपूर्वाः तान् पापेन वक्त्री कृतेन ३४

अपाखंडाः सत्कुलीनाः संतः द्वितीयांतपाठे सेतुविशेषणं नदां विशिनष्टिविष्णुमूर्त्रेति २१ पशुचर्यास्वेच्छाचारम् २२ अतीर्थे विहि-
तादन्यत्र विध्यंतीति प्राणनिरोधो दर्शितः २३ निरयपतयो यमपुरुषाः २४ लालाभक्षमाह यस्त्विति रेतः पातं कारयंति २५ य

येति ह वै राजन्याराजपुरुषावा अपाखंडाधर्मसेतून् भिंदंतिते संपरेत्यवैतरण्यानि पतंति भिन्नम-
यो दास्तस्या निरयपरिरवाभूता यानद्यादागणैरितस्ततो भक्ष्यमाणा आत्मनानवियुज्यमानाश्चा-
सूभिरुह्यमानाः स्वाधेन कर्मपाकमनुस्मरंत उपतप्यन्ते विष्णुमूर्त्रपूयशोणितकेशनरस्वस्थिमेदोमांसवसा-
वाहिन्यामुपतप्यन्ते २१ येति ह वै वृषलीपतयो नष्टशौचाचारनियमास्त्यक्तलज्जाः पशुचर्याचरंतिते चा-
पिप्रेत्यपूयविष्णुमूर्त्रश्लेष्ममलापूर्णार्णवे निपतंतित देवानि वीभत्सितमश्नुमंति २२ येति ह वै श्वगर्दभपतयो
ब्राह्मणादयो मृगयाविहारा अतीर्थे च मृगान्निघ्नंति तानपि संपरेतालूलक्ष्यभूतान्यमपुरुषा इषुभिर्वि-
ध्यंति २३ येति ह वै दंभिका दंभयज्ञेषु पशुशस्त्रिंशसंतितानमुष्मिल्लोके वैशसेनरके पतितानि निरयपतयो
पातयित्वा विशसंति २४ यस्त्वह वै सवर्णाभार्या द्विजैरेतः पातयति काममोहितस्तपापकृतममुत्रेतः कु-
ल्यायां पातयित्वारेतः संपाययंति २५ येति ह वै दस्यवोऽग्निदागरदाग्रामान् सार्यान्वाविलुं पंति राजानो
राजभटास्तांश्चापि हि परेत्ययमदूता वज्रदंष्ट्राः श्वानः सप्तशतानि विशतिश्च सरभसं रवादंति २६ य-
स्त्वह वा अनृतं वदति साक्ष्येद्रव्यविनिमये दाने वा कथंचित्सर्वे प्रेत्यनरकेऽवीचिमत्यधः शिरानिरवकाशे
योजनशतोच्छ्रयाद्विरिमूर्द्धः संपात्यते यत्र जलमिव स्थलमश्मपृष्ठमवभासते तदवीचिमत्तिलशोवि-
शीर्यमाणशरीरेन भ्रियमाणः पुनरारोपितो निपतति २७

मदूता येश्वानः सरभसंसंभ्रमम् २८ द्रव्यविनिमये क्रयादौ निरवकाशे निरालंबे अवीचीशब्दार्थमाह यत्रेति वीचिस्तरंगः
तद्रहितत्वादवीचि २९

ईश्वरेणोपकल्पितानामनुष्णरक्तपानादिलक्षणावृत्तिर्येषामत्कुणादीनां नविविक्ताविज्ञातापरव्यथायैरविवेकिभिस्तेषांपुरुषेण-
बाह्याणादिभावेनविधिनिषेधपूर्वककल्पितावृत्तिर्यस्यविविक्तापरव्यथायेनविवेकिनाअभिद्रुग्धाः हिंसिताः विहतानिद्रारूपानिर्दृ-
त्तिर्यस्यनलब्धमवस्थानयेनसतमसिपरिक्रामति १६ यत्किंचनभक्षादिकमुपनतंप्राप्ततदसंविभज्यननिर्मिताः पंचयज्ञायेनअतएव

यस्त्विहवैभूतानामीश्वरकल्पितवृत्तीनामविविक्तपरव्यथानांस्वयंपुरुषोपकल्पितवृत्तिर्विविक्तपर-
व्यथोव्यथामाचरतिसपरत्रांधकूपेतदभिद्रोहेणनिपततितत्रहासोतेजोभिः पशुमृगपक्षिसरीसृपैर्म-
शकयूकामत्कुणमक्षिकादिभिर्येकेचाभिद्रुग्धास्तैः सर्वतोऽभिद्रुह्यमाणस्तमसिविहतनिद्रानिर्दृत्तिर-
लब्धावस्थानः परिक्रामति यथाकुशरीरेजीवः १६ यस्त्विहवाअसंविभज्याश्चातियत्किंचनोपनतम-
निर्मितपंचयज्ञोवायससंस्कृतः सपरवृद्धमिभोजनेनरुकाधमेनिपतति तत्रशतसहस्रयोजनेकृमि-
कुंडेकृमिभूतः स्वयंकृमिभिरेवभक्ष्यमाणः कृमिभोजनोयावत्तदप्रत्ताप्रहुतादोः निर्वेशमात्मानं प्रतय-
ते १७ यस्त्विहवैस्तेयेनबलाद्वाहिरण्यरत्नादीनिबाह्याणस्यवाः पहरतिअन्यस्यवाः नापदिपुरुषस्तममु-
त्रराजन्यमपुरुषाअयस्मयैरग्निपिंडैः संदंशैस्त्वचिनिष्कुपति १८ यस्त्विहवाअगम्यांस्त्रियमगम्यंवा
पुरुषंयोषिदभिगच्छतितावमुत्रकशयाताडयतस्तिग्मयासूर्म्यालोहमय्यापुरुषमालिङ्गयतिस्त्रियंचपु-
रुषरूपयासूर्म्या १९ यस्त्विहवैसर्वाभिगमस्तममुत्रनिरयेवर्तमानंवज्रकंटकशाल्मलीमारोप्यनि-
ष्कर्षति २०

वायसैः संस्कृतः समत्वेनवर्णितः कृमिभोजनः कृमिनेवमुंजानः यावत्तत् प्रावंतियोजनानितकृमिकुंडंता-
वंतिवर्षाणि यावद्वातत्यातकमित्यर्थः अप्रत्तमसंविभक्तम् अप्रहुतंवाः तीतितयासः अनिर्वेशमकृतप्रायश्चित्तम् १७ निष्कुपति
छिंदति १८ तिग्मयातप्तयासूर्म्याप्रतिमया १९ सर्वाभिगमः पश्चाद्युपगता २०

पुरुषं पतिवंचयित्वा एतत् शरीरमहमिति दधनादिममेति मत्वा स्वयंच कुटुंबमेव पुण्याति तेनाश्रमेन ९ रुरवो भूत्वेति कर्मा
प्येव तथा परिणामं प्राप्येत्यर्थः अतिकूरस्य भारशृंगारव्यस्य सत्त्वस्यापदेशः संज्ञायस्य १० कव्येण निमित्तेन मां सार्धमित्य

एवमेवांधतामिस्त्रेयस्तु वंचयित्वा पुरुषं दारादीनुपयुक्ते यत्र शरीरी निपात्यमानो यातनास्यो वेदन
यानष्टमतिर्नष्टदृष्टिश्च भवति यथा वनस्पतिर्वृक्ष्यमानमूलस्तस्मादंधतामिस्त्रेयमुपदिशति ८
यस्त्विह वा एतदहमिति ममेदमिति भूतद्रोहेण केवलं स्वकुटुंबमेवानुदिनं प्रपुण्याति सतदिह विहा
यस्वयमेव तदश्रमेन रौरवे निपतति ९ यस्त्विह यथैवामुनाविहिंसिता जंतवः परत्र यमयातनामुप
गतं त एव रुरवो भूत्वा तथातमेव विहिंसन्ति तस्माद्रौरवमित्याहुः रुरुरिति सपादति कूरसत्त्वापदेशः १०
एवमेव महारौरवो यत्र निपतितं पुरुषं कव्यादानामरुरवस्तं कव्येण घातयति यः केवलं देहं भरः ११
यस्त्विह वा उग्रः पशून् पक्षिणो वा प्राणत उपरंधयति तमपकरुणं पुरुषादैरपि विगर्हितममुत्र यमा
नुचराः कुंभीपाके तस्मै ले उपरंधयति १२ यस्त्विह पितृविप्रब्रह्मधुकुसकालसूत्रसंज्ञकेन रके अ
युतयोजनपरिमंडले तस्मै मयेतमरवले उपरंधयति तदग्न्यर्काभ्यामति तप्यमानेः भिनिवेशितः क्षु
त्पिपासाभ्यां च दह्यमानो तर्बहिः शरीर आस्ते शीते च दृते अवतिष्ठति परिधावति च यावति पशूरो
माणितावद्वर्षसहस्राणि १३ यस्त्विह वै निजवेदपथादनापद्यपगतः पारवंडं चोपगतस्तमसि पत्रवनं
प्रवेश्य कशया महरति तत्र हासावितस्ततो धावमान उभयतो धारेस्तालवनासि पत्रैः छिद्यमान सर्वा
गोहाहतोः स्मीति परमया वेदनया मूर्छितः पदे पदे निपतति स्वधर्महापारवंडानुगतं फलं मुंक्ते १४ यस्त्वि
ह वै राजाराजपुरुषो वा अदंड्य दंडं प्रणयति ब्राह्मणे वा शरीरदंडं सपापी यान्नरकेः मुचसूकरमुरवे नि
पतति तत्रातिबलैर्विनिधिष्यमाणा वयवो यथैव हेक्षरवंड आर्तस्वरेण स्वनयन् क्वचिन्मूर्छितः क
श्मलमुपगतः यथैव हादृष्टदोषा उपरुद्धाः १५

र्थः ११ प्राणतः सजीवान् उपरंधयति पचति अपकरुणं निष्कृपम् १२ रव
ले समदेशे १३ स्वधर्महाधर्मत्यागी १४ स्वनयन् रुदन् कश्मलं मोहमुपगतो भवति अदृष्टदोषास्तेनोपरुद्धाः संतो यथा कश्मलमुपगताः तद्वत् १५

प्रतिषिद्धप्रतिषेधः स एव लक्षणं प्रमाणं यस्य अधर्मस्य कर्तुः श्रद्धावैसादृश्यं तमसस्तारतम्यात् तत्रापि कारणं दर्शयन्नाह अनाद्यवि-
धाकृतानां कामानां सूतयो नरकाः तासाम् अथेदानीं ताः पानुर्येणानुवर्णयिष्याम इत्यन्वयः २ किंभूमावेव देशविशेषाः त्रिलोक्याः

अथेदानीं प्रतिषिद्धलक्षणस्याधर्मस्य तथैव कर्तुः श्रद्धयावैसादृश्यात् कर्मफलं विसदृशं भवति यावत्
नाद्याविद्यया कृतकामानां तत्परिणामलक्षणाः सूतयः सहस्रशः प्रवृत्तास्तासां पानुर्येणानुवर्णयि-
ष्यामः २ राजोवाच नरकानामभगवन् किं देशविशेषा अथ वा बहिस्त्रिलोक्या आहोस्विदं तस्य
लङ्घति ३ कपिरुवाच अंतराल एव त्रिजगत्यास्तु दिशि दक्षिणस्यामधस्ताद्भूमेरुपरिष्ठाच्च जला-
घस्यामग्निष्वात्तादयः पितृगणादिशिवानां गोत्राणां परमेण समाधिना सत्या एवाशिष आशासा-
नानिवसन्ति ४ यत्र ह वाव भगवान् पितृराजो वैवस्वतः स्वविषयं प्रापितेषु स्वपुरुषैर्जंतुषु संपरेतेषु यथा
कर्मावधौ दोषमेवानुल्लंघित भगवच्छासनः स गणोदमं धारयति ५ तत्र ह केन नरकानेकविंशतिं गणयन्ति-
अथ तां स्ते राजन्नामरूपलक्षणतोः नुक्रमिष्यामः तामिस्त्रोः धतामिस्त्रोरैरवो महारौरवः कुंभीपाकः
कालसूत्रमभिपत्रवनसूकरमंधकूपः रुमिभोजनः संदंशस्तप्तसूर्मिवज्रकंटकशात्मलीचैतरेणीषू-
योदः प्राणरोधो विशसनं लालाभक्षः सारमेयादनमवीचिरयः पानमिति किंच क्षारकर्मो रक्षोगण-
भोजनः शूलप्रोतो दंदशूकः अवटनिरोधनः पर्यावर्त्तनः सूचीमुखमित्यष्टाविंशतिनरकाविविधया त-
नाभूमयः ६ तत्र यस्तु परवित्तापत्यकलत्राण्यपहरति सहिकालपाशवद्धो यमपुरुषैरतिभयानं के-
स्तामिस्त्रेन नरके बलान्निपात्यते अनशनानुदपानदंडताडनसंतर्जनादिभिर्यातनाभिः यात्यमानो-
जंतुर्यत्र कश्मलमासादित एकदेवमूछामुपयाति तामिस्त्रप्राये ७

बह्मांडाद्बहिर्वा आवरणेषु मध्ये अंतराले वा
भूमिव्यतिरिक्ते १ ४ कर्मदोषमनतिक्रम्य दोषमेव दमं पापफलं दंडं करोति न उल्लंघितं भगवच्छासनं येन ५ मतांतरेणाष्टाविंशति
माह किंचेति ६ पापमेदेन च तत्तन्नरकयातनाभेदं प्रपंचयति यस्त्वित्यादिना यात्यमानः पीड्यमानः एकदेवतदेव ७ ६

टी.

किंच आस्तांतस्य रूपयावपुर्धारणंतद्भजनं वातन्नामौदार्यमेवातिचित्रमित्याह यस्य नाम यदि पतितो महापातक्यपि अनुकीर्तये-
नूतर्हि स शक्येदिति किमु वक्तव्यं यतोऽसावेव नृणामशेषमंहः सद्यो हंति कथमनुकीर्तयेत् अन्यतः श्रुतं वा अकस्माद्वा आर्त्तो वा स न
प्रलंभनाद्वा परिहासात् तस्माच्छेषादन्यम् ११ गिर्यादिसहितं भूगोलम् सत्त्वानि प्राणिनः सहस्रजिह्वोऽपिको गणयेत् १२ दुरंतवी-
र्यं बलं यस्य उरवोगुणाः अनुभावश्च यस्य स च स च रसायाः भूमे भूले स्थितः तिष्ठति आत्मतंत्रः आत्माधारः १३ उक्तस्य लोकवि-

यन्नाम श्रुतमनुकीर्तयेदकस्मादार्त्तो वा यदि पतितः प्रलंभनाद्वा हंत्यंहः सपदि नृणामशेषमन्यं कं-
शेषाद्भगवत आश्रयेन्मुमुक्षुः ११ मूर्धन्यर्पितमणुवत्सहस्रमूर्द्धा भूगोलं सगिरिसरित्समुद्रसत्त्व-
म् आनंत्यादनिमित्तविक्रमस्य भूमिः को वीर्याण्यधिगणयेत् सहस्रजिह्वः १२ एवं प्रभावो भगवा-
ननंतो दुरंतवीर्यो रूगुणानुभावः मूलरसायाः स्थित आत्मतंत्रो यो लीलायां स्थितये विभर्ति १३ ए-
ताद्येवेह नृभिरुपगंतव्यागतयो यथा कर्म विनिर्मिताः यथोपदेशमनुवर्णिताः कामान् कामयमानैः १४
एतावतीर्हि राजन् पुंसः प्रवृत्तिलक्षणस्य धर्मस्य विपाकगतय उच्चावचाविसदृशायथा प्रश्नं व्याच-
रये किमन्यत्कथयाम इति १५ इति श्रीभागवते महापुराणे पंचमस्कंधे भूविवरविधौ नाम पंचविं-
शतितमोऽध्यायः २५ राजोवाच महर्षे एतद्वै चित्रं लोकस्य कथमिति ऋषिरुवाच त्रिगुण-
त्वात्कर्तुः श्रद्धया कर्मगतयः पृथग्विधाः सर्वा एव सर्वस्य तारतम्येन भवन्ति १

भागस्योपयोगंवदन्नुपसंहरति

एताद्येवेह कामान् कामयमानैर्नृभिरुपगंतव्या इत्यन्वयः १४ तस्य प्रपंचः एतावत्यः विपाकगतयः फलभूतागतयः ताः व्याचरयेत्या-
ख्यातवानस्मि १५ इति पंचमस्कंधे टीकायां पंचविंशतितमोऽध्यायः २५ षड्विंशेतुततोऽधस्तान्नरकस्थितिरुच्यते पापि-
नो यत्र दह्यन्ते यमदूतैर्यथाययम् १ पुंसो गतय उच्चावचाविसदृशा इति भोगवैचित्र्यमुक्तं तदेतत्कुत इति पृच्छति महर्षे इति कर्मणः स-
मानत्वेऽपि श्रद्धावैचित्र्यात्फलवैचित्र्यमिति परिहरति त्रिगुणत्वादिति सात्त्विक्या श्रद्धया कर्तुः स्मरित्वं राजस्या स्मरित्वं दुःखि-
त्वं च तामस्या दुःखित्वं मूढत्वं च तत्रापितासां श्रद्धानां तारतम्यात्स्मरत्वादितारतम्यं सर्वेषामित्यर्थः १ ६५ ६६

अमर्षोः सहनरोषः क्रोधः उपसंहृतस्तयोर्वेगोयेन ६ उपासनार्थमाह सगरादिभिर्ध्यायमानः चिंत्यमानः अनवरतमदेनमुदितश्चासौ वि-
कृतविङ्गलोचनश्चसललितेनमुरवरिकाः मृतेनवचनामृतेनस्वपार्षदान्विबुधयूथपानांपतींश्चाप्यायमानः हर्षयन् नीलेवाससीय-
स्य एकमेवकुंडलयस्यहलस्यककुदिपृष्ठेकृतः न्यस्तः सभगश्चसुंदरश्चभुजोयेन उदारालीलायस्यसः नपरिम्लानोरागः कांतिर्य-
स्याः तस्याः नवतुलसिकाया आमोदमध्वासवेनस्फुरभिमधुरसेनमाद्यतांमधुकराणांयेवाताः तेषामधुरगीतेनश्रीर्यस्याः तांवन-
मालाम् कक्षांवरचाम् ७ संश्लोकयामासवर्णयामास ८ अस्यजगतउत्पत्त्यादिहेतवोगुणायस्येक्षयाकल्पाः स्वस्वकार्यसमर्था-

सएवभगवाननंतोः नंतगुणार्णवआदिदेवउपसंहृतामर्षरोषवेगोलोकानांस्वस्तयआस्ते ६ ध्यायमानः
सगरासुरोरगसिद्धगंधर्वविद्याधरमुनिगणैरनवरतमदमुदितविकृतविङ्गलोचनः सललितमुरवरिकाः
मृतेनाप्यायमानः स्वपार्षदविबुधयूथपतीनपरिम्लानरागनवतुलसिकामोदमध्वासवेनमाद्यन्मधुकरवा-
तमधुरगीतश्रियंवैजयंतींस्वावनमालां नीलवासा एककुंडलोहलककुदिकृतसभगसुंदरभुजोभगवान्
माहेद्रोवारणेंद्रइवकांचनींकक्षामुदारलीलोविभर्त्ति ७ यएषएवमनुश्रुतो ध्यायमानोमुमुक्षूणामनादि
कालकर्मवासनाग्रथितमविद्यामयंहृदयग्रंथिसत्त्वरजस्तमोमयमंतहृदयंगतआश्रुनिर्भिन्नचित्तस्यानु-
भावान्भगवान्स्वायंभुवोनारदः सहतुंवरुणासभायांब्रह्मणः संश्लोकयामास ८ उत्पत्तिस्थितिलय-
हेतवोः स्यकल्पाः सत्त्वाद्याः प्रकृतिगुणायदीक्षयासन् यद्रूपं ध्रुवमकृतंयदेकमात्मन्नानाः धातुकथमुहवेद-
तस्यवर्त्म ९ मूर्त्तिनः पुरुकृपयावभारसत्त्वंसंश्रुद्धंसदसदिदंविभातियत्र यल्लीलामृगपतिराददेः नव-
धामादातुंस्वजनमनांस्युदारवीर्यः १० आसन् यस्यतुरूपंध्रुवमनंतमकृतमनादि तत्रहेतुः यदेकमेवसत् आत्मन्आत्म-

निनानाकार्यप्रपंचमधात् तस्यब्रह्मरूपस्यवर्त्मतत्त्वंजनः कथमुहवेदनवेदेवेत्यर्थः ९ तर्हिकथमसौमुमुक्षूभिः सेव्यतेतत्राह मूर्त्ति-
मिति यत्रेदंसद सदिभातिसः नोः स्माकंभक्तानांबहुकृपयासंश्रुद्धंसत्त्वंमूर्त्तिंवभार स्वजनानांमनांस्यादातुंवशीकर्तुंकृतांय-
स्यलीलामृगपतिः सिंहः आददेअशिक्षत् यतः उदाराणिवीर्याणियस्य तस्मादन्यमुमुक्षूः कमाश्रयेदित्युत्तरेणान्वयः यद्वा कृ-
पयेत्यत्रहेतुः यद्यस्मात्स्वजनानांमनांस्यादातुंलीलामाददे मृगपतिरिवोदारवीर्यः यद्वा मृग्यंतइतिमृगाः कामप्रदाः तेषापतिर्मुख्यः

पंचविंशततोऽधस्तादाहशेषस्य संस्थितिम् संजिहीर्षोरिदं काले यत्र रुद्रसमुद्भवः १ तस्य पातालस्य कोऽसावनंतः सात्त्वतीयाः
सात्त्वततंत्रनिष्ठाः चतुर्व्यूहोपासनेयं संकर्षणमित्याचक्षते तथारव्याने हेतुः द्रष्टृदृश्ययोः सम्यक्कर्षणमेकीकरणं येन तत् कुतः अ-
हमित्यभिमानोलक्षणचिह्नमधिष्ठातुर्यस्य अहंकाराधिष्ठानेन दृग्दृश्यसंकर्षणात्संकर्षणइत्यर्थः १ अनंतत्वमाह यस्येदमि-
ति यच्छब्दानां स एष भगवाननंत इत्युत्तरेणान्वयः २ तामसत्त्वमाह यस्येदं विश्वमुपसंहरन्तुमिच्छतः अमर्षेण विरचितं रुचिरं

श्रीशुक उवाच तस्य मूलदेशो त्रिंशद्योजनसहस्रान्तरास्ते यावैकलाभगवतस्तामसीसमारव्या-
ताः नंत इति सात्त्वतीया द्रष्टृदृश्ययोः संकर्षणमहमित्यभिमानलक्षणं संकर्षणमित्याचक्षते १ यस्ये-
दं क्षितिमंडलं भगवतोऽनंतमूर्तेः सहस्रशिरस एकस्मिन्नेव शीर्षे णिधियमाणं सिद्धार्थं इवलक्ष्यते २
यस्य हवा इदं काले नोपसंजिहीर्षतोऽमर्षे विरचितं रुचिरं मधुवोरंतरेण सांस्कर्षणो नाम रुद्र एकाद-
शव्यूहस्य क्षस्त्रिशिरंशलमुत्तमयन्नुदतिष्ठत् ३ यस्याधिकं मलयुगलारुणविशदनखमणिरव-
डमंडलेष्वहिपतयः सहसात्त्वतर्षभैः एकांतभक्तियोगेनावनमंतः स्ववदनानि परिस्फुरत्कुंडलप्र-
भामंडलमंडितगंडस्थलान्यतिमनोहराणि प्रमुदितमनसः खलु विलोकयन्ति ४ यस्मै वै हि नाग-
राजकुमार्य आशिष आशासानाश्चावंगवलयविलसितविशदविपुलधवलसूभगरुचिरभुजरज-
तस्तंभेष्वगुरुचंदनकुंकुमपंकानुलेपेनावलिंपमानास्तदभिर्मर्शनेनोन्मथितहृदयमकरध्वजावेशरु-
चिरललितस्मितास्तदनुरागमदमुदितमदविधूर्णितारुणकरुणाः वलोकनयनवदनारविंदसत्री-
डंकिलविलोकयन्ति ५ कृतेकुटिलीकृतेभ्रमंत्योऽश्रुवौतयोर्मध्यम् उत्तमयन्नुन्नमयन् ३ सूभगत्वमाह यस्याधिकं

मलयुगलेऽरुणाविशदानखाएवमणयः तेषां रवंडः समूहः तस्य मंडलेषु परिस्फुरतां कुंडलानां प्रभयामंडितानि गंडस्थलानि येषु
तानि ४ चारुणी अंगवलये विलसिताश्च ते विशदाश्च विपुलाश्च धवलाश्च सूभगाश्च रुचिराश्च भुजा एव रजतस्तंभास्तेषु अग-
रुचंदनकुंकुमानां पंकएवानुलेपः तेनावलिंपमानाः तेषामभिर्मर्शनेनोन्मथितहृदये मकरध्वजस्यावेशेन रुचिरंचललितंचस्मितं
यासां ताः तस्यानुरागेण मदेन च मुदितंचतन्मदेन विधूर्णिते प्रचलिते च आईषदरुणे करुणाः वलोकयुक्तेन यनेयस्मिन् तह
दनारविंदं विलोकयन्ति

यथाहरिणा स्वभक्तो बलिः स्तनले निहितः सूरवमास्ते एवं महादेवभक्तोऽपि मयस्तलानले सूरवमास्त इत्याह न त इति लब्धं पदं
स्थानं येन महीयते पूज्यते २८ नैकशिरसामनेकफणानां गणोऽस्ति एतत्पंचयति कुहकेति महाभोगवंतो महाकायाः पुरुषवाहा
तृहरेर्वीहनात् २९ विबुधप्रत्यनीकाः देवशत्रवः सकलेष्वपिलोकेष्वनुभावो यस्य तस्यैव तेजसा सुदर्शनेन प्रतिहतो बलावले-
पो वीर्यमदो येषाम् बिलेशयाः सर्पा इव इंद्रदूत्या प्रयुक्ताभिर्मंत्ररूपाभिर्वाग्भिः एवं हि वैदिकमारव्यानं पाणिभिरसूरोर्निगूढागा

ततोऽधस्तात् तलानले मयो नाम दानुर्वेदस्त्रिपुराधिपतिर्भगवता पुरारिणा त्रिलोकीशं चिर्कार्षुणानि
दग्धस्वपुरत्रयस्तत्प्रसादाल्लब्धपदो मायाविनामा चार्यो महादेवेन परिरक्षितो विगतसूदर्शनमयो
महीयते २८ ततोऽधस्तान्महातले काद्रवेयाणां सर्पाणां नैकशिरसां क्रोधवशो नाम गणः कुहकत-
क्षककालियसूषेणादिप्रधाना महाभोगवंतः पतत्रिराजाधिपतेः पुरुषवाहा दनवरतमुद्विजमानाः
स्वकलत्रापत्यसूतकुटुंबसंगेन क्वचित्प्रमत्ता विहरन्ति २९ ततोऽधस्तात् तलानले दैतेया दानवाः पण-
यो नाम निवानकवचाः कालेया हिरण्यपुरवासिन इति विबुधप्रत्यनीका उत्पत्त्या महोजसो महासा-
हसिनो भगवतः सकललोकानुभावस्य हरेरेव तेजसा प्रतिहतबलावलेपा बिलेशया इव वसन्ति ये
वैसरमये इंद्रदूत्या वाग्भिर्मंत्रवर्णाभिरिन्द्राद्विभ्यति ३० ततोऽधस्तात् तलानले नागलोकपतयो वासू-
किप्रसुरवाः शंखकुलिकमहाशंखश्चेतधनं जयधृतराष्ट्रशंखचूडकंबलाश्च तरदेवदत्तादयो महाभो-
गिनो महामर्षानिवसन्ति तेषामुहवैपंचसप्तदशशतसहस्रशीर्षाणां फणासूविरचिता महामणयो रो-
चिष्णावः पातालविवरतिमिरनिकरं स्वरोचिषा विधमन्ति ३१ इति श्रीभागवते पंचमस्कंधे चतुर्विं-
शतितमोऽध्यायः २४

अन्वेष्टुं सरमां देवशनीभिंद्रेण प्रहितां संधिभिच्छंतः पणयः प्राहुः किमिच्छंती सरमेत्यादि सा च
संधिमनिच्छंतीं द्रुस्तति पूर्वकं तान्प्रति परुषमाह हता इंद्रेण पणयः शयध्वमित्यादिते च तच्छ्रुत्वा विस्मयीति ३० महाभोगिनः म-
हाफणा महानमर्षः क्रोधो येषां पंचादिसंख्या निशीर्षाण्येषाम् शीर्षाभिति वक्तव्ये शीर्षाणामित्यर्थः ३१ इति पंचमेटीकायां
चतुर्विंशोऽध्यायः २४

तस्यैकांतमिति संप्रपंचामाह यत्तदिति प्रसिद्धमिति वक्ष्यमाणमुवाच हेत्यन्वयः कथं भूतः अनधिगतः अन्यउपायो येन तेन भगवता याज्ञाच्छलेनापहतं स्वशरीरमात्रावशेषितं लोकत्रयं यस्य सम्यक्प्रतिमुक्तो बद्धः अपविद्धः प्रक्षिप्तोः पिसन् २३ बतौतिरेवेदे भगवान्विद्वानपियोः साविंद्रः यस्यैकांतेन बृहस्पतिः सचिवः सहायः यतो मंत्रार्थं वृत्तः सोऽपि पुरुषार्थेषु नूनं निष्णातः न निपुणः यत उपेदेण द्वारभूतेन तमुपेदे विहायात्मानं मां लोकत्रयमयाचत तं मंत्रप्रदं बृहस्पतिमतिहायेति वा तस्मिन् सन्ने स एव वरणीयो न लोकत्रयं यतस्तदिति तुच्छमित्याह अतिगंभीरमनंतं वयो यस्य तस्य कालस्य यन्मन्तरं तेन परिहृतं विपर्यस्तं लोकत्रयमिदं कथत् २४ प्रज्ञा

यत्तद्भगवताऽनधिगतान्योपायेन याज्ञाच्छलेनापहतं स्वशरीरावशेषितं लोकत्रयो वरुणपाशोऽसंप्रतिमुक्तो गिरिदर्याचापविद्ध इति होवाच २३ नूनं वतायं भगवानर्थेषु निष्णातो योऽसाविंद्रो यस्य सचिवो मंत्राय वृत्त एकांतो बृहस्पतिस्तमतिहाय स्वयमुपेदेणात्मानमयाचत आत्मनश्चाशिषानो एव तदास्य मतिगंभीरवयसः कालस्य मन्तरं परिहृतं कियल्लोकत्रयमिदम् २४ यस्यानुदास्यमेवास्मत्पितामहः किल वनेन तु स्वपिच्यं यदुताकुतो भयं पदं दीयमानं भगवतः परमिति भगवतोपरते खलु स्वपितरि २५ तस्य महानुभावस्यानुपयममृजितकषायः कोवाः स्मद्भिधः परिहीण भगवदनुग्रह उपजिगमिषतीति २६ अथ तस्यानुचरितमुत्तरस्माद्विस्तरिष्यते यस्य भगवान्स्वयमरिवलजगद्गुरुर्नारायणो द्वारिगदापाणिरवतिष्ठते निजजनानुकांपित हृदयो येनांगुष्ठेन पदादशकं धरो यो जनायुतायुतं दिग्विजय उच्चाटितः २७ दस्ते कएवार्थे निष्णात इत्याह यस्यानुदास्यमिति स्वपितरि

परते सति स्वपिच्यं पदं भगवता दीयमानमपि भगवतः खलु परमन्यदिति कृतवाननुजग्राहेत्यर्थः २५ ननु त्वमतिवीरः कुतस्तमेव बहुमन्यसे तत्राह तस्यानुपयमनुवर्त्मममृजिता अक्षीणाः कषायारागादयो यस्य परिहीणो भगवदनुग्रहो यस्य सकोवा उपगंतुमिच्छतीति २६ अथ शक्रोक्तिः नन्वेवं भूतश्चैह लिस्तर्हितस्यैव चरितं विस्तरेण कथ्यतां तत्राह तस्य बलेरनुचरितमुपरिष्ठादष्टमे विस्तरिष्यते यस्य हार्यवतिष्ठते निजजनेष्वनुकांपितं कृतानुकांपं हृदयं यस्य द्वारपालकर्मदर्शयति येन श्रीनारायणेन बलेर्द्वारविशान्दशकंधर उच्चाटितः केन पदातत्राप्यंगुष्ठेनैव २७

सूतलेबलिरधुनाऽप्यास्तइत्यन्वयः कथंभूतः महेंद्रस्यप्रियं कर्तुमिच्छताप्रथमंपराक्षितमपहतंलोकत्रयंयस्यसः पुनर्भगवतो
 अनुकंपयैवतत्रप्रवेशितः सन् कीदृशेनयोऽदितेः सकाशाद्भूत्वाबहुवामनरूपेणलब्धकायस्तेन १० केचित्तस्यसूतलराज्यंभूमि
 दानफलंमन्यंतेतन्निराकरोति नोएवैतदिति यहिलनिलयेविवरस्थानेऐश्वर्यमेतत् भूमिदानस्यसाक्षात्कारःफलंभव-
 त्वेवकुतइत्यपेक्षायामेवंभूतस्यदानस्यसाक्षादपवर्गहेतुत्वादित्याह यत्तत्सिद्धिदानंतस्यतदेवाह भगवत्यशेषजीवनिकाया
 नांजीवभूतश्चासावात्मभूतश्चसर्वजीवनियंताचासावात्मारामश्चेत्यर्थः तस्मिन्संप्रतिपादितस्य ११ किंच यस्यनामक्ष

ततोऽधस्तात्सूतलउदारश्रवाः पुण्यश्लोकोविरोचनात्मजोबलिर्भगवतामहेंद्रस्यप्रियंचिकीर्ष
 माणेनादितेर्लब्धकायोभूत्वाबहुवामनरूपेणपराक्षितस्वलोकत्रयोभगवदनुकंपयैवपुनः प्रवे-
 शितइंद्रादिष्वविद्यमानयासुसमुद्रयाश्रियाऽभिजुष्टः स्वधर्मेणाराधयंस्तमेवभगवंतमाराध-
 नीयमपगतसाध्वसआस्तेऽधुनाऽपि १२ नोएवैतत्साक्षात्कारोभूमिदानस्ययत्तद्भगवत्यशे-
 षजीवनिकायानांजीवभूतात्मभूतेपरमात्मनिवासदेवतीर्थतमेसर्वजीवनियंतयोत्मारामेपा-
 त्रउपपन्नेपूरयाश्रद्धयापरमादरसमाहितमनसासंप्रतिपादितस्यसाक्षादपवर्गद्वारस्ययहिल
 निलयेश्वर्यम् १३ यस्यहवावक्षतपतनप्रस्रवलनादिषुविवशः सकृन्नामाभिगृणन्पुरुषः कर्मबंध-
 धनमंजसाविधुनोतियस्यैवप्रतिबाधनंमुमुक्षवोऽन्यथैवोपलभते १४ तद्भगवतामात्मवतांस-
 र्वेषामात्मन्यात्मदआत्मतमेच १५ नर्वैभगवान्नूनममुष्यानुजग्राहयदुतपुनरात्मानुस्मृतिमो-
 षणंमायामयभोगैश्वर्यमेवातनुतेति १६ तादिषुचविवशोऽपिसकृदपिगृणन्कर्मबंधंविधुनोति कथंभूतम्

यस्यप्रतिबाधनंविहमुमुक्षवोऽन्यथैवोपलभतेयन्नित्यर्थेयोगसांख्यादिक्लेशाननुभवतीत्यर्थः तंकर्मबंधंत्यजति १७ तत्त-
 स्मिन्भगवतांभक्तानांज्ञानिनांचयथायथमात्मदेज्ञानदेहरोआत्मतमेच समर्पितस्यभूमिदानस्यनतत्फलमितिपूर्वणैवसंब-
 धः १८ किंच नेदंभगवदनुकंपाफलमपिकित्वेकांतभक्तस्यतस्यांतरायमात्रमित्याह नेति भगवान्अमुष्यअमुनेवानुगृहीतवान्
 तत्रहेतुः यदुतेति आत्मनईश्वरस्यानुस्मृतिमुष्णातीतितथा तदुक्तम् वासुदेवेमनोयस्यजपहोमार्चनादिषु तस्यांतरायोमे-
 वैयदेवेदत्वादिकंफलमिति १९

अहोरात्रादिभिर्गन्धयन्तनोपलक्ष्यते सूर्याद्यभावात् ११ १२ क्लमः श्रमः ग्लानिरनुत्साहः १३ कल्याणानां मंगलरूपाणाम्
१४ यस्मिन् भगवत्तेजसि प्रविष्टे पुंसवनानि गर्भाः आचतुर्याद्वेत्त्वावपातः पञ्चमषष्ठयोरिति स्थावपातौ ज्ञेयो १५ सव-
र्णरताः स्वेरिण्यः कामिन्यस्त्वसवर्णः पितत्राप्यतिचंचलाः पुंश्चल्यः विलायनं विलायतनं साधयित्वा संभोगसमर्थं कृत्वा

यत्र हवावनभयमहोरात्रादिभिः कालविभागैरुपलक्ष्यते ११ यत्र हि महाहिप्रवरशिरोमणयः सर्वे
तमः प्रबाधते १२ नवा एते पुंसवतां दिव्योषधिरसरसायनान्नपानस्नानादिभिराधयो व्याधयो व-
लीपलितजरादयश्च देहवैवर्ण्यदौर्गन्ध्यस्वेदक्लमग्लानिरिति वयोः वस्थाश्च भवन्ति १३ न हितेषां क-
ल्याणानां प्रभवति कुतश्च न मृत्युर्विना भगवत्तेजश्चक्रापदेशात् १४ यस्मिन् प्रविष्टेः सारवधूनां प्रा-
यः पुंसवनानि भयादिव स्रवंति पतन्ति १५ अथातले मयपुत्रोऽसुरो बलानिवसति येन हवा इह सृष्टाः
षण्णवतिर्मायाः काश्चनाद्यापि मायाविनो धारयति यस्य च जृम्भमाणस्य मुखतस्त्रयस्त्री गणा उद-
पद्यन्त स्वेरिण्यः कामिन्यः पुंश्चल्य इति यावै विलायनं प्रविष्टं पुरुषं रसेन हाटकारव्येन साधयित्वा स्ववि-
लासावलोकनानुरागस्मितसंलापोपगूहनादिभिः स्वेरं किल रमयति यस्मिन् पुन्युक्ते पुरुषे ईश्वरोऽहं सि-
द्धोऽहमिति अयुतमहागजबलः आत्मानमभिमन्यमानः कथ्यते मदांध इव १६ ततोऽधस्तादितले हरो भ-
गवान् हाटकेश्वरः स्वपार्षदभूतगणावृतः प्रजापतिर्गोपहं हणाय भवो भवान्यासहमिथुनीभूत आस्तेय-
तः प्रवृत्तासरित्प्रवराहाटकानामभवयो वीर्येण यत्र चित्रभानुर्मातरिश्वनासमिध्यमानो जसापिब-
ति तन्निष्कृतं हाटकारव्यसूवर्णं भूषणेनासुरैर्द्रावरोधेषु पुरुषाः सहपुरुषाभिर्धारयन्ति १७

स्वेये असाधारणा

विलासाः तत्पूर्वकोऽवलोकस्तेनानुरागयुक्तं स्मितं तेन संलाप उपगूहनं च तदादिभिः यस्मिन् रसे उपयुक्ते सेविते १८ भव-
योर्भवस्य भवान्याश्च चित्रभानुरग्निस्तेन निष्कृतं फूलकृत्यत्यक्तम् असुरैर्द्राणामवरोधेषु अंतःपुरेषु पुरुषाभिः स्त्रीभिः १९

सामान्येनविवराणिवर्णयति एतेष्वित्यादिना अथातलइत्यंतः प्राक्तनेनयंथेन एतेषुदेत्यादयोनिवसंतीत्यन्वयः कथंभूतेषु अधि-
कः कामभोगश्च ऐश्वर्यानंदश्च विभूतिश्च संपत्तिः तैः ससमृद्धभवनादयोयेषु कथंभूताः नित्यप्रमुदिता अनुरक्ताः कलत्रादयोयेषां
नप्रतिहतः कामोयेषामायाविनोदोयेषाम् किंच हेमहाराजयेषु मयेन निर्मिताः पुरश्च चकासतइत्यन्वयः कथंभूताः नानायेम-
णिप्रवरस्तेषांप्रवेकाः मुख्याः तैर्विरचितैर्विचित्रैर्भवनादिभिः तथाविवरेश्वराणां गृहोत्तमैश्च समलंकृताः कीदृशीः गृहोत्तमैः नागा
श्च असुराश्च मिथुनीभूताः पारावतादयश्च तैराकीर्णाः कृत्रिमाभूमयोयेषु तैः पाठांतरैर्नानास्वनत्वमिथुनविशेषणम् ९ उद्यानानि

एतेषु हि बिलस्वर्गेषु स्वर्गादप्यधिककामभोगैश्चर्यानंदविभूतिभिः ससमृद्धभवनोद्यानां क्रीडाविहारे-
षु देत्यदानवकाद्रवेयानित्यप्रमुदितानुरक्तकलत्रापत्यबंधुसहृदनुचरागृहपतयईश्वरादप्यप्रतिह-
तकामामायाविनोदानिवसंति येषु महाराजमयेन मायाविनाविनिर्मिताः पुरोनानामणिप्रवरप्र-
वेकविरचितविचित्रभवनप्राकारगोपुरसभाचैत्यचत्वारयतनादिभिर्नागासुरमिथुनपारावतशक्र-
सारिकाकीर्णकृत्रिमभूमिभिर्विवरेश्वरगृहोत्तमैः समलंकृताश्च कासति ९ उद्यानानि चातितरां मन-
इंद्रियानंदिभिः कुसुमफलस्तवकसुभगकिसलयानिवनतरुचिरविटपविटपिनालताः गालिंगितानां-
श्रीभिः समिथुनविविधविहंगमजलाशयानाममलजलपूर्णानां झषकुलो लंघनसूभितनीरनीरजकु-
मुदकुवलयकल्लारनीलोत्पललोहितशतपत्रादिवनेषु कृतनिकेतनानामेकविहाराकुलमधुरविविधस्व-
नादिभिरिंद्रियोत्सवैरमरलोकश्रियमतिशयितानि १० च अतितरामरलोकश्रियमतिशयितानियेषु चका-

सतीत्यन्वयः काभिः श्रीभिः केषाम् कुसुमफलस्तवकाश्च सुभगकिसलयानि च तैरवनतरुचिराविटपायेषां विटपिनालता-
नामंगैरालिंगितानां श्रीभिः तथा समिथुनाश्च कवाकादिमिथुनसहितायेविविधाविहंगाः तद्युक्तानां जलाशयानां च श्रीभिः
कीदृशानाममलैर्जलैः पूर्णानां पुनरपि कैरतिशयितानि झषकुलो लंघनेन सूभितं यज्जलाशयानां नीरंतस्मिन् नूयानि नीरजा-
दानितेषां वनेषु कृतनिकेतनं यैस्तेषामर्यात्पक्षिणामेकोः खंडो यो विहारस्तेनाकुलाश्च ते मधुराश्च विविधस्वनादयः तैर्यै इ-
ंद्रियोत्सवास्ते च यथा समिथुनेत्यादेरुत्तरेणैव संबंधः मनइंद्रियादिभिरिति स्वनादीनां विशेषणम् तत्र नीरजं सामान्येन क-
मललोहितशतपत्रं तद्विशेषः १०

एवंत्रिभिर्धूमर्यादापालनं वर्णितं तथा अधोभुवनमर्यादापालनं त्रिभिरुच्यते १ चतुर्विंशेशे रवे रवीकृस्वर्मान्वादिस्थितिः-
क्रमात् अतलादिविलस्वर्गमर्यादाः सप्तवर्णिताः २ सूर्यमारभ्य ध्रुवांतं संनिवेशं निरूप्येदानीं सूर्यादधस्तान्निरूपयति
अधस्तादिति स्वर्मानुः राहुः अलमतले भे सिंहिकायाः पुत्रः ३ ग्रहणं वक्तुमाह यददः प्रतपतस्तरणेर्मेडलम् अमृतपानेन
ध्वप्रवेशेन तयोर्व्यवधानं करोतीति तथा अतएवैताभ्यां सूचितत्वाद्देरमनुबध्नातीति तथा ४ भागवतं चक्रं परिवर्त्तमानं परि

श्रीशुक उवाच

अधस्तात्सवितुर्योजनायुते स्वर्मानुर्नक्षत्रवच्चरतीत्येके योः सावमरत्वं ग्रहत्वं
वाः लभत भगवदनुकंपया स्वयमसूरापसदः सैहिके यो ह्यतदहः तस्य तात जन्म कर्माणि चोपरिष्ठा-
हूक्ष्यामः १ यददस्तरणेर्मेडलं प्रतपतस्तद्विस्तरतो योजनायुतमाचक्षते द्वादशसहस्रसौमस्यत्रयो
दशसहस्रं राहोयः पर्वणितद्यवधानं हूँ इरानुबंधः सूर्यं चंद्रमसां वा भिधावति २ तन्निशम्यो भय
त्रापि भगवतारक्षणाय प्रयुक्तं सूदर्शनं नाम भागवतं दधितमस्त्रं तत्ते जसादुविषहं मुहुः परिवर्त्त
मानमभ्यवस्थितो मुहुर्त्तमुहं जमानश्च कितहृदय आरादेव निवर्त्तते तदुपरागमिति वदंति लो
काः ३ ततोऽधस्तात्सिद्धचारणविद्याधराणां सदनानि तावन्मात्र एव ४ ततोऽधस्ताद्यक्षर
क्षः पिशाचप्रेतभूतगणानां विहारजिरमंतरिक्षं यावद्वायुः प्रवातियावन्मेघा उपलभ्यन्ते ५
ततोऽधस्ताच्छतयोजनांतरद्वयं पृथिवी यावद्दंसभासश्चैनसूपर्णादयः पतन्निप्रवरा उत्पतंतीति ६
उपवर्णितं भूमेर्यथा संनिवेशावस्थानमवनेरप्यधस्तात्सप्तभूविवराः एकैकशो योजनायुतांतरेणाया
माविस्तारेणोपकृताः अतलं वितलं सूतलं तलातलं महातलं रसातलं पातालमिति ७

अथ भूत आभि अभिमु-

खं मुहूर्त्तमवस्थितः सन् इति एवमंतरा तदवस्थानमुपरागं वदंति तत्र चक्रजुवकस्थितिभ्यामर्द्धग्राससर्वयासौ न तु ग्रासोऽस्ति दूरां
तरत्वात् ३ तावन्मात्रे योजनायुते ४ अंतरिक्षं ग्रहहीनम् तस्यावधिमाह यावद्वायुः प्रवातीति तीव्रोवाति तस्याप्यवधिमाह यावन्मे
घाः ५ पृथिव्या उपरि भूर्लोकवधिमाह यावद्दंसादयः पार्थिवाविकाराः ६ योजनायुतांतरेण प्रत्येकमुच्छ्रिताः आया मोयः कटा
हस्यतावद्विस्तारेण ७

तदेवस्थानविशेषेणविभज्यदर्शयति पुनर्वसुपुष्यावित्यादिना पुनर्वसुरुदगयनांत्यंनक्षत्रम् पुष्योदक्षिणायनस्याद्यम् आ-
र्द्राश्लेषेतयोर्निरंतरे अभिजिदुत्तराषाढेउत्तरदक्षिणायनयोराद्यंतनक्षत्रे श्रवणपूर्वाषाढेधनिष्ठा मूलंचतयोरप्युत्तरपूर्वमघा-
दीनियान्यनुराधांतानि दक्षिणायनान्यष्टतानिवामपार्श्ववंचक्रिषुवामपार्श्वस्थिषु मृगशीर्षादीनिप्रातिलोम्येनपूर्वाभाद्र

पुनर्वसुपुष्योदक्षिणवामयोः श्रोण्योर्आर्द्राश्लेषेचदक्षिणवामयोः पादयोः अभिजिदुत्तरा-
षाढेदक्षिणवामयोर्नासिकयो र्यथासंख्यं श्रवणपूर्वाषाढेदक्षिणवामयोर्लोचनयोः धनिष्ठा मूलंचद-
क्षिणवामयोः कर्णयोः मघादीन्यष्टनक्षत्राणिदक्षिणायनानिवामपार्श्ववंचक्रिषुयुंजीत तथैवमृगशी-
र्षादीन्युदगयनानिदक्षिणपार्श्ववंचक्रिषुप्रातिलोम्येनप्रयुंजीत शतभिषाज्येष्ठेस्कंधयोर्दक्षिणवाम-
योर्न्यसेत् ६ उत्तराहनावगस्तिरधराहनौयमः मुखेषुचांगारकः शनैश्चरउपस्थेबृहस्पतिः ककुदि-
वक्षस्यादित्योत्तरेनारायणोमनसिचंद्रोनाभ्यामुशनाः स्तनयोरश्विनौबुधः प्राणापानयोराहुर्ग-
लेकेतवः सर्वांगेपुरोमसुसर्वेतारागणाः ७ एतदुहोवभगवतोविष्णोः सर्वदेवतामयंरूपमहरहः
संध्यायांप्रयतोवाग्यतोनिरीक्षमाणउपतिष्ठेत् नमोज्योतिर्लोकायकालायनायानिमिषापतयेमहा-
पुरुषायधीमहीतिग्रहक्षतारामयमाधिदेविकंपापापहंमंत्रकृतांत्रिकालं नमस्यतः स्मरतोवात्रि-
कालंनश्येत्तत्कालजभाशुपापम् ८ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेपंचमस्कंधेशिशमारसं-
स्थानंनामत्रयोविंशतितमोऽध्यायः २३

पदांतानियान्युदगयननक्षत्राण्यष्टतानिदक्षिणपार्श्वे शत-
भिषाज्येष्ठेउत्तरदक्षिणायनयोर्न्यसेत् वशिष्टेतेस्कंधयोः ६ यमोनक्षत्ररूपः तथानारायणोऽश्विनौचककुदिगलपृ-
ष्ठशृंगे ७ ज्योतिषोलोकायाश्चयायकालायनायकालचक्ररूपायनमोऽभिधीमहीतिमंत्रेणोपतिष्ठेत् मंत्रकृतांपूर्वो-
क्तंमंत्रंजपताम् ८ इतिपंचमस्कंधेटीकायांत्रयोविंशतितमोऽध्यायः २३ ६९ ६९

त्रयोविंशे ध्रुवस्थानं ज्योतिश्चक्रा धर्यंततः शिशुमारस्वरूपेण हरेश्च स्थितिरुच्यते १ यत्तत्प्रसिद्धं विष्णोः पदं यत्र ध्रुवउपा-
स्तेतिष्ठतीत्यन्वयः समकालमेव युज्यंत इति तथा तैर्नक्षत्ररूपैः १ मेढीस्तं मेढा धान्याक्रमणपशवो बलीवर्द्धाः २ कर्मसा

अ०

२३

श्रीशुक उवाच अथ तस्मात्परतस्त्रयोदशलक्षयोजनानंतरतो यत्तद्विष्णोः परमं पदमभिवर्द्धति-
यत्र ह महामागवतो ध्रुवोत्तानपादिरग्निर्नंद्रेण प्रजापतिना कश्यपेन धर्मैण च समकालयुग्मिः सव-
हमानंदक्षिणतः क्रियमाण इदानीमपि कल्पजीविनामा जीव्यउपास्ते तस्येहानुभाव उपवर्णितः १ स
हि सर्वेषां ज्योतिर्गणानां ग्रहनक्षत्रादीनामभिषेणा व्यक्तं ह सा भगवता कालेन प्राम्यमाणानां स्थाणु-
रिवावष्टंभ ईश्वरेण विहितः शश्वदवभासते यथामेढीस्तं भ आक्रमणपशवः संयोजितास्त्रिभि-
स्त्रिभिः सवनेर्यथास्थानं मेढलानि चरति २ एवं भगणाग्रहादय एतस्मिन्नंतर्बहिर्योगेन कालचक्र-
आयोजिता ध्रुवमेवावलंब्य वायुनोदीर्यमाणा आकल्यांतं परिचक्रमति न भसियथामेघाः श्येनाद-
योवायुवशाः कर्मसारथयः परिवर्तते एवं ज्योतिर्गणाः प्रकृतिपुरुषसंयोगानुगृहीताः कर्मनिर्मितग-
तयो भुवि न पतन्ति ३ केचनेतज्ज्योतिरनीकं शिशुमारसंस्थानेन भगवतो वासुदेवस्य योगधारणा-
यामनुवर्णयति ४ यस्य पुच्छाग्रेः वाक्शिरसः कुंडली भूतदेहस्य ध्रुव उपकल्पितः तस्य लांगूले प्रजा-
पतिरग्निरिंद्रो धर्म इति पुच्छमूलधाता विधाता च कक्ष्यासंभषयः तस्य दक्षिणावर्त्तं कुंडली भूतश-
रीरस्य यान्युदगयनानि दक्षिणपार्श्वे तु नक्षत्राण्युपकल्पयति दक्षिणायनानि तु सव्ये यथा शिशुमा-
रस्य कुंडला भोगसंनिवेशस्य पार्श्वयो रुमयोरप्यवयवाः समसंख्या भवन्ति पृष्ठे त्वजवीर्या आका-
शगंगा चोदरतः ५

रथिः सहायोपेयाम् ३ ईश्वराधारत्वात्पतनशं केवनास्तीति वक्तुं मतांतरमाह केचिदिनि ज्यो-
तिरनीकं ज्योतिश्चक्रम् योगधारणायां स्थितमिति शेषः ४ लांगूले अग्रादधोभागे उदगयनानि अभिजिदादीनि पुनर्व-
स्वतानि चतुर्दश दक्षिणपार्श्वे दक्षिणायनानि पुष्यादीन् चतुराषाढांतानि चतुर्दश वामपार्श्वे ५ ६ ७ ८

५४

दक्षिणेनैव न तु तेषां पृथगन्या गतिरस्तीत्यर्थः कालायने कालचक्रे उत्तराषाढाश्रवणसंभावभिजिन्नक्षत्रं फलविशेषेण पृथ-
क्कल्पितं तेन सह तथा च श्रुतिः अभिजिन्नामनक्षत्रं उपरिष्ठादषाढानां अधस्ताच्छोणाया इति ११ पुरतः सूर्येण भोक्ष्यमाणेन क्ष-
त्रे पश्चाद्भुंक्ते संहैव भुज्यमाने चारेण क्रमस्थनक्षत्राद्यतिक्रमेण वृष्टेर्विष्टंभः संभनं यस्मात्प्रहातुतमुपशमयतीति तथा १२

तत उपरिष्ठात्रिलक्षयोजनतो नक्षत्राणि मेरुं दक्षिणेनैव कालायन ईश्वरयोजितानि सहाभिजि-
ताः द्वाविंशतिः ११ तत उपरिष्ठादुशनाद्विलक्षयोजनत उपलभ्यते पुरतः पश्चात्सहैव वाः केस्य शो-
ध्यमांघसाम्याभिर्गतिभिरकेव चरति लोकानां नित्यदाः नुकूल एव प्रायेण वर्षयन् चारेणानुमीयते-
सहैव विष्टंभग्रहोपशमनः १२ उशनसा बुधो व्याख्यातः तत उपरिष्ठाद्विलक्षयोजनतो बुधः सोमसूत
उपलभ्यमानः प्रायेण शुभकृद्यदाः कर्द्यातिरिच्येत तदाः तिचरताः प्रप्रायाना वृष्ट्यादिभयमाशंस-
ते १३ अत ऊर्ध्वमंगारकोऽपि योजनलक्षद्वितय उपलभ्यमानस्त्रिभिस्त्रिभिः पक्षैरेकैकशो राशीन् द्वाद-
शानुभुंक्ते यदि न वक्रेणाभिवर्त्तते प्रायेण शुभग्रहोऽघशंसः १४ तत उपरिष्ठाद्विलक्षयोजनान्तरगतो भ-
गवान् बृहस्पतिरेकैकस्मिन् राशौ परिवत्सरं चरति यदि न वक्रः स्यात्प्रायेणानुकूलो ब्राह्मणकुलस्य १५
तत उपरिष्ठाद्योजनलक्षद्वयात्प्रतीयमानः शनैश्चरएकैकस्मिन् राशौ त्रिंशन्मासान्विलंबमानः सर्वाने-
वानुपर्येति तावद्भिरनुवत्सरैः प्रायेण हि सर्वेषामशान्तिकरः १६ तत उत्तरस्मादृषय एकादशलक्षयोज-
नान्तर उपलक्ष्यते या एव लोकानां शमनुभावयंतो भगवतो विष्णोर्यत्परमं पदं प्रदक्षिणं प्रक्रमंति १७
इति श्रीभागवते महापुराणे पंचमस्कंधे ज्योतिश्चक्रवर्णने द्वाविंशोऽध्यायः २२

बुधो व्याख्यातः पुरतः-
पश्चात्सहैव वाचरतीति किंचिद्विशेषं चाह तत इत्यादिना आशंसते सूचयति १३ अघशंसः दुःखसूचकः यदि न वक्रेणाभि-
वर्त्तते तर्हि त्रिभिस्त्रिभिः पक्षैः १४ यदि न वक्रः स्यात्तर्हि परिवत्सरम् १५ १६ १७ इति पंचमेटिकायां द्वाविंशोऽध्यायः २२

स एव स्वगत्यामासादिव्यवहारकारणमित्याह स एष लोकानां मात्माद्यावापृथिव्योरन्तरेण मध्येयन्न भोवलयमन्तरिक्षं तस्य मध्येय
त्कालचक्रं तद्गतः शशिभिर्मेषादिभिः संज्ञायेषाम् चैत्रादिसंज्ञास्तु चंद्रमासानाम् मासमाह पक्षद्वयं मास इति चांद्रेण मानेन स
पादं महानक्षत्रद्वयं सौरादिवाचकं च अहोरात्रमिति पित्र्येण षष्ठमंशं सशिद्वयम् ५ ६ मंडलाभ्यां सहस्रं जीतं सहस्रं हि सूर्यः य-
दाशकृत्प्रतिपदि संक्रान्तिर्भवति तदा सौरचंद्रयोर्मासयोर्युगपदुपक्रमो भवति स संवत्सरः ततः सौरमानेन वर्षे षट् दिनानि व-

अथ स एष आत्मा लोकानां घावापृथिव्योरन्तरेण न भोवलयस्य कालचक्रगतो द्वादशमासान् भुंक्ते रा-
शिं संज्ञान् संवत्सरावयवान्मासः पक्षद्वयं दिवानक्तं चेति स पादक्षद्वयमुपदिशति यावता षष्ठमंशं
भुंजीत संवत्सुरित्युपदिश्यते संवत्सरावयवः ५ अथ च यावता ऽर्द्धे न न भोवीभ्यां प्रचरति तं का-
लमयनमाचक्षते ६ अथ च यावन् भोमंडलसहस्रं घावापृथिव्योर्मंडलाभ्यां कालेन सहस्रं भुंजीत तं का-
लं संवत्सरं परिवत्सरमिडावत्सरमनुवत्सरं वत्सरमिति भानोर्मध्यं शौघ्यं समगतिभिः समामनन्ति ७
एवं चंद्रमा अर्कगमस्तिभ्य उपरिष्ठाक्षयोजनत उपलभ्यमानोः केस्य संवत्सरभुक्तिं पक्षाभ्यां मास-
भुक्तिं स पादक्षद्वयं दिनेनैव पक्षभुक्तिमुग्रचारी दुततरगमनो भुंक्ते ८ अथ वा पूर्यमाणाभिश्च कला-
भिरमराणां क्षीयमाणाभिश्च कलाभिः पितृणामहोरात्राणि पूर्वपक्षापरपक्षाभ्यां वितन्वानः सर्वजी-
वनिवह प्राणो जीवश्च एकमेकं नक्षत्रं त्रिंशत्तां मुहूर्तेन भुंक्ते ९ य एष षोडशकलः पुरुषो भगवान्मनो-
मयोऽन्नमयोः मृतमयो देवपितृमनुष्यभूतपक्षपक्षिसरीसृपवीरुधा प्राणाप्यायनशीलत्वात् स
वैमय इति वर्णयन्ति १०

र्द्धे चंद्रमानेन षट्कसंतीति द्वादशदिनव्यवधानादुभयोरग्रपश्चाद्भावो भवति एवं पंचव-
र्षाणि गच्छन्ति तन्मध्ये द्वौ मलमासौ भवतः ततः पुनः षष्ठः संवत्सरो भवति तदेव मवांतरभेदेन संवत्सरादिपंचकं समामनन्ति-
१० सोमादीनामपि स्थानं कार्यं चाह एवं चंद्रमा इति अर्कगमस्तिभ्यः मंडलरूपेभ्यः स पादक्षद्वयं स पाददिनद्वयेन ८ स
वैषां जीवनिवहानां प्राणः अन्नमयत्वादमृतमयत्वाच्च अतएव जीवनहेतुत्वाज्जीवश्च ९ तदेवाह य एष इति १० ६

गव्यूतिः क्रोशद्वयम् सगव्यूत्युत्तरं यथाभवतितथा १९ इतिपंचमेटीकायामेकविंशोऽध्यायः २० द्वाविंशेसोमशक्रा
देः स्थानमाहोत्तरोत्तरम् तत्तद्भूत्यनुसारेणदृष्टानिष्टेतथानृणाम् २ राशीनामभिमुखमप्रदक्षिणं च उपवर्णितम् सव्येनचलन्
दक्षिणेनकरोतीतिवदता अमुष्यवयंकथमनुमीमहि एतत्कथंज्ञास्यामोविरुद्धत्वादित्यर्थः २ चक्रवशात्स्वतश्चगतिद्वयम्

लक्षोत्तरं सार्द्धं नवकोटियोजनपरिमंडलं भूवल्लयस्यक्षणेनसगव्यूत्युत्तरं द्विसहस्रयोजनानिसंभुंक्ते १९
इति श्रीभागवतमहापुराणे पंचमस्कंधे ज्योतिश्चक्रसूर्यरथमंडलवर्णनं नामेकविंशतितमोऽध्यायः २०
राजोवाच यदेतद्भगवत् आदित्यस्य मेरुं ध्रुवं च प्रदक्षिणेनपरिक्लामतो राशीनामभिमुखं
च प्रचलितं चाप्रदक्षिणं भगवतोपवर्णितममुष्यवयंकथमनुमीमहीति १ सहोवाच यथा
कुलालचक्रेण भ्रमता सह भ्रमता तदाश्रयाणां पिपीलिकादीनां गतिरन्यैव प्रदेशांतरेष्वप्युपलभ्य
मानत्वात् एवं नक्षत्रराशिभिरुपलक्षितेन कालचक्रेण ध्रुवं मेरुं च प्रदक्षिणेन परिधावता सह परिधावमा
नानां तदाश्रयाणां सूर्यादीनां ग्रहाणां गतिरन्यैव नक्षत्रांतरे राश्यंतरे चोपलभ्यमानत्वात् २ स एष भ
गवानादिपुरुष एव साक्षान्नारायणो लोकानां स्वस्त्य आत्मानं च यीमयं कर्म विशद्विनिमित्तं कविभिरपि
च वेदेन विजिज्ञास्यमानो द्वादशधा विभज्य षट्सु वसंतादिषु क्रतुषु यथोपजोषमृतुगुणान् विदधाति ३
तमेतमिह पुरुषास्त्रय्या विद्यया वर्णाश्रमाचारानुपथा उच्चावचैः कर्मभिराम्नातैर्योगवितानैश्च श्रद्धया
यजंतोऽजसाश्रेयः समधिगच्छति ४

विरुद्धमिति परिहारार्थः २ तत्तत्कालनियमेन कर्मणां विशद्वेः साद्रूप्यस्य निमित्तभूतमात्मानं विभज्य विजिज्ञास्यमानः वितर्क्य
माणः यथोपजोषं यथा कर्मभोगमृतुगुणान् शीतोष्णादीन् ३ वर्णाश्रमानुचारानुवर्तिनः पुरुषास्त्रय्या आम्नातैः कर्मभिरिन्द्रा-
दिरूपं योगवितानैश्च ध्यानादिभिरंतर्यामिरूपं पूजयंतः ४

सहवासं हे वयद्यपि वस्तुतः सूर्यस्यापि नक्षत्रैः सहैवोदयास्तमयो तथाऽपि तत्साहित्यादर्शनात्सोमादीनामेव तत्साहित्यमु-
क्तम् ११ त्रयीमय इत्याद्युपासनार्थम् १२ द्वादशमासा आरायस्य षट्कृतवोनेमयो यस्य त्रीणि चातुर्मास्यानि नाभयो यस्य
कृत इतर भागो यस्य मानसोत्तरगिरौ लक्षाद्वादुपरि वायुबद्ध भूमाविति द्रष्टव्यम् चक्रं वातावदुच्छितमिति मंतव्यम् अन्यथाऽपु-
नमावोच्छ्रायत्वात्मानसोत्तरस्य मेरोश्चतुरशीत्युच्छ्रायत्वादक्षस्य साम्यानुपपत्तेः १३ तस्मिन्नक्षेत्रे चक्रप्रांते कृतमूलः निबद्ध-

एवं ततो वारुणीं सौम्यामैद्रीं च पुनस्तथाऽन्ये च ग्रहाः सौमादयो नक्षत्रैः सह ज्योतिश्चक्रे समस्युद्यं-
तिसहवानि म्लोचंति ११ एवं मुहूर्त्तेन चतुस्त्रिंशल्लक्षयोजनान्यष्टशताधिकानि सौरोरथस्त्रयी-
मयोऽसौ चतसृषु परिवर्त्तते पुरीषु १२ यस्यैकं चक्रं द्वादशारं षण्णेभिस्त्रिणाभिसंवत्सरात्मकं समामनं-
ति तस्याक्षो मेरोर्मुहूर्त्तनि कृतोत्तरभागे यत्र प्रोत्तरं विरथ्य चक्रं तैलं यत्र चक्रवद्भूमन्मानसोत्तरगिरौ परिभ्रम-
ति १३ तस्मिन्नक्षेत्रे कृतमूलो द्वितीयोऽक्षस्तुर्यमानेन संमितस्तैलं यत्राक्षवत् ध्रुवे कृतोपरिभागः १४
रथनीडस्तु षट्त्रिंशल्लक्षयोजनाय तस्तत्तुरीयभागविशालस्तावानुरवि रथयुगो यत्र हयाश्चन्द्रो ना-
मानः सप्तारुणयोजिता वहंति देवमादित्यम् १५ पुरस्तात्सवितुररुणः पश्चाच्च नियुक्तः सौत्ये कर्मणि कि-
लास्ते १६ तथा वालरिव ल्या क्रषयोऽगुष्ठपर्वमात्राः षष्टिसहस्राणि पुरतः सूर्यसूक्तवाकायनियुक्ताः
संस्तुवंति १७ तथाऽन्ये च क्रषयो गंधर्वाश्चरसो नागा ग्रामण्योऽप्रातुधाना देवा इत्येकैकशो गणाः सप्त
चतुर्दशमासिमासि भगवंतं सूर्यमात्मानं नानानामानं पृथक् नानानामानः पृथक् कर्मभिर्द्वादश उपासते १८

पूर्वभागः प्रथमाक्षो मेरुमानसोत्तरायतः सार्द्धं सप्तलक्षाधिकसार्द्धकोटिप्रमाणः तस्य तुर्यमानेन सार्द्धं सप्तत्रिंशल्लक्षहस्ताधिकैकोनच-
त्वारिंशल्लक्षमानेन ध्रुवे कृतः वायुपाशेन निबद्धः उपरि भागो यस्य १४ नीड उपवेशस्थानम् गायत्र्यादिच्छंदोनामानः अरुणेन योजि-
ताः संतो देवं वहंति १५ पुरस्तात्स्थितोऽपि पश्चात्पत्यङ्गुरव आस्ते यद्वा यत्सूर्यस्य पुरस्तात् तस्यैव पश्चिमत्वात्पश्चादित्युक्तम् अथैव
स्थानं च वायुनोक्तम् सप्ताश्वरूपच्छंदोमिव हंतं वामतो रविम् चक्रपक्षनिबद्धानि चक्रे चाक्षः समाहित इति १६ सूक्तवाकायसभाषि-
ताय १७ एकैकशश्चतुर्दशद्वादशः सप्तगणाः संतो मासिमास्युपासत इत्यन्वयः १८

दातौतु ध्रुवेण समधिष्ठितौ तदाभ्यन्तरतः सूर्योऽभ्यन्तेमंडलानितु ध्रुवेणमुच्यमानेन पुनारश्मियुगेनतु तथैव बाह्यतः सूर्योऽभ्यन्तेमंडलानि चेति तदेतदुक्तम् यदा मेषतुल्योरित्यादिना उदयास्तादिकं वक्तुमाह तस्मिन्मानसोत्तरे मेरोः पूर्वत एंद्रापुरीमुपदिशंतीत्यनुपंगः तासु पुरीषु उदयादीन्युपदिशति चतुर्दिशमित्युक्ते ये मेरोर्दक्षिणे देशे तेषां मैत्रीमारभ्य पूर्वादयः ये पश्चिमे तेषां याम्यामारभ्य ये उत्तरे तेषां वारुणीमारभ्य ये पूर्वते तेषां सौम्यामारभ्य ७ तत्रत्यानां मेरुस्थानाम् सव्येनेति नक्षत्राभिमुखतया स्वगत्या मेरुवामतः कुर्वन्नापि प्रदक्षिणावर्त्तप्रवहारव्यवायुभ्याम्यमाणज्योतिश्चक्रवशात्प्रत्यहं दक्षिणतः करोति अतश्चक्रगतिवशादतिदूरतोभूः संलग्नस्यैव दर्शनमुदयः आकाशमारूढस्यैव दर्शनं मध्याह्नः भूमिं प्रविष्टस्यैव दर्शनमस्तमयः ततोः तीव्रदूरगमने निशीथ इति समु

तत्रत्यानां दिवसमध्यंगत एव सदादित्यस्तपतिसव्येनाचलं दक्षिणेन करोति ७ यत्रोदेति तस्य हसमानसूत्रनिपाते निम्लोचति यत्र कचन स्पंदेनाभितपति तस्य हेषसमानसूत्रनिपाते प्रस्वापयति तत्र गतं पश्यति येतं समनुपश्येन्न ९ यदा चैन्द्राः पुर्याः प्रचलते पंचदशघटिकाभिर्यास्यां सपादकोटिद्वयं योजनानां सार्द्धं द्वादशलक्षाणि साधिकानि चोपयाति १०

द्रतीरस्थ दृष्ट्या च अर्द्धो वा एष प्रातरुदेत्यपः सायं प्रविशतीति श्रुतिव्यवहारो न वस्तुतः तदुक्तं वैष्णवे उदयास्तमये चैव सर्वकालं तु संमुखे दिशास्वशेषास्तथा मैत्रेयविदिशास्तु च यैर्यत्र दृश्यंत मास्तान् सतेषां मुदयस्मृतः तिरोभावं च यत्रैति तत्रैवास्तमनं रवेः नैवास्तमनमर्कस्य नोदयः सर्वदा स्मृतः उदयास्तमनाख्यं हि दर्शनादर्शनं रवेः शक्रादीनां पुरेतिष्ठन् स्पृशत्येष पुरत्रयम् विकर्णौ द्वौ विकर्णस्थस्त्रीन् कोणान् द्वे पुरे तथेति अतएव तत्रैवोक्तं मृतस्मादिशुत्तरस्यां वैदिवागनिःसर्गं देहि सर्वेषां द्वीपवर्षाणां मेरोरुत्तरतः स्थित इति यतो यत्रयः पश्यति सैव तस्य प्राची तस्य च वामतो मेरुस्तिष्ठतीति ८ यथोक्तमुदयास्तमनाद्यनियमं दर्शयति यत्रोदेतीत्यादिना स्पंदेन स्वेदोद्गमेन प्रस्वापयति निशीथं करोति येतं समनुपश्येन्न प्रस्वापसमानसूत्रस्याः ९ साधिकानि पंचविंशति सहस्राधिकानि १०

तद्दृष्टिः कालमाह यावदिति ६ एवंमंदादिगातिभिः नवकोटयइति मेरोरुभयतोमानसोत्तरस्यांतर्विस्तारेण पंचदशलक्षाधि-
ककोटिचयपरिमितेनैदंपरिमंडलमानमुन्नेयम् एवंपंचदशभिर्घटिकाभिरित्यादिष्वपित्रैराशिकगणितेन तत्तन्मानमुन्नेयम् अ-
त्रापेक्षितो विशेषः पुराणांतरादवगंतव्यः तत्रारोहणादिस्थानानि वायुपुराणे दर्शितानि सर्वग्रहाणां त्रीण्येव स्थानानि द्विजसत्तमाः
स्थानं जरद्रवं मध्यंतथैरावतमुत्तरम् वैश्वानरं दक्षिणतो निर्दिष्टमिह तत्त्वत इति तदेव मध्यमोत्तरदक्षिणमार्गं त्रयं प्रत्येकं वीथीत्रयेण
त्रिधा भिद्यते त्रिभिस्त्रिभिर्वा न्यादिनक्षत्रैः नागवीथी गजवीथी ऐरावती चेत्युत्तरमार्गे वीथीत्रयम् आर्षभी गोवीथी जरद्रवी-
चेति वैष्णवते मध्यममार्गे वीथीत्रयम् अजवीथी मृगवीथी वैश्वानरी चेति दक्षिणमार्गे वीथीत्रयम् तदप्युक्तं तत्रैव अश्विनीकृत्ति

यावद्दक्षिणायनमहानिवर्द्धते यावदुदगयनं रात्रयः ६ एवं नवकोटय एकपंचाशलक्षाणि योजनानां मा-
नसोत्तरगिरिपरिवर्त्तनस्योपदिशति तस्मिन्नेन्द्रापुरी पूर्वस्मान्मेरोर्देवधानां नाम दक्षिणतो याम्यां संयम-
नां नाम पश्चाद्धारुणां निम्ले च नीनाम उत्तरतः सोम्यां विभावरिनाम तासूदय मध्याह्नास्तमय निशीथा-
नाति भूतानां प्रवृत्तिनिमित्तानि समयविशेषेण मेरोश्चतुर्दिशम् ७

कायाम्यानागवीथीति शब्दिता रोहिण्यार्द्रा-
मृगाशिरोगजवीथ्यभिधीयते पुष्याश्लेषातयादित्या वीथीचैरावती स्मृता एतास्तु वीथयस्तिस्त्रोत्तरो मार्ग उच्यते तथा हे चापि फा-
ल्गुन्यो मघा चैवार्षभीमता हस्तश्चित्रातया स्वातिर्गोवीथीति तु शब्दिता ज्येष्ठा विशाखाः नृगधा वीथी जरद्रवीमता एतास्त-
वीथयस्तिस्त्रो मध्यमो मार्ग उच्यते मूलाषाढोत्तराषाढा अजवीथ्यभिः शब्दिता श्रवणं च धनिष्ठा च मार्गशतभिः पस्तथा वैश्वान-
री भाद्रपदे ऐरावती चैव कीर्त्तिता एतास्तु वीथयस्तिस्त्रो दक्षिणो मार्ग उच्यत इति याम्याभरणी आदित्या अदिति देवता का पुनर्व-
सूः मार्ग मृगवीथी एवं स्थिते उत्तरायणे ध्रुवेण युगाक्षकोटिनिबद्धवायुपाशद्वयाकर्षणे रथस्यारोहणम् तथा म्यंतरमंडलप्रवे-
शो गतिमाद्यं चेति दिनरुद्धिः रात्रिः कालस्य दक्षिणायने च पाशप्रेरणादवरोहणे बहिर्मंडलप्रवेशो गतिशैथिल्यं चेत्तयोरात्रयोर्विपर्य-
यः वैष्णवते तु पाशसाम्यात्समावस्थाने मध्यमंडलप्रवेशो गतिसाम्यं चेत्तयोरात्रयोः साम्यमिति तथा च पुराणांतरम् आरुष्यते य

अ०
२१

५१

उपासनायमाह देवादीनां सूर्य आत्मा हृगीश्वरः नेत्राधिष्ठाता च ४६ इति पंचमेटीकायां विंशतितमोऽध्यायः २० एवमध्यायविंश
त्याभूमर्यादानिरूपिता अतः परं द्युमर्यादापालनं विभिरुच्यते १ एकविंशेऽर्धेः कालचक्रेण भ्रमतोऽन्वहम् स्वगत्याराशिसंचारैर्लो
कयात्रानिरूप्यते २ एतावान्विस्तारेण कौट्यः पंचाशत्तुल्येधेन पंचविंशतिः १ द्विदलयोर्मध्ये यथैकस्य मानेनापरस्य मानमुपदि
श्यते तद्वत् ते अंतरेण तयोर्मध्ये तदुभयसंधितं ताभ्यामुभयतः संलग्नम् २ उदगयनादिसंज्ञाभिर्मदक्षिप्रसमगतिभिर्यथा काल

देवतिर्यङ्मनुष्याणां सरीसृपसवीरुधाम् सर्वजीवनि कायानां सूर्य आत्मा हृगीश्वरः ४६
इति श्रीभागवते महापुराणे पंचमस्कंधे भुवनकोशवर्णने समुद्रद्वीपवर्षसन्निवेशपरिमाणलक्ष
णां विंशतितमोऽध्यायः २० श्रीशुक उवाच एतावानेव भूवल्लयस्य सन्निवेशः प्रमाणल
क्षणतो व्याख्यातः एतेन हि दिवो मंडलमानं तद्विदुः उपदिशति १ यथा द्विदलयोर्निष्पावादीनां ते अं
तरेणांतरिक्षं तदुभयसंधितम् २ तन्मध्यगतो भगवांस्तपतां पतिस्तपन् आतपेन त्रिलोकीं प्रतपत्य
वभासयति आत्मभासा स एष उदगयनदक्षिणायनवेषु वत संज्ञाभिर्मध्यशैथिल्यसमानाभिर्गतिभि
रारोहणावरोहणसमानस्थानेषु यथा सवनमभिपद्यमानो मकरादिषु रात्रिष्वहोरात्राणि दीर्घं स्वसमा
नानि विधत्ते ३ यदा मेषतुल्यो वर्त्तते तदाऽहोरात्राणि समानानि भवन्ति यदा वृषभादिषु पंचसूचराशि
षु चरति तदाऽहान्येव वर्द्धते इति च मासि मास्यैकैकाघटिकारात्रिषु ४ यदा वृश्चिकादिषु पंचसूचवर्त्तते त
दाऽहोरात्राणि विपर्ययाणि भवन्ति ५

मारोहणादिस्थानेष्वारोहणाद्यभिपद्यमानो मकरादिष्वहोरात्राणि दीर्घं स्वसमाना
नि विधत्ते ३ तत्पंचयति यदेति अत्यंतवैषम्याभावात् समानीत्युक्तं सर्वथा साम्यं तैकस्यैवाहोरात्रस्य यद्यपि वृषभाभियुनयोरेवाद्वा
द्विदः कर्कटादिषु द्वासः तथाऽपि रात्र्यपेक्षया अधिकत्वाद्द्वैतइत्युक्तम् एवं रात्रिद्वयावपि दिनापेक्षया द्विसंति इत्युक्तम् एकैकैति
स्थूलदृष्टोक्तम् द्विद्विद्व्यासयोः प्रतिमासं वैषम्यात् ४ विपर्ययाणीति अहानिन्यूना निरावयोऽधिका इत्यर्थः ५

तेषां दिग्गजानां स्वविभूतीनां स्वांशभूतानां महेंद्रादीनां च विविधवीर्योपबृंहणाय सकललोकस्वस्तये च भगवान् तस्मिन्नास्ते इत्यन्वयः -
 किं कुर्वन् आत्मनः स्वस्य यद्विशुद्धं सत्त्वं तत्संधारयमाणः आविष्कुर्वन् कीदृशम् धर्मज्ञानादीन्यष्टमहासिद्धयश्चोपलक्षणं यस्य तत्
 दोर्दंडैरुपलक्षितः सन्महाविभूतेः परमैश्वर्यस्य पतित्वादेक्येव भूर्भुवः समंतादास्ते ४० नन्वतर्क्यमिणां तस्थेनैव सर्वं कर्तुं श-
 क्यं किंतस्य बहिः समंतादवस्थानेनेत्याशंक्य तस्यार्थं स्वयमेव व्याचष्टे आत्मनो योगमायया विरचिताया विविधलोकयात्रा त-
 स्मागोपीयाय रक्षणाय एष भगवानेवंभूतः आकल्पवेषंगतः लीलया प्राप्त इति समंतादास्त इत्यस्यार्थः ४१ अलोकपरिमाण-

तेषां स्वविभूतीनां लोकपालानां विविधवीर्योपबृंहणाय भगवान् परममहापुरुषो महाविभूतिपति
 रंतर्क्याम्यात्मनो विशुद्धं सत्त्वं धर्मज्ञानवैराग्येश्वर्याद्यष्टमहासिद्ध्युपलक्षणां विष्वक्सेनादिभिः स्व-
 पार्षदप्रवरैः परिवारितो निजवरायुधोपशोभितैर्निजभुजदंडैः संधारयमाणः तस्मिन् गिरिवरे-
 समंतात्सकललोकस्वस्तये आस्ते ४० आकल्पमेव वेषंगत एष भगवानात्मयोगमायया विरचि-
 तविविधलोकयात्रागोपीयायेति ४१ यैः तर्विस्तार एतेन त्वलोकपरिमाणं च व्याख्यातं यद्बहिर्लो-
 का लोकाचलात् ततः परस्ताद्योगेश्वरगतिं विशुद्धा मुदाहरंति ४२ अंडमध्यगतः सूर्यो द्यावाभूम्यो-
 र्यदंतरम् सूर्योऽंगोलयोर्मध्ये कोट्यः स्युः पंचविंशतिः ४३ मृतेऽङ्ग एष एतस्मिन् यदभूत्ततो मात्तं
 इति व्यपदेशः हिरण्यगर्भ इति यद्विरण्याडसमुद्भवः ४४ सूर्येण हि विभज्यंते दिशः रवं द्यौर्महीभि-
 दा स्वर्गापवर्गौ नरकारसौकांसि च सर्वशः ४५

चमेरोरेकतः सार्द्धं द्वादशकोटयः ततो लोका लोकात् अलोका-
 द्वापरस्तात् विशुद्धां हि जपुत्रानयनेऽर्जुनस्य श्रीकृष्णेन प्रदर्शिताम् ४२ विस्तारिणोक्तं ब्रह्मांडमात्रम् सर्वतोऽपि निरूपयति
 अंडमध्यगतः किंतन्मध्यंतदाह द्यावाभूम्योः पूर्वोत्तरकपालयो र्यदंतरं मध्यस्थानं सर्वतः पंचविंशति कोट्यः ४३ अंडमध्या-
 वस्थाने कारणं तन्नाम निर्वचनेनाह मृते अचेतने एषः सूर्यो वैराजरूपेण यस्मात्प्रविष्टः ४४ किंच सूर्येणैव विभज्यंते दिशः
 स्वमंतरिक्षं भिदा अन्योऽपि विभागः स्वर्गापवर्गौ भोगमोक्षदेशौ रसौकांसि अतलादीनि ४५

ततः शब्दोदात्तरस्तात् लोकः सूर्याद्यालोकवान् देशः अलोकः तद्रहितस्तयोरंतराले मध्येतयोर्विभागार्थमित्यर्थः ३४ ततः
परस्तादित्युक्तस्तदेव कियतां तरेणेत्यपेक्षायां तदंतर्वर्तिनीं भूमिमाह यावन्मानसोत्तरमेवैरंतरं सार्द्धं सप्तलक्षोत्तरं सार्द्धं को
टिपरिमितं तावती भूः शब्दोदात्तराः स्ति तत्र च प्राणिनोऽपि संति ततः कांचनी भूमिरन्यास्तीत्यर्थः सांचैकोनचत्वारिंशल्लक्षो
त्तरकोट्यष्टकपरिमिता ज्ञेया एवं हि सति मेरुलोका लोकयोरंतरं सार्द्धं द्वादशकोटिपरिमितं वक्ष्यमाणमुपपन्नं भवति एतदेव
शैवतंत्रेषूक्तम् कोटिद्वयं त्रिपंचाशल्लक्षाणि च ततः परम् पंचाशच्च सहस्राणि सप्तदीपाससागरा ततो हेममयी भूमिर्दशको-

अपिरुवाच ततः परस्ताल्लोकालोकनामा च लोका लोकयोरंतराले परित उपक्षिप्तः ३४
यावन्मानसोत्तरमेवैरंतरं तावती भूमिः कांचन्यन्यादर्शितलोपमा यस्यां प्रहितः पदार्थो न कयंचि-
त्युनः प्रत्युपलभ्यते तस्मात्सर्वसत्त्वपरितृतासीत् ३५ लोकालोक इति समारब्धाय दनेनाचलेन-
लोकालोकस्यांतर्वर्तिनाः वस्थाप्यते ३६ सलोकत्रयांते परित ईश्वरेण विहितो यस्मात्सूर्यादीनां
ध्रुवापवर्गाणां ज्योतिर्गणानां गभस्तयोर्वाचीनास्त्री लोकानां वितन्वानानां कदाचित्पराचीनां भवि-
तुमुत्सहते तावदुन्नहनायामः ३७ एतावान् लोकविन्यासो मानलक्षणसंस्थाभिर्विचिंतितः कवि-
भिः सतु पंचाशत्कोटिगणितस्य भूगोलस्य तुरीयभागोऽयं लोकालोकाचलः ३८ तदुपरिष्ठाच्च त-
सृष्टाशास्वात्मयोनिनाऽरिव लज्जदुरुणाऽधिनिवेशिता ये द्विरदपतयः ऋषभः पुष्करचूडो वामनो
ऽपराजित इति सकललोकस्थितिहेतवः ३९

द्व्योवरानने देवानां क्रीडनार्थाय लोकालोकस्ततः परमिति अवचद-
त्रयस्यांते परितो मर्यादारूपो विहितः यस्मात्प्रतिबंधकात् सूर्य आदिर्येषां ध्रुवोऽपवर्गीः तोयेषाम् आवितन्वानां समंतात्
काशयंतः परतो गंतुं न शक्नुवन्तावदुन्नहनमुत्सेधः तदनु रूप आयामश्च विस्तारो यस्य ध्रुवादप्युच्छ्रितत्वा त्रिलोकी मर्यादा भू-
त इत्यर्थः ३७ सोऽयं तु लोकालोकाचलः तुरीयभागः चतुर्थोऽंशः सार्द्धं द्वादशकोट्यः मेरुरेकत इति द्रष्टव्यम् ३८ आशास्तद्विस्त-
येऽधिनिवेशिताः ते आसते ३९

२५ २६ २७ २८ आत्मकेतुभिः प्राणादिदृष्टिभिः २९ ज्वलनशिरवावदमलानांकनकपात्राणामयुतानामयुतानियस्यतत्देवा
नामहोरात्राभ्यामुत्तरदक्षिणायनाभ्यामित्यर्थः ३० ३१ ब्रह्मरूपिणंकमलासनमूर्तिम् सकर्मकेनब्रह्मसालोक्यादिसाधनेन

अ०

२०

तस्यापिप्रेयव्रतएवाधिपतिर्नाम्नामेधातिथिः सोऽपिविभज्यसप्तवर्षाणिपुत्रनामानितेषुस्वात्मजा
नूपुरोजवमनोजवपवमानधूम्रानीकचित्ररेफबहुरूपविश्वधारसज्ज्ञान्निधाय्याधिपतीन्स्वयंभग
वत्यनन्ते आवेशितमतिस्तपोवनंप्रविवेश २५ एतेषां वर्षमयोदागिरयो नद्यश्च सप्तसप्तैव ईशान
उरुशृंगो बलभद्रः शतकेसरः सहस्रस्त्रोतो देवपालो महानस इति २६ अनघायुर्दाउभयस्पृष्टिरपरा
जितापंचपदासहस्रस्तुतिर्निजधृतिरिति २७ तद्वर्षे पुरुषाकृतसत्यव्रतदानवतानुव्रत नामानोभग
वंतं वा स्वात्मकं प्राणायामविधुतरजस्तमसः परमसमाधिनायजंति २८ अंतः प्रविश्य भूतानियो विभ-
क्त्यात्मकेतुभिः अंतर्गामीश्वरः साक्षात्पातु नो यद्वशे स्फुटम् २९ एवमेव दधिमंडोदात्तरतः पुष्करद्वीप
स्ततो द्विगुणायामः समंतत उपकल्पितः समानेन स्वादूदकेन समुद्रेण बहिर्गवतो यस्मिन् बृहत्पुष्करं
ज्वलनशिरवामलकनकपत्रायुतायुतं भगवतः कमलासनस्याध्यासनं परिकल्पितं तद्द्वीपमध्ये-
मानसोत्तरनामैक एवावाचीनपराचीनवर्षयोर्मयोदाचलोऽयुतयोजनोच्छ्रायायामोयत्रतुचतस्र
षुदिक्षु चत्वारिपुराणि लोकपालानामिंद्रादीनां यदुपरिष्ठात्सूर्यरथस्य मेरुपरिभ्रमतः संवत्सरात्म
कचक्रदेवानामहोरात्राभ्यां परिभ्रमति ३० एतद्द्वीपस्याप्यधिपतिः प्रेयव्रतो वीतिहोत्रो नामैतस्या
त्मजो रमणकधातकिनामानो वर्षपती नियुज्य सस्वयं पूर्वजकद्भगवत्कर्मशील इत्यास्ते ३१ तद्वर्षे
पुरुषा भगवन्तं ब्रह्मरूपिणं सकर्मकेन कर्मणाराधयन्ति इदं चोदाहरन्ति ३२ यत्तत्कर्ममयं लिंगं ब्रह्मलिं
गं जनोऽच्येत् एकांतमद्वयं शांतं तस्मै भगवते नमः ३३

स्मिन्नेव परमेश्वरे अंतो निष्ठा यस्य तदत एव वस्तुतोऽद्वैतम् ३३

३२ कर्ममयं कर्मफलरूपं ब्रह्मलिंग्यते यस्मात् एक-

४९

१६ हेजातवेदः त्वं साक्षात्परस्य ब्रह्मणो हरेर्हव्यवाडसि अतो देवानां यज्ञेन पुरुषं हरिमेव यज अंगानां नाम्नादत्तमंगिनैः समर्पयेत्य-
र्थः १७ उपकृप्तो वेष्टितः यथा कुशदीपो घृतो देन दत्तः १८ गुहस्य कार्तिकेयस्य प्रहरणेन आयुधेन उन्मथितानितं बाः कुंजानि च

रसकुल्यामधुकुल्यामित्रविंदाश्रुतविंदादेव गर्भाघृतच्युतामंत्रमालेति यासां पयोभिः कुशदी-
पौकसः कुशलकोविदाभियुक्तकुलकसंज्ञाभगवन्तं जातवेदसं रूपिणं कर्मकोशलेन यजन्ते १६
परस्य ब्रह्मणः साक्षाज्जातवेदोऽसि हव्यवाट् देवानां पुरुषांगानां यज्ञेन पुरुषं यजेति १७ तथा बृहिः
कौचदीपो द्विगुणः स्वमानेन क्षीरो देन परित उपकृप्तः दत्तो यथा कुशदीपो घृतो देन यस्मिन् कौचो-
नामपर्वतराजो दीपनामनिवर्त्तक आस्ते १८ योऽसौ गुहप्रहरणोन्मथितानितं बकुजोऽपि क्षीरो देना
मिच्यमानो भगवता वरुणेनाभिगुप्तो विभयो बभूव १९ तस्मिन्नपि प्रैयव्रतो घृतपृष्ठेनामाधिपतिः
स्वेदीपे वर्षाणि सप्त विभज्यतेषु पुत्रनामसु सप्त रिक्थादान् वर्षपान्निवेश्य स्वयं भगवान् भगवतः पर-
मकल्याणयशस आत्मभूतस्य हरेश्चरणारविन्दमुपजगाम २० आमो मधुरुहो मेघपृष्ठोऽसु धामाभ्या
जिष्ठो लोहितार्णो वनस्पतिरिति घृतपृष्ठसु तास्तेषां वर्षगिरयः सप्त सप्तैव नद्यश्चाभिरव्याताः शृङ्गो व-
र्द्धमानो भोजन उपबर्हिणो नंदो नंदनः सर्वतो भद्र इति २१ अभया अमृतौ घा आर्यका तीर्थवती वृत्ति
रूपवती पवित्रवती शृङ्गेति यासामंभः पवित्रममलमुपयुजानाः पुरुषं ऋषभद्रविणदेवकसंज्ञा वर्ष-
पुरुषा आपो मयं देवमपां पूर्णेनां जलिना यजन्ते २२ आपः पुरुषवीर्यास्थिपुनंतीर्मुर्धुवः स्रवः तानः पु-
नीतामीव घ्नीः स्पृशतामात्मना भुव इति २३ एवं पुरस्तात् क्षीरो दात्परितः उपवेशितः शाकदीपो द्वात्रिं-
शलक्षयोजनायाम् समानेन च दधिमंडो देन परितः यस्मिन् शाको नाम महीरुहः स्वक्षेत्रव्यपदेशको
यस्य ह महारुभिर्गंधस्तं दीपमनुवासयति २४ यस्य १९ स्वयं भगवान् ज्ञानी परमकल्याणं यशो यस्येति २० २१ आपो

मयममयम् २२ हे आपः पुरुषवीर्याश्चरात् लब्धसामर्थ्याः स्थभव्य अतएव भूर्धुवः स्वः त्रैलोक्यं पुनंत्यः ताः भवत्यो नोऽस्माकं स्पृ-
शतां स्पर्शनं कुर्वताम् भुवः शरीराणि पुनंतु यत आत्मना स्वरूपेणैव अमीव घ्नीः पापहन्त्र्यः २३ दधौ मंडरसः स एवोदकं यस्य यस्य
पर्णान्यतः स्वरस्पर्शा निबर्हिर्मुदस्पर्शा नि सशाको नाम वृक्षः २४

विगीता अपि दीपमंत्राचार्यायंते प्रलस्यपुराणपुरुषस्यविष्णोर्यद्रूपंतं सूर्यमीमहीति शरणं ब्रजेम कथंभूतं सत्यादीनामात्मानमधि-
ष्ठातारंतत्र सत्यमनुशीयमाणो धर्मः कृतं प्रमीयमाणो धर्मः ब्रह्मणः तदो धकस्य वेदस्य अमृतस्य शुभफलस्य मृत्योः अशुभफलस्य ५

अ०

२०

प्रलस्यविष्णोरूपंच सत्यस्य कृतस्य ब्रह्मण अमृतस्य च मृत्योश्च सूर्यमात्मानमीमहीति ५ पु
क्षादिषु पंचसु पुरुषाणामायुरिन्द्रियमोजः सहो बलं बुद्धिर्विक्रम इति च सर्वेषामौत्पत्तिको सिद्धिर वि
शेषेण वर्तते ६ सप्तः स्वसमानेनेक्षुरसो देना वृतो यथा तथा दीपोऽपि शाल्मलो द्विगुणविशालः समा
नेन सरोदेना वृतः परिवृत्ते ७ यत्र ह वै शाल्मली प्लक्षायामायस्या वा व किल निलयमाहुर्भगवतः छंदः
स्तूतः पतत्रिराजस्य सा दीप हूतये उपलक्ष्यते ८ तत्तद्दीपाधिपतिः प्रियव्रतात्मजो यज्ञबाहुः स्वसूते
भ्यः सप्तम्यस्तन्नामानि सप्त वर्षाणि व्यभजत्सरोचनं सोमनस्यं रमणकंदेव वर्षे पारिभद्रमाप्यायनम वि
ज्ञातमिति ९ तेषु वर्षाद्रयो नद्यश्च सप्तैवाभिज्ञाताः स्वरसः शतशृंगो वामदेवः कुंदः मुकुंदः पुष्पवर्षः सह
स्वश्रुतिरिति अनुमती सिनीवाली सरस्वती कुहू रजनी नंदाराकोति १० तद्वर्षपुरुषाः श्रुतधर वीर्यधर व
संधर वंधर संज्ञा भगवंतं वेदमयं सोममात्मानं वेदेन यजंते ११ स्वगोभिः पितृदेवेभ्यो विभजन् कृष्णशु
क्लयोः प्रजानां सर्वांसां राजाऽधः सोमो न आस्त्विति १२ एवं सरोदाह हिस्तद्विगुणः स्वमानेना वृतो घृतो दे
नयथा पूर्वः कुशदीपो यस्मिन् कुशस्तंबो देवकृतस्तद्दीपारव्याकरो ज्वलन इवापरः स्वशष्परोचिषादिशो
विराजयति १३ तद्दीपपतिः प्रियव्रतो राजा हिरण्यरेतो नाम स्वदीपं सप्तम्यः स्वपुत्रेभ्यो यथा भागं वि
भज्य स्वयंतप आतिष्ठत १४ वसू वसूदानदृढरुचिनाभिगुप्तस्त्यव्रतविविक्तवामदेवनामभ्यस्तेषां
वर्षेषु सीमागिरयो नद्यश्चाभिज्ञाताः सप्तैव चक्रश्चतुःशृंगः कपिलश्चित्रकूटो देवानीकुरुक्षूरो माद्रवि
ण इति १५ ६७ सृपणोऽसिगरुत्मान् विवृत्तेशिर इत्यादि श्रुतेः छंदोभिः स्वावयैवैः श्रीविष्णुं स्तोतीति छंदस्तत्तस्य

दीपस्य हूतये व्यपदेशाय ८ ९ १० ११ स्वगोभिः स्वरश्मिभिः अंधः अन्नम् सोमो नो राजा आस्तु अभिमुख्येन भवतु इह स्वपा
ठेत्वविवक्षया संख्यभावः १२ एवं सरोदाह हि घृतो देना वृतः कुशदीप इत्यन्वयः स्वशष्पाणि स्वकोमलशिरवास्तेषां रोचिषा १३ १४ १५

४८

३० ३१ इतिपंचमेटीकायामेकोनविंशोऽध्यायः १९ विंशोल्लासादिषट्दीपस्थितिमाहसहार्णवैः लोकालोकस्थितिश्चां
 तर्बहिर्भागादिमानतः ११ तावताल्लासविस्तारेण परिक्षिप्तः परिवेष्टितः उपास्तेतिष्ठति आकलय्यसमर्थः २ अभिज्ञाताः
 प्रसिद्धाः सप्तैव अन्येचपर्वतानद्यश्चसहस्रशः संतीत्यर्थः मानसोत्तरस्यमंडलाकारत्वोक्तेरेतेषुल्लासादिपंचदीपेषुवर्षाद्रयस्ति

तद्यथास्वर्णप्रस्यश्चंद्रशुक्ल आवर्त्तनोरमणकोमंदरहरिणः पांचजन्यः सिंहलोलंकेति ३०
 एवंतवभारतोत्तमजंबुद्वीपवर्षविभागोयथोपदेशमुपवर्णितइति ३१ इतिश्रीभागवतेम
 हापुराणेपंचमस्कंधेजंबुद्वीपवर्णनोनामएकानविंशतितमोऽध्यायः १९ श्रीशुकउवाच
 अतःपरंल्लासादीनांप्रमाणलक्षणसंस्थानतोवर्षविभागउपवर्ण्यते १ जंबुद्वीपोऽयंयावत्प्रमाण
 विस्तारस्तावताक्षारोदधिनापरिवेष्टितोयथामेरुर्जं ह्यारव्येनलवणोदधिरपिततोद्विगुणविशालेन
 प्लक्षारव्येनपरिक्षिप्तोयथापरिखावात्योपवनेनप्लक्षोजंबुप्रमाणोद्विगुणविशालेन
 त्राग्निरुपास्तेसप्तजिह्वस्तस्याधिपतिः प्रियवतात्मजइन्द्रजिह्वः स्वद्वीपसप्तवर्षाणिविभज्यसप्त
 वर्षनामस्य आत्मजेभ्य आकलय्यस्वयमात्मयोगेनोपरराम २ शिवंयवयसंस्मृमद्रंशांतक्षेमम
 मृतमभयमिति वर्षाणितेषुगिरयो नद्यश्चसप्तैवाभिज्ञाताः ३ मणिकूटोवज्रकूटइंद्रसेनोज्योति-
 रानूस्मृपर्णोहिरण्यद्वीवोमेघमालइतिसैतुशैलाः अरुणानृष्णागिरिःसीसावित्रीसुप्रभाताकृतम
 रासत्यभराइतिमहानद्यः यासांजलोपस्पर्शनविधूतरजस्तमसोहंसपतंगोद्घायनसत्यांगसंज्ञा
 श्रत्वारोवर्णाः सहस्रायुषोविबुधोपमसंदर्शनप्रजननाः स्वर्गद्वारं त्रय्याविद्ययाभगवंतत्रयीमयं
 सूर्यमात्मानंयजते ४

यंयेरवाकाराउभयतोऽब्धिंस्पृशंतइतिगम्यते अन्यथासप्तवर्षविभागासंभवातुर्वैष्णवेवर्षा-
 णांपूर्वादिक्कमौक्तेश्च ३ जलोपस्पर्शनेनविधूतरजस्तमश्चयेषाम् हंसादयोब्राह्मणादिस्थानीयाः वर्णाः विबुधोपमसंदर्शनंक्लृप्तं
 दादिरहितंरूपंप्रजननमपत्योत्पादनंचयेषाम् ४ ७

अतः यत्र वैकुण्ठकथाः मृतनद्यो न संति तदा श्रयाः कथापगा श्रयाः महंतो नृत्याद्युत्सवा येषु तादृशायज्ञेशस्य मरवाश्च पूजाः सः सूरेशस्य ब्रह्मणोः पिलोको न सेव्यताम् २४ अमुमुक्षून् न गान्तिदति प्राप्ता इति ज्ञानं च तदर्थः क्रियाश्च तदर्थं निद्रव्याणि च तेषां कलापेन संभृता पूर्णाम् अपुनर्मृताय मोक्षाय वनौका इव वनौकसः पक्षिणो यथा लुब्धका तमुक्ता अपि पुनर्यदितस्मिन्नेव वृक्षे प्रमत्ता विहरन्ति तर्हि यथा बद्धं ते तदनु २५ अहो भारतवा सिनां भाग्यमित्याहुः यैरिति अग्नये जुष्टं निर्वपामि इंद्राय जुष्टं निर्वपामीत्येवं भागशो निरुप्तं पृथक्कृतं कथं विधिना प्रकारेण मंत्रेणैव च वस्तुतश्चरुपुरोडाशादिभेदेन इष्टं देवतामुद्दिश्य त्यक्तं निरुप्तं च

न यत्र वैकुण्ठकथाः सधापगानसाधवो भागवतास्तदा श्रयाः न यत्र यज्ञेश मरवामहोत्सवाः सूरेशलोकोऽपि न वै स सेव्यताम् २४ प्राप्ता नृजातिं विहये च जंतवो ज्ञानक्रियाद्रव्यकलापसंभृताम् न वै यतेरन्नपुनर्मृताय तेभ्यो वनौका इव याति बंधनम् २५ यैः श्रद्धया बर्हिषि भागशो हविर्निरुप्तमिष्टं विधि मंत्रवस्तुतः एकः पृथङ्नामभिराहुतो मुदा गृह्णाति पूर्णः स्वयमाशिषां प्रभुः २६ सत्यं दिशत्यर्थितमर्थितो नृणां नैवार्थदो यत्पुनरर्थितायतः स्वयं विधत्ते भजतामनिच्छतामिच्छापिधानं निजपादपल्लवम् २७ यद्यत्र नः स्वर्गसूखा वशेषितं स्वर्गस्य सूक्तस्य कृतस्य शोभनम् तेनाजनाभे स्मृतिमज्जन्मनः स्याद्वर्षे हरिर्यद्भजतां शंतनोति २८ श्रीशुक उवाच जंबुद्वीपस्य च राजन्नुपद्वीपान् द्यौर्हैक उपदिशति सगरात्मजैरश्वान्वेषण इमां महिं परितो निरवनद्भिरुपकल्पितान् २९

ममेदमिति स्वीकृत्य त्यागानंतरमश्नातीत्यर्थः पृथक् इंद्रादिनामभिराहुतः आहुतः आशिषां प्रभुः स्वयं पूर्णोऽपि हरिः २६ तत्रापि निष्कामाः कृतार्था इत्याहुः सत्यमिति प्रार्थितः सन्नर्थितं ददातीति सत्यं तथाऽपि परमार्थदो न भवत्येव यद्यस्मात् यतो दत्तानं तं पुनरर्थिता भवति ननु नार्थितश्चेत्किमपि न दद्यादित्याशंक्याह अनिच्छतां निष्कामानां तदुत्थानां पिधानमाच्छादकं सर्वकामपरिपूरकं निजपादपल्लवं स्वयमेव संपादयति २७ स्वर्गस्य सम्यग्जनस्य सूक्तस्य प्रवचनस्य कृतस्य अन्यस्यापि कर्मणः स्वर्गसूखा दुपभुक्ता दवशेषितं यदि किंचिदस्ति तेनाजनाभे वर्षे नोऽस्माकं जन्म स्यात् कीदृशम् स्मृतिमत् हरिरेव सेव्य इत्यनुसंधानयुक्तम् यतः हरिः भजतां शंस्रवंतनोति २८ २९

CC-0 Pt. Chakradhar Joshi and Sons, Dev Prayag. Digitized by eGangotri

लब्धं जन्यैस्तैः पुरुषैः सात्त्विकादिस्वकृतेन कर्मणादिव्यादिगतय आत्मनो विधीयंते साध्यंते हियस्मात् सर्वा एव गतयः कर्मानुसा-
रेण सर्वेषां भवन्ति यस्य वर्णस्य यद्विधानं मोक्षप्रकारः संन्यासवनस्थत्वादितदनतिक्रमेणास्मिन्नेव वर्षे नृणामपवर्गश्च भवति ए-
तच्च कर्मादिबहुसाधनसंभवाभिप्रायेणोक्तम् न लब्धं अपवर्गं भावेन तदुपर्यपि बादरायणः संभवादिति देवानामपि मोक्षस्य सूचि-
तत्वात् ॥ अपवर्गस्वरूपमाह योऽसाविति अनात्म्ये आत्मनि भवमात्म्यं रागादितद्रहिते अनिरुक्ते वाचा मगोचरे अनिलयने अ-
नाधारे अनन्यनिमित्तोऽहेतुको भक्तियोग एव लक्षणं स्वरूपं यस्य कथं भवति नानागतीनां निमित्तं योऽविद्याग्रंथिः तस्य रंधनं छेदनं

अस्मिन्नेव वर्षे पुरुषैर्लब्धजन्मभिः शकूलोहितकृष्णवर्णेनस्वारथेन कर्मणा दिव्यमानुषनारकगत
यो बद्ध आत्मन आनुपूर्व्येण सर्वाद्येव सर्वेषां विधीयन्ते यथा वर्णविधानमपवर्गश्चापि भवति १९
योऽसौ भगवति सर्वभूतात्मन्यनात्म्येऽनिरुक्तेऽनिलयने परमात्मनि वासुदेवेऽनन्यनिमित्तभक्तियो
गलक्षणो नानागतिनिमित्ताऽविद्याग्रंथिरंधनद्वारेण यदा हि महापुरुषपुरुषप्रसंगः २० एतदेव हि
गायन्ति अहो अमीषां किमकारि शोभनं प्रसन्न एषां स्विदुत स्वयं हरिः यैर्जन्मलब्धं नृषु भारताजिरे सु
कुंदसेवोपयिकं स्पृहाहिनः २१ किंदुष्करैर्नः क्रतुभिस्तपो बतैर्दानादिभिर्वाद्युजयेन फल्युना नयत्र
नारायणपादपंकजस्मृतिः प्रमुष्टाऽतिशयेन्द्रियोत्सवात् २२ कल्याणुषां स्थानजयात्पुनर्भवान्क्ष
णायुषां भारतभूजयो वरभू क्षणेन मर्त्येन कृतं मनस्विनः संन्यस्य संयात्यभयं पदं हरेः २३

तद्वारेण महापुरुषपुरुषाविष्णुभक्तास्तैः प्रकृष्टः संयोगो यदा भवति तदा २० एतदेव मानुषमेव सर्वपुरुषार्थसाधनं गायंति अ
मीषामेभिः उतस्वित् अथवा स्वयमेव साधनं विनैव हरिरेषां प्रसन्नो भूत् एवं भूतस्य पुण्यस्य दुष्करत्वात् भारताजिरे भारतां
गणेनः केवलं स्पृहे वयत्र तत्सु कुंदसेवोपयोगिनृषु जन्मैर्लब्धम् २१ स्पृहामेवाह किमित्यादि सप्तभिः दुष्करैः कृत्वादिभि
र्नः फलानां तु च्छेन द्युजयेन स्वर्गप्राप्त्या किं न किंचित्फलम् कुतः यत्र नारायणपादपंकजस्मृतिर्नास्ति प्रत्युत अतिशयितादि
दियाणामुत्सवात् भोगात् प्रमुष्टाः भूत् २२ क्षणमल्पमेवायुर्येषाम् वरत्वे हेतुः मर्त्येनापि देहेन क्षणेनैव कालेन कृतं कर्म संन्यस्य हरेः
पदं सम्यग्याति २३

योगकोशलं निरूपयन् योगं प्रार्थयते इदमिति विभिः हे योगेश्वर! हिरण्यगर्भो यद्योगेनैष पुण्यं जगाद इदमेव तत् किं जन्म प्रभृतिभक्त्या
अंतकाले पुमांस्त्वयि मनोधारयेदित्यत् कथं भूतः सन् उद्दिक्षतं दुष्कले वरं तदभिमानो येन १३ अन्यथा तस्य शास्त्राभ्यासादि
श्रमो व्यर्थ इत्याह ऐहिकमुष्मिककामेषु लंपटो मूर्खः सूतादिषु योगक्षेमं चिंतयन् कुत्सितस्य कले वरस्यात्यथात्मन्योः शंकेत तथा

अ०
१९

इदं हि योगेश्वर योगेनैष पुणं हिरण्यगर्भो भगवान् जगाद यत् यदंतकाले त्वयि निर्गुणे मनोभक्त्या दधीतो
द्भित दुष्कले वरः १३ यथैहिकामुष्मिककाम लंपटः सूतेषु दारेषु धनेषु चिंतयन् शंकेत विद्वान् कुकले वरा
त्ययाद्यस्तस्य यलः श्रम एव केवलम् १४ तन्नः प्रभो त्वं कुकले वरार्पिता त्वन्माययाः हं ममतामधोः क्षज
भिद्यामयेनाश्रवयं सुदुर्भेदा विधेहि योगं त्वयिनः स्वभावजमिति १५ भारतेऽप्यस्मिन् वर्षे सरित्छेलाः
संति बहवः मलयो मंगलप्रस्थो मैनाकस्त्रिकूटः कूटकः कोलकः सत्यो देवगिरिः कृष्णमूकः श्रीशैलो
वैकटः महद्रो वारिधारो विंध्यः शुक्तिमान् क्षगिरिः पारियात्रो द्रोणश्चित्रकूटो गोवर्द्धनो रवतकः ककु-
भो नीलो गोकामुख इन्द्रकीलः कामगिरिरिति चान्ये च शतसहस्रशः शैलास्तेषां नितंबप्रभावानदान
द्यश्च संत्य संख्याताः १६ एतासामपो भारत्यः प्रजानामभिरेव पुनं तीनामात्मना चोपस्पृशति १७
चंद्रवशातामपणी अवटो दाहृतमाला वैहायसी कावेरी वेणी पयस्विनी शंकरावती तुंगभद्रा कृष्णा
वेण्याभीमरथी गोदावरी निर्विंध्या पयोष्णीतापीरे वासूरसानर्मदा चर्मण्वती सिंधुः अधः शोणश्च न
दो महानदी वेदस्मृती ऋषिकुल्या त्रिसामा कौशिकी मंदाकिनी यमुना सरस्वती दृषद्वती गोमती सरयूरी
धस्वती सप्तवती संपोमा शतद्रूश्चंद्रभागा मरुहृद्वा वितस्ता असिक्री विश्वति महानद्यः १८

विद्वानपि सन्त्यः शं

केत तस्य यलः श्रम एव १४ यस्माद्दिदुषोः पीयमेव दशा तत्तस्माद्देप्रभो अधोः क्षज तमेव नो योगं विधेहि कीदृशं त्वयि स्वभावजं स
हज वासना रूपं येन योगेन वयं त्वन्माययानः कुकले वरे अर्पितामहं ममतां शीघ्रं भिद्यामत्यजेम दुर्भेदा मुपायांतरैः सर्वथा त्यक्तुमशक्या
म् १५ इलाहृतवदस्मिन्नपि वर्षे सरितः शैलाश्च संति नितंबप्रभवाः तदप्यः संभूताः १६ आत्मना च देहेनाप्युपस्पृशति १७ १८

४६

अतः श्रीराम एव सर्वैः सेव्य इति वक्तुं न तस्य तोषहेतुः सकल जन्मादिकिंतु भक्तिरेवेत्याह न जन्मेति महतः पुरुषाज्जन्म महतः श्री
रामस्येति वासौ भगं सौंदर्यमाकृतिर्जातिः यद्यस्मान्नैर्जन्मादिभिर्विसृष्टान् त्यक्तानपिनो वनचरान् वत अहो लक्ष्मणस्याग्रजोः पि
सरिवत्वेकृतवान् ७ तस्मात्सूरो वा अन्यो वायः कोऽपि श्रीराममेव सर्वप्रकारेण भजेत् सकृत्तज्जमत्पीयस्यपि भजने बहुमानिनम्
उत्तरान्कोसलान् अयोध्यावासिनः ८ उपचितैर्धर्मादिभिरात्मोपलभ्यते येन तत्तपश्चरति तत्र उपशमः इन्द्रियाणां संयमः उप

न जन्म नूनं महतो न सो भगं न वाकून बुद्धिर्नाकृतिस्तोषहेतुः तैर्यद्विसृष्टानपिनो वनौकसश्चकार सरये
वत लक्ष्मणाग्रजः ७ सूर्योऽसूर्यो वाऽप्यथ वानरो नरः सर्वात्मनायः सकृत्तज्जमुत्तमम् भजेतरामं
मनुजाकृतिं हरिं यत्तुत्तरान्नयत्कोसलान् दिवमिति ८ भारतेऽपि वर्षे भगवान्नरनारायणारव्य आ
कल्यांतमुपचितधर्मज्ञानवैराग्येश्वर्योपशमोपरमात्मोपलभनमनुग्रहायात्मवतामनुकंपयात्तपोऽव्य
क्तगतिश्चरति ९ तं भगवान्नारदो वर्णाश्रमवतीभिर्भारतीभिः प्रजाभिर्भगवत्प्रोक्ताभ्यां सारव्य-
योगाभ्यां भगवदनुभावोपवर्णनं सावर्णे रूपदेक्ष्यमाणः परमभक्तिभावेनोपसरति इदं चाभिगृणाति
१० ॐ नमो भगवते उपशमशीलायोपरतानात्म्याय नमोऽकिंचन वित्ताय ऋषिऋषभाय नरनाराय-
णाय परमहंस परमगुरवे आत्मारामाधिपतये नमो नम इति ११ गायति चेदमुं कर्त्ताऽस्य सर्गादिषु यो
न बध्यते न हन्यते देहगतोऽपि दैर्हिर्कैः द्रष्टुं न दृश्यस्य गुणैर्विदूष्यते तस्मै नमोऽसक्तविविक्तसाक्षिणे
१२

रमो निरहंकारता आत्मवतामनुग्रहाय न स्वार्थम् ईश्वरत्वात् ९ भगवदनुभाव उपवर्ण्यते येन पंचरात्रेण तत्सावर्णेः मनोऽप
सरति सेवते १० उपरतानात्म्याय निरहंकाराय ११ असक्तश्चासौ विविक्तश्च साक्षी च तस्मै नमः असक्तत्वं दर्शयति अस्य विश्व
स्य सर्गादिषु कर्त्ताऽपियो न बध्यते अहं कर्त्तेति न मन्यते विविक्तत्वमाह देहगतोऽपि दैर्हिर्कैः क्षत्पिपासादिभिर्यो न हन्यते नाभि
ष्ट्यते साक्षित्वमाह यस्य द्रष्टुं पिसतो दृष्टिगुणैर्दृश्येर्न विदूष्यते न विक्रियते १२

ऊनविंशो किंपुरुषेभारतेचोपवर्ण्यते सेव्यसेवकभावश्चभारतश्रेष्ठमेवच १ किंपुरुषवर्षेइति भर्ताचासौभगंवांश्चतस्यकथाम्
 २ आर्याणिलक्षणांशीलं व्रतं चयस्मिन् उपाशिक्षितात्मने संयतचित्ताय उपासितोऽनुसृतो लोको येन साधुवादः साधुत्वप्रसिद्धिः
 तस्य निकषणाय निकषाश्मवन्निर्द्धारस्थानाय परमसीम्न इत्यर्थः ३ श्रीरामं परमार्थरूपेण प्रणमति यदेकं वेदांतेषु प्रसिद्धं तत्तत्सप
 दितत्कथं भूतम् विशुद्धश्चासावनुभवश्च स एव मात्रास्वरूपं यस्य विशुद्धत्वे हेतुः प्रशांतम् तत्रापि हेतुः स्वतेजसास्वरूपप्रकाशेन ध्व-
 स्ताः गुणानां विविधा जाग्रदाद्यवस्थायस्मिन् अनुभवमात्रत्वे हेतुः प्रत्यक्षदृश्यादन्यत् तत्कुतः अनामरूपम् ननु वस्तुत एव भूत-
 स्यापि जीवस्योक्तं सर्वविपर्ययो दृश्यते तत्राह निरहमहंकाराभावान्न तथा वैपरीत्यमित्यर्थः ननु श्रीरामस्य रूपं नैव प्रतीयते तत्राह

श्रीशुक उवाच किंपुरुषे वर्षे भगवंतमादिपुरुषं लक्षणाग्रजं सीताः भिरामं तच्चरणसन्निकर्षाभिर
 तः परमभागवतो हनुमान् सह किंपुरुषैरविरतभक्तिरुपास्ते १ आर्ष्टिषेणेन सह गंधर्वैरनुगीयमानां परम
 कल्याणां भर्तृभगवत्कथां समुपशृणोति स्वयं चेदंगायति २ ॐ नमो भगवते उत्तमश्लोकाय नमो आर्य
 लक्षणशीलव्रताय नमो उपाशिक्षितात्मने उपासितलोकाय नमः साधुवादं निकषणाय नमो ब्रह्मण्यदेवा
 यमहापुरुषाय महाराजाय नम इति ३ यत्तद्विशुद्धानुभवमात्रमेकं स्वतेजसा ध्वस्तगुणव्यवस्थाम् प्रत्य
 क्षप्रशांतं सद्भिषोपलंभनं त्वनामरूपं निरहं प्रपद्ये ४ मर्त्यावतारस्त्विह मर्त्या शिक्षणं रक्षोवधायैव न केव
 लं विमोः कुतोऽन्यथा सूरमतः स्वआत्मनः सीताकृतानि व्यसनानीश्वरस्य ५ न वै स आत्मात्मवतां सु
 दृत्तमः सक्तस्त्रिलोक्यां भगवान्वासुदेवः न स्त्रीकृतं कश्मलमश्रुवीत न लक्ष्मणं चापि विहातुमर्हति ६

सुधियापुंसा उपलभ्यत इत्युपलंभनं शब्दचित्तेन ब्रह्मत्वेनैवोपलभ्यत इत्यर्थः ४ कथं तर्हि दशरथपुत्रत्वं तत्राह विमोर्मर्त्यावतारस्तुर
 क्षसोरावणस्य वधाय तस्य मनुष्यादन्यतोऽवध्यत्वात् न केवलमेतावत् किंतु इह संसारिस्त्रीसंगादिकृतं दुःखं दुर्वारमिति मर्त्यानां
 शिक्षणं च शिक्षार्थमपीत्यर्थः अन्यथा स्वेस्वरूपे परमाणस्य जगदात्मनः सीताविरहकृतानि व्यसनानि इति कुतः स्युः ५ विषयास
 क्त्यभावेन व्यसनानर्हत्वं मुपपादयति न वै स भगवान्त्रिलोक्यां कापि सक्तः यत आत्मवतां धाराणामात्मा सुदृत्तमश्रु अतो न स्त्रीकृतं
 मोहं प्राप्नुयात् न लक्ष्मणं चेति देवदूतेन श्रीरामं मंत्रयता विज्ञापितमत्रागतं स्वयावध्य इति तदैव द्वादिस्थितं लक्ष्मणं दुर्वीरसमागतं
 विज्ञापयितुं प्रविष्टं हंतुमुद्यतो वसिष्ठवाक्यात्तत्त्वाजवच्च न युज्येत इत्यर्थः ६

एषामूरुपधावतिहेत्यन्वयः ३४ मंत्रैस्तत्वेनालिंग्यतेइतितथातस्मै यज्ञाभयूपाः कृतवः सयूपाः तद्रूपाय अतएवमहांतोऽध्वरावयव
भूतायस्यकर्मणाशुक्लायशुद्धाययज्ञानुष्ठात्रेत्रियुगायकृतयुगेयज्ञाभावात् यद्वाकलियुगेछन्नत्वात् ३५ कवयोविद्वांसः विपश्चि
तोनिपुणाः गुणेषुदेहेन्द्रियादिषुमश्नंतिविचिन्वन्ति मन्त्राविवेकसाधनेनमनसाक्रियाः र्थैः कर्मभिः तत्फलैश्चगूढमप्रकाशमानंदिदृ-
क्षवः एवंमथनेर्दरितः प्रकटित आत्मास्वरूपंयस्यतस्मैनमः ३६ मथनमेवदर्शयन्नाह द्रव्यविषयः क्रियाइन्द्रियव्यापारः हेतुर्देवता
अयनंदेहः ईशः कालः कर्त्ताअहंकारः एतैर्मायायागुणैः कार्यैरुपलक्षणैः वस्तुत्वेननिरीक्षितोयआत्मातस्मै अन्वीक्षयाविचारेण

उत्तरेषुचकुरुषुभगवान्यज्ञपुरुषः कृतवराहरूपआस्ते तंतुदेवीहैषामुः सहकुरुभिरस्खलितभक्ति
योगेनोपधावति इमांचपरमामुपनिषदमावर्त्तयति ३४ ॐ नमोभगवतेमंत्रतत्त्वलिङ्गाययज्ञकृत-
वेमहाऽध्वरावयवायमहापुरुषायनमः कर्मशुक्लायत्रियुगायनमस्ते ३५ यस्यस्वरूपंकवयोविपश्चितो
गुणेषुदारुष्विवजातवेदसम् मश्नंतिमन्त्रामनसादिदृक्षवोगूढक्रियाः र्थैर्नमर्दरितात्मने ३६ द्रव्यक्रिया
हेत्यनेशकर्त्ताभिर्मायागुणैर्वस्तुनिरीक्षितात्मने अन्वीक्षयोऽगातिशयात्मबुद्धिभिर्निरस्तमायाकृत-
येनमोनमः ३७ करोतिविश्वस्थितिसंयमोदयंयस्येक्षितनेक्षितमाक्षितुर्गुणैः मायायथाऽयोभ्रम
तेतदाश्रयंघ्राव्योनमस्तेगुणकर्मसाक्षिणे ३८ प्रमथ्यदैत्यंप्रतिवारणंमृधेयोमोरसायाजगदादिसू-
करः कृत्वाऽग्रदंष्ट्रेनिरगादुदन्वतः कीडान्निवेष्टः प्रणताऽस्मितंविभुमिति ३९ इतिश्रीभागवतेम
हापुराणेपंचमस्कंधेभुवनकोशवर्णनंनामाऽष्टादशोऽध्यायः १८ अंगैर्यमनियमादिभिः अतिशयात्मानिश्चयव-

ताबुद्धिर्येषांतैः निरस्तामायानिमित्ताआकृतिर्यस्मात्तस्मै ३९ तदेवंनिर्गुणरूपेणनत्वापरमेश्वररूपेणप्रणमति करोतीति यस्येक्षितु
जीवार्थमोक्षितमत्यंतानिच्छायामीक्षणायोगात् स्वार्थतुनेक्षितंविश्वस्थित्यादिस्वगुणैर्मायाकरोति तस्याजडत्वेऽपीश्वरसन्नि-
धानात्प्रवृत्तिर्दृष्टान्तेनाह यथाअथोलोहंघ्राव्योअयस्कांतानिमित्तात्भ्रमतेतदाश्रयंतदभिमुखंसत् गुणानांकर्मणाजीवादृश-
नांचसाक्षिणेतस्मैतेनमः ३८ अवतारचरितमाह प्रमथ्येति योजगतामादिः कारणभूतः सूकरः गापृथ्वीमग्रदंष्ट्रेदंष्ट्राग्रेकृतार-
सातलादारभ्यउदन्वतः प्रलयार्णवात्इमोगजइवनिरगात् ततश्चप्रतिगजतुल्यंदैत्यंप्रमथ्ययः कीडन्स्थितः तंविभुंप्रणताऽस्मी-
त्यन्वयः ३९ इतिपंचमेटीकायांअष्टादशोऽध्यायः १८

अवतारचरितमाह भवान्दमांक्षोणीमयामनुनासहमत्सहितांधृत्वेत्यध्याहारः ऊर्मिमालावतिप्रलयार्णवे ओजसाक्रमतेवि
चरति यद्वा पातुमित्यस्यानुषंगः क्षोणीपातुंक्रमतेउत्सहतइत्यर्थः यतः अजः कीदृशीम् ओषधीनामवीरुधांचनिधिमाश्रयभूताम्
तस्मै नमः जगतोयः प्राणगणस्तस्यात्मनेनियंत्रे २८ तत्प्रियतमांतांप्रियतनुम् २९ अकूपारायकूर्मायसर्वः संपूर्णः सत्त्वगुणोवि
शेषणयस्य नउपलक्षितंस्थानंयस्यवारिचरत्वात् वर्षणेवर्षयिसेकालानवच्छिन्नाय भूम्नेसर्वगताय अवस्थानाय आधार
य ३० निजमाययाः पितं प्रकाशितमेतदर्थस्वरूपं दृश्यं पृथिव्यादियस्यैवरूपम् यतः पृथङ्नास्ति कथंभूतं बहुभिः रूपैरूपितं

भवान्युगांतार्णवऊर्मिमालिहि क्षोणीमिमामोषधिवीरुधांनिधिम् मयासहोरुक्रमतेजओ
जसातस्मैजगत्प्राणगणात्मनेनमइति २८ हिरण्मयेऽपिभगवान्निवसतिकूर्मेतनुंविभ्राण-
स्तस्यतत्प्रियतमांतनुमर्यमासहवर्षपुरुषैः पितृगणाधिपतिरुपधावतिमंत्रमिमं चानुजपति
२९ ॐ नमोभगवते अकूपारायसर्वसत्त्वगुणविशेषणायनोपलक्षितस्थानायनमोवर्षणेनमो
भूम्नेनमोनमोऽवस्थानायनमस्ते ३० यद्रूपमेतन्निजमाययाः पितमर्थस्वरूपं बहुरूपरूपितं
संख्यानयस्यास्त्ययोपलंभनात्तस्मै नमस्ते व्यपदेशरूपिणे ३१ जरायुजंस्वेदजमंडजोद्भिदं च
राचरं देवर्षिपितृभूतमैन्द्रियम् द्यौःखंक्षितिः शैलसरित्समुद्रदीपग्रहक्षेत्यभिधेय एकः ३२
यस्मिन्नसंख्येयाविशेषणामरूपाकृतौ कविभिः कल्पितेयम् संख्याययातत्त्वदृशाः पनीयतेन
स्मै नमः सारव्यनिदर्शनायतइति ३३

निरूपितंयस्यचसंख्यानास्ति कुतः अयथाभिध्येवोपलंभनात् नहिमरी
चिजलमेतावदिति संख्यातुंशक्यते अव्यपदेशरूपिणे अनिरुक्तप्रपंचाकाराय ३१ बहुरूपत्वं दर्शयंस्तस्येश्वरादव्यतिरेकमा
ह जरायुजेति दीपग्रहक्षमित्यभिधेयस्त्वमेवैकः नत्वव्यतिरिक्तोऽस्ति सर्वैरवत्त्विदं ब्रह्मेत्यादिश्रुतेरित्यर्थः ३२ सप्रपंचतामनूद्य
तन्निरासेनप्रणमति यस्मिन्निति असंख्येया अनंताविशेषायेषां तानि नामानिरूपाण्याकृतयश्चयस्य तादृशेयस्मिन्त्वयिक-
विभिः कपिलादिभिरियंचतुर्विंशत्यादिसंख्याकल्पितासतीययातत्त्वदृशायेनतत्त्वज्ञानेनापनीयतेतस्मैसारव्यसिद्धांतरूपा
यनमः परमार्थरूपायेतिवा ३३

इदानीं रूपं प्रार्थयते सत्त्वमिति यद्भजनं विना न कश्चित्पुरुषार्थः सत्त्वम् तदितित्वयायत्करां बुजं सात्त्वतां भक्तानां शीर्ष्णि अधायि ह
पयान्यस्तं तन्ममापि शीर्ष्णि निधेहीति शेषः कथं भूतं वेदितं सर्वकामवर्षित्वेन सद्भिस्तु तम् न च मयितवानादरः यतः हे वरेण्यमां-
वक्षसिलक्ष्म विभर्षि अहो चित्रमेतत् मयि केवलमादरमात्रं भक्तेषु तु परमाकृपा अतर्क्यस्व तव यत्मा यया ईहितं तत्को विवर्क-
यितुं समर्थः २२ सत्त्वाय सत्त्वप्रधानाय मुरव्यतमाय प्राणाय सूत्रात्तने २२ उरुः स्वनी वेदात्मको नादो यस्य यद्दं विश्वं बाह्य-

सत्त्वममाप्यन्युत शीर्ष्णि वेदितं करां बुजं यत्त्वदधायि सात्त्वताम् विभर्षि मां लक्ष्म वरेण्यमायया क
ईश्वरस्येहितमूहितं विभुरिति २३ रस्य केच भगवतः प्रियतमं मात्स्यमवताररूपं तद्वर्षपुरुष
स्य मनोः प्राक्प्रदर्शितम् स इदानीमपि महता भक्तियोगेनाराधयतीदं चोदाहरति २४ ओं न
मो भगवते मुरव्यतमाय नमः सत्त्वाय प्राणायौ जसे सहसे बलाय महामत्स्याय नम इति २५
अंतर्बहिश्चारिवललोकपालकैरदृष्टरूपो विचरस्युरुस्वनः स ईश्वरस्त्वं यद्दं वशेन यन्नाम्नाय
यादारुमयी नरः स्त्रियम् २६ यं लोकपालाः किल मत्सरज्वरा हित्वा यतंतोऽपि पृथक् समेत्य च
पातुं न शोकुर्द्विपदश्चतुष्पदः सरीसृपं स्थाणुयदत्र दृश्यते २७ ६१ ६१ ६१ ६१

णादिनाम्ना विधिनिषेधालंबनभूतेन वशे अनयत् नियमितवान् सत्त्वमीश्वरः तथा च श्रुतिः तस्य वाक्यं तं निर्माभिदामानीति २८
मन्विदादयो वशं नयंतिलोकपालत्वात् कुतोऽहंतत्राह यमिति मत्सर एव ज्वरो येषां ते यं हित्वा द्विपदः चतुष्पदः सरीसृपं जंगमं स्था
णुस्थावरं च यदत्र दृश्यते तत्किंचिदपि पातुं न शक्ताः सत्त्वमेव प्राणरूपेण पालक ईश्वरश्चेत्यर्थः तथा च श्रुतिः ता अहिंसंताह
मकथमस्य हमुकथमस्य हमुकथमस्मीत्यादि २९ ६१ ६१ ६१ ६१

कामेनैव त्वत्सेवकत्वादहं कृतार्थाः स्मि अन्यकामनया तु त्वामर्च्यो न परिपूर्णमनोरथाः स्युरित्याह स्त्रिय इति स्वतएव ह
 काणामीश्वरं पतिसंतत्वा माराध्ययाः स्त्रियोः न्यपतिं प्रार्थयंते पतिकामानां हि कामाराधनं वेतेषु प्रसिद्धं तासामपत्यादीनि
 ज्ञातयो न पातुं शक्ताः १९ अतस्ते पतय एव न भवन्तीत्याह सवा इति सच्चैवं भूतः पतिः भवानेक एव नान्यो यो भवानात्मलाभात् प
 न्यदधिकं न मन्यत इतरथाः न्याधीनसखस्य न स्वतंत्रता स्वतंत्रनानात्वे च मंडलेश्वराणां भिन्नभिन्नोभयं स्यादित्यर्थः २० किंच
 नष्कामभजनेः प्रार्थिता एव सर्वे कामा भवन्ति सकामभजने तु कामितमात्रमनित्यं चेत्त्याह यास्त्रीतस्य उक्तलक्षणस्य तव पादस

स्त्रियो व्रतैस्त्वाहृषिकेश्वरं स्वतोत्पाराध्य लोके पतिमाशासतेः न्यम् तासां न ते वै परिपांत्य पत्यं प्रि
 यंधनायूषियतोः स्वतंत्राः १९ सवैपतिः स्यादकुतोभयः स्वयं समंततः पतिभयातुरं जनम् स-
 एक एवेतरथा मिथोभयं नैवात्मलाभादधिमन्यते परम् २० यातस्य ते पादसरोरुहा हर्षाणि कामये
 त्साः शिवलकामलंपटा तदेव रासीक्षितमीक्षितोः चितो यद्ग्नयाञ्जा भगवन् प्रतप्यते २१ मत्प्रा
 सयेः जेशसुरासुरादयस्तप्यन्ते उग्रतपेन्द्रिये धियः क्रते भवत्यादपरायणान् न मा विंदत्यहं त्वत्ह
 दयायतोः जित २२

शिवलकामलंपटा सर्वान् कामान् प्राप्नोतीत्यर्थः ई-
 क्षितमीक्षितो फलान्तरमाप्नुमपेक्षितः सन् अर्चितश्चेत्तर्हितदेवैकं रासिददासि किंच यद्यतः फलभोगान्तरं भग्नयाञ्जायाचितोः यो य
 स्याः सा प्रतप्यते दुःखं प्राप्नोति तदेव रासि न तु नित्यम् २१ ननु ममार्हणे कुतः सर्वकामप्राप्तिः त्वमेव कामार्थिभिः सेव्यसे अत आह मत्प्रा
 सये ब्रह्मादयस्तप्यन्ते कुर्वन्ति कथं भूताः ऐन्द्रिये सखे धीर्येषामलुक्समासः तथाः पि भवत्यादपरायणा इते मानं विदन्ति मत्कराक्ष
 विलसितविभूतिं न लभन्त इत्यर्थः यतः त्वयैव हृदयं यस्याः साः हंत्यतरंतत्वात् त्वदनुवर्तिनमेव विलोकयामि नान्यमित्यर्थः २२

यस्मादेवंतस्मात्गृहं हित्वाः कुतोभयं नृसिंहपादं भजतेत्यस्मानुपदिशति कीदृशंगृहम् रजस्तृष्णारागोः भिनिवेशः रजआदी-
नामूलं कारणमतएव संसृतीनां जन्ममरणादीनां चक्रवालं मंडलमविच्छेदो यस्मात् १४ केतुमालेः पिकामदेवस्वरूपेण आस्तइति शो-
षः किमर्थमास्ते अत आह लक्ष्म्यादिति प्रजापतिः संवत्सरः संवत्सरो वै प्रजापतिरिति श्रुतेः तस्य दुहितरोराच्यभिमानिन्यो देवताः
पुत्रादिवसाभिमानिनो देवाः तेषां च प्रियचिकीर्षया पुरुषायुषा वर्षशतेन यान्यहोरात्राणि तैः परिसंख्यानां गणनायेषां षट्त्रिंशत्स
हस्राणामित्यर्थः यासां दुहितृणां महापुरुषस्य महाः स्वंचक्रं तस्य तेजसा १५ रमां रमयन् स्वीयानां द्रियाणिरमयते केन साधनेन

तस्माद्जोरागविषादमन्युमानस्पृहाभयं दैन्याधिभूलम् हित्वा गृहं संसृतिचक्रवालं नृसिंहपादं भ-
जता कुतोभयमिति १४ केतुमालेः पिभगवान् कामदेवस्वरूपेण लक्ष्म्याः प्रियचिकीर्षया प्रजापतेर्दुहि-
तृणां पुत्राणां तद्वर्षपतीनां पुरुषायुषाः होरात्रपरिसंख्यानां यासां गर्भा महापुरुषमहाः स्वतेजसा
द्वैजितमनसां विध्वस्ता व्यसवः संवत्सरं ते विनिपतन्ति १५ अतीव सुललितगतिविलासविलसि-
तरुचिरहासलेशावलोकलीलया किंचिदुत्तंभितसुंदरभ्रमंडलसुभगवदनारविंदश्चियारमार-
मयन्निद्रियाणिरमयते १६ तद्भगवतो मायामयरूपं परमसमाधियोगेन रमादेवी संवत्सरस्य रा-
त्रिषु प्रजापतेर्दुहितृभिरुपेताः हस्तचतुर्भिरुपास्ते इदं चोदाहरति १७ ॐ इंद्रा इंद्रां इंद्रां ओं नमो
भगवते हृषीकेशाय सर्वगुणविशेषैर्विलक्षितात्मने आकूतीनां चित्तीनां चेतसां विशेषाणां चाधिप-
तयेषोऽशकलाय छंदो मया यान्नमया यामृतमया य सर्वमया य सहसे ओजसे बलाय कांताय
कामाय नमस्ते उभयत्र भूयात् १८ रमयन्तदाह अतीव सुललितयागत्या यो विलासस्तेन विलसितोरुचिरो-

सलेशो मंदस्मितं तत्सहितोऽवलोक एव लीलातया किंचिदुत्तंभितमुत्तुंगितं सुंदरं यत् भ्रमंडलं तेन सुभगं वदनारविंदं तस्य शि-
त १६ तद्भर्तृभिः दिवसाधिष्ठातृभिरुपेता १७ सर्वैर्गुणविशेषैः श्रेष्ठवस्तुभिर्विलक्षितो लक्ष्मीरुत आत्मा यस्य आकूतीनां कि-
याणां चित्तीनां ज्ञानानां चेतसां संकल्पाध्यवसायादीनां विशेषाणां तत्तद्विषयाणां षोडशकला अंशा एकादशेन्द्रियपंचविषयलक्ष-
णा यस्य छंदो मया य वेदोक्तकर्मप्राप्याय अन्नमया य अन्नोपष्टभ्यत्वात् अमृतमया य परमानंदाविष्कारत्वात् सर्वमया य सर्व-
विषयत्वात् सहसे ओजसे बलाय तद्धेतुत्वात् १८ ६१

विश्वस्य स्वस्ति प्रार्थने खलु स्यापि भवेत्तच्च साधुपीडां विनान स्यात् अन्योऽन्यममंगलं ध्यायतां च भूतानां मन्योऽन्यथातं-
 विनान भवेत् इत्याशंक्याह खलुः प्रसीदतु कौर्येत्यजतु भूतानि च भित्तयः शिवमेव ध्यायंतु तेषां मनश्च भद्रमुपशमादिकं भजतु -
 नोऽस्माकमपि मतिः अपिशब्दात् भूतानां च मतिः अहेतुकी निष्कामासती ९ नः संगः क्वापि मास्यात् यदि कथंचित् स्यात् तर्हि अगा-
 रादिषु मास्यात् किंतु भगवत्प्रियेष्वेव अगारादिसंगदोषमाह यइति इन्द्रियप्रियोगृहाद्यासक्तः १० भगवत्प्रियसंगे गुणमाह येषां भग-
 वत्प्रियाणां संगतुल्यं मुकुंदविक्रमं श्रुतिभिः श्रवणादिभिः संस्पृशतां सेवमानानां पुंसां मंतर्गतोऽजोमानसं मलं हरति कथं भूतं विक्रमं
 निजमसाधारणं वीर्यं वैभवं प्रभावातिशयो यस्य तीर्थं तु गंगादिमुहुः संस्पृशतां मंगजं मलं केवलं हरति तान् को वै न सेवतेत्यन्वयः ११ मानस

स्वस्त्यस्तु विश्वस्य खलुः प्रसीदतां ध्यायंतु भूतानि शिवं भित्तयै धिया मनश्च भद्रं भजता दधोऽक्षज आवेश्य
 तानां मतिरप्यहेतुकी ९ माऽगारदारात्मजवित्तबंधुषु संगो यदि स्याद्भगवत्प्रियेषु नः यः प्राणवृत्त्याप-
 रितुष्ट आत्मवान् सिद्ध्यत्यदूरात् न तथैन्द्रियप्रियः १० यत्संगलब्धं निजवीर्यं वैभवतीर्थं मुहुः संस्पृशतां
 हि मानसं हरत्यजोऽतः श्रुतिभिर्गतोऽगजं को वै न सेवेत् मुकुंदविक्रमम् ११ यस्यास्ति भक्तिर्भगवत्प्र-
 किंचना सर्वैर्गुणैस्तत्र समासते सगराः हरावभक्तस्य कुतो महद्गुणामनोरथेनासति धावतो बहिः १२
 हरिर्हि साक्षाद्भगवांश्चरीरिणामात्मा ज्ञापाणामिव तोयमीप्सितम् हित्वा महास्तं यदि सज्जते गृहे
 तदा महत्वं वयसा दंपतीनाम् १३

मलापगमफलमाह यस्याति अकिंचनानिष्कामा मनः शुद्धौ हरेर्भक्तिर्भवति ततश्च-
 नत्प्रसादे सति सर्वे देवाः सर्वैर्गुणैर्धर्मज्ञानादिभिः सह तत्र सम्यगासते नित्यं वसन्ति गृहाद्यासक्तस्य तु हरिभक्त्यसंभवात् कुतो महतां
 गुणाः ज्ञानं वैराग्यादयो भवन्ति असति विषयसखे मनोरथेन बहिर्धीवतः १२ ननु हरिर्विमुखस्य गृहाद्यासक्तस्यापि लोके महत्वं दृ-
 श्यते सत्यं दृश्यते तत्तु पहासास्पदमिति सहेतुकमाह हरिर्हीति यथा ज्ञापाणां मीनानां मीप्सितं तोयमेवात्मा तेन विना जीवनाभावा-
 त् महानतिप्रसिद्धोऽपि गृहे यदि सज्जते तदा दंपतीनां मिथुनानां शूद्रादिष्वपि मिथुनं वयं सेवकेवलं यत् महत्वं तदेव तस्य भवति न तु
 ज्ञानादिना मिथुनेषु तेषु पूज्यमानेषु स्त्रीभ्यः पुंसां महत्तमं बालमिथुनेभ्यश्च दृढमिथुनानां महत्वं यथेत्यर्थः १३ ६२ ६२

अयं जनो भिषन्नपि पश्यन्नपि घ्नंतं हिंसंतं न पश्यति नालोचयतीति भगवद्विचेष्टितमेव तच्च विचित्रम् अदर्शने लिंगम् पुत्रं बालं पि
तरं वृद्धं मृतं निर्हृत्य दग्ध्वा स्वयं तदुभयधनैर्जिजीविषति जीवितुमिच्छति पाठांतरे तु छंदः सामंजस्यम् किं धर्मा धर्म्यं न यर्हि यतः अ
सत्तुच्छं विषयसमस्तं सेवितुं विकर्मपापमेव ध्यायन् ३ नन्वविद्वान्न पश्यति किमत्र चित्रं तत्राह न श्वरं वदंति स्म शास्त्रतः पश्यंति च
समाधौ हे अज तथाः पिमायया मुत्स्यंति एतच्च तव कृत्यं चेष्टितं स्म विस्मितमिति चित्रमतः शास्त्रादिश्रमं विहाय तं त्वामजं नतोऽस्मि ४
इदमपरं चित्रवत्पतीयमानमपि त्वयि न चित्रमित्याह विश्वोद्भवस्थाननिरोधकमेतत्कर्तुरंगीकृतमप्यपावृ
तः युक्तं न चित्रं त्वयि कार्यकारणे सर्वात्मन्यतिरिक्ते च वस्तुतः ५ वेदान्युगात्तमसातिरस्कृतान् रसात्
लाघान् नृत्तुरंगविग्रहः प्रत्याददेवैकवयेऽभियाचते तस्मै नमस्तेऽवितथेहिताय ६ हरिर्वर्षे चापि भग
वान् नरहरिरूपेणास्ते तद्रूपग्रहणनिमित्तमुत्तरत्राभिधास्ये तद्व्यतिरूपं महापुरुषगुणभाजनो महाभा
गवतो दैत्यदानवकुलतीर्थीकरणशीलचरितः प्रज्ञादोऽव्यवधानानुन्यभक्तियोगेन सह तद्वर्षपुरुषैरु
पास्ते इदं चोदाहरति ७ ॐ नमो भगवते नरसिंहाय नमस्ते जस्ते जसे आविराविर्भववज्रनरववज्रदं
ष्टकर्मशयान् रंधय रंधय तमोग्रस ॐ स्वाहा अभयमभयमात्मनि भूयिष्ठा ॐ ह्रीं ८ ते अंगीकृतं वेदेन त्व

यितं न चित्रं यतः मायया सर्वात्मनिकार्यस्य कारणेन श्रितिकर्मयुक्तं वस्तुतः सर्वव्यतिरिक्ते निरुपाधावनादृतत्वमकर्तृत्वं च युक्त
म् ९ परमेश्वरत्वेन स्तुत्वा प्रस्तुतावतारचरितमाह वेदानिति तमसा दैत्यरूपेणातिरस्कृतान् अपनीतान् नान् चतुरंगश्च नृत्तुरंगो तद्रूपो
विग्रहो यस्यैकवये ब्रह्मणे तदर्थमावितथेहिताय सत्यसंकल्पाय १० उत्तरत्र प्रज्ञादचरिते महापुरुषस्य गुणानां भाजनः आश्रयः दैत्यदा
नवकुलस्य तीर्थीकरणशीलमाचरितं च यस्य फलसंकल्पेन व्यवधानशून्यश्चासावनन्यश्चाव्यभिचारी यो भक्तियोगस्तेन उपास्ते सेव
ते ११ तेजसामपि तेजसे आविराविः अतिप्रकटो भव वीष्णावा कर्माशयान् कर्मवासनाः कर्माश्रयानि ति पाठे रागादीन् रंधय निर्दह भूयि-
ष्ठाः भूयाः ८

तत्र जन्महेतुत्वं महदादिद्वारेण प्रपंचयति यस्य गुणानिमित्तो महान्नामविग्रह आसीत् विज्ञानं सत्त्वं धिष्यमाश्रयो यस्य सः तस्य चित्त-
रूपत्वेन सत्त्वप्रधानत्वात् स एव किलाधिदैवो वासुदेवाभेदविवक्षया भगवान् जो ब्रह्मायत्संभवः यस्माद्ब्रह्मणः संभूतः अहंरुद्रः-
त्रिदृतात्रिगुणेन स्वतेजसा स्वविभूतिरूपेणाहंकारेण वैकारिकं देवतावर्गं नाम संभूतवर्गं मैत्रियमिन्द्रियवर्गं च सृजे सृजामि २२
कंच एते वयं महदादयः सर्वे यस्यानुग्रहादिदं ब्रह्मांडं सृजामः कथं भूताः यस्य महात्मनो वशे स्थिताः संतः यतः सूत्रेण क्रियाश-
क्त्या यंत्रिताः प्रोक्ताः शकुन्ताः पक्षिण इव लौकिकेन सूत्रेण वयमित्युक्तम् तानेवाह महानहंकारश्च वैकृतादयः पूर्वोक्तावर्गश्च-

यस्याद्य आसीद्गुणविग्रहो महान् विज्ञानधिष्यो भगवान् जः किल यत्संभवोः हं त्रिदृतास्वतेजसा वै-
कारिकं नाम संमैत्रियं सृजे २२ एते वयं यस्य वशे महात्मनः स्थिताः शकुन्ता इव सूत्रयंत्रिताः महा-
नहं वैकृततामसं मैत्रियाः सृजाम सर्वे यदनुग्रहादिदम् २३ यन्निमित्तां कृत्वापि कर्मपर्वणीमायां ज-
नोऽयं गुणसंगमो हितः न वेद निस्तारणयोगमंजसा तस्मै नमस्ते विलयादयात्मने २४
इति श्री भगवते महापुराणे पंचमस्कंधे सप्तदशोऽध्यायः १७ श्रीशुक उवाच तथा च-
भद्रश्रवानामधर्मस्तत्कुलपतयः पुरुषा भद्राश्च वर्षसाक्षाद्भगवतो वासुदेवस्य प्रियांतनुध-
र्ममयी हयशीर्षाभिधानी परमेण समाधिना सन्निधाप्येदमभिगूणत उपधावति १ भद्रश्रव-
स ऊचुः ॐ नमो भगवते धर्मायात्मविशोधनाय नम इति २

२३ स्थितिलयहेतुत्वं दर्शयन् प्रणमति ये-
नानिर्मितामेतां मायामेवायं जनोंऽजसा वेदनतु तन्निस्तारणयोगश्रुणायं कर्हिचिदपि वेदेति स्थितिहेतुत्वं दर्शितम् कीदृशीं कर्माण्ये-
व पर्वणीग्रंथयः तानि नयति प्रापयतीति तथाताम् प्रलयहेतुत्वमाह विलीयतेऽस्मिन्निति विलयः उदेत्यस्मादिति उदयः वि-
लयश्चादयश्चात्मा स्वरूपं यस्य तस्मै नमः २४ इति पंचमटीकायां सप्तदशोऽध्यायः १७ अष्टादशोऽध्यायः पूर्वोदि-
कमतस्त्रिषु त्रिषु चोत्तरवर्षेषु सेव्यसेवकवर्णनम् १ भद्रश्रवा वर्षपतिः तस्य कुलपतयः सेवकमुख्याश्च १ भद्रश्रवस ऊ-
चुरिति प्राणभृत उपदधातीति वद्गुणलक्षणया तद्योगाद्गुणिलिंगसमवायन्यायेन बहुवचनम् २ ६९ ६९

सर्वेषां गुणानां संख्यानं प्रकाशयिष्यात् स्वयंतु अव्यक्ताय अप्रमेयाय १७ हे भजन्त्यभजनीयत्वां परमेश्वरं भज इत्यन्वयः अरण्यं शरणं पादपंकजं यस्य कृत्स्नस्य भगस्य ऐश्वर्यादिषां गुणस्य परमयनमाश्रयम् भक्तेषु अलमत्यर्थं भावितं प्रकटितं भूतभावने स्वरूपेन सवापहं संसारहरम् भक्तेषु इत्यनुषंगः भवं भावयतीति तथा तम् अर्थादभक्तेषु इति द्रष्टव्यम् १८ ईश्वरत्वमुपपादयंस्तामसत्वेन प्रसक्तमनादंवारयति नयस्येति निरीक्षमाणस्यापि दृष्टिर्मायागुणैर्विषयैश्च तत्तृत्तिभिः करणैश्च अपवपि ईषदपि नाज्यते न लिप्यते किमर्थं निरीक्षमाणस्य ईशे ईश नायनियमनाय ईशानमीदृ संपदादित्वाद्भावे किं अववैधर्म्यदृष्टान्तः यथा अजि

श्रीभगवानुवाच ॐ नमो भगवते महापुरुषाय सर्वगुणसंख्यानानां तायाव्यक्ताय नम इति १७ भज भजन्त्यारणपादपंकजं भगस्य कृत्स्नस्य परंपरायणम् भक्तेष्वलं भावितं भूतभावने सवापहं-त्वाभावभावमीश्वरम् १८ नयस्य मायागुणचित्तवृत्तिभिर्निरीक्षतोऽप्यपि दृष्टिरज्यते ईशे यथा नोजितमन्युरहं साकस्तं न मन्येत जिगीषुः सात्मनः १९ असत् दृशोयः प्रतिभाति मायया क्षीविवमध्वा सवतामलोचनः न नागवध्वोः हर्षण ईशेरेहियायत्पादयोः स्पर्शनधर्षितं द्रियाः २० यमादुरस्य स्थितिजन्मसंयमं त्रिभिर्विहीनं यमनंतमृषयः न वेद सिद्धार्थमिव क्वचिच्छित्तं भूमंडलं मूर्द्धसहस्रधामम् २१

तकोऽधवेगानां नोः स्माकं दृष्टिरज्यते न तयेति अतः आत्मन इन्द्रियाणि जिगीषुः जेतुमिच्छुर्मुमुक्षुः तं को न मन्येत नाद्रिये त १९ ननु सूरामद्याभ्यां भक्तस्य कुतो दृष्टिर्नाज्यते तत्राह असती दृष्टिर्न स्य तस्य स्वमायया क्षीवामत्त इव यो भयंकरः प्रतिभाति मध्वासवा-स्यामातामलोचन इव नागवधूविमोहनेन तथा प्रतिभानं युक्तमित्याह नेति पादार्चने यस्य पादयोः स्पर्शनेन धर्षितं मोहितमिन्द्रियमनोयासां ताः क्रिया लज्जया मुजाद्यहर्षणेन ईशेरे न शेषः कस्तं न मन्येतेति पूर्वैर्वाच्यः २० अस्मिन् विश्वस्य स्थितिजन्मसंयमं हेतुं यमाहुः अत एव त्रिभिः स्थित्यादिभिर्विहीनमनंतं च यमाहुः ऋषयो मंत्राः छंदोः नुरोधेन दीर्घपाठे ऋकारो देवमाता लक्ष्मीः सा च ऋषयश्चेत्यर्थः अनंतत्वं दर्शयति मूर्द्धसहस्रमेव धामानि स्थानानि तेषु क्वचिदेकदेशस्थितं भूमंडलं यो न वेद सिद्धार्थं सर्ष-मिव तस्मै नम इति चतुर्थेनान्वयः २१

यत्र ह्येषु हि वर्षेषु देवपतयः स्वैः स्वैः सेवकगणेषु मुखैः कृतमहोपचाराः संतः स्वैरंविहरंतीत्यन्वयः केषु स्थानेषु सर्वेषु चतुषु कु-
मस्तबकादीनां श्रिया समृद्ध्याः व्यंतं नम्यमाना विटपास्तदाश्रिता लताश्च येषु तैर्विटपिभिरुपशंसमानानि शोभमानानि रुचि-
काननानि येषु तेषां श्रमायतनेषु वर्षगिरिद्रोणीषु च तथा अमलेषु जलाशयेषु विकचानि विकाशीनियानि नवानि वनरुहाणि-
जानितेषां मामोदेन मुदितैराजहंसादिभिर्यधुकरनिकराणां च आकृतिभिर्जातिविशेषैरुपकूजितेषु कामेन कलिलैः क्लृप्तैर्वि

यत्र ह देवपतयः स्वैः स्वैर्गणनायकैर्विहितमहाः हंणाः सर्वर्तु कुसुमस्तवकफलकिसलयश्रिया
नम्यमानविटपलताविटपिभिरुपशंसमानरुचिरकाननाश्रमायतनवर्षगिरिद्रोणीषु तथा चामल
जलाशयेषु विकचविविधनवनरुहामोदमुदितराजहंसजलकुङ्कुटकारंडवसारसचक्रवाकादि
भिर्यधुकरनिकराकृतिभिरुपकूजितेषु जलक्रीडादिभिर्विचित्रविनोदैः सुललितसूरसुंदरीणां-
कामकलिलविलासहासलीलाः वलोकाकृष्टमनोदृष्टयः स्वैरंविहरंति १३ नवस्वपिवर्षेषु भगवान्ना
रायणो महापुरुषः पुरुषाणां तदनुग्रहायात्मतत्त्वव्यूहेनात्मनाः व्यापिसन्निधीयते १४ इलाहृते तु भ
गवान्भव एक एव पुमान्त्वान्यस्तत्रापरां निर्विशतिं भवान्याः शापनिमित्तज्ञः यत्प्रवेक्षतः स्त्रीभाव-
स्तत्पश्चाद्दृष्ट्वा मि १५ भवानीनाथैः स्त्रीगणानां बुद्धसहस्रैरवरुध्यमानो भगवतश्चतुर्मूर्त्तैर्महापुरुष
स्य तुरीयांतामसीमूर्त्तिप्रकृतिमात्मनः संकर्षणसंज्ञायात्मसमाधिरूपेण सन्निधायितदभिगृणन्
भवउपाधावति १६

लासादिभिराकृष्टमनोदृष्टिश्च येषां तैः १३ नवस्वपिवर्षेषु ये पुरुषास्तेषां तदनुग्रहाय स चासौ व-
क्ष्यमाणः जुग्रहस्तदर्थमात्मतत्त्वव्यूहेन स्वमूर्त्तिसमूहेन संनिधीयते संनिहितो भवति १४ अपरः अर्वाचीनः पश्चान्नवम-
स्कंधे १५ भवानीनाथास्वामिनीयेषां तैः स्त्रीगणानां बुद्धसहस्रैरवरुध्यमानः सर्वतः सेव्यमानः आत्मनः प्रकृतिकारणमा
त्मनिसमाधिर्ध्यानं यस्य तेन रूपेण एतद्दृश्यमाणं मंत्रादिकमभिगृणन् जपन् १६

गिरिशिखरादितिकुमुदाशिवरादुच्चलितानीलशिखरंततउच्चलिताश्वेतशिखरंतदप्यनिहायशृंगवतः शृंगादधः स्रवंती ८ अ
तिरभसतरं हसा अस्वलिततीव्रतरवेगेन ९ बहुशः बहुविधाः मेर्वादिगिरीणांदुहितरः तत्प्रसूताः १० दिव्यभौमविलमेदा
तृत्रिविधः स्वर्गः तत्रभौमस्वर्गस्यपदानिस्थानानिव्यपदिशंति ११ अयुतंपुरुषमानेन आयुर्वर्षाण्येषाम् वज्रवत् दृढं सं

भद्राचोत्तरतोमेरुशिरसो निपतितागिरिशिखरादिरिशिवरमनिहायशृंगवतः शृंगादवस्पंदमाना उ
त्तरांस्तु कुस्त्रभित्तुदीच्यादिशजलधिमाभिप्रविशति ८ तथैवालकनंदादक्षिणेन ब्रह्मसदनाद्बहु-
निगिरिकूटान्यतिक्रम्य हेमकूटात् हेमकूटान्यतिरभसतरं हसालुट्यतिभारतमाभिवर्षेदक्षिणस्यां दि-
शिजलधिमाभिप्रविशति ९ यस्यां स्नानार्थं चागच्छतः पुंसः पदेपदेः श्वमेधराजसूयादीनां फलं न दुर्ले-
भमिति अन्ये च न दाद्युश्च वर्षे वर्षे संति बहुशो मेर्वादिगिरिदुहितरः शतशः १० तत्रापि भारतमेव वर्षे
कर्मक्षेत्रमन्यान्यष्टवर्षाणि स्वर्गिणां पुण्यशेषोपभोगस्थानानि भौमानि स्वर्गपदानिव्यपदिशंति ११
एषु पुरुषाणां अयुतंपुरुषायुर्वर्षाणां देवकल्पानां नागायुतप्राणानां वज्रसंहननबलवृयो मोदप्रमुदितम
हासोरतमिथुनव्यवायापवर्गवर्षधृतैकगर्भकलत्राणां तत्रतु वेतायुगसमः कालो वर्तते १२ ६

म
दि
नशरितस्मिन्बलवयोमोदास्तेः प्रमुदितानियानि महासौरतानि मिथुनानि तेषां व्यवायापवर्गसंभोगावसाने एकवर्षशेषे-
भयुषिधृत एको गर्भयैः तादृशानि कलत्राण्येषाम् वेतायुगसमः विषयस्मरवोत्कर्षात् कृतयुगे हि सर्वे ध्याननिष्ठाः द्वा
तुदुःखबहुलाः १२ ६ ६ ६ ६

श्रीदेवोमूर्धनमाह यदिनि किंतादिष्णुपदंतदाह यत्रेति वीरवतः दृढसंकल्पाः अस्मत्कुलदेवतायाहरेश्वरणाविंदोद-
 मातिहेतोः परमादरेणाविभर्त्तित्यन्वयः कथंभूतः सन्नप्रतिक्षणं वर्द्धमानेन भगवद्भक्तियोगेन दृढमत्यंतं क्लिधमानमंतर्हृदय-
 स्वभूत एव औत्कण्ठ्येन विवशमाभीलितं यलोचनयुगलं तदेव कुड्मलेताम्यां विगलितममलबाष्पतस्य कलया सह अभिव्यज्य
 रामपुलकानां कुलं यस्य २ ततः समक्षयस्तस्यागंगायाः प्रभावाभिज्ञाः संतोयां जटाजूटैरुद्धंतीत्यन्वयः एतावत्सैवना

न यत्तादिष्णुपदमाहः यत्र हवाववीरवत औत्तानपादिः परमभागवतोऽस्मत्कुलदेवताचरणारविंदो
 दकर्मितयामनुसवनमुत्कृष्यमाणभगवद्भक्तियोगेन दृढं क्लिधमानांतर्हृदय औत्कण्ठ्यविवशमाभी-
 लितलोचनयुगलकुड्मलविगलितामलबाष्पकलयाः भिव्यज्यमानरामपुलकाः धुनाः पिपरमादरे
 णाशिरसाविभर्त्ति ३ ततः ऋषयस्तत्प्रभावाभिज्ञायां ननु तपस आत्यंतिकी सिद्धिरेतावती भगवतिस
 वात्मानिवासुदेवेऽनुपरतभक्तियोगलाभेनैवोपेक्षितान्याथ त्वगतयो मुक्तिमिवागतां मुमुक्षव इव स
 बहुमानमघापि जटाजूटैरुद्धंति ३ ततोऽनेकसहस्रकोटिविमानानां कसं कुलदेवयानेनावतरंती-
 दुर्मंडलमावार्य ब्रह्मसदने निपतति ४ तत्र चतुर्द्धा भिद्यमाना चतुर्भिर्नामभिश्चतुर्दिशमाभिस्यंदती नद
 नदीपतिमेवाभिनिविशति ५ सीतालकनंदाचक्षुर्भेद्रेति सीता तु ब्रह्मसदनात् केसराचलादिगिरिशि
 खरेभ्योऽधोऽधः प्रस्रवती गंधमादनमूर्धसु पतित्वा अंतरेण भद्राश्ववर्षप्राच्यादिशिक्षारसमुद्रमभि
 प्रविशति ६ एवमाल्यवत् शिखराग्निः पतंती ततोऽनुपरतवेगात् केतुमालमभिचक्षुः प्रतीच्यादिशसरि
 त्यतिप्रविशति ७ तोऽधिकास्तीत्यभिप्रायवतः तत्र हेतुः भगवतिसंततं भक्तियोगलाभेनैवोपेक्षितान्ये पुरुषार्था आ

त्मज्ञानं च येः कामिव कइवधारयंति प्रत्यक्षं मुक्तिमिव तामागतां मुमुक्षवो जना इवेति ३ ततोऽनेकसहस्रकोटीनां विमानानां मनीकैः
 संकुलेन देवयानेनाकाशमार्गेणावतरंती समक्षेभ्योऽर्वागैव प्रायशः कर्मिणां गतिरिति ततोऽर्वागैव संकुलवमुक्तमावार्य आभ्रा
 व्यमेरुमूर्धस्थे ब्रह्मसदने निपतति ४ अभिस्यंदती अभितोगच्छंती ५ केसराचलानां मेरुसमानोच्छ्रायत्वात् प्रथमं तेषामादिशिख
 रेषु मुख्यशृंगेषु पतति ततस्तेभ्योऽधोऽधः प्रस्रवती सती ६ माल्यवत् शिखरात् केतुमालाभिमुखं निष्पतंती चक्षुः संज्ञा ७ ५

चतुर्दिक्षमेरुमूलाद्योजनसहस्रं त्यक्त्वाऽग्नेः परितः परिधय इव जठरदेवकूटादयस्तिष्ठन्ति अतोऽष्टादशयोजनसहस्रं प्रमाणम-
त्रोक्तम् वैष्णवादिपुराणेषु परिमाणादियत्पुनः अन्यथा वर्णितं तन्नुल्यभेदाद्यपेक्षया द्विसहस्रं पृथुचतुर्गौच २८ २९ यथादिशं
प्राच्यादिदिक्षयथारूपमिन्द्रादिवर्णानतिक्रमेण तुरीयमानेन साहस्रद्विसहस्रप्रमाणेन नामानि पुराणान्तरात्ज्ञातव्यानि यथोक्तम्
मेरौ नवपुराणि स्पर्धन्ते नो वत्यमरावती तेजोवती संयमनी तथा कृष्णा गनापरा श्रद्धावती गंधवती तथा चान्यामहोदया यशोवती च ब्र-
ह्मद्रवसादीनां यथाक्रममिति ३० इति पंचमेटीकाया षोडशोऽध्यायः १६ ततः सप्तदशे गंगागमनं तच्चतुर्दिशम् इलाहते च रुदे-

जठरदेवकूटौ मेरुपूर्वेणाष्टादशयोजनसहस्रमुदगायतौ द्विसहस्रं पृथुचतुर्गौभवतः एवमपरेण पवनपारि-
यात्रौ दक्षिणेन कैलासकरवीरौ प्रागायतौ एवमुत्तरतश्च शृंगमकरौ अष्टाभिरेतैः परिस्तृतौऽग्निरि-
व परितश्च कास्तिकां च नगिरिः २८ मेरुर्मूर्धनि भगवत आत्मयोनेर्मध्यत उपकृतां पुरीमं युतयोजनं
साहस्री समचतुरस्त्रीं शातकौभी वदन्ति २९ तामनुपरितो लोकपालानामष्टानां यथादिशं यथारूपं
तुरीयभागेन पुरोऽष्टावुपकृताः ३० इति श्रीभागवतमहापुराणे पंचमस्कंधे भुवनकोशवर्णने
नाम षोडशोऽध्यायः १६ श्रीशुक उवाच तत्र भगवतः साक्षाद्यज्ञा लिंगस्य विष्णोर्विक्रमतो वाम-
पादांगुष्ठनखनिर्भिन्नोर्ध्वाङ्कटाहविवरेणांतः प्रविष्टाया बाह्यजलधारातश्चरणपंकजावने जनारुण-
किंजल्कोपरं जिता रिव लज्जगदधमलापहोपस्पर्शनाः मलासाक्षाद्भगवत्पदीत्यनुपलक्षितवचोऽभि-
धीयमानाऽतिमहता कालेन युगसहस्रोपलक्षणेन दिवो मूर्धन्यवततार १ णसं कर्षणनिषेवणम् १ यज्ञलिंग

ल्यं ज्ञेयं लिंगं त्रिविक्रममूर्तिर्यस्य विक्रमतः दक्षिणेन पदाश्रुवं कंता वामपदमुत्क्षिपतः वामपादांगुष्ठनखेन निर्भिन्नमूर्धं मु-
नः सा गोयस्याङ्कटाहस्य तस्य विवरेणांतः प्रविष्टाया बाह्यजलधारा सा दिवो मूर्धन्यवततारेत्यन्वयः तस्य यच्चरणपंकजं तस्याव-
युजिनः शालनेन अरुणं तद्गतं कुंकुमं तदेव किंजल्कास्तैरुपरं जिता अतएवा रिव लस्य जगतोऽधमलापहमुपस्पर्शनेन यस्याः तथाऽप्य-
सातन्यलसंगशून्या साक्षाद्भगवत्पदीति यदनुपलक्षितं जाह्नवीभागीरथीत्याद्युपलक्षणांतररहितं वचोनाम तेनाभिधीयमा-
मनसमये भगवत्पदीनामपश्चात्नामांतराणि जातानि १

शतयोजनमुत्तुंगोयोदेवचूतस्तस्यशिरसः सकाशात् फलप्रमाणमुक्तं वायुपुराणे अरलीनां शतान्यष्टावेकपञ्चधिकानि
प्रमाणमारव्यातमृषिभिस्तत्त्वेदर्शितमिति १७ अतिमधुरश्चासौ स्वतः स्फुरन्निश्चस्रगंधिश्च न चान्येषां गंधैरधिवासितः व
स्वारुणश्चरसः स एव उदमुदकं तेन १८ यदुपजोषणात्त्यस्य रसस्य सेवनात् १९ अनस्थिप्रायाणामति सूक्ष्मबीजानां यत्र निप

मंदरोत्संग एकादशशतयोजनोत्तुंगदेवचूतशिरसो गिरिशिरस्वरस्थूलानि फलान्यमृतकल्पानि पतं
ति १७ तेषां विशीयेमाणानामतिमधुरस्फुरन्निश्चस्रगंधिबहुलारुणरसो देनारुणो दानामनदीमंदरगि
रिशिरस्वरान्निपतंती पूर्वेणैलाहृतमुपप्लावयति १८ यदुपजोषणाद्भवान्या अनुचरीणां पुण्यजनवधूनामव
यवस्पर्शस्फुग्धवातो दशयोजनं समं तादनुवासयति १९ एवं जंबूफलानामत्युच्चनिपातविशीर्णानामनस्थि
प्रायाणामिभ्रकायानि भानारसेन जंबूनामनदीमेरुमंदरशिरस्वरदयुतयोजनादवनीतले निपतंती दक्षिणे
नात्मानं यावदिलाहृतमुपस्पंदयति २० तावदुभयोरपि रोधसो यो मृत्तिका तद्रसेनानुविध्यमाना वाय्व
कैसंयोगविपाकेन सदाः मरलोकाभरणं जांबुनदं नाम सुवर्णं भवति २१ यदुहवाविविबुधादयः सह युवति-
भिर्मुकुटकटकटिसूत्राद्याभरणरूपेण खलु धारयति २२ यस्तु महाकदेवः स्रपाश्वनिस्तुटोयास्तस्य
कोटरभ्यो विनिःसृताः पंचायामपरिणाहाः पंचमधुधाराः स्रपाश्वशिरस्वरत्पतंत्योः परेणात्मानमिलाहृ
तमनुमोदयंति २३ यात्युपयुजानानां मुखनिर्वासितो वायुः समं ताच्छतयोजनमनुवासयति २४ एवं
कुमुदनिस्तुटोयः शतवलशो नाम वटस्तस्य स्कंधेभ्यो नीचीनाः प्रयोदधि मधुघृतगुडान्नाद्यं वरशय्या-
सनाभरणादयः सर्व एव कामदुघानदाः कुमुदाग्रात्पतंतस्तमुत्तरेणैलाहृतमुपयोजयंति २५ यानुपजु
षाणानां न कदाचिदपि प्रजानां वलीपलितक्लमस्वददोर्गंध्यजरा मयमृत्युशीतोष्णवैवर्ण्यापसर्गादय
स्तापविशेषा भवन्ति यावज्जीवं स्रग्वं निरतिशयमेव २६ कुरंगकुररकुसुमवैवंकचिकुटशिशिरपतंगरु
चकनिषधशिनीवासकापिलशंखवैडूर्यजारुधिहंसर्षभनागकालजरनारदादयो विंशतिगिरयो मेरोः क
र्णिकाया इव केसरभूता मूलदेशे परित उपकृताः २७ तंती ततश्चारम्यात्पनोदक्षिणतः सर्वमिलाहृतं व्याप्य वहतीत्यर्थः २८

तावत्सर्वतः रोधसोस्तटयोः २१ २२ आयामोः त्रय्यामः स च व्यामो बाहोः मकरयोस्ततयोः स्तिर्ध्रगंतरमित्युक्तलक्षणः पंचव्यामं परिणाहः स्थो
ल्यं यासामित्यर्थः केचित्तु पंचागणपरिणाहा इत्येव पठन्ति २३ २४ नीचीना अधोमुखाः २५ २६ २७

अयुतयोजनोत्सेधः उच्छायोयेषाम् अयंचोत्सेधोनीलादीनामपि द्रष्टव्यः नीलादिपृथुत्वं चैषामपि द्रष्टव्यम् यथासंख्यं मर्यादा-
 मिदं यदतिशेषः ९ आनीलनिषधायतौ उत्तरतो नीलपर्यंतं दक्षिणतो निषधपर्यंतं च दीर्घोपप्रथतुः विस्तीर्णो भवतः १० तावेव केतुमाल
 मद्राश्वयोर्वर्षयोः सीमानं कुर्वते ११ नन्वेवं सति पूर्वापररेखायामिलाहृतवेष्टितो मेरुर्मध्ये ततः पूर्वापरतो गिरिद्वयं वर्षद्वयं च नातः किं
 चिदस्ति दक्षिणोत्तररेखायां तु तथैवेलाहृतवेष्टितो मध्ये मेरुः उभयतस्त्राणि त्राणि वर्षाणि गिरयश्च तत्कथं सर्वतो लक्षप्रमाणत्वं-
 त्रुद्धापस्य उच्यते मेरोः षोडशसहस्राणि सर्वतः स्थितत्वादिलाहृतस्याष्टादश अन्येषां षण्णां चतुःपंचाशत् गिराणां षण्णां द्वा

एवं दक्षिणेनेलाहृतं निषधो हेमकूटो हिमालय इति प्रागायता यथानीलादय अयुतयोजनोत्सेधा हरिव
 र्षं किंपुरुषभारतानां यथासंख्यम् ९ तथैवेलाहृतमपरेण पूर्वेण च माल्यवद्रंधमादनावानीलनिषधाय-
 तौ द्विसहस्रं पप्रथतुः १० केतुमालमद्राश्वयोः सीमानं विदधाते ११ मंदरो मेरुमंदरः सप्तार्धः कुमुद इति अ
 युतयोजनविस्तारो न्नाहमेरोश्चतुर्दिशमवष्टंभगिरय उपप्लुताः १२ चतुर्ष्वेतेषु चूतजंबूकदंबन्यग्रोधा
 श्वत्वारः पादपप्रवराः पर्वतकेतव इवाधिसहस्रयोजनो न्नाहस्तावाहृतपविततयः शतयोजनपरिणाहाः
 १३ हृदाश्चत्वारः पयोमध्विक्षरसमृष्टजलायदुपस्पर्शिन उपदेवगणायोगे श्वर्याणि स्वाभा विमानि भरत
 र्षभधारयंति १४ देवोद्यानानि च भवंति चत्वारि नंदनं चैत्ररथं वैभ्राजकं सर्वतो भद्रमिति १५ येष्वमरप
 रिहृदाः सहस्ररललनाललामयूथपतय उपदेवगणैरुपगीयमानमहिमानः किल विहरंति १६ ६

दक्षिणोत्तररेखायां तावल्लक्षम् पूर्वापररेखायामपि स मेरोरिलाहृतस्य चतुस्त्रिंशत् गिर्योश्चत्वारि शेषाणि द्विषष्टि सहस्रा
 मपरवर्षयोरासमुद्रं दैर्घ्ये द्रष्टव्यानि अतो न विरोधः अयुतयोजनप्रमाणौ विस्तारो न्नाहो येषां विस्तीर्णमूर्ध्वमेरोरवष्टंभत्वात्
 मो गिरिदक्षिणोत्तरविस्तारौ दक्षिणोत्तरो च पूर्वापरविस्तारौ द्रष्टव्यौ सर्वतो दशयोजनसहस्रविस्तारं गीकारे त्विलाहृतलो-
 चनं यणेलाहृतमुपप्लापयतीत्यादि विरोधः स्यात् १२ अधिसहस्रमेकादशशतानि उन्नाहो येषां तावत्प्रमाणं विटपवितति
 युम् शतयोजनं परिणाहो विस्तारो येषाम् १३ यदुपस्पर्शिनः यत्सेविनः १४ १५ ललामोभूषणं सूरललनानां भूष
 नुः श्रेष्ठायाः स्त्रियस्तासां यूथस्य पतयः सहसंभूय येषु विहरंति १६ ६ ६ ६

फलमाह भगवत इति ३ यामाया गुणविभूतिः तस्याः काष्ठा मंतरूपं संनिवेशः लक्षणं चिह्नम् ४ कुवलयं भूमं हलं तदेव-
 स्य कोशाः समदीपाः तेषां मंतरकोशः प्रथमोजं बुद्धीपः नियुतयोजनविशालः लक्षयोजनविस्तीर्णः ५ नवयोजनसहस्रमाया
 याम् आयामोऽविविस्तारः एतच्च भद्राश्वकैतुमालयतिरेकेण द्रष्टव्यम् तयोश्चतुस्त्रिंशद्योजनसहस्रायामत्वात् केचित्तु नीलनिष-
 तं लज्जाग्रयोः समुद्रप्रवेशमंगीकृत्य तयोरपि संकुचितत्वेन नवसहस्रायामत्वं संपादयति संनिवेशश्च वायुनोक्तः धनुर्वत्संस्थि-
 दवर्षे दक्षिणे उत्तरे दीर्घाणितत्र चत्वारि चतुरस्रमिलावृतं इति ६ नाभ्यां मध्ये दीपस्थायामो लक्षयोजनप्रमाणमृतावान् समु-

गवतो गुणमये स्वरूप आवेशितं मनोत्थगुणेऽपि सूक्ष्मतम आत्मज्योतिषि परे ब्रह्मणि भगवति वा
 देवैरव्ययसममावेशितं तदुद्देत दुरोऽहं स्यनुवर्णयितुमिति ३ ऋषिरुवाच न वै महाराज भगवतो मा-
 या गुणविभूतेः काष्ठा मनसा वचसा वाऽधिगंतुमलं विबुधा युषाऽपि पुरुषस्तस्मात्प्राधान्येनैव भूगोलकवि-
 शेषेनामरूपमानलक्षणतो व्याख्यास्यामः ४ योवाऽयं दीपः कुवलयकमलकोशाभ्यंतरकोशो नियुत-
 योजनविशालः समवर्तुलो यथा पुष्करपत्रम् ५ यस्मिन्नववर्षाणि नवयोजनसहस्रायामान्यष्टभिर्मया-
 गिरिभिः स्रविमक्तानि भवन्ति ६ एषां मध्ये इलावृतं नामाभ्यंतरवर्षे यस्य नाभ्यां भवस्थितः सर्वतः सौवर्णः कु-
 रगिरिराजो मेरुर्दीपायामसमुन्नाहः कर्णिकाभूतः कुवलयकमलस्य ७ मूर्धनि द्वात्रिंशत्सहस्रयोजनवि-
 ततो मूले षोडशसहस्रं तावताऽतर्भूम्यां प्रविष्टः उत्तरोत्तरेणे लावृतं नीलः श्वेतः शृंगवानिति त्रयोरस्य कर्हि-
 रणमयं कुरूणां वर्षाणां मर्यादा गिरयः प्रागायता उभयतः क्षारोदावधयो द्विसहस्रपृथ्वयैकैकशः पूर्व-
 स्मात्पूर्वस्मादुत्तर उत्तरोदशांशाधिकं शनैर्दैर्घ्य एव क्रसंति ८ न्नाह उच्छ्रायो यस्य ९ मूले षोडशयोजनसहस्रं

विततः तावता षोडशयोजनसहस्रमानेन चतुरशीतियोजनसहस्रमानेन च बहिर्दृश्यते एवं लक्षयोजनो न्नाहः उत्तरोत्तरेणे लावृ-
 तस्योत्तरोत्तरतः क्रमेण नीलादयस्त्रयो मर्यादा गिरयः प्रागायताः पूर्वतो दीर्घाः क्षारोदावधिर्येषां द्विसहस्रयोजनविस्तीर्णाः दशां-
 शदधिको योऽंशः तेन दैर्घ्य एव क्रसंति न तूच्चत्वे पृथुत्वे वा यथोक्तं विष्णुपुराणे लक्षप्रमाणो द्वौ मध्ये दशहीनास्तथाऽपर इति
 मूलदृष्ट्यैवोक्तम् तयोरपि यथावन्मध्यमत्वाभावेन लक्षप्रमाणत्वाभावात् ८ ६९ ७९

पायेबहुसोमपानेः ध्वरेमघोनिद्वंद्वेमाद्यतिमदंप्राप्नुवतिसति श्रद्धाविश्रद्धाचलोभाक्तियोगस्तेनसमर्पितमिज्याफलमा
 अयुतयंभर्हणमिवप्रत्यक्षतः स्वीकृतवानित्यर्थः १० यस्यभगवतः प्रीणनाद्देवादीनांद्वंद्वेक्यतत्सद्यः प्रीयेतप्रीतिंगच्छेत् सविश्वजी-
 तिसिंहाय ११ कीर्त्त्याअतिशयेनअलमकरोत्भूषितवान् १४ इतिपंचमेटीकायांपंचदशोऽध्यायः १५ पूर्वोक्तदीपसिंधा-
 निदः

यस्याध्वरेभगवानध्वरात्माभघोनिमाद्यतुरुसोमपीये श्रद्धाविश्रद्धाचलभाक्तियोगसमर्पितेज्याफलमा
 जहार १० यत्प्रीणनाद्देहिषिदेवतैर्यकूमनुष्यवीरुत्तृणमाकिंच्यात् प्रीयेतसद्यः सहविश्वजीवः प्रीतः
 स्वयंप्रीतिमगात्गयस्य ११ गयाद्रयंत्याचित्ररथः स्रगतिरवरोधनइतित्रयः पुत्रावभूवुः चित्ररथादूर्णा
 यांसम्माडजनिष्ट १२ ततउत्कलायामरीचिः मरीचैर्विंदुमत्यांविंदुमानुदपद्यत तस्मात्सरघायांमधु-
 तौमाःभवत्तमधोःसूमनसिवीरव्रतः ततोभोजायांमंथुप्रमंथुजज्ञाते मंथोःसत्यायांभौवनः ततोदू-
 षणायांतषाःजनिष्टत्वष्टुर्विरोचनायाविरजः विरजस्यशतजित्यवरपुत्रशतंकन्याचविषूच्याकिल-
 शातम् १३ तत्रायंश्लोकः प्रियव्रतंवशमिमंविरजश्चरमोद्भवः अकरोदत्पलंकीर्त्याविष्णुः स्रग
 णयया १४ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेपंचमस्कंधेप्रियव्रतवंशानुकीर्त्तननामपंचदशोऽध्यायः
 ५ राजोवाच उक्तस्त्वयाभूमंडलायामविशेषोयावदादित्यस्तपतियत्रचासौज्यातिषांगणैश्च
 भोवासहदृश्यते १ तत्रापिप्रियव्रतरथचरणपरिरवातैःसप्तभिः सप्तसिंधवउपकृताः यतएत-
 याःसप्तदीपविशेषविकल्पस्त्वयाभगवनरवलुसूचितः एतदेवारिवलमहमानतोलक्षणतश्चसर्वं
 विजिज्ञास्यामि २ दिमानचिह्नस्वरूपतः स्पष्टंप्रवक्तुमारथापंचाध्यायीततः परम् १ षोडशेऽधस्तथाचोर्ध्वपरितःसन्निवे

दिमोःस्थितिर्महीकंजकर्णिकाचोपवर्ण्यते २ प्रियव्रतचरित्रोक्तावुक्तादीपादिकल्पना तद्विशेषविजिज्ञास्तः कथांतेपरिपृच्छ-
 मःइति किंपर्यंतमुक्तः तदाह यावदादित्यस्तपति यत्रचासौशक्रकृष्णपक्षयोर्नक्षत्रगणैःसहचंद्रमावाहश्यतेतावत् १ य
 इतिमधुमयः एतस्याःसुवःसूचितः संक्षेपतोदर्शितः २

भा.पं.टी.
३६

महापुरुषत्वमेवाह संवेदति धर्मस्तस्यद्विविधः अभिषिक्तत्वात् प्रजापालनादिकेकः गृहस्थत्वादिय्यादिश्चापरः द्विविधोः
पिभगवतिसर्वात्मन्यर्पितः सन्परमार्थलक्षणः तेन परिभाविता संस्कृता अतिशुद्धा मतिर्यस्य अत एवोपरतमनात्म्यदेहा
द्यहं भावोयस्मिन्तस्मिन्नात्मनिचिते स्वयमेवोपलभ्यमाने ब्रह्मण्यात्मानुभवोयस्यतादृशोऽपि निरभिमान एव अविनिम-
ज्जुगुपत्पालयामास कर्मभिः गयंकः प्रतियाति अनुकरोति नकोऽपि अत्र हेतुः यज्ञादिरूपां भगवत्कलां गयमृतेऽन्यः कइ
त्यनुपंगः अभिमानी सर्वतोमानास्पदं मनस्वीति वासमागतासंप्राप्ताश्चर्येन यमिति वा सतांसदसः सभायाः पतिः सतांसेवकः स

संवेस्वधर्मेण प्रजापालनपोषणप्रीणनोपलालनानुशासनलक्षणेने ज्यादिना च भगवति महापुरुषे प
रावरे ब्रह्मणि सर्वात्मन्यर्पितपरमार्थलक्षणेन ब्रह्मविचरणानुसेवया पादित भगवद्भक्तियोगेन चाभी
क्षणशः परिभावितातिशुद्धमतिरूपरतानात्म्ये आत्मनि स्वयमुपलभ्यमान ब्रह्मात्मानुभवोऽपि निरभिमान
एवाविनिमज्जुगुपत्तस्येमां गाथापांडवेयपुराविदउपगायंति ६ गयंनृपः कः प्रतियाति कर्मभिर्यज्वाभि
मानी बहुवित् धर्मगोप्ता समागतश्रीः सदसः पतिः सतांसेवकोऽन्यो भगवत्कलामृते ७ यमभ्यधि
चन्यरयामुदासतीः सत्याशिषोदक्षकन्याः सरिद्रिः यस्य प्रजानां दुदुहे धराशिषो निराशिषो गुणवत्स-
स्तुतोधाः ८ छंदांस्यकामस्य च यस्य कामान् दुदुहे धराजङ्गुरथो बलिं नृपाः प्रत्यंचिता युधि धर्मेण वि
प्रायदाशिषां षष्ठमंशं परेत्य ९

हा यज्वादिरूपो भगवत्कलामृते गयंकोऽन्यः प्रतियातीत्यन्वयः ७ सतीः सत्याः सत्या-
आशिषोयासां ताः दक्षकन्याः श्रद्धामेवीदयेत्याद्याः निराशिषोऽपि यस्य प्रजानां माशिषः कामान् धरादुदुहे तस्य गुणा एव वत्सस्तेन
स्तुतमूधोयस्याः पृथिव्याः यच्छब्दानांतं गयंकः प्रतियातीति संबंधः ८ छंदांसि वेदाः तद्विहितकर्मणि च दुदुहुः युधि प्रत्यंचिताः-
वाणिः प्रतिपूजितानृपाः यस्य बलिमाजङ्गुः अर्पयामासुः धर्मेण पालनेन दाक्षणादिभिश्च यदा प्रत्यंचिता विप्राः तदा परेत्य लोकांतरे-
आशिषां धर्मफलानां षष्ठमंशमाजङ्गुः पुण्यषड्भागमादत्तेन्यायेन परिपालयन्निति स्मृतेः ९

अ०
१५

३६

भरतचरितश्चवणादिफलमाह इदमिति भागवतैः सभाजिताः अवदाताः शूद्राः गुणाः कर्माणि च यस्य तस्य भरतस्यानुचरितं यौः नृशृणो
ति आत्मन एव सकाशात् सर्वा आशिष आशास्ते स्वत एव प्राप्नोति न तु कंचिदपि परस्मादपेक्षत इत्यर्थः ४५ इति पंचमेटीकायां चतुर्दशो
ऽध्यायः १४ एवमष्टमिरध्याये भरतस्योक्तमीहितम् ततः पंचदशोतस्योक्तं तेवंशजानृपाः १ ऋषभपदवीं जीवन्मुक्तमार्गं

इदं भागवतसभाजितावदातगुणकर्मणो राजर्षे भरतस्यानुचरितं स्वस्त्ययनमायुष्यं धन्यं यशस्यं स्वर्ग्या-
पवर्ग्यं वाः नृशृणोत्यारव्यास्यति अभिनंदति च सर्वा एवाशिष आत्मन आशास्ते न कंचन परत इति ४५
इति श्री भागवते महापुराणे पंचमस्कंधे भरतोपाख्याने ब्राह्मणरहगणसंवादे चतुर्दशोऽध्यायः १४ श्री
शुक उवाच भरतस्यात्मजः स्रमतिर्नामाभिहितो यमुहवावको चित्पारवडिनः ऋषभपदवीमनुवर्त्तमा-
नं चानार्यो अवेदसमाम्नातां देवतां स्वमनीषया पापीयस्या कलौ कल्पयिष्यति १ तस्माद्ब्रह्मसेनायां देव-
ताजिन्नामपुत्रोऽभवत् २ अथासुर्यो तत्तनयो देवद्युभूस्ततो धेनुमत्यां स्रुतः परमेष्ठी तस्य स्रुवच्च लायां
प्रतीह उपजातः ३ य आत्मविद्यामारव्याय स्वयं संशुद्धो महापुरुषमनुसस्मार प्रतीहात्स्रुवच्च लायां प्र-
तिह त्रिदयस्त्रय आसन्नज्याकोविदाः सूनवः प्रतिहर्तुः स्तुत्यामजभूमानौ अजनिषाताम् ४ भूम्न-
ऋषिकुल्याया सुद्रीयः ततः प्रस्तावो देवकुल्यायां प्रस्तावान्नि युत्सायां हृदयज आसीद्विभुः विभोरत्यां
च पृथुषणस्तस्मान्नक्त आकूत्या जज्ञेनक्तात् इति पुत्रो गयो राजर्षिप्रवर उदारश्च वाः अजायत साक्षाद्
गवतो विष्णोर्जगद्विरक्षिषया गृहीतसत्त्वस्य कलात्मवत्त्वादिलक्षणेन महापुरुषतां प्राप्तः ५

मनुवर्त्तमानं यं ह स्वेति शेषः यद्वा यं स्रमतिमवेदसमाम्नातां देवतां कल्पयिष्यति बुद्धोऽयं साक्षादवतीर्ण इति मंस्यत इत्यर्थः १ २
तत्तनयः देवताजितः पुत्रः ३ आत्मविद्यां ब्रह्मस्य आख्यायव्याख्यानेनैव स्वयं संशुद्धोऽनुसस्मार अपरोऽक्षतयाः नृभूतवान् प्रतिह-
र्त्ता प्रस्ताता उद्गातेति त्रयो यज्ञनिपुणाः सूनव आसन् अजनिषातां जातौ ४ हृदयजः पुत्रः जगतोरिरक्षिषयारक्षितुमिच्छया गृ-
हीतं सत्त्वं येन तस्य विष्णोः कला अंशः सन् ५

मनस्विनइत्यादिव्याचष्टे यदपीति यैवैराजर्षयस्तेऽपिनावरुंधते किंतु परं केवलं मृधेशयीरन् प्रसज्जतीत्यादिगिरिकंदरइत्यंतमप
 कृष्यव्याख्यातं ग्रंथमतिक्रम्य वल्लीं गृहीत्वादिग्रंथं व्याचष्टे कर्मवल्लीमिति एवमुपरिस्तरगतोऽपि नरलोकसार्थमेवोपयाति ४०
 तदेवं भरतोक्तिं व्याख्यायत चरिते संग्रहश्लोकानाह तस्येदं कर्मश्लोकैरुपगायति आर्षभस्य ऋषभपुत्रस्य अन्योनृपः अनुव
 र्त्मानार्हतिवर्त्मानुगंतुं न शक्नोति ४१ तत्र हेतुमाह यदिति सूक्तद्राज्ययोर्द्वैद्वैक्यम् यो दुस्त्य जानू दारादीन् विष्णोऽभिवजहौ तस्य आर्षभस्येति
 संबंधः दुस्त्यजत्वे हेतुः हृदि स्पृशः मनोज्ञान् त्यागे हेतुः उत्तमश्लोकैलालसालं पटत्वं यस्य ४२ तस्यैवं विषयत्यागो न चित्रमित्याह -

यदपि दिगिभजयिनो यज्विनो ये वैराजर्षयः किंतु परं मृधेशयीरन् अस्यामेव ममेयमिति कृतं वैराजानु
 बंधाः यां विस्मृत्य स्वयमुपसंहृताः कर्मवल्लीमवलं व्यतत आपदः कथंचिन्नरकादिमुक्तः पुनरप्येवं स
 साराध्वानवर्त्तमानो नरलोकसार्थमुपयाति एवमुपरिगतोऽपि ४० तस्येदमुपगायति आर्षभस्येह रा
 जर्षभेन साऽपि महात्मनः नानुवर्त्मानार्हतिनृपो माक्षिकवगरुत्मतः ४१ यो दुस्त्य जानू दारसूतानुसूक्तद्रा
 ज्यं हृदि स्पृशः जहौ युवैवमलवदुत्तमश्लोकलालसः ४२ यो दुस्त्य जानू क्षितिस्तस्वजनार्थं दारान्
 प्राय्यां श्रियं सूरवरैः सदयावलोकाम् नैच्छन्नूपस्तदुचितं महतो मधुद्विषः सेवाऽनुरक्तमनसामभवोऽ
 पि फल्गुः ४३ यज्ञाय धर्मपतये विधिर्नैपुणाय योगाय सारथ्यशिरसे प्रकृतीश्वराय नारायणाय हरये नम
 इत्युदारहास्यं मृगत्वमापि यः समुदाजहार ४४

य एवं भूतोऽसौ नृपः सक्षित्या दीनैर्च्छादितयत्तदुचितं सदयावलोक-
 कां भरतस्य दयायथा भवति एवमवलोकय स्यादिति परिजनावलोकः श्रिया मुपचर्यते यतः मधुद्विषः सेवायामनुरक्तं मनो येषां तेषां म
 हतामभवो मोक्षोऽपि फल्गुः तुच्छ एव ४३ तस्यैवानुरागमेवाह यज्ञायैति यज्ञरूपाय धर्मपतये यज्ञादिफलदात्रे विधीर्नैपुण्यं य-
 स्य तस्मै धर्मानुष्ठात्रे योगोऽष्टांगः तस्मै सारथ्यज्ञानं तच्छिरः प्रधानं फलयस्य तस्मै योगाय प्रकृतीश्वराय मायानियंत्रे अतएव नारंजीव
 समूहः सभयनमाश्रयो यस्य सर्वजीवानियंत्रे एवं कर्मज्ञानदेवताकांडैः प्रतिपादिताय हरये नम इति उदारमुच्चैर्यः सम्यगुच्चारितवान्
 मृगत्वं मृगदेहमपि हास्यन्त्यक्षन् य एवं भूतः तस्य तदुचितमिति वा तस्यानुवर्त्तनार्हतीति वा संबंधः ४४ ६९ ६९

तज्जातिरासेनेत्यादिव्याचष्टे तत्रापिनिरवरोधः प्रतिबाधरहितः स्वैरेणस्वेच्छया क्रीडन्विस्मृतमृत्युकालः सन् ३१ द्रुमेपुरंस्पन्नित्येतत्
 व्याचष्टे क्वचित्द्रुमवदिति व्यवायक्षणः भिद्युनोत्सवोभवति ३२ क्वचित्प्रमादादित्येतद्याचष्टे एवमध्वनिस्वरदुःखाद्यवरुंधानो गिरिकं
 दरप्रायेतमसिरोगाद्यापदिपततीतिशेषः ३३ क्वचिच्छीतवातेत्यादिपूर्वस्मादधिकोक्तिः रोगाद्यापदिपतितः सन्शीतादिभिः क्लिश्यन्ना
 स्तइत्यर्थः ३४ तदेवंसिंहावलोकनन्यायेनोक्तमर्थेयथास्थानमपहृष्यत्यारव्यायक्रमस्थमनुवर्त्तयितुं पूर्वोक्तमेवानुवदति क्वचिन्मथइति

तत्रापिनिरवरोधः स्वैरेणविहरन्नतिहृपणबुद्धिरन्योऽन्यमुरवनिरीक्षणादिनाग्राम्यकर्मणैवविस्मृत-
 कालावधिः ३१ क्वचित्द्रुमवदौहकार्येषुरस्यन्यथावानरः स्रुतदारवत्सलोव्यवायक्षणः ३२ एवमध्व
 न्यवरुंधानोमृत्युगजभयात्तमसिगिरिकंदरप्राये ३३ क्वचिच्छीतवाताद्यनेकदैविकभौतिकात्माया
 नांदुःखानांप्रतिनिवारणे अकल्पोदुरंतविषयविषण्णआस्ते ३४ क्वचिन्मियोव्यवहरन्त्यात्किंचिद्धन
 मुपयातिवित्तशाठ्येन ३५ क्वचिच्छीणधनः शय्यासनाशनाद्युपभोगविहीनोयावदप्रतिलब्धमनोर-
 थोपगतादानैः वसितमतिस्ततस्ततोऽवमानादीनिजनादभिलभते ३६ एवंवित्तव्यतिषंगविद्वद्धवेश
 नुबंधोऽपिपूर्ववासनयामिथउद्धृत्यथापवहति ३७ एतस्मिन्संसाराध्वनिनानाक्लेशोपसर्गवा-
 धितः आपन्नविपन्नोयस्तमुहवावेतरस्तत्रविस्मृत्यजातंजातमुपादायशोचन्मुत्थन्विभ्रम्यत्तविवद
 न्कंदन्संहृष्यन्गायन्त्यमानः साधुवर्जितो नैवावर्त्ततेऽद्यापियत आरब्धएषनरलोकसार्थः यमध्वनः
 पारमुपदिशति ३८ यदिदंयोगानुशासनंनवाएतदवरुंधते यन्न्यस्तदंडासुनयउपशमशीलाउपरता-
 त्मानः समवगच्छति ३९

वित्तशाठ्येनकदाचिद्यत्किंचिद्धनमुपयाति ३५ क्वचित्क्वचिच्छीणधनस्त्वितिव्याचष्टे क्वचिच्छी
 णधनइति अप्रतिलब्धंयन्मनोरथेनोपगतंवाञ्छितं तस्यादानेस्वीकारेनिश्चितमतिः सन् ३६ अन्योऽन्यवित्तव्यतिषंगेनेत्येतद्याचष्टे ए
 वंवित्तव्यतिषंगेति अपवहतित्यजति ३७ अध्वन्यमुष्मिन्त्यादिव्याचष्टे एतस्मिन्नाति आपन्नः आपदंप्राप्तः विपन्नोविनष्टोवापज
 यः तमितरस्तत्रविस्मृत्यनत्यमानः वहमानः साधुवर्जितः साधुव्यतिरिक्तः ३८ अनादृत्योहेतुमाह यदिदमिति ३९

भा. पं. टी.
३४

व्युत्क्रमैः पुनरुक्तैश्च नानापाठैरतः परम् दुर्गमैः पिभवाध्याः यंसंप्रदायेन तीर्यते । तत्र प्रसज्जतिक्वापीत्यादिनां सिंहावलोकनन्याये
नोक्तमर्थमपहृष्यक्रमेण व्याचष्टे क्वापि देवमाययेति प्रस्कन्नमपगतं विवेकज्ञानं यस्य यस्यास्त्रियाविहारगृहं क्रीडागृहं तदारंभे आ
कुलं तद्दयं यस्य अनेन प्रसज्जतीति व्याख्यातम् तदाश्रयेत्यादिव्याचष्टे तस्या आश्रयेः वसक्तोः संलग्नाः सूताः दुहितरश्च कलत्रं
च संवस्तीति पांभाषितादिभिरपहृतं तद्दयं यस्य प्रहिणोति प्रक्षिपति २० क्वचित्कदाचिद्द्वारिचक्रतस्त्रसन्नित्येतद्व्याचष्टे कदाचिदी
श्वरस्येति परमाणुरादिः द्विपगर्द अपवर्गोः तः तदेवोपलक्षणं यस्य तस्मात्कालोपलक्षणादिति पृथक्पदत्वेन पाठे कालस्वरूपादि-

क्वापि देवमाययास्त्रियाभुजलतोपगूढः प्रस्कन्नविवेकविज्ञानो याद्विहारगृहं भाकुलं तद्दयं सूत
दाश्रयावसक्तसूतदुहितृकलत्रभाषितावलोकविचेष्टितापहृतदय आत्मानमजितात्मा पारं
धेतमसिप्रहिणोति २० कदाचिदीश्वरस्य भगवतो विष्णोश्च क्वात्परमाण्वादिद्विपराद्धापवर्गोप
लक्षणात्परिवर्तितेन वयसारं हसाहरत आब्रह्मतृणस्तंबादीनां भूतानां मिमिषतो विचस्तद्दय
स्तमेवेश्वरकालचक्रनिजायुधं साक्षाद्गवंतं यज्ञपुरुषमनाहत्य पारवडदेवताः कंकगृध्रबृकवटप्रा
या आर्यसमयपरिहृताः सांकेत्येनाभिधत्ते २० यदा पारवडिभिरात्मवंचितैस्ते रुरुवंचितो ब्रह्मकु
लं समावसंस्तेषां शीलमुपनयनादिश्रौतस्मार्त्तकर्मोपशानेन भगवतो यज्ञपुरुषस्य आराधनमेव त
दरोचयं शूद्रकुलं भजते निगमाचारैः शूद्रितो यस्य मिथुनीभावः कुटुंबभरणं यथावानरजातः ३०

त्यर्थः रंहसाशीघ्रेण परिवर्तितेन परिभ्रमणेन वयसा बाल्यादिक्रमेण ब्रह्माणमभिव्याप्य तृणस्तंबादीनि भूतानि चक्रतः सकाशा-
द्विचस्तद्दयः सन् पारवडदेवता अभिमुख्येन धत्त इत्यन्वयः अनिमिषतः निमेषमकुर्वतः अप्रमत्तादित्यर्थः मिषितां प्रातकर्तुमशक्ता
नामित्यर्थः कर्मणिषष्ठ्यः कालचक्रं निजं नित्यमायुधं यस्य सांकेत्येन मूलप्रमाणशून्येन पारवडागमेन २० तैर्वंचित इत्येतद्व्या-
चष्टे यदा त्विति आत्मना वंचितैः उरु अधिकं वंचितः सन् तेषां ब्राह्मणानां यच्छीलमुपनयनादितदरोचयं शूद्रवद्वर्तते निगमोक्ता
चारैः अशूद्रितः स्वस्य शूद्रभावात् यस्य शूद्रस्य केवलं मिथुनीभावः कुटुंबभरणं च व्यापारो नाग्निहोत्रादिः ३० ६५

क्वचिन्निर्णीत इत्येतद्व्याचष्टे स एवेति २० दष्टः स्वशेते इति व्याचष्टे कदाचिदिति मानो गर्व एव दंष्ट्रा परपाडा करत्वात् भग्नामान दंष्ट्रा
यस्य अत एव न लब्धो निद्रायाः क्षणोऽपियेन २१ कर्हिस्माचित्क्षद्रमानित्येतद्व्याचष्टे कर्हिस्मकाममधुलवानिति यदानिहतो-
भवति तदा सद्य एव निरयेपतति २२ प्रसंगात्पुनस्तस्य कर्मणः संसारहेतुत्वं स्फुटयति अथ चेति यस्मादेवं तस्मात् अथ अनंतरमे-
व उभयथा इह च परत्र च अस्मिन् प्रवृत्तिमार्गे संसारस्यावपनं जन्मक्षेत्रं कर्मोदाहरति २३ तत्रातिरुच्छं प्रतिलब्धमान इत्येतद्व्या-

स एव पुनर्निद्राः जगरगृहीतौऽधेतुमसि मग्नः शून्यारण्य इव शेते नान्यत्किंचन वेदशव इवापवि-
द्धः २४ कदाचिद्भग्नमान दंष्ट्रा दुर्जन ददशूकैरलब्ध निद्रा क्षणो व्याथित हृदये नानुक्षीयमाण विज्ञा-
नोऽधकूपेऽधवृत्ततति २५ कर्हिस्माचित्काममधुलवानि चिन्वन् यदा परदार परद्रव्याण्यवरुंधानो रा-
ज्ञास्वाभिभिवानिहतः पतत्यपारं निरये २६ अथ च तस्मादुभयथाऽपि हि कर्मास्मिन्नात्मनः संसारा-
वपनमुदाहरति २७ मुक्तस्ततो यदि बंधाद्देवदत्त उपाच्छिन्न तत्तस्मादपि विष्णुमित्र इत्यनवस्थितिः
२८ क्वचिच्च शीतवाताद्यनेकाधिदैविकमौतिकात्मीयानां दशानां प्रतिनिवारण अकल्पो दुरता चित्तया
विषण्ण आस्ते २९ क्वचिन्मियो व्यवहरन् यत्किंचिद्धनमन्येभ्यो वा काकिणिकामात्रं पहरन् यत्किंचि-
द्वा विद्वेषमेति वित्तशाब्द्यात् ३० अध्वन्यमुष्मिन्निमउपसर्गस्तथा सूरवदुःखरागद्वेषभयाभिमानप्र-
मादोन्मादशोकमोहलोभमात्सर्येर्ष्याः वमानकृत्तिपासाधिव्याधिजन्मजरामरणादयः ३१ ६

चष्टे मुक्त इति यदि बंधान्मुक्तो भवति तर्हि ततः सकाशादन्यो हरति तस्मादप्यन्यः न त्वसौ भोजुं लभत इत्यर्थः ३२ क्वचिच्च शीता-
तपेत्येतद्व्याचष्टे क्वचिच्चेति शीतादयोऽनेका अधिदैविकाद्याः दशाः दुःखावस्थास्तासाम् ३३ क्वचिन्मियो इत्येतद्व्याचष्टे
क्वचिन्मियो यत्किंचिद्धनं व्यवहरन् काकिणिकामात्रं विंशतिकपद्वकमात्रं ततोऽपि नूनं वा यत्किंचिदपहरन् विद्वेषमेति ३४ अध्वन्य
मुष्मिन्नुरुक् च्छवित्तबाधोपसर्गैरित्युक्तानुपसर्गान्प्रपंचयति अध्वन्यमुष्मिन्निमउरुक् च्छवित्तबाधादयः तथा सूरवदुःखाद-
यश्च ३५

भा.पं.टी.
३३

अपुण्यदृष्टानित्येन द्याचष्टे सयदेति दुग्धमुपमुक्तं पूर्वसूक्तं तेन तदाकारस्करो विषातिदुः तत्प्रमुखाः येऽपुण्यदुमास्तथाविधालता
श्वविषोदपानाश्च विषकूपाः तत्तुल्यान् दृष्टा दृष्टप्रयोजनशून्यधनान् १२ क्वचिद्विदोऽप्याः सरितइत्येतद्याचष्टे एकदा क्वचिदसतां प्र
संगात्तु निहृता वंचिता मतिर्यस्यसः निरुदकनदागर्त्तपातेयथा सद्यः शिरः स्फुटति पश्चादपि तद्देदनाः नुवर्त्तते एवमिह परवचदुः ख
दम् १३ परस्परंचालपते निरंधइत्येतद्याचष्टे यदा त्विति अंधः अन्नं नोपनमति नोपतिष्ठति पितृषु त्राणां बर्हिः कुशः तद्वतः पितुः पुत्रा
णां वा कुशादितृणमात्रमपि येषु पश्यति तान् भक्षयति बाधत इत्यर्थः पितृपुत्रबर्हिष्ठानिति तु पाठः स्रगमः १४ आसाद्य दावमित्येत-

अ०
१४

सयदा दुग्धपूर्वसूक्तस्तदाकारस्करकाकतुंडाद्यपुण्यदुमलताविषोदपानवदुभयार्थशून्यद्रविणान्-
जीवन्मृतान् स्वयं जीवन् भ्रियमाण उपधावति १२ एकदाः सत्यसंगान् निहृतमतिर्युदकस्रोतः स्ववल्
नवदुभयतोऽपि दुःखदं पारवडमभियाति १३ यदा तु परबाधयाऽध आत्मने नोपनमतितदा हि पितृपुत्रव
र्हिष्मृतः पितृपुत्रान् वारवल्भक्षयति १४ क्वचिदासाद्यग्रहदाववत्प्रियार्थविधुरमस्करवादकेशोकाग्नि
नादत्यमानो भृशं निर्वेदमुपगच्छति १५ क्वचित्कालविषाभितराजकुलरक्षसाः पततप्रियतमधनासुः
प्रमृतक इव विगतजीवलक्षण आस्ते १६ कदाचिन्मनोरथोपगता पितृपितामहाद्यसत्सदिति स्वमनि
र्हत्तिलक्षणमनुभवति १७ क्वचिद्गृहाश्रमकर्मचोदनाऽतिभरगिरिमारुरुक्षमाणो लोकव्यसनकर्षि
तमनाः कंटकशर्कराक्षेत्रं प्रविशन्निवसीदति १८ क्वचिच्चदुःसहेन कायाभ्यंतरवह्निना गृहीतसा
रः स्वकुटुंबाय कुक्ष्यति १९

द्याचष्टे क्वचिदासाद्येति १२ क्वचयक्षैर्हता सरित्येतद्याचष्टे क्वचित्कालेन विषमितं प्र-
तिकूलतां नीतं यद्राजकुलंतदेवरक्षः तेन अपहृताः प्रियतमधनरूपाः असवो यस्य विगतानि जीवलक्षणानि हर्षादीनियस्य शूरेर्ह
तस्वइत्यप्यनेनैव व्याख्यातम् १६ क्वचिच्च गंधर्वपुरं प्रविष्टइत्येतद्याचष्टे कदाचिन्मनोरथप्राप्तं पित्राद्यसदेव सदिति मत्वा-
पूर्वगंधर्वपुरवदधटमानदर्शनमुक्तमिदानीं तन्निमित्तस्करवासक्तिरुच्यत इति भेदः १७ चलनं क्वचिदित्येतद्याचष्टे क्वचिद्गृहाश्र
मेयाः कर्मचोदनास्ता सामतिभरोऽतिविस्तारः स एव गिरिस्तमारुरुक्षन्तदंतंगंतुमिच्छन् १८ पदेपदेऽभ्यंतरवह्निनेति व्या-
चष्टे क्वचिच्चदुःसहेनेति १९

३३

प्रपश्यतीति प्रशब्दसूचितमर्थोतरं दर्शयति तत्र च गंधर्वपुरे क्वचिदातपोदकं मृगतृष्णाजलं तत्तुल्यान्विषयानुपधावतीति ६ क्वचि-
त्क्वचिच्चाश्वरयोन्मुकग्रहमित्येतद्वाच्ये क्वचिच्चाशेषाणां दोषाणां निषदनं स्थानं पुरीषविशेषमग्नेर्विष्ठातस्य पुरीषस्येव लोहितो
वर्णो यस्य रजोगुणस्य तेन निर्मिता तद्विषयामतिर्यस्य सः स्रवर्णमुपादातुमिच्छति अग्निकामेन कातरः परवशः उन्मुकसदृशोऽपि
शाचमिव शीतानुरोह्यारण्यैः ग्निवज्जाज्वल्यमानं ततस्ततो धावंतमुन्मुकपिशाचमग्निबुद्ध्याः नुधावति न तु तं प्राप्नोति कथंचि
त्प्राप्तश्चेत्तर्हि तेन भक्षितः सन् भ्रियते एवं स्रवर्णमनुधावन्नपि इत्यर्थः ७ निवासतो यद्रविणे त्येतद्वाच्ये अथेति निवासादि
षने केष्वात्मनः उपजीव्येषु अभिनिवेशो यस्य ८ क्वचिच्चवात्योत्थिते त्येतद्वाच्ये क्वचिच्चेति आरोहमंकम् तस्मिन्काले य

क्वचिदातपोदकनिभान्विषयानुपधावति पानमोजनव्यवायादिव्यसनलोलुपः ९ क्वचिच्चाशेष-
दोषनिषदनं पुरीषविशेषं तद्गुणानिर्मितमतिः स्रवर्णमुपादित्यत्यग्निकामकातर इवोन्मुकपिशा
चम् १० अथ कदाचिन्निवासपानीयद्रविणाद्यनेकात्मोपजीवनाभिनिवेश एतस्यासंसारो व्यामि
तस्ततः परिधावति ८ क्वचिच्चवात्यौपम्यथा प्रमदयारोहमारोपितस्तत्कालरजसारजनीभूत इवा
साधुमर्यादोरजस्वलाक्षोदिग्देवता अतिरजस्वलमतिर्न विजानाति ९ क्वचित्सहृदवगतविषयवै
तथ्यः स्वयंपराभिध्यानेन विभ्रंशितस्मृतिस्तथैव मरीचितो यथा योस्तानेवाभिधावति १० क्वचिदुलू
कक्षिणीस्वनवदति परुषरभसादोपप्रत्यक्षं परोः संवारिपुराजकुलनिर्भर्त्सितेनातिव्यथितकर्णमूल
हृदयः ११

द्रजः रागस्तेन स्वदृष्ट्या वरकेण रजन्यां रात्रौ भूता इव ह्रस्वपादे रजनीभूतस्तमो मय इवाती वरजसाच्छन्नमतिः
अतएवरजो व्याप्तचक्षुरिवादिक्षु स्थिता मर्यादाः तिक्रमसाक्षिभूता देवतानजानाति ९ अनुपादेयमेवोपादेयतया गृह्णातीति प्र
क्रमसाजात्यादुत्तरश्लोकचतुर्थपादं प्रथमं व्याचष्टे क्वचित्सहृदवति क्वचिदातपोदकनिभान्विषयेषु लंपटत्वमुक्तम्
निवासतो येत्यत्र दर्जनप्रयास उक्तः अत्र तु बाधितेष्वपि पुनः प्रवृत्तिरुच्यते इत्यं पो नरुक्त्यम् स्वयमेव सहृदवगतं विषयाणां वैतथ्य-
विफलत्वं येन पराभिध्यानेन देहाभिनिवेशेन विभ्रंशितास्मृतिर्यस्य तथैव विभ्रंशितास्मृत्यास्मृतिभ्रंशादेवेत्यर्थः १० अदृश्यक्षिणी
स्वनेत्येतद्वाच्ये क्वचिदुलूकेति अतिपरुषोरभस उत्साहस्तेनादोपः संभ्रमो यथा भवत्येवैरिपूणां राजकुलस्य च निर्भर्त्सितेन अतिव्य
थितं कर्णमूलं हृदयं च यस्य ११

भा.पं.टी.

३२

दस्युतुल्यंतेषां कर्मदर्शयति तद्यथेति धर्मैर्पियं कर्मकारणं तमेव स्वाभिप्रेतं धर्ममाह साक्षादिति तंतुसांपरायेपरलोकार्थमु-
दाहरति तद्धर्म्यधर्मोर्हधनम् दर्शनाद्याः पंचज्ञानेन्द्रियाणां वृत्तयः संकल्पव्यवसायावतः करणस्य एतैर्गृहे योग्याम्यउपभोगः
तेन कुनाथस्य कुबुद्धेरजितात्मनो विलुपति यथाचोराः कुपालकस्यानवहितात्मनः सार्थस्य धनं हरंतितद्वत् २ गोमायवोयत्रेत्येत
द्याचष्टे अथचेत्यर्थोत्तरोपन्यासं कर्मणानुदकाः सृगालाश्च कदर्यस्यातिलुब्धस्य ३ प्रभूतवीरुत्तृणगुल्मगह्वरइत्येतद्याचष्टे

अ.

१४

तद्यथापुरुषस्य धनं यत्किंचित्साक्षाद्दुर्मौपयिकं बहुलुच्छाधिगतं साक्षात्परमपुरुषाराधनलक्षणो यो
ऽसौ धर्मस्तंतुसांपराय उदाहरति तद्धर्म्यधनं दर्शनस्पर्शनश्रवणास्वादनावघ्राणसंकल्पव्यवसायगृह-
ग्राम्योपभोगेन कुनाथस्याजितात्मनो यथासार्थस्य तथाऽजितात्मनो विलुपति २ अथचयत्रकोटुंबिकादा
रापत्यादयो नाम्ना कर्मणा वृकसृगाला एव अनिच्छतोऽपि कदर्यस्य कुटुंबिन उरण कवत्सरक्ष्यमाणं मिषतो
ऽपहरति ३ यथात्वनुवत्सरं कृष्यमाणमप्यदग्धबीजं क्षेत्रं पुनरेवावपनकाले गुल्मतृणवीरुद्भिर्गह्वरमि
व भवति एवमेव गृहाश्रमः कर्मक्षेत्रं यस्मिन् न हि कर्मोपयुत्सीदंति यदयं कामकरंड एष आवसथः ४ तत्र
गतो दंशमशकसमापसंदेर्मनुजैः शलभशकुंततस्करमूषकादिभिरूपरुद्धमानो बहिः प्राणाः क्वचित्परि
वर्त्तमानोऽस्मिन् न ध्वन्यविद्याकामकर्मभिरुपरक्तमनसाऽनुपपन्नार्थेन रलोकं गंधर्वनगरमुपपन्नमिति
मिथ्यादृष्टिरनुपश्यति ५

यथाहीतनदग्धानि बीजानि यस्मिन् यद्यस्मात्तयोऽयमावसथ आश्रमः एष कामानां करंडः
यथा कपूरभाजने कपूरक्षयेऽपि परिमलेन क्षीयते एवमत्र वासनानामक्षीणत्वान्न कर्मोपयुत्सीदंति इत्यर्थः ४ दंशमशकतुल्यैरप
संदेर्न चैः शलभादिभिश्च उपरुद्धमानः पीड्यमानो बहिः प्राणो विवर्त्तयस्य तथा विधोऽप्यस्मिन् न ध्वनिपरिभ्रमन् अविद्यादिभिरु
परक्तेन मनसा गंधर्वपुरतुल्यमपटमानं न रलोकं सत्यतया मिथ्यादृष्टिरनुपश्यति ५

३२

पारोक्ष्येण वणिक्सार्थकरूपकेण आर्याणां विवेकिनां मनीषयैव दस्युस्थानीयानांन्द्रियाणि गोमायुस्थानीयान्यपत्यादीनीत्येवं क-
ल्पितविषयः अद्युत्पन्नस्य तु लोकस्य जनस्य सम्यक् अधिगमो न भवति अथ अतः तदेतदेव भवाध्वरूपं समवेतानुकल्पेन प्रस्तूते तत्तद-
नुरूपार्थोपकल्पनेन २६ इति पंचमस्कंधे टीकायां च यो दशोऽध्यायः १३ चतुर्दशो भवारण्यरूपकव्याकृतिः कृता प्र-
स्तूते तस्य गोमायुमशकाद्यर्थकल्पनम् १ यः परीक्षितापृष्टः सः श्रीशुक उवाच सहेतिसूतोक्तिः दुरत्ययेऽध्वन्यजयानिवेशित
इति यदुक्तं तदेव निवेशनप्रकारकथनेन प्रपंचयति य एष प्रसिद्धो जीवलोकः अयं विष्णोर्मायया असंगमेऽध्वन्यापतितो भवा

राजोवाच यो ह वा इह बहु विदामहा भागवतत्वयाऽभिहितः पारोक्ष्येण वचसा जीवलोकभवा-
ध्वासत्त्वार्थमनीषिकया कल्पितविषयानां जसाऽद्युत्पन्नलोकसमं धिगम अथ तदेवैतद्दूरवगमं सम-
वेतानुकल्पेन निर्दिश्यतामिति २६ इति श्रीभागवते महापुराणे पंचमस्कंधे च यो दशोऽध्यायः
१३ **सहोवाच** य एष देहात्ममानिनां सत्त्वादिगुणविशेषविकल्पितकुशलाकुशलसमवहारवि-
निर्मितविविधदेहावलीभिर्वियोगसंयोगाद्यनादिसंसारानुभवस्य द्वारभूतेन षोडशद्रव्यवर्गेण तस्मिन्
दुर्गाध्ववदसंगमेऽध्वन्यापतित ईश्वरस्य भगवतो विष्णोर्विशवर्त्तिन्या मायया जीवलोकः यं यथा
वणिक्सार्थः यं परः स्वदेहनिष्पादितकर्मानुभवः श्मशानवदोशवतमायां संसारादव्यागतो नाद्यापि विफ-
लबहुप्रतियोगे हस्तचापोपशमनीहरिगुरुचरणारविंदमधुकरानुपदवीमवरुधे यस्यामुहवा एते षोड-
शद्रव्यनामानः कर्मणादस्य व एव ते १

द्वींगतः सन् हरिरूपस्य गुरोश्चरणारविंदे ये मधुकराः सेवकास्तेषामनुपदवीतैर-
नुष्ठितं भक्तिमार्गमद्यापि नावरुधेन संप्राप्नोतीत्यन्वयः मायायाः स्वकार्यद्वारेण संसारमार्गपातहेतुत्वमाह देहात्ममानिनां सत्त्वादिगु-
णविशेषैर्विकल्पितानि विभक्तानि यानि कुशलाकुशलविभिश्च कर्माण्येतैर्विनिर्मिताभिर्विविधदेहावलीभिर्वियोगसंयोगादिर्योऽना-
दिः संसारः तदनुभवस्य द्वारभूतेन तस्मिन् संसाररूपे दुर्गमार्गवदसंगमेऽध्वन्यापतितः यथा वणिजं सार्थः समूहः अर्थार्जनपरः
स्वदेहनिष्पादितानां कर्मणां फलद्वारेणानुभवो यस्य विफलाश्च बहुप्रतियोगाः बहुविधाश्च ईहाश्च शयस्यसः तस्यासंरादव्यायेता-
पास्तेषामुपशमनीनाशनीम् यस्यामित्यादिव्याचष्टे यस्यां भवादव्याम् १ ६३

भा.प.टी.
३१

अखिलजन्मशोभनं नृजन्मैव न परं श्रेष्ठं येभ्यो देवादिजन्मभ्यः तैरपि किममुष्मिन् स्वर्गेऽपि जन्मभिः किं न किंचित् प्रत्ययेषु जन्मस्य च स्वर्गे वा वो महात्मनां समागमः प्रचुरेण भवति तृष्णीकेशस्य शशाङ्कतः शोधित आत्मा येनैवाम् ३१ संततमुपासितैः त्वत्पदाङ्गरेणुभिर्हतमहोयस्य तस्याः धोः क्षजे निर्मला भक्तिर्भवतीति तेनैवाद्भुतम् यस्य तव मुहूर्तमात्रमवात्समागममात्रादपि दुस्तर्केण बद्धमूलोऽपि मम अविवेको नष्टः ३२ ब्रह्मविदः केन रूपेण विचरंतीत्यज्ञानात्सर्वान्ममस्यति नम इति ये बटवो क्रीडारतत्वा

अ.
१३

राजोवाच अहो नृजन्माखिलजन्मशोभनं किं जन्मभिस्त्वपरैरप्यमुष्मिन् नयद्दृष्टीकेशयशः-
कृतात्मना महात्मनावः प्रचुरः समागमः ३१ नृत्त्यद्भुतं त्वच्चरणजरेणुभिर्हतां हसो भक्तिरधोः क्षजेः मला मोहूर्तिकाद्यस्य समागमाच्च मे दुस्तर्कमूलोऽपि हतो विवेकः ३२ नमो महद्भ्योस्तु नमः शिशुभ्यो नमो युवभ्यो नम आबद्धभ्यः ये ब्राह्मणागामेव धूर्तलिङ्गाश्चरंति तेभ्यः शिवमस्तूराज्ञाम् ३३
श्रीशुक उवाच इत्येवमुत्तरामातः सर्वे ब्रह्मर्षिस्मृतः सिंधुपतये आत्मसत्त्वं विगणयतः पराचुभावः परमकारुणिकतयोपदिश्य रूपाण्येन सकरुणमभिवादि तच्चरण आपूर्णो णव इव निभृत करणो म्याशयो धूरणिभिर्मा विचचार ३४ सौवीरपतिरपि सृजनसमवगतपरमात्मसत्त्वं आत्मन्यविद्याः ध्यायिता देहात्ममतिविससर्ज एवं हि नृप भगवदाश्रिताश्रितानुभावः ३५

दश्रदेयधौरेयास्तानप्यभिव्याप्य सर्वभ्यो नम इत्यर्थः स्वदृष्टं तेन राज्ञां महदवज्ञां संभाव्याह राज्ञां शिवमस्त्विति ३३ उत्तरामाता यस्य हे उत्तरामातः विगणयतः नृगणयतः अवमंतर्ह्यपि परमकरुणा करत्वेन सिंधुपतये आत्मसत्त्वं मुपदिश्य निभृताः शांताः करणानामूर्मयो यस्मिन् स आशयो यस्य ३४ सृजनात्तस्मात्सम्यगवगतं परमात्मसत्त्वं येन तया भूतः स नूतदानीमेव देह आत्ममतिं च विससर्ज हे नृप भगवदाश्रितो भरतः तदाश्रितो रूपाण्येन तस्यानुभावः स यो देहाहंकारत्यागः ३५

३१

तदेवाह मनस्विनः शूराः निर्जितादिग्गजेंद्राः ममेयं भूर्ममेयमिति भुवि निमित्तभूतायां बद्धं वैरं येः न्यस्तदंडः संन्यासीयद्विष्णोः प
दमभियाति तत्तु न व्रजंति १५ सिंहावलोकनेन पुनर्भवाटवीमेवानुवर्त्तयति प्रसज्जति आसक्तिकरोति कीदृशः लतानां भुजाः
शारवास्त इत्स्कुमारायेस्त्रीणां भुजाः तदाश्रयः सन्तदाश्रया अच्युतपदा अस्फुटाक्षराः कलभाषिणो ये द्विजाः पक्षिणः तत्तु न्ये
षु स्त्रीसंगप्रसक्तेष्वासक्तेषु स्पृहायस्यतादृशो भूत्वा हरिचक्रं सिंहसमूहः तत्तुल्यात्कालचक्रनिमित्ताज्जन्ममरणादेः त्रसन् तत्परिहा
रायैकैश्चित्पलोभितो बकादिव द्दं चकैः क्षुद्रैः क्रूरैश्च पारुखैः सह सरयं करोति तेषु प्रविशति १६ तैर्वैचितस्तत्र फलाभावं ज्ञात्वा हंसा

मनस्विनो निर्जितादिग्गजेंद्रा ममेति सर्वे भुवि बद्धं वैराः मृधेशयीरन्नतुत इजंति यन्यस्तदंडो गतं वैरोः भि
याति १५ प्रसज्जति कापिलता भुजाश्रयस्तदाश्रया अच्युतपदा द्विजसमूहः क्वचित्कदाचिद्हरिचक्रत
स्त्रसन् सरयं विधत्ते बककंकगृध्रैः १६ तैर्वैचितोः हंसकुलं समाविशन् नरोचयच्छीलमुपैति तान
रान् तज्जातिरासेन सन्निहतेन्द्रियः परस्परोद्दीक्षणाविस्मृताविधिः १७ दुर्मेष्टुरस्य स्मृतदारवत्सलोच
वायदीनो विवशः स्वबंधने क्वचित्पमादाद्विरिकंदरे पतन्वल्लीगृहीत्वा गजभीत आस्थितः १८ अतः
कथंचित्सविमुक्त आपदः पुनश्च सार्थं प्रविशत्यरिंदम अध्वन्यमुष्मिन्नजयानिवेशितो भ्रमज्जनोऽद्या
पि न वेद कश्चन १९ रहूगणत्वमपि त्वाध्वनोऽस्य संन्यस्तदंडः कृतभूतमैत्रः असज्जितात्मा हरिसेवया
शितज्ञानासिमादाय तराति पारम् २०

नां ब्राह्मणानां कुलं पुनः प्रविशन्तेषां शीलं प्रायश्चित्तपूर्वकं पुनरुपनयनाद्या-
चारमरोचयन् अप्रियं पश्यन् वानरतुल्यान् भ्रष्टाचारान् शूद्रप्रायानुपैति तज्जातिरासेन वानरजातिक्रीडया स्त्रिया मिथुनीभूय प
रस्परसुरवोद्दीक्षणेन विस्मृतोज्जीवितावधिर्येन १७ दुर्मेष्टुकेवलदृष्टार्थेषु गृहेषु व्यवयदीनः स्रुतेच्छया कृपणः एवं स्वस्य य
द्वंधनं प्राप्तं तस्मिन् विवशः परिहर्तुमशक्तः पारंगतरे तु वने संसारे चरन्तित्यर्थः गिरिकंदरवदति भयानकैरोगादिदुःखैः पतन्वल्ली
रस्य गजतुल्यान्मृत्योः भीतः सन् वल्लीतुल्यं प्राचीनं कर्म बलं व्यावस्थितो भवति १८ सार्थं प्रविशति यथा पूर्वं प्रवृत्तिमार्गे रमते
१९ त्वमपि अध्वनिनिवेशत इत्यनुषंगः अतोऽस्याध्वनः पारमतितर असज्जितात्मा विषयेष्वनभिनिवेशितचित्तः सन् हरिसेवया
शितं तीक्ष्णो कृतम् २०

भा.पं. टी.

कंटकादिविद्धाधिरविविधैरभिभूतः सन्नगतुल्यं महत्कर्मोदुं कर्तुमिच्छुर्विम नाइव आस्ते पदेपदेक्षणेक्षणे अत्यंतरेण वह्निना जाठरे
 ण - अजगराहिना निद्रारूपेण गलितो न वेति विपिनेत्यक्तः शव इव दं दशकैर्हि सैर्दुर्जनेर्दष्टः पीडितः अंधोलुसविवेकः अंधकूपे मो
 हेपतितः तमिसेदुःस्वेषेतेलीयते ९ कृद्रसान्परयोषादीन् विचिन्वन्गवेषयन् तन्माक्षिकाभिर्योषादिस्वामिभिः विमानः अवज्ञातः
 ताडितः सन् व्यथितो भवति यदिकं यंचित्तत्रातिक्लेशेन प्रतिलब्धमानः प्राप्नोषादिर्भवति तदा बलादन्येऽपहरंति तान्यदाऽभियुक्ते तदा
 ततोऽप्यन्ये हरंति १० यत्किंचित् अत्यल्पमपि मिथो व्यवहरन् क्रयादिना गृह्णन् विचित्राख्यात् धनवंचनात् ११ शय्यादिहीनः आ-

चलन् कचिक्लं टकशर्कराऽग्निर्नगारुरुक्षुर्विमना इवास्ते पदेपदेऽत्यंतरवह्निनाऽर्दितः कौटुंबिकः कुड्य
 तिवैजनाय - कचिन्निगीर्णोऽजगराहिना जनो नो वेति किंचिद्विपिनेऽपविद्धः दष्टः स्मृशते कचदं द
 शकैरंधोऽंधकूपे पतितस्तमिसे ९ कर्हिस्माचित् कृद्रसान् विचिन्वन्स्तन्माक्षिकाभिर्यथितो विमानः तथा
 तिक्लं प्रतिलब्धमानो बलादिलुपंत्य यतंततोऽन्ये १० कचिच्चशीता तपवातवर्षप्रतिक्रिया कर्तुमनीश आ
 स्ते कचिन्मियो विपणन्यच्च किंचिद्विद्वेषमृच्छत्युत विचित्राख्यात् ११ कचिक्लचिक्लक्षीणधनस्ततस्मिन् शय्या
 सनस्थानविहारहीनः याचन्परादप्रतिलब्धकामः पारक्यदृष्टिलभतेऽवमानम् १२ अन्योऽन्यवित्तव्यतिषं
 गदृढवैरानुबंधो विवहन्मिथुश्च अध्वन्यमुष्मिन्नुरुक्लं विचित्राधोपसर्गैर्विहरन् विपन्नः १३ तांस्तान् विप
 न्नान् सहितव्रतविविहाय जातं परिगृह्य सार्थः आवर्ततेऽद्यापि न कश्चिदत्र वीराध्वनः पारमुपैति योगम् १४

स्यतेऽस्मिन्नित्यासनं कंबलादि स्थायतेऽत्रेति स्थानं गृहम् विहरंत्यनेनेति विहारो यानादि याचमानोऽपि यदा परस्मादप्राप्तकामस्तदा परकी
 ये वस्तूनि दृष्टिरभिलाषो यस्य सोऽवमानं प्राप्नोति १२ एवमन्योऽन्यवित्तव्यतिषं गेण धनविनिमयेन विदृढवैरानुबंधो यस्य तथा विधोऽपि
 परस्परं विवहन् विवाहादिसंबंधं कुर्वन् उरुभिः कृच्छ्रेऽश्रमैर्विचित्राधैः उपसर्गैश्च द्वेषादिभिर्विपन्नः मृतप्रायो भवति १३ दुरत्ययत्वम-
 ध्वनौ दर्शयति तांस्तान् विपन्नान् मृतान् विहाय जातं जातं परिगृह्य विहरन् यतः प्रस्थितः तं प्रतिनावर्तते हेवीर अध्वनः पारं यो योगस्तंचनो
 वेति अत्र सार्थकश्चिदतिमर्थोऽपि १४

अ.

१३

३०

६१

६१

६१

६१

वीरुधोलतातृणानिचगुल्मानिचलतादिजालानिप्रभूतैरैर्गङ्गरेदुष्पवेशेक्षेवे कङ्गेरेस्तावैर्देशैर्मक्षिकाविशेषैर्मशकैश्च यथाकश्चिदु
पद्रुतोभवति एवंकामकर्मादिभर्गङ्गेरुहाश्रमेवर्तमानोदुर्जनैरुपद्रुतोभवतीत्यर्थः गंधर्वपुरवदघटमानमेवदेहादिकंप्रकर्षणसत्य
मेवेदमितिपश्यति क्वचित्क्वचित्क्वापिक्वापिआश्रयः अतिवेगउल्मुकाकारोग्रहः पिशाचः तत्तुल्यं सवर्णमुपादेयत्वेनप्रपश्यतीत्य
र्थः ३ निवासादिष्वात्मास्वभावोयस्याः साबुद्धिर्यस्यसः ततस्ततोधावतीत्युभयवतावानेवार्थः वात्याचक्रवातः तस्यामुत्थितः पांसु
स्तेनधूमादिशः रजस्वलेरजोव्याप्ते अक्षिणी यस्यसयथानजानाति तथावात्येवभ्रमयतीयास्त्रीतस्यामुद्रतैरगादिभिः अप्रकाश
मानादिकदेवताः कर्मसाक्षीभूतानजानातीत्यर्थः ४ अदृश्यानांझिल्लीनांभृंगारिकासंज्ञानांकीटविशेषाणांस्वनैः कर्णयोः श्रूला-

प्रभूतवीरुत्तृणगुल्मगङ्गेरेकठोरदंशैर्मशकैरुपद्रुतः क्वचित्तुगंधर्वपुरंप्रपश्यतिक्वचित्क्वचित्क्वाश्र
योल्मुकग्रहम् ३ निवासतोयद्रविणात्मबुद्धिस्ततस्ततोधावतिभो अदृश्याम् क्वचित्क्वचित्क्वात्थित
पांसुधूमादिशोनजानातिरजस्वलाक्षः ४ अदृश्याझिल्लीस्वनकर्णशूलउल्मुकवाग्निर्व्यथितातरा
त्मा अपुण्यवृक्षांश्च्युतेक्षुधाः हितोमरीचितोयान्याभिधावतिक्वचित् ५ क्वचिद्वितोयाः सरितोः
भियातिपरस्परं चालषतेनिरंधः आसाद्यदावंक्वचिदग्निगतसोनिर्विद्यतेक्वचयक्षैर्हतासूः ६ शरैर्हृत
स्वः क्वचनिर्विण्णचेताः शोचन्निमुद्यन्नुपयातिकश्मलम् क्वचित्गंधर्वपुरंप्रविष्टः प्रमोदतोनिर्हृतवन्मु
हूर्तम् ७

व्यायस्य उल्मुकायूकास्तेषांवाग्निर्व्यथितोः तरात्मानोयस्य अत्रचपरोः क्षमाप्रियवक्तारोझिल्लीतुल्याः प्र
त्यक्षमाप्रियवक्तारोयूकतुल्याः येषांछायाः पिपापहेतुः तेअपुण्यवृक्षाः तत्तुल्यानधार्मिकान्सेवते मरीचितोयानातिनिष्फलत्वेनवि
ज्ञातानपिविषयान् ८ वितोयासूसरित्सपतितस्यगावभृंगात्सद्योदुःखंभवति नचोदकलाभः तद्वादिहचपरत्रचदुःखदान्पारं
डानभियाति आलषतेदायादादिभ्योअन्नादिवांछति उभयत्रापिसएवार्थः दावंदावाग्नितुल्यंदुःखदंगृहंप्राप्यशोकग्निनातसोनि
र्विद्यतेविषीदति तत्रचयक्षराक्षसतुल्यैराजभिः हृतमस्रवत्येधनंयस्यसनिर्विद्यते ९ अन्यैश्चशरैर्हृतंस्ववित्तंयस्यनिर्विण्णविष
णंचेतोयस्य कश्मलम्मूर्छाम् गंधर्वपुरमिवमनोरथोपगतपितृपुत्रादिसमाजंप्रविष्टः सन् ७ ८ ९

विषयसंगसुयोगमंशक इति वदन्कस्त्विनगूढश्चरसीति प्रशस्योत्तरमाह अहमिति द्वाभ्याम् विमुक्तो दृष्टश्रुताभ्यामसंगनिमित्तो वंधो येन
 हतोऽर्थः प्रयोजनयस्य १४ श्रीकृष्णार्चनं भवमप्युद्धरतीत्याह सेति जनसंगात् विशंकमानः अविवृतः अप्रकटः १५ असंगेर्महिम्नि
 र्यः ससंगस्तेन जातं ज्ञानमेवासिः स्वज्ञस्तेन च्छिन्नमोहः सन् अध्वनः संसारमार्गस्य अतिशयितं श्रेष्ठं परं हरिर्याति यद्वापारमिति अति
 क्रम्य हरिर्याति अतिरतिक्रमणे चेति कर्म प्रवचनीयत्वाद् द्वितीया तस्य हरेरज्ञानां कथनस्मृतिभ्यां लब्धास्मृतिर्येन सः १६ इति पंचमैटी-
 कायां द्वादशोऽध्यायः १२ त्रयोदशे विरक्ताय दृष्ट्या तत्त्व निरूपणम् इति वैराग्य दार्ढ्याय भवाट्युपवर्ण्यते १ अध्वनः पारमित्युक्तं

अहं पुरा भरतो नाम राजा विमुक्तो दृष्टश्रुतसंगबंधः आराधनं भगवत ईहमानो मृगोऽसंभवं मृगसंगाद्ध
 तार्थः १४ सामांस्मृतिमृगदेहेऽपि वारकृष्णार्चनं प्रभवानो जहाति अथो अहं जनसंगादसंगो वि
 शंकमानोऽविवृतश्चरामि १५ तस्मान्नरोऽसंगस्तसंगजातज्ञानासिने हेव विवृक्तामोहः हरितुदी
 हा कथनं स्मृतिभ्यां लब्धास्मृतिर्योत्यति पारमध्वनः १६ इति श्रीभागवते महापुराणे पंचमस्कंधे ब्रा
 ह्मणरहस्यगणसंवादे द्वादशोऽध्यायः १२ ब्राह्मण उवाच दुरत्ययेऽध्वन्यजया निवेशितो रजस्त
 मः सत्त्वविभक्तकर्मदृक् स एष सार्थोऽर्थपरः परिभ्रमन् भवाट्वां याति न शर्म विंदति १ यस्यामि मे ष
 ण न रदेव दस्यवः सार्थो विलुंपति कुनायकं बलात् गोमायवो यत्र हरंति सार्थिकं प्रमत्तमाविश्य यथोरण
 दृकाः २

तदेवाध्वानं प्रसिद्धमार्गरूपकेण वैराग्याय प्रपंचयति दुरत्यये दुस्तरे अध्वनि प्रवृत्तिमार्गे रजस्तमः सत्त्वैर्विभक्ता-
 नि कर्माणि कार्यतया पश्यतीति तथा स एष प्रसिद्धः सार्थो जीवसमूहः अर्थपरः सत्त्वार्थः सन् यथा वारिणकसार्थोऽर्थजनाय गच्छन्त
 वां याति तद्वत् १ अस्याध्यायस्य व्याख्यानरूप उच्यते २ अस्तितयाऽपि सत्त्वप्रतिपत्तये किंचित् किंचिद्धारव्यायते यस्यां भवाट्
 व्याभिमेदं द्रियनामानः षट्स्यवः चोराः कुत्सितो नायकः सारथिर्बुद्धिर्यस्य तं सार्थो विलुंपति तस्य धर्म्यधनमुपभोगेन मुष्णंतीत्यर्थः-
 गोमायवः सृगालतुल्या दारापत्यादयः लंभे भर्त्तापितेत्येवं प्रविश्य प्रमत्तं सार्थिकं सार्थिस्थितं हरंति इतस्तत आकर्षेति उरणं मे षम् २

तर्हि क्षितेः सत्यतास्यात्तत्राह एवं क्षितिशब्दस्यापि दत्तं वर्तनमर्थो विनैव निरुक्तम् यद्वा क्षितिशब्दस्य दत्तं यस्मिन् न तदपि मिथ्यात्वेन निरुक्तमि
त्यर्थः कुतः असत्सूक्ष्मेषु परमाणुषु स्वकारणभूतेषु निधानात् त्रयात् अतः परमाणुव्यतिरेकेणाक्षितिर्नास्तीत्यर्थः परमाणवस्तर्हि सत्याः
स्युस्तत्राह ते मनसा कार्यानुपपत्त्यावादिभिः कल्पिताः कल्पना बीजमाह येषां समूहेन विशेषः कृतः तेषां समूहः पृथ्वी बुद्ध्या लंबनमित्यर्थः
अवयविनो निरस्तत्वात्समूहग्रहणम् तथाऽपि सत्याः स्युः न अविद्यया प्रपञ्चस्य भगवन्मायाविलसितत्वादज्ञानेन कल्पिताः ९ एव
मन्यदपि कृशत्वादि धर्मकं बुद्ध्या प्रतीते द्वितीयं द्वैतं द्रव्यादिनाम्ना उपलक्षितयाऽज्यामायया कृतमवेहितवक्रशं ह्रस्वस्थूलतत्पति-
योगि अणुवहतोः पृथगुपादानात् असत्कारणं सत्कार्यं जीवं चेतनमजीवं जडम् १० तर्हि किं सत्यं तदाह ज्ञानं सत्यम् व्यावहारिकस

एवं निरुक्तं क्षितिशब्द दत्तमस्मिन् निधानात् परमाणवो ये अविद्यया मनसा कल्पितास्ते येषां समूहेन कृतो
विशेषः ९ एवं कृशं स्थूलमणुवह द्यदमच्च सज्जीवमजीवमन्यत् द्रव्यस्वभावाशयकालकर्मनाम्नाऽ
जयाऽवेहिकृतं द्वितीयम् १० ज्ञानं विशुद्धं परमार्थमेकमनंतरं त्वबहिर्ब्रह्मसत्यम् प्रत्यक् प्रशांतं भग-
वच्छब्दसंज्ञायद्वा सद्देवं कवयो वदन्ति ११ रूहगणैस्तत्तपसानयाति न चैज्यया निर्वपणाद्ब्रह्मा न च
दसानैव जलाग्निं सूर्यं विनामहत्यादरजोऽभिषेकम् १२ यत्रोत्तमश्लोकगुणानुवादः प्रस्तूयते ग्राम्य
कथाविधातः निषेद्यमाणोऽनुदिनमुमुक्षोर्मतिसती यच्छति वा सद्देवे १३

नव्यवच्छेदार्थानिषट् विशेषणानि विशुद्धम् तत्त्वाविद्यकम् एकं तत्तु नानारूपम् अनंतरं त्वबहिः बाह्याभ्यंतरशून्यम् तत्तु विपरीतम् ब्र-
ह्मपरिपूर्णम् तत्तु परिच्छिन्नं प्रत्यक् तत्तु विषयाकारम् प्रशांतं निर्विकारम् तदेवं स्वरूपज्ञानं सत्यमित्युक्तम् कीदृशं तत् ऐश्वर्यादिषड्गु-
णत्वेन भगवच्छब्दः संज्ञायस्य यच्च ज्ञानं वा सद्देवं वदन्ति ११ एतत्प्राप्तिस्तु महत्सेवां विना न भवतीत्याह हे रूहगण एतत् ज्ञानं तपसापु-
रुषो नयाति इज्यया वैदिककर्मणानिर्वपणात् अन्नादिसंविभागेन गृहादातनिमित्तपरोपकारेण छंदसावेदाभ्यासेन जलाग्न्यादिभिरु-
पासितैः १२ महत्सेवायास्तत्प्राप्त्युपायतामाह यत्र येषु महत्सु ग्राम्यकथानां विधातो यस्मात् १३

अबाधितत्वमासिद्धमित्याह हे पार्थिवयः पार्थिवो विकारः स एव कस्य हेतोः कस्माच्चित्कारणात् पृथिव्यां चलनं यन्मात्रवाहकादिर्जनो नाम प्रसिद्धः यस्तु न चलति स पाषाणादिरित्येतावानेव भेदः तस्य च जडत्वान्न भारः श्रमश्च किंच भवेदेवं यदि श्रमस्याश्रयो निरूप्येत न त्वेतदस्ति अवयवव्यतिरेकेण श्रमास्पदस्यावयविनोः निरूपणादित्याशयेनाह तस्यापि पृथ्वीविकारस्यापि अंघ्र्योः अधिउपर्युपरिगुल्फादयः उरसः सलोप आर्षः ४ शिविकायामप्यवयवीनास्तित्वपि नास्ति तदाह सौवीरराजेत्यपदेशो नाम मात्रयस्य स पार्थिवो विकार आस्ति

ब्राह्मण उवाच अयं जनो नाम चलन् पृथिव्यां यः पार्थिवः पार्थिवकस्य हेतोः तस्यापि चांघ्र्योः अधिगुल्फं जंघाजानूरुमध्योरशिरोधरांसाः ५ अंसेः धिदावीं शिविका च यस्यासौ वीरराजेत्यपदेश आस्ति यास्मिन्भवान् रूढनिजाभिमानो राजाः स्मिन्सिंधुष्विति दुर्मदेनांधः ६ शोच्यानिमांस्त्वमधिकष्टदीनान्विस्थानि गृह्णन्ति रनुग्रहोऽसि जनस्य गोप्ताः स्मिन्विकृत्यमानो न शोभसे वृद्धसभासूधृष्टः ७ यदाक्षितावेव चराचरस्य विदामनिष्ठाप्रभवंचनित्यम् तन्नामतोऽन्यद्यवहारमूलं निरूप्यतां स तत्क्रिययाऽनुमेयम् ८ ६५

राजेति संधिरार्षः यस्मिन्भवान् रूढात्माभिमानः सिंधुपुराजाः स्मिन्ति दुर्मदेनांधः सन् ६ शोच्यानिस्थानि गृह्णन्ति रनुग्रहोऽसि तौ मिथ्येव गोप्ताः स्मिन्ति श्लाघमानो महतां सभासू न शोभसे यतो धृष्टः ७ न चोत्तरेत्तरावयवभारः पूर्वपूर्वावयवानां भवेदिति वाच्यं तेषामप्यनिरूपणादित्याशयेनाह यदेति निष्ठानां प्रभवमुत्पत्तिविदामः तत्तदाक्षितेरन्यस्य विकारस्याभावात् नाममात्रादन्यत्तव्यवहारस्य मूलं कारणमर्थक्रियया सदित्यनुमेयं निरूप्यताम् तथा च श्रुतिः वाचारंभणं विकारो नामधेयं मृत्तवेत्येव सत्यमिति ८ ६५

तत्तस्मात्तस्मात्तुमध्यो धितं संप्रवृद्धम् स्वयं व्यलीकं मिथ्या भूतं तथाऽप्यात्मानं मुष्णातीति तथा तम् गुरुरेव हरिस्तस्य चरणोपासन
मेवास्त्रं यस्य तथा भूतः स नृजहिघातय १० इति पंचमस्कंधे टीकाया मेकादशोऽध्यायः ११ द्वादशे पुनरापृष्टः संदेहे न महीभृता
स योगी सर्वसंदेहानुपानुदादितीर्यते १ कारणमीश्वरः तस्यैव लोकसंरक्षणार्थो विग्रहो यस्य स्वरूपेण परमानंदप्रकाशेन तुच्छीकृ
तो विग्रहो येन हे अवधूत योगेश्वर द्विजबन्धोर्लिंगेन वेषेण निगूढो नित्यानुभवो येन तस्मै नमः १ विशेषतः प्रष्टुं तद्वाक्यमभिनंदति ज
र एवामयो रोगस्तेनार्त्तस्य यथासत्त्वादु अगदमौषधं यथाच निदाघेन दग्धस्य संतप्तस्य हि मांसः शीतलमुदकं गंगोदकं वा तथा हे ब्र-

ह्मातृव्यमेनंतददत्तवीर्यमुपेक्षयाऽध्यो धितमप्रमत्तः गुरोर्हरेश्वरणोपासनास्त्रो जहिव्यलीकं स्वयमात्म
मौषम् १० इति श्रीभागवते महापुराणे पंचमस्कंधे रहगणसंवादे एकादशोऽध्यायः ११ रहगण
ज्वाच नमोनमः कारणविग्रहाय स्वरूपतुच्छीकृतविग्रहाय नमोऽवधूतद्विजबन्धुर्लिंगनिगूढ
नित्यानुभवो यतुभ्यम् १ ज्वरामयार्त्तस्य यथागदं सन्निदाघेन दग्धस्य यथा हि मांसः कुदहमानो हि वि
दष्टदष्टैर्ब्रह्मन्वचस्तेऽमृतमौषधमे २ तस्माद्भूतं मम संशयार्थं प्रक्ष्यामि पश्चादधुना स बोधम् अ-
ध्यात्मयोगग्रथितं तवोक्तमारव्याहि कौतूहलचेतसो मे ३ यदा ह योगेश्वर दृश्यमानं क्रियाफलं सत्त्वं
वहारमूलम् न त्वं जसा तत्त्वविमर्शनाय भवानमुषिन् भ्रमते मनो मे ४

ह्यनुकुलिते देहे यो मानः अहंकारः स ए
व अहिः तेन विशेषेण दष्टा दृष्टिर्विवेकलक्षणाय स्य तस्य मेतवेदं वचः अमृततुल्यमौषधम् २ मम संशयविषयमर्थं पश्चात्प्रवक्ष्यामि-
अधुना तावत्त्वदुक्तं वचः अध्यात्मयोगेन ग्रथितं दुर्वोधं स बोधं यथा भवति एवं व्याख्याहि कौतूहल्युक्तं चेतो यस्य तस्य मम ३ त्वयोदि
तं यत्कर्माविप्रलब्धमित्यादिना भारवाहनादिक्रिया च तत्फलं च श्रमादिप्रत्यक्षादिभिर्दृश्यमानं सत्त्वं अबाधितमपि व्यवहारमात्रमूलम् य
द्वा सतः अबाधितव्यवहारस्य मूलं कारणमपि न त्वं जसा तत्त्वविमर्शनाय क्षममिति भवान् यदाह अमुषिन् नर्थे मम मनो भ्रमति ४ ६५

तदेवं श्लोकत्रयेण गुणकर्मनुरुद्धं मनोवृत्तीः श्रयत इति यदुक्तं तत्पंचितम् अन्यदा तत्त्वं श्रयत इति यदुक्तं तदेव तत्त्वमाह क्षेत्रज्ञ इति
जीवस्य जीवोपाधेः अविशद्भक्तुर्मनसः नित्याः प्रवाहरूपेणाविच्छिन्नाः जाग्रत्स्वप्नयोराविर्भूताः पश्यति कापि स्रुष्टुर्मोतिरो भू-
ताः पश्यति अवस्थात्रयसाक्षी क्षेत्रज्ञ आत्मतत्त्वमित्यर्थः १२ क्षेत्रज्ञो द्विविधः त्वंपदार्थो जीवः तत्पदार्थ ईश्वरश्च तत्राद्यो निरूपि-
तः इदानीं तत्प्राप्य मां श्वरं न रूपयति क्षेत्रज्ञ आत्मा व्यापी पुराणो जगत्कारणभूतः पुरुषः पूर्णः साक्षादपरोक्षः स च स्वयं ज्योतिः ननु-
ज्ञानस्य विषयत्वेनाश्रयत्वेन वा परोक्षः अजः जन्मादिशून्यः परेषां ब्रह्मादीनामपि ईशः नारं जीवसमूहः स अयं नयस्य नियंतुः भग-

क्षेत्रज्ञ एतामनसो विभूतीर्जाविस्य मायारचितस्य नित्याः आविर्हिताः कापि तिरोहिताश्च शब्दो विचक्षेद्य
विशद्भक्तुः १२ क्षेत्रज्ञ आत्मा पुरुषः पुराणः साक्षात्स्वयं ज्योतिरजः परेशः नारायणो भगवान्वासुदेवः
स्वमाययात्मन्यवधीयमानः १३ यथाऽनिलः स्थावरजगमानामात्मस्वरूपेणाविष्ट ईशेत् एवं परो भ-
गवान्वासुदेवः क्षेत्रज्ञ आत्मे दमनुप्रविष्टः १४ नयावदेतां तनुमृत्नरं द्रविधूय मायां वयुनोदयेन विमुक्तं स-
मोजितं षट्सपलो वेदात्मतत्त्वं भ्रमतीह तावत् १५ नयावदेतन्मन आत्मलिंगं संसारतापावपनं जनस्य यच्छा-
कमोहामयरागलोभवैरानुबंधं ममतां विधत्ते १६

वानैश्वर्यादिषड्गुणवान्वासुदेवः सर्वभूतानामाश्रयः स्वाधीनया-
मायया आत्मनि जीवे अवधीयमानः अवस्थाप्यमानः कर्मकर्तरि प्रयोगः तन्नियंतृत्वेन वर्तमान इत्यर्थः १३ एतत्सदृशं तमाह यथे-
ति आत्मस्वरूपेण प्राणरूपेण ईशेत् नियमयति इदं विश्वम् १४ तदेवमात्मनः शब्दत्वं संसारस्य च मिथ्यात्वं प्रदर्शय दानीं तन्निवृ-
त्तिमाह तनुमृत् देही वयुनोदयेन ज्ञानोत्पत्त्या यावन्मायां विधूयात्मतत्त्वं न वेदतावदिह भ्रमति १५ यावच्च विषयानुरक्तं मन एवा-
नर्थहेतुरिति न वेदतावन्निर्वेदाभावात्परिभ्रमत्येवेत्याह नेति आत्मनो लिंगमुपाधिभूतं मनः संसारतापानामावपनं क्षेत्रं यावन्न-
वेदतावद्भ्रमतीत्यनुपंगः तापावपनत्वे हेतुः यन्मनः शोकाद्यनुबंधं ममतां च विधत्ते १६

कथमेकमेव विलक्षणयोः कारणमवस्थाभेदादित्याह गुणेति नैर्गुण्यनिर्गुणम् अथोइति काल्हेन दृष्टेन स्फुटयति यथेति अन्यदा तु घृतक्षये स्वपदं शक्नुमास्वरूपं महाभूतात्मत्वं वा अन्यत्र अन्यदा वृत्तीर्दृश्यति एकादशवृत्तयः आसन्न आकृतयः क्रियाकाराः पंच धियश्च ज्ञानाकाराः पंच अभिमानश्चेति ९ हे वार भूमीः विषयान् विषयानेवाह गंधादयः पंचज्ञानेन्द्रियद्वाराधी वृत्तीनां विषयाः आकृतिः रूपम् श्रवः शब्दः विसर्गादयः पंचकर्मेन्द्रियद्वारा कर्माकारवृत्तीनां विषयाः रतिः संभोगः अर्त्तिर्गतिः १० पुरस्याभिमानविषयत्वप्रकारमाह एकादशं पुरम् स्वीक्रियत इति स्वीकरणम् अयमर्थः शरीरमभिमानस्य न ज्ञेयतया गंधादिव द्विषयः नापि कार्यतया विसर्गादिव तत्किं तु ममेति भोगायतनत्वेन स्वीकार्यतया विषय इति एकेतुविवेकिनामेव पुरं ममत्वाभिमानविषयः न तु मूढानामतो मूढदृष्ट्या अहमहंकारं

गुणानुरक्तं व्यसनाय जंतोः क्षेमाय नैर्गुण्यमयो मनः स्यात् यथा प्रदीपो घृतवर्त्तिमश्नन् शिरवाः सधूमाभ जतित्वन्यदा स्वम् पदं तथा गुणकर्मानुबद्धं वृत्तीर्मनः श्रयते न्यत्र तत्त्वम् एकादशो सन्न मनसो हि वृत्तय आकृतयः पंच धियोः अभिमानः ९ मात्राणिकर्माणि पुरं च तासां वदंति हेकादश वार भूमीः गंधाकृतिः स्पर्शर सश्च वांसि विसर्गरत्यर्च्यभिजल्प शिल्पाः १० एकादशं स्वीकरणं ममेति शय्यामहं द्वादशमेक आहुः द्रव्यस्व भावाशयकर्म कालैरेकादशामी मनसो विकाराः सहस्रशः शतशः कोटिशश्च क्षेत्रज्ञतो नमिथोनः स्वतः स्युः ११

द्वादशं वृत्त्यंतरमाहुः तस्य च पुरमेव शय्यासंज्ञं द्वादशं विषयमाहुः तत्र हि जीवोऽहंकारेण शतेयतः पुरीशाय नात्युरुष इत्युच्यते तासां वृत्तीनां मवांतरभेदे गनं त्यमाह द्रव्याणि विषयाः स्वभाव परिणामहेतुः आशयः संस्कारः कर्म अदृष्टम् कालः क्षोभकः तैर्निमित्त भूतैः प्रथमं शतशः ततः सहस्रशः ततः कोटिशः स्युः न तु मिथः स्युः न च स्वतः किंतु क्षेत्रज्ञतः परमेश्वरतत्त्वस्य चानंतशक्तित्वात् अनंताः स्युरित्यर्थः यद्वा तासां मिथ्यात्वमनेनोच्यते कोटिशो भवत्यतस्ताः क्षेत्रज्ञत एव स्युः तत्सत्तयैव सत्तां लभेरन्न तु मिथोन च स्वत इति यद्वा क्षेत्रज्ञो जीवस्तस्मान्न स्युः तस्याविकारित्वात् न मिथः इतरेतराश्रयत्वापत्तेः न स्वतः आत्माश्रयत्वापत्तेः अतो मिथ्याभूता एव ११

भा० पं० टी०

२६

ननु श्रुतं वेदांतस्यापि पुंसः कर्मसु प्रवृत्तेः कथमसत्यता तवाह नेति साक्षाद्यथावत्तत्त्वज्ञानाय वरीयस्योऽपि वेदांतवाचस्तस्य न सम्यगास्त
 नृवभूवुः स्वमेयानिरुक्तिस्तथा स्वमदृष्टं तेन दृश्यत्वादिहेतुना स्वयमेव हेयत्वेनानुमितं यस्य न स्यात् ३ एवं प्रपञ्चस्य सत्यत्वं तदुक्तं निराकृत्य
 संसारस्यापि तदुक्तं सत्यतां निराकर्तुं तस्य मनोनिमित्तता माह यावदित्यादिना यावत्समाप्ति मनोयावद्भज आदिभिर्गुणैरनुरुद्धं व-
 शीकृतं भवति तावत्तन्मनो निरंकुशं सत्पुरुषस्य कुशलं धर्मभितरमधर्मं वा आतनोति कैः चेतोभिः ज्ञानेन्द्रियैः आकूतिभिः कर्मेन्द्रियैश्च
 ४ ततश्च धर्माधर्मवासनायुक्तं तदेवानेकदेहादिवैचित्र्यं करोतीत्याह स इति पुंस्त्वमात्मशब्दविशेषणत्वेन तन्मन इत्यर्थः वासनायु-
 क्त आत्मा पाधित्वादात्मा अतो विषयेरुपरक्तोऽनुविद्धः अतो गुणप्रवाहः गुणैरितस्ततश्चात्यमानः अतएव विवृतः कामादिपरिणा-

अ०

११

न तस्य तत्त्वग्रहणाय साक्षाद्दृश्यसीरपि वाचः समासन् स्वमेनिरुक्त्या गृहमेधिसौरव्यं नयस्य हेयानु-
 मितं स्वयं स्यात् ३ यावन्मनोरजसा पुरुषस्य सत्त्वेन वा तमसा वाऽनुरुद्धं चेतोभिः आकूतिभिः आतनोति नि-
 रंकुशं कुशलं चेतं वा ४ स वासनात्मा विषयो परक्तो गुणप्रवाहो विवृतः षोडशात्मा विभक्त्युद्गामभिरू-
 पभेदमंतर्बहिःस्त्वचपुरेस्तनोति ५ दुःखं सखं व्यतिरिक्तं चतीव्रं कालोपपन्नं फलमाव्यनक्ति आलिंग्य
 मायारचितं तरात्मा स्वदेहिनं संसृतिचक्रकूटः ६ तावानयं व्यवहारः सदा विः क्षेत्रज्ञसाक्ष्या भवति-
 स्थूलसूक्ष्मः तस्मान्मनो लिंगमदो वदति गुणा गुणत्वस्य परावरस्य ७

मवानुषोडशात्मा षोडशकलासु भूतेन्द्रियरू-
 पास्तु स्यः पृथक्नामाभिः सह पृथक् रूपभेदं देवतिर्यगादिरूपं विभक्तुं अंतर्बहिःस्त्वमुक्तं त्वं निरुक्तं त्वं च पुरेस्तेरेव देहैः हेतुभूतेस्तनोति
 नामाभिरित्यचरे फलोपेदीर्घाभावार्थः ५ फलं च तदनु रूपं करोतीत्याह दुःखं सखं व्यतिरिक्तं च मोहं तीव्रं दुर्निवारं कालप्राप्तं फलं सर्वतोऽ-
 भिव्यनक्ति सृजति ननु जडः कथं सृजति तवाह स्वदेहिनमा लिंग्य आलिंग्यै कारणमाह माययारचितं अंतरात्मा जीवोपाधिः उपाधितामा
 ह संसृतिचक्रे कूटयति छलयतीति तथा यथाग्नामकूटक इति ६ एवमयं मनो निबंधनः संसारोजीवफलतीत्याह तावानिति आविः प्र-
 काशमानः सदा क्षेत्रज्ञस्य साक्ष्यः दृश्यो भवति स्थूलसूक्ष्मः जाग्रत्स्वप्नस्वरूपः मनसः संसारहेतुत्वमुपसंहरन् मोक्षस्यापि तदेव कारण
 मित्याह तस्मादिति अदो मनः लिंगं कारणं गुणत्वं गुणाभिमानत्वं तद्वाहित्यं तदेव परमवरं च तस्य ७

२६

यदुक्तं स्वस्वाम्यभावोऽधुवदति तत्राह शास्तेति अधुवत्वेऽपि यदा योनृपतिः सप्रजानां शास्ता गोप्ता च यच्चोक्तं स्तब्धादेः शिक्षापिष्टेष्वद-
 तितत्राह योऽच्युतस्य किंकरः सापिष्टं नपिनष्टिनिष्फलं न करोति स्तब्धताद्यनपगमेऽपि शास्त्रीश्वराज्ञासंपादनेनैव सफलत्वात् तदाह
 स्वधर्मरूपमच्युतस्याराधनं कुर्वन् यस्मादधौघं निजहाति २३ यस्मादेवं मम तदुक्तं विपरीतं प्रतिभाति तत्र स्मात् नरदेवाभिमानमदेन
 तुच्छीकृताः तिरस्कृताः सत्तमाभवाद्दृशयेन तस्य मेमैत्रादृशं स्नेहयुक्तं दृष्टिं कृषीष्टकरोतु सतामवज्ञारूपं पापं यथातरिष्यामि २४ ननु
 ममावज्ञाकृतविकाराभावात् कुतः पापं तत्राह नैति यद्यपि तव विक्रियानास्ति विश्वस्य स्मृत्वा सौ सखा च तस्य अतः सर्वत्र साम्ये
 न स्वदेहे विगताभिमानस्य तथाऽपि महतामवमानात् मादृशो विनश्यति अदूरात् क्षिप्रं शूलपाणि रिवानि समर्थः पिडत्यर्थः २५

शास्ताऽभिगोप्ता नृपतिः प्रजानां यः किं करोवैनपिनष्टिपिष्टम् स्वधर्ममाराधनमच्युतस्य यदाहमानो नि-
 जहात्यधौघम् २३ तन्मेभवान्नरदेवाभिमानमदेन तुच्छीकृतं सत्तमस्य कृषीष्टमेमैत्रादृशमार्त्तबंधो यथा
 तरे सदवध्यानमहः २४ नविक्रिया विश्वस्मृत्वा सखस्य साम्येन वीताभिमाने स्तवापि महद्भिमाना-
 त्वकृता हि मादृकं नश्यत्यदूरादपिशूलपाणिः २५ इति श्रीभागवते महापुराणे पंचमस्कंधे दशमोऽ-
 ध्यायः १० ब्राह्मण उवाच अकोविदः कोविदवादवादानुवदस्यथेनानातिविदां वरिष्ठः न सूरयो
 हिव्यवहारमेतं तत्त्वावमर्शेन सहामनति १ तथैव राजन् नुरुगाहमेधवितानविधोरुविजृम्भितेषु न वेद
 वादिषु हितस्ववादः प्रायेण शब्दो नुचकास्ति साधुः २

इति पंचमेटीकायां दशमोऽध्यायः १० एकादशे तु संप्रहारहग
 णमहीभृता उपादिशत्परं ज्ञानं सयोगातिनिगद्यते १ अकोविदः अविद्वानपित्वं कोविदानां वादा उद्ग्रहणकास्तुल्यान्वादनेव वदसि
 अथो अतः अत्यंतं विदुषां मध्ये श्रेष्ठेन भवसि कुतः हियस्मात् यं स्वाभिमुत्यादिलौकिक व्यवहारं त्वं सत्यमात्य एतं सूरयस्तत्त्वविचारे
 णमहनवदंति किं त्वविचारसंदरं वदंति अतो न सत्यः १ वैदिकोऽपि कर्मव्यवहारेण सत्य इत्याह तथैवेति उरवोगाही गृहसंबन्धि-
 ने मेधायज्ञास्तेषां वितानो विस्तारः तद्विषयास्तु विद्यास्तु ऊरु अधिकं विजृम्भितेषु विलसितेषु वेदवादिषु तत्त्ववादः तु निश्चितं न च का-
 स्ति नमकाशति तथा च श्रुतिः नैह नानास्ति किंचनेत्यादि शब्दो हि सादिशून्यः साधुः रागादिशून्यश्च प्रायेणोति ईश्वरार्पितक-
 र्मणां परमार्थफलत्वाभिप्रायेणोक्तम् २

भा.पं.टी.

२५

यस्मात्प्रशंसकेतस्मात्कस्त्वभित्यादिप्रश्नानामुत्तरं ब्रूहिनिगूढं पिहितं विज्ञानरूपं वीर्यं प्रभावेन अपारः अनंतमाहिमा तत्र हेतुः नो
मनसाऽपि भेत्तुं न क्षमं न शक्यम् किं भेत्तुमित्यपेक्षायामाह तत्र चंसीति यद्वा मनसा युक्ताः सूक्ष्मदृष्टयोऽपि भेत्तुं न शक्नुवन्तीत्यर्थः
१८ स्वस्य ज्ञानार्थितां दर्शयति अहं चेति इह संसारे यत् अरण्यं शरणं तत्किमिति प्रष्टुं प्रवृत्तोऽस्मि ज्ञानशक्त्याऽवतीर्णं कपिलम् १९ स
एव भवान् किं स्विदेवं विचरति गृहा विष्टः कथं विचक्षीत पश्येत् २० एव तत्स्वरूपं पृच्छात्तुक्तेन राण्याक्षिपति तत्र यदुक्तं मम श्रमो नास्ती
ति तत्राह दृष्ट इति आत्मनो मे अनुमन्ये अनुमिमे अनुमानं चैवम् भवान् भारवाहनादिना श्रान्तः कर्तृत्वात् यः कर्त्ता स श्राम्यति यथाऽहं यु
द्धादि कर्त्ता इति न चिदं व्यवहारमाचननुसृत्य तदुक्तं व्यवहारतोऽन्यन् पश्यामेति तत्राह यथेति व्यवहारमार्गः प्रपंचः समूलः सप्रमाणक-

अ.

१०

त इत्यसंगोजडवन्निगूढं विज्ञानवीर्यो विचरस्य पारः वृत्तांसि योग्यश्रितानि साधोननः क्षमं ते मन
साऽपि भेत्तुम् १८ अहं च योगेश्वरमात्मतत्त्वविदामुनीनां परमं गुरुवै प्रष्टुं प्रवृत्तः किमिह शरणं तस्मा-
द्वाद्भिरिज्ञानकलाऽवतीर्णम् १९ सर्वे म बाह्ये कनिरीक्षणार्थमव्यक्तलिंगो विचरत्यपि स्वित् योगेश्वराणां
५ गतिमंदबुद्धिः कथं विचक्षीत गृहानुबंधः २० दृष्टः श्रमः कर्म त आत्मनो मे भेत्तुं तु भवतश्चानुमन्ये यथा
ऽसतोदानयनाद्यभावात् समूलदृष्टो व्यवहारमार्गः २१ स्यात्त्यग्नितापात्पयसोऽभितापस्तत्तापतस्तंडुलग
भरंधिः देहद्रियास्वाशयसन्निकर्षात्तत्संसृतिः पुरुषस्यानुरोधात् २२

एवैष्टः यथायथावत् असताघटादिना उ-
दकानयनादिरभावात् एवं प्रयोगः प्रपंचः सत्यः अर्थक्रियाकारित्वात् यः पुनरसत्यः नासावर्थक्रियाकारी यथाभिध्याघटादि रिति
२१ यदुक्तमुपाधिधर्माः स्थौल्यादयो मे न वस्तुतः संतीति औपाधिकत्वेऽपि सत्यत्वं किं वस्थादित्याह स्यात्त्या अग्निना तापात्तन्मध्यव-
र्त्तिनः क्षीरस्य तापः तस्य तापात्तंडुलानां बाह्ये र्भागस्य ततस्तद्र्भस्य चरंधिः पाकः न चात्र किंचिन्निध्या एवं देहादिभिः सन्निकर्षात्सं
बंधात्तन्निमित्ता संसृतिः पुरुषस्य भवति असवः प्राणाः आशयो मनः अनुरोधादुपाधिधर्मानुवृत्तेन तया हि निदाघादिना देहेतसे इ
द्रियाणां तापः ततः प्राणस्य ततो मनस इत्येवं यथायथमूढम् २२

२५

यत्तु प्रमत्तस्य तेन चिकित्सां करोमि यथा स्वां प्रकृतिं मज्जिष्ये इति तत्राह उच्यते दिवद्वर्तमानस्य वस्तुतः स्वसंस्थां ब्रह्माभावं गतस्य भवता कृ-
तेन चिकित्सितेन दंडेन शिक्षितेन वा कियानर्थः मुक्तस्यार्थानर्थयोरसंभवात् यदि पुनरहं न मुक्तः किंतु प्रमत्तः स्तब्ध एव तथाऽपि मग्निशिक्षादिकं पिष्ट-
पेषणवदर्थमित्यर्थः नाहजडस्वभावः शिक्षयाऽपि पटुं कर्तुं शक्यत इति १३ अनुवादरूपया परिभाषया भाषणेन तं प्रत्युत्तरं दत्त्वा उपरत-
मनात्मे देहात्मत्वे निमित्तमविद्यायस्य आरब्धफलं कर्मक्षपयन् १४ हे पांडवेयसम्यक्प्राप्त्या श्रद्धातयैव तत्त्वजिज्ञासायां प्राप्तेऽधिकारो

उत्तमत्तजडवत्त्वसंस्थांगतस्य मे वीरचिकित्सितेन अर्थः कियान् भवता शिक्षितेन स्तब्धप्रमत्तस्य च-
पिष्टपेषः १३ श्रीशुक उवाच एतावदनुवादपरिभाषया प्रत्युदीयमुनिवर उपशमशील उपरता-
नात्म्यनिमित्त उपभोगेन कर्मो रब्धं व्यपनयन् राजयानमपितथोवाह १४ स चापि पांडवेयसिंधुसौ-
वीरपातिस्तत्त्वजिज्ञासायां सम्यक्श्रद्धयाऽधिकृताधिकारस्तत्त्वदयग्रथिविभाचनी द्विजवच आश्रुत्य ब-
हुयोगग्रंथसंमतं त्वरयाऽवरुह्य शिरसा पादमूलमुपसृतः क्षमापयन् विगतनृपदेवस्मय उवाच १५ क-
स्त्वनिगूढश्चरसिद्धिजानां विभार्षिस्तु वक्तव्यमोऽवधूतः कस्यासि कुत्रत्य इहापि कस्मात्क्षेमाय न श्वेदसि-
नो तशक्नुः १६ नाहं विशंकेः सूरराज वज्रान्नयक्षशूलान्नयमस्य दंडात् नाग्न्यर्कसोमानिलवित्तपास्त्रा-
च्छंके भृशं ब्रह्मकुलावमानात् १७

येन यथादर्शपूर्णमासाधिकृतस्यैव गोदोहनेन पशुकामस्यापः प्रणयेदिति गुणफल-
संबंधेऽप्यधिकारः एवं सात्त्विकश्रद्धायामधिकृतस्यैवास्यामधिकार इत्यर्थः बहुयोगग्रंथसंमतं द्विजस्य तद्वचः श्रुत्वा विगतो नृपदेवो
ऽधिराज इति गर्वो यस्य १५ द्विजानां मध्ये कतमः यतः सूत्रमुपवातं विभार्षि यद्वा दत्तात्रेयादीनां मध्ये कतमोऽवधूतः इहापि कस्माद्दे-
तोः प्राप्तः नोऽस्माकं क्षेमाय चेत्प्राप्तः तर्हि शक्नुः कपिलो मुनिर्नमवसिकिम् उतेति वितर्के १६ किमनया चिंतया शिबिकां तावद्ब्रह्माभा-
ति चेदत आह नाहमिति वित्तपः कुवेरः १७

भा.पं.टी.

२४

तत्र वक्तव्यं यदुक्तं त्वं न श्रान्तः न च दीर्घमध्वानमागत इति तत्रोत्तरमाह त्वया यदुक्तं मुक्तं श्रमादिनां स्तीति तद्यत्तं स्फुटं तत्तथैव अ-
विप्रलब्धं विप्रलम्भं न भवति तदेवाह हे वीर यदि भारेणामकश्चित्स्यात् स च भर्तुर्वो दुर्देहस्य यदि स्यात् स च मे यदि प्रसक्तः स्यात् त-
र्हि दानां भाराभावात् विप्रलम्भः स्यात् न त्वे तदस्ति भारस्य वो दुश्चानिरूप्यत्वात् मम च तत्संबन्धाभावात् तथा गंतुरधिगम्य प्राप्य मध्वा-
वायदि स्यात् अद्वैतिपाठे साक्षात्परमार्थतः तच्च मे यदि स्यादित्यादियोज्यम् यत्त्वयोक्तं नातिपीवति तत्राह चैतन्मुद्दिश्य त्वं पीवति
प्रवादो विदो विदुषां न भवति किंतु मूर्खाणां यतोऽयं प्रवादो राशौ भूतसंघे देहे एव न त्वात्मनि देह एव पीनो नाहमित्यर्थः ९ एतत्प्रपंचयति
स्थौल्यमिति कालः कलहः अहंकारेण मदश्च देहेन सह तदा भिमानेन जातस्य हि भवंति मम तु निरभिमानस्य न संति यद्वा देहे जातियो जा-

अ०

१०

ब्राह्मण उवाच त्वयोदितं व्यक्तं विप्रलब्धं भर्तुः समे स्याद्यदि वीरभारः गंतुं यदि स्यादधिगम्य मध्वा-
पीवति राशौ न विदो प्रवादः ९ स्थौल्यं कर्ष्यं व्याधय आधयश्च क्लृप्तं भयं कलिरिच्छा जरा च निद्रा र-
तिर्मन्युरहं मदः शत्रो देहेन जातस्य हि मे न संति १० जीवन्मृतत्वं न ममेव राजन्नाद्यंतवद्यद्विहृतस्य दृष्टम्
स्वस्वाम्यभावो ध्रुव इत्ययं च तद्धुच्यतेऽसौ विधि कृत्ययोगः ११ विशेषबुद्धेर्विवरमनाक् पश्यामि यन्न व्य-
वहारतोऽन्यत् क ईश्वरस्तत्र किमीशितं च तथापि राजन् करवामकिंते १२

तस्तस्यैव तानि मम तु तत्र न जातस्य न-

संति १० यच्चोक्तं जीवन्मृतोऽस्तीति तत्राप्याह जीवन्मृतत्वं न केवलं मम किंतु विहृतस्य सर्वस्य परिणामिनो दृष्टम् यद्यस्माद्विहृतं
प्रतिक्षणमायंतवत् यदुक्तं भर्तृशासनमतिचरसीति तत्राह स्वंचस्वाम्यंचतयोर्भावः सत्ता हे ईड्ययत्र पक्षे ध्रुवः यदि व्यवस्थितः -
स्यादित्यर्थः तर्हि विधिर्नियोगः कृत्यं कर्म तयो र्योगो ध्रुव उच्यते उचितो भवति उच समवाये इति धातुः यदि तु तव राज्ञ्यं भ्रंशो मम च
राज्ञ्यं स्यात् तदा सर्वमेतद्विपरितं स्यादित्यर्थः ११ ननु यावद्वाजाः हंता वत्तवस्वामी भवाम्येवेति चेत्तत्राह विशेषेण राजभृत्या-
दिभेदस्तंबुद्धेर्विवरमवकाशं व्यवहारादन्यन्न पश्यामि मना क ईषदपि अथापि तवायमभिमानश्चेत्तर्हि ब्रूहि किंते करवामेति १२

२४

भ्रातरिति संबोधनमाक्षेपाभिप्रायम् व्यक्तं निश्चितमुरु अधिकं परिश्रान्तोऽसीत्यादीनि विपरीतार्थानि षड्वाक्यानि ऊहिवान् प्रापि
तवान् तत्रापि सूचिरम् जरसा च हृदत्वेन संघट्टिनः सहचराः बहुयथाभवत्येवं विप्रलब्धोऽपि वक्तोक्त्या उपहसितोऽपि तूष्णीं सुवाहे-
त्यन्वयः तूष्णीं भावे हेतुः अविद्यया रचिता द्रव्यादयो यस्मिन् स्वचरमकलेवरे नाध्यारोपितो मिथ्या प्रत्ययो येन तत्र द्रव्याणि महाभूता
निगुणा इन्द्रियाणिकर्माणि पुण्यपापानि आश्रयंतः करण्यतः ब्रह्मभूतः ६ मामनादृत्य भर्तुः स्वाभिनेममशासनमाज्ञाभितक्रामसि

अहो कष्टं भ्रातृव्यक्तमुरुपरिश्रान्तो दीर्घमध्वानमेक एव ऊहिवान् सूचिरं नातिपीवानसंहननांगोजरसाचोप-
द्रुतो भवान् सरवेनो एवापर एते संघट्टिन इति बहुविप्रलब्धोऽप्यविद्यया विहितद्रव्यगुणकर्माश्रये स्वचरम-
कलेवरेऽवस्तुनि संस्थानविशेषः हं ममैत्यनध्यारोपितमिथ्या प्रत्ययो ब्रह्मभूतस्तूष्णीं शिविकां पूर्ववदु-
वाह ६ अथ पुनः स्वशिविकायां विषमगतायां प्रकुपित उवाच रहूगणः किमिदमरेत्वं जीवन्मृतो मां कदर्थी
कृत्य भर्तृशासनमतिचरसि प्रमत्तस्य च ते करोमि चिकित्सां दंडपाणि रिव जनताया यथा प्रकृतिस्वाभिजि-
ष्यस इति ७ एवं बह्वर्हमापि भाषमाणं नरदेवाभिमानं रजसा तमसाऽनुविद्धेन मुदेन तिरस्कृता शेषभगव-
त्प्रिय निवेतं पंडितमानि न संभगवान् ब्राह्मणो ब्रह्मभूतः सर्वभूतसूहृदात्मा योगेश्वरचर्यायामतिव्युत्प-
न्नमतिः स्मयमान इव विगतस्मयः इदमाह ८

चिकित्सां शास्त्रिणं दंडपाणिर्यमो यथा जनसमूहस्य शास्त्रं करोति यथा
स्वांप्रकृतिमप्रमत्तताम् ७ अबद्धमननितम् नरदेवोऽहमित्यभिमानो यस्य तम् अनुविद्धेन संगुणितेन तिरस्कृतः अशेषः संपूर्णो भगव-
तः प्रियो निवेत आश्रयेन तं यद्वाः शेषाणां भगवत्प्रियाणां निवेतः सर्वेषां भूतानां सूहृदश्च आत्मा च योगेश्वराणां चर्या जडादिवत् आ-
चरणं तस्यां चात्यंतं व्युत्पन्ना परिचिता मतिर्यस्य स तं स्मयमानः हसन्निवेति मुखप्रसन्नित्वोत्थिते विगतस्मयः गतगर्वः ८ ६

भा.पं. टी.

२३

दशमेक्षिपतागज्ञाशिविकांस्वावहन्मुनिः स्वदुर्वादानुवादेनविज्ञायाश्रमसादितः १ एवंभूताविकारित्वमज्ञ सर्वज्ञयोः समम् इति
सर्वज्ञतामिद्वैरहगणकथेरणम् २ रहगणोनामसिंधुसौवीरदेशयोः राजातत्त्वजिज्ञासुः कपिलाश्रमंयदागच्छतिस्मत्तदायहत्तंत-
दाह अर्थेति इक्ष्मत्यानद्यास्तीरेतेषांशिविकावाहानांकुलस्यनाथेनएषगौरिवरवरइवचभारंवोदुंसमर्थइतिधियापूर्वयेकेचनवि-
ष्ट्याबलात् गृहीतास्तैः सहप्रसभंबलात् गृहीतः सन् अतदर्होऽपिसमहानुभावः शिविकामुवाहेत्यन्वयः १ हिंसापरिहारार्थमिषुमात्रम्

अ०

१०

श्रीशुकउवाच अयसिंधुसौवीरपतेरहगणस्यव्रजतइक्ष्मत्यास्तदेतकुलपतिनाशिविकावाहपुरु-
षान्वेषणसमयेदैवेनोपसादितः सद्भिज्वरउपलब्धएषपीवायुवासंहननांगोगौरवरवज्जुरंवोदुमलमितिपूर्व-
विष्टिगृहीतैः सहगृहीतः प्रसभमतदर्हउवाहशिविकासहमहाऽनुभावः १ यदाहिद्भिज्वरस्येषुमात्रावलो-
कानुगतनेनसमाहितापुरुषगतिस्तदाविषमगतांशिविकारहगणउपधार्यपुरुषानधिवहत आहहेवोदारः सा-
ध्वतिक्रमत्किमिति विषममुत्थतेयानमिति २ अथतईश्वरवचः सोपालंभमुपाकर्ण्यापायतुरीयाच्छंकि-
मनसस्तंविज्ञापयावभूवुः ३ नवयनरदेवप्रमत्ताभवन्नियमानुपथाः साध्वेववहामः अयमधुनैवनिष्पु-
त्तोऽपिनद्रुतंव्रजतिनानेनसहवोदुमुहवयंपारयामइति ४ सांसर्गिकोदोषएवचूनमेकस्यापिसर्वेषांसं-
सर्गिकाणांभवितुमर्हतीतिनिश्चित्यनिशम्यरूपणवचोराजारहगणउपासितवृद्धोऽपिनिसर्गेणबलात्कृ-
तईषदुल्लितमन्युरवस्पष्टब्रह्मतेजसंजातवेदसमिवरजसावृतमतिराह ५

देशावलोकस्यानुपश्चात्त्यागतित-
स्याहेतुभूतायाः पुरुषाणांगतिर्नसम्यगाहिताएकरूपानाभूत् २ सोपालंभंसाक्षेपम् सामदानभेददंडेषुउपायेषुचतुर्थ्याच्छंकि-
तचित्ताः ३ भवन्नियमानुपथाः त्वदाज्ञानुवर्तिनः नपारयामः नशक्नुमः ४ रूपणानावचोनिशम्यसांसर्गिकः संसर्गनिमित्तः
एकस्यापिदोषः सर्वेषामेवभवितुमर्हतीतिनिश्चित्यरहगणआहेत्यन्वयः कथंभूतः उपासितावृद्धायेनसोऽपिस्वभावेनबला-
त्परवशः कृतः सन् कथंभूतंप्रत्याह नस्पष्टंब्रह्मतेजोयस्मिन् भस्मनाच्छन्नमग्निमिवस्थितम् ५

२३

६२

६२

अमर्षोपराधासहनरोषश्च वपुषो दाहनं तयोरावेशस्तस्य रभसेन वेगेन विलसित उच्यते भित्तो भृकुटिलक्षणे विटपः शारवाकुटिलादं-
 द्राश्च अरुणानीक्षणा नितेषां च आटोपः संभ्रमस्तेनातिभयानकं वदनं यस्याः इदं तु जगद्धंतुमुद्यते वमहांतम दृहासं सनादं हासंततः स्था-
 नादुत्पत्तिविवक्षणा निच्छिन्नानि शीर्षाणि येषां गणेन परिवारेण सह शिरांसि एव कंदु कानितेषां लीलायां चिक्रीडे च १८ ननु कथं देव्या रा-
 धकानामेवं विपरीतं फलं तत्राह एवमेवेति महत्सु अभिचाररूपोऽतिक्रमः अपराधः १९ नन्वसंभावितमिदमेवं यत्परिणामः प्यव्याकुल

भृशममर्षरोषावेश रभसविलसित भृकुटिविटपकुटिलदंष्ट्रारुणे क्षणाटोपातिभयानक वदना हंतुकामे
 वेदं महाः दृहासमति संरंभेण विमुच्यंती तत्तत्पत्यपापीयसां दुष्टानां तेनैवा सिनाविवक्षणा शीर्षांगलात्स-
 वतमसृगां सवमत्युष्मां सह गणेन निपीयाति पानमदविद्धलोच्चैस्तरां स्वपापैर्देः सह जगौ न नर्तच विजहा-
 रच शिरः कंदुकलीलायां १८ एवमेव वलुमहदभिचारातिक्रमः काल्पन्येनात्मनै फलति १९ नवा एत-
 दिष्टुदत्तमहदद्भुतं यदसंभ्रमः स्वशिरश्छेदन आपतितेः पिविमुक्तदेहाद्यात्मभावसूदृढदृढदयग्रंथीनां
 सर्वसत्त्वसूदृढात्मनां निर्वैराणां साक्षाद्भगवता अनिमिषारिवरायुधेना प्रमत्तेनैतैस्तेर्मावैः परिरक्ष्यमा-
 णानां तत्पादमूलमकुतश्चिद्व्यमुपसृतानां भागवतपरमहंसानाम् २० इति श्रीभागवते महापुराणे पंच-
 मस्कंधे जडभरतचरितं नाम नवमोऽध्यायः ९

त्वंमारकेषु चक्रोधाभाव इत्यादितत्राह नवा इति विमुक्तो देहाद्यात्मभा-
 वलक्षणः सूदृढो दृढदयग्रंथीर्यैः सर्वसत्त्वानां सूदृढः आत्मानश्च ये तेषां न च तेषां देहाद्याभिमानसद्भावेऽपि मरणादिभयमस्तीत्या-
 ह साक्षाद्भगवताः भित्तोरक्ष्यमाणानाम् केन अनिमिषः कालः स एव अरिचक्रं तेन वरायुधेनैतैस्तेर्मावैश्च अंतर्ध्यामितया प्रव-
 र्त्तमानैर्मदकाल्यादिरूपैः नकुतश्चिदपि भयं यस्मिन् भागवतानां भगवदुपासकानां परमहंसानाम् २० इति श्रीभागवते पंच-
 मस्कंधे टीकायां नवमोऽध्यायः ९

भा. पं. टी.

३२

तस्य रागादिरहित्यमलौल्यं चैव मीरितम् अथान्यच्चरितं प्राह चित्रं मृत्यावसंभ्रमः वृषलपतिः शूद्रसामंतश्चौरराजः आल
भत आलभ्यं प्रवृत्तः १२ दैवाद्भुधनविमुक्तस्य पशोः तमसा व्याप्तायां निशितत्रापि निशीथसमये अर्द्धरात्रावसरे आकस्मि
कौ दैवनिर्मितः विधिः प्रकारस्तनवीरासनेन ऊर्ध्वावस्थानेन १३ अवमृश्य ज्ञात्वा १४ पणयः चोराः अहतननूतनेन उप

अ०

९

अथ कदाचित्कश्चिद् वृषलपतिर्भद्रकाल्ये पुरुषपशुमालभतापत्यकामः १२ तस्य ह दैवमुक्तस्य पशोः
पदवीतदनुचराः परिधावंतो निशि निशीथसमये तमसा व्याप्तायामनधिगतपशवः आकस्मिकेन वि-
धिना केदारान्वीरासनेन मृगवराहादिभ्यः संरक्षमाणमंगिरः प्रवरस्तमपश्यन् १३ अथ त एनम
नवद्यलक्षणमवमृश्य भर्तुं कर्म निष्पत्तिं मन्यमाना बध्वा रशनया चंडिका गृहमुपनिन्युर्मुदा विकसित
वदनाः १४ अथ पणयस्तस्वविधिनाः भिषिच्याहृतवाससाच्छाद्य भूषणालेपस्त्रक तिलकादिभिरु
पस्कृतं मुक्तवंतं धूपदीपमाल्यलाजकिसलयां कुरफलोपहारोपेतया वैशसंस्थयामहतागीतस्तुतिमृ
दंगपणवधोषेण च पुरुषपशुमालभद्रकाल्याः पुरत उपवेशयामासुः १५ अथ वृषलराजमणिः पुरुषपशोर
सृगासवेन देवी भद्रकाली यक्ष्यमाणस्तदभि मंत्रितमसि मतिकरालं निशितमुपाददे १६ इति तेषां वृ
षलानां रजस्तमः प्रकृतीनां धनमदरज उल्लिख्य मनसां भगवत्कलावीरकुलं कदर्या कृत्योत्पथेन स्वैरं वि-
हरता हिंसा विहाराणां कर्मातिदारुणं यद्ब्रह्मभूतस्य साक्षाद्ब्रह्मर्षिस्तस्य निर्वैरस्य सर्वभूतसुहृदः
सूनायामप्यननुमतमालं भनंतदुपलभ्य ब्रह्मतेजसा अतिदुर्विषहेण दंदत्यमानेन वपुषा सहसोच्च-
चाटसैव देवी भद्रकाली १७

स्कृतमलंकृतम् वैशसंस्थया हिंसा विधानेन गीतादिघोषेण सह १५ वृषलराजस्य प-
णिः पुरोहितत्वेन वर्तमानश्चौरः तदभि मंत्रितं भद्रकाली मंत्राभि मंत्रितम् १६ धनमद एवरजः तेनोल्लिख्य त्यक्तमर्यादं मनोयेषां
भगवत्कलायुक्तं वीराणां ब्राह्मणानां कुलं तुच्छी कृत्य यथेच्छं वर्तमानानां यत्कर्म तदुपलभ्य देवी उच्चचाट प्रतिमां त्यक्त्वा बहिर्नि-
र्गता कथं भूतमालं भनं सूनायामपि आपत्कालेः नुज्ञातायामपि हिंसायामननुज्ञातं भद्रकाली त्वंतं गद्यम् १७ ६

३२

यदाऽभिभाष्यमाणस्तदातदनुस्तरूपाणि प्रभाषते मूल्यमंतरेण बलात् यत्कर्म कार्यते साविष्टिः वेतनं मूल्यं विष्ट्यादिभिरुपसादितमन्नम
भ्यवहरति परं भुंक्ते केवलं न त्विन्द्रियप्रीतये ८ अत्र हेतुद्वयमाह नित्यं सदानि वृत्तं निमित्तं यस्मात् उत्पादकशून्यः स्वसिद्धः अभि
व्यंजकशून्यः विशुद्धः केवलो योऽनुभवः स एवानंदरूपः स्वात्मानस्य लाभः एवंभूतोऽहमिति ज्ञानंतस्याधिगमः प्राप्तिरस्ति यस्य हंदा
निसत्त्वानावमानादीनि तद्देतुकयोः सूरवदुःखयोरकृतदेहाभिमानः तस्मान्नेन्द्रियप्रीतिनिमित्तमभ्यवहरतीत्यन्वयः ९ अतएव शी
तोष्णादिष्वनावृतांगः विचचारेत्यन्वयः कीदृशः पीनः पुष्टः संहननांगः संहन्यंते निविडीभवति स्म अंगानियस्य कठिनावयव इ

स च प्राकृतैर्द्विपदपक्षाभिरुच्यन्तजडबधिरेत्यभिभाष्यमाणो यदातदनुस्तरूपाणि प्रभाषते कर्माणि स च
कार्यमाणः परेच्छया करोति विष्टितो वेतनतो वा याञ्जयाय दृच्छया वा पसादितमल्पं बहुमिष्टं कदन्नं वाः
भ्यवहरति परं नेन्द्रियप्रीतिनिमित्तम् ८ नित्यनिवृत्तनिमित्तस्वसिद्धविशुद्धानुभवानंदस्वात्मलाभा-
धिगमः सूरवदुःखयोर्द्विनिमित्तयोरसंभावितदेहाभिमानः ९ शीतोष्णावातवर्षेषु वृषडवानावृतां
गः पीनः संहननांगः स्थंडिलसंवेशनानुचमर्दनामज्जनरजसामहामणिरिवानभिव्यक्तब्रह्मवर्चसः-
कुपटावृतकटिरुपवीतेनोरुमुषिणा हि जातिरिति ब्रह्मबन्धुरितिसंज्ञया अतज्जनावमतो विचचा
र १० यदा तु परत आहारं कर्म वेतनत ईहमानः स्वप्नातृभिरपि केदारकर्मणि निरूपितस्तदापि करो-
ति किंतु न समविषमन्यूनमधिकमिति वेदकणापिण्याकफलीकरणकुल्माषस्थालीपुरीषादीन्यथ
मृतवदभ्यवहरति ११

त्यर्थः स्थंडिलसंवेशनं भूमिशयनम् अनुचमर्दनं मर्दनाभावः अमज्जनं स्नानाभावः तैर्यद्रजः तेनाप्रकटं ब्रह्मवर्चसं ब्राह्मतेजो य-
स्य यथामहामणिरनभिव्यक्तते जाभवति कुत्सितेन पटेनावृता कटिर्यस्य उरुमुषिणा अतिमलिनेन तत्त्वतस्तं न जानंति ये तैर्ज-
नैरवमतः सन् १० यदा तु परेभ्यः कर्ममूल्येनाहारमपेक्षमाणो भवति तदा केदारकर्मणि शालिक्षेत्रे कर्दमविलोडनादौ आहा-
रप्रलोभनेन नियुक्तः सन् करोति किंतु अत्र कर्दमस्य प्रक्षेपेक्षेत्रं समं भवेत् इतः उद्धरणे विषमं स्थादित्यादिन वेदस्मात्तृभिर्दे-
तान् कणादीन्यमृतवदुंक्ते कणाश्चूर्णतंडुलाः पिण्याकं तैलयंबोत्तंतिलकिट्टम् फलीकरणंतुषाः कुल्माषाः कीटदष्टमाषाः
स्थालीपुरीषस्थालीलग्नदग्धान्नम् ११

भा.पं.टी.

२१

पुत्रस्नेहेऽनुबद्धमनोयस्यजडस्यगार्हस्थ्यानधिकारात्समावर्तनान्तानुसंस्कारानुविधानसमुपनीयउपनीतस्यपुनः शौचादीन्-
नस्यानभिप्रेतानपिशिक्षितवान् तत्रहेतुः अनुशिष्टेनहिमाव्यपितुः सकाशात्पुत्रेणेति ४ सोऽपिचपितुः शिक्षानिर्वधनिवृत्त-
येअसध्वाचीनमसर्माचीनमिवकरोतिस्म उपाकरणवेदव्रताद्यनंतरं श्रावणादिमासेषुवेदानध्यापयिष्यन्नादौतावत् व्याहृति-
भिः सहप्रणवशिरः सहितांविपदांचैवादिचतुरोमासानधीयानमप्यसमवेतरूपंयथाभवत्येवंग्राहयामास तावताःपिकाले-

तस्यापिहवा आत्मजस्यविप्रः पुत्रस्नेहानुबद्धमना आसमावर्तनात्संस्कारान्यथोपदेशंविदधानउप-
नीतस्यचपुनः शौचाद्यमनादीन्कर्मनियमाननभिप्रेतानपिसमशिक्षयत् अनुशिष्टेनहिमाव्यपि-
तुःपुत्रेणेति ४ सचापितदुहपितुःसन्निधावेवासध्वाचीनमिवस्मकरोति छंदोस्यध्यापयिष्यन्सह-
व्याहृतिभिःसप्रणवशिरस्त्रिपदीसावित्रीगैश्रवासंतिकान्मासानधीयानमप्यसमवेतरूपंग्राह-
यामास ५ एवंस्वतनुज आत्मन्यनुरागावेशितचित्तः शौचाध्ययनव्रतनियमगुर्वनलशश्रूषणा-
द्यौपकुर्वाणककर्मण्यनभिभुक्तान्यापिसमनुशिष्टेनमाव्यमित्यसदाग्रहः पुत्रमनुशास्यस्वयंतावद्
नधिगतमनोरथः कालेनाप्रमत्तेनस्वयंगृहएवप्रमत्तउपसंहृतः ६ अथयवीयसीद्विजसतीस्वगर्भे
जातंमिथुनंसपत्न्याउपन्यस्यस्वयमनुसंस्थयापतिलोकमगात् पितर्युपरतेभ्रातरएनमतत्प्रभावविद-
स्त्रय्यांविद्यायामेवपर्यवसितमतयोनपरविद्यायांजडमतिरितिभ्रातुरनुशासननिर्वधान्यवृत्सत ७

नस्वरानुपूर्व्यादियुक्तं व्याहृत्यादितस्यनागतमित्यर्थः ५ आत्मभूतेस्वतनुजेअनुरागेणावेशितचित्तयेनशौचादीनियान्यौप-
कुर्वाणकस्यसावधिब्रह्मचर्यवतः कर्मणिनेनानभिभुक्तानिअनाहृतान्यपितंपुत्रंप्रत्यनुशास्यापिअप्राप्तपुत्रपांडित्यमनो-
रथः स्वयंकालेनोपसंहृतः मृतइत्यर्थः अनुशासननिर्वधेपुनस्तमेवहेतुमाह अनुशिष्टेनमाव्यमित्यसन्नयोग्यआग्रहोय-
स्य ६ सपत्न्यैसमर्प्यअनुसंस्थयाअनुमरणेनसप्तम्यंतपाठेप्ययमेवार्थः न्यवृत्सतंनिवर्तितुंमैच्छन्निवृत्ताइत्यर्थः ७

अ.

९

२१

निगूढोऽनाविष्कृतो निर्वेदो येन शाल वृक्षोपलक्षितमृगामम् कालं जरात् यत्र हरिणो जातः तस्मात्पर्वतात् २७ आत्मैव सहच-
रो यस्य एकाकी प्रतीक्षमाणस्यैव प्रपञ्चः मृगत्वनिमित्तेति तीर्थोदकेन क्लिन्नमाद्रिमर्त्योदकस्यमित्यर्थः २८ इति पञ्चमेटीकाया
मष्टमोऽध्यायः ८ नवमे जडविप्रलेतस्थरागाद्यभावतः मदकालीपशुलेऽपि निर्विकारत्वमीर्यते १ पितुः प्राप्तात्मा विज्ञानो भर-
तो मृगतांगतः पारथक्यमेवेनेन तदंते जडविप्रताम् २ अंगिरसगोत्रजानां प्रवरस्य श्रेष्ठस्य शमादियुक्तस्य त्यागोऽवातिथ्यादि-

इत्येवं निगूढानिर्वेदो विस्मृज्य मृगीमातरं पुनर्भगवत्क्षेत्रमुपशमशीलमुनिगणदयितं शालग्रामं पुलस्त्य
पुलहाश्चर्मकालं जरात्पत्याजगाम २७ तस्मिन्नपि कालं प्रतीक्षमाणः संगच्छन् मुशमुद्दिग्ना आत्मसह
चरश्चुष्कपणितृणवीरुधावर्तमानो मृगत्वनिमित्तावसानमेव गणयन् मृगशरीरतीर्थोदकं क्लिन्नमुत्समजं
२८ इति श्रीभागवते महापुराणे पञ्चमस्कन्धे भरतचरिते अष्टमोऽध्यायः ८ श्रीशुक उवाच
अथ कस्यचिद्विजवरस्यांगिरः प्रवरस्य शमदमतपः स्वाध्यायाध्ययनत्यागसंतोषाति तिक्षाप्रश्रय-
विद्याऽनसूयात्मज्ञानानंदयुक्तस्यात्मसदृशश्चुत्तशीलाचाररूपौदार्यगुणाः नवसौदर्या अंगजावभू-
वुः मिथुनंचयवीयस्याभार्यायाम् १ यस्तु तत्र पुमांस्तं परमभागवतं राजर्षिप्रवरं भरतमुत्सृष्टमृगश-
रीरं चरमशरीरेण विप्रत्वं गतमाहुः २ तत्रापि स्वजनसंगच्छन् मुशमुद्दिग्ना नो भगवतः कर्मबंधवि-
ध्वंसनश्रवणस्मरणगुणविवरणं चरणारविंदयुगलं मनसा विदधदात्मनः प्रतिधातमाशंकमानो भग-
वदनुग्रहेणानुस्मृतस्वपूर्वजन्मावलि रात्मानमुन्मत्तजडांधबधिरस्वरूपेण दर्शयामास लोकस्य ३

स्योऽन्नदानादिविद्याकर्मविद्या आत्मज्ञानं देहादिव्यतिरिक्तमोक्षात्मज्ञानम् आनंदो धर्मसंपत्तिजः आत्मना सदृशः श्रुतादयो गुणा
येषां ते समानोदरानवपुत्रावभूवुः यवीयस्यां कनिष्ठायां च मिथुनं स्त्रीपुरुषयुग्मम् १ उत्सृष्टमृगशरीरं येन तम् शक्यं चान्नीम
तांगेहे योगमश्लेषः भिजायत इति स्मृतेः २ तत्रापि चान्यसंगदात्मनो भ्रंशमाशंकमानश्चात्मानमुन्मत्तादिरूपेण दर्शयामासे
त्यन्वयः किं कुर्वन् कर्मबंधविध्वंसनश्रवणस्मरणगुणानां विवरणं कथनंचयस्य तद्भगवतश्चरणारविंदयुगलं मनसा विशेषेण-
धारयन् प्रतिधातुं शंकायां हेतुः अनुस्मृतास्वीयपूर्वजन्मनामावलिः परंपरायेन सः ३

भा.पं.टी.

२०

मृगदारकवदाभासमात्रेण भगवदाराधनलक्षणात् कर्मणश्च विप्रशितः प्रारब्धकर्मत्वे हेतुः कथमितरथेति साक्षात्स्वपुत्र
वत्कथमासंगः स्यात् पूर्वपरित्यक्तादुस्यजा औरसायेन अंतरायेण विहतं योगारंभणयस्य आत्मानमविगणयतः आ
त्मचिंतामकुर्वतः तावदेवतीव्रवेगः कालो मृत्युसमयश्चापघत २३ लोकं देहं मृगेण सहितं विसृज्य प्राकृत इव मृगश

एवमघटमानमनोरथा कुलहृदयो मृगदारकाभासेन स्वारब्धकर्मणा योगारंभणतो विप्रशितः स
योगतापसो भगवदाराधनलक्षणाच्च कथमितरथा जात्यंतराण कुणक आसंगः साक्षान्निःश्रे
यसु प्रतिपक्षतया प्राक्परित्यक्तदुस्यजहृदयाभिजातस्य तस्यैव मंतराय विहतयोगारंभणस्य रा
जर्षभैरतस्य तावन्मृगार्भकपोषणपालनप्रीणनलालनानुषंगेणा विगणयत आत्मानमहिरिवारबुबि
लंदुरतिक्रमः कालः करालरभस आपघत २३ तदानीमपि पार्श्ववर्तिनमात्मजमिवानुशोचत मभि
वीक्ष्यमाणो मृग एवाभिनिवेशितमनाविसृज्य लोकमिमं सह मृगेण कलेवरं मृतमनुनमृतजन्मानु
स्मृतिरितरवन्मृगशरीरमवाप २४ तत्रापि हवा आत्मनो मृगत्वकारणं भगवदाराधनसमीहानुभा
वेनानुस्मृत्य भृशमनुतप्यमान आह २५ अहो कष्टं भ्रष्टोऽहमात्मवतामनुपयातूयिदमुक्तसम
स्तसंगस्य विविक्तपुण्यारण्यशरणस्यात्मवत आत्मनि सर्वेषामात्मनां भगवति वासु देवे तदनुश्र
वणमननसंकीर्तनाराधनानुस्मरणाभियोगेनाशून्य सकल यामिनं समावेशितं समाहितं कात्स्न्य
नमनस्तत्पुनर्मेमाबुधस्यारान्मृगसूतमनुपरिस्स्राव २६

शरीरमवाप कथं मृतः कलेवरं मृतमनुनमृतान
विनष्टा पूर्वजन्मानुस्मृतिर्यस्य २४ आह स्वचित्ते २५ अहो कष्टं धीराणां मार्गाद्भ्रष्टोऽहम् अंशमेवाह यद्यतः विमुक्ताः समस्ताः
संगायेन विविक्तपुण्यारण्यशरणयस्य आत्मवतो धीरस्य मम मनः सर्वेषां भूतानामात्मनि वासु देवे समावेशितं च निश्चलं सत् आ
रात् दूरादेव स्स्राव गलितं निःसृतम् केन समावेशितम् तस्यानुश्रवणादिष्वभियोगेन अभिनिवेशेन अशून्याः सकला यामा-
यस्मिन् तेन कालेन २६ ६९

अ.

८५

२०

इति बहुधा प्रलप्योत्थाय बहिर्निर्गत्य तत्तुरुरवातं भूमागोपलंभ संभ्रांतं हृदय आह किं वेति अरे अहो अनया क्षित्या किं
 वातप आचरितं तपस्विन्याः सभाग्ययायतु यस्मादियं सविनयस्य कृष्णसारतनयस्य तनुतराः सभगाश्च शिवतुमाश्चारवराश्च
 खुरायेषु तेषां पदानां तत्र तत्रांकितानां पंक्तिभिः द्रविणं मृगस्तेन रहितस्य अतएवातुरस्य दुःखितस्य मम द्रविणमार्गं सूचयतीति सती
 स्वात्मानं च ताभिः कृतमंडनं द्विजानां यज्ञभूमिं करोति यस्मिन् देशे मृगः कृष्णस्तस्मिन् धर्मान्निबोधतीति स्मृतेः २० तावदुदिते चंद्रे

किं वा अरे आचरितं तपस्तपस्विन्याः नयायदियमवनिः सविनयकृष्णसारतनयतनुतरसभगाशिव
 तुमारवरखुरपदपंक्तिभिर्द्रविणविधुरातुरस्य कृपणस्य मम द्रविणपदवीं सूचयत्यात्मानं च सर्वतः कृत-
 कौतुकं द्विजानां स्वर्गापवर्गकामानां देवयजनं करोति २० अपिस्विदसौ भगवानुदुपतिरेनं मृगपतिं भ-
 यान्मृतमातरं मृगबालकं स्वाश्रमपरिभ्रष्टमनुकंपया कृपणजनवत्सलः परिपाति २१ किं वा त्मज्जिवि-
 श्लेषज्वरदवदहनशिरवाभिरुपतप्यमानं हृदयस्थलनलिनीकं मामुपसृतमृगीतनयं शिशिरशांतानु-
 रागगुणितनिजवदनसलिलामृतमयगमस्तिभिः स्वधयतीति च २२

मृगं दृष्ट्वा स्वमृगत्वं संभावयन्नाह अ-
 पिस्विदिति २१ चंद्ररश्मिस्पर्शस्वरं प्राप्याह किं वेति संभावनायामात्मजविश्लेषेण ज्वरस्तापः स एव दवदहनः तस्य ज्वालाभिरुप-
 तप्यमाना हृदयरूपा स्थलनलिनी यस्य जलस्थपद्मतापं सोढुं क्षममिति स्थलग्रहणम् उपसृतो मृगीतनयो येन तं मां चंद्रः स्वधयति शो-
 तिगमयति कैः शिशिरं च तच्छांतं च मय्यनुरागेण गुणितं च आवर्तितं पुनः पुनः स्ववदयद्ददनसलिलं तदेवामृतमया गमस्तयः तैः लोके-
 हिमं च वादिनां वदनसलिलैः स्तापं शमयंतीति प्रसिद्धम् उपसृत्य मृगीतनय इति पाठे मनोरथांतरमेतत् उपसृत्य मृगीतनयः किं वा मां स्व-
 धयिष्यतीति शेषं समानम् २२

मा.पं.टी.

१९

अपीतिसंभावनायां बतेत्यनुकंपायाम् अहोइतिरेवेदे शठकिरातयोरिव वंचनपराक्रूरचमतिर्यस्य अकृतसकृतस्य निर्भोग्यस्य मम तच्छ
 कृयादिकमगणयन्नचित्तयन्नागमिष्यतिकिम् अपराधाचिंतने हेतुः आत्मप्रत्ययेन स्वचित्तशक्त्या कृतविश्वासः सन् सज्जनो न यथा
 गणयति तद्वत् १३ शष्पाणि कोमलतृणानि १४ नैकचरो यूथचरः सूकरादिः यद्वा एक एव चरति यः क्रूरस्वभावो व्याघ्रादिर्न भक्ष-
 यतिकिम् १५ सकललोकस्थक्षेमो यस्मात्स उदयो यस्य वेदवयी आत्मा स्वरूपं यस्य सः सूर्यो निम्नो च ति अस्तं याति मृगवध्वान्या

अ०

८

अपि वत सर्वैरूपेण एण बालको मृतहरिणी सत अहो ममानार्यस्य शठकिरातमतेर कृतसकृतस्य कृत
 विस्त्रंभ आत्मप्रत्ययेन तदविगणयन् सज्जन इवागमिष्यतिकिम् ३ अपिक्षेमेणास्मिन्नाश्रमोपवने श
 ष्पाणि चरंतं देवगुप्तं द्रक्ष्यामि १४ अपि च न वृकः साला वृकोऽन्यतमौ वानैकचर एकचरो वा भक्षयति १५
 निम्नो च ति ह भगवान् सकलजगत्क्षेमो दयस्त्रय्यात्माऽघापिममनमृगवधून् यास आगच्छति १६ अ-
 पि स्विदकृतसकृतमागत्य मां सूरवायिष्यति हरिणराजकुमारो विविधरुचिरदर्शनीयनिजमृगदारक
 विनोदैरसंतोषं स्वानामपनुदन् १७ क्ष्वेलिकायां मां मृषा समाधिना आसीलितदृशं प्रेमसंरंभेण च कित
 च कित आगत्य पृषदपुरुषा विषाणाग्नेण लुठति १८ आसादितहविषि बर्हिषि दूषिते मयोपालब्धो भू-
 तभीतः स पद्युपरतरासक्रषिकुमारवदवहितकरणकलाप आस्ते १९

सो निक्षेपभूतः १६ हरिण एव राजकु-

मारः आगत्य मामपि स्वित्सूरवायिष्यतीत्यन्वयः किं कुर्वन् विविधैरुचिरैर्दर्शनीयैर्निजैर्मृगदारकविनोदैः स्वीयानां रेवदमपनुदन्
 १७ संभवति चेत्तदित्याह क्ष्वेलिकायां क्रीडायां मृषायः समाधिस्तेनासीलिते दृशौ येन तं मां प्रेमसंरंभेण प्रणयकोपेन पृषत्तज्जल
 बिंदुः तद्वदपुरुषेण मृदुनाविषाणाग्नेण लुठति संघट्टयति १८ आसादितं हविर्यस्मिन् तस्मिन् बर्हिषि दर्भे दंताकर्षणादि
 नाचापलेन दूषितं सति दूषितेति पाठे बर्हिषि विषये दूषणं कृत्वेत्यर्थः मयाऽधिक्षिप्तः सन् तत्क्षणमेवोपरतक्रीडो
 निश्चल आस्ते १९

१९

६१

६१

६१

६१

६१

आसक्तिं प्रपंचयति अहो इत्यादिना इति कृतानुषंग इत्येतत्पर्यन्तेन ईश्वररथचरणः कालचक्रंतस्य परिभ्रमणवेगेन स्वगणा-
दिभ्यो विभ्रंशितः मा इति मां च शरणं प्रापितः मामेव मातापिवादिबुद्ध्या उपेयाय प्राप्तः यौथिकानुयूयसंघातिनः अनसूयुनास्त-
न्निमित्तं मम स्वार्थो भ्रश्यतीति दोषदृष्टिमुकुर्वता ६ तदेवाह नूनं हीति ७ इति एवं कृतोः नुषंगः आसक्तिर्येन मृगजडुना मृगापत्ये

अहो वतायं हरिणकुणकः कृपण ईश्वररथचरणपरिभ्रमणरथेण स्वगणसमूहं दंभुष्यः परिवर्जितः शरणं
चमोपसादितो मामेव मातापितरौ भ्रातृजातीन्यौथिकांश्चैवोपेयाय नान्यं कंचन वेदमभ्यसितविस्त्रब्ध-
श्च अतएव मया मत्परायणस्य पोषणपालनप्रीणनलालनमनुसूयुनाः नुष्ठेयं शरण्योपेक्षादोषविदुषा ६
नूनं त्वार्याः साधव उपशमनशीलाः कृपणसमूहदएवं विधार्थे स्वार्थानपि गुरुतरानुपेक्षन्ते ७ इति कृता
नुषंग आसनशयनादनस्थानाशनादिषु सहमृगजडुना स्नेहानुबद्धत्वेन आसीत् ८ कुशकुसुमसमि-
त्पलाशफलमूलोदकान्याहरिष्यमाणो वृकसालावृकादिभ्यो भयमाशंसमानो यदा सह हरिणकुणकेन वनं समा-
विशति ९ तदा पथिषु च मुग्धभावेन तत्र तत्र विषक्तमतिप्रणयभरत्वेन दयः कार्पण्यात् स्फुटं नोद्ब्रूयति एवमुत्संगे
उरसि चाधायोपलालयन् मुदं परमामवाप १० क्रियायां निर्वर्त्यमानायामंतरालेषूत्थायोत्थाय यदेनमभिच-
क्षीत तर्हि वावसवर्षपतिः प्रकृतिस्थेन मनसा तस्मा आशिष आशास्ते स्वस्तिस्ता इत्यन्ते सर्वत इति ११ अन्य-
दा भृशमुद्दिग्गमनानष्टद्रविण इव रूपणः सकरुणमति तर्पण हरिणकुणकविरहविक्कलत्वेन संतापस्तमेवा
नुशोचन् किल कश्मलं महदभिरंभित इति होवाच १२

न सह स्नेहेनानुबद्धत्वेन ८ स्नेहानुबन्धमेव प्रपंचयति कुशकु-
सुमेत्यादिना स्वधयतीत्यन्तेन सालावृकाः श्वानः यदा भयं शंकमानो भवन्ति तदा तेन सह वनं समाविशति ९ अतिशयितः प्रणयभरो
यस्य तद्दयं यस्य सः १० वर्षपतिर्भरतः प्रकृतिस्थेन स्वस्थेन स्तात् भूयात् ११ अन्यदा अदर्शने सकरुणं यथा भवत्येवमनुशो-
चन् इति होवाचेत्यन्वयः अति तर्पण अत्यौत्सुक्येन हरिणकुणकविरहेण विक्कलेन दये संतापो यस्य कश्मलं मोहं प्रापितः-
सन् १२

मा.पं.टी.

५८

प्रकृत्या स्वभावत एव विकृता व्याकुलास्तनुरातु हरिभयस्याभिनिवेशेन व्यग्रं व्याकुलं हृदयं यस्याः पारिप्लवहृष्टिः पारिभ्रान्तनेत्रान
गतातृषातृदयस्याः उच्चक्रामनदीमुल्लंघितवती २ अंतर्वल्याः गर्भिण्या उरुभयेन स्थानाद्विचलितोयोने निर्गतः सन् स्त्रोतसि
प्रवाहे निपतितः तत्प्रसवो गर्भपातः उत्सर्पणमुल्लंघनं भयं च एतैः स्वेदेनातुरापीडिता दय्योगिरिगुहायां हरिणवधूः पपात अथा

अ०

८

तमुपश्रुत्य सामृगवधूः प्रकृतिविकृता च कितानि रीक्षणास्तनुरामपि हरिभयाभिनिवेशव्यग्रहृदयापा
रिप्लवहृष्टिर्गततृषाभयात्सहसैवोच्चक्राम ३ तस्याउत्पतत्या अंतर्वल्या उरुभयावगलितोयोनि
निर्गतो गर्भः स्त्रोतसि निपपात तत्प्रसवोत्सर्पणभयरेवेदातुरास्वगणेन वियुज्यमाना कस्यां चिद्
र्यो कृष्णसारसतीनिपपात अथ च ममार ३ तत्त्वेण कुणकं कृपणं स्त्रोतसां नूत्यमानमभिबीक्ष्या
पविद्धं बंधुरिवानुकंपयाराजर्षिर्भरत आद्राय मृतमातरमित्याश्रमपदमनयत् ४ तस्य हवा एण
कुणके उच्चैरेतस्मिन् कृतनिजाभिमानस्याहरहस्तपोषणपालनलालनप्रीणनानुध्यानेनात्मनियमाः स
हयमाः पुरुषपरिचर्यादय एकैकशः कतिप्रयेनाहर्गणेन वियुज्यमानाः किल सर्वे एवोदवसन् ५

नंतरं मृता च ३ एणकुणकं हरिणबालकम् अपविद्धं बंधुभिस्त्यक्तमिति एतैः कृपणत्वादिहेतुभिर्याः नुकंपातया अनयत् ४ कृतो नि
जः स्वीयइत्यभिनेयेन पोषणं तृणादिना पालनं वृकादिभ्योरक्षणम् लालनं चुंबनादिना प्रीणनं कंडूयनादिना एतैर्यदनुध्यानमासक्ति
स्तेन आत्मनो नियमाः स्नानादयः यमा अहिंसादयः तत्सहिता ईश्वरपरिचर्यादयश्च प्रत्यहमेकैकशो वियुज्यमानाः संतः कतिप्रये
नाहर्गणेन सर्वे उत्सन्नावभूतुः ५

१८

धृतानि भगवद्भूतानि येन स भगवंतं सूर्यमंडलेः स्युपतिष्ठन्नेतदुहोवाचेत्यन्वयः कीदृशः एण्या हरिण्या अजिनमैणेयंतदेववासस्तो
न अनुसवनाभिषेकेणादौः कपिशाश्रयाः कुटिलाजटास्तासां कलापेन च विरोचमानः सूर्यप्रकाशिकया कृचाहिरण्मयं ध्येयः सदा
सवितुर्मंडलमध्यवर्तीत्यादिनोक्तम् उज्जिहाने उद्गच्छति सति सकारांतपाठे सन्नतात्पचाद्यच् अर्थस्तु स एव १२ परोरजः स्त
सः प्रकृतेः परं शब्दं सत्वात्मकं सवितुर्देवस्य सूर्यस्य भर्गः स्वरूपभूतं तेजः जातं वेदो धनं कर्म फलं यस्मात्तत्कर्म फलदमित्यर्थः
अत्र हेतुः यत् मनसैवेदं विश्वं जजान स सर्ज पुनश्च अदः सृष्टं विश्वं मंतर्यामिरूपेण प्रविश्य गृधाणं कांक्षंतं हंसं जीवं सरेत

इत्थं धृतभगवद्भूत एणेयाजिनवाससाः नुसवनाभिषेकार्द्रकपिशकुटिलजटाकलापेन च विरोचमानः
सूर्यश्चाभगवंतं हिरण्मयं पुरुषमुज्जिहाने सूर्यमंडलेः स्युपतिष्ठन्नेतदुहोवाच १२ परोरजः सवितु
जातं वेदो देवस्य भर्गो मनसैदं जजान सरेत सादः पुनराविश्य चष्टे हंसं गृधाणं नृषां द्विगिराभिमः -
१३ इति श्रीभागवते महापुराणे पंचमस्कंधे भरतचरित्रे भगवत्परिचर्यायां सप्तमोऽध्यायः ७
श्रीशुक उवाच एकदा तु महानद्यां कृताभिषेकं नैयमिकावश्यको ब्रह्माक्षरमभिगृणानो मुहू
र्त्तवयमुदकांत उपविवेश तत्र तदाराजन् हरिणीपिपासया जलाशयाभ्याशमं कैवोपजगाम तथा
पेपीयमान उदके तावदेवाविदूरेण नदतो मृगपतेरुन्नादो लोकभयं करुदपतत् १

साचिच्छत्त्याविचष्टे प
श्यति पालयतीत्यर्थः नृषु सीदति उपाधितया तिष्ठतीति नृषत् बुद्धिः तस्या रिंगिरंगं गतिं रातीति नृषां द्विगिराम् वा छंदसीत्य
मिपूर्वरूपत्वाभावः तद्गर्गः इमः शरणं ब्रजामः १३ इति पंचमस्कंधे टीकायां सप्तमोऽध्यायः ७ अष्टमं भजतो विष्णुं
तस्य कर्मांतरायतः एण रक्षाप्रसक्तस्य जातमेणत्वमीर्यते १ कृपयापि कृतः संगः पतनायैव योगिनः इति प्रदर्शयन्नाह भरत
स्यैषणपोषणम् २ नैयमिकं नित्यनैमित्तिकविधिप्राप्तम् आवश्यकमर्थप्राप्तं मूत्रोत्सर्गादिकृतमभिषेकादिकं येन ब्रह्माक्षरं प्रण
वं जपन् उदकांतं नद्यास्तीरे जलाशयाभ्याशनयाः समीपे पेपीयमाने अत्यासत्त्यापीयमाने सति तावदेव तत्क्षणमेव अविदूरेण स
न्निधौ मृगपतेः सिंहस्य उन्नादो महान्नादः उद्गतः १

एवमनुवृत्त्यावर्षाणीमयुतानितेषां सहस्रं तत्पर्यंतकालेः वसितो निश्चितः कर्मनिर्वाणावसरः राज्यभोगादृष्टसमाधिसमयोद्येनसः
 अधिकृत्य भुज्यमानं रिक्तं धनं यथाविभागं विभज्य सकलसंपदानिकेतात् आश्रयात् स्वगृहात् पुलहाश्रमं हरिश्चैव प्रवव्राज -
 यत्र क्षेत्रे विद्याधरकुंडे वात्सल्यं कर्तृतेन सन्निहितः क्रियते भक्तानामपेक्षितेन रूपेण सन्निहितो भवतीत्यर्थः ८ आश्रमस्थाना
 निउभयत उपर्यधश्च नाभिर्येषां तैर्दृष्टं चैकैः शिलाभ्यगते श्वकैः चक्रनदीगंडकीसरितां श्रेष्ठापवित्रीकरोति ९ एकलः एकः आरा
 धनं समाहमानः कुर्वीणः विविक्तः शूद्रः अतएव उपरतो विषयाभिलाषो यस्य उपभूतः संवृद्धः उपशमो यस्य १० प्रवर्द्धमानानुराग

एवं वर्षायुतसहस्रपर्यंतावसितकर्मनिर्वाणावसरोः धिभुज्यमानं स्वतनयेभ्यो रिक्तं पितृपैतामहं यथा-
 दायं विभज्य स्वयं सकलसंपन्निकेतात्स्वनिकेतात्पुलहाश्रमं प्रवव्राज यत्र हवावभगवान्हरिरद्यापित
 त्रत्यानां निजजनानां वात्सल्येन संनिधाप्यते इच्छारूपेण ८ यत्राश्रमपदान्युभयतो नाभिभिर्दृष्टं चैकैश्च
 क्रनदीनामसरित्यवरासर्वतः पवित्रीकरोति ९ तस्मिन्वावकिलस एकलः पुलहाश्रमोपवने विविध-
 कुसुमकिसलयतुलसिकांः बुभिः कुंदमूलफलोपहारैश्च समीहमानो भगवत आराधनं विविक्त उपरत
 विषयाभिलाष उपभूतोपशमः परां निर्वृतिं मेवाप १० तथेत्यमविरतपुरुषपरिचर्यया भगवति प्रवर्द्धमाना
 नुरागभरद्भुतहृदयशैथिल्यः प्रहर्षवेगेनात्मान्युद्धिद्यमानरोमपुलककुलक औत्कंठ्य प्रवृत्तप्रणयबा
 ष्यनिरुद्धावलोकनयन एवं निजरमणारुणचरणारविंदानुध्यानपरिचितभक्तियोगेन परिप्लुतपरमाल्लादगं
 भीरुहृदयद्गदावगाढविषणस्तामपि क्रियमाणो भगवत्सपर्योनसस्मार ११

स्य भरेण यत्तद्वीभूतं हृदयं तस्मिन् शैथिल्यमनुद्यमो यस्य आत्मनि देहे उद्धिद्यमानरोमपुलककुलरोमांच हृदयस्य कंकारः समासां
 तः औत्कंठ्यात्प्रवृत्तेन प्रणयबाष्येण निरुद्धाः वलोको ययोः तेन यने यस्य सः एवं वर्त्तमानस्तामपि भगवत्सपर्योनसस्मारेत्यन्वयः
 तत्र हेतुः निजरमणस्य स्वप्रीतिदानुर्ये अरुणे चरणारविंदे तयो रनुध्यानेन परिचितः समृद्धो भक्तियोगः तेन परिप्लुतः सर्वतो व्याप्तः -
 परम आल्लादः परमानंदो यस्मिन् गंभीरहृदयद्गदे तस्मिन् नवगाढानिमग्ना विषणायस्य ११

किंच संप्रचरत्सु नानायागेषु विरचिता अनुष्ठिता अंगक्रियायेषां तेषु यदपूर्वं तद्वा स देव एव भावयमानः चिंतयन् स यज-
मानो यज्ञभाजो ये देवाः सूर्यादयस्तान् पुरुषस्य वासुदेवस्या वयवेषु चक्षुरादिष्वभ्यध्यायत् ननु पृथक्त्वेनेत्यन्वयः अपूर्वपक्षद्वयं-
मीमांसकानां तदानीमेव सूक्ष्मत्वेनोत्पन्नं फलमेवापूर्वकालांतरफलोत्पादिका कर्मशक्तिर्वेति तदुक्तम् यागादेव फलं तद्विशक्तिद्वारे-
ण सिद्ध्यति सूक्ष्मं शक्त्यात्मकं वाऽपि फलमेवोपजायत इति तदेवाह क्रियाफलं धर्मार्थमिति च ननु यद्यंगं देवताः कर्म प्रधानमिति मतं
तर्हि कर्तृनिष्ठमपूर्वस्यात् तदुक्तम् कर्मभ्यः प्रागयोग्यस्य कर्मणः पुरुषस्य वा योग्यता शास्त्रगम्यायापरासाऽपूर्वमिष्यत इति अथ-
देवता प्रधानं कर्म तु देवताराधनार्थं तदा देवता प्रसादरूपत्वादपूर्वस्य देवताश्रयत्वमेव युक्तम् प्रोक्षणाद्यपूर्वस्येव व्रीत्याद्याश्रयत्वं
कुतो वा वासुदेवाश्रयमपूर्वभावयति उच्यते यदि कर्तृनिष्ठमपूर्वं तर्हि वासुदेवस्यांतर्योमिणः प्रवर्तकत्वेन मुख्यकर्तृत्वात्तदाश्रयमेवा-

संप्रचरत्सु नानायागेषु विरचितांगक्रियेष्वपूर्वं यत्तत्क्रियाफलं धर्मार्थं परे ब्रह्मणि यज्ञपुरुषे सर्वदेवतालिंगानां
मंत्राणामर्थनियामकतया साक्षात्कर्तृरपरदेवतायां भगवति वासुदेव एव भावयमान आत्मनै पुण्यमृदितकषा
योहविष्वध्वर्युभिर्गृह्यमाणेषु स यजमानो यज्ञभाजो देवोस्तान् पुरुषा वयवेष्वभ्यध्यायत् ६ एवं कर्म विशद्वा
विशद्दसत्त्वस्यांतर्हृदयाकाशशरीरे ब्रह्मणि भगवति वासुदेवे महापुरुषरूपोपलक्षणे श्रीवत्सकौस्तुभ
वनमालाऽरिदरगदादिभिरूपलक्षिते निजपुरुषत्वात् स्त्रिरिव तेनात्मनि पुरुषरूपेण विरोचमान उच्चैस्तरां भक्तिरनु
दिनमेधमानरयाऽजायत ७

पूर्वनतु तत्तयोज्ययजमानाश्रयं शास्त्रफलं प्रयोक्तरीति न्यायात् अन्यथा कृत्विजामप्यपूर्वं
श्रयत्वप्रसंगात् तदेवाह साक्षात्कर्तृरीति देवताश्रयत्वेऽपि वासुदेवाश्रयत्वमेवेत्याह परदेवतायामिति परदेवतात्वे हेतुः सर्वदेवता-
लिंगानां तत्तद्देवताप्रकाशकानां मंत्राणां चैः र्था इन्द्रादिदेवतास्तेषां नियामकतया तस्यैव प्रसादनीयत्वात् फलदातृत्वाच्च युक्तमेवापूर्वं
श्रयत्वमित्यर्थः एवं भावनमेवात्मनो नै पुण्यं कौशलं तेन मृदिताः क्षीणाः कषायाः रागादयो यस्य अध्वर्युभिरिति बहुवचनं नानाक-
र्माभिप्रायेण ८ एवं भूतया कर्म विशद्वा विशद्दसत्त्वस्य भक्तिरजायतेत्यन्वयः क्व अंतर्हृदये य आकाशः स एव शरीरमभिव्यक्ति-
स्थानं यस्य तस्मिन् ब्रह्मणि कीदृशे महापुरुषरूपस्योपलक्षणमाकारो यस्य तस्मिन् किंच श्रीवत्सादिभिरुपलक्षिते निजपुरुषा-
णां नारदादीनां हृदिरिव तवन्निश्चलतया स्थितेन उक्तेन पुरुषरूपेण आत्मनि स्वमनसि विरोचमाने कीदृशी भक्तिः अत्यंतानि
शयेन एधमानोरयो वेगः प्रकर्षो यस्य ९ ३

अध्यायानां त्रयेणैव मृषभारव्यानमीरितम् अष्टभिर्भरतारव्यानमतः प्रस्तुयते मृतम् १ सप्तमे भरताराज्ये चिरं यज्ञैर्हरियं जन्
आरब्धकर्मनिर्वाणे हरिश्चेवेऽमज्जरिम् २ संचिंतितः संकल्पेनैव राज्यादौ नियुक्तः १ आत्मनोऽनुरूपान् भूतादिरहंकार इव भू
तसूक्ष्माणि तिसंततिवृद्धौ दृष्टान्तः भारतमिति स्वनाम्नारव्यापकत्वेन धर्माद्यतिशयः सूचितः ३ बहुवित्सर्वज्ञः ४ यज्ञा-

श्रीशुक उवाच भारतस्तु महाभाग वतो यदा भगवताऽवनितलपरिपालनाय संचिंतितः तदनु
शासनपरः पंचजनीं विश्वरूपदुहितरमुपयेमे १ तस्यामुहवा आत्मजान् कालेनैव नानुरूपानात्मनः
पंचजनयामास भूतादिरिव भूतसूक्ष्माणि २ स्रमतिराष्ट्रभूतं स्रदृशिनमावरणधूस्रकृतुमिति अ
जनाभेनामैतदूर्षे भारतमिति यत आरभ्य व्यपदिशंति ३ स्रबहुविन्महीपतिः पितृपितामहवदुरुवत्स
लतयास्वेस्वे कर्मणि वर्त्तमानाः प्रजाः स्वधर्ममनुवर्त्तमानः पर्यपालयत् ४ ईजे च भगवंतं यज्ञकतुरू
पंकृतुभिरुच्चावचैः श्रद्धया हताग्निहोत्रदर्शपूर्णमासचातुर्मास्यपशुसौमानां प्रकृतिविकृतिभिरनुस
वनंचातुर्होत्रविधिना ६

अयूपाः कतवः सयूथपाः तद्रूपम् उच्चावचैर्महद्भिरत्यैश्च कृतुभिः कर्मभिः श्रद्धया ईजे
चतानेवाह आहताः स्वाधिकारेणात्मसात्कृता ये अग्निहोत्रादयः तेषां प्रकृतिविकृतिभिः अग्निहोत्रादयो द्विविधाः सकलांग
युक्ताः प्रकृतयः विकलांगविकृतय इति तौर्द्विविधैरपीष्टवानित्यर्थः अनुसवनमित्यंतं वाचातुर्होत्रविधिनेत्यंतं वागद्यम् ५ ६

विश्रद्धाचरितेयत् ईरितं कथितं तत्समस्तं दुश्चरितमभितोहरतीति तथा परममहामंगलानामयनं च अवहितः सन् अनयो
रपि श्रोतृश्रावयित्रोरविशेषेण भक्तिः सम्यक् अनुवृत्ता भवतीत्यर्थः १७ भक्तेः परमपुरुषार्थत्वमाह यस्यां भक्तावेव न तु योगा
दिषु अनुसवनमविरतमात्मानं स्नापयंतः स्वयमासादितमप्रार्थितं भगवता स्वयमेव दीयमानमपि अनादरे हेतुः भगव
दीयत्वेनैव परितः समाप्ताः सम्यक् प्राप्ताः सर्वे पुरुषार्था ये स्ते १८ ननु भगवतोऽतिसुलभत्वदर्शनान्मोक्षस्य चातिदुर्लभत्वा

इति ह स्म सकलवेदलोकदेवब्राह्मणगवां परमगुरोर्भगवत्कृष्णारव्यस्य विश्रद्धाचरितेरितं पुंसां समस्त
दुश्चरिताभिहरणम् परममहामंगलायनमिदमनुश्रद्धयोपचितयाऽनुश्रुणोत्याश्रावयति वाऽवहितो भ
गवति तस्मिन्वास्तु देव एको ततो भक्तिरनयो रपि समनुवर्तते १७ यस्यामेव कवय आत्मानमविरतं विविध
वृजिन संसारापारतापोपतप्यमानमनुसवनं स्नापयंतस्तथैव परया निर्घृत्यात्यपवर्गमात्यंतिकं परमपुरुषार्थ
मपि स्वयमासादितं नो एवाद्रियंते भगवदीयत्वेनैव परिसमाप्तसर्वार्थाः १८ राजन्यतिगुरुरलंभवतां यदू
नां दैवं प्रियः कुलपतिः क्वचिक्करोवः अस्त्ववमंग भगवान् भजतां मुकुंदो मुक्तिं ददाति कर्हिचित्स्मन भक्ति
योगम् १९ नित्यानुभूतनिजलाभनिवृत्ततृष्णाः श्रेयस्य तद्रचनया चिरं सप्तबुद्धेः लोकस्थयः करु
णया भयमात्मलोकमारब्धान् मोक्षमगवते कृष्णाय तस्मै २० इति श्रीभागवते महापुराणे पंचम
स्कंधे कृष्णभदेवानुचरिते षष्ठोऽध्यायः ६

दियमतिस्तुतिरेवेत्याशंक्याह हे राजन् भवतां पांडवानां यदूनां च पतिः पालकः गुरुः उपदेशादैवमुपास्यः प्रियः स ह त् कुलस्य
पतिः नियंता किं बहुना क्वचिक्कदाचित् दौत्यादिषु वः पांडवानां किंकरोऽपि आज्ञानुवर्ती अस्तु नामैवं तथाऽप्यन्येषां नित्यं भ
जतामपि मुक्तिं ददाति न तु कदाचिदपि स मे भक्तियोगम् १९ वर्णितमृषभावतारं न मस्करोति नित्यमनुभूतं यन्निजस्तु
स एव लाभः तेन निवृत्ता तृष्णा यस्य सः अतद्रचनया देहाद्यर्थमनोरथेन श्रेयसि विषये चिरं सप्तबुद्धिर्यस्य तस्य जनस्य क
रुणयानिर्भयमात्मस्वरूपं आरब्धवान् तस्मै नमः २० इति पंचमस्कंधे टीकायां षष्ठोऽध्यायः ६ ६९

मा.पं.टी.

१५

अवधूतवेषेण ऋषभदेवस्तत्रगत इत्येतस्य सूचकमाह यस्य किलाश्रमातीतमनुचरितं तद्देशवासिभ्य उपाकर्ण्य अर्हन्नितिना
म यस्य सराजास्तयंतव उपशिक्ष्य शिक्षित्वा कुपथश्चासौ पाषंडश्च तन्निजमनीषया संप्रवर्त्तयिष्यत इत्यन्वयः तत्र हेतुः कलावि-
त्यादि भावितव्येन प्राणिनां पूर्वसंचितपापफलेन १० येन प्रवर्त्तकेन मनुजेष्वपसदानि कृष्टाः स्वविधिनानियोगो यस्मिन् शौच
चारित्र्ये तद्विहीनाः देवावज्ञास्तपाण्यस्नानादीनि कुर्वता निगृह्णानाः वेदादीनां विदूषका भविष्यति ११ तत्फलं चाधंतमः प्राप्स्यतीत्या-
ह ते चेति अर्वाक्तनया अवेदमूलयानि जलोकयात्रया स्वेच्छाकृतप्रवृत्त्या आश्वस्ताः कृतविश्वासाः १२ ननु तर्ह्यनर्थकारी किमर्थो

यस्य किलानुचरितमुपाकर्ण्य कौं कवें ककुटकानां राजाः हन्तामोपशिक्ष्य कलावधर्मउत्कृष्यमाणे भवि-
तव्येन विमोहितः स्वधर्मपथमकुतोभयमपहाय कुपथपाषंडमसमंजसं निजमनीषयामंदः प्रवर्त्तयिष्य-
ते १० येन हवावकलौ मनुजापसदादेवमायामोहिताः स्वविधिनियोगशौचचारित्र्यविहीना देवहेलना-
त्यपव्रतानि निजेच्छया गृह्णाना अस्नानानाचमना शौचकेशोलुंचनादीनि कलनाः धर्मबहुलेनोपहत-
धियो ब्रह्मब्राह्मणयज्ञपुरुषलोकविदूषकाः प्रायेण भविष्यति ११ ते च त्द्यर्वाक्तनयानि जलोकयात्रयां
ऽधपरंपरया श्वस्तास्तमस्वधे स्वयमेव प्रपतिष्यति १२ अयमवतारो रजसोपभुतकैवल्योपशिक्षणार्थः
तस्यानुगुणान् श्लोकानुगायंति १३ अहो भुवः सप्तसमुद्रवत्या द्वीपेषु वर्षेष्वधिपुण्यमेतत् गायं-
तियत्र त्वजनामुगरेः कर्माणि भद्राण्यवतारवैति १४ अहो नुवंशो यशसाः वदातः प्रियव्रतो यत्र पुमा-
न्पुराणः कृतावतारः पुरुषः स आद्यश्च चारधर्मयदकर्महेतुम् १५ कौन्वस्यकाष्ठामपरोनुगच्छे-
न्मनोरथेनाप्यभवस्य योगी यो योगमायाः स्पृहयत्युदस्तात्यसत्तया येन कृतप्रयत्नाः १६

ऽयमृषभावतारस्तत्राह अयमिति रजोव्याप्तानां जनानां मोक्षमार्गोपशिक्षणार्थः तस्य कैवल्योपशिक्षणस्यानुरूपान् १३ अ-
धिकंपुण्यं यस्मिन् एतद्भारतं वर्षे ऋषभाद्यवतारयुक्तानि कर्माणि १४ प्रियव्रतस्य वंशः अवदातः शकृद्भववंशे यद्यस्मा-
त् अकर्मा मोक्षस्तस्य हेतुं धर्मचचार १५ अपरः को नु योगी अस्य काष्ठादिशमप्यनुगच्छेत् यो योगी येन ऋषभेण असत्त-
या अवस्तुत्वेन उदस्तानिरस्ता योगमायाः सिद्धीर्वाहति कथं भूताः कृतः प्रयत्नो यासूतदर्थं प्रयत्नं च करोतीत्यर्थः यद्वा क-
थं भूता उदस्ताः कृतप्रयत्नाः सेवितुमुद्यता अपीत्यर्थः १६ ६९

अ०

६

१५

यद्विश्रंभात्तस्य विश्वासात्चिराच्चीर्णं बहुकालसंचितंतपः चस्कंदसूत्रावशेष्वरम् विष्णोर्मोहिनीरूपदर्शनेन यद्वा ईश्वराणां सम-
र्धानामपिसौभरिप्रभृतीनांतपः ३ तत्र हेतुः नित्यमिति कृतविश्वासो योगीतदीयमनः कामस्य तमनुयेः रयस्तेषां चच्छिद्रमवकाशं
ददाति यथा कृतविश्वासस्य पत्युः पुंश्चली जाया जाराणामवकाशं दत्त्वा पतिं घातयति तथा मनोऽपि कामादिभिर्योगिनं भ्रंशयती-
त्यर्थः ४ अरिन् कथयन्नुपसंहरति काम इति यन्मूलः यन्निमित्तो भवति तन्मनः कोनुबुधः स्वीकुर्यात् स्वाधीनमिति मन्येत ५ प्रा-
संगिकं समाप्य प्रस्तुतमाह अथेति अरिवलानां लोकपालानां ललामोमंडनभूतोऽपि उपरता बाधिताः नृवृत्तिर्यस्मात् स उपरराम देहा

तथा चोक्तम् न कुर्यात्कर्हिचित्सर्वमनसित्वं न च स्थिते यद्विश्रंभाच्चिराच्चीर्णं चस्कंदतपश्चेश्वरम् ३ नित्यं
ददाति कामस्य छिद्रं तमनुयेः रयः योगिनः कृतमैवस्य पत्युर्जायेव पुंश्चली ४ कामो मन्युर्मदोलोभः-
शोकमोहभयादयः कर्मसु ह्ययन्मूलः स्वीकुर्यात्कोनुतदुधः ५ अथैवमरिवललोकपालललामो-
विलक्षणैर्जडवदवधूतवेषभाषाचरितैरेविलक्षितभगवत्प्रभावे योगिनां सांपरायविधिमनुशिक्षयन्-
स्वकलेवरं जिहासूरात्मन्यात्मानमसंब्यवहितमनर्थोत्तरभावेनान्वीक्षमाण उपरतानुवृत्तिरुपरराम ६
तस्य हवा एवं मुक्तलिंगस्य भगवत्तत्त्वप्रभस्य योगमायावासनया देह इमां जगतीमभिमानाभासेन चंक्र-
ममाणः ७ कौंकवेंककुटुकान् दक्षिण कर्णाटकान् देशान् यदृच्छ्योपगतः कुटकाचलोपवन आस्थ-
कृताश्मकवल उन्माद इव मुक्तमूर्द्धजो संवीत एव विचचार ८ अथ समीरवेगविधुतवेणुविकर्षणजा-
तोग्रदावानलस्तद्वनमालेलिहानः सहतेन ददाह ९

भिमानं जहौ विलक्षणैरेव कप्रकारैरेव धूतवेषादिभिर्न विलक्षितो भगवत्प्रभावे यस्मिन् सांपरायविधिं देहत्यागप्रकारम् आधारधे-
यमावव्यावृत्त्यर्थमाह अनर्थोत्तरभावेन अभेदेन उपासना व्यावृत्त्यर्थमाह असंब्यवहितम् ६ मनसा स्वयंत्यक्तेऽप्यभिमा-
ने केनापि संस्कारेण देहः प्रचलति यथा कुलालचक्रं सोऽयमभिमानाभासः तेन स च जीवन्मुक्तानामविद्यावासनया भवतीति
ततो विशेषमाह योगमायावासनयेति ७ कौंकादीन् देशान् गतः सन् कथापि वासनया आस्थेकृत अश्मकवलोयेन असंवी-
तौ नग्नः ८ समीरवेगेन विधुतानां कंपितानां वेणूनां संघर्षणेन जात उग्रो दावानलः आलेलिहानः सर्वतो ग्नसन् ९ ६५

भा.प. टी.

१४

नानायोगचर्या आचरतीति तथालोकयात्रापरिहाराय योगिभिरेवं वर्तितव्यमिति प्रदर्शनाय तथा कृतवान् वस्तुतस्तु भग-
वान् यतः अविरतः परममहान् उत्तरोत्तरशतगुणत्वेनोक्तोऽयं आनन्दः तदनुभवस्वरूपः किंच वासुदेवे आत्मनोऽव्यवधा-
नेन अभेदेन न विद्यते अन्येषां भिव अंतरामध्ये उदरस्य देहोपाधेर्भावस्तेन नित्यनिवृत्तोपाधित्वेनेत्यर्थः स्वत एव सिद्धेः समस्तैरर्थैः
फलैः परिपूर्णत्वाद्योगैश्वर्याणि नाभ्यनन्दत् वैहायसं खेचरखम् मनोजवं मनस इव देहस्य वेगम् दूरग्रहणम् दूरदर्शनम् हेतूप हृदयेन मनसा
इति पञ्चमैटीकायां पञ्चमोऽध्यायः ५ षष्ठे लीनाभिमानस्य देहत्यागकमाभिधा प्रदहंतं दवाग्निः पश्यन् नपिन पश्यति १

इति नानायोगचर्या चरणो भगवान् कैवल्यपतिर्ऋषभोऽविरतपरममहानं दानुभव आत्मनिसर्वेषां भूता
नामात्मभूते भगवति वासुदेवे आत्मनोऽव्यवधानानंतरोदरभावेन सिद्धसमस्तार्थपरिपूर्णो योगैश्वर्या
णि वैहायसमनोजवांतर्धानपरकायप्रवेशदूरग्रहणादीनियदृच्छयोपगतानि नाजसा नृपहृदयेना
भ्यनन्दत् ३५ इति श्रीभागवते महापुराणे पञ्चमस्कंधे ऋषभदेवानुचरिते पञ्चमोऽध्यायः ५
राजोवाच ननु न भगव आत्मारामाणां योगसमीरितज्ञानावभर्जितकर्मबीजानामैश्वर्या-
णि पुनः क्लेशदानि भवितुं नार्हति यदृच्छयोपगतानि १ कषिरुवाच सत्यमुक्तं किं हि हवा ए
केन मनसाऽहं विभ्रं भ्रमनवस्थानस्य शठकिरात इव संगच्छते २

योगैश्वर्याणि नाभ्यनन्दत् इत्युक्तं तत्र पृच्छति नेति भगवः हे भगवन् योगेन समीरितमुद्दीपितं यत् ज्ञानं तेनावभर्जितानि द-
ग्धानि कर्मबीजानि रागादीनि ये तेषां यदृच्छया प्राप्तानि योगैश्वर्याणि पुनः क्लेशदानि भवितुं नार्हति अतः किमिति नाभ्यन-
न्ददित्यर्थः १ अंगीकृत्य परिहरति सत्यमिति एके बुद्धिमंतोऽनवस्थानस्य चंचलस्य मनसो विश्वासं न संगच्छते न स-
म्यक् प्राप्नुवंति शठः किरातो यथा धृतेष्वपि मृगेषु शठे किराते यथा मृगा इति समस्यंतं वा पाठांतरे शठो वंचकः किरातो व-
णिक व्यवहर्त्तरियथा अस्मिन् वा व्यवहर्त्ता विश्वासं नयातीत्यर्थः पाक्षिको दोषो वर्जनीय इत्युपदेष्टुनाभ्यनन्ददिति भावः २

अ०

५

१४

सचतदाग्रहगृहीतइवादृश्यत तत्रहेतुःपराकूपुरतोऽवलंबमानाश्चतेकुटिलाश्चतेजटिलाश्चकपिशश्चकेशाः तेषांभूरिभारोयस्या
वधूतमनाहतमतएवमलिनंनिजशरीरंतेन कथंभूतोऽप्येवमदृश्यत अतिसूकुमाराणिकरचरणोरः स्थलानितथाविपुला
बाह्यादयः तएवावयवाः तेषांविशिष्टेन्यासः सन्निवेशोयस्यसः तथाप्रकृत्यैवसुंदरः स्वभावसिद्धोहासः तेनशोभनंमुखंय
स्यतथानवनलिनदलवत् आचरतीयेशिशिरतारेतापहारिकनीनिके अरुणे आयतेनयनेताभ्यांरुचिरः तथासदृशाअन्यूना
धिकाः स्रग्भगाश्चकपोलकर्णकंठनासिकायस्यतस्यविगूढस्मितंयद्वदनंतस्यमहोत्सवेनविभ्रमेणपुरांगनानांमनसिकाममुद्दी

अतिसूकुमारकरचरणोरः स्थलविपुलबाह्वंसगलवदनाद्यवयवविन्यासः प्रकृतिसुंदरस्वभावहास
स्रमुरवानवनलिनदलायमानशिशिरतारारुणायतनयनरुचिरः सदृशस्रग्भगकपोलकर्णकंठनासो
विगूढस्मितवदनमहोत्सवेनपुरवनितानांमनसिकुसुमशरासनमुपदधानः परागवलंबमानकुटिलज
टिलकपिशकेशभूरिभारोऽवधूतमलिननिजशरीरेणग्रहगृहीतइवादृश्यत ३१ यर्हिवावसभग
वानलोकमिमंयोगस्याद्धाप्रतीपमिवाचक्षाणस्तत्प्रतिक्रियाकर्मबीभत्सितमितिब्रतमाजगरमास्थि
तः शयानएवाश्नातिपिबतिरवादत्यवमेहतिहृदतिस्मचेष्टमानउच्चरित आदिग्धोद्देशः ३२ तस्यह
यः पुरीषस्रग्भिमौगंध्यवासुस्तदेशदशयोजनंसमंतात्स्रग्भिंचकार ३३ एवंगोमृगकाकचर्ययाव
जंस्तिष्ठन्नासीनः शयानः काकगोमृगचरितः पिबतिरवादत्यवमेहतिस्म ३४

पयन् एवंभूतो अपितथाऽदृश्यतेत्यन्वयः ३१ यर्हियदालोकंजनयोगस्यप्रतिपक्षमाचक्षाणः पश्यन्बभूव तस्यप्रतिक्रियाकर
णंकर्मचर्निर्दिष्टमित्याचक्षाणः तदा आजगरं ब्रतमास्थितः सन् शयानएवाश्नातिस्मेत्यन्वयः आजगरं ब्रतं नाम एकत्रैवस्थित्वा
प्रारब्धकर्मोपभोगः अवमेहति सूत्रयति हृदति पुरीषमुत्सृजति उच्चरिते पुरीषे चेष्टमानो विलुंठन् तेनैवादिग्धा आलिप्ता उद्देशादेह
प्रदेशायस्यसः ३२ बीभत्समिवाशंक्याह तस्येति पुरीषस्यस्रग्भिणागंधेनसौगंध्यस्यसवायुः ३३ एवंगवादिचर्यया
पानादिकरोतिस्म तदेवाहवर्जान्नित्यादि काकमृगगवाभिवान्यदपिचरितं वृत्तिर्यस्य ३४

स्वतएवसुशिक्षितानपिलोकानुशासनार्थमनुशास्यमुनीनां पारमहंस्यधर्ममुपशिक्षयिष्यन् भरतमभिषिच्य च भद्र इत्यपदेशोना
मयस्य भगवान् ब्रह्मा र्त्तात् स्वदेशात् प्रवृत्ता जेत्यन्वयः उर्वरितोः वशिष्टः शरीरमात्रपरिग्रहो यस्य २८ अभिभाष्यमाणोऽपि ज
नानां मध्ये जडादिव हर्तमानः तूष्णीं बभूव अवधूतस्यैव वेपो यस्य २९ तत्र पुरादिष्वनुपयमार्गमार्गं अवनिचराप सदैर्दुर्जनैस्तर्ज
नादिभिः परिभूयमानोऽपि तदविगणयन्नेवैकचर एकाकी पृथिवीं परिव्रज्यमेत्यन्वयः तत्र पुरं पत्तनम् ग्रामाह इवन्तः आकरः खनिः खे

श्रीशुक उवाच एवमनुशास्यात्मजान् स्वयमनुशिष्टान् पिलोकानुशासनार्थमहानुभावः प-
रमसूतृत् भगवान् नृषामपदेश उपशमशीलानामुपरतकर्मणामहामुनीनां भक्तिज्ञानैव राग्यलक्षण
पारमहंस्यधर्ममुपशिक्षमाणः स्वतनयशतज्येष्ठपरमभागवतं भगवज्जनपरायणं भरतं धरणिपालना
याभिषिच्य स्वयं भवन एवोर्वरितशरीरमात्रपरिग्रह उन्मत्त इव गगनपरिधानः प्रकीर्णकेश आत्मन्यारो-
पिता हवनीया ब्रह्मावर्त्तात् प्रवृत्ता २८ जडाधमूकबधिरपिशाचोन्मादकवदवधूतवेपोऽभिभाष्यमाणोऽपि
जनानां गृहीतमौनव्रतस्तूष्णीं बभूव २९ तत्र तत्र पुरग्रामाकरखेटवाटशिविरव्रजघोषसार्थगिरिवनाश्रमा-
दिष्वनुपयमवनिचरापसदैः परिभूयमानो मक्षिकाभिरिव वनगजस्तर्जनताडनावमेहनधीवनग्नावशकृद्गजः
प्रक्षेपपूतिवातदुरुक्तैस्तदविगणयन्नेवासत्संस्थान एतस्मिन् देहोपलक्षणे सदपदेश उभयानुभवस्वरूपे-
ण स्वमाहिमावस्थानेनासमारोपिताहं ममाभिमानत्वादिविखंडितमनाः पृथिवीमेकचरः परिव्रजाम ३०

टः कृषीवलग्रामः वाटः पुष्पादिवाटिका शिविरं सेनायावासस्थानं व्रजोगवांस्थानम् घोषोगोपानाम् सार्थोयात्रिकजनसंघातः
आश्रमाः ऋषीणाम् तर्जनं प्रयजननम् ताडनं प्रहारः अवमेहनमुपरिभूषणम् धीवनं फूत्कृत्य श्लेषप्रक्षेपः ग्रावांशकृतोरजस-
श्वप्रक्षेपः पूतिवातोऽधोवायुः दुरुक्तं शापः एतैः अगणने दृष्टांतः मक्षिकाभिरिवेति तत्र हेतुः असति मिथ्याभूते संस्थाने संनिवे-
शेदेह इत्युपलक्षणमाकारो यस्य सदित्यपदेशमात्रं यस्य तस्मिन् निरभिमानत्वात् केन हेतुना उभयोः सदसतोर्थोऽनुभवः तत्स्वरू-
पेण यत्स्वमाहिम्यवस्थानं तेन अतएव विखंडितमनो यस्य सः परिव्रजाम ३०

तेभ्योऽसुराः देवासुरेभ्यः संधिरार्षः देवाश्चमघवत्प्रधानाः देवेभ्य इन्द्रः श्रेष्ठ इत्यर्थः ततोऽपि ब्रह्मसूतादक्षादयः तेषां मध्ये भवः प
रः श्रेष्ठः समवः विरिच्यवीर्यः विरिच्योवीर्यं शक्तिः कारणयस्य स विरिच्यवीर्यः अतस्तज्जनकत्वाद् विरिच्यस्ततः पर इत्यर्थः स विरि
च्यो मत्परः अहंपरो यस्य द्विजदेवा ब्राह्मणा एव देवाः पूज्या यस्य सोहम् २२ ब्राह्मणैरन्यद्भूतं तु लये समं न पश्यामि अतो ब्राह्मणा
त्परं तु भूतं किं पश्यामि न किंचित् विप्रा इति तत्रत्यानां ब्राह्मणानां संबोधनम् समस्यैवाभावादधिकं कुतस्त्यमित्यर्थः तत्र हेतूनाह सा
क्षीभ्याम् यस्मिन् ब्राह्मणेऽद्वयाप्रकर्षेण हुतमन्नादिकामं यथेष्टमहमश्नामि २३ मेतनुर्मूर्तिर्वैदारव्यायेन ब्राह्मणेन इह लोके

देवासुरेभ्यो मघवत्प्रधानादक्षादयो ब्रह्मसूतास्तृतेषाम् भवः परः सोऽथ विरिच्यवीर्यः समत्परोऽहं
द्विजदेवदेवः २२ न ब्राह्मणेऽस्तु लये भूतमन्यत्पश्यामि विप्राः किमतः परं तु यस्मिन्नुभिः प्रहुतं
द्वयाः हमश्नामि कामं न तथाऽग्निहोत्रे २३ धृतातनूरुशतीमेपुराणीयेनेह सत्त्वं परमं पवित्रम् श
मोदुमः सत्यमनुग्रहश्च तपस्ति तिक्षाः नुभवश्च यत्र २४ मत्तोऽप्यनंतात्परतः परस्मात्स्वर्गापवर्गा
धिपतेर्न किंचित् येषां किमु स्यादितरेण तेषामा किंच नानां मायि भक्तिभाजाम् २५ सर्वाणि महिष्यत-
या भवद्भिश्चराणि भूतानि सूता ध्रुवाणि संभावितव्यानि पदे पदे वो विविक्तदृग्भिस्तदुहार्हणं मे २६
मनोवचोदृक्करणे हितस्य साक्षात्कृतं मे परिवर्हणं हि विना पुमान्येन महाविमोहात्कृता तपाशान् न वि
मोक्तुमीशेत् २७

धृता यत्र च ब्राह्मणे सत्त्वादयोऽद्यौ गुणाः संतिततः परं किं पश्यामीत्यन्वयः २४ निस्पृहत्वमाह म-
त्तोऽपि येषां न किंचित्कार्थनीयमस्ति तेषामितरेण राज्यादिना किमु स्यान्न किमपि २५ तदेवं ब्राह्मणसंमानं विधाय दानी सर्व
भूतसंमानं विधत्ते हे सत्ताः सर्वाणि जंगमानि स्थावराणि च भूतानि मदधिष्ठानतया वोयुष्माभिः संमाननीयानि पदे पदे क्षणे
क्षणो विविक्ता पूता मत्सरादिरहिता दृष्टिर्येषां तैः तदेव महार्हणम् २६ सर्वकर्मणामीश्वरार्पणं विधत्ते मनोवचोदृशामन्ये-
षां च करणानामीहितस्य व्यापारस्य मे परिवर्हणमाराधनमेव साक्षात्कृतं फलम् येन परिवर्हणेन विना कालपाशाद्विमोक्तुं न दे
शेत् न समर्थो भवेत् २७

मा.पं.टी.

१२

तमीदृशंकुबुद्धिदृष्ट्यातत्रैवकस्तं प्रवर्तयेन्नकोऽपिउत्पयेनगच्छंतमंधंयथातेनैवगच्छेतिक्ः ब्रूयात् १७ समुपेतःसंप्राप्तो
मृत्युः संसारेयेनतंततोभक्तिमार्गीपदेशेनयोनमोचयेत् सगुर्वादिर्नभवतीत्यर्थः यद्वा यस्तमोचयितुंनशक्नुयात् अतस्त
स्यगुर्वादिर्नस्यादितिनिषेधः ततश्चपितानस्यादितिपुत्रौत्पत्तौयत्नो नकार्यइत्यर्थः देवंदेवतानस्यादितिपूजानग्राह्येत्यर्थः
एवमन्यदपिदृष्टव्यम् १८ एवंमोक्षधर्मानुपदिश्यन्नातृशश्रूषणलक्षणधर्मैस्पर्द्धादिनिवृत्तयेतेषांजन्मकथनपूर्वकमाहद्वाभ्याम्-
इदंमनुष्याकारंशरीरंममदुर्विभाव्यमवितर्क्यमादिच्छाविलसितंनत्वहंप्राकृतोमनुष्यइत्यर्थः मेहृदयंतुतत्त्वम् किंतुहृदयंयत्रध
र्मः तत्शब्दसत्त्वमित्यर्थः कुतः यद्यस्मान्मायाऽधर्मोदूरादेवपृष्ठेकृतः उत्सारितः अतएवमामृषमंश्रेष्ठप्राहुः १९ भवंतश्चहृदये

अ०

५

कस्तंस्वयंतदभिज्ञोविपश्चिदविद्यायामंतरेवर्त्तमानम् दृष्ट्वापुनस्तंसघृणःकुबुद्धिंप्रयोजयेदुत्प
थगंयथाऽधम् १७ गुरुर्नसस्यात्स्वजनोनसस्यात्पितानसस्याज्जननीनसास्यात् देवंनतस्यान्न
पतिश्चसस्यान्नमोचयेद्यः समुपेतमृत्युम् १८ इदंशरीरंममदुर्विभाव्यतत्त्वहिमेहृदयंयत्रधर्मः पृ
ष्ठेकृतोमेय दधर्म आरादतोहिमामृषमंप्राहुरगर्वाः १९ तस्माद्भवंतोहृदयेनजाताः सर्वमहीयांसमम्
सनाभम् अक्लिष्टबुद्ध्याभरतंभजध्वंशश्रूषणंतद्गणंप्रजानाम् २० भूतेषुवीरुद्धुदुत्तमायेसरी
सृपास्तेषुसबोधनिष्ठाः ततोमनुष्याः प्रमथ्यास्ततोऽपिगंधर्वसिद्धाविबुधानुगाथे २१

नशब्दसत्त्वमयेनजाताः तस्मान्मत्सरंहित्वामहत्तमं सनाभंसोदरंभजध्वम् ननुत्वत्पुत्रत्वात् तांवर्यंभजेमराजपुत्रत्वात्प्रजाश्वपा-
लयामेतिचेदत आह तदेवमेशश्रूषणंप्रजानांचपालनंभरतानुवृत्त्यैवसर्वं कृतंस्यादितिभावः २० इदानीं बाह्यणाश्वसेव्या
इत्याशयेनतेषांसर्वेभ्यः श्रेष्ठ्यमाहपंचभिः भूतेषुचेतनेषुविरोहंतीतिवीरुधः स्थावराः उतुच्चैः अतिशयेनोत्तमाः तेभ्योपिये
सरीसृपाः सर्पतीतिजंगमाः तेउदुत्तमाइतिसर्वत्रोनुषंगः तेषापिसबोधनिष्ठास्थितिर्येषांपश्वादीनांतेकीटकादिभ्यः ततःते
ष्वपिमनुष्याः ततोऽपिप्रमथ्याः भूतप्रेतादयः ततोऽपिगंधर्वाः ततः सिद्धाः ततोऽन्येविबुधानुगाः किन्नरादयः २१ ६१

१२

हेतुमतिहायेत्युक्तं तत्र पंचविंशतिसाधनान्याह चतुर्भिः हंसे मयि गुरौ भक्तिः सेवा अनुवृत्तिस्तत्परता विगतनृणां या सर्वत्र लोकांत
रेऽपि व्यसनावगत्या दुःखानुसंधानेन ईहानिवृत्त्या काम्यकर्मत्यागेन १० मर्त्यैः कर्मभिः अहमेव देवो येषां तैः संगत् हेतुनाः देह-
गे हयोरात्मबुद्धेः अहंमेति बुद्धेः ११ अध्यात्मयोगेन अध्यात्मशास्त्राभ्यासेन सध्यकसम्यक् इति सर्वत्र संबंधः असंप्रमादेन कर्त-
व्यस्यापरित्यागेन १२ सर्वत्र मद्भावावभावात् तत्र विचक्षणेन निपुणेन विज्ञानविराजितेन अनुभवपर्यन्तेन ज्ञानयोगेन समाधिना धृ-
त्युद्यमसत्त्वयुक्तः धैर्यप्रयत्नविवेकैर्युक्तः सन्नहंकारारब्धमुपाधिं व्यपोहेत् निरस्येत् १३ ततः साधनादुपरमेदित्याह कर्माण्या-

हंसे गुरौ मयि भक्त्याः नृवृत्त्या विनृणां यादं इति तिक्षया च सर्वत्र जंतोर्व्यसचावगत्या जिज्ञासाया तपसे हा-
निवृत्त्या १० मत्कर्मभिर्मत्कथया च नित्यं मद्देवसंगाद्गुणकीर्तनात्मे निर्वैरसाम्योपशमेन पुत्राजिह्वा
सया देहगे हात्मबुद्धेः ११ अध्यात्मयोगेन विविक्तसेवया प्राणेंद्रियात्माभिजयेन सध्यक सच्छ-
द्धया ब्रह्मचर्येण शश्वदसंप्रमादेन यमेन वाचाम् १२ सर्वत्र मद्भावविचक्षणेन ज्ञानेन विज्ञानविरा-
जितेन योगेन धृत्युद्यमसत्त्वयुक्तोऽलिङ्गव्यपोहेत् कुशलोऽहमारब्धम् १३ कर्माशयं हृदयग्रंथिबंधम्
विधया सादितमप्रमत्तः अनेन योगेन यथोपदेशं सम्यक् व्यपोह्योपरमेत योगात् १४ पुत्रांश्च शिष्यां-
श्च नृपो गुरुर्वामलोककामो मदनुग्रहार्थः इत्थं विमन्यु रनुशिष्यादत ज्ञानयोगेन जयेत् कर्मसूकर्ममू-
ढान् कथं जयन्मनुजोऽर्थलभे तन्निपातयन्नष्टदृशं हि गर्ते १५ लोकः स्वयं श्रेयसिनश्च दृष्टिर्गो-
र्धान् समीहेत नि कामकामः अन्योऽन्यैरेव सार्वलेशहेतोरनंतदुःखं च न वेद मूढः १६ ६९

शेरतेयस्मिन् योगेन उपायेन यद्यपि फले सिद्धे साधनोपरमः सिद्ध एव तथाऽपि यावद्देहपातं तदभ्यासशंकावारणाद्योक्तम् १४
किंच पुत्रान्पिता शिष्यान्वागुरुः नृपश्च प्रजाः एवमनुशिक्षयेत् मम लोकं यः कामयते यद्वा मदनुग्रह एवार्थो यस्य विमन्युः
शिक्षितस्याकरणेऽपि कोपशून्यः अत ज्ञानं तत्त्वमविदुषः श्रेयो बुद्ध्या कर्मसूढान् अन्यथोपदेशे प्रत्यवायमाह मनुजः काम्यक-
र्मसूपुरुषं योजयन् मर्त्यसंसारकूपे पातयति समनुजः कर्मार्थं पुरुषार्थं लभे तन क मपीत्यर्थः १५ न योजयेदित्येतदुपपादयति लो-
क इति त्रिभिः नष्टदृष्टित्वे हेतुः य इति नि काममतिशयेन कामो यस्य १६ ६९ ६९ ६९

मा.प.टी.

११

कामान्नाहंतातियदुक्तं तदुपपादयति नूनमिति यद्यदाइन्द्रियप्रीतये आपृणोति व्याप्रियते तदा प्रमत्तः सन् विकर्मणाप नूनं कुरु
ते यतो विकर्मणः प्राचीनादयं क्लेशदोदेहो जातः तस्यैव पुनः करणं साधु न मन्ये ४ देहादेर्न श्वरत्वात् किञ्चानय मन्ये इत्या
शंक्याह पराभवो देहादिना स्वरूपाभिभवः अज्ञानकृतस्तावद्भवति तत्र हेतुः यावत् क्रियाः स्युः तावदिदं मनो हि कर्म स्वभाव
मेव स्यात् येन कर्मात्मकेन मनसा ५ उक्तमुपसंहरति एवं पूर्वकृतं कर्म कर्तुं भूते मनः कर्मभूतं वशं प्रयुक्ते पुनः कर्मनिष्ठं करोती-
ति जीवन्मुक्तं कर्म व्यावृत्त्यर्थमाह अविद्ययेति अविद्यया आत्मनि उपधीयमाने आच्छाद्यमाने सति एवं मनः
कर्तुं पुरुषं कर्मवशं प्रयुक्ते ६ न केवलं देहयोगमात्रमनर्थोतरं चेत्त्याह यदा गुणानामिन्द्रियाणामीहां चेष्टामयथा मिथ्या आ-

नूनं प्रमत्तः कुरुते विकर्म यदिन्द्रियप्रीतये आपृणोति न साधु मन्ये यत आत्मनोः यमसन्नपि क्लेशद
आसदेहः ४ पराभवस्तावदबोधजातो यावन्न जिज्ञासत आत्मतत्त्वम् यावत् क्रियास्तावदिदं म
नो वै कर्मात्मकेन शरीरबंधः ५ एवं मनः कर्मवशं प्रयुक्ते अविद्यया तन्मुपधीयमाने प्रीतिर्न यावन्म
यि वासुदेवेन मुच्यते देहयोगेन तावत् ६ यदानपश्यत्ययथा गुणेहां स्वार्थे प्रमत्तः सहसा विपश्चि
त् गतस्मृतिर्विदति तत्र तापा नासाद्य मैथुन्यमगारमज्ञः ७ पुंसस्त्रियामिथुनीभावमेनंतयोर्मिथो ह
दयग्रंथिमाहुः अतो गृहक्षेत्रसूतासविचैर्जनस्य मोहोऽयमहंममेति ८ यदा मनो हृदयग्रंथिर
स्य कर्मानुबद्धो हृद आश्रयेत तदा जनः संपरिवर्ततेऽस्मान्मुक्तः परं यात्यतिहाय हेतुम् ९

त्मीयानभवतीति विपश्चित् विवेकी सन्नपश्यति नुपश्यतीति पाठे अयथा आत्मीयत्वेनेत्यर्थः तत्र तदा सहसा गतस्मृतिः
स्वरूपस्मृतिश्चान्यः सन् अज्ञो मूढः मैथुनस्रवप्रधानं गृहं प्राप्य तापान्विदति ७ ननु यथोपयोगं स्त्रियामिथुनीभूय-
स्रवमात्रमनुभवतः कुतस्तापाः स्युस्तत्राह पुंस इति प्रत्येकंतयोरेकैको हृदयग्रंथिरस्यैव एनं मिथः स्थूलमन्यहृदययोग्यं
शिंदुर्भेदं वदन्ति कुत इत्यत आह अतः अस्मात् मिथुनीभावान् प्रत्येकं हृदयग्रंथिना तु देहंन्द्रियमात्रेऽहंममेति मोहः अस्मात्तु
गृहादिभिर्विषयभूतैर्महान्मोहो भवेदित्यर्थः ८ कदातर्हितस्य निवृत्तिरत आह यदाऽस्य जनस्य कर्मभिरनुबद्धो हृदो मनो-
रूपो हृदयग्रंथिः शिथिलो भवेत् तदाऽस्मात् मिथुनीभावान् निवर्तते ततश्च हेतुमहकारं त्यक्त्वा मुक्तः सन् परंपदं याति ९ ६१

अ०

५

११

अन्यस्मात्सकाशादात्मनः कश्चिदपि किमपि कथंचनापिनवाञ्छति इच्छानुदयेदृष्टान्तः अविद्यमानं रवपुष्पादिकमिव न चान्य-
दीयमवेक्षतेऽपीत्यर्थः मर्त्तुरिक्कषभदेवे प्रतिक्षणमुल्लसितस्नेहोदेकं विनाऽन्यन्नवाञ्छति १७ अवहितात्मनः संयतचित्तानपि प्र-
जानुशासनार्थमुपशिक्षयन्निति हवस्यमाणमुवाच १८ इति पंचमेटीकायां चतुर्थोऽध्यायः ४ पंचमेमोक्षधर्मोपदेशैः पुत्रा-
नुशासनम् उक्तं पारमहंस्यं च तस्य द्वंद्व इति तिस्रया १ विदुषु जामापिये संतितान् कष्टान् दुःखदान् कामान्विषयान् नार्हते तद्योग्याः

भगवतर्षभेण परिरक्ष्यमाण एतस्मिन् वर्षे न कश्चन पुरुषो वाञ्छत्यविद्यमानमिवात्मनोऽन्यस्मात् कथंचन
किमपि कर्हिचिदवेक्षते मर्त्तुर्यनुसवनं विजृम्भितस्नेहातिशयमंतरेण १७ सकदाचिददमानो भगवा-
नृषभो ब्रह्मावर्त्तगतो ब्रह्मर्षिप्रवरसभायां प्रजानां निशामयंतीनामात्मजान् अवहितात्मनः प्रश्न्य प्रण-
यभरसूयत्रितान् उपशिक्षयन्निति होवाच १८ इति श्रीभागवते महापुराणे पंचमस्कंधे ऋषभदे-
वानुचरिते चतुर्थोऽध्यायः ४ ऋषभ उवाच नायं देहो देहभाजान् लोके कष्टान् कामानर्हते विदु-
जां ये तपो दिव्यं पुत्रकायेन सत्त्वं शब्दे घस्माद् ह्यसौख्यं त्वनंतम् १ महत्सो वां ह्यारमाहुर्विमुक्तेस्तमो-
हारं योषितां संगि संगम् महांतस्ते समचित्ताः प्रशांता विमन्यवः सुहृदः साधवो ये २ ये वामयी
शेकृतसौहृदार्थाजनेषु देहं भरवार्तिकेषु गृहेषु जायात्मजरातिमत्सूनप्रीतियुक्ता यावदर्थ्याश्च लोके ३

यं मनुष्यदेहो न भवति दिव्यमुत्कृष्टम् येन तपसा यस्मात् शब्दात्सत्त्वादनंतं ब्रह्मसूखं भवति १ मोक्षबंधयोर्निदानमाह मह-
त्सो वामिति तमसः संसारस्य द्वारं योषितां ये संगिनस्तेषां संगम् महांतलक्षणमाह सार्धेन महांत इति साधवः सदाचाराः २ म-
यि ईशे कृतं सौहृदमेव अर्थः पुरुषार्थो येषाम् वाशब्देनान्यनिरपेक्षस्यैवास्पलक्षणत्वं दर्शयति देहं विभर्त्तति देहं भराविषयवा-
नैव न धर्मविषया येषु ते पुजनेषु जायादियुक्तेषु गृहेषु चरातिभिर्विबंधनं वापाठांतरे जायादिप्रदेषु यावदर्थ्याश्च यावदर्थमेवार्थो येषा-
मिति मध्यमपदलोपी समासः देहनिर्वाहाधिकस्पृहाशून्या इत्यर्थः ३

भा.पं.दी.

१०

९ तंभरतमनुकुशावर्तादयो नवपुत्राः नवतेः प्रधाना ज्येष्ठाः १० तदनंतरं कविप्रमुखानव भागवतधर्मप्रदर्शकाः वसुदेवनार
दयोः संवादोयस्मिन् उपरिष्ठात् एकादशस्कंधे ११ महाशालीना अतिविनीताः १२ केवलः शुद्धः विपरीतवत् अनीश्वरवत् कर्मा
णि कुर्वन् नियमयत् नियमितवान् पाठांतरेनितरामरमयत् कर्मकरणे हेतुः अनुगतमुत्सन्नधर्मस्वयमाचरणेनातद्विदामुपशिक्षय

येषांखलु महायोगीभूतो ज्येष्ठः श्रेष्ठगुण आसीत् येनेदं वर्षं भारतमिति व्यपदिशंति ९ तमनुकुशा
वर्त्तइलावर्त्तो ब्रह्मावर्त्तो मलयः केतुर्भद्रसेन इन्द्रस्पृकविदमैः कीकट इति नवनवति प्रधानाः १० क
विहरिरंतरिक्षः प्रबुद्धः पिप्पलायनः आविर्होत्रो यदुमिलश्चमसः करभाजनः इति भागवतधर्मदर्श-
नानवमहाभागवतास्तिषां सूचरितं भगवन्महिमोपहृतिं वसुदेवनारदसंवादमुपशमायनमुपरिष्ठा
द्वर्णयिष्यामः ११ यवीयां स एकाशीतिर्जायते याः पितुरादेशकरा महाशालीना महाश्रेष्ठिया यज्ञशी-
लाः कर्मविशुद्धा ब्राह्मणा बभूवुः १२ भगवानृषभसंज्ञ आत्मतंत्रः स्वयं नित्यनिवृत्तानर्थपरंपरः केवला
नंदानुभव ईश्वर एव विपरीतवत् कर्माण्यारभमाणः कालेनानुगतं धर्ममाचरणेनोपशिक्षयन्नतद्विदांस
मउपशांतो मैत्रः कारुणिको धर्मार्थयशः प्रजानंदामृतावरो धेनुगृहेषु लोकं नियमयत् १३ यद्यच्छीर्षण्या
चरितं तत्तदनुवर्त्तते लोकः १४ यद्यपि स्वविदितं सकलधर्मं ब्राह्मणुल्यं ब्राह्मणैर्दर्शितमार्गेण सामादि
भिरूपायैर्जनतामनुशशास १५ द्रव्यदेशकालवयः श्रद्धा त्विग्विविधोद्देशोपचितैः सर्वैरपि क्रतुभि
र्यथोपदेशं शतकृत्व इथाज १६

न कथं धर्मादीनामवरोधेन संग्रहेण आनंदो भोगः अमृतं मोक्षः १३ शीर्षण्यः श्रेष्ठः तेनाचरितं तत्तदनुवर्त्तते यतः १४ सकलो ध
र्मोयस्मिन्स्तत् ब्राह्मणुल्यं वेदरहस्यम् यद्यपि स्वेनैव विदितं तथाः पिब्राह्मणान् पृष्ट्वैव करोतीत्यर्थः १५ द्रव्यादिभिरुपचितै
र्यज्ञैरिष्टवान् तत्र यथोपायैव नम् युवैव धर्ममन्विच्छेदिति वचनात् विविधोद्देशाः नानादेवतोद्देशाः यथोपदेशं यथाविधि १६

अ.
४

१०

वर्षणादेहेनतस्यविशेषणद्वयवरीयसाश्रेष्ठतमेनबृहंतःश्लोकाः पद्यानिकवीनांयस्मिन् तेनच ओजस्तेजः वीर्यप्रभावः शौर्यमु
त्साहः एतेर्गुणैरतिश्रेष्ठत्वादृषभः श्रेष्ठइतिनामचकार २ तस्यवर्षेमंडले ३ अवरुध्यप्राप्यस्वैरभिच्छयागृहीतो नरलोकस
मानधर्मोमानुष्याकारोयेनतम् अतएवमाययास्वपुत्रइतिविलसितामतिर्यस्य ४ आपौरप्रकृतिपौरान् प्रकृतींश्चाभिव्याप्यवि
दितोनुरागोयस्मिन् कथंभूतोनाभिः जनपदः जनाः पौरादयः पदंप्रमाणंयस्यसः आत्मजं धर्ममयीदारक्षणार्थमभिषिच्यब्रा

तस्यहवा इत्येवर्षणावरीयसाहृहच्छोकेनच ओजसावलेनश्रियायशसावीर्यशौर्याभ्यांचपिता
ऋषभइतीदनामचकार २ तस्यहीदुःस्पृहमानोभगवान्वर्षेणववर्षेतदवधार्यभगवानृषभदेवो
योगेश्वरः प्रहस्यात्मयोगमाययास्ववर्षमजनाभिनामाभ्यवर्षत् ३ नाभिस्तुयथाऽभिलषितंरू
प्रजस्त्वमवरुध्यातिप्रमोदभरविह्वलोगद्गदाक्षरथागिरास्वैरगृहीतनरलोकसधर्मभगवंतंपुराण
पुरुषमायाविलसितमतिर्वत्सतातोतसानुरागमुपलालयन्परानिर्वृतिमुपगतः ४ विदितानुराग
मापौरप्रकृतिजनपदोराजानाभिरात्मजसमयमेनुरक्षायाभिषिच्यब्राह्मणेषूपनिधायसहमेरु
देव्याविशालायांप्रसन्ननिपुणेनतपसासमाधियांगेननरनारायणारव्यभगवंतंवासुदेवमुपासी-
नः कालेनतन्महिमानमवाप ५ यस्यहपांडवेयुश्लोकाबुदाहरंति कोनुतत्कमेराजर्षेर्नाभेरन्वा
चरेत्युमान् अपत्यतामगाद्यस्यहरिः श्रुद्धेनकमेणा ६ ब्रह्मण्याः न्यः कुतोनाभेर्विप्राभंगलपू
जिताः यस्यबर्हिषियज्ञेशंशंश्यामासुरोजसा ७ अथहभगवानृषभदेवः स्ववर्षकमेक्षेत्रमनु
मन्यमानः प्रदर्शितगुरुकुलवासो लब्धवरं गुरुभिरनुज्ञातो गृहमेधिनां धर्मो ननु शिक्षमाणो जयं
त्याभिद्रदत्तायामुभयलक्षणंकमसमान्नायाम्नातमभियुजन्नात्मजानामात्मसमानानां शतं जनयामास ८

ह्मणानामुत्संगेनिधायविशालायांबदरिकाश्रमेप्रसन्नंपरानुद्देजकं निपुणंचतीव्रं तेनउपासीनः सेवमानः कालेनतन्महिमानंजी
वन्मुक्तिमवाप ५ नाभेः तत्प्रसिद्धं कर्म अनुतदनंतरं कोनुपुमानाचरेत् नकोपीत्यर्थः ६ मंगलैर्देक्षणाभिः पूजिताः सतः औ
जसामेवबलेन ७ अन्येषां ग्रहणायप्रदर्शितो गुरुकुलवासो येन अनुशिक्षमाणः अनुशिक्षयन् उभयविधिं श्रुतिस्मृतिलक्षणंक
मेविधिमभियुजन् अनुतिष्ठन् जयंत्याभार्यायामात्मजानां शतं जनयामास ८

अदत्तकर्तृः हवहकार्यकारिन् अन्त्यायसंकार्यायत्वं यस्मादिह समाहृतं सितत्र प्रजायामर्थधियां मंदानां तपोनायद्देवहेलनमव
ज्ञानं तत् सर्वान्यातनवसाम्येन हेतुना प्रतिबोदुमर्हसि १६ इति निगदेन गद्यात्मकस्तोत्रेण वर्षधरो भारतवर्षपतिर्नाभिः तं नाभिवा
दिताय कविजस्तेरभिर्वादिता चरणायस्य १७ असूक्तमत्वे हेतुः ममाहमेवाभिरूपः सदृशः केवल्यात् अद्वितीयत्वात् द्विजेषु
देवा इव ब्राह्मणास्तेषां कुलम् १८ आग्नीध्रियेनाभौ १९ पतिर्नाभिम् २० हे विष्णु दत्ततस्यावरोधायने अंतःपुरे मेरुदेव्या-

यदुहवावतवपुनरदत्तकर्तृरिह समाहृतस्तत्रार्थधियां मंदानां नस्तद्यद्देवहेलनं देवदेवार्हसि साम्ये
न सर्वान् प्रतिबोदुमर्हति ममैवाहिमुखं यत् द्विजदेवकुलम् १६ इति निगदेनाभिष्टूयमानो भगवान् नाभिर्माषर्षभो वर्षधराभिवादिताभि
र्वादिता चरणः सदयमिदमाह १७ श्रीभगवानुवाच अहोवताहमूपयो भगवाद्भिरवितथगीर्भिर्वरम-
सूक्तमभिमियाचितो यदमुष्य आत्मजो मया सदृशो भूयादिति ममाहमेवाभिरूपः केवल्यादथापि ब्रह्म
वादेन मृषाभिवितुमर्हति ममैवाहिमुखं यत् द्विजदेवकुलम् १८ तत् आग्नीध्रियेः शकलयाः वतरिष्या
मि आत्मतुल्यमनुपलभमानः १९ इति निशामयत्यामेरुदेव्याः पतिर्माभिधायां तदधे भगवान् २० व
र्हिषितस्मिन्नेव विष्णुदत्तभगवान् परमर्षिभिः प्रसादितो नाभेः प्रियाचिकीर्षया तदवरोधायने मेरुदे-
व्या धर्मान् दर्शयितुं कामो वातरशनानां श्रमणानां मृषाणामूर्ध्वमंथिनां शक्रकृयातनुवाः वततार २१
इति श्रीभागवते महापुराणे पंचमस्कंधे तृतीयोऽध्यायः ३ श्रीशक्र उवाच अथ
तमुत्पत्यैवाभिव्यज्यमानं भगवल्लक्षणं साम्यापशमं वैराग्येश्वर्यमहाविभूतिभिरनुदिनमेधमा-
नानुभावं प्रकृतयः प्रजाब्राह्मणादेवताश्चावनि तलसमवनायातितरां जगृधुः १

शक्रकृयाशक्रसत्त्वमूर्त्याः वततार केषां धर्मान् वातरशनानां दिग्वाससाम् पापं डिव्यादृत्यर्थमाह श्रमणानां तपस्विनाम् ऋषी
णां ज्ञानिनाम् ऊर्ध्वमंथिनां नैष्ठिकब्रह्मचारिणाम् २१ इति पंचमेटीकायां तृतीयोऽध्यायः ३ चतुर्थादिविभिः प्रोक्तमृषभ
स्याहितं महत् लोकार्थयेन सत्कर्मनैष्कर्म्यं च निदर्शितम् १ चतुर्थे शतपुत्रस्य राज्यं तस्यापवर्ण्यते यस्य राज्ये जनः सर्वः संतोषा
मृत्तिर्निर्वृतः २ अभिव्यज्यमानानि भगवल्लक्षणानि पादतलादिषु वज्रां कुशादीनि यस्य महाविभूतिः सर्वसंपत्तिः साम्यादि
भिः सह वर्द्धमानप्रभावम् प्रकृतयोऽभ्यासदयः जगृधुः अभिकांक्षंति स्म १

स्वोपयोगमेवप्रदर्शयन्ति तद्यथेति परमेष्ठ्योऽपिपरमपुरुषप्रकर्षयुक्तयाकरुणया उपकल्पयिष्यन् संपादयिष्यन् चकारात्कामि-
तंचनापचितः अनपचितः अपूजित एव पूजाः नपेक्षत्वात्स्वयमेवोपलक्षितः दृष्टोऽसि इतरवत्सापेक्षवत् १० यद्यपित्वं वरात्तदा तुमा-
विर्भूतोऽसितयाऽपि हे अर्हत्तमराजर्षेर्वर्हिषियज्ञे निजपुरुषाणां त्वद्भक्तानामस्माकमीक्षणविषयो भवान्यर्हियदा आसीत् तदा त्वयमे-
व वरः संजातः ११ दर्शनस्य दुर्लभतामाहुः असंगेन वैराग्येण निशितं यत् ज्ञानं स एवानलस्तेन विधूता अशेषामला येषाम् अतो भवत-
इव स्वभावे येषाम् तानेवाह आत्मारामाणामेवंभूतानां मुनीनामपि परममंगलाय नंगुणगणकथनमेव न तु दर्शनं यस्य अतस्तेर-

तद्यथा बालिशानां स्वयमात्मनः श्रेयः परमविदुषां परमपरमपुरुषप्रकर्षकरुणयास्त्वमहिमानं चाप-
वगारय्यमुपकल्पयिष्यन् स्वयं नापचित एवेतरवदिहोपलक्षितः १० अथायमेव वरोऽहं तमय-
र्हि वर्हिषिराजर्षेर्वरदर्षभो भगवान्निजपुरुषेक्षणविषय आसीत् ११ असंगनिशितज्ञानानलविधूताशे-
षमलानां भवत्स्वभावानामात्मारामाणां मुनीनामनवरतपरिगुणितगुणगणपरममंगलाय नंगुणगण-
कथनोऽसि १२ अथ कथंचित्तरवलनक्षत्पतनजृम्भणदुरवस्थानादिषु विवशानां नः स्मरणाय ज्वरमरणद-
शायामपि सकलकश्मलनिरसनानितवगुणकृतनामधेयानिवचनगोचराणि भवन्तु १३ किंचायं राजर्षि-
रपत्यकामः प्रजां भवादृशीमाशासान ईश्वरमाशिषां स्वर्गापवर्गयोरपि भगवंतमुपधावति प्रजायामर्थ-
प्रत्ययो धनदमिवाधनः फलीकरणम् १४ कोवा इह तेऽपराजितोऽपराजितयामाययाऽनवसितपदव्या-
ऽनादृतमतिर्विषयविपरयानादृतप्रकृतिरनुपासितमहच्चरणः १५ नवरतं परिगुणिता अभ्यस्ता गुणग-

णायस्येति संबोधनम् १२ दर्शनेनैव कृतार्था अपि वरमेकं प्रार्थयन्ते अथेति स्मरणाय विवशानां त्वां स्मर्तुमशक्तानां नः १३
अन्यच्च प्रार्थनीयमस्तीत्याहुः किंचेति आशिषामैहिकानां स्वर्गापवर्गयोरपीश्वरं त्वामुपधावति प्रजायामेव पुरुषार्थ इति प्र-
त्ययो यस्य अधनो यथा फलीकरणं तुषकणादिकमाशासानो धनदमुपधावति १४ इदं च नातिचिच्चमित्याहुः इह संसारि तेऽपरा-
जितयामायया अनवसितपदव्यालक्षितमार्गया अपराजितः कोवैनकोऽपि अतस्तयाऽनादृतमतिः कः अतएव विषय एव वि-
षंतस्परयावेगास्तेरनादृताप्रकृतिर्यस्य सः कः यद्यनुपासितमहच्चरणः अतस्त्वन्मययामोहितस्यैव माशंसा घटत इत्यर्थः १५ ६५

अहंसीत्यादिना निगदेन स्तुवंति हे अहंत्तमपरिपूर्णोऽपित्वमनुपथानां भृत्यानामस्माकमहंणं मुहुः स्वयमेव स्वीकर्तुं महं सितनुवयं
स्तोतुं शक्ता इत्याहुः नमोनम इत्येतदेवास्माकं सद्भिरुपशिक्षितम् तद्वपस्य दुर्ज्ञेयत्वात् तदेवाहुः कोऽहंतीति प्रकृतिगुणानां-
व्यतिकरः प्रपंचस्तस्मिन्नेव मातर्यस्य अतएवानीशः प्रकृतिपुरुषयोः परस्य अतएव ईश्वरस्य अर्वाक्त्तनाभिस्त्वामस्पृशंतीभिः प्र-
पंचांतर्गताभिः नामचरूपंच आकृतिश्च आकारस्ताभिस्तव स्वरूप निरूपणं कर्तुं कोनामपुमानहंति ५ सत्ये तन्मात्रमेवार्हति
नाधिकमित्याहुः सकलजननिकायस्य वृजिनं निरस्यंतीति तथा शिवतमाः प्रवरगुणगणैकदेशस्तस्य कथनादिना

ऋषय ऊचुः अहं सिमुहुर्हंत्तमार्हणमस्माकमनुपथानां नमोनम इत्येतावत्सदुपशिक्षितं कोऽहं
तिपुमान् प्रकृतिगुणव्यतिकरमतिरनीश ईश्वरस्य प्रकृतिपुरुषयोरर्वाक्त्तनाभिर्नामरूपाकृतिभीरू-
प निरूपणम् ५ सकलजननिकायवृजिनं निरसनं शिवतमप्रवरगुणगणैकदेशकथनादृते ६ प-
रिजनानुरागविरचितशबलसंशब्दसलिलसिताकिसलयतुलसिकादूर्वाकुरैरपि संभृतया सपर्यया
किल परमपरितुष्यसि ७ अथानयाऽपि न भवत इज्ययोरुभारभरया समुचितमर्थमिहोपलभाम
हे ८ आत्मन एवानुसवनमंजसा बोभूयमाना शेषपुरुषार्थस्वरूपस्य किंतु नाथा शिष आशासा
नामेतदभिसंराधनमात्रं भवितुमर्हति ९

अधिकं नार्हति ६ वाङ्मनसाऽगोचरोऽपित्वं भक्तानां स्मरवाराध्य
एवेत्याहुः हे परमपरिजनैरनुरागेण विरचिता ये शबलसंशब्दाः गद्गदाक्षरस्तुतयः सलिलंचसिताः किसलयाश्च शङ्खप-
ल्लवाः शिलेति पाठे शिलंकुशादिमंजरी एवमादिभिः संभृतया संपादितया पूजया परितुष्यसि ७ अथेति प्रकारान्तरे अन्यथा तु अन-
या इज्यया यागेनापि उरुभारभरया अनेकांगसमृद्ध्याऽपि भवतः समुचितमपेक्षितं प्रयोजनं नैव पश्यामः ८ अत्र हेतुः आत्म-
नः स्वत एव अनुसवनं सर्वदा अंजसा साक्षात् बोभूयमाना अतिशयेन भवन्तीत्येः शेषाः पुरुषार्थास्ते स्वरूपं यस्य परमानंदस्य न चैवं
सत्यपि यागानर्थक्यमित्याहुः किं त्विति सकामानामस्माकमेवैतदुपपद्यते न चेत्यर्थः ९

इति एवंभूताः संज्ञायासांताः परिणीतवन्तः २ इति पंचमस्कंधे टीकायां द्वितीयोऽध्यायः २ तृतीये चरितं नाभः परं मं
गलमर्थिते यस्य यज्ञे प्रतीतः सन्नुत्रोऽभूद्वषभो हरिः १ नाभिराग्नीध्रसूतः अपुत्रया मेरुदेव्या भार्यया सह १ प्रवर्ग्य संज्ञ
केषु कर्मसु क्रियमाणेषु द्रव्यादयः सप्त ये योगा उपायास्तेषामुपपत्त्या संपत्त्या दुरधिगमो दुष्प्रापोऽपि भागवतेषु रूपा लुतया -
सप्रतीकः शोभनावयवः सन्नात्मानमाविश्वकार अपराजितं स्वतंत्रम् निजभक्तानां येऽभिप्रेतार्थस्तेषां विधित्सया गृ

संपरेते पितरि नवभ्रातरो मेरुदुहितृर्मेरुदेवीं प्रतिरूपा मुग्धदंष्ट्रोलतां रम्यां श्यामां नारीं भद्रां देववीति
मिति संज्ञानवोदवहन् २३ इति श्रीभागवते महापुराणे पंचमस्कंधे आग्नीध्रवर्णनो नाम -
द्वितीयोऽध्यायः २ श्रीशुक उवाच नाभिरपत्यकामोऽप्रजया मेरुदेव्या भगवन्तं यज्ञपुरु
षमवहितात्माऽयजत १ तस्य हवा वश्रद्धया विशद्वभावेन यजतः प्रवर्ग्येषु प्रचरत्स द्रव्यदेशकाल
मंत्रां विगदाक्षिणा विधानयोगोपपत्त्या दुरधिगमोऽपि भागवान् भागवतवात्सल्यतया सप्रतीक आत्मा
नमपराजितं निजजनाभिप्रेतार्थविधित्सया गृहीतहृदयो हृदयंगमं मनो नयनानंदना वयवाभिराममा
विश्वकार २ अथ हतमाविष्कृतभुजयुगलद्वयं हिरण्मयं पुरुषविशेषं कपिशकौशेयां वरधरमुरगि
विलसत् श्रीवत्सललामंदरवरवनरुहवनमालाः छुर्यमृतमणिगदादिभिरुपलक्षितम् ३ स्फुटकि
रणप्रवरमुकुटकुंडलकटकटिसूचहारकेयूरनूपुराद्यंगभूषणविभूषितमृत्विक्सदस्य गृहपत
योऽधना इवोत्तमधनमुपलभ्य सबहुमानमहर्णेनावनतशीर्षाणा उपेतस्थः ४

हीतमाकृष्टहृदयं चित्तं यस्य हृदयंगमं सरवकरम् यतः मनो नयनान्यानंदयंतियेऽवयवास्तैरभिरामं संदरम् २ अथ हे-
त्यादिनिपातबाहुल्यं वाक्यालंकाराय आविष्कृतं भुजानां युगलद्वयं चतुष्टयं येन हिरण्मयं तेजोभयं पुरुषेषु विशिष्यत इ-
तितया पुरुषोत्तममित्यर्थः अहर्णेनार्घ्येण सहोपेतस्थः अभजन् नित्यन्वयः विलसत् श्रीवत्स एव ललामं चिह्नयस्य
दरवरः शंखः वनरुहं पद्मम् अछुरिचक्रम् अमृतमणिः कौस्तुभः एवमादिभिः उपलक्षितम् ३ स्फुटकिरणाय-
प्रवरामणयः तन्मयानियानि मुकुटादीन्यंगानां भूषणानि तैर्विभूषितम् बहुमाने दृष्टान्तः अधना इवोत्तमधनं निधिम् ४

पतंगः कंदुकः भ्रमतः भ्रमाच्चतस्यमे अक्षिणी एजयते चंचलतां नयति वक्रकेशसमूहं मुक्तबंधनं नस्मरसिनसंभालयसि-
किंकष्टः धूर्तो नीवीं हरति एतन्नस्मरसिकिम् १५ उपलब्धं प्राप्तम् मध्यममहेमित्रमया सहतपश्चर्तुमर्हसि किंच सर्वेभव
भावनः संसृतिविस्तारको ब्रह्मामे प्रसीदति त्वां भार्या कल्ययतीत्यर्थः १६ द्विजदेवेन ब्रह्मणा दत्तम् दृक्मनश्चलग्नं सत्

योः सौत्वया करसरोजहतः पतंगो दिक्षु भ्रमन् भ्रमत एजयतेऽक्षिणीमे मुक्तं न ते स्मरसि
वक्रजटावरुथं कष्टेऽनिलो हरति लपटेषु नीवीम् १५ रूपतपो धनतपश्चरतां तपो ध-
नं तत्तु केन तपसा भवतोऽपलब्धम् चर्तुतपोर्हसि मया सह मित्रमत्य किं वा प्रसीदति सर्वे भ-
वभावो मे १६ न त्वां त्यजामि दीयते द्विजदेव दत्तं यस्मिन् नो दृगपि नानविद्याति लग्नम् मां-
चारुशृंग्यर्हसि नेतुमनुवर्तते चित्तयुतः प्रतिसरंतु शिवाः सचिच्यः १७ श्रीशुक उवाच
इति ललनाऽनुयाति विशारदो गाम्यवैदग्ध्यया परिभाषया तां विबुधवृधुं विबुधमतिरधिसभाजया
मास १८ सा च ततस्तस्य वीरयुयपते बुद्धिशील रूपवयः श्रियो दार्येण पराक्षिप्तमना स्तनसहा-
युता युतपरिवत्सरोपलक्षणं कालं जंबुद्वीपपतिना भौमस्वर्गभोगान् बुभुजे १९ तस्या सुहृवा-
आत्मजान् राजवर आग्नीध्रो नाभिकिंपुरुषहरि वर्षे लाहृत रम्य क हिरण्यकुरु मद्राश्च केतुमा-
लसं ज्ञान् वपुत्रान् जनयत् सासूत्या यस्मै तान् वानुवत्सर्गृह एवापहाय पूर्वं चित्तिर्भूय एवाजं-
देवमुपनस्थे २० आग्नीध्रस्तस्मात्ते मातुरनुग्रहादौत्पत्तिकेनैव सह ननु बलोपताः पित्रा विभक्ता-
आत्मतुल्यनामानि यथा भागं जंबुद्वीपवर्षाणि बुभुजुः २१ आग्नीध्रो राजाऽतस्तत्कामानामभ्रर
समेवानुदिनमधि मन्यमानस्तस्याः सलाकतां श्रुतिभिरवारुंधय च पितरो मादयंत २२

नापयाति हे चारुशृंगियतस्ते चित्तं तत्र मां त्वदधीनं नेतुमर्हसि सचिच्यस्तव सरव्याः पिशवा अनुकूलाः सत्यः मां प्रतिसरंतु अनु-
वर्तताम् यद्वा एतावत्यर्थं ते मेयाः सचिच्यः सरव्यः शिवाः फेरवः ताः प्रतिसरंतु निर्यातु यद्वा वनवासे सह चर्यो हरिण्यः शिवाः
प्रतिसरंतु प्रदक्षिणं गच्छंतु १७ गाम्येषु वैदग्ध्यस्याः १८ बुद्ध्यादीनां द्वंद्वैक्यम् १९ सूत्राप्रसूय उपतस्थे अभजत २० औ-
त्पत्तिकेनैव स्वभावेन सह ननु दृढांगत्वम् २१ कामानां भोगैः अधि अधिकं मन्यमानः श्रुतिभिः वेदोक्तैः कर्मभिः अवारुंधय प्रापमादयंत
मोदंते २२

नूपुरस्वनमाकर्ण्यहवाचमिति तुभ्यंतवचरणगतपंजरयोः नूपुरयोस्तित्तिरीणामंतर्गततरत्नानां केवलं वाचं शृणुमः कथं भूताम्
 अरूपा अदृष्टवत्कृकासुरवरा अतिप्रकटा चतां चतां चपीतं परिधानं वस्त्रं नितंबकांतित्वेन प्रकल्प्याह कदंबकुसुमस्य रुचिर्दीप्तिः
 भंकविरंकविंबेचनितंबस्य संदरमंडले कलया पाठांतरे अंगेति संबोधनम् मेखलामालस्याह यस्यामलातपरिधिर्वर्त्तते वस्त्रं
 नितंबकांतित्वेन प्रकल्प्य वस्त्रमदृष्टैव पृच्छति कचते वल्कलमिति ११ स्तनावालस्याह शृंगयोः स्तनयोः किंसंभृतं किं पूर्णमस्ति म
 नोहरं किंचिदस्तीत्येतावत्तु जानामि यतो मध्येः कृशोः पितृं कृच्छ्रेण वहसि धारयसि यत्र च मे दृशिर्दृष्टिः श्रिता संलग्नाः स्ति अन्यथे
 दं दयं न पठते इति भावः स्तनगतं कुंकुममालस्याह पंकौः रुण आत्मनस्तव विषाणे ईदृक् अत्यपूर्वः कुत इत्यत आह येन पंकेन आश्रमं सु
 रभी करोषि स गंधसुक्तं करोषाति १२ लोकं स्थानं यवत्योजनः उरसा इत्यमपूर्वावयवौ विभर्ति मनस उन्नयनौ क्षोभकौ पाठांतरे इत्यं-

वाचं परंचरणपंजरतित्तिरीणां ब्रह्मन्नरूपसुरवरां शृणु वामतुभ्यम् लब्धा कदंबरुचिरंकविरंकविंबे
 यस्यामलातपरिधिः कचवल्कलंते ११ किंसंभृतं रुचिरयोर्द्विजशृंगयोस्ते मध्ये कृशो वहसि यत्र दृशिः-
 श्रिता मे पंको रुणः सूरभिरात्मविषाणे ईदृक्येनाश्रमं स भगमे सूरभी करोषि १२ लोकं प्रदर्शय स ह
 तमतावकं मे यत्र त्य इत्यसुरसाः वयवावपूर्वौ अस्माद्विधस्य मन उन्नयनौ विभर्ति बद्धद्रुतं सरसरासस
 धादिवक्त्रे १३ कावात्मवृत्तिरदनाद्विरंगवातिविष्णोः कलास्य निमिषोन्मकरोच कर्णौ उद्विग्नमीन
 युगलद्विजपंक्तिशोचिरासन्नभृगनिकरं सरइन्मुरवंते १४

भूतलक्षणे तृतीयावक्त्रे च बद्धद्रुतं विभर्ति किंतदाहर
 सोमधुरालापः रासो विलासस्ताभ्यां सहिता स्रधा अधराभूतमादिशब्दात् स्मितनर्मादि १३ कावातवलोके आत्मनो देहस्य वृत्तिरा
 हारः अंगहं सखे अदनाच्चर्वणात् हविरितितत्संबंधी गंधोवाति आगच्छति इति तांबूलाभिप्रायम् अदनाद्विरंगभातीति पाठे मम
 तावद्भोजनात् बहिर्भूतैव वृत्तिर्भातीत्यर्थः यतस्त्वं विष्णोः कलाः सि विष्णुश्च नाश्नाति अनश्नन्नन्यो अभिचाकशीति इति श्रुतेः वि
 ष्णोः कलाः सीत्यत्र हेतुः तव कर्णौ विष्णोरिवानिमिषोन्मकरो अनिमिषौ रत्ननेत्रत्वेन निमेषशून्यौ उल्लसंतौ मकरो तदाकारे कुंडले
 ययोः तौ किंच तव मुखं सरइत् सरइव तदेवाह उद्विग्नं चंचलं मीनयुगलमिव नेत्रद्वयं यस्मिन् द्विजाः दंताः तेषां पंक्त्या शोचिः शो
 भायस्मिन् सरसितुद्विजाराजहंसाः आसन्नो भृगनिकर इव केशस्तोमः परिमललुब्धभृगस्तोमो वायस्मिन् १४

निजमुखादिगलितममृतमिवस्वादु आसवइवमादकंचयत्सहासंभाषणंतस्मिन् आमोदोनिश्वासगंधः तेनमदांधमधु-
करनिकरोस्तेरुपरोधः आवरणंतेनभयात्तदुतः शीघ्रोयः पदविन्यासः तेनवल्लुस्पंदनं किंचिच्चलनस्तनकलशयोः कवरभार-
रशनायांचयस्यास्ताम् तस्यावलोकनेनाववृतावसरस्यदत्तावकाशस्य ७ कालंशैलेगिरावस्मिन्किंचिकीर्षसि मुनिव-
र्येत्यादिपुंस्त्वनसंबोधनादिजाड्यानुकरणार्थम् हेमुनिवर्य नूनंभगवतः परदेवताभूतस्यमायाऽसि भ्रुवावालक्ष्य आह हे
सहृदंस्सरेवविज्येनिर्गुणेधनुषीविभार्षिकिमात्मनोऽर्थतवैवाभ्यांकिंकार्यमस्ति किंवाप्रमत्तान् अजितेन्द्रियान्मृगतुल्यान्

निजमुखादिगलितामृतासवसहासभाषणामोदमदांधमधुकरनिकरोपरोधेनद्रुतपदविन्यासेनवल्लु-
स्पंदनस्तनकलशकवरभाररशनादेवीतदवलोकनेनाववृतावसरस्यभगवतोमकरध्वजस्यव-
शमुपनीताजडवदितिहोवाच ७ कालंचिकीर्षसिचूकिमुनिवर्यशैलेमायाऽसिकाऽपिभ-
गवत्परदेवतायाः विज्येविभार्षिधनुषीसहृदात्मनोऽर्थकिंवाभृगान्मृगयसाविपितप्रमत्ता-
न् ८ बाणाविमोभगवतः शतपत्रपत्रोशातावपुरवरुचिरावर्तितगमदंतौ कस्मैयुयुक्षसिवने
विचरन्नाविद्यः क्षेमायनोजडधियातवविक्रमोऽस्तु ९ शिष्याइमेभगवतः परितः पठतिगायति
सामसरहस्यमजस्रमीशम् युष्मच्छिराविलुलिताः समनोभिवृष्टीः सर्वेभजंत्युषिगणाइववेदशाखाः १०

स्मदादीन्मृगयसेतान् वशीकर्तुधनुषीधारयसीत्यर्थः ८ कदाह्वावालक्ष्याह बाणाविमोशतपत्रेनेत्रकमलेतेएवपचाणिपि-
च्छानिययोः शांतौविश्वमेणमंथरौपुंरवाभ्यांविनाऽपिरुचिरोपत्रतयाकल्पितनेत्राभ्यांपरभागस्यपुंरवस्थानीयस्याभावात्
अतितिग्मेतीक्ष्णोदंतौ अग्नभागीययोस्तौ कस्मैप्रयोक्तुमिच्छसीतिनविद्यः अतोभयादेतावत्पार्थयामहेतवायंविक्रमोऽ-
स्माकंक्षेमायास्तु ९ तदंगपरिमललोभेनानुगच्छतोभमरानालक्ष्याह शिष्याइति अजस्रसंततंयुष्मत्तशिरवातोविलु-
लिताविगलिताः समनसामभितोवृष्टीः गलितानिकुसमानिभजंतीत्यर्थः शुद्धत्वेनोपमावेदशाखाइवेति १०

अ०
२

६

६५

तदनुलभ्यज्ञात्वा ब्रह्मा अभियापयामास संभोगार्थं प्रस्थापयामास ३ साच तदा श्रमोपवनमुपबभ्रामेत्यन्वयः रमणीयत्वमे-
वाह विविधाश्चानिबिडाश्च ये विटपिनस्तेषां विटपाः तेषां निकरास्तैः संश्लिष्टाः पुरदलताः स्वर्णवलयः तास्वारूढाः स्थलवि-
हंगमयूरादयस्तेषां मिथुनैः प्रोच्यमानाभिः श्रुतिभिः उच्चार्यमाणैः षड्भादिस्वरैः प्रतिबोध्यमाना ये सलिल कुक्कुटादयस्तैर्विचि-
त्रं यथा तथोपकूजितानादिता अमलाजलाशयास्तेषु कमलानितेषामाकरमुपवनम् ४ सललिते गमने ये पदविन्यासास्तैर्ग-

तदुपलभ्य भगवानादिपुरुषः सदसि गायंतां पूर्वचित्तिनामाप्सरसमभियापयामास ३ साच
तदा श्रमोपवनमतिरमणीयं विविधानिबिडा विटपि विटपि निकरसंश्लिष्ट पुरदलतारूढस्थल
विहंगममिथुनैः प्रोच्यमाना श्रुतिभिः प्रतिबोध्यमाना सलिल कुक्कुटकारंडवकलहंसादिभिर्वि-
चित्रमुपकूजितामलजलाशयकमलाकरमुपबभ्राम ४ तस्याः सललितगमनपदविन्यास
गतिविलासायाश्चानुपदस्वणस्वणायमानरुचिरचरणाभरणस्वनमुपाकर्ण्य नरदेवकुमारः
समाधियोगेनामीलितनयननलिनमुकुलयुगलमीषद्विकचय्यव्यचष्ट ५ तामेवाविदूरे म-
धुकराभिवसमूनस उपजिघ्रतीदिविजमनुजमनोनयनाह्लाददुर्ध्वैर्गतिविहारविनयावलोक-
सस्वराक्षरावयवैर्मनसि नृणां कुसुमा युधस्य विदधती विवरम् ६

तौ विलासाय स्याः चकारस्तस्याश्चेत्येक-
वाक्यत्वाय स्वणस्वणेति ध्वनिं कुर्वतो रुचिरस्य चरणाभरणस्य स्वनम् आमीलिते नयने एव नलिनमुकुले तयोः युगलमी-
षद्विकचय्य किंचिदुन्मील्य व्यचष्ट ददर्श ५ तामेव देवीं मकरध्वजस्य वशमुपनीतः सन् जडवदिति हवक्ष्यमाणान् दशश्लो-
कानुवाच जाड्यानुकरणं च वैदग्ध्यं नतद्वशीकारार्थं दिवि जानां देवानां मनुजानां च यानि मनां सिनयनानि च तेषामाह्ला-
ददुर्ध्वैर्गत्यादिभिः नृणां मनसि कामस्य विवरं प्रवेशद्वारं विदधती गतिश्च विहारश्च कीडा विनययुक्तोऽवलोकश्च सस्वराण्य-
क्षराणि च अवयवाश्च नेत्रादयस्तैः ६

प०

परदेवतायाः हरेः प्रसादेनाधिगतः प्राप्तोयः आत्मप्रत्यवमर्शो विवेकस्तेन नारदस्य पदवीं तदुपदिष्टमार्गमेव पुनरनुसस्य
रेत्यन्वयः किं कृत्वा अनुगतेभ्यः पुत्रेभ्य इमां पृथ्वा विभज्य भुक्तो भोगोयस्याः तां भार्यामहाविभूतिः साम्राज्यसंपत्तत्सा हि
तां महिषीं मृतशरीरमिव परित्यज्य तत्र हेतुः हृदि निहितो निर्वेदो येन हृदीत्यस्योत्तरत्राप्यन्वयः हृदि गृहीतो निश्चितो हरि वि
हारस्तेनानुभावः त्यागसामर्थ्यस्य ३८ तस्य महिमोपनिबन्धनश्लोकाः पूर्वसिद्धाः कथ्यंते यथा वेदे तदप्येष श्लोको भवतीति
कोनु कोनाम कुर्यात् छायां धनं तमो निरस्यन् ३९ भूसंस्थानं द्वीपैः कृतं सरिद्धिरिव नादिभिः सीमाचयेन कृता भूतानां निर्वृत्यै सरवा

परदेवतायाः प्रसादाधिगतात्मप्रत्यवमर्शो नानुप्रवृत्तेभ्यः पुत्रेभ्य इमां यथादायं विभज्य भुक्तो भो
गां च महिषीं मृतकमिव सह महाविभूतिमपहाय स्वयं निहितो निर्वेदो हृदि गृहीत हरि विहारानुभा
वो भगवतो नारदस्य पदवीं पुनरेवानुससार ३८ तस्य हवा एते श्लोकाः प्रियव्रत कृतकर्म कोनु कु
र्याद्विनेश्वरम् यानेभिर्निम्ने रकुरात् छायां धनं सप्तवारिधान् ३९ भूसंस्थानं कृतयेन सरिद्धिर
वनादिभिः सीमाचभूतनिर्वृत्यै द्वीपैर्विभागशः ४० भौमं दिव्यं मानुषं च महित्वं कर्मयोग-
जम् यश्च केनिरयोपम्य पुरुषानुजनप्रियः ४१ इति श्रीभागवतमहापुराणे पंचमस्कंधे भुवनको
शे प्रियव्रतविजये प्रथमोऽध्यायः १ श्रीशुक उवाच एवं पितरिसंप्रवृत्ते तदनुशासने वत्तमान-
आग्नीध्रो जंबुद्वीपौकसः प्रजा औरसवह्म वेक्षमाणः पर्यगोपायत् १ सच कदाचित् पितृलोक-
कामः सूरवरवा निताक्तीडाचलद्रोण्या भगवन्तं विश्वसृजां पतिमा भूतपरिचर्योपकरण आत्मिका
ज्येष्ठतपस्वी आराधया बभूव २ यजविवादाय ४० भौमं पातालजं दिव्यं स्वर्गजं मानुषं मर्त्यलोकजं महित्वं

वेभवं यो निरयतुल्यं मेने पुरुषानुजनाविष्णुभक्तास्त एव प्रियाय स्येति ४१ इति पंचमेटीकायां प्रथमोऽध्यायः १ द्वितीयं
प्रोक्तमाग्नीध्रचरित्रं स्त्रैण संभतम् पत्न्या हि पूर्वचित्यां यो नाभिमुख्यानजीजनत् १ अस्मिन्वंशे प्रसिद्धोऽयमाग्नीध्रः-
स्त्रैण पुंगवः विहसन्निवतस्येदं चरितं मुनिरब्रवीत् २ जंबुद्वीपमोकोयासां ताः प्रजाः पुत्रवत्या लयामास धर्मावेक्षमाणः ध-
र्ममवेक्षमाण इत्यर्थः १ पितृलोककामः पुत्रकामः सूरवराणां वनितास्तासां माक्तीडाचलो मंदरः तस्य द्रोण्या माभूतानि-
संपादितानि परिचर्योपकरणानि पुष्पादीनि येन २

तानाह तेषांपरिमाणं शृण्वति शेषः पूर्वस्य यद्विस्तारमानं उत्तरस्ततो द्विगुणेन विस्तारमानेनेत्येवं सिंधुस्यो बहिः समंततः उप
 कृताः रचिताः ३२ यथा सिंधुस्यो बहिरेकैकशो द्वीपाः एवं द्वीपानामपि बहिः सिंधव इत्याह क्षारो देति दधिमंडो मथितं द
 धि एते सप्तजलधयः सप्त द्वीपानां परिखा इवाभ्यन्तरेतैः संवेष्टिता ये द्वीपाः तैः समाना विस्तारतः बहिर्नीतः पृथक् असंकीर्ण
 तथा ३३ ३४ अहो आश्चर्यं राज्ञः सामर्थ्यमिति परीक्षितं मित्राय शोभनं गवान्बादरायणिराह नैवमिति जिताः षड्गुणाः इ

जंबूद्वीपस्य शाल्मलि कुशकौ च शाकपुष्करसंज्ञाः तेषांपरिमाणं पूर्वस्मात् पूर्वस्मात् उत्तर उत्तरो यथा
 संख्यं द्विगुणमानेन बहिः समंतत उपकृताः ३२ क्षारो देक्षर सो दक्षरो दधुतो दक्षरो दधिमंडो द
 शब्दो दाः सप्तजलधयः सप्त द्वीपपरिखा इवाभ्यन्तर द्वीपसमाना एकैकश्चैनयथा पूर्वसप्तस्वपि ब-
 हिर्द्विपेषु पृथक् परित उपकल्पितास्तेषु जंबू द्विषु बहिर्भती पतिरनुव्रतानां त्वजानाग्नीध्रे धाजित्क
 यज्ञबाहु हिरण्यरेता घृतपृष्ठमेधातिथिवाति होत्रसंज्ञान्यथा संख्येन एकैकस्मिन्नेकमेवाधिपातं
 विदधे ३३ दुहितरं चो जस्वती नामोशनसे प्रायच्छद्यस्या मासीत देवयानी नाम काव्यसूता ३४
 नैवा विधः पुरुषकार उरुक्रमस्य पुंसां तदधि रजसा जित षड्गुणानाम् चित्रं विदूरविगतः सकृदा ददीत
 यन्नाम धेयमधुना सज्जहाति बंधम् ३५ स एवमपरिमितं बलपराक्रम एकदा तु देवर्षिचरणानुशय
 नानुपतितगुणविसर्गसंसर्गेणानिर्घृतमिवात्मानं मन्यमान आत्मनिर्वेद इदमाह ३६ अहो असाध्वनु
 ष्ठितं यदभिनिवेशितोः हर्मिन्द्रियैरविद्यारचितविषमविषयांधकूपेतदलमलमसुष्यावनिताया विनोदम्
 गंमाधिगिगिति गहयांचकार ३७

द्वियाणि षड्गुर्मयोवायैस्तेषामेवं विधः पुरुषकार इति न चित्रं नासंभावितं यतो-
 विदूरविगतः अंत्यजोपियस्यारुक्रमस्य नाम सकृदुच्चारयेद्यः स अधुना तत्क्षणमेव बंधं संसारम् तन्वमिति पाठः प्ययमे-
 वार्थः पाठांतरे तत्त्वं चंडालत्वं जहाति शब्दो भवतीत्यर्थः ३५ तस्य पराक्रमस्य पुंसंहर निवृत्तिक्रममाह स एवमिति देवर्षिचर-
 णयोरनुशयनमुपसंतिः तदनुपतितो यो गुणविसर्गो राज्यादिप्रपंचः तत्संसर्गेण आत्मनिमनसि निर्वेदो यस्य ३६ तमाह
 यथा असाध्वनु ष्ठितं यद्यतोः सिनिवेशितः तत्तत्तत् अलमलं विषयैः विनोदमगं मर्तुदम् ३७

२८ उपशमाश्रयेषु सत्सु दशकोटिभिरेकमर्बुदं एतादृशानि वर्षाणामेकादशावुर्दानि जगतीं बुभुज इत्यन्वयः राज्ञो धर्मपालने विषयभोग
प्रभावेर्भावंतत्रानायासेनैव धर्मपालनमाह अव्याहता अखिलाः पुरुषकाराः पौरुषाण्यस्मान्नेन सारेण बलेन संभृतौ पूर्णौ दोर्दण्डौ न-
योयुगलं तेनापीडित आकृष्टौ मौर्वागुणस्तस्य स्तनितं दंकारः तेनैव युद्धं विनाविरमितानिरस्ता धर्मप्रतिपक्षायै न भोगातिशयमा-
ह बहिष्प्रत्याः स्वभार्यायाः अनुदिनमेधमानैः प्रमोदादिभिः पराभूयमानविवेक इव अतएव विषयासक्त्या आत्मानमनवबुद्ध्या
मान इव बुभुजे तत्र प्रमोदः पतिं दृष्ट्वा हर्षः ततः प्रसरणमभ्युत्थानादिलीलाततो यौषिण्यं यौषित्वभावकृतशृंगारानुभावप्रका

अन्यस्यापि जायायां त्रयः पुत्रा आसन् उत्तमस्तामसो रैवत इति मन्वंतराधिपतयः २९ एवमुपश-
मायनेषु स्वतन्त्रेष्वथ जगतीपतिर्जगतीमर्बुदान्येकादशपरिवत्सराणामव्याहतारिवत् पुरुषकार
सारसंभृतदोर्दण्डयुगलापीडितमौर्वागुणस्तनितविरमितधर्मप्रतिपक्षो बहिष्प्रत्याश्वानुदिनमेधमा
नप्रमोदप्रसरणयौषिण्यव्रीडाप्रमुषितहासावलोकुरुचिरद्वेल्यादिभिः पराभूयमानविवेक इवा
नवबुद्ध्यामान इव महामना बुभुजे ३० यावदवभासयति सरगिरिमनुपरिक्रमन् भगवानादित्यो व-
सुधातलमर्द्धेनैव प्रतपत्यर्द्धेनावच्छादयति तदा हि भगवदुपासनापि चित्तातिपुरुषप्रभावस्तदनभि
नंदनसमजवेन रथेन ज्योतिर्मयेन रजनीमपि दिनं करिष्यामीति सप्तकृत्वस्तरणिमनुपर्यक्रामत् द्वि-
तीय इव पतंगः ३१ यो वा उहत द्रव्यचरणेन भिन्नतपरिवातास्ते सप्तसिधव आसन् यतएव कृताः
सप्तभुवोर्दीपाः ३२

शनम् ततो व्रीडया प्रमुषिताः संकोचिता हासावलोकाः ततोरुचिरद्वेल्यादयः परिहासवाक्यादीनि तैः २९ प्रभावातिशय
माह यावद्वसुधातललोका लोकपर्यंतमवभासयति मेरुं प्रदक्षिणीकुर्वन्नादित्यः तस्मिन् नर्द्धेनैव पलक्षितं प्रतपति प्रकाशयति -
अर्द्धेन चावच्छादयति तमसा आरुणोति तदा द्वितीयः पतंगः सूर्य इव पर्यक्रामत् न चेदमसंभावितं यतो भगवदुपासनेनोपचितः अ-
तिपुरुषः पुरुषानतिक्रान्तः प्रभावो यस्य ३० यैवेह अतिप्रसिद्धास्तस्य रथचक्राग्रकृताः परिवातागर्त्ताः यतः यैरेव कृतास्ते ३१

अ.
१

पुत्रराज्येऽभिषिच्यवनयास्यामात्येवंयोमनोरथः सपरेणब्रह्मणेवप्रतिसंधितः संपादितोयस्यसः नारदस्यानुमतेनराज्ये
स्थापयित्वाअतिविषमोदुस्तरोयोविषयविषजलाशयोगृहंतस्य आशादिकुप्रवृत्तिवासनाभोगेच्छावातस्याउपरतोऽभूत् २२
यत्पृष्ठगृहेकथमरमततत्रोक्तमुत्तरमुपसंहरति इतिहवाव इत्यमेवहि अधिनिवेशितः प्रापितः कर्माधिकारोयस्य अरिवलस्यज
गतोबंधध्वंसनः परोऽनुभावायस्यतस्ययदंधियुगलंतस्यानवरतंध्यानंतदनुभावेनपरिरंधितकषायादग्धरागादिमलआशयो
यस्य अतः अवदातः शब्दोऽपिमहतांब्रह्मादीनामाज्ञापालनेनमानवर्द्धनः २३ उइतिविस्मये हइतिप्रसिद्धोवावोर्तानिश्चयेआ

मनुरपिपरेणैवंप्रतिसंधितमनोरथः सूरर्षिवरानुमतेनात्मजमरिवलधरामंडलस्थितिगुप्तये आस्था
प्यस्वयमतिविषमविषयविषजलाशयाशयाउपरराम २२ इतिहवावसजगतीपतिरीश्वरेच्छयाऽ
धिनिवेशितकर्माधिकारोऽरिवलजगद्धंधध्वंसनपरानुभावस्यभगवत् आदिपुरुषस्यांधियुगलानवर
तध्यानानुभावेनपरिरंधितकषायाशयोऽवदातोऽपिमानवर्द्धनोमहतांमहीतलमनुशशास २३ अथ
चदुहितरंमजापतेर्विश्वकर्मणउपयेमेवर्हिभर्तानाम तस्यामुहवाव आत्मजानात्मसमानशीलगुणक
मेरूपवीर्योदारान्दशभावयावभूवकन्याचयवीर्यसीमूर्जस्वर्तानाम २४ आग्नीध्रेभ्राजिह्वयज्ञबाहु
महावीरिहरण्यरेताघृतपृष्ठसवनमेधातिथिवातिहोत्रकवेयइतिसर्वएवाग्निनामानः २५ एतेषांकवि
मेहावीरः सवनइतित्रयआसनऊर्ध्वरेतसस्त आत्मविद्यायामर्भभावादारभ्यकृतपरिचयाः पारमहंस्य
मेवाश्रममममजन् २६ तस्मिन्नुहवाउपशमशीलाः परमर्षयः सकलजीविनिकायावासस्यभगवतोवा
सुदेवस्यभीतानांशरणभूतस्यश्रीमच्चरणारविंदविरतस्मरणविगलितपरमभक्तियोगानुभावेनपरि
भावितान्तर्हृदयाधिगतेभगवतिसर्वेषांभूतानामात्मभूतप्रत्यगात्मन्येवात्मनस्तादात्म्यमविशेषेणसमी
युः २७

त्यनः समानैः शीलादिभिरुदाराचहतोदशपुत्रान्जनयामास २४ तानाह आग्नीध्रः इध्मजिह्वः यज्ञबा-
हुः महावीरः हिरण्यरेताः घृतपृष्ठः सवनः मेधातिथिः वातिहोत्रः कविश्चेतिअग्नीनांनामानियेषांते २५ अर्भभावात्बा-
ल्यादारभ्य २६ तस्मिन्पारमहंस्याश्रमेश्रीमच्चरणारविंदयोरविरतस्मरणेनाविगलितमखंडितोयः परमोभक्तियोगस्तस्या
नुभावेनविशोधितांतः करणेप्रतीतोयोभगवान्तस्मिन्नात्मनः त्वंपदार्थस्यतादात्म्यम् अविशेषेणविशेषोदेहाघुपाधिः तदपोहेन प्रा
पुः २७

प.टी.

श्रीगणेशायनमः नमः श्रीमत्परमहंसास्वादितचरणकमलचिन्मकरंदायभक्तजनमानसनिवासायश्रीरामाय अथा
 तः पंचमस्कंधव्याख्याः नेकविशेषवान् प्रियव्रतान्वयोयत्रसंप्रपंचः प्रपंच्यते षड्विंशत्याः धुनाः ध्यायेः पंचमेस्थानमीर्यते १
 लोकदीपादिमर्यादापालनारव्यमनेकधा पृथिव्युपर्यधोलोकैर्मर्यादाविविधामता २ पुनश्चैकैकशस्तेषु मर्यादाबहुधामता
 सुवदीपादिमर्यादाः पाल्यंते राजभिः पृथक् ३ भूमेरुपरिदेवाद्यैस्ततश्चाधोः सुरादिभिः तत्राध्यायैस्तु विंशत्या प्रियव्रतपुरःसरैः ४
 सुवदीपादिमर्यादाः पालिता इति वर्ण्यते त्रिभिः सूर्यादिभिर्ज्योतिश्चक्रादिष्वति कीर्त्यते ५ अतलादिषु देव्याद्यैः पालनं च त-
 तस्त्रिभिः तत्रतु प्रथमेः ध्यायेज्ज्ञानिनो राज्यनिर्देतिः ६ पुनश्च ज्ञाननिष्ठेति प्रियव्रतकथाद्भुता वंशं प्रियव्रतस्यापि निबोधनृपस

राजोवाच प्रियव्रतो भागवन् आत्मारामः कथं मुने गृहे रमत यन्मूलः कर्मबंधः पराभवः १
 न नूनमुक्तसंगानां तादृशानां द्विजर्षभ गृहेष्वभिनिवेशोऽयं पुसां भवितुमर्हति २ महतां खलु वि-
 प्रपंचोत्तमश्लोकपादयोः छाया निर्वृतचित्तानां न कुटुंबे स्पृहामतिः ३ संशयोऽयं महान् ब्रह्मन्दा
 रागारसतादिषु सक्तस्य यत्सिद्धिरभूत्कृष्णोचमातिरच्युता ४

उत्तम ७ यो नारदादात्मविद्यामधिगम्य पुनर्महीम् मुक्ताविभज्य पुत्रेभ्य ऐश्वर्यसमगात्सदमिति पूर्वस्कंधांते उक्तम् प्रियव्रतस्य प्र-
 थममात्मविद्या ततो गृहाश्रमः ततः सर्वसंगत्यागेन मोक्षइत्युक्तं तत्र विस्मितः पृच्छति प्रियव्रतो भागवतः अत एवात्मारामः गृहे क-
 थं परमरमत न नुरमतां को दोष इति चेदत आह कर्मणा बंधः पराभवश्च स्वस्वरूपतिरस्कारो यन्मूलो भवति यद्गृहं मूलं कारणं यस्य-
 १ गृहेषु रतिश्च तत्राभिनिवेशात् स्यात्स च भागवतानामात्मारामाणां न संभवतीत्याह न नूनमिति २ गृहासक्तिर्हि कुटुंबादिस्पृ-
 हया भवति सा च तेषां नास्तीत्याह महतामिति उत्तमश्लोकपादयोः छाया कामादिसंतापहारिणी तया निर्वृतचित्तं तेषां तेषां स्पृहा युक्ता-
 मतिर्नास्ति ३ दाराद्यासक्तस्य तु मोक्षः श्रीकृष्णोऽसंवलितमतिश्चाभूदिति यत् अयं च महान् संशय इत्याह संशय इति ४ ६२

इति श्रीमद्भागवतचतुर्थस्कंधः समाप्तः

भा.च.टी
८९

यएषवंशः सोऽनुवर्णितः २६ यः प्रियव्रतः २७ २८ २९ स्वान्ज्ञातीन् दिदृक्षुः ३० राज्ञांचरितमिति शेषः ३१ इति

श्रीशुकउवाच यएषउत्तानपदोमानवस्थानुवर्णितः वंशः प्रियतमस्यापि निबोधनृपसत्तम
२६ योनारदादात्मविद्यामधिगम्य पुनर्महीम् भक्ताविभज्य पुत्रेभ्य ऐश्वर्यं समगात्पदम् २७ इमां
तुकोषारविणोपवर्णितां क्षत्तानि शम्याजितवादसत्कथाम् प्रवृद्धभावोऽश्रुकलाकुलो मुनेर्दधारम्
धर्चरणहृदाहरेः २८ विदुरउवाच सोऽयमद्य महायोगिन् भवता करुणात्मना दर्शित
तस्तमसः परो यत्र किंचन गोहरिः २९ श्रीशुकउवाच इत्यानम्य तमामंभ्य विदुरोगजसा
कथयम् स्वानां दिदृक्षुः प्रययौ ज्ञातीनां निर्वृताशयः ३० एतद्यः शृणुयाद्राजन् राज्ञां हर्यर्पितात्मनाम्
आयुर्धनं यशः स्वस्ति गतिमैश्वर्यमाप्नुयात् ३१ इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कंधे
षादशसाहस्र्यां संहितायां प्रचेतसोपाख्यानं नाम एकत्रिंशोऽध्यायः ३१ ६ ६

श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कंधे श्रीधरस्वामिविरचितायां श्रीभागवतभावार्थदीपिकायामेकत्रिंशोऽध्यायः ३१

नृपावने

मन्त्राधीनत्वं प्रपचयन्नाह अनुवर्तमानामपि श्रियंतदर्थिनः सकामान् द्विपदपतीन् नरेन्द्रान् विबुधान् देवान् पियो नानुवर्त-
यतः स्वेनैव पूर्णः अतः स्वभृत्यवर्गानुरक्त एव एवंभूतममुमुत् ईषदपि कथं परित्यजेत् २२ प्रचेतसः कर्मभूतान् अन्याश्च नूनं सु-

श्रियमनुचरतीतदर्थिनश्च द्विपदपतीन् विबुधांश्च यत्स्वपूर्णः न भजति निजभृत्यवर्गतं
त्रः कथममुमुद्विस्तेत्युमान् कृतज्ञः २२ मैत्रेय उवाच इति प्रचेतसो राजन्नन्या
श्च भगवत्कथाः श्रावयित्वा ब्रह्मलोकं ययो स्वायं भवो मुनिः २३ तेषां पितृभ्योऽपि न विनियतं
यशो लोकमलापहम् हरिर्निशम्य तस्यादध्यायंतस्तद्गतिययुः २४ एतत्तेऽभिहितं क्षत्त
यन्मातृपतिपरिपृष्टवान् प्रचेतसां नारदस्य संवादं हरिकीर्तनम् २५

नातेरित्यादि भवचरिताद्याः सन्नेऽगायत्यचेतसामित्युक्तत्वात् २३ २४ प्रचेतसां नारदस्य च संवादरूपमेतदारब्धानं तेऽ-
भिहितम् हरिः कीर्तनं यस्मिन् तत् २५

ततो न कदाचित् सजतीत्याह अपहतानिरस्ताः सकला एषणाः कामायस्मात् सचासावमल आत्मा मनस्तस्मिन् सतां मनसि निरंत-
रं समेधितया भावनयोपहृतः सन्नक्षरो हरिः छिद्रवत्तत्रत्याकाशवत् ततो न सरति नापयाति हि किं कुर्वन् आत्मनो निजजनवशगत्वं

अपहतसकलैषणामलात्मन्यविरतमेधितभावनोपहृतः निजजनवशगत्वं आत्मनोऽय-
न्नसरति छिद्रवदक्षरः सतां हि २० न भजति कुमनीषिणां स इज्यां हरिरधनात्मधनप्रियो
रसज्ञः श्रुतधनकुलकर्मणां मर्दैर्ये विदधति पापमकिंचनेषु सत्सु २१ २२ २३

स्वभक्ताधीनत्वमयन्नवगच्छन् २० सतामेव वश्योऽसौ असतां तु पूजामपि न गृह्णातीत्याह नेति कुमनीषिणां कुत्सितमतीनामधना-
श्रुते आत्मधनाश्रमभगवद्नास्ते प्रियायस्य रसज्ञः भक्तिसरवज्ञः कुमनीषिणस्तानाह श्रुतादिनिमित्तैर्मर्दैर्ये सत्सु पापंतिरस्कारं कुर्वी-

कुतः सर्वमूलत्वादिसदृशं तमाह यथैव वारः जलानि वर्षाकाले स्यात् उद्भवंति ग्रीष्मे तस्मिन्नेव प्रविशन्ति अस्याप्रसिद्धत्वेन दृष्टं
 तरमाह यथा भूतानि भूमाविति गुणप्रवाहः चेतना चेतनात्मकः प्रपञ्चः १५ ननु हरावेव गुणप्रवाह इत्युक्तेन दाधारत्वेन सोपाधिक
 त्वं हरेः स्यादित्याशंक्याह एतदिति एतद्विश्वविष्णोस्तत्सर्वशास्त्रप्रसिद्धं पदं परं सर्वोपाधिरहितं तदुत्पन्नत्वान्न ततः पृथगित्य
 र्थः तर्हि कथमन्यथा भातित्वाह सकृदिति सकृत्कदाचिद्विभातं स्फुरितं गंधर्वनगरवत् यथा सवितुः प्रभातततो भिन्ना यथा च
 जाग्रति असव इन्द्रियाणि स्फुरन्ति स्रष्टुमौ तु सप्तशक्तयो भवन्तीत्यर्थः कथं भूतोऽसौ हरिः द्रव्यादीनां त्रिविधा हंकारकार्याणां तन्निमि

यथैव सूर्यात् भवन्ति वारः पुनश्च तस्मिन् प्रविशन्ति काले भूतानि भूमौ स्थिरजंगमानि तथा हरावेव गु
 णप्रवाहः १५ एतत्सदंतज्जगदात्मनः परं सकृद्विभातं सवितुर्यथा प्रभा यथा असौ जाग्रति सप्तश
 क्तयो द्रव्यक्रियाज्ञानभिदा भूमात्ययः १६ यथानभस्य भूतमः प्रकाशा भवन्ति भूपा न भवत्यनुक्रमा
 त् एवं परे ब्रह्मणि शक्तयस्त्वमूरजस्तमः सत्त्वमिति प्रवाहः १७ तेनैकमात्मानमशेषदेहिनां कालं प्र
 धानं पुरुषं परेशम् सृतेजसा ध्वस्तगुणप्रवाहमात्मैकभावेन भजध्वमद्वा १८ दयाया सर्वभूतेषु सं
 तुष्टाय न केन वा सर्वेन्द्रियोपशांत्या च तुष्यत्याश्रुजनादनः १९

तस्य भेदप्रमस्य चात्ययो यस्मात्सः य
 द्वा अजाग्रति स्रष्टुमौ असवः स्रष्टाः शक्तयो येषां ते भवन्ति सवितुः प्रभेत्युद्भूतौ दृष्टं तदिति १६ नन्वसंगेहरे कथं प्रपञ्चोत्पत्तिल
 यौ तत्राह यथेति अभूतमः प्रकाशा आगमापायिनो रजस्तमः सत्त्वस्थानीयाः हे भूपाः प्रचेतसः अमूः शक्तय उद्भवंति न भवन्ति
 लीर्यते इति एवमयं जगत्प्रवाहः १७ तेन सर्वकारणत्वेन हेतुना कालो निमित्तम् प्रधानमुपादानम् पुरुषः कर्ता एतन्नितात्मकत्वा
 त्सर्वकारणं परमीश्वरमद्वा साक्षात् भजध्वम् कथमात्मनो एकभावेनाभिन्नत्वेन १८ साधनमाह दयादिभिः शीघ्रं तुष्यति १९

अहो गृहप्रसक्त्या हरिसेवां विना सर्वजन्मकर्मादिकं व्यर्थं कृतमिति तान् शोचन्नाह तज्जन्मेति चतुर्भिः यतो जन्मादेर्हरिसेवैव फलमतस्तद्विहीनं सर्वव्यर्थमित्यर्थः ९ शुकसंबन्धिजन्मविशुद्धमातापितृभ्यामुत्पत्तिः सावित्रमुपनयनेन याज्ञिकं दीक्षया विबुधानामिव दीर्घायुषा अपि १० वचोभिः वाग्विलासैः चित्तवृत्तिभिः नानाऽवधानसामर्थ्यैः इन्द्रियाणां राधसापाटवेन ११ योगेन प्राणायामादिना सारव्येन देहादिव्यतिरिक्तात्मज्ञानमात्रेण संन्यासवेदाध्ययनाभ्यामपि अन्यैरपि व्रतवैराग्यादिभिः श्रेयसाधनैः १२ नन्वेषां नानाफलसाधनानां हरिसेवाभावमात्रेण कुतो वैद्यर्थ्यतत्राह श्रेयसां फलानामात्मैव अवधिः पराकाष्ठा अर्थः

नारद उवाच तज्जन्मूतानि कर्माणि तदा युस्तन्मनो वचः नृणां येनेह विश्वात्मा सेव्यते हरिरीश्वरः ९ किं जन्मभिस्त्रिभिर्वैदशौक्यसावित्रयाज्ञिकैः कर्मभिर्वा त्रयीप्रोक्तेः पुंसोऽपि विबुधायुषा १० श्रुतेन तपसा वा किं वचोभिश्चित्तवृत्तिभिः बुद्ध्या वा किं निपुणया बलेनैन्द्रियराधसा ११ किं वा योगेन सारव्येन न्यासस्वाध्यययोरपि किं वा श्रेयोभिरन्यैश्च न यत्रात्मप्रदो हरिः १२ श्रेयसामपि सर्वेषामात्माद्यवधिर् यतः सर्वेषामपि भूतानां हरिरात्मात्मदः प्रियः १३ यथा तरोर्मूलनिषेचनेन तत्प्यंतितत्स्वं धमुजोपशारवाः प्राणोपहारोऽयथेन्द्रियाणां तथैव सर्वो ह्येवमच्युते ज्या १४

तः परमार्थतः आत्मार्थत्वेनैवान्येषां प्रियत्वादित्यर्थः भवत्वात्मा अवधिः हरेः किमायानंतत्राह सर्वेषामपीति आत्मा आत्मदश्चाविद्या निरासेन स्वरूपाभिव्यंजकः ऐश्वरेणापिरूपेण बलिप्रभृतिभ्य इवात्मप्रदः प्रियश्च परमानंदरूपत्वात् १३ किंच नाना कर्मभिस्तत्तद्देवताप्रीतिनिमित्तान्यपि फलानि हरिप्रीत्या भवन्ति केवलं तत्तद्देवताराधनेन तु न किंचिदिति सदृष्टान्तमाह यथेति मूलात्प्रथमविभागाः स्कंधाः तद्विभागाभ्रजाः तेषामपि उपशारवाः उपलक्षणम् पत्रपुष्पादयोऽपि तत्प्यंतितत्स्वं न तु मूलमेकं विना ताः स्वस्वनिषेचनेन प्राणस्योपहारो भोजनं तस्मादेवैन्द्रियाणां तत्तिः न तु तत्तदिन्द्रियेषु पृथक्पृथक् गन्तव्येन तथाऽच्युताराधनमेव सर्वदेवताराधनं न पृथगित्यर्थः १४

तमभिषिच्यानादिब्रह्माप्रजासर्गरक्षायां युयोजसचदक्षोऽन्यान्मरीच्यादीन्तत्तद्यापारेषुनियुक्तवान् ५१ इतिचतुर्थे
 टीकायां त्रिंशोऽध्यायः ३० एकत्रिंशोऽस्तेदक्षेधुरन्यस्यवनेसताम् नारदोक्तेनमार्गेणमुक्तिरुक्ताप्रचेतसाम् १
 ततः दिव्यवर्षसहस्राणांसहस्रस्यान्तेऽत्सन्नविवेकज्ञानास्तेऽपयास्यथमहामनिर्भिद्यनिरयादतइत्यधोक्षजभाषितंस्म
 रन्त आशुप्राव्रजन् १ ब्रह्मसन्नेपात्मविमर्शेनदीक्षिताः कृतसंकल्पाबभूवुः सर्वेषुभूतेषात्मेतिमेधाज्ञानंयस्मिन् तेनकवेला

तंप्रजासर्गरक्षायामनादिभिरभिषिच्यच युयोजयुयुजेऽन्यांश्चसर्वैसर्वप्रजापतीन् ५१ इ
 तिथीभागवतेमहापुराणेचतुर्थस्कंधेत्रिंशोऽध्यायः ३० मैत्रेयउवाच ततउत्सन्नविज्ञाना
 आश्वधोक्षजभाषितम् स्मरन्त आत्मजेभार्योविसृज्यप्राव्रजन्गृहात् १ दीक्षिताब्रह्मसन्नेणसर्व
 भूतात्ममेधसा प्रतीच्यादिशिवेलायांसिद्धोऽभूद्यत्रजाजलिः २ तान्निर्जितप्राणमनोवचोदृशो-
 जितासनान्शांतसमानविग्रहान् परेऽमलेब्रह्मणियोजितात्मनः सरासरैर्द्व्योदृष्टोदृष्टोऽस्मन्नारदः
 ३ तमागतंतउत्थायप्रणिपत्यभिनेद्यच पूजयित्वायथादेशं सरवासीनमश्नन्ब्रुवन् ४ प्रचेत
 सऊचुः स्वागतंतैस्सर्वेद्यदिष्ट्यानोदर्शनंगतः तवचक्रमणंब्रह्मन्मयाययथारवेः ५ यदा
 दिष्टंभगवत्ताशिवेनाधेक्षजेनच तद्गृहेषुप्रसक्तानांप्रायशःक्षपितंप्रभो ६ तन्नःप्रद्योतयाध्यात्म
 ज्ञानंतत्वार्यदर्शनम् येनाजसातरिष्यामोदुस्तरंभवसागरम् ७ मैत्रेयउवाच इतिप्र
 चेतसांपृष्ठोभगवान्नारदोमुनिः भगवत्युत्तमश्लोकआविष्टात्माब्रवीन्नृपान् ८

यांसमुद्रतटेजाजलिर्नामऋषिः २ निर्जिताः प्राणमनोवचोदृशोयैस्तान् शांताउपरताः समानाम्लाघागदारभ्यऋजवोविग्र
 हायेषाम् ब्रह्मणियोजितआत्मायैः सरासरैरीड्योदृष्टवान् ३ उत्थायप्रणिपत्ययथादेशंयथाविधिपूजयित्वा ४ ५ आदिष्ट
 मुपदिष्टंयदात्मतत्वंक्षपितंविस्मृतम् ६ ७ इतिप्रचेतोभिः पृष्ठः ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३०

अज्ञानामप्यस्माकं त्वत्कृतिर्नायुक्तेत्याहुः प्रचुरिति यस्य तव महिम्नो न दृष्टं पारं ये स्तेऽपि त्वामात्मसमं स्वमत्यनुरूपं यथा स्तुवंति
अथोऽतः वयमपि गृणीमः ४१ सत्त्वमूर्तये वासुदेवाय ४२ यानं स्वप्रयाणं अनिच्छतामपि सतां स्वधामययौ भक्तहृदयविवे
श अनपवर्गवीर्यः अकुण्ठितप्रभावः ४३ उदन्वतः सिंधोः सलिलान्निर्णयनिर्गत्य गांस्वर्गरोद्धुमिवोच्छ्रितैर्दुर्मैर्गां महीं छन्तां
वीक्ष्य दुर्मैभ्योऽकुप्यन् तदा हि प्राचीनबर्हिषः प्रव्रजितत्वादराजके कर्षणाद्यभावात् दुर्मैर्भूमिश्छन्ता भूत् ४४ निरस्ता-

प्रचुरः स्वयं भूर्भगवान्भवश्च येऽन्येतपो ज्ञानविशुद्धसत्त्वाः अदृष्टपारा अपि यन्महिम्नः स्तुवंत्यथो त्वा
त्समं गृणीमः ४१ नमः समायशुद्धाय पुरुषाय पराय च वासुदेवाय सत्त्वाय तुभ्यं भगवते नमः
४२ मैत्रेय उवाच इति प्रचेतोभिरभिषृतो हरिः प्रीतस्तथेत्याह शरण्यवत्सलः अनि-
च्छतां यानमत्तचक्षुषां ययौ स्वधामाऽनपवर्गवीर्यः ४३ अथ निर्णयसलिलात्प्रचेतस उद-
न्वतः वीक्ष्याकुप्यन् दुर्मैश्छन्ता गांस्वर्गरोद्धुमिवोच्छ्रितैः ४४ ततोऽग्रिमारुतो राजन्मुचन्मुखतो रु-
षा महीं निवीरुधं कर्तुं संवर्तक इवात्यये ४५ भस्मसां क्रियमाणं स्तान् दुर्मान् वीक्ष्य पितामहः आ-
गतः शमयामास पुत्रान् बर्हिष्मतो नयेः ४६ तत्रावशिष्टाय वृक्षाभीतादुहितरं तदा उज्जङ्गुस्ते प्रचेतो
भ्य उपदिष्टाः स्वयं भुवा ४७ ते च ब्रह्मण आदेशान्मारिषा सुपयेमिरे यस्यां महद्वृक्षानादजन्यजन-
योनिजः ४८ चाक्षुषे त्वं तरे प्राप्ते प्राक्सर्गे कालविदुते यः स स र्ज प्रजा इष्टाः सदक्षो देवचोदितः ४९
योजायमानः सर्वेषां तेजस्तेजस्विनारुचा स्वयोपादत्तदाक्ष्याच्च कर्मणां दक्षमब्रुवन् ५०

वीरुधोऽपि यस्या

स्तथाभूतां कर्तुं संवर्तकः कालागिरुद्रः ४५ नयेर्युक्तिभिः ४६ उज्जङ्गुः समर्पयामासुः ४७ मारिषां वाक्षीम् अजनयोनिर्ब्र-
ह्मातस्माज्जानोदक्षः महतः श्रीमहादेवस्यावज्ञानात् पूर्वमजनयोनिजो ब्रह्मपुत्रोऽपि सन् क्षत्रियजातौ यस्यामजनिजातः ४८
प्राक्सर्गे पूर्वदेहे कालेन विदुते देवेनेश्वरेण चोदितः सन् इष्टाः प्रजाः ससर्ज सदक्ष इति प्रसिद्धः ४९ स्वयारुचा प्रभया तेज उ-
पादत्त आच्छादितवान् यच्च कर्मदाक्ष्यादक्षमब्रुवन् ५०

तथाऽपि यथासारंगो भ्रमरः पारिजाते सरवेन लब्धे सति सुलभमप्यन्यदृक्षांतरं न सेवते तथा वयमपि साक्षात् त्वदंघ्रि मूलं प्राप्या व
किं वृणीमहि न किंचिदित्यर्थः यद्वा किमप्यन्यत् तुच्छं किमर्थं वृणीमहि यद्वा यदि वृणीमहि तर्हि किं किं वृणीमहि अनेन त्वेन म-
नोरथानामनवस्थानादित्यर्थः ३२ अतएतावदेव प्रार्थयाम इत्याहुः यावदिति स्पष्टाः व्याप्ताः भगवति प्रकृष्टः संगो येषां तेषां सं-
गोऽस्माकं स्यात् ३३ ननुराज्यभोगान् स्वर्गापवर्गौ च विहाय किमिदं प्रार्थ्यते तत्राहुः तुलया मेति भगवत्संगिनां संगस्य लवेना

पारिजाते जसालब्धे सारंगोऽन्यन्न सेवते त्वदंघ्रि मूलमासाद्य साक्षात् किं किं वृणीमहि ३२ यावत्ते
मायया स्पृष्टा भ्रमाम इह कर्मभिः तावद्भवत्यसंगानां संगः स्यान्नो भवे भवे ३३ तुलया मलवेना
पिन स्वर्गना पुनर्भवम् भगवत्संगि संगस्य मर्त्यानां किमु ता शिषः ३४ यत्रेदं कथामृष्टास्तृष्णा
याः प्रशमोयतः निर्वैरं यत्र भूतेषु नो द्वे गो यत्र कश्चन ३५ यत्र नारायणः साक्षाद्गवान्त्यासि नांग
तिः संस्तुयते सत्कथासु मुक्तसंगेः पुनः पुनः ३६ तेषां विचरतां पद्मांतीर्थानां पावनेच्छया भीत
स्य किं नरो चेत्तावकानां समागमः ३७ वयं तु साक्षाद्गव नृभवस्य प्रियस्य सरस्युः क्षणसंगमेन
स्रद्धुश्चिकित्सस्य भवस्य मृत्योर्भिषक्तमत्वाऽद्य गतिं गताः स्म ३८ यन्नः स्वधीतं गुरवः प्रसादिता
विप्राश्च वृद्धाश्च सदानुवृत्त्या आर्या नताः स्रद्धां भातरश्च सर्वाणि भूतान्यनसूययेव ३९ यन्नः स
तप्तं तप एतदीश निरंधसां कालमदभ्रमप्ल सवतं देत सुरुषस्य भूम्नो वृणीमहे ते परितोषणाय ४०

पि ३४ सत्संगस्य श्रेष्ठं प्रपंचयति यत्रेति त्रिभिः यत्रेति प्रयुतः याभ्यः कथाभ्यः निर्वैरं वैराभावः ३५ ३६ पद्मां पावनेच्छया
संसाराद्गीतस्य ३७ सत्संगफलमस्माभिरिवानुभूतमित्याहुः वयं त्विति तवयः प्रियः सरवातस्य भवस्य अत्यंतमचिकित्सस्य भव
स्य जन्म नो मृत्योश्च भिषक्तमंसद्वैद्यं त्वांगतिं प्राप्ताः ३८ वरांतरं वृणुते यन्न इति द्वाभ्याम् नताः नमस्कृताः ३९ निरंधसां निरन्ना
नाम् अदभ्रं बहुकालं ते परितोषणाय भवत्विति वृणीमहे ४०

स्वनिष्ठयास्वरूपस्थित्याश्रद्धाय अतः शान्ताय मनसि निमित्ते सति अपार्थव्यर्थमेव विलसत् विस्फुरितं ह्ययं यस्मिन् गृही-
तामायागुणैर्विग्रहाः ब्रह्मादिमूर्तयोयेन २३ स्वतस्तु विशद्वसत्वरूपाय संसारं हरति मेधाज्ञानं यस्य तस्मै २४ २५ अयुंक्ष्म-
हिरुतयंतो वयम् २६ यदुक्तं वरं वृणीध्वमिति तन्मनसि निधायाहुः रूपमिति समस्तानां क्लेशानां संक्षयो यस्मात् नः आविष्कृतं
प्रकटितम् अतोऽन्यत्किमनुकंपितमनुकंपेयमेवास्माकं परमानुकंपेत्यर्थः २७ कुत इत्यत आह हे अभद्रं धनं अमंगलनाशनं त-
याप्रत्ययोऽत्र विवक्षितः एतावदेव दीनेषु वत्सलैः प्रभभिर्भाव्यं कार्यम् किंतु तत्राह यदिति अस्मदीया एतदिति बुद्ध्या उचि-

श्रद्धाय शान्ताय नमः स्वनिष्ठयामनस्य पार्थिविलसद्भूयाय नमो जगत्स्थानल योदयेषु गृहीतमायागु-
णविग्रहाय २३ नमो विशद्वसत्त्वाय हरये हरि मेधसे वासुदेवाय कृष्णाय प्रभवे सर्वसाक्षताम्
२४ नमः कमलनाभाय नमः कमलमालिने नमः कमलपादाय नमस्ते कमलेक्षण २५ नमः कमल-
किंजल्कपिशंगामलवाससे सर्वभूतनिवासाय नमो अयुंक्ष्महिसाक्षिणे २६ रूपं भगवता त्वेतदशेष-
कुशसंक्षयम् आविष्कृतं नः क्लेशानां किमन्यदनुकंपितम् २७ एतावदेव प्रभुभिर्भाव्यं दीनेषु वत्स-
लैः यदनुस्मर्यते कालस्वबुद्ध्याऽभद्रं धनं २८ येनोपशान्तिं भूतानां क्षल्लुकानामपीहताम् अंत-
र्हितोऽतर्हदये कस्मान्नो वेदना शिषः २९ असावेव वरोऽस्माकमीप्सितो जगतः पते प्रसन्नो भगवा-
न्येषामपवर्गगुरुर्गतिः ३० वरं वृणीमहेऽथापि नाथ त्वत्परतः परात् न ह्यंतस्त्वद्दिभूतीनां सो न तद-
तिगीयसे ३१ ते काले अनुस्मर्यते इति यत् त्वया तुरूपमदर्शितमिति भावः २८ येनानुस्मरणेन स्मृतानां तेषामुपशां-

तिः स्रवं भवति किंच क्षल्लुकानामपि भूतानां मंतर्हदये अंतर्हितः अतर्ह्यमित्वेन स्थितो भवानीहतामिच्छतां त्वदुपासकानां नो-
ऽस्माकमाशिषः कस्माद्देतोर्न वेदना त्वेवैत्यर्थः २९ तथाऽपि वक्तव्यं चेत्तर्हि येषामस्माकं भगवान् प्रसन्नः असावेव वरः भगव-
त्प्रसाद एवास्माकमीप्सितो वर इत्यर्थः अपवर्गगुरुर्मोक्षमार्गप्रदर्शकः गतिः स्वतश्च पुरुषार्थभूतः ३० यद्यप्येवं तथापि हेना-
थ त्वत्त्वत्तः वरमेकं वृणीमहे कथं भूतात्परतः कारणादपि परात् अक्षरात्परतः पर इति श्रुतेः अतो यद्यपि त्वं दातुं समर्थः न-
च देयानां त्वद्दिभूतीनां मंतोऽस्ति यतोऽनंतविभूतित्वादनंत इति गीयसे ३१

श्री. टी
८४

ननु बहूनां कथमेकाभार्या स्यात्तत्राह अपृथक् धर्मः शीलं येषां तेषां वः पत्नी भूयात् अपर्पितो भवत्स आशयो यथा धर्मः शीलं येषां
क्यात् महाक्याचनदृष्टादृष्टविरोध इति भावः १६ अहं तौ जसः अप्रतिहतबलाः संतः १७ पक्वगुणोदग्धकामादिमल आशयो येषा
म् अतः लोकद्वयभोगान्निरयं प्रायान्निर्विघ्नमत्स्थानं प्राप्स्यथ १८ ननु गृहेषु प्रविष्टानामस्माकं तदा सत्त्याबंध एव स्यात्
कुतस्त्वङ्क्तिर्निर्वेदो वा तत्राह गृहेष्विति कुशलं मय्यर्पितं कर्म येषाम् महात्तायां यातो यामः कालो येषाम् १९ त्वद्वार्त्ताश्चौ
तृणां गृहैर्न बंध इति कुतस्तत्राह न व्यवदिति यद्यस्मात्कथाश्रवणात्ज्ञः सर्वज्ञोऽहमीश्वरः ब्रह्मवादिभिः प्रवक्तृभिर्निमित्तभू

अपृथक् धर्मशीलानां सर्वेषां वः सुमध्यमा अपृथक् धर्मशीलेयं भूयात्सत्यर्पिताशया १६ दिव्य
वर्षसहस्राणां सहस्रमहत्तौ जसः भौमान् भोक्ष्यथ भोगान् वै दिव्यांश्चानुग्रहान् मम १७ अथ मय्यनपा
यिन्या भक्त्या पक्वगुणाशयाः उपयास्यथ मम ह्यामनिर्विघ्नानिरया दत्तः १८ गृहेष्वविशतां चापि पुं
सां कुशलकर्मणाम् महात्तायां तयामानां नुबन्धाय गृहामताः १९ न व्यवदयेयज्ञो ब्रह्मेतद्ब्रह्म
वादिभिः न मुह्यन्ति न शोचन्ति न हृष्यन्ति यतो गताः २० मे त्रेय उवाच एवमुवाच पुरुषा
थ भाजनजनादेनं प्राजलयः प्रचेतसः तद्दर्शनध्वस्ततमोरजोमलागिरागृणन् गद्गदया सुहृत्तमम्
२१ प्रचेतस ऊचुः नमो नमः क्लेशविनाशनाय निरूपितोदारगुणाद्गयाय मनोवचोवेग
पुरोजवाय सर्वाक्षमार्गे रगता ध्वनेन नमः २२

तैः श्रोतृणां हृत् हृदयं न व्यवत् प्रतिपदं नूतनवत् अये प्राप्नोमि
ब्रह्मसाक्षात्कारो भवतीत्यर्थः ननु त्वत्कथाश्रवणो कथं ब्रह्मसाक्षात्कारस्तत्राह योऽहमेतदेव ब्रह्म तत्र हेतुः यतो गताः यं मां प्राप्ताः सं
तो मोहशोकहर्षान्न प्राप्नुवन्ति अतो मत्कथाश्रवणेन न व्यवन्मम हृद्याविर्भावादस्यैव ब्रह्मसाक्षात्कारत्वात् गृहेषु वसतामपि न बंध इ
त्यर्थः २० पुरुषार्थं भाजयति प्रापयतीति तथा तम् २१ वैदैः सकलश्रेयः साधनत्वेन निरूपिता उदारगुणाः आद्वयानामानियस्य म
नोवचसोर्वेगादपि पुरोगेजवोवेगो यस्य मनोवचसो रगोचरायेत्यर्थः अतएव सर्वेषामक्षाणां मार्गैः अगतः अनवगतोऽधाय स्यत
सैतेन नमः २२

पीनायते आयता अष्टौ फलजास्तेषां मंडलं समूहः तन्मध्ये स्थितं यालक्ष्यास्पृष्टमाना श्रीः शोभायस्याः तया वनमालया परिवृतः
 आद्यः पुरुष आह पर्जन्यस्य नाद इवरुतं नादो यस्यः तया चाचासृणोऽवलोक्यस्य ७ यूयमेमत्तो वृणीध्वम् सौहार्देन हेतुना
 अपृथक् धर्मायेषां तेषां संबोधनम् कः परस्परं सौहृदेन तुष्टोऽहम् भूतेषु सौहृदं च भविष्यति ९ तेभ्यो दास्ये किं पुनर्युष्मभ्यमिति
 शेषः १० अगृहीषुः गृहीतवंतः अथो इति हेतोः लोकाननुलोकेषु भविष्यति यद्वा लोकाननुभविष्यति द्रक्ष्यति व्याप्यतीत्य

पीनायताष्टफलजमंडलमध्यलक्ष्यास्पृष्टच्छ्रियापरिवृतो वनमालयाद्यः बहिष्मतः पुरुष आह
 स्तान्त्रपन्नान्पर्जन्यनादरुतया सृणोऽवलोकः ७ श्रीभगवानुवाच वरं वृणीध्वं मद्रवो यूयं
 मे नृप नंदनाः सौहार्देनापृथक् धर्मास्तुष्टोऽहं सौहृदेन कः ८ योऽनुस्मरति संध्यायां युष्माननु
 दिनं नरः तस्य भ्रातृघातमसाम्यं तथा भूतेषु सौहृदम् ९ ये तु मारुद्रगीतेन सायं प्रातः समाहिताः
 स्तुवत्यहं कामवरान् दास्ये प्रज्ञां च शोभनाम् १० यद्युये पितुरादेशं गृहीषुर्मुदान्विताः अथो व
 उशती कीर्त्तिं लोकाननुभविष्यति ११ भविता विश्रुतः पुत्रोऽनवमो ब्रह्मणो गुणैः य एतामात्म
 वीर्येण त्रिलोकीं पूरयिष्यति १२ कंडोऽप्रम्लोचया लब्ध्वा कुमललोचना तां चापविद्धां जगृ
 ह्मर्षुरुहानृप नंदनाः १३ क्षत्क्षामाया मुखे राजा सोमः पीयूषवर्षिणीम् देशिनीं रोदमानाया निदधे
 सदयोऽन्वितः १४ प्रजाविसर्ग आदिष्टाः पित्रामामनुवर्त्तन्ता तत्र कन्यो वरारोहं तां मुदहन्तमाचिर
 म् १५

र्थः ११ आत्मनो वीर्येण संतानेन १२ पुत्रार्थमादौ भार्यो संपादयति कंडोरिति त्रिभिः तपोनाशार्थं मित्रं प्रेषितया प्र
 म्लोचया कंडुर्नाम ऋषिः बहुकालं रेमेसाचततः स्वर्गं गच्छतीति कंडोर्जातं गर्भं वक्षेष्टुत्यक्ता जगाम तदेतदुक्तम् अपविद्धां त्यक्ताम्
 १३ प्रमिद्धो वनस्पतीनां राजा सोमः अमृतं स्वाविणीं देशिनीं तर्जनीम् रुदं त्यास्तस्या मुखे निदधे अनेनाप्सरोगर्भं संभवेनामृता
 हारेण च तस्या लावण्यं कुमस्वेददौर्गंध्यादिराहित्यं चोक्तम् १४ मामनुवर्त्तमानेन पित्रा नियुक्ताः संतः तत्र प्रजाविसर्गो निमित्तेतामुद
 हन्त १५

स्त्रीबुद्धिस्तत्सहितस्याश्रमोऽहंकारश्छिन्नोभवति अमुत्रकर्मफलभोगः कथमिति संशयः छिन्नः ८५ इति चतुर्थे टीकाया
मेकोनत्रिंशोऽध्यायः २९ प्रसंगात्संचभिः प्रोक्तं वृत्तं प्राचीनबर्हिषः वर्णयते च पुनर्द्वाभ्यां प्रस्तुतं तत्प्रचेतसाम् १ तत्र त्रिंशेन
पस्तुष्टादीशालुध्वरास्ततः आगत्य वाक्षीमुद्वाह्यराज्यं च कुरितीर्यते २ हरिप्रतोष्यकांसिद्धिमापुः १ हेबार्हस्पत्यकस्यांचि
द्विद्यायां हृहस्पतेर्मेत्रेयः शिष्य इति ज्ञातव्यम् तेयहच्छयागिरिशं प्राप्य तस्यैव कैवल्यनाथप्रियस्य गिरिशस्य पार्श्ववर्तिनः त

अध्यात्मपारोक्ष्यमिदं मयाऽधिगतमुद्धृतम् एवं स्त्रियाश्रमः पुंसश्छिन्नोऽमुत्र च संशयः ८५ इ
ति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कंधे विदुरमेत्रेयसंवादे प्राचीनबर्हिनारदसंवादे नाम एकोनत्रिंशो
ऽध्यायः २९ विदुर उवाच येत्वयाऽभिहिता ब्रह्मचर्यसूताः प्राचीनबर्हिषः ते रुद्रगीतेन हरिसि
द्धिमापुः प्रतोष्यकाम् १ किंबार्हस्पत्ये ह परत्र वाऽथ कैवल्यनाथप्रियपाश्ववर्तिनः आसाद्य देवगि
रिशं यदृच्छया प्रापुः पुरं नूनमथ प्रचेतसः २ मेत्रेय उवाच प्रचेतसोऽतरुदधौ पितुरादेशका
रिणः जपयज्ञेन तपसा पुरं जनमतोषयन् ३ दशवर्षसहस्रांते पुरुषस्तसनातनः तेषामाविर
भूत्कृच्छ्रं शांतेन शमयन् रुचा ४ स्रपणस्कंधमारूढो मेरुशृंगमिवांबुदः पीतवासा मणिग्रीवः
कुर्वन् वितिमिरादिशः ५ काशिष्णुना कनकवर्णो विभूषणो न भ्राजत्कपोलवदनो विलसत्किरीटः
अष्टायुधैरनुचरैर्मुनिभिः सरेन्द्रैरासवितोगरुडकिन्नरगोतकीर्तिः ६

दनुगृहीताः संतो नूनं परं मोक्षं प्रापु
रेव ततः पूर्वतु इहाथवापरत्र किंप्रापुः २ रुद्रगीतजपरूपेण यज्ञेन तपसा च पुरं जनं हरिम् ३ तेषां कृच्छ्रं तपः क्लेशं रुचा कांत्याश
मयन् शांतेन सत्वेन वपुषा आविर्भूतः ४ स्रपणस्कंधमारूढ इत्यादिना बर्हिषतः सूतानां ह इति तृतीयेनान्वयः ५ कनकमयेन वर्ण
वता विभूषणेन भ्राजमानकपोलवदनं यस्य अष्टभिरायुधैः गरुड एव किन्नरः तेन पक्षस्वनैर्गीताकीर्तिर्यस्य ६

यावद्विंशं स्थूलदेहाविच्छेदात्संसारानिवृत्तिरित्येव प्रपंचयति एवमितिसाद्वैष्टिभिः पंचविधं पंचनन्मात्रात्मकम् त्रिवृत्त्रिगुणं
षोडशविकारात्मनाविस्तृतं ७४ ७५ नन्वेकं देहं विस्मृत्य देहांतरप्रवेशात् पूर्वविदेहतास्यादेवेत्यत आह यथेति नापयाति पूर्व
तृणस्यात्यागात् अपयाति च तृणांतरधारणात् तथा प्राग्देहाभिमतिं न त्यजेत् म्रियमाणोऽपि ७६ अन्यं देहम् कर्मणां प्रा-
ग्देहारंभकाणां व्यवधानेन विच्छेदेन समाप्त्या प्रकरणार्थमुपसंहरति मन एवेति भवभावनं संसारहेतुः ७७ कथं सति तदाह य

एवं पंचविधं लिङ्गं त्रिवृत्षोडशविस्तृतम् एष चेतनया युक्तो जीव इत्यभिधीयते ७४ अनेन पुरु-
षो देहानुपादत्ते विमुच्यते हर्षशोकं भयदुःखं स्रस्वंचानेन विंदति ७५ यथा तृणजल्लूके यन्नाप-
यात्यपयाति च न त्यजेन् म्रियमाणोऽपि प्राग्देहाभिमतिं न त्यजेत् ७६ यावदन्यं न विदेह व्यवधानेन क-
र्मणाम् मन एव मनुष्यद्रुमूतानां भवभावनम् ७७ यदाऽक्षेत्रितान् अध्यायन् कर्मण्याचिनुतेऽस-
कृत् सति कर्मण्यविद्यायां बंधः कर्मण्यात्मानः ७८ अतस्तदपवादार्थं भजसर्वात्मना हरिम् पश्यंस्त-
दात्मकं विश्वं स्थित्युत्पत्त्ययायतः ७९ मैत्रेय उवाच भागवतमुरव्यो भगवान्नारदो हंसयोग-
तिम् प्रदर्शय ह्यसुमामं च्यसिद्धलोकं ततो गमत् ८० प्राचीनबर्हीराजर्षिः प्रजासर्गाभिरक्षणे आदि-
श्य पुत्रानगमत्तपसे कपिलाश्रमम् ८१ तत्रैकाग्रमना वीरोगो विंद चरणांबुजम् विमुक्तसंगो नुभजन्
भक्त्या तत्साम्यतामगात् ८२ एतदध्यात्मपारोऽक्ष्यं गीतं देवर्षिणाऽनघ यः श्रावयेद्यः शृणुयात्स लिं-
गेन विमुच्यते ८३ एतच्छुक्लं दयशसां भवनं पुनानंदेवर्षिर्वर्यमुरवनिः सृतमात्मशौचम् यः कीर्त्य-
मानमधिगच्छति पारमेष्ठ्यं नास्मिन् भवेन्नमति मुक्तसमस्तबंधः ८४

देति चरितान् उपभक्तान् यतः कर्मणिसति नन्वसंगस्य कुतः कर्मतत्राह अविद्यायां सत्याम् अनात्मनो देहादेः कर्मणि बंधो भ-
वति ७८ विश्वस्थित्यादयो यतो हरेर्भवन्ति ७९ हंसयोगी विश्वरयोः ८० पुत्रानादिश्येति पुत्राणामादेशं मंत्रिणामग्रे कथयित्वा
कपिलाश्रमं गंगासागरसंगमम् ८१ ८२ ८३ आत्मशौचं मनःशोधकं पारमेष्ठ्यं सर्वोत्कृष्टफलप्रदम् ८४

तदेवं सर्वैरपि सर्वैः र्थाः क्रमेण दृश्यन्त इत्युक्तम् इदानीं युगपदपि सर्वदर्शनं कदाचिद्भवतीत्याह सत्त्वैकनिष्ठे भगवत्पार्श्ववर्त्तिनि-
 भागवद्भानपरे मनसि इदं विश्वमुपरज्यसंगमिव प्राप्यावभासते प्रतीत्यनर्हस्यापि कदाचित्प्रतीतौ दृष्टान्तः चंद्रमसि उपरज्यतमः
 राहुरिव तदिदं शब्दे मनसि सर्वविषयस्फुरणं योगिप्रत्यक्षमिति प्रसिद्धम् ६९ तदेवं स्थूलदेहनाशोऽपि लिंगदेहस्यानाशादन्यः क-
 र्त्ता भोक्तेति दोषो नास्तीत्युक्तं तत्रैवं शंकेतेन नुलिंगदेहस्य स्थूलदेहद्वारेणैव कर्त्तृत्वभोक्तृत्वेन तु केवलस्य तत्र कदाचित् स्थूलदेहा-
 भावे जीवस्य कर्त्तृत्वभोक्तृत्वाभावान्मुक्तिः प्रसज्येत तत्राह अहंममेति भावः स्थूलदेहसंबन्धः पुरुषे जीवेन व्यवधीयते न विच्छिद्य-

सत्त्वैकनिष्ठे मनसि भगवत्पार्श्ववर्त्तिनि तमश्चंद्रमसीवेदमुपरज्यावभासते ६९ नाहंममेति भावोऽ-
 यं पुरुषे व्यवधीयते यावद्बुद्धिर्मनोक्षार्थगुणव्यूहो ह्यनादिमान् ७० सप्तमि मूर्च्छोपतापेषु प्राणायन-
 विधाततः नेह तेहमिति ज्ञानं मृत्युप्रज्वारयारपि ७१ गर्भे बाल्यैः व्यपौष्कल्यादेकादशविधं यदा लिं-
 गं न दृश्यते यूनः कुट्टाच्चंद्रमसो यथा ७२ अर्थस्य विद्यमानेऽपि संसृतिर्न निवर्त्तते ध्यायतो विषया-
 नस्य स्वप्ने न र्थागमौ यथा ७३

भो भवति किंपर्यंतम् बुद्ध्यादीनां व्यूहः परिणामो लिंगं यावदस्ति अनादिमान् अना-
 दिः सन् ७० स्वापादावहंकाराद्यभावान्तद्विच्छेदमार्शस्याह द्वाभ्याम् सप्त्यादिषु उपतापः इष्टवियोगादिदुःस्वप्नेष्वहमिति ज्ञानमहं-
 कारः नेह तेन प्रकाशते प्राणायतनानामिन्द्रियाणां विधातान् इन्द्रियैरहंकारास्पदवस्तुग्रहणे ह्यहंकारः स्फुरति नान्यथेत्यर्थः ७१
 अपौष्कल्यादसंपूर्णत्वात् प्राणायतनानामिति शेषः यूनस्तरुणस्य यदेकादशविधमेकादशेन्द्रियैः स्फुरंति लिंगमहंकरणं तन्न दृश्य-
 ते गर्भादाविति सतोऽप्यनभिव्यक्तौ दृष्टान्तः कुट्टममावास्यायां चंद्रमसो लिंगरूपमिव ७२ तस्मादहंकारास्पदस्य स्थूलदेहस्या-
 विच्छेदादस्फुटार्थाभावेऽपि संसृतिर्निवर्त्तिर्नास्तीत्याह अर्थे हीति ७३

इतोऽपि कर्मलक्ष्यतइत्याह नानुभूतमिति द्वाभ्याम् अनेन वर्तमानेन देहेन कचकुत्रचिदपियन्तानुभूतमननुभूतमनुपभुक्तम्
दृष्टं चाश्रुतं च यद्वृत्तं यदात्मकं यादृक्यत्पकारं च तत्कदाचिच्च स्वप्नमनोरथादिषु आत्मनि मनसि उपलभ्येत ६४ तेन हेतुनाऽस्य-
लिङ्गिनो वासनाश्रयस्य जीवस्य तादृशं तदनुभवादियुक्तं पूर्वदेहसंभवं श्रद्धस्वनिश्चयेन मन्यस्व न ह्यनुभूतोऽर्थो मनःस्पृष्टं मनसि
स्फुरितुमर्हति ६५ किंच मनोवृत्त्यैव पूर्वापराणि शुभाशुभं निमित्तानि शरीराणि ज्ञायन्त इत्याह मन एवेति भद्रं तदिति सम्यग-
वधानार्थमाशिषाऽभिनन्दति भविष्यत उद्भवं प्राप्स्यतः न भविष्यतः नीचत्वं प्राप्स्यतोऽपि भावीनिरूपाणि शंसति मन एवौदार्यं

नानुभूतं क्वचानेन देहेनादृष्टमश्रुतम् कदाचिदुपलभ्येत यद्वृत्तं यादृगात्मनि ६४ तेनास्य तादृशं राज-
नृलिङ्गिनो देहसंभवम् श्रद्धस्वाननुभूतोऽर्थो न मनःस्पृष्टमर्हति ६५ मन एवमनुष्यस्य पूर्वरूपाणि
शंसति भविष्यतश्च भद्रं ते तथैव न भविष्यतः ६६ अदृष्टमश्रुतं चात्र क्वचिन्मनसि दृश्यते यथा
तथाऽनुमंत्यं देशकालक्रियाश्रयम् ६७ सर्वे क्रमानुरोधेन मनसीन्द्रियगोचराः आयांति वर्गशोयां
ति सर्वे स मनसोजनाः ६८

कार्यण्यादिहृत्तिभिः पूर्वमप्येवमेवासीत्श्चादप्येवमेव भविष्यतीति ज्ञापयतीत्यर्थः ६६ ननु कदाचिद्दर्शना-
नर्हमपि स्वप्ने प्रतीयते यथा पर्वताग्रे समुद्रः दिवानक्षत्राणि स्वशिरश्छेद इत्यादितत्राह अदृष्टमिति अन्यदेशाश्रयं समुद्रादिकं
पर्वताग्रे निशाश्रयं नक्षत्रादिकं दिवा अभ्यंगादिक्रियाश्रयं स्वशिरश्छेदनादिनिद्रादिदोषेण हितथा प्रतीयत इत्यनुमंत्यम् परस्या-
पि तदनुपपत्तेस्तत्त्वत्वादिति भावः ६७ ननु दग्धः क्वचिदात्मानं महाराजं पश्यति तत्कथमसंभावितं संगच्छेत्तत्राह सर्वे इति
आयांति भोग्यत्वेन प्राप्नुवंति यांति च भोगानंतरम् यदि च कश्चिदमनाभवेन ह्येवं न स्यात् न त्वेतदस्तीत्याह सर्वे समनस इति अतः
सर्वे गंसमनस्कृत्वा न्मनसि च सर्वार्थानां क्रमेण प्रवेशान्नात्यंतादृष्टचरः कस्यापि कश्चिदर्थोऽस्तीत्यर्थः ६८ ६९ ७० ७१ ७२

इति वादः श्रूयते प्राप्य पुण्य कृताः कानि निति शरीरजैः कर्मदोषैर्यानि स्थावरतां नर इति त्वया चोक्तं शाश्वतीरनुभूयान्तिमिति एतच्च कर्तुं भोक्तृदेहभोगेन कृतनाशा कृताभ्यागमप्रसंगान्नसंगच्छत इति भावः संशयांतरमाह प्रोक्तं वेदे तं कर्म क्रियते जनैः तच्च निरंतरमेव परोक्षमदृश्यं सत्यकाशते अतः कर्मणो नष्टत्वात् तद्भोगोऽपि दुर्घट इति भावः ५९ प्रथमस्यैवोत्तरम् येनैवेति अव्यवधानेन कर्तुं भोक्तृदेहविच्छेदं विना स्थूलदेहनाशोऽपि मनः प्रधानस्य लिंगदेहस्थानाशान्नोक्तदोषप्रसंग इत्यर्थः ६० लिंगदेहविशिष्टस्य भोक्तृत्वं स्वप्नदृष्टान्तेन स्पष्टयति शयानमिमं जाग्रद्वेहं श्वसंतं जीवंतमुत्सृज्य तदभिमानं त्यक्त्वा आत्मनि मनसि संस्काररूपेणाहितं कर्म यथा भंक्ते तादृशेन शयानदेहसदृशेन कर्मोपस्थापितेन देहेनान्येन वा पशवादिदेहेन तथा लोकांतरेपीति भावः ६१ ननु भव

इति वेदविदां वादः श्रूयते तत्र तत्र ह कर्म यत्क्रियते प्रोक्तं परोक्षं तस्य काशते ५९ नारद उवाच येनैवारभते कर्म तेनैवासु तत्र तत्सु मान् भंक्तेत्यव्यवधानेन लिंगेन मनसा स्वयम् ६० शयानमिममुत्सृज्य श्वसंतं पुरुषो यथा कर्मात्मन्याहितं भंक्ते तादृशेन तरेण वा ६१ ममैते मनसा यद्यदसावहमिति ब्रुवन् गृहीयात्तत्सु मान् राद्व कर्म येन पुनर्भवः ६२ यथानुमीयते चित्तमुभयैरिन्द्रियेहितैः एवं प्राग्देहजं कर्म लक्ष्यते चित्तवृत्तिभिः ६३

तु नाम लिंगविशिष्टस्थानेन दृष्टान्तेन भोक्तृत्वं कर्तृत्वं तु दानप्रतिग्रहादिषु स्थूलविशिष्टस्यैव दृश्यते तत्राह ममैते पुत्रादयः असावहं ब्राह्मण इति ब्रुवन् मनसा यद्यदेहं गृण्हीयात् तत्ततो देहाद्वा इन्द्रं कर्म पुमान् गृण्हीयात् येन कर्मणा अहंकारगृहीतेन पुनर्भवो भवति अन्यथा जन्मानुपपत्तेः अतो अभिमंतुर्मनो विशिष्टस्यैव कर्तृत्वमभिमानविषयस्य तु देहस्य पुत्रादिदेहवत् द्वारमात्रत्वमिति भावः ६२ यदुक्तं कर्मणो नष्टत्वात् तन्मोक्षभोग इति तत्राह यथेति उभयैर्ज्ञानकर्मरूपैरिन्द्रियाणामीहितैः कदाचिच्चित्तवृत्तिभिश्चिन्तमनुमीयते सत्यपि सर्वेन्द्रियविषयसंबंधे युगपज्ज्ञानानुपपत्तेः तदुक्तं मक्षपादेन युगपज्ज्ञानानुपपत्तिर्मनसो लिंगमिति एवं चित्तवृत्तिभिरपि पूर्वदेहजं कर्म लक्ष्यते तासामपि युगपदनुसृते ६३

श्लोकं प्रस्तुते योजयन् व्याचष्टे समनोभिः समानोधर्मः परिणामविरसत्वं यासां स्त्रीणाम् मिथित्वेत्यस्य व्याख्या मिथुनीभूय-
स्त्रीभिः सहेति शेषः रक्तमित्यस्य व्याख्या तास्वभिनिवेशितं मनो येन असंतुष्ट इत्यस्य व्याख्या आयुर्हरत इति यांतमित्यस्य व्याख्या विह-
रंतमिति अंतर्नलिकायां गूढेन शरेण पराविध्यति दूरादेव ताडयति ५४ उपदेशसारमाह स इति विचक्ष्य विचार्य अंतर्हृदि चि-
तं कर्णयोर्धुनीं नदीमिव बहिर्हृत्तिं चित्ते नियच्छ एतच्च सर्वेन्द्रियोपलक्षणार्थम् गृहाश्रमं च जहि कीदृशम् असत्तमानामतिक्र-
म्य

समनसः समधर्माणां स्त्रीणां शरण आश्रमे पुष्पमधुगंधवत् क्लृप्तमंकार्म्यकर्मविपाकजं कामस्फ-
ुलवं जै ह्योपस्थादिविचिन्तितं मिथुनीभूयतदभिनिवेशितं मनसं षड्विगणसामगीतवदति म-
नोहरवनितादिजनालापेष्वतितरामतिप्रलोभितकर्णमग्रे वृकयूथवदत्सन आयुर्हरतोऽहोरात्राता-
नूकाललवविशेषानविगणय्य गृहेषु विहरंतं पृष्ठत एव परोऽक्षमनुप्रवृत्तोलुब्धकः कृतांतोऽतः शरेण
यमिह पराविध्यति तमिममात्मानमहोराजन्मिन्न हृदयं द्रष्टुमर्हसीति ५४ सत्वं विचक्ष्य मृगचोष्टि-
तमात्मनोऽतश्चित्तं नियच्छ हृदिकर्णधुनीं च चित्ते जह्यंगनाश्रममसत्तमयूथगायं प्रीणीहि हंसश-
रणं विरमक्रमेण ५५ राजोवाच श्रुतमन्वीक्षितं ब्रह्मन्मगवान्यदेभाषत नैतज्जानंतु
पाध्यायाः किं न ब्रूयुर्विदुर्यदि ५६ संशयोऽत्र तु मे विप्रसंछिन्नस्तत्कृतो महान् ऋषयोऽपि हि मुह्य-
तियत्र नैन्द्रियवृत्तयः ५७ कर्माण्यारभते येन पुमानिह विहाय तम् अमुत्रान्येन देहेन जुष्टानि सय-
दश्रुते ५८

मुकानां यानि दृष्टानि तेषां गाथावार्ता यस्मिन् जीवानां शरणमीश्वरम् एवंक्रमेण सर्वतो विरम् ५५ अर्थो
तरं प्रष्टुं पूर्वोक्तमर्थमनुवदति श्रुतमन्वीक्षितं विचारितं ब्रह्मन् हेनारद एतत्त्वदुक्तमात्मतत्त्वमुपाध्यायाः ये मम कर्मोपदेशारः
आचार्यास्ते न जानन्ति ५६ अतस्तत्कृत उपाध्यायकृतः तद्वाक्यविरोधेनात्मत्वं संभावना रूपे महान् संशयः संछिन्नस्त्वया
अत्र तु कश्चित्संशयो वर्तते यत्रेन्द्रियवृत्तीनामप्रवृत्तेः मुह्यन्ति ५७ संशयमाह द्वाभ्याम् कर्माण्येन देहेन करोति तमत्रैव-
विहाय अमुत्र लोकांतरे कर्मोपस्थापितेन अन्येन देहेन जुष्टान्युपपन्नानि जीवोऽश्रुते प्राप्नोति ५८

त्वंतुमहामूर्ख इत्याह आस्तोर्येति बृहद्वधाद्दुपशब्दधातुमानीयज्वाहमित्यहं करी अतस्तथः अविनीतः सन् कर्मनावेषि परं
विद्यास्वरूपं तच्च न वेत्ति नारदः स्वयंरूपया तद्वयं निरूपयति हरितोषयतीति हरितोषयत्तदेव कर्म यया तस्मिन् हरौ भतिर्भवति
सैव विद्यामहाफलत्वात् ४९ कुत इत्यपेक्षायां हरेः परमफलत्वं दर्शयन्नाह द्वाभ्याम् हरिर्देहभृतामात्मा ईश्वरश्च तत्र हेतुः स्वयं
स्वातंत्र्येण प्रकृतिः कारणमतस्तेषां तस्यादमूलमेव शरणमाश्रयः यतः यस्मिन् ५० न च तद्भजने अन्यभजन इव दुःखं भयं चेत्याह
सर्वेदिति इति यो वेद स एव विद्वान् गुरुरेव हरिश्च उक्तमुपसंहरति ५१ एवंभवतः प्रश्नसंछिन्नः परिहृतः तदेवमात्मनो बंधमोक्ष

आस्तोर्यदर्भैः प्रागग्रैः काल्मर्त्येन क्षितिमंडलम् स्तब्धो बृहद्वधान्मानी कर्मनावेषित्परम् तत्कर्म ह
रितोषयत्साविद्या तन्मतिर्यया ४९ हरिर्देहभृतामात्मा स्वयंप्रकृतिरीश्वरः तस्यादमूलं शरणं यतः क्षेमो
नृणामिह ५० सर्वे प्रियतमश्चात्मा यतो न भयमप्यपि इति वेदसर्वे विद्वान् यो विद्वान्सगुरु हरिः ५१
नारद उवाच प्रश्न एव हि संछिन्नो भवतः पुरुषर्षभ अत्र मेव दत्तो गुह्यं निशामय सन्निश्चित
म् ५२ क्षुद्रं चरं समनसां शरणं मिथित्वारक्तं षडंघ्रिगणसामसलुब्धकणम् अग्रे वृकानसत्तृपोः
विगणय्य यातं पृष्ठे मृगं मृगय लुब्धकबाणभिन्नम् ५३

प्रकारेकथारूपेण कथितेऽपि नातिनिर्विण्णचित्तं पुत्रागमनं प्रतीक्षमाणं संतं तत्क्षणमेव महाभयकंपित सकलगान्धर्वान्निर्वा
सयितुं हरिणरूपकमाह अत्रेति वदतो मेव चः शृणु ५२ क्षुद्रमल्यं चरतीति तथा तम् अलुक् समनसां पुष्पाणां शरणे आश्रमे वा
टिकायां मिथित्वामिथः परस्परं स्त्रिया सह मिलित्वा तत्रैव रक्तमासक्तं षडंघ्रिगणसामसलुब्धकणं तेषां गणास्तेषां सामसगीतेषु लुब्धकणो
यस्य तम् परेषामसमिर्हतेः स्वीयानसंस्तर्पयंतीत्यसत्तृपः तानविगणय्य अगणयित्वा लुब्धकस्य बाणेन भिन्नं मृगं मृगयान्वेष
य ५३

सत्संगमंतरेण स्वयमेव कथाचिंतनादिना बालस्यादिनारसावेशाभावाच्चक्षुषिपासाद्यभिभूतस्य भक्तिर्न संभवतीत्याह एतैरिति
 ४१ भगवदनुग्रहमंतरेण ननु कस्यापि ज्ञानसंभव इति कैमुत्यन्यायेनाह चतुर्भिः प्रजापतिर्ब्रह्मा ४२ मदंताः अहं नारदो अंतयेषा
 म् ४३ वाचां पतयोऽपि विद्यासमाधिभिरुपायैः पश्यंतो विचिन्त्यंतोऽपि पश्यंतं सर्वसाक्षिणं न पश्यंति ४४ कुत इत्यत आह शब्द
 ब्रह्मणिवेदे उरुविस्तारो यस्य अर्थतोऽपि पारशून्येन स्मिन् वर्तमानाः मंत्राणां लिङ्गैर्वज्रहस्तत्वादिगुणयुक्तविविधदेवताभिधान
 सामर्थ्यैः परिच्छिन्नमेवेदं दारुपुंतत्तत्कर्मग्रहेण भजंतः परंपरमेश्वरं न विदुः ४५ तर्ह्यन्यः को नाम कर्माद्याग्रहंहित्वा परमेश्वर

एतैरुपद्रुतो नित्यं जीवलोकः स्वभावजैः न करोति हरेर्नूनं कथाऽमृतनिधौरितिम् ४१ प्रजापतिपतिः
 साक्षात् भगवान् गिरिशो मनुः दक्षादयः प्रजाध्यक्षानैष्ठिकाः सनकादयः ४२ मरीचिरन्यं गिरसौ पु
 लस्त्यः पुलहः क्रतुः भृगुर्वसिष्ठ इत्येतं मदांता ब्रह्मवादिनः ४३ अद्यापि वाचस्पतयस्तपोविद्यासमा
 धिभिः पश्यंतोऽपि न पश्यंति पश्यंतं परमेश्वरम् ४४ शब्दब्रह्मणि दुष्पारे चरंत उरुविस्तरे मंत्रलि
 ङ्गैर्वचिच्छिन्नं भजंतो न विदुः परम् ४५ यदायमनुगृह्णाति भगवान् आत्मभावितः स जहाति मतिं
 लोके वेदे च परिनिष्ठिताम् ४६ तस्मात्कर्मसु बहिष्मन् ज्ञानादर्थकाशेषु मार्थदृष्टिं कृथाः श्रोत्रस्प
 शिष्यस्पृष्टवस्तुषु ४७ स्वलोकं न विदुस्तैर्वैयत्रदेवो जनार्दनः आहुर्धूम्रधियो वेदसकर्मकमतद्विदः
 ४८

मेव भजेदित्यत आह यदायमनुगृह्णाति अनुग्रहे हेतुः आत्मनि भावितः सन् सतदा लोके लोकव्यवहारे वेदे च क
 र्ममार्गे परिनिष्ठितां मतिं त्यजति ४६ अर्थकाशेषु परमार्थत्वेन प्रकाशमानेषु पुरुषार्थबुद्धिमाकृताः प्ररोचनाय केवलं श्रोत्रप्रिये
 षु न स्पृष्टवस्तुयैः ४७ ननु वेदेन स्वर्गादिसाधनत्वेनोक्तानि कर्माणीति वेदवादिनो वदंति कथमस्पृष्टवस्तुष्वित्युच्यते तत्राह ये
 धूम्रधियो मलिनबुद्धयः सकर्मकं कर्म परं वेदमाहुस्ते अतद्विदः अवेदज्ञाः यतस्ते स्वस्वरूपभूतं लोकमात्मतत्त्वं वेदतात्पर्यगोचरं न
 विदुः यत्र देवोऽस्ति ४८

दुःखस्य मूलभूतानि तु कर्माणि प्रतिक्रियादिकर्मभिर्नैव निवर्तन्त इत्याह नैकांततः अत्यंतं सवासनम् केवलं ज्ञानरहितम् अविद्यो
पसृतं प्राप्तम् अतो विरोधान्न निवर्तकत्वमिति भावः अत्र दृष्टान्तः स्वप्ने दृष्टः स्वप्नः प्रबोधं विना यथा तं स्वप्नमस्य तं न प्रतिक्रियते इत्यर्थः
३४ ननु तर्हि अज्ञानविलसितत्वेन संसृतिहेतोर्देहादेरप्यसत्त्वात्किं तन्निवर्तनप्रयासेन तत्राह अर्थे हीति लिंगरूपेण उपाधिभूतेन
तदेवं संसृतिप्रकारमुक्त्वा तन्निवृत्तिप्रकारमाह अथ तस्मात्पुरुषार्थभूतस्यैवात्मनः यतोऽज्ञानात्मानसो वा अनर्थपरं परारूपा सं-
सृतिर्भवति तस्याव्यवच्छेदो गुरुरूपे वासुदेवे भक्त्यैव ३६ ननु संसृतिनिवृत्तिर्वैराग्यपूर्वकात् ज्ञानादेव न तु भक्त्या तरति शोक

नैकांततः प्रतीकारः कर्मणां कर्मकेवलम् इयं ह्यविद्योपसृतं स्वप्ने स्वप्न इवानघ ३४ अर्थे ह्यविद्यमानैः
पि संसृतिर्न निवर्तते मनसा लिंगरूपेण स्वप्ने विचरतो यथा ३५ अथात्मनोऽर्थभूतस्य यतो नर्थपरं प-
रा संसृतिस्तद्वावच्छेदो भक्त्या परमया गुरो ३६ वासुदेवे भगवति भक्तियोगः समाहितः स धीची-
नेन वैराग्यं ज्ञानं च जनयिष्यति ३७ सोऽचिरादेव राजर्षे स्यादच्युतकथाश्रयः शृण्वतः श्रद्धावानस्य
नित्यदा स्यादधीयतः ३८ यत्र भागवताराजन्साधवो विशदाशयाः भगवद्गुणानुक्तयनश्रवणव्यग्र-
चेतसाः ३९ तस्मिन्महन्मुखरितामधुभिश्चरित्रपीयूषशेषसरितः परितः स्नवन्ति तार्येपि बल्यवितृ-
षो नृपगाढकर्णेस्तान् स्पर्शं त्यजन्तु भयशोकमोहाः ४०

मात्मा विदित्यादि श्रुतेस्तत्राह वासुदेव इति स धीची-
नेन समीचीनेन प्रकरणेण ३७ नन्वसौ महामहो भक्तियोगः कथं स्यादत आह स तु अच्युतस्य कथामाश्रित्य वर्तमानोऽचिरात् स्यात्
कस्य स्यात्तदाह शृण्वतः अधीयानस्य ३८ कुत्र स्यात्तदाह यत्रेति भगवतो गुणानुक्तयने श्रवणे च व्यग्रं सत्वरं चे तोयेषां ते ३९ न
नु सत्संगमन्तरेण स यमेव कथाचिन्तनादिना भक्तिर्भवेदेवेत्याशंक्याह द्वाभ्याम् तस्मिन् स्थाने महद्भिर्मुखरिताः कीर्तिताः मधुभिर्द-
श्वरिभ्यमेव पीयूषं तदेव शिष्यत इति शेषो यासु असारं शरहिनं शुद्धामृतवाहिन्य इत्यर्थः अवित्रयः अलं बुद्धिश्चान्याः संतः गाढैः सा-
वधानैः कर्णैर्येताः सरितः पिबन्ति सेवन्ते अशनशब्देन क्षुल्लक्ष्यते अशनादयस्तान् स्पर्शं त्यजन्ति भक्तिरसिकान् बाधन्त इत्यर्थः ४०

एवंपरोक्षत्वेनोक्तमर्थं व्याख्याय सर्वकथातात्पर्यमाह एवमित्यादिविरमक्रमेणेत्यनेन आधिदैविकादिभिर्दुर्बैः क्लिश्यमानो ममाहमिति
 देहेशतं वर्षाणि शोते वर्तत इति द्वयोरन्वयः २४ अशनापिपासादान् प्राणधर्मान् अंधत्वादीनिन्द्रियधर्मान् कामादीन् मनोधर्मांश्च नि
 गुणोऽप्यात्मन्यध्यस्य कामलवान् विषयस्वरत्नेशान् ध्यायन्कर्मकृत् २५ ततः किमत आह यदेति द्वाभ्याम् स्वहृक् प्रकाशकस्व
 भावोऽपि २६ शक्नुंसात्तिकं कृष्णं तामसं लोहितं राजसं तथा कर्म तथा जायते २७ तदेवाह शक्नुादिति द्वाभ्याम् प्रकाशोभूयिष्ठो येषु

एवं बहुविधैर्दुःखैर्दैवभूतात्मसंभवैः क्लिश्यमानः शतं वर्षं देहे देही तमो वृत्तः २४ प्राणेंद्रियमनोधर्माना
 त्मन्यध्यस्य निगुणः शोते कामलवान् ध्यायन्ममाहमिति कर्मकृत् २५ यदात्मानमविज्ञाय भगवंतं परं
 गुरुम् पुरुषस्तविषज्जेत गुणेषु प्रकृतेः स्वहृक् २६ गुणाभिमानो स तदा कर्मोपि कुरुते वशः शुक्लं कृष्णं
 लोहितं वा यथा कर्माभिजायते २७ शुक्लात्मका शम्भुयिष्ठान् लोकानाप्नोति कर्हिचित् दुःखोदकान्
 क्रियायासान्तमः शोकोत्कटान् क्वचित् २८ क्वचित्सुमान् क्वचिच्चस्त्री क्वचिन्नोभयमंदधीः देवाम्
 नुष्यस्तिर्यग्वायथा कर्मगुणं भवः २९ क्षत्परीतो यथा दीनः सारमेयो गृहं गृहम् चरन्विंदति यद्विष्टं दं
 डमोदनमेव वा ३० तथा कामाशयो जीव उच्चावचपथा म्रमन् उपयधो वामध्ये वा याति दिष्टं प्रियाप्रि
 यम् ३१ दुःखे कतरेणापि दैवभूतात्महेतुषु जीवस्य न व्यवच्छेदः स्याच्चेत्तत्प्रतिक्रिया ३२ यथा
 हि पुरुषो भारं शिरसा गुरुमु द्बहन् तं स्कंधेन स आधत्ते तथा सर्वाः प्रतिक्रियाः ३३

दुःखमुदकं उत्तरफलं येषु क्रियया आयासो येषु तान् लोहितात् तमः शोकोत्कटौ येषु तान् कृष्णादिति ज्ञेयम् २८ नोभयं न पुंसं
 कं यथा कर्मगुणं कर्मगुणावनतिक्रम्य २९ तेषु दैववशेन स्वदुःखे प्राप्नोतीति सदृष्टान्तमाह द्वाभ्याम् क्षत्परीतो व्याप्तः सारमे
 यः श्वा दंडं दंडेन ताडनम् ३० कामव्यास आशयो यस्य ३१ ननु तर्हि स्वस्वस्य संभवान् दुःखस्य च प्रतीकारसंभवान्नेकांततो हेय
 त्वं तत्राह दुःखेति दुःखस्य प्रतीकारस्तावन्नास्ति स्याच्चेत्तस्य तस्य प्रतिक्रिया तथाऽपि विविधेषु दुःखेषु मध्ये एकतरेणापि
 दुःखेन व्यवच्छेदो विद्यो गौ नास्ति ३२ प्रतिक्रियाणामपि दुःखरूपत्वादिति सदृष्टान्तमाह यथाहीति ३३

विषूचीनपदार्थानुवादोविषूचिरिति तद्गुणैर्मनोगुणैः स्तमः सत्त्वरजोभिः १६ महिषीयद्यदीहेतेत्यादेरर्थसंगृह्याहयथायथा
बुद्धिः स्वमेविक्रियते जायति विकरोति वा इन्द्रियाणि परिणमयति तस्यागुणैरक्तो लिप्त आत्मा तथा तत्तथा तस्याहृत्तीः दर्शनस्पर्शनाद्याः
केवलमुपद्रष्टैव सन्बलादनुकार्यते १७ आश्रुगमिति एतद्व्याचष्टे संवत्सरस्येवाप्रतिहतोरयोवेगः प्रतीतितोयस्य स संवत्सररयः वसु
तस्तु अगतिः स्वप्नशरीरादेर्बुद्धावेव विवृत्तत्वेन देशान्तरगत्यभावात् पाठान्तरे संवत्सरश्च तत्कृतं वयश्च ताभ्यांगतिर्यस्येति दीप

अंतःपुरं च हृदयं विषूचीर्मन उच्यते तत्र मोहं प्रसादं वा हर्षं प्राप्नोति तद्गुणैः १६ यथायथा विक्रियते गुणा
क्तो विकरोति वा तथा तथोपद्रष्टात्मा तद्गुणैरनुकार्यते १७ देहोरथस्त्विन्द्रियाश्च संवत्सररयोगतिः
द्विकर्मचक्रस्त्रिगुणध्वजः पंचास्रबन्धुरः १८ मनोरश्मिर्बुद्धिस्तोहन्नीडो दंडकूबरः पंचेन्द्रियार्थप्र
क्षेपः सप्तधातुवरूथकः १९ आकृतिर्विक्रमो बाह्यो मृगतृष्णां प्रधावति एकादशेन्द्रियचमूः पंचसूना
विनोदकृत् संवत्सरश्चंडवेगः कालो येनोपलक्षितः २० तस्याहानीह गंधर्वा गंधर्व्यो रात्रयः स्मृतोः
हरत्यायुः परिक्रांत्या षष्ठ्युत्तरशतत्रयम् २१ कालकन्या जरा सा साक्षी कस्तानां भिनंदति स्वसारं ज-
गृहं मृत्युः क्षयाय वनेश्वरः २२ आभयो व्याधयस्तस्य सौनिकाय वनाश्वराः भूतौ पसर्गौ शरयः प्रज्वा
रो द्विविधज्वरः २३

मित्यस्य व्याख्या नारदेन कृता द्विचक्रमित्यस्य व्याख्या द्विकर्मचक्र इति त्रिगुणध्वज इति त्रिवेणुपद
व्याख्या १८ पंचप्रहरणमित्येतद्व्याचष्टे पंचेन्द्रियार्थप्रक्षेप इति १९ पंचेन्द्रियैः सूना विनोदमिवान्यायेन विषयसेवां करोतीति पंच-
सूना विनोदकृत् अनेन च चारमृगयांतरेत्यादिव्याख्यातम् २० परिक्रांत्या परिक्रमणेन २१ भगिनीत्वेन जगृहं लोकानां क्षयाय
२२ चराः संचारिणः भूतानामुपसर्गपीडा यामाश्रुशीघ्रो मृत्युहेतुः रयोवेगो यस्य प्रज्वारस्येति प्रशब्दव्याख्या पाठान्तरे भूतकृताः
अरयः अनेन चारिभिरुपरुद्ध इत्यसिपदं व्याख्यातम् द्विविधः शीतोष्णरूपेण प्रवेश निर्गमभेदात् २३

तत्र तेषु पुरेषु मध्ये ४ अक्षिभिरिन्द्रियैः ५ पंचवृत्तित्वात् पंचशिखाः सर्पद्विप्राणाः ६ एकादशमहाभट्ट इति अनेन एकादशो महा
भट्टो नायक इत्युक्तः तं दर्शयति बृहद्बलं यस्य तन्मनः नवरत्नानि द्वाराणि यस्य ७ द्युमत्सर्व इत्यादेरर्थसंक्षेपेणाह यस्तदिन्द्रियसं
युतः स आत्मा ताभिर्द्वाभिः बहिर्यातीति ८ पुरः पूर्वभागे कृताः ९ नेत्रे इति रूपमिति चक्षुषेति खद्योतादीनां व्याख्यानम् शेषो ३

यदा जिघृक्षुः पुरुषः कात्स्न्येन प्रकृतेर्गुणान् नवद्वारं द्विहस्तां धितं तन्मनुतसाध्विति ४ बुद्धिं तु प्रमदां
विद्यान्ममाहमिति यत्कृतम् यामधिष्ठाय देहेऽस्मिन्पुमान् भक्तेऽक्षिभिर्गुणान् ५ सरवाय इन्द्रिय
गणाज्ञानं कर्मचयत्कृतम् सरव्यस्तद्वृत्तयः प्राणाः पंचवृत्तिर्यथोरगः ६ बृहद्बलं मनोविद्यादुभयैर्द्रि
यनायकम् पंचालाः पंचविषया यन्मध्ये नवरत्नं पुरम् ७ अक्षिणीनासिके कर्णौ मुखं शिश्नगुदा वि
ति द्वे द्वे द्वारौ बहिर्याति यस्तदिन्द्रियसंयुतः ८ अक्षिणीनासिके आस्यमिति पंचपुरः कृताः दक्षि
णादक्षिणः कर्णोत्तराचोत्तरः स्मृतः ९ पश्चिमे इत्यधो द्वारौ गुदं शिश्नमिहोच्यते खद्योताविर्मुखी
चात्रनेत्रे एकत्र निर्मिते रूपं विभ्राजितं ताभ्यां विचष्टे चक्षुषश्चरः १० नलिनीनालिनीनासे गंधः
सौरभ उच्यते घ्राणोऽवधूतो मुख्यास्यं विषणो वाग्रसविद्रसः ११ आपणो व्यवहारोत्रचित्रमंधो ब
हूदनम् पितृहृदक्षिणः कर्णोत्तरो देवहूः स्मृतः १२ प्रवृत्तं च निवृत्तं च शास्त्रं पंचालं संज्ञितम् पितृ
यानं देवयानं श्रोत्रात् श्रुतधरा द्विजेत् १३ आसरी मेन्द्रमर्वाग्रद्वार्यवायो ग्रामिणारतिः उपस्थौ दुर्म
दः प्रोक्तो निभ्रंतिर्गुद उच्यते १४ वेशसंनरकं पायुर्लुब्धकोऽधो तु मेष्टुणु हस्तपादौ पुमान् ताभ्यां यु
क्तो यातिकरोति च १५

नुवादः ईश्वरः पुरं जनः १० नासे इति व्याख्या अवधुनोतीत्यवधूतो वायुः तदा त्मकेनोच्छ्र
सेन सहैकस्थानत्वात् घ्राणोऽवधूतः आस्यमिति व्याख्या रसज्ञविषणान्वित इत्यत्र रसज्ञशब्दनिर्दिष्टस्य रसविदित्यनुवादः
रस इति व्याख्या रसनं द्रियमित्यर्थः विषणो वाग्रसविद्रसः इत्येव पाठः आर्षत्वान्न दोषः ११ अंधः अन्नम् १२ १३ ग्रामकमित्य
स्यानुवादः ग्रामिणारतिरिति तस्य व्याख्या व्यववाय इति १४ १५

तत्त्वं पदार्थयोश्चिदंशेनैक्यमाह अहमेव भवान् उपचारं वारयति न चान्य इति व्यतिहारोपदेशः उक्ताभिप्रायः छिद्रमंतरं ६२ तर्हि कथं
मावयोरज्ञत्वसर्वज्ञत्वादिभेदस्तत्राह यथेति आत्मानं देहमादर्शे निर्मलं महांतं स्थिरं चावेक्षेत परस्य चक्षुषि च तद्विपरीतम् विद्याविद्यो
पाधिकृतो धर्मभेद इत्यर्थः ६३ एवं नारदवाक्यम् एवममुना प्रकारेण समानसो हंसः क्षेत्रज्ञः हंसेन परमात्मना बोधितः सन् स्वस्थः
आत्मनि स्थितः सन् चिरं ध्यात्वा तद्यभिचारेणेश्वरवियोगेन विषयाभिलाषबुद्धानां स्मृतिमहं ब्रह्मास्मीति ज्ञानं पुनः प्राप्तवा
न् ६४ कथामात्रमिति बुद्धिं वारयति बहिष्मन्निति पारोक्ष्येण राजकथामिषेण तत्र हेतुः यद्यस्मात् हे बहिष्मन् प्राचीन बहिः

अहं भवान् न चान्यस्त्वं त्वमेवाहं विचक्ष्वभो न नौ पश्यंति कवयश्छिद्रं जातु मनागपि ६२ यथा पुरुष
आत्मानमेकमादर्शं चक्षुषोः द्विधा भूतमवेक्षेत तथैवांतरमावयोः ६३ एवं समानसो हंसो हंसेन प्रति
बोधितः स्वस्थस्तद्यभिचारेण नष्टमाप पुनः स्मृतिम् ६४ बहिष्मन्तं तदध्यात्मं पारोक्ष्येण प्रदर्शित
म् यस्य पारोक्ष्यप्रियो देवो भगवान् विश्वभावनः ६५ इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कन्धे पुरंज-
नोपाख्याने अष्टाविंशतितमोऽध्यायः २८ प्राचीन बहिरुवाच भगवन्स्तेवचोऽस्माभिर्न सम्यग-
वगम्यते कवयस्तद्विज्ञानं तिनवयं कर्ममोहिताः १ नारद उवाच पुरुषं पुरंजनं विद्याद्यद्वान-
त्त्यात्मनः पुरः एकद्वित्रिचतुष्पादं बहुपादमपादकम् २ योऽविज्ञाता ह तस्तस्य पुरुषस्य सरवेश्व-
रः यन्न विज्ञायते पुंभिर्नामभिर्वा क्रियागुणैः ३

एतद्वा राजकथामिषेण आत्मकथा प्रदर्शिता यस्माद्देवः श्रीनारायणः पारोक्ष्यप्रियः साक्षादात्मज्ञानकथनेन तव चेत्सि कथा-
नायतीति भावः ६५ इति चतुर्थे टीकायामष्टाविंशतितमोऽध्यायः २८ ऊनत्रिंशो पारोक्ष्यार्थव्याख्याने नोपसंहृतम्
स्त्रीसंगतो भवस्त्वीशसंगात्मुक्तिरिति स्फुटम् १ कवयः अध्यात्मविदः व्यनक्ति लिंगयति चेतनी करोतीत्यर्थः यद्वा व्यनक्ति प्र-
कटयति ततश्च स्वकर्मणा पुरंजनयतीति पुरंजनपदं व्याख्यातं भवति एकद्व्यादयः पादा यस्य २ अविज्ञातशब्देनाह तः व्याह-
तः उक्तो यः स ईश्वरः अविज्ञातनाम निरुक्तिः यद्यस्मात्पुंभिर्नामादियोगेन न विज्ञायते ३

हंसो शूद्रो मानसं हृदयमयनं ययोः कथापक्षे मानससरसि स्थितौ पक्षिणावभूतां जातौ ओको गृहम् अंतसं विनैव वाशब्द एवा
 र्थे सहस्रपरिवत्सरान् महाप्रलयो यावत् ५४ हेबं धोग्राम्ये सखे मतिर्यस्य स्त्रियामायया ५५ पंचारामा उपवनानियस्मिन् नवद्वारा
 णि प्राणच्छिद्राणियस्मिन् एकः प्राणः पालेयस्मिन् त्रीणि पृथिव्यसेजांसि कोष्ठानि प्राकारायस्मिन् षट्ज्ञानेन्द्रियमनांसि कुलानि अ
 भीष्टविषयसमर्पकावणिजो यस्मिन् पंचविपणाहृदाः कर्मेन्द्रियाणियस्मिन् पंचभूतानि प्रकृतिः उपादानकारणं यस्य स्त्रीबुद्धिरेव

हंसावहं च त्वंचार्यसखा यो मानसाय नौ अभूतामंतरावोकः सहस्रपरिवत्सरान् ५४ सत्वं विहाय
 मां बंधो गतो ग्राम्यमतिमहीम् विचरन् मदमद्राक्षोः कयाचिन्निमित्तं स्त्रिया ५५ पंचारामं नवद्वारमेकः
 पालत्रिकोष्ठकम् षट्कुलं पंचविपणं पंचप्रकृतिस्त्रीधवम् ५६ पंचेन्द्रियार्था आरामा द्वारः प्राणानवप्रभो
 तेजोऽबन्धानि कोष्ठानि कुलमिन्द्रियसंग्रहः ५७ विपणस्तु क्रियाशक्तिर्भूतप्रकृतिरव्यया शक्त्यधी
 शः पुमांस्त्वत्रप्रविष्टो नावबुद्धते ५८ तस्मिंस्त्वरामया स्पृष्टोरममाणोऽश्रुतस्मृतिः तत्संगादीदृशी प्राप्ता
 दशापापीयसां प्रभो ५९ नत्वं विदर्शदुहितानां वीरः सहस्रं नृपतिस्त्वं पुरजन्तारुहो न वमुखेय
 या ६० मायाहोषामया स्पृष्टाय तु भासं स्त्रियं सतीम् मन्यसे नो भयं यद्देहं सौ पश्चादवयोरिति ६१

धवः पतिः स्वामिनीयस्मिन् ५६ स्वयमेवेमं श्लोकं व्याचष्टे पंचेन्द्रियार्था इति षट्कुलमिति एकपालमिति च स्पष्टत्वात् न व्याख्यातम्
 ५७ भूतान्येव प्रकृतिरुपादानं यस्य स्त्रीधवमित्यस्य व्याख्यानम् शक्तिरधीशायस्य तद्वशः सन्नित्यर्थः ५८ स्पृष्टः अभिभूतः अतो न वि
 दते सुते ब्रह्मत्वे स्मृतिर्यस्य ५९ नत्वं मुपदिशति नत्वमिति चतुर्भिः सहस्रं पतिः नवद्वारे पुरेययारुहोऽसितस्याः ६० पुमांसं पूर्वजन्मनियत
 मन्यथा इदानीं च सतीं त्रैलोक्यं यन्मन्यसे एषामायायत उभयमपि वस्तुनो नास्ति यस्मादावाहं सौ शूद्रो नौ आवयोर्वक्ष्यणां गतिं स्वरूपं पश्य

४३ उपपत्तिपत्कः समीपे यद्वापत्कः किंचिन्मात्रं न्यूनातत्समानासतीवभावित्यर्थः उपोऽधिकेचेतिकर्मप्रवचनीयः तद्योगेच
द्वितीयांशान्तमंगरावस्थमनलमुपशांताशब्दाज्वालायथाभवतितद्वत् ४४ तदानीमपि सस्थिरमासनं यस्य अतएवाजानती
यदातदायथापूर्वमसेवत ४५ पत्युरंधिमर्चयंती यदातस्मिन् घ्रावूष्माणं पश्यत् ४६ अबंधुं पतिरहितम् अश्रुभिरासि-
च्य ४७ क्षत्रबंधुभ्यः अधार्मिकक्षत्रियेभ्योऽपि ४८ अवर्त्तयत् प्रवर्त्तयामास ४९ तस्यानिधाय ग्निदानेनादीप्यच ५० पृ-

पतिं परमधर्मज्ञं वैदर्भीमलयध्वजम् प्रेम्णापर्यचरद्वित्वाभोगान्सापतिदेवता ४३ चिरवासाव्रत
क्षामावेणीभूतशिरोरुहा बभ्रावुपपत्तिं शांताशिरवाशांतमिवानलम् ४४ अजानतीप्रियतमं य-
दोपरतमंगना सस्थिरासनमासाद्य यथापूर्वमुपचरत् ४५ यदानोपालभेतां घ्रावूष्माणं पत्युरच-
ती आसीत्संविग्रहदयायूथमष्टामृगीयथा ४६ आत्मानं शोचती दीनमबंधुविक्रवाः श्रुभिः स्त-
नावासिच्यविपिने स्वसुरं प्ररुदसा ४७ उत्तिष्ठोत्तिष्ठ राजर्षे इमां मुदधिमेरुवलाम् दस्युभ्यः क्षत्र-
बंधुभ्यो विभ्यतीं पातुमर्हसि ४८ एवं विलपती बालाविपिनेऽनुगतापतिम् पतिनापादयोर्मर्चरूढं
त्यश्रूण्यवर्त्तयत् ४९ चितिं दारुमयीं चित्वा तस्यां पत्कः कलेवरम् आदीप्य चानुमरणे विलपंती मनोद-
धे ५० तत्र पूर्वतरः कश्चित्सरवाब्राह्मण आत्मवान् सांत्वयन् वल्लुना साम्नातामाह रुदतीं प्रभो ५१ ब्रा-
ह्मण उवाच कात्वं कस्यासि को वायं शयानो यस्य शोचसि जानासि किं सखायं मां येनाग्रे विचचर्थ-
ह ५२ अपि स्मरसि चात्मानमविज्ञातसरवं सखे हित्वा मां पदमन्विच्छन् भौमभोगरतोगतः ५३

वर्तरः अनादिरीश्वरः सखादासपणाविति श्रुतेः साम्नाप्रियवाक्येन संबोधयन् ५० यस्य यं शोचसि अग्रे सृष्टेः पूर्वं विचचर्थह म-
यि स्थितत्वेन सख्यं सरवमनुभूतवानसि ५२ यद्यपि मां न जानासि तथाऽप्यात्मानं त्वामविज्ञातसरवं अविज्ञातः कश्चित्मे सरवा
आसीदित्येवं किं स्मरसि सरव इति पुंस्त्वं निर्देशः प्राक्तनपुंस्त्वस्मरणाय सख्यं स्मारयन् स्ववियोगकृतमनर्थमाह हित्वेति सार्द्धैः ष-
ड्विः पदस्थानम् ५३

तत्र चंद्रमसाद्यानद्यस्तासांपुण्यैः सलिलैरुभयत्रांतर्बहिश्चात्मनोमलंक्षालयन् तप आस्थित इत्युत्तरेणान्वयः ३५ अस्य ते भूमौ
क्षिप्यत इत्यष्टिर्बाजम् ३६ ३७ विद्यया उपासनया पक्ककषायः दग्धकामादिवासनः युयुजे आत्मनो ब्रह्मतां भावयामास अस्मा
णीन्द्रियाणि अनिलः प्राणः आशयश्चित्तम् विजिता अक्षादयो येन ३८ आस्ते स्म वर्षशतमिति ज्ञानस्य दुःसाधनतां दर्शय-
ति अतएव भक्तिं कृतवानित्याह वासुदेवे रतिमु द्रहन् अन्यदेहादिकं न वेद ३९ स एव वर्तमानः आत्मन्यात्मानं विद्वान् अन्यस्मा
दुपरराम कथं विद्वान् व्यतिरिक्ततया देहादिव्यतिरिक्तत्वेन कुतः व्यापकतया देहादिप्रकाशकत्वेन ननु देहाद्याकारो विमर्श एतत्स-

तत्र चंद्रमसानामताम्रपणीविटोदका तत्पुण्यसलिलैर्नित्यमुभयत्रात्मनो मूजन् ३५ कंदाष्टिभिर्मू
लफलैः पुष्पपर्णैस्तृणोदकैः वर्तमानः शनैर्गात्रिकर्षणं तप आस्थितः ३६ शीतोष्णवातवर्षाणि क्षुत्पि
पासे प्रियाप्रिये सखदुःख इति हं हान्यजयत्समदर्शनः ३७ तपसा विद्यया पक्ककषायो नियमैर्यमैः
युयुजे ब्रह्मण्यात्मानं विजिता क्षानिलाशयः ३८ आस्ते स्थाणुरिवैकत्र दिव्यं वर्षशतं स्थिरः वासुदे
वै भगवति नान्यद्दो द्रहन् रतिम् ३९ स व्यापकतयात्मानं व्यतिरिक्ततयात्मानि विद्वान् स्वप्न इवामर्श
साक्षिणं विररामह ४० साक्षाद्भगवतोक्तेन गुरुणा हरिणानृप विशुद्धज्ञानदीपेन स्फुरता विश्वतो मु
खम् ४१ परंब्रह्मणि चात्मानं परंब्रह्मतयात्मानि वीक्ष्यमाणो विहाये क्षामस्मादुपररामह ४२

काशयति न तु निराकार आत्मा त आह आमर्शस्यापि साक्षिणम् अयं भावः आमर्शो नामांतःकरणवृत्तिः सा च जडत्वादात्म-
प्रकाशैवेति युथा स्वप्ने ममेदं शिरश्छिन्नमित्यादि प्रतीतो तद्व्यतिरिक्तमात्मानं वेत्ति तद्वत् ४० केन विद्वान् तत्राह साक्षाद्हरिरेव गुरुः
स्तेनोक्तेन सर्वतो मुखं यथा तथा स्फुरता अनवच्छिन्नेन ज्ञानेन ४१ तदेवाह पर इति ब्रह्मेवाहं न संसारीति ब्रह्मण्यात्मानं ईक्षणे शो
कादिनिवृत्तिः अहमेव ब्रह्मेत्यात्मानि ब्रह्मण ईक्षणे ब्रह्मपारोक्ष्यनिवृत्तिः अतो व्यतिहारेणेक्षमाण अस्मात्संसारो दुपरराम नन्वेवमपि
जीवस्य कुतो ब्रह्मत्वापत्तिः ईक्षणस्यैव व्यवधायकत्वादित्याशंक्याह ईक्षां विहाय दग्धे धनानलवत्तस्याः स्वयमेवोपशां तैरिति भावः

आत्मजां श्रीकृष्णसेवारुचिम् तत्संगेन भगवद्धर्मैरुचिरभूदित्यर्थः असितस्य श्रीकृष्णस्येक्षणं ययातां यवीयसः सप्तसूतान् श्रवणं कीर्तनं विष्णोः स्मरणं पादसेवनम् अर्चनं वंदनं दास्यमिति भक्तिप्रकारान् सरव्यात्मनि वेदनयोस्त्वं पदार्थज्ञानोत्तरकालत्वात् तस्य च भगवतैवोत्तरत्रोपदेक्ष्यमाणत्वादिदानीमनुसन्तेः सप्तैत्युक्तम् भगवद्धर्मरुच्या तच्छ्रवणकीर्तनादिकं जातमित्यर्थः द्रविडभूमिपालकान् द्रविडभूमिर्हि श्रवणादिभक्तिरेव सरक्षिताः स्तीति प्रसिद्धम् ३० अर्बुदमिति श्रवणादीनां प्रत्येकमनेके प्रकारा अभवन् नित्यर्थः तदुक्तम् भक्तियोगो बहुविधो भगवैर्भूमिनिभाव्यत इति येषां वंशधरैः यतः प्रवृत्तैः संप्रदायभेदैः कृत्स्नामहीमन्वंतरं नतः परंच भोक्ष्यते अविद्याकामकर्मभ्योऽपिरक्षिष्यते ३१ अगस्त्यः अगानि निष्क्रियाणि गात्राणि स्थायति संघातयतीत्यग-

तस्यांसजनयांचक्रे आत्मजामसितेक्षणां यवीयसः सप्तसूतान् सप्तद्रविडभूमिभूतः ३० एकैकस्या भवत्तेषां राजन् अर्बुदम् अर्बुदम् क्षोभ्यते यद्वंशधरैर्महीमन्वंतरं परम् ३१ अगस्त्यः प्राकृदुहितरमुप ये मे धृतव्रताम् यस्यादृढच्युतो जात इध्मवाहात्मजो मुनिः ३२ विभज्यत नयेभ्यः क्ष्मां राजर्षिर्मेलयध्वजः आरिराधयिषुः कृष्णं सजगाम कुलाचलम् ३३ हित्वा गृहान् सतान् भोगान् वैदर्भीमदिरेक्षणां अन्वधावत पांड्येशं ज्योत्स्नेवरजनीकरम् ३४

स्त्योमनः सप्राक् प्रथमजातां दुहितरं कृष्णसेवारुचिमुपयेमे तस्यां मनः कृष्णोदतारतिं बंधेत्यर्थः धृतानि शमदमादीनि व्रतानि ययातां रतिम् दृढेभ्यः सत्यलोकादिभोगेभ्योऽपि च्युतस्तद्रहितः कृष्णरताविहामुत्र भोगविरागो जात इत्यर्थः स एवोपशमात्मकत्वान्मुनिः कथं भूतः इध्मवाहो आत्मजो यस्य सः तद्विज्ञानार्थं सद्गुरुमेवाभिगच्छेत्समित्याणि श्रोत्रियं ब्रह्मनिष्ठमित्यादि श्रुतिप्रसिद्धा समिद्धहोपलक्षितारुरूपसत्तिर्वैराग्यादभूदित्यर्थः न ह्यविरक्तस्य गुरुरूपमस्ति संभवति कथापक्षे यथा श्रुतमेव ३२ क्ष्मां विभज्यत नयेभ्यः श्रवणादिभक्तिभेदं व्यवस्थाप्य- ३३ इदानीं पुरं जनस्य स्त्रीणां प्राप्तिं सर्वतो विरक्तस्य पतिरेव गुरुः स्त्रीणां मिति वचनात्पतिसेवया गुरुशुश्रूषा प्रकारं दर्शयितुमाह हित्वेत्यादिना मनोदधत्वं तेन ग्रंथेन मदयतीति मदि रमीक्षणं यस्याम् ३४

अतदर्हणं वस्तुतस्तस्य ब्रह्मत्वात् २२ एषः यदाक्षयं स्थानं नीयमानस्तदा अनुपथाः प्राणा इन्द्रियाणि च तथा चक्षुःश्रुतिः तमनुक्रामं तं प्राणोऽनुक्रामं ति प्राणमनुक्रामं तं सर्वे प्राणा अनुक्रामं तीति २३ प्रकृतिं महाभूतात्मताम् २४ नाविंदत् न सस्मार पुरः पूर्वसखा यंसंतमीश्वरम् २५ अदयालुना काम्यकर्मसु ये संज्ञप्ताः हंताः अमीवंपापं क्रौर्यं वा २६ शाश्वतीः समाः आर्तिमनुभूय २७ अंतकाले तां भार्यामेव मनसा गृहन् स्मरन् अनंतरं विदर्भस्य वेश्मनि प्रमदोत्तमा बभूव अतः परमस्मिन् प्रकरणे एतावदेव प्रकृतोपयोगिविवक्षितम् स्त्रीध्यानेन स्त्रीत्वप्राप्तावपि पतिव्रताध्यानेन पूर्वाहृष्टेन च धार्मिका हि दर्भाज्जन्माभून् धार्मिकसंगेन च विशु

एवं रूपणया बुद्ध्या शोचंतमतदर्हणम् गृहीतुं कृतधीरेन भयनामाभ्युपद्यत २२ पशुवद्यवनैरेष नीयमानः स्वकक्षयम् अन्वद्वन्ननुपथाः शोचंतो भृशमातुराः २३ पुरीं विहायो पगत उपरुद्धो भजंगमः यदा तमेवानुपुरीं विशीर्णा प्रकृतिंगता २४ विकृष्यमाणः प्रसभयवनेन बलीयसा नाविंदत्तम साविष्टः सखायं सह दंपुरः २५ तं यज्ञपशवोऽनेन संज्ञप्ता येऽदयालुना कुशारेऽपि च्छिदुःकुन्दाः स्मरंतोऽमीव मस्यतत् २६ अनंतपारे तमसि मग्नो नष्ट स्मृतिः समाः शाश्वती रनुभूयान्ति प्रमदासंगदूषितः २७ तामेव मनसा गृहन् बभूव प्रमदोत्तमा अनंतरं विदर्भस्य राजसिंहस्य वेश्मनि २८ उपयमेवीर्यपणां वैदर्भी मलयध्वजः युधिनिर्जित्य राजन्यान् पांडुः परपुरंजयः २९

इस्य भागवतेन मलयध्वजे नसंगोऽभूत् ततो विष्णुभक्तिस्ततो वैराग्यं ततस्तमेव भर्तृरूपं गुरुं पातिव्रत्यधर्मेण भजतो भगवत्प्रसादलब्धज्ञानेन मोक्षइति अन्यत्तु कथाः लंकारमात्रं तथाऽपि किंचिद्वृत्तिसामान्येन हयोजयिष्यामः विदर्भस्य विशिष्टदर्भोपलक्षितस्य कर्मठस्य राजसिंहस्य धर्मेण हि प्रजापालनेन यज्ञादिना च क्षत्रियाराजंतेषु श्रेष्ठस्य वेश्मनि २८ मलयोपलक्षिते दक्षिणदेशे ध्वज इव दर्शनीयः सहिष्त्री विष्णुभक्तप्रधानो देशः तत्र मुख्यः महाभागवत इत्यर्थः पांडुनिश्चयाबुद्धिः तामर्हतीति पांडुः स उपयमेपुरंजनो भागवतसंगं प्राप्त इत्यर्थः

कालकन्ययाहेतुभूतयायातयामान्निः सारानपिकामानभिलाषन्विगता आत्मनोगतिः पारलौकिकी ऐहिकः पुत्रादिस्नेहश्च य
स्यसः स्नेहादिति वा पाठः ९ सराजापुरं जनो हातुं प्रचक्रमे उपक्रांतवानिति द्वयोरन्वयः अनिकामतः अनिच्छयापि १० ११ सपरि
च्छदः भृत्यवर्गसहितः कुटुंबेन दीव्यतीति कौटुंबिकः कुटुंबिन्यासंधिर्नात्र विवक्षितः सान्वयः पुत्रादिसहितः १२ यवनैरुपरुद्धान्या
यतनानियस्यसः पुरपालः १३ पुरुबहुक्लृच्छंतेन उरुर्वपथुर्यस्य वृक्षकोटरादिव सर्पः १४ कठे उपरुद्धोरुद घुरघुरध्वनिंचका

कामानभिलषन्दीनो यातयामांश्च कन्यया विगतात्मगतिस्नेहः पुत्रदारांश्च लालयन् ९ गंधर्वय-
वनाक्रांतां कालकन्योपमद्विताम् हातुं प्रचक्रमे राजातापुरीमनिकामतः १० भयनाम्नोऽग्रजो भ्राता
प्रज्वारः प्रत्युपस्थितः ददाहतां पुरीं कृत्स्नां भ्रातुः प्रियचिकीर्षया ११ तस्यांसंदह्यमानायां सपौरः स
परिच्छदः कौटुंबिकः कुटुंबिन्या उपपातयत सान्वयः १२ यवनोपरुद्वायतनोऽग्रस्तायां कालकन्यया-
पुरीप्रज्वारसंसृष्टः पुरपालोऽभ्वतप्यत १३ नशेके सोऽवितुंतत्र पुरुक्लृच्छोरुवपथुः गंतुमच्छतनो वृक्ष
कोटरादिवसानलात् १४ शिथिलावयवोयर्हि गंधर्वैर्हृतपौरुषः यवनैररिभीराजन्तुपरुद्धोरुदह १५
दुहितुः पुत्रपुत्रांश्च जामिजा मातुर्पार्षदान् स्वत्वावशिष्टं यत्किंचिद्गृहकोशपरिच्छदम् १६ अहंममे
ति स्वीकृत्य गृहेषु कुमतिगृही दध्योऽप्रमदयादीनां विप्रयोग उपस्थिते १७ लोकांतरगतवर्तिमय्यना
था कुटुंबिनी वर्तिष्यते कथं तेषां बालकाननुशोचती १८ नमय्यनाशिते भंक्तेनास्नाते स्नाति मत्सरा
मयिरुष्टे स संव्रस्ता भर्त्सिते यतवाग्भवति १९ प्रबोधयति मामज्ञं व्युषिते शोककशिता वत्सर्तद्गृहमे
धीयं वीरसूरपि नेष्यति २० कथं नु दारकादीनां दारकी वापरायणाः वर्तिष्यते मथिगते भिन्ननोवद्विद
धौ २१

र १५ दुहित्रादीन् दध्यावित्युत्तरेणान्ययः जामयोऽत्र स्नुषास्त्वमात्रेणावशिष्टं भोगस्तु प्रागेव क्षीणः १६ १७ ध्या
नमेवाह लोकांतरमिति १८ अनाशिते अभोजिते भर्त्सिते भर्त्सने कृते यतवाग्भवति १९ अज्ञमविवेकिनं माम् व्युषिते देशांतरंग
ते गृहमेधीयं वत्सर्गृहधर्ममपि किं नेष्यति अनुवर्त्तयिष्यति युक्तमेतत् यतो वीरसूः पुत्रवती किं वामद्विरहमसहमानामरिष्यत्ये
वेत्यर्थः २० न विद्यते परमयनमाश्रयो येषाम् अपरायणाः पुत्राः कन्याश्च यद्वा पराश्रयाः कन्याभिन्नानोर्येषाम् २१

किंच प्रज्वारइति मारकोवैष्णवोज्वरः माहेश्वरस्यव्याध्यंतः पातित्वात् भीमाः घोराः सैनिकायस्य ३० इतिचतुर्थेटीकायांसप्त
विंशोऽध्यायः २७ अष्टाविंशेतुवैदर्भ्याख्यानेनस्त्रीविचिंतया स्त्रीत्वं प्राप्तस्यदैवेन कदाचिन्मुक्तिरुच्यते १ इदानींतुपुरंजनस्य
पुंदेहत्याप्रकारपूर्वकंस्त्रीत्वप्रकारमाह सैनिकाइत्यादिराजसिंहस्यवेश्मनीत्यंतेनदिष्टंदैवकुर्वन्ति अधिकुर्वन्तीति तथासृत्यो

प्रज्वारोऽयंममभातात्वंचमेभगिनीभव चरास्युभाभ्यांलोकेऽस्मिन्नव्यक्तोभीमसैनिकः ३० इति
तिश्रीभागवतमहापुराणेचतुर्थस्कंधेपुरंजनोपाख्यानेसप्तविंशोऽध्यायः २७ नारदउवाच सै
निकाभयनाम्नोयंबहिष्मन्दिष्टकारिणः प्रज्वारकालकन्याभ्यांविचेरुरवनीमिमाम् १ तएकदातुर
भसापुरंजनपुरींनृप रुरुधुभीमभोगाद्यांजरत्नगपालिताम् २ कालकन्यातुबुभुजेपुरंजनपुरं
लात् यथाऽभिभूतः पुरुषः सद्योनिः सारतामियात् ३ तयोपभुज्यमानां वैयवनाः सर्वतोदिशम् द्वाभिः
प्रविश्यसःशं प्रादयन्सकलांपुरीम् ४ तस्यांपपीड्यमानायामभिमानीपुरंजनः अवापोरुविधां-
स्तापान्कुटुंबीममताकुलः ५ कन्योपगूढोनष्ट्रीः रूपणोविषयात्मकः नष्टप्रज्ञोहृत्तेश्वर्यो गंधर्वयव
नैर्बलात् ६ विशीर्णोस्वपुरींवीक्ष्यप्रतिकूलाननाहतान् पुत्रान्पौत्रान्नुगामात्यानजायांचगतसौहृदा
म् ७ आत्मानकन्ययाग्रस्तपंचालानरिदूषितान् दुरतांचितामापन्नानलेभेतत्प्रतिक्रियाम् ८

रादेशकारिणइतिवा १ जरत्नगेनजीर्णप्राणेनपालिताम् २ ३ द्वाभिः चक्षुरादिभिः रोगरूपेणप्रविश्य ४ ५ कन्ययाजरयो
पगूढः सत्तत्प्रतिक्रियांनलेभेतितृतीयेनान्वयः हृत्तेश्वर्यः उत्थानादिषष्ठेः ६ प्रतिकूलान् अनपेक्षितविषयप्रापणान् अ
नहतान् आदरमकुर्वाणान् स्वाधीनताभावात् अनुगाइंद्रियाणि अमात्याइंद्रियदेवाः गतसौहृदामध्यवसायाभावान् ७
आत्मानमितिजरयाग्रस्तम् पंचालान्विषयान् अरिभिर्विघ्नादिभिर्दूषितान् ८ ५ ५ ५

पूरवेययातिपुत्रायतेन वृतासतीवरमदात् ययातिः शुक्रशापाज्जराप्राप्यपुत्रानुवाच इमां गृणहीतेति तां ज्येष्ठां त्वारो न जगदुः पुरु
स्तजगद्हेततो ययातिः तस्यैराज्यं ददाविति जरैर्वादादित्युक्तम् २० बृहद्व्रतं नैष्ठिकम् २१ प्रत्याख्यातवति मयि संरभ्य क्रोधं कृत्वा
नैकत्रस्था तुमर्हसीति शापमदात् २२ आधयो व्याधयश्च यवनास्तेषां गीश्वरं मयनामानं वव्रे २३ हेवीरत्वामीप्सितं पतिं वृणेन रिष्य
ति न नश्यति २४ लोकतो वेदतश्च यद्देयत्वेन ग्राह्यत्वेन उपनतं प्राप्तं तद्याच्यमानं यो न ददाति यश्च दीयमानं नैच्छति न गृणहीति इमौ

दौर्भाग्येनात्मनो लोके विश्रुता दुर्भगेति सा यातुष्टाराजर्षयेतु वृतादात्सूरवेवरम् २० कदाचिददमा-
नासा ब्रह्मलोकान्महीगतम् वव्रे बृहद्व्रतं मां तु जानंती काममोहिता २१ मयि संरभ्य विपुलमदाच्छा
पं स्रुदुःसहम् स्थातुमर्हसि नैकत्रमद्याञ्चा विमुरवो मुमे २२ ततो विहृतं संकल्पाकन्यकाय वनेश्वरम्
मयोपदिष्टमासाद्य वव्रेनास्माभयं पतिम् २३ ऋषभं यवनानां त्वां वृणे वीरं पितृपतिम् संकल्पस्त्वयि
भूतानाकृतः किल न रिष्यति २४ द्वाविमो वनुशोचंति बालावसदवग्रहो यत्त्र्यो कशास्त्रोपनतं नरा-
ति न तदिच्छति २५ अथो भजस्व मां भद्रं भजतीं मे दयां कुरु एतावाप्योरुषो धर्मो यदात्ता ननु कंपते २६
कालकन्योदितवचो निशम्य यवनेश्वरः चिकीर्षुर्देवगुह्यं सः सस्मितं तामभाषत २७ मया निरू-
पितस्तुभ्यं पतिरात्मसमाधिना नाभिनन्दति लोकोऽयं त्वामभद्रामसंमताम् त्वमव्यक्तगतिं मुंक्ष्व
लोकं कर्म विनिर्मितम् २८ याहि मे एतनायुक्ता प्रजानां शं प्रणेष्यसि २९

दौर्कर्मभूता वनुशोचंति संतः २५ पुरुषे
ण कर्तव्यो धर्मः पौरुषः २६ देवगुह्यं मरणम् तद्विप्राणिनां वैराग्यानुदयाय देवैर्गोप्यते २७ तुभ्यं तव आत्मसमाधिना ज्ञानदृष्ट्या याच्य-
मानोऽयं लोकस्त्वं नैच्छति अतोऽव्यक्तगतिः कुतः प्राप्तेत्यलक्षितगतिः सती लोकमाक्रम्य मुंक्ष्व एवं सर्वोऽपि लोकस्तव पतिः स्यादित्य-
र्थः २८ न चैवं त्वया शं कनीयं प्रतिकूलं लोको ह निष्यतीति यस्मात्त्वमेव प्रजानां शं करिष्यसीत्याह याहीति यामदीया यवन एतनायु-
मुक्ता २९

७ दारैः परिणामानंतरं हिताहितचिंताभिः वरैरुचितविषयभोगैः ८ पुत्राणां पुत्राः कर्माणि पंचालेषु शब्दादिविषयेषु ९ तेषु पुत्रादिषु तेषामपिये रित्यहाराः पुत्रास्तेषु च १० ११ युक्तेषां हि तेषु कर्मस्वनवहितस्य सर्वकालः जरा समयः १२ चंडवेगः सर्वसरेणावर्तमानेनोपलक्षितः गंधर्वा दिवसाः १३ गंधर्व्यो रात्रयः तादृशीः तादृश्यः मैथुन्यः दिवसैर्मिथुनीभूयस्थिताः सिताश्चा

दुहितृर्दशोत्तरशतं पितृमातृयशस्करीः शीलौदार्यगुणोपेताः पौरं जन्यः प्रजापते ७ सपंचालपतिः पुत्रान् पितृवंशविवर्द्धनान् दारैः संयोजयामास दुहितृः सदृशैर्वरैः ८ पुत्राणां चाभवन् पुत्रा एवैकस्य शतशतम् येषां पौरजनां वंशः पंचालेषु समधितः ९ तेषु तद्विषयहारेषु गृहकोशानुजीविषु निरूढेन मत्वेन विषयेषु बल्यत १० ईजे चक्रतुभिर्घोरैर्दक्षितः पशुमारकैः देवान् पितृन् भूतपतीन् नानाका मोयथाभवान् ११ युक्तेष्वेवं प्रमत्तस्य कुटुंबासक्तचित्तसः आससाद सर्वकालो यो प्रियः प्रिययोषिताम् १२ चंडवेग इति रव्यातो गंधर्वाधिपतिर्नृप गंधर्वास्तस्य बलिनः पश्यन्तरशतत्रयम् १३ गंधर्व्यस्तादृशी रस्य मैथुन्यश्च सितासिताः परिवृत्त्या विलुपति सर्वकामविनिर्मिताम् १४ ते चंडवेगानुचराः पुरं जनपुरं यदा हर्तुं मारेभिरेतत्र प्रत्यषेधस्तज्जागरः १५ सप्तसभिः शतैरेको विंशत्या च शतं समाः पुरं नपुराध्यक्षो गंधर्वैर्युधैर्बली १६ क्षीयमाणे स्वसंबंधे एकस्मिन् बह्वभिर्युधा चिंतां पराजगामार्तः सराष्ट्रपुरबाधकः १७ स एव पुन्यो मधुभुक् पंचालेषु स्वपाषाणैः उपनीतं बलिं गृह्णन् स्त्रीजितो नावि दद्रयम् १८ कालस्य दुहिताकाचिन्निलोकी वरमिच्छती पर्यटंती न बहिष्मन् प्रत्यनंदतकश्चन १९

सिताश्च शुक्लकृष्णापक्षीयाः परिभ्रमणेन सर्वैः कामैः सह विनिर्मितां पुरीम पहरन्ति १४ प्रजागरः प्राणः १५ विंशत्या च सह १६ स्वसंबंधे स्वसंबंधिनिप्राणे १७ स एव मधुभुक् क्षुद्रस्वरवभोक्ता स्वपाषाणैर्दक्षिणैः नाविंदत् नालोचितवान् १८ कालस्य दुहिताजराः स्तितां न प्रत्यनंदत नैच्छत् बहिष्मन् हे प्राचीन बर्हिः १९

सप्तविंशोऽपि पुत्राद्यासक्त्याविस्मृतात्मनः काः कन्याद्युपारव्यानैर्जरारोगाद्युदीर्यते १ तदेवं जीवस्यानुनयादिकथासौंदर्येणात्यंत
मुपाधिवश्यत्वमुक्तातन्निमित्तां संसारपरंपरां निरूपयितुमाह इत्यमिति अत्रच प्रतिपदकथंचिदध्यात्मपक्षेऽपि योजयितुं शक्य
मेव श्रीनारदेन जीवस्य स्त्रीपुरुषवासनादादौ न विचित्रा संसृतिर्भवति त्येतावदेव कथा तात्पर्यं दर्शितम् क्वचित्सुमान् क्वचिच्च स्त्री
क्वचिन्नोभयमंदधीः देवो मनुष्यस्तिर्यग्वायथा कर्मगुणं भवइति वदता तत्रादौ पुंस्त्वेन संसृतिरध्यायत्रयेणोक्ता ततश्चैकेनाध्या
येन स्त्रीत्वेन संसृतिं प्रदर्शयेश्वरप्रसादलब्धज्ञानेन मोक्षइत्युक्तम् ततस्तदेव यथोपयोगं व्याख्यातमिति पंचाध्यायारंभः प्रतीयते
प्रतिपदमध्यात्मयोजनात्तु दुर्घटानिः प्रयोजनाच्चेति स्वश्रोतृस्व्यापनमना हत्ययथोपयोगमेव व्याख्यास्यामः सध्यकसम्यक् विष्म

नारद उवाच इत्थं पुरंजनं सध्यकवशमानीय विष्ममैः पुरंजनी महाराज रे मे रमयती पतिम् १
स राजमहिषीं राजनुसस्त्रातां रुचिराननाम् कृतस्वस्त्ययनां तृप्तामभ्यनंददुपागताम् २ तयोपगू
ढः परिरब्धकंधरो रहो नुमंत्रैरपकृष्टचेतनः न कालरंहो बुबुधे दुरत्ययं दिवानिशोति प्रमदापरिग्रहः
३ शयानउत्तमदोमहामना महाऽहं तत्प्रेमहिषी भूजोपाधिः तामेव वीरो मनुते परं यतस्तमोभिभू
तो न निजं परंचयत् ४ तथैवं रममाणस्य कामकश्मलचेतसः क्षणान्दमिव राजेन्द्रव्यतिक्तां तं न वं
यः ५ तस्यामजनयत् पुत्रान् पुरंजन्यां पुरंजनः शतान्येकादश विराडाऽयुषोऽर्धमथात्यगात् ६

मेः विलासैः १ कृतं स्वस्त्ययनं मंगलं कुंकुमसिंदूरादिभिर्यस्याः ताम् २ उपगूढः परिरब्धः परिरब्धा कंधरा तस्यायेन रह एकांते
अनुमंत्रैः अनुकूलैः गुह्यभाषणैः अपकृष्टचेतनो विवेको यस्य कालरंहः आयुर्व्ययम् प्रमदैव परिग्रहो न ज्ञानसाधनं यस्य ३
महाहं तत्प्रेमहिषी भूजोपाधिः उपधानमुच्छीर्षकं यस्य अविसर्गपाठेशयनक्रियाविशेषणम् तां महिषीं मे
व परं पुरुषार्थममन्यत न तु यन्निजं रूपं ब्रह्मतत् तमसा अज्ञानेनाभिभूतो यतः ४ ५ पुत्राभिंद्रियपरिणामान् दुहितृस्तदनंतरं
बुद्धिदृष्टीः पुत्रसंख्या च बाहुल्यमात्रविवक्षया दुहितृसंख्या तु पुत्रेभ्यो न्यूनत्वेन गार्हस्थ्यसौंदर्यार्थमेव विराट्सम्राट् आयुषोऽर्ध
मित्याद्यपि कथासौंदर्यार्थमेव पुरंजनकन्यात्वात् पुरंजन्यः हे प्रजापते ६ ७ ८ ९ १०

कृतमागोअपराधोयेस्तेषु आत्मासात्कृत्वाअस्मदधीनोऽयमिति मत्वाशिक्षाः र्थदंडं कुर्वन्ति तेभृत्यामंदभाग्याः २१ यतः परमोऽनुग्र-
होदंडः यस्तदंडतोविधीदतिमोऽज्ञइत्याह बालइति बंधुकृत्यं शिक्षाकरणम् अमर्षणः क्रोधी २२ हेसदति हेससुहेमनस्विनि सात्वम
स्माकं स्वामिनीअतः स्वानांमुखं प्रदर्शयकीदृशम् अनुरागभारेण व्रीडया यो विलंबः मंथरतातेन विलसत् हसितावलोक्यस्मिन् नीला
अलकाएवाल यस्तोरुपस्कृतं भूषितम् उन्नतनासिकं वल्गुवाक्यं यस्मिन्तत् २३ हेवीरपलि वीरस्य ममभार्येयस्ते कृतापराधस्तस्मि
न्नहं ब्राह्मणकुलादन्यत्रान्यस्मिन्पुररिपुदासादितरत्रचदमंदधेदंडं करोमि किंतु तं विगतभयमुच्चैर्मुदितं त्रिलोक्यामन्यत्रलोकत्रयाहृदि
रपि न पश्यामिमद्रयादेवासौ मरिष्यतीत्यर्थः २४ तेवक्रमितः पूर्वकदाचिदपि वितिलकं न पश्यामिसंरंभेण कोपावेशेन भीमं भयंकर-

पुरंजन उवाच नूनं त्वकृतपुण्यास्तेभृत्यायेष्टीश्वराः शुभे कृतागः स्वात्मसात्कृत्वा शिक्षादंडं न युंजते
२१ परमोऽनुग्रहोदंडोभृत्येषु प्रफणाऽपितः बालानवेदतत्तन्निबंधुकृत्यममर्षणः २२ सात्वं मुखं सदति
सभ्यनुरागभारव्रीडाविलंबविलसद्दसितावलोकम् नीलालकालिभिरुपस्कृतमुन्नसंनः स्वानां प्रदर्श
यमनस्विनि वल्गुवाक्यम् २३ तस्मिन्दधेदममहंत ववीरपलियोन्यत्रभूसरकुलात्कृतकिल्बिषस्तम्
पश्येन्वीतभयमुच्चुदितं त्रिलोक्यामन्यत्रवेमुररिपोरितरत्रदासात् २४ वक्रं न ते वितिलकं मलिनं वि
हर्षं संरंभभीममविमृष्टमपेतरागम् पश्येस्तनावपिशोचोपहतौ सृजातौ बिंबाधरं विगतकुंकुमपंकरा
गम् २५ तन्मे प्रसीदुः सहदः कृतकिल्बिषस्य स्वैरंगतस्य मृगयां व्यसनातुरस्य कादेवरं वशागतं कुसु
मास्त्रवेगविस्त्रस्तपौस्त्वमुशती न भजेत कृत्ये २६ इति श्रीभा० चतुर्पुरंजनोपारव्यानेषड्विंशोऽ
ध्यायः २६

मू अविमृष्टमनुज्वलम् अपेतरागं स्नेहशून्यम् तथा ते सृजातौ शोभनौ स्तनावपिशोकाशुभिरुपहतौ न पश्यामि
तथा बिंबफलाकारमधरं च विगतः कुंकुमपंकतुल्यस्तांबूलरागो यस्मात्तादृशं न पश्यामि इदानीं कुत एवं जातमिति शेषः पारांतरे एवं-
भूतं मुखं स्तनौ च पश्यन् शनं विंदामीत्यन्वयः विगतः कुंकुमपंकरागो याप्यामिति स्तनयोर्विशेषणम् २५ तत्तस्मात्कृतं किल्बिषमप
राधो येन तस्य किल्बिषमेवाह स्वैरंस्वातं च्येण त्वामपृष्ठा मृगयांगतस्य देवो देवं क्रीडातां रातिददातीति देवरः कांतः तं कामवेगेन विस्त्र
स्तंगतं पौंस्त्वं पौरुषं धैर्यं यस्य तम् उशती कामयमाना कृत्ये कर्तुं योग्ये अर्थे कान भजेत् २६ इति चतुर्थे टीकायां षड्विंशोऽध्यायः २६

प्रासंगिकं परिसमाप्य पुनर्मृगयामेवानुवर्तयति तत्रेति चित्रावाजाः पक्षायेषां तैः विप्लवो नाशः करुणात्मनां रूपावूनां दुःसहः ९ १०
तदेवं सप्रावस्थादर्शिता इदानीं पुनरपि विवेकवत्यानुद्धारममाणस्य पुत्रादिसंततिं प्रपंचयिष्यन् कथासौंदर्याय तस्याः प्रणयकुपिता
या अनुनयं प्रस्तावसहितमाह तत इत्यारभ्य पावदध्याय समाप्ति एयिवान् आगतः कृतं स्नानमुचित आहारश्च येन संविवेश शश्यामा

तत्र निभिन्नगात्राणां चित्रवाजैः शिलीमुखैः विप्लवो भूदुःखितानां दुःसहः करुणात्मनाम् ९ शशान्वरा
हान्महिषान् गवयान् रुरुशल्यकान् मेघान् न्यांश्च विविधान् विनिघ्नन् श्रममध्यगात् १० ततः क्षत्तुद्
परिश्रान्तो निवृत्तो गृहमेयिवान् कृतस्नानो चिताहारः संविवेश गतकुमः ११ आत्मानमर्हयां चक्रे धूपा
लेपस्त्रगादिभिः साध्वलं कृतसर्वांगो महिष्यामादधेमनः १२ तृप्ता हृष्टः स हृष्टश्च कंदर्पाकृष्टमानसः न
व्यचष्ट वरारोहां गृहिणीं गृहमेधिनीम् १३ अंतःपुरस्त्रियोऽप्यच्छदिमना इव वेदिषत् अपि वः कुशलं
रामाः सेश्वरीणां यथापुरा १४ न तथैतद्दिशो च ते गृहपुगृहसंपदः यदि न स्याद्गृहमाता पत्नी वा पतिदेव
ता व्यंगेरय इव प्राज्ञः कोनामासीत् दीनवत् १५ क्व वर्तते साललनामज्जंतं व्यसनाणवे यामामुद्धरत प्र
ज्ञादीपयंती पदेपदे १६ रामा ऊचुः नरनाथ न जानीमस्व स्त्रिया यद्यवस्यति भूतले निर
वस्तारं शयानां पश्यन्नुहन् १७ नारद उवाच पुरंजनः स्वमहिषीं निरीक्ष्या वधुतां भवि तत्संगो
भयित्तज्ञानो वैकुण्ठं परमयथौ १८ सांत्वयन् श्लक्ष्णाया वाचा हृदयेन विदूयता प्रेयस्याः स्नेहसंरंभलिंग
मात्मनि नाभ्यगात् १९ अनुनिन्ये यशानकैर्वीरोऽनुनयकोविदः पस्पर्शपोदयुगुलमाह चोत्संगलालिताम्
२०

श्रितः ११ १२ गृहमेधिनीं सात्विकीं बुद्धिराजस्यानुद्घां वर्तमानो नापश्यत् १३ वेदिषत् हे प्राचीनवर्हिः अंतःपुरस्त्रियः तत्सखीः
सेश्वरीणां स्वामिनी सहितानां यथापुरेत्यादि पृथक् वाक्यम् १४ व्यंगे चक्रादिहीने १५ १६ निरवस्तारे आस्तरणरहिते १७ अवधू
तां त्यक्तदेहादरांतसंगेनोन्मथितं व्याकुलं ज्ञानं यस्य १८ प्रेमसंरंभः प्रणयकोपस्तस्य लिंगं कुटिलहृष्ट्यादिस्वस्मिन्नलब्धवान् १९
उत्संगमारोप्यलालिताम् २०

हैमोपस्करं सौवर्णभरणम् स्वर्णवर्मावर्म कवचम् रजोगुणावृतः अक्षयेषु धिः क्षुधिर्निषंगः अनंतवासनाः हंकारोपाधिः एकादशो-
मनोरूपश्च मूनाथः सेनापतिर्यस्य वासनामयस्य मनसः प्रग्रहत्वं संकल्पविकल्पात्मकस्य हृद्बलत्वेन वक्ष्यमाणस्य च मूनाथत्व-
मिति विभागः पंचशब्दादयो विषयाः प्रस्थाः सानवोयस्मिन् तद्वनं भजनीयं देशमगात् ३ आत्तागृहीता इषवो रागादिरूपाः कार्मुकं
च भोगाद्यभिनिवेशरूपं येन जायां विवेकवतीं बुद्धिं विहाय अतदहंत्वागानहंत्वागे हेतुः मृग्यंत इति मृगाः विषयाः तेषु व्यसनं भोगा
सक्तिः तेन लालसाः तिस्महायस्य ४ बाणैः रागादिभिः वनेषु भजनीयदेशेषु वनचरान् भजनीयविषयान् न्यहनन् आत्मसात्कृत
वान् कथापक्षे तु स्पष्टमेव ५ नन्वासरीं वृत्तिमाश्रित्येति किमिति मृगया निघते कथापक्षे तावद्वाज्ञो विहितैव सा अध्यात्मपक्षेः

हैमोपस्करमारुह्य स्वर्णवर्माक्षयेषु धिः एकादशचमूनाथः पंचप्रस्थमगाद्वनम् ३ चत्वारमृगयांतवद्
स आत्तेषु कार्मुकः विहाय जायामतदहं मृगव्यसनलालसः ४ आसरीं वृत्तिमाश्रित्य घोरान्मानि
रनुग्रहः न्यहनन्ति शितैर्बाणैर्वनेषु वनगोचरान् ५ तीर्थेषु प्रतिदृष्टेषु राजामेध्यान्पशून्वने यावदर्थ
मललुब्धो हन्यादिति नियम्यते ६ य एवं कर्म नियतं विद्वान् कुर्वीत मानवः कर्मणा तेन राजेन्द्रज्ञानेन न
सलिप्यते ७ अन्यथा कर्म कुर्वाणो मानारूढो निबद्धाते गुणप्रवाहे पतितो नष्टप्रज्ञो ब्रजत्यधः ८

पिजीवस्य विषयभोगो विहित एवेत्याशङ्क्याह तीर्थेष्विति त्रिभिः अयं भावः न हि मृगया विधीयते रागप्राप्तत्वात् किंतु नियम्यते प्र-
वृत्तिः संकोच्यते नियममेव षड्विधं दर्शयति यद्यलमत्यर्थं लुब्धो रागी सन् हन्यात्तर्हि तीर्थेषु श्राद्धादिष्वेव तत्रापि प्रतिदृष्टेषु प्रख्या-
तेष्वेव न नित्यश्राद्धादिषु तत्रापि राजैव मेध्यानेव वन एव यावदुपयोगमेवेति एवं जीवस्य विषयमेवापि यावदुपयोगं नययेष्टमिति-
नियम एवेत्यर्थः ६ अतो नावश्यकत्वमित्याह य इति एवं नियतं कर्म विद्वान् तेनेत्युपलक्षणम् तेनान्येन वा कर्मणैव मनुष्येन नय-
त्ज्ञानं भवति तेन ज्ञानेन हेतुना सोऽनुष्ठातानलिप्यते ७ अन्यथानियमोल्लंघनेन अंतःकरणशुद्धभावात् कर्तृत्वाभिमानमारूढः
कर्मभिरनुबद्धाते न तश्च गुणप्रवाहे पतितोऽधो ब्रजति ८

जक्षंत्यां भक्षयंत्याम् ५७ ५८ आसतीमासीनाम् ५९ ६० ६१ सर्वाभसंगत्वादिलक्षणाप्रकृतिः स्वभावो वंचितो यस्य सर्वथा प्रकृत्या
वंचित इति वानेच्छन् अनिच्छन् कैव्यात्पारवश्यात् ६२ इति चतुर्थे टीकायां पंचविंशोऽध्यायः २५ षड्विंशे मृगया व्याजा
तस्वप्नजागरणोक्तितः सदुद्धित्यागयोगाभ्यां संसृतिः सा प्रपंच्यते १ तदेवमात्मन उपाधिकृतां स्रष्टुमावस्थां जाग्रदवस्थां चो-
क्ता इदानीं स्वप्नावस्थामाह स एकदेति दशभिः महानिष्ठासोधनुः कर्तृत्वभोक्तृत्वाद्यभिनिवेशो यस्य रथमारुह्य पंचप्रस्थं वन-
मगादिति तृतीयेनान्वयः रथं तदानीमेव विधृतं स्वप्नदेहं जाग्रद्देहस्य शतसंवल्लरोपभोग्यपुरत्वेनोक्तत्वात् पंचज्ञानेन्द्रियाण्य

कचिस्त्रिबन्त्यां पिवति मदि रां मदविह्वलः अश्रन्त्यां क्वचिदश्नाति जक्षंत्यां सहजक्षति ५७ क्वचिद्वा
यति गायंत्यां रुदंत्यां रुदति क्वचित् क्वचिद्दसंत्यां हसति जल्पंत्यां मनुजल्पति ५८ क्वचिद्भावति धा-
वन्त्यां तिष्ठन्त्यां मनुतिष्ठति अनुशोते शयानायामन्वास्ते क्वचिदासतीम् ५९ क्वचिच्छृणोति शृण्वन्त्यां
पश्यन्त्यां मनुपश्यति क्वचिज्जिघ्रति जिघ्रन्त्यां स्पृशन्त्यां स्पृशति क्वचित् ६० क्वचिच्च शोचती जायाम-
नुशोचति दानवत् अनुहृष्यति हृष्यन्त्यां मुदिता मनुमोदते ६१ विप्रलब्धो महिष्येवं सर्वप्रकृतिवंच-
नः नेच्छन्ननुकरोत्यज्ञः कैव्यात्क्रीडामृगो यथा ६२ इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कंधे
पंचविंशोऽध्यायः २५ नारद उवाच स एकदामहेष्ठासोरथं पंचाश्वमाशुगम् द्वीपं हि च
क्रमेकाक्षं त्रिवेणुं पंचबंधुरम् १ एकरश्म्येकदमनमेकनीडं द्विकूबरम् पंचप्रहरणं सप्तवरुथं पंच
विक्रमम् २

श्वयस्य आश्रगंशीघ्रगतिम् देहं हंताममते ईषेदं डिकेयस्य द्वे पुण्यपापे च केयस्य एकं प्रधानमक्षो यस्य त्र-
योरुणावेणवो ध्वजा यस्य पंचप्राणा बंधुराणि बंधनानियस्य १ एकं मनोरश्मिः प्रग्रहो यस्य एका बुद्धिर्दमनः सूतो यस्य तंचतंच
एकं हृदयं नीडं रथिन उपवेशस्थानं यस्मिन् द्वौ शोकमोहौ कूबरौ युगबंधनस्थानं यस्य पंचशब्दादयो विषयाः प्रद्रियंते प्रक्षिप्यंते य-
स्मिन् अस्य व्याख्यानं भविष्यति पंचेन्द्रियार्थप्रक्षेप इति सप्तधातवो वरूथारक्षाऽर्थचर्माद्यावरणानियस्य पंचकर्मेन्द्रियाणि
विक्रमागतिप्रकारायस्य २

मुरत्याप्रधाना आस्यम् आपणोभाषणम् बहूदनश्चित्रमन्त्रम् बहूदनइत्यनुक्तिः परोक्षवादत्वाय रसज्ञं रसनेन्द्रियं विपणोवा
 गिन्द्रियं ताभ्यामन्वितः ४९ दक्षिणेनेति न तृतीया किंतु दक्षिणस्यां दिशीत्यस्मिन्नर्थे तद्वितोऽयमेन प्रत्ययोऽव्ययसंज्ञः एवमुत्तरेणे
 ति अयमर्थः पंचानां विषयाणामन्यतोऽनवगतानां प्रकाशनायालमिति पंचालं शास्त्रं श्रवणकाले च बलाधिक्याद् दक्षिणकर्णः प्रथमं
 वर्तते शास्त्रे च प्रथमं श्रोतव्यं कर्म कांडमि त्येतावता साम्येन प्रवृत्तसंज्ञस्य कर्मकांडस्य दक्षिणकर्णेन श्रवणमिष्यते अतस्तदर्थम्
 नुष्ठापितृभिराहूतः पितृलोकप्रापकं पितृयानं प्रपद्यते तदनेन प्रकारेण पितृणामाह्वानमनेन भवतीति पितृहृदक्षिणकर्णः
 एवंप्रतीत्येनोत्तरः कर्णो देवहूः तथा च व्याख्यास्यति पितृहृदक्षिणः कर्णोत्तरो देवहूः स्मृतः प्रवृत्तं च निवृत्तं च शास्त्रं पंचालं

मुरत्यानाम पुरस्ताद्वास्तयापणबहूदनौ विषयौ याति पुरराद्रसज्ञविपणान्वितः ४९ पितृहृन्पुण्या
 हृदक्षिणेन पुरंजनः राष्ट्रं दक्षिणपंचालं याति श्रुतिधरान्वितः ५० देवहूर्नाम पुण्याद्वा उत्तरेण पुरंज
 नः राष्ट्रमुत्तरपंचालं याति श्रुतिधरान्वितः ५१ आसुरीनाम पश्चाद्वास्तयायाति पुरंजनः ग्रामकं
 नाम विषयं दुर्मदेन समन्वितः ५२ निर्ऋतिर्नाम पश्चाद्वास्तयायाति पुरंजनः वैशसं नाम विषयं लुब्ध
 केन समन्वितः ५३ अंधावमीषां पौराणां निर्वाकपेशस्कृता बुभौ अक्षण्वतामधिपतिस्ताभ्यां याति क
 रोति च ५४ सयर्ह्येतः पुरगतो विषूचीनसमन्वितः मोहप्रसादं हर्षं वा याति जायात्मजोद्भवम् ५५
 एवं कर्मसंयुक्तः कामात्मा वंचितोऽबुधः महिषीयद्यदी हेततत्तदेवान् वर्तते ५६

संज्ञितम् पितृयानं देवयानं श्रोत्राच्छ्रुतिधराव्रजेदिति ५० ५१ आसुरा इन्द्रियारामास्तेषामियमासुरी शिशुहाः ग्रामकं ग्रामस्थज
 नानां कंसरवं व्यवायम् दुर्मदेन गुह्येन्द्रियेण ५२ निर्ऋतिर्नाम गुदः मृत्युद्वारत्वात् वैशसं मलविसर्गम् लुब्धकेन पायुना तेनोच्चां
 तस्य दुःखप्राप्तेर्लुब्धकसाम्यम् ५३ अमीषां मध्ये निर्वाकपादः पेशस्कृत् हस्तः तावुभावं धौ छिद्राभावात् स्वतो ज्ञानक्रिया
 शक्त्यभावाच्च अक्षण्वतामिन्द्रियवतां देहानामधिपतिः पुरंजनः त्वगिन्द्रियस्यानुक्तिः सर्वेष्वंतर्भावात् ५४ अंतः पुरं हृदयंगतः
 विषूचीनं सर्वतो मुरवं मनः मोहप्रसादं हर्षं स्तमः सत्तरजः कार्याणि जाया बुद्धिः आत्मजा इन्द्रियपरिणामास्तदुद्भवम् ५५ ५६

४१ भोगिभोगयोः सर्पदेहाकारयोस्तवभ्रजयोर्यन्नसज्जेत् एवंभूतंकस्याः स्त्रियामनः स्यात् न कस्या अपि योमवान् अनाथवर्गः
दीनस्तोमास्तेषामाधिमलमत्यर्थमपोहितुं सर्वत्रचरति केनापोहितुं घृणयोद्धतः अतिशयितोयः स्मितपूर्वकोऽवलोकस्तेन ४२ स-
मुद्यसमुदीर्यसमाः संवत्सरान् ४३ तत्रजाग्रदवस्थांसंक्षेपेणाह उपगीयमान इति कृष्णभावस्थामाह द्वादिनीहृदयाकाशंसा
पस्थानम् शक्तौनिदाये ४४ इदानीं नवद्वारप्रदर्शनपूर्वकं जाग्रदवस्थांप्रपंचयति सप्तेति यावदध्यायसमाप्तिनस्याः पुरउप

कानामवीरविरव्यातंवदान्यंप्रियदर्शनम् नवणीतप्रियंप्राप्तमाहशीत्वाहशंपतिम् ४१ कस्याम
नस्तेभ्रविभोगिभोगयोः स्त्रियानसज्जेद्भुजयोर्महाभ्रज योनाथवर्गाधिमलंघृणोद्धतस्मितावलोक
केनचरत्यपोहितुम् ४२ नारद उवाच इति तौ दंपती तत्र समुद्यसमयं मिथः तांप्रविश्यपु
रीं राजन्मुमुदातेशतंसमाः ४३ उपगीयमानोललितंतत्रतत्रचगायकैः क्रीडन्परिवृतः श्रीभिर्द्र
दिनीमाविशच्छुचौ ४४ सप्तोपरिकृताद्वारः पुरस्तस्यास्तु द्वे अधः पृथग्विषयगत्यर्थं तस्यां यः कश्च
नेश्वरः ४५ पंचद्वारस्तपौरस्यादक्षिणैकातथोत्तरा पश्चिमे द्वे अमृषांतेनामानि नृपवर्णये ४६ स्व
द्योताविर्मुखीचप्राक्द्वारावेकत्रनिर्मिते विभ्राजितं जनपदं याति ताभ्यां द्युमत्सरवः ४७ नलिनीना
लिनीचप्राक्द्वारावेकत्रनिर्मिते अवधूतसरवस्ताभ्यां विषयं याति सौरभम् ४८

रिक्ताः द्वारः सप्तवृता इति पाठे संवृताः नेत्रेनासिकेशोत्रे मुखं चेति सप्त अधो द्वे द्वारौ गुदलिंगेयः कश्चनेति आत्मानः सम्यगविज्ञाना
दनियतत्वाच्च ४५ तास्तु सप्तसः पंचद्वारः पौरस्याः पूर्वदिग्भावाः ४६ स्वद्योतवदल्पप्रकाशावामनेत्ररूपा आविः प्रकटं मु
खं यस्याः सा बहुप्रकाशादक्षिणनेत्रलक्षणा तस्मादक्षिणांगमात्मनो वीर्यवत्तरमिति श्रुतेः स्वात्मभावाच्च तत्र प्रकाशाधिक्य
म् एकत्र संलग्ने विभ्राजितं रूपम् द्युमत्सरवः चक्षुः सहितः ४७ नलनालशब्दौ छिद्रवचनौ तद्वती नलिनी च वामदक्षिणना
सिके अत्रापि संज्ञाभेदादेव कार्ये न्यूनाधिक्यं पूर्ववत् ज्ञेयम् अवधूतो वाय्वधिष्ठितो घ्राणः सौरभगंधम् ४८

यद्दीड्यासंमुखं न भवति तदाननमुन्नीयमेदर्शयशोभनेषु वौयस्मिन् सुतारेशोभनकनीनिकेलोचनेयस्मिन् व्यालंबिनोदीर्घाये
अलकास्तेषां वृंदेन संवृतं वल्युनिवाचकानियस्मिन् ३१ हवीरसापितं दृष्ट्वा मोहिता सतीतमाह ३२ यत्सृष्टं कस्यासीत्यनेन क
स्यपुत्री गोत्रजावेति कात्वमिति च किं नामासीति तत्राह आत्मनो मम परस्य तवापि कर्तारं सम्यग्रविद्यः गोत्रं नाम च यत्कृतं भवति
तंचनविद्यः ३३ आत्मनो मम शरणमियं पुरीयेन निर्मिता तंचनविद्यः ३४ यत्सृष्टं क एत अनुपथा इति तत्राह एत इति ३५ आ

तदाननं सप्त सुतारलोचनं व्यालंबिनीलालकवृंदसंवृतम् उन्नीयमेदर्शय वल्युवाच कं यद्दीड्याना
भिमुखं सुचिस्मिते ३१ नारद उवाच इत्थं पुरं जननारीयाचमानमधीरवत् अभ्यनंदत
तं वीरहसती वीरमोहिता ३२ न विदामवयं सम्यक् कर्तारं पुरुषं आत्मनश्च परस्यापि गोत्रं ना
मचयत्कृतम् ३३ इहाद्यसंतमात्मानं न विदामततः परम् येनेयं निर्मिता वीरपुरी शरणमात्मनः ३४ ए
ते सरवायः सरव्यो मे नरानार्यश्च मानद सप्तयां मयि जागर्ति नागोयं पालयत्पुरीम् ३५ दिष्ट्यागतो
ऽसि भद्रं ते ग्राम्यान्कामानभीप्ससे उद्दहिष्यामि तांस्तेऽहं स्वबंधुभिररिंदम् ३६ इमांस्त्वमधितिष्ठ
स्वपुरीं न वसुर्वा विभो मयोपनीतान् गृण्हानः कामभोगान् शतं समाः ३७ कृतुत्वं दन्यं रमयेत्यर
तिज्ञमकोविदम् असंपरायाभिमुखं मश्वस्तनविदं पशुम् ३८ धर्मो ह्यत्रार्थकामो च प्रजानंदो मृ
तं यशः लोकाविशोकाविरजायान्न केवलिनो विदुः ३९ पितृदेवर्षिमर्त्यानां भूतानां मात्मनश्च ह
क्षेमं वदंति शरणं भवेऽस्मिन् यद्गृहाश्रमः ४०

स्तां नाम गोत्रादियदत्रागतोऽसि एतदिष्ट्या भद्रं तावत् ग्राम्यान् इंदि
यग्रामार्हान् उद्दहिष्यामि संपादयिष्यामि स्वबंधुभिः सरवीभिश्च ३६ समाः संवत्सरान् मनुष्यदेहप्रवेशच्छतमित्युक्तम् ३७
प्रवृत्तिरवभावत्वात् निवृत्तिनिंदापूर्वकं तत्संगमभिनंदति पंचभिः त्वत्तोऽन्यं कं नुरमये अरतिज्ञं नैष्ठिकम् अकोविदमनिषिद्धस-
खत्यागिनम् संपरायो मृत्युस्तदनभिमुखं परलोकचिंताशून्यमश्वस्तनविदम् इदं कर्तव्यमितीह लोकचिंताशून्यम् पशुतुल्यम्
३८ अत्र गार्हस्थ्ये प्रजानंदः पुत्रसखम् अमृतं मोक्षः केवलिनो यतयः ३९ गृहाश्रम इति यत् एतत्क्षेमार्हं शरणमाश्रयं वदंति ४०

अन्नमयं हि सोम्य मन इति यत्कृष्णांतदन्नस्येत्यादि श्रुत्यनुसारेण शयामामित्युक्तम् नूपुरैः कृणत्भ्याम् नूपुरेण पादांगुलीयकाना
मप्युपलक्षणाद्बहुवचनम् २३ अञ्जितं कैशोरं यौवनोपक्रमोयाभ्याम् समौ च वृत्तौ च २४ तामाहोति तयोः संवादोक्तिः सं
बंधदाह्याय अपांग एव पुंस्वो मूलप्रान्तो यस्य कटाक्षस्य बाणस्य तेन स्पृष्टो विद्वः प्रेम्णा उच्चैर्भ्रमंती भ्रूयन्नुस्थानीयायस्मिन्
तेन २५ कुतः स्थानादिहागताः सि हे सति पुर्याः समीपस्था उपपुरीभूः तामालक्ष्य किं कर्तुमिच्छसि त्यर्थः २६ तेन वयः
नुपथाः अनुवर्तिन एते के एकादशो महाभटो बृहद्बलत्वेन वक्ष्यमाणो येषु दशसु ते बुद्धेर्मनसः पथगुणदानं बुद्धिपरिचा रकं
द्वियसहायनया तत्परिचारकत्वविवक्षया २७ त्वं द्रीः किं पतिं धर्मं विचिन्वती अथवा भवानी पतिं शिवं विचिन्वती अथवा

पिशंगनिवीं सश्रेणीं शयामां कनकमेखलाम् पद्मां कृणद्वांचलतीं नूपुरैर्देवतामिव २३ स्तनौ व्यं
जितं कैशोरौ समवृत्तौ निरंतरौ वस्त्रांतेन निगूहतीं ब्रीडया गजगामिनीम् २४ तामाह ललितं वीरः
स ब्रीडस्मितशोभनाम् स्निग्धेनापांगपुंस्वेन स्पृष्टः प्रेमोद्भूतमद्भुता २५ कात्वं कुंजपलाशाक्षिकस्या
सीहकुतः सति इमामुपपुरीं भीरुकिंचिकीर्षसि शंसमे २६ क एतेऽनुपथा येन एकादशमहाभटाः
एतावाललनाः स्रक्षुकोऽयं ते हि पुरःसरः २७ त्वं द्रीर्भवान्यस्यथवा क्रमापतिं विचिन्वती किं मुनिवद-
होवने त्वदधिकामाप्तसमस्तकामं कृपद्यकोशः पतितः कराग्रात् २८ नासां वरोर्वन्यतमा भविष्य
कूपुरीमिमां वीरवरेण साकम् अहस्यलं कर्तुमदभ्रकर्मणालोकं परं श्रीरिव यज्ञपुंसा २९ यदेष ते
ऽपांगविरवंडितो द्वियं स ब्रीडभावस्मितविभ्रमद्भुता त्वयोपसृष्टो भगवान्मनोभवः प्रबाधतेऽथानु
गृहाण शोभने ३० किं वा कुरसरस्वती पतिं ब्रह्माणम् रमावापतिं विष्णुम् मुनिरिव संयतासती कथं भूतं पतिम् त्वदं

धिकामेनैव त्वत्कृतया त्वदधिकामनयैव प्राप्ताः समस्ताः कामा येन तम् २८ हे वरोरु आसां मध्ये त्वमन्यतमाऽपिन संभवसि
यतो भुवि स्पृक् न हि देवता भुवं स्पृशंति वीरवरेण मया ननु त्वमकर्मा कथं त्वया सहा लं करोमीति चेत् तत्राह अदभ्रमनत्वं क
र्म त्वत्संगाद्यस्य मतेन स्वतः अकर्मत्वेन त्वत्संगात्सकर्म भवामीत्यर्थः परं वैकुण्ठम् २९ यद्यस्मात्तवापांगेन विरवंडितमिंद्रियं
मनो यस्य तं मां मनोभवो बाधते अथ तस्मादनुग्रहाण स ब्रीडं यद्वावेन प्रेम्णा स्मितं तेन विभ्रमंती या भ्रूस्तया उपसृष्टः प्रेरितः ३०

नीलादिभिः कूमाहर्म्यस्थलीयस्याम् अरुणामाणिस्यम् स्थलीहृदयम् नाड्योनीलादिभावेननिरूप्यन्ते तत्तद्विषयवासनावाभोगव
तीनागानांपुरीमिव १५ सभासमाजस्थानम् चत्वरंचतुष्यथः रथ्याराजमार्गः आक्रीडायतनं घृतादिस्थानम् आपणोहृदस्तेः
चैत्यंजनानांविश्रामस्थानम् ध्वजेषुपताकाः ताभिश्चयुक्ताम् १६ अत्रचविषयनिष्ठबुद्धियोगेन जीवस्यदेहसंबंधइतिविवक्षया
विषयवर्गबाह्योपवनत्वेननिरूपयति तद्विशेषान्स्मृचंदनादीन् दिव्यद्रुमलतादिभावेन शेषः कथाः लंकारः बाह्योपवनेप्रमदां
ददर्शोतिचतुर्थेनान्वयः नदतांविहंगालिकुलानांकोलाहलोयेषु तेजलाशयायस्मिन् १७ हिमनिर्गमविप्रुषोविंदवः तद्वताकु

नीलस्फटिकवैडूर्यमुक्तामूरकतारुणैः कूमाहर्म्यस्थलीं दीप्तांश्रियाभोगवतीमिव १५ सभाचत्वररथ्या
भिराक्रीडायतनोपणैः चैत्यध्वजपताकाभिर्युक्तांविद्रुमवेदिभिः १६ पुर्यास्तुबाह्योपवनेदिव्यद्रुम
लताकुले नदविहंगालिकुलकोलाहलजलाशये १७ हिमनिर्गमविप्रुषात्कुसुमाकरवायुना च
लत्प्रवालवितपनलिनीतटसंपदि १८ नानारूपयमृगव्रानैरनाबाधेमुनिव्रतैः आहृतंमन्यतेपांथोय
त्रकोकिलकूजितैः १९ यदृच्छयागतांतत्रददर्शप्रमदोत्तमाम् भृत्यैर्दशभिरायांतीमैकैकशतनायकैः
२० पंचशीर्षाहिनागुमांप्रतिहारेणसर्वतः अन्वेषमाणांमृषभमप्रौढांकामरूपिणीम् २१ स्रुनासां
स्रुदतींवालांस्रुकपोलांवरांनाम् समविन्यस्तकर्णाभ्यांविभ्रतींकुंडलश्रियम् २२

समाकारसंबंधिनावायुनाचलंतः प्रवालावितपाः शारवाश्चयेषांतैर्हक्षैर्नलिनीनांसरसीनांतरेषुसंपत्समृद्धिर्यस्मिन् १८ अनाबा
धेनत्कृतबाधारहिते मुनिव्रतैरहिंस्त्रैः आत्मानमाहूयंतंमन्यतेयत्रतत्रप्रमदोत्तमांविषयविवेकवतींबुद्धिंददर्श यदृच्छयागता
मिति तयोः संबंधस्यदुर्निरूप्यत्वंदर्शयति १९ तामनुवर्णयतिसार्द्धैश्चतुर्भिः दशभिर्ज्ञानकर्माद्वैः एकैकंप्रत्येकंशतमनंतारुत्त
यस्तासांनायकैः पतिभिः सहपाठांतरेनायिकास्त्रियोयेषांतैः २० पंचशीर्षाणिरुत्तयोयस्य तेनाहिनाप्राणेनप्रतिहारेणपाल-
केनगुप्तम् ऋषभंभर्तारम् अप्रौढांषोडशवार्षिकीम् २१ गंधज्ञानादिभिर्बुध्यवयवैः स्रुनासत्वादिनिरूप्यते समविन्यस्तौर
चितौकर्णौताभ्यांकुंडलशोभांदधतीम् २२

एतेत्वांसंपरेतंमृतंसंप्रतीक्षंतेवैशसंतत्कृतापीडांस्मरंतः ततश्चायः कूटैर्लोहयंत्रमयैः शृंगैः छिंदन्ति छेत्स्यन्ति ८ अत्रास्मिन्
संकटेनिस्तारकममुमितिहासंकथयिष्यामि ९ तत्रजीवस्यविषयासक्त्यासंसारः सचईश्वरानुग्रहेणनिवर्त्ततइतिवक्तुंविपर्य
यगृहीतस्यसाक्षाद्बोधयितुमशक्तेः राजवृत्तांतमिवाह आसीदितिपुरंजनादीन्स्वयमेवातः पंचमेध्यायेव्याख्यास्यति तथाऽपि
स्मरवग्रहणाययथोपयोगं किंचित्किंचिद्व्याख्यास्यामः तत्रस्वकर्मभिः पुरंजनयतीतिपुरंजनोजीवः नविज्ञातं नामयस्य नचविज्ञातं
चेष्टितंयस्यसईश्वरस्तस्यसखा यद्वा विज्ञातंचेष्टितंजीवप्रेरणादिलक्षणंयस्य जीवपारतंत्र्यस्यानुभवसिद्धत्वात् १० शरणंभो

ज
२५

एतेत्वांसंप्रतीक्षंतेस्मरंतोवैशसंतव संपरेतमयः कूटैश्छिंदन्त्युत्थितमन्यवः ८ अत्रतेकथयिष्ये
मुमितिहासंपुरातनम् पुरंजनस्यचरितंनिबोधगदतोमम ९ आसीत्पुरंजनोनामराजाराजन्बृह
च्छ्रवाः तस्याविज्ञातनामासीत्सरवाविज्ञातचेष्टितः १० सोऽन्वेषमाणः शरणंबभ्रामपृथिवीप्रफः ना
नुरूपंयदाऽविंददभूत्सविमनाइव ११ नसाधुमेनेताः सर्वाभूतलेयावतीः पुरः कामान्कामयमानोसौ
तस्यतस्योपपत्तये १२ सएकदाहिमवतोदक्षिणेष्वथसानुषु ददर्शनवभिर्द्वाभिः पुरंलक्षितलक्षणा
म् १३ प्राकारोपवनादालपरिखैरक्षतोरणैः स्वर्णरौप्यायसैः शृंगैः संकुलांसर्वतोऽगृहेः १४

गायतनंदेहम् ११ यावत्यः पुरस्ताः तस्यतस्यकामस्योपपत्तयेप्राप्त्यै असौसाधुनमेने गवादिदेहानामेहिकपारलौकिकभोगभोग्य
त्वाभावात् तथाचश्रुतिः ताभ्योगामानयन्ताअब्रुवन्नवैनोऽयमलमिति ताभ्योऽश्वमानयन्ताअब्रुवन्नवैनोऽयमलमितीति १२ हिम
वतोदक्षिणेषुसानुषुकर्मक्षेत्रेभारतवर्षेपुरंमनुष्यशरीरम् लक्षितानिदृष्टानिसर्वाणिलक्षणानियस्याम् अंधपंगुत्वादोषरहि
तामित्यर्थः १३ तामनुवर्णयतित्रिभिः अत्रकिंचित्किंचित्सादृश्यमवलंब्यकथासौंदर्यायप्राकारादीनिवर्णयते परिखैरितिपुं-
स्त्वमार्षम् अक्षाणिगवाक्षाः त्वगादयः शरीरावयवाः प्राकारादिषुपुरावयवत्वेननिरूप्यन्ते स्वर्णशृंगादिशृंगैः शिखरैर्युक्तायेगृहा
स्तेः संकुलामिति आधारादिचक्राणिगृहाः शृंगाणिचराजसादिस्वभावाविवक्षिताः १४

६७

असावमुष्मादरेः असत्वरन् स्थिरः सन् मद्गीतं स्तोत्रं तेन गीतान् एक एव वल्लभाः प्रिय आश्रयस्तस्मात् ७७ कल्पेऽपसि ७८
तपश्चरत तपसोः तद्विहितं प्राप्स्यथ ७९ इति चतुर्थे टीकायां चतुर्विंशोऽध्यायः २४ प्रचेतस्सुतपस्यत्सुतसित्रेना
रदो घृणी प्राचीनबर्हिषेऽध्यात्मपारोक्ष्येणाह पंचभिः १ पुरंजनकथायां जातं च विंशैस्तु नारदः आत्मनो बुद्धिसंगेन विविधा-
माह संसृतिम् २ प्रचेतस्सुतपस्तीव्रं तप्यमानेषु नारदः पुरंजनकथाकूटं प्राह प्राचीनबर्हिषे ३ १ २ प्रचेतस्सुतपश्चर

विंदते पुरुषोऽमुष्माद्यद्यदिच्छत्यसत्वरम् मद्गीतगीतात्सुप्रीताच्छ्रेयसामेकवल्लभात् ७७ इदं
यः कल्पउत्थाय प्राञ्जलिः श्रद्धयाऽनितः शृणुयाच्छ्रावयेन्मर्त्यो मुच्यते कर्मबंधनैः ७८ गीतं मयेदं नर
देवनंदनाः परस्य पुंसः परमात्मनस्तवम् जपंत एकाग्रधियस्तपो महश्चरध्वमं ते तत आप्स्यथे-
प्सितम् ७९ इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कंधे रुद्रगीतं नाम चतुर्विंशोऽध्यायः २४
मेत्रेय उवाच इति संदिश्य भगवान् बर्हिषदैरभिपूजितः पश्यतां राजपुत्राणां तत्रैवांतर्दधे हरिः
१ रुद्रगीतं भगवतः स्तोत्रं सर्वप्रचेतसः जपंत स्तेतपस्ते पूर्वर्षाणामयुतं जले २ प्राचीनबर्हिषक्षतः
कर्मसासक्तमानसम् नारदोऽध्यात्मतत्त्वज्ञः कृणुतुः प्रत्यबोधयत् ३ श्रेयस्तं कतमद्राजन् कर्मणात्म
न ईहसे दुःखहानिः सरवावाप्तिः श्रेयस्तं नैह चेष्यते ४ राजोवाच न जानामि महाभाग
परं कर्मापविद्धधीः ब्रूहि मे विमलं ज्ञानं येन मुच्येय कर्मभिः ५ गृहेषु कूटधर्मेषु पुत्रदारधनार्थधीः
न परं विंदते मूढो भ्राम्यन् संसारवर्त्मक ६ नारद उवाच भो भो प्रजापते राजन् श्रूय श्रूय त्व
याध्वरे संज्ञापितान् जीवसंघान् निर्घृणेन सहस्रशः ७

स्तु नारदः प्राचीनबर्हिषं बोधितवान् अतः प्रचेतसं
कथामसमाप्यैव तस्मिन् तद्वत्तमाह प्राचीनबर्हिषमिति ३ श्रेयः फलमीहसे इच्छसि इह कर्मणि तदुभयं नैष्यते विचार
कैः ४ परं श्रेयः मोक्षम् कर्मभिरपविद्धा विक्षिप्ताधीर्यस्य ५ किंच गृहेषु स्थितः पुत्रादिष्वेव पुरुषार्थधीर्यस्य ६ कर्मफ
लेषु वैराग्यमुत्पाद्य ब्रह्मविद्यामुपदेष्टुं योगानुभावेन यज्ञपश्चन्यत्पक्षं प्रदर्शयति भो भो इति संज्ञापितान् आरितान् ७

विकर्षणप्रकारमाह प्रमत्तमिति इतिकृत्यमेवमेवेदं कर्तव्यमिति चिंतयौचैः प्रमत्तम् तत्र हेतुः विषयेषु लालसमतिकामुकम् प्राप्ते
 ३ पिविषये प्रवृद्धलोभम् अंतकस्त्वमभिपद्यसे आक्रमसि क्षुधालेलिहानः जिह्वयौष्ठप्रांतौ स्पृशन् सर्पो मूषकमिव ६६ अतः कस्तव
 पदाब्जं त्यजेत् पंडितश्चेत् कथं भूतः यस्तवाऽवमानोऽनादरस्तेन व्ययमानं केतनं शरीरं यस्य सः यदस्माकं गुरुर्ब्रह्माऽर्चति स्म सर्वेषां

प्रमत्तमुच्चैरिति कृत्य चिंतया प्रवृद्धलोभं विषयेषु लालसम् त्वमप्रमत्तः सहसाऽभिपद्यसे क्षुधालेलिहानोऽ
 हिरिवारवुमंतकः ६६ कस्त्वत्पदाब्जं विजहाति पंडितो यस्तेऽवमानव्ययमानकेतनः विशंकयाऽस्मद्गु
 रुरर्चति स्म यदि नोपपत्तिं मनवश्चतुर्दश ६७ अथ त्वमसिनो ब्रह्मन् परमात्मानि पश्चिताम् विश्वं रुद्र
 भयध्वस्तमकुतश्चिद्रयागतिः ६७ इदं जपत भद्रं वो विश्वं दानुपनदनाः स्वधर्मे मनुतिष्ठतो भगवत्यर्पि-
 ता शयाः ६८ तमेवात्मानमात्मस्थं सर्वभूतेष्ववस्थितम् पूजयध्वं गृणंतश्च ध्यायंतश्चासकृद्हरिम् ७०
 योगादेशमुपासाद्य धारयंतो मुनिव्रताः समाहितधियः सर्वे एतदभ्यसता हताः ७१ इदमाह पुराऽस्मा
 कं भगवान् विश्वसृजपतिः भृगवादीनामात्मज्ञानां सिसृक्षुः संसि सृक्षताम् ७२ ते वयं नोदिताः सर्वे प्र
 जासर्गे प्रजेश्वराः अनेन ध्वस्तं तमसः सिसृक्षुः स्मो विविधाः प्रजाः ७३ अथेदं नित्यदा युक्तो जपन्न वहितः
 पुमान् अचिराच्छ्रेय आप्नोति वासुदेव परायणः ७४ श्रेयसामिह सर्वेषां ज्ञानं निःश्रेयसं परम् सखं
 तरति दुष्पारं ज्ञानं नोर्व्यसनार्णवम् ७५ य इमं श्रद्धया युक्तो मद्गीतं भगवत्स्त्ववम् अधीयानो दुःखं
 हरि माराधयत्यसौ ७६

स्तोत्राणां वाक्यं च विशंकया नाशंकया विनोपपत्तिमिति दृढविश्वासेन मनवश्चतुर्दशार्चति स्म ६७ उपसंहरति अथेति रुद्रभयेन
 ध्वस्तम् अतः न कुतश्चिद्रयं यस्यां तादृशी गतिरसि ६८ ६९ ७० योगादेशं नामैतत्स्तोत्रमुपासाद्य पारतः प्राप्य मनसा धारयंतोऽ
 भ्यासेन जपत ७१ विश्वसृजां पतिर्ब्रह्मा ७२ सिसृक्षुः सृष्टवंतः ७३ युक्तः एकाग्रचित्तः ७४ ज्ञानमेव नौर्यस्य ७५ योऽधीयानो भव
 ति ७६

नगतउपादानत्वेनतत्त्वलक्षितंनिमित्तत्वेनापितदेवलक्षयन्नाह यद्वदंविश्वंसदिवपरमार्थमिवासृजत् कथंभूतयाययामेदबुद्धि-
रन्येषांभवति तथाआत्मनित्यिदुस्थयास्वकार्यकर्तुमसमर्थयातंत्वांनिरस्तमेदंप्रतीमहीजानीमः ६१ यद्यपित्वमेवंनिर्मेदंब्रह्मतथा-
अपिप्रागुक्तंसाकारंतवरूपंयेइदंयजंति तएववेदागमतत्त्वज्ञाइत्याह क्रियाकलापैः येकर्मयोगिनः पूजयंतितएवकोविदाः नत्वेतद-
नादृश्यकेवलज्ञानेप्रवृत्ताः तंत्रेआगमे कथंभूतमिदंभूतेंद्रियांतः करणैरस्वतंत्रैर्यदुपलक्ष्यतेनियंतृरूपंतत् ६२ नन्वभिन्नेमधिमे-
दंकुर्वतः संतः कथंतेकोविदाः नहितैर्मेदः क्रियतेत्येवक्रिडार्थंचेतनात्मकोमेदः कृतइत्याह त्वमिति आद्यस्त्वमेकएव स-
त्तामायारव्याशक्तिर्यस्य पश्चात्तयाशक्त्यारजः सत्त्वतमसांहेदैक्यम् यतोरजआदेः महानहंकारः स्वंचमरुदग्निर्वार्धराश्ववाः

योमाययेदंपुरुरूपयाः सृजद्विभर्तिभूयः क्षपयत्यविक्रियः यद्वेदबुद्धिः सदिवात्मदुस्थया तमात्मतं-
त्रमगवन्प्रतीमहि ६१ क्रियाकलापैरिदमेवयोगिनः श्रद्धाऽन्विताः साधुयजंतिसिद्धये भूतेंद्रि-
यांतः करणोपलक्षितंवेदंचतंत्रेचतएवकोविदाः ६२ त्वमेकआद्यः पुरुषः सप्तशक्तिस्तयारजः सत्त्व-
तमोविभिद्यते महानहंस्वंमरुदग्निर्वार्धराः सूर्ययोभूतगणाइदंयतः ६३ सृष्टंस्वशक्त्येदमनुप्रवि-
ष्टश्चतुर्विधंपुरमात्माशक्तेन अथोविदुस्तंपुरुषंसंतमंतुर्भक्तेहृषीकैर्मधुसारधंयः ६४ सएषलो-
कानतिचंडवेगोविकर्षसित्वंरवलुकालयानः भूतानिभूतैरनुमेयतत्त्वोघनावलीर्वायुरिवाऽविषह्यः

६५

उदकंकराश्चक्षुषयश्चभूतगणाश्चएवमिदंजगद्यतोभवति तद्विभिद्यतइत्यन्वयः ६३ एतदुपपादयति जरत्युजां-
उजस्वेदजोद्भिज्जरूपेणचतुर्विधंस्वांशेनप्रविष्टः अथोइतिहेतोः पुरस्यांतः संतमंशंचिदाभासंपुरीशयनात्युरुषंविदुः तर्हि कि-
मीश्वरमेवसंसारिणंविदुः नेत्याह सरधामधुमक्षिकास्ताभिः सृष्टंमधुइवक्षलुकंविषयस्वरवमविद्याहतः सन् योभुंक्तेतंजीवं-
विदुः तथाचश्रुतिः तयोरन्यः पिप्पलं स्वादृत्यनश्नन्नन्योअभिचाकशीति निर्णीतिंचगुहांप्रविष्टावात्मानोहितदर्शनादित्यत्र
६४ तवतु सर्वनियंतुः कुतः संसारइत्याह यः स्वशक्त्येदंसृष्टवान् सएषत्वंरवलुभूतैरेवभूतानिमेवषंक्तीर्वायुरिवकालयन्वि-
चालयन्लोकान्विचकर्षसि संहरसि अनुमेयतत्त्वः अलक्ष्यस्वरूपः ६५

तर्हि किं केनापि न प्राप्यते तत्राह भवानिति दुर्लभत्वमेवाह स्वर्गं राज्यं यस्याप्यभिमतः स्पृहणीयः किंच एकांतेनात्मवित्
तस्यापि गतिर्गम्यः ५४ अतस्त्वद्यतिरेकेण न किंचिद्वांछामीत्याह तत्त्वमेकांतभक्त्या आराध्य बहिः स्वर्गादिसखम् ५५ तत्र हे
तुः यत्र पादमूलेशरणं प्रविष्टं कृतांतः कालो ममायं वश इति नाभिमानं करोति किं कुर्वन् वीर्यं प्रभावः शौर्यमुत्साहः ताभ्यां विस्फूर्जि
तया क्षुभितया भ्रुवा विश्वं विध्वंसयन्नपि ५५ त्वत्पादमूले प्रविष्टस्य कृतांत भयाभावः कियानयं लाभः यतस्त्वद्भक्तसंगे
वसकलपुरुषार्थश्रेणि शिरसि नरीनर्तीत्याह भगवतस्तव संगिनां संगस्य क्षणार्धेनापि स्वर्गे न तुलयेन गणया भिन्नत्वा पुनर्भवमो

भवान्भक्तिमता लभ्यो दुर्लभः सर्वदेहिनाम् स्वराज्यस्याप्यभिमत एकांतेनात्मविद्वतिः ५४ तंदुरा
राध्यमाराध्यसतामपि दुरापया एकांतभक्त्या कोवांछेत्पादमूलं विना बहिः ५५ यत्र निर्विघ्नमूर
णं कृतांतो नाभिमन्यते विश्वं विध्वंसयन् वीर्यशौर्यविस्फूर्जितभ्रुवा ५६ क्षणार्धेनापि तुलयेन स्वर्गे ना
पुनर्भवम् भगवत्संगि संगस्य मर्त्यानां किमुता शिषः ५७ अद्यानघात्रे स्तवकीर्ति तीर्थयारंत बहिः स्ना
नविधूतपाप्मनाम् भूतेषु क्रोशससत्त्वशीलिनां स्यात्संगमोऽनुग्रह एष नस्तव ५८ नयस्य चित्तं बहि
रर्थविभ्रमं तमोगुहायां च विशुद्धमाविशत् यद्भक्तियोगानुगृहीतमजसामुनिर्विचष्टेन नु तत्र ते गति
म् ५९ यत्रेदं व्यज्यते विश्वं विश्वस्मिन् न वभाति यत् तत्त्वब्रह्म परं ज्योतिराकाशमिव विस्तृतम् ६०

क्षमं मर्त्यानामा शिषो राज्याद्याः किमुत ५७ अथ अतो हेतोः अनघो अघहरावं द्रीयस्य तस्य तव कीर्तिर्यशस्तीर्यगंगातयोः क
मेणांतर्बहिः स्नानाभ्यां विधूतः पाष्मायेषाम् अतएव भूतेषु क्रोशः कृपाससत्त्वचरागादि रहितं चित्तं शीलं चार्जवादि विद्यते ये
षां संगमोऽस्माकं स्यात् एष एव नस्त्वदनुग्रहः ५८ तत्त्वज्ञानं च त्वद्भक्तसंगादेव भवतीत्याह नयस्येति येषां सतां भक्तियोगेनानु
गृहीतं शुद्धं सद्यस्य चित्तं बाह्यार्थविक्षिप्तं न भवति तमोरूपायां गुहायां च नाविशत् लयं न प्राप तत्र तदा मुनिस्तव गतिं तत्त्वं प
श्यति ५९ कीदृशं तत्त्वं तदाह यत्रेति ६०

प्रीत्याप्रहसिताविवापांगोयस्मिन् ४७ स्फुरन्तिकिरीटादीनियस्मिन् शंखादिमत् उत्तमर्द्धिः लक्ष्मीः यद्वा एतैरुत्तमाभ्रद्विरुक्त
 र्धोयस्यास्तिनत् ४८ सौभगयुक्ताग्रीवायेन सिंहस्यस्कंधेपरितः केसरा एव स्तिषस्तादृशीः सर्वतस्तिषोविभ्रञ्चासौसौभगग्रीवः
 कौस्तभोयस्मिन् यद्वासिंहस्यवस्कंधौतयोस्तिषः कुंडलहारादिदीप्तिर्विभ्रदितिपथग्विशेषणम् सौभगयुक्ताग्रीवायेनसकौस्तभो
 यस्मिन् श्रियाहेतुभूतयाक्षिसस्तिरस्कृतोनिकषाशमोस्पर्णरेखांकितोनिकषणपाषाणोयेनतादृशेनोरसाउल्लसच्छोभमानम् ४९
 श्वासोच्छ्वासाभ्यासंविलग्नाश्चंचलावलयस्ताभिर्वल्युसंदरंदलवदध्वत्यपत्रसदृशमुदरंयस्मिन्प्रतिसंक्रामयत् यतोनिर्गतंतैनेव

प्रीतिप्रहसितापांगमलकैरुपशोभितम् लसत्संकजकिंजल्कदुकूलंमृष्टकुंडलम् ४७ स्फुरत्किरीटवल
 यहारनूपुरमेखलम् शंखचक्रगदापद्ममालामण्युत्तमर्द्धिमत् ४८ सिंहस्कंधोविषोविभ्रत्सौभगग्री
 वकौस्तभम् श्रियाऽनपाधिन्याक्षिसनिकषाशमोरसोलुसत् ४९ पूररेचकसंविग्रवलिवल्युदलोदरम्
 प्रतिसंक्रामयद्विश्वंनाभ्यावर्तगभीरया ५० श्यामश्रोण्याधिरोचिष्णुदुकूलस्वर्णमेखलम् समन्ताव-
 धिजंघोरुनिम्नजानुसुदर्शनम् ५१ पदाशरत्सद्यपलाशरोचिषानरवद्युभिर्नोऽतरघंविधुन्वता प्रदर्श
 यस्वीयमपास्तसाध्वसंपदंगुरोमार्गगुरुस्तमोजुषाम् ५२ एतद्वृषमनुध्येयमात्मशुद्धिमभीप्सताम् य
 द्भक्तियोगोऽभयदः स्वधर्ममनुतिष्ठताम् ५३

द्वारेणपुनः प्रवेशयदिव ५० श्यामश्रोण्याऽधिकंरोचिष्णुयत्पीतंदुकूलंतत्रस्वर्णमयीमेखलायस्मिन् अंग्रीचजंघेचऊरुत्तनिम्ने
 अनुन्नतेजानुनीचसमैश्चारुभिरेतैः शोभनंदर्शनंयस्यसमाश्चारवोऽध्यादयोयस्मिन् शोभनंदर्शनंयस्येतिपदत्रयंवा ५१ य
 दादीपस्थानीयेन यद्वा एवंभूतेनपदोपलक्षितंरूपंपदंशरणंप्रदर्शयेत्यर्थः शरत्सद्यंतस्यपलाशंतद्वद्रोचिर्यस्यतेन नरवदीप्ति
 भिरंतर्भवमधमज्ञानंविधुन्वतास्वीयरूपंपदंप्रदर्शय अपास्तंप्रज्ञादादीनांसाध्वसंयेनतत् हेगुरो यतस्त्वमेवतमोजुषामज्ञानामस्मा
 कंमार्गंप्रदर्शकोगुरुः ५२ अतिदुर्लभमिदंमयाप्रार्थितमितिस्तोतैवाह एतद्वृषमनुध्येयंध्यानाहर्मेवतनुप्रत्यक्षतः प्राप्यमित्यर्थः ५३।

नमसे आकाशाय अर्थानां लिङ्गाय ज्ञापकाय शब्दगुणत्वात् अतर्बहिरात्मने अतर्बहिव्यवहारालम्बनाय एवं महाभूतरूपत्वमु-
क्तम् अमुष्मैस्वर्गाय भूरिवर्चसे एषवैज्योतिष्मन्तं पुण्यलोकं यातीति श्रुतेः ४० प्रवृत्ताय च निवृत्ताय च कर्मणे पितृदेवाय यथाक्रमं
पितृदेवप्राप्तिफलाया धर्मफलरूपाय च मृत्यवे ४१ हे ईश आशिषां कारणात्मने सर्वकर्मफलदात्रे मनवे सर्वज्ञाय मन्त्रात्मका-
येति वा विष्णुत्वेन प्रणमति ब्रह्मते धर्माय परधर्मात्मने कृष्णाय ४२ रुद्ररूपेण प्रणमति मीढुषे रुद्राय अहंकृतमहंकारस्तदा
त्मने सचकर्तृकरणकर्मशक्तित्रयसमेतस्तस्मै ब्रह्मत्वेन प्रणमति चेतो ज्ञानमाकूतिः क्रियातद्वृत्ताय वाचां विविधा विभूतिः सृष्टि-

अर्थलिङ्गाय नमसे नमोऽतर्बहिरात्मने नमः पुण्याय लोकाय अमुष्मै भूरिवर्चसे ४० प्रवृत्ताय निवृत्ता-
य पितृदेवाय कर्मणे नमो धर्मविपाकाय मृत्यवे दुःखदाय च ४१ नमस्ते आशिषामीश मनवे कारणा-
त्मने नमो धर्माय ब्रह्मते कृष्णाय कुण्डमेधसे पुरुषाय पुराणाय सारव्ययोगेश्वराय च ४२ शक्ति-
त्रयसमेताय मीढुषे अहंकृतात्मने चेतो आकूतिरूपाय नमो वाचां विभूतये ४३ दर्शनं नो दिदृक्षु-
णां देहि भागवताञ्जितम् रूपं प्रियतमं स्वानां सर्वेन्द्रियगुणां जनम् ४४ स्निग्धप्राहृदयनश्यामं स-
र्वसौंदर्यसंग्रहम् चारवायुतचतुर्बाहुं सज्जातरुचिराननम् ४५ पद्मकोशपलाशाक्षसंदरभ-
नासिकम् कृद्धिजं सकपोलास्थं समकर्णविभूषणम् ४६

यस्मान्नस्मै ४३ एवं नमस्कृत्य दर्शनं प्रार्थयते
दर्शनमिति नवभिः भागवतैः सत्कृतं दर्शनं देहीत्यस्य विवरणं रूपमित्यादि प्रदर्शयेत्यंतम् स्वानां भक्तानां प्रियतमं रूपं प्रदर्शयेति
नवमेनान्वयः सर्वेषां मिन्द्रियाणां ये गुणा विषयाः तेषां मंजनं व्यंजकं सर्वेन्द्रियविषयविषयिरूपमित्यर्थः सर्वेन्द्रियाणि स्वगुणैरन-
क्तिरंजयतीति वा ४४ स्निग्धः प्राहृषियो घनस्तद्वत् श्यामम् सर्वेषां सौंदर्याणां संग्रहो यस्मिन् चारव आयताश्चत्वारो बाहवो
यस्मिन् सज्जातं यथोचितं सर्वावयवरुचिरमाननं यस्मिन् ४५ पद्मस्य कोशे मध्ये यानि पलाशानि तद्वदक्षिणीयस्मिन् सकपो-
लमास्थं यस्मिन् समो कर्णौ विभूषणं यस्य कुण्डलयोरग्रे वक्ष्यमाणत्वात् ४६

तेजितं तयोत्कर्षः आत्मविदुर्याणां स्वस्तये शोभनसत्तायै सानंदलाभायैत्यर्थः अतो मे स्वस्तिः स्वानंदसत्ताः स्तु ननु ममोत्कर्षो मदर्थ
एव किं न स्यात्तत्राह भवताराधसास्वानंदरूपेण राहं सिद्धं त्वं परमानंदरूपेणैव नित्यं स्थितं इत्यर्थः अतः एवं भूतायात्मने तुभ्यं नमः स
र्वस्मै सर्वरूपाय च ३३ सर्वरूपत्वं प्रपंचचक्रप्रणमति सार्धैर्दशभिः पंकजं लोकात्मकं नामौ यस्य तस्मै कारणत्वेन नमः कारणत्वादेव
सृज्यानां प्राणिनां ये उपाधयः भूतानि सूक्ष्माणि तन्मात्राणि इंद्रियाणि च तेषां मात्मने नित्यं च अंतःकरणचतुष्टयाधिष्ठातृत्वेन प्रणमति
चतुर्भिः श्लोकार्थैः वासुदेवाय चित्ताधिष्ठात्रे कूटस्थाय निर्विकाराय चित्तस्यैकरूपत्वात् ३४ संकर्षणायाहंकाराधिष्ठात्रे सूक्ष्माया
व्यक्ताय दुरंतायानंताय अंतकाय मुखवाग्निनालोकदाहकाय विश्वस्य प्रकृष्टो बोधो यस्मात् अंतरात्मने बुद्ध्यधिष्ठात्रे ३५ हृषीका

श्रीरुद्र उवाच जितं ते आत्मविदुर्यस्वस्तये स्वस्तिरस्तु मे भवताराधसाराहं सर्वस्मा आत्मने
नमः ३३ नमः पंकजनाभाय भूतसूक्ष्म इंद्रियात्मने वासुदेवाय ज्ञांताय कूटस्थाय स्वरोचिषे ३४ संकर्ष-
णाय सूक्ष्माय दुरंतायांतकाय च नमो विश्वप्रबोधाय प्रद्युम्नायांतरात्मने ३५ नमो नमो निरुद्धाय हृषी-
केशे इंद्रियात्मने नमः परमहंसाय पूर्णाय निभृतात्मने ३६ स्वर्गापवर्गद्वाराय नित्यं शुचिषदे नमः नमो
हिरण्यवीर्याय चातुर्होत्राय तंतवे ३७ नम ऊर्जे इषेत्रय्याः पतये यज्ञरेतसे तृप्तिदाय च जीवानां नमः
सर्वरसात्मने ३८ सर्वसत्त्वात्मदेहाय विशेषाय स्थवीयसे नमस्त्रैलोक्यपालाय सहजो जौबलात्मने

३९

णामीशं यदिदं दियं मनः तदात्मने सूर्यरूपेण प्रणमति परमहंसाय सूर्याय पूर्णाय तेजसा विश्वव्यापिने निभृतात्मने क्षयवृद्धिभूत्या
य ३६ स्वर्गापवर्गद्वाराय च शुचिर्न्यतः करणे निषीदतीति शुचिषत्तस्मै हंसः शुचिषदिति श्रुतेः हिरण्यवीर्यं यस्य तस्मै अग्निरूपा
य चातुर्होत्रं कर्म तस्मै तत्साधनायैत्यर्थः कुतस्तंतवे तद्विस्तारकाय ३७ सोमत्वमाह ऊर्जेऽपितृणामन्नाय इषेदेवानामन्नाय
यज्ञरेतसे सोमाय सहिपितृणां देवानां चान्मम् एवंप्रपायत्रय्यैः पतये हरये नमः सूर्याग्निसोमत्वेनैव तेजस्त्वमुक्तम् जलत्वमा
ह सर्वरसात्मने जलरूपाय ३८ विशेषाय पृथ्वीरूपाय सर्वेषां सत्त्वानां प्राणिनां ये आत्मानः तेषां देहाय स्थवीयसे विराट् देहाय च त्रै-
लोक्यपालाय वायवे सह आदिरूपाय सहिप्राणरूपेण त्रैलोक्यपालयति सह आदिधर्माय च ३९

ते च त्रिलोचनं वीक्ष्य जाताश्चर्याः प्रणेमुषिपुण्यं तरेणावयन् यः साक्षाद्देवंप्रपन्नः सहिमेप्रियः कथंभूतम् रंहसः
वेदिषदः बर्हिषदः चिकीर्षितं भगवदाराधनं विदितम् २७ अनुग्रहकारणमाह यः साक्षाद्देवंप्रपन्नः सहिमेप्रियः कथंभूतम् रंहसः
सूक्ष्मास्त्रिगुणाद्यधनात् जीवसंज्ञितासुरुषाच्च परंप्रकृतिपुरुषयोर्नियंतारमित्यर्थः २८ तत्किंतस्थमहत्तमत्वादित्याह स्वधर्मनि
ष्ठः पुमान्बहुभिर्जन्मभिर्विरिच्यतां प्राप्नोति ततोऽपि पुण्यातिशयेन मामेति भागवतस्तु अथ देहांते अव्याकृतं प्रपंचातीतं वैष्ण

तर्ह्येव सरसस्तस्मान्निष्क्रामंतं सहानुगम् उपगीयमानममरप्रवरं विबुधानुगैः २४ तप्तहेमनिकां
द्यामशितिकंठत्रिलोचनम् प्रसादस्फुरवं वीक्ष्य प्रणेमुज्जितकौतुकाः २५ सतान्प्रपन्नार्त्तिहरो भग
वान्धर्मवत्सलः धर्मज्ञानशीलसंपन्नान्प्रीतः प्रीतानुवाच ह २६ श्रीरुद्र उवाच यूयं वेदिषदः पु
त्रा विदितं वश्चिकीर्षितम् अनुग्रहाय भद्रं व एवमेदर्शनं कृतम् २७ यः परं रंहसः साक्षात्त्रिगुणाज्जी
वसंज्ञितात् भगवंतं वा स देवंप्रपन्नः स प्रियो हि मे २८ स्वधर्मनिष्ठः शतजन्मभिः पुमान् विरिच्यता
मेति ततः परं हि माम् अव्याकृतं भागवतोऽथ वैष्णवं पदं यथाऽहं विबुधाः कलात्यये २९ अथ भाग
वता यूयं प्रियास्थ भगवान्यथा न मे भागवतानां च प्रेयान्न्योऽस्ति कर्हि चित् ३० इदं विविक्तं जप्त
व्यंपवित्रं मंगलं परम् निःश्रेयसकरं चापिश्रूयतां तद्ददामि वः ३१ मैत्रेय उवाच इत्यनुक्रो
शद्दयो भगवानाहतान् शिवः बद्धांजलीनराजपुत्रान्नारायणपरो वचः ३२

वंपदमेति यथाऽहं रुद्रो भूत्वा अधिकारिकद्वर्तमानः विबुधादेवश्चाधिकारिकाः कलात्यये अधिकारांते लिंगभंगे सत्ये ध्याति २९ अथ
भागवतत्वात् यूयं मे प्रियाः स्थ भवद्भिरपि मयि प्रीतिः कार्येत्याशयेनाह मे मदन्यो भागवतानां च प्रेयान्नास्ति ३० अत इदं जप्तं व्यंश्रूय
तामिति विविक्तमसंकीर्णं यथा भवति ३१ सृष्ट्यादौ ब्रह्मणा सृष्ट्वा पुत्रेभ्यः प्रोक्तमिष्टदं स्तोत्रं प्राह प्रचेतोभ्यः रूपया भगवान् शिवः
३२

सूर्ययानबोढयाएवविबुधादयोविजिताः अभिभूताः तच्चनूपुरैः पादौक्कणयत्यैवध्वनिमन्त्रेणेत्यर्थः १२ तुल्यं नामव्रतमानरश्च
 येषांधर्मस्नाताः धर्मपारगाः १३ तपसातपसांपतिंहरिमारचयन् अर्चयामासुः १४ १५ १६ मुनयोऽपिसंगत्यागेनामुमिष्टंयदध्युरेवके
 चलन्तुप्रापुः तेनशिवेन १७ ननुमुनीनां किंतद्धानेनघोरत्वादित्याशंक्याह आत्मारामोऽपिलोकरचनायाः पालनाय १८ गुर्वाज्ञा
 कारिणांशिवदर्शनंस्वतएवभवतीत्याशयेनाह प्रचेतसइति १९ समुद्रमुपसमुद्रात्किंचिन्न्यूनम् उपोऽधिकेचेतिकर्मप्रवचनी

विबुधासुरगंधर्वमुनिसिद्धनरोरगाः विजिताःसूर्ययादिक्षुक्कणयत्यैवनूपुरैः १२ प्राचीनबुर्हिषः
 पुत्राःशतदुत्यादशाभवन् तुल्यनामव्रताःसर्वेधर्मस्नाताःप्रचेतसः १३ पित्रादिष्ठाःप्रजासर्गेतपसे
 ऽर्णवमाविशन् दशवर्षसहस्राणितपसाऽर्चस्तपस्पतिम् १४ यदुक्तं पथिदृष्टेनगिरिशेनप्रसीदता
 तद्द्यायंतोजपंतश्चपूजयंतश्चसंयताः १५ विदुरउवाच प्रचेतसांगिरित्रेणयथासीत्पथिसंगमः
 यदुताहहरःप्रीतस्तन्नोब्रह्मन्वदार्थवत् १६ संगमःखलुविप्रर्षेशिवेनेहशरीरिणाम् दुर्लभोमुन-
 योदध्युरसंगाद्यमभीप्सितम् १७ आत्मारामोऽपियस्त्वस्यलोककल्पस्यराधसे शक्त्यायुक्तोवि-
 चरतिघोरयाभगवान्भवः १८ मैत्रेयउवाच प्रचेतसःपितुर्वाक्यंशिरसादायसाधवः दि-
 शंप्रतीचीं प्रययुस्तपस्यादृतचेतसः १९ समुद्रमुपविस्तीर्णमपश्यन्समहत्सरः महन्मनइवस्व
 च्छंप्रसन्नसलिलाशयम् २० नीलरक्तोत्पलांभोजकल्हारेदीवराकरम् हंससारसचक्राङ्गका-
 रंडवनिकूजितम् २१ मत्तभ्रमरसौस्वर्यदृष्टरोमलतांऽधिपम् पद्मकोशरजोदिक्षुविक्षिपत्
 वनोत्सवम् २२ तत्रगंधर्वमाकर्ण्यदिव्यमार्गमनोहरम् विसिस्म्युराजपुत्रास्तेमृदंगपणवाद्यनु २३

यः प्रसन्नाः सलिलाशयामत्स्यादयोयस्मिन् २० नीलोत्पलादीनामाकरंजन्मस्थानम् उत्पलांभोजकल्हाराणिरात्रिदिनसं-
 ध्याविकासीनि इंदीवरंनीलोत्पलंतस्यपुनरुक्तिः प्राचुर्यज्ञापनार्थंहंसादिभिर्निकूजितम् २१ मत्तानांभ्रमराणांसौस्वर्येण
 दृष्टरोमाणोलतांधिपायस्मिन् पद्मकोशरजोदिक्षुविक्षिपतापवनेनोत्सवोयस्मिन् २२ तत्रमृदंगपणवादिवाद्यमनुप-
 श्राद्विद्यैर्मार्गभेदैर्मनोहरंगंधर्वगानमाकर्ण्यविस्रयंप्राप्ताः पारांतरेमृदंगपणवादिअवतरक्षततेषांध्वनिमतिरस्कुर्वन्इत्यर्थः

शक्राल्लब्ध्वावरमंतर्धानसंज्ञितोवध्वं पृथोरन्वयेः श्वविजयावसरे ३ अपत्यत्रयमेवाह पावकइति पुरायः शापस्तस्मा
 चनुष्येषु उत्पन्नाः संतः योगगतिमग्नित्वंप्राप्ताः ४ नभस्त्वामन्यस्याभायोयाम् अंतर्धानस्यविशेषणम् यइति एतेनशक्रादं
 तर्धानगतिरभिप्रेतकारणमुक्तं ५ सचान्तर्धानोराज्ञां वृत्तिकरादानादिभिर्दोरुणांपरपीडात्मकामन्यमानोविससर्जह ६ हंतिस्वानां
 कुशमितिहंसः तंपुरुषंपूर्णम् कुशलंपुण्यंतद्वेषेणसमाधिना ७ ८ हविर्धानिः हविर्धानस्यपुत्रः योगेषुचप्राणायामादि

अंतर्धानगतिंशक्राल्लब्धाः तर्धानसंज्ञितः अपत्यत्रयमाधत्तशिरवंडिन्यांससंमतम् ३ पाव
 कः पवमानश्च शुचिरित्यग्रयः पुरा वसिष्ठश्चापादुत्पन्नाः पुनर्योगगतिंगताः ४ अंतर्धानो नभस्
 त्यां हविर्धानमविदत् यइद्रमश्वहन्तारविहानपिनजघ्नवान् ५ राज्ञां वृत्तिकरादानदंडशल्कादिदारु
 णाम् मन्यमानो दीर्घसन्त्रव्याजेन विससर्जह ६ तत्रापिहंसंपुरुषंपरमात्मानमात्महृक् यजंस्तल्लो
 कतामापकुशलंनसमाधिना ७ हविर्धानाद्द्विडानीविदुरासूतषट्सुतान् बहिर्षदंगयंशुकुं
 कृष्णांसत्यजितव्रतम् ८ बहिर्षत्समहाभागो हविर्धानिः प्रजापतिः क्रियाकांडेषु निष्णातो यो
 गेषु च कुरुदह ९ यस्येदं देवयजनमनुयज्ञं वितन्वतः प्राचीना ये कुशोरासीदासूतं वसुधातल
 म् १० सामुद्रादेवदेवोक्तामुपयमेशतदुतिम् यावीक्ष्य चारुसर्वांगी किशोरी सखलकृताम्
 परिक्रमंतीमुद्वाहचक्रमेऽग्निः शुकीमिव ११

पु ९ क्रियाकांड निष्णातत्वमाह यस्येति इदं वसुधातलं देव
 यजनं यज्ञवाटं वितन्वतः यत्रैको यज्ञः कृतस्तत्समीप एव यज्ञांतरं कुर्वतः सन्तः अतएव प्राचीन बहिरित्युच्यते १० समुद्रस्य
 कन्यां देवदेवेन ब्रह्मणो परिष्ठांशतदुतिं नाम किशोरीं बालां परिक्रमंतीं प्रदक्षिणं गच्छंतीं शुकीमिवेति एवं व्याख्यायते सप्तर्षी
 णांसन्नेतद्भार्यादर्शनेनाग्निः कामसंतप्तो भूत् तंचतद्भार्यां स्नाहानाम सप्तर्षिभार्यारूपधारिणी सतीरमयामासरमयित्वा चतद्रेतः
 शुकीरूपेण शरस्तं वैनिधाया गच्छन् तां यथा सप्तर्षिभार्या भ्रांत्याऽग्निः कामितवान् तद्वत् इति शुकीमिवेति पाठस्तो कथं धारमिवेत्यर्थः

३० ३१ विशांपश्वादीनां वैश्यादीनां वापतिः स्यात् ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ यद्यपि बहूनि फलानि भवन्ति तथाऽपि मुक्तान्यसंग एव
वर्णादिकुर्यात् ३७ महतो भगवतो माहात्म्यस्य सूचकम् पार्थवीं पृथुसंबन्धिनीम् पार्थिवीमिति वापाठः ३८ मथयन् कीर्तयन् भ

इत्थं भूतानुभावो सौ पृथुः पृथुपराक्रमः कीर्तितं तस्य चरितमुद्धामचरितस्यते ३० यद्दं स महत्सु-
प्यं श्रद्धयाऽवहितः पठेत् श्रावयेत् शृणुयाद्वापि स पृथोऽपदवीमियात् ३१ ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चस्वी रा-
जन्यो जगतीपतिः वैश्यः पठन् विदुपतिः स्याच्छूद्रः सत्तमतामियात् ३२ त्रिः कृत्वद्दमाकर्ण्य नरो
नार्यथवादता अप्रजः सप्रजतमो निर्धनो धनवैत्तमः ३३ अस्पृष्टकीर्तिः स यशामूर्खो भवति पंडितः
इदं स स्तयनं पुंसाममंगल्यनिवारणम् ३४ धन्यं यशस्य मायुष्यं स्वर्ग्यं कलिमलापहम् धर्मार्थकाम
मोक्षाणां सम्यक्सिद्धिर्मभीप्सुभिः ३५ श्रद्धयेत्तदनुश्राव्य चतुर्णां कारणं परम् विजयाभिमुखो रा-
जा श्रुत्वैतदनुयातियान् ३६ बलितस्मै हरं त्यग्रे राजानः पृथवे यथा ३६ मुक्तान्यसंगो भगवत्यमला-
भक्तिमुद्धहन् वैश्यस्य चरितं पुण्यं शृणुयाच्छ्रावयेत्पठेत् ३७ वैचित्रवीर्याभिहितं महन्माहात्म्यसू-
चकम् अस्मिन्कृतमतिर्मर्त्यः पार्थवी गतिमाप्नुयात् ३८ अनुदिनमिदमादरेण शृण्वन् पृथुचरितं प्र-
थयन् विमुक्तसंगः भगवति भवसिंधुपोतपादे स च निपुणालभते गतिमनुष्यः ३९ इति श्रीमा-
गवते महापुराणे चतुर्थस्कंधे त्रयोविंशोऽध्यायः २३ मैत्रेय उवाच विजिताश्वोऽधिराजा
सीत् पृथुपुत्रः पृथुश्रवाः यवीयेभ्योऽददात्काष्ठाभ्रातृभ्योऽभ्रातृवत्सलः १ हर्यक्षायादिशस्त्रार्चिधू-
म्रकेशाय दक्षिणाम् प्रतीचीं च कसंज्ञायतुर्यां दक्षिणसेविभः २

वसिंधोपोतः पादौ यस्य ३९ इति चतुर्थे टीकायां त्रयोविंशोऽध्यायः २३ एकादशभिरध्यायैः पृथोश्चरितमीरि-
तम् प्रचेतसामथाष्टाभिस्तन्मध्ये पंचभिः पितुः १ चतुर्विंशे प्रपौत्रानुपृथोऽप्राचीनबर्हिषः प्रचेतसां जनिस्तेभ्योरुदगीतं च
वर्ण्यते २ अधिराज आसीदित्यर्थः यवीयेभ्यः कनिष्ठेभ्यः काष्ठादिशः १ तुर्यां चतुर्थीम् २ ७ ७ ७

मर्तुर्वतं यद्मिशयनादितस्मिन् धर्मेऽपि निष्ठायाः कृपायाः प्रियमाषीदित्यात्रा कंदमुलादिवृत्तिस्तथा चार्त्तिदुःखं न प्राप तत्र हे
तुः प्रेयसः करेण स्पर्शनिमानश्च ताभ्यां निर्वृतिर्यस्याः २० पृथिव्याः पत्युः दुहितृत्वं तु तस्या देवतारूपेण विपन्नं नष्टमखिलं चेतनादि
कं यस्मिन् तथा मृतदेहमालक्ष्य तं देहं चितामारोपयत् २१ कृत्यं तत्कालोचितं विधाय द्वादित्याः जले आपुता स्नाता सती भर्तुरुद-

अतीव भर्तुर्वत धर्मनिष्ठया शुश्रूषया चार्षदेहयात्रया नाविंदतार्त्तिं परिकर्षिताः पिसा प्रेयस्कुरस्य
शंनमाननिर्वृत्तिः २० देहं विपन्नोऽखिलचेतनादिकं पत्युः पृथिव्या दधितस्य चात्मनः आलक्ष्य किंचि
च्च विलप्य सा सती चितामथारोपयदद्रिसानुनि २१ विधाय कृत्यं हृदि नाजलापुनादत्त्वादकं भर्तुरुदा
रकर्मणः नत्वादिविस्थान्त्रिदशानुत्रिः परीत्य विवेश वद्विं ध्यायती भर्तुपादौ २२ विलोक्यानुगतां-
साध्वीं पृथुवीरवरं पतिम् तुष्टुवर्षदादेवै देवपत्युः सहस्रशः २३ कुर्वत्यः कुसुमासारं तस्मिन्मंदर
सानुनि नदत्समरतूर्येषु गृणांति स्म परस्परम् २४ देव्य ऊचुः अहो इयं वधूर्धन्याया चैवं भू
भजां पतिम् सर्वात्मना प्रतिभेजे यज्ञेशं श्रीचंद्रिव २५ तेषां नूनं व्रजत्यूर्ध्वमनुवैन्यं पतिं सती
पश्यता स्मानतीत्याचिर्दुर्विभाव्येन कर्मणा २६ तेषां दुरापं किं त्वन्यन्मत्यानां भगवत्पदम् शुविलो
लायुषो ये वै नैष्कर्म्यं साधयंत्युत २७ सर्वंचितो बत आत्मधुकृच्छ्रेण महता भवि लब्ध्वा पवर्ग्यमानु
ष्यं विषयेषु विषज्जते २८ मैत्रेय उवाच स्तवंतीषमरस्त्रीषु पतिलोकांगता वधूः यं वा आत्म
विदां धुर्योर्वैन्यः प्रापान्युताशयः २९

कंदत्वादिविअंतरिक्षे स्थितानत्वा वद्विं प्रदक्षिणीकृत्य २२ देवैः सहिताः २३
गृणांति स्म अभाषंत २४ २५ २६ भगवान्पद्यते गम्यतेऽनेनेति तथा तन्नैष्कर्म्यं ज्ञानं ये चंचलायुषोऽपि साधयंतितेषामन्यद्देवादि
पदं किमु दुर्लभं न किंचिदित्यर्थः २७ अभक्तं शोचंति सर्वंचित इति यत आत्मने दुहति योऽपवर्गसाधनं मानुष्यं लब्ध्वाऽपि विषयेषां सक्तिं
याति २९

नवायुम् पारांतरे एवमसन्नाणानुत्सर्पयन् क्रमेण मूर्ध्नि ब्रह्मरंध्रे आवेशयत तो देहं भक्तपंचभूतानि समष्टिभूतेषु विलापितवान्
तदाह वायुं वायौ अयूयुजत् एकीकृतवान् कायं देहं गतं कठिनांशं क्षितौ १५ रवानि इन्द्रियछिद्राणि द्रवांशं तोये तदेवं देहं प्रविला
प्यादितो यात्मप्रतिपत्यं मेहाभूतानामपिलयमाह क्षितिमंभस्येकीकृतवान् तत् अंभः अदस्तेजः असुं वायुम् १६ तदेवं तामसा
हंकारकार्यस्याकाशपर्यंतस्य लयमुक्त्वा सात्विकराजसाहंकारकार्याणां लयमाह इन्द्रियेषु इन्द्रियेषु मन इति देवानामप्युपल
क्षणम् सविकल्पकज्ञानेन मनसः इन्द्रियैराकर्षणानेषु लयाभिधानं ननु कार्यत्वात् तदुक्तं गीतासु इन्द्रियाणां हि चरतां यन्मनोऽ
नुविधीयते इति अत्र च इन्द्रियैर्विषयाकृष्टैराक्षिप्तं ध्यायतां मन इति इन्द्रियेषु न भइति पाठः १७ अयमर्थः भद्रादीनां मनेन भद्राक्षप

उत्सर्पयंस्तत्तं मूर्ध्नि क्रमेणावेशयन्निस्पृहः वायुं वायौ क्षितौ कायं तेजस्तेजस्य यूयुजत् १५ रवान्याका
शे द्रवं तोये यथा स्थानं विभागशः क्षितिमंभसितत्तेजस्य दो वायुं न भस्यमुम् १६ इन्द्रियेषु मनस्तानि-
तन्मात्रेषु यथोद्भवम् भूतादिनाः मृत्युक्षिप्य महत्यात्मनि संदधे १७ तं सर्वगुणविन्यासं जीवेमा
यामयेन्यधात् तच्चानुशयमात्मस्थमसावनुशयीषुमान् ज्ञानवैराग्यवीर्येण स्वरूपस्थोजहात्प्रभुः
१८ अर्चिर्नाम महाराजी तत्पत्यनुगतावनम् सकुमार्यतदहोचयत्पद्मांस्पर्शनं भुवः १९

षम् केषां चिन्मा
नसम् आनुमानिकत्वमनैः पीन्द्रियव्यापारोऽस्येव न भोगुणश्च शब्दः श्रोत्रग्राह्यः अत इन्द्रियग्राह्यत्वादिन्द्रियेषु न भो विलापितमिति
तानीन्द्रियाणियथोद्भवम् उद्भवोऽवृत्तिलाभः सच विषयाधीन इति श्रोत्रादीनां विषयेषु शब्दादिषु लयः यद्वा तन्मात्रकार्यण्येवं दि-
याणि मनोऽप्यपंचीकृततन्मात्रकार्यं आहंकारिकलाभिधानं तदधीनविवक्षया इत्यविरोधः भूतादिना अहंकारेण प्रागवशिष्टनभः
सहितानीन्द्रियाणि उत्कृष्टपरतोनीत्वा भूतांदोक्षित्वा तेन सह महत्तत्वे संदधे इत्यर्थः १७ सर्वेषां गुणानां कार्याणां विन्यासः स्थितिर्य
स्मिन् तं महान्तम् मायामये मायोपाधिप्रधाने जीवे तच्चानुशयमुपाधियः पूर्वमनुशयीषुमान् जीवः असौ पशुः ब्रह्माणि स्थितः सन्नज
हादित्यर्थः १८ वनप्रवेशमारभ्य राज्ञाः कथामाह अर्चिर्नामेति चतुर्भिः अनुगता अनुजगाम अतदहं तदपि नार्हति याकिं पद्मांशु
वः स्पर्शनमिति यत् १९

७ तेन तपसा क्रमानुसिद्धेन शनैः प्राप्तेन ध्वस्तानि कर्माणि यस्य अनः अमल आश्रयो यस्य छिन्नानि बंधनानि वासनाय-
स्य ८ ९ १० परिकर्मणापरिचर्यया शुद्धसत्त्व आत्मानो ययतस्य ज्ञानमभूत् कीदृशम् येन निजमुपाधिजीवकोशं हृदयग्रं-
थिं संशयानामसंभावनादीनां पदमाश्रयं चिच्छेद कीदृशेन अनया भक्त्या निशितेन कथं भूतया तस्य भगवतः अनुसंस्मरणे
नानुपूर्तिः संपूर्तिर्यस्यास्तयानिशितेन ११ किंच छिन्ना अन्यधीर्देहात्मबुद्धिर्यस्य यतोऽधिगतात्मगतिः अतएव निरी-

तितिक्ष्यत वा कदांत ऊर्ध्वरेताजितानिलः आरिराधयिषुः कृष्णामचरत्तपउत्तमम् ७ तेन क्र-
मानुसिद्धेन हस्तकर्मो मलाशयः प्राणायामैः सन्निरुद्धपटुगैश्छिन्नबंधनः ८ सनत्कुमारो भग-
वान्यदाहाध्यात्मिकं परम् योगं तेनैव पुरुषमभजत् पुरुषर्षभः ९ भगवद्भूमिणः साधोः श्रद्धया य-
ततः सदा भक्तिर्भगवति ब्रह्मण्यनन्यविषया भवत् १० तस्यानया भगवतः परिकर्म शुद्धसत्त्वा-
त्मनस्तदनुसंस्मरणानुपूर्त्या ज्ञानविरक्तिमदभून्निशितेन येन चिच्छेद संशयपदं निजजीवकोश-
म् ११ छिन्नान्यधारधिगतात्मगतिर्निरीहस्तत्तज्जेऽच्छिन्नदिदं वयुनेन येन तावन्न योगगतिभि-
र्यतिरप्रमत्तो यावद्गदाग्रजकथास्फुरति न कुर्यात् १२ एवं स वीरप्रवरः संयोज्यात्मानमात्मनि ब्र-
ह्मभूतो हृदं काले तत्याजस्वंकलेवरम् १३ संपीड्य पायुं पाणिभ्यां वायुमुत्सारयन् शनैः नाभ्यां
कोष्ठे ष्ववस्थाप्य हृदुरः कंठशीर्षणि १४

हः प्राप्तासिद्धिषु निस्पृहः येन वयुनेन ज्ञानेन इदं संशयपदं चिच्छेद
तत् तस्य जेत्यक्तवान् तस्य यत्नादप्युपररामेत्यर्थः तस्य योगसिद्धिषु निस्पृहत्वं युक्तमेवेत्याह तावन्नाप्रमत्तः किंतु प्रमत्तो भ-
वति तस्य श्रीकृष्णकथारतत्वात् न तासु लोभो जात इत्यर्थः १२ १३ देहत्यागप्रकारमाह संपीड्येति पंचभिः पायुंगुदं संपीड्येति
मुक्तासनं सूचितम् संपीड्यसीवनीं सूक्ष्मां गुल्फेनैव तु मध्यतः सव्येदक्षिणगुल्फेन मुक्तासनमितीरितम् मूलाधाराद्वायुमुत्त-
सारयन् नाभ्यामवस्थाप्य ततः कोष्ठे ष्ववस्थाप्य अयूयुजदित्युत्तरेणान्वयः कोष्ठान्येवाह हृदादीनां हृद्वैक्यम् शीर्षं भूमध्यं त-
स्मिन् १४

अजो ब्रह्मेव ६१ आत्मवत्त्वे जितेन्द्रियत्वे भक्त्यादिभिः परार्थोद्यमे चात्मनैव तुल्यः निरुपमः ६२ पुंभिः सत्पुरुषैः रामः सीतापतिर्यथा सतां कर्णरंध्रेषु प्रविष्टः ६३ इति चतुर्थे टीकायां द्वाविंशतितमोऽध्यायः २२ त्रयोविंशो सभार्यस्य वने नित्यसमाधितः विमानमधिरुह्याय वैकुण्ठगतिरार्यते १ प्रवयसं बृहद् दृष्ट्वा तपोवनमगादिति तृतीयेनान्वयः स्वकृतोऽनुसर्गः अन्नादिसर्गः पुरग्राभादिसर्गश्च वर्द्धितः अशेषः स्वानुसर्गोऽयेन १ जज्ञिवान् जातः आविर्भूत इति २ आत्मजां पृथ्वीम् विमनास-

कंदर्प इव सौंदर्ये मनस्वी मृगराडिव वात्सल्ये मनुजैर्नृणां प्रफुल्ले भगवानजः ६१ बृहस्पतिर्ब्रह्मवादे आत्मवत्त्वे स्वयं हरिः भक्त्या गोरुविप्रेषु विष्वक्सेनानुवर्तिषु क्रियाप्रश्रयशीलाभ्यामात्मतुल्यः परोद्यमे ६२ कीर्त्योर्ध्वगीतया पुंभिः स्त्रो लोके यतत्र तत्र ह प्रविष्टः कर्णरंध्रेषु स्त्रीणां रामः सतामिव ६३ इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कंधे पृथुचरिते द्वाविंशतितमोऽध्यायः २२ मैत्रेय उवाच दृष्ट्वात्मानं प्रवयसमेकदा वै न्य आत्मवान् आत्मनावर्द्धिताशेषस्वानुसर्गः प्रजापतिः १ जगतस्तस्युषश्चापि वृत्तिदो धर्मभूतताम् निष्पादितेश्वरादेशो यदर्थमिह जज्ञिवान् २ आत्मजेष्वाम्नात्मजां न्यस्य विरहादुदतीमिव प्रजासु विमनास्वेकः सदारो गतपो वनम् ३ तत्राप्यदाभ्यनियमो विरवानससु संमते आरब्ध उग्रतपसि यथा स्वविजये पुरा ४ कंदमूलफलाहारः शृङ्गपणोशनः क्वचित् अन्नस्य कतिचित्पक्षान्वायुमक्षस्ततः परम् ५ ग्रीष्मे पंचतपावीरो वर्षा स्वासा रषाण्मुनिः अक्लं मग्नः शिशिर उदके स्थंडिलेशयः ६

चिंतातुरासु प्रजासु सदारः सभार्यः तपोवनमगादिति ३ अदाभ्याविघ्नेर्नाशयितुमशक्यानि यमायस्य वानप्रस्थानां सुसंमते उग्रतपसि आरब्धः प्रवृत्तः कर्तरिक्तः यथा स्वस्य धरामडलस्य विजये पूर्वमहतायत्नेन प्रवृत्तः तथेति ४ उग्रतपो दर्शयति कंदमूलेति त्रिभिः क्वचित् कदाचित् ५ चतुर्दिक्षु च त्वारोऽग्रयः उपरि सूर्य इति पंचानां तपः संतापो यस्य स पंचतपाः आसारं सहत इत्यासारपाट् शशिरेऋतौ स्थंडिलेशयः भूमिशयनः सर्वदा ६

रवे अभूवन् आकाशमार्गेणोद्गताः ४८ धुर्योमुरज्यः अध्यात्मशिक्षया संस्थितिरेकाग्रतातया आत्मन्यवस्थितसन्ने ४९
 ब्रह्मसात्कृतं ब्रह्मण्यर्पितं यथाभवति ५० निर्विषंगः कर्मस्वनासक्तः कर्मोध्यक्षकर्मसाक्षिणमुदासीनमन्वानोऽकरोदिति पू
 र्वेणैवान्वयः नासज्जेतैत्युत्तरेण वा ५१ ५२ अर्चिषिभार्यायाम् ५३ ५४ ५५ सोमश्चासौराजाचसइव भुवोवसुध

त आत्मयोगमतय आदिराजेन पूजिताः शीलं तदीयं शंसंतः रवे भूवन्मिषतां नृणाम् ४८ वैन्यस्त
 धुर्योमहतां संस्थित्याऽध्यात्मशिक्षया आसकाममिवात्मानं मेने आत्मन्यवस्थितः ४९ कर्मणि
 च यथाकालं यथादेशं यथाबलम् यथोचितं यथाचित्तमकरोद्ब्रह्मसात्कृतम् ५० फलं ब्रह्मणि वि
 न्यस्य निर्विषंगः समाहितः कर्मोध्यक्षं च मन्वान आत्मानं प्रकृतेः परम् ५१ गृहेषु वर्तमानोऽपि स सा
 म्राज्यश्चियान्वितः नासज्जेतैर्द्रियार्थेषु निरहं मतिरकं वत् ५२ एवमध्यात्मयोगेन कर्मण्यनुसमा
 चरन् पुत्रानुत्पादयामास पंचार्चिष्यात्मसंमतान् ५३ विजिताश्च धूम्रकेशं हर्यक्षं द्रविणं वृकम् स
 र्वेषां लोकपालानां दधारैकः पृथुर्गुणान् ५४ गोपीथाय जगत्सृष्टेः काले स्वे स्वे च्युतात्मकः मनोवाग्बुद्धि
 भिः सौम्यैर्गुणैः संरंजयन्सृजाः ५५ राजैत्यधान्नामधेयं सोमराज इवापरः सूर्यवद्वि सृजन् गृहं न्यतपं
 श्च भूवोवसु ५६ दुर्धर्षस्तेजसे वाग्निर्महेंद्र इव दुर्जयः तितिक्षया धरित्रीव द्यौरिवाभीष्टदो नृणाम्
 ५७ वर्षति स्म यथाकामं पर्जन्य इव तपयन् समुद्र इव दुर्बोधः सत्त्वेनाचलराडिव ५८ धर्मराडिव शि
 क्षायामाश्रये हिमवानिव कुबेर इव कोशाढ्यो गुप्तार्थो विरुणो यथा ५९ मानरिश्वेव सर्वात्मा ब-
 लेन सहसौजसा अविषह्यत या देवो भगवान् भूतराडिव ६०

नंगृह्णन् विसृजन्श्चासौ सूर्यवत् राज्ञः प्रतप
 नमाज्ञाकरणम् ५६ अग्निरिव दुर्धर्षः द्यौः स्वर्ग इव ५७ समुद्रो यथा गांभीर्येणैतावानिति न बुद्ध्यते तथाऽसावभिप्रायतो दुर्बो
 धः अचलराट् मेरुरिव ५८ ५९ सर्वात्मा सर्वत्र संचारशक्तिर्बलादिभिर्मानरिश्वेव भूतराट् श्रीरुद्रः ६० ७

ऋतुब्रह्मविदाप्नोति परमिति श्रुतेः कथं यतयो नो द्रुथयंति इत्युच्यते तत्राह कृच्छ्र इति अष्टवृक्षान् पुत्रवस्तरणहेतुः इर्दृशो येषां
तेषां महानिहतरणे कृच्छ्रः कुशः तेहि अस्मत्वेन योगादिनोदियषड्ग्राहं भवार्णवम् तितीर्षति तत्तस्मात् उडुपं पुत्रवम् दुस्तरा
र्णवमित्यर्थः यद्वा अर्णवश्चेवकाराभावआर्षः दुस्तरोदकरूपं व्यसनमित्यर्थः ४० आत्ममेधसा ब्रह्मविदा दर्शिता आत्मनो ग
तिस्तत्तं यस्मै सः ४१ ब्रह्मन्निति संबोधनं प्राधान्यादेकस्य यूयमित्युक्तिः सर्वान् प्रति ४२ आत्मना देहेन सह सर्वं राज्यादिकं मदी
यं साधूच्छिष्टं साधुभिः स्वीयं सन्मह्यं प्रसादरूपेण दत्तम् अतस्तत्र मम स्वत्वाभावात् गुरुदक्षिणार्थं किं ददे नहि पित्राद

कृच्छ्रो महानिहभवार्णवमष्टवृक्षान् पुत्रवम् अस्मत्वेन तितीर्षति तत्त्वं हरेर्भगवतो भजनीयम्
धिं कृत्वोडुपं व्यसनमुत्तरदुस्तराणम् ४० मैत्रेय उवाच स एवं ब्रह्मपुत्रेण कुमारैणात्ममे
धसा दर्शितात्मगतिः सम्यक्प्रशस्यो वाचतं नृपः ४१ राजोवाच कृतो मे नुग्रहः पूर्वं
हरिणा त्तो नुकंपिना तमापादेयितुं ब्रह्मभगवन् यूयमागताः ४२ निष्पादितं च कालेन भगवे
द्विर्घ्णालुभिः साधूच्छिष्टं हि सर्वं मे आत्मना सह किं ददे ४३ प्राणादाराः सता ब्रह्मन् गृहाश्वसप
रिच्छदाः राज्यं बलं महीकोश इति सर्वं निवेदितम् ४४ सेनापत्यं च राज्यं च दंडनेतृत्वं मेव च सर्वं
लोकाधिपत्यं च वेदशास्त्रविदहंति ४५ स्वमेव ब्राह्मणो भक्तैस्त्वं वस्ते स्वं ददाति च तस्यैवानुग्रहे
णान्नं भुंजते क्षत्रियादयः ४६ ये रीदृशी भगवतो गतिरात्मवादे एकांततो निगमिभिः प्रतिपादितानः
तुष्यत्वं दम्भकरुणाः स्वकृतेन नित्यं कोनाम तत्प्रतिकरोति विनोदपात्रम् ४७

चमोदकादितस्मैदानरूपेण प्र
त्यर्प्यते ४३ निवेदनं तु तदीयस्यैव समर्पणं यथा भृत्यो राज्ञे सेवादिरूपेण तांबुलादिकमर्पयति तथा मयाऽपि सर्वं निवेदितं स्वीकुरुतेत्या
ह प्राणादिति ४४ आत्मनः स्वत्वाभावं प्रपंचयति सेनापत्यं चेति द्वाभ्याम् ४५ वस्ते परिधत्ते अन्नमात्रं केवलं भुंजते न तु दाने स्वतं
त्राः ४६ सत्यपि सत्त्वे सर्वस्वेनापि न गुरोः प्रत्युपकर्तुं शक्यमित्याह ये रिति आत्मवादे अध्यात्मविचारे एकांततः निश्चयेन निगमि
भिर्वेदविद्भिः तेनित्यमनन्यकरुणाः स्वकृतेनैव दीनोद्धरणकर्मणानुष्यंतु कोनाम तत्कृतमुपकारं प्रति स्वयमुपकारोत्पदपात्रमंज
लिं विनामयां जलिरेव तेभ्यो बद्ध इत्यर्थः यद्वा विनोदपात्रमुपहासास्पदं प्रत्युपकारे प्रवृत्तोजनानामुपहासास्पदं भवेदित्यर्थः ४७

भयसंयुतत्वमेवाह परेब्रह्मादयः अवरेअस्मदादयः गुणक्षोभादनुपश्चात्भवन्ति ईशः कालस्तेनविध्वंसिताआशिषोयेषाम्
 ३६ यस्मादनात्मरतिरनर्थहेतुः तस्माज्जगतांजंगमानांतस्थुषांस्थावराणांचदेहादिभिरात्मनाऽहंकारेणचावृतानांहृदियश्च
 कास्तिप्रकाशतेतमवेहि कथं सोऽस्मीति सोऽस्तीतिपाठेसएवैकोऽस्तिततोऽन्यदसदित्यर्थः ननुजीवोहृदिचकास्तिनान्यस्तत्राह
 क्षेत्रविदंजीवंतपतिनियमयतीतिक्षेत्रवित्तपस्तस्यभावस्तत्तातयाअंतर्यामिरूपेण यद्वा क्षेत्रवित्तेअहंममतास्पदेषातीतिक्षेत्र
 वित्तपः तेनरूपेण जीवस्तुपारतंत्र्यान्नपाति ननुकर्मजीवंनियच्छति नआविः प्रत्यक्षः तर्हिबुद्धिः नप्रत्यक्षप्रतिलोमंचकास्तिबु
 द्धिरूपराग्विषयाकारेण तर्ह्यहंकारः नविषकव्याप्तत्वेनसतुपरिच्छिन्नः एवंभूतोयोभगवान्तमवेहीति ३७ स्थावरजंगमादी

अ.
२२

परेऽवरेचयेभावागुणव्यतिकरादनु नतेषांविद्यतेक्षेममीशविध्वंसिताशिषाम् ३६ तत्त्वंनरेंद्रज
 गतामथतस्थुषांचदेहेद्रियासुधिषणात्मभिरावृतानाम् यः क्षेत्रवित्तपतयाहृदिविषगाविः प्रत्य
 कचकास्तिभगवांस्तमवेहिसोऽस्मि ३७ यस्मिन्निदंसदसदात्मतयाविभातिमायाविवेकविधुति
 स्वजिवाऽहबुद्धिः तन्नित्यमुक्तपरिशुद्धविबुद्धतत्त्वप्रत्युदकर्मकलिलप्रकृतिंप्रपद्ये ३८ यस्या
 दपंकजपलाशविलासभक्त्याकर्माशयंग्रथितमुद्रययंतिसंतः तदन्नरिक्तमतयोयतयोऽपिरुद्ध-
 स्त्रोतोगणास्तमरणंभजचासुदेवम् ३९

नाहृदिचकास्तीत्युक्तेतेषांसत्वंतत्संबंधादीश्वरस्यमालिन्यंप्रसक्तंनि-
 राकुर्वन्नुद्विक्तभक्त्यातंप्रणमति यस्मिन्निदंविश्वंसदसदात्मतयाउत्कृष्टनिरुष्टभावेनकार्यकारणभावेनवामायैवविभातितं-
 प्रपद्ये मायात्वेहेतुः विवेकेनविधुतिर्निराकृतिर्यस्यतत्स्वजिवेतिवाशब्दोदृष्टांतोनित्यमुक्तम् यतःपरिशुद्धम् तत्कुतः विबुद्धं त-
 त्सत्यमतएवप्रत्युदाभिभूताकर्मभिः कलिलामलिनाप्रकृतिर्येनतम् ३८ तमवेहीति ज्ञानमुपदिष्टं तस्यबुद्धरत्वेनभक्ति-
 मुपदिशतिद्वाभ्याम् यस्यपादपंकजयोः पलाशान्यंगुलयः तेषांविलासः कांतिः तस्यभक्त्यास्मृत्याकर्माशयमहंकाररूपंहृदय
 ग्रंथिकर्मभिरेवग्रथितम् रिक्तानिर्विषयामतिर्येषाम् रुद्धः प्रत्यावृतः स्त्रोतोगणइंद्रियवर्गोयैः अरणशरणम् ३९

५८

एकस्मिन्नात्मनि दृश्यादिभेदप्रतीतिरौपाधिकीति भेददृष्टान्तेन स्पष्टयति निमित्त इति लोकेऽपि च सर्वत्र जलदर्पणादौ भेदनिमित्ते
सत्त्वेव आत्मनो विंबभूतस्य परस्परप्रतिविंबस्य च भेदं पश्यति न तु जलाद्यभावे २९ तदेवं चतुर्भि रसंगात्परत्योर्मोक्षहेतुत्वमुक्तम्
इदानीमनात्परतेः संसारहेतुत्वमाह इन्द्रियैरिति चतुर्भिः ध्यायतां गुणारोपेण स्मरतां पुंसां मिन्द्रियाणि स्मृतैर्विषयैराकृष्यन्ते तैश्च
मन आकृष्यते विषयासक्तिं प्राप्यते तच्च बुद्धेः सकाशात्तद्धर्मचेतनां विचारसामर्थ्यं हरति एतच्चाविवेकिज्ञानलक्ष्यते इति दृष्टान्ते
माह तीरजः कुशादिसंयोगयथामूलैस्तोयं द्रुदादपहरति तद्वत् ३० चित्तं चेतनामनुतस्यामपहतायां स्मृतिः पूर्वापरानुसंधानं

निमित्ते सति सर्वत्र जलादावपि पुरुषः आत्मनश्च परस्यापि भिदां पश्यति नान्यदा २९ इन्द्रियैर्विष
याकृष्टैराक्षिप्तं ध्यायतां मनः चेतनां हरते बुद्धेः स्तब्धस्तोयमिव हृदात् ३० अत्र श्रयत्यनुस्मृतिश्चित्तज्ञा
नभ्रंशः स्मृतिक्षये तद्रोधं कवयः प्रादुरात्मा पन्हुवमात्मनः ३१ नातः परतरो लोके पुंसः स्वार्थव्यति
क्रमः यदध्यन्यस्य प्रेयस्त्वमात्मनः स्वव्यतिक्रमात् ३२ अर्थेन्द्रियार्थाभिध्यानं सर्वार्थापन्हुवं नृणा
म् भ्रंशितो ज्ञानविज्ञानात् येनाविशति मुरव्यताम् ३३ न कुर्यात्कर्हिचित्संगतमस्तीव्रंति तीरिषुः
धर्मार्थकाममोक्षाणां यदत्यंतविघातकम् ३४ तत्रापि मोक्ष एवार्थ आत्यंतिकतयेष्यते त्रैवर्ग्योऽर्थो
यतो नित्यं कृतांतमयसंयुतः ३५

अत्र श्रयति एवं तद्रोधं ज्ञानभ्रंशमात्मन एव हेतोरात्मनो पन्हुवं नाशं प्राहुः ३१ एवं
भूतो नाशो भवतु ततश्च किमित्यत आह यदधियमधिकृत्यान्यस्य विषयस्य प्रियतमत्वं मात्मनस्तत्कामाय सर्वप्रियं भवतीति
श्रुतेः तस्यात्मनः स्तेनैव व्यतिक्रमोऽपद्रवः तस्माद्यः स्वार्थनाशः अतः परतरः स्वार्थनाशो नास्ति ३२ कुत इत्यत आह अ
र्थस्याभिध्यानमिन्द्रियस्यार्थः कामस्तस्याभिध्यानं सर्वार्थनाशः ज्ञानं विज्ञानं च परोऽक्षापरोऽक्षयेन ध्यानेन मुरव्यतां स्था
वरताम् ३३ अनात्परतेरनर्थहेतुत्वमुक्तं संगस्याप्याह नेति यद्वस्तुधर्मादीनां विघातकं न स्मिन् संगतमः संसारम् ३४ तु
ल्यवनिर्देशात् पुरुषार्थसाम्यभ्रंशंति वारयति तत्रापीति कृतांतः कालः ३५

अथ श्रीमद्भागवते चतुर्थस्कंधः प्रारभ्यते.

ही.

श्रीगणेशायनमः नमः परमहंसास्वादितचरणकमलचिन्मकरंदायभक्तजनमानसनिवासायश्रीरामचंद्राय अथैक
त्रिंशताः ध्यायेत्तिसर्गस्वर्यैर्यते विसर्गस्तीश्वराधीनैर्ब्रह्ममन्वादिभिः कृतः १ तत्रतुप्रथमेऽध्यायेमनुकन्याः न्वयाः पृथक् वर्णयते
यत्रयज्ञादिमूर्तिभिः प्रभवोहरेः २ मनुकन्याः न्वयंविस्तरेणवक्तुमाह मनोस्त्विति चकारात्तद्वोपुत्रौच १ तुशब्दादन्यतोऽपिपुत्र
लाभः सूचितस्तदर्थयितुमाह पुत्रिकाधर्ममाश्रित्येति अभ्यात्कांप्रदास्यामितुभ्यंकन्यामलंकृताम् अस्यांयोजायतेपुत्रः समेपुत्रोभ
वेदितिभाषाबंधेनकन्यादानंपुत्रिकाधर्मः सचाभ्यात्कायांकन्यायांपुत्रार्थिनएवप्रसिद्धस्तथापिपुत्रबाहुल्यकामस्तथाकृतवानित्याह

श्रीकृष्णायनमः मैत्रेयउवाच मनोस्तुशतरूपायांतिस्त्रः कन्याश्चजज्ञिरे आकृतिर्दे
वहूतिश्चप्रसूतिरिति विश्रुताः १ आकृतिरुचयेप्रादादपिभ्यात्मतीन्पुत्रः पुत्रिकाधर्ममाश्रित्यशतरू
पानुमोदितः २ प्रजापतिः सभगवानुरुचिस्तस्यामजीजनत् मिथुनंब्रह्मवर्चस्वीपरमेणसमाधिना
३ यस्तयोः पुरुषः साक्षाद्विष्णुर्यज्ञस्वरूपधृक् यास्त्रीसादक्षिणाभूतेरशभूताः नपायिनी ४ आनि
त्येस्वगृहंपुत्र्याः पुत्रविततरोचिषम् स्वायंभवोमुदायुक्तोरुचिर्जग्राहदक्षिणाम् ५ तांकामयानांभ
गवानुवाहयजुषापतिः तुष्टायांतोषमापन्नोऽजनयद्वादशात्मजान् ६ तोषः प्रतोषः संतोषोभद्रः शान्ति
रिडस्पतिः इध्मः कविर्विभः स्वन्हः सदेवोरोचनोद्विषट् ७ तुषितानामतेदेवा आसन्स्वायंभवांतरं म
रीचिमिश्राऋषयोयज्ञः स्रगणेश्वरः ८ प्रियव्रतोत्तानपादोमनुपुत्रोमहोजसौ तत्पुत्रपौत्रनष्टृणाम
नुवृत्तंतदंतरम् ९

भ्यात्मतीमपीति २ मिथुनंपुरुषंस्त्रियंचसमाधिनाईश्वरध्यानेन ३ भूतेर्लक्ष्यांशभूताअतस्त
योर्विवाहोनविरुद्धइतिभावः ४ ५ यजुषांयज्ञानांमन्त्राणांवापतिर्विष्णुः ६ द्विषट्द्वादश ७ प्रसंगात् स्वायंभवमन्वंतरगतंषट्क
माह तुषिताइतिदाभ्याम् मन्वंतरंमनुर्देवामनुपुत्राः स्रगणेश्वरः ऋषयोऽश्वतारश्चहरेः षड्विधमुच्यतइतिवक्ष्यति तत्रस्वायंभवो
मनुः तुषितादेवाः मरीचिप्रमुखाः सप्तर्षयः यज्ञोहरेरवतारः सएवस्रगणेश्वरःइंद्रः ८ प्रियव्रतोत्तानपादोमनुपुत्रोपृथ्वीपालकौ
तदेवंयज्ञस्यद्वैरूपेणषड्विधत्वंतयोः पुत्रपौत्रनष्टृणांवशैरनुवृत्तंन्याप्तंपालितंतत् मन्वंतरम् ९

अ.
१

१

श्रुतप्रायश्चित्तान्तराश्रितम् तत्कन्यावंशानामश्रुतत्वाद्यायग्रहणम् १० ११ प्रसूतिप्रसवंपुत्रपौत्रादिभिर्विस्तारम् १२ ययोर्वंशेना
पूरितम् १३ कश्यपस्यवंशं पञ्चवक्ष्यति द्वितीयस्यवंशमाह पूर्णिमेति देवकुल्यानामकन्यां च हरेः पादक्षालनाज्जन्मान्तरेयादिवः
सरिद्रंगाः अभूत् १४ आश्विनब्रह्मसंभवान् विष्णुरुद्रब्रह्मणामंशैः संभवान् १५ किंचित्किंस्वित् किंकर्तुमिच्छवदिति वा १६ ॐ

देवहूतिमदात्तातर्कदमायात्मजांमनुः तत्संबन्धिश्च्युतप्रायश्चित्तमवतागदतोमम १० दक्षायब्रह्मपु-
त्रायप्रसूतिं भगवान्मनुः प्रायच्छत्तुयुक्तः सर्गस्त्रिलोक्यां विततो महान् ११ याः कर्दमसूताः प्राक्ता
नवब्रह्मर्षिपत्नयः तासां प्रसूतिप्रसवंप्राच्यमानं निबोधमे १२ पत्नीमरीचैस्तकलासुयुवे कर्दमात्म-
जा कश्यपं पूर्णिमानं च ययोरापूरितं जगत् १३ पूर्णिमासूतविरजं विश्वगंच परंतप देवकुल्याह
रेः पादशौचाद्याः भूत्सरिदिवः १४ अत्रैः पत्न्यनुसूयात्री नृजज्ञे कश्यपासः सूतान् दत्तदुर्वाससं सोम
मात्मेश ब्रह्मसंभवान् १५ विदुस्त्वाच अत्रैर्गृहे सरश्चेष्टाः स्थित्यस्त्यंतहेतवः किंचिच्चि
कषिबोजाता एतदारव्याहिमेगुरो १६ मैत्रेय उवाच ब्रह्मणानोदितः सृष्टावत्रिर्ब्रह्मविदां व-
रः सह पत्न्या ययावत्संकुलादितपसि स्थितः १७ तस्मिन् प्रसूनस्तव कपलाशाशोककानने वाभिः
स्ववद्विरुद्धे निर्विध्यायाः समंततः १८ प्राणायामेन संयम्य मनो वर्षशतं मुनिः अतिष्ठ देवपादे-
न निद्वंद्वोऽनिलभोजनः १९ शरणांतं प्रपद्येऽहं य एव जगदीश्वरः प्रजामात्मसमां मह्यं प्रयच्छत्विति
चिंतयन् २० तप्यमानं त्रिफलवनं प्राणायामैर्धसाऽग्निना निर्गतेन मुनेर्मूर्धः समीक्ष्य प्रभवस्त्रयः २१
अप्सरामुनिगंधर्वसिद्धविद्याधरोरगैः वितायमानयशस्तदाश्रमपदं ययुः २२

संज्ञामकुलादितपसि स्थितः सन् १७ तस्मिन्कुलादौ प्रसूनानां स्तवकायेषु पलाशाशोकेषु तेषां कानने निर्विध्यानामनदीतस्थाः स-
वद्विरुद्धे निर्विध्यायाः समंततः १८ १९ २० प्राणायाम एव एतः संदीपको यस्य तेन मुनेर्मूर्धो निर्गतेनाग्निना तप्यमानं समीक्ष्य तदाश्रमपदं य-
युरिति उत्तरेणानयः २१ अप्सरः प्रमुखैर्वितायमानं विस्तार्यमाणं यशो येषां ते २२ ७ ७ ७ ७

५. दी

तेषां प्रादुर्भावः प्राकृत्यंतस्य संयोगः सन्निधिः तेन विद्योतितं मनो यस्य उत्तिष्ठन् उत्कर्षेण तिष्ठन् २३ अर्हणं पुष्पादिकमंजलयस्य उ-
पतस्ये पूजयामास वृषाद्या रूढान् स्वैः स्वैश्चिद्वैः त्रिशूलकमंडलुचक्रादिभिः २४ कृपाः वलोकौयस्मिन् हसच्चतद्वदनंचतेन उपलं-
भितान् प्रसन्नत्वेन ज्ञापितान् तेषां रोचिषादीत्या २५ श्रुक्ष्णायामधुरया सूक्तया गंभीरार्थया २६ अनुयुगं कल्पे कल्पे विभज्य गृही-
तो देहो ये स्ते प्रसिद्धा ब्रह्मविष्णुगिरिशायूयं वः युष्मान् प्रणतोऽस्मि तेभ्यः सकाशादेक एव मे मया उपहृतः शरणं तं प्रपद्ये इत्येकस्यैव निर्दिष्ट-

तत्प्रादुर्भावसंयोगविद्योतितमनामुनिः उत्तिष्ठन्नेकपादेन ददृशे विबुधर्षभान् २३ प्रणम्य दंडवद्-
मावुपतस्येऽर्हणां जलिः वृषहंसस्रपणस्थानस्वैः स्वैश्चिद्वैश्चिद्विहितान् २४ कृपाः वलोकेन हंसह-
दनेनोपलंभितान् तद्रोचिषा प्रतिहृते निमील्य पुनरक्षिणी २५ चेतस्तत्प्रवणं युंजन् स्तावीलं सहतां
जलिः श्रुक्ष्णया सूक्तया वाचा सर्वलोकगरीयसः २६ अत्रिरुवाच विश्वोद्भवस्थिति-
लयेषु विभज्यमाने मायागुणैरनुयुगं विगृहीत देहाः ते ब्रह्मविष्णुगिरिशाः प्रणतोऽस्य हंस्तेभ्यः क-
एवभवतां मदहोपहृतः २७ एको मये ह भगवान्निविधप्रधानैश्चितीकृतः प्रजननाय कथं नुयूयम् अ-
त्रागतास्तनुभृतां मनसोऽपि दूरावृतप्रसीदत महानिहविस्मयो मे २८ मैत्रेय उवाच इति-
तस्य वचः श्रुत्वा त्रयस्ते विबुधर्षभाः प्रत्याहुः श्रुक्ष्णया वाचा प्रहस्य तमृषिं प्रभो २९ देवा रु-
चः यथाकृतस्ते संकल्पो भाव्यं तेनैव नान्यथा सत्संकल्पस्य ते ब्रह्म न्यद्वैध्यायति ते वयम् ३०

त्वात् सच युष्माक इति युष्माभिरेव कथ्यतामित्यर्थः २७ अस्य प्रपंचः एक इति विविधैः प्रधानैरुपचारैः विबुधप्रधान इति वा पा-
ठः प्रजननाय पुत्रोत्पत्तये चितीकृतः चित्तेनैक्यं नीतः मनसोऽपि दूराः अगोचराः संतः कथं तु त्रयोऽप्यत्रागताः २८ २९ ते त्वया यथा-
कृतः संकल्पस्तेन तथैव भाव्यं नान्यथा यतः सत्संकल्पस्य ते संकल्पाः तर्हि कथमेकस्मिन् ध्यायमाने त्रयः प्रतीता स्थिताः तत्राहुः यदेकं जग-
दीश्वरारच्यं तत्वं भवान् ध्यायति त एते वयं त्रयोऽपि तदेवैकं तत्त्वं नास्माकं प्रेदोस्तीत्यर्थः ३०

अ.

१

२

विस्वप्स्यंतिविस्तारयिष्यंति अंतर्भूतणिजर्यस्यसृष्टुगतावित्यस्यरूपम् ३१ ताभ्यांसम्यक्सभाजिताः पूजिताः संतः ततः स्थानात्
प्रतिजग्मुः ३२ अंगिरसः ब्रह्मणस्तृतीयपुत्रस्य निबोधबुद्ध्यास्व ३३ ताः कन्यानिर्दिशति सिनीवालीति शशिनीदृष्टेसिनीवाली
स्यात् नष्टेकुहूरमावास्याअनुमतिरूनेराकासं पूर्णं पूर्णमासी च ३४ ३५ पुलस्त्यः हविर्भुविपत्यामित्यन्वयः सोऽगस्त्यः दक्षा-

अथास्मदंशभूतास्ते आत्मजालोकविश्रुताः भवितारोऽगस्त्यंतेविस्वप्स्यंतिचनेयशः ३१ एवं कामव
रंदत्वाप्रतिजग्मुः सुरेश्वराः सभाजितास्तयोः सम्यकदंपत्योर्मिषतोस्ततः ३२ सोमोऽभूद्ब्रह्मणोऽशो
नदत्तोविष्णोस्तयोगवित् दुर्वासाः शंकरस्यांशोनिबोधो गिरसः प्रजाः ३३ श्रद्धात्वे गिरसः पत्नी च तस्वोः
सूतकन्यकाः सिनीवालीकुहूराकाचतुर्थ्यनुमतिस्तथा ३४ तस्युत्रावपरावास्तारव्यांतोस्वारोचिषेऽतरे
उतथ्यो भगवानुसाक्षात् ब्रह्मिष्ठश्च ब्रह्मपतिः ३५ पुलस्त्योजनयसत्यामगस्त्यंच हविर्भुवि सोऽन्यज
न्मनिदक्षाग्निर्विश्रवाश्च महानपाः तस्ययक्षपतिर्देवः कुबेरस्त्विडासुतः रावणः कुंभकर्णश्च तथा ३
न्यस्यांविभीषणः ३७ पुलहस्यगतिर्भार्यात्रीनसूतसतीसुतान् कर्मश्रेष्ठंवरीयांसंसहिष्णुंच महाम-
ते ३८ क्रतोरपि क्रियाभार्यावालरिवल्यानसूयत ऋषीन् षष्टिसहस्राणि ज्वलतो ब्रह्मतेजसा ३९ ऊ
ज्जोयां जज्ञिरे पुत्रावसिष्ठस्य परंतप चित्रकेतुप्रधानास्ते सप्त ब्रह्मर्षयो मलाः ४० चित्रकेतुः सरोचिश्च
विरजामित्र एव च उल्बणो वसुभृद्यनोद्यमानशक्त्यादयोऽपरे ४१ चित्तिस्त्वथर्वणः पत्नी लेभे पुत्रं धन
व्रतम् दध्यंचमश्वशिरसं भृगोर्वंशानि बोधमे ४२

भिर्जातराग्निः विश्रवाश्च पुलस्त्यस्य सुत इति शेषः ३६ तस्य विश्रवसः इडविडायां जातः कुबेरः अन्यस्यां भार्यायां केशिन्यां राव
णादयः त्रयः सुताः ३७ ३८ ज्वलतः प्रकाशमानात् ३९ चित्रकेतुप्रमुखाः जज्ञिरे ते च सप्तर्षयोजाताः ४० तानेवाह चित्र
केतुरिति वसुभृद्यनोनामैकः शक्त्यादयोऽपरेऽन्यस्यापुत्राः ४२

६.

ख्यात्यां पत्न्यां पुत्रान् पुत्रौ पुत्रीं च तानेवाह धातारमिति ४३ ४४ तयोर्धातृविधात्रोः कविश्च भार्गवः भृगोः पुत्रः यस्य कवेः सुतः उशनाः
४५ ४६ अजात्मजः ब्रह्मपुत्रः ननु प्राचेतसः ४७ युक्तेभ्यः संयतेभ्यः मिलितेभ्यो वा ४८ ४९ ५० ५१ सर्वेषां गुणानामुत्तिर्यस्यांसा

अ.

१

भृगुः ख्यात्यां महाभागः पत्न्यां पुत्रान् जी जनत् धातारं च विधातारं श्रियं च भगवत्पराम् ४३ आयतिं नि
यतिं चैव सुते मेरुस्तयोरदात् ताभ्यां तयोरभवतां मूकंडः प्राण एव च ४४ मार्कंडेयो मूकंडस्य प्राणाद्देदशि
रामुनिः कविश्च भार्गवो यस्य भगवानुशना सुतः ४५ त एते मुनयः क्षन्तलोकान्सर्गैरभावयन् एष कद
मदो हि त्रसंतानः कथितस्तव शृण्वतः श्रद्धानस्य सद्यः पापहरः परः ४६ प्रसूतिं मानवीं दक्ष उपये मे ह्य
जात्मजः तस्याससज्जदुहितृषोडशामललोचनाः ४७ त्रयोदशादाह्म मायतये कामग्रये विष्णुः पितृ
भ्य एकां युक्तेभ्यो भवायैकां भवच्छिद्रे ४८ श्रद्धामैत्री दयाशान्तिस्तृष्टिः पुष्टिः क्रियोन्नतिः बुद्धिर्मधाति
तिक्षाहीर्मूर्तिर्धर्मस्य पत्नयः ४९ श्रद्धासूतशुभं मैत्री प्रसादमभयं दया शान्तिः सख्यमुदतुष्टिः स्मयपुष्टि
रसूयत ५० योगं क्रियोन्नतिर्दर्पमर्थबुद्धिरसूयत मेधास्मृतिं तितिक्षा तु क्षेमं ह्रीः प्रश्रयं सुतम् ५१ मूर्तिः
सर्वगुणोत्पत्तिर्नरनारायणावृषी ययोजन्मन्यदो विश्वमभ्य नदत्स्फनिर्वृतम् ५२ मनांसि ककुभो वाताः
प्रसेदुः सरितोऽद्रयः दिव्यवाद्यं तनूर्याणि पेतुः कुसुमवृष्टयः ५३ मुनयस्तृष्टुस्तृष्टा जगुर्गंधर्वकिन्नराः
नृत्यन्ति स्म स्त्रियो देव्य आसीत्परममंगलम् देवा ब्रह्मादयः सुव उपतस्थरभिष्टवैः ५४ यो मायया विरचि
तं निजयात्मनीदं रवरूपभेदमिव तत्प्रतिचक्षणाय एतेन धर्मसदने ऋषि मूर्तिनाऽद्य प्रादुश्चकार पुरुषाय
नमः परस्मै ५५

५२ ५३ उपतस्थुः भेजुः ५४ निजया मायया यस्मिन्नात्मनिरवेगगने रूपभेदं गंधर्वनगरमिवेदं विश्वं विरचितम् तस्यात्मनः प्रतिचक्षणा
यप्रकाशनाय आत्मानं योऽद्य प्रादुश्चकार प्रकटितवान् तस्मै पुरुषाय नमः केन रूपेण प्रादुश्चकार रूपे मूर्तिराकारो यस्मिन् तेन एतेन
रूपेण ५५

३

सोऽयं नोऽस्मान् सरगणान् अनन्यकरुणायुक्तेन विलोकनेन विशिष्टनेत्रेण दृश्यात् पश्यतु कथं भूतेन यच्छ्रीनिकेतममलमरविंदं त
स्त्रिपतानिरस्कुर्वता कथं भूतः अनुमेयं शास्त्रतो विचार्य न तस्माकमपरोऽक्षंतत्वं यस्य कथं भूतानस्मान् स्थितेर्जगच्चर्यादायाव्यतिक
रोऽन्यथा त्वंतस्योपशमाय सत्त्वेन गुणेन सृष्टान् ५६ लब्धो वलोको येः सरगणैः तैरभिष्टुतौ अर्चितौ संतौ ययतुः ५७ भगवो भारस्य व्य
यायनाशाय चकार एकवाक्यत्वात् तदुक्तं तंत्रे अर्जुने तु नरावेशः कृष्णो नारायणः स्वयमिति यद्ब्रह्मः श्रीकृष्णकुरुब्रह्मोऽर्जुनः
उभावपि कृष्णानामनौ ५८ अग्न्यभिमानिनो देवान् स्वाहानामतस्य भार्या हुतभोजनमिति त्रयाणां विशेषणम् ५९ पितरस्त्र-

सोऽयं स्थितिव्यतिकरोपशमाय सृष्टान् सत्त्वेन नः सरगणान् अनुमेयतत्त्वः दृश्याददभ्यकरुणेन विलोक
नेन यच्छ्रीनिकेतममलं क्षिपतारविंदम् ५६ एवं सरगणैस्तातभगवंतावभिष्टुतौ लब्धो वलोको ये यतुर्चितौ
गंधमादनम् ५७ ताविमौ वै भगवतो हररंशाविहागतौ भारव्ययाय च भवः कृष्णो यदुब्रह्मो ५८ स्वाहाः मि
मानिनश्चाग्निरात्मजास्त्रीनजीजनत् पावकं पावमानं च शर्चिं च हुतभोजनम् ५९ तैभ्योऽग्नयः समभवन् च
त्वारिंशच्च पंच च तएवैकोनपंचाशत्साकं पितृपितामहैः ६० वैतानिके कर्मणियन्नामभिर्ब्रह्मवादिभिः आग्ने
य्यइष्टयो यज्ञे निरूप्यन्तेऽग्नयस्कुते ६१ अग्निष्वात्तावर्हिषदः सौम्याः पितर आज्यपाः साग्रयोऽनग्रयस्तेषां प
त्नी दाक्षायणी स्वधा ६२ तैभ्यो दधारकन्ये देवयुनां धारिणी स्वधा उभेते ब्रह्मवादिन्यौ ज्ञानविज्ञानपारगे ६३
भवस्य पत्नी तु सती भवं देवमनुव्रता आत्मनः सदृशं पुत्रं न लेभे गुणशीलतः ६४ पितर्यप्रतिरूपे स्वे भवायाना
गसेरुषा अग्रे देवात्मनात्मानमजहाद्योगसंयुता ६५ इति श्री चतुर्थस्कंधे विदुरमंत्रेयसंवादे प्रथमोऽध्या
यः १

यः पितामह एकः तैः साकं सह ६० वैतानिके वैदिके कर्मणियज्ञे येषां नामभिर्गिदेवताकाइष्टयो निरूप्यन्ते क्रियन्ते तएतेऽग्नयोन
लौकिकाः अतो बहूनां न वै व्यर्थमिति भावः ६१ सौम्याः सोमपाः येषामग्नौ करणमस्ति ते साग्रयः तद्रहितास्त्वनग्रयः ६२ तयोस्तु संतति
र्नाभवत् जीवन्मुक्तत्वादित्याह उभेते इति ६३ गुणशीलतः आत्मनः सदृशं देवमनुव्रताः पिसती पुत्रं न लेभे ६४ तत्र हेतुः स्वे पितरि दक्षे अप्र-
तिरूपे असदृशे प्रतिकूले सतीत्यर्थः आत्मना स्वयमेवात्मानं देहमजहात्य च वती योगसंयुता योगमाश्रित्येति ६५ इति चण्डीप्रथमः अध्यायः १

टी.
१

द्वितीयप्रथमाध्यायोपक्षिसम्भवदक्षयोः विद्वेषवर्ण्यतेहेतुर्विश्वसृग्यज्ञसंभवः १ सतींसतीनाम्नीम् १ नचासौकस्यचिद्वेषार्ह
इत्याह कइति चराचरगुरुं जगतोदैवतं चतं कौद्वेषिकथंचनिर्वैरंद्वेषि निर्वैरत्वेहेतुः भावेक्तः शांतं शांतिरैवविग्रहो यस्य कुतः आ
त्यन्तेवासामोरतिर्यस्यतम् यद्वा कः प्रजापतिर्दक्षः कथंद्वेषि एवंमृतेतस्मिन्द्वेषोयुक्तोऽशक्यश्चेत्यर्थः २ यतोहेतोर्विद्वेषः यतोविद्वे
षात्माणांस्तत्याजएतदारव्याहि ३ तदेवारव्यातुमितिहासंप्रस्तौति पुरेति समेताआसन् ४ प्रविष्टंदक्षमितिशेषः महत्सदः

विदुस्त्वाच भवेशीलवतांश्रेष्ठेदक्षोदुहितृवत्सलः विद्वेषमकरोत्कस्मादनादत्यात्मजांसतीम् १
कस्तंचराचरगुरुंनिर्वैरंशांतविग्रहम् आत्मारामंकथंद्वेषिजगतोदैवतंमुहत् २ एतदारव्याहिमेब्रह्मन्जो
मानुःश्वशरस्यच विद्वेषस्तयतःप्राणांस्तत्यजेदुस्यजान्सती ३ मैत्रेयउवाच पुराविश्वसृजां
सचैसमेताःपरमर्षयः तथाऽमरगणाःसर्वसानुगामुनयोऽग्रयः ४ तत्रप्रविष्टमृषयादृष्टार्कमिवरोचिषा
भ्राजमानवितिमिरकुर्वंततन्महत्सदः ५ उदतिष्ठन्सदस्यास्तेस्वधिष्येभ्यःसहाग्रयः ऋतेविरिच्यंशर्व
चतद्रासाक्षिसचतसा ६ सदसस्पतिभिर्दक्षोभगवान्साधुसत्कृतः अजंलोकगुरुंनत्वानिषसादतदाज्ञ
या ७ प्राङ्निषण्णंमृडंदृष्ट्वानामृष्यत्तदनादतः उवाचवामंचक्षभ्यामभिवीक्ष्यदहन्निव ८ श्रूयतांब्रह्मर्ष
योमेसहदेवाःसहाग्रयः साधूनांब्रुवतोवृत्तनाज्ञानान्नचमत्सरात् ९ अयंतुलोकपालानांयशोग्नौनिरप
त्रपः सद्गिराचरितःपंथायेनस्तब्धेनदूषितः १० एषमेशिष्यतांप्राप्तेयन्मेदुहितुरग्रहीत् पाणिंविप्राग्नि
मुरवतःसावित्र्याइवसाधुवत् ११ गृहीत्वामृगशावाक्ष्याःपाणिमर्कटलोचनः प्रत्यस्थानाभिवादाहंवा
चाऽप्यकृतनोचितम् १२

महतींसभाम् ५ स्वधिष्येभ्यः स्तीयासनेभ्यः ६ ७ प्राक्स्वोपवेशनात्पूर्वमेवनिषण्णमुपवि
ष्टमृडंशिवम् तदनादतः तेनाभ्युत्थानादिभिरकृतादरः नामृष्यत्तनासहत वामंचक्रंयथाभवतितथाऽभिवीक्ष्य ८ मेवचनंश्रूय
तांअज्ञानान्मत्सराच्चनब्रुवतः ९ स्तब्धेनउचितक्रियाश्रूयेन ध्वस्तेनैतिपाठेभ्रष्टेन १० तदेवाह एषइति यद्यस्मादिप्राग्विसम-
क्षंसावित्रीतुल्यायामेदुहितुःपाणिमग्रहीत् ११ मृगशावस्यहरिणवालस्याक्षिणीवाक्षिणीयस्याः प्रत्यस्थानाभिवादाहंमयिउचि
तंसंमानंवाचाऽपिनाकरोत् १२

अ.
२

४

अनर्हायकन्यादत्तेत्यनुत्पद्यमानमाह लुप्तक्रियायेतिसार्धैश्चतुर्भिः उशतीवेदलक्षणांगिरम् १३ प्रेतावासेषु श्मशानेषु स्युता वि
कीर्णाः केशाः यस्य १४ चित्ताभस्मना कृतं स्नानं येन प्रेतानां स्वजोमाल्या नियस्य स प्रेतस्वक नृणामस्थानि भूषणानियस्य शिव
इत्यपदेशो नाममात्रं यस्य तमोमात्रात्मकः केवलतमोरूप आत्मा स्वभावो येषाम् १५ उन्मादाभूतविशेषास्तेषां नाथाय दुर्हृदे दुष्ट
चित्ताय बनेति रवेदे वास्तवस्त्वयमर्थः लुप्ताः क्रियाः यस्मिन् परब्रह्मरूपत्वात् अतएव नास्ति शक्तिर्यस्मात् अमानिने अभिन्न
सेतवे इति चच्छेदः तस्य परमेश्वरस्य मदीयामानुषीकन्या कथं योग्या स्यादिति लज्जादिना दातुमनिच्छन्नपितृसंबंधलोभेन दत्त

लुप्तक्रियायाश्च त्रये मानिने अभिन्नसेतवे अनिच्छन्नप्यदां बालांश्च द्रायेवोशतींगिरम् १३ प्रेतावासेषु-
घोरैषु प्रेतैर्धृतगणैर्वृतः अदत्युन्मत्तवन्नग्रो लुप्तकेशो हसनरुदन १४ चित्ताभस्मकृतस्नानः प्रेतस्वक
नस्थिभूषणः शिवापदेशो ह्यशिवो मत्तो मत्तजनप्रियः पतिः प्रमथभूतानां तमोमात्रात्मकात्मनाम्
१५ तस्मा उन्मादनाथाय नष्टशोचाय दुर्हृदे दत्तावतमया साध्वी चोदितैः परमेश्विना १६ मैत्रेय
उवाच विनिर्घेवं स गिरिशमप्रतीपमवस्थितम् दक्षोऽथापउपस्पृश्य क्रुद्धः शंसुं प्रचक्रमे १७
अयं तु देव यजन इन्द्रोपेन्द्रादिभिर्भवः सहभागं न लभतां देवैर्देवगणाधमः १८

वान् शूद्रायेति अनर्हत्वमात्रे दृष्टान्तः न हीनत्वे पूर्वापरस्ववचनविरोधापत्तेः एतदुक्तं भवति यथा कश्चिच्छूद्राय वेदमर्थलोभेन ददा
ति प्रेतावासेष्वित्यादिसर्वविडम्बनमात्रमिति स्वयमेवाह उन्मत्तवदिति अन्यथा उन्मत्त इत्येवावक्ष्यत् अशिवः नास्ति शिवो य
स्मात् अमत्तोऽमत्तजनप्रिय इति चच्छेदः पतिः प्रमथभूतानामिति भक्तवात्सल्यमाह तामसानपि दोषमपनीय पातीति नष्टाना
मपिशोचं शक्तिर्यस्मात् दुष्टेष्वप्येते मयाऽनुकंप्या इति हृन्मनो यस्य स दुर्हृत् तस्मै बनेति हर्षे ब्रह्मणो वाक्या लज्जाभयादिकं परित्य
ज्य दत्तेत्यर्थः १६ अप्रतीपमप्रतिकूलं यथा भवति एवमवस्थितमपि विनिर्घे १७ देवानां यजनसमये देवैः सहभागं न लभतां किं-
नु तेभ्यः पूर्वमेव लभताम् अग्रभोजित्वात् यद्वा तेषु भक्तवत्सु लभतां सर्वपोषकत्वात् तत्र हेतुः देवगणो धर्मो यस्मात्सः देवगणाधी
श इत्यर्थः १८

१. च. टी.
५

सदसस्तस्मात्तु निष्क्रम्यजगाम हेकोरथ १९ गिरिशस्यानुगानामग्रणीमुखायः रोष एव कषायस्तेन दूषितः आरक्तनेत्र इत्यर्थः
तस्य गिरिशस्यावाच्यतां वचनानर्हतां निंघनामित्यर्थः तेभ्योऽपि शापं विसर्ज २० दक्षं शपतिसाद्वैस्त्रिभिः एतन्मर्त्ये दक्षशरीरमु
दृश्य श्रेष्ठं मत्वा अप्रतिदुहि प्रतिद्रोहमकुर्विति पृथक् दृष्टिः भेददर्शितत्वनः परमार्थात् २१ अज्ञत्वमेवाह गृहेष्विति कर्मतंत्रं
कर्मपरिकरम् वेदेयोवादा अर्थवादाः अस्य हवैचातुर्मास्ययाजिनः स्रक्तं भवतीत्यादयस्तैर्विपन्नाविनष्टाधीर्यस्य २२ परो-
देहादिः तमेवात्मत्वेनाभितो ध्यातुं शीलं यस्यास्तया बुध्या विस्तृता आत्मनो गतिस्तत्त्वेन अतः पशुतुल्यः अतितरां स्त्रीकामोऽ

अ.
२

निविध्यमानः स सदस्यसुरव्येदक्षो गिरित्राय विसृज्य शापम् तस्माद्विनिष्क्रम्य विवृद्धमत्युर्जगाम कोर
व्यनिजं निकेतनम् १९ विज्ञाय शापं गिरिशानुगाग्रणीर्नंदीश्वरो रोषकषायदूषितः दक्षाय शापं विस-
सर्जदारुणं ये चान्वमोदंस्तदवाच्यतां द्विजाः २० य एतन्मर्त्यमुदृश्य भगवत्यप्रतिदुहि दुह्यत्यज्ञः पृथक्
दृष्टिस्तत्त्वतो विमुखो भवेत् २१ गृहेषु कूटधर्मेषु सक्तो ग्राम्यस्तरवेच्छया कर्मतंत्रं वित्तुते वेदवादविप-
न्धीः २२ बुध्या पराभिधायिन्या विस्मृतात्मगतिः पशुः स्त्रीकामः सोऽस्त्वतितरां दक्षो बस्तमुखोऽनि-
रात् २३ विद्याबुद्धिरविद्यायां कर्ममय्यामसौ जडः संसरंति हये चामुमनुशर्वावमानिनम् २५ गिरि-
श्रुतायाः पुष्पिण्यामधुगंधेन भूरिणा मथ्ना चोन्मथितात्मानः संसृहं तु हरद्विषः २६

स्ति ति द्वितीयः शापः बस्तस्य मुखमेव मुखं यस्येति तृतीयः शापः २३ अयं च शापोऽस्यानुरूप एवेत्याह विद्याबुद्धिः इयमेव तत्त्व-
विद्येति बुद्धिर्यस्य अतो सौ जड एव द्विजान् शपतिसं सरंति तिसाद्वैद्वाभ्याम् शर्वमवमन्यत इति तथा तमसु दक्षं ये च अनुकर्ते
ते संसरंतु जन्ममरणाद्यनुभवंति त्विति एकः शापः २४ श्रुताया वेदरूपायाः पुष्पिण्याः पुष्पाणीवार्थवादाः मनःक्षोभकत्वात् अर्थवा-
दबहुलाया इत्यर्थः मधुगंधतुल्येन प्ररोचनेन मथ्ना मनःक्षोभकेनोन्मथित आत्मानो येषां ते संसृहंतु कर्मस्वासक्ता भवंति त्विति द्वि-
तीयः शापः २५ ५

५

सर्वभक्षाः भक्ष्याः भक्ष्यविचारश्चन्याः वृत्त्येदेहादिपोषणायधृतानिविद्यातपोव्रतानियैः वित्तादिष्वेवामोरनिर्येषांते याचकाः
संतोविचरंत्वितिचशापचतुष्टयम् २६ प्रत्यसृजत् प्रत्यदान् शापरूपं ब्रह्मदंडम् २७ सच्छास्त्रस्यपरिपंथिनः प्रतिकूलाः २८
करागोडीपैष्टीमाधीन आसवस्तालादिसंभवंमयम्द्वंद्वेक्यात् पंडत्वम् तद्यत्रदेवंपूज्यं देवतावदादरणीयमितिवा २९ ब्रह्मवे
दम् कथंभूतम् सेतुंमर्यादारूपम् तदेवाह पुंसांवर्णाश्रमाचारवतांविधारणंधारकम् ३० सेतुत्वंप्रपंचयतिद्वाभ्याम् एषः वेद

सर्वभक्षादिजावृत्त्यैधृतविद्यातपोव्रताः वित्तेदेहेन्द्रियारामायाचकाविचरंत्विह २६ तस्यैवंददतःशा
पंश्रुत्वादिजकुलायवै भृगुः प्रत्यसृजच्छापं ब्रह्मदंडं दुरत्ययम् २७ भवव्रतधरायेचयेचतान्समनु
व्रताः पारवंडनस्तेभवंतुसच्छास्त्रपरिपंथिनः २८ नष्टशौचामूढधियोजटाभस्मास्थिधारिणः वि
शंतुशिवदीक्षायांयत्रदेवंकरासवम् २९ ब्रह्मचब्राह्मणांश्चैवयद्युयंपरिनिंदथ सेतुंविधारणंपुंसाम
तः पारवंडमाश्रिताः ३० एषएवहिलोकानांशिवः पंथाः सनातनः येषुर्वेचानुसंतस्थुयेत्प्रमाणंजनार्दनः
३१ तद्ब्रह्मपरमंशुद्धसतांवर्त्मसनातनम् विगर्हयातपारवंडं देवोयत्रभूतराट् ३२ मैत्रेयउवाच
तस्यैवंददतःशापंभृगोःसभगवान्भवः निश्चक्रामततःकिंचिद्विमनाइवसानुगः ३३ तेपिविश्वसृजः
सत्रंसहस्रपरिवत्सरान् संविधायमहेष्वासयत्रेज्यऋषभोहरिः ३४ आपुत्यावभृथंयत्रगंगायमुन
यान्विता विरजेनात्मनासर्वस्वंस्वंधामययुस्ततः ३५ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेचतुर्थस्कं
धेदक्षशापोनामद्वितीयोऽध्यायः २

लक्षणएवशिवः पंथाः यंपूर्वेऋषयः अनुसंतस्थुः आश्रितः ३० तः यद्यस्मिन्
जनार्दनः प्रमाणंमूलम् ३१ भूतराट् भूतानांतामसानांपतिः ३२ अन्योऽन्यशापेनउभयोर्नाशाद्विमनाइति ३३ तः पिप्पलगवद
नुगृहीतानांनाशोनस्यादितिहेतोर्विमनाइवेतिभावः ३३ ऋषभः सर्वश्रेष्ठोहरिर्यत्रइज्यः पूज्यः तत्सत्रंसम्यग्विधाय हेमहेष्वात्
विदुर ३४ यत्रप्रयागोऽन्वितातत्रावभृथस्नानं कृत्वाततः स्थानात्त्रययुः ३५ इतिचतुर्थेटीकायांद्वितीयोऽध्यायः २ ७९

भा. च. टी.
६

रुनोयेतुसतीतातयज्ञोत्सवदिदृक्षया गमिष्यंतीमहेशेनवारितानीतिहेतुभिः १ ध्रियमाणयोः अवतिष्ठमानयोः धृङ् अवस्थान
इत्यस्मात् १ रुद्रविहीनोयज्ञोनास्त्येव तथाऽपिदक्षस्यरुद्रपरित्यागोद्देशात्गर्वाच्च तत्रद्वेषेहेतुरुक्तः गर्वेहेतुमाह यदातुप्रजा
पतीनामाधिपत्येऽभिषिक्तः तदातस्यस्मयोगर्वोऽभवत् २ गर्वादेवब्रह्मिष्ठान्मेश्वरानभिभूयतिरस्कृत्यवाजपेयेनेष्टाबृह
स्पतिसवेनयजेतेतिश्रुतेः वाजपेयेनेष्टासमारंभे ३ कृतस्वस्ययनाः कृतमंगलाः सभर्तृकाइति दक्षिणादिभिः प्रथममर्हिता

मैत्रेयउवाच सदाविद्विषतोरेवंकालोवैध्रियमाणयोः जामातुःश्वशुरस्यापिस्ममहानतिचक्र
मे १ यदाभिषिक्तोदक्षस्तब्रह्मणापरमेश्विना प्रजापतीनांसर्वेषामाधिपत्येस्मयोऽभवत् २ इष्टासवा-
जपेयेनब्रह्मिष्ठानभिभूयच बृहस्पतिसवंनामसमारंभेकृतूत्तमम् ३ तस्मिन्ब्रह्मर्षयःसर्वदेवर्षिपि
तृदेवताः आसन्कृतस्वस्ययनास्तपत्यश्चसभर्तृकाः ४ तदुपश्रुत्यनभसिरवेचराणांप्रजत्यता
म् सतीदाक्षायणीदेवीपितुर्यज्ञमहोत्सवम् ५ व्रजतीःसर्वतोदिगभ्युपदेवरस्त्रियः विमानया-
नाःसप्रेष्ठानिष्ककंठीःसुवाससः ६ इष्टास्वनिलयाभ्याशोलोलाक्षीर्मृष्टकुंडलाः पतिभूतपतिंदेव-
मौत्सक्यादभ्यभाषत ७ सत्युवाच प्रजापतेस्तेश्वशुरस्यसांप्रतंनिर्यापितोयज्ञ-
महोत्सवःकिल वयंचतत्राभिसरामवामतेयद्यर्थिताऽमीविबुधाव्रजंतिहि ८

नामपिपत्यर्हणेपुनरर्हणमुक्तम् ४ तत्तदारवेचराणांप्रजत्यतांसतांपितुर्यज्ञमहोत्सवंश्रुत्वा ५ तत्रव्रजतीः उपदेवानांगंध-
र्वादीनांवरस्त्रियश्चस्वनिलयस्याभ्याशोसमीपेदृष्ट्वाऔत्सक्यात् पतिमभ्यभाषतेतित्रयाणामन्वयः कथंभूतास्त्रियोदृ
ष्ट्वाविमानानियानानियासांताः प्रेष्ठैःसहिताः निष्कानिपदकानिकंठेषुयासांशोभमानानिवासांसियासाम् ६ लोलानिचंचला
न्यक्षीणियासाम् मृष्टानिउज्ज्वलानिकुंडलानियासांताः ७ निर्यापितः प्रवर्तितः हेवामशिष्यतेयद्यर्थिताइच्छातर्हिवयंच
तत्राभिसरामगच्छामः नचाद्यापियागोनिवृत्तः यतोऽमीविबुधाव्रजंति ८

अ.
३

६

१२ ११ ११

औत्सुक्यं प्रकटयंसाह तस्मिन्निति षड्विः पितृभ्यामुपनीतं दत्तं परिवर्हमलंकारादिद्रव्यं भवता सहार्हितुं स्वीकर्तुं मभिकामये अ
 र्हितमिति पाठे सत्कृतं परिवर्हमिच्छामीति १ स्वसूः भगिनीः भर्तृभिः संमिताः सदृशीः क्लिन्नधियं स्नेहादचिन्ताम् चिरमुत्कंठमुत्सु
 कं मनोयस्याः साहं दक्ष्यामि हेमूड उन्नीयमानं प्रवर्त्यमानम् अध्वरे ध्वजमिव दृश्यं श्रेष्ठमध्वरम् यद्वा उत्क्षिप्यमाणं यज्ञे केतुं यूपं
 वा १० अहो किं तत्राश्चर्यं येन तवैतदौत्सुक्यमिति चेदत आह हेअज एतद्दिश्वमाश्चर्यरूपं त्वयैव त्वन्मायया रचितं विभाति अतो
 यद्यपि तव नाश्चर्यबुद्धिस्तथाऽप्यहं योषिदुत्सुकस्वभावात् तव तत्त्वं न जानामि अतो दीनाकृपणासनी हेभवमेभवक्षितिं जन्मभूमिदि

तस्मिन् भगिन्यो मम भर्तृभिः स्वकैर्ध्रुवंगमिष्यंति स्रद्धादिदृक्षवः अहं च तस्मिन् भवताऽभिकामये सहो
 पनीतं परिवर्हमर्हितुम् १ तत्र स्वसूमेन नु भर्तृसंमिता मातृध्वसूः क्लिन्नधियं च मातरम् दृश्ये चिरोत्कंठ
 मनामहर्षिभिरुन्नीयमानं च मूडाध्वरध्वजम् १० स्वयमेतदाश्चर्यमजात्ममायया विनिर्मितं भाति गुणत्र
 यात्मकम् तथाऽप्यहं योषिदतत्त्वविच्चते दीनादिदृक्षे भवमेभवक्षितिम् ११ पश्य प्रयांती रभवान्य योषि
 तोऽप्यलंकृताः कांतसरवावरूथशः यासां व्रजद्विः शितिकंठमंडितं नभो विमानैः कलहंसपांडुभिः १२
 कथं सतायाः पितृगेहकौतुकं निशम्य देहः सरवयने गते अनाहुता अप्यभियंति सौहृदं भर्तुर्गुरौ देहकृत
 श्रुतेनम् १३

दृक्षेदुमिच्छामि ११ दिदृक्षामेव केमुत्पन्ना येन व्यनक्ति पश्येति द्वाभ्याम् हेअभवेति स्रद्धादियोगदुःखं
 त्वयानास्वादितमिति भावः अन्या योषितः संबन्धरहिता अपि प्रयांतीः पश्य कांतसरवाभर्तृसहिताः वरूथशः संघशः कथं सताः यासां
 विमानैर्नभोमंडितं ताः हे शितिकंठनीलकंठ इति परानुग्रहाय त्वया विषमपि भक्षितमिति सूचयति १२ तदा हे सरव्येष्ठ पितृगेहोत्सा
 वं निशम्य सताया देहः कथं ने गते द्रष्टुं न प्रचलति तथाऽप्यनाहुताः संतः कथं गच्छामस्तत्राह सौहृदं केन न भिन्नगृहं न तथा भर्तृदीनां-
 च गृहमनाहुता अप्यभियंति संतः ह्रस्वमार्षम् १३

च. टी.

१

अ.
३

हे भूमर्त्य तत्तस्मात्प्रसीद इदमेवांछितं कर्तुं भवानर्हति कारुणिकत्वमेवाह अदभ्यचक्षुषा अनत्यज्ञानेनापित्वया आत्मनो देहस्या
 र्द्धेऽहं निरूपिता धृतायतोऽर्धनारीश्वर इति रव्यातोऽसि अतो मामा मनुगृहाण याचितः सन् १४ अभिभाषितो याचितः कः दक्षः या
 नाह मर्मभिंदंतियेता नूकुवागिषू नूदुरुक्तिवाणान् संस्मारितः सन् १५ अनाहुता अपीति त्वया यदुदितमुक्तं तच्छोभनमेव किंतु
 अनात्म्यं देहादावहंकरः तत्कृतेन मदेन मन्युना च ते बंधवो यद्यनुत्पादितदोषदृष्टयो भवन्ति तर्हि न उत्पादिता आरोपिता दोषदृष्टिर्येषां

तन्मे प्रसीदेदममर्त्यवांछितं कर्तुं भवान् कारुणिको बतार्हति त्वया त्मनोऽर्द्धेऽहमदभ्यचक्षुषानिरूपिता
 माऽनुगृहाण याचितः १४ **ऋषिरुवाच** एवं गिरित्रः प्रिययाऽभिभाषितः प्रत्यभ्यधत्त प्रहसन्
 सहस्रियः संस्मारितो मर्मभिदः कुवागिषू नूयानाह को विश्वसृजां समक्षतः १५ **श्रीमगवानुवा-**
च त्वयोदितं शोभनमेव शोभने अनाहुता अप्यभियंति बंधुषु ते यद्यनुत्पादितदोषदृष्टयो बलीयसाः
 नात्म्यमदेन मन्युना १६ विद्यातपो वित्तवपुर्वयः कुलैः सतांगुणैः षड्विरसत्तमेतरैः स्मृतौ हतायां भूतमान
 दुर्दृशस्तब्धान पश्यन्ति हि धामभूयसाम् १७ नेता दृशानां स्वजनव्यपेक्षया गृहान् प्रतीयाद न वस्थिता
 त्मनाम् येभ्यः गतान् वक्रधियाऽभिचक्षते आरोपितभूभिरमर्षणाक्षिभिः १८

ते १६ ननु विद्यादिगुणयुक्तो दक्ष
 स्तादृशेषु महत्सूक्तं दोषदृष्टिर्भवेत् तत्राह विद्यादिभिरेव स्मृतौ हतायां विवेकज्ञानेन श्लेषति भूयसां महत्तमानां धामतेजो न पश्यन्ति हि
 ननु गुणैः कथं विवेकनाशस्तत्राह सतांगुणैः विवेकहेतुभिरपि असत्तमाना मितरैः दोषभूतैः अतएव नैर्भूतः धृतः पुष्टो वा अहं विद्वान् ताप
 स इत्यादिनामानो गर्वस्तेन दुष्टादृष्टिर्येषां ते १७ स्वजनव्यपेक्षया बंधुदृष्ट्या गृहान् प्रतीयात् नावलोकयेत् अनवस्थितचित्तत्वमेवाह
 ये वक्रधिया कुटिलया बुद्ध्या पश्यन्ति आरोपिता उत्तंभिता भूयैषु तान्यारोपितभूणितैः आरोपिताभिर्भूभिरिति वा अमर्षणैः सक्रोधैरक्षि
 मिः १८

७

ननु स्वजनानां गृहं सहृद्विर्गतव्यं तेषां दुश्चेष्टितं च सोदव्यं न तस्य दुःसहत्वादित्याह तथेति अरिभिः शिलीमुखैर्वाणैरर्दितांगः खंडितगात्रोऽपितथानव्यथते यतः शोते स्वपिति स्वानांदुरुक्तिभिर्मर्मसुताडितो यथा दूयता व्यथमानेन हृदादिवा निशंतप्यति १९ मयितत्र गतायां नेयं शंकेति चेत्तत्राह व्यक्तं निश्चितम् उत्कृष्टा गतिः स्थिति र्यस्य तस्यात्मजानां कन्यानां मध्ये त्वंप्रियेति मे संमताः सितुः सकाशात्मानं न लप्स्यसे मदाश्रयात् मत्संबंधात् २० ननु भगवन् त्वया किमिति दक्षः तिरस्कृतः यतोऽसौ त्वां हेष्टि अत आह पा

तथा अरिभिर्नव्यथते शिलीमुखैः शोतेर्दितांगो हृदयेन दूयता स्वानां यथा वक्रधियां दुरुक्तिभिर्दिवानि शंतप्यति मर्मताडितः १९ व्यक्तं त्वमुत्कृष्टगतेः प्रजापतेः प्रियात्मजानां मसि सप्तसंमता अथापि मानं न पितुः प्रपत्स्यसे मदाश्रयात् कः परितप्यते यतः २० पापच्यमानेन हृदातुरेन्द्रियः समृद्धिभिः पुरुषबुद्धिसाक्षिणाम् अकल्पेषामधिरोदुमं जसापदं परं हेष्टियथा सरा हरिम् २१ प्रत्युद्गमप्रश्रयणाभिवादनं विधीयते साधुमिथः समध्यमे प्राज्ञैः परस्मै पुरुषाय च तसा गुहाशयायैव न देहमानिने २२ ६१

पच्यमानेन अलंदस्यमानेन हृदामनसा दुःस्वितेन्द्रियः काभिः पुरुषोजीवः तस्य बुद्धिश्चित्तं तत्साक्षिणां निरहंकाराणां मित्यर्थः समृद्धिभिः पुण्यकीर्त्यादिभिः एषां पदस्थानमेष्वर्यं प्राप्नुमकल्पः अशक्तः सन् परं हेष्टि अस्मरायथा हरिं केवलं हिषंति २१ ननु त्वया प्रत्युत्थानविनयाद्यकारणादवज्ञात एवासौ तत्राह हेसमध्यमे प्रत्युद्गमादिकं मिथोजनैर्यदि विधीयते तत्प्राज्ञैः साधुविधीयते साधुत्वमेवाह परस्मै श्रीवासुदेवाय गुहाशयाय अंतर्गमिण एव तच्च चेत्तसैव परिपूर्णतस्मिन् कायिकव्यापारायोगात् अतोऽनर्था मिदृश्या मनसा सर्वकृतमिति भावः २२ ६१ ६१ ६१ ६१ ६१

टी.

किंच न केवलमभ्यागतेष्वेव वासुदेवदृष्ट्यानमनंक्रियते किंतु नित्यमेव मनसि वासुदेवश्चित्यत इत्याह विशुद्धं सत्त्वमंतःकरणं
सत्त्वगुणोवा वसुदेवशब्दितं वसुदेवशब्देनोक्तम् कुतः यस्मात्तत्र सत्त्वे पुमान्वासुदेव ईयते प्रकाशते अपगतमावृतमावरणं यस्मा
त्सः अयमर्थः वसुदेवे भवति प्रतीयत इति हि वासुदेवः परमेश्वरः प्रसिद्धः सच विशुद्धे सत्त्वे प्रतीयते अतः प्रत्ययार्थेन प्रसिद्धेन प्रह
स्यर्थो निर्धार्यते ततश्च वासयति देवमिति व्युत्पत्त्या वसत्यस्मिन्निति वासुदेवः दीव्यते द्योतत इति वा वसुभिः पुण्यैर्दीव्यते प्रका
शत इति वा वसुदेवशब्दवाच्यं शुद्धं सत्त्वम् ततः किमन आह सत्त्वे च तस्मिन् मे मयानमसानमस्कारेणानुविधीयते सेव्यत इत्य-

अ.

३

सत्त्वं विशुद्धं वसुदेवशब्दितं यदीयते तत्र पुमानपावृतः सत्त्वे च तस्मिन् भगवान्वासुदेवो ह्यधोऽक्षजो मे
ममसा विधीयते २३ तत्ते निरीक्ष्यो न पिताऽपि देहकृद्दक्षो मम द्विदत्तदनुव्रताश्च ये यो विश्वसृग्यज्ञगतं व-
रोरुमा मनागसंदुर्वचसाऽकरोत्तिरः २४ यदि ब्रजिष्यस्यति हायमह चोभदं भवत्यानततो भविष्यति सं-
भावितस्य सजनात्पराभवो यदा ससद्यो मरणाय कल्पते २५ इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थ-
स्कंधे उमारुद्रसंवादे तृतीयोऽध्यायः ३ मैत्रेय उवाच एतावदुक्ता विररामशंकरः पत्न्यग-
नाशं ह्युभयत्र चिंतयन् सहृद्दिदक्षः परिशंकिता भवान्निष्क्रामती निर्विशती हि धाससा १

र्थः मनसेति पाठे मनसा विशेषेण विधीयते चिंतयत इत्यर्थः यतः अधोभूतेषु प्रत्याहृतेषु क्षेपु जायते प्रकाशते इन्द्रियगोचर इत्यर्थः
२३ तत्तस्मात्तयान निरीक्ष्यः देहकृदपीति षोषकत्वादिभिरोपचारिकपितृत्वव्यावृत्त्यर्थम् द्विदृशत्रुः तदेवाह हे वरोरुयोदक्षः विश्वसृ-
जां यज्ञगतं मानिरपराधं तिरो करोत्तिरस्कृतवान् २४ विपक्षे दोषमाह यदीति महचोऽतिहाय अतिक्रम्य यतः संभावितस्य स-
प्रतिष्ठितस्य यदा पराभवो भवति तदा सपराभवः मरणाय कल्पते २५ इति चतुर्थे टीकायां तृतीयोऽध्यायः ३ चतुर्थेतुप
तिहिलागतापित्रावमानिता रुषानिर्मर्त्यं तं यज्ञे जहौ देहमितीर्यते १ उभयत्रानुज्ञाते बलान्निवारणे च सहृद्दिदक्षः निष्क्रामती भ-
वात्परिशंकिता पुनर्निर्विशती च तदा सा सती हि धा आस बभूव न गतान च स्थिता आंदोलावत् गतिरभवत् १

८

सहृदांदिदृक्षायाः प्रतिघातेन दुर्मनाः अश्रूणां कलाभिः लेशैरिति विह्वला व्याकुला अप्रतिपूरुषं स्वसमानपुरुषांतररहितम् प्रधक्ष्यती
वभस्मीकरिष्यतीव रुषाजातो वेपथुः कंपोयस्याः २ ततस्तं विहाय पित्रोर्गृहानगात् कथं भूतम् यः प्रीत्या तस्मै आत्मनो देहस्यार्द्धमदा
त् त्यागे हेतुः स्त्रेणं स्त्रीस्वभावः तेन विमूढाधीर्यस्याः ३ दुतविक्रमांशीघ्रं गच्छतीम् सहपार्षदैः यक्षैर्वर्तमानाः मणिमान्मदश्चादिर्ये
षांते पुरः पुरतो वृषेन्द्रो येषांते गतव्यथानिर्भयाः रुद्रातिक्रमेण तस्यागमनादागतव्यथा इति वा ४ तां वृषेन्द्रमारोप्य सारिकादिभिः क्री-
डोपकरणैः श्वेतातपत्रादिभिश्च महाराजविभूतिभिः सह विदंकिताः शोभिता ययुः सारिकापठननिरूपिता पक्षिणी गीता यनेर्गी-

सहृदिदृक्षाप्रतिघातदुर्मनाः स्नेहाद्दुदंत्यश्रुकलाऽतिविह्वला भवंभवान्यप्रतिपूरुषं रुषाप्रधक्ष्यती
वैक्षतजातवेपथुः २ ततो विनिश्वस्य सती विहाय तं शोकैरारोपेण च दूयता हता पित्रोरगात् स्त्रेण वि-
मूढाधीर्गृहान् प्रेम्णात्मनो योऽर्द्धमदात्सतां प्रियः ३ तामन्वगच्छन् दुतविक्रमां सती मेकां त्रिनेत्रानुचराः
सहस्रशः सपार्षदयश्चामणिमन्मदादयः पुरो वृषेन्द्रास्तुरसागतव्यथाः ४ तां सारिका कंदुकदपणां बुज
श्वेतातपत्रव्यजनस्रगादिभिः गीता यनेर्दुदुभिर्शंखवेणुभिर्वृषेन्द्रमारोप्य विदंकिता ययुः ५ आब्रह्म-
घोषोर्जितयज्ञवैशसंविप्रर्षिजुष्टं विबुधैश्च सर्वशः मृद्वार्वयः कांचनदर्पचर्मभिर्निर्मृष्टभांडं यजनं स
माविशत् ६ तामागतां तत्र न कुश्वनादियत् विमानितां यज्ञकृतोभयाज्जनः ऋते स्वसृर्वैजननीचं
सादराः प्रेमाश्रुकंठ्यः परिषस्वजुमुदा ७

ताश्च येः ५ आसमंताद्यो वेदघोषस्तेनोर्जितं शोभमानं यज्ञसंबन्धिपशुविशसनं यस्मिन् यद्वा तेनोर्जितमतिशयितं यज्ञवैशसं
परस्परं स्पर्धायस्मिन् तद्यजनं यज्ञस्थानं समाविशद्देवी विबुधैश्च जुष्टम् मृदादिभिर्निर्मृष्टानि निर्मितानि भांडानि पात्राण्यस्मिन्
६ कुश्वननादियत् नादतवान् यज्ञकृतो दृष्टान् यद्रयंतस्मात् तत्र हेतुः तेन विमानिताम् ससृर्जननीचं ऋते विना तास्तसा
दरा परिषस्वजुः आलिंगितवत्यः प्रेमाश्रुभिर्निरुद्धः कंठोयासाम् १३

अप्रति नंदिता अनादतासतीनादत्तनगृहीतवती कथं सौंदर्येण सौंदरत्वेन भगिनीनांयः संप्रश्नः तत्र सप्रमर्थायोग्यायावार्तातया सह
 तां च नादत्तनाशृणोदित्यर्थः ८ न विद्यते रुद्रस्य भागो यस्मिंस्तम् देवे रुद्रे कृतं हे लनमवज्ञा आह्वानाद्यकरणात् ९ जगर्हं निन्दितवती अ
 मर्षेण कोपेन विपन्ना अव्यक्ता तया शिवं हेष्टि इति शिवं हि दत्तम् धूमपथः कर्ममार्गस्तत्र श्रमोऽभ्यासस्तेन स्मर्यो गवो यस्य दक्षवधा
 यसमुत्थितान् स्वाज्ञयानि गृह्यनिवार्य १० निंदा मेवाह नयस्येति त्रयोदशभिः मुक्तवैरकेत्यक्तविरोधे तस्मिन् शिवे भवंतमृते विना
 कतमः प्रतीपयेत् प्रतिकूलमाचरेत् वैराभावे हेतवः यस्य लोके अतिशयनः अतिशयितो नास्ति तथा प्रियश्चाप्रियश्च नास्ति समा
 सपाठे अतिशयेन प्रियो नास्ति देहभृतां प्रियोऽयमात्मा तस्य समस्तस्यात्मनिकारणभूते समस्तरूप इति वा ११ तस्य च प्रतिकूलक

सौंदर्यसंप्रश्नसमर्थवार्तायामात्राच्च मातृघसृभिश्च सादरम् दत्तांसपर्यावरमासनं च सानादत्तपित्राऽप्र
 ति नंदितासती ८ अरुद्रभागतमवेक्ष्य चाधरं पित्रा च देवे कृतं हे लनं विभो अनादतायज्ञसदस्यधीश्व
 रीचुकोपलोकानिवधस्यतीरुषा ९ जगर्हसाऽमर्षविपन्नयागिरा शिवं हि धूमपथश्च मस्मयम् स्वतेज
 साभूतगणान्समुत्थितान्निगृह्य देवीजगतोऽभिभूणवतः १० श्रीदेव्युवाच नयस्य लोके
 ऽस्त्यतिशयनः प्रियस्तथाऽप्रियो देहभृतां प्रियात्मनः तस्मिन् समस्तात्मनि मुक्तवैरकेऽमृते भवंतं कत
 मः प्रतीपयेत् ११ दोषान् परेषां हि गुणेषु साधवो गृह्णन्ति केचिन्मभवाद्दशाद्विज गुणांश्च फलान् नृब-
 हुली करिष्णावो महत्तमास्तेषु विदद्भवानघम् १२

रणं देहा महत्तमद्रोहेण साक्षात्तद्रोहेण च तत्र पुरुषाणां चातुर्विध्यं वदन्ती महत्तमद्रोहमाह दोषानिति द्वाभ्याम् हे द्विजेत्यधिस्ते
 पः भवादृशाः त्वद्विधाः असूयकाः परेषां गुणेषु दोषानेव गृह्णन्ति न तु गुणान् केचिन्मध्यस्थगुणेषु दोषान् गृह्णन्ति किंतु यथास्थि-
 तान् गुणदोषान् विवेकेन गृह्णन्ति ते तु माहांत उच्यन्ते साधवस्तु केवलं गुणानेव गृह्णन्ति न दोषान् ते तु महत्तरा उच्यन्ते महत्तमास्तु दोषा
 न्गृह्णन्त्येव ते च प्रत्युत फलान् नृबहुली कुर्वन्ति इति करिष्णावो भवंति तेषु भवान् अधमविदन् विदितवान् कल्पितवा
 नित्यर्थः तच्च ब्रह्मिष्ठानभिभूय कल्पितवानित्यनेन सूचितम् १२ ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

एतच्च दुर्जनेषु युक्तमेवेत्याह नेति कुणपंजडं शरीरं तदेव आत्मेति वदन्ति येनेषु ईर्ष्या अक्षांतिः सेष्यं यथाभवत्येवं महतां विनिंदेति यत्
 एतदाश्चर्यं न भवति सेष्यं निरस्तं तेजः प्रभावो येषामिति वा यद्यपि महापुरुषाः स्वनिंदां सहन्ते तथाऽपि तस्यादरेण वस्तुदसहमानाः ते
 षां तेजो निरस्यन्ति अतोऽशक्तेषु महन्निंदनमेवोचितमित्यर्थः १३ तदेवं महत्तमद्रोहमुक्ता तस्मिन्नेव कृतद्रोहमाह यदिति द्वाभ्याम्
 यद्यस्य द्वाक्षरमात्रं शिव इति तत्प्रसिद्धं नाम नृणां सर्वेषामाशु अघं सर्वं हन्ति केवलं गिरैवेरितमुच्चारितं न तु मनः पूर्वकं तत्तु सकृदपि प्र-
 संगदपि तं शिवं द्वेष्टि न लंघ्यं शासनमाज्ञायस्य अहो शिवे नरः अमंगलरूपः १४ पापहरत्वमुक्ता भक्तिमुक्तिप्रदत्वेन शिवं वर्णयंत्या

नाश्चर्यमेतद्यदसत्सर्वदामहद्दिनिंदा कुणपात्मवादिषु सेष्यं महापुरुषपादपांसाभिर्निरस्तं तेजः
 सतदेव शोभनम् १३ यद्यक्षरं नाम गिरैरितं नृणां सकृत्प्रसंगदघमाशु हन्ति तत् पवित्रकीर्तितमलं
 घ्यशासनं भवानहो द्वेष्टि शिवं शिवेतरः १४ यत्पादपदं महतां मनोऽलिभिर्निषेवितं ब्रह्मरसासवार्थि
 भिः लोकस्य यदुषति चाशिषोऽर्थिनस्तस्मै भवान्द्रुह्यति विश्वबंधवे १५ किं वा शिवारव्यमशिवं न-
 विदुस्त्वदन्ये ब्रह्मादयस्तमवकीर्य जटाः श्मशाने तन्माल्यभस्मनृकपाल्य वसत्पिशाचैर्ये मूर्ध्नि भिर्दधति-
 तच्चरणावसृष्टम् १६

ह यस्य पादपदं मनांस्येवाल्यस्तैः ब्रह्मरसो ब्रह्मानंदः स एवासवो मकरंदः तदर्थिनः यच्चार्थिनः सकामस्य ता आशिषो वर्षति
 १५ यदुक्तं शिवापदेशोऽस्य शिव इति यच्चोक्तं प्रेतावासोऽधित्यादि तदाक्षिपंत्याह किं वेति योजता अवकीर्य श्मशाने अवसत् वसति स्म
 तस्य श्मशानमाल्यानि भस्मानि नृकपालानि च भूषणत्वेन संनियस्य तं लत्तोऽन्येन विदुः किं विदंत्येवेति चेत् न तथा सति तेषां तद्वास्यानु-
 पपत्तेरित्याह तच्चरणावसृष्टं गलितं निर्माल्यं मूर्ध्नि भिर्धारयति १६

ही

इदानीं देहं त्यक्तुं कामाधर्मतत्त्वमाह कर्णो वाच्छाद्य निर्गच्छेत् यद्यदि मर्तुं मारयितुं वा कल्पो न भवति कदा धर्मावितरि धर्मरक्षके ई-
शोऽस्माभिनि असृणिभिर्निरंकुशैर्नृभिरस्यमानेऽधिक्षिप्यमाणे प्रफः शक्तश्चेत् स्थातीमकल्याणवादिनीं प्रसह्य बलात् छिद्यात् ततोऽ-
पि स्वयं प्राणान् विसृजेदिति यत्सधर्मः १७ तव त्वत्तः उत्पन्नम् शितिकंठो नीलकंठः तन्निंदकात् प्रमादादापन्नस्यापवित्रस्य त्या-
गं विना न शक्य इति दृष्टान्तेनाह जग्धस्य भाक्षितस्यान्नस्योद्धरणं वमनमेव पुंसः विशद्विं प्रचक्षते १८ यदुक्तं लुप्तक्रियाया शक्त-
य इति तस्य त्याह नेति वेदवादान् विधिनिषेधरूपान् स्वएव लोके स्वात्मन्येव रममाणस्य महतो मुनेः सम्यक् विरक्तस्य मतिर्नानुवर्त-
ते निवृत्ताधिकारत्वात् अधिकारभेदे दृष्टान्तः यथा देवानां गतिराकाशा एव मनुष्याणां पृथिव्यामेव अतः स्वेव धर्मे प्रवृत्तिलक्षणो नि-

अ.
४

कर्णोऽपि धाय निरयाद्यदकल्प ईशो धर्मावितर्य सृणिभिर्नृभिरस्यमाने छिंद्यात्प्रसह्य रुशतीमसतीं प्रफ-
श्चेज्जिह्वामसून पिततो विसृजेत्सधर्मः १७ अतस्तवोत्पन्नमिदं कलेवरं न धारयिष्ये शितिकंठगर्हिणः
जग्धस्य मोहाद्विशद्विं धूसोजुगुप्सितस्योद्धरणं प्रचक्षते १८ न वेदवादाननुवर्तते मतिः स्वएव लो-
के रमतो महांसुनेः यथा गतिर्देवमनुष्ययोः पृथक् स्वएव धर्मे न परंक्षिपेत्स्थितः १९ कर्मप्रवृत्तं च निवृ-
त्तमप्युतं वेदविविच्यो भयलिङ्गमाश्रितम् विरोधितद्यौगपदैककर्तरि द्वयं तथा ब्रह्मणिकर्म न छेति २०

रुत्तिलक्षणे वा स्थितः सन् परमन्यधर्मेषु रुषं वानक्षिपेत् न निंदेत् व्यवस्थिताधिकारत्वेनोभयोः सत्यत्वात् न क्षिपेदेवेति वाऽन्वयः १९
एतदेवोपपादयं त्याह प्रवृत्तमग्निहोत्रादि निवृत्तं शमदमादि ऋतंसत्यमेव यतः वेदे आश्रितं विहितम् तच्च विविच्य व्यवस्थया श्रि-
तमृतत्वविशेषेण व्यवस्थामेवाह उभयं रागवैराग्यलक्षणम् लिङ्गं चिह्नमधिकारिविशेषणं यस्मिन् तत् न तु यावज्जीवमग्निहोत्रं जु-
होति शान्तो दांत इत्यादिषु नैव व्यवस्था प्रतीयते सत्यम् तथाऽप्युभयोरेकाधिकारविरोधात् तथा पर्यवस्यतीत्याह युगपद्भावो यौगपदं
यौगपद्येनैकस्मिन् कर्तरि तत्कर्म द्वयं विरोधि ननु तर्हि निवृत्तं कर्म शिवेनापि कर्तव्यमेव नेत्याह ब्रह्मणिसदा शिवे किंचिदपि कर्म न ऋ-
च्छति प्राप्नोति अतो यथा प्रवृत्तं निवृत्तयोः परस्परधर्माकरणेन दोषः तथेश्वरे एतदुभयधर्माकरणेऽपीति भावः २०

१०

चितासंस्मृतस्नानः तथानग्रइत्यादिनायोभोगाद्यभावउक्तस्तत्राह हेपितः अस्माभिरस्थिताः आश्रिताः पदव्यः अणिमादिसमृद्धयः
 वीयुष्माकंमानसंतीत्यर्थः यतोक्तः पदव्योयज्ञशालासंभवति ताश्चतदन्नेनयज्ञगतेनान्नेनतृप्तेः केवलमीडिताधूमवर्त्मभिश्चभुज्यं
 ते याअस्मत्पदव्यस्तास्तनैवंभूताः किंत्व्यक्तलिंगाः नव्यक्तलिंगहेतुर्यासाम् इच्छामात्रप्रभवत्वात् अवधूतैः ब्रह्मविद्भिः सेविताः
 अतोऽहमाद्योरुद्रोदरिद्रइतिगर्वमाकृथाइतिभावः २१ किं बहुनोक्तेन इदं देहं तस्यामेवेत्याह द्वाभ्याम् एतेननालंनपूर्यतेकिम् अ
 पित्वलमेव कथंभूतेन कुजन्मना तदेवाह हरेकृतापराधस्यतवदेहादुद्भूतेनउत्पन्नेन ननुश्लाघ्योऽयं देहः कथंत्याज्यस्तत्राह कुजनस्य
 तवप्रसंगतः संबंधात्तममलज्जाभूत् अतोयोमहतामप्रियकर्तानस्मात् यज्जन्मतद्विक् त्वत्संबंधादश्लाघ्यमित्यर्थः २२ किंच परि

भावः पदव्यः पितरस्मदास्थितायायज्ञशालासुनधूमवर्त्मभिः तदन्नतृप्तेरसुभृद्भिरीडिताअव्यक्त
 लिंगाअवधूतसेविताः २१ नैतेनदेहेनहरेकृतागसौदेहोद्भवेनालमलंकुजन्मना व्रीडाममाभूत्कु
 जनप्रसंगतस्तज्जन्मधिकयोमहतामवधकृत् २२ गोत्रत्वदीयंभगवान्ब्रह्मजोदाक्षायणीत्याह
 यदासदुर्मनाः व्यपेतनर्मस्मितमाशतत्त्यहं व्युत्सक्ष्य एतत्कुणपत्वंदंगजम् २३ मैत्रेयउवा
 च इत्यधरेदक्षमनुघशत्रुहन्क्षिताबुदीचीनिषसादशांतवाक् स्पृष्ट्वाजलपीतदुकूलसंवृता
 निमील्यदृग्योगपथंसमाविशत् २४ कृत्वासमानावनिलौजितासनासोदानमुत्थाप्यचनोभिचक्र
 तः शनैर्हृदिस्थाप्यधियारसिस्थितंकंठाद्बुवोर्मध्यमनिंदिताऽनयत् २५

हासादिषुविनेदेनापिदाक्षायणीतिसंबोधयन् त्वदीयंत्वत्संबंधवाचकंगोत्रं नामयदाब्रह्मजआह गृणहातितदाऽहं व्यपेतनर्मस्मितं
 यथाभवत्येवंसदुर्मनाअतिदुःखितचित्ताभवामि तस्माद्विनिश्चितमेतत् कुणपप्रायं व्युत्सक्ष्येत्यस्यामि २३ दक्षंप्रत्यनुवादंकृत्वा
 शत्रुहन् क्रोधादिरिषुघातिन् उदीचीमुदीच्यांदिशिपारांतरेउदस्युरवीशांतवाक् गृहीतमौनाजलंस्पृष्ट्वा आचम्यदृक्कृशम् २४ यो
 गमार्गमेवाह कृत्वेति अनिलौघाणापानावूर्ध्वाधोवृत्तिकरोनिरोधेनसमानोएकरूपौनाभिचक्रेकृत्वाततउदानमुत्थाप्यधियासहह
 दिस्थापयित्वाकंठमार्गेणभुवोर्मध्यमनयत् २५

महतां पूज्यतमेन श्रीरुद्रेण २६ चरणांबुजे आसवं भजनानंदम् भर्तुरपरं नददर्शं देहश्च सद्यः प्रज्वलितो भूत् समाधिनायोऽग्निस्तेन
२७ स्वेभ्यो विचहाहेत्यादिवादः तमेवाह हंतंति विषादे देवतमस्य पूज्यतमस्य प्रिया केन दक्षेण प्रकोपिता सती २८ महदनात्म्यं दौर्ज-
न्यम् अस्य सर्वत्र स्नेह एव न्याय्य इत्याहुः यस्येति येन विमता अवज्ञाता २९ दुर्मर्षमत्यसहनं हृदयं यस्य लोके जनमध्ये च शब्द-

एवं स्वदेहं महतां महीयसा मुहुः समारोपितं मंकादरात् जिहासती दक्षरुषामनस्विनी दधारगात्रेष्वनि-
लाग्निधारणाम् २६ ततः स्वभर्तुश्चरणांबुजासवं जगद्गुरोश्चितयती नचापरम् ददर्श देहो हतक-
ल्मषा सती सद्यः प्रजज्वाल समाधिजाग्निना २७ तस्य श्यतारं स्वेभ्यो विचहाहेति वादः समहान
जायत हंत प्रिया देवतमस्य देवी जहाव सूनू केन सती प्रकोपिता २८ अहो अनात्म्यं महदस्य पश्यत प्र-
जापतेर्यस्य चराचरं प्रजाः जहाव सूनू यद्विमतात्मजा सती मनस्विनी मानमभीष्टामहेति २९ सोऽयं
दुर्मर्षहृदयो ब्रह्मधुकचलोकेऽपकीर्तिमहती मवाप्स्यति यदंगजां स्वापुरुषद्विदुघतां न प्रत्यषेधत् मृतये
ऽपराधतः ३० वदत्येवं जने सत्या दृष्ट्वा सत्यागमद्भुतम् दक्षं तत्पार्षदाहं तु मुदतिष्ठन्नुदायुधाः ३१
तेषामापततां वेगं निशम्य भगवान् भृगुः यज्ञघ्नघ्नेन यजुषा दक्षिणां शो जुहोवह ३२ अध्वर्युणा हूय
माने देवा उसेतुरोजसा ऋभवो नाम तपसा सोमं प्राप्ताः सहस्रशः ३३ तैरलातायुधैः सर्वे प्रमथाः स
हगुह्यकाः हन्यमाना दिशो भेजुरुशद्भिर्ब्रह्मतेजसा ३४ इति श्रीभागवते महापुराणे चतु-
र्थस्कंधे सती देहोत्सर्गो नाम चतुर्थोऽध्यायः ४

नरकं च यद्यतः स्वीयामंगजां सुताम् अपराधतः स्वावज्ञया मृतये मरणा यो घतां न निवारितवान् पुरुषद्विर्दृशिवद्देषी ३० अद्भुतं
च दृष्ट्वा ३१ यत् यज्ञघ्नान् हंतीति यज्ञघ्नघ्नेनापहनं रक्ष इत्यादिना ३२ अध्वर्युणा भृगुणा येन तपसा सोमं प्राप्ताः ऋभवो नाम देवा उथि-
ताः ३३ ब्रह्मतेजसा उशद्भिर्देदीप्यमानैः ३४ इति चतुर्थे टीकायां चतुर्थोऽध्यायः ४

पंचमेतुसतीदेहत्यागमाकर्ण्यशंकरः वीरभद्रंरुषोसाद्यतेनदक्षमयातयत् १ प्रजापतेर्हेतोर्निधनम् कुतः तेनासत्कृतायाः तस्याध्वरेऽक्र
भवोदेवास्तैः १ सधूर्जटिः रुद्रः घोरः सन् जटामुत्कृत्योसाद्योलितः सन् तांभविविससर्ज स्रदष्ट ओष्टपुटोयेन तडितां वन्हीनां च स
राज्जालास्तद्वदुग्रम् रोचिर्यस्यास्ताम् २ ततो जटायाः सकाशात् अतिकायो वीरभद्रो जात इति शेषः तनुवानन्वादेहेन दिवं स्पृशन्
अत्युच्च इत्यर्थः घनरुक् कृष्णवर्णः त्रयः सूर्या इव दृशो यस्य करालास्तंगादंष्ट्रा यस्य ज्वलदग्निरिव मूर्धजा यस्य कपालमालायुक्तः विवि

मैत्रेय उवाच भवो भवान्यानिधनं प्रजापतेरसत्कृताया अवगम्य नारदात् स्वपार्षदसेन्यंचत
दध्वरभक्तिर्विद्रावितक्रोधमपारमादधे १ क्रुद्धः स्रदष्टोष्टपुटः सधूर्जटिर्जटांतेडिद्वह्निसदोग्रोचि
षम् उत्कृत्य रुद्रः सहस्रोत्थितो ह सन् गभीरनादो विससर्ज तां भवि २ ततोऽतिकायस्तनुवास्पृश
नृदिवं सहस्रबाहुर्घनरुक् त्रिसूर्यदृक् करालदंष्ट्रो ज्वलदग्निमूर्धजः कपालमाली विविधो घनायुधः ३
तं किं करोमीति गृणं तमाह ब्रह्मा जलिं भगवान् भूतनाथः दक्षं स यज्ञं जहि मद्रानां त्वमग्रणी रुद्र
भटां शको मे ४ आज्ञां स एव कुपितेन मन्युना सदेवदेवं परिचक्रमे विभ्रम् मेनेतदात्मानमसंगरं हसा
महीयसां तात सहः सहिष्णुम् ५ अन्वीयमानः सह रुद्रपार्षदैर्भृशं नदद्विर्जनदत्तकभैरवम् उद्यम्य
भूलं जगदंतकांतकं सप्राद्वन् घोषणभूषणाग्निः ६ अथ त्विजो यजमानः सदस्याः ककुभ्युदीच्यां प्रस
मीक्ष्यरेणुम् तमः किमेतत् कुत एतद्रजोऽभूदिति द्विजाद्विजपत्यश्च दध्युः ७

धान्युघतान्यायुधानियस्य ३ हे रुद्र हे भद्रयुद्धकुशल मद्रानां त्वमग्रणीः सन् स यज्ञं दक्षं जहि ब्रह्म तेजो दुर्जयमिति मां संस्था
यत्तत्तुवं मे अंशकः ४ मन्युनारुद्रेण परिचक्रमे प्रदक्षिणी चकार असंगमप्रतिघातं यत् रंहो वेगः तेन भोतात महीयसां बलीयसामपि स
हः सहिष्णुम् बलं सोढुं क्षमं मेने ५ जगदंतको मृत्युः तस्याप्यंतकं शूलम् घोषयंति शब्दकुर्वंतीति घोषणानि नूपुरादीनि भूषणानि
ययोस्तावं ग्रीयस्यसः ६ ककुभिदिशितमोनभवति किंतु रज इति ज्ञात्वाहुः रज एतत् कुतोऽभूत् दध्युः चिंतयामासुः ७ ६५

श्री

हेतुंतरासंभवेनोत्पातिकं कल्पयन्ति वाता इति दस्यूनामभावे हेतुः प्राचीनबर्हिस्तदानीं तनोराजा जीवतीति न काल्यं तेन शीघ्रं नीयते ८
 प्रसूतिर्दक्षपत्नीसामिश्रामुरग्यायासाम् विपाकः फलम् पश्यन्तीनामिति तस्यादुःखाधिक्ये हेतुः अवदध्यौ अवज्ञानवान् अनागामना
 गसम् ९ नचेदं सताः वज्रामात्रं किंतुरुद्रावज्ञानं च अतोनास्य भद्रं भविष्यतीत्याहुः यस्त्विति द्वाभ्याम् व्युत्पत्तिकीर्णो जराकलापो य
 स स्वशूलस्य सूच्यामग्रे अर्पिताः दिग्गजेन्द्रायस्य उदितान्युन्नमितानि अस्त्राणि येस्ते दोषो बाहव एव ध्वजास्तान् नित्यहर्षेण नृत्यति उच्चः
 अदृष्टासः कठोरो हास एव स्तनयितुर्गर्जितं तेन भिन्ना दीर्णादि शोयस्यसः अमर्षयित्वा असहनयुक्तं कृतामन्युपुतं क्रोधव्याप्तम् उदस्तः

अ.

५

वातानवांति न हि संति दस्यवः प्राचीनबर्हिर्जीवति होय दंडः गावो न काल्यं तदुदंकुतोरजो लोकोः धुना
 किंप्रलयाय कल्पते ८ प्रसूतिमिश्रास्त्रिय उद्दिग्वा चित्ता ऊचुर्विपाको वृजिनस्यैष तस्य यत्पश्यन्तीनां
 दुहितृणां प्रजेशः सतां सतीमेव दध्यावनागाम् ९ यस्त्वंतकाले व्युत्पन्नजटा कलापः स्वशूलसूच्यर्पि
 तदिग्गजेन्द्रः वितत्यनृत्यत्युदितान्स्त्रदोर्ध्वजानुच्चादृष्टा हासस्तनयितुर्भिन्नदिक् १० अमर्षयित्वा त
 मसह्यतेजसं मन्युपुतं दुर्विषहं शुक्रकृत्या करालदंष्ट्राभिरुदस्तभागणं स्यात्स्वस्ति किं कोपयतो विधातुः
 ११ बद्धे वसुदिग्मृदशौच्यमाने जने न दक्षस्य मखेमहात्मनः उत्पेतुरुत्पाततमाः सहस्रशो भयाव
 हादिविभूतो च पर्यक् १२ तावत्सारुद्रानुचरैर्मखेमहान् नाना युधैर्वामिनैरुदायुधैः पिंगैः पिशं-
 गैर्मखेरोदरो ननैः पर्यादिवद्भिर्विदुरान्वरुत्यत् १३

विश्वतो भागणो नक्षत्रसंघोयेन पुनश्च तं कोपयतो विधातुरपि किं स्वस्ति स्यान्न स्यादेव काऽन्यस्य कथा ११ उद्दिग्वा प्रचलिता दृक् य
 स्य तेन जनेन बहुयथा भवत्येव मुच्यमाने सति उत्पाततमाः महोत्पाता उत्थिताः पर्यक् सर्वतश्च कथं भूताः महात्मनोऽपि दक्षस्य भयाव
 हाः १२ नाना आयुधानियेषाम् वामनकैः हस्तेः उद्यतायुधैः पिंगैः कपिलैः पिशंगैः पीतैः मकरस्येवोदरमाननं च येषां तैः परितो धाव
 दिः अवरुद्धः १३ ५ ५ ५ ५ ५ ५ ५ ५

१२

यज्ञशालायाः पूर्वपश्चिमस्तंभयोः अर्पितं पूर्वपश्चिमायतंकाष्ठं प्राग्वंशः तम् यज्ञशालायाः पश्चिमतः पत्नीशालाताम् यज्ञशालायाः
पुरतः स्थितं सदोमंडपम् सदसः पुरोहविधानम् तस्योत्तरत आग्नीध्रशालाम् तद्विहारं कजमानगृहम् महानसं पाकभोजनशालाम्
१४ रुरुजुः बभंजुः उत्तरवेद्याः मेखलाः सीमासूत्राणि आज्ञागुरुणां ह्यविचारणीया इति हेतोर्न ते दोषभाजिन इति भावः १५ प्र-
त्यासन्नानपलायितान् समीपस्थान् पलायितानपि जगृहुः १६ १७ ग्रावभिरर्द्यमानाः नैकधा अनेकधा दुदुवुः १८ स्कवोहस्ते
यस्य भवो वीरभद्रः लुलुंचेत्सादितवान् १९ उज्जहार उद्धृतवान् सदस्यः सभायां स्थितः सन् शपंतं शिवनिदां कुर्वंतं दक्षमक्षणा

केचिद्बभंजुः प्राग्वंशं पत्नीशालां तथापरे सदआग्नीध्रशालां च तद्विहारं महानसम् १४ रुरुजुर्बभंजुः
पात्राणितयैके ग्रीननाशयन् कुंडेषमूत्रयन् केचिद्विभिदुर्वेदि मेखलाः १५ अबाधंत मुनीनन्यएकै
पत्नीरतर्जयन् अपरे जगृहुर्देवान् प्रत्यासन्नानपलायितान् १६ भृगुं बंधमणिमान् वीरभद्रः प्रजा-
पतिम् चंडीशः पूषणं देवं भृगुं नंदीश्वरोऽग्रहीत् १७ सर्वे एव त्विजो दृष्ट्वा सदस्याः सादिवौकसः तैर-
र्द्यमानाः सभृशं ग्रावभिर्नैकधा द्रवन् १८ जुह्वतः सुवहस्तस्य श्मश्रूणि भगवान् भवः भृगोर्लुलुंचे
सदसियोऽहसत् श्मश्रुदर्शयन् १९ भृगस्य नेत्रे भगवान् पातितस्य रुषो भवि उज्जहार सदस्याः क्षणा
यः शपंतमसूस्त्वत् २० पूष्णाश्चापातयदंतान् कालिंगस्य यथावलः शप्यमाने गरिमणियोऽहस
दर्शयन् दतः २१

अक्षिसंकोचेन असूस्त्वत् २० कलिंगदेशराजस्या निरुद्धो द्वाहे बलभद्रो यथायुते दंतान् पातितवान्
गरिमणिगुरुतरे रुद्रे निंयमाने दतः दंतान् दर्शयन् योजहास पूष्णोरिति पाठे द्विवचनमैंद्रापोष्णाश्चरुर्भवतीत्यत्रान्यसहितस्यापि पूष्णो
दंतपातप्राप्त्यर्थं सूचितवान् तथाहि पूषाप्रपिष्टभागोऽदंतकोहितं देवा अब्रुवन्निति विहितस्य पेषणस्य द्विदैवत्याभावान् तत्र तस्य दं-
ताः संतीति वक्तव्यं स्यात् न चैतत्संगच्छत इत्याशंक्य तत्रापि तस्य दंतपातो अवस्थामेदे प्रवृत्तेन द्विवचनेन प्राप्यते अत एव पूष्णोऽनु-
ग्रहं द्वेधा वक्ष्यति पूषा तु यजमानस्य दद्विर्जस्तुपिष्टभक्त इति केवलश्चेत्पिष्टभक्तमविष्यति अन्यसहितश्चेद्यजमानस्य दद्विर्भ-
क्षयिष्यतीत्यर्थः २१

छिंदन्नपीत्यत्र शिर इत्यपरिव्यक्तीभविष्यति शंबको वारभद्रः २२ अस्त्रान्वितैर्मंत्रसहितैः ननिर्मिन्नात्कृत्यस्य तथाभूतं दृष्टोतिशो-
षः २३ सपशूनां पतिः मखे संज्ञपनं योगं कंदनिषीडनादिरूपं मारणोपायं दृष्ट्वा तेनोपायेनाहरत् २४ अन्येषां ब्राह्मणादीनां तद्विपर्य-
यः असाधुवादः अश्रुदिति शेषः २५ गुह्यकालयं कैलासम् २६ इति चतुर्थे टीकायां पंचमोऽध्यायः ५ षष्ठे तु देवसंघेन सह
गत्वा भवविधिः सांत्वयामास दक्षादिजीविताद्यर्थमादरात् १ अथ देवगणाः स्वयं भवेत्यवेदयन् इति द्वितीयेनान्वयः १ श्रुत्वादि

आक्रम्योरसिदक्षस्य शितधारेण हेतिना छिंदन्नपित दुर्दुर्तुना शक्रां शंबकस्तदा २२ शस्त्रैरस्त्रान्वि-
तैरेवमनिर्मिन्नत्वचं हरः विस्मयं परमापन्नो दध्यौ पशुपतिश्चिरम् २३ दृष्ट्वा संज्ञपनं योगं पशूनां स-
पतिर्मखे यजमानपशोः कस्य कायात्तेनाहरच्छिरः २४ साधुवादस्तदा तेषां कर्मतत्तस्य शंसताम्
भूतप्रेतपिशाचानामन्येषां तद्विपर्ययः २५ जुहो वै तच्छिरस्तस्मिन् दक्षिणां प्रावमर्षितः तद्देवय-
जनं दग्ध्वा प्रातिष्ठत् गुह्यकालयम् २६ इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कन्धे दक्षयज्ञवि-
ध्वंसो नाम पंचमोऽध्यायः ५ मैत्रेय उवाच अथ देवगणाः सर्वे रुद्रा नीकैः पराजिताः
शूलपट्टिशानिस्त्रिशगदापरिघमुद्गरैः १ उच्छिन्नभिन्नसर्वांगाः सर्त्तिकसभ्यामयाकुलाः स्वयं भ-
वेन मस्कृत्य काल्पेनैतन्त्यवेदयन् २ उपलभ्य पुरै वै तद्गवानक्षसंभवः नारायणश्च विश्वात्मानक-
स्याध्वरमीयतुः ३ तदा कर्ण्य विष्णुः प्राह ते जीयसि कृतागसि क्षेमाय तत्र साभूयान्नप्रायेण बुभू-
षताम् ४ अथापि धूय कृतकिल्बिषा भवयेव बर्हिषो भागभाजं परादुः प्रसादयध्वं परिशुद्धचतसाक्षि-
प्रप्रसादं प्रगृहीतां धिपद्यम् ५ ऋः संच्छिन्नानि त्रुटितानि भिन्नानि विदीर्णान्यंगानि येषामसहस्रलिङ्गिभिः मध्ये श्ववर्त-

मानाः २ कस्य दक्षस्य यज्ञे ब्रह्माविष्णुश्च नेयतुः न जग्मतुः यत्रारुद्रको यज्ञस्तत्र नारायणविशिं च्यावपि नागतौ ३ विभुर्ब्रह्मा ते-
जीयसि अति ते जस्विनि पुरुषे कृतागसि सत्यपि स्वयं तत्र कृतागसां बुभूषतामपराधं कर्तुं भिच्छतां सा तथा बुभूषतेषां क्षेमाय न भूयात्
प्रायेणेति लोकोक्तिः न भवेदेवेत्यर्थः ४ अथापि प्रसादयध्वं क्षमापयत ये भवन्तः बर्हिषो यज्ञस्य भागभाजं परादुः दूरे वंडितवन्तः प्र-
गृहीतां धिपद्यं पादौ प्रगृह्येत्यर्थः ५ ७ ८ ९ १० ११ १२

अध्वरस्यजीवितं पुनः संधानं प्रार्थयमानाः संतः यस्मिन् कुपिते सति सपालो लोकः न भवेन्नश्येदित्यर्थः ६ वयंतु तत्र गंतुं विभीमः त्वमे
व किंचिदुपायं विधत्सेति चेत् अत आह नेति यस्तस्मात्तर्जनीतनूदं दः यस्य तत्त्वबलवीर्ययोः प्रमाणमियतां च न विदुः वीर्यपराक्रमः पा-
पमिति पाठः पराधम् ७ ८ कैलासं वर्णयति जन्मौषधाद्यादिचतुर्दशभिः नरेतरे देवैर्जुष्टम् ९ शृंगैरमणं रतिप्रदमित्युत्तरेणान्व-
यः कथं भूतैर्नानाधातुभिर्विचित्रितैः नानाद्रुमलतागुल्माश्च येषु १० नानाअमलानि पद्मवर्णानि येषु नानाकंदराः सानवश्च येषु र

आशासानाजीवितमध्वरस्यलोकः सपालः कुपितेन यस्मिन् तमाशुदेवं प्रियया विहीनं क्षमापय
ध्वं हृदि किदं दुरुक्तैः ६ नाहं न यज्ञो न च युयमन्ये ये देहभाजो मुनयश्च तत्तम् विदुः प्रमाणं बलवीर्य
योर्वायस्यात्मतत्रस्य कउपायं विधत्सेत् ७ सदृशमादिश्य स्मरानजस्तैः समन्तितः पितृभिः सप्रजे
शैः ययौ स्वधिष्यान्निलयं पुरद्विषः कैलासमद्रिप्रवरं प्रियं प्रभोः ८ जन्मौषधितपोमंत्रयोगसिद्धै
नरेतरेः जुष्टं किन्नरगंधर्वैरप्सरभिर्हतं सदा ९ नानामणिमयैः शृंगैर्नानाधातुविचित्रितैः नाना
द्रुमलतागुल्मैर्नानासृगगणानृतैः १० नानाऽमलप्रस्रवणैर्नानाकंदरसानुभिः रमणं विहरंती
नौरमणैः सिद्धयोपिताम् ११ मयूरकेकाभिरुतं मदांधालिविमूर्छितम् प्लावि १२ रक्तकण्ठानां कूजितै
श्च पतत्रिणाम् १३ आह्वयंतमिवोद्दस्तैर्हिजान् कामदुग्धैर्दुग्धैः व्रजंतमिव मातंगैर्गृणंतमिव निर्झ-
रैः १३

मणैः सहर्षं डंतीनाम् ११ मयूराणां केकाभिः स्वनैर्नोदितम् मदांधैरलिभिर्विमूर्छितम् मूर्च्छं नारागगतिविशेषः तदा
संस्कृतम् रक्तकण्ठानां कोकिलानां प्लावितैः पुतलं नीतैः स्वरैः अन्येषां पतत्रिणां कूजितैः उद्दस्तैः उन्नतशारंगैर्दुग्धैर्हिजान् पक्षिणा आह्व-
यंतमिव लोके हि हस्तमुत्सिष्योच्चैः स्वरेणाह्वानमर्थिनां कुर्वन्ति अद्रिश्चोत्सिप्तहस्ताकारैर्दुग्धैस्तत्र त्यपक्षिस्वनैश्च तथालक्ष्यत इत्यर्थः
व्रजद्भिर्मातंगैर्व्रजंतमिव निर्झरश्च निभिर्गृणंतं भाषमाणमिव १३ १२ १३ १३

१४ वृतामयोरवांतरजातिभेदः वेणुकीचकयाश्चनारघ्रसरघ्रत्वेनभेदः १५ वेणुकजातिभिरित्यत्रवेणुकाएलाजातिर्मालती १६ १७
 हुमजातिभिरित्यत्रजातिरवांतरभेदसामान्यम् १८ कुमुदादिसमृद्धिभिर्नलिनीपुसरः सुकलंमधुरंयथाभवति एवंकूजंतियानिप
 क्षिष्टंदानितैरुपशोभितम् १९ मृगादिभिर्निर्जुष्टंनिषेवितम् नाभिभिः कस्तूरीमृगैः पूर्वमृगगणाः शृंगविशेषेणत्वेनोक्ताः इदानीं
 स्वातंत्र्येणैतत्पौनरुक्त्यम् कदलीखंडैः संरुद्धानिआवृतानिनलिनीनांपुलिनानितैः श्रीःशोभायस्मिन् २० नंदयागंगयापर्यस्तं

मंदारैःपारिजातैश्चसरलैश्चोपशोभितम् तमालैःशालतालैश्चकोविदारामृगजैः १४ वृतैः कदंबै
 नीपैश्चनागपुन्नागचंपकैः पाटलाशोकबकुलैः कुंदैः कुरबकैरपि १५ स्वर्णाणशतपत्रैश्चवरवेणुकजा-
 तिभिः कुबजकैर्मल्लिकाभिश्चमाधवीभिश्चमंडितम् पनसोदुंबराश्वत्थपुस्तन्यग्रोधहिंगुभिः १६ मृ
 जैरोषधिभिः पूगैराजपूगैश्चजंबुभिः रवजूराम्रातकाम्नाद्यैः प्रियालमधुकैः गुदैः १७ हुमजातिभिरन्ये
 श्वराजितंवेणुकीचकैः कुमुदासलकल्हारशतपत्रवनर्द्धिभिः १८ नलिनीपुसुकलंकूजतरुगवृंदोपशो
 भितम् १९ मृगैः शारवामृगैः क्रीडैर्मृगैर्द्रक्षशाल्यकैः गवयैर्नाभिभिर्व्याघ्रैर्निर्जुष्टंमहिषादिभिः
 २० कदलीखंडसंरुद्धनलिनीपुलिनश्चियम् पर्यस्तंनंदयासत्याःस्नानपुण्यतरोदया विलोक्यभूते
 शगिरिविबुधाविस्मयययुः २१ ददृशुस्तत्रैतम्यामलकां नामवैपुरीम् वनंसौगंधिकंचापियत्रतन्ना
 मपंकजम् २२ नदाचालकनंदाचसरितौवाह्यतःपुरम् तीर्थपादपदांभोजरजसाःतीवपावने २३ य
 योःसरस्त्रियःक्षत्तरवरुह्यस्वधिष्यतः क्रीडन्तिपुंसःसिंचन्त्योविगाह्यरतिकर्षिताः २४

परिवेष्टितम् सत्याः भवान्याः स्नानेनपुण्यंपुण्यतरमतिरुगंधमुदकंयस्याम् २१ तत्रगिरौवनंचददृशुः यत्रवनेतन्नामसौगंधिकं
 पंकजंभवति जातावेकवचनम् २२ पुरीवर्णयतिनंदाचेतिचतुर्भिः सरितौ पुराहाह्यतौभवतः तीर्थपादस्यहरेः पादांभोजरज
 सा २३ ययोर्विगाह्यप्रविश्यक्रीडन्ति २४

ययोरंभोविगततृषोः पिगजाः पिबन्ति तत्रहेतुः तासां सरस्त्रीणां स्नानेन भ्रष्टं गलितं यन्मवंकुंकुमं तेन पिंजरं पीतवर्णम् गजीः करि-
णीः २५ तारं रूप्यम् तारादिमयविमानानां शतैः संकुलाम् तडिङ्गिः स्त्रीणाम् घनैर्विमानानाम् स्वेन पुण्याः सादृश्यम् २६ यक्षेश्वर
पुरींहित्वाऽतिक्रम्य तद्दमं च दृष्ट्वा ते देवाः आरात् दूरात् वरदं दृष्ट्वा रिति चतुर्थेनान्वयः कथं भूतं वनम् चित्राणि माल्यानि फलानि च
दाश्च पत्राणि येषु ते दुर्गैः हृद्यं सरस्वकरम् २७ रक्तकंठस्वगानामनीकस्य स्वरैर्मंडिताः षट्पदस्वरायस्मिन् कलहं सानां कुलस्य प्रेष्ठम्
स्वरदंडानि पद्यानि ते र्युक्ता जलाशयायस्मिन् २८ वनकुंजरैः संघृष्टा ये हरिचंदनदुमाः तत्संबन्धिना वायुना पुण्यजनस्त्रीणां मनः

ययोस्तत्स्नानविभ्रष्टं न वकुंकुमपिंजरम् वितृषोऽपि पिबन्त्यंभः पाययंतो गजा गजीः २५ तारं रूप्यम्
महारत्नविमानशतसंकुलाम् जुष्टां पुण्यजनस्त्रीभिर्यथा रवं स तडिङ्गनम् २६ हित्वा यक्षेश्वरपुरीं व
नं सौगंधिकं च तत् दुर्गैः कामदुर्गैर्हृद्यं चित्रमाल्यफलच्छदैः २७ रक्तकंठस्वगानीकस्वरमंडितषट्
पदम् कलहं सकुलप्रेष्ठस्वरदंडजलाशयम् २८ वनकुंजरसंघृष्टहरिचंदनवायुना अधिपुण्यजन
स्त्रीणां मुहुरुन्मथयन् मनः २९ वैडूर्यकृतसोपानावाप्य उत्पलमालिनीः प्राप्तं किंपुरुषैर्दृष्ट्वा त आरा
दृष्ट्वा वरदम् ३० सयोजनशतोत्सेधैः पादोनविटपायतः पर्यक्कृता चलच्छाया योनिर्नीडस्तापवर्जि
तः ३१ तस्मिन् महायोगमये मुमुक्षुशरणं सराः दृष्ट्वा शिवमासीनं त्यक्ता मर्षमिवांतकम् ३२
सनंदनाद्यैर्महासिद्धैः शांतैः संशान्तविग्रहम् उपास्यमानं सरव्याचभृत्त्रागुह्यकरससाम् ३३ वि-
द्यातपोयोगपथमास्थितं तमधीश्वरम् चरंतं विश्वसूहृदं वात्सल्याल्लोकमंगलम् ३४

अधि अधिकमुन्मथयत् २९ यत्र चोत्पलमालिन्योवाप्यस्तत्र किंपुरुषैः प्राप्तं वनं दृष्ट्वा पाशान्तरे किंपुरुषैः प्राप्ता वापीश्च दृष्ट्वा इत्यर्थः ३० योजनशतमु-
त्सेध उच्छ्रायो यस्य पादो नैः सर्वतः पंचसप्ततियोजनप्रमाणैर्विदपैः शारवाभिरायतो विस्तृतः पर्यक् सर्वतः कृता अचला छाया ये-
न निर्गतं नीडं यस्मात् ३१ मुमुक्षुणां शरणमाश्रयम् त्यक्ता मर्षोऽंतकस्तत्तुल्यम् ३२ तं विशिनष्टि सनंदनाद्यैरिति पंचभिः सरव्या
कुबेरैर्गोपास्यमानम् ३३ विद्याउपासनात्पश्चित्तैकाग्र्ययोगः समाधिस्तेषां पंथानं प्रवर्तनं द्वारं लोकस्य मंगलं हितं ततो वात्सल्यात्स्नेहाच्चरंतम् ३४

संध्याः भ्रूचारक्तवर्णेनांगेन भस्मादिलिंगं चंद्रलेखां च विभ्रतम् ३५ व्रतिनामासनं वृषीतस्याम् ब्रह्मप्रवोचंतम् ३६ सव्यपादपद्मं दक्षिणेऽङ्गौ कृत्वा विन्यस्य जानुनिचसव्ये बाहुं कृत्वा प्रकोष्ठे मणिबंधस्थाने अक्षमालां च कृत्वा दक्षिणहस्तकृतया तर्कमुद्रया उपलक्षितमासीनमित्यर्थः तदुक्तं योगशास्त्रे एकपादमथैकस्मिन् विन्यसेदूरसंस्थितम् इतरस्मिंस्तथा बाहुं वीरासनमिदं स्मृतम् तर्कमुद्रा चोक्ता तर्जन्यंगुष्ठयोरग्रे मध्यः संयोज्य चांगुलीः प्रसार्य बंधनं प्राहुस्तर्कमुदेति मांत्रिका इति ३७ ब्रह्मनिर्वाणं ब्रह्मानंदः तत्र समाधिरैकाग्र्यं तमाश्रितम् योगकक्षां योगपट्टं च वामजानुदृढीकरणार्थं विशेषेणोपाश्रितवन्तम् मननशीलामनवस्तेषामाद्यं मुख्यम् ३८

लिंगं च तापसाभीष्टं भस्मदंडजटाजिनम् अंगेन संध्याः भ्रूचारक्तवर्णेनांगेन भस्मादिलिंगं चंद्रलेखां च विभ्रतम् ३५ उपविष्टं दर्भमय्यां वृथा ब्रह्मसनातनम् नारदाय प्रवोचंतं पच्छते शृण्वतां सताम् ३६ कृत्वोरौ दक्षिणे सव्यं पादपद्मं च जानुनि बाहुं प्रकोष्ठे अक्षमालां मासीनं तर्कमुद्रया ३७ तं ब्रह्मनिर्वाणं समाधिमाश्रितं व्यपाश्रितं गिरिशं योगकक्षाम् सलोकपालामुनयो मनूनामाद्यं मनुं प्राजलयः प्रणेसुः ३८ सतु पलयागतमात्मयोनिं सरासरं शैरभिवंदितांघ्रिः उत्थाय चक्रेशिरसाभिवंदनमर्हत्तमः कस्य यथैव विष्णुः ३९ तथाऽपरे सिद्धगणामहर्षिभिर्यैव समंतादनु नीललोहितम् नमस्कृतः प्राह शशांकशेखरं कृतप्रणामं प्रहसन्निवात्मभूः ४० ब्रह्मोवाच जाने त्वामीशं विश्वस्य जगतो यो निर्वाजयोः शक्तेः शिवस्य च परं यत्तद्ब्रह्म निरंतरम् ४१ त्वमेव भगवन्नेतच्छिवशक्तयोः सरूपयोः विश्वं सृजसि पास्यस्मिन् क्रीडन् पूर्णपटो यथा ४२

आर्हत्तमो विष्णुर्वा मनमूर्तिर्यथा कस्य कस्य पश्य ३९ महर्षिभिः सहिताः ये नीललोहितमनुवर्तन्ते तेऽपि तस्मै वंदनं चक्रुः एवं सर्वैर्नमस्कृतः प्राह कृतः प्रणामो देवैर्यस्मै तम् ४० यद्यपि त्वं नीचवर्त्मानमस्करोषि तथाऽपि त्वैश्वर्यमहं वेदमीत्याह जानु इति विश्वस्येशं जाने तत्र हेतुः जगतो यो निर्याशक्तिः प्रकृतिर्बाजं च शिवः पुरुषस्तयोः कारणं तथाऽपि निरंतरं निर्भेदं यद्ब्रह्म निर्वाकारं तदवतामिति जाने ४१ ननु विरुद्धमेतत्तत्राह त्वमेव सरूपयोरविभक्तयोः शिवशक्तयोः क्रीडन् विश्वं सृज्यादिकरोषि उर्णनाभिरिव स्वरूपयोरिति पाठे स्वांशयोः अतो न विरोधः ४२

धर्ममर्थचदोग्धियात्रयातस्याअभिपत्तयेरक्षणायाध्वरंसृष्टवानसि यद्वा हेधर्मार्थदुय धर्माद्यभिपत्तयेतस्यापयेदक्षेणसूत्रेणनिमित्ते
नसेतवोवर्णाश्चमर्यादाश्चअवसिताः निबद्धाः निर्णीताइतिवा श्रद्धधतेश्रद्धयाअनुतिष्ठन्ति ४३ सर्वकर्मफलदातापितमेवेत्याह हेम-
गल मंगलानांशुभानांकर्मणांकर्तुः स्वः स्वर्गपरमोक्षंवातनुषे अमंगलानामशुभानांकर्मणांकर्तुः श्रतमिसंनरकंतनुषे तत्रकेनहेतुना
तदेवतस्मिन्नेवकस्यचिद्विपर्ययोभवति ४४ त्वत्कोपोऽत्रहेतुरित्यसंभावितमिति केमुत्यन्यायेनाह नवैसतांसतः रोषोभिभवत्
तवत्वांदितीयार्थेषष्ठ्यो पशमज्ञंयथाऽभिभवति तद्वत् ४५ अतः येपृथक्धियः भेददृशः अतः कर्मण्येव दृष्टिर्येषाम् दुष्टआश

त्वमेवधर्मार्थदुघाभिपत्तयेदक्षेणसूत्रेणससर्जिथाध्वरम् त्वयैवलोकेऽवसिताश्चसेतवोयान्ब्राह्मणाः
श्रद्धधतेधृतवृताः ४३ त्वंकर्मणामंगलमंगलानांकर्तुः स्मलोकेतनुषेस्वः परंवा अमंगलानांचत
मिस्त्रमुत्त्वणविपर्ययः केनतदेवकस्यचित् ४४ नवैसतांत्वच्चरणापितात्मनांभूतेषुसर्वेषुभिप-
श्यतांतव भूतानिचात्मन्यपृथक्दिदृक्षतांप्रायेणरोषोऽभिभवेद्यथापशुम् ४५ पृथक्धियः क
मेदृशोदुराशयोः परोदयेनापितद्दुजोऽनिशम् परान्दुरुक्तेर्वितुदत्यरुतेदास्तान्माऽवधीदेवव
धान्भवद्विधः ४६ यस्मिन् यदापुष्करनाभमाययादुरंतयास्पृष्टधियः पृथग्दृशः कुर्वतितत्र ह्य-
नुकंपयारुणानसाधवोदैवबलात्कृतक्रमम् ४७ भवांस्तपुसः परमस्यमाययादुरंतयास्पृष्टमतिः
समस्तदृक् तयाहतात्मस्वनुकर्मचेतःस्वनुग्रहंकर्तुमिहाहसिप्रभो ४८

योयेषाम् परेषामुदयेनसंपदाअर्पिताहदिरुग्येषामरुंतुदामर्मभेत्तारः दैवैर्नैववधोयेषांतान् भवद्विधः निरुपमः साधुः माऽवधी
न्हन्यान् ४६ प्रत्युतसाधूनांवृत्तमालोक्यानुग्रहमेवकर्तुमर्हसीत्याहद्वाभ्याम् यस्मिन्देशेयदाकालेस्पृष्टधियोमोहितचिन्ताः पृथ
क्दृशोभवन्ति तत्रापराधेसाधवोहि अनुकंपयाअनंतरमेवपरदुःखासहिष्णुतयाचित्तप्रकंपेनरुपांकुर्वन्ति नतुक्रमंपराक्रमम् कु
तः दैवबलात्कृतेऽर्थमैवदैवमेवंभूतम् कोऽत्रापराधस्तेषामितिमत्वा हननंनकुर्वतइत्यर्थः ४७ भवांस्तपुसः अस्पृष्टमतिः अतः समस्त-
दृक् सर्वज्ञः तयामाययाहतआत्मायेषांतेषु अतएवकर्मानुगतचित्तेषु इहअपराधेअनुग्रहंकर्तुमर्हसि ४८ ५२ ५२

एवं सामान्येनोक्ताप्रस्तुतमाह कुर्विति त्रिभिः तया हतस्य अतएवासमाप्तस्य प्रजापतेरध्वरस्य हेमनोयत्राध्वरे कुर्याज्जिकाः भा
गिनोः पितवभागं न ददुः भागार्हत्वमाह येन तयामरवो निनीयते फलं प्राप्यते ४९ ५० हेमन्यो अनातुरमारोग्यमस्तु ५१ भाग
श्चतवास्वित्याह एष इति हेरुद्रयावदित्यर्थे यदित्यन्यम् यज्ञे कृते यावानुच्छिष्टः अवशिष्टोऽर्थः तावानेव तव भागोऽस्तु हेरुद्र ते
न भागेनाद्य यज्ञः कल्पेतां संपद्यताम् ५२ इति चतुर्थे टीकायां षष्ठोऽध्यायः ६ सप्तमे विष्णुरुद्रतः स्तुतो दक्षभवादिभिः

कुर्वध्वरस्योद्धरणं हतस्य भोत्वयाऽसमाप्तस्य मनो प्रजापतेः न यत्र भागं तव भागिनो ददुः कुर्याज्जि
नायेन मरवो निनीयते ४९ जीवताद्यजमानो यं प्रपद्येता क्षिणी भगः भृगोः श्रुण्विरो हंतु पूष्णो दंता
श्च पूर्ववत् ५० देवानां भृगुगात्राणामृत्विजां चायुधाश्मभिः भवताऽनुगृहीतानां माशमन्योऽस्त्वना
तुरम् ५१ एष ते रुद्र भागोऽस्तु यदुच्छिष्टोऽध्वरस्य वै यज्ञस्ते रुद्रभागेन कल्पतामद्य यज्ञहन् ५२
इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कंधे रुद्रसंत्वनं नाम षष्ठोऽध्यायः ६ मैत्रेय उवाच
इत्यजेनानुनीतेन भवेन परितुष्यता अभ्यधाधि महाबाहो प्रहस्य श्रूयतामिति १ श्रीमहादे
व उवाच
नायं प्रजेश बालानां वर्णयेनानुचिंतये देवमायाऽभिभूतानां दंडस्तत्र धृतो मया २
प्रजापतेर्दग्धशीर्षो भवत्वजमुखं शिरः मित्रस्य चक्षुषेक्षेत भागं संबर्हिषो भगः ३ पूषा तु यजमा
नस्य दद्रिर्जक्षतुपिष्टभक् देवाः प्रकृतसर्वा गायेम उच्छेष्टं ददुः ४ बाहुभ्यामश्विनोः पूष्णो ह
स्ताभ्यां कृतवाहवः भवत्वध्वर्यवश्चान्ये वस्तश्च श्रुण्विरो भवेत् ५

यज्ञं प्रवर्तयामास दक्षेणेति निरूप्यते १ अजे
न्योनुनीतः प्रार्थितो भवस्तेनाभिहितम् १ अघमपराधम् २ स्वापराधमपहत्यानुगृह्णाति दग्धं शीर्षं यस्य प्रजापतेः अजस्य मु
खं यस्मिन् तत्तथाभूतं शिरः स्तुवर्हिषः संबन्धिनं भागम् मित्रनाम्नो देवस्य ३ प्रकर्षेण कृतानिलग्रान्यंगानियेषां ते भवंतु उच्छे
ष्टं यज्ञावशिष्टम् ४ येषां त्वंगानि नष्टानि ते तु अश्विनोर्बाहुभ्यां कृतवाहवः पूष्णो हस्ताभ्यां कृतहस्ताश्च भवंतु अध्वर्यवः अन्ये च
ऋत्विजः वस्तस्य श्रुण्वेव श्रुण्वियस्य ५

मीदुष्टमः शिवः तेनोक्तम् परितुष्टैश्चित्तैः ६ मीदुष्टं संशिवम् त्वयागत्य सर्वकार्यमित्यामंत्र्यसंप्रार्थ्य शुनासीरादेवाः सह मीदुष्टा-
वेधसाचवर्तमानाः समीदुष्टेधसः ७ कात्स्न्येन वक्रहस्तबाह्यादिसाधारण्यविधाय ८ ९ पूर्ववृषध्वजद्वेषेण कलिलः कलुषी-
कृतआत्मा यस्य सः तदा शरत्कालीनो द्रुदइवामलो भवत् १० ११ १२ यदपियद्यपि प्रलब्धः पराभूतो मया भवान् तथाऽपि त्वया दं-
डो भूतः शिक्षाकृताननूपेक्षितोऽस्मि युक्तमेवैतदित्याह ब्रह्मबंधुषु ब्राह्मणाभासेष्वपि तुभ्यं न वहरेश्चेति वां युवयो रवज्ञा उपेक्षानास्ति

मैत्रेय उवाच तदा सर्वाणि भूतानि श्रुत्वा मीदुष्टमोदितम् परितुष्टात्मभिस्तातसाधुसाधि-
त्यथाब्रुवन् ६ ततो मीदुष्टं समामंत्र्य शनासीराः सहर्षिभिः भूयस्तद्देवयजनं समीदुष्टेधसो ययुः ७
विधाय कात्स्न्येन च तत्तदाह भगवान् भवः संदधुः कस्य कायेन सवनीयपशोः शिरः ८ संधीयमाने
शिरसि दक्षोरुद्राभिर्वीक्षितः सद्यः स्रुप्तइवो न स्थो ददृशे चाग्रतो मृडम् ९ तदा वृषध्वजद्वेषकलिला-
त्मा प्रजापतिः शिवावल्लोकाद्भवत् शरत्कालो दइवामलः १० भवस्तवायकृतधीनां शक्नोद नुरागतः
ओत्कल्यादाय कलयासं परेतां सुतां स्मरन् ११ कृच्छ्रात्संस्तप्य च मनः प्रेमविकलितः सुधीः श-
शंस निर्व्यलीकेन भावेन शं प्रजापतिः १२ **दक्ष उवाच** भूयाननुग्रहोऽहो भवता कृतो मे
दंडस्त्वयामयि भूतो यदपि प्रलब्धः न ब्रह्मबंधुषु च वां भगवन् न वज्ञातुं भ्यंहरेश्च कुत एव धृतव्रतेषु
१३ विद्यातपो व्रतधरां न्मुरवतः स्मविप्रां ब्रह्मात्मतत्त्वमवितुं प्रथमं त्वमस्माकं तद्ब्राह्मणान् परम-
सर्वविपत्कृपासिपालः पशूनि वविभो प्रगृहीतदंडः १४ योऽसौ मया विदिततत्त्वदृशा सभायां क्षि-
प्तो दुरुक्तिविशिरेवैरगणय्य तन्माम् अर्वाक् पतंतमर्हत्तमनिंदया पातद्दृष्ट्या द्रियास भगवान् स्व-
कृतेन तुष्टोत् १५

१३ तत्र हेतुमाह विद्येति ब्रह्माभूत्वा त्वमस्माकं अस्माक्षीः किमर्थं आत्मतत्त्वमवितुम् यद्वा ब्रह्मवे-
दमात्मतत्त्वं च अवितुं संप्रदायप्रवर्तनेन ज्ञापयितुमित्यर्थः तत्तस्मात् हे परमउत्कृष्ट १४ अत्र च प्रत्युपकारो नास्तीत्याह यो साविति
अविदिततत्त्वदृशा अप्राप्ततत्त्वज्ञानेन तदगणय्य विस्मृत्य अर्हत्तमनिंदया अर्वागधः पतंतं मामपातं रक्षितवान् स्वकृतेनैव परानु-
ग्रहेणैव तुष्टोत् मया तत् प्रतिकर्तुं मशक्यमित्यर्थः १५

च.टी

१७

अनुमंत्रितोऽनुज्ञातः उपाध्यायसहितैः ऋत्विजादिभिः अनुवर्तयामास १६ वीराणां प्रमथादीनां संसर्गकृतदोषस्य शुद्धये निवृत्त्यर्थम् १७ उपात्तहविषा अध्वर्युणा सह विशद्भ्या बुध्यादथ्यौ हे विशांपते विदुर १८ स्वयाप्रभया तेषां तेजोमुष्णान्तिरस्कुर्वन् उपाणीतः समीपं प्रापितः स्तोत्रे बृहद्रथं तरे वाजौ पक्षौ तद्गता बृहद्रथं तरे पक्षाविति श्रुतेः १९ तमे वा अनुवर्णयति श्याम इति द्वाभ्याम् हिरण्यवद्दशनायस्येति वस्त्रं लक्ष्यते अर्कतुल्येन किरीटेन जुष्टः नीलालका एव भ्रमरास्तैर्मंडितं कुंडल युक्तमास्यं यस्य कंचादि

अ.

७

मैत्रेय उवाच क्षमाप्यैवं समीहांसं ब्रह्मणा चानुमंत्रितः कर्मसंतानयामास सोपाध्यायर्त्विगिभिः १६ वैष्णावं यज्ञसंतत्यैत्रिकपालं द्विजोत्तमाः पुरोडाशानिरवपन् वीरसंसर्गशुद्धये १७ अध्वर्युणात्तहविषाय जमानो विशांपते धिया विशद्भ्यादथ्यौ तथा प्रादुरभूद्भरिः १८ तदा स्वप्रभया तेषां द्योतयत्यादिशोदश मुष्णां स्तेज उपाणीतस्ताक्ष्येण स्तोत्रवाजिना १९ श्यामो हिरण्यरशोऽर्ककिरीटजुष्टो नीलालकभ्रमरमंडितकुंडलास्यः कंचलचक्रशरचापगदासिचर्मव्यग्रैर्हिरण्मयभ्रजैरिव कर्णिकारः २० वक्षस्य धिश्रितवधूर्वनमाल्युदारहासावलोककलयारमयं श्वविश्वम् पार्श्वभ्रमद्वयजनचामरराजहंसः श्वेतातपत्रशोशिनोपरिरज्यमानः २१ तमुपागतमालक्ष्य सर्वैस्सरगणादयः प्रणोमुः सहसौत्थाय ब्रह्मोद्व्यक्षनायकाः २२ तत्तेजसा हतरुचः सन्नजिह्वाः ससाध्वसाः मुग्धा धृता जलिपुटा उपतस्थुरधोऽक्षजम् २३

भिरायुधैः भृत्परस्परार्थं व्यग्रैर्हिरण्मयैर्भ्रजैः पुष्पितः कर्णिकार इव वक्षविशेषः शोभमानः भुजानां हिरण्मयत्वं केयूरकंकणमुद्रिकाद्यलंकारैः २० वक्षसि अधिश्रिता वधूर्लक्ष्मीर्यस्य सः उदारो हासो अवलोकश्चतयोः कलया लेशेन पार्श्वे उभयतः भ्रमतीत्यजनचामरे चामरव्यजने एव राजहंसो यस्मिन् सः रज्यमानः शोभाति शयनीयमानः २१ ब्रह्मोद्व्यक्षनायकामुख्यायेषां ते २२ हतरुचः तिरस्कृतप्रभाः सन्नजिह्वा गद्गदवाचः ससाध्वसाः तन्महिम्ना क्षमितचित्ताः उपतस्थुस्तृणुः २३

१७

यस्य महिमानं प्रति तु अर्वागेव वृत्तिर्येषां तेऽपि यथामतिगूणं तिस्म अस्तु वन् कृतः प्रकटीकृतोऽनुग्रहार्थं विग्रहो येन तम् यद्वा तेषामर्वागवृत्तित्वे हेतुः ते तु यस्य महिमा विभूतिमात्ररूपा इत्यर्थः २४ तत्र तावत् दक्षस्तुतिप्रकारमाह दक्ष इति गृहीतमर्हणसादनोत्तमं येन तमुत्तमं पात्रे आसाद्य अर्हणीयेषु समर्पितेषु प्रीत्या सार्हणपात्रं स्वयमेव येन गृहीतमित्यर्थः यद्वा कथं प्रपदे गृहीतमर्हणसादनोत्तमं यथा भवति तद्गृहीत्वा प्रपदे इत्यर्थः गृहीत्वेति पाठस्तु स्तुतः गूणान् स्तुवन् प्रपदेशरणं जगाम दक्ष ऋत्विक् सदस्येश भृगु ब्रह्मैन्द्रयोषितः ऋषयश्च तथा सिद्धा यजमानी च लोकपाः योगि ब्रह्माग्निदेवाश्च स्तुवंति जगदीश्वरम् तथा गंधर्वविद्याधरा ब्राह्मणाश्च पृथङ्मतेः २५ ननु साक्षात्परमेश्वर एव रुद्रः तस्य ब्रह्मपुत्रत्वेन जीवत्वमनुकारमात्रं हं

अप्यर्वागवृत्तयो यस्य महित्वात्मभावादयः यथामतिगूणं तिस्म कृतानुग्रहविग्रहम् २४ दक्षो गृहीतार्हणसादनोत्तमं यज्ञेश्वरं विश्वसृजां परंगुरुम् स्तुतं दत्तं दाद्यनुगैर्वृत्तं मुदा गूणान् प्रपदे प्रयतः कृतां जलिः २५ दक्ष उवाच शब्दं स्वधाम्नुपरतां खिलबुद्ध्यवस्थं चिन्मात्रमेकमभयं प्रतिषिध्यमायाम् तिष्ठंस्तथैव पुरुषत्वमुपेत्य तस्यामास्ते भवानपरिशुद्ध इवात्मतंत्रः २६

तकिमिति त्वया भेददृष्ट्याऽसौ अवज्ञात इति मां भगवान् आक्षेप्यतीत्याशंक्या प्रच्युतस्वरूपस्य जीवधर्मनादयं तवैव संगच्छते नान्यस्येत्याह शब्दमिति सधाम्निस्वरूपेतिष्ठन् भवान् शब्दं चिन्मात्रं चैतन्यधनः शब्दत्वे हेतुऽपरतानित्यनिवृत्ता अखिला बुद्ध्यावस्था यस्मात् अतः एकं भेदश्चेत्यम् अतएव अभयं द्वितीयाहैभयं भवतीति श्रुतेः जीवस्यापि वस्तुतः एवं भूतत्वात् तद्वैलक्षण्यार्थमुक्तम् मायां प्रतिषिध्य अभिभूय स्वतंत्र एव सन्तया मायया पुरुषत्वं मनुष्यनादयमुपेत्य तस्यामायायां तिष्ठन् अपरिशुद्ध इव रागादिमानिवास्ते रामकृष्णाद्यवतरे तथा प्रतीयते भवानित्यर्थः अन्ये त्वविद्योपाधयो मायाऽभिभूताः संसरन्ति अतस्त्वमेवेश्वरो न रुद्रादय इति भावः अतएव मां दृष्टिं भगवान् वारयिष्यति अहं ब्रह्मा च सर्वश्च जगतः कारणं परमित्यादिना २६

च. टी.
१८

ऋत्विजोऽपि स्वस्थापराधं परिहरंतः स्तुवंति भो अनंजन उपाधिमलश्च न्ययद्यपि तमेवरुद्रादिदेवतारूपः तथाऽपि नंदीश्वरशा-
पात् कर्मण्येव दुराग्रहधियः संतस्तव तत्त्वं न विद्यः किंतु धर्मस्यापूर्वस्योपलक्षणभूतं त्रिवृत् त्रयीप्रतिपाद्यमध्वरारव्यंतवरू-
पमस्माभिर्ज्ञातम् कादृशम् यस्य सिद्धयेऽधिदैवम् देवताऽधिकारेणादोव्यवस्थाः अमूर्त्यवस्थाः अत्रेयमेव देवतानान्ये-
त्येव भूतानियमादित्यर्थः यद्वा व्यवस्था इत्यारव्यातम् अडागमाद्यभावभार्षः यदर्थमद इदमिन्द्राद्यधिदैवं रूपं विशेषेणास्थि-
तवानसीत्यर्थः २७ सदस्यास्तु निरीश्वरेऽपि दक्षाध्वरे धनलोभेन स्वप्रवृत्तिमनुचिंत्यानुतप्ताविरक्तिमाशासानास्तुवंति हे शर-
णद आश्रयप्रद उत्स्यध्वनिसंसारमार्गे वर्तमानो अज्ञानां सार्थः समूहस्ते पादौ कस्तु त्पाद रूपं निवासंकदायास्यति अश-

अं.
७

ऋत्विज ऊचुः तत्त्वं न ते वयमनं जन रुद्रशापात् कर्मण्यवग्रहधियो भगवन् विदामः धर्मो
पलक्षणमिदं त्रिवृदध्वरारव्यं ज्ञातं यदर्थमधिदैवमदोव्यवस्थाः २७ **सदस्या ऊचुः** उत्स्य-
ध्वन्यशरण उरुक्लेशदुर्गेऽतकोग्रव्यालान्विष्टे विषयमृगतृष्णात्मगे होरुभारः दृढश्वभ्रेरवलमृगभ-
येशोकदावेऽज्ञसार्थः पादौ कस्तु शरणदकदायातिकामोपसृष्टः २८ **रुद्र उवाच** तव वरद
वरां ग्रावाशिषेहारिवलार्थं ह्यपि मुनिभिरसक्तैरादरेणार्हणीये यदि रचितधियं माविद्यलोकोप-
विद्धं जपति न गणयेत् तत्त्वत्सरानुग्रहेण २९

रणो विश्रामस्थानश्च न्ये उरुक्लेश एव दुर्गमस्थानानियस्मिन् अंत-
कणवोग्रो व्यालस्तेनान्विष्टे लक्ष्मी कृते विषयरूपा मृगतृष्णायस्मिन् आत्माऽहंकारास्पदं शरीरं ममत्वास्पदं गेहं च स एव उरुभारो-
यस्य सः दृढानिस्तरवदुःखादीन्येव श्वभ्राणि गता यस्मिन् स्वला एव मृगा व्याघ्रादयस्तेभ्यो भयं यस्मिन् शोक एव दावाग्निर्य-
स्मिन् कामेन उपसृष्टः पीडितः २८ श्रीरुद्रस्तु पूर्वमगनिंदादुःसहासीत् इदानीं तु तां न गणयामीत्याह तवेति आशिषा
कामेन असक्तैर्निष्कामैः रचितधियमभिनिवेशितचित्तम् अविद्यलोकः अविद्यः विद्याहीनो लोकः मामाम् यद्यपि विद्धं ज-
पति आचारभ्रष्टं जपति तज्जल्पनं तवयः परोऽनुग्रहस्तेन त्वत्सराणां वायोऽनुग्रहस्तेन २९

१८

भृगुस्तस्वभावतस्तत्त्वज्ञानहीनाजीवाः अतोऽज्ञानकृतंममदुश्चेष्टितंक्षमस्वेत्याह यन्माययेति आत्मन्नात्मनिश्चितमनुगतं
तवतत्त्वंनविदन्ति प्रणतानामात्माबंधुश्च ३० ब्रह्मादयो न विदन्तीति भृगुणोक्ते तदसहमानो ब्रह्मातत्त्वज्ञानमाविष्कुर्वन्निवाह
नैतदिति पदार्थभेदग्राहकैरिन्द्रियैर्गुणस्येन्द्रियस्य यद्वा ज्ञानार्थयोः कारणस्य सत्त्वादेः अतएव असतः मायामयात् व्यति-
रिक्तो भवान् ३१ इदंस्तु इन्द्रियविषयः सर्वोऽपि मिथ्येति ब्रह्मणोक्तमसहमान आह इदंतववपुरपि उपपन्नमेव न तु प्रपंचवदनि-
र्वचनीयतयाऽनुपपन्नम् करणं विद्विषः क्षपयन्तीति तथा तैर्भजदंडैरुपलक्षितम् ३२ अस्त्विजोपत्यः स्तुवंति यज्ञोऽयंतव-

भृगुरुवाच यन्मायया गहनयाऽपहतात्मबोधा ब्रह्मादयस्तनुभृतस्तमसि स्वपंतः नात्म
निश्चितंतवविदंत्यधुनाऽपि तत्त्वंसौयंप्रसीदतु भवान् प्रणतात्मबंधुः ३० ब्रह्मोवाच नैतत्
स्वरूपंभवतोऽसौ पदार्थभेदग्रहेऽपुरुषोयावदीक्षेत् ज्ञानस्य चार्थस्य गुणस्य चाश्रयो मायामया
ह्यतिरिक्तो यतस्त्वम् ३१ इदमुवाच इदमप्यन्युत विश्वभाव न वपुरानंदकरं मनोदृशा
म् करविद्विदक्षपुणैरुदायुधैर्भजदंडैरुपपन्नमृष्टिभिः ३२ पत्य ऊचुः यज्ञोऽयंतव
यजनाय केन सृष्टा विध्वस्तः पशुपतिना घदक्षकोपात् तं न स्त्वं शवशायनाभशांतमेधयज्ञात्मन्
लिन रुचा दृशा पुनीहि ३३ ऋषय ऊचुः अनन्वितं ते भगवन् विचेष्टितं यदात्मना चरसि हि
कर्मनाज्यसे विभृतये यत उपसेदुरीश्वरी न मन्यते स्वयमनुवर्तती भवान् ३४

यजनाय त्वां यष्टुं केन ब्रह्मणा पूर्वं सृष्टः हेयज्ञात्मन् तं नो यज्ञं न लिन कां त्या दृशाने त्रेण पुनीहि पवित्रंकुरु कथं भूतं यज्ञम् शवाः शे-
रते यस्मिन्निति शवशायनं श्मशानंतद्दाभाप्रतीतिर्यस्य स चासौ शांतमेधश्चोपरतोत्सवः मेधशब्देन पशुहिंसाद्युत्सवो लक्ष्य-
ते शवमुदकंतत्र शेते इति तथा पद्यंतन्नाभेति संबोधनं वा ३३ ऋषयस्तु कर्मण्यनुतिष्ठंतस्तस्युण्येन तत्फलं च युज्यंते भगव-
तितु तदभावमालक्ष्य विस्मिताः स्तुवंति अनन्वितमघदमानं यद्यस्मादात्मना स्वयंकर्माचरसि अनुतिष्ठसि न स्वज्यसे लिप्यसे
यतश्चान्ये विभृतये संपदे ईश्वरीमुपसेदुः लक्ष्मीं भोजुः यद्वा यत इति सार्वविभक्तिकस्तासिः यामित्यर्थः भवांस्तु स्वयमेवानुवर्त-
मानां तानमन्यते नादियते ३४

सिद्धास्तत्कथास्वरूपमभिनंदतः स्तुवन्ति अयनोमनोगजः तत्कथैवमृष्टं शृङ्गपीयूषं तन्मयीयानदीतस्या मवगाढः प्रविष्टो दा-
वाग्रितुल्यं संसारतापं न संस्मरति न च ततो निर्गच्छति ब्रह्मसंपन्नवत् ब्रह्मैक्यं प्राप्त इव ३५ यजमानो दक्षपत्नीस्तौति ते स्वाग-
तं भद्रमागमनं जातम् हे अधीश यथा शिरसा हीनः कबंधमात्रः पुरुषोऽगैः करचरणाद्यवयवैः शोभनैरपि न शोभते तथा त्वां विना
केवलं प्रयाजाद्यंगैर्मरवो न शोभते अतो नः श्रिया सह त्रायस्व त्वद्भक्तान् कुर्वित्यर्थः ३६ लोकपालास्तीश्वरत्वाभिमानारूढा भगव-
तस्तत्त्वमपश्यंतः ऊचुः दृष्टः किं न दृष्ट इत्यर्थः कुतः असद्ब्रह्मैः पुंस्त्वमाविष्टलिङ्गत्वादसत्प्रकाशरूपाभिः दृग्भिरिन्द्रियैः अयं भावः

सिद्धा ऊचुः अयं त्वत्कथामृष्टपीयूषं नद्यां मनोवारणः क्लेशदावाग्रिदग्धः तृषार्त्तोऽवगाढो न स-
स्मारदावं न निष्क्रामति ब्रह्मसंपन्नवन् ३५ यजमान्युवाच स्वागतं ते प्रसीदेश तु भ्यं नमः
श्रीनिवास श्रिया कांतया त्राहि नः त्वामृतेऽधीश नांगैर्मरवः शोभतेशीर्षहीनः कबंधो यथा पुरुषः
३६ लोकपाला ऊचुः दृष्टः किं नो दृग्भिरसद्ब्रह्मैः स्वं प्रत्यग्दृष्टा दृश्यते येन दृश्यम् मायाद्वेषाभ-
वदीया हि भूमान् यस्तत्पञ्चभिर्भासि भूतैः ३७ योगेश्वरा ऊचुः प्रेयान् न तेऽन्योऽस्य सु-
तस्त्वयि प्रभो विश्वात्मनीक्षेन्न पृथग्य आत्मनः अथापि भक्त्ये शतयोपधावतामनन्यदृष्ट्याऽनु-
गृहाण वत्सल ३८

शृङ्गचित्तानां त्वं शृङ्गसत्त्वमूर्तिर्भासि अस्माकं तु बहिर्मुखं इंद्रियाणां पंचभूतोपलक्षितो जीव वि-
शेष इवावभासि अतस्त्वमस्मादिन्द्रियगोचरो न भवसि धिगस्मज्जीवितमिति ३७ योगेश्वरास्तदभेदेन भजतामनुग्रहभाक्तं म-
न्यमानाः स्वामिभृत्यभावेन भजतामप्यनुग्रहं प्रार्थयमानाः स्तुवंति द्वाभ्याम् प्रेयानिति विश्वात्मनि परब्रह्मणि त्वयि य आत्म-
नः पृथक्त्वं नेक्षेत् अमुतः अमुष्मादन्यः ते प्रेष्ठो नास्ति आत्मनो जीवान् पृथक्नेक्षेतेति वा हे वत्सल भक्तजनप्रिय अनन्यदृ-
ष्ट्या अव्यभिचारिण्या भक्त्या भजतोऽनुग्रहाणेत्यर्थः ३८

अव्यभिचारिणीभक्तिः कथंस्याद्भजनीयानां बहुत्वादित्याशंक्याहुः जगत्तद्वद्वादिषु निमित्तेषु देवतो जीवा दृष्टाद्बहुधाभिद्यमाना गुणायस्यास्तया स्वमाययात्मनि स्वरूपे रचिता ब्रह्मादिभेदमतिर्येन तस्मै स्वसंस्थया केवलस्वरूपावस्थानेन च विनिवर्तितो-
भेदभ्रमो गुणाश्च तदेतव आत्मनियेन तस्मै ३९ शब्दब्रह्मस्तौति नमस्त इति श्रितं स्वीकृतं सत्त्वं येन अतः भक्त्यादिफलप्रसवित्रे स-
त्त्वगुणत्वं निर्गुणत्वं चैकस्य कथमित्याशंक्याहुः यस्य काष्ठांतत्त्वं नाहं वेदि अपरे ब्रह्मादयश्च न विदुः तस्मै ४० अग्निस्तयज्ञमूर्ति-
प्रणमति यस्य तेजसा स्रष्टु समिद्धं प्रदीपं तेजो यस्य सोऽहं प्रशस्ते अध्वरे हविर्वहामि तं यज्ञियं यज्ञाय हितं पालकम् यज्ञं यज्ञमूर्ति-
म् पंचविधत्वमेतरेयके उक्तम् स एष यज्ञः पंचविधोऽग्निहोत्रं दर्शपूर्णमासौ चातुर्मास्यानि पशुः सोम इति पंचभिर्यजुर्भिर्मित्रैः

जगदुद्भवस्थितिलयेषु देवतो बहुभिद्यमानगुणयात्ममायया रचितात्मभेदमतये स्वसंस्थया विनि-
वर्तितभ्रमगुणात्मने नमः ३९ ब्रह्मोवाच नमस्ते श्रित सत्त्वाय धर्मादीनां च सूतये निर्गु-
णाय च यत्काष्ठां नाहं वेदापरेऽपि च ४० अग्निरुवाच यत्तेजसाऽहं स्रष्टु समिद्धं तेजा हव्यं वह-
स्वध्वर आज्यसिक्तम् तं यज्ञियं पंचविधं च पंचभिः स्विष्टं यजुर्भिः प्रणतो स्मि यज्ञम् ४१ देवा उचुः
पुरा कल्यापाये स्वकृतमुदरीकृत्य विकृतं त्वमेवाद्यस्तस्मिन् सलिल उरगे द्राधिशयने पुमान् शेषे सिद्धे
हृदिविमुशिता ध्यात्मपदवीः स एवाद्याक्ष्णोर्यः पथि चरसि प्रत्यक्षोऽसि ४२ ७९

स्विष्टं संपूजितम् तथा च श्रुतिः ओश्चावयेति चतुरक्षरमस्तु श्रौषडिति चतुरक्षरं यजेति ह्यक्षरं ये यजामह इति पंचाक्षरं द्वा-
क्षरो वषट्कारः स्मृतिश्च चतुर्भिश्च चतुर्भिश्च द्वाभ्यां पंचभिरेव च ह्यते च पुनर्द्वाभ्यां समे विष्णुः प्रसीदत्विति ४५ देवास्तु स-
त्त्वं यमपि देवास्तथाऽपि जगदाद्यंतयोस्तमेव नान्यः कश्चिदित्याहुः पुरेति कल्यापाये प्रलये विकृतं कार्यं जातमुदरीकृत्य संहृत्य
त्वमेवाद्यः पुमान् उरगे द्रपवाधिकम् शयनं शय्यातस्मिन् शेषे शयनं करोषि सिद्धे र्जनलोकादिवासिभिः विमुशिता विचिंति-
ताऽध्यात्मपदवी ज्ञानमार्गो यस्य स एव त्वं यदानीमक्ष्णोः पथि चरसि प्रत्यक्षोऽसि अवसिरक्षसि ४२ ७९

च. टी.
२०

गंधर्वाप्सरसस्तवयंभियाकेवलं सर्वानपि परमेश्वरत्वेनोपलोक्यामः त्वमेव तु परमेश्वरः अन्येतु त्वदंशा एवेत्याहुः अंशांशा इति हे
भूमन् महत्तमः क्रीडाभांडं क्रीडोपकरणं विश्वं ब्रह्मांडं यस्य तस्मै तेन मनं कुर्यः ४३ विद्याधरास्तकेवलं विद्याभिः संपदः प्राप्यते अ
हंकारादिव्यामोहनिवृत्तिस्तत्कथाश्रवणं विना नास्तीत्याहुः अर्थं पुरुषार्थसाधनं कलेवरमभिपद्य प्राप्य त्वन्माययाः स्मिन्म-
मेत्यहमिति चाभिमानं कृत्वा इममात्ममोहं युष्मत्कथाश्रुतनिषेवक उद्ध्युदस्येत्परित्यजेन्नान्यननुस्वेः पुत्रादिभिरधिक्षितो
दुःखितः सन् परित्यजेदेवनेत्याहुः क्षितोः पिदुर्मतिः असत्सुविषयेष्वेवलालसानृणा यस्य सः ४४ ब्राह्मणाः स्तुवंति त्वमिति

अ.
७

गंधर्वा ऊचुः अंशांशास्ते देवमरीच्यादय एते ब्रह्मेन्द्राद्या देवगणारुद्रपुरोगाः क्रीडाभांडं विश्वमि
दं यस्य च भूमन् तस्मै नित्यं नाथनमस्ते करवाम ४३ विद्याधरा ऊचुः त्वन्माययाः र्थ-
मभिपद्य कलेवरेऽस्मिन् कृत्वाममाहमिति दुर्मतिरुत्पद्येः स्वेः क्षितोऽप्यसद्विषयलालस आत्ममो-
हं युष्मत्कथाः श्रुतनिषेवक उद्ध्युदस्येत् ४४ ब्राह्मणा ऊचुः त्वं क्रतुस्त्वं हविस्त्वं हुताशः स्व
यं त्वं हि मंत्रः समिद्धर्मपात्राणि च त्वंसदस्य त्विजोदं पती देवता अग्निहोत्रं स्वधा सोम आज्यं पशुः
४५ त्वं पुरा गां रसायामहासूकरो दंष्ट्रया पद्मिनीं वारणेन्द्रो यथा स्तूयमानो नदल्लीलया योगिभि-
र्युज्जहर्था यथा गात्रयज्ञः क्रतुः ४६ स प्रसीद त्वमस्माकमाकाक्षतां दर्शनं ते परिभ्रष्टसत्कर्मणाम् की-
र्त्यमाने नृभिर्नाम्नि यज्ञेश ते यज्ञविद्याः क्षयं यांति तस्मै नमः ४७ मैत्रेय उवाच इ-
ति दक्षः कविर्यज्ञभद्ररुद्रावमर्शितम् कीर्त्यमाने हृषीकेशे संनिन्ये यज्ञमावने ४८

तित्रिभिः सदस्याश्चक्रत्विजश्च ४५ गां पृथ्वीम् रसायाः रसातलात् दंष्ट्रया त्युज्जहर्था विशेषेणोद्धृतवानसि योगिभिस्तू-
यमानः हे त्रयीगात्र वेदमूर्ते यज्ञोयागः सयूपः क्रतुस्तद्विशेषः तद्वी यज्ञसंकल्परूप इति यज्ञः क्रतुः कर्म यस्येति वा ४६
स त्वमस्माकं त्वदर्शनमाकाक्षतां प्रसीद अस्मद्यज्ञमप्युद्धरेत्यर्थः नचाशक्यं तव एतत् यतस्तव नाम्नि कीर्त्यमान एव यज्ञविद्याः
क्षयं यांति एवं प्रभातो यस्य तस्मै नमः ४७ इत्यनेन प्रकारेण सर्वैः कीर्त्यमाने हे भद्रविदुर संनिन्ये प्रवर्तयामास ४८

२०

सर्वात्मतया सर्वभागभोक्ताऽपि भगवान्निजानंदतृप्ताऽपि स्वेन भागेन त्रिकपालपुरोडाशेन प्रीयमाण इव दक्षमाभाष्यसंबोधयवचो
बभाषे ४९ योऽहं जगतः कारणं आत्मानं चेश्वरश्च उपद्रष्टा साक्षी च स्वयंप्रकाशश्च निरुपाधिश्च स एव ब्रह्मा शर्वश्चेत्यन्वयः ५० कुत
इत्यत आह अहमेवात्ममायामधिष्ठाय जगत्सृष्ट्यादिकुर्वन् सन् सचक्रियो चित्तां संज्ञां धारयामि ५१ तस्मिन् केवलेऽद्वितीये समा
नासमानजातीयभेदरहिते ब्रह्मणि मयि ब्रह्मरुद्रो भूतानि च भेदेनाज्ञः पश्यतीत्यर्थः ५२ विद्वांस्तु भेदेन पश्यतीति सहस्रं तमाह

भगवान्स्वेन भागेन सर्वात्मा सर्वभागभुक् दक्षंबभाष आभाष्य प्रीयमाण इवानघ ४९ श्रीम
गवानुवाच अहं ब्रह्मा च शर्वश्च जगतः कारणं परम् आत्मे श्वर उपद्रष्टा स्वयं दृग्गविशेषणः ५०
आत्ममायां समाविश्य सौऽहं गुणमयीं द्विज सृजनरक्षनहरन्निश्चंदधे संज्ञां क्रियो चिताम् ५१
तस्मिन् ब्रह्मण्यद्वितीये केवले परमात्मनि ब्रह्मरुद्रो च भूतानि भेदेनाज्ञोऽनुपश्यति ५२ यथा पुमा
न्स्वांगेषु शिरःपाण्यादिषु क्वचित् पारक्य बुद्धिं कुरुते एवं भूतेषु मत्सरः ५३ त्रयाणामेकभावनां
योन पश्यति तैर्वा भेदात् सर्वभूतात्मना ब्रह्मन् संशोति मधिगच्छति ५४ मैत्रेय उवाच एवं
भगवतादिष्टः प्रजापतिपतिर्होर्गिम् अर्चिता क्रतुना स्वेन देवानुभयतोऽयजत् ५५ रुद्रं च स्वेन भा
गेन ह्युपाधावत्समाहितः कर्मणा इव सानेन सोमपानितरानपि उदवस्य सह त्विग्भिः सस्नाववभृ
थंततः ५६ तस्मा अप्यनुभावेन स्वेनैवावाप्तसधसे धर्म एव मतिं दत्त्वा त्रिदशास्ते दिव्यययुः ५७ एवं
दाक्षायणी हित्वा सती पूर्वकलेवरम् जज्ञे हिमवतः क्षेत्रे मेनायामिति शश्वुम ५८

मैक्यं पश्यन् कृतार्थो भवतीत्याह त्रयाणामेको भावः स्वरूपं येषाम् ५४ स्वेन क्रतुना त्रिकपाले ह्युपाधयतः अंगैः प्रधानेन च
५५ स्वेन भागेन यज्ञावशिष्टेन उदवस्यते समाप्यतेऽनेनेत्युदवसानं तेन कर्मणा सोमपानितरानपि उपधावदित्यनुषंगः ततश्च उ
दवस्य कर्म समाप्य अवभृथरूपं यथा भवति तथा स्नातवान् ५६ स्वेनैवाऽनुभावेनाप्तसधसे प्राप्तसिद्धये तस्मा अपि ५७ ५८

च. टी.
२१

आवृत्तेभजनेस्म अनन्यभावानामेकैवगतिः यः तम् प्रलयकालेसप्ताशक्तिरीश्वरमिव ५९ बृहस्पतेः शिष्यान्मयाश्रुतम् ६०
परंपवित्रं य आकर्ण्य तथाऽनुकीर्तयेत्सः आत्मनः परस्यापि अयं संसारव्यसनं सर्वदाधुनोति ६१ इति चतुर्थे टीकायां सप्तमोऽ
ध्यायः ७ दक्षकन्याऽन्वये प्राप्ता दक्षयज्ञकथोदिता मनुपुत्रान्वये प्राप्ता ध्रुवचर्याऽथ पंचभिः १ अष्टमे गुरुदारोक्तिरोषमत्स
रतः पुरात् निर्गतेन ध्रुवेणाहतपसानोषणं हरेः २ एवतावन्मनुकन्याऽन्वयोत्तैव मरीच्यादीनां ब्रह्मपुत्राणां वंशावर्णिताः त

अ.
८

तमेव दयितं भूय आवृत्ते पतिमंबिका अनन्यभावैकगतिं शक्तिः सस्तेव पूरुषम् ५९ एतद्भग
वतः शंभोः कर्मदक्षाध्वरदुहः श्रुतं भागवताच्छिष्यादुद्धवात्मे बृहस्पतेः ६० इदं पवित्रं परमीश
चेष्टितं यशस्यमायुष्यमघोषमर्षणम् योनित्यदा कर्ण्यनरोऽनुकीर्तयेत् धुनोत्ययं कौरवभक्तिभा
वतः ६१ इति श्रीभागवतमहापुराणे चतुर्थस्कंधे दक्षयज्ञसंधानो नाम सप्तमोऽध्यायः ७
मैत्रेय उवाच सनकाद्यानारदश्चक्रभूहंसोऽरुणिर्यतिः नैते गृहान् ब्रह्मसूताह्यावसन्
ध्वरेतसः १ मृषाऽधर्मस्य भार्यासीदंभमायां च शत्रुहन् असूतमिथुनं तत्तु निर्ऋतिजगृहेऽ
प्रजः २ तयोः समभवत्सोभो निष्कृतिश्च महामते ताभ्यां क्रोधश्च हिंसा च यदुरुक्तिः स्वसाकलिः
३ दुरुक्तौ कलिराधत्तमयं मृत्युं च सत्तम तयोश्च मिथुनं जज्ञे यातनानिरयस्तथा ४ संग्रहेण
मयारब्धातः प्रतिसर्गस्तवानय त्रिःश्रुत्वैतत्पुमान् पुण्यं विधुनोत्यात्मनो मत्तम् ५ अथातः की
र्तयेवंशं पुण्यकीर्तः कुरुद्वह स्वायं भवस्यापि मनोहरं रंशं शजन्मनः ६

भावशिष्टं किंचिदाह सनका-
द्या इति नावसन् नाश्रिताः ऊर्ध्वरेतसो नैष्ठिकाः अतस्तेषां वंशो नास्ति १ अधर्मोऽपि ब्रह्मपुत्रस्तस्य वंशमाह मृषेति चतुर्भिः दंभः प
रप्रतारणम् मया तदुचिता चेष्टा तयोः सोदरयोरपि दांपत्यमधर्माशतया एव सुपर्यपि अप्रजः अपुत्रः २ निष्कृतिः शरता यत्तया
भ्यां कलिश्च तस्य स्वसादुरुक्तिश्चेत्यर्थः ३ यातनातीव वेदना ४ प्रतिसर्गोऽनुसर्ग एव यद्वा प्रतिसर्गः प्रलयः अधर्मस्य प्रलयहेतुत्वा
त्प्रतिसर्गत्वम् एतत् एतमधर्मवंशं पुण्यमिति वर्जनं द्वापुण्यहेतुत्वात् ५ मनोः पुत्रवंशं हरेरंशो ब्रह्मा तस्यां शास्त्रे हार्दाज्जन्मयस्य ६

२१

जगतोरक्षायां स्थितौ ७ सृजतिः स्रुचिश्च जायेत योर्मध्ये ८ तयोः प्रिया प्रियत्वं प्रपंचयन् ध्रुवचरित्रमाह पंचभिरध्यायैः स्रु-
चैः पुत्रमुत्तमसंज्ञं लालयन् ९ तथा अंकारो हणं चिकीर्षमाणम् १० गर्वोक्तिमेवाह त्रिभिर्नेति नृपते धिष्यमासनं नृपात्मजोऽपि
भवान्नारोदुमर्हीति ११ १२ पुरुषमीश्वरम् १३ मिषंतं पश्यंतम् सन्नवाचं कुंठितवाचम् १४ उद्दृष्ट्य आरोप्य अंतः पुरजनमुखात्

प्रियव्रतोत्तानपादौ शतरूपापतेः स्रुतौ वासुदेवस्य कलयारक्षायां जगतः स्थितौ ७ जायेत् उत्तानपा-
दस्य सृजतिः स्रुचिस्तयोः स्रुचिः प्रेयसी पत्युर्नेतराय स्रुतौ ध्रुवः ८ एकदा स्रुचैः पुत्रमंकमा-
रोप्य लालयन् उत्तमं नारुरुक्षंतं ध्रुवं राजाभ्यनंदत ९ तथा चिकीर्षमाणं तं सपत्न्या सनयं ध्रुवम्
स्रुचिः शृण्वतो राज्ञः सेष्यमाहाति गर्विता १० नवत्स नृपते धिष्यं भवानारोदुमर्हीति न गृहीतो म-
यायत्वं कुक्षावपि नृपात्मजः ११ बालोऽसि वतनात्मानमन्यस्त्रीगर्भसंभृतम् नूनं वेद भवान्यस्य दु-
र्लभेऽर्थे मनोरथः १२ तपसाराध्य पुरुषं तस्यैवानुग्रहेण मे गर्भं त्वं साधयात्मानं यदीच्छसि नृपा-
सनम् १३ मैत्रेय उवाच मातुः सपत्न्याः स्रुदुरुक्तिविद्भः श्वसन् रूपाद उद्दृष्टो यथाऽहिः हि-
त्वा मिषंतं पितरं सन्नवाचं जगाम मातुः प्ररुदन् सकाशम् १४ तं निःश्वसंतं स्फुरिताधरोष्ठं सृजतिरु-
त्संग उद्दृष्ट्वा बालम् निशम्य तत्पौरमुखात् नितो तं सा विव्यथेयद्गदितं सपत्न्याः १५ सोत्सृज्य धैर्यं विल-
लाप शोकदावाग्निनादावलते बाला वाक्यं सपत्न्याः स्मरती सरोजश्रिया दृशा बाष्पकला मुवाह १६
दीर्घं श्वसती वृजिनस्य पारमपश्यती बालकमाह बाला मामंगलं तात परे धर्मस्था भंक्ते जनीयस्पर-
दुःखदस्तत् १७ सत्यं स्रुच्याऽभिहितं भवान्मे यदुर्मगाया उदरे गृहीतः सन्मे न वृद्धश्च विलज्जते
यां भायैति वावोदुमिडस्पतिर्मां १८

श्रुत्वा १५ शोक एव दावाग्निस्तेन दावाग्निगता लता इव स्थिता सा बाला विलापं च-
कार १६ वृजिनस्य दुःखस्य अमंगलमपराधं परेषु मामंस्थाः यत् यतः परेभ्यो दुःखं ददाति यः सः स्वदत्तमेव दुःखं भंक्ते १७ दुर्मगाया
मया उदरे गृहीतः तस्या एव सत्येन वृद्धश्च दुर्मगतमेवाह यां मामिडस्पतिर्हृपतिर्भायैति वोदुं स्वीकर्तुं विलज्जते वा शब्दाद्वासीत्यपि
१८

च. टी.
२२

पितृभार्यात्वेनमात्रासमामातुः सपत्नीतयाऽपियदुक्तंतपसाराध्यपुरुषमित्यादिनदातिष्ठकुरु अध्यासनंयदीच्छसि १९ परि-
चर्यनिषेय्य विश्वविभावनायपालनायात्तास्वीकृतागुणाभिपत्तिः सत्तगुणाधिष्ठानंयेनतस्य जितआत्मा मनः श्वसनः प्राणश्च
वैस्तैरभिवंद्यम् २० एकमत्यासर्वान्तर्यामिदृष्ट्या २१ मृग्यापदाब्जयोः पद्धतिर्मार्गोयस्य तमेवाश्रयशरणंव्रजततोभजस्व नान्य

अ.
८

आतिष्ठतत्तातविमत्सरस्त्वमुक्तंसमात्राऽपियदव्यलीकम् आराधयाधोऽक्षजपादपद्मंयदीच्छ-
सेऽध्यासनमुत्तमोयथा १९ यस्यांघ्रिपद्मपरिचर्यविश्वविभावनायात्तगुणाभिपत्तेः अजोऽध्यति-
ष्ठत्तलुपारमभ्यपदंजितात्मश्वसनाभिवंद्यम् २० तथामनुर्वोभगवान्पितामहोयमेकमत्यापुरुद
क्षिणोर्मरैवैः इष्ट्याऽभिपदेदुरवापमन्यतोभोमंसखंदिल्यमथापवर्ग्यम् २१ तमेववत्साश्रयभृत्य
वत्सलंमुमुक्षुभिर्मृग्यपदाब्जपद्धतिम् अनन्यभावेनिजधर्मभाविते मनस्यवस्थाप्यभजस्वपुरुष
म् २२ नान्यत्ततःपद्यपलाशलोचनात्दुःखच्छिदतेमृग्यामिकंचन योमृग्यतेहस्तगृहीतपद्य
याश्रियेतरेरंगविमृग्यमाणया २३ मैत्रेयउवाच एवंसंजल्पितंमातुराकर्ण्यार्थागमंवचः
संनियम्यात्मनात्मानंनिश्चक्रामपितुःपुरात्शृणारदस्तदुपाकर्ण्य ज्ञात्वातस्यचिकीर्षितम् स्पृष्ट्वा
मूर्धन्यघघ्नेनपाणिनाप्राहविस्मितः २५ अहोतेजःक्षत्रियाणांमानभंगममृष्यताम् बालोऽप्ययं
हृदाधत्तेयत्समातुरसद्वचः २६ नारदउवाच नाशुनाऽप्यवमानुतेसन्मानवाऽपिपुत्रक
लक्षयामःकुमारस्यसक्तस्यक्रीडनादिषु २७ विकल्पेविद्यमानेऽपिपुत्रसंतोषहेतवः पुंसोमाहम्
तेभिन्नायल्लोकेनिजकर्मभिः २८

स्मिन्भावोयस्यतस्मिन् निजधर्मेर्भावितेशोधिते २२ तमेवेत्यनेनसूचितंसर्वो-
त्तमत्वंप्रपंचयति नान्यमिति हस्तेनगृहीतंदीपवत्पद्मंयथा इतरैर्ब्रह्मादिभिः २३ संजल्पितंविलापंततः अर्थस्यागमोयस्मात्त-
थाप्यतंवचआकर्ण्य २४ २५ विस्मितइत्युक्तंतदेवाह अहोतेजःप्रभावः २६ २७ विकल्पेमानापमानविवेकेसत्यपिभिन्नानरा-
तिकिंतुमोहकल्पिताएवेत्यर्थः कुतः यत्सारवंदुःखंवातन्निजकर्मभिरेवभवतियतः २८ ६१ ६२ ६३

२२

उपशमोपदेशेन निवर्तयति परितुष्येदिति षड्विः ईश्वरगतिं वीक्ष्य ईश्वरानुकूल्यं विना नोद्यमाः फलहेतव इति ज्ञात्वा परितुष्येत्संतो
 वमेव कुर्यात् २९ दुःकरश्च तवायमुद्यम इत्याह अथेति द्वाभ्याम् यस्य प्रसादमवरोदुं प्राप्तुमिच्छसि ३० निःसंगेन तीव्रयोगेन समा-
 धिना मृगयंतोऽपि यस्य पदवीं मार्गेन विदुः स देवो दुराराध्यः ३१ श्रेयसां काले हृदये ३२ सरस्वदुःखयोर्मध्ये सरस्वसतिषुण्यं क्षीय-
 त इति दुःखे सति पापं क्षीयत इत्यात्मानं तोषयन् तमसः पारं मोक्षं प्राप्नोति ३३ किंच गुणैरधिकां सुस इति लब्धोपेपंचमी तं हृत्वा

परितुष्येत्ततस्ताततावन्मात्रेण पूरुषः देवोपसादितं यावद्दीक्ष्येश्वरगतिं बुधः ३९ अथ मात्रोप-
 दिष्टेन योगेनावरुत्ससि यत्प्रसादं सर्वेषां दुराराध्यो मतो मम ३० मुनयः पदवीं यस्य निःसंगेनो-
 रुजन्मभिः न विदुर्मृगयंतोऽपि तीव्रयोगसमाधिना ३१ अतो निवर्ततामेष निर्वंधस्तव निष्फलः
 यतिष्यति भवान्काले श्रेयसां समुपस्थिते ३२ यस्य यद्देवविहितं सुतेन सरस्वदुःखयोः आत्मा
 नं तोषयन् देही तमसः पारं मुच्छति ३३ गुणाधिकान्मुदलिप्सदनुक्रोशं गुणाधमात् मैत्रीसमा-
 नादन्विच्छेन्नतापैरभिभूयते ३४ ध्रुव उवाच सोऽयं शमो भगवता सरस्वदुःखहतात्मना
 म् दशितः कृपया पुंसां दुर्दशोऽस्मदिधैर्यस्तयः ३५ अथापि मेऽविनीतस्य क्षात्रं धीरमुपेयुषः
 सरुच्यादुर्वचोवाणैर्न भिन्ने श्रयते हृदि ३६ पदं त्रिभुवनोत्कृष्टं जिगीषोः साधुवर्त्ममे ब्रह्मस्य
 तृभिर्ब्रह्मन् न्यैरप्यनधिष्ठितम् ३७ नूनं भवान्भगवतो योऽगजः परमेष्विनः वितुदन्नरते वीणां
 हितार्थं जगतोऽकेवत् ३८ मैत्रेय उवाच इत्युदाहृतमाकर्ण्य भगवान्नारदस्तथा
 प्रीतः प्रत्याहृतं बालं सद्वाक्यमनुकंपया ३९

प्रातिकुर्यात् न त्वसूयामित्यर्थः अनुक्रोशं कृपां लिखोत् न
 तुतिरस्कारं समानान् मैत्रीनतुस्पर्धाम् ३४ ३५ क्षात्रं स्वभावं प्राप्तवतः अतएवाविनीतस्य दुर्वाक्यवाणैर्भिन्ने हृदि न श्र-
 यते न तिष्ठति ३६ अन्यैरनधिष्ठितं त्रिभुवने उत्कृष्टं पदं जेतुमिच्छोर्मेसाधुवर्त्ममार्गं ब्रूहि ३७ अंकज इति पाठे उत्संगाज्जातो यो ना-
 रदः स भवान् वीणां वितुदन्नवादयन् हिताय अरति ३८ ३९

निःश्रेयसस्य अभिप्रेतार्थस्य पंथाः कोऽसावित्यत्राह भगवान्वासुदेवः अतएव तं भज ४० ४१ मधुवनारव्यं यमुनायास्तटे
गच्छ यत्र मधुवने ४२ अध्ययनाद्यभावेऽपि आत्मन उचितानि योग्यानि देवतानमस्कारादीनि कृत्वेति यमनियमा उक्ताः आसन-
कल्पान्च कुशादिभिः स्वस्तिकादिभिश्च ४३ प्राणोद्विज्यमनसां मलं चान्चल्यं व्युदस्येति प्राणायामप्रत्याहारौ धारणा माह अभिध्या-
येत्यादिषड्विः गुरुणा धीरेण मनसा गुरुं श्रीहरिम् ४४ स्फुरेषु संस्तरम् ४५ रमणीयान्यंगानियस्य ओष्ठश्च इक्षणा च ईक्षण-

नारद उवाच जनन्याभिहितः पंथाः सर्वे निःश्रेयसस्य ते भगवान्वासुदेवस्त्वं भजत तत्प्रवणा-
त्मना ४० धर्मार्थकाममोक्षार्थे यदच्छेच्छेय आत्मनः एकमेव हरेस्तत्र कारणं पादसेवनम् ४१ त-
त्तात गच्छ भद्रं ते यमुनायास्तटे शुचि पुण्यं मधुवनं यत्र सान्निध्यं नित्यदाहरेः ४२ स्नात्वा नुस-
वनं तस्मिन् कालिंघाः सलिलेशिवे कृत्वा चित्तानि निवसन्नात्मनः कल्पितासनः ४३ प्राणायाम-
मनत्रिवृता प्राणोद्विज्यमनोमलम् शनैर्व्युदस्याभिध्यायेन्मनसा गुरुणा गुरुम् ४४ प्रसादाभिमु-
खं शश्वत्सन्नवदनेक्षणम् स्नानासंस्कारमुवाचारुकपोलं स्फुरसंदरम् ४५ तरुणं रमणीयं गम-
रुणोष्ठेक्षणाधरम् प्रणताश्रयणं नृणां शरण्यं करुणार्णवम् ४६ श्रीवत्सांकं घनश्यामं पुरुषं व-
नमालिनम् शरवच्चक्रगदापद्मैरभिव्यक्तचतुर्भुजम् ४७ किरीटिनं कुंडलिनं केयूरवनमालिनम्
कौस्तुभाभरणग्रीवपीतकौशेयवाससम् ४८ कांचीकलापपर्यस्तं लसत्कांचननूपुरम् दर्शनी-
यतमं शांतं मनोनयनवर्द्धनम् ४९ पद्मोत्तरवमणिश्रेण्या विलसद्भासमर्चताम् हृत्पद्मक-
र्णिकाधिष्णयमात्मन्यवस्थितम् ५०

मरुणे ओष्ठेक्षणे धारयतीति तथा तम् अरुणमोष्ठमीक्षणं च धारयतीति वा नृणां स्फुरकरम् यद्वा नृणां धनं सर्वं पुरुषार्थनिधि-
मित्यर्थः ४६ पुरुषं पुरुषलक्षणयुक्तम् ४७ कौस्तुभस्याभरणं ग्रीवायां यस्य ४८ कांचीकलापेन पर्यस्तं परिवेष्टितम् मनो-
नयनयोर्वर्धनं हर्षकरम् ४९ हृत्पद्मकर्णिकायां धिष्ण्यं मध्यस्थानं तदाक्रम्य समर्चतामात्मनि मनसि स्थितम् ५०

ध्यानमाह स्मयमानमिति नियतेन प्रागुक्तयाधारणयासुस्थिरेण अतएकभूतेन एकाग्रेण धारणोक्तानि विशेषणानि ध्याने
ऽपि द्रष्टव्यानि यद्वा यथोक्तमात्रमेव तदुक्तमेकादशस्कन्धे नान्यानि चिंतयेद्दयः सुस्मितं भावयेत्सुखमिति ५१ समाधिमाह एव
मिति पूर्णशीघ्रसंपन्नं सत् ५२ जप्यो मंत्रः ५३ ५४ द्रव्याण्येवाह सलिलैरिति शस्तेः दूर्वाकुरैः वन्यैरेवांशकैः मूर्जत्वगादिभिः
५५ पूजाया अधिष्ठानमाह लब्ध्वासंपाद्य द्रव्यमयीं शिलादिनिर्मिताम् पूजासादुण्यहेतूनाह सार्धाभ्याम् आभृतात्मा धृतचित्तः

स्मयमानमभिध्यायेत्सानुरागावलोकनम् नियतेनैकभूतेन मनसा वरदर्पणम् ५१ एवं भगवतो
रूपं सुभद्रं ध्यायतो मनः निवृत्त्या परयात् पूर्णसंपन्नं न निवर्तते ५२ जप्यश्च परमो गुह्यः श्रूयतां मे
नृपात्मज यं सप्तरात्रं पठन् पुमान् पश्यति रवेचरान् ५३ ओं नमो भगवते वासुदेवाय
मंत्रेणानेन देवस्य कुर्याद्द्रव्यमयीं बुधः सपया विविधैर्द्रव्यैर्देशकालविभागवित् ५४ सलिलैः श
चिभिर्माल्यैर्वन्यैर्मूलफलादिभिः शस्तांकुरांशकैश्चात्रैर्तुलस्याप्रियया प्रभुम् ५५ लब्ध्वाद्व्यम
यीमत्राक्षित्यं वादिषु चार्चयेत् आभृतात्मा मुनिः शांतो यत वाक् मितवन्त्यम् ५६ स्वेच्छाऽवता
रचरितैरन्तित्यनिजमायया करिष्यत्कृतमश्लोकस्तु द्यायेद्दयंगतम् ५७ परिचर्या भगवतो
यावत्यः पूर्वसेविताः तामंत्रहृदयेन वप्रयुज्यान्मंत्रमूर्तये ५८ एवं कायेन मनसा वचसा च मनोग
तम् परिचर्यमाणो भगवान् भक्तिमत्परिचर्यया ५९ पुंसाममायिनां सम्यक् भजतां भाववर्द्धनः
श्रेयोदिशत्यभिमतं यद्दुर्मादिषु देहिनाम् ६० विरक्तश्चंद्रियरतो भक्तियोगेन भयसा तं निरंतरभा
वेन भजेताद्वा विमुक्तये ६१ इत्युक्तं स्तं परिब्रज्य प्रणम्य च नृपाऽर्भकः ययौ मधुवनं पुण्यहरेश्च
रणचर्चितम् ६२

मितवन्त्यं भक्तइति तथा ५६ यत्करिष्यतीति तदानीमवतारप्राप्त्युपाभावात् ५७ पूर्वसेविताः सेवनं कारिताः
कार्यत्वेन विहिता इत्यर्थः मंत्रहृदयेन द्वादशाक्षरेण ५८ एवमुक्तरीत्या मनोगतं यथा भवति तथा कायादिभिर्भक्तिमत्या परिचर्यया प
रिचर्यमाणो धर्मार्थकामेषु यत् अभिमतं तत् श्रेयोदिशतीति द्वयोरन्यः ५९ ६० विरक्तः सन् भजेत् किमर्थमुक्तये ६१ हरेश्चरणाभ्यां चर्चि
तं मंडितम् ६१

अर्हितसन् कृत्यसमर्पितमर्हणमर्थादिकं यस्मै ६३ किं वानरिष्यते न नश्यतीति सवितर्कः प्रश्नः ६४ मात्रा सह निर्वसित इति त
स्याभ्यनादतत्वात् ६५ मास्मादंति किं सिन्नखादंतीत्यर्थः ६६ ६७ देवेन श्रीहरिणा गुप्तमात्मसात्कृत्यारक्षितं यस्य यशोजग
त्प्रावृत्तेऽप्यप्रोति ६८ विपुलयन् विस्तारयन् ६९ ७० भ्रवोगधुवने किमकरोत् इत्यपेक्षायामाह तत्रेत्यादिना अभिषिक्तः स्नातः

तपो वनंगते तस्मिन् प्रविष्टोऽतः पुरं मुनिः अर्हितार्हणकोराज्ञास्वरवासीन उवाच तत् ६३ ना
रद उवाच राजन् किं ध्यायसे दीर्घमुखेन परिशुष्यता किं वानरिष्यते कामो धर्मो वा धेनसंयु-
तः ६४ राजा उवाच सुतो मे बालको ब्रह्मन् स्त्रेणेनाकरुणात्मना निर्वसितः पंचवर्षः स
ह मात्रा महान्कविः ६५ अप्यनाथं वने ब्रह्मन् मास्मादंत्यर्भकं वृकाः श्रान्तं शयानं दक्षधितं परिम्लान
मुरवांबुजम् ६६ अहो मे वत दोरात्स्यं स्त्राजितस्योपधारय योऽकंप्रेम्णा रुरुक्षंतं नाभ्यनंदम-
सत्तमः ६७ नारद उवाच मामाशुचस्वतनयं देवगुप्तं विशोपते तस्य भावमविज्ञाय
प्रावृत्ते यद्यशोजगत् ६८ सुदुष्करं कर्म कृत्वा लोकपालैरपि प्रभः एष्यत्यचिरतो राजन् यशो वि-
पुलयंस्तव ६९ मैत्रेय उवाच इति देवर्षिणा प्रोक्तं विश्रुत्य जगतीपतिः राजलक्ष्मीमना
हृत्य पुत्रमेवान्वचिंतयत् ७० तत्राभिषिक्तः प्रयतः स्तामुपोष्य विभावरीम् समाहितः पर्यंचरद्
ष्यादेशेन पुरुषम् ७१ त्रिरात्रांते त्रिरात्रांते कपित्थबदराशनः आत्मवृत्त्यनुसारेण मांसं निन्द्यैः च
यन् हरिम् ७२ द्वितीयं च तथा मांसं षष्ठे षष्ठेऽर्भको दिने तृणपर्णादिभिः शीर्णैः कृतान्नोऽभ्यर्च-
यद्दिष्कं ७३ तृतीयं चानयन् मांसं नवमे नवमेऽहनि अंब्रक्षउत्तमं श्लोकमुपाधावत्समाधिना
७४ चतुर्थमपि वै मांसं द्वादशे द्वादशेऽहनि वायुभक्षोजितश्वासोऽध्यायन् देवमधारयत् ७५

यस्यां प्राप्तः ताम् ७१ कपित्थानि बदराणि च अशनं यस्य आत्मवृत्तिः देहस्थितिः तदनुसारेण ७२ ७३ तृतीयं च आनयन् ईषदिव न
यत्पुधावदित्यन्वयः प्रतिमासमाहारसंकोचं तपोऽतिरेकं च कृतवानित्यर्थः ७४ ७५

७६ भूतानिशादीनि इंद्रियाणि च आशेरते यस्मिन् तन्मन आरुष्य ब्रह्म ध्यायन् ७७ धारयमाणस्य सतः तस्य तेजः सोऽदुमशक्नु
वंतः ७८ तस्यांगुष्ठेन निपीडिता आक्रांता सती मही तत्र तदा अर्धेन नाम समंशके अर्धशब्दस्य न पुंसकत्वादंशं शिनोरभेदाच्चै
वं सामानाधिकरण्यम् इमे देवाधिष्ठिता तरी नीर्यथा पदे पदे सव्यतो दक्षिणतश्च नमति तद्वत् ७९ अन्यदप्याश्चर्यमाह तस्मिन् धु
वे विश्वं विश्वात्मकं विष्णुमात्मनः सकाशादनन्ययाधिया आत्मा भेदे दृष्ट्या अभिध्यायति सति किं कृत्वा असं प्राणं तत् द्वारं च

पंचमेमास्यनुप्राप्ते जितश्वासो नृपात्मजः ध्यायन् ब्रह्म पदैकै न तस्थौ स्थाणुरिवाचलः ७६ सर्वतो म-
न आरुष्य हृदि भूतेन्द्रियाशयम् ध्यायन् भगवतोरूपं नादाक्षीलिं च नापरम् ७७ आधारं महदा
दीनां प्रधानपुरुषेश्वरम् ब्रह्म धारयमाणस्य त्रयो लोकाश्च कं पिरे ७८ यदैकपादेन स पार्थिवार्थे
कस्तस्थौ तदंगुष्ठे निपीडिता मही न नाम तत्रार्द्धमिमेन्द्राधिष्ठिता तरी वसव्येतरतः पदे पदे ७९ त
स्मिन् अभिध्यायति विश्वमात्मनो द्वारं निरुध्या समनन्ययाधिया लोकानिरुच्छासनिपीडिता भू
शंसलोकपालाः शरणं ययुर्हरिम् ८० देवा ऊचुः नैवं विदामो भगवन् प्राणरोधं च राचरस्या
रिव लसत्त्वधाम्नः विधे हितन्नो रजिना हि मोक्षं प्राप्ता वयं त्वां शरणं शरण्यम् ८१ श्रीगवा
नुवाच मा भैष्वालं तपसो दुरत्ययान् निवर्त्तयिष्ये प्रतियातस्व धाम यतो हिवः प्राणनिरोध-
आसीदोत्तानपादिर्मयि संगतात्मा ८२ इति श्रीभाग० चतु० भ्रवचरिते अष्टमोऽध्यायः ८

निरुध्य आत्मन्येकीकृत्य स्वप्राणनिरोधे कृते विश्वस्य प्राणनिरोधो जात इति भावः ८० एवं प्राणनिरोधं कदाचिदपि न विद्यः अ
रिव लसत्त्वधाम्नः सर्वप्राणिशरीरस्य तस्माद्भुजिनात् क्लेशात् ८१ यतो बालात् कोऽसौ बालः कथंचन स्मात्प्राणनिरोध इत्यत
आह उत्तानपादस्य पुत्रो मयि विश्वरूपे संगतात्मा ऐक्यं प्राप्नोवर्त्तते इति ८२ इति चतुर्थेरीकायामष्टमोऽध्यायः ८
नवमे तु हरिं स्तुत्वा लब्ध्वा तस्माद्हरान्धुवः प्रत्यागत्या करोद्वाज्यं पित्रा दत्तमितीर्यते १ २ ३ ४

१. टी.

२५

एवं भगवद्वाक्येन गतभयाः १ सर्वे ध्रुवः योगविपाकेन दाढ्येन निश्चलया गरुडाधिरूढं पुरतः स्थितमपि यदाः तर्ह्येति वाद
सौ नापश्यन्तदा भगवतैवांतः स्वरूपमाकृष्टमंतस्तिरोहितमुपलक्ष्य व्युत्थितः सन् तदवस्थं यादृशं तः स्फुरितस्तादृशम् २
आगतसाध्वसः जातसंभ्रमः विनमय्य आनतं कृत्वा संभ्रममेवाह दृग्भ्यां प्रपिबन्निव पश्यन् वंदत आस्येन चुंबन्निवा वंद
त भ्रजाभ्यामाश्लिषन्निवा वंदतेत्यर्थः ३ विवक्षंतं तदुणान् वक्तुमिच्छंतम् अतद्विदंस्तत्त्यादिकर्तुमजानंतम् अस्य ध्रुव
स्य सर्वस्य च हृद्यवस्थितत्वात् ज्ञात्वा ब्रह्ममयेन वेदात्मकेन शंखेन ४ भवता प्रतिपादितांगिरं प्रतिपद्येति शेषः प्रतिपद्यतामि

मैत्रेय उवाच
त एवमुच्छिन्नभया उरुक्रमेकृता वनामाः प्रययुस्त्रिविष्टपम् सहस्रशीर्षा
ऽपिततोगरुत्पतामधोर्वनं भृत्यदिदृक्षयागतः १ सर्वे धिया योगविपाकतीव्रया हृत्पदाकोशे स्फु
रितंतडित्प्रभम् तिरोहितं सहस्रैवोपलक्ष्य बहिःस्थितं तदवस्थं ददर्श २ तदृशं न नागतसाध्व
सः क्षिताववंदतांगं विनमय्य दंडवत् दृग्भ्यां प्रपश्यन् प्रपिबन्निवार्भकश्चुंबन्निवा स्येन भ्रजैरि
वाश्लिषन् ३ सतं विवक्षंतं तद्विदं हरिर्ज्ञात्वा स्य सर्वस्य च हृद्यवस्थितः कृतांजलिं ब्रह्ममयेन
केतुना पस्पर्शबालं रूपयाकपोले ४ सर्वतदेव प्रतिपादितांगिरं देवीं परिज्ञातपरात्मनिर्णयः तं
भक्तिभावोऽभ्यगृणादसत्त्वरं परिश्रुतोरुश्रवसं ध्रुवक्षितिः ५ ध्रुव उवाच योऽतः प्रवि
श्य मम वाचमिमां प्रसृप्तां संजीवयत्यस्विलशक्तिधरः स्वधाम्ना अन्यांश्च हस्तचरणश्रवण
त्वगादीन् प्राणान् मो भगवते पुरुषाय तुभ्यम् ६

निपादेतां वेदात्मिकाम् परिज्ञातः परात्मनोरीश्वरजीवयोर्निर्ण
यो येन सः अतएव भक्त्या भावः प्रेमयस्य असत्त्वरं स्थैर्येण परितः श्रुतं विख्यातमुरुश्रवः कीर्तिर्यस्य तम् ध्रुवक्षितिः स्थानं यस्ये-
ति भाविनिर्देशः ५ ईशा तु ग्रहसंप्राप्तवागाद्यदुतरतिभिः द्वादशादित्यसंकाशैः श्लोकैरस्तौ द्वरिं ध्रुवः यो मे प्रसृप्तां लीनां वाचम-
न्यांश्च प्राणानिन्द्रियाणि स्वधाम्ना चिच्छत्त्या संजीवयति यतः अस्विलाश्चक्षुरादिज्ञानक्रियाशक्ती धारयतीति तथा पुरुषायां तर्कमिणे

अ.

९

२५

ननुवागादीन्द्रियशक्तिधरावन्त्यादयः प्रसिद्धानाहमित्यत आह एकइति अनुविश्यपुरुषोऽनर्थातीत्यमेक एव तस्यामायायाः अ-
सत्कगुणेष्विन्द्रियादिषु स्थितः सन् तत्तद्देवतारूपो नानेव भासि ननु त्वद्व्यतिरेकेण ज्ञानक्रियाशक्तिधरः कश्चिदस्तीत्यर्थः ७
अपिच किं वक्तव्यं वन्त्यादयो ज्ञानादिशक्तिधरानभवंतीति यस्मात् ब्रह्मणोऽपि ज्ञानं त्वदधीनमेवेत्याह त्वद्वत्तयावयुनया ज्ञाने-
न भवंतं शरणं प्रपन्नो ब्रह्मा इदं विश्वमचष्ट अपश्यत् कथं सुप्तः प्रबुद्धः सन् यथापश्यति तद्वत् अतः आपवर्ग्यामुक्तास्तेषां
मपि शरणम् कृतविदा सर्वेन्द्रियजीवनेन त्वत्कृतमुपकारं जानता कथं विस्मर्यन्ते एवं भूतं त्वामभजन्तः कृतघ्ना इत्यर्थः ८ ये च मा

एकस्त्वमेव भगवन्निदमात्मशक्त्या मायारव्ययोरुगुणयामहदाद्यशेषम् सृष्ट्वाऽनुविश्यपुरुष
स्तदसद्गुणेषु नानेव दारुषु विभावसु बहिर्भासि ७ त्वद्वत्तयावयुनयेदमचष्ट विश्वं सुप्तप्रबुद्ध
इव नाथ भवत्प्रपन्नः तस्यापवर्ग्यशरणं तव पादमूलं विस्मर्यन्ते कृतविदा कथमातं बधो ८ नूनं
विमुष्टमतयस्तव मायया ते येत्वां भवाप्ययविमोक्षेण मन्यहेतोः अर्चन्ति कल्पकतरुं कुणपोपभो-
ग्यमिच्छन्ति यत्प्रशंजं निरयेऽपि नृणाम् ९ यानि ह्येति स्तनुभूता तव पादपद्मध्यानाद्भवज्जनक-
थाश्रवणेन वा स्यात् सा ब्रह्मणि स्वमहिमं न्यपि नाथ मा भूत्किं त्वं तकासिलुलिता ततां विमाना
न् १०

दृशाः कामाद्यर्थं भजन्ति तेऽतिमूढा इत्याह नूनमिति भवाप्ययौ जन्ममरणे तद्विमोक्षे हेतुं त्वामन्यहेतोः कामा-
द्यर्थं भजन्ति ते नूनं विमुष्टमतयः वंचितचित्ताः यतस्ते कल्पतरुम् त्वामर्चन्ति ततः कुणपतुल्येन देहेनोपभोग्यं स्वरवमिच्छन्ति न-
वेच्छायोग्यं तदित्याह यत्प्रशंजं विषयसंबन्धजन्यं स्वरवंतन्मरकैः ऽपि भवति ९ ननु स्वर्गादिसुखं सकामैः प्राप्यते निष्काम-
भजने तन्न स्यादित्यत आह येति स्वमहिमं निजानंदरूपेऽपि मा भूत् न भवत्वित्यर्थः अंतकस्यासिना कालेन लुलितात्
खंडितात् विमानात् पततां सानास्तीति किमु वक्तव्यम् ११ ७ ७ ७

१: टी

२६

अतस्ते कथाश्रवणाय सत्संगतिं देहीत्याह भक्तिं तयि प्रवहतां सा तत्वेन कुर्वताम् ननु मोक्षं किं नयाचसे अत आह येन महत्प्रसंगे-
न अंजसा अयत्नत एव उरुणि व्यसनानियस्मिन् तन्नेष्ये पारंगमिष्यामि भवत्तु गुणकथैवामृतं तस्य पानेन मत्तः सन् ११ कथा
ऽमृतपानस्य मादकत्वमाह ते अतितरां प्रियमपि मर्त्यदेहं न स्मरन्ति नानुसंधत्ते ये च सुतादयः अदः मर्त्यमनुसंबद्धास्तान-
पि केतेन स्मरन्ति ये कृतप्रसंगाः केषु भवदीयपदारविंदसौगंध्येन लुब्धं हृदयं येषां तेषु तु शब्देनान्येषां केवलयोगादिनिष्ठानां दे-
हाद्यभिमानान्निवृत्तिं दर्शयति १२ नन्वेवं विद्वानपि त्वं किमित्यभिमानं बहस्यत आह तिर्यगिति तिर्यङ्गगादिभिः परि

अ.

९

भक्तिं मुहुः प्रवहतां त्वयि मे प्रसंगो भूयाद नंतमहताममलाशयानाम् येनांजसो ल्वणमुरुव्यसनं-
भवार्थिनेष्ये भवद्गुणकथाऽमृतपानमत्तः ११ तेन स्मरन्त्यतितरां प्रियमीशमर्त्ये चान्वदः सुतस्त-
द्गृहविज्जदाराः ये त्वज्जनाभभवदीयपदारविंदसौगंध्यलुब्धं हृदयं येषु कृतप्रसंगाः १२ तिर्यङ्ग-
द्विजसरीसृपदेवदैत्यमर्त्यादिभिः परिचितं सदसद्विशेषम् रूपं स्थविष्ठमजते महदाद्यनेकं नातः
परंपरमवेद्यं नयत्रवादः १३ कल्यांत एतद्विरलं जहरेण गृणहन् शोते पुमान् स्वदृगनंतसरवस्तदंके
यन्नाभि सिंधुरुहकांचनलोकपद्मगर्भेद्युमान् भगवते प्रणतोऽस्मि तस्मै १४

चितं व्याप्तम् संतोऽसंतश्च विशेषायस्य महदादीन्यनेकानि कारणानियस्य हे परम अजते इदं स्थविष्ठं विराट्पंकेवलं वेदि अ-
तः परमीश्वरस्वरूपं न वेदि यत्रवादः शब्दव्यापारो नास्ति तद्द्रव्यरूपं च न वेदि अतोऽभिमानो न निवर्तत इति भावः १३ तदे-
वं भगवदनुकंपया तद्गृहयं ज्ञात्वे श्वररूपमनुवर्णयन्नमस्करोति कल्यांत एतदिति एतन्नैलोक्यं यः पुमान् शोते स्वस्मिन्नेव दृक्-
नवहिर्यस्य योगनिद्रारूढत्वात् अनंतसरवः शेषसहायः तदंके शेषोत्संगे यस्य नाभिरेव सिंधुः समुद्रः तस्मिन् रोहतीति तथा
तस्मिन्कांचनलोकपद्मस्य गर्भे कर्णिकायां युमान् तेजस्वी ब्रह्मा भवति तं प्रणतोऽस्मीत्यर्थः १४ ७२ ७२

२६

ननुममापि स्वाणद्यवस्थावत्वेकोजीवादिशेषइत्यतआह त्वंतुव्यतिरिक्तः जीवविलक्षणः आस्मेतिष्ठसि वैलक्षण्यमेवाह त्वं
तुनित्यमुक्तः जीवस्तत्त्वसादान्मुच्यते त्वंपरिशुद्धः सतुमलिनः त्वंतुविबुद्धः सत्वज्ञः त्वमात्मा सतुजडः त्वंकूटस्थः सतुविका
रीत्वमादिपुरुषः सत्वादिमान् त्वंतुभगवान् सतुभगहीनः त्वंत्रयाणांगुणानामधीशः सतुपरतंत्रः कुतः एतद्वैलक्षण्यम् यद्य
नः बुद्धवस्थितिंबुद्धेस्तांतामवस्थामखंडितयास्वदृष्ट्याचिच्छत्तयाद्रष्टापश्यति द्रष्टेतिहृन्प्रत्ययांतः अतोबुद्धवस्थितिमित्या
त्रषष्ठ्यभावः तथाभूतएवत्वंस्थितौपालनेअधिमखः यज्ञाधिष्ठानाश्रीविष्णुः १५ तमेवब्रह्मरूपेणज्ञातंनमस्करोति यस्मि

त्वं नित्यमुक्तः परित्युद्धवितुद्ध आत्मा कूटस्थ आदिपुरुषो भगवांस्त्र्यधीशः यद्ब्रह्मावस्थितिमरवंडि
तयास्तद्दृष्ट्या दृष्टा स्थितावधि मरवो व्यतिरिक्त आस्मे १५ यस्मिन् विरुद्धगंतयो ह्यनिशंपतंति
विद्यादयो विविधशक्तय आनुपूर्व्यात् तद्ब्रह्म विश्वभवमेकमनन्तमाद्यमानंदमात्रमविकारम
हंप्रपद्ये १६ सत्याशिषो हि भगवैस्तव पादपद्ममाशीस्तथाऽनुभजतः पुरुषार्थमूर्तेः अथैवमा
र्यं भगवान्परिणातिदीनान्वाश्रेव चत्सकमनुग्रहकांतरोऽस्मान् १७ मैत्रेये उवाच
अथाभिष्टुत एव वै सत्संकल्पेन धीमता भृत्या नुरक्तो भगवान्प्रतिनंद्येदमब्रवीत् १८

निति पतन्ति अकस्मादुद्भवन्ति विश्वस्य भवो यस्मात् एकमरवंडम् आद्यमनादिम् १६ सकामभजनादपि मोक्षमाशासान्
आह हे भगवन् पुरुषार्थः परमानन्दः स एव मूर्तिर्यस्य तस्य तव पादपद्मशिषोराज्यादेः सकाशात् सत्या आशीः परमार्थफ
लं निश्चितम् कस्य तथा तेन प्रकारेण त्वमेव पुरुषार्थ इत्येवं निष्कामतया अन्वनुभजतः यद्यप्येवं तथाऽपि हे आर्य स्वामिन्
दीनान् सकामानपि अस्मान् भगवान् परिणतिसंसारभयात् रक्षत्येव यतः अनुग्रहे हि तावदणोकांतरः परवशः यथान
वप्रसूतावाश्राधेनुर्वत्संक्षीरं पाययति वृकादिभ्योरक्षति तद्वत् १८ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९

व्यवसितं संकल्पितम् १९ तस्य च्छामीत्युक्तं किं नदित्यपेक्षायामाह नान्यैरिति सार्द्धं द्वाभ्याम् हे भद्र ध्रुवसिति निर्वासो यस्य
 च आहितमर्पितम् २० धान्याक्रमणाय भ्रातृमाणां पशूनां बन्धनस्तं भोमेदीतस्यां बलीवर्दसमूहवत् अवांतरकल्पवासिनां परस्ता
 दपि स्थास्तु लोकत्रयनाशोऽप्यनश्वरम् धर्माग्न्यादयो न क्षत्ररूपाः वनौकसः सप्तर्षयः यत्प्रदक्षिणीकृत्य भ्रमंतश्चरन्ति २१ ए
 तच्च राज्यानंतरं भविष्यतीत्याह प्रस्थित इति तुभ्यं पृथ्वा दत्त्वा वनं प्रस्थिते भावेक्तः वनं प्रति दीर्य गमने कृते सति रक्षितारक्षि

श्रीभगवानुवाच वेदाहं ते व्यवसितं हृदिराजन्य बालक तस्य च्छामि भद्रं ते दुरापमपि
 स्रज्जत १९ नान्यैरधिष्ठितं भद्रयद्वा जिष्णा ध्रुवसिति यत्र ग्रहर्क्षताराणां ज्योतिषां च क्रमाहितम्
 २० मद्यांगो चक्रवत्स्थास्तु परस्तात्केल्पवासिनाम् धर्मोऽग्निः कश्यपः शक्रो मुनयो ये वनौकसः चे
 रन्ति दक्षिणीकृत्य भ्रमंतो यत्स तारकाः २१ प्रस्थिते तु वनं पित्रा दत्त्वा गांधर्मसंश्रयः षट्त्रिंशद्वर्षसा
 हस्य रक्षितामडलं भवः २२ त्वत् भ्रातृर्युत्तमेनष्टे मृगयायां तु तन्मनाः अन्वेषंती वने याता दावा
 ग्निं सा प्रवेक्ष्यति २३ इक्ष्वा मां यज्ञो हृदयं यज्ञैः पुष्कलदक्षिणैः भक्ता चेहा शिषः सत्या अंते मां सं
 स्मरिष्यसि २४ ततो गता सि मुत्स्थानं सर्वलोक नमस्कृतम् उपरिष्ठा दृषिभ्यस्त्वं यतो नावर्तते गतः
 २५ मैत्रेय उवाच इत्यर्चितः स भगवानतिदिश्यात्मनः पदम् बालस्य पश्यतो धाम स्वमगाद्गुरु
 ध्वजः २६ सोऽपि संकल्पजं विष्णोः पादसेवोपसादितम् प्राप्य संकल्पनिर्वाणं नातिप्रीतोऽभ्यगा
 सुरम् २७ विदुर उवाच सुदुर्लभं यत्सरमं पदं हरिर्माया विनस्तचरणार्चनाजितम् लब्ध्वा
 ऽप्यसिद्ध्यर्थमिवैकजन्मना कथं स्वमात्मानममन्यतार्थवित् २८

असि २२ त्वया असंकल्पितमपि मद्भक्तस्य त
 वद्गोहादेवं भविष्यतीत्याह त्वत् भ्रातरीति सा सरुचिः दावाग्निं प्रवेक्ष्यति २३ किंच इक्ष्वा मां यज्ञो हृदयं प्रिया मूर्तिर्यस्य तम्
 २४ यतः स्थानात् २५ अतिदिश्य दत्त्वा २६ संकल्पजं मनोरथं पादसेवया प्रापितं संकल्पस्य निर्वाणं समाप्तिर्यस्मात् २७ मा
 या विनः सकामस्य यत्सुदुर्लभं हरेः पदं तदेकैव जन्मना लब्ध्वा ऽपि स्वमात्मानं मनः असिद्ध्यर्थमप्राप्तमनोरथमिव कथममन्यत पु
 रुषार्थविदपि २८

२९ तापमेवाह समाधिनेति सार्द्धैः षड्विः नैके अनेके भवायस्मिन् बहुजन्माभ्यस्तेनेत्यर्थः प्रणामस्तुत्यादिसमये गरुडाधिरूढ-
स्यहरेः पादच्छायायां स्थितमात्मानं स्मरन्नाह छायामुपेत्येति पृथङ्भूतिः भेददृष्टिः सन् हाकष्टमिति भावः ३० अनात्म्यमा-
त्मशून्यत्वमज्ञत्वं भवच्छेत्तुः यदंतवत्तदयाचेयाचितवानस्मि ३१ अज्ञत्वे कारणं संभावयति मतिरिति पतद्भिर्मदपेक्षया अ-
धः प्राप्नुवद्भिः अतएवासहनशीलैः नाधुनाऽप्यवमानंते इत्यादिसत्यमपि नारदस्य वचो यो न गृहीतवानस्मि तस्य मे मतिर्विदूषि-

मैत्रेय उवाच मातुः सपत्न्या वाग्बाणे हृदि विद्वस्तान् स्मरन् नैच्छन्मुक्तिपतेर्मुक्तिं तस्मात्ता-
पमुपेयवान् २९ ध्रुव उवाच समाधिनानेकभवेन यत्पदं विदुः स न दादय ऊर्ध्वरेतसः
मासे रहं षड्वि रमुष्य पादयोश्छाया मुपेत्यापगतः पृथङ्भूतिः ३० अहो बत ममानात्म्यं मंदभाग्य-
स्य पश्यत भवच्छिदः पादमूलं गत्वा याचेयदंतवत् ३१ मतिर्विदूषिता देवैः पतद्भि रसहिष्णुभिः
यो नारद वचस्तथ्यं नाग्राहिष मे सत्तमः ३२ देवीं मायां गुपाश्रित्य प्रसक्त इव भिन्नदृक् तप्यो द्विती-
येऽप्यसति भ्रातृभ्रातृव्यहृद्भुजा ३३ मयेतत्प्रार्थितं व्यर्थं चिकित्सेव गतायुषि प्रसाद्य जगदा-
त्मानं तपसा दुःप्रसादनम् ३४ भवच्छिदमयाचेऽहं भवं भाग्यविवर्जितः स्वाराज्यं यच्छतोमौ-
ढ्यान्मानो मे भिक्षितो बत ईश्वरात् क्षीणपुण्येन फलीकारा निवाधनः ३५

ता ३२ किंच देवीमिति प्रसक्तः स्वप्नानिव पश्यन् द्वितीये असत्यपि भ्रातृव्यः शत्रुरिति दृष्ट्वा हृद्भुजा हृदयशोकेन त-
प्येतापमनुभवामि ३३ किंच मया प्रसाद्य यत्प्रार्थितं तद्व्यर्थं प्रार्थितमाह भवच्छिदमिति ३४ एतदेव सदृष्टं तमाह स्वारा-
ज्यं निजानंदं प्रयच्छतः सकाशादभिमानः क्षीणपुण्येन मया भिक्षितः याचितः क्षीणेन पुण्येनेति वाट्टांत एव संबंधः यथा धृ-
न. ईश्वराच्चक्रवर्तिनः फलीकारान् सतुषतंडुलकणान् याचते तद्वत् ३५

एवंनिस्पृहत्वंतस्ययुक्तमित्याह तत्तदात्मनिजाजयमर्षमात्मनोवैवर्द्धति यदृच्छयेवलब्धेनमनसः समृद्धिर्येषांते ३६
प्रस्तुतमाह आकर्ण्येति संपरेत्यमृता आगतमाकर्ण्ययथातथानश्रद्धेविश्वासंनचकार अमदस्यमममदंकुतइतिमत्ता ३७
एष्यत्यचिरतश्चिदेवर्षेर्वाक्यंश्रद्धाय ३८ ब्राह्मणादिभिः पर्यस्तःपरिवृतः ३९ ४० अस्यराज्ञोमहिष्यौमध्येउत्तमंनिधा

अ.
९

मैत्रेयउवाच नवैमुकुंदस्यपदारविंदयोरजोजुषस्तातभवादृशाजनाः वांछंतितद्वास्यमृ
तेयमात्मनोयदृच्छयालब्धमनःसमृद्धयः ३६ आकर्ण्योत्तमजमायांतसंपरेत्ययथागतम् राजा
नश्रद्धेभद्रमभद्रस्यकुतोमम ३७ श्रद्धायवाक्यंदेवर्षेर्हर्षवेगेनधर्षितः वार्ताहर्तुरतिप्रीतो-
हारंप्रादान्माहाधनम् ३८ सदश्वरथमारुह्यकार्तस्वरपरिष्कृतम् ब्राह्मणैःकुलवृद्धैश्चपर्यस्तो
ऽमात्यबंधुभिः ३९ शंखदंडुभिर्नादेनब्रह्मघोषेणवेणुभिः निश्चक्रामपुरात्तूर्णमात्मजाभी-
क्षणीत्सुकैः ४० सूनीतिःसरुचिश्चास्यमहिष्योरुक्मभूषिते आरुह्यशिविकोसाधमुत्तमेना
भिजग्मतुः ४१ तंदृष्टोपवनाभ्याशआयांतंतरसारथात् अवरुह्यनृपस्तूर्णमासाद्यप्रेमविह्व-
लः ४२ परिरेभैःगजंदोभ्यादीर्योत्कंठमनाःश्वसन् विषकुसेनांघ्रिसंस्पर्शहताशेषाघबंधनम्
४३ अथाजिघ्रन्मुहुर्मूर्ध्निशीतेर्नयनवारिभिः स्नापयामासतनयंजातोद्दाममनोरथः ४४ अ-
भिवंद्यपितुःपादावाशीभिश्चाभिमंत्रितः ननाममातरंशीष्णासत्कृतःसज्जनाग्रणीः ४५ सरु-
चिस्तंसमुत्थाप्यपादावनतमर्भकम् परिष्वज्याहजीवेतिबाष्पगद्गदयागिरा ४६

यएकामेवशिविकानरविमानमारुह्य ४१ उपवनस्याभ्याशेसमीपे ४२ विषकुसेनांघ्रिसंस्पर्शेनहतमशेषमघबंधनंचय-
स्य ४३ जातउद्दामोमहान्मनोरथोयस्य ४४ अभिमंत्रितः पितुराशीर्भिः सहतेनकृतसंभाषणः ४५ ४६

२८

करुच्याः प्रीतिर्नासंभाविता इत्याह वक्ष्येति ममंति असुखंति आपोयथास्वयमेवमिन्द्रेशमवतरंति ४७ ऊहतुः दधनुः
 ४८ ४९ हेवीर वीरसुवोधवमातुः अभिषिच्यमानाभ्यां पयस्तदासुखाव ५० चिरंनष्टः दर्शनमप्राप्तः रक्षितारक्षिष्यति ५१
 ५२ एवमिति व्यवहितं पित्राद्युपलक्षणं परामृश्यते ५३ पुरं वर्णयति तत्र तत्रेति चतुर्भिः सर्वदैः फलमंजरीयुक्तैः पूगानां पो

यस्य प्रसन्नो भगवान् गुणैर्मैत्र्यादिभिर्हरिः तस्मै नमंति भूतानि निम्नमाप इव स्वयम् ४७ उच्च-
 मश्च ध्रुवश्चोभावन्त्योऽन्यं प्रेमविह्वलो अंगसंगादुत्पुलकावस्थो धूमुरुहहनुः ४८ स्नेहीतिरस्य
 जननी प्राणेभ्योऽपि प्रियं सतम् उपगृह्य जहावाधितं दंगस्य शनिहृता ४९ पयस्तनाभ्यां सुखाव
 नेत्रजैः सलिलैः शिवैः तदाभिषिच्यमानाभ्यां वीरवीरसुवोमुहः ५० तांशशं सुर्नराज्ञीं दिक्ष्याते पु
 त्र आर्तिहा प्रतिलब्धश्चिरंनष्टो रक्षितामंडलं भवः ५१ अभ्यर्चितस्त्वयानूनं भगवान् प्रणतानि
 हा यदनुत्थायिनो वीरामृत्युं जिग्युः सुदुर्जयम् ५२ लात्यमानं जनैरेवं ध्रुवं सभातरं नृपः आरोप्य
 करिणीं हृष्टः स्तुयमानोऽविशतुरम् ५३ तत्र तत्रोपसंकुक्षैर्लसुनमकरतोरणैः सर्वदैः कदलीस्तंभैः
 पूगपौतैश्च तद्विधैः ५४ चूतपल्लववाससकमुक्तादामविलंबिभिः उपस्कृतं प्रतिहारमपाकुंभैः स
 दीपकैः ५५ प्राकारैर्गोपुरैर्गारैः शान्तकुंभपरिच्छदैः सर्वतो लंकृतं श्रीमतु विमानशिरवरद्युभिः
 ५६ मृष्टचत्वररथ्यादृमागं चंदनचञ्चितम् लाजाक्षतैः पुष्पफलैस्तंडूलैर्बालिभिर्युतम् ५७

तैर्बालवृक्षैः तद्विधैः सर्वदैरुपस्कृतं प्रतिहारमित्युत्तरेणान्वयः ५४ चूतपल्लवाश्च वासांसि च स्वजश्च मुक्तादामानि च तेषां विशि
 ष्टं लंबनमस्ति ये कुंभेषु ५५ गोपुरैर्गारैश्च शान्तकुंभाः परिच्छदाः परिकरायेषु विमानानामिव शिरवरैर्द्युतिर्येषाम् ५६ चत्वरमंग
 णाम् रथ्यामहामार्गः अहो उच्चस्योपरि निर्मिता भूमिका मार्गो वांतरः मृष्टाः संपार्जिताश्च त्वरादयो यस्मिन् ५७

टी.

१९

सिद्धार्थः श्वेतसर्पपः अक्षतायवाः ५८ उपजहुः अकिरन्सतीः सत्यः ५९ ६० यत्रभवनोत्तमे ६१ ६२ ६३ कुमुत् कुमुद
म् पद्यादिमत्योवाप्यः ६४ ६५ ऊदवयसंप्राप्तयौवनम् अनुरक्ताः प्रजायस्मिन् ६६ प्रवयसंरुद्धम् ६७ इतिचतुर्थे

अ.

९

ध्रुवायपथिदृष्टायतत्रतत्रपुरस्त्रियः सिद्धार्थाक्षतदध्यंबुदूर्वापुष्पफलानिच ५८ उपजहुः प्र
युंजानावात्सल्यादाशिषः सतीः शृण्वन्तद्वलुगीतानिप्राविशद्भवन्पितुः ५९ महामणिघ्नान्
मयेसतस्मिन्भवनोत्तमे लालितोनितरां पित्रान्यवसद्विदेववत् ६० पयःफेननिभाः शय्यादां
तारुक्मपरिच्छदाः आसनानिमहार्हाणियत्रोरुक्माउपस्कराः ६१ यत्रस्फटिककुड्येषुमहामार-
कंतेषुच मणिप्रदीपाआभांतिललनारत्नसंयुताः ६२ उद्यानानिचरम्याणिविचित्रैरमरद्रुमैः
कूजहिहंगमिथुनैर्गायन्मत्तमधुव्रतैः ६३ वाप्योवैडूर्यसोपानाः पद्योत्सलकुमुदतीः हंसकारुडव-
कुलैर्जुष्टाश्चक्राहसारसैः ६४ उत्तानपादोराजर्षिः प्रभावंतनयस्यतम् श्रुत्वाहृष्टाद्भुततमंप्रपदेवि-
स्मयपरम् ६५ वीक्ष्योदवयसंतंचप्रकृतीनांचसंमतम् अनुरक्तप्रजंराजाध्रुवंचक्रैः भवः पतिम् ६६
आत्मानंचप्रवयसमाकलय्यविशंपतिः वनंविरक्तः प्रातिष्ठद्विमृशन्नात्मनोगतिम् ६७ इति
श्रीभागवतेमहापुराणेचतुर्थस्कंधेनवमोऽध्यायः ९ मैत्रेयउवाच प्रजापतेदुहितरंशि
शुमारस्यवेध्रवः उपयेमेभ्रमिं नामतत्कृतौकल्पवत्सरौ १ इलायामपिभार्यायांवायोः पुत्र्यां
महाबलः पुत्रमुत्कलुनामानंयोषिद्रत्नमजीजनत् २ उत्तमस्त्वकृतौद्वाहोमृगयायांबलीय-
सा हतः पुण्यजनेनाद्रौतन्मातास्यगतिंगता ३

टीकायांनवमोऽध्यायः ९

दशमेभ्रातृहंतृणांयक्षाणामकरोद्धम् एकएबालकांगलातस्यविक्रमउच्यते १ १ यो
षितारत्नमिवातिमनोहरम् कन्यारत्नमितिवा २ यक्षेणाद्रौहिमवतिहतः आज्ञावितिपाठेयुद्धेअस्यगतिंगतामृतेत्यर्थः ३

२९

कोपामर्षश्चां द्वैक्यं तेनार्पितो व्यासः जैत्रं जयहेतुम् पुण्यजनालयमलकाम् ४ रुद्रानुचराभूतादयः ५ दध्मोवादिनवान्
येन शंखवादनं हेक्षतः उपदेवो यक्षस्त्रियः ६ ७ एकैकं त्रिभिस्त्रिभिस्त्रियेवं सर्वान् त्रयोदशायुतानियक्षान् युगपदहन् जघान्
८ निरस्तं पराजितम् तस्य भ्रवस्य तत्कर्म आशंसन् तुष्टुः ९ तेऽपि तत्कर्मा सहमाना अमुमविध्यन् द्विगुणं यथाभवत्

ध्रुवो भ्रातृवधं श्रुत्वा कोपामर्षश्चुत्तार्पितः जैत्रं स्यंदनमास्थाय गतः पुण्यजनालयम् ४ गत्वोदी-
चां दिशं राजारुद्रानुचरसेविताम् ददर्श हिमवद्गोण्यां पुरीं गुह्यकसंकुलाम् ५ दध्मो शंखं बृह-
द्वाहुः खं दिशश्चानुनादयन् येनोद्दिग्दृशः क्षत्तेरुपदेव्योऽत्र सन् भृशम् ६ ततो निष्क्रम्य बलि-
न उपदेवमहाभटाः असहंतस्तं निनादमभिपेतु रूदायुधाः ७ सूतानां पततो वीर उग्रधन्वा महा-
रथः एकैकं युगपत्सर्वानहन् वाणैस्त्रिभिस्त्रिभिः ८ तैर्वैललाटलग्ने स्ते रिषुभिः सर्वे एव हि मत्वा-
निरस्तमात्मानमाशंसन् कर्म तस्य तत् ९ तेऽपि चासुममृष्यंतः पादस्पर्शमिवोरगाः शयैरविध्यन्
युगपत् द्विगुणं प्रचिकीर्षवः १० ततः परिधनिस्त्रिंशैः प्रांसशूलपरश्वधैः शक्त्यष्टिभिर्भुशुंडी-
भिश्चित्रवाजैः शरैरपि ११ अभ्यवर्षन् प्रकुपिताः सरथं सहसारथिम् इच्छंतस्तत्पती कर्तुमयु-
तानि त्रयोदश १२ औत्तानपादिः स तदा शस्त्रवर्षेण भूरिणा न उपादृश्यत् छन्न आसारेण यथा-
गिरिः १३ हाहा करस्तदेवार्सीत्सिद्धानां दिवि पश्यताम् हेतोऽयं मानवः सूर्यो मग्नः पुण्यजना-
वे १४ न दत्स्फया तु धानेषु जयकाशिष्यो मध्ये उदतिष्ठद्रथस्तस्य नीहारादिवभास्करः १५ धनु-
र्विस्फूर्जयन् दिव्यं द्विषतां रवेदमुदहन् अरुत्रो धं व्यधमद्वाणैर्धनानीकमिवानिलः १६

वंषद्विः प्रतिकर्तुमिच्छंतः १० चित्रवाजैः विचित्रपक्षैः ११ १२ धारासंपातेन छन्नो गिरिरिव नैवादृश्यत १३ सूर्यतुल्यः १४
या तु धानेषु राक्षसेषु जयकाशिषु जितं जितमिति जयप्रकाशकेषु सत्सु १५ १६ १७ १८

व्यथमत्संनृणयामास वर्माणिकवचानि १७ शिरः प्रमुखैरास्तृताः प्रकीर्णास्तेरिति द्वयोरन्वयः १८ १९ प्रायः बाहुल्ये
नविहृक्णाः संछिन्नाः अवयवायेषाम् २० आततायिनं शस्त्रपाणिम् २१ इतिब्रुवन्नित्यत्रापिनमायिनामित्यादेरनुषंगः
नित्ररथोध्रुवः यत्तः यत्नवान् प्रतियोगः पुनरुद्योगः तस्माच्छंकितः नभस्वतोवायोर्योर्हंतोः २२ विस्फुरंत्यस्तडितोयस्मिन् ते

तस्यतेचापनिर्मुक्ताभित्वावर्माणिरक्षसाम् कायानाविविशस्तिग्मागिरीनशनयोयथा १७
मल्लैः संछिद्यमानानां शिरोभिश्चारुकुंडलैः ऊरुभिर्हमतालाभैर्दोभिर्वलयवल्गुभिः १८ हारके
युरमुकुटेरुष्णीषैश्चमहाधनैः आस्तृतास्तारणभ्रवोरजुर्वीरमनोहराः १९ हता वशिष्टा इतररणा
जिरादक्षोगणाः क्षत्रियवर्यसायकैः प्रायोविहृक्णावयवाविदुदुबुर्भृगेंद्रविक्रीडितयूथपाइव २०
अपश्यमानः सतदाततायिनं महामृधेकंचनमानवोत्तमः पुरीदिदृक्षन्नपि नाविशद्विषां नमायि
नां वेदनिर्कीर्षितं जनः २१ इतिब्रुवन्नित्ररथः स्वसारथिं यत्तः परेषां प्रतियोगशंकितः शस्त्रावश-
ब्दं जलधेरिवैरितं नभस्वतोदिक्षेरजोः न्वदृश्यत २२ क्षणेनाच्छादितं व्योम घनानीकेन सर्वतः
विस्फुरत्तडितादिक्षुत्राय सन्स्तनयित्नुत् २३ वटपूरुधिरोयासृक्पुयविष्मूत्रमेदसः निपेतु
गंगनादस्य कबंधान्यग्रतोऽनघ २४ ततः खंददृश्यत गिरिर्निपेतुः सर्वतोदिशम् गदापरिघमिच्छिं
शमुशलाः साश्मवर्षिणः २५ अहयोऽशनिनिश्वासावमंतोऽभिरूपाऽक्षिभिः अभिधावनृगजा
मत्ताः सिंहाव्याघ्राश्चयूथशः २६ समुद्रऊर्मिभिर्भीमैः प्लावयन्सर्वतोभ्रवम् आससादमहाद्वादः
कल्पांत इव भीषणः २७

नत्रासयंतः स्तनयित्तवोऽशनयोयस्मिन् २३ वटपूरुः निपेतुरित्यर्थः नसृजतिशरीरमित्यसृगिहृश्लेष्मादिमेदसः पुंस्त्वमा
वर्म मेदांसि अस्याग्रतो निपेतुः २४ साश्मवर्षिणः अश्मसहितं यद्वर्षतदंतः २५ अशनिवनिश्वासायेषाम् २६ २७

त्रासनानिभयंकराणि तिग्माकूरागतिः प्रवृत्तिर्येषाम् अस्तरराक्षसादिशब्दैरदूरांतरत्वेनयक्षाएवोच्यन्ते २८ तस्यशंकत्या
णमाशंसन् प्रार्थितवन्तः २९ तवविपक्षान् शत्रून्नाशयतु अद्वासाक्षात् अंजसास्त्रवेनैवमृत्युंतरति ३० इतिचतुर्थे
टीकायां दशमोऽध्यायः १० एकादशे तु यक्षाणां क्षयं दृष्ट्वा मनुः स्वयम् आगत्य वारयामास ध्रुवं तत्त्वोपदेशतः १ एवं

एवंविधान्यनेकानि त्रासनान्यमनस्विनाम् ससृजुस्तिग्मगतय आसूर्यामाययाऽस्तराः २८
ध्रुवं प्रयुक्तामस्तरस्तामायामतिदुस्तराम् निशम्य तस्य मुनयः शमाशंसन् समागताः २९
मुनय ऊचुः औन्नानपादे भगवांस्तव शार्ङ्गधन्वादेवः क्षिणोत्व वनतान्तिहरो विपक्षान् यन्ना
मधेयमभिधाय निशम्य चान्दालोकोऽजसानरतिदुस्तरमंगमृत्युम् ३० इति श्रीभागवते
महापुराणे चतुर्थस्कंधे दशमोऽध्यायः १० मैत्रेय उवाच निशम्य गदतामेव मृषीणां ध
नुषि ध्रुवः संदधेऽस्त्रमुपस्पृश्य यन्नारायणनिर्मितम् १ संधायमान एतस्मिन्मायागुह्यकनि
र्मिताः क्षिप्रं विनेश विदुरकुशाज्ञानोदये यथा २ तस्यार्षास्त्रं धनुषि प्रयुजतः स्रवणं पुरवाः क
लहं सवाससः विनिःसृतानि विविश हर्षद्वलं यथावनं भीमरवाः शिखंडिनः ३ तैस्तिग्मधारैः प्रधने
शिलीमुखैरितस्ततः पुण्यजना उपद्रुताः तमभ्यधावनूकुपिता उदायुधाः स्रपणी मुन्नद्धफणा इ
वाहयः ४

गदतां वचनमुपदेशमिव निशम्य उपस्पृश्य आचम्य यन्नारायणनिर्मितं नारायणास्त्रं संदधे १ क्लेशारा
गादयो यथा २ किंच तस्यार्षास्त्रमृषेर्नारायणात् उद्धृतमस्त्रं प्रयुजतः संदधतः सतः स्रवणं मयाः पुरवाः मूलप्रांतायेषाम् कलहं-
सानां वासां सिपक्षायेषाम् शराविनिःसृता इति दृष्ट्वा उपरिष्ठाच्छिलीमुखग्रहणात् ३ प्रधने युद्धे उन्नद्धाः उच्छ्रिताः फणा येषां ते
सर्पाः ४

एषकैर्वाणेनिरुक्तावाह्यदयो येषां तान् परलोकं निनाय कथं भूतम् ऊर्ध्वरेतसः संन्यासिनोऽकर्ममंडलं निभिद्यं व्रजं तितम्
 ५ तान् अनागसो निरपराधान् ६ तमसो नरकस्यदारेण येन रोषेण ७ ८ ननु मद्वाच हंतारः कथमकृतैर्न सोऽनभाह नन्विति
 ९ सत्यप्यपराधे च तवैतदुचितं न भवति इत्याह नायमिति पराग्रह्यपराभूतं देहमात्मानं गृहीत्वा पशवो यथा देहाभिमा
 नादन्योऽन्यं प्रति तथा भूतानां वैशसं हिंसेति यत् १० त्वंचवान्ये साधुः सन्निदानीं कथमन्यथा कृतवानित्याह सर्वभूतात्म-

अ.
११

सतान् पृषत्कैरभिधावतो मृधे निरुक्तवाह रूशिरो धरोदरान् निनाय लोकं परमर्कमंडलं व्रजं ति
 निभिद्यं मूध्वरेतसः ५ तान् हन्यमानानेभिर्वीक्ष्य गृह्यकाननागसश्चित्रयेन भूरिशः ओ
 तानपादिरूपया पितामहो मनुर्जगादोपगतः सहर्षिभिः ६ मनु रुवाच अलं वत्साति
 रोषेण तमोदारेण पाप्मना येन पुण्यजनाने तानवधीस्त्वमनागसः ७ नास्मत्कुलोचितं तात
 कर्म तत्सद्विगहितम् वधो यदुपदेवानामारब्धस्तेऽकृतैर्न साम् ८ नन्वेकस्यापराधेन प्रसंगा
 दहवो हताः भ्रातुर्वधो भित्तसेन त्वया गभ्रातृवत्सल ९ नायं मार्गो हि साधूनां हृषीकेशानुवर्तिना
 म् यदात्मानं पराग्रह्य पशवद्वृतं वैशसम् १० सर्वभूतात्मभावेन भूतावासं हरिं भवान् आराध्या
 पदुराराध्य विष्णोस्तत्परमं पदम् ११ स त्वं हरेरनुध्यातस्तत्सुं सामपि संमतः कथं त्वव्यं कृतवा
 ननु शिक्षन्सतां व्रतम् १२ तितिक्षया करुणया मैत्र्या चारिवलजंतुषु समत्वेन च सर्वात्मा भग
 वा च संप्रसीदति १३ संप्रसन्ने भगवति पुरुषः प्राकृतैर्गुणैः विमुक्तो जीवनिर्मुक्तो ब्रह्मनिर्वाण
 मृच्छति १४

भावेनेति द्वाभ्याम् ११ अनुध्यातः हरेः हृदि स्थितः ज्ञातो वा तत्सुं सां हरिदासानामपि साधुत्वेन मतः १२
 सतां व्रतमेवाह महत्सु तितिक्षया नीचेषु करुणया समेषु मैत्र्या अखिलेषु जंतुषु समत्वेन च १३ ततः कृतार्थो भवतीत्याह
 संप्रसन्ने गुणैर्विमुक्तोऽतएव तत् कार्येण जीवेन लिंगशरीरेण निर्मुक्तः सन् निर्वाणस्त्वात्मकं ब्रह्म प्राप्नोति १४

३१

भ्रातृहंतृत्वमंगीकृत्योक्तमिदानींतुनात्मनोभ्रातृपुत्रादिसंबंधः नचान्योऽन्यंहंक्रत्वादिकमपीत्याह भूतैरिति दशभिः भूतैः
 पंचभिरारब्धैर्देहाकारेण परिणतैर्योषित्पुरुषश्चेति प्रसिद्धिः तयोर्व्यवायाभेद्युनात् संभूतिरन्ययोर्योषित्पुरुषयोरिह संसा-
 रेभवति १५ एवंतावत्सर्गः प्रवर्तते एवंपालकाकारेण परिणतैर्भूतैरेव स्थितिः हंतृदेहाकारपरिणतैः संयमः सच परमात्मनो माय-
 यागुणानां व्यतिकरान्तु सतः १६ ननु जडानां देहानां गुणानां वाक्यं सर्गादिहेतुत्वं तत्राह निमित्तमात्रं पुरुषर्षभ ईश्वरः यत्र-
 यस्मिन् निमित्ते सति कार्यकारणात्मकं विश्वं भ्रमति परिवर्तते यथा अयस्कान्ते निमित्ते सति लोहं प्रवर्तते तद्वत् १७ ननु स-

भूतैः पंचभिरारब्धैर्योषित्पुरुष एव हि तयोर्व्यवायात्संभूतिर्योषित्पुरुषयोरिह १५ एवं प्रवर्त-
 ते सर्गः स्थितिः संयम एव च गुणव्यतिकराद्वा जन्मायया परमात्मनः १६ निमित्तमात्रं तत्रासी-
 त्निर्गुणः पुरुषर्षभः व्यक्तव्यक्तमिदं विश्वं यत्र भ्रमति लोहवत् १७ सर्वस्त्विति कालशक्त्याक्रमेण गुणानां प्रवाहः क्षोभस्ते-
 लशक्त्या गुणप्रवाहेण विभक्तवीर्यः करोत्यकर्तृवनिहंत्यहंता चैषा विभूः सर्वलुदुर्विभाव्या
 १८ सोऽनंतोऽतकरः कालोऽनादिरादि कृदव्ययः जनं जननं जनयन् मारयन् मृत्युनांतकम् १९

चेन्निमित्तं तर्हि न स्या विशेषाद्युगपदेव सर्गादित्रयं भवेत् अत आह सर्वस्त्विति कालशक्त्याक्रमेण गुणानां प्रवाहः क्षोभस्ते-
 न विभक्तं सृष्ट्यादिविषयं वीर्यशक्तिर्यस्य ननु कालोऽपि गुणान् युगपदेव क्षोभयतु तत्राह चैषा कालशक्तिः दुर्विभाव्या अचिं-
 त्या १८ ननु पित्रादिः सृजति पालयति राजादिः निहंति च चोरादिः नलीश्वरस्तत्राह स इति जनेन पित्रादिना जनं पुत्रादिं ज-
 नयन्नादिकृत् अंतकं चोरादिकंतं मृत्युहेतुना मारयन् अंतकरः स्वयंतु अनंतीऽनादिश्च अव्ययोऽक्षीणशक्तिश्च अयं भावः पि-
 त्रादयोऽन्यतस्तस्यादिमंतो न स्वातंत्र्येण कारणं किं नलीश्वर एव तन्नियंता सर्वकारणमिति १९

भा. च. टी.
३२

नचैवं कुर्वतोऽपि वैषम्यप्रसक्तिः पक्षपाताभावादित्याशंक्याह द्वाभ्याम् नवा इति मृत्युरूपस्य समं यथा भवति तथा प्रजाः
कर्मभूता विशतः तस्य साम्येऽपि भूतेषु फलवैषम्यं तत्कर्मवशादिति सदृष्टं तमाह तंधावंतमनुअनीशाः कर्माधीना भूतसंघाः
धावंति अनिलंधावंतमनुरजांसीव तत्र यथारजसांतमः प्रकाशजलाग्नादिप्रवेशोऽपि नानिलस्य वैषम्यमेव मीश्वरस्यापीति भा
वः २० अपचयमकालमृत्युर्कर्म उपचयंकालमृत्योरपिरक्षाम् यद्वा अपचयं मशकादौ उपचयं देवादौ स्वस्थत्वात् उपचयापचया
भ्यां रहितोऽसौ विष्णुः दुःस्थस्य कर्माधीनस्य विदधाति २१ एवं भूतेश्वरः सर्ववादिसंमतः विवादस्तनाममात्र इत्याह के

अ.
११

नवैस्वपक्षोऽस्य विपक्ष एव वा परस्य मृत्योर्विशतः समं प्रजाः तंधावमानमनुधावंत्यनीशायथा
रजांस्यनिलं भूतसंघाः २० आयुषोऽपचयं जंतोस्तथैवोपचयं विष्णुः उभाभ्यां रहितः स्वस्थो दुः
स्थस्य विदधात्यसौ २१ केचित्कर्मवदंत्येन स्वभावमपरं नृप एकैकालं परं देवं पुंसः काममुताप
रे ३२ अव्यक्तस्याप्रमेयस्य नानाशक्त्युदयस्य च नवैचिकीर्षितं तात को वेदाय स्वसंभवम् ३३
नचैते पुत्रकभ्रातुर्हंतारो धनदानुगाः विसर्गादानयोस्तातपुंसो देवं हि कारणम् २४

चिदिति पुंसः कामं वात्स्यायनादयः श्रुतिश्च कामोऽकार्षीत्कामः करोति कामः कर्त्ता कामः कारयितेत्यादिना २२ ननु कर्मादी
नां जडत्वादिना स्वरूपतोऽपि भिन्नत्वात् कथमेकमत्यंतत्राह अव्यक्तस्यातएवाप्रमेयस्य तथाऽपि सत्त्वे हेतुः नानाशक्तीनां महदादी
नामुदयोयस्मात् चिकीर्षितमेव तावत्कोपिनवेद अथ स्वस्य संभवो यस्मात्तमीश्वरं को वेद नकोऽपि अद्वैतिपाठे साक्षात् अतस्त
त्त्वज्ञानाभावाद्दिशेषां शो विवाद इत्यर्थः तथा च श्रुतिः को अद्वावेदक इह प्रवोचत् कुत आज्ञाता कुत इयं विमृष्टिः अर्वाग्देवा अस्य
विसर्जनेनाथा को वेद यत्त आबभूवेत्यादि ३३ ईश्वरवादस्य प्रकृतोपयोगमाह नचैते भ्रातुर्हंतारः उक्तमेव हेतुमनुवदति वि
सर्गादानयोर्मूलजन्मनोः यद्वा विसर्गः सृष्टिः आदानं संहारः देवमीश्वर एव हि कारणम् २४

३२

तथाऽपि निर्लेपतामाह स एवेति २५ अनहंकारत्वे हेतुमाह एष इति २६ सत्यमीश्वर एव कर्ता तथाऽप्यहंकारादिमयानत्यक्तुं शक्य
मिति चेदत आह तमेवेति चतुर्भिः मृत्युमभक्तानां भक्तानां त्वमृतम् उपोहि शरणं गच्छ तमेवेत्यवधारणे हेतुः यस्मै न सिनासिकायां
दामभिर्विस्थागावद्विष्वसृजोऽपि नामभिर्यत्रितावद्वाः संतो बलिं हरन्ति तत्कारितं कर्म कुर्वन्तीत्यर्थः २७ तदाराधनं च तव कृश
कमेवेत्याह यः पञ्चवर्षः सत्वं यमाराध्य त्रिलोक्यामूर्ध्वपदं स्थानं लेभे लब्धवानसि इदानीं तमेवान्विच्छ अवलोकयेत्कृत्तरेणान्वयः

स एव विश्वं सृजति स एवावतिहन्ति च अथापि ह्यनहंकारान्नाज्यते गुणकर्मभिः २५ एष भूता
निभूतात्मा भूतेशो भूतभावनः स्वशक्त्या मायया युक्तः सृजत्यतिचपाति च २६ तमेव मृत्युममृ
तं तातदैवं सर्वोत्मानो पैहि जगत्परायणम् यस्मै बलिं विश्वसृजो हरन्ति गावो यथा वै न सिदामयं त्रि
ताः २७ यः पञ्चवर्षं जिननी त्वं विहाय मातुः स पत्न्या वचसा भिन्नमर्मा वनं गतस्तूपसा प्रत्यगक्षमा
राध्य लेभे मूर्ध्वपदं त्रिलोक्याः २८ तमेन मंगात्मनि मुक्तविग्रहं व्यपाश्रितं निर्गुणमेकमक्षरम्
आत्मानमन्विच्छ विमुक्त आत्मदृक्यस्मिन्निदं भेदमसत्प्रतीयते २९ त्वं प्रत्यगात्मनि तदा भगव
त्यनंत आनंदमात्र उपसन्न समस्तशक्तो भक्तिं विधाय परमांशन कैरविद्याग्रथिभिस्त्यसिम
माह मिति प्ररूढम् ३० संयच्छोरोषं भद्रं ते प्रतीपं श्रेयसां परम् श्रुतेन भूय साराजन्नगदेन यथाम
यम् ३१

प्रत्यं चि अक्षाणियस्मिन् क्रियाविशेषणं वा २८ हरिं ध्यायंतं प्रत्याह हे अंगध्रुवमुक्तविरोधे आत्मनि मनसि
व्यपाश्रितमवस्थितमात्मदृक् प्रत्यक् दृष्टिः सन् अयं भेदो यस्मिन् तदिदं भेदमसदेव विश्वं यस्मिन् प्रतीयते २९ तदन्वेषणफ-
लमाह त्वं तदा अन्वेषणकाल एव ३० उपदेशसारमाह संयच्छेति द्वाभ्याम् प्रतीपं प्रतिकूलम् अगदेनौषधेन यथारोगीनि
यच्छति ३१

येनरोषेणोपसृष्टान् व्याप्तात् ३२ अन्यच्चैतयाकायमित्याह हेलनमितिद्वाभ्याम् यद्यतः जघ्निवान् घातिनवान् ३३ ३४ ३५
इतिचतुर्थेटीकायामेकादशोऽध्यायः ११ द्वादशेधनदेनाभिनन्दितः पुरमागतः यज्ञैरिस्त्राहरेः स्थानमारुरोहेतिकीर्त्यते १
वैशसाहधान्निवृत्तं ज्ञात्वा १ हेक्षत्रियदायादक्षत्रियपुत्र अत्यजः त्यक्तवानसि २ नचवैरस्यकारणमस्तीत्याह नभवानिति

येनोपसृष्टात्पुरुषालोकउद्दिजतेभृशम् नबुधस्तद्वशंगच्छेदिच्छन्नभयमात्मनः ३२ हेलनंगि
रिशभ्रातुर्धनदस्यत्वयाकृतम् यज्जघ्निवान्पुण्यजनान्भ्रातृभ्रानित्यमर्षितः ३३ तंप्रसादयच
त्साशंसन्नत्याप्रश्रयोक्तिभिः नयावन्महतांतेजःकुलनोऽभिभाविष्यति ३४ एवंस्वायंभक्वःपौत्रम्
नुशास्यमनुर्ध्वम् तेनाभिवन्दितः साकम्पुषिभिः स्वपुरंययौ ३५ इतिश्रीभागवतेमहापु
राणचतुर्थस्कन्धेएकादशोऽध्यायः ११ मैत्रेयउवाच ध्रुवंनिवृत्तंप्रतिबुद्धवैशसादपेत
मन्युंभगवान्धनेश्वरः तत्रागतश्चारणयक्षकिन्नरैः संस्तूयमानोऽप्यवदत्कृतांजलिम् १ धन
दउवाच भोभोक्षत्रियदायादपरितुष्टोऽस्मितेऽनघ यस्त्वंपितामहादेशाद्वैरंदुस्त्यजमत्यजः २
नभवानवधीद्यक्षान्नयक्षाभ्रातरंतव कालएवहिभूतानांप्रभरप्ययभावयोः ३ अहंत्वमित्यपा
र्थाधीरज्ञानात्पुरुषस्यहि स्वाग्नीवाभात्यतल्यानाद्ययाबंधविपर्ययो ४ तद्गच्छध्रुवमद्रंतेभग
वंतमधोऽक्षजम् सर्वभूतात्मभावेनसर्वभूतात्मविग्रहम् ५ भजस्वभजनीयांघिमभवायभव-
च्छिदम् युक्तंविरहितंशक्त्यागुणमय्यात्ममायया ६

अप्ययभावयोः मृत्कजन्मनोः ३ कथंतर्हि अहंहंतेत्यादिबु
द्धिस्तत्राह अहंत्वमिति आभातिप्रकाशतेजायतइत्यर्थः अतद्व्यानात् देहात्संधानात् ययाधियाबंधः विपर्ययोदुःखादिः ४
तद्गच्छगत्वाचभगवंतंयजस्वेत्कृत्तरेणान्वयः सर्वभूतात्मकोविग्रहोयस्य ५ माययायुक्तंविरहितंसगुणनिर्गुणभेदेन ६

काममसंकोचेन अविशंकितः निर्मयः अनंतर मतिनिकटम् ७ सवरायचोदित इत्यनुवादरूपं पृथक् वाक्यम् अतः सवत्रइ
तितच्छब्दस्यापौनरुक्त्यम् ८ ९ द्रव्यक्रियादेवतानां कर्मसाध्यफलरूपं कर्मफलप्रदं चेत्यर्थः १० सर्वस्य आत्मनि असर्वे सर्वोपा
धिविवर्जिते ११ १२ भोगैः ऐश्वर्यादिभिः अभोगैः यज्ञायनुष्ठानैः १३ बहवः सवायागाः संवत्सरावायस्मिन् तंकालं त्रिवर्ग-

वृणाहिकामं नृपयन्मनोगतं मत्तस्त्वमोत्तानपदे विशंकितः यतो वराहोऽबुजनाभपादयोरनंत
रंत्वां वयमंगशुश्रुम् ७ मैत्रेय उवाच सराजराजेन वरायचोदितो ध्रुवो महाभाग वतो
महामतिः हरौ सवत्रेऽचलितां स्मृतिं यथातरत्ययत्नेन दुरत्ययंतमः ८ तस्य प्रीतेन मनसा तां द
त्वेदं विडासतः पश्यतोऽतर्द्धे सोऽपि स्वपुरं प्रत्यपद्यत ९ अथायजत यज्ञशंक्रतुभिर्भूरिद
क्षिणैः द्रव्यक्रियादेवतानां कर्म कर्मफलप्रदम् १० सर्वात्मन्यच्युतेऽसर्वे तीव्रघां भक्तिमुद्वहेन्
दृढशोऽत्मनि भूतेषु तमेवावस्थितं विभक्तम् ११ तमेवंशीलसंपन्नं ब्रह्मण्यं दीनवत्सलम् गोपारं ध
र्मसेतुनां मे निरेपितरं प्रजाः १२ षट्त्रिंशदूर्पसाहसं शशासक्षितिमंडलम् भोगैः पुण्येक्षयं कुर्व
न्भोगैरशुभक्षयम् १३ एवं बहुसंवकालं महात्मा विचलेंद्रियः त्रिवर्गोपयिकं नीत्वा पुत्रायादा
नृपासनम् १४ मन्यमान इदं विश्वं मायारचितमात्मनि अविद्यारचितं स्वप्नं धर्वनगरोपमम्
१५ आत्मरूपं पत्युः सह दोषलम् इकोशमंतः पुरं परि विहारं भवश्चरम्याः भूमंडलं जलधिमेख
लमाकलय्य कालोपसृष्टमिति सप्रययौ विशालाम् १६

साधकं नीत्वा अविचलानि संयतानीं द्रियाणि
यस्य १४ इदं देहादिभगवन्मायया आत्मनि स्वस्मिन् रचितं मन्यमानः अत्राविद्यासृष्टिं दृष्टं तयति अविद्यारचितमिति १५
आत्मा देहः आत्मादिमाधिकमपि पुनः कालेनोपसृष्टमनित्यमाकलय्य विचिंत्य विशालां बदरिकाश्रमम् १६

तत्रतन् रुतमष्टांगयोगमाह तस्यांशिवर्षाः उदकविगाहप्रविश्यति स्नानादिनियमाउक्ताः विशुद्धकरणइतिशमादयोचमाः
असनादीनिस्फुटमेवोक्तानि जितोमरुत् प्राणोयेन आहृतान्यक्षाणियेन भगवतः प्रतिनिधिभूतेस्थूलेविराड्रूपे तन्मनोदधा-
र ध्यायन् अव्यवहितो ध्यातृध्येयभेदशून्यः सन्समाधौस्थितः तत्स्थूलं व्यसृजत् १७ एवमजस्रं नित्यं हरो भक्तिं प्रकर्षेण व-
हन्सौ भवोः हं इत्यात्मानं न स स्मार यतो मुक्तलिंगस्य कशरीराभिमानः तत्र हेतवः आनंदबाष्पकलया बिंदुप्रवाहेणाभि-

अ.
१२

तस्यां विशुद्धकरणः शिववर्षा विगाहवध्वासनं जितमरुन्मनसाहताक्षः स्थूलेदधारभगवत्प्र-
तिरूप एतद् ध्यायंस्तदव्यवहितो व्यसृजत्समाधौ १७ भक्तिं हरो भगवति प्रवहन्नेजस्वमानंदबाष्पक-
लया मुहुरद्यमानः विक्रिद्यमानहृदयः पुलकाचितांगो नात्मानमस्मरदसाविति मुक्तलिंगः १८ स-
ददर्शविमानाग्र्यं न भसोः वतरत्क्षवः विभ्राजयद्दशदिशो राकापतिमिवोदितम् १९ तत्रानुदेवप्रव-
रौ चतुर्भोजौ श्यामौ किशोरावरुणांबुजेक्षणौ स्थिताववष्टभ्यगदांस्सवाससौ किरीटद्वारांगदचारु-
कुंडलौ २० विज्ञायतावुत्तमगायकिकरावभ्युत्थितः साध्वसं विस्मृतक्रमः ननामनामानिगृणन्
मधुद्विषः पार्षत्प्रधानाविति संहतांजलिः २१ तं कृष्णपादाभिनिविष्टचेतसंबद्धांजलिं प्रश्रयन्म-
कंधरम् स्रनंदनं दावुपसृत्य सस्मितं प्रत्युचतुःपुष्करनाभसंमतौ २२ स्रनंदनं दावुचतुः
भोभो राजन्स्रमद्रतेवाचं नोऽवहितः शृणु यः पंचवर्षस्तपसा भवान्देवमतीतृपत् २३

क्रिद्यमानं द्रवहृदयं यस्य पुलकैर्व्यासांगः १८ १९ अनु अनंतरं देवप्रवरौ ददर्शेत्यनुपंगः गदामवष्टभ्यस्थितौ किरीटादिभिः स-
हितैचारुणीकुंडलययोः २० उत्तमगायः पुण्यश्लोकः तस्य किं करोतौ विज्ञाय मधुद्विषः पार्षत्प्रधानाविति हेतोः साध्वसेन संभ्रमेण
विस्मृत पूजाक्रमः केवलं तस्य नामानिगृणन् ननाम २१ २२ स्रमद्रमिति सशरीरस्यैव विष्णुपदारोहाभिप्रायम् अतीतृपत्तर्पितवान्

भूयमानः वि

आवांतस्य पार्षदो २४ सुदुर्जयत्वे हेतुः सूरयः सप्तर्षयोऽपि यदप्राप्य केवलमधः स्थिताः पश्यन्ति यच्चंद्रादयः प्रदक्षिणं यथाभव
ति एवं परिक्रामन्ति तदा तिष्ठति अतिष्ठ २५ २६ आयुष्मन्निवपि सशरीरयानाभिप्रायमेव २७ मधुच्यवते स्ववतीति मधुच्युत
ताम् पाठांतरे मधुच्युतं यस्यांताममृतस्वाविणीमित्यर्थः कृतं नित्यं कर्म मंगलं चालंकरणं येन अभ्यवादयत् वा दयामास २८ तदेव रू

तस्याखिलजगद्भातुरावां देवस्य शार्ङ्गिणः पार्षदाविहसंप्राप्तौ नेतुं त्वां भगवत्पदम् २४ सुदुर्जयं
विष्णुपदं जितं तया यत्सूरयोऽप्राप्य विचक्षते परम् आतिष्ठतच्चंद्रादिवाकरादयो ग्रहस्ताराः परि-
यन्ति दक्षिणम् २५ अनास्थितं ते पितृभिरन्यैरप्यंगकहिंचित् आतिष्ठजगतां वद्यत द्विष्णोः पर
मं पदम् २६ एतद्दिमानप्रवरमुत्तमं लोकमौलिना उपस्थापितमायुष्मन् अधिरोदुत्त्वमर्हसि २७
मंत्रेण उवाच निशम्य वैकुण्ठनियोज्यमुख्ययोर्मधुच्युतां वाचमुरुक्रमप्रियः कृताभिषेकः
कृतनित्यमंगलो मुनीन् प्रणम्या शिष्यमभ्यवादयत् २८ परीत्याभ्यर्च्य धिष्ण्याग्र्यं पार्षदावभिवंद्य च
इयं षतदधिक्षातुं विष्णुपदं हिरण्यमयम् २९ तदात्तानपदः पुत्रोददशोतकमागतम् मृत्योर्मूर्ध्नि पदं
दत्त्वा आरुरोहादुत्तंगृहम् ३० तदादुन्दुभयोर्नेदुर्मदंगपणवादयः गंधर्वसुरव्याः प्रजगुः पेतुः कु-
सुमवृष्टयः ३१ सच स्वलोकमारोह्य नृसुजातिं जननीं ध्रुवः अन्वस्मरदगहिवादीनां यास्यन्ति
विष्टपम् ३२ इति व्यवसितं तस्य व्यवसीयसरोत्तमो दर्शयामास तु देवीपुराया न न गच्छतीम् ३३

पंहिरण्यमयं प्रकाशबहुलं विष्णुस्तनियेष ऐच्छत् २९ गृहं विमानम् अयं भावः यदा ध्रुवः विमानमारोहमेच्छत् तदा मृत्यु
रागत्य प्रणम्योवाच हे महाराज मामंगीकुरु उवाच ध्रुवः स्वागतं ते क्षणम् तावदुपविश एवं मुक्ता ध्रुवः विष्णोः स्मरणं कृत्वा
मृत्योर्मूर्ध्नि पदं दत्त्वा विमानाग्र्यमारुरोह ३० ३१ दीनांहित्वा अगंदुर्गमं त्रिविष्टपं यास्यामीत्यन्वस्मरत् ३२ व्यवसितमभि-
प्रायम् व्यवसीय ज्ञात्वा ३३

तथाजमानमनुयस्यरुचालोकाविष्वाजंते ये अनुनुग्रहानिष्कृपाः ते यन्नाव्रजन् नगतवन्तः ३६ अच्युतः प्रियो बांधवो येषा
म ३७ ३८ अनिमिषमनलसंज्योतिषां चक्रं यस्मिन्नाहितमर्पितं सद्रमति मेढ्यामाहितो गंभीरवेगो गवांगण इव ३९ आ
तोद्यं वीणां वितुदन्वादयन् प्रचेतसां ब्रह्मसन्ने भगवन् महात्म्यप्रसंगेन ध्रुवमहिमप्रतिपादनपरान्त्रीन् श्लोकानगायन् ४०

अ.
१२

तत्र तत्र प्रशंसद्भिः पथिवैर्मानिकैः सरैः अवकीर्यमाणो ददृशे कुसुमैः क्रमशो ग्रहान् ३४ त्रि
लोकीं देवयानेन सोऽतिव्रज्य मुनीनपि परस्ताद्यत्तु ध्रुवगतिर्विष्णोः पदमथाभ्यगात् ३५ यद्वाज
मानं स्वरुचैव सर्वतो लोकास्त्रयोऽह्यनुविष्वाजंत एते यन्नाव्रजन् जंतुषु येन नुग्रहाव्रजति भद्राणि
चरंति ये निशाम् ३६ शांताः समदृशः शुद्धाः सर्वभूतानुरजनाः योत्यंजसाः च्युतपदमच्युतप्रिय
बांधवाः ३७ इत्कृत्तानपदः पुत्रो ध्रुवः कृष्णपरायणः अभूत्रयाणां लोकानां चूडामणिरिवामलः
३८ गंभीरवेगो निमिषं ज्योतिषां चक्रमाहितम् यस्मिन् भिमतिकोरव्यमेढ्यामिव गवांगणः ३९
महिमानं विलोक्यास्य नारदो भगवानृषिः आतोद्यं वितुदन् श्लोकान्सन्ने गायत्यचेतसाम् ४०
नारद उवाच नूनं स नीतेः पतिदेवतायास्तपः प्रभावस्य सतस्य तांगतिम् दृष्ट्वाऽभ्युपायान्
पिवेदवादिनो नैवाधिगंतुं प्रभवन्ति किं नृपाः ४१ यः पंचवर्षो गुरुदारवाकृशरैर्भिन्नेन यातो हृद
येन हूयता वनं मदादेशकरो जितं प्रभं जिगायत द्रुक्तगुणैः पराजितम् ४२

नूनमिति पतिरेव देवतायस्यास्तस्याः सतस्ययः तपः प्रभावः तस्य तांगतिं फलमधिगंतुं वेदवादनशीला ब्रह्मर्षयोऽपि नैव
प्रभवन्ति अभ्युपायान् भगवद्दर्मान् दृष्ट्वाऽपि किंपुनर्नृपाः ४१ तपः प्रभावं गतिं च विशिनष्टि द्वाभ्याम् गुरुदाराः पितृपत्नी
सरुचिः तस्यावाकृशरैर्भिन्नेन हृदयेन वनं यातः सन् अजितमपि जिगाय वशीकृतवान् ४२

३५

तस्याधिरूढं तेन प्राप्तं पदं योऽपि विद्वद्बन्धुः क्षत्रियो भवेत्सः तमनुवर्ष समूहैरपि आरोढुमिच्छेदपि किंतु संकल्योऽप्यशक्यः
दूरत आरोहणमित्यर्थः कथं भूतं पदम् षट्पञ्चवावर्षाण्यस्य सः अत्येरेवाहोभिः वैकुण्ठं प्रसाद्य च तस्य पदमवाप्ततत् ४३
उद्दाममुत्कृष्टं यशस्य ४४ धनादेर्निमित्तम् धौव्यं भवस्यानप्रापकम् प्रशस्यं प्रशंसाऽहम् अघमर्षणं पापनाशनम्

यः क्षत्रबन्धुर्भुवितस्याधिरूढमन्वारुरुक्षेदपि वर्षपूर्गेः षट्पञ्चवर्षो यद्वाहोभिरत्यैः प्रसाद्य वैकुण्ठं
मवाप्ततत् ४३ मैत्रेय उवाच एतत्तैः भिहितं सर्वं यत्प्रष्टोऽहमिह त्वया भवस्यो
द्दामयशसश्चरितं संमतं सताम् ४४ धन्यं यशस्य मायुष्यं पुण्यं स्वस्य यत्नं महत् स्वर्ग्यं धौव्यं-
सौमनस्यं प्रशस्य मघमर्षणं ४५ श्रुत्वैतच्छ्रद्धयाऽभीक्ष्णमच्युतप्रिय चेष्टितम् भवेद्भक्तिर्भगव-
तियया स्यात्केशसंक्षयः ४६ महत्त्वमिच्छतां तीर्थं श्रोतुः शीलादयोगुणाः यत्र ते जस्तदिच्छन्तां
मानो यत्र मनसिनाम् ४७ प्रयतः कीर्तयेत्प्रातः समवाये द्विजन्मनाम् सायं च पुण्यं श्लोकस्य भवे-
त्यचरितं महत् ४८ पूर्णमास्यां सिनीवाल्यां द्वादश्यां श्रवणेऽथवा दिनक्षये व्यतीपाते संक्रमेऽकीर्ति-
नेऽपि वा ४९ श्रावयेच्छ्रद्धा नानां तीर्थपादपदाग्रयः नेच्छेत्तत्रात्मानात्मानं संतुष्ट इति सिद्ध्यति
५० ज्ञानमज्ञानतत्त्वाद्ययो दद्यात्सत्यं मृतम् कृपालो दीननाथस्य देवास्तस्यानुगृह्णते ५१ इ-
दं मया तेऽभिहितं कुरु ह ह भवस्य विख्यातविशद्भुक्तमणः हित्वाऽर्भकः क्रीडनकानि मातुर्गृहं च मिणुं
शरणं योजगाम ५२ इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कन्धे भवचरितं नाम द्वादशोऽध्यायः १२

४५ अच्युतप्रियस्य भुवस्य चेष्टितं श्रुत्वा यो वर्तते तस्य भक्तिर्भवेत् ४६ तीर्थं महत्वावाप्तिस्थानम् गुणाः यत्र भवन्ति ४७
समवाये सभायाम् ४८ ४९ नेच्छन् निष्कामस्तत्र श्रवणे आत्मैवात्मानं प्रति संतुष्टो भवति इति हेतोः सिद्धिं प्राप्नोति ५० किं
च सत्ये भगवन्मार्गेऽमृतरूपं ज्ञानं यो दद्यात् ५१ भवस्य चरितं मया तेऽभिहितं मातुर्गृहं च हित्वा ५२ इति च
तुर्थे टीकायां द्वादशोऽध्यायः १२

एवंपंचभिरध्यायैर्ध्रुवचर्यानुवर्णिता अथैकादशभिश्चित्रपृथुचारित्रमुच्यते १ तत्रत्रयोदशेवक्तुं पृथोर्जन्मध्रुवान्वये अंगो
वेनपितापुत्रकौर्यान्गतइतीर्यते २ प्ररूढभावाभक्तिर्यस्य १ अन्ववायेवंशे २ नारदेनप्रचेतसासन्नेवर्णिताः कथाः प्रष्टुत-
महिमानमाह मन्यइति देवस्यदर्शनयस्यहरेः परिचर्याप्रकारः क्रियायोगः पंचरात्रेयेमप्रोक्तः ३ स्वधर्मशीलैः प्रचेतोभिः ४
५ ध्रुवस्यकौतेजाताइतिवक्तुं ध्रुवस्यवंशमनुक्रामति ध्रुवस्येत्यादिना पितुः सार्वभौमश्रियेनेच्छत् अधिराजासनंच ६ अ

सूतउवाच निशम्यकौषारविणोपवर्णितं ध्रुवस्यवैकुण्ठपदाधिरोहणम् प्ररूढभावाभगव-
त्यधोऽक्षजेप्रष्टुं पुनस्तंविदुरः प्रचक्रमे १ विदुरउवाच केतेप्रचेतसां नामकस्यापत्यानिरु-
व्रत कस्यान्ववायप्रख्याताः कुत्रवासन्त्रमासुत २ मुन्येमुहाभागवतं नारदं देवदर्शनम् येन प्रोक्तः
क्रियायोगः परिचर्याविधिहरेः ३ स्वधर्मशीलैः पुरुषैः भगवान् यज्ञपुरुषः इज्यमानो भक्तिमताना
रुदेनेरितः किल ४ यास्तादेवर्षिणा तत्रवर्णिता भगवत्कथाः मह्यं शुश्रूषवे ब्रह्मन् कालस्थेनाचष्टुम
हेति ५ मैत्रेयउवाच ध्रुवस्यचोत्कलः पुत्रः पितरिप्रस्थितेवनम् सार्वभौमश्रियेनेच्छ
दधिराजासनं पितुः ६ सजन्मनोपशान्तात्मानिः संगः समदर्शनः ददर्श लोकैर्विततमात्मानं लोक
मात्मानि ७ आत्मानं ब्रह्मनिर्वाणं प्रत्यस्तमितविग्रहम् अवबोधरसेकात्म्यमानंदमनुसंततम् ८
अव्यवच्छिन्नयोगाग्निदग्धकर्ममलाशयः स्वरूपमवरुधानोनात्मनोऽन्यतदैक्षत ९ जडांधव
धिरोन्मत्तमूकाकृतिरतन्मतिः लक्षितः पथिवालानां प्रशान्ताच्चिरिवानलः १०

निच्छायां हेतुमाह सइति

चतुर्भिः ७ आत्मानं स्वरूपभूतं ब्रह्मावरुधानः आपुवन् जानन् आत्मनो नान्यतदैक्षत् स्वयंतु सर्वस्मादन्यः सन् वयं भूतं ब्रह्मनिर्वाणं
शान्तम् अवबोधरसेनेकात्म्यस्य ८ कथं भूतः अव्यवच्छिन्नो योगः स एवाग्निस्तेन दग्धः कर्ममलाशयो वासनायस्य ९ जडादी
नामिवाकृतिर्यस्य तथा भूतो लक्षितः अतन्मतिः न तेषामिव मतिर्यस्य सर्वज्ञत्वात् प्रशान्तान्यर्चीषिज्वालायस्थानलस्य तद्वत्स्थितः १०

यवीयांसमुत्कलात्कनिष्ठम् ११ इष्टाप्रियाभार्या १२ १३ निशीथोमध्यरात्रिः व्युष्टः प्रातःकालः तदभिमानिन्योदेवताः १४
ससर्वतेजाः चक्षुः संज्ञंमनुक्तं पुत्रमवाप मनोः महिषीनडूलाविरजान् शुद्धान् पुरुषमुखात् एकादशकृतान्सूत १५ १६

मत्वातंजडवन्मत्तंकुलदृष्टाः समन्त्रिणः वत्सरंभूपतिचक्रुर्यवीयांसंभ्रमेः सूतम् ११ स्वर्वाथिर्वत्स
रस्येषाभार्याः सूतषडात्मजान् पुष्पाणिभिर्गमकेतुं च इषमूर्जवसंजयम् १२ पुष्पाणि स्यप्रभाभा-
र्यादोषाचद्वेषमूवतुः प्रातर्मध्यंदिनंसायंइतिह्यासन्प्रभासुताः १३ प्रदोषोनिशिथोव्युष्टइतिदो-
षासुतास्त्रयः व्युष्टः सूतं पुष्करिण्यां सर्वतेजसमादधे १४ सचक्षुः सूतमाकुल्यां पत्न्यामनुमवाप
ह मनोरसूतमहिषीविरजान् नडूलासुतान् १५ पुरुकुलं सन्निधुं सत्यवतं धृतव्रतम् अग्नि-
ष्टोममतीरात्रं प्रद्युम्नं शिविमुल्मुकम् १६ उल्मुकोऽजनयत्पुत्रान् पुष्करिण्यां षडुत्तमान् अंगं सूत-
नसंरत्यातिं क्रतुमंगिरसंगयम् १७ सुनीथांगस्ययापत्नी सषुवेन सुल्बणम् यद्वोः शीलयात्स
राजर्षिर्निर्विण्णो निरगात्पुरात् १८ यमंगशेषुः कुपितावाग्वज्रासुनयः किल गतासोस्तस्यभू-
यस्तेममंथुर्दक्षिणंकरम् १९ अराजकेतदालोकैदस्युभिः पीडिताः प्रजाः जातो नारायणोऽंशेन
पृथुराद्यः क्षितीश्वरः २० विदुरउवाच तस्यशीलनिधेः साधोर्ब्रह्मण्यस्य महात्मनः
राज्ञः कथमभूदुष्टाप्रजायद्विमनाययौ २१ किंवांऽहोवेनमुद्दिश्यब्रह्मदंडमधूयुजन् दंडव्रतधरे
राज्ञिमुनयोधमकोविदाः २२ नावध्येयः प्रजापालः प्रजाभिरघवानपि यदसौलोकपालानां विभ-
र्योजः स्वतेजसा २३

१७ १८ अंगहेविदुरवागेववज्रं येषाम् १९ यथनेहेतुः अराजक इति आद्यः पुरग्रामादीनां तेन रचितत्वात् २० यद्यस्याः प्रजायाहेतो
विमनाः सन्त्ययौ २१ किंवां अहः अपराधं वेनमुद्दिश्य आलक्ष्य २२ यतोऽयमधर्म इत्याह नावध्येयः अवज्ञेयोऽपि न भवति २३

परावरविदामध्येअतिश्रेष्ठः २४ अभावापुत्रः काम्यकर्मणाबलादापादितानस्करवायमवेदिति द्योतयन्गस्यपुत्रोत्पत्तिक्र
ममाह अंगइत्यादिना २५ २६ अयातयामानिअगतवीर्याणि २७ २८ यज्ञेगृहीतमोनोऽपिवाचंगसृजत्प्रायुक्तं २९ आ
हुताआहूताः ग्रहान्सोमपात्राणि इहयज्ञेनगृण्हन्ति ३० इहजन्मनितावत्मनाक्ईषदपिअधनस्थितम् कथंचिज्जातस्याधस्य

एतदारव्याहिमेब्रह्मन्सर्नाथात्मजचेष्टितम् श्रद्धधानायभक्तायत्नंपरावरवित्तमः २४ मैत्रेयउ
वाच अंगोऽश्वमेधंराजर्षिराजहारमहाक्रतुम् नाजग्मुर्देवतास्तस्मिन्नाहूताब्रह्मवादिभिः २५
तमूचुर्विस्मितास्तत्रयजमानमथर्त्विजः हवींषिहूयमानानिनतेगृण्हन्तिदेवताः २६ राजनूहवीं
ष्यदुष्टानिश्रद्धयासादितानिते छंदांस्ययातयामानियोजितानिधृतव्रतैः २७ नविदामेहदेवानां
हेलनंवयमणवपि यन्मगृण्हन्तिभागान्स्वानयेदेवाः कर्मसाक्षिणः २८ मैत्रेयउवाच अं
गोहिजवचःश्रुतायजमानः स दुर्मनाः तत्पृष्ट्व्यसृजद्वाचंसदस्यांस्तदनुज्ञया २९ नागच्छ
त्याहुतादेवान्गृण्हन्तिग्रहानिह सदसस्पतयोब्रूतकिमवधंमयाकृतम् ३० सदसस्पतयउ
चुः नरदेवेहभवतोनाघंतावन्मनाक्स्थितम् अस्येकंप्राक्तनमयंयदिहेदृक्त्वमप्रजः ३१
तथासाधयभद्रंतेआत्मानंसंप्रजंनृप इष्टस्तेपुत्रकामस्यपुत्रंदास्यतियज्ञभक्तं ३२ तथास्य
भागधेयानिग्रहीष्यन्तिदिवौकसः यद्यज्ञपुरुषःसाक्षादपत्याचहरिर्हतः ३३ तांस्तान्कामान्हारि
देद्यात्प्राप्त्यान्कामयतेजनः आराधितोयथैवतथापुसांफलोदयः ३४

सद्यएवप्रायश्चित्तैः क्षालनात्

किंतुप्राक्तनमेकमघमस्ति यद्यस्मात् ईदृक्गुणाधिकोऽपि त्वंप्रजारहितः ३१ अतोयथादेवाहविर्गृण्हन्ति तथात्मानंसंप्रजंसाध-
यकथंसाधनीयंतदाहुः इष्टइति ३२ तथासतिस्वभागान्ग्रहीष्यन्ति यद्यतोहरिः साक्षादृतः स्यात् अतस्तेनसहसर्वदेवा आग-
मिष्यन्तीत्यर्थः ३३ नन्वतितुष्टान्कामान्हारिः कथं दद्यात्तत्राह तांस्तानिति ३४

प्रजातये पुत्रोत्तये शिपिविष्टाय पशुषु यज्ञरूपेण प्रविष्टाय तथा च श्रुतिः यज्ञो वै विष्णुः पशवः शिपिर्यज्ञ एव पशुषु प्रतिनि-
 ष्ठतीति ३५ तस्मादिति योग्यतयाऽग्रेः ३६ ३७ पुमांसं सूतेऽनेनेति तथा तत्प्राश्य पत्न्यः सकाशात् गर्भमादधे अप्रजासती
 ३८ मातामहं मृत्युं मृत्योर्हि पुत्री सतीत्या ३९ मृगयुलुब्धकः सन् तं दृष्ट्वा वेनोऽसावा गच्छतीति जनः सर्वोऽप्यरोत्तुकोश ४० आ

इति व्यवसिता विप्रास्तस्य राज्ञः प्रजातये पुरोडाशं निरवपन्नं शिपिविष्टाय विष्णावे ३५ तस्मा
 त्पुरुष उत्तस्थौ हेममात्यमलांबरः हिरण्मयेन पात्रेण सिद्धमादाय पायसम् ३६ स विप्रान्नुमतो रा-
 जा गृहीत्वा जलिनौदनम् अवघ्राय मुदा युक्तः प्रादात्सत्या उदारधीः ३७ सा तस्य सवनराज्ञी प्रा-
 श्य वै पत्युरादधे गर्भं काल उपावृत्ते कुमारं स पुत्रं प्रजा ३८ स बाल एव पुरुषो मातामहमनुव्रतः
 अधर्माशोऽहं मृत्युं तेनाभवदधार्मिकः ३९ स शरासनमुद्यम्य मृगयुवेन गोचरः हंतिसाधुन्मृगा-
 न्दीनान् वेनोऽसावित्यरोज्जनः ४० आक्रीडे क्रीडतो बालान् वयस्यानतिदारुणः प्रसह्य निरनुक्रो-
 शः पशुमारममारयत् ४१ तं विचक्ष्य खलं पुत्रं शासनैर्विविधैर्नृपः यदा न शासितुं कृत्यो भृशमासी-
 त्सु दुर्मनाः ४२ प्रायेणाभ्यर्चितो देवो येऽप्रजागृहमेधिनः कदपत्य भृशं दुःखं येन विदंति दुर्भरम्
 ४३ यतः पापीयसी कीर्तिरधर्मश्च महान् नृणाम् यतो विरोधः सर्वेषां यत आधिरनंतकः ४४ कस्तं
 प्रजाऽपदेशं वै मोहबंधनमात्मनः पंडितो बहुमन्येत यदर्थः क्लेशदा गृहाः ४५

क्रीडे क्रीडास्थाने बालान् पशूनि वामारयत् ४१ विचक्ष्य दृष्ट्वा ४२ दुर्मनस्तस्य कुपुत्रं निंदागव्यान्याह प्रायेणेति त्रिभिः अ-
 प्रजाः ये तैरभ्यर्चितः तत्र हेतुः कुत्सितैरपत्यैः संभूतं दुर्भरं धारयितुं मशक्यं दुःखं येन विदंति ४३ सर्वेषां सर्वैः सह अधिर्मो न सीव्य-
 था ४४ तं प्रजाऽपदेशं पुत्रनाम मात्रमपि आत्मनो मोहेन बंधनम् यदर्थः यन्निमित्ताः क्लेशदा गृहा भवन्ति ४५

इदानीं निर्वेदहेतुत्वेन कुत्सितमेवापत्यमभिनन्दति कदपत्यमिति श्रुत्वांपदात् शोकानां स्थानात् वरत्वे हेतुः निर्विद्येतेति तत्
 कुतः यद्यतः कदपत्यात् गृहाः क्लेशनिवहा भवन्ति ४६ महतामुदयानां विभूतीनां मुदयो यस्मिन् तस्मात् गृहाद्गतः यावेनं स्म
 ते स्मताम् ४७ प्रजाः पुरोहितादयश्च विचिक्वुः अन्वेषितवन्तः ४८ तन्त्रैव संतमपि नापश्यन्ति दृष्टान्तेनाह यथेति साश्च

कदपत्यं वरं मन्ये सदपत्याच्छ्रुत्वांपदात् निर्विद्येत गृहान्मर्त्यो यत् क्लेशनिवहा गृहाः ४६ एवं स नि
 विष्णामनानुपोगृहान्निशीथ उत्थाय महोदयो दयात् अलब्धनिद्रोऽनुपलक्षितो नृभिर्हित्वागतो
 वेनसुवं प्रसप्तम् ४७ विज्ञाय निर्विद्यगतं पतिं प्रजाः पुरोहितामात्यसूदृणादयः विचिक्वुर्गृह्य
 मतिशोककातरायथानि गूढपुरुषं कुयोगिनः ४८ अलक्षयन्तः पदवीं प्रजापतेर्हृतोद्यमाः प्रत्युपसृत्य ते
 पुरीम् ऋषीन्समेतान् भिचंयसाश्च वोन्यवेदयन्तौ रवभर्तृविभूवम् ४९ इति श्रीभागवते महा
 पुराणे चतुर्थस्कन्धे त्रयोदशोऽध्यायः १३ मैत्रेय उवाच भृगवादयस्ते मुनयो लोकानां क्षे
 मदर्शिनः गोमयसतिर्वेनूणां पश्यन्तः पशुसाम्यताम् १ वीरमातरमाहूय सनीथा ब्रह्मवादिनः प्र
 कृत्य संमतं वेनमभ्यषिचन्त्यतिष्ठवः २ श्रुत्वानृपासनगतं वेनमत्युग्रशासनम् निलिल्युर्दस्यवः स
 वै स र्यत्रस्ता इवारववः ३ स आरूढनृपस्थान उन्नद्धोऽष्टविभूतिभिः अवमेने महाभागांस्तब्धः सं
 भावितः स्वतः ४ एवं मदांध उल्लिक्तेनिरंकुश इव द्विपः पर्यटनूरथमास्थाय कं पयन्निवरोदसीम्

वः रुदन्तः भर्तुर्विभूतं नाशमदर्शनमित्यर्थः ४९

इति चतुर्थे टीकायां त्रयोदशोऽध्यायः १३

चतुर्दशोऽनु

दुष्पुत्रमयादंगे गते द्विजैः अभिषिक्तस्य वेनस्य रोषान्तेर्वध उच्यते १ क्षेमदर्शिनः क्षेमचिन्तकाः पशुसमानरूपतां पश्यं
 तः २ अमात्यादीनां प्रकृतीनामसंमतम् पाठांतरे प्रकृत्या सभावेनासंमतम् ३ चोराः सर्वेलीनाः वभूवुः आरूढनृपस्था
 नं राजासनं येन अष्टविभूतिभिः लोकपालैश्चर्यैः ४

६ सन्निधः मिलिताः संतः ७ मूलतश्चाग्रतश्च दीप्ते ज्वलिते काष्ठे तन्मध्यवर्तिनां पिपीलिकादीनां यथोभयतो व्यसनम् एवं तस्करेभ्यः पालकाच्च दुःखं प्राप्तमित्यर्थः ८ तदेवाहुः अराजकभयादिति अतदर्हणः राज्यानर्हः ९ अस्माकमप्यनिष्टं जातमित्याहुः अहेर्यथापयः पोषः क्षीरेण पोषणं पोषकस्याप्यनर्थं विभर्ति पुष्पाति तदेवाहुः वेन इति १० निरूपितः निरुक्तोऽस्माभिः सांत्वयेम उ

नयपृथ्व्यं न दातव्यं न होतव्यं द्विजाः क्वचित् इति न्यवारयन् मर्मभरी घोषेण सर्वशः ६ वेन स्यावेक्ष्यमु नयो दुर्दृष्टस्य विचेष्टितम् विमृश्य लोकव्यसनं कृपयोचुः स्म सन्निधः ७ अहो उभयतः प्राप्तं लो कस्य व्यसनं महत् दारुण्युभयतो दीप्ते इव तस्करपालयोः ८ अराजकभयादेष कृतो राजाऽतद र्हणः ततोऽप्यासीद्भयं त्वद्यकथं स्यात्स्वस्ति देहिनाम् ९ अहेरिवपयः पोषः पोषकस्याप्यनर्थं भूत वे नः प्रकृत्यैव खलः सन्नीयागर्मसंभवः १० निरूपितेः प्रजापालः सजिघांसति वै प्रजाः तथाऽपि सांत्वयेमामुं नास्मांस्तत्पातकं स्पृशेत् ११ तद्विद्वद्भिरसद्वृत्तो वेनोऽस्माभिः कृतो नृपः सांत्वितो यदि नो वाचं न ग्रहिष्यत्यधर्मं कृत् १२ लोकधिकारसंदग्धं दहिष्यामः स्वतेजसा एवमध्यवसायै नमुनयो गूढमन्यवः उपद्रव्यान् वृन्नेन सांत्वयित्वा च सामभिः १३ मुनय ऊचुः नृपवर्यनिबोधेन घ तैर्विज्ञापयामासुः आयुः श्रीबलकीर्त्तनांतवतातविवर्द्धनम् १४ धर्मोऽचरितः पुंसां वाङ्मनः का यबुद्धिभिः लोकान् विशोकान् वितरत्यथानंत्यमसंगिनाम् १५ सते माविनशो ह्यीरप्रजानां क्षेमलक्ष णः यस्मिन्निनष्टे नृपतिरैश्वर्योदवरोहति १६ राजन्समाधेमात्येभ्यश्चोरादिभ्यः प्रजानृपः रक्ष- न्यथा बलिं गृह्णन् इह प्रेत्य च मोदते १७

पपत्तिभिः प्रार्थयिष्यामः तस्य पातकम् ११ स्वस्य तत्पातकस्य शोहेतुः तत्पातकत्वं विद्वद्भिः १२ गूढो मन्युर्येषाम् सामभिः प्रि द्योक्तिभिः १३ १४ निष्कामानामानंत्यं मोक्षमपि १५ माविनशो माविनश्यतु १६ असाधवी ये अमात्यास्तेभ्यः यथा यथा शास्त्रम् १७

यस्यराष्ट्रेपुरेचैवभगवान्यज्ञपुरुषः इज्यतेस्वेनधर्मेणजनैर्वर्णाश्रमान्वितैः १८ तस्यराज्ञोम
हाभागभगवान्भूतभावनः परितुष्यतिविश्वात्मातिष्ठतोनिजशासने १९ तस्मिंस्तृष्टेकिमप्रा
प्यंजगतामीश्वरेश्वरे लोकाःसपालाह्ये तस्मैहरन्तिबलिमादृताः २० तंसर्वलोकामरयज्ञसंग्रहं
यीमयंद्रव्यमयंतपोमयम् यज्ञैर्विचित्रैर्यजतोभवायतेराजन्स्वदेशाननुरोद्धमर्हसि २१ यज्ञेनयु-
ष्मद्विषयेद्विजातिभिर्वितायमानेनकराःकलाहरेः स्विष्टाःसतुष्टाःप्रदिशन्तिवाञ्छिततद्दलननाह
सिबीरचैष्टितुम् २२ वेनउवाच बालिशाबतयूयंवाअधर्मेधर्ममानिनः येवृत्तिदंप-
तिहित्वाजारंपतिमुपासते २३ अवजानंत्यमीमुदाभूपरूपिणामीश्वरम् नानुविंदन्तितेभद्रमि
हलोकेपरत्रच २४ कोयज्ञपुरुषोनामयत्रवोभक्तिरीदृशी भर्तृस्नेहविदूराणांयथाजारेकयोषि
ताम् २५ विष्णुर्विरिञ्चोगिरिशिंद्रोवायुर्यमोरविः पर्जन्योऽधनदःसोमःक्षितिरग्निरपांपतिः २६
एतेचान्येचविबुधाःप्रभवोवरशापयोः देहेभवंतिनृपतेःसर्वदेवमयोनृपः २७ तस्मान्मांकर्मभि
र्विप्रायजध्वंगतमत्सराः बलिंचमह्यहरतमत्तोऽन्यःकोश्रभकृपुमान् २८ मैत्रेयउवाच
इत्थंविपर्ययमतिःपापीयानुत्थंगतः अनुनीयमानस्तद्याज्वांनचक्रेभ्रष्टमंगलः २९

हेलनमवज्ञाम् २२ बालिशः अज्ञाः रत्तिदमन्नादिप्रदं मांहित्वा २३ २४ भर्तृस्त्रेहोविद्दूरो येषाम् २५ २६ देहे भवन्ति नृपतेः अतो
नृपतिरेवैश्वरः इतरेतदंशा इति भावः २७ बलिचकरादिकम् अग्रभक्त आराध्यः २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

तेनासक्तताः भग्यायां ज्ञायां चक्रुः ३० ३१ ३२ परिचक्षीतनिंदेत अशुभंवेन विना कृतघ्नतामाहुः यदनुग्रहविषयः सन्नीह
शमैश्वर्ययः प्राप्तः ३३ पूर्वगूढमन्यवः इदानीं रूढमन्यवः हुंकारैः हुंकारैः ३४ स्वाश्रमपदं प्रति क्रुषिभिर्गते गमने कृते विद्यायोगे
नमंत्रसहितया युक्त्या औषधिवलेन पालयामास ३५ पुंवद्भावः आर्षः सरस्वत्याः सलिले आपुता इत्यर्थः ३६ तदा तूत्पातान्

इति तेऽसक्ततास्तेन द्विजाः पंडितमानिना भग्यायां भव्यायां ज्ञायां तस्मै विदुरचक्रुः ३० हन्यतां ह
न्यतामेष पापः प्रकृतिदारुणः जीवनजगदसावाशु कुरुते भस्मसात् भुवम् ३१ नायमर्हत्य सह तो
नरदेव वरासनम् योऽधियज्ञपतिं विष्णुं विनिंदत्यनपत्रपः ३२ कोवेनं परिचक्षीतवेनमेकमृते
ऽशुभम् प्राप्त ईदृशमैश्वर्यं यदनुग्रहभाजनः ३३ इत्थं न्यवसिता हंतुमृष्योरूढमन्यवः निजम्
हुंकारैर्वेनं हतमच्युतनिंदया ३४ क्रुषिभिः स्वाश्रमपदं गते पुत्रकलवरम् कृतीया पालयामास
विद्यायोगेन शोचती ३५ एकदामुनयस्ते तु सरस्वत्सलिलापुताः हुत्वाऽग्नीं सत्कथाश्चक्रुः
विष्टाः सरित्तटे ३६ वीक्ष्योत्थितान्महोत्पातानां दुर्लोकभयंकरान् अप्यभद्रमना यथादस्युभ्योनभवे
दुवः ३७ एवं मृशंतं ऋषयो धावतां सर्वतो दिशः पांसूः समुत्थितौ भूरिश्चोराणामपिलुपताम् ३८
तदुपद्रवमाज्ञाय लोकस्य वसलुपताम् भर्तस्य परतेतस्मिन्नन्योऽन्यं च जिघांसताम् ३९ चौरप्रा-
यं जनपदं हीनसत्त्वमराजकम् लोकान्नावरयन् शक्ता अपितदोषदर्शिनः ४०

वीक्ष्य भवः अभद्रं न भवेत्किमित्याहुश्च ३७ एवं मृशंतं ऋषयः स्थिताः तदा धावतां चोराणां भूरिः पांसूः समुत्थितः ३८ तत्
तदा तेषां लोकस्य धनं लुपतां जिघांसतां चोपद्रवमाज्ञाय ३९ तथा चौरप्रायमराजकं हीनसत्त्वं च जनपदमाज्ञाय शक्ता अप्य-
वारणे दोषदर्शिनोऽपिलुपतो लोकान्नावरयन् नित्यं यः ४०

80

ब्राह्मणः समदृक्शांतो दीनानां समुपेक्षकः स्ववते ब्रह्मतस्यापि भिन्नभांडासयो यथा ४१ नांग
स्यवंशो राजर्षेरेष संस्थातुमर्हति अमोघवीर्याहि नृपावंशोऽस्मिन्केशवाश्रयाः ४२ विनिश्चित्यैव
मृषयो विपन्नस्य महीपतेः ममंथुरूरुंतरसातत्रासीद्बाहुको नरः ४३ काककृष्णोऽतिद्रुस्वांगो द्रु-
स्वबाहुर्महाहनुः द्रुस्वपान्निम्ननासाग्रोरक्ताक्षस्ताम्रमूर्धजः ४४ तंतुतेऽवनतं दीनं किंकरोमीति
वादिनम् निर्षादेत्यब्रुवन् तातसनिषादस्ततो भवत् ४५ तस्यवंश्यास्तनैषादागिरिकाननगोचराः
येनाहरज्जायमानो वनकल्मषमुल्बणम् ४६ इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कंधे पृथु-
चरिते निषादोत्पत्तिर्नाम चतुर्दशोऽध्यायः १४ मैत्रेय उवाच अथ तस्य पुनर्विप्रैरपुत्र-
स्य महीपतेः बाहुभ्यां मथ्यमानाभ्यां मिथुनं समपद्यत १

वेनस्यैवदेहंममंशुरितियोज्यम् बाहुकोवामनः ४३ तमेवाह काकइवरुणाः महस्यौहनूकपोलप्रांतोयस्य द्रस्वोपादोयस्य ४४
४५ गिरिः काननंगोचर आश्रयो नतुपुरादिप्रवेशोयेषाम् तत्रहेतुः येनकारणेनासावहरत् ततस्तस्यवंश्यास्तथाभूताः ४६
इतिचतुर्थटीकायांचतुर्दशोऽध्यायः १४ ततः पंचदशेविप्रैर्मथनाद्देनबाहुतः जातस्पतुएथोरुक्तमभिषेकार्हाणा
दिकम् १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९

२ किमित्यूचुरित्यत आह एष इति चतुर्भिः लक्ष्म्याः संभूतिः कला ३ अत्रयः पुमान् सन्तु महाराजो भविष्यति ४ रुदती शोभनं दं
तवती गुणानां भूषणानां च भूषणरूपा अवरुंधती भर्तृत्वेन भजंती भविष्यति ५ अत्र हेतुः एष इति लोकस्य रिरक्षया रिरक्ष

तद्दृष्ट्वा मिथुनं जातमृषयो ब्रह्मवादिनः उचुः परमसंतुष्टा विदित्वा भगवत्कलाम् २ ऋषय ऊचुः
एष विष्णोर्भगवतः कला भवनपालिनी इयं चलक्ष्याः संभूतिः पुरुषस्थानपायिनी ३ अयं तु प्रथमो
राज्ञां पुमान् प्रथयिता यशः पृथुर्नाम महाराजो भविष्यति पृथुश्रवाः ४ इयं च रुदती देवी गुणभूषण
भूषणा अर्चिर्नाम वरारोहा पृथुमेवावरुंधती ५ एष साक्षाद्देवं शो जातो लोक रिरक्षया इयं च
तत्सराहि श्रीरनुजज्ञेन पायिनी ६ मैत्रेय उवाच प्रशंसंति स्म तं विप्रा गंधर्व प्रवराजगुः
मुमुचुः सुमनो धाराः सिद्धान् त्यतिस्वः स्त्रियः ७ शंखतूर्यमृदंगाद्याने दुर्दुभयो दिवि तत्र सर्व उ-
पाजग्मुर्देवर्षिपितृणां गणाः ८ ब्रह्मा जगद्गुरुर्देवैः सहा सृज्य सरेश्वरैः वै न्यस्य दक्षिणे हस्ते दृष्ट्वा चि-
न्हंगदाभूतः ९ पादयोररविदं च तं वै मेने हरः कलाम् यस्या प्रतिहतं चक्रमंशः सुपरमोष्ठिनः १० त
स्याभिषेक आरब्धो ब्राह्मणैर्ब्रह्मवादिभिः आभिषेचनिकान्यस्मै आजङ्कः सर्वतोजनाः ११ सरि-
त्समुद्रागिरयो नगा गावः स्वगामृगाः द्यौः क्षितिः सर्वभूतानि समाजङ्कुरूपायनम् १२ सोऽभिषि-
क्तो महाराजः सुवासाः साध्वलंकृतः पत्न्याऽर्चिषाऽलंकृतया विरेजेऽग्निरिवापरः १३ तस्मै जहार-
धनदोहैर्मवीरवरासनम् वरुणः सलिलस्त्रावमात पत्रं शशिप्रभम् १४

यिषया ६ स्वः स्त्रियः अप्सरसो नृ-
त्यंति स्म ७ ८ देवैः सहा सृज्य आगत्य वै न्यस्य पृथोः चिन्हं रेखात्मकं चक्रम् ९ अप्रतिहतं रेखां तैरैरभिन्नं चक्रं यस्य चिन्हं स प-
रमेश्वरस्यांशः १० आभिषेचनिकानि अभिषेकसाधनानि ११ १२ १३ हेवीरवरासनमुत्तमासनम् सलिलस्य स्त्रावो यस्मात् १४

देवाल व्यजने १५ ब्रह्ममयं वर्मकवचम् तस्य त्रीश्रिः श्रियसपद १६ दशचंद्राकाराणि विवानिको शोयस्यतम् असिंखड्गं शतचंद्रं
चर्मरूपाश्रयमति स्रंदरम् १७ अजस्य गोश्च शृंगाभ्यां निर्मितं चापम् योगमय्योपादस्य शमात्रेणाभीष्टदेशप्रपिके १८ नाट्या
दिकौशलं रवेचराः आत्मजं स्वप्रभवम् १९ तं स्तोतुमुपस्थिताः २० स्तावकान् स्तोतुमुद्यतान् अभिप्रेत्य ज्ञात्वा २१ लोके स्पष्टगु
णस्य सतो मे स्तुतिः स्यात् अधुना तु किमाश्रयो मे स्तवो योज्यताम् अतो वो गिरोऽधुना मयि वितथामाभूवन् यद्वा लोके अधुना

वायुश्च वालव्यजने धर्मः कीर्तिमयीं स्वजम् इंद्रः किरीटमुत्कृष्टं दंडं संयमनं यमः १५ ब्रह्मा ब्रह्ममयं व
र्मभारतीहारमुत्तमम् हरिः स्रुदशनं चक्रं तस्य व्याहतां श्रियम् १६ दशचंद्रमसिं रुद्रः शतचंद्रं तथा
ऽविका सोमोऽमृतमयानश्चानुत्पलरूपाश्रयं रथम् १७ अग्निराजगवं चापं सूर्यो रश्मिमयानिष्ठम्
भूः पादुके योगमय्योद्यौः पुष्पावलिमन्वहम् १८ नाट्यं सगीतं वादित्रमंतर्धानं च रवेचराः ऋषयश्चा
शिषः सत्याः समुद्रः शंखमात्मजम् १९ सिंधुवः पर्वतान्द्यौरथवीथीर्महात्मनः सूतोऽथ मागधो बंदी
तं स्तोतुमुपतस्थिरे २० स्तावकांस्तान् अभिप्रेत्य पृथुर्वेन्यः प्रतापवान् मघनिद्रादयो वाचा प्रहसन्निद
मब्रवीन् २१ पृथुरुवाच भो सूत हे मागधसौम्य बंदिन् लोकेऽधुना स्पष्टगुणस्य मे स्यात् किमा
श्रयो मे स्तव एष योज्यतां मामस्य भूवन् वितथा गिरो वः २२ तस्मात्परोक्षेऽस्मदुपश्रुतान्यलं करिष्यथ
स्तोत्रमपीच्यवाचः सत्युत्तमश्लोकं गुणानुवादे जुगुप्सितं न स्तवयंति सभ्याः २३

अस्पष्टगुणस्य मे किमा

श्रयः स्तवः स्यात् अत एषः क्रियमाणः स्तवः मे मदन्यस्य योज्यतां न तु मे वितथाभिमानापत्तेरित्यर्थः २२ तस्मात्परोक्षे कालान्तरे
स्पष्टगुणेषु सत्सु अस्माकमुपश्रुतानि यथां प्रति स्तोत्रमलमत्यर्थं करिष्यथ हे अपीच्यवाचः मधुरगिरः सभ्यैः प्रेरिता वयं त्वा
मेव स्तुम इति चेत्तत्राह उत्तमश्लोकस्य गुणानुवादे कार्ये सति जुगुप्सितमर्वाचीनं न स्तावयंति २३

ननुसंभावितैरेवगुणैरात्मानंजनस्तावयतीतिचेत्तत्राह महतांगुणानात्मनिसंपादयितुंशक्तोऽपिअसतोऽंगुणान्संभावनामात्रेण
 कःस्तावयते यद्वा आदावेवसतोऽपिकःस्तावयतेस्वतएवप्रख्यातिसिद्धेः अन्यस्तुमिथ्यागुणस्तुतिश्चाधीमंदइत्याह त
 इति यद्ययंशास्त्राभ्यासादि कमकरिष्यत्तर्ह्यस्यविद्यादयोगुणाभविष्यन्नितिक्रियानिष्पत्त्याविप्रलब्धोजनानामवहासनवे
 द २४ किंच प्रभ बोऽपिविश्रुताअपिद्गीमंतोऽपिजुगुप्संति वेति दृशंतेयथाऽतिस्ततोऽक्रियमाणायंविगर्हितंब्राह्मणवधादि
 पौरुषंनिंदन्तितथा उचितामपिस्तुतिंनसहंतइत्यर्थः २५ वरीमभिरितिदीर्घमार्षभवित्प्रधानोऽयंनिर्देशः वरिष्ठैः कर्मभिरवि

महद्गुणानात्मनिकर्तुमीशःकःस्तावकैस्तावयतेऽसतोऽपि तेऽस्याभविष्यन्निति विप्रलब्धोजनावहासं-
 कुमर्तिर्नवेद २४ प्रभवोह्यात्मनःस्तोत्रंजुगुप्संत्यपिविश्रुताः द्गीमंतःपरमोदाराःपौरुषंवाविगर्हितम् २५
 वयंतविदितालोकेसूताद्यापिवरीमभिः कर्मभिःकथमात्मानंगापयिष्या मबालवत् २६ इतिश्री
 भागवतेमहापुराणेचतुर्थस्कंधेपृथुचरितेपंचदशोऽध्यायः १५ मैत्रेयउवाच इतिब्रुवाणंनृ
 पतिंगायकासुनिचोदिताः तुष्टुस्तुष्टुमनसस्तद्वागमृतसेवया १ नालं वयंतेमहिमानुवर्णनेयोदेववर्यो
 ऽवततारमायया वेनांगजा तस्यचपौरुषाणितेवाचस्पतीनामपिबभ्रमुर्धियः २ अथाप्युदारश्रवसःपृ
 थोर्हरेःकलावतारस्यकथाऽमृताहताः यथोपदेशंसुनिभिःप्रचोदिताःश्लाघ्यानिकर्माणि वयंवितन्महि ३

दिताइत्यर्थः २६ इतिचतुर्थेटीकायांपंचदशोऽध्यायः १५ षोडशोसर्वलोकेशैःसत्कृतंभार्ययायुतम् मुनिप्रयुक्ताःसूता
 द्याःस्तुवंतिस्मेतिवर्ण्यते १ १ नालंनसमर्थाः योभवान् अवतारेष्वपिअस्याधिक्यमाहुः वेनस्यांगात्जातस्यतेपौरुषाणिप्र-
 तिअवितर्क्यतयाब्रह्मादीनामपिधियोबभ्रमुःकुतःपुनर्वयंतर्ह्यनेसमर्थाभवेम २ अथापियथावदर्णयितुमशक्ताअपिकथाऽ
 मृतेसादराः मुनिभिरुपदेशंयोगबलेनहृदिप्रकाशनंतदनतिक्रम्यवितन्महिविस्तारयामः ३ ५ ५

४ तनोस्वदेहे लोकपालानां तनूर्मूर्तिः काले काले विभाति यथा भागपालनपोषणानुरजनादिकार्यानुसारेण यज्ञादिप्रवर्तनेन स्व
 र्गस्य हितं वृष्ट्यादिना च भूर्लोकस्य हितं यथा भवति तथा ५ सूर्यादितनुधारणमेवाहाष्टभिः वरुणधनं करादानकाले आदत्ते दुर्भि-
 क्षादिकाले विमुंचति च अष्टौ मासान्सूर्यो यथा वरुणजलमादत्ते वर्षासु विमुंचति तद्वत् ६ मस्तके पादेनाक्रमतामप्यार्त्तानां भू-
 तानामति क्रमं सहिष्यते क्षितेर्वृत्तिः सर्वसहनं सावृत्तिर्यस्यास्ति स तथा ७ देवैः वर्षति एष कृच्छ्रंगताः प्राणायामाः प्रजाः
 संयं वृष्टिं कृतारक्षिष्यति अत्र हेतुः असौ नरदेववपुर्हरिरिति ८ वदनमेवामृतमूर्तिश्चंद्रस्तेन सानुरागोऽवलोको यस्मिन् वि

एष धर्मभूतां श्रेष्ठो लोकं धर्मेऽनुवर्तयन् गोप्ता च धर्मसेतूनां शास्ता तत्परिपंथिनाम् ४ एष वै लोकपाला
 नां विभर्त्येकस्तनो तनूः काले काले यथा भागं लोकयोरुभयोर्हितम् ५ वरुणकालउपादत्ते काले चायं वि-
 मुंचति समः सर्वेषु भूतेषु प्रतपन् सूर्यवद्विभः ६ तिति क्षत्यक्रमं वेन्य उपर्याक्रमतामपि भूतानां करु-
 णः शत्रुवदार्त्तानां क्षितिर्वृत्तिमान् ७ देवैः वर्षत्यसौ देवो नरदेववपुर्हरिः कृच्छ्रप्राणाः प्रजा ह्येष रक्षिष्य-
 त्यंजसेन्द्रवत् ८ आप्याययत्यसौ लोकं वदनामृतमूर्तिना सानुरागावलोकैः विशदस्मितचारुणा ९ अ-
 व्यक्तवर्त्मनि गूढकार्यो गंभीरवेधा उपगुप्तचित्तः अनंतमाहात्म्यगुणैकधामापृथुः प्रचेता इव संवृतात्मा १०

शदं स्मितं तेन चारुणा अत्र च क्वचिद्वर्त्तमानसामीप्ये वर्त्तमानवच्चेति भूतनिर्देशश्च आशंसायां भूतवच्चेति द्रष्टव्यः १ नव्यक्तं वर्त्म
 प्रवेशनिर्गममार्गो यस्य निगूढं निष्यन्तेः पूर्वमविज्ञातं कार्यं यस्य तच्च कार्यं गंभीरं किमर्थमेतत् कृतमित्यन्यैरज्ञाताभिप्रायं विधत्त
 इति तथा उपगुप्तं सुरक्षितं चित्तं यस्य अनंतमाहात्म्यश्चासौ गुणानामेकं धाम विष्णुर्यस्मिन् अनंतमाहात्म्योपेता गुणा एव एकं धा-
 मस्थानं यस्येति वा संवृतात्मा संयतमूर्तिः समुद्रचरत्वेन वरुणस्याप्येते गुणा द्रष्टव्याः १०

दुरासदः शत्रोर्मनसाः पिप्राप्तुमशक्यः दुर्विषहः शत्रुभिः सोढुमशक्यः विदूरवसोरुषणाभिभवितुमशक्यः वेनएवारणिः तस्मा
 दुस्थितः ११ चारणैर्गुप्तभृत्यैः पश्यन्नपि स्वस्तिनिनिंदादाबुदासीन इव वर्तिष्यते यथा देहिनामध्यक्षोः विकृत आत्मभूतो वायुः स
 त्रात्मा तद्वत् १२ आत्मदिषां सतमिति सतग्रहणं स्वात्मजसाम्यार्थम् धर्मपथेयमस्य वृत्ते स्थितः १३ चक्रमाज्ञासेनावास्थस्य
 वाचक्रम् मानसाचलमभिव्याप्य प्रवर्तते किंपर्यंतमित्यत आह अर्कोरश्मिगणैर्यावत्तपतितावत् १४ यद्यस्मादंजयिष्यति

दुरासदो दुर्विषह आसन्नोऽपि विदूरवत् नैवाभिभवितुं शक्यो वेनारण्युत्थितो नलः ११ अंतर्ब
 हिश्च भूतानां पश्यन् कर्माणि चारणैः उदासीन इवाध्यक्षो वायुरात्मैव दोहिनाम् १२ नादं दंडं डय
 त्वेष सतमात्मदिषामपि दंडयत्यात्मजमपि दंड्यं धर्मपथे स्थितः १३ अस्या प्रतिहतं चक्रं पृथो
 रामानसाचलात् वर्तते भगवान्कोयावत्तपतिगोगणैः १४ रंजयिष्यति यल्लोकमयमात्मवि
 चेष्टितैः अथा मुमाह राजानं मनोरंजनकैः प्रजाः १५ दृढव्रतः सत्यसंधो ब्रह्मण्यो हृद्दसेवकः श
 रण्यः सर्वभूतानां मानदो दीनवत्सलः १६ मातृभक्तिः पूरस्त्रीषु पत्न्यामथ हूवात्मनः प्रजासुपि
 तृवत्स्निग्धः किंकरो ब्रह्मवादिनाम् १७ देहिनामात्मवत्पृष्ठः स हृदो नंदिवर्धनः मुक्तसंगप्रसंगो
 यंदं डपाणिरसाधुषु १८ अयंतु साक्षाद्गवां रुग्णधीशः कूटस्थ आत्मा कलयाऽवतीर्णः यस्मि
 न्नाविधारचितं निरर्थकं पश्यंति नानात्वमपि प्रतीतम् १९

अथ तस्मान् मनोरंजनैर्हंतुभिरमुं राजानमाहुः मनोरंजनकैरिति चेष्टितविशेषणम् १५ १६ मातरीव भक्तिर्भजनं यस्य आत्मनो देह
 स्याद्दंडवत्पत्न्यां प्रीतिमान् १७ नंदिं स्वरं वर्धयतीति तथा मुक्तसंगेषु प्ररुष्टः संगो यस्य दंडपाणिरिवेत्यपराधानुपेक्षणं मुच्यते नादं र्जमि-
 त्यत्र पक्षपाताभाव उक्तः १८ अयं त्वितितु शब्देन निरुपमत्वं दर्शयति कोसावात्मा तमाह यस्मिन् प्रतीतमपि नानात्वमर्थं शून्यं पश्यंति

भा. आ उदयादेस्तस्यैतंगोप्तागोपायिष्यति तदर्थपर्यस्यतेपर्यटिष्यतिप्रदक्षिणीकरिष्यतीत्यर्थः २० तदाप्रदक्षिणंकुर्वते अस्मैमंसं
तेज्ञास्यंतितस्ययशउच्चरंत्यः कीर्तयंत्यः २१ इंद्रइवाद्दीनवभिंदन् २२ लांगूलमुन्ममस्ययथामृगेंद्रश्वरतितथाधनुर्विस्फूर्जयन्
दाक्ष्यामचरन् २३ प्रादुरभाविप्रादुरभूत् कर्मकर्तरिचिण् तत्राहार्षात् हरणंकुरिष्यतीत्यर्थः २४ २५ विश्रुताविक्रमायस्य गाथाः

अ.
१६

अयंभुवोमंडलमोदयाद्रेर्गोप्ताकवीरोनरदेवनाथः आस्थायजैत्रंरथमात्तचापःपर्यस्यतेदक्षिणतो
यथाऽर्कः २० अस्मैनृपालाः किलतत्रतत्रबलिंहरिष्यंतिसलोकपालाः मंस्यंतएषांस्त्रियआदिराजंच
क्रायुधंतद्यशउच्चरंत्यः २१ अयंमहीगांदुदुहेः धिराजः प्रजापतिर्दत्तिकरः प्रजानाम् योलीलयाऽ
द्दीनस्वशरासकोट्याभिंदन्समांगामकराद्यथेन्द्रः २२ विस्फूर्जयन्नाजगवंधनुः स्वयंयदाचरत्क्ष्मा
मविषह्यमाजौ तदानिलित्युदिशिदिश्यसंतोलांगूलमुद्यम्ययथामृगेंद्रः २३ एषोऽश्वमेधान्श
तमाजहारसरस्वतीप्रादुरभाविष्यत्र अहारषीद्यस्यहयंपुरंदरः शतक्रतुश्चरमेवर्तमाने २४ एषस
सद्योपवनेसमेत्यसनत्कुमारंभगवंतमेकम् आराध्यभक्त्यालभतामलतज्ज्ञानयतोब्रह्मपरंविदं
ति २५ तत्रतत्रगिरस्तास्ताइतिविश्रुतविक्रमः श्रोष्यत्यात्माश्रितागाथाः पृथुःपृथुपराक्रमः २६
दिशोविजित्याप्रतिरुद्धचक्रः स्वतेजसोत्पादितलोकशल्यः सरासरेंद्रैरुपगीयमानमहानुभावोभ
वितापतिर्भवः २७ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेचतुर्थस्कंधेषोडशोऽध्यायः १६

प्रबंधान् आत्माश्रिताः विष्णवाश्रिताः २६ उपगीयमानोमहाः नुभावोयस्य २७ इतिचतुर्थेटीकायांषोडशोऽध्यायः
१६ ततःसप्तदशेलोकक्षधांप्रशमयन्पृथुः ग्रस्तबीजांमहीहंतुंयत्तोभीत्यातयास्ततः १७ भा. १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७

४३

छंदयामासतोषितवान् १ भृत्यान्मात्यान् पुरोधसःपुरोहितांश्च श्रेणीः तैलिकतांबूलकादीन् पौरविशेषान् प्रकृतीः नियोगिनः २
दोहनं पात्रम् ३ मेध्यं जगार्हम् सविज्ञानमपरोऽक्षज्ञानसहितम् ५ पूर्वदेहः पृथ्वतारः तत्कथाश्रयम् स्रष्टुश्रवोयस्य ६ अदुह्यत्
दुग्धवान् ७ ८ जनतायास्त्वं पाल इत्यामंत्रितो नियुक्तः तदानिरन्नेक्षितितले सति क्षुधाक्षामाः क्षीणादेहायासां ताः प्रजा एत्य

मैत्रेय उवाच एवं स भगवान् नैत्यः रव्यापितो गुणकर्मभिः छंदयामासतां कामैः प्रतिपूज्या
भिनंदय च १ ब्राह्मणप्रसुरवान् वर्णान् भृत्यामात्यपुरोधसः पौरान् जानपदान् श्रेणीः प्रकृतीः स
मपूजयत् २ विदुर उवाच कस्माद्धारणारूपं धरित्री बहु रूपिणी यादुदोहपृथुस्तत्र
को वत्सो दोहनं च किम् ३ प्रकृत्या विषमा देवी कृता तेन समाकथम् तस्य मेध्यं हयं देवः कस्य हेतोरपा
हरत् ४ सनत्कुमाराद्भगवतो ब्रह्मन् ब्रह्मविदुत्तमात् लब्ध्वा ज्ञानं सविज्ञानं राजर्षिः कांगतिंगतः ५
यच्चान्यदपि कृष्णस्य भवान् भगवतः प्रभोः श्रवः स्रष्टुश्रवसः पुण्यं पूर्वदेहकथाश्रयम् ६ भक्ताय
मेनुरक्ताय तव चाधोऽक्षजस्य च वक्तुमर्हति यो दुह्यद्वैत्यरूपेण गामिमाम् ७ सूत उवाच
चोदितो विदुरेणैवं वासुदेव कथां प्रति प्रशस्य तं प्रीतमनां मैत्रेयः प्रत्यभाषत ८ मैत्रेय उवाच
यदाभिषिक्तः पृथुरंगविप्रैरामंत्रितो जनतायाश्च पालः प्रजानिरन्नेक्षिति पृष्ठ एत्यक्षुक्षामदेहाः
पतिमभ्यवोचन् ९ वयं राजन् जाठरेणाभितप्ता यथाऽग्निना कोटरस्थेन वृक्षाः त्वामद्य याताः श
रणं शरण्यं यः साधितो वृत्तिकरः पतिर्नः १० तन्नो भवानी हतुरातवेन्नं क्षुधादितानां नरदेवदेव या
वन्न नंक्ष्यामह उज्झितो जीवातो पतिस्त्वं किल लोकपालः ११

पृथुमब्रुवन् ९ जाठरेणाग्निनाऽभितप्ताः यः साधितः विप्रैर्मथने संपादितः तं तां शरणं याताः १० तन्नो भवानीऽस्माकमन्नं रातवे-
रातुं दातुम् ईहतु ईहतां यत्नं करोतु उज्झितो जीवस्तत्तान्नाः सत्यः वार्तायाः जीविकायाः पतिः ११

परिदेवनं विलापम् निमित्तं हेतुमन्वपद्यत ज्ञानवान् १२ एथिव्या ओषधिबीजानि ग्रस्तानीति व्यवसितो निश्चितवान् १३ मृग-
युनादुना अनुगता मृगीव १४ १५ रोदसीचावा एथिव्यो तयोरंतरमंतरिक्षं च अनुपृष्ठतः उद्यतमायुधं येन १६ १७ १८ योधर्म

अ.
१७

मैत्रेय उवाच पृथुः प्रजानां करुणं निशम्य परिदेवनं दीर्घदध्यौ कुरु श्रेष्ठ निमित्तं सोऽन्व-
पद्यत १२ इति व्यवसितो बुद्ध्या प्रगृहीतशरासनः संदधे विशिरवं भूमेः क्रुद्धस्त्रिपुरहायथा १३ प्र-
वेपमानाधरणी निशम्योदायुधं च तम् गोः सत्यपादवद्भीता मृगीव मृगे युद्धता १४ तामन्वधावत्त-
द्वैत्यः कुपितोऽत्यरुणे क्षणः शरंधनुषिसंधाय यत्र यत्र पलायते १५ सादिशो विदिशो देवी रोद-
सी चान्तरंतयोः धावती तत्र तत्रेनंददर्शानूद्यता युधम् १६ लोके नाविंदत त्राणं वै न्यान्मृत्योरिव प्रजाः
त्रस्ता तदानिव हृते हृदयेन विदूयता १७ उवाच च मह्यभागं धर्मज्ञापन्नवत्सल ब्राह्मणमपि भूता-
नां पालनेऽवस्थितो भवान् १८ सत्त्वजिघांससेकस्माद्दीनामकृतकिल्बिषाम् अहनिष्यत्कथं यो-
षां धर्मज्ञ इति यो मतः १९ प्रहरंति न वै स्त्रीषु कृतांगः स्वपि जंतवः किमु तत्त्वादिधाराजन करुणा-
दीनवत्सलाः २० मां विपात्या जरां नावयन् विभवं प्रतिष्ठितम् आत्मानं च प्रजाश्च माः कथमंभसि
धास्यसि २१ पृथुरुवाच वसुधैव कुटुम्बकम् अस्मिन्मन्त्रे नृणां भूतानां पशूनां चैव तस्यैव हि दुष्टा-
हिंषिया वृत्ते न तनोषि च नो वस २२ वयसं जग्ध्यनुदिनं नैव दोग्ध्यो धसं पयः तस्यामेवं हि दुष्टा-
यादंडो नात्र नशस्यते २३

अजरां दृढां धास्यसि धारयिष्यसि २१ बर्हिषियज्ञेयाभवती देवता-
रूपेण भागं वृत्ते वसुधान्यादिकम् २२ गोरूपेण तुषयसंतृणं जग्धि अनीत्यर्थः पयस्कृते वदोग्धि दुग्धं न स्रवति अत्रास्मिन् परार्धे २३

आत्मनिर्देहेरुद्धानि २४ महधेसर्वथा अन्नंनस्यादितिचेदत आह अमृषांप्रजानाम् मेदसामांसेन २५ यदुक्तं योषांकथं हनिष्यती-
 तितत्राह पुमानिति तस्यवधोवधएव २६ यच्चोक्तंकथमंभसिधास्यसीतितत्राह त्वामिति तिलशः तिलप्रमाणानिरवंडानिइत्ये-
 वंभूतामवस्थां नीत्वा २७ मन्युमयीं मूर्तिं विभ्रतम् कृतांततुल्यत्वमुच्यतेनतुकृतांतस्यमन्युमयीमूर्तिरिति २८ शब्दसत्त्वतनुं दे-
 वमकस्मादतिदारुणम् वीक्ष्यमाणा पृथुं पृथ्वी तुष्टाववरुणोक्तिभिः मायया विन्यस्तारचितानानाधोरादितनवोयेन गुणात्मने-

त्वं खल्वौषधिबीजानि प्राक्सृष्टानि स्वयं भवा नमुंचस्यात्मारुद्धानि मामवज्ञायमंदधीः २४ अमृ-
 षांक्षत्सरीतानामार्त्तानां परिदेवितम् शमयिष्यामिमहाणैर्भिन्नायास्तवमेदसा २५ पुमान् योषि-
 दुतक्नीव आत्मसंभावनोऽधमः भूतेषु निरनुक्रोशो नृपाणां तद्दधोऽवधः २६ त्वांस्तव्या दुर्मदानी-
 त्वामायागो तिलशः शरैः आत्मयोगवलेनेमाधारयिष्याम्यहंप्रजाः २७ एवमन्युमयीं मूर्तिं कृतां
 तमिव विभ्रतम् प्रणता प्रांजलिः प्राहमही संजातवेपथुः २८ धरो वाच नमः परस्मै
 पुरुषाय मायया विन्यस्तनाना तनवे गुणात्मने नमः स्वरूपानुभवेन निधुतद्रव्यक्रियाकारकविभ्र-
 मोर्मये २९ येनाहमात्मायतनं विनिर्मिता धात्राय तोयं गुणसर्गसंग्रहः स एव मांहं तुमुदायुधः स्व-
 रादुपस्थितोऽन्यं शरणं कमाश्रये ३०

गुणमयत्वेन प्रतीयमानाय वस्तुतस्तु निर्धूतानिरस्ताः द्रव्यक्रियाकारकेषु अधिभूताध्यात्माधिदेवेषु विभ्रमोऽहंकारः तन्निमि-
 ता ऊर्मयो रागद्वेषादयश्च यस्मिन् तस्मै २९ अहो सर्वजीवाय यत्वेन सृष्टां मांकथं हंतुं प्रवर्तत इति आह येन विधात्रा आत्मनां जीवानाम-
 यतनमहं निर्मिता यतः यस्यां मयि गुणसर्गस्य चतुर्विधभूतग्रामस्य संग्रहः धारणम् स्वरात्सतंत्रः ३०

भा. १. ४

सृष्टिसंहारकारकोऽहमेवेति चेत् तथाऽपि प्रजापालने प्रवृत्तस्य मद्बोधो नुचित एवेत्याह यएतदिति आत्माश्रयया जीवविषयिण्या
३१ अतो दुर्ज्ञेयमीश्वरचेष्टितमित्याह नूनमिति अकृतात्मभिः विक्षिप्तचित्तैः यः ईश्वरः स्वतंत्रः अकरोत् ब्रह्माणं परत इति ते
न ब्रह्मणा चराचरमकारयत् यश्च स्वत एकः परतो मायया अनेकः ३२ तस्मादचित्यशक्तये केवलं नम इत्याह सर्गादिजन्मस्थिति
मंगमस्य जगतः अनुरुणद्धि अनुवर्तते करोति द्रव्याणि महाभूतानि क्रिया इन्द्रियाणि कारका देवाः चेतना बुद्धिः आत्माः हंकारः ते।

अ.
१७

यएतदादावसृजच्चराचरं स मायया आत्माश्रयया वितर्क्यया तयैव सोऽयं किल गोप्सुमुद्यतः कथं नु मां
धर्मपरो जिघांसति ३१ नूनं वतेशस्य समीहितं जनैस्तन्मायया दुर्ज्ञेयया कृतात्मभिः न लक्ष्यते यस्त
करोदकारयद्यनेक एकः परतश्च ईश्वरः ३२ सर्गादियोऽस्यानुरुणद्धि शक्तिभिर्द्रव्यक्रियाकारकचेत
नात्मभिः तस्मै समुन्नद्ध निरुद्धशक्तये नमः परस्मै पुरुषाय वेधसे ३३ सर्वैर्भवानात्मविनिर्मितं जग
त्भूतं इन्द्रियांतः करणात्मकं विभो संस्थापयिष्यन्नजमां रसातलादभ्युज्जहारं भस आदिसूकरः
३४ अपामुपस्थेमयिनाव्यवस्थिताः प्रजा भवानद्यरिरक्षिषुः किल सवीरमूर्तिः समभूद्द्वाराध-
रो यो मां पयस्युग्रशरो जिघांससि ३५

सशक्तिरूपैः समुन्नद्धाः समुत्कटानिरुद्धाः शक्तयो यस्य ३३ प्राणिनां धारणार्थं मां रसातलादुद्धृत्येदानीं प्रजारक्षणे प्रवृत्तस्य म
द्बोधो न युक्त इति सकरुणमाह द्वाभ्याम् हे अजयः सृष्टवान् स एव भवान् स्वनिर्मितं चराचरं जगत् सम्यक् स्थापयितुमादिसूकरः
सन् मामभ्युज्जहार ३४ स एव धराधरो वराहोऽद्य अपामुपस्थे उपरिमयिनावि आधारभूतायामवस्थिताः प्रजाः रक्षितुमि
च्छुः वीरमूर्तिः पृथुरूपः समभूत् य एवं भूतः सत्त्वं पयसि निमित्ते मां जिघांससीति चित्रमित्यर्थः ३५

४५

तस्यादीश्वरचेष्टितं दुर्ज्ञेयमिति केमुत्पन्न्यायेनोपसंहरति नूनमिति तस्येश्वरस्य गुणसर्गरूपयामाययामोहितं चित्तमेव वर्त्मये
षाम् मोहितानि चित्तवर्त्मानि येषामिति वा तैर्जनैः ईश्वराणां हरिभक्तानामेव तावदीहितं न ज्ञायते किंपुनस्तस्य परमेश्वरस्य अतए
व परमेश्वरवत् तेभ्योऽपि नमएव केवलम् वीराणां जितेन्द्रियाणां यशः कुर्वन्ति तेभ्यः यथा वीराणां यशो वर्द्धत तथा चेष्ट तां ननु य
थेष्टमिति भावः ३६ इति चतुर्थटीकायां सप्तदशोऽध्यायः १७ अष्टादशो महीवाक्या इत्युपात्रादिभेदतः पृथ्वादि

नूनं जनैर्गोहितमोश्वराणामस्मद्विधैस्तद्गुणसर्गमायया न ज्ञायते मोहितचित्तवर्त्मभिस्तेभ्यो नमो
वीरयशस्करेभ्यः ३६ इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कंधे पृथुविजये धरित्रीनिग्रहो नाम स
प्तदशोऽध्यायः १७ मैत्रेय उवाच इत्थं पृथुमभिपूय रुषाप्रस्फुरिता धरम् पुनराहावनि
र्भाता संस्तभ्यात्मानमात्मना १ संनियच्छाभिभो मन्त्युनिबोधश्रावितं च मे सर्वतः सारमादत्ते यथा
मधुकरो बुधः २ अस्मिन् लोके यवा मुष्मिन् मुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः दृष्टा योगाः प्रयुक्ताश्च पुंसां श्रेयः
प्रसिद्धये ३ तानातिष्ठति यः सम्यगुपायान् पूर्वदर्शितान् अवरोऽथ द्वयोपेत उपायान्विदते जसा
४ ताननादत्ययो विद्वानर्थानारभते स्वयम् तस्य व्यभिचरं त्यर्था आरब्धाश्च पुनः पुनः ५

भिस्तु सादुग्धास्वस्वदुग्धमितीर्यते १ १ हे अभिभो प्रभो यद्वा भो देव अभिप्रयं यथाभवत्येवं मन्त्युसंनियच्छ श्रावितं विज्ञा
पितम् नमद्वाक्येऽनादरः कर्तव्य इत्याह बुधो हि सर्वतः सारमादत्ते २ मयि जीर्णाश्चोषधीरुपायेन गृहाणेति वक्तुमुपायेन सर्वसि
द्धानि नान्यथेत्याह अस्मिन्निति त्रिभिः पुंसां श्रेयसः पुरुषार्थस्य प्रसिद्धये अस्मिन् लोके कृष्यादयः अमुष्मिन् लोकेऽग्निहोत्रादयो
योगा उपाया दृष्टाः प्रयुक्ताः अनुष्ठिताश्च ३ पूर्वदर्शितान् अवरोऽर्वाचीनः अविद्वान् विद्वानपीति वा व्यभिचरं तिनसिद्धानि ५

भा

सहेतुकमुपायमाह पुरेतिषद्भिः भवद्भिरितिराजसामान्याभिप्रायेणवेनादिभिरितिवा ६ अपालिताचोराद्यनिवारणात् अनाहता
चयज्ञादिप्रवर्तनाः भावात् यज्ञार्थेअग्रसंगिलितवती अन्यथाः धृतवर्तैर्भक्ताः नप्रसोष्यतेततश्चयज्ञादयो नसिद्धोरन्निति
भावः ७ क्षीणाः जीर्णाः ८ वत्संस्वकुलेमुख्यम् दोहनंदोहपात्रंदोग्धारंचोपकल्पय धोक्ष्येप्रपूरयिष्यामि ९ भूतानामभीप्सित

अ.
१८

पुरासृष्टाद्यौषधयोब्रह्मणायविशंपते भज्यमानामयादृष्टाभवद्भिरधृतवर्तैः ६ अपालिताः ना
हताचभवद्भिरैकपालकैः चोराभूतेथलोकेऽहंयज्ञार्थेऽग्रसमौषधीः ७ नूनंतावीरुधःक्षीणा-
मयिकालेनभूयसा तत्रयोगेनदृष्टेनभवानादातुमर्हति ८ वत्संकल्पयमेवोरयेनाहंवत्सलात
व धोक्ष्येक्षीरमयान्कामान् अनुरूपंचदोहनम् ९ दोग्धारंचमहाबाहोभूतानांभूतभावन अन्न
भीप्सितमूर्जस्वद्भगवान्वांचतेयदि १० समांचकुरुमाराजनदेववृष्टयथापयः अपर्त्तावपिभद्रंतु
पावर्त्तंतमेविमो ११ इतिप्रियंहितंवाक्यंभव आदायभूपतिः वत्संकृत्वा मनुपाणावदुहत्सकलो
षधीः १२ तथापरेचसर्वत्रसारमाददतेबुधाः ततोऽन्येचयथाकामंदुदुहुः पृथुभाविताम् १३
ऋषयोदुदुहुर्देवीमिंद्रियेष्वथसत्तम वत्संबृहस्पतिंकृत्वापयश्छंदोमयंशुचि १४ कृत्वावत्संस्तरग
णाइंद्रसोममदुदुहन् हिरण्मयेनपात्रेणवीर्यमोजोबलंपयः १५ दैतेयादानवावत्संप्रक्रादमस्करर्षभ
म् विधायादुदुहन्क्षीरमयःपात्रेस्तराःसवम् १६

मन्मूर्जस्वत् बलप्रदम् १० अपगतेऽपि वर्षेर्त्तयिथामेस
वर्तोवर्त्तंत ११ १२ प्रसंगादर्थान्तरमाह तथेति यथापृथुः एवंसर्वत्रवाक्येपरेऽपिसारमाददते प्रसूतमनुवर्त्तयति ततोऽन्येच
ऋषादयः पंचदशदुदुहुः पृथुभावितां वशीकृताम् १३ देवीं पृथ्वीम् वाङ्मनः श्रवणैर्वेदग्रहणादिंद्रियाणां पात्रत्वंम् १४ सोममसृ
तं वीर्यमनः शक्तिम् ओजइंद्रियशक्तिम् बलंदेहशक्तिं तदेवपयः १५ सुराणां सवंचतालादिमद्यम् १६

४६

मधुवाद्याधुर्यसौभगंसौंदर्यतत्साहितम् १७ कव्यं पितृणामन्नम् आमपात्रेपद्मे मुन्मये अधुक्षतदुदुहुः १८ संकल्पनामयीमणि-
मादिमिद्धिं यविद्याधरादयस्ते च तमेव वत्सं प्रकल्प्य नमस्येव पात्रे स्वे चरत्वादिरूपां विद्यां दुदुहुः १९ अन्ये च किंपुरुषादयः अं-
तर्धानेनाद्भुतात्मनां संबन्धिनीमायां धारणामयीं संकल्पमात्रप्रभवाम् २० भूतेशोरुद्रः स एव वत्सो येषाम् क्षतजं रुधिरं तदेवास-

गंधर्वाप्सरसोः धुक्षन्पात्रेपद्मयेपयः वत्सं विश्वावसंकृत्वा गंधर्वमधुसौभगम् १७ वत्सेनपित-
रोऽर्यम्णा कव्यं क्षीरमधुक्षत आमपात्रे महाभागाः श्रद्धया श्राद्धदेवताः १८ प्रकल्प्य वत्सं कपिलं
सिद्धाः संकल्पनामयीम् सिद्धिं नमसि विद्यां च यच्च विद्याधरादयः १९ अन्ये च मायिनो मायामंत-
र्धानाद्भुतात्मनाम् मयं प्रकल्प्य वत्सं ते दुदुहुर्धारणामयीम् २० यक्षरक्षांसि भूतानि पिशाचाः पि-
शिताशनाः भूतेशवत्सा दुदुहुः कपाले क्षतजासवम् २१ तथाऽहयोदं दंशूकाः सर्पा नागाश्च तक्षक-
म् विधाय वत्सं दुदुहुर्विलपात्रे विषं पयः २२ पशवो यवसं क्षीरं वत्सं कृत्वा च गोवृषम् अरण्यपा-
त्रे चाधुक्षन् मृगेद्रेण च दंष्ट्रिणः २३ क्रव्यादाः प्राणिनः क्रव्यं दुदुहुः स्वेकलेवरे स्रपणं वत्सा विहगाश्च
रं वाचरमेव च २४ वटवत्सा वनस्पतयः पृथग्रसमयंपयः गिर्याहिमवदत्सानानाधातुन् स्वसानु-
षु २५ सर्वे स्वमुरव्यवत्सेनस्वे स्वे पात्रे एकपयः सर्वकामदुघां पृथ्वीं दुदुहुः पृथुभाविताम् २६ ए-
वं पृथ्वा दयः पृथ्वीमन्नादाः स्वन्नमात्मनः दोहवत्सादिभेदेन क्षीरभेदं कुरुहह २७ ततो महीप-
तिः प्रीतिः सर्वकामदुघां पृथुः दुहितृत्वे च कारे मां प्रेम्णा दुहितृवत्सलः २८

वम् २१ अहयोनिष्फणाः दंशूका वृश्चिकादयः सर्पाः सफणाः त एव कटुसंततिजानागाः विलपात्रे सुरवे २२ यवसंतृणम् गो-
वृषं रुद्रवाहं वृषमम् मृगेद्रेणेत्युत्तरेणान्वयः २३ क्रव्यं मांसम् चरं कीटादिअचरं फलादि २४ २५ अनुक्तं सर्वसंग्रहार्थमाह स-
र्वे स्वजातौ यो मुरव्यः तेन वत्सेन २६ उपसंहरति एवमिति स्वन्नमभीष्टमन्नम् तमेव क्षीरभेदम् दुदुहुः दोहं पात्रम् २७ इमां पृथ्वीं
मृ २८

धनुषोऽग्रेणगिरिशृंगाणिचूर्णयन् राज्ञीराजा सर्वेषामाजीविकादानात् २९ ३० ग्रामाहहादिभूत्याः पुरोहंहादिमत्याः
 ता एवमहत्यः पत्नानिदुर्गाणिविविधानि यथाहहस्यतिः औदकं पार्वतमवाक्षमैरिषंधान्वनंतयेति घोषान् आभीराणां निवा
 सान्त्रजान् गवां निवासान् शिविरं सेनानिवासस्थानम् तत्सहितान् आकारान् स्वर्णादिस्थानानि स्वेताः कर्षकग्रामाः स्वर्वा
 दाः पर्वतप्रान्तग्रामाश्च ३१ इति चतुर्थेटीकायां अष्टादशोऽध्यायः १८ ऊनविंशोऽश्वमेधांगहयापहरणात्प्रथोः इन्द्रं हंतुं

चूर्णयन् स्वधनुः कोट्यागिरिकूटानिराजराट् भूमंडलमिदं वै न्यः प्रायश्चक्रे समं विभक्तः २९ अथा
 स्मिन् भगवान् वै न्यः प्रजानां वृत्तिदेः पिता निवासान्कल्पयांचक्रे तत्र तत्र यथाऽर्हतः ३० ग्रामान् पुरः प
 त्तनानि दुर्गाणिविविधानि च घोषान्त्रजान् सशिविरान् आकारान् स्वेदस्वर्वदान् ३१ प्राक्पृथोरि
 हने वैषा पुरग्रामादिकल्पना यथास्मरववसंति स्म तत्र तत्राकुतोभयाः ३२ इति श्रीभागवते
 महापुराणे चतुर्थस्क० पृथुविजयेऽष्टादशोऽध्यायः १८ मैत्रेय उवाच अथादीक्षितराजा
 तु हयमेधशतेन सः ब्रह्मावर्त्तमनोः क्षेत्रे यत्र प्राची सरस्वती १ तदभिप्रेत्य भगवान् कर्मातिशयमा
 त्सनः शतक्रतुर्नममृषे पृथोर्यज्ञमहोत्सवम् २ यत्र यज्ञपतिः साक्षाद्गवान् हरिरीश्वरः अन्वभू
 यत स वात्मा सर्वलोकगुरुः प्रभुः ३ अन्वितो ब्रह्मशर्वाभ्यां लोकपालैः सहोत्तुंगैः उपगीयमानो गंधर्वै
 र्मुनिभिश्चाप्सरोगणैः ४ सिद्धविद्याधरा देत्यादीन् वा गुह्यकादयः स्ननं दनं द्रुमुखाः पाषाणं प्रवराह
 रैः ५ कपिलो नारदो दत्तो योगेशः सनकादयः तमन्वीयुर्भागवता ये च तत्सर्वे नोत्सुकाः ६

प्रवृत्तस्य धात्रा वारणमुच्यते १ हयमेधशतेन निमित्तेन अदीक्षत दीक्षितोऽभूत् शताश्वमेधसंकल्पमकरोदित्यर्थः ब्रह्मावर्त्त
 सरस्वती दृषद्वत्योर्देवनद्यो र्यदंतरम् तदेव निर्मितं देशं ब्रह्मावर्त्तं प्रचक्षते १ आत्मनः स्वस्य कर्मातिशेत इत्यतिशयमभिप्रेत्य ज्ञा
 त्वातदितितं पृथोर्यज्ञमहोत्सवं नममृषेन सेहे २ अतिशयमेव दर्शयति यत्रेति सप्तभिः साक्षादन्वभूयत प्रत्यक्षेणादृश्यत् ३
 ४ सिद्धादयश्च तं हरि मन्वीयुरित्युत्तरेणान्वयः ५६

धर्मदुग्धाहविर्दोग्धीधेनुःसती ७ ऊहः वहतिस्म सवरसान् इक्ष्वाक्षादिरसान् क्षीरच दधिच अन्नचपाकादि गोरसोष्टं तक्रं
चतांश्च भूरीणि विस्तृतानि वर्ष्माणि शरीराणि येषां ते फलादि प्रासूयंत मधुच्युतः मधुस्त्राविणः संतः ८ चतुर्विधं भक्ष्यं भोज्यं चो
ष्यं लेह्यं च ९ अधोक्षज ईशो नाथो यस्य परमउदयोः भिरुद्धिर्यस्मिन् तत्कर्म असूयन् असहमानः प्रतिघातं विघ्नं च कारेत्यर्थः
१० यजमाने वै न्ये यजुष्पतिं विष्णुं यजमाने सति सार्धमान इन्द्रस्ति रोहितः सन्नपहृतवान् ११ त्वरमाणं धावं तम् आमुक्तः

यत्र धर्मदुग्धाभूमिः सर्वकामदुग्धासती दोग्धिस्माभीप्सितानर्थान्यजमानस्य भारत ७ ऊहः सर्व
रसान्नद्यः क्षीरदध्यन्नगोरसान् तरवो भूरिवर्ष्माणाः प्रासूयंत मधुच्युतः ८ सिंधवोरत्ननिकरान् गिर
योन्नं चतुर्विधम् उपायनमुपाजङ्गुः सर्वलोकाः सपालकाः ९ इति चाधोऽक्षजेशस्य पृथोक्तं परमो
दयम् असूयन् भगवानिन्द्रः प्रतिघातमचीकरत् १० चरमेणाश्वमेधेन यजमाने यजुष्पतिम् वै न्ये
यज्ञपथं सार्धं नपोवाहति रोहितः ११ तमत्रिभगवानैक्षत्स्वरमाणं विहाय सा आमुक्तमिव पारवंडं
योऽधर्मे धर्मविभ्रमः १२ अत्रिणा चोदितो हंतुं पृथुपुत्रो महारथः अन्वधावत संक्रुधा स्तिष्ठति षेति
चाब्रवीत् १३ तं तादृशाकृतिं वीक्ष्य मेनेधमशरीरिणम् जटिलं भस्मनाच्छन्नं तस्मै बाणं नमुंचति
१४ वधानि रत्नं तं भूयो हंत वेत्रिरचोदयत् जहियज्ञं हनंता तमहेन्द्रं विबुधाधमम् १५ एवं वै न्यसूतः
प्रोक्तस्त्वरमाणं विहाय सा अन्वद्वदभिक्रुद्धो रावणं गृध्राडिव १६ साऽश्वरूपं च तद्धित्वा तस्मा
अंतर्हितः स्वराट् वीरः स्वपशुमादाय पितृयज्ञमुपेयिवान् १७ तत्तस्य चाद्रुतं कर्म विचक्ष्य परमर्ष
यः नामधेयं ददुस्तस्मै विजिताश्व इति प्रभो १८ उपसृज्य तमस्तीघ्रं जहो राश्वपुनर्हरिः चपाल
यूपतश्छन्नो हिरण्यरशनां विभुः १९ अप्रतिमुक्तश्चापि न ह्वयत् सन्नहो वर्मितः सज्ज इत्यमरसिंहः

पारवंडं वेषं कवचमिव गृहीतवंतमित्यर्थः अधर्मे धर्मविभ्रमः धर्मोऽयमिति भ्रान्तिकरो यः तम् १२ १३ नमुंचति स्म १४ हंत वे
हंतुं यज्ञं हनं यज्ञं हतवंतम् १५ गृध्रादजटासुः १६ तस्मै हित्वा तदर्थमुत्सृज्य १७ विचक्ष्य हृत्वा १८ तेन छन्नः सन् चपालो
यूपाग्रे निक्षिप्तः काष्ठकटकः तद्युक्तात् यूपात् हिरण्यनिर्मितारशनायस्य तम् रशनायादृत्वेन छेदाभक्त्यारशनासहितमेवो
इत्ययूपाग्रानीतवानित्यर्थः विभुः समर्थः १९

२० २१ अवद्यं निदिनं रूपं मंदप्रज्ञा जगद्गुरुः २२ न देवपारवंडनाम निरुक्त्या दर्शयति यानि निबहुवचनेन चान्यान्यपि गृहीतानी
त्युक्तम् २३ तस्मिन्निपारवंडमार्गाः प्रवृत्ता इत्याह एवमिति तेन गृहीतेषु पुनर्विस्मृष्टेषु २४ नग्राजेनाः रक्तपटावोद्भाः आदिश-
ब्देन कपालिकादयः तेषु उपधर्मेषु धर्मोपधर्मेषु धर्म एवायमिति मतिः सज्जत इति द्वयोरन्वयः पेशलेषु आपाततोरम्येषु वाग्मिषु हे-
तुक्तिचतुरेषु २५ २६ शक्रवधेऽभिसंधितं कृताभिप्रायम् प्रचोदितात्पशोर्वधादन्यस्य वधस्तवनयुज्यते २७ तद्वधंतु वयं करिष्या-

अत्रिः संदर्शयामास त्वरमाणं विहाय सा कपालरवद्वांगधरं वीरो नैनमबाधत २० अत्रिणा चोदित
स्तस्मै संदधे विशिखं रुषा सोऽश्वं रूपं चतुर्द्वित्वा तस्थावन्तर्हितः स्वराट् २१ वीरश्चाश्वमुपादाय पि-
तृयज्ञमथाव्रजत् तदवद्यं हरेरूपं जगद्गुरुज्ञानदुर्बलाः २२ यानि रूपाणि जगद्देहं द्रोहयजिहीर्षया ता-
नि पापस्यारवंडानि लिंगरवंडमिहोच्यते २३ एवमिदं देहस्य श्वं वै न्ययज्ञजिघांसया तद्गृहीतविस्मृ-
ष्टेषु पारवंडेषु मतिनृणाम् २४ धर्म इत्युपधर्मेषु नग्नरक्तपटादिषु प्रायेण सज्जते भ्रांत्या पेशलेषु च वा-
ग्मिषु २५ तदभिज्ञाय भगवान् पृथुः पृथुपराक्रमः इंद्राय कुपितो बाणमादत्तो दधत कार्मुकः २६ त-
मृत्विजः शक्रवधाभिसंधितं विचक्ष्य दुःप्रेक्ष्य मसह्यं रंहसम् निवारयामास रहो महामतेन युज्य-
तेऽत्रान्यवधः प्रचोदितात् २७ वयं मरुत्वं तमिहाय नाशनं क्वयामहे त्वच्छ्रवसाहतत्विषम् अया-
तयामोपहवैरनन्तरं प्रसह्य राजन् जुहवामते हितम् २८ इत्यामं चक्रतु पतिविदुरास्य त्विजोरुषा-
स्त्रुग्धस्तान् जुह्वतो भेत्यस्वयं भूः प्रत्यषेधत २९ न वध्यो भवतामिंद्रो यद्यज्ञो भगवत्तनुः यं जिघांस-
य यज्ञेन यस्यैषास्तनवः सगराः ३०

मइत्याहुः वयमिह यज्ञनाशकं त्वत्कीर्त्यैव हतप्रभमिंद्रमाह्वयामहे कैः अयातया-
मै रगतवीर्यैराह्वानमंत्रैः अनन्तरं च ते तवाहितं जुहवामहोष्यामः २८ अस्य पृथोः स्क्रुक् हस्ते येषां तान् २९ यमिंद्रं यज्ञेन जिघांस-
य यज्ञेनेषाः सर्वे सगरा यस्य तनवः स इंद्रो भवतां वधाहो न भवति यद्यस्माद्यज्ञो नामायमिंद्रो भगवत्तनुः अवतारः ततः सप्तम-
अकृत्या रुचेर्यज्ञोऽभ्यजायत सयामाद्यैः सगरगणैरपात्स्वायं भुवां तस्मिन् युक्तत्वात् ३०

अतोबलीयसाऽनेन सरजमेवकर्त्तव्यमन्यथाभूयः पारवडस्वस्यतीत्याशयेनाह नदिदामिद्रेणानुष्ठितंमहद्व्याख्यं पश्यतकिमित्यपे
क्षायामाह धर्मस्यव्यतिकरंविपर्ययंपारवडंपथम् ३१ तर्हि किमत्रयुक्तमित्यत आह पृथुकीर्त्तेरिति एकेनोनशतंयस्मिन् तादृ-
शः क्रतुः क्रतुप्रयोगः पृथोर्भूयात् पृथुरिति पाठे एकोनशतं क्रतवो यस्य तादृशोऽपि महेंद्रात्पृथुकीर्त्तिर्भूयादित्यर्थः तदेवमृत्वि-
जः प्रत्युक्तापृथुप्रत्येवाह अलमिति ३२ आत्मनैवात्मनेमहेंद्रायरोषं कर्त्तुं नार्हसि तत्र हेतुः उभावपीति ३३ तथाऽपि क्रतु

तदिदं पश्यतमहद्व्यतिकरं हि जाः इंद्रेणानुष्ठितं राज्ञः कर्मैतद्दिजिघांसता ३१ पृथुकीर्त्तेः पृथोर्भू-
यान्तर्ह्येकोनशतक्रतुः अलंते क्रतुभिः स्विष्टैर्यद्वाच्योक्षधर्मवित् ३२ नैवात्मनेमहेंद्रायरोषमाहर्त्तुं
महसि उभावपि हि भद्रं ते उत्तमं लोकविग्रहो ३३ मास्मिन्महाराजकृथास्मच्चिंतां निशामयास्म
हृच्च आहतात्मा यद्वायतोदैवहतंनु कर्त्तुमनोतिरुष्टं विशतेतमोऽधम् ३४ क्रतुर्विरमतामेषदे-
वेषुदुरवग्रहः धर्मव्यतिकरो यत्र पारवडैरिंदनिमितैः ३५ एभिरिंद्रेणोपसंसृष्टैः पारवडैर्होरिभिर्जन-
म् क्रियमाणं विचक्ष्वेनंयस्ते यज्ञध्रुगश्वमुट् ३६ भवान्परित्रातुमिहावतीर्णो धर्मजनानां समया-
नुरूपम् वेनापचारादवलुप्तमद्यतद्देहतो विष्णुकलाऽसि वै न्य ३७

समाप्तिमेव ध्यायंतं प्रत्याह अस्मिन् यज्ञविघ्ने चिंतां मास्म कृथाः यद्यस्मादैवहतं कार्यं कर्त्तुं ध्यायतो मनः जुनिश्चितमतिरुष्टं स-
दंधम् तमोमोहं विशतिनतुशांतिलभते ३४ अतएव तव क्रतुर्विरमतु नन्विंदः किं न निवार्यतेऽत आह यतो देवेषु दुराग्रहो भव-
तीति यत्र क्रतो ३५ इंदुराग्रहकृतमनर्थं पश्येत्याह एभिरिंद्रेणोपसंसृष्टैरधिष्ठितैः हारिभिश्चित्ताकर्षकैः यद्इंद्रः तेऽश्वं मु-
ष्णातीति तथा यज्ञायद्बुध्यतीति तथा तेन सृष्टैः ३६ ततो मम किमिति चेत्तत्राह भवानिति हाभ्याम् सार्वव्ययोगादिनानासिद्धा-
तानुरूपं धर्मवेन स्यान्वायात् लुप्तं परित्रातुं तद्देहादिष्णोः कलैव त्वमवतीर्णोऽसि ३७

अस्य विश्वस्योद्वंविचार्यैरुत्सादितोऽसिनेषां विश्वसृजां संकल्पं पिपीपतिः आर्षेययोगः पूरयेत्यर्थः प्रचंडोयः पारवंडमार्गः
 सवेंद्रीमायोपधर्मजननीतांजहि ३८ तथाचकृत्वायज्ञाग्रहंहित्वावात्सल्यं स्नेहं कृत्वा इद्रेण सहसंधानं चकृतवान् ३९ कृतमव
 भूयसं वधिस्नानं येन सतस्मै ४० ४१ तुष्टानां वाक्यं त्वयेति ४२ इति चतुर्थे टीकायामेकोनविंशोऽध्यायः १९ विंशे तु वि

अ.

२०

सत्त्वं विमृश्यास्य भवं प्रजापते संकल्पनं विश्वसृजां पिपीपतिः ऐंद्रीं च मायामुपधर्ममातरं प्रचंड-
 पारवंडपथं जहि प्रभो ३८ मैत्रेय उवाच इत्थं सलोकगुरुणा समादिष्टो विशांपतिः त
 थाचकृत्वा वात्सल्यं मघो नापि च संदधे ३९ कृतावभूयस्नानाय पृथवे भूरिकर्मणे वरान्ददुस्तेवर
 दायेत इर्हिषितर्पिताः ४० विप्राः सत्याशिषस्तृष्ठाः श्रद्धया लब्धदक्षिणाः आशिषो ययुजुः क्षत्ररादि
 राजाय सत्कृताः ४१ त्वया हूता महाबाहो सर्वे एव समागताः पूजिता दानमानाभ्यां पितृदेवर्षिमान
 वाः ४२ इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कंधे पृथुविजये एकोनविंशोऽध्यायः १९ ऋषिरू
 वाच भगवानपि वैकुण्ठः साकं मघवता विष्णुः यज्ञैर्यज्ञपतिस्तृप्तो यज्ञभुक्तमभाषत १ श्री
 भगवानुवाच एष ते कार्षीद्वंगं हयमेधशतस्य ह क्षमापयत आत्मानममुष्यक्षंतुमर्हसि २
 स्रुधियः साधवो लोके नरदेव नरोत्तमाः नाभिद्रुह्यति भूतेभ्यो यहिनात्मा कलेवरम् ३ पुरुषाय दिमु
 ह्यंति त्वाद्दृशा देवमायया श्रम एव परं जातो दीर्घया वृद्धसेवया ४ अतः कायमिमं विद्वान्विद्या
 कामकर्मभिः आरब्ध इति नैवास्मिन् प्रतिबद्धोऽनुषज्जते ५ असंसक्तः शरीरेऽस्मिन् मुनोत्सादि
 ते गृहे अपत्येद्रविणे वापिकः कुर्यान्मम तांबुधः ६

एषु नासाक्षात्पथोर्यज्ञेनुशासनम् वरदानप्रसंगेन ग्रीतिश्चा
 न्योन्यमीर्यते १ मघवता साकमिंद्रेण सह वर्तमानः १ आत्मानं तां क्षमां कारयतोऽमुष्यत्तमपि क्षंतुमर्हसि २ यर्हियस्मात्कलेवर
 मात्मानमवति अतस्तदभिमानेन भूतेभ्यो नाभिद्रुह्यति ३ ४ अविद्यास्वरूपा ज्ञानं ततः कामः ततः कर्म तैरारब्ध इति विद्वान्
 अतएव प्रतिबुद्ध आत्मज्ञ अस्मिन्नेवानुषज्जते ५ तथाऽपि पुत्रादिममत्वेन भूतद्रोहेण च संगो भवेत्तत्राह असंसक्त इति ६

४९

प्रतिबोधक्रमं विवृण्वन् देहेऽनुषंगमावमाह एक इति ह्यभ्याम् असावात्मा आत्मनो देहात्सरोभिन्नः तत्र न वधावैलक्षण्येन भेदं सा-
धयति एक इति नवभिः पदैः देहो हि बालयुवादिभेदादनेकः मलिनश्च जडश्च सगुणश्च स्वकारणभूतगुणाश्चित्तश्च परिच्छिन्नश्च गृ-
हादिभिरावृतश्च दृश्यश्च स्वात्मा च आत्मा तु नैवं अतोभिन्नः ७ आत्मस्थं स्वस्मिन् स्थितम् प्रकृतिस्थोऽपि देहस्थोऽपि तद्विकारै-
र्न लिप्यते यतः समधिब्रह्मणि स्थितः ८ इयमवस्था कस्योत्पद्यते इत्यपेक्षायामाह यः स्वधर्मेणेति चतुर्भिः ९ भवतु मनः प्रसन्नं-
ततः किं तत्राह यर्हि विशदाशयः प्रसन्नमनाः तदा परित्यक्तगुणः सन् सम्यग्दर्शनो भूत्वा शान्तिमश्नुते शान्तिमेवाह मम सम्यगो-

एकः शुद्धः स्वयं ज्योतिर्निर्गुणोऽसौ गुणाश्रयः सर्वगो नावृतः साक्षी निरात्मा आत्मनः परः ७ य एवं
संतमात्मानमात्मस्थं वेद पुरुषः नाज्यते प्रकृतिस्थोऽपि तद्गुणैः समधिस्थितः ८ यः स्वधर्मेण मानि-
त्यं निराशीः श्रद्धयाऽन्वितः भजतेशनकैस्तस्य मनो राजन् प्रसीदति ९ परित्यक्तगुणः सम्यक्दर्शनो
विशदाशयः शान्तिमेव समवस्थानं ब्रह्मैव त्यमश्नुते १० उदासीनमिवाध्यक्षं द्रव्यज्ञानक्रियात्मना
म् कूटस्थमिममात्मानं यो वेदाप्रोतिशोभनम् ११ भिन्नस्य लिंगस्य गुणप्रवाहो द्रव्यक्रियाकारक-
चैतनात्मनः दृष्टा संपत्कविपत्कसूरयो न विक्रियंते मयि बद्धसो हृदाः १२ समः समानोत्तम-
मध्यमाधमः स्रवे च दुःखे च जितेन्द्रियाशयः मयोपकृप्ता रिव ललोकसंयुतो विधत्स्व वीरा रिव ललोकरक्ष-
णम् १३

दासिन्येनावस्थानमेव ब्रह्मतदेवैव त्यमश्नुते १० सम्यग्दर्शनमेवाह उदासीनमेवात्मानं द्रव्यज्ञानक्रियात्मनां
देहज्ञानकर्मेन्द्रियमनसामध्यसमिव स्थितमात्मानं यो वेद ११ संसारिणः कथं कूटस्थत्वमत आह भिन्नस्य लिंगस्य देहस्य गुणप्रवा-
हः संसारः भिन्नत्वे हेतुः द्रव्याद्यात्मकस्य तत्र चेतनान्विदाभासः अतो दृष्टा संपत्कः हर्षशोकादिभिर्न विक्रियंते १२ त्वंच सूरिः
अतः स्रवे दुःखे च समः सन् समानोत्तममध्यमाधमायस्य जितानीन्द्रियाण्याशयश्च येन सत्त्वमखिललोकरक्षणं कर्तुं कथं-
शक्यं तत्राह मयेश्वरेण उपकृप्ताः संपादिता येऽखिललोका अमात्यादयः तेऽसंयुतः १३

ननुरक्षणंदंडादिसापेक्षमतस्तपोऽन्यहापुण्यं करिष्यामीति चेदसिद्धं आह श्रेय इति यद्यप्यस्मात्पराये परलोके प्रजाभिः कृतात् सकृ-
 तान् षष्ठमंशं हर्त्ता हरति अरक्षणे दोषमाह अन्यथा प्रजाभिर्हतं पुण्यं यस्य सः प्रजानामधममत्तिपापं भक्ते अन्यथेत्यस्य विवरणं
 म् करहारः सन्नरक्षिता चेत् १४ एवं च मोक्षोऽप्यनायासेन भविष्यतीत्याह द्विजाग्राणां मतश्चासावनुवृत्तश्च परंपराप्राप्तो यो ध-
 र्मः स एव प्रधानमर्थकामौ तु प्रासंगिकौ यस्य अन्यतमः अतिशयेनान्यः धर्मादिष्वनासक्त इत्यर्थः ऐकपद्यपाठे धर्मप्रधानावन्यतमो-
 र्थकामौ यस्येत्यर्थः अस्याः पृथिव्याः अवितासन् अल्पेन कालेन गृहागतान् सनकादीन् द्रष्टुं सि अनुरक्तो लोको यस्मिन् सः १५

श्रेयः प्रजापालनमेव राज्ञो यत्सांपराये सकृतात् षष्ठमंशम् हर्त्ताऽन्यथा हृतपुण्यः प्रजानामर-
 क्षिता करहारोऽधममत्ति १४ एवं द्विजाग्रानुमतानुवृत्तधर्मप्रधानोऽन्यतमो वितास्याः द्रस्तेन कालेन गृ-
 होपयातान् द्रष्टुं सिद्धान् ननुरक्तलोकः १५ वरं च मत्कंचनमानवेन्द्रवृणीष्वतेऽहं गुणशीलं यंत्रितः
 नाहं मरं वै वै सकलमस्तपोभियोगिनवायत्स मच्चित्तवर्त्ता १६ मैत्रेय उवाच सदृत्थं लोकगुरु-
 णा विष्वक्सेनेन विश्वजित् अनुशासित आदेशं शिरसा जगृहे हरेः १७ स्पृशंतं पादयोः प्रेम्णा व्रीडि-
 तं स्वेन कर्मणा शतक्रतुं परिष्वज्य विद्वेषं विससर्ज ह १८ भगवानथ विश्वात्मा पृथुनोपहृता हर्षणः
 समुज्जिह्वानया भक्त्या गृहीत चरणं बुजः १९ प्रस्थानाभिमुखोऽप्येन मनुग्रहविलंबितः पश्यन् पद्म-
 पलाशाक्षौ न प्रतस्थे सहस्रताम् २०

मत्तमत्तः सकाशात् किंचिद्दूरं वृणीष्व गुणाः शमादयः शीलं निर्मत्सरत्वादिस्र-
 भावः तैरेहं यंत्रितो वशीकृतः तद्रहितैस्तु मखादिभिर्नाहं सकलभः यतः समंचित्तं येषां ते धेववर्त्तितुं शीलं यस्य सोहम् १६ १७ क्ष-
 मापयितुं पादयोः स्पृशंतं स्वेन कर्मणाऽश्वापहरणेन व्रीडितम् प्रेम्णा परिष्वज्य १८ भगवान् प्रस्थानाभिमुखोऽप्यनुग्रहेण विलंबि-
 तः सन् न प्रतस्थे प्रयाणं न कृतवानिति द्वयोरन्वयः कथं भूतः उपहृतमर्पि तमर्हणं यस्मै समुज्जिह्वानया समुद्रच्छंत्त्या वर्धमानया
 भक्त्या गृहीते चरणं बुजे यस्य १९ पद्मपलाशावदक्षिणी यस्य तथा भूतः सन् एवं पृथुं पश्यन् २०

भगवतस्तत्त्वणाः निरेकमुक्ता तस्य भक्त्युद्रेकमाह स इति द्वाभ्याम् बाष्पविक्रवत्स्वनतृष्णामवस्थितः सन् असुहृदोपगुह्याधात् धृत-
वान् २१ अन्तर्मयोर्दृशोर्गोचरं विषयभूतम् पदाक्षितिं स्पृशन्तमिति अयं भावः नरवल्लुदेवाः पदाभ्रवं स्पृशन्ति अतः रूपापरधशो-
नूनं हरिरात्मानं विस्मृतवानिवेति अत एव सवलनपरिहारायैव गरुडस्योन्नते स्कंधे विन्यस्तहस्ताग्रं येन तम् २२ वरं वृणीष्येति य-
दुक्तं तदसहमान आह हे विभो वरदानां ब्रह्मादीनामीश्वरात् वरप्रदात्तः सकाशात् बुधः कथं वरान् वृणीतेति कीदृशान् गुणैर्वि-
क्रियत इति गुणः विक्रयोः हंकारः स एवात्मा ये प्रातिषां ब्रह्मादीनां संबंधिनः देहाभिमानिनां योग्या निति यान्था चैव बुध एव न भव-
तीत्यर्थः जुगुप्सितत्वादपीत्याह यथेति बुध एवाहमपि न वृणो इति समुच्चयाय चकारः २३ कैवल्यपते इति संबोधनात् कैवल्यं

स आदिराजो रचितांजलिर्हरिं विलोकितुं नाशकदशुलोचनः न किंचनो वाचसबाष्पविक्रवो हृदो-
पगुह्यामुमधादवस्थितः २१ अथावमुज्याश्चुकला विलोकयन् न तृप्तदृगोचरमाह पूरुषम् पदास्पृ-
शन्तं क्षितिमं स उन्नते विन्यस्तहस्ताग्रमुदङ्गविहिषः २२ पृथुरुवाच वरान् विभो त्वद्वरदेश्व-
रा बुधः कथं वृणीते गुणविक्रियात्मनाम् येनारकाणामपि संति देहिनां तानीशं कैवल्यपते वृणो न च
२३ न कामयेनाथ तदप्यहं क्वचिन्नयत्र युष्मच्चरणां बुजासवः महत्तमां तर्हदयान्मुरवच्युतो विधत्स्व
कर्णायुतमेषमेवरः २४ स उन्नतमश्लोकमहन्मुरवच्युतो भवत्सदां भोजस्रधा कणानिलः स्मृतिपुन-
र्विस्मृततत्त्ववत्सनां कुयोगिनां नो वितरत्यलं वरैः २५

वरिष्यतीति माशंकीरित्याह नेति महत्तमानां तर्हदयान्मुरवद्वारेण निर्गतो भवत्सदां भोजमकरंदो यशः श्रवणादिसुखं यत्र ना-
स्ति तादृशं चेत् कैवल्यं तर्हितम् क्वचित्कदाचिदपि न कामये तर्हि किं कामये तदाह यशः श्रवणाय कर्णानामयुतं विधत्स्व ननु-
कोऽप्येवं न हतवान् किमन्यच्चिंतयेत्याह ममतु एष एव वरः २४ ननु तर्हि कैवल्याभावे रागद्वेषाद्याकुलानां भक्तिसंख्यमपि न स्था-
दित्याशंक्याह स इति भवत्सदां भोजस्रधायाः कणोलेशस्तत्संबंधीयोऽनिलः स एव दूरादपि किंचिद्यशः श्रवणमात्रमित्यर्थः
विस्मृतं तत्त्ववत्सयैः कुयोगिभिस्तेषामपि पुनः स्मृतिमात्मज्ञानं वितरति अतो नरवल्लुभक्तानां रागादिसंभवः अतो नोऽस्माकं
सारग्राहिणामन्यैर्वरैरलम् भक्तावेव मोक्षादिसर्वसुखांतर्भावादिति भावः २५

ननु भक्तिर्मुक्तिफलैव अतः फलं विहाय साधने भवति कोऽयमाग्रह इत्याशंक्याह हे सः श्रवः मंगलकीर्त्तने तेशिवं यशः सतां संगमेयः
सकृदपि यदृच्छयाऽपि उपशृणोति गुणज्ञश्चेत्सः पशुं विनाऽन्यः कथं विरमेत् गुणानि शयं सूचयति श्रीर्यत् यश एव प्रकर्षेण हन-
वती गुणानां सर्वपुरुषार्थानां संग्रहः स्वस्मिन्समाहारस्तदिच्छया २६ अतो लक्ष्मीरिवान्यवरत्वागेन त्वामेवाहं भज इत्याह अथे-
ति लालस उत्सवः स नू कर्मणि क्रियमाणे यथेद्रेण सह कलिः एवं भक्तावपि किं लक्ष्म्या सह कलिः स्यादिति वितर्कयति एकस्मिन्
पत्नौ स्पृधमानयोरावयोरपि किं कलिर्न स्यादिति काक्कावितर्कः ननु पर्यायेण सेवायां न स्यात् नैवम् कृतस्त्वच्चरणयोरैवैकस्ता-
नः मनो विस्तारो याभ्यां तयोः २७ भवतु वा कलिः तथाऽपि भजेयमेवेत्याह जगज्जनन्यां वैशसं विरोधः स्यादेव न च हेतुः यस्याः

अ.
२०

यशः शिवं सः श्रवः आर्यसंगमेयदृच्छया चोपशृणोति ते सकृत् कथं गुणज्ञो विरमेद्दिनापशुं श्रीर्यत्पव-
द्रे गुणसंग्रहेच्छया २६ अथा भजेत्वा रिवलपूरुषो नमं गुणालयं पद्मकरे वलालसः अप्यावयोरै-
कपतिस्पृधोः कलिर्न स्यात्कृतस्त्वच्चरणौ कतानयोः २७ जगज्जनन्यां जगदीशवैशसं स्यादेव यत्कर्म-
णि नः समीहितम् करोति फलवत्पुरुदीनवत्सलः स्वएव धिष्येभिरतुस्य किंतया २८ भजंत्यथत्वा-
मत एव साधवो ब्युदस्तमाया गुणविभ्रमोदयम् भवत्सदानुस्मरणान्नते सतां निमित्तमन्यद्भगवन्वि-
द्यहे २९ मन्ये गिरंते जगतां विमोहिनां वरं वृणीषेति भजंतमात्ययत् वाचानुतं त्यायदिते जनोऽसितः-
कथं पुनः कर्म करोति मोहितः ३०

कर्मणि नः समीहितमिच्छा भवति तथाऽपि इंद्रविरोधे मत्सक्षणतव दत्रापितव पक्षपात एव स्यादित्याह फल्युतुच्छमपि उरु-
हुकरोषि यतो दीनेषु वत्सलः स्वैस्वरूप एव रतस्य तथा किं प्रयोजनं तां नाद्रियस इत्यर्थः २८ यतस्त्वं दीनवत्सलः अत एव साधवो
निष्कामाः अथ ज्ञानानंतरमपि त्वां भजंति कथं भूतम् माया गुणानां विभ्रमो विलासस्तस्योदयः कार्ये स निरस्तो यस्मिन् तम् ते कि-
मर्थं भजंति तत्राह भवत्सदानुस्मरणात् विनाऽन्यत्तेषां निमित्तं फलं न विद्यः २९ वरैः प्रलोभनं च कृपालोस्तवानुचितमित्याशयेना-
ह मन्य इति नु अहो ते वाचा तं त्यायदि जनोऽयमसितः अबद्धः स्यात् तर्हि पुनः पुनः फलैर्मोहितः स नू कथं कर्म करोति ३० ५

५१

त्वन्मायया खंडितस्य त्वयापुनः खंडनं न कर्तव्यं किंतु हितं चेष्टितव्यमित्याह त्वन्मायया क्रुतादात्मनः त्वत्तः खंडितः पृथक् क्रुतः
यद्यतोऽन्यत् पुत्रादिकमाशास्ते अतः स्वयमविज्ञापित एव हितं चेष्टितुमर्हसि ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ वाग्वित्तं जलिभिर्मोक्तितः
पूजिताः संतः वैकुण्ठानुगताः पार्षदाश्च ३६ असुष्यराजः हरन्निवेतिलोकोक्तिः वस्तुतः तस्य मनः सर्वदेवतदधीनमस्येव स्वधामराज्ञो

त्वन्मायया भद्रजन ईश खंडितो यदन्यदा शास्त्रक्रुतात्मनोऽबुधः यथाचरेद्दालहितं पिता स्वयंतथा
त्वमेवार्हसिनः समीहितुम् ३१ मैत्रेय उवाच इत्यादिराजेन नुतः सविश्वदकृतमाहराजन्म-
यिष्मक्तिरस्तुते दिष्टेदृशी धीर्मयिते क्रुताय यामायां मदीयांतरतिस्मदुस्त्यजाम् ३२ तत्त्वं कुरु मया
दिष्टमप्रमत्तः प्रजापते मदादेशकरो लोकः सर्वत्राप्नोति शोभनम् ३३ मैत्रेय उवाच इति वैस्य
स्य राजर्षेः प्रतिनंद्यार्थवद्वचः पूजितोऽनुगृहीतैर्न गंतुं चक्रेऽच्युतो मतिम् ३४ देवर्षिपितृगंधर्वसि
द्धचारणपन्नगाः किन्नराप्सरसो मर्त्याः खगा भूतान्यनेकशः ३५ यज्ञेश्वराधियाराज्ञा वाग्वित्तं जलि
भक्तितः सभाजिताययुः सर्वे वैकुण्ठानुगतास्ततः ३६ भगवानपिराजर्षेः सोपाध्यायस्य चान्युतः
हरन्निव मनोमुष्य स्वधाम प्रत्यपद्यत ३७ अदृष्टाय नमस्कृत्य नृपः संदर्शितात्मने अव्यक्ताय च दे
वानां देवाय स्वपुंरययो ३८ इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कंधे विंशोऽध्यायः २० मैत्रे
य उवाच मोक्तिकैः कुसुमस्त्रिभिर्दुकूलैः स्वर्णतोरणैः महासुरभिभिर्धूपैर्मंडिततत्रतत्रैव १
चंदनागरुतोयाद्रथ्याचत्वरमार्गवत् पुष्पाक्षतपल्लैस्तोक्मैर्लज्जैरर्चिभिरर्चितम् २ सवृंदैः क
दलीस्तंभैः पूगपतैः परिष्कृतम् तरुपल्लवमालाभिः सर्वतः समलंकृतम् ३

हृदयम् ३७ अदृष्टाय लोचनपथमतिक्रान्ताय संदर्शित आत्मायेन तस्मै वस्तुतः अव्यक्ताय ३८ इति चतुर्थे टीकायां विं-
शोऽध्यायः २० एकविंशोऽध्यायः प्रजानामनुशासनम् महासन्नेसरादीनां महासदसि वर्ण्यते १ पुरं यया वित्युक्तं तस्य
रमनुवर्णयति मोक्तिकैरिति त्रिभिः १ चंदनागरुयुक्तैस्तोक्मैर्लज्जैरर्चिभिरर्चितम् २ सवृंदैः पुष्पफलयुक्तैः कदलीस्तंभैः पूगवृक्षैस्तथाविधैः सर्वतः समलंकृतं शोभितम् ३

संभृतान्यशेषाणिमंगलानिदध्यादीनि तैः सत्सभिः तस्यैव पुण्यं तस्यैव प्राप्तिः ५. प्रियान्वरान्प्रददा-
तीति तथा ६. गुणैर्महान् भवतएवमहत्तमः ७. गुणैर्विजृम्भितमूर्जितगुणवद्भिः सभाजितं सत्कृतं यशोगुणं तमर्चयन्नाह सदस-
सने शौनक ८. लब्धान्यशेषसराणामर्हणानियेनसः किमकरोदिति शेषः ९. श्रवणौत्सुक्यमाविष्कुर्वन्प्रार्थयते कोन्विति य

स्त्रियस्तदापबलिभिः संभृताशेषमंगलैः अन्वीयुर्मृष्टकन्याश्चमृष्टकुण्डलमंडिताः ४ शंखदुंदुभि-
घोषेण ब्रह्मघोषेण च त्विजाम् विवेश भवनं वीरः स्तूयमानो गतस्मयः ५ पूजितः पूजयामास तत्र तत्र
महायशाः पौरान् जानपदान् स्तोस्तान् प्रीतः प्रियवरप्रदः ६ स एव मादीन्यनवद्यचेष्टितः कर्माणि भूयां
सिमहान्महत्तमः कुर्वन् शशासावनिमूढलयशः स्फूर्तिनिधायारुरुहे परंपदम् ७ सूत उवाच
श्रुत्वा दिराजस्य यशो विजृम्भितं गुणैरशेषं गुणवत्सभाजितम् क्षत्तामहाभागवतः सदस्यतैर्कोषार-
विप्राहर्गुणं तमर्चयन् ८ विदुस् उवाच सोऽभिषिक्तः पृथुर्विप्रेर्लब्धाशेषसराहणः बिभ्र
च्च वैष्णवं तेजो बाल्हीर्याभ्यां दुदोहगाम् ९ कोन्वस्य कीर्तिं न शृणोत्यभिज्ञो यद्विक्रमोच्छिष्टमशेष
भूषाः लोकाः सपाला उपर्जावन्तिकाममद्यापि तन्मेव दकर्मशुद्धम् १० मैत्रेय उवाच गंगायमु
नयोर्नद्यो रंतराक्षेत्रमावसन् आरब्धानेव बुभुजे भोगान् पुण्यजिहासया ११ सर्वत्रास्वलितदेशः
सप्तद्वीपैकदंडधृक् अन्यत्र ब्राह्मणकुलादन्यत्राच्युतगोत्रतः १२ एकदासीन्महासन्नदीक्षातत्रदि
वौकसाम् समाजो ब्रह्मर्षीणां च राजर्षीणां च सत्तम १३

स्वविक्रमः पृथ्वीदोहनं तस्योच्छिष्टतुल्यं कामम् तत्तस्य कर्मवद १० प्राचीनकर्मभिः प्रारब्धानेव बुभुजेन तु भोगांतरार्थं कर्मा-
णिकरोति तदपि भोगेन पुण्यक्षपणेच्छया न तु सरवासत्त्या इत्यर्थः ११ अस्वलितः अप्रतिहत आदेश आज्ञायस्य सप्तद्वीपेषु
कएव दंडधारयतीति तथा किं सर्वत्रनेत्याह ब्रह्मकुलव्यतिरेकेण अच्युतगोत्रप्रवर्तकतुल्यो येषां वैष्णवानां तद्व्यतिरेकेण च १२
एकदा तस्य महासन्नदीक्षा आसीत् तत्र सन्ने देवादीनां समाज आसीदित्यर्थः १३

तस्मिन्पूज्येषु अर्चितेषु सत्सदसो मध्ये उत्थितः सन् समततः समैक्षतेति षष्ठान्वयः १४ प्रांशुः उन्नतः पीनावायतौ भ्र
जोयस्य कंजवदरुणे ईक्षणे यस्य शोभना द्विजाः स्मितंचयस्य १५ व्यूढं विस्तीर्णं वक्षो यस्य वलिभिस्तिष्ठभिः वल्गुसंदरंदलव
दधोः ग्रमश्वत्थपत्रमिव उपरिविस्तृतमधस्तात्संकुचितमुदरं यस्य आवर्तवन्निष्पन्नानां भिर्यस्य कांचनवदुज्ज्वलावूरूयस्य उद
ग्रोऽन्नचाग्रौ पादौ यस्य १६ सूक्ष्माश्च ते वक्राश्चासिताश्च स्निग्धाश्च मूर्धजा यस्य कंबुवन्निरेखाः किताकंधरा यस्य परिधायव
सित्वा उपवीय उत्तरीयं कृत्वा १७ नियमे निमित्तेन्यस्तानित्यक्तानि भूषणानियेन सः अतएव तैरनाहृतत्वाद्यंजिता अशेष

तस्मिन् नर्हत्स सर्वेषु स्वर्चितेषु यथाऽर्हतः उत्थितः सदसो मध्ये ताराणामुदुराडिव १४ प्रांशुः पीना
यतभुजो गौरः कंजारुणे क्षणः सनासः समुखः सौम्यपीनांसः सहिजस्मितः १५ व्यूढं वक्षो ह
च्छोणिर्वलिवल्गुदलोदरः आवर्तनाभिरोजस्वीकांचनोरुदग्रपात् १६ सूक्ष्मवक्रासितस्निग्ध
मूर्धजः कंबुकंधरः महाधने दुकूलाग्रे परिधायोपवीय च १७ अंजिता शेषगात्रा श्रीनियमेन्यस्तभू
षणः कृष्णाजिनधरः श्रीमान्कुशपाणिः कृतोचितः १८ शिशिरस्निग्धताराक्षः समैक्षत समततः ऊ
चिवानिदमुर्वीशः सदः संहर्षयन्निव १९ चारुचित्रपदं श्लक्ष्णं मृष्टं गूढमविक्रवम् १९ राजोवा
च सभ्याः शृणुत मद्रवः साधवो यद्वागताः सत्सजिज्ञासुभिर्धर्ममावेद्यं स्वमनीषितम् २० अ
हंदंडधरो राजा प्रजानामिह योजितः रक्षितावृत्तिदः स्वेषु सेतुषु स्थापिता पृथक् २१

गात्रेषु श्रीः स्वाभाविकी शोभा येन कृतान्युचितानि कर्माणियेन १८ शिशिरे संतापहरे स्निग्धे च तारे योस्तेः क्षिणीयस्य इ
दं वक्ष्यमाणं वाक्यमुक्तं वा चारुश्चोत्रप्रियम् चित्राणि पदानियस्मिन् श्लक्ष्णं प्रशस्तं मृष्टं शुद्धं गूढं गंभीरार्थम् अविक्रव
मव्याकुलम् १९ भाषणे हेतुः धर्मजिज्ञासुभिः पुंभिः सत्सस्वमनीषितमावेद्यं वक्तव्यम् अतः प्रजानुशासनमिषेण जिज्ञा
सैव क्रियते न युष्मान् प्रतिधर्मप्रवचनमिति भावः २० इदानीं प्रजाः शिक्षयिष्यन् प्रजाशिक्षणादिकं ममावश्यकमित्याह अह
मिति त्रिभिः पृथक् सेतुषु स्थापयिता २१

दिष्टदृक् प्राक् कर्मसाक्षी ईश्वरो यस्य तुष्यति तस्मादेतदिति चोक्तं यो कानाहुः प्रजापत्यानां धनुषानाने लोका मेस्युः कथं भूताः
कामानां सम्यक् दोहः प्रपूरणं येषु २२ अन्यथास्तनिष्ठं स्यादित्याह यदिति शमलं पापम् भगमैश्वर्यम् २३ तत्तस्माद्देवजाः भ
र्तुर्मम पिंडार्थं पिंडदानवत् परलोकहितार्थं स्वकार्यमेव कुरुत स्वधर्ममेवानुतिष्ठत अधोक्षजे धीर्येषां तादृशाः संतः वासुदेवा-
र्पणदृष्ट्या इत्यर्थः अचुग्रहः कृतो भवेदिति शेषः २४ शास्तुः शिक्षयितुः अनुज्ञातुः अनुमोदितुश्च प्रेत्य परलोके यत्फलं तत्तु-

तस्य मेतदनुष्ठानाद्यानाहुर्ब्रह्मवादिनः लोकाः स्युः कामसंदोहा यस्य तुष्यति दिष्टदृक् २२ यउद्ध
रेत्करं राजा प्रजाधर्मेषु शिक्षयन् प्रजानां शमलं भुंक्ते भगं च स्वजहातिसः २३ तस्य जाभर्तुं पिंडा
र्थं स्वार्थमेवानसूयवः कुरुताधोऽक्षजधियस्तर्हि मेऽनुग्रहः कृतः २४ यूयंतदनुमोदध्वं पितृदेव
र्षयो मलाः कर्तुः शास्तु रनुज्ञातु स्तुत्यं यत्सेत्यतः फलम् २५ अस्ति यज्ञपतिर्नाम केषांचिदहं
सत्तमाः इहामुन्नचलक्ष्यं ते ज्योत्स्नावत्यः क्वचिद्भुवः २६ मनोरुत्तानपादस्य ध्रुवस्यापि महीपतेः
प्रियव्रतस्य राजर्षे रगस्यास्मत्पितुः पितुः २७ इदृशानामथान्येषामजस्य च भवस्य च प्रह्लादस्य
बले श्चापि कृत्यमस्ति गदाभृता २८

त्यम् २५ कर्मकर्तव्यमित्यनुमोदामहे न तु वासुदेवेऽर्पणीयमिति वेना
दिभिस्तदनंगीकारादित्येवंवादिनः शनैः संबोधयन्नाह हे अहं सत्तमाः यज्ञपतिर्नाम परमेश्वरः केषांचिन्मते तावदस्ति तथाऽपि
विप्रतिपत्तेर्न तत् सिद्धिरित्याशंक्य जगद्देवि चिन्त्यान्यथानुपपत्तिं प्रमाणयति इहामुन्नच ज्योत्स्नावत्यः कांतिमत्यः भवो भोग-
भूमयः शरीराणि च २६ न निदं कर्म वै चिन्त्या देवसेत्स्यति तथाऽपि विदुदनुभवेनेश्वरसिद्धिरित्याह मनोरिति त्रिभिः अस्म
त्पितामहस्यांगस्य २७ कृत्यमस्ति अवश्यं कर्मफलदानाभावाच्चमितितेषां मतमित्यर्थः २८

मूर्त्योर्दोहित्रादीन्वेनादीन्विना धर्मोविमोहितान् अतः शोच्यान् ननु कर्मैव फलदास्यति विद्ध्युद्देशगतावादेवताः किंपरमेश्वरेणा
तत्राह वर्गेति वर्गोऽत्रिवर्गः स्वर्गो धर्मस्य फलमपवर्गो मोक्षः तेषामैकात्म्येन ऐकरूप्येण सर्वानुगतेन हेतुना तत्रापि प्रायेण हेतु
ना अयं भावः न तावज्जडस्य कर्मणः फलदात्वं ददते न चार्वाग्देवतानां स्वातंत्र्यम् अंतर्यामिश्रुतेः न च तदा कर्म साम्ये फलतार
तम्यं च चित्तदसिद्धिश्च संभवति अतः स्वातंत्र्येण कर्तुं मकर्तुं मन्यथा कर्तुं समर्थेन परमेश्वरेण भाव्यमिति २९ किंच जीवानां
मोक्षदः परमेश्वर एव नार्वाग्देवताः तासामपि जीवत्वाविशेषादित्याशयेनाह त्रिभिः यस्य पादयोः सेवायामभिरुचिस्तपस्विनां

दोहित्रादीन्ते मूर्त्योः शोच्यान् धर्मविमोहितान् वर्गस्वर्गापवर्गाणां प्रायेणैकात्म्यहेतुना २९ यत्
पादसेवाऽभिरुचिस्तपस्विनामशेषजन्मोपचितं मलंधियः सद्यः क्षिणोत्यन्वहमेधतीसतीयथा
पदांगुष्ठविभिः सूतासरित् ३० विनिर्धुता शेषमनोमलः पुमानसंगविज्ञानविशेषवीर्यवान् यदं
घ्रिमूलकृतकेतनः पुनर्न संसृतिं क्लेशवहो प्रपद्यते ३१ तमेव यूयं भजतात्मवृत्तिभिर्मनोवचः काया
गुणैः स्वकर्मभिः अमायिनः कामदुष्टाघ्रिपंकजं यथाऽधिकारावसितार्थसिद्धयः ३२

संसारतप्तानामशेषैर्जन्मभिः समृद्धंधियो मलंसद्यः क्षपयति तमेव भजते तितृतीयेनान्वयः कथं भूता अहन्यहनि कर्हमाना
सती सात्विकी तस्यादसंबंधस्यैवैष महिमेति दृष्टान्तेनाह यथेति ३० विनिर्धुता अशेषमनोमला यस्य असंगो वैराग्यं तेन वि-
ज्ञानस्य विशेषः साक्षात्कारः तदेव वीर्यं यस्य यस्यां घ्रिमूलकृताश्रयः सन् ३१ आत्मवृत्तिभिरध्यापनादिभिः मनोवचः काया
नांगुणैर्ध्यानस्तुतिसपर्याभिः अमायिनः निष्कपटाः संतः ननु ब्रह्मादिभिः सेव्यै किमस्मद्भक्त्या भविष्यति तत्राह यथाधिकारमे-
वावसितानि श्रिता समाप्तावाऽअर्थसिद्धिर्येषाम् ३२

स्वकर्मभिर्यागादिभिर्भजतेत्युक्तं तत्र प्रसाधार्थं प्रह्लादविदित्वा येन सर्वेषु पापानां दंष्ट्रं तत्कलेषु भगवद्दृष्ट्या कर्मकर्तव्यं न भिन्नदृष्टेति वक्तुं तेषां भगवद्भूषणतामाह द्वाभ्याम् असौ भगवानेव स्वरूपतो विशद्विज्ञानघनोऽपि अगुणो निर्विशेषणोऽपि सन्निहकर्ममार्गोऽनेकगुणः नानाविशेषणवान् अधरो यज्ञः संपद्यते यज्ञो वै विष्णुरिति श्रुतेः अनेकगुणत्वमेवाह पृथग्विधानिया निद्रव्यादीनि तैः तत्र द्रव्याणि व्रीह्यादीनि गुणाः शक्नुदयः क्रिया अवधातादयः उक्तयोर्मन्त्राः अर्थोऽगसाध्य उपकारः आशयः संकल्पः लिंगं पदार्थानां शक्तिः नाम ज्योतिषो मादितैश्चाध्वरः संपद्यते ३३ यागफलस्यापि भगवद्भूषणतामाह प्रधानेति एषः विभुः परमानंदोऽपि शरीरे चेतनां विषयाकारां बुद्धिं प्रतिपद्यत दभिव्यंग्यानंदरूपः सन् क्रियाफलत्वेन प्रतीयते एतस्यै

असाविहानेकगुणोऽगुणोऽध्वरः पृथग्विधद्रव्यगुणक्रियोक्तिभिः संपद्यतेऽर्थाशयलिंगनामभिर्विशुद्धविज्ञानघनः स्वरूपतः ३३ प्रधानकालाशयधर्मसंग्रहशरीर एष प्रतिपद्यते चेतनाम् क्रियाफलत्वेन विभक्तिर्विभाव्यते यथाऽनलोदारुषु तद्गुणात्मकः ३४ अहोममामी वितरंत्यनुग्रहं हरिगुरुं यज्ञभक्त्या मधीश्वरम् स्वधर्मयोगेन यजंति मामकानिरंतरं क्षोणितले दृढव्रताः ३५ माजातु तेजः प्रभवेत् महर्द्धिभिस्तिष्ठति क्षयात्पसा विद्यया च देदीप्यमानः जितदेवतानां कुले स्वयं राजकुलार्द्धिजा नाम् ३६

वानंदस्यान्यानि भूतानि मात्रा मुपजीवंतीति श्रुतेः यथाऽनलोदारुषु स्थितः तद्गुणात्मकः दारुधर्मैर्दैर्घ्यवक्रत्वादिमान् तद्वत् कथं भूतेशरीरे प्रधानमव्यक्तं कालः क्षोभकः आशयो वासनाधर्मोऽदृष्टं तैः संगृह्यते जन्यत इति तथा तस्मिन् ३४ तदेवमप्रवृत्तान् भगवद्भजने प्रवर्त्य स्वतः प्रवृत्तानां प्रवृत्तिमभिनंदनेन दृढयति अहो इति वितरंति कुर्वन्ति ३५ इदानीं हरिभक्तिदार्ढ्याय ब्राह्मणभक्तिं विधत्ते माजातित्यष्टभिः महत्यश्च तात्र द्रव्यश्च ताभिर्यद्राजकुलस्य तेजस्तस्मात्सकाशात् द्विजानां कुले अजितो देवतायेषां वैष्णवानां तेषां च कुले माजातु प्रभवेत् कदाचिदपि प्रभावं न करोतु कथं भूते समृद्धिभिर्विनाऽपि स्वयमेव नितिसादिभिर्देदीप्यमाने ३६

ब्राह्मणां स्तवन्नाह यच्चरणाभिवंदनात् हरिर्नक्ष्मा यशश्चावाप ३७ यत्सेवया चेश्वरस्तप्यतितदेवब्रह्मकुलं निषेव्यतामिति
द्वयोरन्वयः हरेर्लोकसंग्रह रूपो यो धर्मस्तत्परैः ३८ ननु ब्रह्मकुल एव नित्यं सेव्यमाने सर्वदेवतामुखभूतेः श्रौ यज्ञाद्यनुष्ठानं
स्यान्न च तेन विना चित्तशुद्धिः न च तया विना मोक्षः स्यादित्याशंक्याह पुमानिति हाभ्याम् यस्य ब्रह्मकुलस्य नित्यं संबंधे मनिषे
वया पुमान् स्वयमेव ज्ञानाभ्यासादिकं विनाऽप्यत्युत्तमं शमं मोक्षं लभेत कुतः यत्सेवया स्वत एवानतिवेलं शीघ्रं प्रसीदतः शुद्ध्यतः आ
त्मनश्चित्तान्ततः परं श्रेष्ठं देवानां किं मुखमस्ति ब्राह्मणसेवयैव यज्ञादिफलं ज्ञानफलं तत्सर्वं भवतीत्यर्थः ३९ हरेरपि तदेव परं मुखमि-
त्याह अश्नातीति इज्यानां पूज्यानां मित्रादीनां नामभिर्यस्य मुखे श्रद्धया हुतं हविरनंतो यथाऽश्नाति तथा चेतनयारहिते हुताशने हुतं

ब्रह्मण्यदेवः पुरुषः पुरातनो नित्यं हरिर्यच्चरणाभिवंदनात् अवाप लक्ष्मीमनपायिनां यशोजगत्पवि
त्रं च महत्तमाग्रणीः ३७ यत्सेवयाऽशेषगुहाशयः स्वराट् विप्रप्रियस्तप्यतिकाममीश्वरः तदेव तद्
र्मपरैर्विनीतैः सर्वात्मना ब्रह्मकुलं निषेव्यताम् ३८ पुमान् लभेतानतिवेलमात्मनः प्रसीदतोऽत्यंतश
मं स्वतः स्वयम् यन्नित्यसंबंधनिषेवया ततः परं किमत्रास्ति सुखं हविर्भोजाम् ३९ अश्नात्यनंतः स्व
लुत्तत्त्वकोविदैः श्रद्धाहुतं यन्मुख इज्यानामभिः न वेतथा चेतनया बहिष्कृते हुताशने पारमहंस्यपर्य
गुः ४० यद्ब्रह्म नित्यं विरजं सनातनं श्रद्धातपोमंगलमौनसं यमैः समाधिना विप्रतिहार्यं दृष्टयेयत्रे
दमादर्श इवावभासते ४१

नाश्नाति कैर्हुतमश्नाति तत्त्वकोविदैः सर्वदेवमयश्चैतन्यमूर्तिरनंत इति तत्त्वं विद्वद्भिः कुत एव भूतोऽसौ तत्राह पारमहंस्यं ज्ञानं त
त्परानर्हंति अधिकुर्वतीति पारमहंस्यपर्यास्तागावोवाचोयस्मिन् उपनिषद्भिर्ज्ञानघनत्वेनोक्त इत्यर्थः यद्वा परमहंसानां ज्ञानमि
ष्टानां गम्यः पारमहंस्यः परितो न गच्छंति गावोवाचोयस्मिन् सपर्यगुः इन्द्रियनियंता सचासौ सच पारमहंस्यपर्यगुः ज्ञानरूपः स
र्वान्तिर्यामीत्यर्थः ४० न केवलं चेतनत्वेन हुताशनादिशेषः किंतु वेदज्ञानादपीत्याह यदित्यव्ययम् ये ब्रह्म वेदं नित्यं विप्रतिहारेण
मित्युत्तरेणान्वयः मंगलं नाम प्रशस्ताच्चरणं नित्यमप्रशस्तस्य वर्जनम् एतद्धिमलं प्रोक्तमृषिभिस्तत्त्वदर्शिभिः मौनमध्ययनविरो
धि वार्त्ता त्यागः समाधिना चित्तस्थैर्येण अर्थदृष्टये वेदार्थमपि विचारयंतीत्यर्थः यत्र वेदे इदं विश्वम् ४१ ७२

हे आर्याः आयुर्यावजीवमधिकिरीटमुकुटस्योपरिवहेयेति प्रार्थनाया लिङ् वरुणम् ४२ गुणभजनस्यफलमाह गुणायनम-
ननुसंपदः संवृणुते सम्यक् भजंति तस्मात्प्रसीदतां प्रसीदतु गवांचकुलम् ४३ ४४ साधुवादमाह पुत्रेणेति षड्विः यद्यतः
वेनोऽपि तमो नरकमत्यतरत् अतिततार ४५ ४६ ४७ मुकुंदनाथाः स्म तं नाथ त्वमेव मुकुंदनाथ त्वेपर्यवसितमित्यर्थः तत्र

तेषामहंपादसरोजरेणुमार्यावहेयाधिकिरीटमायुः यं नित्यदा बिभ्रत आशुपापं नश्यत्यमुं सर्वगु-
णाभजंति ४२ गुणायनं शीलधनं कृतज्ञं ब्रह्माश्रयं संवृणुते ननु संपदः प्रसीदतां ब्रह्मकुलं गवांच
जनार्दनः सानुचरश्च मह्यम् ४३ मैत्रेय उवाच इति ब्रुवाणं नृपतिं पितृदेवहिजातयः तु
षुबुद्धिश्च मनसः साधुवादेन साधवः ४४ पुत्रेण जयते लोकानिति सत्यवती श्रुतिः ब्रह्मदंडहतः पाप
ये द्वे नोऽत्यतरत्तमः ४५ हिरण्यकशिपुश्चापि भगवन्निंदया तमः विविक्ष्वा रत्यागात्सूनोः प्रह्लादस्यानु
भावतः ४६ वीरवर्यपितः पृथ्व्याः समासं जीवशाश्वतीः यस्येदृश्यं च्युते भक्तिः सर्वलोके कर्माचरि
४७ अहो वयं ह्यद्यपि वित्रकीर्त्तयैव नायेन मुकुंदनाथाः य उत्तमं श्लोकं तमस्य विष्णोर्ब्रह्मण्यदेव
स्य कथां व्यनक्ति ४८ नात्यद्भुतमिदं नाथ तवाजीव्यानुशासनम् प्रजानुरागो महतां प्रकृतिः करु
णात्मनाम् ४९ अद्य नस्तमसः पारस्वयोपासादितः प्रभो भ्राम्यतां नष्टदृष्टीनां कर्मभिर्देवसंज्ञि
तैः ५० नमो विद्महे सत्त्वाय पुरुषाय महीयसे यो ब्रह्मक्षत्रमाविश्य बिभर्त्ति तं स्वतेजसा ५१
इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कंधे एकविंशोऽध्यायः २१

हेतुः यदिति ४८ आजीविनां सेवकानाम् अनुशासनम् प्रजास्वनुरागः प्रकृतिः स्वभावः ४९ उपासादितः प्रापितः कर्मभिर्भ्रा-
म्यताम् ५० ईश्वरदृष्ट्या विप्रादयोऽपि प्रणमंति नम इति ब्रह्माविश्य ब्राह्मणजातिमधिष्ठाय क्षत्रं बिभर्त्ति क्षत्रं चाविश्य ब्रह्म
बिभर्त्ति तदुभयं चाविश्य इदं विश्वं बिभर्त्ति ५१ इति चतुर्थे टीकाया मेकविंशोऽध्यायः २१

द्वाविंशेनुपरं ज्ञानं पृथक् वेहरिशासनात् सनत्कुमारो भगवानुपादिशदित्येते ११ अर्चिषालक्षितान् सनकादय इति ज्ञा-
पितान् अचष्ट अपश्यत् २ तेषां दर्शनेनोद्गतान् प्राणान्नामुमिच्छुरिव अयं भावः ऊर्ध्वं प्राणाह्युक्तामिति यूनस्य विरभायति
प्रत्युत्थानाभिवादाभ्यां पुनस्तान्प्रतिपद्यत इति श्रुतेः प्राणास्तावत्तत्तेजसाक्षिमास्तान्प्रत्युद्गच्छन्ति अतः स्वयमनुद्गच्छतः
प्राणहानिः स्यादिति भयादिवससंभ्रमं प्रत्युद्गमं चकारे तिसहसदस्यैरनुगैश्च वर्तमानः इन्द्रियेशो जीवः गुणान् गंधादीन्

मैत्रेय उवाच ॥ जनेषु प्रगूणस्त्वेवं पृथुं पृथुलविक्रमम् तत्रोपजग्मुर्मुनयश्चत्वारः सूर्यवर्चसः १
तां स्तुप्तिं देवराजान् राजाव्योम्नाः वतुरतोऽर्चिषा लोकानपापान् कुर्वत्यासानुगोऽचष्ट लक्षितान् २
तद्दर्शनोद्गतप्राणान् प्रत्यादित्स्करिवोत्थितः स सदस्यानुगो वै न्य इन्द्रियेशो गुणानिव ३ गौरवाद्यं त्रि-
तः सभ्यः प्रथयानतकंधरः विधिवत्पूजयां चक्रे गृहीताध्यहणासनान् ४ तत्पादशौचसलिलै-
र्मार्जितालकबंधनः तत्र शीलवतां हृत्तेमाचरन्मानयन्निव ५ हाटकासन आसीनान् स्वधिष्ये
ष्विवपावकान् श्रद्धासंयमसंयुक्तः प्रीतः प्राह भवाग्रजान् ६ पृथुरुवाच अहो आचारि-
तं किं मे मंगलं मंगलायनाः यस्य वोदर्शनं ह्यासीदुर्दर्शानां च योगिभिः ७ किं तस्य दुर्लभं नरमिह
लोके परत्र च यस्य विप्राः प्रसीदन्ति शिवो विष्णुश्च सानुगः ८ नैवलक्ष्यते लोको लोकान्यर्यदतो-
ऽपियान् यथा सर्वदृशं सर्वं आत्मानं येऽस्य हेतवः ९

प्रतियथोद्गच्छतीत्यौत्सुक्ये दृष्टान्तः १ यंत्रितो वशी-
कृतः गृहीतमध्यहणमर्घ्यमासनं च येस्तान् ४ मार्जितं क्षालितमलकबंधनं यस्य मानयन्निव स्वयंचचारः ५ भावस्याप्यग्रजत्वे-
न मान्यान् ६ प्रीतः प्राहेत्युक्तं तदेव प्रीतिपूर्वकं वचनमाह अहो इति दशभिः हेमंगलायनाः मंगलमयनं येषां मया किं मंगल-
माचरितम् यस्य मे योगिभिरपि दुर्दर्शानां वः दर्शनमासीत् ७ ८ दुर्दर्शत्वमेवाह नैवेति सर्वदृशमात्मानं यथा सर्वदृ-
श्यानलक्षयंते येस्य विश्वस्य हेतवो महदादयो मन्वादयो वा यद्वा कथं भूतान् येऽस्य सर्वदृशमात्मदर्शनस्य हेतवस्तान् ९

येषां साधूनां गृहाः अर्हणां पूज्यानां वर्यावरणीयाः स्त्रीकारार्हाः अंबादयो येषु तादृशाः अंबुचतुर्णां च भूमिश्च ईश्वरो गृहस्वामी चा-
 वराभृत्तादयश्च १० व्यालानामालयाद्गुमा एव ते अरिक्ताः पूर्णाः अखिलाः संपदो येषु तादृशा अपि यद्गृहाः ये गृहाः तीर्थपादीया
 वैष्णवास्तेषां पादतीर्थेन विवर्जिताः ११ स्वागतं भद्रमागमनं जातम् यद्यस्माद्दाला एव भवंतो ब्रह्मंति व्रतानि चरन्ति यद्वा येषां वीर-
 तानि अन्ये बालाश्चरन्ति १२ इन्द्रियार्थमेवार्थये विदन्ति तेषां नः व्यसनान्युप्यन्ते यस्मिन् तस्मिन् संसारे १३ नन्वभ्यागतानां कुशलं

अधना अपिते धन्याः साधवो गृहमेधिनः यद्गृहास्तर्ह्ययोर्बुत्तुणाम्मीश्वरावराः १० व्यालालयद्गुमा
 वैतेऽप्यरिक्ताखिलसंपदः यद्गृहास्तार्थपादीयपादतीर्थविवर्जिताः ११ स्वागतं वो द्विजश्चेष्टायद्ब्र-
 तानि मुमुक्षवः चरन्ति च द्रव्याधीरा बाला एव ब्रह्मंति च १२ कच्चिन्नः कुशलं नाथा इन्द्रियार्थार्थवोदिनाम्
 व्यसनावाप एतस्मिन्पतितानां स्वकर्मभिः १३ भवत्सुकुशलप्रश्न आत्मारामेषु नेष्यते कुशलाकुश-
 लायत्र न संति मतिवृत्तयः १४ तदहंकृतविश्रम्भः सह दोवस्तपस्विनाम् संपृच्छे भव एतस्मिन्-
 क्षेमः केनांजसा भवेत् १५ व्यक्तमात्मवतामात्मा भगवानात्मभावनः स्वानामनुग्रहाय मां सिद्धरू-
 पी चरत्यजः १६ मैत्रेय उवाच पृथोस्तत्सूक्तमाकर्ण्य सारं स सुष्ठु मितं मधु स्मयमान इव
 प्रीत्या कुमारः प्रत्युवाच ह १७ स नत्कुमार उवाच साधु पृष्टं महाराज सर्वभूतहितात्मना भ-
 वता विदुषा चापि साधूनां मतिरीदृशी १८

पृच्छते लोकेन त्वात्मनः तत्राह भवत्विति १४ तत्तस्मात्कृतविश्वासः सन् तपस्विनां संतप्तानां सह दोयुषान् पृच्छामि १५
 नरवत्त्वन्ययोगितुल्यायुयं किंतु साक्षाद्भगवानेवेत्याह व्यक्तं निश्चितम् आत्मवतां धीराणामात्मानेष्वाम्नेन प्रकाशमानः आ-
 त्मानं भावयति प्रकाशयतीति तथा इमां पृथ्वीं चरन्ति १६ सूक्तं शोभनवचनम् सारं न्याय्यम् सुष्ठु गंभीरार्थम् मितमत्याक्ष-
 रम् मधुश्रोत्रप्रियं मुखप्रसन्ना स्मयमान इव प्रतीयमानः १७ विदुषा जानताः पिर्दृशी परार्थैकपरा १८ ५६

स्वयमपि पृथोः संगममभिनन्दति संगमइति उभयेषां वच्छृणां श्रोतृणां च येषां संभाषणसहितः संप्रश्नः सर्वेषां शंसरवं विस्तारय
ति १९ तदेवं संगमं प्रश्नं चाभिनन्द्यादनुवादमुखेनैव मोक्षसाधनमुपदिशति अस्त्येवेति गुणानामनुवादेन प्रश्नद्वारेणानुवादप्रव
र्त्तने श्रवण इत्यर्थः आत्मनो मनसोऽतस्य कामात्मकं मलं विधुनोति कषायं धातुरागवदनिवर्त्यम् २० चित्तशुद्धौ बहिर्वैराग्यमात्मर
तिश्च भवति न च ततोऽधिकं साधनमस्ति शास्त्रेषु तयोरेव मोक्षहेतुलनिश्चयादित्याह शास्त्रेष्टिति सध्यग्विमृशेषु सम्यक् वि
चारवत्क्षेमस्य हेतुरेतावानेव सन्निश्चितः कोऽसौ आत्मव्यतिरिक्ते असंगो वैराग्यमात्मनि चरतिः आत्मनो विशेषणम् निर्गु

संगमः स्वतुसाधूनामुभयेषां च संमतः यत्संभाषणसंप्रश्नः सर्वेषां वितनोति शम् १९ अस्त्येव राज
नृभवतो मधुद्विषः पदारविंदस्य गुणानुवादेन रतिर्दुरापा विधुनोति नैष्ठिकी कामं कषायं मलमंत
रात्मनः २० शास्त्रेष्टियानेव सन्निश्चितानृणां क्षेमस्य सध्यग्विमृशेषु हेतुः असंग आत्मव्यतिरि-
क्त आत्मनि दृढारतिर्ब्रह्मणि निर्गुणे च या २१ साश्च ह्यथा भगवद्भक्त्यया जिज्ञासयाऽध्यात्मिकयो-
गनिष्ठया योगेश्वरोपासनया च नित्यं पुण्यः श्रवः कथया पुण्यया च २२ अर्थेन्द्रियारामसंगोष्ठ्यत्
ष्याया तत्संमतानामपरिग्रहेण विविक्तरुच्या परितोष आत्मन् विना हरेर्गुणपीयूषपानात् २३

जे ब्रह्मणीति २ नन्वेतदेवातिदुर्लभमित्याशंक्योत्तमाधिकारिणः श्रवणमात्रेण भवति अन्यस्य तु चित्तशुद्ध्यनुसारेण साध
नतारतम्यतो वर्धमानया भक्त्येत्यभिप्रेत्याह सेति चतुर्भिः सा ब्रह्मणिरतिरसंगश्च श्रद्धादिभिः स्यादिति चतुर्थेनान्वयः
जिज्ञासया तत्तद्विशेषबुक्त्तया पुण्यं श्रवो यस्य तस्य हरेः पुण्याया कथा तया च २२ अर्थारामा अर्थनिष्ठास्तामसाः इन्द्रि
यारामाः कामनिष्ठाराजसाः तैः सह या गोष्ठी तस्या मत्तृष्यातेषां च ये संमता अर्थाः कामाश्च तेषामपरिग्रहेण विविक्ते वि
जने यारुचिस्तया आत्मन्येव परितोषे सति स्यात् किंतु हरेर्गुणपीयूषपानात् विना तस्मिन् सति विविक्ते रुचिर्न कार्या न-
चात्मनि परितोषः कार्य इत्यर्थः २३

पारमहंस्यचर्यया उपशमादि प्रधानया वृत्त्या स्मृत्या आत्महितानुसंधानेन मुकुंदाचरितमेवाग्र्यं सीधुश्रेष्ठममृतं तच्चरितस्मृ-
तिसंख्येनेत्यर्थः मार्गांतरस्यानिंदया निरीहया योगक्षेमार्थक्रियाराहित्येन शीतोष्णादिद्वंद्वसहनेन २४ कथयेत्यत्रोक्तमपिकथनं
भक्तावंतरंगत्वेन पुनरुच्यते तस्मादहरिभक्तास्तेषां कर्णपूराः कर्णालंकारभूता ये हरेर्गुणास्तेषामभिधानेन सदसतिकार्यकारणरूपे २५
भवत्वन्यत्रासंग आत्मारतिश्च ततः किमत आह यदा निष्ठां प्राप्ता रतिर्भवति तदा चर्यवान्सन् ज्ञानवैराग्ययोर्वैगेन अवीर्यं निर्वासनं
सत्जीवस्य कोशमावरकं हृदयं पुमान् दहति कथं भूतम् पंचमहाभूतप्रधानम् यद्वा अविद्यास्मितारागद्वेषाभिनिवेशाः पंचन-
दात्मकम् उत्थितः प्रज्ज्वलितोऽग्निर्यो निमरणिमिव यद्वा यदारतिराचार्यानुग्रहश्च तदा ज्ञानविरागयोर्वैगेनोत्थितः साक्षात्कारः
अवीर्यं पुनः प्ररोहक्षमं यथानभवत्येवं हृदयं दहति शेषं समानम् २६ ततः किमत आह दग्धः आशयो हृदयमुपाधिर्यस्य अतः

अहिंसया पारमहंस्यचर्यया स्मृत्या मुकुंदाचरिताश्च सीधुना यमैरकामैर्नियमैश्चाप्यनिंदयानिरीहया
द्वंद्वतितिक्षया च २४ हरेर्मुहुस्तत्परकर्णपूरगुणाभिधानेन विजृम्भमाणया भक्त्या ह्यसंगः सदस-
त्यनात्मनि स्यान्निर्गुणो ब्रह्मणि चांजसारतिः २५ यदारतिर्ब्रह्मणि नोष्ठीकी पुमानाचार्यवान् ज्ञानविराग-
रंहसा दहत्यवीर्यं हृदयं जीवकोशं पंचात्मकं योनिमिवोत्थितोऽग्निः २६ दग्धाशयो मुक्तसमस्ततद्गु-
णो नैवात्मनो बहिरतर्विचष्टे परात्मनो यद्वा वधानं पुरस्तात् स्वप्ने यथा पुरुषस्तद्विनाशे २७ आत्मा
न मिन्द्रियार्थं च परं यदुभयोरपि सत्याशय उपाधौ वै पुमान् पश्यति नान्यदा २८ एवमुक्ताः समस्तास्तद्गुणाः

कर्तृत्वादयो येन आत्मनः सकाशात् बहिर्घटादिः अंतः स्फुरदुःखादिः नैव विचष्टेन पश्यत्येव कुत इत्यपेक्षायां द्रष्टृदृश्यप्रतीतिरेतः
करणहेतुत्वादित्याह परोदृश्यः आत्मा द्रष्टा तयोर्यद्वा वधानं भेदकं पूर्वमासीत् तस्य विनाशो सति यथा स्वप्ने राजाः हमिति आरोपितं सै-
न्यादिद्रष्टारं दृश्यं सैन्यं च स्वप्नावस्थानाशेन पश्यति तद्वत् २७ द्रष्टृदृश्यभेदप्रतीतिरेतः करणहेतुत्वमन्वयव्यतिरेकाभ्यामुपपादयति
आत्मानमिति आत्मानं द्रष्टारमिन्द्रियार्थं दृश्यमुभयोस्तयोः परं संबंधहेतुमहंकारं च आशयेऽतः करणे सत्येकजाग्रत्स्व-
प्रयोः पश्यति अन्यदा सप्सुप्तौ न तदुक्तम् दृश्यानुंजितं द्रष्टृदृश्यं द्रष्टृनुंजितं अहं कृत्योभयं रक्तं तन्नाशेऽद्वैततात्मन इति

इति श्रीमद्भागवततृतीयस्कंधः समाप्तः

हेसौम्यतस्यास्तन्मर्त्यशरीरं सरिदधत्कथं तं योगेन विधूता विलीना मार्या देहिका धातुमला यस्य ३२ कपिलोऽपिययावित्युक्तम्
तदेव प्रपंचयति कपिलोऽपीति त्रिभिः समनुज्ञाप्य अनुज्ञासंग्रहार्थं ३३ दत्तमर्हणमर्घ्यनिकेतनं च यस्मै ३४ उपशांत्यर्थं समाहि

अ.
३३

तस्यास्तद्योगविधुतमार्त्यमर्त्यमभूत्सरित् स्रोतसां प्रवरासौम्यसिद्धिदा सिद्धसेविता ३२ कपिलोऽ
पिमहायोगी भगवान् पितुराश्रमात् मातरं समनुज्ञाप्य प्रागुदीचीं दिशं ययौ ३३ सिद्धचारणगंधर्वैर्मु
निभिश्चाप्सरोगणैः स्तूयमानः समुद्रेण दत्ताहणनिकेतनः ३४ आस्तेयोगं समास्थाय सांख्यानां
धैर्यं भिषुतः त्रयाणामपिलोकानामुपशांत्यं समाहितः ३५ एतन्निगदितं तात यत्पृष्टोऽहं तवानघ क-
पिलस्य च संवादो देवहृत्याश्रपावनः ३६ य इदमनुशृणोति योऽभिधत्ते कपिलमुनेर्मतमात्मयोगगुह्य
म् भगवति कृतधीः रूपर्णकेतावुपलभते भगवत्पदारविंदम् ३७ इति श्रीभागवते महापु-
राणे तृतीयस्कंधे कपिले यो पारव्याने त्रयस्त्रिंशत्तमोऽध्यायः ३३ ५ ५ ५

त आस्ते ३५ प्रकरणार्थमुपसंहरति एतदिति तव स्वया ३६ एतच्छ्रवणकीर्तनफलमाह य इति रूपर्णकेतौ गुरुदध्वजे उपलभ
ते प्राप्नोति ३७ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे भावार्थदीपिकायां श्रीधरस्वामिविरचितायां त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ३३

९५

टी
२१

ततः स्वकृतः कपिलोयदाह तद्गवतोरूपं ध्यायती तदा आत्मानं च विश्वतो मुखं सर्वगतं ध्यायती ब्रह्मण्यवस्थितमतिर्बभूवे
ति पूर्वस्थैवानुषंगः केन ध्यायती विश्वदेनात्मना मनसा २३ विश्वद्वौ कारणान्याह भक्तिप्रवाहरूपेण योगेन वैराग्येण च युक्तानुष्ठाने
न जातं यज्ज्ञानं तेन च युक्तानुष्ठानं च गीता सूक्तम् युक्ताहारविहारस्य युक्तचेष्टस्य कर्मसु युक्तस्वप्नावबोधस्य योगो भवति दुःख
हेति ब्रह्महेतुना ब्रह्मत्वापादकेन २४ विश्वतो मुखत्वे हेतुः स्वानुभूत्यास्वरूपप्रकाशेन तिरोभूतं मायागुणैर्विशेषणं परिच्छेदोय
स्य २५ कथं भूते ब्रह्मणि आत्मनां जीवानां संश्रये भगवति तस्या जीवन्मुक्तिमाह सार्द्धैस्त्रिभिः तदा च निवृत्ता जीवापत्तिर्जी-

ध्यायती भगवद्रूपं यदा ह ध्यानगोचरम् कृतः प्रसन्नवदनं समस्तव्यस्तचिंतया २३ भक्तिप्रवाह
योगेन वैराग्येण बलीयसा युक्ता नुष्ठानजातेन ज्ञानेन ब्रह्महेतुना २४ विश्वदेन तदात्मानमात्मनावि
श्वतो मुखम् स्वानुभूत्या तिरोभूतमायागुणविशेषणम् २५ ब्रह्मण्यवस्थितमतिर्भगवत्यात्मसंश्रये
निवृत्तजीवापत्तितात्क्ष्णिकेशाप्तनिवृत्तिः २६ नित्यारूढसमाधित्वात्परावृत्तगुणभ्रमा न स स्मारत
दात्मानं स्वमेदृष्टमिवोत्थितः २७ तद्देहः परतः पोषः प्यकृशश्चाध्यसंभवात् बभौ मलैरवच्छन्नः स
धूम इव पावकः २८ स्वांगंतपो योगमयं मुक्तकेशं गतांबरम् देवगुप्तं न बुबुधे वासुदेवप्रविष्टधीः २९
एवं सा कपिलोक्तेन मार्गेण चिरतः परम् आत्मानं ब्रह्मनिर्वाणं भगवन्तमवाप ह ३० तद्दीरासीत्
पुण्यतमं क्षेत्रं त्रैलोक्यविश्रुतम् नाम्ना सिद्धपदं यत्र सा संसिद्धिमुपेयुषी ३१

वभावोयस्यास्तस्याः भाव-

स्तन्वन्तस्मात् विगतकेशा प्राप्तनिवृत्तिश्च सती आत्मानं देहं न स स्मारेत्युत्तरेणान्वयः २६ ननु तथापि गुणानां विद्यमानत्वात्
कथमस्मरणं तत्राह नित्यारूढो लब्धप्रतिष्ठः समाधिर्यस्यास्तस्याभावस्तत्वं तस्मात्परावृत्तः शांतो गुणनिमित्तो भ्रमो यस्याः
सा २७ परतः पराभिरेव कर्दमसृष्टविद्याधरीभिः पोषः पोषणं यस्य आधिर्मनो ग्लानिस्तदसंभवादकृशः मलैरवच्छन्नो बभौ
२८ देवगुप्तमारब्धकर्मपालितम् २९ निर्गुणं नित्यमुक्तम् ३० हेवीर विदुरउपेयुषी प्राप्ता ३१

अ.
३३

९४

सरस्वत्या आपीडेपुष्पमुकुरतु ल्ये सरस्वत्येति पाठे मुकुरतेनेव संवेष्टिते बिंदुसरसिसमाहिता बभूव १३ कथं भूतासतीसमाहि
 तातदाह अभीक्ष्णां त्रिषवणमवगाहः स्नानं तेन कपिशान् पिशंगान् स्वतएव कुटिलान् अलकान् केशान् तथा आत्मानं देहं च रधा
 रिणं रुशंच बिभ्रती सती १४ प्रजापतेः कर्दमस्य तपोयोगाभ्यां विजृम्भितमतिशयितं स्वगार्हस्थ्यं हित्वा पुत्रभूतेश्वरविरहातु
 रा सती वदनं किंचिदनिर्वाच्यं शोकव्याकुलं चकारेति षष्ठेनान्वयः १५ यत्र गार्हस्थ्ये सीरफेन निभाः मृदुशुभ्राः शय्याः आस्तरणा

सा चापित न योक्तेन योगादेशेन योगयुक् तस्मिन्नाश्रम आपीडे सरस्वत्याः समाहिता १३ अभीक्ष्णा
 वगाहकपिशान् कुटिलान् कुटिलालकान् आत्मानं चोग्रतपसा बिभ्रती च रिणं रुशम् १४ प्रजापतेः क
 र्दमस्य तपोयोगाविजृम्भितम् स्वगार्हस्थ्यमनोपम्यप्राथ्यवैमानिकैरपि १५ पयः फेननिभाः शय्यादा
 तारुक्मपरिच्छदाः आसनानि च हैमानि सस्पर्शास्तरणानि च १६ स्वच्छस्फटिककुड्येषु महामारक
 तेषु च रत्नप्रदीपा आभांति ललनारत्नसंयुताः १७ गृहोद्यानं कुसुमितैरम्यं बहुमरदुमैः कूजहिहं
 गमिथुनं गायन्मत्तमधुव्रतम् १८ यत्र प्रविष्टमात्मानं विबुधानुचराजगुः वाप्यामुत्पलगंधिन्यां कर्दमे
 नोपलालिताम् १९ हित्वा तदीप्सिततममप्यारवडलयोषिताम् किंचिच्चकार वदनं पुत्रविश्लेषणा
 तुरा २० वनं प्रव्रजिते पत्यावपत्यविरहातुरा ज्ञाततत्त्वाऽप्यभून्नष्टे वत्से गौरिव वत्सला २१ तमेव
 ध्यायती देवमपत्यं कपिलं हरिम् बभूवा चिरतो वत्सनि स्पृहाता दृशे गृहे २२

निदंतघटितामंचकाश्च स्वर्ण
 मयाः परिकराः आसनानि पीठादीनि सस्पर्शान्यास्तरणानियेषु १६ १७ बहुभिरमरदुमैरम्यम् १८ यत्रोद्याने प्रविष्टमात्मानं दे
 वहृतिमिति १९ आरवंडल इन्द्रस्तस्य योषितस्तासामपि दीप्सिततमं प्राप्नुमिष्टतमम् तत् हित्वा तत्राभिमानं त्यक्त्वा २० सह
 द्वियोगस्य दुःसहतामाह वनमिति नष्टे वत्से वत्सला गौरिवाभूत् २१ विरहकृतध्यानफलमाह निस्पृहानिर्वासना वत्सविदुर २२

२१

अ.
३३

अतस्त्वदर्शनादहंकृतार्थाः स्मृतिर्केमुत्पन्नायेनाह यन्नामधेयस्य श्रवणमनुकीर्तने च तस्मात् क्वचित्कदाचिदपि श्रानमत्तोति
 श्वादः श्वपचः सोऽपि सवनाय सोमयागायकल्पते योग्यो भवति अनेन पूज्यत्वं लक्ष्यते ६ तदुपपादयति अहोवतेत्याश्वर्ये
 यस्य जिह्वाऽग्रे तव नाम वर्तते स श्वपचोऽपि अतः अस्मादेव हेतोर्गरीयान् यद्यस्माद्वर्तते अत इति वा कुत इत्यत आह त
 एव तपस्तेषुः कृतवन्तः जुहुवुर्होमं कृतवन्तः सन्नुस्तीर्थेषु स्नाताः आर्याः त एव सदाचाराः ब्रह्मवेदमनूजुः अधीतवन्तः तन्ना

यन्नामधेयश्रवणानुकीर्तनात् यत्प्रवृत्त्याद्यस्मरणादपि क्वचित् श्वादोऽपि सद्यः सवनाय कल्प
 ते कुतः पुनस्ते भगवन्नुदर्शनात् ६ अहोवतु श्वपचोऽग्रे तोगरीयान् यज्जिह्वाऽग्रे वर्तते नाम तुभ्य-
 म् तेषु स्तपस्ते जुहुवुः सन्नुस्तीर्था ब्रह्मानूचुर्नाम गृणति ये ते ७ तं त्वामहं ब्रह्म परं पुमांसं प्रत्यक्षो
 तस्यात्मनि संविभाव्यम् स्वतेजसा ध्वस्तगुणप्रवाहं वंदे विष्णुं कपिलं वेदगर्भम् ८ मैत्रेय-
 उवाच इति तो भगवानेवं कपिलारव्यः परः पुमान् वाचा विबुधवयेत्याह मातरं मातृवत्सलः
 ९ कपिल उवाच मार्गेणानेन मातस्ते ससेव्ये नोदिते न मे आस्थितेन परां काष्ठामचिरा-
 दवरोत्स्यसि १० श्रद्धां तन्मम तं महां जुष्टं यद्ब्रह्मवादिभिः येन मामभयं याया मृत्युमुच्छं त्यत द्विदः
 ११ मैत्रेय उवाच इति प्रदर्श्य भगवान्सतीतामात्मनो गतिम् स्वमात्रा ब्रह्मवादिन्या
 कपिलोऽनुमतो ययौ १२

मकीर्तने तप आद्यंतर्पितमतस्तेषु ण्यतमा इत्यर्थः यद्वा जन्मांतरे तैस्तपो होमादिस
 र्वं कृतमिति त्वन्नामकीर्तनेन महाभाग्योदयादवगम्यत इत्यर्थः ७ प्रत्यक्षो तमि प्रत्याह ते आत्मनि मनसि संविभाव्यं संचिं
 त्यं वेदागर्भे यस्य सः ८ अविबुधयागं भीरया वाचा ९ ते तव ससेव्ये न सखसेव्ये न मे मया उदितेन आस्थितेनानुष्ठितेन परां का
 ष्ठां जीवन्मुक्तिमवरोत्स्यसि प्राप्स्यसि १० यायाः यास्यसि अत द्विदः मन्मतमविद्वांसः ११ अनुमतः अनुज्ञातः १२

९३

अथेति वाक्यान्तरे अजोऽपि तव वपुः केवलं दध्यौ न तु दृष्टवान् स च स्वयं साक्षाद्यस्य तव जठराब्जाज्जातः स भवानेव विश्वस्य स-
र्गादिविधत्ते न तु तव सर्गादिकर्ता कश्चिदस्ति एवं भूतस्त्वं मे मया कथं जठरेण धृत इति त्रयाणामन्वयः कथं भूतं वपुः सत्त्व्यक्तम्
तत्र हेतुः अंतःसलिलेशयानं कीदृशम् भूतानीन्द्रियाणि च अर्थाश्च शब्दादयः आत्मा च मनः एतन्मयमेतैर्व्याप्तमित्यर्थः कुतः
गुणानां प्रवाहो यस्मिन् न तत् कुतः अशेषस्य कार्यकारणस्य बीजं कारणम् २ कथं भूतो भवान् सर्गादिविधत्ते गुणप्रवाहरूपेण वि-
भक्तं वीर्यं शक्तिर्येन सः शक्तिद्वारेण विधत्ते न साक्षादित्यर्थः यतः अनीहो निष्क्रियः तर्हि कथं शक्तिद्वारेणापि सर्गादिविधत्ते

देवहूतिरुवाच

अथाप्यजोऽतः सलिलेशयानं भूतं तैन्द्रियार्थात्ममयं वपुस्ते गुणप्रवाहं सदृशो
ष बीजं दध्यौ स्वयं यज्जठराब्जाज्जातः २ स एव विश्वस्य भवान् विधत्ते गुणप्रवाहेण विभक्तं वीर्यं सर्गाद्य-
नीहो विनयाभिसंधिरात्मेश्वरोऽतर्क्य सहस्रशक्तिः ३ सत्त्वं भूतो मे जठरेण नाथ कथं नु यस्योदर एतदा-
सीत् विश्वं युगांते वटपत्र एकः शेते स्म माया शिशुरंघ्रिपानः ४ त्वं देह तंत्रः प्रशमाय पाप्मानानि दे-
शभाजो च विभो विभूतये यथाऽवतारास्तव सूकरादयस्तथायमप्यात्मपथोपलब्धये ५

अविनयाभिसंधिः सत्यसंकल्पः किमर्थं विधत्ते आत्मनां जीवानां भोऽश्वरः जीवानां भोगार्थमित्यर्थः ननु कथं विचित्रान् भोगा-
नृ एक एव विदध्यात् तत्राह अतर्क्याः सहस्रमपरिमिताः शक्तयो यस्य ३ किं च प्रलये यस्योदरे एतन् विश्वमासीत् सत्त्वं मया ज-
ठरेण कथं धृतः ननु शिशौ मयि किमेतदुच्यते तत्राह वटपत्र इति अंघ्रिपादांगुष्ठं पिबतीत्यंघ्रिपानः इदमपि शिशुत्वं तद्देवमा-
या इति भावः ४ अथ वानत्वं मया अपत्यांतरमिव जठरे भूतः किं तु वाराहाद्यवतारवदिच्छेयैवाविर्भूतोऽसीत्याह त्वं देह तंत्रो देह-
परिकरः स्वीकृतमूर्तिरसि पाप्मानां दुष्टानां निदेशभाजामाज्ञाऽनुवर्तिनां विभूतये समृद्धये आत्मपथोपलब्धये ज्ञानमार्गप्रदर्शनाय ५

अथ श्रीमद्भागवतमाहात्म्यं प्रारभ्यते.

भा.भा.

१

श्रीगणेशायनमः यंप्रव्रजंतमनुपेतमपेतकृत्यं द्वैपायनो विरहकातर आजुहाव पुत्रेति तन्मयतयात
 रवोऽभिनेदुस्तंसर्वभूतहृदयं सुनिमानतोऽस्मि १ नैमिषे सूतमासीनमभिवाद्यमहामतिम् कथामृतरसा
 स्वादकुशलः शौनको ब्रवीत् २ शौनक उवाच अज्ञानध्वांतविध्वंसकोटि सूर्यसमप्रभ सूतारव्या
 हिकथासारं मम कर्णरसायनम् ३ भक्तिज्ञानविरागाप्तविवेको वर्द्धते कथम् मायामोहनिरासश्च वैष्णवैः
 क्रियते कथम् ४ इह घोरं कलौ प्राप्ते जीवश्चास्मरतांगतः कुश क्लृप्तस्य तस्यैव शोधने किं परायणम् ५
 श्रेयसां यद्भवेच्छ्रेयः पावनानां च पावनम् कृष्णप्राप्तिकरं शश्वत्साधनं तद्ददाधुना ६ चिंतामणिलोकस्वरं
 सरं द्रः स्वर्गसंपदम् प्रयच्छति गुरुः प्रीतो वै कुंठयोगि दुर्लभम् ७ सूत उवाच प्रीतिः शौनक चित्ते ते
 यतो वच्चि विचार्य च सर्वसिद्धांतनिष्पन्नं संसारभयनाशनम् ८ भक्त्यो घवर्धनं यच्च कृष्णसंतोषहेतुकम्
 तदहं तेऽभिधास्यामि सावधानतया शृणु ९ कालव्यालमुखयासत्रासनिर्नाशहेतवे श्रीमद्भागवतं शास्त्रं
 कलौ कारेण भाषितम् १० एतस्मादपरं किंचिन्मनःशुद्धौ न विद्यते जन्मान्तरे भवेत्पुण्यं तदा भागवतं ल
 भेत् ११ परीक्षिते कथां वक्तुं सभायां संस्थिते शुकं सुधाकुंभं गृहीत्वैव देवास्तत्र समागमन् १२ शुकं न
 त्वावदन् सर्वे स्वकार्यकुशलाः सराः कथासुधां प्रयच्छन् गृहीत्वैव सुधां मिमाम् १३ एवं विनिमये जाते सुधा
 राज्ञा प्रपीयताम् प्रपास्यामो वयं सर्वे श्रीमद्भागवतामृतम् १४ क्व सुधा क्व कथा लोके क्व काचः क्व मणिर्महा
 न् ब्रह्मरातो विचार्येति तदा देवान् जहास ह १५ अपक्तास्तांश्च विज्ञाय न ददौ सकथामृतम् श्रीमद्भागव
 तीवार्त्तासुराणामपि दुर्लभा १६ राज्ञो मोक्षं तथा वीक्ष्य पुराधाताऽपि विस्मितः सत्यलोके तुलां बध्वाऽतोल
 यत्साधनान्यजः १७ लघून्यन्यानि जातानि गौरवेण इदं महत् तदा ऋषिगणाः सर्वे विस्मयं परमं ययुः १८
 मे निरेष गवद्भूषणं शास्त्रं भागवतं क्षितौ पठनाच्छ्रवणात्सद्यो वैकुण्ठफलदायकम् १९ सप्ताहश्रवणेनैव सर्व

थासुक्तिदायकम् सनकाद्यैः पुराप्रोक्तं नारदाय दयापरैः २० यद्यपि ब्रह्मसंबन्धात् श्रुतमेतत्स्मरर्षिणा स
 ताहश्रवणविधिः कुमारैस्तस्य भाषितः २१ शौनक उवाच लोकविग्रहयुक्तस्य नारदस्यास्थिरस्य
 च विधिश्च वैकुण्ठः प्रीतिः संयोगः कुत्रतैः सह २२ सूत उवाच अत्र ते कीर्तयिष्यामि भक्तिपुष्टं कथान-
 कम् शक्येन मम यत्प्रोक्तं रहः शिष्यैर्विचार्य च २३ एकदा तु विशालाद्यां चत्वारो ब्रह्मण्योऽमलाः सत्संगार्थं स-
 मायाता ददृशुस्तत्र नारदम् २४ कुमार उवाच कथं ब्रह्मन् दीनमुखः कुतश्चिन्तापरोभवान् त्वरितंग-
 म्यते कुत्र कुतश्चागमनं तव २५ इदानीं शून्यचित्तोऽसि गतचित्तो यथा जनः तवेदं मुक्तसंगस्य नोचितं वद कार-
 णम् २६ नारद उवाच अहं तु पृथिवीयातो ज्ञात्वा सर्वोत्तमामिति पुष्करं च प्रयागं च काशीं गोदाव-
 रीं तथा २७ हरिं क्षेत्रं कुरुक्षेत्रं श्रीरंगं स तु बन्धनम् एवमादिषु तीर्थेषु भ्रममाण इतस्ततः २८ नापश्यं कुत्र
 चिच्छर्ममनः संतोषकारकम् कलिना धर्ममित्रेण धरेयं बाधिताऽधुना २९ सत्यं नास्ति तपः शौचं दयादानं न
 विद्यते उदरं भरिणो जीवावराकाः कूटभाषिणः ३० मंदाः सुमंदमतयो मंदभाग्या ह्युपद्रुताः पारवडनिरताः
 संतो विरक्ताः सपरिग्रहाः ३१ तरुणी प्रभुतागे हे शालको बुद्धिदायकः कन्याया विक्रयो लोभाद्वंपतीनां च
 कल्कनम् ३२ आश्रमाय वनैरुद्धास्तीर्थानि सरितस्तथा देवतायतनान्यत्र दुष्टैर्नष्टानि भूरिशः ३३ न
 योगी नैव सिद्धो बान्जानी स क्रियो नरः कलिदावानलेनाद्यसाधनं भस्मतांगतम् ३४ अदृशूला जनपदाः शि-
 वशूला हि जातयः कामिन्यः केशशूलिन्यः संभवन्ति कलाविह ३५ एवं पश्यन् कलेर्दोषान्पर्यटन्न वनीमह-
 म् यासु नंतदमापन्नो यत्र लीलाहरं रभूत् ३६ तत्राश्रयं मया दृष्टं श्रूयतां तन्मुनीश्वराः एका तु तरुणी तत्र
 निषण्णा रिक्ता मानसा ३७ द्वौ हृद्वौ पतितौ पार्श्वे निःश्वसन्ता वचैतनौ शुश्रूषंती प्रबोधंती रुदंती च तयोः
 पंचत्रिंशच्छ्लोकलापनम्लोकः अदृमन्नं शिवो वेदः शूलो विक्रय उच्यते केशो भगमिति प्रोक्तं सृषिभिस्तत्त्वदर्शिभिः १

भा. मा.
२

पुरः ३८ दशदिक्षु निरासन्तारक्षितारं निजं वपुः वीज्यमाना शतस्त्रीभिर्बोध्यमाना सुहृर्मुहुः ३९ दृष्ट्वा दूराद्
तः सोऽहं कौतुकेन तदन्तिकम् मां दृष्ट्वा चोत्थिता बाला विह्वला च ब्रवीद्ब्रूचः ४० बालोवाच भो भो सा धोक्ष
णंतिष्ठ मच्चिन्तामपि नाशय दर्शनं तव लोकस्य सर्वथा घहरं परम् ४१ बहुधा तव वाक्येन दुःखशान्तिर्भविष्यति
यदा भाग्यं भवेद्भूरि भवतो दर्शनं तदा ४२ नारद उवाच कासित्वं काविमौचे मानार्यः काः पद्यलोचनाः वंद
देविस विस्तारं स्वस्य दुःखस्य कारणम् ४३ बालोवाच अहं भक्तिरितिख्याता इमौ मे तनयौ मतौ
ज्ञानवैराग्यनामानौ कालयोगेन जर्जरौ ४४ गंगाद्याः सरितश्चेमामसे वार्थं समागताः तथापि न च मे श्रेयः से
वितायाः सरैरपि ४५ इदानीं शृणु मद्वाचं सचिंतस्त्वं तपो धनवार्त्ता मे वितताप्यस्ति तांश्चुत्वा स्मरवमावह
४६ उत्पन्ना द्रविडे साऽहं दृष्ट्वा कर्नाटके गता क्वचित्क्वचिन्महाराष्ट्रे गुर्जरे जीर्णतांगता ४७ तत्र घोरक
लेयों गतात् पारवंदैः खंडितांगका दुर्बला हंचिरं जाता पुत्राभ्यां सह मंदताम् ४८ वृंदावनं पुनः प्राप्य नवीने
वसुस्थपिणी जाता हं युवती सम्यक् प्रेष्टृरूपा तु सांप्रतम् ४९ इमौ तु शयिता वत्र सुतौ मे क्लिश्यतः श्रमात्
इदं स्थानं परित्यज्य विदेशं गम्यते मया ५० जरद्वलं समायातौ तेन दुःखेन दुःखिता सा हंतुं तरुणी कस्मात्
सुतौ वृद्धा विमौकुतः ५१ त्रयाणां सहचारित्वा द्वैपरीत्यं कुतः स्थितम् घटते जरद्वामाता तरुणौ तनयाविति
५२ अतः शोचामि चात्मानं विस्मया विष्टमानसा वदयोगनिधेधीमन् कारुण्यं चात्र किं भवेत् ५३ नारद
उवाच ज्ञानेनात्मनि पश्यामि सर्वमेतत्तवानघे न विषादस्त्वया कस्यो हरिः शान्ते करिष्यति ५४ सूत उ०
क्षणमात्रेण तज्ज्ञात्वा वाक्यमूचे मुनीश्वरः नारद उवाच शृणु धावहिता बाले युगोऽयं दारुणः कलिः
५५ तेन लुप्तः सदाचारो योगमार्गस्तपोऽसिच जना अघासुरायंते शाठ्यदुःकर्मकारिणः ५६ इह संतो विषादं
तिप्रहृष्यंति ह्यसाधवः धत्ते धैर्यं तु यो धीमान् सधीरः पंडितोऽथवा ५७ अस्पृश्या नवलोक्येयं शेषमारकरीध-

रा वर्षे वर्षे क्रमाज्जातामंगलनापि दृश्यते ५८ नत्वा मपि सन्तः साककोपि पश्यति सांप्रतम् उपेक्षिताऽनु
 रागांधैर्जर्जरत्वेन संस्थिता ५९ वृंदावनस्य संयोगात्पुनस्त्वं तरुणी नवा धन्यं वृंदावनं तेन भक्तिर्नृत्यति यत्र च
 ६० अत्रैमौ ग्राहकाभावान्नजरामपि मुंचतः किंचिदात्मस्वरूपेनेह प्रसक्तिर्मन्यते नयोः ६१ श्रीभक्तिरुवाच
 कथं परीक्षिताराज्ञा स्थापितो ह्यशक्तिः कलिः प्रवृत्ते तु कलौ सर्वसारः कुत्र गतो महान् ६२ करुणापरेण हरि-
 णाप्यधर्मः कथमीक्ष्यते इमं मे संशयं छिंधि त्वद्वाचा स्फुरिता स्म्यहम् ६३ नारद उवाच यदि पृष्टस्त्वया
 बाले प्रेमतः श्रवणं कुरु सर्वं वक्ष्यामि ते भद्रे कश्मलं ते गमिष्यति ६४ यदा मुकुंदो भगवान् क्षमां त्यक्त्वा स्वपदं ग-
 तः तद्दिनात्कलिरायातः सर्वसाधनबाधकः ६५ दृष्टो दिग्विजये राज्ञा दीनवच्छरणं गतः नमयाभारणीयो
 ऽयं सारंग इव सारभक् ६६ यत्फलं नास्ति तत्पसानयोगेन समाधिना तत्फलं लभते सम्यक् कलौ केशव-
 कीर्तनात् ६७ एकाकारं कलिं दृष्ट्वा सारवत्सारनीरसम् विष्णुरातः स्थापितवान् कलिजानां स्फुरवाय च ६८
 कुकर्माचरणत्सारः सर्वतो निर्गतोऽधुना पदार्थाः संस्थिता भूमौ बीजहीना स्फुरायथा ६९ विप्रैर्भागव-
 तीवार्त्ता गेहे गेहे जने जने कारिता कणलोभेन कथासारस्ततो गतः ७० अत्युग्रभूरि कर्माणो नास्तिका-
 रौ रवाजनाः तेषु तिष्ठन्ति तीर्थेषु तीर्थसारस्ततो गतः ७१ कामक्रोधमहालोभतृष्णा व्याकुलचेतसः ते
 ऽपि तिष्ठन्ति तत्पतितपः सारस्ततो गतः ७२ मनसश्चाजयाल्लोभादंभात्सारवंडसंश्रयात् शास्त्रानभ्यसना-
 चैव ध्यानयोगफलं गतम् ७३ पंडितास्तु कलत्रेण रमन्ते महिषा इव पुत्रस्योत्पादने दक्षा अदक्षा मुक्तिसाधा-
 ने ७४ न हि वैष्णवता कुत्र संप्रदायपुरःसरा एवं प्रलयतां प्राप्ता वस्तुसारः स्थले स्थले ७५ अयं तु युगधर्मो
 हि वर्तते कस्य दूषणम् अतस्तु पुंडरीकाक्षः सह तेनिकटे स्थितः ७६ सूत उवाच इति तद्वचनं श्र-
 त्वा विस्मयं परमं गता भक्तिरुचैव चोभूयः श्रूयतां तच्च शौनक ७७ श्रीभक्तिरुवाच स्फुरर्षे त्वंच ध-

भा. मा.

३

न्योऽसिमद्भाग्येनसमागतः साधूनां दर्शनं लोके सर्वसिद्धिकरं परम् ७८ जयति जयति मायां यस्य कायाधव
 स्तेवचनरचनमेकं केवलं चाकलय्य भ्रवपदमपियातो यत्कृपातो ध्रुवोऽयं सकलकुशलपात्रं ब्रह्मपुत्रं न तोः
 स्मि ७९ इति श्रीपद्मपुराणे उत्तरखंडे श्रीभागवतमाहात्म्ये भक्तिनारदसमागमो नाम प्रथमोऽध्यायः १
 नारद उवाच दृथारवेदायसे बाले अहो विंतातुरा कथम् श्रीकृष्णचरणं भोजं स्मरदुःखं गमिष्यति
 १ द्रौपदी च परित्राता येन कौरवकश्मलात् पालिता गोपसुंदर्यः सकृष्णः क्वापि नो गतः २ त्वं तु भक्तेषु
 यातस्य सततं प्राणतोऽधिका त्वया हूतस्तु भगवान् याति नीचगृहेष्वपि ३ सत्यादित्रियुगे बोधवैराग्यौ मु
 क्तिसाधकौ कलौ तु केवलं भक्तिर्ब्रह्मसायुज्यकारिणी ४ इति निश्चित्य चिद्रूपः सरूपां त्वांसं सर्जह परमा
 नंदचिन्मूर्तिः सुंदरीं कृष्णवल्लभाम् ५ बध्वांजलित्वया पृष्टं किं करोमीति चेकदा त्वां तदा ज्ञापयत्कृष्णो म
 द्भक्तान् पोषयेति च ६ अंगीकृतं त्वया तद्द्वैप्रसन्नोऽभूद्भरिस्तदा मुक्तिं दासीददौ तुभ्यं ज्ञानवैराग्यकाविमौ
 ७ पोषणं स्वेन रूपेण वैकुण्ठं करोषि च भूमौ भक्तिविपोषाय छाया रूपं त्वया कृतम् ८ मुक्तिं ज्ञानं विरक्तिं
 च सह कृत्वा गता भुवि कृतादिहा परस्यांतं महानंदेन संस्थिता ९ कलौ मुक्तिः क्षयं प्राप्ता पारवंडामयपीडि
 ता त्वदाज्ञया गता शीघ्रं वैकुण्ठं पुनरेव सा १० स्मृता त्वया पिचात्रैव मुक्तिरायाति याति च पुत्री कृत्य त्वये
 मौ च पाश्वर्से स्वस्यैवरक्षितौ ११ उपेक्षातः कलौ मंदौ वृद्धौ जातौ सुतौ तव तथा पि चिंतां मुंच त्वमुपायं चिंत
 याम्यहम् १२ कलिना सदृशः कोपियुगौ नास्ति वरानने तस्मिन् त्वां स्थापयिष्यामि गेहं गेहं जने जने १३
 अन्यधर्मान्तिरस्कृत्य पुरस्कृत्य महोत्सवान् तदानाहं हरेर्दासो लोके त्वां न प्रवर्तये १४ तदन्विताश्च ये जी
 वा भविष्यंतिकलाविह पापिनोऽपि गमिष्यंति निर्भयाः कृष्णमंदिरम् १५ येषां चित्ते वसेद्भक्तिः सर्वदा प्रे
 मरूपिणी न ते पश्यंति कीनाशं स्वप्नेऽप्यमलमूर्तयः १६ न प्रेतो न पिशाचो वाराक्षसो वा सरोऽपि वा भक्तियु

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १० ॥ न तपो भिर्न वेदैर्न ज्ञानेनापि कर्मणा हरिर्हि साध्यते भक्त्या प्रमा
णतत्र गोपिकाः १८ नृणां जन्म सहस्रेण भक्तौ प्राप्तिर्हि जायते कलौ भक्तिः कलौ भक्तिर्भक्त्या कृष्णः पुरः -
स्थितः १९ भक्तिद्रोहकरा ये च ते सीदन्ति जगच्चये दुर्वासा दुःखमापन्नो पुरा भक्तविनिन्दकः २० अलं ब्रतैरलं
तीर्थैरलं योगैरलं मखैः अलं ज्ञानकथालापैर्भक्तिरैव मुक्तिदा २१ सूत उवाच इति नारदनिर्णीतं
स्वमाहात्म्यं निशम्य सा सर्वांगपुष्टिसंयुक्तानारदं वाक्यमब्रवीत् २२ श्रीभक्तिरुवाच अहो नारद ध
न्योऽसि प्राप्तिस्ते मयि निश्चला न कदाचिद्विमुञ्चामि चित्ते स्थास्यामि सर्वदा २३ कृपालुना त्वया साधो मद्बाधा
ध्वंसिता क्षणात् पुत्रयोश्चेत नानास्ति ततो बोधय बोधय २४ सूत उवाच तस्यावचः समाकर्ण्य कारु
ण्यं नारदो गतः तयोर्बोधनमारेभे कराग्रैण विमर्दयन् २५ सुखं संयोज्य कर्णोत्तेशब्दमुच्चैः समुच्चरन् ज्ञा
नप्रबुद्धतां शीघ्रं वैराग्यप्रबुद्धताम् २६ वेदवेदांतघोषैश्च गीतापाठैर्मुहुर्मुहुः बोध्यमानो तदा तेन कथं
चिच्चात्थितो बलात् २७ नैत्रैरनवलोकितौ जृम्भतौ सालसावुभौ बकवत्पतितौ प्रायः शृङ्गकाष्ठसमाङ्गकौ
२८ क्षुत्क्षामौ तौ निराक्ष्यैव पुनः स्वापपरायणौ ऋषिश्चिन्तापरोजातः किं विधेयं मयेति च २९ अहो निद्रा
कथं याति वृद्धत्वं च महत्तरम् चिन्तयन् निति गोविन्दं स्मारयामास भार्गव ३० व्योमवाणीतदैवा भून्मात्रपेशि
घृतामिति उद्यमः सफलस्ते तु भविष्यति न संशयः ३१ एतदर्थं तु सत्कर्मस्वरूपं त्वं समाचर तत्ते कर्माभिधा
स्यंति साधवः साधुभूषणाः ३२ सत्कर्मणि कृते तस्मिन् स निद्रा वृद्धता न्योः गमिष्यति क्षणाद्भक्तिः सर्वतः प्र
सरिष्यति ३३ इत्याकाशवचः स्पष्टं तत्सर्वं रपि विश्रुतम् नारदो विस्मयं लेभे न दं ज्ञातमिति ब्रुवन् ३४ ना
रद उवाच अनयाः काशावाण्याः पि गोप्यत्वेन निरूपितम् किं वा तत्साधनं कार्यं येन कार्यं भवेत्तयोः ३५
कर्मविष्यंति संतप्ते कथं दास्यंति साधनम् मया च किं प्रकर्तव्यं यदुक्तं व्योमभाषया ३६ सूत उवाच तत्र

भा. मा.
४

तावपिसंस्थाप्यनिर्गतो नारदो मुनिः तीर्थं तीर्थं विनिष्कस्य पृच्छन्मार्गं मुनीश्वरान् ३७ वृत्तांतः श्रूयते सर्वैः
 किंचिन्निश्चित्य नोच्यते असाध्यं केचन प्रोचुर्दुर्ज्ञेयमिति चापरे ३८ मूर्खा भूतास्तथा न्येतु कियंतस्तपलायि
 ताः हाहाकारो महानासीच्चैलोक्ये विस्मया बहः ३९ वेदवेदांतघोषैश्च गीतापाठैर्विबोधितम् भक्तिज्ञानविरा
 गानां नोदतिष्ठत्रिकं यदा ४० उपायो नापरोः स्तोतिकर्णे कर्णे जपनृजनाः योगिनानारदेनापि स्वयं न ज्ञायते तु
 यत् ४१ तत्कथं शक्यते वक्तुमितरैरिह मानुषैः एवं ऋषिगणैः पृष्टैर्निर्णीयोक्तं दुरासदम् ४२ ततश्चिंतातुरः
 सोऽथ बह्वी वनमागतः तपश्चरामि चात्रेति तदर्थं कृतनिश्चयः ४३ तावद्दर्शयितुं स न कादीन् मुनीश्वरान्
 कोटि सूर्यसमाभासानुवाच मुनिसत्तमः ४४ नारद उवाच इदानीं भूरि भाग्येन भवद्भिः संगमः स्थितः
 कुमारा वदतां शीघ्रं कृपां कृत्वा ममोपरि ४५ भवंतो योगिनः सर्वे बुद्धिमंतो बहुश्रुताः पंचहायनसंयुक्ताः पूर्वे
 षामपि पूर्वजाः ४६ सदा वै कुण्डनिलया हरि कीर्तनतत्पराः लीलामृतरसोन्मत्ताः कथामात्रैकजीविनः ४७
 हरिः शरणमेवं हि नित्यं येषां मुखे वचः अतः कालसमादिषा जरा युष्मान् न बाधते ४८ येषां भ्रूभंगमात्रेण
 द्वारपालौ हरेः पुरा भूमौ निपतितौ सद्यो यत्कृपातः परंगतौ ४९ अहो भाग्यस्य योगेन दर्शनं भवतामिह
 अनुग्रहस्तु कर्तव्यो मयि दाने दया परैः ५० अशरीरगिरोक्तं यत्तत्किं साधनमुच्यताम् अनुष्ठेयं कथं तावत्प
 श्रुवंतु सविस्तरम् ५१ भक्तिज्ञानविरागानां सखमुत्पद्यते कथम् स्थापनं सर्ववर्णेषु प्रेमपूर्वं प्रयत्नतः ५२
 कुमार उवाच माचिंतां कुरु देवर्षे हर्षचित्ते समावह उपायः सखसाध्योऽवर्त्तते पूर्व एव हि ५३ अ-
 हो नारद धन्योऽसि विरक्तानां शिरोमणिः सदा श्रीकृष्णदासानामग्रणीर्योगिभास्करः ५४ त्वयि चित्रं नमंत
 व्यं भक्त्यर्थमनुवर्तिनि घटते कृष्णदासस्य भक्तेः स्थापनता सदा ५५ ऋषिभिर्बहवो लोके पंथानः प्रकटी
 कृताः श्रमसाध्याश्च ते सर्वे प्रायः स्वर्गफलप्रदाः ५६ वैकुण्ठसाधकः पंथाः सतु गोप्यो हि वर्त्तते तस्योपदेशा

पुरुषः प्रायोभागेन लभ्यते ५७ सकर्मतवनिर्दिष्टव्योमवाचातुयसुरा तदुच्यते शृणु ध्याद्यस्थिरचित्तः
 प्रसन्नधीः ५८ इव्ययज्ञास्तपोयज्ञायोगयज्ञास्तथापरे स्वाध्यायज्ञानयज्ञाश्च ते तु कर्मविसूचकाः ५९ स
 कर्मसूचको नूनं ज्ञानयज्ञः स्मृतो बुधैः श्रीमद्भागवतालापः स तु गीतः श्रुत्वादिभिः ६० भक्तिज्ञानविरागानां
 तद्दोषेण बलं महत् अजिष्यति द्वयोः कष्टं सखं भक्तेर्भविष्यति ६१ प्रलयं हि गमिष्यति श्रीमद्भागवतध्वनेः
 कलिदोषा इमे सर्वे सिंहशब्दादृका इव ६२ ज्ञानवैराग्यसंयुक्ता भक्तिः प्रेमरसावहा प्रतिगेहं प्रतिजनं ततः
 क्रीडां करिष्यति ६३ नारद उवाच वेदवेदांतयोषैश्च गीतापाठैः प्रबोधितम् भक्तिज्ञानविरागानां नो
 दतिष्ठत्रिकं यदा ६४ श्रीमद्भागवतालापात्तत्त्वार्थबोधमेष्यति तत्त्वार्थास्तु वेदार्थः श्लोके श्लोके पदे पदे ६५
 छिंदंतु संशयं ह्येनं भवं तोमोघदर्शनाः विलंबो नात्र कर्तव्यः शरणागतवत्सलाः ६६ कुमार उवाच वे
 दोपनिषदां साराज्जाता भागवती कथा अत्युत्तमा ततो भाति पृथग्भूता फलोन्नतिः ६७ आमूलाग्रं रसस्ति
 ष्टन्नास्तेन स्वादते यथा संप्रयसं पृथग्भूतः फले विश्वमनोहरः ६८ यथा दुग्धे स्थितं सर्पिर्न स्वादायोपक
 ल्यते पृथग्भूतं हितं दिव्यं देवानां रसवर्द्धनम् ६९ इक्षूणामपि मध्यांतं शर्करा व्याप्यतिष्ठति पृथग्भूता च
 सामिश्रा तथा भागवती कथा ७० इदं भागवतं नाम पुराणं ब्रह्मसंमितम् भक्तिज्ञानविरागानां स्थापनाय
 प्रकाशितम् ७१ वेदांतवेदसु स्नाते गीताया अपि कर्त्तरि परितापवति व्यासे मुह्यत्यज्ञानसागरे ७२ त
 दा त्वया पुरा प्रोक्तं चतुःश्लोकसमन्वितम् तदीयं श्रवणात्सद्यो निर्बाधो बादरायणः ७३ तत्र ते विस्मयः केन
 यतः प्रश्नकरो भवान् श्रीमद्भागवतश्चावेशो कदुःखविनाशनम् ७४ नारद उवाच यद्दर्शनं च विनि
 हंत्य शक्तमानि सद्यः श्रेयस्तनोति भवदुःखदवार्दितानाम् निःशेषशेषसुरवगीतकथैकपानाः प्रेमप्रकाशकृतये
 शरणं गतोऽस्मि ७५ भाग्योदयेन बहुजन्मसमार्जितेन सत्संगमंचलभते पुरुषो यदा वै अज्ञानहेतुकृतमोह

भा. मा.

५

मदांधकारनाशविधायहितदोदयतेविवेकः ७६ इति श्रीपद्मपुराणे उत्तरखंडे श्रीभागवतमाहात्म्ये कुमार
 नारदसंवादे नाम द्वितीयोऽध्यायः २ नारद उवाच ज्ञानयज्ञं करिष्यामि शतकशास्त्रकथोज्ज्वलम्
 भक्तिज्ञानविरागाणां स्थापनार्थं प्रयत्नतः १ यत्र कार्यो मया यज्ञः स्थलं तद्वाच्यतामिह महिमा शतकशास्त्रस्य
 वक्तव्यो वेदपारंगैः २ कियद्दिर्दिवसैः श्रुत्वा श्रीमद्भागवती कथा कोविधिस्तत्र कर्तव्यो ममैदं वदतामितः ३
 कुमार उवाच शृणु नारद वक्ष्यामो विनम्राय विवेकिने गंगाद्वारसमीपे तु तदमानंदनामकम् ४ नानाक्र-
 षिगणैर्जुष्टं देवसिद्धिनिषेवितम् नानातरुलताकारिणं नवकोमलवालुकम् ५ रम्यमेकांतदेशस्थं हैमपद्मसु-
 शोभितम् यत्समीपस्थजीवानां वैरं चेत्तस्मिन् स्थितम् ६ ज्ञानयज्ञस्त्वया तत्र कर्तव्यो ह्यप्रयत्नतः अपूर्वार्-
 सरूपा च कथा तत्र भविष्यति ७ पुरस्थं निर्वलं चैव जराजीर्णकलेवरम् तत्तद्वयं च पुरस्कृत्य भक्तिस्तत्र गमि-
 ष्यति ८ यत्र भागवती वार्त्ता तत्र भक्त्यादिकं व्रजेत् कथाशब्दं समाकर्ण्य तत्रिकं तरुणायते ९ सूत उवाच
 एवमुक्त्वा कुमारस्तेनारदेन समंततः गंगातटं समाजग्मुः कथापानाय सत्वरः १० यदा यातास्तटं ते तु तदा-
 कोलाहलोऽप्यभूत् भूलोके देवलोकं च ब्रह्मलोकं तथैव च ११ श्रीभागवतपीयूषपानाय रसलंपटाः धा-
 वंतोऽप्याययुः सर्वे प्रथमं ये च वैष्णवाः १२ ऋगुर्वसिष्ठश्च्यवनश्च गौतमो मेधातिथिर्देवलदेवरातौ रामस्त-
 थागाधिसुतश्च शाकलो मृकंडपुत्रोऽत्रिजपिप्पलादाः १३ योगेश्वरा व्यासपराशरौ च छायाशतकोजा जलि-
 जन्तुमुख्याः सर्वेऽप्यमी सुनिगणाः सहपुत्रशिष्याः स्वस्त्रीभिराययुरतिप्रणयेन युक्ताः १४ वेदांतानि च
 वेदाश्च मंत्रास्तंत्राः समूर्तयः दशसप्तपुराणानि षट्शास्त्राणि तथाऽययुः १५ गंगाद्याः सरितस्तत्र पुष्करा-
 दिसरांसि च क्षेत्राणि च दिशः सर्वादं उकादिव नानि च १६ नगादयो ययुस्तत्र देवगंधर्वकिन्नरीः गुरुत्वा-
 तत्र नायाता नृगुः संबोध्य चानयत् १७ दाक्षितानारदेनाय दत्तमासनसुत्तमम् कुमारवंदिताः सर्वे नि-

५

वेदुः कृष्णातसराः १८ वैष्णवाश्चविरक्ताश्चन्यासिनो ब्रह्मचारिणः मुख्यभागे स्थितास्ते च तदग्रे नारदः स्थि-
तः १९ एकभागेऽपि गणास्तदन्यत्र दिवौकसः वेदोपनिषदोऽन्यत्र तीर्थान्यत्र स्त्रियोऽन्यतः २० जयशब्दो
नमः शब्दः शंखशब्दस्तथैव च चूर्णलाजाप्रसूनानां निक्षेपः समहानभूत् २१ विमानानि समारुह्य किंचितो
देवनायकाः कल्पवृक्षप्रसूनानां सर्वास्तत्र समाकुरुन् २२ सूत उवाच एवं ते धेकचित्तेषु श्रीमद्वा
गवतस्य च माहात्म्यमूचिरे स्पष्टं नारदाय महात्मने २३ कुमार उवाच अथ ते संप्रवक्ष्यामो महिमांशु
कशास्त्रजः यस्य श्रवणमात्रेण मुक्तिः करतले स्थिता २४ सदासेव्या सदासेव्या श्रीमद्वागवती कथा यस्याः
श्रवणमात्रेण हरिश्चित्तं समाश्रयेत् २५ ग्रंथोऽष्टादशसाहस्रोद्वादशस्कंधसंमितः परीक्षिच्छुकसंवादः शृ-
णु भागवतं च तत् २६ तावत्संसारचक्रे स्मिन् प्रमतेः ज्ञानतः पुमान् यावत्कर्णगतानास्ति शकशास्त्रकथाक्ष-
णम् २७ किंश्रुतैर्बहुभिः शास्त्रैः पुराणैश्च प्रमावहैः एकं भागवतं शास्त्रं मुक्तिदानेन गर्जति २८ कथाभाग-
वतस्यापि नित्यं भवति यद्गृहे तद्गृहं तीर्थरूपं हिवसतां पापनाशनम् २९ अश्वमेधसहस्राणि वाजपेयशता-
नि च शकशास्त्रकथायाश्च कलां नार्हति षोडशीम् ३० तावत्पापानि देहेऽस्मिन् निवसन्ति तपोधनाः याव-
न्मश्नुयते सम्यक् श्रीमद्वागवतं नरैः ३१ नगंगानगयाकाशीपुष्करं न प्रयागकम् शकशास्त्रकथायाश्च फ-
लेन समतानयेत् ३२ श्लोकाद्देश्लोकपादं वा नित्यं भागवतोद्भवम् पठस्व स्वमुखेनैव यदीच्छसि परांग-
तिम् ३३ वेदादिर्वेदमाता च पौरुषं सूक्तमेव च त्रयी भागवतं चैव द्वादशाक्षर एव च ३४ द्वादशात्मा प्रया-
गश्च कालः संवत्सरात्मकः ब्राह्मणाश्चाग्निहोत्रं च सरभिर्हृदि शीतया ३५ तुलसी च वसंतश्च पुरुषोत्तम-
एव च एतेषां तत्त्वतः प्राज्ञैर्न पृथग्भाव इष्यते ३६ यश्च भागवतं शास्त्रं वाचयेदर्थतोऽनिशम् जन्मकोटि-
कृतं पापं नश्यते नात्र संशयः ३७ श्लोकाद्देश्लोकपादं वा पठेद्वागवतं च यः नित्यं पुण्यमवाप्नोति राजसूया-

भा. मा.
६

श्वमेधयोः ३८ उक्तं भागवतं नित्यं कृतं च हरिचिंतनम् तुलसीपोषणं चैव धेनूनां सेवनं समम् ३९ अतः का
 ले तु ये नैव श्रूयन्ते शकशास्त्रवाक् प्रीत्या तस्यैव वैकुण्ठगोविंदोऽपि प्रयच्छति ४० हैमसिंहयुतं चैत द्वैष्णवाय
 ददाति च कृष्णो न सहसा युज्यं स पुमान् लभते ध्रुवम् ४१ आजन्म माचमपियेन शठेन किंचिच्चित्तं विधाय शक
 शास्त्रकथानपीता चांडालवच्चस्वरवद्वततेन नीतं मिथ्या स्वजन्मजननीजनिदुःखभाजा ४२ जीवच्छवो निग
 दितः स तु पापकर्मायेन श्रुतं शककथावचनं न किंचित् धित्तं नरं पशुसमं भुवि भाररूपमेवं वदंति दिवि देवसरो
 जसुरव्याः ४३ दुर्लभैव कथालोके श्रीमद्भागवतोद्भवा कोटिजन्मसमुत्थेन पुण्येनैव तुल्ययते ४४ तेन योग
 निधेधीमन् श्रोतव्या सा प्रयत्नतः दिनानां नियमो नास्ति सर्वदा श्रवणं मतम् ४५ सत्येन ब्रह्मचर्येण सर्वदा श्र
 वणं मतम् अशक्यत्वात् कलौ बोध्यो विशेषो त्रशक्या ज्ञया ४६ मनोवृत्तिजयश्चैव नियमाचरणं तथा दीक्षां क
 र्त्तुमशक्यत्वात् सप्ताहश्रवणं मतम् ४७ श्रद्धातः श्रवणेनित्यं माघेतावद्विद्यत्फलम् तत्फलं शकदेवेन सप्ता
 हश्रवणे कृतम् ४८ मनसश्चाजयादोगात्सुंसांचैवायुषः क्षयात् कलेदोषबहुत्वाच्च सप्ताहश्रवणं मतम् ४९
 यत्फलं नास्ति तपसानयोगेन समाधिना अनायासेन तत्सर्वं सप्ताहश्रवणे लभेत् ५० यज्ञाद्गर्जति सप्ताहः स
 ताहो गर्जति त्रितात् तपसो गर्जति प्रोचैस्तीर्थान्नित्यं हि गर्जति ५१ योगाद्गर्जति सप्ताहो ध्यानाज्ज्ञानाच्च गर्जति
 किं ब्रूमो गर्जनं तस्य रेरे गर्जति गर्जति ५२ शौनका उवाच साश्चर्यमेतत्कथितं कथानकं ज्ञानादि
 धर्मान् विगणय्य सांप्रतम् निःश्रेयसे भागवतं पुराणं जातं कुतो योगविदादिसूचकम् ५३ सूत उवाच
 यदा कृष्णो धरां त्यक्त्वा स्वपदं गंतुमुद्यतः एकादशं परिश्रुत्या प्लुद्धो वाक्यमब्रवीत् ५४ उद्धव उवाच
 त्वंतु यास्यसि गोविंद भक्तकार्यं विधाय च मच्चित्तं महतीं चिंतां तां श्रत्वा स्फुरन्मावह ५५ आगतोऽयं कलिपेरो
 भविष्यति पुनः स्वलाः तत्संगेनैव संतोऽपि गमिष्यं त्यक्तां यदा ५६ तदा भारवती भूमिर्गोरूपेयं कमाश्रयेत्

अन्योन दृश्यते तत्रातात्वंतः कमललोचन ५७ अतः सत्सदयां कृत्वा भक्तवत्सलमाव्रज भक्तार्थसंगुणोजातो
 निराकारोऽपि चिन्मयः ५८ तद्वियोगेन ते भक्ताः कथं स्थास्यन्ति भूतले निर्गुणोपासने कष्टमतः किंचिद्विचारय
 ५९ इत्थं वचः श्रुत्वा प्रभासेऽचितयद्दरिः भक्तावलंबनार्थाय किं विधेयं मयेति च ६० स्वकीयं यद्वेत्ते जस्त
 च भागवतेऽदधात् तिरोधाय प्रविष्टोऽयं श्रीमद्भागवतार्णवम् ६१ तेनेयं वाङ्मयी मूर्तिः प्रत्यक्षावर्त्तते हरेः सेव
 नाच्छ्रवणात्पाठात्दर्शनात्पापनाशिनी ६२ सप्ताहश्रवणं तेन सर्वेभ्योऽप्यधिकं कृतम् साधनानि तिरस्कृत्य
 कलौ धर्मोऽयमीरितः ६३ दुःखदारिद्र्यदौर्भाग्यपापप्रक्षालनाय च कामक्रोधजयार्थं हि कलौ धर्मोऽयमीरितः
 ६४ अन्यथा वैष्णवीमाया देवैरपि सुदुस्तया कथं त्याज्या भवेत्सुंभिः सप्ताहोतः प्रकीर्तितः ६५ सूत उ०
 एवं न गाहश्रवणोरुधर्मे प्रकाशयमाने त्रुषिभिः सप्तायाम् आश्रयमेकं समभूतदानीं तदुच्यते संश्रुणु शौनक
 खम् ६६ भक्तिः सुतो तौ तरुणौ गृहीत्वा प्रेमैकं रूपा सहसाऽविरासीत् श्रीकृष्णगोविंदहरेमुरारेनाथेति
 नामानि मुहुर्वदन्ती ६७ तां चागतां भागवतार्थभूषां सत्चारुवेषांददृशुः सदस्याः कथं प्रविष्टा कथमागते-
 यं मध्यं सुनीनामिति तर्कयंतः ६८ ऊचुः कुमारावचनं तदानीं कथार्थतो निःपतिता धुनेयम् एवं गिरः सास
 सुतानि शम्य सनत्कुमारं निजगादनम् ६९ भक्तिरुवाच भवद्भिरद्यैव कृतास्मि पुष्टा कलिप्रना
 ष्टाऽपि कथारसेन काहं तु तिष्ठाम्यधुना ब्रुवंतु ब्राह्म्या इदं तां गिरमूचिरेते ७० भक्तेषु गोविंदस्वरूपधर्त्री
 प्रेमैककर्त्री भवरोगहन्त्री सात्त्वंचतिष्ठस्व सुधैर्यसंश्रयानिरंतरं वैष्णवमानसानि ७१ ततोऽपि दोषाः कलि
 जादमेत्वां द्रष्टुं न शक्ताः प्रभवोऽपि लोके एव तदाज्ञाऽवसरेऽपि भक्तिस्तदानिषण्णा हरिदासचित्ते ७२ स-
 कलमुवनमध्ये निर्धनास्तेऽपि धन्यानि वसति हृदयेषां श्रीहरेर्भक्तिरेका हरिरपि निजलोकं सर्वथा तोविहा
 यप्रविशति हृदि तेषां भक्तिसूत्रोपनद्धः ७३ भूमोऽद्य ते किमधिकं महिमानमेवं ब्रह्मात्मकस्य भुवि भागवताभि

भा. मा.

७

धस्य यत्संश्रयान्निगदितैलमते सुवक्ता श्रोतापि कृष्णसमतामलमन्यधर्मैः ७४ इति श्रीपद्मपुराणे उत्तर
 खंडे श्रीभागवतमाहात्म्ये भक्तिकष्टनिवर्तनो नाम तृतीयोऽध्यायः ३ सूत उवाच अथ वैष्णवचित्तेषु दृ-
 द्वाभक्तिमलौकिकीम् निजलोकं परित्यज्य भगवान् भक्तवत्सलः १ वनमाली घनश्यामः पीतवासामनोहरः कां-
 चीकलापरुचिरोल्लसन्मुकुटकुंडलः २ त्रिभंगललितश्चारुकौस्तुभेन विराजितः कौटिमन्मथलावण्यो हरिचंद-
 नचर्चितः ३ परमानंदचिन्मूर्तिर्मधुरो मुरलीधरः आविवेश स्वभक्तानां हृदयान्यमलानि च ४ वैकुण्ठवासिनो ये
 च वैष्णवा उद्भवा दयः तत्कथाश्रवणार्थं ते गूढरूपेण संस्थिताः ५ तदा जयजयारावोरसपुष्टिरलौकिकी चू-
 र्णप्रसूनवृष्टिश्च मुहुः शंखरवोऽप्यभूत् ६ तत्समासंस्थितानां च देहगोहात्मविस्मृतिः दृष्ट्वा च तन्मया वस्थां
 नारदो वाक्यमब्रवीत् ७ अलौकिकोऽयं महिमा मुनीश्वराः सप्ताहजन्योऽयं विलोकितो मया मूढाः शठायै प-
 श्वपक्षिणोऽत्र सर्वेऽपि निःपापतमा भवन्ति ८ अतो नृलोके ननु नास्ति किंचित् चित्तस्य शोभाय कलौ पवित्रम्
 अधौघविध्यं स करंतथैव कथासमानं फलविनास्ति चान्यत् ९ कैके विशद्व्यंति वदंतु मत्सप्ताहयज्ञेन कथाम-
 येन कृपालुभिर्लोकहितं विचार्य प्रकाशितः कोपिनवीनमार्गः १० कुमार ऊचुः ये मानवाः पापकृत-
 स्त सर्वदा सदा दुराचाररता विमार्गगाः क्रोधाग्निदग्धाः कुटिलाश्च कामिनः सप्ताहयज्ञेन कलौ पुनंति ते ११ स-
 त्येन हीनाः पितृमातृदूषकास्तृष्णाकुलाश्च अमधर्मवर्जिताः ये दांभिकामत्सरिणोऽपि हिंसकाः सप्ताहयज्ञे-
 न कलौ पुनंति ते १२ पंचोग्रपापाच्छलछयकारिणः क्रूराः पिशाचा इव निर्दयाश्च ये ब्रह्मस्वपुष्टाभ्यभिचार-
 कारिणः सप्ताहयज्ञेन कलौ पुनंति ते १३ कायेन वाचा मनसाऽपि पातकं नित्यं प्रकुर्वन्ति शठा हृदये परस्व-
 पुष्टामलिना दुराशयाः सप्ताहयज्ञेन कलौ पुनंति ते १४ अत्र ते कीर्तयिष्याम इति हासं पुरातनम् यस्य श्रवण-
 मात्रेण पापहानिः प्रजायते १५ तुंगभद्रा तदे पूर्वमभूत् यत्तनसुत्तमम् यत्र वर्णाः स्वधर्मेण सत्यसत्कर्मतत्पराः

१६ आत्मदेवः पुरेतस्मिन्सर्ववेदविशारदः श्रौतस्मार्तर्षेणुनिष्ठातो द्वितीय इव भास्करः १७ भिक्षुको वित्तवा
 नलोके तत्प्रियाधुंधुली स्मृता स्ववाक्यस्थापिकानित्यं सुंदरी सुकुलोद्भवा १८ लोकवार्त्ता रता चूरा प्रायशो बहु
 जल्पिका शूराच गृहकृत्येषु रूपणाकलहप्रिया १९ एवं निवसतोः प्रेम्णा दंपत्योर ममाणयोः अर्थोः कामास्तयोरा
 सन्नसरवाय गृहादिकम् २० पश्चाद्दर्माः समारब्धास्ताभ्यां संतानहेतवे गोभूहिरण्यवासांसि दीनेभ्यो यच्छतः सदा
 २१ धनार्द्धं धर्ममात्रेण ताभ्यां नीतं तथाऽपि च न पुत्रो नापि वा पुत्री ततश्चिंतातुरो भूशम् २२ एकदा स द्विजो दुःखाद्
 हंत्यत्कावनंगतः मध्याह्ने तृषितो जातस्तदा गंसमुपेयिवान् २३ पीत्वा जलं निषण्णस्तु प्रजादुःखेन कर्षितः मुहू
 र्त्तादपि तत्रैव संन्यासी कश्चिदागतः २४ दृष्ट्वा पीतजलं तंतुविप्रो यातस्तदंतिकम् नत्वा च पदयोस्तस्य निःश्वस-
 नसंस्थितः पुरः २५ यतिरुवाच कथं रोदिषि विप्र त्वं काते चिंता बलीयसी वद त्वंसत्वरं मत्वां स्वस्य दुःख
 स्य कारणम् २६ ब्राह्मण उवाच किं ब्रवीमि त्रषे दुःखं पूर्वपापेन संचितम् मदीयाः पूर्वजास्तो यं कवोष्णा
 मुपभुंजते २७ महत्तनैव गृहं ति प्रीत्या देवा द्विजातयः प्रजादुःखेन भून्त्योऽहं प्राणांस्त्यक्तुमिहागतः २८ धिग्जी-
 वितं प्रजाहीनं धिग्गृहं च प्रजाविना धिग्धनं चानपत्यस्य धिक्कुलं संततिविना २९ पाल्यते यामयाधेनुः सा वंध्या स
 र्वथा भवेत् यो मयारोपितो वृक्षः सोऽपि वंध्यत्वमाश्नुयेत् ३० यत्फलं गृह्हाया तं शीघ्रं तच्च विशिष्यति निर्भाग्य
 स्यान्पत्यस्य किमतो जीवितेन मे ३१ इत्यत्कासरुरो दोक्षैस्तत्पार्श्वे दुःखपीडितः तदा तस्य यते श्रिते करुणाऽ
 भूद्गरीयसी ३२ तद्गालाक्षरमालां च वाचयामास योगवान् सर्वज्ञात्वा यतिः पश्चाद्दिप्रभूचे स विस्तरम् ३३ य
 तिरुवाच मुंचा ज्ञानं प्रजारूपं बलिष्ठा कर्मणो गतिः विवेकं तु समासाद्य त्यज संसारवासनाम् ३४ शृणु वि-
 प्र मया तेन प्रारब्धं तु विलोकितम् सप्तजन्मावधितव पुत्रो नैव च नैव च ३५ संततेः स गरो दुःखमवापांगः पुरात-
 था रे मुंचाद्यकुटुंबाशां संन्यासे सर्वथा सरवम् ३६ ब्राह्मण उवाच विवेकेन भवेत्किं मे पुत्रं देहि बलादपि

मा. मा.

८

नोचेत्यजाम्यहंप्राणांस्वदग्रे शोकमूर्च्छितः ३७ पुत्रादिसखहानोऽयंसंन्यासः शकएवहि गृहस्थः सरसोलोके
 पुत्रपौत्रसमन्वितः ३८ इतिविप्राग्रहं दृष्ट्वा प्रब्रवीत्सतपोधनः चित्रकेतुर्गतः कष्टविधिलेखाविमार्जनात् ३९
 नयास्यसिसखं पुत्राद्यथा देवहतो धर्मः अतो हठेन युक्तोऽसि ह्यर्थिनं किं वदाम्यहम् ४० तस्याग्रहं समालोक्य फल
 मेकं सदत्तवान् इदं भक्षय पत्न्या त्वन्ततः पुत्रो भविष्यति ४१ सत्यं शौचं दयादानमेकभक्तं तु भोजनम् वर्षाविधिस्त्रि
 याकार्ये तेन पुत्रोऽतिनिर्मलः ४२ एवमुक्त्वा ययौ योगी विप्रस्तु गृहमागतः पत्न्याः पाणौ फलदत्वा स्वयं यातस्तु कुत्र
 चित् ४३ तरुणी कुटिला तस्य सख्ये चरुरोदह अहो चिन्ताममोत्पन्ना फलं चाहं न भक्षये ४४ फलभक्ष्येण गर्भः
 स्याद्गर्भेणोदरवृद्धिता स्वल्पभक्ष्यंततोऽशक्तिर्गृहकार्ये कथं भवेत् ४५ दैवाद्वादीं व्रजे द्रुमे पलायेद्गर्भिणी कथम्
 शकवन्निवसेद्गर्भस्तंकुक्षेः कथमुत्सृजेत् ४६ तिर्यक्चेदागतो गर्भस्तदा मे मरणं भवेत् प्रसूतौ दारुणं दुःखं सु
 कुमारी कथं सहे ४७ मंदायां मयि सर्वस्वननं दासं हरेत्तदा सत्यशौचादिनियमोदुराराध्यः सदृश्यते ४८ लालने-
 पालने दुःखं प्रसूतायाश्च वर्तते वंध्यावाविधवानारी सखिनी चेति मे मतिः ४९ एवं कुतर्कयोगेन तत्फलं नैव भक्षित
 म् पत्न्या पृष्टं फलं भक्तं भुक्तं चेति तथैरितम् ५० एकदा भगिनी तस्यास्तद्गृहं स्वेच्छया गता तदग्रे कथितं सर्वं चिन्ते
 यमहतीहि मे ५१ दुर्बला तेन दुःखेन ह्यनुजेकरवामिकिम् साऽब्रवीन्मम गर्भोऽस्ति तं दास्यामि प्रसूतितः ५२ ता
 वत्कालं स गर्भे वगुप्ता तिष्ठ गृहे सखम् वित्तं त्वं मे त्यजेर्यच्छसते दास्यति बालकम् ५३ पाण्मासिकौ मृतौ बाल इ
 तिलोको वदिष्यति तं बालं पोषयिष्यामि नित्यमागत्य ते गृहे ५४ फलमर्पय धेनून् त्वं परीक्षार्थं तु सांप्रतम् तत्तदा
 चरितं सर्वं तथैव स्त्री स्वभावतः ५५ अथ कालेन सानारी प्रसूता बालकं तदा आनीय जनको बालं रहस्ये धुंधुलीं
 ददौ ५६ तया च कथितं भर्त्रे प्रसूतः सखमर्भकः लोकस्य सखमुत्पन्नमात्मदेव प्रजोदयात् ५७ ददौ दानं हि जा
 तिभ्यो जातकर्मविधाय च गीतवादित्रघोषोऽभूत्तद्वारे मंगलं बहु ५८ भर्तुरग्र्योऽब्रवीद्वाक्यं स्तन्यं नास्ति कुचे मम

८

अन्यस्तन्येन निर्दुग्धा कथं पुष्णामि बालकम् ५९ मत्स्यसायाः प्रसूतायामृतो बालस्तु वर्तते तामाकार्यगृहे रक्ष
 सातेः भर्षपोषयिष्यति ६० पतिना तत्कृतं सर्वं पुत्ररक्षणहेतवे पुत्रस्य धुंधुकारीति नाममात्रा प्रतिष्ठितम् ६१ त्रि
 मासे निर्गते चाथ साधेनुः स्रष्टुवेः भर्षकम् सर्वांगसुंदरं दिव्यं निर्मलं कनकप्रभम् ६२ दृष्ट्वा प्रसन्नो विप्रस्तु संस्का
 रान् स्वयमादधौ मत्वा श्रयं जनाः सर्वे दिदृक्षार्थं समागताः ६३ भाग्योदयो धुना जात आत्मदेवस्य पश्यत धेन्वा
 बालः प्रसूतस्तु देवरूपीति कौतुकम् ६४ न ज्ञातं तद्रहस्यं तु केनापि विधियोगतः गोकर्णं च स्तुतं दृष्ट्वा गोकर्णना
 मन्वा करोत् ६५ कियत्कालेन तौ जातौ तरुणौ तनयावुभौ गोकर्णः पंडितो ज्ञानी धुंधुकारी महारवलः ६६ स्मा
 न शौचक्रियाहीनो दुर्भक्षी क्रोधसंयुतः दुःपरिग्रहकर्त्ता च शवहस्तेन भोजनः ६७ चौरः सर्वजनद्वेषी परवेशमप्र
 दापकः लालनायार्थं कान्धत्वा सद्यः कूपे निपातयत् ६८ हिंसकः शस्त्रधारी च दीनां धानां प्रपीडकः चांडाला
 भिरतो नित्यं पाशहस्तश्च संगतः ६९ तेन वेश्याकुसंगेन पैत्र्यं वित्तं तु नाशितम् एकदा पितरौ ताड्य पात्राणि स्व-
 यमाहरत् ७० तस्मिन् काले तस्य प्रोचैर्धनहीनो रुरोद ह वंध्यत्वं तु समीचीनं कुपुत्रो दुःखदायकः ७१ कतिष्ठा
 मिक्कगच्छामि कोमे दुःखं व्यपोहयेत् प्राणांस्त्यजामि दुःखेन हाकष्टं मम संस्थितम् ७२ तदानीं तु समागत्य गो
 कर्णो ज्ञानसंयुतः बोधयामास जनकं वैराग्यं परिदर्शयन् ७३ असारः खलु संसारो दुःखरूपी विमोहकः स्तुतः
 कस्य धनं कस्य स्नेहवान् ज्वलते निशम् ७४ न चेंद्रस्य सरवं किंचित् न सरवं चक्रवर्तिनः सरवमस्ति विरक्तस्य सु-
 नेरे कांतजीविनः ७५ मुंचा ज्ञानं प्रजारूपं मोहतो नरके गतिः निपतिष्यति देहोऽयं सर्वं त्यक्त्वा वनं व्रज ७६ तद्वा
 क्यं तु समाकर्ण्य गंतुकामः पिता ब्रवीत् किं कर्तव्यं वने तात तत्त्वं वदस्व विस्तरम् ७७ अंधकूपे स्नेहपाशैर्बद्धः
 पंगुरहं शठः कर्मणा पतितो नूनं मासुद्धरदयानिधे ७८ गोकर्ण उवाच देहेऽस्थिमांसरुधिरेऽभिम-
 तित्यजत्वं जायास्तदादिषु स दाममतां विमुंच पश्यानि शंजगदिदं क्षणभंगनिष्ठं वैराग्यरागरसिको भव भक्तिनि

भा. मा.

९

षुः ७९ धर्मभजनस्वसततं त्यजलोकधर्मान्सेवस्वसाधुपुरुषान्जहिकामतृष्णास् अन्यस्यदोषगुणचिंतनमा
 शक्तमुक्तासेवाकारसमहो नितरां पिबत्वम् ८० एवंस्तोक्तिवशतोऽपि गृहं विहाय यातो वनं स्थिरमतिर्गतषष्टिव
 र्षः युक्तो हरेरनुदिनं परिचर्ययासौ श्रीकृष्णमापनियतं दशमस्य पाठात् ८१ इति श्रीपद्मपुराणे उत्तरखंडे
 श्रीभागवतमाहात्म्ये विप्रमोक्षो नाम चतुर्थोऽध्यायः ४ सूत उवाच पितर्युपरते तेन जननीता डिता भृश
 म् क्वचित्तिष्ठते ब्रूहि हनिष्ये लज्जयानचेत् १ इति तद्वाक्यसंज्ञासाज्जनन्यापुत्रदुःखतः कूपेयातः कृतोरात्रौ तेन
 सानिधनंगता २ गौकर्णस्तीर्य यात्रार्थं निर्गतो योगसंस्थितः न दुःखं न स्मरं न तस्य न वैरीनापि बांधवः ३ धुंधु
 कारी गृहेतिष्ठत् पंचपण्यवधूयतः अत्यग्रकर्मकर्त्ता च तत्पोषणविमूढधीः ४ एकदा कुलटास्तास्तु भूषणान्य
 भिलिप्सवः तदर्थं निर्गतो गेहात् कामांधो मृत्युमस्मरन् ५ यतस्ततश्च संहृत्य वित्तं वेश्मपुनर्गतः ताभ्यो य
 च्छसु वस्त्राणि भूषणानि कियंति च ६ बहुवित्तचयं हृद्वारात्रौ नार्यो विचारयन् चौर्यं करोत्यसौ नित्यमतो
 राजा गृहिष्यति ७ वित्तं हत्वा पुनश्चैनं मारयिष्यति निश्चितम् अतोऽर्थगुप्तये गूढमस्माभिः किं न हन्यते ८ नि
 हत्यैनं गृहीत्वाऽर्थं यास्यामो यत्र कुत्रचित् इति तानि श्रयं कृत्वा सप्तसंबन्धरश्मिभिः ९ पाशं कंठे निधाया स्यत
 न्मृत्युमुपचक्रसुः खरितं नममारासौ चिंता युक्तास्तदा भवन् १० तप्तांगारसमूहांश्च तन्मुखे हि विचिक्षिपुः अ
 ग्निज्वालातिदुःखेन व्याकुलो निधनंगतः ११ तंदेहं सुमुचुर्गर्ते प्रायः साहसिकाः स्त्रियः न ज्ञातं तद्रहस्यं तु केना
 पीदंतथैव च १२ लोकैः पृथग्दंति स्म दूरं यातः प्रियो हिनः आगमिष्यति वर्षेऽस्मिन् वित्तलोभविकर्षितः १३
 स्त्राणां नैव तु विश्वासो भूतानां कारयेदुधः विश्वासे यस्थितो मूढः सदुःखैः परिभूयते १४ स्रधामयं वचो यासा
 कामिनारसवर्धनम् हृदयं स्फुरधाराभं प्रियः को नाम योषिताम् १५ संहृत्य वित्तं तायाताः कुलटा बहुभर्तृकाः
 धुंधुकारी बभूवाथ महान्येतः कुकर्मतः १६ वात्सरूपधरो नित्यं धावन् दशदिशोऽंतरम् शीतातपपरिक्लिष्टो निरा

९

हारः पिपासितः १७ नलेभेशरणंकुत्रहादैवेतिमुहुर्वदन् कियत्कालेनगोकर्णोमृतंलोकादबुध्यत १८ अना
 थंतंविदित्वैवगयाश्चाद्मचीकरत् यस्मिंस्तीर्थेतुसंयातितत्रश्चाहंप्रवर्त्तयन् १९ एवंभ्रमन्सगोकर्णःस्वपुरंसमुपे
 यिवान् रात्रौगृहांगणेस्वप्तुमागतौलक्षितःपरैः २० तत्रसप्तसंविज्ञायधुंधुकारीस्वबंधवम् निशीथेदर्शयामास
 महारौद्रतरं वपुः २१ सहस्रोषःसहस्रस्तीसहस्रमहिषोऽभवत् सहस्रदिद्रःसहस्रग्निःपुनश्चपुरुषोऽभवत् २२
 वैपरीत्यमिदं दृष्ट्वागोकर्णो धैर्यसंयुतः अयंदुर्गतिकः कौऽपिनिश्चित्याथतमब्रवीत् २३ गोकर्णउवाच क
 स्वमुग्रतरोगात्रौकुतोयातोदशामिमाम् किंप्रेतःपिशाचोवासाक्षसोऽसीतिशंसनः २४ सूतउवाच एवं
 पृष्टदातेनरुरोदोच्चैःपुनःपुनः अशक्तोवचनोच्चारैसंज्ञामात्रंचकारह २५ ततोऽजलौजलं कृत्वागोकर्णस्तमुदीर
 यत् तत्सेकाद्गतपापोसौप्रवक्तुमुपचक्रमे २६ प्रेतउवाच अहंश्वातात्वदीयोऽस्मिधुंधुकारीतिनामतः
 स्वकीयेनैवदोषेणब्रह्मत्वंनाशितमया २७ कर्मणोनास्तिसंख्यामेमहाज्ञानेविवर्त्तिनः लोकानांहिंसकःसोऽ
 हंस्त्राभिर्दुःखेनमारितः २८ अतःप्रेतत्वमापन्नोदुर्दशांचवहाम्यहम् वाताहारेणजीवामिदैवाधीनफलोद
 यात् २९ अहोबंधोक्तासिंधोभ्रातर्माशक्तमोचय गोकर्णोवचनंश्रुत्वातस्मैवाक्यमथाब्रवीत् ३० गो
 कर्णउवाच त्वदर्थंतुगयापिंडोमयादत्तोविधानतः तत्कथंनैवमुक्तोऽसिममाश्चर्यमिदंमहत् ३१ गयाश्चा
 द्दान्मुक्तिश्चेदुपायोनापरस्त्वह किंविधेयंमयाप्रेततत्वंवदसविस्तरम् ३२ प्रेतउवाच गयाश्चाद्दशते
 नापिमुक्तिर्मेनमविष्यति उपायमपरंकिंचित्तद्विचारयसांप्रतम् ३३ इतितद्वाक्यमाकर्ण्यगोकर्णोविस्मयंगतः
 शतश्चाहर्नमुक्तिश्चेदसाध्यंमोचनंतव ३४ इदानींतुनिजंस्थानमातिष्ठप्रेतनिर्भयः त्वत्सुक्तिसाधकंकिंचिदाच
 रिष्येविचार्यच ३५ धुंधुकारीनिजंस्थानंतेनादिष्टस्ततोगतः गोकर्णश्चित्तयामासताराभिन्नतदध्यगात् ३६
 प्रातस्तमागतं दृष्ट्वाल्लोकाः प्रीत्यासमागताः तत्सर्वकथितंतेनयज्जातंचयथानिशि ३७ विद्वांसोयोगनिष्ठाश्चज्ञा

भा. मा.
१०

निनो ब्रह्मवादिनः तन्मुक्तिर्नैव पश्यन्ति पश्यन्तः शास्त्रसंचयान् ३८ ततः सर्वैः सूर्यवाक्यं तन्मुक्तौ स्थापितं परम्
गोकर्णः स्तंभनंचक्रे सूर्यवेगस्य वैतदा ३९ तुभ्यं नमोजगत्साक्षिन्ब्रूहि मे मुक्तिहेतुकम् ४० तच्छ्रुत्वा दूरतः सूर्यः स्फु
टमित्यभ्यभाषत श्रीमद्भागवतान्मुक्तिः सप्ताहे वाचनं कुरु ४१ इति सूर्यवचः सर्वैर्धर्मरूपं तु विश्रुतम् सर्वैः श्रुत्वा
यत्नेन कर्तव्यं कुरुंति दम् ४२ गोकर्णो निश्चयं कृत्वा वाचनार्थं प्रवर्तितः तत्र संश्रवणार्थाय देशगामाज्जनानाययुः ४३
पंग्वंधरुद्रमंदाश्च तेऽपि पापक्षयाय वै समाजस्तु महान्जातो देवविस्मयकारकः ४४ यदैवासनमास्थाय गोकर्णोऽक
थयत्कथाम् सप्रेतोऽपि तदा यातः स्थानं पश्यन्ति तस्ततः ४५ सप्तग्रंथियुतं तत्रापश्यत्कीचकसुच्छितम् तन्मूलच्छि
द्रमाविश्य श्रवणार्थं स्थितो ह्यसौ ४६ वातरूपी स्थितिं कर्तुमशक्तो वंशमाविशत् वैष्णवं ब्राह्मणं सुरव्यं श्रोतारं प
रिकल्प्य सः ४७ प्रथमस्कंधतः स्पष्टमारव्यानधेनुजोऽकरोत् दिनांतरे क्षितागाथा तदा चित्रं बभूव ह ४८ वंशैक
ग्रंथिभेदोऽभूत् सशब्दं पश्यतां सताम् द्वितीये न्हितया सायं द्वितीयग्रंथिभेदनम् ४९ तृतीये न्हितया सायं तृतीय
ग्रंथिभेदनम् एवं सप्तदिनैर्वंशसप्तग्रंथिभेदनम् ५० कृत्वापि द्वादशस्कंधश्रवणात्ते ततां जहौ दिव्यरूपधरो
जातो तुलसीदाममंडितः ५१ पीतवासा घनश्यामो सुकुटीकुंडलान्वितः ननामभ्रातरं सद्योगो कर्णमिति चाब्रवीत्
५२ त्वया हं मोचितो बंधो कृपया प्रेतकश्मलात् धन्या भागवती वार्त्ता प्रेतपीडा विनाशिनी ५३ सप्ताहोऽपि तथा ध-
न्यः कृष्णलोकफलप्रदः कंपंते सर्वपापानि सप्ताहश्रवणे स्थिते ५४ अस्माकं प्रलयंसद्यः कथाचेयं करिष्यति आ
र्द्रशंकुलघुस्थूलं वाङ्मनः कर्मभिः कृतम् ५५ श्रवणं विदहेत्यापंपावकः समिधो यथा अस्मिन् वैभारते वर्षे सूरि
भिर्वेदसंसदि ५६ अकथाया विणां पुंसां निःफलं जन्म कीर्तितम् किं मोहतोरक्षितेन रूपपुष्टेन बलीयसा ५७ अध-
वेण शरीरेण शकशास्त्रकथां विना अस्थिस्तंभं स्नायुबद्धं मांसशोणितलेपितम् ५८ चर्मा विनद्धं दुर्गंधपात्रं मूत्र
पुरीषयोः जराशोकविपाकात्तैरोगमंदिरमातुरम् ५९ दुःपूरं दुर्धरं दुष्टं सदोषं क्षणभंगुरम् कृमिविदूष्यं संज्ञां तश

शरमिति वर्णितम् ६० अस्थिरेण स्थिरं कर्म कुतोऽयं साधयेन्न हि यत्प्रातः संस्कृतं चान्नं सायंतं च विनश्यति ६१ तदी-
 यरससंपुष्टे काये कानामनित्यता सप्ताहश्रवणा लोके प्राप्यते निकटे हरिः ६२ अतो दोषनिवृत्त्यर्थमेतदेव हि साधन-
 म् बुद्धुदा इव तोयेषु मशका इव जंतुषु जायंते मरणा यैव कथाश्रवणवर्जिताः ६३ जडस्य शक्यवंशस्य यत्र ग्रंथि विभो-
 दनम् चित्रं किमु तदा चित्तग्रंथि भेदः कथाश्रवात् ६४ भिद्यते हृदयग्रंथि शिञ्जुद्यंते सर्वसंशयाः क्षीयंते चास्य कर्माणि
 सप्ताहश्रवणे कृते ६५ संसारकर्तृमालेपप्रक्षालनपटीयसि कथातीर्थे स्थिते चित्ते मुक्तिरेव बुधैः स्मृता ६६ एवं ब्रुवति वैत-
 स्मिन् विमानमगमत्तदा वैकुण्ठवासिभिर्युक्तं प्रस्फुरद्दीपिमंडलम् ६७ सर्वेषां पश्यतां भेजे विमानं धुंधुलीकृतं विमानैवै-
 ष्णा चान्वाह्यगोकर्णो वाक्यमब्रवीत् ६८ गोकर्ण उवाच अत्रैव बहवः संति श्रोतारो मम निर्मलाः आनीतानि विमा-
 नानि न ते पांयुगपत्कुतः ६९ श्रवणं समभागेन सर्वेषां मिह दृश्यते फलभेदः कुतो जातः प्रब्रुवंतु हरिप्रियाः ७० हरिदा-
 सा ऊचुः श्रवणस्य विभेदेन फलभेदोऽपि संस्थितः श्रवणं तु कृतं सर्वैर्न तथा मननं कृतम् ७१ फलभेदस्ततो जातो भजना-
 दपि मानद सप्तरात्रमुपोष्यैव प्रेतेन श्रवणं कृतम् ७२ मननादितथा तेन स्थिरचित्ते कृतं भृशम् अदृढं च हतं ज्ञानं प्रमादेन
 हतं श्रुतम् ७३ संदिग्धो हि हतो मंत्रो व्यग्रचित्तो हतो जपः अवैष्णवो हतो देशो हतं श्राद्धमपात्रकम् ७४ हतमश्रोत्रिये-
 दानमनाचारहतं कुलम् विश्वासो गुरुवाक्येषु स्वस्मिन् दानत्वभावना ७५ मनो दोषजयश्चैव कथायां निश्चलामतिः
 एवमादि कृतं चेत्स्यात्तदा वै श्रवणे फलम् ७६ पुनः श्रवांते सर्वेषां वैकुण्ठे वसतिर्भवम् गोकर्णतव गोविंदो गोलोकं दास्य-
 ति स्वयम् ७७ एवमुक्त्वा ययुः सर्वे वैकुण्ठं हरिकीर्तनाः श्रवणे मासि गोकर्णः कथामूचे तथा पुनः ७८ सप्तरात्रवतीं भूयः
 श्रवणं तैः कृतं पुनः कथा समाप्तो यज्जातं श्रूयतां तच्च नारद ७९ विमानैः सह भक्तैश्च हरिराविर्बभूव ह जयशब्दानमः
 शब्दास्तत्रासन् बहवस्तदा ८० पांचजन्यध्वनिं च केहर्षात्तत्र स्वयं हरिः गोकर्णं तु समास्त्रिया करोत्स्व सदृशं हरिः ८१ श्रोतृ-
 नन्यान् धनश्यामान् पीतकौशेयवाससः किरीटिनः कुण्डलिनस्तथा च के हरिः क्षणात् ८२ तद्गामे ये स्थिता जीवा आश्रवा-

भा. मा.

११

उलजातयः विमानेस्थापितास्तेऽपि गोकर्णरूपया तदा ८३ प्रेषिता हरिलोके ते यत्र गच्छन्ति योगिनः गोकर्णेन स
 गोपालो गोलोकं गोपवल्लभम् ८४ कथाश्रवणतः शीतो निर्ययौ भक्तवत्सलः अयोध्यावासिनः पूर्वयथारामेण संग
 ताः ८५ तथा कृष्णो न ते नीता गोलोकं योगिदुर्लभम् यत्र सूर्यस्य सोमस्य सिद्धानां गतिः कदा तं लोकं हि गतास्ते तु श्री
 मद्भागवतः श्रवात् ८६ ब्रूमोऽद्य ते किं फलं दमुज्ज्वलं सप्ताहयज्ञेन कथासु संचितम् कर्णेन गोकर्णकथाक्षरो यैः पीत
 श्रुतेर्गर्भगतान भूयः ८७ वातांबुपर्णाशनदेहशोषणैस्तपोभिरुग्रैश्चिरकालसंचितैः योगैश्च संयांति न तां गतिं वै स
 ताह गाथाश्रवणेन यांति ८८ इति हासमिमं पुण्यं शांडिल्योऽपि सुनीश्वरः पठते चित्रकूटस्थो ब्रह्मानंदपरिप्लुतः ८९
 आरव्यानमेतत्परमं पवित्रं श्रुतं सकृद्वै विदहेदधौ धम् आदे प्रयुक्तं पितृ तृप्तिमावहे नित्यं संपादादपुनर्भवं च ९० इ-
 ति श्रीपद्मपुराणे उत्तरखंडे श्रीमद्भागवतमाहात्म्ये गोकर्णवर्णनं नाम पंचमोऽध्यायः ५ कुमारः ऊचुः अथ ते संप्रव
 ह्यामः सप्ताहश्रवणविधिम् सहायैर्वसुभिश्चैव प्राणः साध्यो विधिः स्मृतः १ दैवज्ञं तु समाहूय सुहूर्त्तं पृच्छयत्नतः
 विवाहे यादृशं वित्तं तादृशं परिकल्पयेत् २ नमस्य आश्विनो जौ च मार्गशीर्षः शक्चिर्नमः एते मासाः कथारंभे शौतृणां
 मोक्षसूचकाः ३ मासानां विग्रहे यानि तानित्याज्यानि सर्वथा सहायाश्चेतरे चात्र कर्तव्याः सोद्यमाश्च ये ४ देशे देशे न
 थासेयं वार्त्ता प्रेष्या प्रयत्नतः भविष्यति कथाचात्र आगतव्यं कुटुंबिभिः ५ दूरे हरिकथाः केचिद्दूरे चाच्युतकीर्तनाः
 स्त्रियः शूद्रादयो चेत्तेषां बोधो यतो भवेत् ६ देशे देशे विरक्ता ये वैष्णवाः कीर्तनोत्सुकाः ते धैवै पत्रं प्रेष्यं च तल्लेख
 नमितीरितम् ७ सतां समाजो भविता सप्तरात्रं सुदुर्लभः अपूर्वरसरूपैव कथाचात्र भविष्यति ८ श्रीभागवतपीठ
 षपानाय रसलंपटाः भवंतश्च तथा शीघ्रमायात प्रेम तत्पराः ९ नावकाशः कदाचिच्चेद्दिनमात्रं तथापि तु सर्वथा गम-
 नं कार्यं क्षणोऽत्रैव सुदुर्लभः १० एवमाकारणं तेषां कर्तव्यं विनयेन च आगतुकानां सर्वेषां वासस्थानानि कल्पयेत्
 ११ तीर्थेष्वपि वने वापि गृहे वा श्रवणं मतम् विशालावसुधायत्र कर्तव्यं तत्कथास्थलम् १२ शोधनं मार्जनं भूमेर्लेप

मृदंगतालललितकर्तव्यकीर्तनंततः ५७ जयशब्दोनमः शब्दः शंखशब्दश्चकारयेत् विप्रेभ्योयाचकेभ्यश्चवित्तम
 न्नचदीयताम् ५८ विरक्तश्चेद्भवेच्छ्रोतागीतावाच्यापरेहमि गृहस्थश्चेत्तदाहोमः कर्तव्यः कर्मशांतये ५९ प्रति
 श्लोकंचजुहुयादिधिनादशमस्यच पायसंमधुसर्पिश्चितिलान्नादिकसंयुतम् ६० अथवाहवनंकुर्याद्वायव्यास्तस
 माहितः तन्मयत्वात्पुराणस्यपरमस्यचतुस्ततः ६१ होमाशक्तौबुधोहौम्यं दद्यात्तत्फलसिद्धये नानाच्छिद्रनिरोधा
 र्थंन्यूनताधिकतारव्ययोः ६२ दोषयोः प्रशमार्थंचपठेन्नामसहस्रकम् तेनस्यात्सफलं सर्वनास्त्यस्मादधिकंयतः ६३
 द्वादशब्राह्मणान्यश्चाद्भोजयेन्मधुपायसैः दद्यात्सर्वर्णधेनुंचव्रतपूर्णत्वहेतवे ६४ शक्तौपलत्रयमितंस्वर्णसिंहं
 विधायच तत्रास्यपुस्तकंस्थाप्यलिखितंललिताक्षरम् ६५ संपूज्यावाहनाद्यैस्तदुपचारैः सदक्षिणम् वस्त्रभूष
 णगंधाद्यैः पूजिताययतात्मने ६६ आचार्यायसर्वादीर्क्षासुक्तः स्याद्भवबंधनैः एवंकृतेविधानेचसर्वपापनिवारणे
 ६७ फलदंस्यात्पुराणंतुश्रीमद्भागवतंशुभम् धर्मकामार्थमोक्षाणांसाधनंस्यान्नसंशयः ६८ कुमारउचुः
 इतितेकथितं सर्वकिंभूयः श्रोतुमिच्छसि श्रीमद्भागवतेनैवभक्तिमुक्तीकरेस्थिते ६९ सूतउवाच इत्य-
 स्कातेमहात्मानः प्रोचुर्भागवतीकथाम् सर्वपापहरांपुण्यांभक्तिमुक्तिप्रदायिनीम् ७० शृण्वतांसर्वभूतानांस
 माहंनियतात्मनाम् यथाविधिततोदेवंतुष्टुबुः पुरुषोत्तमम् ७१ तदंतेज्ञानवैराग्यभक्तीनांपुष्टतापरा तारुण्यं
 परमंचाभूत्सर्वभूतमनोहरम् ७२ नारदश्चकृतार्थोऽभूत्सिद्धेस्वीयेमनोरथे पुलकीकृतसर्वांगः परमानंदसं
 भूतः ७३ एवंकथासमाकर्ण्यनारदोभगवत्प्रियः प्रेमगद्गदयावाचातानुवाचकृतांजलिः ७४ नारदउवाच
 धन्योऽस्यनुगृहीतोऽस्मिभवद्भिः करुणापरैः अद्यमेभगवाचलब्धः सर्वपापहरोहरिः ७५ श्रवणंसर्वधर्मभ्योव
 रंमन्येतपोधनाः वैकुण्ठस्थोयतः कृष्णः श्रवणाद्यस्यलभ्यते ७६ सूतउवाच एवंश्रुतिवैतत्रनारदेवैष्णा
 वोत्तमे परित्रिमन्समायातः शक्रोयोगेश्वरस्तदा ७७ तत्राययौषोडशवार्षिकस्तदाव्यासात्मजोज्ञानमहाब्धिवं

द्रमाः कथं वसाने निजलाभपूर्णः प्रेम्णा पठन् भागवतं शनैः शनैः ७८ दृष्ट्वा सदस्याः परमोरुतेजसं सद्यः समुत्थाय द
 दुर्महासनम् प्रीत्या सरर्षिस्तमपूजयत्सरवं स्थितो वदत्संश्रुतामलांगिरम् ७९ श्रीशकउवाच निगमकल्पत
 रोगलितं फलं शकमुखादमृतद्रवसंयुतम् पिबत भागवतं रसमालयं मुहुरहोरसिकाभविभावुकाः ८० धर्मः प्रोक्षित
 कैतवोऽत्र परमो निर्मलराणां सतां वेद्यं वास्तवमत्र वस्तु शिवदंतापत्रयोन्मूलनम् श्रीमद्भागवते महासुनिष्कृते किं वा परैर
 श्वरः सद्यो हृद्यवरुद्धातेऽब्रह्मतिभिः शुश्रूषुभिस्तत्क्षणात् ८१ श्रीमद्भागवतं पुराणतिलकं यद्वैष्णवानां धनं यस्मिन्पार
 महंस्यमैव ममलं ज्ञानं परं गीयते यत्र ज्ञानविरागभक्तिसहितं नैकम्यमाविष्कृतं तच्छृण्वन् प्रपठन् विचारणपरो भक्त्या
 विमुच्येन्नरः ८२ स्वर्गसत्ये च कैलासे वैकुण्ठेनास्य यं रसः अतः पिबन्तु सद्भाग्या मामासु चतर्हि चित् ८३ सूत उवाच
 एवं ब्रुवाणो सति वादरायणो मध्ये सभायां हरिराविरासीत् प्रज्ञादबल्युद्धवफाल्गुनादिभिर्धृतः सरर्षिस्तमपूजयच्चतान्
 ८४ दृष्ट्वा प्रसन्नं महदासने हरिते च चिरे कीर्तनमग्रतस्तदा भवो भवान्या कमलासनस्तु तत्रागमन्कीर्तनदर्शनाय ८५
 प्रज्ञादस्तालधारी तरलगति तया चोद्धवः कांस्यधारी वीणाधारी सरर्षिः स्वरकुशलतयारागकर्त्ताऽर्तुनो भूत् इन्द्रो वा
 दान्मृदंगं जयजयसकराः कीर्तने ते कुमाराय त्राये भाववक्त्रारसविरचनया व्यासपुत्रो बभूव ८६ ननर्त्तमध्ये त्रिकमेव तत्र
 भक्त्यादिकानां नटवत्स्तेजसाम् अलौकिकं कीर्तनमेतदीक्ष्य हरिः प्रसन्नोऽपि वचोऽब्रवीत्तत् ८७ मत्तो वरं भागव
 तावृणुध्वं प्रीतः कथाकीर्तनतोऽस्मि सांप्रतम् श्रुत्वे नितहाक्यमतिप्रसन्नाः प्रेमाद्रिचिन्ताहरि मूचिरेते ८८ नगाहगा
 थास्तु च सर्वभक्तैरेभिस्त्वया भाव्यमतिप्रयत्नात् मनोरथोयं परिपूरणीयस्तथेति चोक्तांतरधीयताच्युतः ८९ ततो
 नमत्तच्चरणेषु नारदस्तथाशकादानपितापसांश्च अथ प्रहृष्टाः परिनष्टमोहाः सर्वे ययुः पीतकथामृतास्ते ९० भक्तिः
 कृताभ्यां सहरक्षितासाशास्त्रे स्वकीयेऽपि तदाशुकेन अतो हरिर्भागवतस्य सेवनाच्चित्तं समायाति हि वैष्णवाना
 म् ९१ दारिद्र्यदुःखज्वरदाहितानां मायापिशाचीपरिमर्दितानाम् संसारसिंधौ परिपातितानां क्षेमाय वै भागवतं प्र

गर्जति ९२ शौनकउवाच शक्रेनोक्तंकदाराज्ञेगोकर्णेनकदापुनः सूरर्षयेकदाब्राह्म्यैश्चिद्धिमेसंशयं त्विम
 म् ९३ सूतउवाच आकृष्णनिर्गमात्रिंशद्वर्षाधिकगतेकलौ नवमीतो नभस्येचकथारंभंशक्रोःकरोत् ९४
 परीक्षिच्छ्रवणांतेचकलौवर्षशतद्वये शुद्धेशकचौनवम्यांचधेनुजोःकथयत्कथाम् ९५ तस्मादपिकलौश्राप्तेत्रिंशद्वर्ष
 गतेसति ऊचुरूर्जैसितेपक्षेनवम्यांब्रह्मणःसुताः ९६ इत्येतत्तेसमारच्यातंयत्पृष्टोःहंतयाःनघ कलौभागवतीवा
 र्त्ताभवरोगविनाशिनी ९७ कृष्णाप्रियंसकलकशमलनाशनंचमुत्तयैकहेतुमिहभक्तिविलासकारि संतःकथानक
 मिदंपिबतादरेणलोकेहितार्थपरिशीलनसेवयाकिम् ९८ स्वपुरुषमपिबीक्ष्यपाशहस्तंवदतियमःकिलतस्यक
 र्णमूले परिहरमगवत्कथासमत्तान्प्रभुरहमन्यनृणांनवैष्णवानाम् ९९ असारेसंसारेविषयविषसंगाकुलधि
 यः क्षणार्द्धेक्षेमार्थंपिबतशक्रगाथातुलस्रधाम् किमर्थंयर्थंभोव्रजतकुपयेकुत्सितकथेपरीक्षित्साक्षीयच्छ्रव
 णगतमुत्तयुक्तिकथने १०० रहप्रवाहसंस्थेनश्रीशक्रेनेरिताकथा कंठेसंबद्धतेयेनसर्वैकुंठप्रभुर्भवेत् १०१ इ
 तिचपरमगुह्यंसर्वसिद्धान्तसिद्धंसपदिनिगदितंतेशास्त्रपुंजं विलोक्य जगतिशक्रकथातो निर्मलं नास्ति किंचित्पि
 वपरस्करहेतोर्द्वादशस्कंधसारम् १०२ एतांयोनियततयाशृणोतिभक्त्यायश्चैनांकथयतिशक्रद्वैष्णवाग्रे तौस-
 म्यग्विधिकरणात्फलंलभेतेयाथार्थ्यान्निहिभक्वनेकिमप्यसाध्यम् १०३ इतिश्रीपद्मपुराणेउत्तरखंडेश्री-
 मद्भागवतमाहात्म्येश्रवणविधिकथनं नामषष्ठोऽध्यायः ६ ७ ८ ९ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ७
 शक्रमभवत् शके १०७८ नलनामसंवत्सरेकार्तिकेमासेशक्रकूपक्षे ४ म्यांतिथौइंदुवासरेतद्दिनेश्रीमद्भागवतमा
 हात्म्यंसमाप्तम् ७ ७ ७ ७ ७ ७

हेंपुस्तक बापूसदाशिवशेटशेट्ये हेगिरे श्रीवर्धनकर याणीं आपले शिवा छापखान्यांत छापिलें. शिकाण हनुमानगढी-मु. सुंभर्द-

अंगीकृत्यपरिहरति बाढमभिनिवेशादिकं नास्तीति सत्यमेव तथाऽपि विघ्नवशेन तेषां प्रवृत्तिः पूर्वाभ्यासबलेन पुनर्निवृत्तिश्च सं-
गच्छत इत्याह भगवतः श्रीमच्चरणारविंदमकरंदरूपेयोरसस्तस्मिन्नावेशितं चेतो यैस्तेऽपि केनचिदंतरायेण विघ्नेन विहता अ-
पि स्वांशिवतमां पदवीं मार्गे न हि न्वंति न त्यजंति काम् भागवता एव परमहंसास्तेषां दयितस्य प्रियस्य श्रीवासुदेवस्य कथां न त्यजं-
ति ५ प्रियव्रतस्य ब्रह्मज्ञैवांतरायरूपा बभूवेति सप्रसंगमाह यर्हि त्यादिना विमुक्तसंगः प्रकृतिं भजंस्वेत्यंतेन यर्हि वावहयदाहि-
वावेति प्रसिद्धादौ ह इति च सः स्वपित्रामनुना अवनितलपरिपालनायोपामंत्रितो नियुक्तो नैवाभ्यनंदत् अथ ह तं देव भगवानादिदे-

श्रीशुक उवाच बाढमुक्तं भगवत उक्तमश्लोकस्य श्रीमच्चरणारविंदमकरंदरस आवेशितचेतसो
भागवतपरमहंसदयितकथां किंचिदंतरायविहताः स्वांशिवतमां पदवीं न प्रायेण हि न्वंति ५ यर्हि वाव-
हराज न सराज पुत्रः प्रियव्रतः परमभागवतो नारदस्य चरणोपसेवयाऽजसाऽवगतपरमार्थसतत्त्वो ब्र-
ह्मसत्त्वेण दीक्षिष्यमाणऽवनितलपरिपालनायाम्नातप्रवरगुणगणैकांतभाजनतया स्वपित्रोपामंत्रि-
तो भगवति वासुदेव एवाव्यवधानसमाधियोगेन समावेशितसकलकारकक्रियाकलापो नैवाभ्यनंद-
द्यद्यपि तदप्रत्याम्नातव्यं तदधिकरण आत्मनोऽन्यस्मादसतोऽपि पराभवमन्वीक्षमाणः ६

वो ब्रह्मास्वभवाद्
वततारेत्यन्वयः उपामंत्रणे हेतुः आम्नाताः राज्ञां शास्त्रेणोक्ता ये प्रवराः श्रेष्ठा गुणास्तेषां गणस्यैकांतभाजनतया नियताश्रयत्वेन अनिच्छा-
यां हेतुः परमार्थसतत्त्वमात्मयथात्म्यमवगतं तद्येन सतया अतः ब्रह्मसत्त्वेणात्मध्यानैर्न कार्येण दीक्षिष्यमाणः नियमंगृहीष्यन् प्राग-
पि वासुदेव एव निरंतरसमाधियोगेन चित्तैकान्त्येण समावेशितः समर्पितः सकलकारकाणां मिन्द्रियाणां याः क्रियास्तासां कलापो येन
सः यद्यपि तत्पित्रोक्तं न प्रत्याख्येयं तथाऽपि तदधिकरणे राज्याधिकारे असतोऽपि मिथ्याभूतादपि राज्ञ्यप्रपंचादात्मनः पराभवमालोच-
यन्नाभ्यनंदत् ६

गुणविसर्गस्य गुणसूत्रेः परिबृंहणं समृद्धिस्तदनुचितया व्यवसितः सकलजगतामभिप्रायो येन सः यथाराज्ञा चोरेर्मंडलेश्वराणामभि
 प्रायो निश्चीयते तद्वत् अरिवलैर्निगमैर्मूर्तिमद्विर्वेदैर्निजगणे श्वमरीत्यादिभिः परिहृतः सत्यलोकादवतीर्णः ७ सच ब्रह्मा तत्र त
 त्रुडुपतिश्चंद्रइव प्रकाशमानो गंधमादनस्य द्रोणीं दशमवभासयन्नुपसमर्पयन्वयः अमरपरिहृदैर्देवैर्द्रादिभिः ८ हंसयानेनोपल
 क्षणेन एनं पितरमुपलभमानः मत्पिताः यमितिलक्षयन्पितापुत्राभ्यामनुप्रियव्रताभ्यामसहनारदः कृतं जलिः सन्सहसैवाभ्यु
 त्यायार्हणेन पूजया सहोपतस्थे तुष्टाव प्रियव्रतं तदामंदरद्रोण्यां नारदः उपदिशति मनुश्चतने तु मागतोऽस्तीति ज्ञातव्यम् ९

अथ ह भगवानादिदेव एतस्य गुणविसर्गस्य परिबृंहणानुध्यानव्यवसितसकलजगदभिप्राय आत्म
 योनिरखिलनिगमनिजगणपरिवेष्टितः स्वभवनादवततार ७ सतत्र तत्र गगनतल उडुपतिरिव वि
 मानावलिभिरनुपथममरपरिहृदैर्भिपूज्यमानः पथिपथि च वरूथशः सिद्धगंधर्वसाध्यचारणमु
 निगणैरुपगीयमानो गंधमादनद्रोणीमवभासयन्नुपसमर्पय ८ तत्र हवा एनं देवर्षिहंसयानेन पितरं
 भगवंतं हिरण्यगर्भमुपलभमानः सहसैवात्यायार्हणेन सह पितापुत्राभ्यामवहितां जलिरुपतस्थे ९
 भगवानपि भारततदुपनीतार्हणः सूक्तवाकेनातितरामुदितगुणगणावतारसज्जयः प्रियव्रतमादिपुरुष
 स्तंसदयहासावलोकं इति होवाच १० श्रीभगवानुवाच निबोधतां तदमृतं ब्रवीमि माः सूयितुं देव
 महस्य प्रमेयम् वयं भवस्तत एष महर्षिर्वहाम सर्वे विवशायस्य दिष्टम् ११

हे भारत भगवानादिपुरुषो ब्रह्माः पिप्रियव्रतमिति होवाचेत्यन्वयः तेन नारदेनोपनीतमर्हणं यस्य सः सूक्तवाकेन यथोचितवाक्येन
 अतिशयेन उदितावर्णिता गुणगणाः अवताराः सज्जयाः सर्वोत्कर्षाश्च यस्य १० प्रवृत्तिनिष्ठं मद्वाक्यं प्रति कूलं मत्वा मय्यसूयां करिष्यती
 ति शंकमानो नाहमेवं वदामि किंतु मन्मुखेन हरिरेव त्वा माज्ञापयतीति वदन् प्रवृत्तिनिष्ठं तिरहस्यमाह निबोधेति न वभिः कृतं सत्यम् अप्र
 मेयं देवमसूयितुं दोषारोपेण द्रष्टुं नार्हसि ते तव ततः तातः एषः त्वद्गुरुश्च महर्षिः दिष्टमादिष्टमाज्ञां विवशा अस्वतंत्राः संतो वहामः ११ ७

विवशत्वमेवाह चतुर्भिः नेति तस्य कृततेन निमित्ततनुमृज्जीवः तप आदीभिर्विह तु मन्यथा कर्तुं न विभूयात् प्रभुर्न भवेत् मनीष
यासामादि बुद्धिबलेन परतः बलवदाश्रयात् १२ तत्र देहयोगेतावत्पारतन्त्र्यं प्रसिद्धमित्याह भवायेति भवोजन्म भवाद्य
र्थमव्यक्तेनेश्वरेण दिष्टं दत्तं देहयोगं जनता जीवसमूहः सदा धत्ते न त्वन्यथा कर्तुं शक्नोति अंगहे प्रियवत १३ कर्मकरणेऽपि पार
तन्त्र्यमाह यद्वाचीति यस्य वाचिवेदलक्षणायां तन्त्यां दामन्याम् गुणाः सत्त्वादयः तत्पूर्वकाणि च यानि कर्माणि तन्निबन्धनैर्दामभिर्वा
ह्यणादिशब्दैः सूदुस्तरैः सूदृढैः हेवत्सवयंसर्वसुयोजिताः निबद्धाः संतस्तस्मै ईश्वराय बलिं वहामः तदिच्छया कर्म कुर्मः न-

न तस्य कश्चित्तपसा विद्यया वा न योगवीर्येण मनीषया वा नैवार्थधर्मेः परतः स्वतो वा कृतं विहंतुं तनु
मृद्धिभूयात् १२ भवाय नाशाय च कर्म कर्तुं शोकाय मोहाय सदा भयाय सूखाय दुःखाय च देहयो-
गमव्यक्तदिष्टं जनतां गधत्ते १३ यद्वाचित्यां गुणकर्मदामभिः सूदुस्तरैर्वत्सवयंसुयोजिताः स
र्वे वहामो बलिमीश्वराय प्रोतानसी विहृपदे चतुष्पदः १४ ईशाऽभिसूदृढं वरुधाहेऽगदुःखं सर्वं वा
गुणकर्मसंगात् आस्थाय तत्तदयुक्तेनाथश्चक्षुःप्रतां धा इव नीयमानाः १५ मुक्तोऽपि ताव-
द्भिभूयात्स्वदेहमारब्धमश्नन् भिमानशून्यः यथाऽनुभूतं प्रतियात निद्रः कित्वन्य देहाय गुणा-
न्नष्टं च १६

मिनासिकायां प्रोता बद्धाः संतश्चतुष्पदो बलीवर्द्धा यथा द्विपदे पुरुषाय १४ भोगेषु पारतन्त्र्यमाह ईशाई
श्वरेण अभिसूदृढं तमेव अंगहे प्रियवत अवरुंधाहे स्वीकुर्मः यथा स्वाभिना दत्तमेव कणिशादिबलीवर्द्धा मक्षयंति न स्वच्छया
तद्वत् न चैवं वैषम्यमीश्वरस्य यतो गुणकर्मसंगान्नाथो यद्यद्देवतिर्यगादिलक्षणं देहमयुक्तं योजितवान् तत्तदास्थाय स्वीकृत्य
यथाऽधाः चक्षुःप्रताडायामातपं वानीयमानाः संतः १५ न चेतत्सर्वमविदुष एव न त्वात्मविद इत्याशंक्याह मुक्तोऽपि ताव-
त्पारब्धं कर्म तावत् यथा स्वप्ने अनुभूतं प्रतियात निद्रः गतनिद्रः अभिमानशून्य एवानुस्मरति तर्हि भोगवासनाया पुनर्जन्मम-
वेत्तन्नाह किंतु देहांतरारंभकान् गुणान् कर्माणि वासनाश्च नष्टं चेतनं संभजते १६ ६९ ६९ ६९

ननु गृहे वर्तमानस्य भोगान् भुञ्जानस्य कुतोऽभिमानाभाधोमीक्षीवा अतस्तस्याग्रे वनवास एव युक्तस्तत्राह भयं संसारः स्यादे-
व प्रमत्तस्य अजितेन्द्रियस्य वनेष्वितिसंगमियावनाहनांतरंगच्छतोपीत्यर्थः सहैव षट्सपत्न्याः शत्रवो मनेषु बुद्धौन्द्रियाणि च यस्य
सतथाभूत एव वनेष्वपि यत आस्ते बुधत्वेन जितेन्द्रियत्वादात्मरतेः आत्मारामस्य अवधं रागादिदोषं किं करोति न करोत्येव १०
ननु गृहे वसतः पुरुषस्य रागादयः संभवन्ति न तु वन इत्याशंक्याह यदति यः षट्चैरिणः षडिन्द्रियान् विजिगीषमाणः स पूर्वगृहे
षु स्थित्वा तेषामत्यंतं निरोधमकुर्वन् जेतुं यतेत क्षीणेष्वरिषु कामं गृहेऽन्यत्र वा विचरेत् यतो लोके ऊर्जितारीन् दुर्गाश्चित्त एवात्ये-
ति जयति पश्चात् दुर्गे वाऽन्यत्र वा वर्तते युद्धे तेति पाठे प्रहरेदित्यर्थः १५ इदं च गृह दुर्गाश्च यणं प्राकृतानां त्वंतु अजनाभस्यां

भयं प्रमत्तस्य वनेष्वपि स्याद्यतः स आस्ते सह षट्सपत्न्यः जितेन्द्रियस्यात्मरतेर्बुधस्य गृहाश्रमः किं
नु करोत्यवद्यम् १० यः षट्सपत्न्यान् विजिगीषमाणो गृहेषु निर्विश्रयते तत्पूर्वम् अत्येति दुर्गा
श्चित्तं उर्जितारीन् क्षीणेषु कामं विचरेद्विपश्चित् १५ त्वं त्वजनाभां घिसरोजकोशदुर्गाश्चित्तो निर्जि-
त षट्सपत्न्यः भुङ्क्ते ह भोगान् पुरुषातिदिष्टान् विमुक्तसंगः प्रकृतिं भजस्व १९ श्रीशंकर उवाच इ-
तिसमभिहितो महाभाग वतो भगवतस्त्रिभुवनगुरोरनुशासनमात्मनो लघुतयाऽवनतशिरो धरो वा
दमिति सबहुमानमुवाह २० भगवानपि मनुनायथावदुपकल्पितापचितिः प्रियव्रत नारदयोरविषम
मभिसमीक्षमाणयोरात्मसमवस्थानमवाङ्मनसं क्षयमव्यवहृतं प्रवर्तयन्नगमत् २१

घिसरोजकोश एव दुर्गेतदाश्चित्त अत एव निर्जित षट्सपत्न्यश्च तयाऽपि पुरुषेणेश्वरेणातिदिष्टान् दत्तान् भोगांस्तावत् भुङ्क्ते प-
श्चाद्विमुक्तसंगः सन् प्रकृतिं स्वरूपं भजस्व आत्मनिष्ठो भवेत्यर्थः १९ आत्मनस्ततो लघुतया अल्पतया तच्छासनं मंगीचका-
र यद्वा आत्मनो यदनुशासनं तत् अलघुतया गौरवेण बाढं तथा करिष्यामीति अवनतकंधरः सन् जग्माह २० मनुना संतुष्टेन उ-
पकल्पिता पूजायस्य प्रियव्रतस्य योगं श्रुत्वा नारदस्य च शिष्यनाशात् कुटिलमीक्षणं संभवति तत्तु नास्तीत्याह अविषमं य-
था तथा तयोरभिसमीक्षमाणयोः सतोः आत्मनः सम्यगवस्थानम् अवाङ्मनसं वाङ्मनसयोरविषयं क्षयं निवासं जगाम
पाठांतरे अवाकृवाचामगोचरं कथंचिन्मनसः क्षयं विषयमतः अव्यवहृतं व्यवहारशून्यं बहूनि वृत्तं प्रवर्तयन्नव्यवहारादि-
षण्णः सन् व्यवहारातीतं स्वरूपं चिंतयन्नंतर्हित इत्यर्थः २१

अ.
१

श्रीगणेशायनमः नमः परमहंससाक्षादित चरणकमलविभक्तकरंदाय भक्तजनमानसनिवासाय श्रीरामचंद्राय वा
गीशायस्यवदनेलक्ष्मीर्यस्यचवक्षसि यस्यास्तेहृदये संवित्तं नृसिंहमहं भजे १ विश्वसर्गविसर्गादिनवलक्षणलक्षित
म् श्रीकृष्णारव्यं परंधामजगद्धामनमामितत् २ माधवो माधवावीशो सर्वसिद्धिविधाधिनो वंदे परस्परात्मानौ परस्प
रनुतिप्रियौ ३ संप्रदायानुरोधेन पौर्वापर्यानुसारतः श्रीभागवतभावाद्यदीपिकेयं प्रतन्यते ४ काहं मंदमतिः केदं
मंथनं क्षीरवारिधेः किंतव परमाणुर्वै यत्र मज्जति मंदरः ५ मूकं करोति वाचालं पंगुलं घयते गिरिम् यत्कृपातमहं
वंदे परमानंदमाधवम् ६ श्रीमद्भागवताभिधः सुरतरुस्तारांकुरः सज्जनिः स्कंधेर्द्वादशभिस्ततः प्रविलसद्भक्त्याल-
बालोदयः द्वात्रिंशत्रिंशत्तंचयस्य विलसच्छारवाः सहस्राण्यलं पणीन्यष्टदशेश्वदोऽतिसुलभो वर्वर्त्तिसर्वोपरि ७
अथ नानापुराणशास्त्रप्रबंधैश्चित्तप्रसत्तिमलभमानस्तत्र तत्रापरितुष्यन्नारदोपदेशतः श्रीमद्भगवद्गुणवर्णनप्रधा
नं भागवतशास्त्रं प्रारोप्सुर्वेदव्यासस्तत्प्रतिपाद्यपरदेवताऽनुस्मरणलक्षणं मंगलमाचरति जन्मादीति परंपरमे
श्वरंधीमहीति ध्यायते लिङ्गिच्छांदसंध्यायेमेत्यर्थः बहुवचनं शिष्याभिप्रायम् तमेव स्वरूपतदस्थलक्षणाभ्यामुप-
लक्षयति तत्र स्वरूपलक्षणं सत्यमिति सत्यत्वे हेतुः यत्र यस्मिन्त्रयाणां मायागुणानां तमोरजः सत्त्वानां सर्गोभूतं
द्रियदेवतारूपः अमृषा सत्यः यत्सत्यतया मिथ्यासर्गोऽपि सत्यवत्प्रतीयते तं परं सत्यमित्यर्थः अत्र दृष्टान्तः तेजोवा-
रिमृदां यथा विनिमयो व्यत्ययः अन्यस्मिन्नन्यावभासः स यथाऽधिष्ठानसत्तया स इत्यतीत इत्यर्थः तत्र तेजसि वा-
रिबुद्धिर्मरीचितो ये प्रसिद्धा मृदिकाचादौ वारिबुद्धिरित्यादियथायथमूढ्यम् यद्वा तस्यैव परमार्थसत्यत्वप्रतिपा-
दनाय तदितरस्य मिथ्यात्वमुक्तम् यत्र मूर्ध्नि वायं त्रिसर्गो न वस्तुतः सन्निति यत्रेत्यनेन प्रतीतमुपाधिसंबंधवारयति
स्वेनैव धाम्ना महसानिरस्तं कुहकं कपटं यस्मिन् तम् तदस्थलक्षणमाह जन्मादीति अस्य विश्वस्य जन्मादिस्थितिभं-
गायतो भवन्ति तंधीमहीति तत्र हेतुः अन्वयादितरतश्चार्थेषु कार्येषु परमेश्वरस्य सद्रूपेणान्वयादकार्येष्वश्वरवपुष्यादि-
भ्यस्तद्वातिरेकात् यद्वा अन्वयशब्देनानुवृत्तिरितरशब्देन व्यावृत्तिः अनुवृत्तत्वात् सद्रूपेण ब्रह्मकारणं मृत्सुवर्णादिवत् व्या-
वृत्तत्वाद् विश्वकार्यघटकं डलादिवदित्यर्थः यद्वा सावयवत्वादन्यव्यतिरेकाभ्यां यदस्य जन्मादितद्यतो भवतीति संबंधः
यतो वा इमानि भूतानि जायन्ते येन जातानि जीवन्ति यत्प्रयंत्यभि संविशन्तीत्याद्याः श्रुतयः स्मृतयश्च यतः सर्वाणि भूतानि

इदानींतुन केवलं सर्वशास्त्रेषुः प्रोक्तं फलस्य प्रवर्णनं विधीयते अपितु सर्वशास्त्र फलरूपमिदमतः परमादरेण सेव्यमित्याह नि
गमेति निगमो वेदः स एव कल्पतरुः सर्वपुरुषार्थोपायत्वात् तस्य फलमिदं भागवतं नाम तत्तु वैकुण्ठगतं नारदेनानीयमह्यं दत्तम्
मया च शक्रस्य मुखे निहितम् तच्च तत्सुराद्भुवि गलितम् शिष्यप्रशिष्यादिरूपपल्लवपरंपरयाशनैरखंडमेवावतीर्णम् न तूच्च
पातेन स्फुरितमित्यर्थः एतच्च भविष्यदपि भूतवर्निर्हिष्टम् अनागतारव्यानेनैवास्य शास्त्रस्य प्रवृत्तेः अतएवामृतरूपेण द्र-
वेण संयुतम् लोकैर्हि शक्रमुखस्य स्पृष्टं फलममृतमिव स्वाद्भुभवतीति प्रसिद्धम् अत्र शक्रो मुनिः अमृतं परमानंदः स एव द्रवोर-
सः रसो वै रसः रसं ह्येवायं लब्ध्वा नंदीभवतीति श्रुतेः अतोरसिकाः हेरसज्ञाः तत्रापि भावुकाः हेरसविशेषभावनाचतुराः अ-

निगमकल्पतरुर्गलितं फलं शक्रमुखस्य दत्तं द्रवसंयुतम्
पिबत भागवतं रसमालयं मुहुरहोरसिकाभुवि भावुकाः ३

हो भुवि गलितमित्यलमप्यलाभोक्तिः इदं भागवतं नाम फलं मुहुः पिबत ननु स्वगत्यादिकं विहाय फलाद्रसः पीयते कथं फलमेव पातयं
तत्राह रसरसरूपम् अतस्त्वगत्यादेर्हेयांशस्याभावात् फलमेव हृत्स्वं पिबत अत्र च रसतादात्म्यविवक्षया रसवत्त्वस्याविवक्षित-
त्वादगुणवचनेऽपि रसशब्दे मतुपः प्राप्त्यभावात्तेन विनैवरसं फलमिति सामानाधिकरण्यम् तत्र फलमित्युक्तेऽपि नासंभवो हेयां-
शप्रसक्तिश्च भवेदिति तन्निवृत्त्यर्थं रसमित्युक्तम् रसमित्युक्तेऽपि गलितस्य रसस्य पातुमशक्यत्वात् फलमिति द्रष्टव्यम् न च भाग-
वतामृतपानं मोक्षोऽपित्याज्यमित्याह आलयं लयो मोक्षः अभिविधावाकारः लयमभिव्याप्य न हीदं स्वर्गादिसुखवचन्युक्तैरुपेक्ष्यते
किंतु सेव्यतएव वक्ष्यति हि आत्मारामाश्च मुनयो निर्ग्रंथा अप्युरुक्रमे कुर्वन्त्यहैतुकीं भक्तिमित्यं भूतगुणो

तदेवमनेन श्लोकत्रयेण विशिष्टेष्टदेवताऽनुस्मरणपूर्वकं प्रारोपितस्य शास्त्रस्य विषयप्रयोजनादिवैशिष्ट्यम् ॥
 नैमिशोऽनिमिषक्षेत्रेऽक्षयः शौनकादयः सत्रं स्वर्गाय लोकाय सहस्रं सममासत ॥ तएकदा तु मुनयः
 भिसुरवीर्यशाल्यशास्त्रमारभते नैमिश इति ब्रह्मणा विसृष्टस्य मनोमयस्य चक्रस्य नेमिः शीर्यते कुंठाभवति यत्र ते नैमिशो नैमिशो
 मेव नैमिशम् तथा च वायवाये एतन्मनोमयं चक्रं मया सृष्टं विसृज्यते यत्रास्य शीर्यते नेमिः स देशस्तपसः शतम् इत्युक्त्वा सूर्यसं-
 काशं चक्रं सृष्ट्वा मनोमयम् प्रणिपत्य महादेवं विसर्जयित्वा महः तेऽपि हृष्टमाविष्टाः प्रणम्य जगतां प्रभुम् प्रययुस्तस्य चक्र-
 स्य यत्र नेमिर्व्यशीर्यत तद्वनं तेन विख्यातं नैमिशं मुनिपूजितमिति नैमिष इति पाठे वाराहपुराणोक्तं दृष्टव्यम् तथा हि गौरमुख-
 मृषिं प्रति भगवद्वाक्यम् एवं कृत्वा ततो देवो मुनिं गौरमुखं तदा उवाच निमिषेणेदं निहतं दानवं बलम् अरण्येऽस्मिंस्ततस्त्वेतन् नै-
 मिषारण्यसंज्ञितम् भविष्यति यथाऽर्थं वै ब्राह्मणानां विशेषकमिति अनिमिषः श्रीविष्णुः अलुप्तदृष्टित्वात्तस्य क्षेत्रे तथा चात्रैव-

नैमिशोऽनिमिषक्षेत्रेऽक्षयः शौनकादयः सत्रं स्वर्गाय लोकाय सहस्रं सममासत ॥ तएकदा तु मुनयः
 प्रातर्हुतहुताग्नयः सत्कृतं सूतमासीनं प्रच्छुरिदमादरात् ॥ ५ ॥ ऋषय ऊचुः स्वयारखलु
 पुराणानि सेति हासानि चानघ आख्यातान्यप्यधीतानि धर्मशास्त्राणि यान्युत ॥ ६ ॥ यानि वेदविदांश्च
 शौभगवान्चादरायणः अन्ये च मुनयः सूतपरावरविदो विदुः ॥ ७ ॥

शौनकादिवचनम् क्षेत्रेऽस्मिन्वैष्णवे वयमिति

स्वः स्वर्गे गीयत इति स्वर्गायो हरिः स एव लोकः भक्तानां निवासस्थानं तस्मै तस्मात्तय इत्यर्थः सहस्रं समाः संवत्सराः अनुष्ठानका-
 लो यस्य तत् सत्रं सत्रसंज्ञकं कर्मोद्दिश्य आसत उपविशतः यद्वा आसता कुर्वतेत्यर्थः आलभेत निर्वपति उपयंतीत्यादिवत् प्र-
 त्ययोच्चारणमात्रार्थत्वेन आसतेर्धात्वर्थस्याविवक्षितत्वात् ॥ ५ ॥ प्रातः काले हुता एव हुता अग्नयो यैस्ते अनेन नित्यं नैमित्तिक होमसा-
 कल्यंदर्शितम् इदं वक्ष्यमाणमादरात् प्रच्छुः ॥ ५ ॥ विविदिषितानर्थान् प्रष्टुं सूतस्य सर्वशास्त्रज्ञानातिशयमाहुः त्वयेति त्रिभिः श्लो-
 कैः इति हासो महाभारतादिस्तत्सहितानि न केवलमधीतानि अपितु आख्यातान्यपि व्याख्यातानि च उत अपि यानि धर्मशास्त्रा-
 णितान्यपि ॥ ६ ॥ किंच यानीत्यादि विदां विदुषां मध्ये श्रेष्ठो व्यासः यानि वेद परावरे सगुणनिर्गुणे ब्रह्मणी विदंतीति तथा ॥ ७ ॥

वेत्यजानासि सौम्यहेसाधो तेषामनुग्रहात् तत्त्वतो ज्ञानं हतुमाह ब्रूसुरिति स्निग्धस्य प्रेमवतः उत एवरहस्यमपि ब्रूसुरेव
 अंजसाग्रंथार्जवेन एकांततः श्रेयः अल्पभिचारिश्रेयः साधनम् ९ अन्यैः पिबहुनाकालेन बहुशास्त्रश्रवणादिभिर्विचिन्तु नेत्या
 हुः प्रायेणेति हेसम्यसाधो अस्मिन् युगे कलौ अल्पायुषो जनाः तत्रापिमंदाः अलसाः तत्रापिसुमंदमतयः तत्रापिमंदभाग्याः तत्रा
 प्युपद्रुताः गेगादिभिः १० न च बहुशास्त्रश्रवणेऽपितावतैव फलसिद्धिरित्याहुः भूरीणि कर्माण्यनुष्ठेयानियेषु तानि समुद्ध्य यथा
 वदुद्ध्य येन उद्भवचनेन आत्मा बुद्धिः संप्रसीदति सम्यगुपशम्यति ११ प्रश्नांतरं सूतजानासीति पंचभिः भद्रं तद्व्योक्तक्येनाशी

वेत्यत्वं सौम्यतत्सर्वं तत्त्वतस्तदनुग्रहात् ब्रूसुः स्निग्धस्य शिष्यस्य गुरवो गुह्यमप्युत ८ तत्र तत्रांजसा
 ऽयुष्मन्भवता यद्विनिश्चितम् पुंसामेकांततः श्रेयस्तन्नः शंसितुमर्हसि ९ प्रायेणाल्पायुषः सम्यक्
 लावस्मिन् युगे जनाः मंदाः सुमंदमतयो मंदभाग्या ह्युपद्रुताः १० भूरीणि भूरि कर्माणि श्रोतव्यानि वि
 भागशः अतः साधोऽत्रयत्सारं समुद्ध्य मनीषया ब्रूहि नः श्रद्धा नानायेनात्मा संप्रसीदति ११ सूत
 जानासि भद्रं ते भगवान् सात्वतापतिः देवक्या वसुदेवस्य जातो यस्य चिकीर्षया १२ तन्नः श्वश्रूषमाणा
 नामर्हस्यगानुवर्णितुम् यस्यावतारो भूतानां क्षेमाय च भवाय च १३ आपन्नः संसृतिघोराय न्नाम वि
 वशो गृणन् ततः सद्यो विमुच्येत यद्विभेति स्वयं भयम् १४

वोदः भगवान् निरतिशयैश्वर्यादिगुणः सात्वताम् सच्छब्देन सत्त्वमूर्तिर्भगवान् स उपास्य तया विद्यते येषामिति सात्त्वंतो भक्ताः
 स्वार्थे अण राक्षसाय सादिवत् तस्य चाश्रवणमार्षम् तदेवं सात्वं तदिति भवति तेषां पतिः पालकः यस्यार्थविशेषस्य चिकीर्ष
 यावसुदेवस्य भार्यायां देवक्यां जातः १२ अंगहेसूत तन्नो वर्णयितुमर्हसि सामान्यतः तावद्यस्यावतारो भूतानां क्षेमाय पालना
 य समुद्ध्ये १३ तस्य भावमनुवर्णयंतस्तद्यशः श्रवणोत्सुक्यमाविष्कुर्वन्ति आपन्न इति त्रिभिः संसृतिमापन्नः प्राप्तः विवशोऽपि त
 तः संसृतेः तत्र हेतुः यद्यतो नाम्नः भयमपि अविद्यालक्षणं तमः स्वयमेव विभेति १४

किंच यस्यपादः संश्रयोयेषाम् अतएवप्रशमोऽयनं वर्त्ताययोयेषांते सुनयः उपस्पृष्टाः सन्निधिमात्रेणसेविताः सध. ८
 धुनीगंगातस्या आपस्तुतत्पादान्निःसृताः ननुतत्रैवतिष्ठति अतस्तत्त्वबंधेनैवपुनर्योऽप्यनुसेवयापुनंति ननुसद्य इति सुना
 नामुत्कर्षोक्तिः १५ पुण्यश्लोकैरीड्यानिस्तव्यानि कर्माणि यस्य तस्य यशः १६ प्रश्नांतरंतस्येति उदाशणिमहांति विश्वसृष्ट्या
 दानि सूरिभिर्नारदादिभिः कलाः ब्रह्मरुद्रादिमूर्त्तिः १७ अथेति प्रश्नांतरे अवतारकथाः स्थित्यर्थमेव तत्तदवसरे येमत्स्याद्य
 वताराः तदीयाः कथाः स्वरंलीलाः कुर्वतः श्रीकृष्णावतारप्रयोजनप्रभेनैव तच्चरितप्रश्नोऽपि जातएव १८ अत्योत्कृष्येन पुन
 रपितच्चरितान्येव श्रोतुमिच्छंतस्तत्रात्मनस्तत्स्यभावमावेदयंति वयंलिति योगयागादिषु तृप्ताः स्म उद्गच्छन्ति तमोयस्मात्स

यत्पादसंश्रयाः सूतमुनयः प्रशमायनाः सद्यः पुनं त्युपस्पृष्टाः स्वर्धुन्यापोऽनुसेवया १५ कोवाभगव
 तस्तस्य पुण्यश्लोकैर्यज्जर्मणः शुद्धिकामो न शृणुयाद्यशः कलिमलापहम् १६ तस्य कर्माण्युदाशणिप
 रिगीतानि सूरिभिः ब्रूहि नः श्रद्धधानानां लीलायादधतः कलाः १७ अथारस्याहिहरेर्धमिन्नवतारकथाः
 शूभाः लीलाविदधतः स्वरमीश्वरस्यात्ममायया १८ वयं तु न वितृप्याम उत्तमश्लोकविक्रमे यच्छृण्वतां
 रसज्ञानां स्वादुस्वादुपदेपदे १९ कृतवान्किल वीर्याणिसहरामेण केशवः अतिमर्त्यानि भगवान्गूढः क
 पटमानुषः २०

उत्तमः तथाभूतः श्लोकोयशोयस्य तस्य विक्रमे तु विशेषेण न तृप्यामः अलमिति न मन्यामहे तत्र हेतुः यद्विक्र
 मं शृण्वताम् यद्वा अन्ये तृप्यंतु नाम वयं तु नेति तु शब्दस्यान्वयः अयमर्थः त्रेधा ह्यलं बुद्धिर्भवति उदाशदिभरणेन वा रसज्ञानेन वा
 स्वादुविशेषाभावाद्वा तत्र शृण्वतामित्यनेन श्रोत्रस्याकाशत्वादभरणमित्युक्तम् रसज्ञानमित्यनेन चाज्ञानतः पशवत्तृप्तिर्निराकृ
 ता इक्ष्मक्षणावतरसांतराभावेन तृप्तिं निराकरोति पदेपदे प्रतिक्षणं स्वादुतोऽपि स्वादु १९ अतः श्रीकृष्णाचरितानि कथयेत्वा
 शयेनाहुः कृतवानिति अतिमर्त्यानि मर्त्यानि त्रिकांतानि गोवर्द्धनोद्धरणादीनि मनुष्येष्वसंभावितानीत्यर्थः २० ६९ ६९

ननु याजनाध्यापनादिव्यग्राणमंकुमणस्यैवमावकाशः स्यादित्युच्यते कलिमागतं ज्ञात्वा तद्विद्याविष्णुपदं गंतुकामाः दीर्घसत्रेण
निमित्तेनावासीनाः हरैः कथायां सक्षणाः लब्धावसराः २१ अस्मिंश्च समये त्वद्वर्णनमीश्वरेणैव संपादितमित्यभिनेदंति त्वमिति
कलिनस्तर्तुमिच्छतामर्णवंति तीर्षतां कर्णधारो नाविक इव २२ पुनः प्रश्नांतरं ब्रूहीति धर्मस्य वर्मणिकवचवदक्षके स्वांकाष्ठाम
र्यादां स्वरूपमित्यर्थः अस्य चोत्तरं कृष्णोऽस्य धामोपगते धर्मज्ञानादिभिः सहेत्ययं श्लोकः २३ इति प्रथमे टीकायां प्रथमोऽध्या
यः १ तदेवं प्रथमेऽध्याये षट्प्रश्नासु निभिः कृताः द्वितीये तूत्तरं सूतश्चतुर्णां माह ते च १ विप्राणां मिति एवं भूतैः सम्यक्प्र
श्नैः सम्यक् हृष्टो गोमहर्षणस्य पुत्र उवाच तेषां वचः प्रतिपूज्य सत्कृत्य प्रवक्तुमुपचक्रमे उपक्रान्तवान् १ प्रवचनस्योपक्रमो नाम

कलिमागतमाज्ञाय क्षेत्रेऽस्मिन् वैष्णवे वयम् आसीना दीर्घसत्रेण कथायां सक्षणा हरैः २१ त्वं नः संदर्शि
तो धात्रा दुस्तरं निस्ति तीर्षताम् कलिसत्त्व हरं पुंसां कर्णधार इवार्णवम् २२ ब्रूहियोगेश्वरे कृष्णो ब्रह्मण्येध
र्मवर्मणि स्वांकाष्ठामधुनोपेतैर्धर्मैः कंशरणगतः २३ इति श्रीभागवते महापुराणे प्रथमस्कंधे नैमिषे यो
पास्त्याने प्रथमोऽध्यायः १ व्यास उवाच इति संप्रश्नसंहृष्टो विप्राणां गोमहर्षिणः प्रतिपूज्य वच-
स्तेषां प्रवक्तुमुपचक्रमे १ सूत उवाच यं प्रव्रजंतमनुपेतमपेतकृत्यं द्वैपायनो विरहकातर आजुहा
व पुत्रेति तन्मयतया तरवोऽभिनेदुस्तं सर्वभूतहृदयं मुनिमानतोऽस्मि २

गुरुदेवता नमस्कार इति तमाह निभिः
यमिति तत्र स्वगुरोः शुकस्यैश्वर्यं तच्चरितेनैव द्योतयन्नाह यं प्रव्रजंतं संन्यस्य गच्छंतम् अनुपेतं मामनुपनयस्वेत्यपनयनार्थमनुप
सन्नम् यदा केनाप्यनुपेतमननुगतमेकाकिनमित्यर्थः तत्र हेतुः अपेतकृत्यं कृत्यं न्यूनम् कर्ममार्गे अप्रवर्तमानं नैष्ठिकत्वात् द्वैपा
यनो व्यासः विरहात् कातरोगात् पुत्र ३ इति पुत्रेनाजुहाव आहूतवान् दूरादाज्ञानेन पुत्रे सत्यपि संधिरार्षः तदा तन्मयतया शुक रूप
तया तरवोऽभिनेदुः प्रत्युत्तरमुक्तवन्तः पितुः स्नेहानुबंधपरिहाराय यो वृक्षरूपेणोत्तरं दत्तवानित्यर्थः तं मुनिमानतोऽस्मि तन्म
यत्वोपपादनाय विशेषणम् सर्वभूतानां हृन्मनः अयतयोगबलं न प्रविशतीति सर्वभूतहृदयस्तम् २ ५ ६ ७ ८

व्यतिरेकमाह धर्मइति यो धर्म इति प्रसिद्धः स यो दिव्य कस्मै नस्य कथा स रीतं नोत्पादयेत् तर्हि स्तुष्टितोऽपि सन्नयं श्रमो ज्ञे
ननु मोक्षार्थस्यापि धर्मस्य श्रमत्वमस्येव अत आह केवलं विफलश्रम इत्यर्थः नन्वस्तितत्रापि स्वर्गादिफलमित्याशंक्य एव
ण निराकरोति क्षयिष्णुत्वान्न तत्फलमित्यर्थः नन्वक्षयं ह वै चातुर्मास्ययाजिनः स्मृतं भवतीत्यादिश्रुतेर्न तत्फलस्य क्षयि
मित्याशंक्य हि शब्देन साधयति तद्यथेह कर्मचितो लोकः क्षीयते एवमेवामुत्र पुण्यचितो लोकः क्षीयत इति तर्कात्तु गृहीतया शु
क्षयिष्णुत्वप्रतिपादनात् ८ तदेवं हरिभक्तिद्वारा तदितरवैराग्यात्स ज्ञानपर्यंतः परो धर्म इत्युक्तम् अन्येतु मन्यंते धर्मस्य अर्थः
म् तस्य च कामः फलम् तस्य चेन्द्रियप्रीतिः तत्प्राप्तेश्च पुनरपि धर्मार्थादिपरंपरेति यथाहुः धर्मादर्थश्च कामश्च स किमर्थं न सो

धर्मः स्तुष्टितः पुंसां विष्वक्स्मेन कथा सुयः नोत्पादयेद्यदिरतिं श्रम एव हि केवलम् ८ धर्मस्य ह्यापवर्ग्य
स्य नार्थोऽर्थोपकल्पते नार्थस्य धर्मो कांतस्य कामो लाभाय हि स्मृतः ९ कामस्य नेंद्रियप्रीतिर्लाभो जीवे
तयावता जीवस्य तत्त्वजिज्ञासानार्थो यिश्चो ह कर्मभिः १० वदंति तत्तत्त्वविदस्तत्त्वघत्तज्ञानमद्वयम् ब्रह्मे
ति परमात्मेति भगवानिति शब्द्वते ११

इत्यादितन्निराकरोति धर्मस्येति ह्याभ्याम् आपवर्ग्यस्य उक्तन्यायेनापवर्गपर्यंत
स्यार्थाय फलत्वाय अर्थो नोपकल्पते योग्यो न भवति तथाऽर्थस्याप्येवं भूतधर्माव्यभिचारिणः कामो लाभाय फलत्वाय न हि स्मृत
मुनिभिः ९ कामस्य च विषयभोगस्येंद्रियप्रीतिर्लाभः फलं न भवति किंतु यावता जीवेत तावानेव कामस्य लाभो जीवनपर
म एव कामः सेव्य इत्यर्थः जीवस्य जीवनस्य च पुनः कर्मानुष्ठानद्वारा कर्मभिर्यद्द ह प्रसिद्धः सोऽर्थो न भवति किंतु तत्त्वजिज्ञासे
वेति १० ननु च तत्त्वजिज्ञासानामधर्मजिज्ञासैव धर्म एव हि तत्त्वमिति केचित्तत्राह तत्त्वविदस्तु तदेव तत्त्वं वदंति किंतु यत्
ज्ञानं नाम अद्वयमिति क्षणिकविज्ञानपक्षं व्यावर्त्तयति ननु तत्त्वविदोऽपि विगीतवचना एव मैवम् तस्यैव तत्त्वस्य नामांतरैर
भिधानादित्याह औपनिषदैर्ब्रह्मेति हैरण्यगर्भैः परमात्मेति सात्वतैर्भगवानिति अभिधीयते ११

तच्च तत्त्वसंपरिकरया भक्त्यैव प्राप्यत इत्याह तच्चैत्यन्वयः ज्ञानवैराग्ययुक्तयेत्यत्र ज्ञानपरोः क्षम् तच्च तत्त्वमात्मानि क्षेत्रक्षेत्रेश्वर्य
ति किंनत् आत्मानं परमात्मानश्च तनवदातादिश्रवणनगृहीतया प्राप्तयेति भक्तेर्दाढ्यमुक्तम् १२ धर्मस्य फलं भक्तिर्नार्थका
मादिकमितीममर्थमुपपाद्योपसंहरति अत इति हेद्दिजश्रेष्ठाः हरितोषणं हरेराराधनं संसिद्धिः फलम् १३ यस्माच्च भक्तिहीनो
धर्मः केवलं श्रम एव तस्माद्भक्तिप्रधान एव धर्मोऽनुष्ठेय इत्याह तस्मादिति एकेन एकाग्रेण मनसा १४ भक्तिरहितो धर्मः केवलं
श्रम एवेति प्रपञ्चितम् इदानीं तु भक्तेर्भुक्तिफलत्वं प्रपञ्चयति यदिति यस्यानुध्या अनुध्यानं सैव असिः खड्गः तेन युक्ताविवेकिन

तच्छुद्धानासु नयो ज्ञानवैराग्ययुक्तया पश्यंत्यात्मानि चात्मानं भक्त्या श्रुतगृहीतया १२ अतः पुंभिर्हि
जश्रेष्ठावर्णाश्रमविभागशः स्यनुष्ठितस्य धर्मस्य संसिद्धिर्हरितोषणम् १३ तस्मादेकेन मनसा भगवान्
सात्वतां पतिः श्रोतव्यः कीर्तितव्यश्च ध्येयः पूज्यश्च नित्यदा १४ यदनुध्यासिना युक्ताः कर्मग्रंथिनिबंधन
म् छिंदंतिकोविदास्तस्य कोन कुर्यात्कारतिम् १५ शुश्रूषोः श्रद्धानस्य वासुदेवकथारुचिः स्यान्म
हत्सेवया विप्राः पुण्यतीर्थनिषेवणात् १६ शृण्वतां स्वकथां कृष्णाः पुण्यश्रवणकीर्तनः हृद्यंतस्यो ह्यभ
द्राणि विधुनोति सुहृत्सताम् १७ नष्टप्रायेष भद्रेषु नित्यं भागवतसेवया भगवत्कृतमश्लोकं भक्तिर्भव
ति नैष्ठिकी १८

ग्रंथिमहंकारनिवध्नाति यत्कर्म तत्तच्छिंदंतितस्य कथायारतिं कोन कुर्यात् १५ तन्नुसत्यमेव कर्म निर्मूल-
रिक्थारतिस्तथाऽपितस्यां रुचिर्नैसिद्यते किं कर्मस्तत्राह शुश्रूषोरिति पुण्यतीर्थनिषेवणादिभिः निष्ठापस्य महत्सेवा स्यात्तत्ते
चतुर्धर्मश्च ततः श्रवणेच्छा ततोरुचिः स्यादित्यर्थः १६ ततश्च शृण्वतामिति पुण्यश्रवणकीर्तने यस्य सः सतां सह तद्विह-
री हृदियान्यभद्राणिकामादिवासनाः तानि अंतस्थः हृदयस्थः सन् १७ ततश्च नष्टप्रायेषिति सर्वाभद्रनाशस्य ज्ञानोत्तरक-
त्वात् प्रायश्चरणम् भागवतानां भागवतशास्त्रस्य वासेवया नैष्ठिकी निश्चला विक्षेपकाभावान् १८

रजश्चतमश्चयेचतस्यभावाः कामादयः एतैरनाविद्धमनभिभूतप्रसीदति उपशाम्यति १९ भगवद्भक्तियोगतः प्रसन्नमनस-
 तएवमुक्तसंगस्य २० ज्ञानफलमाह भिद्यतइति हृदयमेवग्रंथिः चिज्जडग्रथनरूपोऽहंकारः अतएवसर्वसंशयाः अ-
 नादिरूपाः कर्माण्यनारब्धफलानिआत्मनिस्वरूपभूतेईश्वरे दृष्टेसाक्षात्कृतेसति एवकारेणज्ञानानंतरमेवेतिदर्शयति
 अचसदाचारं दर्शयन्नुपसंहरति अतइति आत्मनः प्रसादनीमनःशोधनीम् वासुदेवेभक्तिकुर्वतीतिभजनीयविशेषोदा-
 २२ तदेवोपपादयितुंब्रह्मादीनांत्रयाणामेकात्मकत्वेऽपिवासुदेवस्याधिक्यमाह सत्वमिति इहयद्यपि एकएवपरः पुमान-
 श्वस्यस्थित्यादयेस्थितिस्मृष्टिप्रलयार्थसंज्ञाः केवलंभिन्नाः धत्ते हरिविरिंचिहरादितिवक्तव्येसंधिरार्षः तत्रतेषांमध्ये श्रेयां-

तदारजस्तमोभावाः कामलोभादयश्चये चेतएतैरनाविद्धंस्थितंसत्वेप्रसीदति १९ एवंप्रसन्नमन-
 सोभगवद्भक्तियोगतः भगवत्तत्त्वविज्ञानंमुक्तसंगस्यजायते २० भिद्यतेहृदयग्रंथिश्छिद्यतेसर्वसं-
 शयाः क्षीयन्तेचास्यकर्माणिदृष्टएवात्मनीश्वरे २१ अतोवैकव्योनित्यभक्तिपरमयामुदा वासुदेवेभ-
 गवतिकुर्वत्यात्मप्रसादनीम् २२ सत्त्वरजस्तमइतिप्रकृतेर्गुणास्तेयुक्तः परः पुरुषएकइहास्यधत्ते स्थि-
 त्यादयेहरिविरिंचिहरेतिसंज्ञाः श्रेयांसितत्रखलुसत्त्वतनोर्नृणांस्युः २३ पार्थिवाद्धारुणाधूमस्तस्मार-
 ग्निरुच्यमीमयः तमसस्तुरजस्तस्मात्सत्त्वंयद्ब्रह्मदर्शनम् २४

भफलानिसत्त्वतनोर्वासुदेवादेवस्युः २३ उपाधिवैशिष्येनफलवैशिष्यंसदृष्टांतमाह पार्थिवात्त्वतः प्रवृत्तिप्रकाशरहिता-
 रूपाः काष्ठात्सकाशात्धूमः प्रवृत्तिस्वभावः त्रयीमयः वेदोक्तकर्मप्रचुरः ईषत्कर्मप्रत्यासत्तेः तस्मादप्यग्निः त्रयीमयः साक्ष-
 र्मसाधनत्वात् एवंतमसः सकाशाद्भजोब्रह्मदर्शनं ब्रह्मप्रकाशकम् तुशब्देनलयात्मकात्तमसः सकाशाद्भजसः सोपाधिकज्ञानह-
 तुत्वेनकिंचिद्ब्रह्मदर्शनप्रत्यासत्तिमात्रमुक्तम् नतुसर्वथातत्सकाशकत्वंविशेषकत्वात् यत्सत्त्वंतत्साक्षाद्ब्रह्मदर्शनम् अतस्त-
 दुणोपाधीनांब्रह्मादीनामपियथोत्तरंवैशिष्यमितिभावः २४ ७ ७ ७ ७ ७

वासुदेवभक्तौ पूर्वाचारं प्रमाणयति भोजिरिति अथ अतो हतोऽयं पुराविशुद्धसत्त्वमूर्तिभगवंतमधोऽक्षजम् अतो येताननुव-
र्तते तदहसंसारेक्षेमायकल्पंते २५ नन्वन्यानपिकेचिद्भजंतो दृश्यंते सत्यम् सुमुखवस्तु अन्यान्भजंति किंतु सकामा एवेत्याह सु-
मुखवदिति द्वाभ्याम् भूतपती निति पितृप्रजेशादीनामुपलक्षणम् अनसूयवः देवतांतरानिंदकाः संतः २६ रजस्तमसी प्रकृतिः स्ववत्
वोयेषांते अतएव पितृभूतादिभिः समंशीलं येषांते श्रिया सह ऐश्वर्यं च प्रजाश्रेष्ठंतीति तथाते २७ मोक्षप्रदत्वाद्वासुदेवो भजन-
य इत्युक्तम् सर्वशास्त्रतात्पर्यगोचरत्वादपीत्याह द्वाभ्याम् वासुदेवः परः तात्पर्यगोचरो येषांते ननु वेदामरवपरादृश्यंत इत्याशं-
तेऽपितदाराधनार्थत्वात्तत्परा एवेत्युक्तम् योगाः योगशास्त्राणितेषामप्यासनप्राणायामादिक्रियापरत्वमाशंक्यता सामपितत्

भोजिरे मुनयोऽथा ये भगवंतमधोऽक्षजम् सत्त्वं विशुद्धं क्षेमाय कल्पंते ये नुतानिह २५ सुमुखवो धोररूपा
नृदित्वा भूतपती नथ नारायणकलाः शांता भजंति त्वानसूयवः २६ रजस्तमः प्रकृतयः समशीला भजंति
वै पितृभूतप्रजेशादीन् श्रियैश्वर्यं प्रजेष्ववः २७ वासुदेवपरावेदा वासुदेवपरा मखाः वासुदेवपरा योग-
वासुदेवपराः क्रियाः २८ वासुदेवपरं ज्ञानं वासुदेवपरं तपः वासुदेवपरो धर्मो वासुदेवपरा गतिः २९
स एवेदससर्जाये भगवानात्ममायया सदसद्रूपया चासौ गुणमय्याः गुणो विभुः ३०

स्तुपायत्वात्तत्परत्वमुक्तम् २८ ज्ञानं ज्ञानशास्त्रम् ननु च तज्ज्ञानपरमेवेत्याशंक्य ज्ञानस्यापितत्परत्वमुक्तम् तपोऽवज्ञानम् धर्मो-
र्षशास्त्रं दानव्रतादिविषयम् ननु तत्स्वर्गपरमित्याशंक्यणम्यत इति गतिः स्वर्गादिफलं साऽपितदानं दांशरूपत्वात्तत्परैवेत्युक्तम् तत्त-
द्वा वेदा इत्यनेनैव तन्मूलत्वात्सर्वाण्यपि वासुदेवपराणीत्युक्तम् तत्र ननु तेषां मरवयोगक्रियादिना नार्थपरत्वान्न तदेकपरत्वमित-
शंक्य मखादीनामपितत्परत्वमित्युक्तमिति द्रष्टव्यम् २९ ननु जगत्सर्गप्रवेशनियमनादिविलासयुक्ते वस्तुनिसर्वशास्त्रसम्पन्न-
दृश्यंते कथं वासुदेवपरत्वं सर्वस्य तत्राह स एवेति चतुर्भिः एतैरेव श्लोकैस्तस्य कर्माण्युदाराणि ब्रूहीति प्रश्नस्योत्तरमुक्तम्
दसं द्रूपया कार्यकारणात्मिकया अगुणश्चेत्यन्वयः स्वतो निर्गुणोऽपि सन्नित्यर्थः ३०

ततो जगत्कारणत्वमुक्तम् प्रवेशनिर्धमनलक्षणालीलाभाहं तयेति विलसितेषु गुणेषु आकाशादिषु अंतःप्रविष्टः
 गुणवानिवमदधीना एते गुणा इत्यभिमानवानिव न तु वस्तुतस्तथा यतो विज्ञानेन चिच्छत्तया विजृम्भितः अत्यूर्जितः ३१ बहुरू-
 पः लामाह यथेति स्वयोनिषु स्वाभिव्यंजकेषु अवहितो निहितः विश्वात्मा पुमान्परमेश्वरो भूतेषु प्राणिषु अंतर्धामिणोऽपि प्र-
 नानात्वेन नानात्वमिच्छते क्षेत्रज्ञरूपेण वा ३२ भोगरूपां लीला माह असौ हरिः भूतसूक्ष्माणि च इंद्रियाणि चात्मा मन-
 स्वयं निर्मितेषु भूतेषु चतुर्विधे धिति भोगे स्वातंत्र्यं द्योत्यते तद्गुणान् तत्तदनु रूपान् विषयानि च्छया भंक्ते भोजयतीति णिजर्थो-
 यः पालयतीति वा तदात्मात्मने पदमार्धं भुजो न वन इति स्मरणान् ३३ इदानीं सूतजानासीति प्रश्नस्योत्तरमाह भावयति पाल-
 यति एतत्सु सर्वावतारसाधारणं प्रयोजनम् विशेषतः कृष्णावतारस्य कुंतीस्तुतौ वक्ष्यते लोकभावनः लोककर्त्ता देवादिषु ये लीला-

तया विलसितेषु गुणेषु गुणवानिव अंतःप्रविष्ट आत्मातिविज्ञानेन विजृम्भितः ३१ यथा त्ववहितो वह्नि-
 र्दूरुधेकः स्वयोनिषु नानेव भाति विश्वात्मा भूतेषु च तथा पुमान् ३२ असौ गुणमयैर्भावे भूतसूक्ष्मैर्द्रिया-
 त्मभिः स्वनिर्मितेषु निर्विष्टो भंक्ते भूतेषु तद्गुणान् ३३ भावयत्येष सत्त्वेन लोकान् वै लोकभावनः लीला-
 वतारानुरतो देवतिर्यङ् नरादिषु ३४ इति श्रीभागवते महापुराणे प्रथमस्कन्धे द्वितीयोऽध्यायः २
 सूत उवाच जगृहे पौरुषं रूपं भगवान्महदादिभिः संभूतं षोडशकलमादौ लोकसि सृक्षया १ य-
 स्यां भसि शयानस्य योगनिद्रा वितन्वतः नाभिहृदां बुजादासीद्ब्रह्मा विश्वसृजापतिः २

वतारास्ते च नुरतोऽनुरक्तः ३४ इति श्रीभागवते महापुराणे प्रथमस्कन्धे टीकायां द्वितीयोऽध्यायः २ अवतारकथाप्रमेतृतीयेत्
 तराभिधा पुरुषाद्यवतारोक्त्या तत्तच्चारित्रवर्णनैः १ यदुक्तमथारव्याहिहरेर्धर्मिन् अवतारकथाः शक्रमा इति तदुत्तरत्वेनावताराननु-
 क्रमिष्यन् यथमपुरुषावतारमाह जगृह इति पंचभिः महदादिभिः महदहंकारपंचतन्मात्रैः संभूतं सन्निधन्मन् एकादशेन्द्रियाणि पंचम-
 हाभूतानीति षोडशकला अंशायस्मिन् यद्यपि भगवद्विग्रहो नैवं भूतः तथाऽपि विराड्जीवांतर्धामिणो भगवतो विराड्रूपेणोपासनार्थमे-
 व मुक्तमिति द्रष्टव्यम् १ कोऽसौ भगवानित्यपेक्षायां तं विशिनष्टि यस्यां भसि एकार्णवेशयानस्य विश्रान्तस्य तत्र च योगः समाधिस्तदू-
 पां निद्रां विस्तारयतो नाभिरेव हृदः तस्मिन् यदंबुजं तस्मात्सकाशाद्ब्रह्मा आसीत् अभूत्साद्येकल्ये स पौरुषं रूपं जगृहे २ ४५ ४५

कीदृशं रूपं तदाह यस्येति ननु कीदृशो विग्रहस्तस्य योऽभासशतस्मिन् तदाह तत्तस्य भगवतोरूपं तु विशदं रज आद्यसंभिन्नम् अ
तएवोर्जितं निरतिशयं सत्तम् २ एतच्च योगिनां प्रत्यक्षमित्याह पश्यतीति अदभ्यमनस्यं ज्ञानात्मकं यच्चक्षुः तेन सहस्रमपरिमिता
नियानि पादादानितैरद्भुतम् सहस्रं मूर्द्धादयो यस्मिन् न तत् सहस्रं यानि मौल्यादीनि तैरुल्लसच्छोभमानम् ४ एतत्तु कूटस्थं न त्वन्या
वतारवदा विभावितो भाववदित्याह एतदादि नारायणरूपम् निधीयतेऽस्मिन्निति निधानम् कार्यविसाने प्रवेशस्थानमित्यर्थः
बीजमुद्गमस्थानम् बीजत्वेऽपि नात्यबीजतुल्यम् किंतु अव्ययम् न केवलमवताराणामेव बीजम् किंतु सर्वप्राणिनामपीत्याह य
स्यां शो ब्रह्मा तस्यां शो मरीच्यादिस्तेन ५ सनत्कुमाराद्यवतारं तच्च रित्रं चाह स एवेति कौमारार्घः प्राजापत्यो मानव इत्यादि निसर्ग

यस्यावयवसंस्थानैः कल्पितो लोकविस्तरः तद्वै भगवतोरूपं विशदं सत्त्वमूर्जितम् ३ पश्यं त्यदोरूपम्
दभ्यचक्षुषा सहस्रपादोरुभूजाननाद्भुतम् सहस्रमूर्द्धादयश्च वणाक्षिनासिकं सहस्रमौल्यं वरकुण्डलोल्लस
त् ४ एतन्नानावताराणां निधानं बीजमव्ययम् यस्यां शो न सृज्यंते देवतिर्यङ् नरादयः ५ स एव प्र
थमं देवः कौमारसर्गमास्थितः चचारदुश्चरं ब्रह्मा ब्रह्मचर्यमखंडितम् ६ द्वितीयं तु भवायास्युरसा तल
गतां महाम् उद्हरिष्यन्तु पादत्तयज्ञेशः सौकरं वपुः ७ तृतीयं मृषिसर्गं च देवर्षित्वमुपेत्य सः तत्र सात्वत
माचष्टनैश्चर्म्य कर्मणां यतः ८

विशेषनामानि यः पौरुषं रूपं जगृहे स एव देवः कौमारख्यं सर्गमास्थितः सन् ब्र
ह्मणो भूत्वा ब्रह्मचर्यं चचार प्रथमं द्वितीयादिशब्दानिर्देशमात्रापेक्षया ६ वाराहावतारमाह अस्य विश्वस्य भवाय उद्
महामुद्हरिष्यन्नितिकर्मोक्तिः एवं सर्वत्रावतारस्तत्कर्मोक्तमित्यनुसंधेयम् ७ नारादावतारमाह तृतीयमिति ऋषिस
त्वं तत्र च देवर्षित्वमुपेत्येत्यर्थः सात्वतं वैष्णवं तंत्रं पंचरात्रागममाचष्ट उक्तवान् यतस्तत्रात् निर्गतं कर्मत्वं बंधहेतुत्वं ये
स्तानि निष्कर्माणि तेषां भावो नैश्चर्म्यम् कर्मणामेव मोचकत्वं यतो भवति तदाचष्टेत्यर्थः ८ ९ १० ११

नारायणावतारमाह तुर्येचतुर्येऽवतारेधर्मस्यकलाअंशः भार्येत्यर्थः अर्धोवाणषआत्मनोयत्पत्नीतिश्रुतेः तस्याःसर्गेऽर्धो
हस्त्रेत्येकावतारत्वंदर्शयति ९ कपिलावतारमाह आसुरयतन्नाम्नेब्राह्मणाय तत्त्वानां ग्रामस्यसंघस्यविनिर्णयोयस्मिन्तत्त्वा
न्त्यम् १० दत्तात्रेयावतारमाह षष्ठइति अत्रैरपत्यत्वंतेनैववृत्तःसन्प्राप्तः अत्रैरपत्यमभिकांक्षतआह तुष्टइतिवक्ष्यमाणत्वात्
तिथंप्राप्तः अनसूययामसदृशापत्यमिषेणमामेवापत्यंवृत्तवानितिदोषदृष्टिमकुर्वन्नित्यर्थः आन्वीक्षिकीमात्मविद्यांप्रहादादि
भ्यश्च आदिपदाद्यदुहैहयाद्यागृह्यते ११ यज्ञावतारमाह सयज्ञः यामाद्यैः स्वस्यैवपुत्रायामानामदेवाः तदाद्यैः सहस्वायंभुवंमन्त्रं
तरंपालितवान् तदास्वयमिंद्रोऽभूदित्यर्थः १२ ऋषभावतारमाह सर्वाश्रमनमस्कृतम् अंत्याश्रमंपारमहंस्यंवर्त्सधीराणांदर्शय

तुर्येधर्मकलासर्गेनरनारायणावृषी भूत्वात्मोपशमोपेतमकरोदुश्चरंतपः ९ पंचमः कपिलोनामसि
देशः कालविप्लुतम् प्रोवाचासुरयसांस्वतत्त्वग्रामविनिर्णयम् १० षष्ठेअत्रैरपत्यत्वंवृत्तःप्राप्तोऽनसू
यया आन्वीक्षिकीमलकायप्रहादादिभ्यः रुचिवान् ११ ततःसप्तमआकृत्यांरुचेर्यज्ञोऽभ्यजायत सया
माद्यैःसरगणैरपात्स्वायंभुवंतरम् १२ अष्टमेमेरुदेव्यांतुनाभेर्जातुरुक्रमः दर्शयन्वर्त्सधीराणांसर्वाश्र
मनमस्कृतम् १३ ऋषिभिर्याचितोभेजेनवमंपार्थिवंवपुः दुग्धेमामौषधीर्विप्रास्तेनायंसउशत्तमः १४ रू
पंसजगृहेमात्स्यंचाक्षुषोदधिसंप्लवे नाव्यारोप्यमहीमय्यामपादैवस्वतमनुम् १५

नूनाभेराग्नीधपुत्रादृषभोजातः १२ पृथोरवतारमाह पार्थिवंवपुः राजदेहंपृथुरूपम् पाठांतरेपृथोरिदंपार्थिवम् औषधीरि
त्युपलक्षणम् इमांपृथ्वींसर्वाणिवस्तूनिदुग्धं अदुग्धं अडागमाभावरुषः हेविप्राः तेनपृथ्वीदोहनेनसोऽयमवतारउशत्तमः
कमनीयतमः वशकांतावित्यस्मात् १४ मत्स्यावतारमाह चाक्षुषमन्वतरेयउदधीनांसंप्लवः संश्लेषस्तस्मिन् यद्यपिमन्वतराव
सानेप्रलयोनास्ति तथाऽपिकेनचित्कौतुकेनसत्यव्रतायमायाप्रदर्शिता यथाःकांडेमाकंडेयायेतिदृष्टव्यम् महीमय्यांनाविनो
कारूपायांमह्यामित्यर्थः अपाद्रक्षितवान् वैवस्वतमितिभाविनीसंज्ञा १५ ६२ ६३ ६४ ६५

कूर्मावतारमाह कमठः कूर्मः तद्रूपेणैकादशोऽवतारे विष्णुर्दधेदधार १६ धन्वंतर्यवतारमाह धान्वंतरं धन्वंतरिरूपम् द्वा
दशमादिप्रयोगस्त्वार्थः त्रयोदशममेवरूपं तच्चरितेन सह दर्शयति अपाययदित्यत्र सुधामित्यध्याहारः मोहिन्यास्त्रियातद्रूपे
ण अन्यानसुरान् मोहयन् धन्वंतरिरूपेणा मृतमानीय मोहिन्याऽपाययदित्यर्थः १७ नृसिंहावतारमाह नारसिंहं रूपं बिभ्रत्
एकानिर्गन्धि तृणम् १८ वामनावतारमाह दुष्टानां मंदं वामयतीति वामनं रूपम् इत्थंवा प्रत्यादित्कः तस्मादाच्छिद्य गृहो
नुमिच्छुः १९ परशुरामावतारमाह अवतार इति त्रिः त्रिगुणं यथा भवति तथा सप्तकृत्वः सप्तवारान् एकविंशतिवारानित्यर्थः

सुरासुराणामुदधिं मथतां मंदराचलम् दधे कमठरूपेण पृष्ठे एकादशो विष्णुः १६ धान्वंतरं द्वादशमंत्रयो
दशममेव च अपाययत्सुरानन्यान् मोहिन्या मोहयन् स्त्रिया १७ चतुर्दशं नारसिंहं बिभ्रद् दैत्यैर्द्रुमूर्जि
तम् ददारक रजैर्वक्षस्यैरकांकटहृद्यथा १८ पंचदशं वामनं कृत्वाऽगादध्वरं बलेः पदत्रयं याचमानः
प्रत्यादित्कस्त्रिविष्टपम् १९ अवतारे षोडशमे पश्यन् ब्रह्मा दुहो नृपान् त्रिः सप्तकृत्वः कुपितो निःस्त्रा
मकरोन्महीम् २० ततः सप्तदशो जातः सत्यवत्यां पराशरात् चक्रे वेदतरोः शाखा दृष्ट्वा पुंसोऽल्पमेधसः २१
नरदेवत्वं मापन्नः सुरकार्यं चिकीर्षया समुद्रं नियहादीनि चक्रे वीर्याण्यतः परम् २२ एकोनविंशो विंशति
मेवृष्णिषु प्राप्य जन्मनी रामकृष्णाविति भुवो भगवानहरद्भरम् २३ ततः कलौ संप्रवृत्ते समो हाय सुरादि
षाम् बुद्धो नाऽभ्राज न सुतः कीकटेषु भविष्यति २४ अथासौ युगसंध्यायां दस्युप्रायेषुराजसू जनिता
विष्णुयशसो नाम्ना कल्किर्जगत्पतिः २५

२० व्यासावतारमाह अल्पमेधसः अल्पप्रज्ञान्युंसो दृष्ट्वा तदनुग्रहार्थं
शाखाश्चक्रे २१ रामावतारमाह नरदेवत्वं राघवरूपेण प्राप्तः सन् अतः परमष्टादशो २२ रामकृष्णावतारमाह विंशतितम इति
कृत्वा येत कारलोपः छंदोऽनुरोधेन रामकृष्णावित्येवं नामनी जन्मनी प्राप्य २३ बुद्धावतारमाह अजनस्य सुतः जिनसुत इति
देजिनोऽपि स एव कीकटेषु मध्ये गयाप्रदेशे २४ कल्क्यवतारमाह युगसंध्यायां भाव्यायामित्यर्थः कलेरंते विष्णुयशसो ब्रा
ह्मणात्सकाशात् जनिता जनिष्यते २५

अनुक्तसर्वसंग्रहार्थमाह अवताराइति असंख्येयत्वेदृष्टांतः यथेति अविदासिनः उपक्षयश्चान्यात् दसु उपक्षयइत्यस्मात् सर
सः सकाशात् कुल्याः क्षुद्रप्रवाहाः २६ विभूताराह ऋषय इति २७ तत्राविशेषमाह एते चेति पुंसः परमेश्वरस्य केचिदंशाः
केचित्कुल्याः विभूतयश्च तत्रमत्स्यादीनामवतारत्वेन सर्वज्ञत्वसर्वशक्तिमत्त्वेः पियथोपयोगमेव ज्ञानक्रियाशक्त्या विष्करणम् कुमा
रनारदादिष्वाधिकारिकेषु यथोपयोगमंशकलावेशः कृष्णस्तु भगवान् साक्षान्नारायण एव आविर्भूतसर्वशक्तित्वात् सर्वेषां
प्रयोजनमाह इंद्रारयोदैत्यास्तैर्व्याकुलमुपद्रुतं लोकं मृडयंति सुखिनं कुर्वन्ति २८ एतत्कीर्तनफलमाह जन्मेति गुह्यमतिरह-

अवताराह्यसंख्येयाहरेः सत्त्वनिधेर्हिजाः यथाऽविदासिनः कुल्याः सरसः स्युः सहस्रशः २६ ऋष
यो मनवो देवामनुपुत्रा महौजसः कलाः सर्वे हरे रेव स प्रजापतयस्तथा २७ एते चांशकलाः पुंसः कृष्ण
स्तु भगवान् स्वयम् इंद्रारिव्याकुलं लोकं मृडयंति युगे युगे २८ जन्म गुह्यं भगवतो य एतत्प्रयतो नरः
सायं प्रातर्गृणन् भक्त्या दुःखग्रामाद्भिमुच्यते २९ एतद्रूपं भगवतो ह्यरूपस्य चिदात्मनः मायागुणैर्वि
रचितं महदादिभिरात्मनि ३० यथानभसि मेघौघोरेणुर्वापार्थिवोऽनिले एवं द्रष्टरिदृश्यत्वमारोपितम्
बुद्धिभिः ३१

स्यंजन्म प्रयतः शुचिः सन् दुःखग्रामात् संसारात् ३२ विमुच्यत इति यदुक्तं तत्र कथं देहद्वयसंबंधे सति
तद्विमुक्तिरित्याशंस्य देहद्वयसंबंधस्य भगवन्मायोत्थाविद्याविलसितत्वादेतच्छ्रवणादिजनितविद्यया तन्निवृत्तिरूपपद्यत
इत्याशयेनाह एतदिति पंचभिः अरूपस्य चिदेकरसस्यात्मनो जीवस्य एतत्स्थूलं रूपं शरीरं भगवतो यामाया तस्या गुणैर्म
हदादिरूपैर्विरचितम् क आत्मनि आत्मस्थाने शरीरं कृतमित्यर्थः ३० कथमित्येपेक्षायां स्वरूपावरणेन तदध्यासत इति
सदृष्टांतमाह यथा वाय्वाश्रितो मेघौघो नभसि आकाशे अबुद्धिभिरज्ञैरारोपितः यथा पार्थिवोरेणुः तद्गतं धूसरत्वाद्यनिले
एवं द्रष्टरि आत्मनि दृश्यत्वं दृश्यत्वादिधर्मकं शरीरमारोपितमित्यर्थः ३१ ७२ ७३ ७४ ७५

किंच अतःस्थूलाद्रूपात्परमन्यदपिरूपमारापितमित्यनुषंगः कथंभूततत् यत्अव्यक्तसूक्ष्मम् तत्रहेतुः अव्यूढगुणव्यूहितं
 व्यूढः करचरणादिपरिणामः तथा अव्यूढा अपरिणतायेगुणाः तैर्व्यूहितंरचितम् आकारविशेषरहितत्वात् अव्यक्तमित्यर्थः एतदे
 वकुतस्तत्राह अदृष्टाश्चुतवस्तुत्वात् यच्चाकारविशेषवद्भूतदस्मदादिवत् दृश्यते श्रूयते वा इन्द्रादिवत् इदं नूनतया तर्हितस्यस
 त्वेकिंप्रमाणंतत्राह संजीवः जीवोपाधिः जीवो जीवेन निर्मुक्तो जीवो जीवं विहायेत्यादौ जीवोपाधौ लिंगदेहे जीवशब्दप्रयोगात् जी
 वोपाधितया कल्प्यत इत्यर्थः ननु स्थूलमेव भोगाय तनत्वाज्जीवस्योपाधिरस्तु किमन्यकल्पनयेत्यत आह यद्यस्मात्सूक्ष्मात्पुन
 र्भवः पुनः पुनर्जन्म उच्चातिगत्या गतीनां तेन विनाऽसंभवादिभिभावः ३२ तदेवमुपाधिद्वयमुक्त्वा तदपवादेन जीवस्य ब्रह्मता
 माह यत्रयदा इमे स्थूलसूक्ष्मे रूपे स्वसंविदास्वरूपसम्यक्ज्ञानेन प्रतिषिद्धे भवतः ज्ञानेन प्रतिषेधार्हत्वे मायागुणैर्विरचित-

अतः परंपदव्यक्तमव्यूढगुणव्यूहितम् अदृष्टाश्चुतवस्तुत्वात्संजीवो यत्पुनर्भवः ३२ यत्रेमे सदसद्रूपे
 प्रतिषिद्धे स्वसंविदा अविद्ययाऽत्मनि कृते इति तद्ब्रह्मदर्शनम् ३३ यद्येषोपरता देवीमाया वैशारदीमे
 तिः संपन्न एवेति विदुर्महिम्नि स्वेमहीयते ३४ एवं जन्मानि कर्माणि ह्यकचतुरजनस्य च वर्णयन्ति स्म कं
 वयो वेदगुह्यानि हृत्य तेः ३५

त्वमेव हेतुमाह अविद्ययाऽत्मनि कृते कल्पिते इति हेतोः तद्ब्रह्मतदा जीवो ब्रह्मो
 वभवतीत्यर्थः कथंभूतं दर्शनं ज्ञानैकस्वरूपम् ३३ तथाऽपि भगवन्मायायाः संसृत्तिकारणभूताया विद्यमानत्वात् कथं ब्रह्मतां त
 त्राह यदीति असंदेहे संदेहवचनम् यदि वेदाः प्रमाणं स्युरितितद्वत् वैशारदी विशारदः सर्वज्ञ ईश्वरस्तदीया देवी संसारच
 क्रेण क्रीडन्ती एषामाया यद्युपरता भवति किमित्युपरता भवेत्तत्राह मतिर्विद्या अयं भावः यावदविद्यात्मनाऽवरणविक्षेपौ क
 र्तेति तावन्नोपरमति यदा तु सैव विद्यारूपेण परिणता तदा सदसद्रूपं जीवोपाधिंदग्धानि रिंधनाग्निवत्त्वयमेवोपरमेदिति तदा
 संपन्नः ब्रह्मस्वरूपं प्राप्त एवेति विदुस्तत्त्वज्ञाः किमतो यद्येवं स्वेमहिम्नि परमानंदस्वरूपे महीयते पूज्यते विराजत इत्यर्थः ३४ यथा
 जीवस्य जन्मादिमाया एव मीश्वरस्यापि जन्मादिमायेत्याह एवमिति अकर्तुः कर्माणि अजनस्य जन्मानि हृत्य तेऽंतर्यामिणः ३५

तर्हि जायान् ईश्वरस्य को विशेषः स्नातं यमेव विशेष इत्याह सवा इति षाड्गिकमिन्द्रियषड्गुर्विषयं जिघ्रति दूरादेव गंधवत्
 क्वाहाति नतु सज्जन इत्यर्थः कुतः षड्गुणेशः षडिन्द्रियनियता ३६ ननु किमेश्वरस्य सृष्ट्यादिकर्मभिर्विषयभोगैर्वर्तन्नाह नचेति
 गीतुर्जगद्विधातुरीश्वरस्य उतीर्त्ताः कुमनीषः कुबुद्धिः निपुणेन तर्कादिकौशलेन नावैति न जानाति मनसारूपाणि वचसाना
 गीनि संतन्वतः सम्यग्विस्तारयतः वचोभिरिति बहुलं श्रुत्यभिप्रायेण मनोवचोभिः सहेति वा ३७ भक्तस्तु कथं चिज्जानाती
 गाह सवेदेति अमाययाः कुटिलभावेन संततया निरंतरया अनुवृत्त्या आनुकूल्येन भजेत ३८ भक्तिमार्गे प्रवृत्तानृषीनभिनं

सवा इदं विश्वममोघलालः सृजत्यवत्यत्तिनसज्जतेऽस्मिन् भूतेषु चानर्हित आत्मतंत्रः षाड्गिकं जि
 घ्रति षड्गुणेशः ३६ नचास्य कश्चिन्निपुणेन धातुरवैति जंतुः कुमनीष ऊर्ताः नामानिरूपाणि मनोवचो
 भिः संतन्वतो नटचर्यामिवाज्ञः ३७ सवेदधातुः पदवीपरस्य दुरंतवीर्यस्य रथांगपाणेः यो मायया संत
 तयाऽनुवृत्त्या भजेत तत्सादसरोजगंधम् ३८ अथेह धन्या भगवंत इत्थं यद्वा सुदेवेऽखिललोकनाथे
 कुर्वति सर्वात्मकमात्मभावं न यत्र भूयः परिवर्त्त उग्रः ३९ इदं भागवतं नाम पुराणं ब्रह्मसम्मितम् उत्तमश्लो
 कचरितं चकार भगवानृषिः ४० निःश्रेयसाय लोकस्य धन्यं स्वस्त्ययनं महत् तदिदं ग्राहयामास सुतमा
 त्मवतां वरम् सर्ववेदेति हासानां सारं सारं समुद्धृतम् ४१ सतु संश्रयामास महाराजं परीक्षितम् प्रायो
 पविष्टं गंगायां परीतं परमर्षिभिः ४२ कृष्णोऽस्वधामोपगते धर्मज्ञानादिभिः सह कलौ नष्टदृशामेष पुरा
 णा कौऽधुनोदितः ४३

इति अथेति यतो भक्त एव भगवत्तत्त्वं जानाति अथ अतः भगवंतः सर्वज्ञाः भवंतो धन्याः कृ
 तार्थाः कुतः यद्यस्मादित्थं प्रश्नैर्वा सुदेवे आत्मभावं मनोवृत्तिं कुर्वति सर्वात्मकमैकान्तिकम् यत्र यस्मिन्भावे सति भूयः परिव
 र्त्तेजन्ममरणाद्यावत्तेन भवति ३९ सूतकिमेतच्छास्त्रमपूर्वकथयमित्नाह ब्रह्मसम्मितं सर्ववेदतुल्यम् उत्तमश्लोकस्य च
 रितं यस्मिन् तत् ऋषिर्यासः ४० तत्संप्रदायप्रवृत्तिमाह तदिदमिति सुतं शुक्रम् ४१ प्रायेण मृत्युपर्यन्तानाशकेनोपविष्टमि
 ति परमवैराग्योक्तिः ४२ ४३

हेविप्राः विप्रर्षेः सकाशादध्यगमं ज्ञातवानस्मि तत्र कीर्तयतः तत्रानिविष्ट इति चान्वयमिदं तत्र पदावृत्तिरदोषः यथाऽधीतम् न
तु स्वमतिविलसितम् तत्र तु यथा मतिस्वमत्यनुसारेण संक्षेपतः कथितं विस्तरतः श्रावयिष्यामि ४४ इति प्रथमे टीकायां तु
तीयोऽध्यायः ३ तुर्ये भागवतारंभकारणत्वेन वर्ण्यते व्यासस्यापरितोषस्तु तपः प्रवचनादिभिः १ इति एवं प्रसन्नतया श्राव
यिष्यामीति ब्रुवाणम् सुनीनां बहूनां मध्ये एकेन वक्तव्ये यो रुद्धः रुद्धेष्वपि बहुषु यः कुलपतिः गणमुख्यः तेष्वपि बहुषु यो बह्व
चः ऋग्वेदीतेन वक्तव्यम् अतएव भूतत्वात् शौनकोऽब्रवीत् १ यत्प्रां कथामाह २ कस्मिन्वा स्थाने केन हेतुनेति महाभारतादि
धर्मशास्त्राणि कृतवतः पुनरेतत्संहिताकरणे किं कारणमित्यर्थः कुत इति सार्वविभक्तिकस्तसिः केन प्रवर्तित इत्यर्थः कृष्णो व्यासः

तत्र कीर्तयतो विप्राविप्रर्षेर्भूरितेजसः अहं चाध्यगमं तत्र निविष्टस्तदनुग्रहात् सोऽहं वः श्रावयिष्यामि
यथाऽधीतयथा मति ४४ इति श्री भागवते महापुराणे प्रथमस्कन्धे तृतीयोऽध्यायः ३ व्यास उवा
च इति ब्रुवाणं संस्तूय सुनीनां दीर्घसन्निभाम् रुद्धः कुलपतिः सूतं बह्वचः शौनकोऽब्रवीत् १ शौ
नक उवाच सूत सूत महाभाग वद नो वदतां वर कथां भागवतीं पुण्यां यदा ह भगवान् शुकः २ कस्मिन्
युगे प्रवृत्ते यं स्थाने वा केन हेतुना कुतः संचोदितः कृष्णः कृतवान् संहितां सुनिः ३ तस्य पुत्रो महायोगी सम
दृङ् निर्विकल्पकः एकात्मतिरुन्निद्रो गूढो मूढ इवेयते ४ दृष्ट्वा तु यां तमृषिमात्मजमप्यनग्नं देव्योऽकि
या परिदधुर्न सतस्य चित्रम् तद्वाक्ष्ये पृच्छति सुनो जगदुस्तवास्ति स्त्री पुंभिर्दानतु सतस्य विविक्तदृष्टेः ५

३ यदुक्तं स तु संश्रावयामासेति तत् शुकस्य व्याख्यानादिकं कथं घटितमिति प्रष्टुं तस्या संगोदासीनतामाह द्वाभ्याम् तस्येति
वत्तमदृक् समं ब्रह्म पश्यति अतो निर्विकल्पकः स्वार्थकः निरस्तभेदः किंच एकस्मिन्नेवांतः समाप्तिर्यस्याः तथा भूतामतिर्यस्य सः
शान्तः उन्निद्रः मायाशयनादुद्बुद्धः यानि शासर्वभूतानां तस्यां जागर्तिसंयमीति स्मृतेः अतएव गूढः अप्रकटः मूढ इव प्रतीयते ४
क्रौं निर्विकल्पकत्वं प्रपंचयति दृष्ट्वेति आत्मजं शुकं प्रव्रजंतमनुगच्छंतमृषिं व्यासमनग्नमपि दृष्ट्वा जले क्रीडंत्यो देव्यः अप्सरसः कि
तोति लज्जया परिदधुः वस्त्रपरिधानं कृतवत्यः अनग्नमपीत्यनेनार्थात् तत्कृतो नग्न इत्युक्तम् नग्नस्य पुरतो गच्छतः सतस्य तु द्विया
संयं परिदधुः तच्चित्रं वाक्ष्ये इयं स्त्री अयं पुमान् इति भिदाभेदः तवास्ति विविक्ता पूता दृष्टिर्यस्य ५ ६ ७ ८ ९

एवंभूतोऽसौ कथमालक्षितः ज्ञातः कुरुवोजांगलाश्च देशविशेषाः तान्संप्राप्तः प्रथमम् ततो गजसाहये विचरन् गजेन सहित आ
 द्योनामयस्य तस्मिन् हस्तिनापुरे हस्तीनामराजातेन निमित्तत्वात् ६ एवंभूतेन मुनिना सह यत्र संवादे एषा सा खती भागवती
 श्रुतिः संहिता ७ एतद्वारव्यानं बहु कालावस्थानापेक्षम् तस्य लेकत्रावस्थानं दुर्लभमित्याह स इति गोदोहनमात्रं कालं प्रती
 क्षते तदपि न भिक्षार्थं किंतु तेषामाश्रमं गृहं तीर्थं कुर्वन्पित्रोर्भ्रातृकुर्वन् ८ तस्मादेवंभूतोऽवक्तेत्याश्चर्यं श्रोतुं स्तुतं चरितं मती वाश्च
 र्यं प्रायोपवेशनं यतः अतः कथयेत्याह अभिमन्युसुतमिति पंचभिः गृणीहि कथय ९ सम्राट् चक्रवर्तीवेति वितर्कं कस्य वा हेतोः

कथमालक्षितः पौरैः संप्राप्तः कुरुजांगलान् उन्मत्तमूकजडवद्विचरन् गजसाहये ६ कथं वा पांडवेयस्यरा
 जर्षेर्मुनिना सह संवादः समभूता तयत्रैषा सा खती श्रुतिः ७ स गोदोहनमात्रं हि गृहेषु गृहमेधिनाम् अ
 वेक्षते महाभाग स्तीर्थं कुर्वन्स्तदोश्चमम् ८ अभिमन्युसुतं सुतप्राहुर्भागवतोत्तमम् तस्य जन्म महाश्चर्यं क
 र्माणि च गृणीहि नः ९ स सम्राट् कस्य वा हेतोः पांडुनां मानवर्द्धनः प्रायोपवेशो गंगाधाम नदृत्याधिराट् श्रि
 यम् १० नमंति यत्पादनिकेतमात्मनः शिवाय हानीय धनानि शत्रवः कथं स वीरः श्रियमंगदुस्त्यजां युवेषु तो
 त्वष्टुमहोसहास्रभिः ११ शिवाय लोकस्य भवाय भूतये य उत्तमं लोकपरायणा जनाः जीवन्ति नात्मा र्थं मसौ
 पराश्रयं मुमोच निर्विघ्नकुतः कलेवरम् १२ तत्सर्वेनः समाचक्ष्व पृष्टो यदि ह किंचन मन्येत्वा विषये वाचां रुना
 तमन्यत्र छांदसात् १३

कस्मात्कारणात् अधिराट् श्रियं अधिराजां श्रियं संपदमनादृत्य १० यस्य पादनिकेतं चरणपीठम्
 हस्फुटम् धनान्यानीय शत्रवो नमंति अंगहेसूत युवातरुण एव एष त एच्छत् अत्रार्थमात्मने पदम् अस्रभिः प्राणैः सह ११ विर
 ऋस्य किं धनादिभिरिति चेत्तत्राह लोकस्य शिवाय सखाय भवाय समृद्धौ भूतये ऐश्वर्याय च ते जीवन्ति नत्वात्मा र्थम् एवं सत्यसौ रा
 जानिर्विघ्नविरज्यापि परेषामाश्रयं कलेवरं कुतो हेतोर्मुमोच न हि परोपजीवनं स्वयं त्यक्तुमुचितमित्यर्थः १२ यत्किंचन पृष्टोऽसितत्सर्वेनोऽ
 स्मभ्यं समाचक्ष्व यद्यस्मात्वाचां विषये गिरांगोचरेऽर्थस्मात्पारंगतं त्वामन्ये छांदसादन्यत्र वैदिकात् व्यतिरेकेण अत्रैवार्णिकत्वात् १३

भा. प्र. टी.
१२

अ.
४

कस्मिन् युग इत्यादि प्रश्नानां व्यासजन्म कथनपूर्वकमुत्तरमाह द्वापरे समनुप्राप्ते कदेत्यपेक्षायामाह तृतीययुगस्य पर्यये परिवर्तने वासव्यामुपरिचरस्यवसोर्वार्याज्जातायां सत्यवत्यां योगीज्जाता व्यासो जातः १४ जलमुपस्पृश्य जले स्नानादिकं कृत्वेत्यर्थः आसीनो बभूवेति शेषः विविक्तदेश इत्यादि चित्तैकाग्र्यार्थमुक्तम् अनेनैव बदरिकाश्रमस्थानं सूचितम् १५ तत्र स ऋषियुगधर्मव्यतिकरादिकं वाक्ष्य सर्ववर्णाश्रमाणां यद्विहितं तद्ब्रह्मावितितृतीयेनान्वयः परावरजः अतीतानागतवित् अव्यक्तरं होवे गोयस्य

सूत उवाच द्वापरे समनुप्राप्ते तृतीययुगपर्यये जातः पराशराद्योगी वासव्यां कलयाहरेः १४ स कदाचित्सरस्वत्या उपस्पृश्य जलं श्रुत्वा विविक्त एक आसीन उदितेरविमंडले १५ परावरजः स ऋषिः कालेनाव्यक्तरहसा युगधर्मव्यतिकरप्राप्तं भवियुगे युगे १६ भौतिकानां च भावानां शक्तिः प्रासंचतत्कृतम् अश्वहृधानानिः सत्वान् दुर्मेधान् द्रुमसितायुषः १७ दुर्भगांश्च जनान् बीक्ष्य मुनिर्दिव्येन चक्षुषा सर्ववर्णाश्रमाणां यद्ब्रह्मोहितममोघदृक् १८ चातुर्होत्रं कर्म श्रद्धं प्रजानां वाक्ष्य वैदिकम् व्यदधाद्यज्ञसंतत्यै वेदमेकं चतुर्विधम् १९ ऋग्यजुः सामाथर्वोख्या वेदाश्च त्वार उहृताः इति हासपुराणचपंचमो वेद उच्यते २० तत्र गेर्वेदधरः पौलः सामगोत्रैर्मिनिः कविः वैशंपायन एवैको निष्णातो यजुषामुत २१ अथर्वो गिरसा मासीत्समंतु दारुणो मुनिः इति हासपुराणानां पिता मेरोमहर्षणः २२ त एत ऋषयो वेदं स्वस्वव्यस्यन् नैकधा शिष्यैः प्रशिष्यैस्तच्छिष्यैर्वेदास्ते शारिखनोऽभवन् २३

तेन कालेन युगधर्माणां व्यतिकरं संकरं प्राप्तं वाक्ष्य तथा भवियुगे युगे १६ भौतिकानां शरीरादीनां तत्कृतं कालकृतम् निःसत्वान् धैर्यशून्यान् दुर्मेधान् मदमतीन् १७ १८ ततश्च होत्रोपलक्षिताश्च त्वार ऋत्विजश्चतुर्होतारस्तैरनुष्ठेयं कर्म चातुर्होत्रं श्रद्धं श्रद्धिकरम् यज्ञसंतत्यै यज्ञानामविच्छेदाय १९ चातुर्विध्यमेवाह ऋगिति उहृताः पृथक्कृताः २० २१ दारुणः अथर्वोक्ताभिचारादिप्रवृत्तेः २२ व्यस्यन् विभक्तवंतः २३ ७.

१२

वेदविभागप्रयोजनमाह तएवेति ये पूर्वमतिमेधाविभिर्धार्यतेस्मृतएव २४ किंच स्त्रीशूद्राद्विजबंधवः त्रैवर्णिकेष्वधमाः तेषां
कर्मरूपेष्वेयसि श्रेयःसाधने एवंभवेत् अनन्यप्रकारेण भवतीति २५ भूतानां श्रेयसि हि ते सर्वात्मकेनापि अनेकोद्देशवताः पि
कर्मणा २६ न अतिप्रसीदत हृदयं यस्य सः चित्ताप्रसक्तौ हेतुं वितर्कयन्निदमुवाच स्वगतम् २७ मानिताः पूजिताः २८ २९ दै
त्यः देहे भवः आत्मा जीवः वस्तुतो विभुः परिपूर्ण एव आत्मनास्वेन रूपेणासंपन्नः तादात्म्यमप्राप्त इवाभाति ब्रह्मवर्चसं वेदश्च

तएव वेदादुर्मधैर्धार्यते पुरुषैर्यथा एवं चकार भगवान् व्यासः कृपणवत्सलः २४ स्त्रीशूद्राद्विजबंधूनां
श्रेयानश्चरति गोचरा कर्मश्रेयसि भूतानां श्रेय एव भवेदिह इति भारतमाख्यानं रूपया सुनिना कृतम् २५
एवं प्रवृत्तस्य सदा भूतानां श्रेयसि द्विजाः सर्वात्मकेनापि यदानां तु व्यहृदयंततः २६ नातिप्रसीद हृदयः स
रस्वत्यास्तदेशजौ वितर्कयन्निवित्तस्थ इदं प्रोवाच धर्मवित् २७ धृतव्रतेन हि मया छंदांसि गुरवोऽग्नयः
मानितानि व्यतीकेन गृहीतं चानुशासनम् २८ भारतव्यपदेशेन ह्यात्मा यार्थश्च दर्शितः दृश्यते यत्र ध
र्मादिस्त्रीशूद्रादिभिरप्युत २९ अथापि बत मे दैह्यो ह्यात्मा चैवात्मना विभक्तः असंपन्न इवाभाति ब्रह्मव
र्चस्य सत्तमः ३० किंवा भागवता धर्मानप्रायेण निरूपिताः प्रियाः परमहंसानां तएव ह्यच्युत प्रियाः ३१
तस्यैवं खिलमात्मानं मन्यमानस्य खिद्यतः कृष्णस्य नारदोऽप्यागादाश्च भद्रा गुदाहृतम् ३२ तमभिज्ञा
यसहसा प्रत्युत्थायागतं मुनिः पूजयामास विधिवन् नारदं स्मरपूजितम् ३३ इति श्रीभागवते
महापुराणे प्रथमस्कंधे चतुर्थोऽध्यायः ४

णाध्यापनोत्कर्षजं तेजः तत्र साधवो ब्रह्मवर्चस्याः तेषु सत्तमः अतिश्रेष्ठोऽपि यद्वा न केवलमसंपन्न इवाभाति प्रत्युत ब्रह्मव
र्चसो ब्रह्मवर्चसवानपि असत्तम इवाभाति पाठान्तरे कमनीयतमोऽपीति ३० असंपत्तौ हेतुं स्वयमेवाशंकते किंवेति प्रायेण
भूयस्त्वेन हियस्मात्त एव धर्माः अच्युतस्य प्रियाः ३१ खिलं न्यूनम् खिद्यतः खेदं प्राप्नुवतः कृष्णस्य व्यासस्य प्रागुदाहृतं सर
स्वतीतीरस्थम् ३२ तन्नारदमागतमभिज्ञाय सहसा प्रत्युत्थाय विधिवत् पूजयामासेति ३३ इति प्रथमेऽध्यायः ४

पंचमे सर्वधर्मेभ्यो हरिकीर्तनगौरवम् व्यासचिन्तप्रसादाय नारदेनोपदिश्यते १ उपसमीपे आसीनं विप्रं विद्यासम् बृहच्छ्रुवाः
महायशाः स्मयन् इषद्दसन्निवेत्यनेन मुखप्रसन्नित्येति यद्वा इवेत्यनधिकारार्थम् अहो महानपि मुह्यतीति स्मयमानः १
शरीरः शरीराभिमानो आत्मा आत्मना तेन शरीरेण कच्चिद्विपरितुष्यति मानस आत्मा मनोऽभिमानेन मनसा परितुष्यति क
च्चिन्नोवेति २ ते जिज्ञासितं ज्ञातुमिष्टं धर्मादियत्तत्सर्वं संपन्नम् सम्यक् ज्ञातम् अपिशब्दादनुष्ठितं चेत्यर्थः अयातिपाठे संवो
धनम् संपन्नत्वे हेतुः महदद्भुतमित्यादि सर्वैरर्थैर्धर्मादिभिः परिबृंहितं परिपूर्णम् ३ किंच यत्सनातनं नित्यं परंब्रह्मतत्त्व
या जिज्ञासितं विचारितम् अधीतमधिगतं प्राप्तं चेत्यर्थः अथापिशोचसितं किमर्थमिति शेषः ४ आत्मा शरीरो मानसश्च तन्मूलं

सूत उवाच अथ तं सर्वमासीन उपसीनं बृहच्छ्रुवाः देवर्षिः प्राह विप्रं विद्यापाणिः स्मयन्निव १ ना
रद उवाच पाराशर्यमहाभाग भवतः कच्चिदात्मना परितुष्यति शरीर आत्मा मानस एव वा २ जि
ज्ञासितं संपन्नमपि ते महदद्भुतम् कृतवान्भारतं यस्त्वं सर्वार्थं परिबृंहितम् ३ जिज्ञासितमधीतं च यत्त
द्ब्रह्म सनातनम् अथापिशोचस्यात्मानमकृतार्थ इव प्रभो ४ व्यास उवाच अस्येव मे सर्वमिदं त्वयो
क्तं तथाऽपि नात्मा परितुष्यते मे तन्मूलमव्यक्तमगाधबोधं पृच्छामहे त्वात्मा भवात्समूतम् ५ सर्वे भवान्चेद
मस्तु गुह्यमुपासितो यत्पुरुषः पुराणः परावरेणो मनसैव विश्वं सृजत्यवत्यत्तिगुणैरसंगः ६ त्वंपर्यटन्नर्क
इव त्रिलोकी मंतश्चरो वायुरिवात्मसाक्षी परावरे ब्रह्मणि धर्मतो ब्रतैः स्नातस्य मे न्यूनमलं विचक्ष्व ७

तस्यापरितोषस्य कारणम् अव्यक्तमस्फुटम् हेनारदत्वात्वां पृच्छामहे आत्मभवो ब्रह्मा तस्यात्मनो देहादुद्भूतः तम् अतएवागाधोऽ
तिगंभीरो बोधो यस्य तं त्वाम् ५ अगाधबोधतां प्रपंचयन्नाह सवा इति द्वाभ्याम् सर्वगुह्यज्ञाने हेतुः यद्यस्मात्पुराणः पुरुष उपासित
स्त्वया कथं भूतः परावरेणः कार्यकारणनियंता मनसैव संकल्पमात्रेण गुणैः कृत्वा विश्वं सृजतीत्यादि ६ किंच त्वं त्रिलोकी पर्यटन्न
अर्क इव सर्वदशी योगबलेन प्राणवायुरिव सर्वप्राणिनामंतश्चरः सन्नात्मसाक्षी बुद्धिब्रह्मज्ञः अतः परे ब्रह्मणि धर्मतो योगेन निष्णा
तस्य तदुक्तं याज्ञवल्क्येन इत्याचारदमाहिंसादानस्वाध्यायकर्मणाम् अयंतु परमोधर्मो यद्योगेनात्मदर्शनमिति अवरंच ब्रह्म
णि वेदाख्यं ब्रतैः स्वाध्यायनियमैर्निष्णातस्य मे अलमत्यर्थं यन्न्यूनं तद्विचक्ष्व वितर्कय ७ ७ ७ ७

अनुदितप्रायमनुक्तप्रायम् विमलं भगवद्यशो विनायेनैव धर्मादिज्ञानेनासौ भगवान्तुष्येत् तदेव दर्शनं ज्ञानं शिवलन्यूनम्
येः हम् ननु भगवद्यशो वतत्र तत्रानुवर्णिततत्राह यथाति चेशब्दाद् धर्मादिसाधनापि च तथा धर्मादिवत्साधन्येन वासुदे
वस्य महिमानं ह्युक्त इत्यर्थः ९ वासुदेवव्यतिरिक्तान्यविषयज्ञानवदेवान्यविषयं वा कृत्वा तु र्यंच शिवमेवेत्याह नेति चित्रपदम्
पियद्दूचोर्हरेर्यशोनप्रगुणात् तद्वायसंतीर्थं काकतुल्यानां कामिनारतिस्थानम् उशंति मन्यन्ते कुतः मानसाः सत्त्वप्रधाने मनसि
वर्त्तमानाः हंसायतयो यत्र न निरमंति कर्हिचिदपि नितरां नरमंते उशिकृक्षयाः उशिकृ कमनीयं ब्रह्मक्षयो निवासो येषां ते य-

श्रीनारद उवाच भवताः अनुदितप्रायं यशो भगवतोऽमलम् येनैवा सौ न तुष्येत मन्येतद्
र्शनं शिवलम् यथा धर्मादियश्चार्थोऽनुवर्त्तमानः न तथा वासुदेवस्य महिमा ह्यनुवर्णि
तः ९ नयद्दूचश्चित्रपदं हरेर्यशोनप्रगुणात् कर्हिचित् तद्वायसंतीर्थं सुशंतिमानसानयत्र
हंसानिरमंत्यशिकृक्षयाः १० तद्वाग्विसर्गो जनताघविप्लवो यस्मिन् व्यतिश्लोकमवद्भवत्यपि नामा
न्यनंतस्य यशोऽकितानियच्छृण्वन्ति गायन्ति गृणन्ति साधवः ११

थाप्रसिद्धा हंसा मानसे सरसि चरन्तः कमनीयपद्मखंडनिवासास्त्यक्त विचित्रान्नादियुक्तेऽप्युच्छिष्टगर्ते काकक्रीडास्था
नेन निरमंत इति शेषः १० विनाऽपि पदचातुर्यं भगवद्यशः प्रधानं वचः पवित्रमित्याह तद्वाग्विसर्गः सचासौ वाग्विसर्गः वा
चः प्रयोगः जनसमूहो जनता तस्या अघं विप्लावयति नाशयतीति तथासः यस्मिन्वाग्विसर्गोऽवद्भवत्यपि अपशब्दादियुक्ते
ऽपि प्रतिश्लोकम् अनंतस्य यशसांऽकितानि नामानि भवन्ति तत्र हेतुः यत्तानि नामानि सावधो महान्तो वक्तरि सति शृण्वन्ति
श्रोतरि सति गृणन्ति अन्यदा तु स्वयमेव गायन्ति कर्तयन्तीति ११

भा. प्र. टी.

१४

भक्तिहेतुं कर्मभूतमेवेति कैमुत्यन्यायेन दर्शयति नैष्कर्म्यमिति कर्मनिवृत्तिप्राप्यत्वात् नैष्कर्म्यब्रह्मतदेकाकारत्वान्निष्कर्मतासू-
 पनैष्कर्म्यम् अन्यतेऽनेनेत्येजनमुपाधिः तन्निवर्तकं निरंजनम् एवंभूतमपि ज्ञानम् अच्युतेभावो भक्तिस्तद्वर्जितं चेदलमत्यर्थं
 न शोभते सम्यगापरोक्षायनकल्पन इत्यर्थः तदाश्वत्साधनकाले फलकाले च भद्रदुःखरूपं यत्काम्यं कर्म यदप्यकारणमका-
 म्यं तच्चेति चकारं स्यान्वयः तदपि कर्म ईश्वरे नार्पितं चेत्कुतः पुनः शोभेत बहिर्मुखत्वेन सत्त्वशोधकत्वाभावात् १२ तदेवं भक्ति-
 भूत्यानि ज्ञानवाक्चातुर्यकर्मकौशलानि व्यर्थान्येव यतः अतो हरे श्रितमेवानुवर्णयेत्याह अथो अतः कारणात् अमोघायथा

अ.

५

नैष्कर्म्यमप्यच्युतभाववर्जितं न शोभते ज्ञानमलं निरंजनम् कुतः पुनः शश्वदभद्रमीश्वरेन चार्पितं क-
 र्मेयदप्यकारणम् १२ अथो महाभाग भवानमोघदृक् शुचिश्च वाः सत्यरतो धृतव्रतः उरुक्रमस्याखि-
 लबंधमुक्तये समाधिनाऽनुस्मरत द्विचेष्टितम् १३ ततोऽन्यथा किंच नयद्विवक्षतः पृथग्दृशस्तत्कृत-
 रूपनामभिः न कुत्रचित्कापि च दुःस्थिता मतिर्लभेत वा ताह तनौरिवास्पदम् १४

थो ह कथार्यस्य शक्तिशब्दं श्रवण-

शोयस्य सत्यरतः धृतानिव्रतानियेन समवानेवं महागुणस्तावत् अतः उरुक्रमस्य विविधं चेष्टितं लीलां समाधिना चित्तैकाग्र्येण
 अखिलस्य बंधमुक्तये त्वमनुस्मर स्मृत्वा वर्णयेत्यर्थः एतच्च वाक्यान्तरमिति मध्यमपुरुषप्रयोगो नानुपपन्नः १३ विपक्षे दोषांत-
 रमाह तत्त उरुक्रमचेष्टितात् पृथग्दृशः अतएवाव्यथा प्रकारान्तरेण यत्किंचिदर्थान्तरं विवक्षतः तया विवक्षया कृतैः स्फुरितैः रू-
 पैः नामभिश्च वक्तव्यत्वेनोपस्थितैः दुःस्थिताऽनवस्थिता सती मतिः कदाचित्कापि विषये आस्पदं स्थानं न लभेत वा तेनाह ता आ-
 घूर्णितानौरिव तदुक्तं गीतासु व्यवसायात्मिका बुद्धिरेकेह कुरुनंदन बहुशारवाह्यनंताश्च बुद्ध्योऽव्यवसायिनामित्यादि १४

१४

तदेवंहरियशोविनाभारतादिषु कृतं धर्मादि वर्णनमभिचिह्नमिति चतुस्रमित्युक्तम् प्रत्युत विरुद्धमेव जातमित्याह जुगुप्सितं निंद्यं काम्यक-
 र्मादि स्वभाव न एव रक्तस्य तत्रागिणः पुरुषस्य धर्मकृते धर्मार्थमनुशासतस्तव महान्यव्यतिक्रमः अन्यायः कुत इत्यत आह य-
 स्य वाक्यतोऽयमेव सुरयो धर्म इति स्थित इतरः प्राकृतो जनः तस्य काम्यकर्मादेरन्येन तत्त्वज्ञेन क्रियमाणं निवारणं स्वयमेव वाक्येन
 क्रियमाणम् यद्वा न कर्मणान् प्रजयाधनेन त्यागेनैके अमृतत्वमानसुरित्यादि श्रुत्या क्रियमाणं निवारणं यथाऽर्थमेतदिति नम-
 न्यते किंतु प्रवृत्तिमार्गानधि कृतविषयं तदिति कल्पयंति तदुक्तं मतांतरोपन्यासेभ द्वैः तत्रैवं शक्यते वक्तुं यैऽधपंगवादयो नराः गृह-
 १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

जुगुप्सितं धर्मकृतेऽनुशासतः स्वभाव रक्तस्य महान्यव्यतिक्रमः यद्वाक्यतो धर्म इति ततरः स्थि-
 तौ नमन्यते तस्य निवारणं जनः १५ विचक्षणोऽस्यार्हति वेदितुं विभोरनंत पारस्य निवृ-
 त्तितः सुरयम् प्रवर्त्तमानस्य गुणैरनात्मनस्ततो भवान् दर्शय चेष्टितं विभोः १६

स्थत्वं न शक्यंति कर्तुं तेषामयं विधिः नैहिक ब्रह्मचर्यं वा परिब्राजकताऽपि वा तैरवश्यं गृहीतव्या तेनादावेतदुच्यत इत्यादि १५
 ननु यद्येवं प्रवृत्तिमार्गो निंद्यते तर्हि निवृत्तिमार्गो सर्वक्रिया त्यागेनैव पारमेश्वर स्वरूपानुभूतेः किंतु यथाऽकथनेनापित आह वि-
 चक्षणोऽतिनिपुणः कश्चिदेव निवृत्तितः सर्वक्रियानिवृत्त्याऽस्य विभोः स्वरूपं निर्विकल्पकं स्वरूपात्मकं स्वस्वरूपं वेदितुं ज्ञातुमर्हति
 न पुनरविचक्षणः प्रवृत्तिस्वभावः विभक्त्वे हेतुः न अंतःकालतः पारं च देशतः यस्य तस्य विभोश्चेष्टितम् ततः कारणान् हे विभो
 अनात्मनो देहाद्यभिमानिनः अतएव गुणैः सत्त्वादिभिः प्रवर्त्तमानस्य जनस्य दर्शय भवानिति त्वमित्यर्थः पादांतरे भवन्ति-
 तिसंबोधनम् १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

एवंतावत्काम्यकर्मादेरनर्थहेतुत्वानंविहायहरलिलवर्णनीयत्कृतम् इदानींतुनित्यनोभित्तिकस्वधर्मनिष्ठामप्यनादृत्यकेवलं ह
रिभक्तिरेवोपदेष्टव्येत्याशयेनाह त्यक्तेति ननुस्वधर्मत्यागेनभजन्भक्तिपरिपाकेनयदिहृतार्थोभवेत्तदानकाचिच्चिंतायदिपुनर
पङ्कएवमियेतततोभ्रश्येद्वा तदास्वधर्मत्यागनिमित्तोऽनर्थः स्यादित्याशंक्याह ततोभजनाल्लथंचित्पतेत्तत्रभ्रश्येत्तत्रियेतवाय
दितदाऽपिभक्तिरसिकस्यकर्मानधिकारान्नानर्थशंका अंगीकृत्याप्याह वाशब्दः कदासे यत्रक्वानीचयोनावपिअमुष्यभक्तिर
सिकस्याभद्रमभूत्किम् नाभूदेवेत्यर्थः भक्तिवासनासद्भावादितिभावः अभजद्विस्तकेवलंस्वधर्मतः कोवाअर्थः आप्तः प्राप्तः
अभजतामितिषष्ठीतुसंबंधमात्रविवक्षया १० ननुस्वधर्ममात्रादपिकर्मणापितृलोकइतिश्रुतेः पितृलोकप्राप्तिः फलमस्येवत
त्राह तस्यैवहेतोः तदर्थंयत्नंकुर्यात् यत्तुपरिब्रह्मपर्यंतंअधःस्थावरपर्यंतंचभ्रमद्विजिवैर्नलभ्यते षष्ठीतुपूर्ववत् तत्तुविषयसु

त्यक्त्वास्वधर्मंचरणांबुजंहरेर्भजन्नपङ्कोऽथपतेत्ततोयदि यत्रक्वाऽभद्रमभूदमुष्यकिंकोवाऽर्थआ
प्तोभजतास्वधर्मतः १० तस्यैवहेतोः प्रयतेतकोविदोनलभ्यतेयद्भ्रमतामुपयधः तल्लभ्यतेदुःखवद
न्यतः सखं कालेनसर्वत्रगभीररंहसा १८ नवैजनोजातुकथंचनाव्रजेत्सुकुंदसेव्यन्यवदंगसंसृतिम्
स्मरन्सुकुंदाध्युपगूहनंपुनर्विहातुमिच्छेन्नरसग्रहोयतः १९

स्वमन्यतएवप्राचीनकर्मणासर्वत्रनरकादावपिलभ्य
ते दुःखवत् यथादुःखंप्रयत्नंविनाऽपिउभ्यतेतदत् तदुक्तम् अप्रार्थितानिदुःखानियथैवायांतिदेहिनाम् स्मरान्यपितथा
मन्येदैव्यमत्रातिरिच्यतइति १८ यदुक्तंयत्रक्वाऽभद्रमभूदितितदुपपादयति नवाइति सुकुंदसेवाजनोजातुकदाचिल्लथंच
नकुर्यानिगतोपिसंसृतिंनाव्रजेत् नाविशेत् अंगअहोअन्यवत्केवलकर्मनिष्ठवत्इतिवैधर्म्येदृष्टांतः कुतइत्यतआह सुकुंदा
घोरुपगूहनमालिंगनंपुनःस्मरन्विहातुनेच्छेत् यतोऽयंजनोरसग्रहः रसेनरसनीयेनगृह्यतेवशीक्रियते यद्वा रसेरसनीयेग्रह
आग्रहोयस्य तदुक्तंभगवता यततेचततोभूयःसंसिद्धौकुरुनंदन पूर्वाभ्यासेनतेनैवद्वियतेह्यवशोऽपिसइति १९ ६९

तदेवं भगवत्प्राधान्येन वर्णयेत्युक्तं तत्र को भगवान् काश्चित् स्थलीत्यादयः प्रेक्षायामाह इदं विश्वं भगवानेव स तु अस्मात्
विश्वस्मादितरः ईश्वरात्पंचो न पृथक् ईश्वरस्तु प्रपंचात्पृथगित्यर्थः तत्र हेतुः यतो भगवतो हेतोर्जगतः स्थित्या दयो भवन्ति अ
नेनैव स्थलीत्यादिदर्शिताः यद्वा इदं विश्वं भगवान् इतर इव यः स जीवोऽपि भगवान् चेतना चेतनः प्रपंचस्त द्यातिरेकेण नास्ति
स एवैकस्तत्त्वमित्यर्थः हि शब्देन सर्वं रत्विदं ब्रह्मेत्यादि प्रमाणं सूचितम् तद्विषयमेव भवान् वेद प्रादेशमात्रमेकदेशमात्रम्
आचार्यवान्पुरुषो वेदेत्यादिश्रुत्यर्थसंपादनाय प्रदर्शितम् २० न च तवाचार्यापेक्षा ईश्वरावतारत्वादित्याह त्वमिति हे अमो घटक-

इदं हि विश्वं भगवानिवेतरो यतो जगत्स्थान्निरोधसंभवाः तद्विषयं वेदभवांस्तथाऽपि वै प्रादेशमात्रं
भवतः प्रदर्शितम् २० त्वमात्मनात्मानमवेह्यमो घटकपरस्य पुंसः परमात्मनः कलाम् अजं प्रजातं जग
तः शिवाय तन्महानुभावाश्चुदयोऽधिगण्यताम् २१ इदं हि पुंसस्तपसः श्रुतस्य वास्तिष्ठस्य सूक्तस्य च बु
द्धिदत्तयोः अविच्छिन्नोऽर्थः कविभिर्निरूपितो यदुत्तमं श्लोकगुणानुवर्णनम् २२ अहं पुराऽतीत भवेऽभ
वं मुने दास्यास्तु कस्याश्च न वेदवादिनाम् निरूपितो बालक एव योगिनां शुश्रूषणे प्रावृषि निर्विविक्षताम् २३

त्वमात्मना स्वमात्मानमजमेव संतंजगतः शिवाय प्रजातमवेहि कुतः परस्य पुंसः कलामंशभूतम् तत्तस्मान्महानुभावस्य हरेरश्रु
दयः पराक्रमः अधि अधिकं गण्यताम् निरूप्यताम् २१ अनेनैव तप आदिसर्वतपसफलं स्यादित्याह इदं हीति श्रुतादयो भावे
निष्ठाः इदमेव हितपः श्रवणादेरविच्युतो नित्योऽर्थः फलम् किंतु उत्तमं श्लोकस्य गुणानुवर्णनमिति यत् २२ सत्संगतो हरि कथा
श्रवणादिफलं स्ववृत्तांतेन प्रपंचयति अहं पुरा पूर्वकल्पे अतीत भवे पूर्वजन्म निवेदवादिनां दास्याः सकाशात् अभवम् जातोऽस्मि
निरूपितः नित्युक्तः क योगिनां शुश्रूषणे प्रावृषि वर्षे पिलक्षिते चातुर्मास्ये निर्विविक्षतां निर्वेशमेकत्र वा संकल्पमिच्छताम् २३ ६१

अपेतान्यखिलानि चापलानियस्यान्तस्मिन् न नियतोद्वेगः अधृतक्रीडनकृतक्रीडासाधने अनुवर्तिनि अनुकूले २४ उच्छिष्ट
स्यलेपान् पात्रलग्नान् तैर्द्विजैरनुज्ञातः सन् भोजने स्म तेन भोजनेनापास्तकिल्बिषो जातोऽस्मि तेषां धर्मे परमेश्वर भजने एवात्म
नो मनसोरुचिः प्रजायते स्मोत्यनुषंगः २५ अमृणवं श्रुतवानस्मि मे श्रद्धयाममैव स्वतः सिद्धयान् त्वन्येन बलाज्जनितया अतो म
मेव स्यात्पौनस्त्यम् अनुपदं प्रतिपदम् प्रियं श्रवणं स्य तस्मिन् २६ तस्मिन् भगवतिलब्धरुचेर्ममास्वलित्वा अप्रतिहतामतिर-

अ.
५

तेमस्य पेताखिलचापलेऽर्भकेदांतेऽधृतक्रीडनकेऽनुवर्तिनि चक्रुः कृपां यद्यपितुल्यदर्शनाः शुश्रूष
माणे सुनयोऽत्यभाषिणि २४ उच्छिष्टलेपाननुमोदितो द्विजैः सकृत् स भोजेत दपास्तकिल्बिषः एवं प्रवृ
त्तस्य विशद्वचेतसस्तद्धर्म एवात्मरुचिः प्रजायते २५ तत्रान्वहं कृष्णाकथाः प्रगायतामनुग्रहेणाश्रुणवं म
नोहराः ताः श्रद्धयामेऽनुपदं विश्रुण्वतः प्रियश्रवस्यंगममाभवदुचिः २६ तस्मिन् स्तदालब्धरुचेर्ममा सु
ने प्रियश्रवस्यस्वलित्वा मतिर्मम यथाहमेतत्सदसत्त्वमायया पश्येम यदि ब्रह्मणिकल्पितं परे २७ इत्थं
शरत्मा वृषिका वृत्तहरेर्विश्रुण्वतो मेऽनुसवं शोऽमलम् संकीर्त्यमानं मुनिभिर्महात्मभिर्भक्तिः प्रवृत्ता
त्सरजस्तमोपहा २८ तस्यैव मेऽनुक्तस्य प्रश्रितस्य हृतेन सः श्रद्धा नस्य बालस्य दातस्यानुचरस्य च
२९ ज्ञानं गुह्यतमं यत्तत्साक्षाद्भगवतोदितम् अन्ववोचन् गमिष्यंतः कृपया दीनवत्सलाः ३०

भवदित्यनुषंगः ययामत्यापरे प्रपंचातीते ब्रह्मरूपे मयि सदसत्त्वं लुप्तं स्रक्षं चैतच्छरीरं स्वमायया साविद्यया कल्पितम् न तु वस्तुतोऽस्ती
तितत्क्षणमेव पश्यामीति २७ एवं शब्दे लंपदार्थे ज्ञाते देहादिकृतविक्षेपनिवृत्तेस्तत्कारणभूत रजस्तमो निवर्तिका दृढा भक्तिर्जाते
त्याह इत्थमिति हरेर्यशः अनुसवं त्रिकालम् २८ तस्येति शब्दलंपदार्थस्य दृढभक्तिमतो मे प्रश्रितस्य विनीतस्य २९ गुह्यतममि
ति साधनभूत धर्मतत्त्वज्ञानं गुह्यम् तत्साध्यं विविक्तात्मज्ञानं गुह्यतरम् तस्याप्येश्वरज्ञानं गुह्यतमम् भगवतोदितं भागवतं शास्त्रं

मन्ववोचन् उपदिष्टवतः ३०

१६

तदेवज्ञानपूर्वोक्तलंपदार्थज्ञानात्विवेकेनदर्शयति येनैवेति अविदंज्ञानैवाहनम् ३१ तत्साधनधर्मरहस्यं च सूचितमित्याह एत-
दिति तापत्रयस्याध्यात्मिकादेश्विकिसितभेषजनित्तकसत्त्वशोधकमिति यावत् किंतु भगवति भावितं समापितं यत्कर्म तत् कथं-
भूते भगवति ईश्वरे सर्वनियंतरे एवमपि च ब्रह्मणि अप्रच्युतपूर्णरूपे ३२ ननु संसारहेतोः कर्मणः कथं तापत्रयनिवर्तकत्वम् सामग्री
भेदेन घटन इति सदृशं तमाह द्वाभ्याम् य आमयो रोगः येन घृतादिना जायते तदेव केवलमाभयकारणभूतं द्रव्यं तमाभयं न पुमाति न निव
र्तयतीत्यर्थः किंतु चिकित्सितं द्रव्यांतरैर्भावितं सत् पुनात्येव यथा ३३ आत्मविनाशाय कर्म निवृत्तये कल्प्यं ते समर्था भवन्ति परे ईश्वरे क

येनैवाहं भगवतो वासुदेवस्य वेधसः मायाः नुभावमविदं येन गच्छंति तत्पदम् ३१ एतत्सं सूचितं ब्रह्मं स्ता
पत्रयचिकित्सितम् यदाश्वरे भगवति कर्म ब्रह्मणि भावितम् ३२ आमयो यश्च भूतानां जायते येन स
व्रत तदेव ह्याभयं द्रव्यं न पुनाति चिकित्सितम् ३३ एवं नृणां क्रियायोगाः सर्वे संसृतिहेतवः त एवात्मा
विनाशाय कल्पते कल्पिताः परे ३४ यदत्र क्रियते कर्म भगवत्परितोषणम् ज्ञानं यत्तदधीनं हि भक्तियोगस-
मन्वितम् ३५ कुर्वोणायत्र कर्माणि भगवच्छिक्षयाः सह त्वं गृणति गुणनामानि कृष्णस्यानुस्मरति च ३६

ल्पिता अर्पिताः संतः अत्र च प्रथमं महत्त्वे वा ततश्च तत्कृपा ततश्च तद्दर्शनाद्वा ततो भगवत्कथाश्रवणम् ततो भगवतिरतिः
तया च देहद्वयविवेकात् ज्ञानम् ततो हृदा भक्तिः ततो भगवत्तत्त्वज्ञानम् ततस्तत्कृपया सर्वज्ञत्वादिभगवद्गुणाविर्भाव इति क्रमोद-
र्शितः ३४ ननु च ज्ञानेनाज्ञानप्राप्तकर्मनाशः तच्च ज्ञानं भक्तियोगाद्भवति कथं कर्मणा कर्मनाशः स्यात्तत्राह यदत्रेति ३५ भगवदर्प-
णेन क्रियमाणं कर्म भक्तियोगं जनयतीति सदाचारेण दर्शयति यत्र यदा भगवतः शिक्षया कर्माणि कुर्वोणा भवन्ति तदा श्रीकृष्णस्य
गुणनामानि गृणन्ति अनुस्मरन्ति च कृष्णमित्यर्थः इयं भगवच्छिक्षा यत्करोषियदस्यासियज्जुहाषि ददासियत् यत्तपस्यसि-
कौंतेय तत्कुरुष्व मदर्पणमिति ३६

भा. प्र. टी.
१७

अ.
६

कीर्त्तनस्मरणरूपभक्तिहेतुत्वमुक्तं ज्ञानहेतुत्वमाह द्वाभ्याम् नम इति नमोर्धामहिमनसानमनंकुर्वमिहि ३७ अमूर्त्तिकं संशोक्तव्यं
निरिक्तमूर्त्तिश्चूयम् यजते पूजयति स पुमान् सस्यगदर्शनो भवति ३८ एवं च कृतवन्ति मयि हरिः स्वसदृशं ज्ञानादिकं दत्तवानित्याह इमं
स्वनिगमं स्वोपदेशं मयाऽनुष्ठितम् अवेत्यज्ञात्वा भावं प्राप्तिं च ३९ अतस्त्वमप्येवं कुर्वित्याह त्वमिति अदधमनस्यश्चुतं यस्य हे अ
दधश्चुतविमोर्विश्रुतं यशः आख्याहिकथय येन विश्रुतेन बुद्धेन विदो विदुषां बुभुक्षितं चोद्भुमिच्छा समाप्यते यतो दुःखैः पीडितानां सं

नमो भगवते तुभ्यं वासुदेवाय धामहि प्रद्युम्नायानिरुद्धाय नमः संकर्षणाय च ३७ इति मूर्त्यभिधा
नेन मे त्रिमूर्त्तिममूर्त्तिकम् यजते यज्ञपुरुषं सस्यगदर्शनः पुमान् ३८ इमं स्वनिगमं ब्रह्मन् न वेत्यमेदनुष्ठित
म् अदान्मो ज्ञानमैश्वर्यं स्वस्मिन् भावं च केशवः ३९ त्वमप्यदधश्चुतविश्रुतं विमोः समाप्यते येन विदो बु
भुक्षितम् आख्याहि दुःखैर्मुहुरदितात्मनां संक्लेशनिर्वाणमुशान्तिनान्यथा ४० इति श्रीभगवत्स
हापुराणे प्रथमस्कंधे व्यासनारदसंवादे पंचमोऽध्यायः ५ सूत उवाच एवं निशम्य भगवान् दे
वर्षेर्जन्मकर्मच ऋषयः प्रपृच्छन् ब्रह्मन् व्यासः सत्यवतीकृतः १ व्यास उवाच भिक्षुभिर्विप्रवसिते
विज्ञानादेष्टुमिस्तव वर्त्तमानो वयस्याद्येततः किमकरोद्भवान् २ स्वायं भुवकया रत्यावर्त्तितं ते परं वयः
कथंचेदमुदस्माक्षीः काले प्राप्ते कलेवरम् ३ प्राक्कल्पविषया मे तास्मृतिते स्मरसत्तम न ह्येष व्यवधाक्का
ल एष सर्वे निराकृतिः ४

क्लेशशान्तिप्रकारान्तरेण न मन्यन्ते ४० इति प्र० टीकायां पंचमोऽध्यायः ५ व्यासस्य प्रत्ययार्थं च षष्ठे प्राप्तिं जन्म
संभवम् स्वभाग्यं नारदः प्राह कृष्णसंकथनोद्भवम् १ १ स्वयमपि तथाचिर्कार्पुर्गुरूपदेशानन्तरं भावितच्चरितं पृच्छति भिक्षुभिरिति
विप्रवसिते दूरदेशागमने कृते सति विज्ञानस्यादेष्टुमिति २ परं वयः उत्तरगायुः तेलया कथंच वर्त्तितं नीतम् इदमिति दासीपुत्रभूतं कलेवरमुद-
स्माक्षीः उत्सृष्टवानसि ३ एष कल्यांतलक्षणः कालः ते स्मृतिकथं न व्यवधात् न संडितवान् अडागमाभावस्तार्थः हियत एष सर्वस्य निराकृ
तिरपलापो यस्मात्सः ४

१७

अकार्षं कृतवानहम् रेफकारयोर्विशेषः संतोऽनुरोधेन ५ तत्र तावत्कालं तत्रैव मातृस्नेहयंत्रितो न्यवसमित्याह त्रिभिः
 एक एवाह मातृजोयस्याः सा योषिदिति मूढेति च स्नेहानुबंधहेतुः ६ किं करीत्यस्यार्थप्रपंचयति अस्वतंत्रासा अतो न कल्याणसमर्था
 आसीत् दारुमयी योषेत्यतिपारवस्येदृष्टानः ७ तदेवं मास्नेहचक्रे अहंचदिगादिघनभिज्ञोऽस्तत्रैव न्यवसमित्याह अहंचतस्मिन्
 ह्यकुले तस्य मातुः स्नेहानुबंधस्यावेक्षया कदा विरमेदिति प्रतीक्षयेत्यर्थः उषिवान्वासं कृतवान् पंचहायनः पंचवर्षः ८ गेहान् निर्ग-
 तां गां दुहंताम् हेतौ शतप्रत्ययः दोग्धुं निर्गतामित्यर्थः पदापादेन आस्पृष्टः ईषदाक्रांतः अदशत् अखादत् ९ तन्मातुर्मरणं शंक-

नारद उवाच भिक्षुभिर्विप्रवसिते विज्ञानादेष्टुमिर्मम वर्तमानो वयस्याद्येतत्तदकार्षम् ५
 एकात्मजामेजननी योषिन्मूढा च किं करी मय्यात्मजेऽनन्यगतौ चक्रे स्नेहानुबंधनम् ६ साऽस्वतंत्रान क-
 ल्यासीद्योगक्षेमं ममेच्छती ईशस्य हि वशलोका योषा दारुमयी यथा ७ अहंचत ह्यकुलकृषिवास्तदवे-
 क्षया दिग्देशकालाव्युत्पन्नो बालकः पंचहायनः ८ एकदा निर्गतां गेहा दुहंतीं निशि गां पथि सर्पोऽदशत्
 दास्पृष्टः रूपणां कालचोदितः ९ तदा तदहमीशस्य भक्तानां शमभीप्सतः अनुग्रहमन्यमानः प्रातिष्ठं दिश-
 मुत्तंगम् १० स्फीतान् जनपदांस्तत्र पुरग्रामव्रजाकरान् खेटस्वर्वदवादींश्च वनान्युपवनानि च ११

ल्याणमभीप्सत ईशस्यानुग्रहं मन्यमानः प्रातिष्ठं प्रस्थितोऽस्मि १० स्फीतान् जनपदादीनति यातः सन् महद्विपिनमदाक्षमि-
 ति चतुर्थेनान्ययः जनपदादिषु नानागुणदोषयुक्तेषु समदृष्टिः सन् गतो हमिति तात्पर्यार्थः स्फीतान् समृत्तान् जनपदान् देशान् तत्र
 तस्यां दिशि पुरग्रामव्रजाकरान् तत्र पुराणिराजधान्यः ग्रामाभृगुप्रोक्ताः विप्राश्च विप्रभृत्याश्च यत्र चैव वसंतिते सत्तु ग्राम इति प्रोक्तः
 शूद्राणां वास एव चेति व्रजागोकुलानि आकरारत्नाद्युत्पत्तिस्थानानितान् खेटाः कर्षकग्रामाः स्वर्वदागिरितदग्रामाः भृगुप्रोक्ता वा ए-
 कतोयत्र सत्तु ग्रामो नगरं चैकतः स्थितम् मिश्रंतु स्वर्वदं नाम नदीगिरिममाश्रयमिति वाक्यः पूगपुष्पादीनां वाटिकास्ताः वनानि स्व-
 तः सिद्धवृक्षाणां समूहाः उपवनानि रोपितवृक्षाणां समूहाः तानि च ११

चित्रैर्धातुभिः स्वर्णरजताद्यैः विचित्रानद्राश्च इमं भग्नमज्जाः शारवायषातेन्दुमायषुतान् शिवानिभद्राणि जलानि येषांतान्
नलिनीः सरसीः १२ चित्राः स्वनाः येषांतैः पत्ररथैः पक्षिभिः तन्नादप्रबुद्धैरित्यर्थः विष्णुमद्भिर्मरैः श्रीः शोभायासांताः नलि
नीः अतिघातः अतिक्रम्यगतः सन्महद्विपिनं वनमद्राक्षम् कीदृशम् नलवेणुशराणां स्तंबैः कुशैः कीचकैश्च गच्छरंदुर्गमम् तं
भवेणुजानयन् वविपुलांतरालगर्भाः कीचकाः १३ घोरंदुःसहम् प्रतिभयाकारं भयंकररूपम् व्यालादीनामजिरं क्रीडास्थानम्

चित्रधातुविचित्राद्रानिभमग्नभुजहुमान् जलाशयांश्छिन्नजलान्नलिनीः सरसेविताः १२ चित्रस्वनेः
पत्ररथैर्विष्णुमद्भिरश्रियः नलवेणुशरस्तंबकुशकीचकगच्छरम् १३ एकएवातियातोऽहमद्राक्षविपिनं
महत् घोरंप्रतिभयाकारं व्यालोलूकशिवाऽजिरम् १४ परिश्रान्तैर्दियात्माहृतदृपरीतोबुभुक्षितः स्नात्वा
पीत्वाद्देनद्याउपस्पृष्टगतश्चमः १५ तस्मिन्निर्मनुजेरण्येपिप्लोपस्थआस्थितः आत्मनात्मानमात्मस्थं
यथाश्रुतमचिंतयम् १६ ध्यायतश्चरणंभोजंभावनिर्जितचेतसा औलंकृत्याश्रुकलाऽक्षस्यहृद्यासीन्मेश
नैर्हरिः १७ प्रेमातिभरनिर्भिन्नपुलकांगोऽतिनिर्वृतः आनंदसंप्लवेलीनोनापश्यमुभयंमुने १८ रूपंभ
गवतोयत्तन्मनःकांतशुचाऽपहम् अपश्यन्सहसोत्तस्थेवैकुण्ठ्याहुर्मनाइव १९ दिदृक्षस्तदहंभूयःप्र
णिधायमनोहृदि वीक्षमाणोऽपिनापश्यमवितृप्तइवातुरः २०

१४ परिश्रान्तानिर्दियाणि आत्मादेहश्च यस्य त
षापरीतो व्याप्तः उपस्पृष्ट आचांतः १५ पिप्लोपस्थे अश्वत्थमूले आस्थित उपविष्टः आत्मना बुद्ध्या आत्मस्थं हृदि स्थम् आ
त्मानं परमात्मानम् १६ भावेन भक्त्या निर्जितं वशीकृतं यच्चेतः तेन औलंकृत्येन वैचश्येनाश्रुकलायुक्ते अक्षिणीयस्य १७ प्रेमाति
भरेण निर्भिन्नपुलकान्यंगानियस्य आनंदानां संप्लवे महापूरे परमानंदे उभयमात्मानं परंच १८ मनः कांतमभीष्टम् शुचाशोकः
तामपहंतीति तथान्त उत्तस्थे व्युत्थितोऽस्मि १९ हृदि मनः प्रणिधाय स्थिरीकृत्य अवितृप्तोऽहमातुर इवाभवमिति शेषः २० ६१

गिरामगोचरः संवेदनस्याविषयभूत ईश्वरः २३ हंतेतिमानुकंपसंबोधने मादृतिमांद्रष्टुं नार्हति यतः न विपक्वाः दग्धाः कषायाः मलाः
 कामादयो येषां तेषां कुयोगिनामनिष्पन्नयोगानाम् २४ कुतस्तर्हि दृष्टोऽसित्वाह सकृद्दर्शितं मयेति यत् एतत्कामायमस्य चुरा-
 गाय त्वत्कामेन किमित्यत आह मत्कामः पुमान्दृच्छयान् कामान् २५ अदीर्घयाऽपि सतां सेवया अवद्यं निंद्य लोकं देहम् मज्जन
 तां मत्पार्षदनां गताऽसि २६ प्रज्ञानोसर्गोऽमृष्टौ निरोधे संहारेऽपि प्रज्ञासर्गस्य निरोध इति वा २७ तत्सिद्धं महद्भूतम् अस्य मह-
 तो भूतस्य निश्चयसिद्धमेतद्यद्देहदृष्ट्यादिश्रुतेः कीदृशम् ईश्वरं सर्वनियन्तु न भवति लिङ्गं मूर्तिर्यस्य तन्मोर्लिङ्गम् सन्निहितमपि

एवं यतंतं विजने मामाहा गोचरो गिराम् गंभीरश्चक्षुष्यावाचाशक्चः प्रशमयन्निव २९ हंतास्मिन् जन्म
 निभवान् न माद्रष्टुमिहार्हति अविपक्वकषायाणां दुर्दृशोऽहं कुयोगिनाम् ३० सकृद्दर्शितं रूपमेतत्कामाय
 तेऽनघ मत्कामः शनकैः साधुः सर्वान्मुचति दृच्छयान् ३१ मत्सेवयाऽदीर्घया ते जाता मयि दृढा मतिः हित्वाऽव
 द्यमिमं लोकं गतामज्जनतामसि ३२ मतिर्मयि निबद्धेयं न विपद्येत कर्हिचित् प्रज्ञासर्गनिरोधेऽपि स्मृतिश्च म
 दनुग्रहात् ३३ एतावदुत्क्रोपर राम तन्महद्भूतं न भोर्लिङ्गमलिङ्गमीश्वरम् अहं च तस्मै महतां महीयसे शी-
 षणीऽवनामं विदधेऽनुकंपितः ३४ नामान्यनेन स्य हतत्रयः पठन् गुह्यानि भद्राणि कृतानि च स्मरन् गां प
 र्यटंस्तुष्टमनागतस्पृहः कालं प्रतीक्षन् विमत्सरः ३५ एवं कृष्णामते ब्रह्मन् सक्तस्यामलात्मनः का
 लः प्रादुरभूत्काले विद्युत्सौदामनीयथा ३६ प्रयुज्यमाने मयितां शृङ्गाभा गवती तनुम् आरब्धकर्मनिर्वा
 णोन्यपतत्याच भौतिकः ३७ न लिङ्ग्यत इति अलिङ्गं तस्मै अदृष्टायावनामं प्रणामं विदधे कृतवानहम् तेनानुकंपितः सन्
 ३८ अनंतस्य नामानि पठन् निवानवरतं गृणन् हतत्रयः त्यक्तलज्जः विमत्सरो जात इति शेषः ३९ काले स्वावसरे कालो मृत्युः प्रादुर
 भूत्ता विवर्ध भूव अकस्मात्प्रादुर्भावे दृष्टान्तः विद्युदिति सौदामनीति विशेषणं स्फुटत्वं प्रदर्शनार्थम् ४० प्रयुज्यमाने मयितामित्यय
 मर्थः हित्वाऽवद्यमिमं लोकं गतामज्जनतामसीति यथा भागवती भगवत्पार्षदरूपा शृङ्गसत्त्वमयी तनुः प्रतिश्रुता तां प्रतिभ गवताम
 धि प्रयुज्यमाने नीयमाने आरब्धं यत्कर्म तन्निर्वाणं समाप्तं यस्य आरब्धकर्मणो निर्वाणमेव निर्वाणं यस्येति वा संपंचभूतात्मको दे-
 होन्यपतत् अनेन पार्षदतनूनामकर्मारब्धत्वं शृङ्गत्वं नित्यत्वमित्यादिसूचितं भवति ४१ ४२ ४३

इदं त्रैलोक्यमादाय उपसंहृत्य उदन्वत एकाणिविंशतिशायानि शिशायिषोः शयनं कर्तुमिच्छोर्विभोर्ब्रह्मणः अंतः
मध्यमनुप्राणं निश्वासेन सह विविशोऽप्रविष्टोऽहम् ततोऽवतीर्य विश्वात्मा देहमाविश्य चक्रिणः अवाप वैष्णवीं निद्रामेकीभूयाथ
विष्णुनेति कौर्मोक्तेः स्वायनेऽभसीति पाठे स्वायने स्वस्यायने अभसि शिशायिषोर्ब्रह्मण इति श्रीनारायणेनाभेदविवक्षयोक्तमित्य
वगंतव्यम् ३० प्राणोभ्य इंदियेभ्यः अहं मरीचिमिश्नाः तन्सुरव्याक्रुषयश्च जज्ञिरे ३१ ये कर्मिणस्ते बहिर्नयांति तप आदिभिर्ब्रह्मलो
कं गतास्ते तर्नयांति अहं तु महाविष्णोरनुग्रहात् अखंडितब्रह्मचर्यव्रतः सन्ततं बहिश्च पर्येभिपर्यटामि क्वचिदप्यविधाता अप्रति

अ.
६

कल्पांत इदमादाय शायानेऽभस्युदन्वतः शिशायिषोरनुप्राणं विविशोऽतरहं विभोः ३० सहस्रयुगपर्यंत
उत्थायेदमिच्छतः मरीचिमिश्नाक्रुषयः प्राणोभ्योऽहं च जज्ञिरे ३१ अंतर्बहिश्च लोकास्तीत्यर्थेऽस्य स्त
दितव्रतः अनुग्रहान् महाविष्णोरविधातगतिः क्वचित् ३२ देवदत्तामिमांवीणां स्वरब्रह्मविभूषिता
म् मूर्च्छयित्वा हरिकथां गायमानश्च राम्यहम् ३३ प्रगायतः स्ववीर्याणि तीर्थपादः प्रियश्च वाः आहूत इ
व मे शीघ्रं दर्शनं याति चेत्तसि ३४ एतद्वा तुरचित्तानां मात्रास्पर्शेच्छया मुहुः भवसिंधुपूर्वो दृष्टो हरिच
र्याऽनुवर्णनम् ३५

हतागतिर्यस्य सः ३२ किमिति पर्यटमि ईश्वराज्ञया लोकमंगलार्थमित्याह चतुर्भिः देवेनेश्वरेण द
त्ताम् स्वरानिषाद र्षभगांधारषड्मध्यमधैवतपंचमादितिसप्ततएव ब्रह्म ब्रह्माभिव्यंजकत्वात् तेन विभूषिताम् स्वतः सिद्धस
प्तस्वरमित्यर्थः मूर्च्छयित्वा मूर्च्छनालापवतीकृत्वा ३३ स्वप्रयोजनमाह प्रगायत इति ३४ परप्रयोजनमाह एतद्वा इति मात्रावि
षयास्तेषां स्पर्शाः भोगास्तेषां मिच्छया आतुराणि चित्तानि येषां तेषां हरिचर्याऽनुवर्णनं यत् एतदेव भवसिंधोऽपूर्वः पोतः न केव
लं श्रुतिप्रामाण्येन किं त्वन्यव्यतिरेकाभ्यां दृष्ट एवेत्यर्थः ३५

१९

६

६

६

६

एतदेवेत्कृतमवधारणमनुभवेन दृढयति यमादिभिस्तथानशाम्यति यद्वत्सुकुंदसेवयाः द्वासाक्षादात्मा मनःशाम्यति कथंचि
 मुकुंदसेवामात्रेणशाम्यति किंपुनस्तदुणवर्णनेनेति भावः ३६ भवतोमनःपरितोषकचारस्यातम् ३७ आमंत्र्य अनुज्ञाप्य या-
 दृच्छिकः स्वप्रयोजनसंकल्पभूयः ३८ हरिकथागायकभाग्यंश्लाघते अहोदति माद्यन् हृष्यन् तंश्चावीणया ३९ इतिप्रथम
 स्कंधेटीकायांषष्ठोऽध्यायः ६ अथभागवतश्रोतुर्जन्मवक्तुं परीक्षितः सुमचालवधाद्वौणेर्देवः सतमउच्यते १ तस्यनारद-

यमादिभिर्योगपथैः कामलोभहतोमुहुः मुकुंदसेवयायद्वत्तथात्माः द्वाजशाम्यति ३६ सर्वतदिदमा
 रव्यातयत्पृष्टोहत्त्वयाः न च जन्मकर्मरहस्यं मे भवतश्चात्मतोषणम् ३७ सूतउवाच एवंसंभा
 ष्यभागवान्नारदोवासवीकृतम् आमंत्र्यवीणांरणयन् ययौयादृच्छिकोमुनिः ३८ अहोदेवर्षिर्दैन्योऽ
 यंयत् कीर्त्तिशार्ङ्गधन्वनः गायन्माद्यन्निदंत्यारमयत्यातुरंजगत् ३९ इतिश्रीभागवतेमहापु
 राणेप्रथमस्कंधेव्यासनारदसंवादेषष्ठोऽध्यायः ६ शौनकउवाच निर्गतेनारदेसूतभागवान्
 बादरायणः श्रुतवांस्तदभिप्रेतंततः किमकरोद्विभुः १ सूतउवाच ब्रह्मनद्यांसरस्वत्यामाश्रमः
 पश्चिमेतदे शम्याप्रासइतिप्रोक्तं ऋषीणांसञ्चवर्द्धनः २ तस्मिन्स्व आश्रमेव्यासोबदरीषडमंडिते आ
 सीनोपउपस्पृश्यप्रणिदध्यौमनःस्वयम् ३ भक्तियोगेनमनसि सम्यक्प्रणिहितेमले अपश्यत्पुरुषं पू
 र्वमायांचतदपाश्रयाम् ४

स्याभिप्रेतंश्रुतवान्सत् १ ब्रह्मनद्यांब्रह्मदैवत्यायांब्राह्मणैराश्रितायांच शम्यायुगकीलाः प्रा
 स्यंतेपरिध्यर्थेप्रक्षिप्यंतेऽस्मिन्निति शम्याप्रासः सञ्चकर्मवर्द्धयतीतितथा २ बदरीणांपंडेनसमूहेनमंडिते मनःप्रणिदध्यौस्थिरीच
 कार समाधिनाऽनुस्मरतद्विचेष्टितमिति नारदोपदिष्टं ध्यानं कृतवानित्यर्थः ३ प्रणिहितेनिश्चले अत्रहेतुः भक्तियोगेनामलेपू-
 र्वप्रथमंपुरुषमीश्वरमपश्यत् पूर्णमितिवापाठः तदपाश्रयांतदधीनांमायांचापश्यत् ४ ७ ७ ७

ईशमायाकृतोचजीवानांसंस्मृतिमपश्यदित्याह यथासंमोहितः स्वरूपावरणनिवर्क्षितः परोऽपिगुणत्रयाद्यतिरिक्तोऽपि त-
त्कृतं त्रिगुणत्वाभिमानकृतमनर्थं च कर्तृत्वादिकं प्राप्नोति ५ अनर्थमुपशमयतियोऽधोऽक्षजेसाक्षाद्वक्तियोगः तंचापश्यत् ए-
तत्सर्वं स्वयं हृत्वा एवमजानतो लोकस्यार्थं सात्वतसंहितां श्रीभागवतारव्याचक्रे तदनेन श्लोकत्रयेण भागवतार्थः संक्षेपतो दर्शि-
तः एतदुक्तं भवति विद्याशक्त्यामायानियंता नित्याविर्भूतपरमानंदस्वरूपः सर्वज्ञः सर्वशक्तिरीश्वरः तन्मायया संमोहितस्तिरो-
भूतस्वरूपस्तद्विपरीतधर्मा जीवः तस्य चेश्वरभक्त्या लब्धज्ञानेन मोक्ष इति तदुक्तं विष्णुस्वामिनाल्हादिन्यासंविदाभिरुष्टः सच्चि-

यथासंमोहितो जीव आत्मानं त्रिगुणात्मकम् परोऽपि मनुतेऽनर्थं तत्कृतं चाभिपद्यते ५ अनर्थोपशमं
साक्षाद्वक्तियोगमधोक्षजे लोकस्याजानतो विद्वांश्चक्रे सात्वतसंहिताम् ६ यस्यां वैश्रूयमाणायां कृष्णोप-
रमपूरुषे भक्तिरुत्पद्यते पुंसः शोकमोहजरापहा ७ संहितां भागवतीं कृत्वाऽनुक्रम्य चात्मजम् श-
क्यं कथयामास निवृत्तिनिरतं मुनिः ८ शौनक उवाच सर्वे निवृत्तिनिरतः सर्वत्रोपेक्षको मु-
निः कस्य वा वृहती मेतामात्मारामः समभ्यसत् ९ सूत उवाच आत्मारामाश्च मुनयो निर्गन्था
अप्युरुक्रमे कुर्वन्त्यहैतुकीं भक्तिमित्थं भूतगुणो हरिः १०

दानंद ईश्वरः स्वाविद्यासंवृतो जीवः संक्लेशनिकराकरः य-
था स ईशो यद्दृशे मायासजीवो यस्तयाऽर्दितः स्वाविर्भूतपरानंदः स्वाविर्भूतः स दुःखभूः स्वाहगुणविपर्यासभवभेदजभीशु-
चः यन्मायया जुषन्नास्ते तमिमं नृहरिं नुमदित्यादि ६ संहिताया अनर्थोपशमकत्वं दर्शयति यस्यां वैश्रूयमाणायां मेव किंपु-
नः श्रुतायामित्यर्थः ७ अनुक्रम्य शोधयित्वा ८ कस्य वा हेतोर्वृहती वितताम् ९ निर्गन्थाः ग्रंथेभ्यो निर्गताः तदुक्तं गीतासु
यदा ते मोहकलिलं बुद्धिर्व्यतितरिष्यति तदा गंत्यासि निर्वेदं श्रोतव्यस्य श्रुतस्य चेति यद्वा ग्रंथिरेव ग्रंथः निवृत्तहृदयग्रंथ-
य इत्यर्थः ननु मुक्तानां किं भक्त्येत्यादिसर्वाक्षेपपरिहारार्थमाह इत्थं भूतगुण इति १०

भक्तिं कुर्वन्तु नाम एतच्छास्त्राभ्यासेन कस्य किं कारणमित्यत आह हरेरिति अध्यगान् अधीतवान् विष्णुजनाः प्रियायस्येति
 व्याख्यानादिप्रसंगेन तत्संगतिकाम इति भावः ११ एतेन तस्य पुत्रो महीयोगीत्यादिना शक्तस्य व्याख्याने प्रवृत्तिः कथमिति यत्सृष्टं
 तस्योत्तरमुक्तम् यदन्यत्सृष्टं पराक्षितः प्रायोपवेशेन श्रवणं कथमिति तस्य जन्म महाश्चर्यमित्यादिना तस्योत्तरं वक्तुमाह पराक्षित
 इति विलापनं मुक्तिं मृत्युं वा संस्थां महाप्रस्थानम् श्रीकृष्णकथानामुदयो यथा भवति तथा १२ तत्र परीक्षितो जन्म निरूपयि
 ष्यन्नादौ तावद्गर्भस्थ एवाश्वत्थाम्नो ब्रह्मास्त्रात् कृष्णो नरक्षित इति वक्तुं कथां प्रस्तौति यदेत्यादिना यदा द्रौणिरश्वत्थामा कृ
 ष्णासूतानां द्रौपदीपुत्राणां शिरांसि उपाहरत् तदा तन्माता रुदत् तां च सांख्यन् किरीटमाला अर्जुन आहेति तृतीयेनान्व-

हरेर्गुणाक्षितमतिर्भगवान् बादरायणिः अध्यगान्महदारव्यानं नित्यं विष्णुजनप्रियः ११ परीक्षितोऽथरा
 जर्षेर्जन्मकर्मविलापनम् संस्थां च पांडुपुत्राणां वक्ष्ये कृष्णकथोदयम् १२ यदा मृधे कौरवसृजयानां वारे
 घथो वारगतिंगतेषु वृकोदराविद्गदाभिभर्षभग्नोरुदंडे धृतराष्ट्रपुत्रे १३ मर्तुः प्रियं द्रौणिरिति स्मप
 श्यन् कृष्णासूतानां स्वपतां शिरांसि उपाहराद्द्विप्रियमेव तस्य तज्जुगुप्सितं कर्म विगहयंति १४ माता शिशू
 नां निधनं सूतानां निशम्य घोरं परितप्यमाना तदा रुदद्वाष्पकलाकुलाक्षी तां सांख्यन्नाह किरीटमाला १५

यः किमिति बालानां शिरांस्थानात्तवानित्यपेक्षायामाह मृधेयुद्धे यद्यपि पांडवा अपि कौरवा एव तथाऽपि सृजयवंशोधृष्ट
 द्युम्नः पांडवानां सेनापतिरिति सृजयानामित्युक्तम् वीरगतिस्वर्गम् अथो अनंतरम् वृकोदरेणाविद्गदायाः क्षिताया गदाया
 अभिमर्शेन घातेन भग्नो रुदंडो यस्य तथा भूते धृतराष्ट्रपुत्रे दुर्योधनस्य स्मेति वितर्के इति एवं प्रियं-
 स्यादिति पश्यन् तस्य तद्विप्रियमेवेति वाक्यांतरम् विप्रियत्वे हेतुः जुगुप्सितमिति १४ घोरं दुःसहं यथा भवति बाष्पस्य क
 लाभिर्विंदुभिराकुले अक्षिणायस्याः सा किरीटस्यैकत्वेऽपि तदग्राणां बहुलात् किरीटमालीत्युक्तम् १५

शुचः शोकाश्रूणि प्रमृजामि परिमार्जयामि यत्तदाश्रूणां बन्धोऽस्ति शिरसाधिमस्य आतिनाथिन इति अग्निदोगरदश्चैव शस्त्रपाणिर्ध-
 नापहः क्षेत्रदारहरश्चैव षडैते ह्याततायिन इति स्मरणान् अत्राततायी शस्त्रपाणिः तेन च पुत्रहन्तृत्वं लक्ष्यते गांडीवाद्भुषो-
 क्तैर्विशिखैर्वर्षाणैरुपाहरे त्वत्समापमानयामि यच्छिरआक्रम्य आसनं विधाय दग्धपुत्रासती १६ वलावोरम्याः विचित्राजल्याः
 साषणानिनैः सोऽर्जुनः अच्युत एव मित्रं सूतश्च यस्य दंशितः बद्धकवचः उग्रधनुश्चापयस्य कपिर्हनुमान् ध्वजे यस्य सः गुरोः पुत्रं
 रथेन अन्वाद्रवन् अन्वधावन् १७ आपतंतमाधावंतम् सद्रौणिः कुमारहा बालघाती उद्दिग्मनाः कपित हृदयः प्राणपरीप्सुः
 प्राणान् लब्धुमिच्छुर्नतु कीर्तिम् यावद्गमं यावद्गंतुं शक्यं तावदुर्व्यापराद्रवन् अपलायत कः ब्रह्मामृगो भूत्वा सुतां यश्चुमुद्यतः

तदाशुचस्ते प्रमृजामि भद्रेय द्वह्मबन्धोः शिरआततायिनः गांडीवमुक्तैर्विशिखैरुपाहरे त्वाक्रम्य यत्
 स्मास्यसि दग्धपुत्रा १६ इति प्रियां वल्गुविचित्रजल्यैः ससांत्वयित्वाऽच्युत मित्रसूतः अन्वाद्रव दंशित
 उग्रधन्वा कपिध्वजो गुरुपुत्ररथेन १७ तमापतंतं सविलक्ष्य दूरात् कुमारहोद्दिग्मनारथेन पराद्रवत्सा
 णपरीप्सुरुर्व्यायावद्गमं रुद्रभयाद्यथाकः १८ यदाशरणमात्मानमैक्षतश्चांतवाजिनम् अस्त्रं ब्रह्मशि-
 रोमेन आत्मत्राणं द्विजात्मजः १९ अथोपस्पृश्य सलिलं संदधे तत्समाहितः अजानन्नुपसंहारं प्राण-
 कृच्छ्र उपस्थिते २०

सनरुद्रस्य भयाद्यथापलायते स्म अर्क इति पाठे वामनपुराणकथा सूचिता तथाहि विद्युन्मालीना
 मकश्चिद्राक्षसो माहेश्वरः तस्मै रुद्रेण सौवर्णविमानं दत्तम् ततोऽसौ अर्कस्य पृष्ठतोऽभ्यास्यन्विमानदीप्त्यारात्रिं विलोपितवान् त-
 तोऽर्केण निजनेजोभिर्द्रावयित्वा तद्विमानं पातितम् तच्छ्रुत्वा कुपिते रुद्रे भयादर्कः पर्याद्रवत् ततोरुद्रस्य क्रूरदृष्ट्या दंष्ट्रमानः प-
 तन्वाराणस्यां पतितो लोलार्कनाम्ना विख्यात इति १८ अशरणं रक्षकरहितम् ननु पलायनमेवरक्षकमस्ति न तस्यापि कुठितत्वा-
 दित्याह आंतावाजिनो यस्य तम् ब्रह्मशिरोऽस्त्रं ब्रह्मास्त्रम् द्विजात्मज इत्यर्थादर्शितामाह १९ तत् ब्रह्मास्त्रम् समाहितः कृत-
 ध्यानः उपसंहारमजानतोऽपि संधाने हेतुः प्राणकृच्छ्र इति २०

ततः अस्मात् सर्वतो दिशं प्रादुर्भूतं प्रकटं भूतं तेजोः भिप्रेक्ष्यतः प्राणापदं चाभिप्रेक्ष्य २१ प्रस्तुतं विज्ञापयितुं प्रथमं स्तौति कृ-
ष्णोत्तिवतुर्भिः संसृतेः हेतोर्देह्यमानानामपवर्गोः पवर्जयितानाशक इत्यर्थः २२ यतस्त्वमीश्वरः साक्षात् कुतः यतः प्रकृतेः
परः पुरुषः तत्कुतः यतः आद्यः कारणम् कारणत्वेऽप्यविकारितामाह मायां व्युदस्य अभिभूय कैवल्यरूपे आत्मन्येव स्थित इ-
ति २३ त्रिवर्गदाताः पितृमेवेत्याह स इति यस्त्वं मायामभिभूय स्थितः स एव मायाभिभूतस्य जनस्य धर्मादिफलमुपासितः स-
न्विधत्से वीर्येण प्रभावेन २४ तथा चानेनावतारेण तव साधुपक्षपातो लक्ष्यत इत्याह तथेति किंभूभारहरणं मदिच्छामात्रे

ततः प्रादुर्भूतं तेजः प्रचंडं सर्वतो दिशम् प्राणापदमभिप्रेक्ष्य विष्णुं जिष्णुरुवाच ह २१ अर्जुन उ-
वाच कृष्ण कृष्ण महाभाग भक्तानामभयं कर त्वमेको देह्यमानानामपवर्गोऽसि संसृतेः २२ त्वमा-
द्यः पुरुषः साक्षादीश्वरः प्रकृतेः परः मायां व्युदस्य चिच्छ्रुत्या कैवल्ये स्थित आत्मनि २३ स एव जीवलो-
कस्य मायामोहितचेतसः विधत्से स्वेन वीर्येण श्रेयो धर्मादि लक्षणम् २४ तथाऽयं चावतारस्ते भवो भा-
रजिर्हीर्षया स्वानां चानन्यभावा नामनुध्यानाय चासकृत् २५ किमिदं स्तितु कुतो वेति देवदेवनवेत्यह-
म् सर्वतो मुखमायाति तेजः परमदारुणम् २६ श्रीभगवानुवाच वेत्थिदं द्रोण पुत्रस्य ब्राह्म-
स्य प्रदर्शितम् नैवासौ वेदसंहारं प्राणबाध उपस्थिते २७ न ह्यस्यान्यतमं किंचिदस्त्रं प्रत्यवकर्शनम्
जह्यस्त्र तेज उन्नद्धमस्त्रं ज्ञो ह्यस्त्र तेजसा २८

णनभवति तत्राह स्वानां ज्ञातीनामनुध्यानाय च तथाऽनन्यभा-
वानामेकांतभक्तानां च २५ एवं स्तुत्या प्रस्तुतं विज्ञापयति किमात्मकमिदं कुतो वा आयातीति स्तित्वितर्के २६ इदं द्रोण पु-
त्रस्य ब्राह्मस्य तेन च प्राणबाधे प्राप्ते प्रदर्शितं केवलं न तस्य योगे कुशल इत्यर्थः यतोऽसाधुपसंहारं न वेद एतच्च त्वंतु वेत्थि जा-
नासि २७ प्रत्यवकर्शनं कृशत्वकरं निवर्त्तकमित्यर्थः अतः तदस्त्र तेज उन्नद्धमुत्कटं ब्रह्मास्त्र तेजसैव जहि घातय त्वस्यु-
क्तं चास्त्रं तदुपसंहृत्य स्वयमुपशाम्येत् यतस्त्वमस्त्रज्ञोऽसि २८

परेशत्रवस्तएववीरास्तान् हंतीति तथा फाल्गुनोऽनुनः अपः स्पृष्ट्वा आचम्य तत्राकृष्णपरिक्रम्य प्रदक्षिणीकृत्य ब्राह्मणब्र-
ह्मास्त्रं निवर्त्तयितुम् २९ ततश्च उभयो ब्रह्मास्त्रयोः तेजसाशरैः संवृते संवेष्टिते परस्परं मिलित्वा वृद्धाते अवर्द्धताम् किं कृत्वा
रोदसीद्यावापृथिव्यौ रवमंतरिक्षं चावृत्य यथा प्रलये संकर्षणसुखाग्निः उपरिस्थितोऽर्कश्च संहृत्य वर्द्धते तद्वत् ३० तयोर्दोषि
फाल्गुनयोः तेन दह्यमानाः सांवर्त्तकं प्रलयाग्निममंसत मेनिरे ३१ लोकानां व्यतिकरं व्यनयनं नाशमित्यर्थः वासुदेवस्य मतं चाल

सूत उवाच श्रुत्वा भगवता प्रोक्तं फाल्गुनः परवीरहा स्पृष्ट्वाऽपस्तं परिक्रम्य ब्राह्मं ब्राह्मणसंद-
धे २९ संहत्याऽन्योऽन्यमुभयोस्तेजसाशरसंवृते आवृत्य रोदसीस्त्वं च वृद्धातेऽर्कवद्विवत् ३० दृ-
ष्ट्वास्त्रतेजस्तु तयोस्त्रील्लोकान् दहन्महत् दह्यमानाः प्रजाः सर्वाः सांवर्त्तकममंसत ३१ प्रजोपप्लवमा
लद्वयलोकव्यतिकरं च तम् मतं च वासुदेवस्य सजहारार्जुनो द्वयम् ३२ तत आसाद्य तरसादारुणं गौत-
मासुतम् बबन्धामर्षताम्राक्षः पशं रशनया यथा ३३ शिविराय निनीषतं दाम्ना बध्वा रिपुबलात् प्रा-
हार्जुनं प्रकुपितो भगवान् बुजेक्षणः ३४ मैत्रेयार्थाहं सिञ्चातुं ब्रह्मबन्धुमिमं जहि योऽसावनागसः सक्ता
नवधीन्निशि बालकान् ३५ मत्तं प्रमत्तमुन्मत्तं स मन्त्रं बालस्त्रियं जडम् प्रपन्नं विरथं भीतं न रिपुहतिथि-
र्मेवित् ३६

क्षयब्रह्मास्त्रद्वयमुपसंहृतवान् ३२ गौतमवंशजा गौतमी कृपातस्याः सुतम् अमर्षेण क्रोपेन ताम्रे अक्षि-
णायस्यसः निष्कृपले दृष्टांतः पशंयथेति तस्य बन्धनं धर्म इत्यत्र दृष्टांतः यथा याज्ञिकः पशमिति रशनयारज्ज्वा ३३ शोकरोषा
दियुक्तस्याप्यर्जुनस्य धर्मनिष्ठायापनाय श्रीकृष्णवाक्यम् तदा हृषद्विः शिविराय राजनिवेशाय नेतुमिच्छंतं प्रकुपित इवेति ३४
अनागमो निरपराधान् ३५ रिपोरपि सक्तस्य बालस्य च बन्धो न धर्म इत्यन्याथैर्दर्शयति मत्तं मद्यादिना प्रमत्तमनवहितम् उन्मत्तं
गृहवातादिना जडमनुद्यमम् प्रपन्नं शरणागतम् विरथं भग्नरथम् ३६

तद्वधोदंडरूपस्तस्यैव श्रेयः पुरुषार्थः यद्यतोदंडप्रायश्चित्तरहितादोषात्सपुमानधोयातीति तथाच स्मरंति राजभिर्धृतदंडा
 स्तु कृत्वा पापानि मानवाः विधूतकल्मषायातिस्वर्गकृतिनायथति ३७ ३८ ३९ यद्यपि चोदितः तथाऽपि हंतुं नैच्छत्
 आत्महनं पुत्रहं तारमपि यतो महान् ४० गोविंदः प्रियः सारथिश्च यस्य सः आत्मजान् शोचंत्यै ४१ तथा परिभवेनाहतमानी
 तम् कर्मणो जुगुप्सितेन दोषेणावाङ्मुखम् अपकृतमपकारिणम् कृपयानिरीक्ष्य वामः शोभनः स्वभावो यस्य सा ४२ नना

स्वप्राणान्यः परप्राणैः प्रपुष्णात्यघृणाः खलः तद्वधस्तस्य हि श्रेयो यदोषाद्यात्यधः पुमान् ३७ प्रतिश्रुतं च भ
 वता पांचाल्यैश्च वतो मम आहरिष्ये शिरस्तस्य यस्तेमानि निपुत्रहा ३८ तदसौ वध्यतां पापआतताया
 त्मबंधुहा भर्तुश्च विप्रियवीरकृतवान् कुलपांसनः ३९ एवं परीक्षता धर्मपार्थः कृष्णो न चोदितः नैच्छद्दंतुं गु
 रुकृतं यद्यप्यात्महनं महान् ४० अथोपेत्य स्वशिविरं गोविंद प्रिय सारथिः न्यवेदयत्तं प्रियायै शोचंत्या आत्म
 जान् हतान् ४१ तथा हतपशवत्पाशवद्धमवाङ्मुखं कर्मजुगुप्सितेन निरीक्ष्य कृष्णाऽपकृतं गुरोः सुतं वा
 मस्वभावा कृपयाननाम च ४२ उवाच चासहस्यस्य बंधनानयनं सती मुच्यतां मुच्यतामेष ब्राह्मणो नितरां
 गुरुः ४३ सरहस्यो धनुर्वेदः स विसर्गोपसंयमः अस्त्रग्रामश्च भवता शिक्षितो यदनुग्रहात् ४४ स एष भ
 गवान्द्रोणः प्रजारूपेण वर्तते तस्यात्मनोर्द्वेपत्यास्तेनान्वगादौ रसूः कृपा ४५ तद्धर्मज्ञमहाभाग भवद्भि
 र्गौरवं कुलम् वृजिनं नार्हति प्राप्सुं पूज्यं वंद्यं मभीक्ष्णशः ४६

मच उवाच चेति चकाराभ्यां संभ्रमः सूचितः बंधनेना

नयनमसहमाना ४३ सरहस्यः गोप्यमंत्रसहितः विसर्गः अस्त्रप्रयोगः उपसंयमः उपसंहारः ताभ्यां सहितोऽस्त्रसमूहश्च ४४ किं
 च तस्य द्रोणस्यात्मा देहस्तस्यार्द्धं कृपा आस्ते अर्द्धत्वे हेतुः पत्नी अर्द्धो वा एष आत्मनो यत्पत्नीति श्रुतेः जायापती अग्निमाद
 धायातामिति श्रुतेरुभयोरैककारकत्वावगमाच्च ननु भर्तुरिमृते सा कथं जीवति तत्राह नान्वगादौ रसूः यतो वीरसूः पुत्रव
 ता ४५ तत्तस्मादौ रवंगुरोः कुलं भवद्भिः वृजिनंदुःखं प्राप्सुं नार्हति किंतु पूज्यं वंद्यं च ४६

मृतवत्सामृतपुत्रा ४७ विपक्षेदोषमाह योरिति तेषां राजन्यानां कुलकर्म कथं भूतम् सानुबंधं सपरिवारम् शत्रुशोकेनार्पितं च
 तत्र ब्रह्मकुलं कर्तृप्रदहति ४८ धर्म्यमित्यादयो वचसः षड्गुणाः पूर्वश्लोकषट्के द्रष्टव्याः तत्र धर्म्यं धर्मादनपेतं मुच्यतां मुच्यता
 मिति न्याय्यं न्यायादनपेतं सरहस्य इत्यादि सकरुणं तस्यात्मनोऽर्हमिति निर्व्यलीकं तद्धर्मज्ञेति समंमारोदिदिति दुःखसाम्योक्तेः
 महत्तयैः कोपितमिति निष्ठुरोक्त्या हितोपदेशात् एवंभूतं राज्ञ्याः वचः होद्विजाः प्रत्यनंदत् अनुमोदितवान् ४९ नकुलादयश्च

मारोदीदस्य जननी गौतमी पतिदेवता यथाऽहं मृतवत्सार्त्तारोदिम्यश्च मुखी सुहुः ४७ यैः कोपितं ब्रह्म
 कुलं राजन्यैरकृतात्मभिः तत्कुलं प्रदहत्याशसात्तुबंधं सुचापितम् ४८ सूत उवाच धर्म्यं
 न्याय्यं सकरुणं निर्व्यलीकं समं महत् राजा धर्मसुतो राज्ञ्याः प्रत्यनंदत् होद्विजाः ४९ नकुलः सहदेवश्च
 युयुधानो धनंजयः भगवान् देवकीपुत्रो ये चान्ये याश्च योषितः ५० तत्राहामर्षितो भीमस्तस्य श्रेयान् च
 धः स्मृतः न भर्तुर्नात्मनश्चार्थयोऽहं सुप्तांश्चिच्छून्त्या ५१ निशम्य भीमगदितं द्रौपद्याश्च चतुर्भिः
 जः आलोक्य वदनं सरल्युरिदमाह हसन्निव ५२ श्रीभगवानुवाच ब्रह्मबंधुर्न हंतव्य आ
 ततापी वधार्हणः मयैवोभयमाप्नातं परिपाह्यनुशासनम् ५३

प्रत्यनंदन् युयुधानः सात्यकिः ५० तस्य त
 थाविधस्य द्रौणेर्वध एव श्रेष्ठः अन्यथाऽस्य नरकपातप्रसंगः स्यात् तदाह न भर्तुरिति अहं नृजघान ५१ चतुर्भिर्जोक्तेर
 यं भावः भीमे एनं हंतुं प्रवृत्ते द्रौपद्यां च सहसा तन्निवारणे प्रवृत्ताया मुभयोः संवारणाया विष्कृतचतुर्भुज इति संदिहानस्य
 सरल्युरर्जुनस्य ५२ वधार्हणः वधार्हः मयैव शास्त्रकृता ब्राह्मणो न हंतव्यः तथाच आततायिनमायां तमपि वेदांगपारगम्
 जिघांसंतं जिघांसीयान्तेन ब्रह्महाभवेदिति वदता तदुभयमप्यनुशासनं परिपालय ५३ ७ ७ ७

तवचप्रतिज्ञांपूरयेत्याह प्रियांसांत्वयतात्वयायत्यतिश्रुतंहननंतच्चसत्यंकुरु प्रियंचकुरु मह्यंमम तत्रवधेभीमस्यप्रियंभ
वति अवधेद्रौपद्याः ह्येथीकृष्णस्य ५४ हादमभिप्रायम् आज्ञायज्ञात्वा नह्यशक्यमुभयंविदध्यात् अतोऽस्यामभिप्रा
यइतिज्ञात्वेत्यर्थः असिनारकज्ञेन मूर्द्धन्यंमूर्द्धन्निजातम् सहमूर्द्धजंसकेशम् ५५ मणिनाचहीनम् निरयापयत् निःसारितवा
न ५६ अनेनथीकृष्णोक्तंसर्वसंपादितमित्याह वपनमिति ५७ निर्हरणंदाहार्थंनयनम् ५८ इतिप्रथमेटीकायांसप्त-

कुरुप्रतिश्रुतंसत्यंयत्तत्सांत्वयताप्रियाम् प्रियंचभीमसेनस्यपांचाल्यामह्यमेवच ५४ सूतउवाच
अंजुनःसहसाज्ञायहरंहादमथासिना मणिजहारमूर्द्धन्यंदिजस्यसहमूर्द्धजम् ५५ विमुच्यरशनाबद्धं
बालहत्याहतप्रभम् तेजसामणिनाहीनंशिविरान्निरयापयत् ५६ वपनंद्रविणादानंस्थानान्निर्यापणं
तथा एषहिब्रह्मबंधूनांवधोनान्योऽस्तिदैहिकः ५७ पुत्रशोकातुराःसर्वेपांडवाःसहकृष्णाय स्वां
मृतानांयत्कृत्यंचक्रुर्निर्हरणादिकम् ५८ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेप्रथमस्कंधेद्रौणिनियहोना
मसप्तमोऽध्यायः ७ सूतउवाच अथतेसंपरेतानांस्वानामुदकमिच्छताम् दातुसकृष्णागंगा
यांपुरस्कृत्यययुःस्त्रियः १ तैर्निनीयोदकंसर्वेविलप्यचभृशंपुनः आप्नुताहरिपादाञ्जरजःपूतसरिज्ज-
ले २ तत्रासीनंकुरुपतिंधृतराष्ट्रसहानुजम् गांधारीपुत्रशोकार्त्तापृथांकृष्णांचमाधवः ३ सांत्वयामा
समुनिभिर्हतबंधूंश्छुचाऽर्पितान् भूतेषुकालस्यगतिदर्शयन्नप्रतिक्रियाम् ४

मोऽध्यायः ७ अष्टमेकुपितद्रौणेरस्त्रादक्षापराक्षितः श्रीकृष्णेनस्तुतिःकुंत्याराज्ञःशोकश्चकीर्त्यते १ तेषांडवाःसंपरेतानां
मृतानांगंगायामुदकंदातुम् सकृष्णाःश्रीकृष्णेनसहिताःस्त्रियःपुरस्कृत्यअग्रतःकृत्वा तस्मिन्कार्येस्त्रीपुरःसरत्वंविधानात्
१ निनीयदत्वा हरिपादाञ्जरजोभिःपूतायासरित्गंगातस्याजले पुनर्ग्रहणादादावपिस्नाताइतिगम्यते २ कुरुपतिसुधिष्ठि
रम् सहानुजंभीमादिभिःसहितम् पुत्रशोकार्त्तामितितिसृणाविशेषणम् ३ मुनिभिःसहितः ४ ५ ६

कितवैर्धूतैः दुर्योधनादिभिः द्रौपद्याः कचग्रहणादिनाक्षतनष्टमायुर्येषां तान् ५ याजयित्वादिभाविकथासंक्षेपः शतमन्योः शतक्रतोरिव ६ शौनेयः शिनेर्नसासात्यकिस्नेनचोद्वेनचसंयुतः ७ रथमास्थितः सन् उत्तरांपरीक्षिन्मातरं भयेन विद्धलां व्याकुलामभिमुरखंधावतीमुपलेभे ददर्श ८ उत्तराश्राकृष्णंप्रार्थयते पाहिपाहीति ह्याप्त्याम् अन्यस्तु प्रार्थनायोग्यो नास्तीत्याह त्वत्त्वत्तैः अन्यमभयं भयरहितं न पश्यामि यत्र लोके परस्परमन्योः न्यंमृत्युर्भवति तत्र ९ प्रस्तुतं भयमावेदयति अभिद्र

उत्तरोवाच

साधयित्वा ज्ञातशत्रोः स्वराज्यं कितवैर्हृतम् घातयित्वाऽसतो राज्ञः कचस्पर्शक्षतायुषः ५ याजयित्वाऽश्वमेधैस्तन्निभिरुत्तमकल्पकैः तद्यशः पावनं दिक्षु शतमन्योरिवातनोत् ६ आमंत्र्य पांडुपुत्रांश्च शौनेयोद्वसंयुतः द्रौपायनादिभिर्विपैः पूजितैः प्रतिपूजितः ७ गंतुं कृतमतिर्ब्रह्मन् द्वारकारथमास्थितः उपलेभेऽभिधावतीमुत्तरां भयविकलाम् ८ पाहिपाहि महायोगिन् देवदेव जगत्पते नान्यत्वं दभयं पश्येयत्र मृत्युः परस्परम् ९ अभिद्रवति मामीश शरस्तप्ताय सोविभो कामंदहतुमान्नाथ मामेगर्भो निपात्यताम् १० सूत उवाच उपधार्य वचस्तस्याभगवानभक्तवत्सलः अपांडवमिदं कर्तुं द्रौणे रस्त्रमबुध्यत ११ तर्ह्येवाथ मुनिश्चेष्टपांडवाः पंचसायकान् आत्मनोऽभिमुरखान् दीप्तानालक्ष्यास्त्राण्युपाददुः १२ व्यसनं वीक्ष्य तत्तेषां मनन्यविषयात्मनाम् सुदर्शनेन स्वास्त्रेण स्वानारक्ष्णां व्यधादिभुः १३

वति अभिमुरखमायाति तप्तमायसंलोहमयं शल्यं यस्य सः अतिकार्षण्यमाह काममिति कामं यथेच्छम् १० पराभवेनातिकुपितस्य द्रौणोः अपांडवं पांडवभून्यम् इदं विश्वं कर्तुं प्रवृत्तं ब्रह्मास्त्रमबुध्यत ११ अतएव बहुमुखं तदागतमित्याह तर्ह्येवेति १२ ब्रह्मास्त्रस्यास्त्रांतरैरनिवर्त्यत्वात्तदुष्परिहरं व्यसनं वीक्ष्य अनन्यविषय आत्मायेषाम् स्वैकनिष्ठानामित्यर्थः १३ ६९ ६९

वैराट्याः उत्तराया अंतस्थः सन् गर्भमावृतवान् तत्र हेतुः यत आत्मा अंतर्गामी योगेश्वर इति बहिःस्थस्यापि प्रवेशघटनार्थमुक्तम्
 कुरुणांतं तवे संतानाय पांडवानामपि कुरुवंशजत्वादवमुक्तम् १४ अमाधमप्रतिक्रियं च समशाम्यत्संशांतमासीत्
 १५ एतद्ब्रह्मास्त्रशमनमाश्चर्यमामंस्थाः नमन्यस्व १६ कृष्णाय सह १७ त्वात्वां नमस्ये नमस्करोमि ननु कनिष्ठं मां कथं नम
 स्करोषितत्राह आद्यं पुरुषम् कुतः प्रकृतेः परम् तत्कुतः ईश्वरं प्रकृतेरपि नियंतारम् अतएव सर्वभूतानां मंतर्बहिश्च पूर्णत्वे
 नावस्थितम् तथाऽलक्ष्यम् १८ तत्र हेतुः मायैव जवनिकातिरस्कारिणी तथा आच्छन्नं प्रतिच्छन्नम् अतोऽहमज्ञाभक्ति

अंतस्थः सर्वभूतानां मात्मा योगेश्वरो हरिः स्वमायया वृणोर्ध्वं वैराट्याः कुरुतंतवे १४ यद्यप्य
 स्त्रं ब्रह्म शिरस्त्वमोघं चाप्रतिक्रियम् वैष्णवं तेज आसाद्य समशाम्यद्गूढह १५ मामंस्था ह्येतदा
 श्रयं सर्वाश्चर्यमयेऽच्युते यद्गूढमायया देव्या सृजत्यवतिहत्यजः १६ ब्रह्म तेजो विनिर्मुक्तैरात्मजैः
 सह कृष्णया प्रयाणाभिमुखं कृष्णमिदमाह पृथ्वासी १७ कुत्सुवाच नमस्ये पुरुषं त्वाद्यमी
 श्वरं प्रकृतेः परम् अलक्ष्यं सर्वभूतानां मंतर्बहिरवस्थितम् १८ मायाजवनिकाच्छन्नमज्ञाधोऽक्षज
 मव्ययम् नलक्ष्यसे मूढदृशानां नाद्यधरो यथा १९ तथा परमहंसानां सुनीनां ममलात्मनाम् भक्ति
 योगविधानार्थं कथं पश्येमहिस्त्रियः २० कृष्णाय वासुदेवाय देवकीनंदनाय च नंदगोपकुमाराय गोविं
 दाय नमोनमः २१

योगानभिज्ञा केवलं नमस्यामि अधः अक्षजं इंद्रियजं ज्ञानं यस्मात्तम् अव्ययमपरिच्छिन्नम् तत्सप
 चः मूढदृशा देहाभिमानिनां पुंसानलक्ष्यसे १९ किंच परमहंसानां मात्मानात्मविवेकिनाम् ततो सुनीनां मननशीलानाम
 पि ततश्चामलात्मनां निवृत्तरागादीनामपि तथा तेन निजमहिम्नानलक्ष्यसे अतो भक्तियोगं विधातुं त्वां वयं स्त्रियः कथं हि प
 श्येम यद्वा परमहंसादीनामपि भक्तियोगविधानार्थं त्वाम् आत्मारामानप्यचिंत्यनिजगुणैराकृष्य भक्तियोगं विधातुं कारयि
 तुमवतीर्णमित्यर्थः २० ज्ञानभक्त्योरशक्यत्वमुक्त्वा पुनः केवलं नमस्करोति कृष्णाय इति द्वाभ्याम् २१

पंकजनाभौयस्य पंकजानांमालाः स्तियस्य पंकजवत्ससन्नेत्रेयस्य पंकजाकितौ अर्घ्यायस्यतस्मै २२ तत्कृतोपकाराननुसार
ति यथेतिहास्याम् अयमर्थः मानृतोऽपिमय्यधिकतवर्षानिः तथाहि हेहृषीकेश यथादेवकीकंसेनरुद्राव्याविमोचिता अ
हंचतथैवकिंविमोचितेति काक्वामहान्विशेषउक्तः तंदर्शयति साऽतिनिररुद्रासतीतस्मादेवसकृद्विमोचिता तथाशुचाऽर्पिताच
सती नचतस्याः पुत्रारक्षिताः अस्तिचान्योनायस्तस्याः अहंतुविपद्गणान् तत्रापिमुहुःशीघ्रंच सात्मजाचत्वयैवचनाथेनेति
२३ विपद्गणमेवदर्शयति विषात्तमामम्यविषमोदकदानान् महाग्नेः जतुगृहदाहान् पुरुषादाहिडिंवादयोराक्षसास्तेषां दर्श
नात् असत्सभायाः द्यूतस्थानात् अभितोरक्षिताः आस्मअभवाम २४ यत्प्रासुविपत्सु कीदृशंदर्शनम् नास्तिपुनरपिभवदर्श

नमः पंकजनाभायनमः पंकजमालिने नमः पंकजनेत्रायनमस्तोपंकजांघ्रये २२ यथाहृषीकेशखलेनदे
वकीकंसेनरुद्रा नुचिरंशुचापिता विमोचिताऽहंचसहात्मजाविमोत्वयैवनाथेनमुहुविपद्गणान् २३
विषात्तमहाग्नेः पुरुषाददर्शनादसत्सभायावनवासकृच्छृतः मृधेमृधेनेकमहारथास्त्रतोद्रोण्यस्त्रतश्चास्मह
रेऽभिरक्षिताः २४ विपदः संतुनः शश्वत्तत्रतत्रजगद्गुरो भवतोदशनियत्स्यादपुनर्भवदर्शनम् २५ जन्मेश्व-
र्यश्चुतश्चैभिरेधमानमदः पुमान् नैवाहृत्यभिधातुं वैत्स्यामकिंचनगोचरम् २६ नमोऽकिंचनवित्तायनिवृत्तगु
णवृत्तये आत्मारामायशांतायकैवल्यपतयेनमः २७ मन्येत्वांकालमीशानमनादिनिधनंविभक्तम् समंचरंतं स
र्वत्रभूतानांयन्मिथः कलिः २८

नयस्मात् २५ संपदस्तुश्रेयःपरिपंथिन्यइत्याह जन्मसत्कुलेजन्मादिभिरेधमानोमदोयस्यसः
अभिधातुंश्चाहृष्णागोविंदेतिवक्तुमपि अकिंचनानांगोचरंविषयभूतम् २६ प्रसूतमनोरथपूरणायप्रणमति अकिंचनाभक्ताएव
वित्तंसर्वस्वंयस्यतस्मै ततः किम् निवृत्तागुणवृत्तयोधर्मार्थकामविषयायस्मात्तस्मै कुतः आत्मारामाय तत्कुतः शांतायरागादिरहि
ताय किंच कैवल्यपतये कैवल्यंदातुंसमर्थाय २७ ननुदेवकीपुत्रंमांकयमेवंसौषितत्राह मन्येत्वांकालंननुदेवकीपुत्रम् तत्रहेतवः
ईशानंनियंतारम् अनादिनिधनमाद्यंतश्चन्यम् विभुंप्रभुम् समयथाभवतितथासर्वत्रचरंतम् ननुपार्थसारथेः कथंममसाम्यंत-
त्राह यत्पतः लन्तोनिमित्तभूतात्भूतानामेवमिथः कलिः कलहोभवति ननुस्वतस्त्वयिवैषम्यम् २८ ६२ ६२ ६२

ननु नियहानुग्रहरूपमपि मसिदं वैषम्यमनुग्रह नवेदेति नृणां विडम्बनमनुकरणमीहमानस्य कुर्वतः यस्मिंस्तत्त्वविषयमिति
 अनुग्रहनिग्रहरूपमवति २९ अजस्य जन्म अकर्तुः कर्मतिर्यङ्मवराहादिरूपेण नृषुरामादिरूपेण ऋषिषु वामनादिरूपेण
 यादस्सुमत्यादिरूपेण ३० नरविडम्बनमत्याश्चर्यमित्याह गोपीति यशोदात्त्वयि कृतागसिदधिभाण्डस्फोटनं कृतवतियावद्वा
 मरुज्जुं आददे जग्राह तावत्तत्क्षणमेव याते दशा अवस्थासामां विमोहयति किंभूतस्य अश्वभिः कलिलं व्यामिश्रमंजनं यथोक्ते
 च ते संपन्नमेव्याकुले अक्षिणीयस्मिन् तद्वृत्तं निनीय अधः कृत्वा ताडयिष्यतीति भयस्य भावनया स्थितस्य यत्नयतः खनः भीर-

नवेदकश्चिद्भगवंश्चिकीर्षितं तवेहमानस्य नृणां विडम्बनम् नयस्य कश्चिद्दयितोऽस्ति कर्हिचित् दृष्ट्यश्च य
 स्मिन् विषयमिति नृणाम् २९ जन्म कर्म च विश्वात्मन् जस्या कर्तुरात्मनः तिर्यङ् नृषिषु यादस्सुतदत्यंत वि
 डम्बनम् ३० गोप्याददेत्त्वयि कृतागसिदामतावद्वाते दशाः श्वकलिलं जनसंभ्रमाक्षम् वल्कूनिनीय भय
 भावनया स्थितस्य सामां विमोहयति भीरपियद्विमेति ३१ केचिदाहुरजं जानं पुण्यश्लोकस्य कीर्तये यदोऽपि
 यस्यान्ववाये मलयस्येव चंदनम् ३२ अपरे वरुदेवस्य देवक्यां याचितोऽभ्यगात् अजस्तमस्य क्षेमाय वधा
 यच्च सुरादिषाम् ३३ भारावतरणायान्ये भवो नावद्वोदधौ सीदत्याभूरिभारेण जातो ह्यात्मभुवाः धितः
 ३४ भवेऽस्मिन् क्रियमानानां विद्याकामकर्मभिः श्रवणस्मरणाहोणिकरिष्यन्निति केचन ३५

पि स्वयं विभेति तस्य ते दशा ३१ अतएव जगन्मोहनतया दुर्ज्ञेयत्वात्तज्जन्मादिबहुधा वर्णयंतीत्याह केचिदिति चतुर्भिः पुण्यश्लो
 कस्य प्रियस्य युधिष्ठिरस्य कीर्तये यदोरेव कीर्तयेदति मलयस्य कीर्तये वंशो वा चंदनम् ३२ तथा वरुदेवस्य भार्यायां देवक्यामजए-
 वत्त्वमभ्यगात् पुत्रत्वमिति शेषः प्रथमपुरुषस्त्वार्थः अर्भत्वमिति पाठः सुगमः ताभ्यामेव पूर्वस्मृतपः पृथ्मिरूपाभ्यां याचितः सन्
 अस्वजगतः क्षेमाय ३३ आत्मभुवेति ब्रह्मप्रार्थनस्य प्राधान्यविवक्षया ३४ मत्तान्तरम् परमानंदस्वरूपा ज्ञानमविद्या ततो दे
 हाद्याभिमानात्कामः ततः कर्माणि तैश्च क्रियमानानां तन्निवृत्तये श्रवणाद्यहोणिकर्माणिकरिष्यन् ३५ ७, ७, ७,

अस्यपक्षस्यसिद्धांततामभिप्रेत्यश्रवणादिफलमाह शृण्वन्तीति नंदति अन्यैः कीर्त्यमानमभिनंदतियेजनाईहितंचरितंतावकंल
दायंपदांबुजंतएवपश्यंत्येव अचिरेणैवेतिचसर्वत्रावधारणम् कीदृशम् भवप्रवाहस्यजन्मपरंपरायाउपरमोयस्मिन्तत् ३६
इदानींतवास्मत्परित्यागोऽनुचितइत्याशयेनाह अपीतिचतुर्भिः हेप्रभो सहृदोऽनुजीविनश्चनोऽद्यअपिस्वित्तंजिहाससि ये
षामस्माकमन्यत्परायणंनैवास्ति तत्कुतः राजसूयोजितमंहोदुःखंयैस्तेषाम् स्वानां कृतमीहितमपेक्षितंयेनतस्यसंबोधनम् वि
सर्गतिपाठेत्वंपदविशेषणम् ३७ ननुतवबंधवोयदवः पुत्राश्चपांडवाः शूराः समर्थोश्चतत्किंकार्पण्यंभाषसेअतआह केवयमिति य-
र्हिभवतोऽदर्शनंयदात्वमस्मान्नपश्यसितदानामरूपाभ्यांनाम्नाविरव्यात्यारूपेणसमृद्धाच्च यदुभिः सहिताः पांडवानामकेवयं

शृण्वन्तिगायन्तिगृणंत्यभीक्ष्णशः स्मरन्तिनंदन्तितवेहितंजनाः तएवपश्यंत्यचिरेणतावकंभवप्रवा
होपरमंपदांबुजम् ३६ अप्यद्यनस्त्वस्वकृतेहितप्रभोजिहाससिस्वित्तसहृदोऽनुजीविनः ये
षानचान्यद्भवतः पदांबुजात्परायणराजसूयोजितांहसाम् ३७ केवयंनामरूपाभ्यांयदुभिः सहपा
ंडवाः भवतोऽदर्शनंयर्हिहृषीकाणामिवेशितुः ३८ नयंशोभिष्यतेतत्रयथेदानींगदाधर त्वत्पदै
रंकिताभातिस्वलक्षणविलक्षितैः ३९ इमेजनपदाः स्मृद्धाः सुसमृद्धाः संतः ४० गमनेपांडवानामकुशलम् अगमनेचयाद-
व्योधंतेतववीक्षितैः ४० अथविश्वेशविश्वात्मन्विश्वमूर्तेस्वकेषुमे स्नेहपाशमिमंछिधिदृढपांडु-
षुवृष्णिषु ४१ त्वयिमेऽनन्यविषयामतिर्मधुपतेऽसकृत् रतिमुद्वहतादद्वागंगेवोद्यमुदन्वति ४२

नकैऽपि अतितुच्छत्वादित्यर्थः हृषीकाणामीशितुर्जविस्थादर्शनेयथानकिंचिन्नामचरूपंचतद्वत् ३८ किंच यथेदानीमि
यमस्मत्पाल्याभूमिः स्वैरसाधारणैर्वज्रांकुशादिभिर्लक्षणैर्विलक्षितैश्चिन्हितैस्त्वत्पदैरंकितासतीभाति तत्रतदात्वयिनिर्ग-
तैसतिनशोभिष्यते ३९ अपिच इमेजनपदादेशाः स्मृद्धाः सुसमृद्धाः संतः ४० गमनेपांडवानामकुशलम् अगमनेचयाद-
वानामित्युभयतोव्याकुलचित्तासतीतेषुस्नेहनिवृत्तिप्रार्थयते अथेति विश्वेशोत्यादिसंबोधनानि स्नेहच्छेदेसामर्थ्यख्या
पनाय दृढसतम् ४१ ततः किमतआह लयीति अनन्यविषयासतीमेमतिः रतिमुद्वहतात् अनवच्छिन्नांप्रीतिकरोलित्यर्थः
ओघंपूरम् यथागंगाप्रतिबंधनगणयति एवंमतिरपिविघ्नान्मागणयत्वितिभावः ४२

एवमप्यर्थपुनः प्रणमति हे श्रीकृष्णातेनमः उपकाराननुस्मरंती बहुधा संबोधयति कृष्णासख अर्जुनस्य सखे वृष्णीनामृष
 मश्रेष्ठ अवन्त्यैभूम्यैदुह्यंतिये राजन्यास्तेषां वशस्य दहन एवमप्यनपवर्गवीर्य अक्षोणिप्रभाव गोविंद प्राप्तकामधेनैश्वर्य गो
 द्विजसुराणामार्तिहरो वतारो यस्येति ४३ कलानिमधुराणि पदानियेषु तैर्वाक्यैः परिणूतोऽखिल उदयो महिमा यस्य सः पुस्तुता
 वित्यस्मान् परिणूतेति वक्तव्ये दीर्घश्छंदोऽनुरोधेन मंदभीषत् तस्य हास एवमाया वक्ष्यति हि हासो जनोन्मादकरी च मायेति ४४
 त्वयि मेऽनन्यविषयामतिरिति यत्प्रार्थितं तद्वाढमित्यंगीकृत्य रथस्थानात् राजा द्वयमागत्य पश्चात्तान् चान्याश्च संभद्रा प्रसुरवाः स्त्रि

श्रीकृष्णकृष्णासखवृष्णयुर्वभावनिभ्रयाजन्यवंशदहनानपवर्गवीर्य गोविंदगोद्विजसुरार्तिहरा-
 वतारयोगेश्वराखिलगुरोभगवन्नमस्ते ४३ सूत उवाच पृथयेत्थं कलपदेः परिणूताखिलो
 दयः मंदं जहास वैकुण्ठो मोहयन्निवमायया ४४ तां वाढमित्यपामं च प्रविश्य गजसाक्षयम् स्त्रिय
 च स्वपुरयास्य न्येम्णाराज्ञानिवारितः ४५ व्यासाद्यैरीश्वरे हासैः कृष्णो नाद्भुतकर्मणा प्रबोधितोऽ
 पीति हासैर्नाबुद्धा तश्चाऽर्पितः ४६ आहराजाधर्मसुतश्चितयन्सहृदां वधम् प्राकृतेनात्मनाविषाः
 स्नेहमोहवशगतः ४७

यउपामं व्यासुज्ञाप्यस्य पुरं यास्यन् राजा सुधिक्षिरेण प्रेम्णाऽत्रैव किंचित्कालं निवसेति संप्रार्थयति
 वारितः ४५ अथ भीष्मनिर्माणोत्सवं वक्तुमुपो ह्वानकथां प्रस्तौति व्यासाद्यैः प्रबोधितोऽपि शचाव्याप्तः सन्नाबुद्धा त विवेकं
 न प्राप कुतः ईश्वरे हाया अज्ञैः स्वभक्तभीष्मनिर्माणमहोत्सवाय राजा सह कुरुक्षेत्रं गतव्यम् तत्र तन्मुखेनैवायं प्रबोधनीय इति
 ईश्वराभिप्रायः कार्यदयविधायकस्तमजानद्विरित्यर्थः श्रीकृष्णो नापि प्रबोधितो नाबुद्धा त अत्र हेतुः अद्भुतकर्मणेति यथा
 कुरुपांडवसंधानाऽर्थगतोऽपि यथोचितमेव वदन्पि विग्रहमेव दृढीकृतवान् एवमत्रापि प्रबोधयन् बोधमेव दृढीचकारेत्यर्थः
 ४६ अबोधमेव प्रपंचयति आदेति षड्विः प्राकृतेनाविवेकव्याप्तेनात्मनावित्तेन हे विषाः ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

पारक्यस्य च सृगालाद्याहारस्य देहस्यार्थे मे मया अक्षौहिणाः अक्षौहिण्यः अक्षौहिणाप्रमाणं तु व्यासेनोक्तम् अक्षौहिणीप्रसं-
ख्यातारथानां द्विजसत्तमाः संख्यागणनतत्त्वज्ञैः सहस्राण्येकविंशतिः शतान्युपरिचैवाशौ तथासूयश्च सप्ततिः गजानां च प्रसं-
ख्यानमेतदेव प्रकीर्तितम् ज्ञेयं शतसहस्रं तु सहस्राणि नवैव तु नराणामपि पञ्चाशच्छतानि त्रीणि चैव हि पञ्चषष्टिसहस्राणि तथा
श्वानां शतानि च दशोत्तराणि षट्प्राहुः संख्यातत्त्वविदोजनाः एतामक्षौहिणीं प्राहुर्यथावदिह संख्ययेति ४८ सुहृदः संबन्धिनः
पित्राणि सखायः पितरः पितृव्याः ४९ द्विषां वधः एनः पापं न भवतीति यत् शासनं शिक्षा रूपं वचः कुतो न कल्पते यत्तत्तद्वचः प्रजा
भर्तुरेव अयं भावः स्वप्रजानामन्यतो बाधे प्रसक्ते तद्वधोऽनुज्ञातः दुर्योधनेन तु प्रजायां पाल्यमानायां मया केवलं राज्यलोभेन ह

अहो मे पश्यता ज्ञानं हृदि रूढं दुरात्मनः पारक्यस्यैव देहस्य बद्धो मेऽक्षौहिणीर्हताः ४८ बालद्विज
सहृन्मित्रपितृभ्रातृगुरुद्वहः न मे स्यान्निरयान्मोक्षो ह्यपि वर्षायुतायुतैः ४९ नैनो राज्ञः प्रजाभर्तुर्धर्म
युद्धे वधो द्विषाम् इति मे न तु बोधाय कल्पते शासनं वचः ५० स्त्रीणां मद्धतबंधूनां दोहो योऽसाविहो स्थि
तः कर्मभिर्गृहमेधीयेर्नाहं कल्योव्यपोहितुम् ५१ यथापंकेन पंकांभः सूरया वा सुराकृतम् भूतहत्यां
तथैवैकांनयज्ञैर्माष्टुर्मर्हति ५२ इति श्रीभागवते महापुराणे प्रथमस्कंधे कुंतीस्तुतियुधिष्ठिरा
नुतापोनामाष्टमोऽध्यायः ८

तत्तात्पापमेवेदमिति ५० किंच युद्धे पुंसां वधो भवतु नाम धर्मः स्त्रीणां तु मया हता बंधवो या
सांतासां योऽसौ द्रोहोऽनुद्विष्टोऽप्युत्थितः तं व्यपोहितुमपाकर्तुं कल्पः समर्थो नाहं गृहमेधीयेर्गृहाश्रमविहितैः ५१ ननु सर्वपाप्मा
नंतरति ब्रह्महत्यां योऽश्वमेधेन यजते य उचै न मे वं वेदेति श्रुतेः पापमश्वमेधेन नश्येदेवेत्याशंक्य अविवेकविजृम्भितं हेतुवादमा
श्रित्य निराकरोति यथा घनपंकेन पंकांभो न मृज्यते यथा वा सुरालेशकृतमपाविच्यं बद्धा सुरयानमृज्यते तथैव भूतहत्यामेकां
प्रमादतो जातां बुद्धिपूर्वहिंसाप्राप्यैर्यज्ञैर्माष्टुर्मर्हति ५२ इति प्रथमस्कंधे टीकायां अष्टमोऽध्यायः ८ ७ ७

युधिष्ठिरायभीष्मेणसर्वधर्मनिरूपणम् CC-0 Pt. Chattradhar Joshi and Sons, Dev Prayag. Digitized by eGangotri कृष्णास्तुतिश्चमुक्तिश्चनवमेतस्यवर्ण्यते १ यदर्थतस्याविवेकः श्रीकृष्णेनसंवर्द्धितः तदर्श
यति इतीति सर्वेषांधर्माणांविवेकस्यावेदितुमिच्छया विनशनंकुरुक्षेत्रम् देवव्रतोभीष्मः १ संतः श्रेष्ठाअश्वायेषुतैरथैः २ ३ ४
तत्र तदातत्रासन्नक्षणावेगागताइत्यर्थः भरतपुंगवंभीष्मम् ५ रेणुकासुतः परशुरामः ६ ७ ब्रह्मरातः शुकः आंगिरसोबृहस्पतिः
८ वसून्ममोभीष्मः ९ हृदिस्थंसंतंपुरतश्चासीनंपूजयामास १० उपासीनान्समीपेउपविष्टान् प्रथयोविनयः प्रेमस्नेहः ताभ्यांसंग

सूतउवाच इतिभीतः प्रजाद्रोहात्सर्वधर्मविवेकस्या ततोविनशनंप्रागाद्यत्रदेवव्रतोऽपतत् १
तदातुंभ्रातरः सर्वेसदृशैः स्वर्णभूषितैः अन्वगच्छन्त्यैर्विप्राभ्यासधौम्यादयस्तथा २ भगवानपि
विप्रपरेथेनसधनजयः सतैर्व्यरोचतनूपः कुबेरइवगुह्यकैः ३ दृष्ट्वानिपतितंभूमौदिवश्च्युतमिवामर
म् प्रणम्युः पांडवाभीष्मसानुगाः सहचक्रिणा ४ तत्रब्रह्मर्षयः सर्वेदेवर्षयश्चसत्तम राजर्षयश्चतत्रासन्
द्रष्टुंभरतपुंगवम् ५ पर्वतोन्नारदोधौम्योभगवान्बादरायणः बृहदश्वोभरद्वाजः सशिष्योरेणुकासु
तः ६ वसिष्ठइन्द्रप्रमदस्त्रितोगृत्समदोऽसितः कक्षीवान्गौतमोऽत्रिश्चकौशिकोऽथसुदर्शनः ७ अन्ये
चमुनयोब्रह्मन्ब्रह्मरातादयोऽमलाः शिष्यैरुपेताआजगमुः कश्यपांगिरसादयः ८ तान्समेतान्महाभा
गानुपलभ्यवसून्तमः पूजयामासधर्मज्ञोदेशकालविभागवित् ९ कृष्णांचतत्प्रभावज्ञासीनंजगदी
श्वरम् हृदिस्थंपूजयामासमाययोपान्तविग्रहम् १० पांडुपुत्रानुपासीनान्प्रथयप्रेमसंगतान् अप्या
चष्टानुरागास्त्रैरंधीमृतेनचक्षुषा ११ अहोकष्टमहोऽन्याय्ययद्युयधर्मनंदनाः जीवितुंनार्हथक्लिष्टं
विप्रधर्माच्युताश्रयाः १२ संस्थितैः तिरयेपांडोपृथाबालप्रजावधूः सुष्मत्कृतैर्बहून्केशान्प्राप्तातोकव
तीमुहुः १३ तानुपसन्नान् पाठांतरेताभ्यामवनतान् अप्याचष्टअप्यभाषत अनुरागास्त्रैः स्नेहाश्रुभिः अंधीतेनचक्षुषा

उपलक्षितः ददर्शोतिवा ११ अभिभाषणमाह अहोइत्येकादशभिः हेधर्मनंदनाः किंयथाभवत्येवंजीवितुंनार्हथयूयमिति
यन्एतदहोकष्टंजुगुप्सितम् अहोअन्याय्यंचैतत् यतोयूयंविप्राः धर्मोऽच्युतश्चाश्रयोयेषांते १२ किंच संस्थितेभूतेबालाः
प्रजाः पुत्रायस्याः सा वधूश्चेतिदैन्यंदर्शितम् तोकान्यपत्यानितहता अपत्यैः सहकृशान्प्राप्तेत्यर्थः १३ ७ ७ ७

भा.प्र.टी.

२८

कालकृतत्वेन शोकं वारयति सर्वमिति द्वाभ्याम् भवतामपि यदृशो यस्य वशवर्त्ता १४ अहो दुर्घटघटनापदः काल इत्याह यत्रे
ति कृष्णोऽर्जुनः अस्त्रीधन्या ततः तत्रापि विपत् पुण्यशरीरबलारुन्नैपुण्यशस्त्रदेवसंपत्तावर्षात्यर्थः १५ ननु कृष्णं कथं का
लोऽतिक्रमेदित्यपेक्षायामाह न ह्यस्य श्रीकृष्णस्येत्यंगुल्यानिर्दिशति विधिसितं कर्तुमिष्टं यत् यस्य विधिसितस्य जिज्ञासया १६
इदं सुखादिदैवतं त्रयीश्वराधीनम् व्यवस्थानिश्चित्य तस्येश्वरस्यानुविहितः अनुवर्त्तमानः कर्त्तरिक्तः हेनाथं कुलपरंपरागतस्वा-
मिन् प्रभो समर्थः अनाथाः प्रजाः पाहि १७ अनुविधेयः परमेश्वरश्च श्रीकृष्ण एवेत्याह एष एव भगवान्सर्वेश्वरः यतः आद्यः पुमा

सर्वकालकृतं मन्ये भवतां च यदप्रियम् सपालो यदृशो लोको वा योरिव घनावलिः १४ यत्र धर्मस्तोरा
जागदापाणिर्दृकोदरः कृष्णोऽस्त्रीगांडिवं चापं सह कृष्णस्ततो विपत् १५ न ह्यस्य कर्हि चिद्राजन्तु पुमा
नृवेदविधिसितम् यदि जिज्ञासया युक्ता मुह्यन्ते कवयोऽपि हि १६ तस्मादिदं दैवतं त्रय्यवस्थभरतुषंभ त
स्यानुविहितोऽनाथानाथपाहि प्रजाः प्रभो १७ एष वै भगवान् साक्षादाद्यो नारायणः पुमान् मोहयन्मा
यया लोकंगूढश्चरति वृष्णिषु १८ अस्यानुभावं भगवान् वेदगुह्यतमं शिवः देवर्षिर्नारदः साक्षाद्भगवान्
कपिलो नृप १९ यं मन्यसे मातुलेयं प्रियं मित्रं सहत्तमम् अकरोः सचिवं दत्तं सौहृदादयसारथिम् २०
सर्वात्मनः समदृशो ह्यदयस्यानहंकृतेः तत्कृतं मतिर्वैषम्यं निरवद्यस्य न क्वचित् २१ तथाऽप्येकांतभक्तेषु
पश्य भूपालु कपितम् यन्मोः सूक्ष्मजतः साक्षात्कृष्णो दर्शनमागतः २२ भक्त्या वेश्यमनोयस्मिन्वाचाय
न्नामकीर्त्तयन् त्यजन्कलेवरं योगी सुच्यते कामकर्मभिः २३ न तच्च कुतः यतो नारायणः साक्षात् १८ तदुपपाद

यति अस्येति अनुभावं प्रभावम् १९ त्वमज्ञानात् यमेवं मन्यसे मातुलेयं देवक्याः स्तुतं प्रियं प्रीतिविषयम् मित्रं प्रीतिकर्तारम्
सहत्तममुपकाराननपेक्षोपकारकंच सौहृदादिश्वासात् अकरोः कृतवानसि सचिवं मंत्रिणम् २० नन्वाश्वरश्चेत्कथं नीचेसा
रथ्यादौ प्रवृत्तस्तत्राह सर्वेति तत्कृतं नीचोच्चकर्मकृतं मयोग्यमयोग्यमिति मते वैषम्यं क्वचिदपि नास्ति कुतः निरवद्यस्य रागा
दिशून्यस्य तत्कुतः अनहंकृतेः तच्च कुतः अदयस्य तदपि कुतः समदृशः तत्रापि हेतुः सर्वस्यात्मनः यथेष्टं वा हेतुहेतुमद्भावः २१ त-
थाऽपि समत्वेऽपि हेभूप अनुकंपितमनुकंपाम् २२ इदानीं स्वदेहत्यागपर्यंतं श्रीकृष्णावस्थानं प्रार्थयते भक्त्येति द्वाभ्याम् २३

अ.
९

२८

यावदिति विलंबं द्योतयति अहं हि नोमित्यजामीति स्वातंत्र्यम् इदमित्यनामलेन ज्ञातम् प्रसन्नहासेन अरुणलोचनाभ्यां च उल्लसदु
 चिरं मुखं बुजं यस्य ध्यानस्य पंचाविषयः योऽन्यश्चित्यतर्कबलसोऽग्रतः स्थितः सन्माप्रतीक्षतामित्यर्थः २४ तत्साधु कं पंचाव्यमा
 कर्ण्य २५ पुरुषस्वभावेन विहितान्नरजातिमाधारणान्वर्णयामासेति तृतीयेनान्वयः यथावर्णवर्णधर्मान् यथाश्रममाश्रमधर्माश्च वै
 राग्यरागाभ्यामुपाधिभ्यां क्रमेणाभ्यातमुभयं निवृत्तिप्रवृत्तिस्त्वं लक्षणं येषां तान् २६ पुनस्तत्रैव विशेषमाह दानेति मोक्षधर्मान्शामद
 मादान् भगवद्दर्मान्हरितोषणान् द्वादश्यादिनियमरूपान्समासव्यासौ संक्षेपविस्तारौ तावेव यो गौ उपायौ ततः ताम्याम् २७ धर्मादीं

सदेव देवो भगवान्प्रतीक्षतां कलेवरं यावदहं हि नोम्यहम् प्रसन्नहासारुणलोचनो ल्लसन्मुखं बुजो
 ध्यानपथश्चतुर्भुजः २४ सूत उवाच युधिष्ठिरस्तदा कर्ण्यशायानं शरपंजरे अपृच्छद्विविधान्
 धर्मान् नृषीणां चानुशृण्वताम् २५ पुरुषस्वभावविहितान्यथावर्णयथाश्रमम् वैराग्यरागोपाधिभ्यामाभ्या
 तोभयलक्षणान् २६ दानधर्मान् राजधर्मान् मोक्षधर्मान् विभागशः स्त्रीधर्मान् भगवद्दर्मान्समास-
 व्यासयोगतः २७ धर्मार्थकाममोक्षांश्च सहोपायान्यथासुने नानारख्यानेति हासेषु वर्णयामास तत्त्व
 वित् २८ धर्मप्रवदतस्तस्य सकालः प्रत्यक्षस्थितः यो योगिनश्छंदमृत्योर्वोद्धितस्तूत नरायणः २९ त
 दोषसंहत्यगिरः सहस्रणीर्विमुक्तसंगमन आदिपुरुषे कृष्णो लसत्पीतपदे चतुर्भुजः पुरः स्थितः मीलि
 तदृग्व्यधारयत् ३० विशद्भयाधारणया हताशमस्तदीक्षयैवाशुगतायुधश्रमः निवृत्तसर्वेन्द्रियवृ
 त्तिविभ्रमस्तु शक्यं जन्मविसृजन् जनार्दनम् ३१

अथ याऽधिकारं प्रतिनियतोपायसहितान् यथायथावत् नानारख्या
 नेषु ये ये इति हासास्तेषु यथासंनितथावर्णयामासेति २८ छंदेनेच्छयामृत्युस्य २९ सहस्रणीः युद्धे समीपस्थान् सहस्रं रथिनो-
 नयति पालयतीति सहस्रणीर्भीष्मः सहस्रिणीरिति पाठे सहस्रार्थवतीर्गिरः लसंतौ पीतौ पदौ यस्य तस्मिन् अमीलितदृगे वमनो व्य
 धारयत् ३० अनयैव विशद्भयाधारणया हतमशमं यस्य सः तस्य श्रीकृष्णस्येक्षया रूपा दृष्ट्यैव गत आयुधश्रमो यस्य सः अतएव
 निवृत्तः सर्वेन्द्रियवृत्तीनां विभ्रमः विविधं भ्रमणं यस्यात्सः जन्यं देहम् ३१

परमफलरूपां श्रीकृष्णोरतिप्रार्थयितुं प्रथमं स्वकृतमर्पयति इति नानाधर्माद्युपायैर्मतिर्नोधारणलक्षणा उपकल्पिता समर्पिता क
सात्त्वतानां पुंगवेष्टे भगवति वितृष्णानिष्कामा अवितृष्णोतिवाछेदः अवितृप्तेत्यर्थः विगतोभूमायस्मान्तस्मिन् यमपेक्ष्यान्यत्र मह
त्त्वं नास्तीत्यर्थः तदेव परमैश्वर्यमाह स्वसुरवेस्वस्वरूपभूतं परमानंदमुपगते प्राप्तवत्येव क्वचित् कदाचित् विहर्तुं क्रीडितुं प्रकृतिं योगमाया
मुपेयुषि स्वीकृतवति न तु स्वरूपतिरोधानेन जीववत्सारतन्त्रमित्यर्थः विहर्तुमिति यदुक्तं तत्पंचयति यत्तयतः प्रकृतेर्भवप्रवाहः सृष्टि
परंपराभवति ३२ इदानीं श्रीमूर्तिवर्णयन् रतिप्रार्थयते त्रिभुवनकमनं त्रिलोक्यामेकमेव कर्मनायं यत्तद्दुर्दाने रतिर्मेः स्तु कथं भूतं
वपुः तमालवत्नीलोवर्णो यस्य तत् प्रातः कालीनारवेः करा इव स्वत एव गौरेपीते वरे निर्मले च अंबरे यस्मिन् तत् अलककुलैरुपर्याच
तमाननाञ्जयस्मिन् तत् विजयसरवे पार्थसारथौ अनवद्या अहैतुकी फलाभिसंधिरहितारतिरस्तु ३३ विजयसखिलमेवास्तु वर्णयन्

श्रीभीष्म उवाच इति मतिरुपकल्पिता वितृष्णा भगवतिसात्त्वतपुंगवे विष्णुमि स्वसुरवमुपगते क्वचि
द्विहर्तुं प्रकृतिमुपेयुषि यद्भवप्रवाहः ३२ त्रिभुवनकमनं तमालवर्णं विकरगौरवरां वरं दधानं वपुरल
ककुलावृताननाञ्जं विजयसरवरतिरस्तु मेऽनवद्या ३३ युधितुरगरजो विधूम्नविष्वक्चलुलितश्च मवाय
लंकृतास्ये मम निशितशरैर्विभिद्यमानत्वं च विलसत्कवचं स्तु कृष्ण आत्मा ३४ सपदिसखिवचो निश
म्यमध्ये निजपरयोर्बलयोरथ निवेश्य स्थितवति परसैनिकायुरक्षणा हतवति पार्थसरवे रतिर्ममास्तु ३५

रतिप्रार्थयते युधियुद्धे तुरगाणां खुररजस्तुरगरजः तेन विधूम्ना धूसरास्ते च ते विष्वक्च इतस्तत्तत्फलं कचाः कुंतलाः तैर्लुलितं विद्वर्णं
श्च मवारिस्वेदविंदुरूपं तेन मत्तवात्सल्यद्योतकेनालंकृतमास्यं यस्य तस्मिन् श्रीकृष्णो ममात्मा मनोऽस्तुरमतामित्यर्थः पुनः किं भूते मदीयैर्नि
शितैस्तीक्ष्णैः शरैर्विभिद्यमानालक्यस्य तस्मिन् शरैरेव विलसत्त्रुद्यत्कवचं यस्य तस्मिन् ३४ किंच सपदीति सेनयोरुभयोर्मध्ये
रथं स्थापय मेऽच्युत यावदेतान् निरीक्ष्येऽहं योद्धुकामानवस्थितानि तिसर्युरर्जुनस्य वचो निशम्य सपदितक्षणमेव स्वपरयोर्बलयोः
सैन्ययोर्मध्ये स्थितो पार्थसरवे रतिरस्तु तत्र स्थित्वा हतं सख्यं दर्शयति परस्य दुर्योधनस्य सैनिकानां मायुरक्षणा कालदृष्ट्या हतवति
असौ भीष्मः असौ द्रोगः असौ कर्ण इति न तत्सदर्शनव्याजेन दृष्ट्वैव सर्वेषामायुराकृष्यार्जुनस्य जयं कृतवतीति ३५ ७२ ७३
श्रीगोपालो विजयते ७१ ७२ ७३ ७४ ७५

न केवलमर्जुनस्य सपत्न्यायुर्हरणेनैव जयमावहत् किंलविद्याहरणेनापीत्याह व्यवहितादूरे स्थिताया पृतना तस्या मुखमिव मुखमये
स्थितान् भीष्मादीन् निरीक्ष्येत्यर्थः स्वजनवधादिमुखस्य निवृत्तस्य तदुक्तगतासु एवमुक्ताः ३६ अर्जुनः संख्येयोपस्थ उपाविशत् वि
सृज्य सशरं चापं शोकसंविग्ना मानस इति कुमतिमहं हंतेत्यादिकुबुद्धिम् ३६ प्रमत्तमहंतमनुग्रहं कृतवानित्याह दास्याम् स्वनिगमम्
अशस्त्रं गवाहं साहाय्यमात्रं करिष्यामीत्येवंभूतां स्वप्रतिज्ञां हित्वा श्रीकृष्णशस्त्रं ग्राहयिष्यामीत्येवंरूपां मत्प्रतिज्ञां मृतं सत्यं यथा भ
वति तथा अधि अधिकां कर्तुं योरथस्थः सन्नवपुतः सहसैवावतीर्णः सन् योऽभ्ययात् अभिसुखमधावत् इमं हंतुं हरिः सिंह इव
किंभूतः धृतरथचरणः चक्रयेनसः तदा च संरंभेण मानुष्यनाट्यविस्मृते रुदरस्य सर्वभूत भुवनभारेण प्रतिपदं चलद्गुः चलंतीगोः
पृथ्वीयस्मात्सः तेनैव संरंभेण पथिगतं पतितमुत्तरीयं वस्त्रं यस्य समकुंदो मे गतिर्भवत्वित्युत्तरेणान्वयः ३७ एवं यदाऽभ्ययात्तदा स्म

व्यवहितपृतना मुखं निरीक्ष्य स्वजनवधादिमुखस्य दोषबुद्ध्या कुमतिमहरतात्मविद्यया यश्चरणरतिः प
रमस्य तस्य मेः स्तु ३६ स्वनिगममपहाय मत्प्रतिज्ञां मृतमधिकर्तुं मवपुतोरथस्थः धृतरथचरणोऽभ्ययाच्च
लद्गुर्हरि रिव हंतुं भिन्नगतोत्तरीयः ३७ शितविशिरवहतो विशीर्णदंशः क्षतजपरिपुन आततायिनो मे प्रस
भमभिससारमहं धार्थ्यं स भवतु मे भगवान् गतिर्मुकुंदः ३८ विजयरथकुटुंब आत्ततोत्रे धृतहयरश्मिनि तच्छ्रि
ये क्षणीये भगवति रतिरस्तु मे मुमूर्षो र्यमिह निरीक्ष्य हतागताः स्वरूपम् ३९

यमानस्याततायिनो धन्विनो मे शितैस्ती
क्ष्णोर्विशिरवैर्हतः अतो विशीर्णदंशः अस्तकवचः क्षतजेन रुधिरेण परिपुतः व्याप्तः सन् प्रसभं बलाद्वारयंतमर्जुनमप्यतिक्रम्य महं धार्थ्यं
मभिससार अभिजगाम एवं यो लोकप्रतीत्याः अर्जुनपक्षपाती बलक्षितः वस्तुतस्तु ममैवानुग्रहं कृतवान् यन्मद्भक्तेनोक्तं वचोमांसा ३
स्त्विति स भगवान् मे गतिर्भवत्वित्यर्थः ३८ तदेव मन्यायैरपि भृत्यरक्षाव्यग्रे कृष्णोरतिमाशास्ते विजयोऽर्जुनः तस्य रथ एव कुटुंबमकृत्यै
रपि रक्षणीयो यस्य तस्मिन् आत्ततोत्रं प्रतोदयेन तस्मिन् धृताश्च ते हयानां रश्मयः प्रग्रहास्ते संतियस्य तस्मिन् श्रीत्यादिभ्यश्चोत्थ
नकारांतादपि रश्मिशब्दादिभिः तच्छ्रिया तया सारथ्यधिया ईक्षणीये शोभमाने मुमूर्षोर्मर्तुमिच्छोः नन्वन्यायवर्तिनिकिमिति रतिः
प्रार्थ्यते न आह भगवत्यचित्यैश्वर्ये तदाह इह युद्धे हताः सर्वे र्यनिरीक्ष्य स्वरूपं तत्समानं रूपं गताः प्राप्ता इति दिव्यदृष्ट्या पश्यन्नाह ३९

क्षत्रधर्मेण सुख्यमानास्तत्स्वरूपं प्राप्नुयन्ति न चित्रम् यतो मदाधा अपि प्राप्नुयन्ति हा ललितगतिश्च विलासश्च रासादिः मंजुगत्या
दिभिरात्मैस्सदायैर्वाकल्पित उरुमनिः पूजायासां ताः अत उक्तं नमदेनां धाविवशाः अत एव तदेकचित्तत्वेन तस्य कृतं कर्म गोवर्द्धनो
द्वरणादिकमनुकृतवत्यो गोपवध्वो यस्य प्रकृतिस्वरूपमगन् अगमन् मकारलोपस्तार्क्ष्यः किल प्रसिद्धम् तस्मिन्नेरतिरस्त्विति पूर्वैर्णे
वान्वयः ४० जगत्पूज्यतामनुस्मरन्नाह मुनिगणैर्नृपवर्गैश्च संकुले व्याप्ते अंतः सदसि सभामध्ये युधिष्ठिरस्य राजसूये एषां मुनिगणा
दीनां ईक्षणीयः अहोरूपमहो महिमेत्येवमाश्चर्येण विलोकनीयः सन् प्रपेदे प्राप एष जगतामात्मा मम दृशि गोचरः दृष्टिविषयः स-

ललितगतिविलासवत्पुहासप्रणयनिरीक्षणकल्पितोरुमानाः कृतमनुकृतवत्प्रपेदां धाः प्रकृतिम
गन् किल यस्य गोपवध्वः ४० मुनिगणनृपवर्गसंकुलेः तः सदसि युधिष्ठिरराजसूय एषाम् अर्हणमुपपेद ई-
क्षणीयो मम दृशि गोचर एष अगिरात्मा ४१ तमिमम महजं शरीरभाजां हृदि हृदि धिष्ठितमात्मकल्पि-
तानाम् प्रतिदृशमिव नैकधाः कमेकं समधिगतोः स्मि विधूतभेदमोहः ४२ सूत उवाच कृष्णा ए-
वं भगवन् तिमनो वाग्दृष्टि वृत्तिभिः आत्मन्यात्मानमावेश्य सौः तः श्वास उपारमन् ४३ संपद्यमानमाज्ञाय
भीष्मं ब्रह्मणि निष्कले सर्वे बभूवुस्ते तूष्णीं वयांसीव दिनात्यये ४४ तत्र दुर्दुभयो नेदुर्देवमानव वा-
दिताः शशंसः साधवो राजारवात्पुत्रः पुष्पवृष्टयः ४५ तस्य निर्हरणादीनि संपरेतस्य भार्गव युधि-
ष्ठिरः कारयित्वा सुहृत्तंदुःखितो भवन् ४६

न्नाविः प्रकटो वर्त्तते अहो मे भाग्यमिति भावः ४१ सौः हं कृतार्थोः स्मी

त्याह तमिममजं सम्यगधिगतः प्राप्तोः स्मि सम्यक्त्वमाह विधूतभेदमोहः तदर्थं भेदस्योपाधिकत्वमाह आत्मकल्पितानां स्वयं नि-
र्मितानां शरीरभाजां प्राणिनां हृदि हृदि प्रतिहृदयं धिष्ठितमधिष्ठितम् अकारलोपस्तार्क्ष्यः नैकधा अनेकधा अधिष्ठानभेदादनेक-
धा मातमित्यर्थः अत्र दृष्टांतः सर्वप्राणिनां दृशं दृशं प्रति एकमेवार्कमनेकधा प्रतीतमिवेति ४२ मनोवाग्दृष्टानां वृत्तिभिः परमात्मानि श्री-
कृष्णो अंतरे विलीनः श्वासो यस्य सः ४३ निष्कले निरुपाधौ संपद्यमानं मिलितमाज्ञाय आलक्ष्य ४४ देवैर्मनिर्वैश्च वादिताः राज्ञां म-
ध्ये ये माधवः अनसूयवः ४५ निर्हरणादीनि दाहसंस्कारादीनि सम्यक् परेतस्य मुक्तस्यापीत्यर्थः ४६

४७ पितरं धतराष्ट्रम् तपस्विनीसंतापवतीम् ४८ राजायुधिष्ठिरः ४९ इति प्रथमे टीकायां नवमोऽध्यायः ९ दशमे कृत
कार्यस्य हस्तिनापुरतो हरेः स्त्रीभिः संस्तूयमानस्य वर्ण्यते द्वारकागमः १ राज्ये चकारे त्यक्तं तत्र पृच्छति हत्वेति स्वस्वरिक्थे धने
स्पृष्टं ते स्मये ते तथा यद्वा स्वरिक्थाय स्पृत्संग्रामो येषाम त एव धनादिहरणादा तता यिनस्तान् हत्वा प्रत्यवरूढभोजनः बंधुवध-
दुःखेन संकुचितभोगः राज्यलाभेन प्राप्तभोगो वा कथं राज्ये प्रवृत्तः प्रवृत्तो वा ततः किमकार्षति १ राज्यप्रवृत्तौ श्रीकृष्णस्य प्रीतिं प-
र्यालोच्य प्रवृत्त इत्याशयेनोत्तरमाह वंशंकुरोः संरोहयित्वा परीक्षिद्रक्षणेन संरोह्य अंकुरितं कृत्वा कथं भूतम् वंशदवाग्निनिर्हृतं वंश

तुष्टुवुर्मनयो हृष्टाः कृष्णांतद्गुह्यनामभिः ततस्ते कृष्णा हृदयाः स्वाश्रमान्प्रययुः पुनः ४७ ततो युधिष्ठिरोग
त्वासह कृष्णा गजाद्वयम् पितरं स्नात्वा यामास गांधारी च तपस्विनीम् ४८ पित्रा चानुमतो राजा वासुदेवानु
मोदितः चकार राज्यधर्मेण पितृपैतामहं विभुः ४९ इति श्रीभागवते महापुराणे प्रथमस्कंधे युधिष्ठिर
राज्यलभो नाम नवमोऽध्यायः ९ शौनके उवाच हत्वा स्वरिक्थं स्पृध आततायिनो युधिष्ठिरो धर्मं
तां वरिष्ठः सहानुजैः प्रत्यवरूढभोजनः कथं प्रवृत्तः किमकार्षात्ततः १ सूत उवाच वंशंकुरोर्वंश
दवाग्निनिर्हृतं संरोहयित्वा भवभावनो हरिः निवेशयित्वा निजराज्य ईश्वरो युधिष्ठिरं प्रीतमना बभूव ह २
निशम्य भीष्मोक्तं तथा च्युतोक्तं प्रवृत्तविज्ञानविधूतविभ्रमः शशासगामिन्द्र इवाजिताश्रयः परिध्युपाताम
नुजानुवर्तितः ३ कामं ववर्ष पर्जन्यः सर्वकामदुघो मही सिषित्तुः स्मव्रजान् गावः पयसोधस्वतीमुदा ४

एव दबो वनंतस्मादुद्धृतोयः क्रोधरूपोऽग्निः तेन निर्हृतं दग्धं निजराज्ये निवेश्य च २ प्रवृत्तौ हेतुमुक्त्वा किमकार्षादित्यस्योत्तरमाह निश
म्येति प्रवृत्तं यदि ज्ञानं परमेश्वराधीनं जगत्तत्तत्स्वतंत्रमित्येवं भूतेन विधूतो विभ्रमोऽहं कर्तेत्येवं भूतो मोहो यस्य सः अनुजैरनुवर्तितः
सेवितः सन् अजितः श्रीकृष्ण एवाश्रयो यस्य सः परिधिः समुद्रस्तत्पर्यन्तांगां पृथ्वीं पालयामास ३ तस्य राज्यमनुवर्णयति काममिति वि-
भिः मही सर्वकामदो ग्धी बभूव व्रजान् गोशानि ऊधस्वतीः ऊधस्वत्यः ऊधः क्षीराशयः स्थूलो धस इत्यर्थः सिषित्तुरभ्यषिंचन् ४

29

नयः समुद्रागिरयः सवनस्पतिवीरुधः फलं त्योषधयः सर्वाः काममन्यतुतस्य वै ५ नाधयो व्याधयः
केशादेवभूतात्महेतवः अजातशत्रावभवन् जन्तूनां राजिकर्हिचित् ६ उषित्वा हास्तिनपुरे मासान्कति
पयान् हरिः सहदा च विशोकाय स्वस्य प्रियकाम्यया ७ आमन्त्र्याभ्यनुज्ञातः परिघज्याभिवाद्य
तम् ओरुरोहरथं वै श्रित्परिघक्तोः भिवादितः ८ सुभद्राद्रौपदीकुन्तीविराटनया तथा गांधारी
धृतराष्ट्रश्च युयुत्सुः गौतमो यमौ ९ वृकोदरश्च धौम्यश्च स्त्रियो मत्स्यसुतादयः नसेहिरे विमुह्यंतो विर
हं शार्ङ्गधन्वनः १० सत्संगान्मुक्तदुःसंगो हातुं नोत्सहते बुधः कीर्त्यमानयशो यस्य सकृदाकर्ण्यरोचन्
म् ११ तस्मिन् न्यस्तधियः पार्थाः सहेरन्विरहकथम् दर्शनस्पर्शसंलापशयनासनभोजनैः १२ सर्वे
तैः निमिषैरक्षैस्तमनुद्रुतचेतसः वीक्षन्तः स्नेहसंबन्धाविचेलुस्तत्र तत्र ह १३ न्यरुंधन्नुद्गलद्वाप्यमौ
कुल्यादेवकीसुते नियत्यिगारान्नोभद्रमिति स्याद्वांधवस्त्रियः १४ मृदंगशंखभेर्यश्च पणवानक
गोमुरवाः धुंधुर्यानि कयंटाद्याने दुर्दुर्दुभयस्तथा १५

सहृदयाकर्ण्यसत्पंगंस्तुंनशक्नोति ११ दर्शनादिभिस्तस्मिन् श्रीकृष्णो न्यस्ताः भवस्ता धीर्येषां ते १२ अतएवानिमिषैर्नैत्रैः
तमेव वाक्षमाणास्तत्र तत्रार्दणानयनाद्यर्थं चलन्ति स्म यतः स्नेहेन सम्यक् बद्धाः अतएव तमनुद्रुतानि गतानि चेतांसि येषां ते १३
अगारान् निर्याति निर्गच्छति सति औलंख्याद्देतोः उद्गलत्सवत् बाष्पमंशुन्यरुंधन् नेत्रेष्वेव स्तंभितवत्यः तत्र हेतुः अभद्रं नो स्या
त् अमंगलं माप्नुदित्येन दर्शम् १४ मृदंगादयो दशवाद्यभेदाः १५

प्रेमत्राडास्मिन् पूर्वकमीक्षणं यासां ताः १६ गुडाकानिद्रानस्याईशः जितनिद्रोऽर्जुनः १७ व्यजनेचामरेजगृहतुः मधुपतिः श्रीकृष्णः
१८ सत्याः श्रीकृष्णोतासामव्यभिचारान् किन्तु नानुरूपाश्चिता जलरूपाश्चिपिण्डश्चिषण्मानन्दस्य सरसी भवेत्यादयोनानुरूपाः गुणा
त्मनोमानुष्यनाद्यावतारैः नुरूपाश्चेत्यर्थः १९ सर्वासां शुनीनां मनोहरः उपनिषदोऽपि मूर्तिमत्यस्तं संजल्पमभ्यनन्दनित्यर्थः २०
तत्र तेजः सौंदर्याद्यनिशयेन विस्मिताभ्यः सरसीभ्योऽन्याः स्त्रियः कथयन्ति नात्र विस्मयः कार्यः साक्षादाश्वरत्वादस्येति सवा इति चतु
र्भिः वैस्मरणोक्तिरिति प्रसिद्ध्या प्रमाणद्योतकम् एक एवाद् द्वितीयः पुरुष आसीत् एवायं श्रीकृष्णः कुत्र आसीत् अविशेषे आत्मानि
निष्पपंचे निजरूपे कदा भग्रे गुणोभ्यः गुणक्षोभात् पूर्वम् तथानिशि प्रलये च तस्य लक्षणम् जगतामात्मनि जीवे निमीलितात्मनि

प्रासादशिवरास्तदाः कुरुनार्यो दिदृक्षया वरुषुः कुसुमैः कृष्णोप्रेमव्रीडास्मिते क्षणाः १६ सितातपत्रं जग्रा
हमुक्तादामविभूषितम् रत्नदंडगुडाकेशः प्रियः प्रियतमस्यह १७ उद्धवसाय किञ्चैव व्यजने परमाद्भुते वि
कार्यमाणः कुसुमैरेजेमधुपतिः पथि १८ अश्रूयन्ता शिषः सत्यास्तत्र तत्र द्विजे रिताः नानुरूपानुरूपान् अनि
गुणस्य गुणात्मनः १९ अन्योऽन्यमासीत्संजल्प्य उत्तमश्लोकचेतसाम् कैरवेन्द्रपुरस्त्रीणां सर्वश्रुतिमनो
हरः २० सर्वैकलायं पुरुषः पुरातनो यएक आसीद्विशेष आत्मनि अग्रे गुणेभ्यो जगदात्मनीश्वरे निमीलि
तात्मनि शिस्तशक्तिषु २१ स एव भूयो निजवीर्यचोदितां स्वजीवमायां प्रकृतिं सिसृक्षतीम् अनामरू
पात्मनिरूपनामनीविधित्समानोऽनुससारशास्त्रकृत् २२

पञ्चाननरूपनामनावाधस्मानां शुभसंसारशक्तिरूपम् २२
निर्मालितात्मनितिलुपसप्तम्यंतपदम् जातावेकवचनम् ई-
श्वरेलानरूपेषु जीवेषु सत्त्वित्यर्थः ननु जीवानां ब्रह्मत्वात्कथं लयः तत्राह सुप्तासु शक्तिषु सतीषु जीवोपाधिभूतसत्त्वादिशक्तिलय एव
जीवलयरूपेण २१ तदेवं सृष्टेरदौ प्रलयानंतरं च निष्प्रपञ्चावस्थानमुक्त्वा सृष्टिप्रलययोर्मध्ये सप्रपञ्चावस्थानमाहुः स एवाप्रच्युतस्व-
रूपस्थितिरेव प्रकृतिमनुससार अधिष्ठितवान् भूयः पुनः सृष्टिप्रवाहस्यानादित्वात् कीदृशीम् निजवीर्यचोदितांस्वकालशक्तिपेरि-
ताम् स्वांशभूतानां जीवानां मायोमोहिनीम् अतएव सिसृक्षतीं सृष्टुमिच्छतीम् किमर्थं मनुससार अनामरूपे आत्मनि जीवे रूपनाम-
ना विधातुमिच्छन् उपाधिसृष्ट्या जीवानां भोगायेत्यर्थः कर्माणि च विधातुं वेदान्कृतवानित्याहुः शास्त्रकृद् इति २२ ७ ७

59

अस्य दर्शनमतिदुर्लभमस्माभिर्लब्धमित्याहुः सर्वे भवन्त्यस्य दंष्ट्रस्य मंथिषा निर्जितो मातरिश्वा प्राणो यैः इत्स्वत्वमार्घ्यम् ते सू-
 रय एव पश्यन्ति केन भक्त्युत्कलित उत्कंठितः अमलोय आत्मा बुद्धिस्तेन दृश्यते लज्जया बुद्ध्या इति श्रुतेः बुद्धिर्वैमल्यस्याप्ययमेव हे-
 तुरित्याहुः ननु हे सखि एष एव सत्त्वं बुद्धिं परिमार्ष्टुं सम्यक् शोधयितुमर्हति ननु योगादय इत्यर्थः यद्वा नु अहो एष सत्त्वं ज्ञानं परिमा-
 र्ष्टुं नाशयितुं दूरगमनेनाप्रत्यक्षा भवितुं नार्हति किं त्वनेन सहैवास्माभिर्गतिव्यमित्यर्थः २३ पुण्यश्लोकतामाहुः हे सखि यो वेदेषु र-
 हस्यागमेषु चरहस्य निरूपकैरनुगीतसत्कथः अन्वनुगीताः सत्यः कथायस्य स एवायम् गानप्रकारमाहुः य एक ईश इत्यादि २४ ए

स वा अयं यत्पदमत्र सूरयोजितेन्द्रिया निर्जितमातरिश्वनः पश्यन्ति भक्त्युत्कलिता मलात्मनानन्वेषसत्त्वं परि-
 मार्ष्टुमर्हति २३ स वा अयं सरस्व्यनुगीतसत्कथो वेदेषु गुह्येषु च गुह्यवादिभिः य एक ईशो जगदात्मलालया
 सृजत्यवन्त्यत्तिनतत्र सज्जते २४ यदा ह्यधर्मेण तमो धिया नृपा जीवन्ति तत्रैष हि सत्त्वतः किल धत्ते भगं सत्य-
 मृतं दयां यशो भवाय रूपाणि दधद्गोयुगे २५ अहो अलं श्लाघ्यतमं यदोः कुलं अहो अलं पुण्यतमं मधो-
 वनम् यदेष पुंसामृषभः श्रियः प्रियः स्वजन्मना चक्रमणेन चाचति २६

वंभूतस्य नानावतारे कारणमाहुः यदा हीति
 तमो व्याभाधार्येषां ते नृपा यदा अधर्मेण जीवन्ति केवलं प्राणान्युष्णांति तत्र तदा एष एव भवाय स्थित्यै सत्त्वतः विशद्द्वसत्त्वेन रूपाणि
 दधत् भगादानि धत्ते प्रकटयति युगे युगे तत्तदवसरे भगमैश्वर्यम् सत्त्वं सत्यप्रतिज्ञत्वम् ऋतं यथार्थोपदेशकत्वम् दयां भक्त-
 रूपां यशः अद्भुतकर्मत्वम् २५ विशेषतः श्रीकृष्णावतारसौभाग्यं वर्णयन्ति अहो इति पंचभिः यत्तयस्मादेष पुरुषोत्तमः प्रि-
 यः पतिः स्वजन्मना यदोः कुलमंचति पूजयति सत्करोति अतः श्लाघ्यतमं तत् चक्रमणेन चमधोर्वनं मथुरां सत्करोति अतस्तत्पु-
 ण्यतममिति तमवर्थस्याप्यत्यंतातिशयेऽलमिति तत्राप्याऽश्वर्ये अहो इत्युक्तम् २६

अहोबतअत्याश्चर्यम् किंतु कुशस्थलीद्वारकास्वर्गउल्लुष्टइतियत्तद्यशस्तस्यतिरस्करिपरिभवकर्त्री भवश्चपुण्ययशः कर्त्री
भवति यद्यनः तत्रत्याः सर्वाः प्रजाः स्वानुग्रहेण इषितप्रिषितयत्स्मिन्तत्सूवावलोकयस्यतम् यद्वा अनुग्रहार्थमिषितमिष्टम्
स्वस्यात्मानः पतिं श्रीकृष्णम् ननु पित्रादिवत्तदेहमात्रपतिनित्यं पश्यंति स्म उषितमिति पाठेऽस्यानुग्रहार्थमुषितं कृतनिवासं नैतत्स्य
र्गेऽस्तीत्यर्थः २७ हे सरिव अस्य गृहीतपाणिभिः पत्नीभिरीश्वरोऽयमेव नूनं जन्मां वरेषु समर्चितः यस्मिन् न धरामृते आशयश्चित्तं
यासां ताः संमोहं प्राप्ता इति मनोहरत्वमुक्तम् २८ एतत्संपंचः यादतिहाभ्याम् वीर्यप्रभाव एव शल्लं मूल्यं तेन शूष्मिणो बलिष्ठा
न् प्रद्युम्नः सांबश्च अंबश्च सुतायासां रुक्मिणीजांबवतीनां गजितीनां ता आदिर्यासां सत्यभामादीनां ताः याश्चापराः अस्य श्लो-

अहोबतस्वर्यशसस्तिरस्करिकुशस्थलीपुण्ययशस्करिभुवः पश्यंति नित्यं यदनुग्रहेषितस्मितावलोकं
स्वपतिं स्मयत्यजाः २७ नूनं व्रतस्नानहुतादिनेश्वरः समर्चितो ह्यस्य गृहीतपाणिभिः पिबंतियाः सरव्यध
रामृतं मुहुर्व्रजस्त्रियः संसुमुहुर्दशयाः २८ या वीर्यशल्लेन हताः स्वयं वरे प्रमथ्य चैद्य प्रसुखान् हि शूष्मि
णः प्रद्युम्नसांबांबसुतादयोऽपरायाश्चाहताभौमवधे सहस्रशः २९ एताः परं स्त्रीत्वमपास्तपेशलं निरस्त
शौचं वतसाधु कुर्वते यासां गृहात्पुष्करलोचनः पतिर्न जात्वपैत्याहतिभिर्हृदि स्पृशन् ३० एवं विधागदंती
नांसगिरः पुरयोषिताम् निराक्षणेनाभिनंदन् सस्मितेन ययौ हरिः ३१ अजातशत्रुः पृतनांगोपीयायमधु
द्विषः परेष्व्यः शंकितः स्नेहात्प्रायुक्तचतुरंगिणीम् ३२ अथ दूरागतान् शौरिः कौरवान् विरहात्पुत्रान् स
न्निवर्त्य दृढं सिग्धान्यायात्स्वनगरीप्रियैः ३३

कस्योत्तरश्लोकेनान्वयः २९ एताः स्त्रीत्वमेव परं केवलं साधुशोभनं कुर्वते
अपास्तंगतं पेशलं भद्रं स्वातंत्र्यं यस्मात्तन् निरस्तं शौचं शूलं यस्मात्तथाभूतमपि जातुकदाचिदपि नापैति न निर्गच्छति आहतिभिर्हृदि हारैः
यद्वा पारिजातादिप्रियवस्त्वाहरणैः हृदि स्पृशन्नानंदयन् ३० एवं विधाविचित्रागिरः सस्मितेन निराक्षणेनाभिनंदन् स हरिर्ययौ ३१
मधुद्विषोऽपि गोपीयाय रक्षणाय स्नेहात्परेभ्यः शत्रुभ्यः शंकितः सन् प्रायुक्त इत्यश्वरथपादात्सेनांगं स्याच्चतुर्विधम् इत्येवं चतुरंगि
णीं पृतनाम् सेनाम् ३२ पांडोः कुरुवंशजत्वात् पांडवा अपि कौरवा एव तान् प्रियैरुद्धवादिभिः सह ३३

कुरुक्षेत्रं कुरुदेशांतरगतमेव क्रमोऽन्तर्निवर्तितः २ गगर्गिरिः कुरुदेशः ३ आनर्त्तारख्यो द्वारकादेशः सविष्णुः उ
पागतप्राप्तः हेमार्गव मनागीषत्त्रांतावाहायस्यसः ३५ तत्रतत्रदेशोतत्रत्यैर्जनैः प्रत्युद्यतानिनिवेदितान्यर्हणान्युपायनानिय-
मैः सायमपराणहे पश्चाद्दिशंपश्चिमांदिशंभेजे प्राप्तः तदाचगविष्टः स्वर्गस्थः सूर्यो गामुदकंगतः प्रविष्टः स्तगतइत्यर्थः अद्भ्यो
वा एष प्रातरुदेत्यपः सायंप्रविशतीति श्रुतेः यद्वा तदासायंकाले जातेरथादवतीर्य गविष्टो भूमौ स्थितस्ततो गांजलाशयंगतः सन् प
श्चाद्दिशंसंध्यांभेजे उपासितवानित्यर्थः ३६ इति प्रथमे टीकायां दशमोऽध्यायः १० आनर्त्तैः स्तूयमानस्य पुरांनिर्विशयं
धुभिः एकादशोरतिः सम्यग्यादवेन्द्रस्य वर्ण्यते १ उत्सवैरुच्चलत्तोरमुदंचध्वजतोरणम् उल्लसदत्नदीपालिस्वपुरंप्रभराविशत

कुरुजांगल पांचालान्भूरसेनान्सयासुनान् ब्रह्मावर्त्तकुरुक्षेत्रं मत्स्यान्सारस्वतानथ ३४ मरुधन्व
मतिक्रम्यसौवीराभीरयोः परान् आनर्त्ताभिर्गवोपागाच्छातवाहो मनाग्विष्णुः ३५ तत्रतत्र हतत्रत्यैर्ह
रिः प्रत्युद्यतार्हणः सायंभेजे दिशंपश्चाद्गविष्टो गांगतस्तदा ३६ इति श्रीभागवते महापुराणे प्रथम
स्कन्धे दशमोऽध्यायः १० सूत उवाच आनर्त्तात्सुपव्रज्यस्त्वृद्धान् जनपदान् स्वकान् दध्मोदर
वरन्तेषां विषादं शमयन्निव १ स उच्चकाशो धवलोदरोदरोऽप्युरुक्रमस्याधरशोणशोणिमा दाध्मायमा
नः करकंजसंपुटयथाऽञ्जखंडे कलहंस उत्स्वनः २ तमुपश्रुत्य निनदं जगद्भयभयावहम् प्रत्युद्ययुः प्र
जाः सर्वा भर्तुर्दर्शनलालसाः ३ तत्रोपनीतबलयोरवेदीपमिवाहूताः आत्मारामं पूर्णकामं निजलाभे
न नित्यदा ४ प्रीत्युत्फुल्लमुखः प्रोत्तुर्हर्षगद्गदया गिरा पितरं सर्वसहृदमवितारमिवोभेकाः ५

१ स्त्वृद्धान् समृद्धान् दरवरं पांचजन्यं शंखं दध्मौ वादितवान् १ स इति दरः शंखः उच्चकाशो अतिशयेन शशुभे धवलं उदरं यस्य सः उरुक्रमस्याधरस्ययः शोणगुणस्तेन शोणिमा यस्य सः कथंचकाशो अञ्जखंडेरक्तकमलसमूहे कलहंसो राजहंस उच्चकाशो यथा तद्वत् २ जगतो
यद्भयं तस्य भयावहम् प्रत्युद्ययुः प्रत्युज्जग्मुः भर्तुर्दर्शने लालसमौत्सुक्यं यासां ताः ३ तत्र तस्मिन् श्रीकृष्णो उपनीताः समर्पिता बलय
उपायनानि याभिस्ताः निरपेक्षैः पितस्मिन्नादरेण समर्पणे दृष्टान्तः रवेदीपमिवेति पितरमर्पका इव तं सर्वसहृदमवितारमूचुरित्युत्त
रेणान्वयः सहृद्वेनैवावितारं न तु कामेन अत्र हेतुः आत्मारामम् तत्रापि हेतुः परमानंदनिजस्वरूपलाभेनैव पूर्णकामम् ५ ६

CC-0 Pt. Chakradhar Joshi and Sons, Dev Prayag, Digitized by eGangotri
 विरिंचो ब्रह्मावैरिंच्याः सनकादयः दृढसंसारपरं क्षेममिच्छतां परायणं परमं शरणम् कुतः परेषां ब्रह्मादीनां प्रभरपिका लोचने प्र
 मुर्नभवेत् ६ अतो भवाय उद्वायनोऽस्माकं भव हो विश्वभावन होतनः कृतार्थः बभूविमजाता वयम् ७ कृतार्थत्वमेवाहुः अ
 हो भवता वयं सनाथाः स्म यद्यस्मात्तत्त्वं पश्येम त्रैविष्टपानामपि दूरदर्शनं न्यस्यतत् देवानामपि दुर्लभमित्यर्थः प्रेम्णायत्स्मितं
 तद्युक्तं स्निग्धं निरीक्षणं यस्मिन्तदानं न्यस्मिन्तद्रूपम् सर्वेषु चांगेषु सौभगं यस्मिन्तत् ८ अर्भका इव सकरुणमाहुः यर्हि य
 दा भो अंबुजाक्ष नो भवानिति पादेन इत्यनादरेषु अस्मान् अनादृत्य अपससार अपहाय जगाम कुरुत् हस्तिनापुरम् मधून्म

नताः स्मृतेनाथ सदांघ्रिपंकजं विरिंचिवैरिंच्यस्करेन्द्रवंदितम् परायणं क्षेममिहेच्छतां परं नयत्रकालः प्र
 भवेत्परः प्रभः ६ भवाय नस्त्वं भव विश्वभावन त्वमेव माताः थसु हृत्पतिः पिता त्वंसद्गुरुर्नः परमंच देवतं
 यस्यानुवृत्त्या कृतिनो बभूविम ७ अहो सनाथा भवता स्मयद्वयं त्रैविष्टपानामपि दूरदर्शनम् प्रेमस्मितस्मि
 ग्धनिरीक्षणानं पश्येम रूपं तव सर्वसौभगम् ८ यदंबुजाक्षापससारभो भवान् कुरुन्मधून्वाः थस्कर
 द्विदृक्ष्या तत्राद्कोटिप्रतिमः क्षणो भवेद्रविंविनाः क्षणो रिव नस्तवाच्युत् ९ इति चोदीरिता वाचः प्र
 जानां भक्तवत्सलः शृण्वानोऽनुग्रहदृष्ट्या वितन्वत्या विशत्पुरीम् १० मधुभोजदशाहं हंकुराधकवृष्टि
 भिः आत्मतुल्यबलैर्गुप्तां नागैर्भोगिवतीमिव ११ सर्वर्तुसर्वविभवपुण्यवृक्षलताश्रमैः उद्यानोपवनारा
 मैर्वृतपद्माकरश्रियम् १२

थुरां वा तत्र तदारविंविना आध्यादक्ष्णोर्यथा एव तवनः त्वदीयानामस्माकमपीत्यर्थः ९ इति
 च एवंविधाः अन्याश्चोच्चारिता वाचः शृण्वन् दृष्ट्या साभिनंदा वलोकेनानुग्रहं कुर्वन् पुरीद्वारकां प्राविशत् १० तांद्वारकांस्तौतिपं
 चभिः स्वतुल्यबलैः मधुभोजादिभिः गुप्तां रक्षिताम् ११ सर्वेषु ऋतुषु सर्वविभवाः पुष्पादिसंपदो येषां ते पुण्यवृक्षाः लताश्रमाः
 लतामंडपाश्च येषु नैरुद्यानादिभिः वृता ये पद्माकराः सरांसितैः श्रीः शोभाय स्याताम् उद्यानं फलप्रधानम् उपवनं पुष्पप्रधानम्
 आरामः क्रीडार्थं वनम् १२

गोपुरं पुरद्वारम् द्वारं गृहद्वारम् कृतानिकौतुकनोत्सवेन तोरणानियस्याताम् गरुडादिचिन्हांकितध्वजाः जयप्रदयंत्रांकिताः पताकाः चित्राणां ध्वजपताकानामग्रैः अंतःप्रतिहतआतपोयस्याताम् १३ संमार्जितानि निःसारितरजस्कानि महामार्गादीनियस्याताम् महामार्गाः राजमार्गाः रथ्याः इतरमार्गाः आपणकाः पण्यवीथयः चत्वारण्यंगणानि फलादिभिरुत्तमवकीर्णाम् १४ १५ प्रेषमंतरात्मानमायांतं निशम्य श्रुत्वा वसुदेवादयः प्रत्युज्जग्मुरिति चतुर्थेनान्वयः १६ प्रहर्षवेगेन उच्छ्वसितानि उल्लङ्घितानि शयनादीनियैस्ते श्वसन्पुतगतौ १७ वारणेन्द्रमंगलार्थं पुरतः कृत्वा ससुमंगलैः समंगलपुष्पादितद्युक्तपाणिभिः ब्रह्मघोषो मंत्रपाठः प्र-

गोपुरद्वारमार्गेषु कृतकौतुकतोरणाम् चित्रध्वजपताकाग्रैरंतःप्रतिहता तपाम् १३ संमार्जितमहामार्गं रथ्यापणकचत्वाराम् सिक्तागंधजलैरुत्तां फलपुष्पाक्षतांकुरैः १४ द्वारिद्वारिगृहाणांच दध्यक्षतफले शुभिः अलंकृतां पूर्णकुंभैर्बलिभिर्धूपदीपकैः १५ निशम्य प्रेषमायांतं वसुदेवो महामनाः अक्रूरश्चोग्रसेनश्च रामश्चाद्भुतविक्रमः १६ प्रद्युम्नश्चारुदेष्वाश्च साबोजा बवती सुतः प्रहर्षवेगोच्छ्वसितशयनासनभोजनाः १७ वारणेन्द्रपुरस्कृत्य ब्राह्मणैः ससुमंगलैः शंखतूर्यनिनादेन ब्रह्मघोषेण चादृताः प्रत्युज्जग्मुरथैर्हृष्टाः प्रणयागतसाध्वसाः १८ वारमुरव्याश्च शतशो यानैस्तद्दर्शनोत्सकाः लसत्कुंडलनिर्भातकपोलवदनश्रियः १९ नटनर्तकगंधर्वाः सूतमागधबंदिनः गायन्ति चोत्तमश्लोकचरितान्यद्भुतानि च २० भगवांस्तत्र बंधूनां पौराणामनुवर्तिनाम् यथाविद्भुपसंगम्य सर्वेषां मानमादधे २१

णयेन स्नेहेनागतं साध्यसंसंभ्रमो येषां ते १८ वारमुरव्या नटादयश्च प्रत्युज्जग्मुः लसत्कुंडलैर्निर्भातानि यानि कपोलानि तैर्वदनेषु श्रीः शोभायासां ताः वारमुरव्याः नर्तक्योवेश्या इति यावत् १९ अद्भुतानि चेति चकारस्य बंदिनश्चेत्यन्वयः नटानवरसाभिनयचतुराः तां लाद्यन्तु सारेण नृत्यं तोनर्तकाः गंधर्वा गायकाः सूताः पौराणिकाः प्रोक्ता मागधवंशशंसकाः बंदिनस्त्वमलप्रज्ञाः प्रस्तावसदृशोक्तयः ते सर्वे गायन्ति चेति चकारस्यान्वयः २० यथाविधियैः सह यथोचितं तैस्तथासमागमं कृत्वा सर्वेषां मानं कृतवानित्यर्थः २१ ६५ ६५

तदाह प्रह्वेति प्रह्वं प्रह्वलं शिरसानतिः अभिवादनं वाचनतिः आशवास्याभयं दत्वा श्वपाकानभिध्याप्यवरैरभीष्टदानैश्च मानं कृतवान् २२ अन्यैश्च बंदिभिः २३ तस्य क्षणेन महानुत्सवायासां ताः २४ नित्यं सदा अच्युतं निरीक्षमाणानामपि दृशो नैव तृप्यन्ति अत आरुरुहुः कथं भूतम् श्रियः शोभायाः धामस्थानमंगंयस्यतम् २५ एतदेवाभिनयेनाह श्रियो लक्ष्म्याः यस्योरः वक्षः निवासः यस्य मुखं सर्व प्राणिनां दृशं सौंदर्यामृतपानाय पात्रम् यस्य बाहवो लोकपालानां निवासः सारं श्रीरूपां गायंतीति सारंगाः भक्तास्तेषां यस्य पादांबुजं निवासः तं निरीक्षमाणानां दृश इति पूर्वेणान्वयः २६ सितैरातपत्रव्यजनैरुपस्कृतो मंडितः अर्कश्च उडुपो न

प्रह्वं अभिवादनाश्लेषकरस्पर्शस्मितेक्षणैः आशवास्याश्वपाकेभ्योवरैश्चाभिमतैर्विभक्तः २२ स्वयंच गुरुभिर्विभक्तैः सदारैः स्थविरैरपि आशीर्भिर्युज्यमानोऽन्यैर्बंदिभिश्चाविशत्सुरम् २३ राजमार्गं गते कृष्णोद्वारकायाः कुलस्त्रियः हर्म्याण्यारुरुहुर्विप्रतदीक्षणमहोत्सवाः २४ नित्यं निरीक्षमाणानां यदपि द्वारकोकसाम् न वितृप्यन्ति हि दृशः श्रियो धामांगमच्युतम् २५ श्रियो निवासो यस्योरः पानपात्रं मुखं दृशम् बाहवो लोकपालानां सारंगाणां पदांबुजम् २६ सितैरातपत्रव्यजनैरुपस्कृतः प्रसूनवर्षैरभिवर्धितः पथि पिशांगवासावनमालयावभौघनो यथाः कोडुपचापवैद्यकैः २७ प्रविष्टस्तगृहं पित्रोः परिघक्तः स्वमातृभिः ववंदेशिरसासप्तदेवकीप्रसुरवासुदा २८ ताः पुत्रमैकमारोप्य स्नेहस्तुतपयोधराः हर्षविह्वलितात्मानः सिपिचुर्नेत्रजैर्जलैः २९ अथाविशत्स्वभवनं सर्वकाममनुत्तमम् प्रासादायत्र पत्नीनां सहस्राणि च षोडश ३०

क्षत्रसहितश्चंद्रश्च चापमिंदधनुश्च वैद्युतं विद्युत्तेजश्च तैः अर्कश्च त्रयोपमानम् नक्षत्राणि पुष्पवृष्टेः चंद्रः परिभ्रमकृतमंडलाकारयोश्चाभिरव्यजनयोः चापं वनमालायाः विद्युत्तेजः पिशांगवाससोः अपभूतोपमेयम् यदि घनस्योपरि सूर्यविंबम् उभायतश्चंद्रौ सर्वतो नक्षत्राणि मध्ये च मिलितं चापद्वयम् स्थिरं विद्युत्तेजश्च यद्विभवे चर्हि स घनो यथा भाति तथा हरिर्ब्रह्मावित्यर्थः २७ देवकीप्रमुखाः सप्त ववंद इति मातृसौंदर्यादादरविशेषज्ञापनार्थमुक्तम् अष्टादशापि वसुदेवभार्यामातृतुल्यत्वान्नमस्कृता एव २८ २९ सहस्राणि च षोडश इति चकारादष्टोत्तरशताधिकानीति ज्ञेयम् ३० ३१

प्रोष्यदेशान्तरेऽवित्वा आरात् दूरादेव विलोक्य संजातो मनसि महोत्सवाः आसनादाशयाच्च आसनाद्देहेनोत्तस्थुः आशयौ
ऽतः करणं तस्मादप्यात्मना उत्तस्थुः श्रीकृष्णो नात्मनः संश्लेषेऽतः करणव्यवधानमपि नासहंतेत्यर्थः व्रीडितानिलोचनान्यानां निचया
सांताः अपांगैरेव वीक्षणात् व्रीडितलोचनाः अवन्त मुखत्वाद् व्रीडिताननाः साकं व्रतैरिति हास्यक्रीडावर्जनादिनियमा अपिताभ्युत्त
स्थुरित्यर्थः धृतव्रता एवोत्तस्थुरिति वा व्रतानि च याज्ञवल्क्योक्तानि क्रीडांशरीरसंस्कारं समाजोत्सवदर्शनम् हास्यं परगृहेयानं त्यजे
त्योषितमर्तुकेति ३१ आयातं तं पतिं दर्शनात् पूर्वमात्मना बुद्ध्या परिरेभिरे ततो दृष्टिभिः ततः समीपमागतमात्मजैः पुत्रैर्गृहीतकंठमा-

पत्यः पतिं प्रोष्य गृहानुपागतं विलोक्य संजातमनो महोत्सवाः उत्तस्थुरारात्सहसासनाशयात्साकं व्रतैर्व्रीडि
तलोचनाननाः ३१ तमात्मजैर्दृष्टिभिरंतरात्मना दुरंतभावाः परिरेभिरेपतिम् निरुद्धमप्यास्त्रवदंबुने
त्रयोर्विलज्जतीनां भृगुवर्यवैकुवात् ३२ यद्यप्यसौ पार्श्वगतो रहोगतस्तथाऽपि तस्यां ध्रियुगं वनवम् प
देपदेकाविरमेततत्पदाच्चलाः पियच्छीर्नजहातिकर्हिचित् ३३ एवं नृपाणां क्षितिभारजन्मनामक्षौहि-
णीभिः परिवृत्ततेजसाम् विधाय वैरं श्वसनो यथाऽनलमिथो वधेनोपरतो निरायुधः ३४ स एष नरलोके
ऽस्मिन् नवतीर्णः स्वमायया रेमे स्त्रीरत्नकूटस्थो भगवान्माहृतो यथा ३५

लिंगयंत्य इव स्वयमां लिंगितवत्य इत्य-

र्थः अत्र हेतुः दुरंतभावागंभीराभिप्रायाः तदा च तासां नेत्रयोर्निरुद्धमप्यंबुबाष्पं वैकुव्यात् वैवश्यादास्त्रवत् ईषत्सस्त्राव अतएव
धैर्यहान्या विलज्जतीनाम् हेभृगुवर्यचित्रं शृण्वति ३२ पार्श्वगतः समीपस्थः तत्रापि रहोगतः एकांते प्रवर्तते स्म पदेपदे प्रतिक्षणं न
वनवमेव अत्र वैकुल्यायः काविरमेतेति चलाच्चलस्वभावाऽपि ३३ उत्तं श्रीकृष्णचरितं संक्षिप्याह एवमिति द्वाभ्याम् क्षितेर्भा
राय जन्मयेषाम् अक्षौहिणीभिः कृत्वा परिवृत्तं सर्वतः प्रसृतं तेजः प्रभावो येषाम् श्वसनो वायुः वेणूनामन्योऽन्यसंघर्षेणानलं वि
धाय मिथो दाहेन यथोपशाम्यति तद्वत् ३४ स्त्रीरत्नकूटस्थः उत्तमस्त्रीकंदं वस्थः ३५

नन्वेवंस्त्रासंगादिभिः संसारप्रतीतेः कथं भगवानवतीर्ण इत्युच्यते न त्राह उद्दामेति द्वाभ्याम् यासां सुदामो गंभीरो यो भावोऽभिप्रायः त
 स्यपिशूनः सूचकोऽमलो वल्लुः सुंदरी हासः व्रीडाऽवलोकश्च ताभ्यां निहतः अमदनः श्रीमहादेवोऽपि संसृष्टा लज्जया चापि पिनाकमजहा
 त् एवं प्रभावायाः स्त्रिय इत्येतावद्विवक्षितम् यद्वा भगवतो मोहिनीरूपेण महेशोऽपि मोहित एवमेतांश्च दृग्विलासा एवेति तथोक्तम्
 नाः कुहकैः कपटैर्विभिर्मैर्यस्येन्द्रियमनः विमथितुं क्षोभयितुं न शक्ताः ३६ तं श्रीकृष्णमयं प्राकृतो लोकः आत्मौपम्येन स्वसादृश्येन संगिनं
 मनुजं मन्यते अत्र हेतुः व्यापृणवानं व्याप्रियमाणम् यतोऽयमबुधः अतल्लजः ३७ कुत इत्यपेक्षायामैश्वर्यलक्षणमाह एतदिति ईश-
 स्य ईशानमैश्वर्यनामैतदेव किंतु प्रकृतिस्थोऽपि तस्यागुणैः स्वरवदुःखादिभिः सदानयुज्यत इति यत् यथा आत्मस्थैरानंदादिभिरा-
 त्माश्रयाऽपि बुद्धिर्न युज्यते तद्वत् वैधर्म्ये दृष्टान्तो वा आत्मस्थैः सत्ताप्रकाशादिभिर्यथा बुद्धिर्न युज्यत इति एवं वा असदात्मा देहः तत्र स्थैर्यं

उद्दामभावपिशूनामलवल्लुहासव्रीडाऽवलोकनिहतोऽमदनोऽपियासाम् संसृष्टा चापमजहात्समदोत्तमास्ता
 यस्येन्द्रियविमथितुं कुहकैर्न शक्नुः ३६ तमयं मन्यते लोको ह्यसंगमपिसंगिनम् आत्मौपम्येन मनुजं व्यापृणवानं
 यतोऽबुधः ३७ एतदीशानमीशस्य प्रकृतिस्थोऽपि तद्गुणैः न युज्यते सदात्मस्थैर्यथा बुद्धिस्तदाश्रया ३८ तमे नि-
 रेऽबलामूढाः स्त्रैण चानुव्रतं रहः अप्रमाणविदो भर्तुरीश्वरं मतयो यथा ३९ इति श्रीभागवते महापुराणे प्र-
 थमस्कंधे श्रीकृष्णद्वारकाप्रवेशो नामैकादशोऽध्यायः ११ शौनका उवाच अश्वत्थाम्नोपसृष्टेन ब्रह्मशी-
 ष्णोरितेन सा उत्तराया हतोगर्भे ईशो नाजीवितः पुनः १ तैस्तदाश्रया बुद्धिस्तदुपाधिर्जीवो यथा युज्यते एवं प्रकृतिस्थोऽपि त-
 द्गुणैर्न युज्यत इति यत् एतदीशानमीशस्येति ३८ तत्पत्न्योऽपि तस्य तत्त्वं जानंतीत्याह तं स्त्रैणमात्मवश्यम् रह एकांते अनुव्रतमनुसृतं च मे-
 निरे भर्तुरप्रमाणविदः प्रमाणमियत्ताम् महिमानमजानंत्य इत्यर्थः ईश्वरं क्षेत्रज्ञं मतयः अहं वृत्तयो यथा स्वाधीनं स्वधर्मयोगिनं मन्यते तद-
 त् यद्वा यथा यथा मतयः कल्पनाः तथा तथा तमीश्वरं स्त्रैणादिरूपं मे निरइत्यर्थः ३९ इति प्रथमे टीकायामैकादशोऽध्यायः ११ पुरो-
 कं यस्य संगाय द्रौणिदं डादिविस्तरात् द्वादशोत्तदेवाथ परीक्षिज्जन्मवर्ण्यते १ परीक्षितोऽथ राजर्षेर्जन्मकर्मविलापनम् संस्थांच पां-
 दुपुत्राणां वक्ष्ये कृष्णकथोदयमिति प्रतिज्ञाय पांडवानां राज्यस्थितिरूपोद्धानरूपासप्रसंगं सप्तमाध्यायमारभ्य निरूपिता इदानीमौ-
 पौद्धानिकमुक्तानुवादपूर्वकं पृच्छति अश्वत्थाम्नेति उपसृष्टेन विसृष्टेन तस्य जन्मोत्पादे ब्रह्मीत्युत्तरेणान्वयः १ ६९ ६९

संपराक्षितप्रेत्यदेहं लक्षा २ प्रार्थयेनत्वाज्ञापयामीत्याह गदितुयदिमन्यसे अनुग्रहेण तर्हि ब्रूहीति यस्य ज्ञानमदाच्छुक् इति श्रवणे
आयां कारणम् ३ निस्पृहस्यापिराजः श्रीकृष्णानुग्रहात्तादृक् पौत्रः समजनीति वक्तुं तस्य श्रीकृष्णो भक्त्युद्रेकमाह अपीपलुदिति
त्रिभिः पितृवदपीपलन् पालयामास ४ क्रतवः तदुपार्जिता लोकाश्च ५ सुरस्यार्हाः सुराणां स्पृहणीयास्ते संपदादयः कामाः विषया
ज्ञः किं मुदं प्राप्तिमधिजहुः न कृतवन्त इत्यर्थः अत्र हेतुः मुकुन्दे एव मनो यस्येति क्षधितस्य अन्यैकमनसो यथा इतरेष्वकचंदनादयो न कुर्वन्

तस्य जन्म महाबुद्धेः कर्माणि च गृणीहिनः निधनं च यथैवासीत् संप्रेत्य गतवान् यथा २ तदिदं श्रोतुमिच्छा
मिगदितुयदिमन्यसे ब्रूहि नः श्रद्धाधानानां यस्य ज्ञानमदाच्छुक् ३ सूत उवाच अपीपलुदमरा
जः पितृवद्वजयन्पजाः निस्पृहः सर्वकामेष्वः कृष्णपादाब्जसेवया ४ संपदः क्रतवो विप्रामहिषीभ्यान्
गोमहा जंबुद्वीपाधिपत्यं च यशश्च त्रिदिवंगतम् ५ किं ते कामाः सुरस्यार्हा मुकुन्दमनसो हि जाः अधिजहुः
मुदं राज्ञः क्षधितस्य यथेतरे ६ मातुर्गर्भगतो वारः सतदाभूगुनंदन ददर्श पुरुषं कंचिद्व्यमानोः स्वतजसा
७ अंगुष्ठमात्रममलस्फुरत्पुरटमौलिनम् अपीच्य दर्शनं श्यामं तडिद्वाससमच्युतम् ८ श्रीमद्दीर्घचतु
र्बाहुं तप्तकाचनकुण्डलम् क्षतजाक्षंगदापाणिमात्मनः सर्वतोदिशम् परिभ्रमंतमुल्काभाभ्यामयतंगदासु
हुः ९ अस्त्रतेजः स्वगदयानीहारमिव गोपतिः विधमंतं सन्निकर्षे पयैः क्षतक इत्यसौ १०

तितद्वत् ६ प्रस्तुतमाह मातुरिति ७ पुरटं सुवर्णं स्फुरन् पुरटमौलिर्यस्यास्तितं ब्रीह्यादिभ्यश्चेति इति प्रत्ययः अपीच्यमतिस्फंदरं दृ
श्यत इति दर्शनं रूपं यस्य तम् तडिद्वायसीयस्येति श्याममिति च पदाभ्यां विद्युद्युक्तमेघोपमा सूचिता अच्युतमविकारम् ८ तमं दाहो
तीर्णं यत्काचनं तन्मये कुण्डले यस्य क्षतजाक्षं संरंभादत्यारक्तनेत्रम् अहोमङ्गलस्यापि गर्भास्त्रपीडेति क्रोधेनेति भावः ९ अस्त्रतेजो वि
धमंतं विनाशयंतम् नीहारं हिमं गोपतिः सूर्य इव सन्निकर्षे समीपे ददर्श दृष्ट्वा चासौ क इति पर्यैक्षत वितर्कितवान् १०

अमेयात्मा कथं तद्दिधृतवानित्यवितर्क्य रूपः धर्मगोपायतीति धर्मगुप् यद्वा धर्मगोपायतीति धर्मगुपो राजानः तस्य भुः तेषामपि पाल
कृत्वा तद्दशमासपरिच्छेद्यस्य तस्य मिषतः पश्यतः यत्र दृष्टं तत्रैवातिर्हितः न त्वन्यत्र गतः यतो विष्णुः सर्वगतः ११ उदकं उत्तरफलम् स
र्वगुणानामुत्तरोत्तराधिक्यसूचके लगे तत्र हेतुः अनुकूलैरन्यैर्ग्रहैः सहितानां शुभग्रहाणां सुदयो यस्मिन् १२ जातकं जातकर्म मंगलं
पुण्याहम् १३ वरान् श्रेष्ठान् स्वन्नं शोभनमन्नं च यावन्नच्छिद्यते नालं तावेन्नाप्रोतिसूतकम् छिन्नेनाले ततः पश्चात्सूतकं तु विधीयत
इति वचनान् ततः पूर्वप्रादात् आमन्त्रं वा प्रजातीर्थे पुत्रोत्पत्तिपुण्यकाले तीर्थविद्वानकालज्ञः पुत्रे जाते व्यतीपाते दत्तं भवति चाक्षय

विधूयत दमेयात्मा भगवान् धर्मगुप्तिभुः मिषतो दशमास्यस्य तत्रैवांतर्द्धधे हरिः ११ ततः सर्वगुणोदकैः सानु
कूलग्रहोदये जनेवंशधरः पांडोर्भूयः पांडुरिवौजसा १२ तस्य प्रीतमनाराजा विप्रैर्धौर्म्यरूपादिभिः जा
तकं कारयामास वाचयित्वा च मंगलम् १३ हिरण्यं गां महीयामान् हस्यश्वान् नृपतिर्वरान् प्रादात्स्वन्नं
च विप्रैः प्रजातीर्थे सतीर्थवित् १४ तमूचुर्ब्राह्मणास्तुष्टाराजान् प्रश्रयान्वितम् एष ह्यस्मिन् प्रजातंतौ
पुरूषां पौरवर्षम् १५ दैवेनाप्रतिघातेन शकुं संस्थासुपेयुषि रातो वोऽनुग्रहार्थाय विष्णुना प्रभविष्णु
ना १६ तस्मान्नाम्ना विष्णुरात इति लोके बृहच्छ्रुवाः भविष्यति न संदेहो महाभागवतो महान् १७
युधिष्ठिर उवाच
अप्येष वंश्यान् राजर्षीन् पुण्यश्लोकान् महात्मनः अनुवर्तिता स यशसा साधुवा
देन सत्तमाः १८

मृदति स्मृतेः देवाश्च पितरश्चैव पुत्रे जाते द्विजन्मनाम् आयांति हि नृपश्चैव पुण्याहमिति चाब्रुवन्निति च १४
हे पौरवर्षम् पुरूषां पुरुवंश्यानाम् १५ शकुं शकुं दे अस्मिन् प्रजातंतौ दैवेन कथं भूतेन अप्रतिघातेन दुर्वारेण संस्थां नाशसुपेयु
षि गते सति वोऽनुग्रहार्थाय यस्मात्प्रभवनशीलेन श्रीविष्णुनारातो दत्तः १६ तस्माद्भो के विष्णुरात इति नाम्ना भविष्यति महाभा
गवतश्च गुणैश्च महान् भविष्यति नात्र संदेह इति तं राजानं ब्राह्मणा ऊचुरिति त्रयाणामन्वयः १७ महाभागवतो भविष्यतीत्य-
क्ते दृष्टः पृच्छति अपि स्मिन् किं स्मिन् साधुवादेन स यशसा सतीर्त्या चानुवर्तिता भविष्यतीति पूर्वस्यैवातः परमप्यनुषंगः १८

प्रजानामवितारक्षकः मानवः मनोः पुत्रः १९ उशीनरदेशाधिपतिः शिविः येन स्वमांसं शयेना
यदत्ताशरणागतः कपोतोरक्षितः स्वानां ज्ञानीनाम् यज्वनांच यशोविस्तारको दौष्पतिर्भरत इव २० अर्जुनयोः पार्थकार्तवीर्ययोः २१ हि
मवानिव सतां निषेव्यः अनन्यगतिकलेन वसुधेव तितिक्षः क्षन्ता ग्रीत्यामातापितराविव सहिष्णुः २२ पितामहो ब्रह्मा तेन समः साम्ये स
मत्वे रमाश्च यो हरिः २३ सर्वैः सद्गुणैर्माहात्म्यं यत्तस्मिन् श्रीकृष्णा तुल्यः २४ धृत्या धैर्येण सद्गुहः सन्मदः ग्रहः अभिनिवेशो यस्य सः आ

अ.
१२

ब्राह्मणा ऊचुः पार्थ प्रजाः वित्तसाक्षादिस्त्वाकुरिव मानवः ब्रह्मण्यः सत्यसंधश्च रामो दाशरथिर्य
था १९ एष दाताशरण्यश्च यथा ह्योशीनरः शिविः यशोवितनिता स्वानां दौष्पतिरिव यज्वनाम् २० धन्वि
नामग्रणीरिषतुल्यश्चार्जुनयोर्द्वयोः हुताश इव दुर्धर्षः समुद्र इव दुस्तरः २१ मृगेंद्र इव विक्रांतो निषेव्यो हिमवा
निव तितिक्षर्वसुधेवासौ सहिष्णुः पितराविव २२ पितामहसमः साम्ये प्रसादे गिरिशोपमः आश्रयः सर्व
भूतानां यथा देवो रमाश्च यः २३ सर्वसद्गुणमाहात्म्य एष कृष्णमनुव्रतः रंति देव इवोदारो ययातिरिव धार्मिकः
२४ धृत्या बलिसमः कृष्णो ब्रह्माद इव सद्गुहः आहर्तृषोः श्वमेधानां च स्थानां पर्युपासकः २५ राजर्षीणां जन
यिता शास्ता चोत्थगा मिनाम् निग्रहीता कलेरेष भवो धर्मस्य कारणात् २६ तक्षकाद्वात्मनो मृत्युं द्विजपुत्रो
पसर्जितात् प्रपत्स्य त उपश्रुत्य मुक्तसंगः पदहरेः २७ जिज्ञासितात्मयाथात्म्यो मुनेभ्योऽसकृतादसौ हित्वे
दं नृपगंगायां यास्यत्यद्वाः कुतो भयम् २८ इति राज्ञ उपादिश्य विप्राजानत ककोविदाः लब्धोपचितयः सर्वे
प्रतिजग्मुः स्वकान् गृहान् २९ स एष लोकविरव्यातः परीक्षिदिति यत्प्रभुः गर्भदृष्टमनुध्यायन् परीक्षेत
नरेष्विह ३०

हर्ता कर्ता २५ राजर्षीणां जनमेजयादीनाम् २६ द्विजपुत्रेण प्रेरितान् तक्षकाद्वात्मनो मृत्युमुपश्रुत्य हरेः पदं प्रपत्स्य
ते भजिष्यति २७ ततश्च जिज्ञासितमात्मनो याथात्म्यं येनमः इदं शरीरं गंगायां हित्वा अकुतो भयं पदं यास्यति २८ लब्धोपचितिः पू
जायैस्ते २९ परीक्षिदिति नाम निर्वक्ति स एष इति यद्यस्मात्प्रभुः समर्थः सन् गर्भदृष्टं पुरुषमनुध्यायन् इह दृश्यमानेषु नरेषु मध्ये स
र्वमपि नरं परीक्षेत अयमसौ भवेदिति नो वेति विचारयं दतः परीक्षिदिति विख्यातः पूर्वदृष्टमिति वा पाठः ३० ६१ ६२

३७

शक्रेशकूपक्षे सप्रसिद्धउडुपोः न्वहंयथाकाष्ठाभिः पंचदशकलाभिरापूर्यमाणोवर्द्धते एवंपितृभिर्युधिष्ठिरादिभिः कामैश्चतुःष
ष्टिकलाभिश्चापूर्यमाणोवर्द्धते ३१ पूर्वमपहृथोक्तानि श्वमेधान्स्वायसरेषाप्रकारं कथयति ज्ञातिद्रोहस्यहानेच्छयायक्ष्यमाणः करदं
डयोरन्यत्रंताभ्यांविनाः लब्धधनोदध्यौ चिंतयामास करदं डजस्यपरिजनभरणमात्रोपक्षीणत्वात् ३२ प्रहीणंमरुतस्ययज्ञेत्यक्तं
वर्णपात्रादिकमानितवंतः ३३ संभृतसंभारः संपादितयज्ञोपकरणः पीतोज्ञातिद्रोहान् ३४ इतिप्रथमेटीकायांद्वादशोऽध्यायः
१२ निर्गमोद्धतराष्ट्रस्यविदुरेक्षयात्रयोदशो उक्तः पौत्राभिषेकेणवक्तुराज्ञोमहोदयम् १ इदानींपरीक्षितः कलिनिग्रहादिकर्माणि

सराजपुत्रोवर्द्धे आशशक्रकूडवोडुपः आपूर्यमाणपितृभिः काष्ठाभिरिवसोऽन्वहम् ३१ यक्ष्यमाणोऽश्वमे
धेनज्ञातिद्रोहजिहासया राजाः लब्धधनोदध्यावन्यत्रकरदं डयोः ३२ तदभिप्रेतमालभ्यभ्रातरोऽच्युतचोदि
ताः धनंप्रहीणमाजङ्गुरुदाच्यांदिशिभूरिशः ३३ तेनसंभृतसंभारोधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः वाजिमैधैस्त्रिभिर्भा
तोयज्ञैः समयजद्हरिम् ३४ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेप्रथमस्कंधेपरीक्षिज्जन्माद्युत्कर्षेनामद्वादशो
ऽध्यायः १२ सूतउवाच विदुरस्तीर्थयात्रायांमंत्रेयादात्मनोगतिम् ज्ञात्वाऽगान्हास्तिनपुरंतयावाप्त
विविस्त्रितः १ यावतः कृतवान्प्रश्नान्क्षत्ताकौषारवाग्रतः जातैकभक्तिर्गोविंदेतेभ्यश्चोपररामह २ तव
धुमागतदृष्ट्वाधर्मपुत्रः सहानुजः धृतराष्ट्रोयुयुत्सुश्चसूतः शारद्वतः पृथा ३ गांधारीद्रौपदीब्रह्मन्सुभद्रा
चोत्तराकृपी अन्याश्चजामयः पांडोर्ज्ञातयः ससृताः स्त्रियः ४

कथयिष्यन्विदुरागमनेनधृतराष्ट्रप्रस्थानम् त
तोः सुनागमनम् ततः पांडवप्रस्थानंचनिरूपयतित्रिभिरध्यायैः गतिंहरिम् तयात्मगत्याऽवाप्तंविविस्त्रितंज्ञातुमिष्टंसर्वयेन १
तदेवाह यावतः कर्मयोगव्रतादिविषयान्प्रश्नान्प्रथमंकृतवान् कौषारवस्यमैत्रेयस्यपुरतः पश्चात्त्रिचतुरप्रश्नार्थज्ञानमात्रेण
गोविंदेजातैकभक्तिः कृतार्थः सन्तेभ्यः प्रश्नेभ्यः उपरराम ततः परंनविजिज्ञासितवान् २ सूतः संजयः शारद्वतः कृपः ३ कृपीद्रो
णभार्या जामयोज्ञातिभार्याः अन्याश्चस्त्रियः प्राणंतन्वइवेतिकुतश्चिन्मूर्च्छादिदोषतः प्राणोसन्नेसतितन्वः करांध्यादयोनिश्चेष्टा
भवन्ति पुनस्तस्मिन्नाविर्भूतेयथोत्तिष्ठंतितद्वत् ४

विरहेणयदौलंक्यंतेनकातराः विवशाः

CC-0 Pt. Chakradhar Joshi and Sons, Dev Prayag, Digitized by eGangotri

ययासमेधितान्मोऽस्मान्किंनस्मरथ समेधितत्त्वमेवाह विषद्गणात्तयस्मान्मोचिताः स्म ७ वीयुष्माभिः कयाचृत्यावर्तितं देहवृत्तिः
कृता कानिचतीर्थादानिसेवितानीति ८ भवतांचतीर्थादनंनस्वार्थंकिंतुतीर्थानुग्रहार्थमित्याह भवद्विधेति मलिनजनसंपर्केणम
लिनानितीर्थानिसंतः पुनः स्वयंतीर्थकुर्वति स्वांतमनः तत्रस्थेन स्वस्यांतः स्थितेनेतिवा ९ अपि किंस्वरवमासते भवदिः कापिदृष्टाः
श्रुतावा १० ११ यदुकुलक्षयावर्णनेकारणमाह नन्निति १२ श्रेयस्कृतत्त्वमुपदिशन् १३ ननुशूद्रोः सौकथमुपदिशेत् नह्यसौशू-

अभिसंगम्यविधिवत्परिधंगाभिवादनेः मुमुक्षुः प्रेमबाष्पौघं विरहौलंक्यकातराः ५ राजातमर्हयांच
कैकृतासनपरिग्रहम् तंभक्तवंतमासीनविश्रान्तस्वरवमासने प्रश्रयावनतोराराजाप्रादतेषांचशृण्वताम्
६ युधिष्ठिरउवाच अपिस्मरथनोयुष्मात्सच्छायासमेधितान् विषद्गणाद्विषाग्न्यादेर्मोचिताय
स्ममातृकाः ७ कयाचृत्यावर्तितं वश्वरदिः क्षितिमंडलम् तीर्थानिक्षेत्रसुरव्यानिसेवितानीहभूतले ८
भवद्विधाभागवतास्तीर्थभूताः स्वयंविभो तीर्थकुर्वन्तीतीर्थानिस्वांतस्थेनगदाभृता ९ अपिनः सहृद-
स्तातबांधवाः कृष्णदेवताः दृष्टाः श्रुतावायदवः स्वपुत्रांसुखमासते १० इत्युक्तो धर्मराजेन सर्वतत्समव-
र्णयत् यथाऽनुभूतक्रमशो विनायदुकुलक्षयम् ११ नन्वप्रियंदुर्विषहं नृणास्वयमुपस्थितम् नावेदये-
त्सकुरुणोदुःखितान्द्रष्टुमक्षमः १२ कंचित्कालमथावासीत्सत्कृतो देववत्स्वरवम् प्रातुर्ज्येष्ठस्यश्रेयस्कृ-
तसर्वेषांप्रीतिमावहन् १३ अविभ्रदयमादंडयथावदधकारिषु यावदधारशूद्रत्वशापाद्वर्षशतंयमः १४

इः किंतुयमस्तद्रूपेणासीत् किंतत्रकारणंतत्राह यमेचात्रागतेअमुत्रकोदंडधरइत्यपेक्षायामाह अविभ्रदिति धृतवानित्यर्थः
मांडव्यस्यशापात् तथाहि कचिच्चोराननुधावंतोराराजमदामांडव्यस्यरूपेस्तपश्चरतः समीपेतान्संप्राप्यतेनसहनिबद्धानीयरा-
ज्ञेनिवेद्यतदाज्ञयासर्वान्शूलमारोपयामासः ततोराराजतमृषिंज्ञालाशूलादवतार्यप्रसादयामास ततोमुनिर्यमंगत्वाकुपितउवाच
कस्मादहंशूलमारोपितइति तेनोक्तंलंबाल्येशलभंकुशाग्रेणाविध्यक्रीडितवानिति तच्छ्रुत्वामांडव्यस्तंशशापबाल्येऽजानतोमे
महांतंदंडंयनस्त्वंकारितवान् अतःशूद्रोभवति १४ ७ ७ ७ ७

इदानीं राज्यस्थापकं नैरूपयितुं मुक्तं नैरुपयति युधिष्ठिर इति कुलंधरं वंशधरम् १५ तदीहयागृहव्यापारेण प्रमत्तानामत्यक्राम
 न् आयुः कालः अतिक्रान्तः यदा तानप्यप्यवदित्यर्थः १६ अभिप्रेत्यज्ञात्वा १७ तत्त्वज्ञानकारः क्रियतां किं निर्गमनेन तत्राह प्रतिक्रिये
 तिसर्वेषामिति यैः प्रतिकर्तव्यं तेषामपीत्यर्थः १८ कथं धनादिवियोगः सोढुं शक्यः अत आह येन चेति अभिपन्नः अभिग्रस्तः १९
 तत्रावस्थानमिति दैन्यमिति दर्शयन् वैराग्यमुत्पादयति पितृभ्रात्रितिसप्तभिः आत्मा च देहः २० येन पुत्राहतास्तेन भीमेन दत्तं पिंडमन्त्रं
 गृहपाल इव गृहपालः श्वा २१ निमृष्टः प्रक्षिप्तः गरो विषम् दूषिताः अवमताः तदन्तैरन्नादिभिर्लब्धैरसुभिः कियत्सयोजनं न किं-

युधिष्ठिरो लब्धराज्यो दृष्ट्वा पौत्रं कुलंधरम् भ्रातृभिर्लोकपालाभैर्मुमुदे परयाश्रिया १५ एवं गृहेषु सक्तानां
 प्रमत्तानां तदीहया अत्यक्रामदविज्ञातः कालः परमदुस्तरः १६ विदुरस्तदभिप्रेत्य धृतराष्ट्रमभाषत राजन्
 गम्यतां शीघ्रं पश्येदं भयमागतम् १७ प्रतिक्रियानयस्येह कुतश्चित्कर्हि नित्यमो स एव भगवान्कालः सर्वेषां नः
 समागतः १८ येन चैवाभिपन्नोऽयं प्राणैः प्रियतमैरपि जनः सद्यो विद्युज्येत किमु तान्यैर्धनादिभिः १९ पितृभ्रा
 तृसहस्युत्राहतास्ते विगतं वयः आत्मान्जरयाग्रस्तः परगेहमुपासते २० अहो महीयसी जंतो जीविताशायया भ
 वान् भीमेनावर्जितं पिंडमादत्ते गृहपालवत् २१ अग्निर्निमृष्टो दत्तश्च गुरो दाराश्च दूषिताः दूतं क्षेत्रं धनं येषां त
 दन्तैरसुभिः कियत् २२ तस्यापितवदेहोऽयं कृपणस्य जिजीविषोः परेत्यनिच्छतो जीर्णो जरयावाससी इव २३
 गतस्वार्थमिमं देहं विरक्तो मुक्तबंधनः अविज्ञातगतिर्जह्यात्सवैधीर उदाहृतः २४ यः स्वकात्परतो वेहजातनिर्वे
 द आत्मवान् हृदि कृत्वा हरिणो हात्स्य व्रजेत्सनरोत्तमः २५ अथोदीचीं दिश्यातु स्वैरज्ञातगतिर्भवान् इतोऽर्धाकं
 प्रायशः कालः पुसांगुणविकर्षणः २६

चिदित्यर्थः २२ तस्यापि एवं दैन्यमनुभवतोऽपि परैरिति क्षीयते अतएव धीरो भवेति २३ किं
 लक्षणो धीर इत्यपेक्षायामाह गतस्वार्थं यशोधर्मं दिश्यन्त्यम् मुक्तबंधनः त्यक्ताभिमानः कृतज्ञ इत्यविज्ञातगतिर्यस्य सः धीरः प्राप्तदुःखस्य
 स्वयंसहनेन मुक्तिप्राप्तेः २४ नरोत्तमस्तततः प्रागेव कृतप्रतीकारः स्वकात्स्वत एव परतः परोपदेशतो वा २५ संतु नरोत्तमो नाभूः अत इदा
 नां धीरो भवइत्याह अथेति अर्वाक् अर्वाचीनः एष्यन्नित्यर्थः गुणान् धैर्यं दयादीन् विकर्षति आच्छिन्नं चिन्तितथा २६ ७७ ७७

अजमीदः अजमीदवंशजः प्रज्ञाचक्षुर्बोधितः सन् दृष्टिः सितदाह्योत्तः भ्रात्रासंदर्शितः अध्वाबंधमोक्षयोमार्गेयस्य
 सः २७ सबलस्यपुत्रीगांधारीसाध्वीसुशीला हिमालयप्रयांतं पतिमनुजगाम ननु कथं सासकुमारीहिमादिदुःखबहुलं हिमवंतं
 गताअतआह न्यस्तदंडानांप्रहर्षोयस्मिन्तम् दुःखदमपिकेषांचित्यहर्षहेतुर्भवतीत्यत्रदृष्टांतः मनस्विनांभूराणांयुद्धेसन्तीव्रः प्रहा
 रोयथा पाठांतरेसत्संप्रहारंसुदंयथेति २८ कृतमैत्रमित्रदैवत्यंसंध्यावदनंयेन नत्वासंपूज्य पितरौविदुरधृतराष्ट्रौ २९ हेगावल्गाने
 गवल्गानस्यपुत्रसंजय ३० अकृतप्रज्ञेमंदमतौ शमलमपराधम् आशंसमानः आशंकमानः भार्ययासह ३१ यौअरक्षतांतौ इतः

एवंराजाविदुरेणानुजेनप्रज्ञाचक्षुर्बोधितोऽजमीदः छित्वास्वेषुस्नेहपाशान्द्रिस्मोनिश्चक्रामभ्रातृसंदर्शि
 ताध्वा २७ पतिप्रयांतं सबलस्यपुत्रीपतिव्रताचानुजगामसाध्वी हिमालयन्यस्तदंडप्रहर्षमनस्विनामिवसत्सं
 प्रहारः २८ अजातशत्रुः कृतमैत्रोहुताग्निर्विप्रान्नत्वातिलगोभूमिरुक्मैः गृहंप्रविष्टो गुरुवदनायनृचापश्यत्सि
 तरौसौबलीच २९ तत्रसंजयमासीनंपप्रच्छोद्विग्नमानसः गावल्गानेकनस्तातोवृद्धोहीनश्चनेत्रयोः ३० अंबा
 चहतपुत्रार्त्तापितृव्यः कृतः सहृत् अपिमय्यकृतप्रज्ञेहतबंधुः सभार्यया आशंसमानः शमलंगंगायांदुःखि
 तौः पतत् ३१ पितर्युपरतेपांडोसर्वान्नः सहृदः शिशून् अरक्षतांव्यसनतः पितृव्यौकृगतावितः ३२ सू
 तउवाच रूपयास्नेहवैकृत्यात्सूतोविरहकर्षितः आत्मेश्वरमचक्षाणोनप्रत्याहातिपीडितः ३३ विमृ-
 ज्याश्रूणिपाणिभ्यांविष्टभ्यात्मानमात्मना अजातशत्रुप्रत्यूचेप्रभोः पादावनुस्मरन् ३४ संजयउवाच
 नाहंवैदवसितंपित्रोर्वकुलनंदन गांधार्यावामहाबाहोमुषितोऽस्मि महात्मभिः ३५ अथाजगामभगवान्
 नारदः सहतुंबरुः प्रत्युत्थायाभिवाद्याहसानुजोऽभ्यर्चयन्निव ३६

स्थानात् ३२ रूपयास्नेहवैकृत्याच्चातिपीडितः आ
 त्मेश्वरं धृतराष्ट्रमपश्यन् विरहकर्षितश्चसूतः संजयो न प्रकृत्तरमाह ३३ आत्मना बुल्या आत्मानं मनोविष्टमर्थैर्युक्तं कृत्वा प्रभोर्धृत
 राष्ट्रस्य ३४ गांधार्याश्च व्यवसितं निश्चितम् यतो मुषितो वंचितोऽस्मीति ३५ एवं कंचित्कालं शोचतितस्मिन् अथ नारद आजगा
 म अत्रास्ति क्वचित्सुस्तके पाठांतरम् तदुल्लंघ्य यथासंप्रदायं व्याख्यायते शोकवेगादभ्यर्चयन्निवाह राजानं अभ्यर्चयत् ३६ ७

नाहं वेदवेद्यि तपस्विनीदुःखयुक्ता अपारे शोकार्णवे भगवान् तमेव पारदर्शकः अतो ब्रूहीति शेषः ३७ आदावेव यथास्तकथने-
शोकेन मूर्च्छितः पतेदिति प्रथमं तावच्छोकमुपशमयति माकंचनशक्तः माशोच न केवलं तानेव यद्यस्मादीश्वराधीनं जगत् ३८ तदे-
वाह लोका इति ३९ ४० प्रवृत्तौ पारतंत्र्यमुक्ता संयोगवियोगयोरप्याह यथेति क्रीडोपस्कराणां क्रीडासाधनानाम् ४१ ईश्वराधी-
नत्वात् न शोकः कार्य इत्युक्तम् लोकतत्वे विचार्यमाणे निर्विषयोऽयं शोक इत्याह यद्यदिलोकं जनं ध्रुवं जीवरूपेण अध्रुवं देहरूपेण न चे-
ति न ध्रुवं नाप्यध्रुवं रज्ज्वत् रूपेण अनिर्वचनीयत्वेन वा उभयं वाचिज्जडांशतः सर्वथा चतुर्धपि पक्षेषु तेपि त्रादयो न शोच्याः स्नेहाद

युधिष्ठिर उवाच नाहं वेदगतिं पित्रोर्भगवन् कृगतावितः अंबावाहतपुत्रार्त्ताक्कगता च तपस्विनी कर्णधार-
इवापारे भगवान् पारदर्शकः ३७ अथावभाषे भगवान् नारदो मुनिसत्तमः माकंचनशुचो राजन्यदीश्वरवशं जग-
त् ३८ लोकाः सपालायस्येमेव हंति बलिमीशितुः स संयुनक्ति भूतानि स एव वियुनक्ति च ३९ यथा गावो न-
सिप्रो तास्तं त्यांबहाः स्वदामभिः वाक् तं त्यां दामभिर्बद्धा वहंति बलिमीशितुः ४० यथा क्रीडोपस्कराणां संयो-
गवियोगाविह इच्छया क्रीडितुः स्यातां तथैव शैच्छयानृणाम् ४१ यन्मन्यसे ध्रुवं लोकमध्रुवं वानचो भयम् स-
र्वथान हि शोच्यास्ते स्नेहादन्यत्र मोहजात् ४२ तस्माज्जह्यंगवै क्लृप्तमज्ञानकृतमात्मनः कथं त्वनाथाः रूपेणा-
वर्त्तेरन्वनमाश्रिताः ४३ कालकर्मगुणाधीनो देहोऽयं पांचभौतिकः कथमन्यांस्तु गोपायेत् सर्पग्रस्तो यथा परम्-
४४ अहस्तानि सहस्तानामपदानि चतुष्पदाम् फल्गूनि तत्र महतां जीवो जीवस्य जीवनम् ४५

न्यत्र स्नेह एव केवलं शोकहेतुः स चाज्ञानमूल इत्यर्थः ४२ तस्मान्मां विना कथं ते वर्त्तेरन्निमनसा वै क्लृप्तं च व्याकुलतां त्यज ४३
तत्र त्वदेहतस्तेषां वर्त्तिरेव तावन्नास्तीत्याह कालो गुणक्षोभकः कर्मजन्मनिमित्तम् गुणा उपादानम् तदधीनः पांचभौतिकः ज-
डः तद्विभागेनाशवांश्च सर्पग्रस्तः अजगरगलितो यथाऽन्यं न रक्षति तदहत् ४४ ईश्वरेण विहितारतिश्च सर्वतः फलमैवेत्याह अ-
हस्तानि पशवादीनि अपदानि वृणादीनि तत्र ते हस्तादिष्वपि फल्गूनि अल्पानि एवं जीवः सर्वोऽपि जीवस्य सर्वस्य जीवनं जीविका-
एतेनैव सर्वतो मृत्युशालं चोक्तम् ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

भा.प्र.सं.
४०

अ.
१३

मोहनिवृत्त्यर्थं हेतुस्यावस्तुत्वमाह तदिदमहस्तसहस्तादिरूपं जगत् स्वहृत्कृष्णगवानेव नततः पृथक् सचैक एव न तु नाना ननु सजाती
यविजातीयभेदे प्रत्यक्षे कुत एतत्तत्राह आत्मनां भोक्तृणां मात्मास्वरूपम् अतो न सजातीयभेदः अंतरोऽन्तरश्च अंतर्बहिश्च भोक्तृभो
ग्यरूपश्च भाति अतो न वा विजातीयभेदोऽपि एकः कथं तथा प्रतीयते अत आह मायया बहुधा तं पश्येति ४६ कासावस्तीदृशो महो मा
यावी द्वारकायामित्याह सोऽयमिति अस्यां भूम्याम् अभवाय नाशाय ४७ तर्हि श्रीकृष्णोऽत्रास्तीत्यत्रैवास्थां माकृथा इत्याह तच्च देवा
नां कार्ये तेन निष्पादितम् केवलमवशेषं प्रतीक्षते यदुकुलक्षयमिति हृदि स्थम् ततो निजं धाम यास्यति ततो यूयमपि गच्छतेत्यर्थः त
च्च भूतमपि विदुरवदेवनावर्णयत् ४८ तदेवं शोकमास्थां च निवार्य जिज्ञासवे तस्मै यथावत्तं कथयति धृतराष्ट्र इति षड्विंशः हिमवतो दक्षि

तदिदं भगवान् नृराजन्नेव आत्मात्मनां स्वहृत् अंतरोऽन्तरो भाति पश्यतं माययोरुधा ४६ सोऽयमद्यमहाराज भ
गवान् भूतभावनेः कालरूपोऽवतीर्णोऽस्यामभवाय स्फुरद्विषाम् ४७ निष्पादितं देवकृत्यमवशेषं प्रतीक्षते ताव
द्यूयमवेक्षध्वं भवेद्यावदिहेश्वरः ४८ धृतराष्ट्रः सहस्रात्राणां धार्या च स्वभार्यया दक्षिणेन हिमवतः ऋषीणामाश्र
मगतः ४९ स्रोतोभिः सप्तभिर्यावैस्वर्धुनी सप्तधा व्यधात् सप्तानां प्रीतयेनाम्ना सप्तस्रोतः प्रवक्षते ५० स्नात्वाऽनु
सवनं तस्मिन् हुत्वा चाग्नीन्यथाविधि अब्रक्ष उपशां तात्मा स आस्ते विगतैषणः ५१ जितासनो जितश्वासः प्रत्याह
त षडिन्द्रियः हरिभावनया ध्वस्तरजः सत्त्वतमो मलः ५२ विज्ञानात्मनिसंयोज्य क्षेत्रज्ञे प्रविलाप्य तम् ब्रह्मण्या
त्मानमाधारं घटांबरमिवांबरे ५३

णेभागे ४९ यावै प्रसिद्धास्वर्धुनी सा आत्मानं यत्र सप्तधा व्यधात् किमर्थम् नाना पृथक् सप्तभिः
स्रोतोभिः प्रवाहैः सप्तानां ऋषीणां प्रीतये अत एव तत्तीर्थं सप्तस्रोतो वदंति ५० तत्र तेन कृतमष्टांगयोगमाह स्नात्वेति चतुर्भिः तत्र स्नानं होमोऽ
ब्रक्षणं चेति नियमा उक्ताः भक्षस्थाने अपां स्वीकाराद् ब्रक्षः उपशांतः आत्मा यस्य सः विगताः पुत्रादिर्दृष्ट्या यस्मादिति नियमा उक्ताः ५१ जिता
सन इत्यादिना आसनप्राणायामप्रत्याहारा उक्ताः हरिभावनयेति धारणोक्ता ध्वस्ताः रजः सत्त्वतमो रूपामला यस्येति फलतो ध्यानमुक्तम् ५२
समाधिमाह विज्ञानेति द्वाभ्याम् आत्मानमहंकारास्पदं स्थूलदेहादियोज्य एकीकृत्य तं च विज्ञानात्मानं दृष्ट्यां शादियोज्य क्षेत्रज्ञे दृष्टिप्रवि
लाप्य तं च क्षेत्रज्ञं द्रष्टृं शादियोज्य आधारे आश्रयसंज्ञे ब्रह्मणि प्रविलाप्य घटांबरं घटोपाधेर्वियोज्य यथामहाकाशे प्रविलाप्य तेन हत् ५३

४०

युथानाभावमाह ध्वस्तेति अंतर्गुणक्षोभाद्वाबहिरिन्द्रियविक्षेपाद्वाच्युत्थानं भवेत् तदुभयंतस्थनास्ति यतो ध्वस्तो मायागुणा
नामुदक उत्तरफलं वासनायस्यसः निरुद्धा निरकरणानि चक्षुरादीनि आशयो मनश्च यस्यसः अतएव निवर्तित अखिल आहारो भो
ग्यमिन्द्रियैर्विषयाहरणं वायेन सः स्थाणुरिव निश्चल आस्ते तथा भूतमप्याने तु मुद्यतं प्रत्याह तस्येति अंतरायो विघ्नः मैवाभूरित्य
डागमः छांदसः ५४ दर्शनमपितावत् कुर्यामीत्यद्यतं प्रत्याह सर्वे अद्यतनाद्गः स्वस्वाधीनम् तर्हि दाहार्थं गमिष्यामिनेत्याह
तच्चेति ५५ तर्हि गांधार्या नियनाय गमिष्यामिनेत्याह पत्कदेहे स होटजे पर्णशालासहिते योगाग्निना सहगार्हपत्यादिभिर्देह्यमा

ध्वस्तमायागुणोदको निरुद्धकरणाशयः निवर्तिताखिलाहार आस्ते स्थाणुरिव अचलः तस्यांतरायो मैवाभूः
संन्यस्ताखिलकर्मणः ५४ सवा अद्यतनाद्राजन्परतः पंचमः हनि कलेवरं हास्यति स्वतश्च भस्मीभविष्यति ५५
दह्यमानेः ग्निभिर्देहे पत्कः पत्नी स होटजे बहिः स्थिता पतिसाध्वी तमग्निमनुवेक्ष्यति ५६ विदुरस्तुतदाश्च-
र्ये निशम्य कुरुनंदन हर्षशोकयुतस्तस्माद्गता तीर्थनिषेवकः ५७ इत्युक्त्वाऽथारूहत्स्वर्गनारदः सहतुं वरुः यु-
धिष्ठिरो वचस्तस्य हृदि हृत्वाऽजं हाच्छुचः ५८ इति श्रीभागवते महापुराणे प्रथमस्कंधे त्रयोदशोऽध्यायः
१३ सूत उवाच संप्रस्थिते द्वारकायां जिष्णोर्बन्धुद्विदृक्षया ज्ञातुं च पुण्यश्लोकस्य कृष्णस्य च विचेष्टि-
तम् १ व्यतीताः कतिचित्मासास्तदनायात्ततोऽर्जुनः ददर्श घोररूपाणि निमित्तानि कुरूद्वहः २ कालस्य च गतिं
रौद्रां विपर्यस्तं तु धर्मणः पापीयसी नृणां वात्तां क्रोधलोभा नृतात्मनाम् ३ ने तस्य पत्नी बहिः स्थिता सती तं पतिमन्त्र-

ग्निं वेक्ष्यति प्रवेक्ष्यति ५६ तर्हि विदुरानयनार्थं गंतव्यमेव नेत्याह विदुरस्तुत निशम्य दृष्ट्वा भ्रातुः स्रगत्या हर्षः तन्मृत्युना शोक-
श्च ताभ्यां युक्तः तस्मात्स्थानात्तीर्थानि सेवितुं गता गमिष्यति ५७ शत्रुः शोकान् ५८ इति प्रथमे टीकायां त्रयोदशोऽध्यायः
१३ चतुर्दशोत्तरिष्ठानि दृष्ट्वा राजा विशंकितः अमृणोदं र्जुनाच्छृण्वति रोधानमितीर्यते १ श्रीकृष्णस्य चेति चकारेणाभिप्रायं
च ज्ञातुम् १ कतिचित्सप्त तदा कालातिक्रमेऽपि ततः द्वारकातः नायान्नागतः निमित्तानि उत्पातान् कुरूद्वहो युधिष्ठिरः २ रौद्रां
घोराम् तदेवाह विपर्यस्ताः तु धर्मायस्मिन्तस्य वार्ता जीविकाम् क्रोधलोभा नृतैर्युक्तः आत्मा येषाम् ३ ५५ ५६

सा.प.टी.

४१

जिसप्रायंकपटबहुलं व्यवहृतं व्यवहारम् शाठ्यं वंचनं तस्मिन्मिश्रं सौहृदं सख्यम् पित्रादीनां प्रतियोगिभिः कल्कनं कलहादि ४
 अत्यरिष्टानि अत्यंतमशुभानि दृष्ट्वा नृणां लोभाद्यधर्मप्रकृतिं च दृष्ट्वा अनुजं भीमम् ५ ६ वेति वितर्के कस्माद्देतोर्नायातीत्य
 हं न वेति ७ अपिकिम् यदा आत्मनः आक्रीडं क्रीडासाधनमंगमनुष्यनात्यमुत्प्लुष्टमिच्छतिसकालः प्राप्तः ८ अस्माकंसर्वपुरु
 शार्थत्वे हेतुः श्रीकृष्णः अतस्तद्वियोगं विना निवृत्तं न स्यादित्याशयेनाह यस्मात् श्रीकृष्णाद्देतोः एतच्चोपरिष्टादर्जुनः स्पष्टीकरिष्य

अ.

१४

जिसप्रायं व्यवहृतं शाठ्यमिश्रं च सौहृदम् पितृमातृसहृद्भातृदंपतीनां च कल्कनम् ४ निमित्तान्य
 त्परिष्टानि काले त्वनुगतं नृणाम् लोभाद्यधर्मप्रकृतिं दृष्ट्वा वाचानुजं नृपः ५ युधिष्ठिर उवाच
 संप्रेषितो द्वारकायां जिष्णुर्वेधुर्दिदृक्षया ज्ञातुं च पुण्यश्लोकस्य कृष्णस्य च विचेष्टितम् ६ गताः स
 साधुना मासा भीमसेनतः पानुजः नायातिकस्य वा हेतोर्नाहं वेदेदमजसा ७ अपि देवर्षिणादिष्टः सका
 लो यस्य पस्थितः यदात्मनोः गमाक्रीडं भगवानुत्सि सृक्षति ८ यस्मान्नः संपदो राज्यं दाराः प्राणाः कुलं
 प्रजाः आसन् सपत्न्यं किज्यो लोकाश्च यदनुग्रहात् ९ पश्योत्पातान्तरव्याघ्रदिव्याभौमान्सदैहिका
 न् दाकृणांश्च सतो दूराद्भयं नो बुद्धिमाह नम् १० ऊर्वक्षि बाहवामह्यस्फुरंत्यंगपुनः पुनः वेपथुश्चा
 पि हृदये आराहास्यंति विप्रियम् ११ शिवैषोद्यंतमादित्यमभिरौत्यनलानना मामंगसारमेयोऽयमभि
 रौतिह्यभीरुवत् १२ शस्ताः कुर्वन्ति मांसव्यं दक्षिणपशवोपरं बाहोश्च पुरुषव्याघ्रलक्षयेरुदतो मम १३

ति लोकाश्च यज्ञकरणानुरूपाय स्यानुग्रहात् ९ अदूरात्संनिहितं नोऽस्माकं आशंसतः उत्पातान् १० दैहिकानाह उर्वीति ऊर्वादयो वा
 माः स्फुरन्ति वेपथुः कंपश्च हृदये वर्तते एते मम ह्यमारात्संनिहितं विप्रियं दास्यंति ११ भौमानाह सौर्द्धिस्त्रिभिः शिवाक्रोष्ट्रा आदित्य
 मभिरौति उद्यत्सूर्याभिमुखं क्रोशति अनलानना अग्निमुखेन वमंती अंगहेभीममामभिलक्ष्य सारमेयः श्वाभिरौति पुतं प्रपति
 अभीरुवत् निःशंकम् १२ शस्ताः गवादयो मांसव्यं वामं कुर्वन्ति अपरे गर्दभाद्याः प्रदक्षिणं कुर्वन्ति बाहान् अश्वान् १३ ६३

४१

अयं कपोतो मृत्क दूतः मृत्क सूचकः उत्क को धूकः प्रत्यलूकस्तत्पतिपक्षो धूकः काको वा कुहानैः कुक्षितशब्दैः विश्वं शून्यमिच्छतः १४ धूम्राधूसरादिशः परिधयोः निमिवलोकमावृण्वन्ति दिव्यानाहसाद्वाभ्याम् निर्घातो निरभ्रवज्रपातः स्तनयित्त्वयोः त्रगर्जितानितैः सह १५ तमः विशेषेण सृजन् असृक्करक्तम् १६ ग्रहाणामर्दयुद्धम् भूतारुद्रानुचराः तेषां गणैः संकुलैर्व्यामिश्रैः प्राणिभिः सहितैः रोदसीद्यावापृथिव्योज्ज्वलिते प्रदीप्ते इव च पश्येति १७ पुनर्भोमानाहनद्य इति साह्रैः त्रिभिः प्राणिनां

मृत्क दूतः कपोतो यममृत्कः कंपयन् मनः प्रत्यलूकश्च कुहानैरनिद्रौ शून्यमिच्छतः १४ धूम्रादिशः परिधयः कंपते भूः सहादिभिः निर्घातश्च महानासीत्साकचस्तनयित्त्वभिः १५ वायुर्वातिरवरस्पशोरजसा विसृजन् स्तमः असृग्वर्षति जलदावीमत्समिव सर्वतः १६ सूर्यहतप्रभं पश्य य ह मर्दमिथो दिवि संसंकुलैर्भूतगणैर्ज्वलिते इव रोदसी १७ नद्यो नदाश्च क्षमिताः सरांसि च मनांसि च न ज्वलत्यग्निराज्ये न कालोऽयं किं विधास्यति १८ न पिबन्ति स्तनं वत्सान दुह्यन्ति च मातरः रुदन्त्यश्च मुरवागावो न दुष्यन्त्युषमाव्रजे १९ देवता निरुदती वस्विद्यन्ति ह्युच्चलन्ति च इमे जनपदाग्रामाः पुरोद्याना कराश्च माः भ्रष्टृश्रियो निरानन्दाः किमयं दर्शयन्ति नः २० मन्य एतैर्महोत्पातैर्नूनं भगवतः पदैः अनन्यपुरुषश्चाभिहीना भूहेतसो भूगा २१ इति चित्तयतस्तस्य दृष्टारिष्टेन चेतसा राज्ञः प्रत्यागमद्ब्रह्म न्यदुपुयाः कपिध्वजः २२ तं पादयोर्निपतितमयथा पूर्वा मातुरम् अधो वदनमध्वि दूनुमुच्यत नयनाञ्जयोः २३ विलोक्योद्दिग्गहृदयो विच्छाद्य मनुजं नृपः पृच्छति स्म सहस्रमध्यसंस्मरन् नारदं रितम् २४ युधिष्ठिर उवाच कश्चिदानन्ते पुर्यानिः स्वजनाः सरवसा सते मधुभाज दशाहं हि सात्त्वतां धकृष्णायः २५

मनांसि च १८ दुह्यन्तीति कर्मकर्तृर्थावर्षम् न प्रस्तुवन्तीत्यर्थः १९ देवतानि प्रविष्टाः अयं दुःखम् २० एतैः कृत्वा न विद्यते अन्येषु पुरुषेषु श्रीर्वज्रां कुशादिशोभायेषां तैः भगवतः पदैर्हीना भूरित्यहं मन्ये २१ तस्य राज्ञः इति एवं दृष्टान्यरिष्टानियेन तेन चेतसा चिन्तयतः सतः २२ अयथा पूर्वं निपतितम् तदेवाह आतुरमित्यादि अपां बिंदून् अश्रूणि नेत्राभ्यां विसृजन्तमित्यर्थः २३ उद्दिग्गं कं पितं हृदये यस्य सः विच्छाद्यं विगतकांतिम् २४ स्वजनाः बांधवाः २५ ६१ ६१

किंवक्ष्यतीतिशंकयाव्यवहितक्रमेणपृच्छति शूरइत्यादिना मारिषः मान्योमातामहः आनकदुंदुभिर्वसुदेवः २६ स्वसारः परस्पर
 म् वसुदेवक्षेमेनतासामपिक्षेमंपृष्टमेव तथाऽपिपृथक्पृच्छति स्वयमिति २७ आहुकः उग्रसेनः असत्पुत्रोयस्य अतएवजीवन
 मात्रमेवपृष्टम् अनुजश्चदेवकः हृदीकसूतः कृतवर्मा जयतादयः कृष्णाभ्यातरः २८ २९ सर्ववृष्णीनांमध्येमहारथः गंभीररयः यु-
 द्धेमहावेगः वर्द्धतेमोदतइत्यर्थः ३० कृष्णास्यापत्यानिकाष्णीयः तेषुप्रवराः ३१ सुनंदनंदौशीर्षण्यौसुरव्यौयेषांते ३२ भगवतिस्स

शूरोमातामहः कश्चित्स्वस्त्यास्तेवाऽथमारिषः मातुलः सानुजः कश्चिकुशल्यानकदुंदुभिः २६ सप्तस्वसा
 रस्तत्पुत्र्योमातुलान्यः सहात्मजाः आसतेसस्नुषाः क्षेमंदेवकीप्रमुखाः स्वयम् २७ कश्चिद्राजाहुकोजीवत्य
 सत्पुत्रोऽस्यचानुजः हृदीकः ससूतोऽशूरोजयंतगदसारणाः २८ आसतेकुशलंकश्चिद्यच्चशत्रुजिदादयः
 कश्चिदास्तेसरवराभोगवान्सात्वताप्रभैः २९ प्रद्युम्नः सर्ववृष्णीनांसरवमास्तेमहारथः गंभीररयोऽनिरु-
 द्धोवर्द्धतेभगवानुत ३० सुषेणश्चारुदेष्णाश्चसांबोजांबवतीसूतः अन्येचकाष्णीप्रवराः सपुत्राः कृष्णमाद-
 यः ३१ तथैवानुचराः शौरैः श्रुतदेवोद्भवादयः सुनंदनंदशीर्षण्येचान्येसात्वतर्षभाः ३२ अपिस्वस्त्या
 सतेसर्वरामकृष्णभुजाश्रयाः अपिस्मरंतिकुशलमस्माकंबद्धसौहृदाः ३३ भगवानपिगोविंदोब्रह्मण्योभ-
 क्तवत्सलः कश्चित्पुरेसुधर्मायांसरवमास्तेसहृदतः ३४ मंगलायचलोकानांक्षेमायचभवायच आस्तेय
 दुकुलाभोधावाद्याः नतसरवः पुमान् ३५ यद्वाहुदङ्गुत्तायांस्वपुण्यायद्वोऽर्चिताः क्रीडंतिपरमानंदमहा-
 पौरुषिकाइव ३६ यत्पादशुश्रूषणमुख्यकर्मणासत्यादयोद्यष्टसहस्रयोधितः निर्जित्यसंख्येविदशास्त
 दाशिषोहरतिवज्रायुधवल्लभाचिताः ३७ स्वमास्तइतिप्रश्नस्यानौचित्यमाशंक्याह पुरइत्यादि ३४ भगवतोऽत्राव-

स्थानेहिलोकानांमंगलनान्यथेत्याशयेनाहचतुर्भिः मंगलायश्रमाय क्षेमायलब्धपालनाय भवायउद्भवाय अनंतसरवः बलभ-
 द्रसहायः ३५ अर्चिताः सर्वपूजिताः परमानंदयथाभवतितथा महापौरुषिकाः वैकुण्ठनाथानुचराः ३६ यस्यपादशुश्रूषणमेव
 मुख्यतपआदिभ्यः श्रेष्ठंयत्कर्मतेनसत्यमामादयः संख्येयुद्धेऽथीकृष्णबलेननिर्जित्यतदाशिषः देवभोग्यान्पारिजातादीन् वज्रा
 युधस्यवल्लभाशचीतस्याः उचिताः ३७ ६९ ६९ ६९ ६९

यद्वाहुदंडप्रभावोपजीविनः सुधर्मा मंधिभिरधिक्रामतिसगाविदः सरवमास्ते इति मतपंचमश्लोकेनान्वयः ३८ इदानींतस्यैवकुशलं
 पृच्छति कश्चिदितिपद्भिः अनामयमारोग्यम् नलब्धोमानोयेन बंधुभ्यः सकाशात् किंवातैः प्रत्यत अवज्ञातः तिरस्कृतः यतश्चिरोषि
 तः बहुकालतत्रस्थितः ३९ अभावैरितिच्छेदः प्रेमभूतैः अमंगलैः परुषैः शब्दादिभिर्नाभिहतः नताडितोः सिकिम् यद्वा अर्थिभ्यः
 किमपिदास्यामीतिनोक्तंकिम् यद्वा आशयासहयथाआशाभवतितथादास्यामीतिप्रतिश्रुतंसत्तनदत्तंकिम् ४० अन्यद्वाशरणागतंस
 खंप्राणिमात्रंनत्यक्तवानसिकिम् यतस्त्वंपूर्वशरणप्रदः आश्रयप्रदः ४१ अगम्यामितिच्छेदः ननिंदितांस्त्रियमगमः किंनगतवानसि अ

यद्वाहुदंडाभ्युदयानुजीविनोयदुप्रवीराह्यकुतोभयामुहुः अधिक्रमंत्यंधिभिराहतांबलात्समांसुधर्मा
 सरसत्तमाचिताम् ३८ कश्चित्तेः नामयतातभ्रष्टतेजाविभासिमै अलब्धमानोऽवज्ञातः किंवातातचिरोषि
 तः ३९ कश्चिनाभिहतोभावैः शब्दादिभिरमंगलैः नदत्तमुक्तमर्थिभ्य आशयायत्यतिश्रुतम् ४० कश्चित्त्वंब्रा
 ह्मणं बालं गौतमं दूरीगणं स्त्रियम् शरणोपसृतं सत्वं नात्याक्षीः शरणप्रदः ४१ कश्चित्त्वंनागमोऽगम्यागम्या
 वासत्कृतांस्त्रियम् पराजितोवाऽथभवान्नोत्तमैर्नासमैः पथि ४२ अपिस्वित्पर्यभंड्यास्त्वंसंभोज्यान्नुद्-
 बालवान् जुगुप्सितं कर्म किंचित्कृतवान्नयदक्षमम् ४३ कश्चित्त्वेष्टतमेनाथहृदयेनात्मबंधुना शून्योऽ
 स्मिरहितो नित्यमन्यसेतेऽन्यथानरुक ४४ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेप्रथमस्कंधेयुधिष्ठिरवितर्की
 नामचतुर्दशोऽध्यायः १४ सूतउवाच एवं कृष्णासरवः कृष्णोऽप्रात्राराज्ञाविकल्पितः नानाशंका
 स्पदंरूपकृष्णविश्लेषकर्षितः १ सत्कृतांमलिनवस्त्रादिनानागमः किम् नोत्तमैः अनुत्तमैः समैरित्यर्थः असमैरधमैर्वीकिं

नपराजितोऽसीत्यर्थः ४२ संभोजनाहान्नुद्बालकांश्च किंस्वित्पर्यभुंक्थाः त्यक्ताभुक्तवानसिकिम् अक्षयं कर्तुमयोग्यं यत्त-
 न्कृतवानसिकिम् ४३ नित्यंसदाप्रेष्टतमेनहृदयेनांतरंगेणस्वबंधुनाथीकृष्णोनरहितः शून्योऽस्मीतिमन्यसे अन्यथातेरुकृमनः
 पांडानघटेत ४४ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेप्रथमस्कंधेटीकायांचतुर्दशोऽध्यायः १४ कलिप्रवेशमालक्ष्यधुरंन्यस्यपरीक्षिति
 आरुरोहनृपः स्वर्गमितिपंचदशोऽब्रवीत् १ कृष्णोऽर्जुनः अविकल्पितइतिच्छेदः नानाशंकास्पदंरूपमालक्ष्यविकल्पितइत्यर्थः प्रति
 भाषितुंनाराक्रोदित्कतरेणान्वयः तत्रहेतवः कृष्णविश्लेषेणकर्षितः कृषाः कृतः १ ७ ७ ७

भा. ५ टी.

४३

शोकेन हेतुनावदनं च हृत्त एव सरोजे शब्दतीवदनसरोजे यस्य सः हताप्रभाते जो यस्य सः २ शब्दः शोकाश्रूणि यान्युद्गच्छति तानि
नेत्रयोरेव संस्तम्य गलितानि च पाणिना आमुज्य परोः क्षेण दर्शना गोचरेण श्रीकृष्णेन हेतुना समुच्चदमधिकं यत्सौ कंठ्यते न कात
रः व्याकुलः नृपमित्याहेत्क्षेत्रेणान्वयः ३ सरल्यं हितैषिताम् मैत्रीमुपकारिताम् सहस्रं संबंधितां च बाष्पेण कंठावरोधात् गद्गदया
४ येन मां वंचयता देवान् निष्ठापयति यत् ५ यस्य क्षणवियोगेनेत्यादियच्छब्दानां तेनाहमद्यमुषित इति सप्तमं श्लोकस्थेन तच्छब्दे
न संबंधः प्रियस्याप्यप्रियत्वे दृष्टांतः उक्थेन प्राणेन एष पित्रादिः ६ श्रीकृष्णोपकाराननुस्मरति यत्संश्रयादिति दशभिः यस्य संश्र

शोकेन शब्दद्वदन हृत्सरोजो हतप्रभः विभुंतमेवानुल्ल्यायन्नाशक्रोत्पतिभाषितुम् २ कृच्छ्रेण संस्त
म्यशब्दः पाणिना मुज्यनेत्रयोः परोः क्षेण समुच्चदप्रणयौ कंठ्यकातरः ३ सरल्यं मैत्रीसौ हृदचसारथ्या
दिषु संस्मरन् नृपमग्रजमित्याह बाष्पगद्गदया गिरा ४ अर्जुन उवाच वंचितोः हं महाराज हरिणा बं
धुः पूषिणा येन मेः पहतं तेजो देवविस्मापनमहत् ५ यस्य क्षणवियोगेन लोको ह्यप्रियदर्शनः उक्थेन नृ
हितो ह्येष मृतकः प्रोच्यते यथा ६ यत्संश्रयात् दुपदगे हसुपागतानां राज्ञां स्वयं वरसुरवेस्मर दुर्मदानाम् ते
जो हतं रवलुमयाः भिहतश्च मत्स्यः सज्जीकृतं न धनुषाः धिगता च कृष्णा ७ यत्सन्निधावहसुखांडवमग्नये
दामिंद्रचसामरगणंतरसाविजित्य लब्धासभामयकृताः दुतशिल्पमायादिगभ्योः हरन् नृपतयो बलिमध्व
रेते ८ यत्तेजसा नृपशिरोः धिमहन्मरुतार्थे आर्योः नुजस्तव गजायुतसत्त्ववीर्यैः तेनाहताः प्रमथनाथमरवा
यभूपायन्मोचितास्तदनयन् बलिमध्वरेते ९ यातु बलात् स्मरेण कामेन दुर्मदानामतिमत्तानां तेजः प्रभावः हतं धनुर्ग्रह

णेनैव पश्चात्तदनुः सज्जीकृतं च तेन च मत्स्योयं त्रोपरिभ्रमन् किदः ततस्तान् विजित्य द्रौपदीप्राप्ता च ७ उदिति विस्मये स्वांडवमिंद्रस्य
वनम् अदां दत्तवानस्मि स्वांडवदाहेरक्षितेन मयेन कृता च सभालब्धा अद्भुतशिल्परूपामायायस्यांसा ते अध्वरेया गेराजसूये ८ अने
तरश्चोको विगीतस्तथाऽपि व्याख्यायते नृपशिरः स्वं धिर्यस्य तं जरासंधं तवानुजो भीमः मरुतार्थं महत् हतवान् तन्निर्जयं विनाराज-
सूयमरवानुपपत्तेः गजायुतस्येव सत्त्वमुत्साहशक्तिर्वीर्यं बलं च यस्य सः तं हत्वा प्रमथनाथो महाभैरवः तस्य मरवायये राजानस्तेना
हताः ते च यद्यस्मान्मोचिताः तत्तस्मात्तेऽध्वरे बलिमानीतवतः ९ ६५ ६५ ६५ ६५ ६५

अ

१५

४३

यैः कितवैः दुःशासनादिभिः तवपत्न्याः कवरं विकीर्य उन्मुच्य स्पृष्ट्वा कृष्टम् तेषां स्त्रियो हतेशाः अतएव वैधव्यादिमुक्तकेशा अकृत-
चकार कथं भूतं कवरम् अधिमुखं राजसूयमधिष्ठत्य कृतो रचितो यो महाभिषेकः तेन श्लाघ्यतमं चारुमयम् यत्स्मरणान्तदानीमेव
प्राप्तस्य श्रीकृष्णस्य नमने पादयोः पतिता न्यश्रूणि मुखे तस्य स्याः पत्न्याः पदशब्दसापेक्षस्यापि पतितशब्दस्याश्रुपदेन समासो नित्यसा-
पेक्षितत्वात् १० शिष्याणामयुतस्यायेतत्संज्ञौ भक्त्यैः तस्माद्दुर्वाससो हेतोः अरिणारचितं यत्तदुरंतं कृच्छ्रादुर्वाससोः रिविहितादयुता-
शान्नोः स्मान्चने एत्यजुगोष किं कृत्वा शाकमेवान्नं तस्मिन्नेव पात्रेः वशिष्टमुपयुज्य जग्ध्वा यत उपयोगात्सलिले विनिमग्नो मुनीनां सं-
घः त्रिलोकीं तृप्ताममंस्त एव हि भारते कथा कदाचिद्दुर्वाससो दुर्योधनेनातिथ्यं कृतम् तेन च परितुष्टेन वरं वृणीष्वेत्यक्ते दुर्वाससः शा-
पात्सोडवानश्येयुरिति मनसि विधाय दुर्योधनेनोक्तम् युधिष्ठिरोः स्मत्कुलमुख्योऽस्तस्यापि भवतैव मेव शिष्यायुतसहितेनातिथिना

पत्न्यास्तवाधिमुखं कृतमहाभिषेकं श्लाघिष्टचारु कवरं कितवैः सभायाम् स्पृष्टं विकीर्य पदयोः पतिताश्रु-
ख्यायस्तस्त्रियोः कृतं हतेशविमुक्तकेशाः १० योनो जगोपवनमेत्यदुरं त कृच्छ्राद्दुर्वाससोः रिविहितादयुता-
ग्रमुग्यः शाकान् वशिष्टमुपयुज्य यतस्त्रिलोकीं तृप्ताममंस्तसलिले विनिमग्न संघः ११ यत्तेजसाः थ भगवान्-
धि शूलपाणिर्विस्मापितः स गिरिजोऽस्मदन्निजं मे अन्येऽपि चाहममुनेव कले वरेण प्राप्तो महेंद्र भवने महदा-
सनाहम् १२

भावितव्यम् किंतु द्रौपदीयथाक्षधानसीदेतथा तस्यां भक्तवत्सलं द्रुहं गंतव्यमिति ततश्च तथैव दुर्वाससि प्राप्ते पर-
मादरेण युधिष्ठिरेण माध्याह्निकं कृत्वा आगम्यतामिति विज्ञापितो मुनिसंघोऽघमर्षणाय जले निमज्ज तत्र चिंतातुरया द्रौपद्यास्पृतमा-
त्रः श्रीकृष्णस्तक्षणमेव भक्तवात्सल्यतया चागतः तया चावेदिते घृतांते भगवतोक्तम् हे द्रौपदि अहं च बुभुक्षितोऽस्मि प्रथमं मां भोज-
येति तया चातिलज्जयोक्तम् स्वामिन् मद्भोजनपर्यंतमक्षयमप्यन्नं सूर्यदत्तस्थाल्यां मया च सर्वान् संभोज्य भक्तम् अतो नास्त्यन्नमिति
तथाऽप्यतिनिर्वर्धनेन स्थालीमानाख्यतकंठलग्नं किंचित् शाकान्नं प्राशयोक्तम् अनेन विश्वात्मा भगवान् प्रायताम् अथ भोक्तुं मुनिसंघ-
माह्वयेति सच तावताः तितृप्तो वृथा पाकभयेन पलायित इति ११ गिरिजासहितो विस्मापितः सन्निजं पाशपतमस्त्रम् अन्येऽपि लो-
कपालानि जान्य राणि अदुः अन्यदप्याश्चर्यमाह असुनेति महत इन्द्रस्यासनाहम् १२ ६१ ६२ ६३

भा. प्र. टी.

१४४

तत्रैवस्वर्गे क्रीडतः गांडीवलक्षणं चिह्नं यस्य तत् अरातयो निवातकवचादेत्याः तेषां वधार्थमाश्रितवन्तः येनानुभावितं प्रभावयुक्तं कृतम् हे आजमाद युधिष्ठिर तेन मुषितः वंचितोऽस्मि कथं भूतेन भूम्नानिजमहिमावस्थानेन १३ यद्वांधव इत्यादि श्लोकत्रयस्यापितेन मुषितोऽहमिति पूर्वैर्गौवसंबंधः श्रीकृष्णवांधव एवाहं कौरवसैन्याधिपम् नास्त्यंतो गांधीर्येण पारं च देशतो यस्य तम् ततरेतीर्णवान् उत्तरगो ग्रहे अतीर्याणि दुस्तराणि सत्त्वानिति मिंगिलादीनि भीष्मादिरूपाण्यस्मिन् परैर्नीतिगोधनं प्रत्याहृतम् परेषां च शिरोभ्यः सकाशात् तेजस्य दं प्रभावस्यास्य दमुष्णा षरूपम् मणिमयं मुकुटरत्नरूपं च बहुधनं तन्मोहनास्त्रेण मोहयित्वा हृतम् यद्वांधवेन मया १४ अद-
भ्या अनल्याये राजन्यवर्षाः तेषां रथमंडलैर्मंडिताः स भीष्मादीनां च मूषुसारथिरूपेण ममाग्रे चरः सन् हे विभो तेषां रथयूथपानामायुरादी

तत्रैव मे विहरतो मुजदंडयुग्मं गांडीवलक्षणमरातिवधाय देवाः सेंद्राः श्रिताय दनुभावितमाजमीढतेनाह मद्यमुषितः पुरुषेण भूम्ना १३ यद्वांधवः कुरुबलाधिपनं तपारमे कौरथेन ततरेऽहमतीर्य सत्त्वम् प्रत्याहृतं बहुधनं च मया परेषां तेजस्पदं मणिमयं च हृतं शिरोभ्यः १४ यो भीष्मकर्णगुरुशल्यचमूषदभ्यराजन्यवधे रथमंडलमंडिताः अग्रे चरो मम विभोरथयूथपानामायुर्मनांसि च दृशा सह आज आच्छेत् १५ यद्वांधवः प्रणिहितं गुरुभीष्मकर्णद्रौणित्रिगर्तशलसैंधवबाल्हिकाद्यैः अस्त्राण्यमोघमहिमानि निरूपितानि नोप-
स्पृशन् नृहरिदासमिवासुराणि १६ सौत्येवृतः कुमतिनाः तदईश्वरो मे यस्यादपद्यमभवाय भजति भव्याः मां श्रांतवाहमरयोरथिनो भुवि घ्नन् प्राहरन् दनुभावानिरस्तचित्ताः १७

नियोदृशादृष्ट्यैव आच्छेत् हृतवान् मनांसीत् कृत्स्ना हादिशक्तिम् सहोबलं ओजः शस्त्रादिकौशलम् १५ यस्य द्रोः पुष्पजे पुमामां प्रणिहितं स्थापितं तेनैव गुर्वादिभिर्निरूपितानि प्रयुक्तान्यस्त्राणि न स्पृशन्ति स्म गुरुद्रौणिः त्रिगर्तः त्रिगर्तदेशाधिपतिः सुशर्मा शलः शल्यः सैंधवः सिंधुदेशाधिपतिर्जयद्रथः बाल्हिकः शंतनो भ्राता अमोघो महिमायेषां तथा भूतान्यपि पाठांतरेऽपि स एवार्थः प्रतीकाराकरणोऽप्यस्पर्शे दृष्टांतः नृहरिदासं प्रह्लादमिवेति १६ स्वापराधमनुस्मरन् संतप्यमान आह सौत्येसारथ्ये कुमतिना मे मया सघृतः कुमतिस्त्वमेवाह आत्मा दइत्यादिना अभवाय मोक्षा य भव्याः श्रेष्ठाः श्रांतावाहा अश्वायस्य तं मां जयद्रथवधे हि जलपानं विनाऽश्वाः श्रांताः ततोरथा दवतीर्य बाणैर्भुवं भित्वा जलं संपादितम् तदायस्यानुभावेन निरस्तचित्ता अरयो मां न प्रहतवन्तः स सौत्येवृत इति कुमतिस्त्वम् १७

अ.

१५

४४

हेनरदेव उदारगंभीरंरुचिरं चयत्स्मितं तेन शोभितानि नर्मोणिपरिहासवाक्यानि तथाकार्यप्रस्तावेषु हे पार्थत्यादीनि मधुराक्षराणि सं-
जल्पितानि च हृदि स्मृशानि मनो ज्ञानि माधवस्य यान्येनानि तानीदानीं स्मर्तुं मम हृदयं लुठंति लोठयंति क्षोभयंति णिजभाव आर्षः १८
विकल्पनं स्वगुणभ्लाघनम् शम्यादिषु ऐक्यात् अव्यतिरेकाद्देतोः कदाचिद्व्यभिचारं दृष्ट्वा हे वयस्य कृतवान् सत्ययुक्तस्त्वमिति व-
क्रोक्त्या विप्रलब्धस्तिरुक्तोऽपि ऋक्मानिनि पाठे ऋक्मवो देवाः सेवकाः संतियस्यसः असौ महानपि मया वयस्य इति मत्वा विप्रलब्धः
तिरस्कृत इत्यर्थः ऋतवानिति पाठे वत्त्वभाव आर्षः मे अघमपराधमसह त महितयामहत्वेन एकपदे अतिमहत्वेनेत्यर्थः सरव्युरघंस

नर्मोण्युदाररुचिरस्मितशोभितानि हे पार्थ हेऽर्जुन सरवे कुरुनंदनेति संजल्पितानि नरदेव हृदि स्मृशा-
नि स्मर्तुं लुठंति हृदयं मम माधवस्य १८ शय्यासनादना विकल्पनभोजनादिष्वैक्यादयस्य कृतवानिति वि-
प्रलब्धः सरव्युः सरवेव पितृवत्तनयस्य सर्वसे हे महान् महितया कुमते रघमे १९ सोऽहं नृपेन्द्र हितः पु-
रुषोत्तम न सरव्याप्रियेण सह हृदा हृदयेन शून्यः अध्वन्युरुक्रमपरिग्रहमंगरक्षन् गोपैरसद्भिर्बलेव विनि-
र्जितोऽस्मि २० तद्दधनुस्तद्वधवः सरथो हयास्ते सोऽहरथी नृपतयो यत आनमंति सर्वक्षणेन तदभूद-
सदा शरिक्तमस्मिन् हुतकुहकराद्मिवोत्तमूष्याम् २१ राजस्त्वयाऽभिपृष्टानां सुहृदां नः सहसुरे विप्र-
शापविमूढानां निघ्नतां मुष्टिभिर्मिथः २२ वारुणीमदिरां पीत्वामदोन्मथितचेतसाम् अजानतामिवान्यो-
ऽन्यंचतुःपंचावशोषिताः २३

रवेव तनयस्याघं पितेव १९ व्याशंकितं पराजयं चापि प्राप्तोऽहमित्याह तेन स-
रव्यारहितः अतो हृदयेन अस्त्रहृदयेन वा शून्यः अंगहं राजन् उरुक्रमस्य परिग्रहं षोडशसहस्रस्त्रीलक्षणम् असद्भिर्निर्जितैः अब-
लायोषेव २० श्रीकृष्णवियोग एवात्र हेतुर्नान्य इत्याह तदिति यतः येभ्यः इशेन रिक्तं शून्यमसत्कार्याक्षमम् सन्मंत्रविधानैरपि म-
स्मिन् हुतमिव अतिप्रीतादपि कुहकात् मायाविनः सकाशाद्वा द्रुलब्धं यथा असत् सम्यक्कर्षणादिना प्लूषरभूमौ उप्तं बीजमिव २१ सु-
हृत्पुरे त्वया पृष्टानां नः सहृदां मध्ये चत्वारः पंचवाः वशोषिताः तत्र हेतुः विप्रशापेत्यादि २२ वारुणीमन्मयीम् अजानतामिवान्यो-
ऽन्यमेव कामुष्टिभिर्निघ्नताम् २३

भा. प्र. टी.
४५

अवशेषिताइत्यनेनोक्तं हेतु कर्तारमाह त्रिभिः प्रायेणेति भावयन्तिपालयन्ति २४ जलौकसांमत्स्यादीनांमध्येमहंतः स्थूलाः अणीयसः
सूक्ष्मान्यथाभसयन्ति २५ एवंबलिष्ठैर्महद्भिः पांडवैर्दुर्योधनजरासंधादीन्निहत्ययदून्यदुभिरन्योऽन्यनिहत्यभगवान् भवोभारभू
तान्संहतवान् २६ अतः परंबक्तुंनराक्रोमीतिसूचयन्नाह देशकालोचितार्थयुक्तानि मनः पीडोपशमकराणिचगोविंदस्यवचनानि
स्मरतोमेममचित्तंहरन्ति आकर्षन्ति २७ एवमितिसूतोक्तिः अतिदृढेनस्नेहेनचित्तयतोमतिः शान्ताविशोका विमलाविरक्ताचासीत् २८
मतिर्वैमल्यफलमाह वासुदेवांघ्यनुध्यानेनपरिवृंहितंरहोवेगोयस्याः तथानिर्मथिताउन्मूलिताअशेषाः कषायाः कामादयोयस्याः सा

प्रायेणैतद्भगवतर्श्वरस्यविचेष्टितम् मिथोनिघ्नन्तिभूतानिभावयन्तिचयन्मिथः २४ जलौकसांजलेय
दन्महंतोदत्यणीयसः दुर्बलान्बलिनोराजन्महंतोबलिनोमिथः २५ एवंबलिष्ठैर्यदुभिर्महद्भिरितरानि
भुः यदून्यदुभिरन्योऽन्यभूभारान्संजहारह २६ देशकालार्थयुक्तानिहृत्तापोपशमानिच हरन्तिस्मरन्त
श्चित्तगोविंदाभिहितानिमे २७ एवंचित्तयतोमिथोः कृष्णपादसरोरुहम् सौहादेनातिगाढेनशातासा
दिमलामतिः २८ वासुदेवांघ्यनुध्यानपरिवृंहितंरहसा भक्त्यानिर्मथिताशेषकषायधिषणोऽर्जुनः २९
गीतंभगवताज्ञानयत्तत्सग्रामसूद्धीनि कालकर्मतमोरुद्धपुनरध्यगमत्यभुः ३० विशोकोब्रह्मसंपत्त्यासंछि
न्नद्वैतसंशयः लीनप्रकृतिनैर्गुण्यादलिंगत्वादसंभवः ३१ निशम्यभगवन्मार्गसंस्थायदुकुलस्यच स्वःप
थायमतिचक्रेनिभृतात्मायुधिष्ठिरः ३२

धिषणाबुद्धिर्यस्यसः ज्ञानंपुनरध्यगमादित्यत्तरेणान्वयः २९ कालेनकर्मभिः तम-
सामोगाभिनिवेशेनचरुद्धमावृतंसत् ३० ज्ञानफलमाह विशोकइति एतदेवशोकहेत्वभावेनोपपादयति शोकस्यहिहेतुर्द्वैतभ्रमः त-
स्यदेहः तस्यलिंगम् तस्यगुणाः तेषामविद्यातत्रब्रह्मसंपत्त्याब्रह्माहमितिज्ञानेनलीनाप्रकृतिरविद्यायस्मिन्तन्मैर्गुण्यंभवति नतुसृष्टि
प्रलययोरिवाविद्याशेषम् तस्मान्नैर्गुण्यादुणकार्यलिंगनाशः अलिंगत्वाच्चअसंभवः सम्यग्भोगायभवतिपुनः पुनरितिसंभवः स्थूलदेहः
तद्रहितः ततश्चतत्परिच्छेदाभावात्संछिन्नोद्वैतलक्षणः संशयोभ्रमोयस्यसविशोकः जातइति ३१ भगवतोमार्गमालक्ष्ययदुकुल
स्यसंस्थानाशंश्रुत्वा नारदोक्तंचानुस्मृत्यस्वः पथायस्वर्गमार्गायनिभृतात्मानिश्चलचित्तः ३२

अ.
१५

४५

तांदुर्विज्ञेयाम् वक्ष्यति हि सौदामन्यायथाकाशेयांस्याहिलाः भ्रमंडलम् गतिर्निलक्ष्यते मर्यैस्तथा कृष्णस्य दैवतैरिति संसृतेरुपरराम जी
 वन्मुक्तावभूव देहं जहाविति वा ३३ तदेवमुक्तमपियादवेभ्यो भगवतो वैलक्षण्यमबुधा तत्साम्यं वदतो मंदमतीनृपतिवैलक्षण्यं स्पष्टयति
 द्वाभ्याम् ययायादवरूपया तन्वाभवो भारं कंटकेन कंटकमिवाहरत् यादवतनुः भूभारतनुश्चेति द्वयमपीश्वरस्य संहार्यलेन सममेव ३४
 श्रीकृष्णमूर्त्तेर्विशेषमाह यथेति तान्यपियथा धत्ते जहाति च तदाह यथानटो निजरूपेण स्थितो रूपांतराणि धत्तेऽतर्धत्ते च तथा तदपि क
 लेवरं जहौ अंतरधादित्यर्थः ३५ युधिष्ठिरस्य स्वर्गारोहप्रसंगा य कलिप्रवेशमाह स्वतन्वाजहौ स तनोरेव वैकुण्ठारोहात् श्रवणाहसिता

पृथाः प्यनुश्रुत्य धनं जयोदितं नाशं यदूनां भगवद्भक्तिं च ताम् एकांतभक्त्या भगवत्यधोक्षजे निवेशिता त्मोप
 रराम संसृतेः ३३ ययाः हरद्भुवो भारं तां तनुं विजहाव जः कंटकं कंटकेन वदयं चापीशितुः समम् ३४ यथा म-
 त्स्यादिरूपाणि धत्ते जहाति च यथानटः भूभारः क्षपितो येन जहौ तच्च कलेवरम् ३५ यदा मुकुंदो भगवानिमां म
 हीं जिहौ स्वतन्वा श्रवणीयसत्कथः तदा हरे वा प्रतिबुद्धचेतसामधर्महेतुः कलिरन्ववर्त्तत ३६ युधिष्ठिरस्तत्परि
 सर्पणं बुधः पुरे चराष्ट्रे च गृहे तदात्मनि विभाव्य लोभानृतजिह्वा हि सनाद्यधर्मचक्रं गमनाय पर्यधात् ३७
 स्वराट् पौत्रं विनयिनमात्मनः ससमं गुणैः तोयनीध्याः पतिं भूमेरभ्यषिचक्र जालूये ३८ मथुरायां तथा कज्जं
 भूरसेने पतिततः प्राजापत्यां निरूप्ये हिमगनीनपि बदीश्वरः ३९ विसृज्य तत्र तत्सर्वं दुकूलं वलयादिकम् निर्म
 मो निरहंकारः संच्छिन्नाशेषबंधनः ४०

कथायस्य तदा यदहस्तस्मिन्नेव अहरितिलुप्तसप्तम्यंतं पदम् अप्रतिबुद्धचेतसा
 मिति विवेकिनां तु न प्रसुरित्यक्तम् अन्ववर्त्ततेति पूर्वमेवांशेन प्रविष्टस्य तेन रूपेणात्तु दृतिरुक्ता ३६ बुधो युधिष्ठिरः तस्य कलेः परिस
 र्पणं प्रसरणं विलोक्य कथं भूतम् लोभाद्यधर्मचक्रं यस्मिन् जिह्वां कौटिल्यम् पर्यधात् तदुचितं परिधानमकरोत् ३७ आत्मनः
 स्वस्य गुणैः ससममति सद्दृशम् तोयं सर्वतः स्थितं समुद्रोदकमेव नीवीं परिधानविशेषो यस्याः तस्यां भूमेः पतित्वेनाभिषिक्तवान्
 ३८ कज्जमनिरुद्धस्य पुत्रम् निरूप्य कलेत्यर्थः अपि बत् आत्मन्यारोपयामास ईश्वरः समर्थः ३९ संच्छिन्नान्यशेषाणि बंधना-
 नि उपाधयो येन ४०

भा.प्र.टी.

४६

तदेव दर्शयति हास्याम् वाचमित्कपलक्षणम् सर्वेन्द्रियाणि मनसि प्रविलापितवानित्यर्थः तच्च मनः प्राणे प्राणाधीनवृत्तित्वात् तच्च प्राण
मितरे अपाने तेनाकर्षणात् अपानव्यापार उत्सर्गः तत्साहितमपानं मृत्यौ तदधिष्ठातृदेवतायाम् अनेनैव प्राणादिष्वपितत्तत्कर्मसाहित्यं
ज्ञेयम् तन्मृत्युपंचले पंचभूतानामैक्ये देहे देहस्यैव मृत्युर्नात्मन इति भावितवानित्यर्थः अजो हवीदिति यद्भुगंतात्तुडिः रूपम् ४१ वि
लेगुणत्रये तच्च त्रित्वमेकत्वे अविद्यायाम् सर्वसर्वाणोपहेतुमविद्यामात्मनि जीवे अजो हवीदिति वक्तव्ये अजो हवीदित्यर्षम् एव शोधित
मात्मानं ब्रह्मणि अव्यये कूटस्थे न तस्यान्यत्र लय इत्यर्थः ४२ तदेवमात्मप्रतिपत्तिमुक्त्वा बाह्यस्थितिमाह चीरवासादिति हास्याम् बद्धः

अ-

१५

वाचं जुहावमनसितयाण इतरे च तम् मृत्यावपानं सोत्सर्गं तं पंचले ह्यजो हवीत् ४१ त्रित्वे हुत्वाऽथ पंचत्वं त
च्चैकत्वं जुहोन्मुनिः सर्वमात्मन्यजो हवीद्ब्रह्मण्यात्मानमव्यये ४२ चीरवासानिराहारो बद्धवाङ्मुक्तमूर्द्धजः
दर्शयन्नात्मानोरूपं जडोन्मत्तपिशाचवत् ४३ अनवेक्षमाणो निरगादशृण्वन्बधिरोयथा उदीचीं प्रविवेशा
शागतपूर्वमहात्मभिः ४४ हृदि ब्रह्म परं ध्यायन्नावर्त्तत यतो गतः सर्वतमनु निर्जग्मुर्भूतारः कृतनिश्चयाः
कलिना धर्मभिरेण दृष्ट्वा स्पृष्टाः प्रजाभुवि ४५ ते साधु कृतसर्वार्थाज्ञात्वात्यंतिकमात्मनः मनसाधारयामा
सुवैकुण्ठचरणोत्तमम् ४६ तद्भ्यामोदित्तया मत्स्या विशद्वधिषणाः परे तस्मिन् नारायणपदे एकांतमतयोग
तिम् ४७ अवापुर्दुरवापांते असद्भिर्विषयात्मभिः विधूतकल्मषास्थानं विरजेनात्मनैव हि ४८ विदुरोपि
परित्यज्य प्रभासे देहमात्मवान् कृष्णावेशेन तच्चित्तः पितृभिः स्वक्षयं ययौ ४९

वाक्यमौनी ४३ अनवेक्षमाणः अनुजा

दिप्रतीक्षामकुर्वन् आशां दिशम् गतपूर्वापूर्वप्रविष्टाम् यतः यां दिशम् ४४ अधर्मो मित्रं यस्य तेन ४५ साधु कृताः सर्वे अर्था धर्मा
दयो यैः अतएव वैकुण्ठस्य चरणोत्तमम् आत्यंतिकं शरणं ज्ञात्वा ४६ तदिति ४७ कथं भूते पदे विधूतकल्मषाणामास्थानं निवास-
स्थानं यत् तस्मिन् विरजेनात्मनैव गतिं प्रापुः ननु षोडशकलेन लिंगेन गतेर्वाविशेषणम् विरजेनात्मनैव वावस्थानरूपांगतिम् ते विधूतक-
ल्मषाः प्रापुरिति ४८ तीर्थान्यदन्प्रभासे श्रीकृष्णावेशेन कृष्णोचितमावेश्य देहं परित्यज्य तच्चित्त एव सन्तदानीं नेतुमागतैः पितृभिः सह
स्वक्षयं स्वाधिकारस्थानं ययौ ४९

४६

आत्मानं प्रति अनपेक्षतां तदाज्ञात्वा तमाप ५० इति एवं संप्रयाणम् अलमतिशयेन स्वस्त्ययनं मंगलास्पदम् अलंपवित्रं च ५१ इति
प्रथमे टीकायां पंचदशोऽध्यायः १५ ततश्च षोडशोऽसूत्रमिधर्मयोः कलिखिन्नयोः संवादे वर्ण्यते प्राप्तिः पालकस्य परीक्षितः १ द्विजवर्षी
पांशिक्षया सूत्यां जन्मनि अभिजातकोविदाः जातकर्मविदः हेविप्र महतां गुणायस्मिन्सः १ जनमेजयादीनित्यर्द्धाक्षराधिक्यं छांद
सम् हेतौ शतृप्रत्ययः सतानुत्पादयितुमिरावतीमुपयेम इति वाक्ययोजना २ आजहार कृतवानित्यर्थः शारद्वतं कृपम् यत्र येषु अश्व
मैधेषु ३ निजग्राहनिगृहीतवान् कलिमेव निर्दिशति नृपेति ४ कस्य हेतोरिति अयमर्थः कलिं कस्माद्देतोः केवलं निजग्राहनतु इतया

द्वौपदी च तदाज्ञायपतीनामनपेक्षताम् वासुदेवेभ्यः गवति ह्येकांतमतिरापत्तम् ५० यः श्रद्धयैतद्भगवत्प्रियाणां
पांडोः सतानामिति संप्रयाणम् शृणोत्यलं स्वस्त्ययनं पवित्रं लब्ध्वा हरौ भक्तिमुपैति सिद्धिम् ५१ इति श्रीभागवते
महापुराणे प्रथमस्कन्धे पांडवस्वर्गारोहणं नाम पंचदशोऽध्यायः १५ सूत उवाच ततः परीक्षित द्विजवर्षशि
क्षयामहीमहाभागवतः शशासह यथा हि सूत्यामभिजातकोविदाः समादिशन् विप्रमहद्गुणस्तथा १ स उत्तर-
स्य तनयामुपयेम इरावतीम् जन्मेजयादीन् च तुरस्तस्यामुत्पादयत्सतान् २ आजहाराश्वमैधौ स्त्रीन् गंगायां भूरि
दक्षिणान् शारद्वतं गुरुं कृत्वा देवाय त्राक्षगोचराः ३ निजग्राहौ जसावीरः कलिं दिग्विजये क्वचित् नृपलिंगधरं
द्वंघ्रंतं गौमिथुनं पदा ४ शौनक उवाच कस्य हेतोर्निजग्राहकलिं दिग्विजये नृपः नृदेवचिह्नं धृक् शूद्रः को
सौगांयः पदाहनत् ५ तत्कथ्यतां महाभाग यदि कृष्णकथा श्रयम् अथवाऽस्य पदांभोजमकरंदं लिहासताम् कि
मन्यैरसदालापैरायुषोयदसद्वयः ६ क्षुद्रायुषां नृणामंगमर्त्यानामृतमिच्छताम् इहोपहृतो भगवान्मृत्युः शामि
त्रकर्मणि ७

नृयतोः सौशूद्रः कः अतिकुत्सितः योगांपदाः हनत् अहन्निति ५ अस्य विष्णोः पदांभोजयोर्येमकरंदः तं लिहंति आ
स्वादयंति ये तेषां सतां महतां वाकथाश्रयमिति समासान्निहृष्टस्यानुषंगः तर्हि कथ्यतां नो चेत् किमन्यैरसदालापैः यत्तयैः आयुषो वृथा क्ष
यः ६ अस्माकमयं सत्रप्रयत्नोऽपि हरिकथाः मृतपानार्थ एवेत्याह सार्द्धाभ्याम् क्षुद्रमल्पायुष्येषाम् अतो मर्त्यानां मरणधर्मवताम् तथा
ऽपि ऋतं सत्यं मोक्षमिच्छतां यो मृत्युः स इह सत्रेशमितुरिदं शामित्रं कर्म पशहि सनंतदर्थमुपहृतः ७ ७ ७

भा. प. श.

४७

ततः किमत आह न कश्चिदिति ततोः पिकिमत आह अहो नृलोके हरिलीलाः मृतं वचः पीयेतेत्येतदर्थम् हरिलीलेवामृतं यस्मिन् तत्
 ८ तदभावे च यैव जीवनमित्याह मंदस्य अलसस्य नक्तं रात्रौ यदयः आयुः तत् निद्रया क्रियते दिवा अहिचयदयः तद्वर्थकर्मभिरप-
 क्रियते ९ तत्र तावत्कालिनिग्रहप्रसंगमाह यदानिजचक्रवर्तिने स्वसेनया पालिते देशे कलिप्रविष्टं शुश्राव तदा तामनतिप्रियां वार्त्ता किं-
 चित्प्रियां च युद्धकौतुकसंपत्तेः तां निशम्य ततः शरासनं दुष्टनिग्रहार्थमाददे संयुगे शौडिः युद्धे प्रगल्भः पारांतरे युद्धे शौरितुल्यः १०

अ.

१६

न कश्चिन्म्रियते तावद्यावदास्त इहांतकः एतदर्थं हि भगवानाहूतः परमर्षिभिः अहो नृलोके पीयेत हरिलीलाः
 मृतं वचः ८ मंदस्य मंदप्रज्ञस्य वयोमंदायुषश्च वै निद्रया क्रियते नक्तं दिवा च व्यर्थं कर्मभिः ९ सूत उवाच य
 दा परीक्षित्कुरुजांगले वसन् कलिप्रविष्टं निजचक्रवर्तिने निशम्य वार्त्ता मनतिप्रियां ततः शरासनं संयुगे शौडिरा
 ददे १० स्वलंकृतं श्यामतुरंगयोजितं रथं मृगैर्द्रव्यजमाश्रितः पुरात् दृत्तोरथाश्वद्विपत्तियुक्तम्यास्वसेनया दिग्भि
 जयाय निर्गतः ११ भद्राश्वं केतुमालं च भारते चोत्तरान्कुरुत् किंपुरुषादीनि सर्वाणि विजित्य जगृहे बलिम् १२
 तत्र तत्रोपशृण्वानः स्वपूर्वेषामहात्मनाम् प्रगीयमानं च यशः कृष्णमाहात्म्यसूचकम् १३ आत्मानं च परित्रात
 मश्वत्थाम्नो रूचतेजसः स्नेहं च वृष्णि पार्थानां तेषां भक्तिचक्रेशवे १४ तेष्वः परमसंतुष्टः प्रीत्युज्जृम्भितलोचनः
 महाधनानिवासांसि ददौ हाराश्च हामनाः १५ सारथ्यपारषदसेवनसारथ्यदौत्यवीरासनानुगमनस्तवनप्रणामम्
 स्निग्धेषु पांडुषु जगत्प्रणतिं च विष्णोर्भक्तिकरोति नृपतिश्चरणारविंदे १६

ततश्च दिग्भिरजयाय निर्गतः ११ भद्राश्वदीनि पूर्वप-

श्चिमदक्षिणोत्तरतः समुद्रलग्ना निवर्षाणि मेरोः सर्वतः इलावृतम् तत उत्तरतोरम्यकं हिरण्मयं च दक्षिणतो हरिवर्षं किंपुरुषं च तानि विजित्य
 १२ प्रगीयमानं यशः यश आदीनि शृण्वन् तेभ्यो ददाति तृतीये चान्वयः १३ १४ १५ किंच स्निग्धेषु पांडवेषु विष्णोर्भक्तिसारथ्यादीनि
 कर्माणि तानि शृण्वन् तथा विष्णोः जगत्कर्तृकां प्रणतिं च शृण्वन् नृपतिः परीक्षित् विष्णोश्चरणारविंदे भक्तिकरोति स्म पारषदमितरे-
 ष्वकारयोर्विश्लेषश्चांदसः तत्र पार्षदं सभापतित्वम् सेवनं चित्तानुवृत्तिः वीरासनं रात्रौ रवद्गहस्तस्य तिष्ठतो जागरणम् १६

४७

वृत्तिमनुवर्तमानस्य सतः नातिदूरे शीघ्रमेव १७ धर्मोद्वेषरूपः विच्छायां हतप्रभासं गांगोरूपां पृथ्वीं विवत्सांनष्टापत्याम् १८ ते
आत्मनो देहस्य यद्यपि बाहिरामयोनलक्ष्यते तथाऽपि अंतर्मध्ये आधिः पीडाय स्यात्सोत्तामालक्ष्ये केन यतो विच्छायासि अतर्द्वेषत्
म्लायतविवर्ण्य भजतामुरवेन लिङ्गेन तत्र कारणानि कल्पयन् पृच्छति दूरे बंधुमित्यादि पंचभिः दूरे स्थितं बंधुम् १९ त्रिभिः पदैर्न्यूनम्
तएवैकपादम् मामां मल्लक्षणेन जनमित्यर्थः दृषलैः इतरुर्ध्वं मोक्ष्यमाणम् पुंस्त्वमात्मपदविशेषणत्वात् हतायज्ञभागायेषां तान् य
ज्ञाद्यकरणात् २० हेउर्विप्रश्चि मर्तृभिररक्ष्यमाणाः स्त्रियः पितृभिररक्ष्यमाणान् बालान् प्रत्युत तैरेव निर्दयैरिव आर्त्तान् क्रिष्टा

तस्यैवं वर्तमानस्य पूर्वेषां वृत्तिमन्वहम् नातिदूरे किलाश्चर्यं यदासीत निबोधमे १७ धर्मः पदैर्केन चरन् विच्छा
यासु पलभ्यगाम् पृच्छति स्माश्रुवदना विवत्सामिव मातरम् १८ कश्चिद्देः नाम यमात्मनस्ते विच्छायाः सिम्ल
यतेषु चतुरवेन आलक्ष्ये भवती मंतराधिदूरे बंधुशोचसि कंचनां च १९ पादैर्न्यूनं शोचसि मैकपादमात्मानं वाह
षलैर्भोक्ष्यमाणम् अथो सरादीन् हतयज्ञभागान् न जातस्त्विन्मघवत्यवर्षति २० अरक्ष्यमाणाः स्त्रिय उर्विवा
लान् शोचस्यथो पुरुषादैरिव आर्त्तान् वाचं देवीं ब्रह्मकुले कुकर्मण्य ब्रह्मण्ये राजकुले कुलाग्र्यान् २१ किं क्षत्र
बंधुन्कलिनोपसृष्टान् राष्ट्राणि वा तैरवरोपितानि इतस्ततो वाऽशनपानवासस्नानव्यवायोन्मुखजीवलोकम्
२२ यद्वा बते भूरिभरावतारं कृतावतारस्य हरेर्धरि त्रि अंतर्हितस्य स्मरती विसृष्टा कर्माणि निर्वाणं विलंबितानि
२३ इदं ममाचक्षत वाधिमूलं वसुंधरे येन विकर्षिताः सि कालेन वाते बलिनां बलीयसा सराच्चितं किं हृतमद्य-
सौभागम् २४

न वाचं देवीं सरस्वतीं कुकर्मणि दुराचारे स्थिताम् कुलाग्र्यान् ब्राह्मणोत्तमान् सेवकान् २१ उपसृष्टान् व्यासान्
अवरोपितानि उद्भासितानि व्यवायोमैथुनम् इतस्ततः निषेधानादरेण सर्वतोऽशनादिषून्मुखं प्रवर्तमानं जीवलोकं वा २२ हे अंब
मातः हे धरि त्रि ते तव यो भूरिभारः तस्यावतारणार्थं कृतावतारस्य कर्माणि स्मरंती तेन विसृष्टा सती शोचसि निर्वाणं विलंबितमुपह
सितं येः मोक्षादप्यधिक सरणीत्यर्थः २३ हे अंब ते सौभाग्यं कालेन वाहतम् २४

भा. प्र. टी.

४८

भवान्जानात्येव तथाऽपि वक्ष्यामीत्याह येन हेतुभूतेन त्वंचतुर्भिः पदैर्वर्तसे यत्र च सत्त्वादयो गुणानक्षीयंते तेन श्रीनिवासेन रहितं लोकं शोचामीति षष्ठेन अन्वयः २५ सत्यं यथार्थमाषणम् शौचं शङ्खलम् दया परदुःखा सहनम् क्षांतिः क्रोधप्राप्तौ चित्तसंयमनम् त्यागः अर्थेषु मुक्तहस्तता संतोषः अलंबुद्धिः अर्जवमचक्रता शमो मनो नैश्चल्यम् दमो बाह्येन्द्रियनैश्चल्यम् तपः स्वधर्मः साम्यमरिभिर्नाशभावः तितिक्षा परापराधसहनम् उपरतिर्लभप्राप्तावौ दासान्यम् श्रुतं शास्त्रविचारः २६ ज्ञानमात्मविषयम् विरक्तिर्वैतृष्यम् ऐश्वर्यं नियंतृत्वम् शौर्यं संग्रामोत्साहः तेजः प्रभावः बलं दक्षत्वम् स्मृतिः कर्तव्यार्थानुसंधानम् स्वातंत्र्यमपराधीनता कौशलं क्रियानिपुणता कांतिः सौंदर्यम् धैर्यमव्याकुलता मार्दवं चित्ताकाठिन्यम् २७ प्रागल्भ्यं प्रथियः शीलं सुस्वभावः सह

अ.

१६

धरण्युवाच भवान् हि वेदतत्सर्वयन्माधर्मानुपृच्छसि चतुर्भिर्वर्तसे येन पादैर्लोकस्तरवावहैः २५ सत्यं शौचं दया क्षांतिरुत्यागः संतोषः अर्जवम् शमो दमस्तपः साम्यं तितिक्षा परतिः श्रुतम् २६ ज्ञानं विरक्तिरैश्वर्यं शौर्यं तेजो बलं स्मृतिः स्वातंत्र्यं कौशलं कांतिर्धैर्यं मार्दवं मेव च २७ प्रागल्भ्यं प्रथियः शीलं सह ओजो बलं भगः गांभीर्यं स्थैर्यमास्तिक्यं कीर्तिर्मनो न हं कृतिः २८ एते चान्ये च भगवन् नित्यायत्र महागुणाः प्रार्थ्या महत्त्वमिच्छद्भिर्न विरतिस्मर्हन् चित् २९ तेनाहं गुणपात्रेण श्रीनिवासेन सांप्रतम् शोचामि रहितं लोकं पाप्मना कलिने क्षितम् ३० आत्मानं चानुशोचामि भवतं चामरोत्तमम् देवान् पितॄन् ऋषीन् साधून् सर्वान् वणान् स्थानान् ३१ ब्रह्मादयो बहुतिथं यदपांगमोक्षकामास्तपः समचरन् भगवत्पन्ना सा श्रीः स्ववासमरविदवनं विहाय यत्पादसौभाग्यमलं भजतेः नुरक्ता ३२

ओजो बलानि मनसः ज्ञानेन्द्रियाणां कर्मेन्द्रियाणां च पादवानि भगः भोगास्पदत्वम् गांभीर्यमस्तौम्यत्वम् स्थैर्यमचंचलता आस्तिक्यं श्रद्धा कीर्तिर्यशः मानः पूज्यत्वम् अनहंकृतिः गर्वाभावः २८ एते एकोनचत्वारिंशत् अन्ये च ब्रह्मण्यत्वशरण्यत्वादयो महान्तो गुणायस्मिन्नित्याः सहजाः न विरतिं न क्षीयंते स्म २९ तेन गुणपात्रेण गुणालयेन पाप्मना पापहेतुना ३० तस्य विरहो दुःसह इत्याह चतुर्भिः ब्रह्मादयो यस्याः श्रियः अपांगमोक्षः स्वस्मिन् दृष्टिपातः तत्कामाः संतः बहुतिथं बहुकालं तपः समचरन् सम्यक्चरन्ति स्म भगवद्भिरुत्तमैः प्रपन्ना आश्रिता अपि सा श्रीः यस्य पादलावण्यमलमनुरक्ता सती सेवते ३२ ३३ ३४

४८

तस्य भगवतः श्रीमद्भिः पदैः केतुर्ध्वजः अञ्जादयः केताश्चिद्भानियेषांतैः यद्वा अञ्जादीनामाश्रयैः सम्यगलंकृतमंगयस्याः साः हंततो
 भगवतो विभूतिसंपदमुपलभ्य प्राप्य त्रीनलोकान् अतिक्रम्य अरोचेशोभितवत्यस्मि पश्चात्तस्याविभूतेरंतेनाशकाले प्राप्ते सति उत्सम्यं
 तीगर्वकुर्वाणां मांसव्यसृजत्यक्तवान् ३३ किंच यो वै अकुरो वंशो येषां तेषां राज्ञां क्षौहिणीशतरूपं समातिभरं भारमपनीतवान् त्वांच
 ऊनपदत्वाद्दुःस्थं संतं पौरुषेण पुरुषकारेण आत्मनि स्वस्मिन् संपूर्णपदं सस्थं संपादयन् लक्षणहेत्वोः क्रियाया इति हेतौ शतृप्रत्ययः
 संपादयितुमिच्छार्थः अविभक्तं धृतवानित्यर्थः ३४ तस्य विरहं कावासहेतुं प्रेमावलोक्य रुचिरस्मितं च वल्गुजल्पश्च तैः मधुमानिनी

तस्याहमञ्जकुलिशांकुशकेतुकेतैः श्रीमत्पदैर्भगवतः समलंकृतांगी त्रीनत्यरोच उपलभ्यततो विभूतिं
 लोकान् समाप्य सृजदुत्सम्यतीतं दत्ते ३३ यो वै समातिभरमासुरवंशराज्ञां क्षौहिणीशतमपानुददात्मतं
 त्रः त्वांदुःस्थमूनपदमात्मनि पौरुषेण संपादयन् यदुपुममविभक्तदंगम् ३४ कावासहेतुविहं पुरुषोत्तम
 स्य प्रेमावलोक्य रुचिरस्मितवल्गुजल्पैः स्थैर्यं समानमहरन् मधुमानिनीनां रोमोत्सवो मम यदंघ्रिविदं कितायाः
 ३५ तयोरेवं कथयतोः पृथिवीधर्मयोस्तदा परीक्षिन्नामराजर्षिः प्रातः प्राचीं सरस्वतीम् ३६ इति
 श्रीभागवते महापुराणे प्रथमस्कंधे पृथ्वीधर्मसंवादो नाम षोडशोऽध्यायः १६ सूत उवाच तत्र गो
 मिथुनराजा हन्यमानमनाथवत् दंडहस्तं च वृषलं ददृशे नृपलाञ्छनम् १ वृषं मृणालधवलं मेहंतमिव वि
 भयतम् वैपमानं पदैर्केन सीदंतं शूद्रताडितम् २

नां सत्यभामादीनां समानं गर्वसहितं स्थैर्यं स्तब्धत्वं यः अहरत् यस्यां
 द्विणारजस्युत्थितेन विदं कितायाः अलंकृतायाः सस्यादिमिषेण रोमोत्सवो भवति ३५ कथयतोः सतोः प्राचीं पूर्ववाहिनीं कुरुक्षेत्रे
 ३६ इति प्रथमस्कंधे टीकायां षोडशोऽध्यायः १६ ततः सप्तदशराज्ञाकाले निर्ग्रह उच्यते तस्यैवं वीर्यभाजोऽपि वैराग्यं बभूवु
 तम् १ हन्यमानं ताड्यमानम् १ मृणालं पद्मकंदः तद्वत् धवलम् भयात् मेहंतं मूत्रयंतम् इवेत्यनेन पादावशेषो धर्मो भयात् मूत्रय
 न्निवप्रतिक्षणं क्षीयमाणांशः तस्याप्यनिर्वाहात् कंपमान इवेति दर्शितम् २

भा. प्र. टी.
४९

अ.
११

धर्मदुष्टां हविर्दोष्णीम् क्षामां कृशाम् यवसंतृणम् अन्नसस्यादिप्रसवक्षयादिवत्सेव यज्ञाद्यभावात्कृशा अतएव यज्ञभागमिच्छं
ती पृथ्वीतिसूचितम् ३ कार्तस्वरं सवर्णं तत्कृतः परिच्छदः परिकरो यस्य स्वर्णनिबद्धमित्यर्थः सज्जीकृतकार्मुकः ४ हंसिधातयसि
राजाऽहमिति चेत्तत्राह नटद्वेषमात्रेण नरदेवोऽसि कर्मणा तु अहिजः शूद्रः ५ अशोच्यान्निरपराधान् रहसियस्त्वं प्रहरन् प्र
हरसिसशोच्यः सापराधोऽसि अतो वधमर्हसि ६ वृषं प्रत्याह त्वं वाकः स्वयमेव संभावयति किं कश्चिद्देवो वृषरूपेणास्मान् परिखेद

न. ३

गां च धर्मदुष्टां दानां भृशं शूद्रपदाहताम् विवत्सां साश्रुवदनां क्षामां यवसमिच्छतीम् ३ पप्रच्छुरथ
मारूढः कार्तस्वरपरिच्छदम् मेघगंभीरयावाचासमारोपितकार्मुकः ४ कस्त्वमच्छुरणे लोके बलाद्दे
स्य बलावली नरदेवोऽसि वेषेण नटवत्कर्मणा हिजः ५ कस्त्वहं षोडशते दूरं सहगां डीवधन्वना शोच्योऽ
स्य शोच्यान् नरहसि प्रहरन् वधमर्हसि ६ त्वं वामृणालधवलः पादैर्न्यूनः पदाचिरन् वृषरूपेण किं कश्चिद्देवो
नः परिखेदयन् ७ न जातु पौरवेन्द्राणां दोर्दंडपरिरंभिते भूतलेऽनुपतंस्यस्मिन् विना तेषां निनां शुचः ८
मासौरभेयानुशक्तो व्येतुते वृषलाद्रयम् मारोदीरं वभद्रं तेखलानां मधिशस्तारि ९ यस्य राष्ट्रे प्रजाः स
र्वारूढस्य ते साध्यसाधुभिः तस्य मत्तस्य नश्यंति कीर्तिरायुर्भगो गतिः १० एष राज्ञां परो धर्मो ह्यात्तनामा
र्त्तिनिग्रहः अतएनं वाधिष्यामि भूतद्रुहमसत्तमम् ११ कोऽवृश्चत्तव पादां स्त्रीन्सौरभेयचतुष्पदः माभू
वंस्त्वाद्दृशाराष्ट्रे राज्ञां कृष्णानुवर्तिनाम् १२

यन्वर्त्तसे ७ दोर्दंडैः परिरंभिते विधिवत्सरक्षिते ते शक्तः अश्रूणि
विना अन्येषामश्रूणि नानुपतंतीति खेदहेतुत्वं दर्शितम् ८ एवमुक्ते पुनरपिशोचं तं प्रत्याह भो सरभेः पुत्रमाशक्तः शोकं माकु
रुव्येतु अपपातु गां प्रत्याह अंबमातः शास्तरिमयि जीवतिसति ते भद्रमेव अतो मारोदीः ९ महितार्थमेवैनं हनिष्यामि नतवोपका
रायेत्याह यस्येति द्वाभ्याम् हेसाधि सर्वाः याः काश्चिदपीत्यर्थः असाधुभिः तस्य ते पीड्यन्त इत्यर्थः भगो भाग्यम् गतिः परलोकः
१० ११ पुनरपिशोचं तं वृषं प्रत्याह कः अवृश्चत्तव चिच्छेद त्वादृशाः त्वदिधाः दुःखिताः १२ ६ ७ ८ ९

४९

बोभद्रमस्तु आत्मनस्तवपादच्छेदेनवैरूप्यं कृतवन्तम् कीर्तिदूषयतीति तथातमारख्याहि ननु तदारख्याने कृते कथं भद्रं स्यादित्यत आह य
स्मादनागमिजनेयः अघंदुःखं युंजन् कुर्वन् भवति अस्य एवं भूतस्य भक्तः सकाशात् सर्वत्रापि भयं भवति ततः साधूनां भद्रं भवेदेवेति १३
एतस्य दंडे अहमसमर्थ इति माशंकारित्याह अनागस्त्विति आगस्कृत अपराधकर्ता तस्या मर्त्यस्य देवस्यापि भुजसाहर्ताऽस्मि आ हरि
ष्यामि सांगदमित्यनेन मूलतः उक्त्या हरिष्यामीति दर्शितम् १४ नन्वेकस्य निग्रहेणान्यस्यानुग्रहे तव किं प्रयोजनं तत्राह राजो हीति
अन्यान् अधर्मिष्ठान् शासतः दंडयतः १५ आर्त्तानामभयं यस्मात्तद्वचो बोधुं चाकं सुतः सुचितमेव १६ वयं तु यतः पुरुषात् प्राणिनां क्लेशहे

आख्याहि वृषभद्रवः साधूनामकृतागसाम् आत्मवैरूप्यकर्तारं पार्थानां कीर्तिदूषणम् जनेऽनागस्य घं युंजन्
सर्वतोऽस्य चमडयम् १३ अनागः स्विह भूतेषु य आगस्कृन्निरंकुशः आहर्ताऽस्मि भुजसाक्षादमर्त्यस्यापि सां
गदम् १४ राजो हि परमो धर्मः स्वधर्मस्थानुपालनम् शासतोऽन्यान्यथाशास्त्रमनापद्युत्थानिह १५ धर्म
उवाच एतद्वः पांडवेयानां युक्तमार्त्तमभयं वचः येषां गुणगणैः कृष्णो दौत्यादौ भगवान् कृतः १६ न वयं
क्लेशबीजानियतः स्युः पुरुषर्षभ पुरुषं तं विजानीमो वाक्यभेदविमोहिताः १७ केचिद्विकल्पवसना आहुरा
त्मानमात्मनः दैवमन्येः परे कर्म स्वभावमपरे प्रभुम् १८ अप्रतर्क्यादनिर्देश्यादितिकेचपि निश्चयः अत्रानु
रूपं राजर्षे विमृशस्व मनीषया १९ एवं धर्मे प्रवदतिससम्प्राद् द्विजसत्तम समाहितेन मनसा विरवेदः पर्यवष्ट
तं २०

तयोभवेयुः तं पुरुषं न विजानीमः यतः वादिनां वाक्यभेदे विमोहिताः १७ वाक्यभेदानेवाह विकल्पं भेदं वसते आच्छादयं
तिये योगिनः ते आत्मानमेवात्मनः प्रभं संखदुःखप्रदमाहुः तदुक्तम् आत्मैव स्यात्मानो बंधुरात्मैव रिपुरात्मन इति यदा विकल्पैः कुत
र्कैः प्रावृताः नास्तिकाः एवं हिते वदन्ति न तावद्देवतादीनां प्रभुत्वं कर्माधीनत्वात् न च कर्मणः स्वाधीनत्वात् अतः स्वयमेव प्रभुर्न चान्यः
कश्चिदिति अन्ये दैवज्ञाः दैवं ग्रहादिरूपां देवताम् परेतुमीमांसकाः कर्म अपरे लोकायतिकाः स्वभावम् १८ केचपि सेश्वरेषु मध्ये
केचपि तिहुलं भवं दर्शितम् निश्चय इति सिद्धान्तत्वम् अप्रतर्क्यात् मनोऽगोचरादनिर्देश्यात् वचनागोचरात् परमेश्वरात् सर्वं भवतीति वि
मृशविचारयस्व बुद्ध्या १९ विरवेदः गतमोहः पर्यवष्टत प्रत्यभाषत ज्ञातवानिति वा २० ११ १२ १३

भा. प्र. टी.
५०

अनिर्द्धारितमिव ब्रुवन् धातकं जानन्नपि न सूचयेदित्येवं रूपं धर्मं ब्रवीषि अतो धर्मोऽसि सूचने को दोष इत्यत आह यदिति स्थानं नर
कादि २१ यद्वा अज्ञानादप्यकथनं भवतीत्याह अथवेति देवस्य मायायागतिर्वध्यधातकलक्षणवृत्तिर्भूतानां चेतसो वचसश्चागोच
रासूत्रेयान् भवति इति निश्चयः २२ धर्मोऽसाविति ज्ञात्वा तस्य पादानुवादेन व्यवस्थामाह तप इति द्वाभ्याम् अधर्मपादैस्तव त्रयः पादा
स्त्रिभिरंशैर्भगनाः स्मयौ विस्मयः २३ इदानीं कलौ हे धर्मते पादः चतुर्थोऽंशः तत्रापि सत्यमेवास्ति यतः सत्यात् भवानात्मानं निर्वर्त्तयेत्
कथंचिद्धारयेत् यद्वा पुरुषत्वासाधयेत् तमपि पादमनृतेन संबर्द्धितः कलिरूपोऽयमधर्मो ग्रहीतुमिच्छति तत्रैयं स्थितिः कृतयुगे प्रथ

अ.
१७

धर्मं ब्रवीषि धर्मज्ञधर्मोऽसि वृषरूपधृक् यदधर्मकृतः स्थानं सूचकस्यापि तद्वेत् २१ अथवा देवमायाया
नूनंगतिरगोचरा चेतसो वचसश्चापि भूतानामिति निश्चयः २२ तपः शौचं दया सत्यमिति पादाः प्रकीर्तिताः
अधर्मांशैश्च यो भगनाः स्मयसंगमदैस्तव २३ इदानीं धर्मपादस्ते सत्यं निर्वर्त्तयेद्यतः तं जिघृक्षत्यधर्मोऽय
मनृतेनैधितः कलिः २४ इयं च भूर्भुवता न्यासितो रुमरासती श्रीमद्भिस्तत्पदन्यासैः सर्वतः कृतकौतुका
२५ शौचत्यशुक्लासाध्वो दुर्भगैर्वोद्दिताः धुना अब्रह्मण्यान्पव्याजाः शूद्राभोक्ष्यन्ति मामिति २६ इति
धर्ममहर्षिचैव सात्वित्वामहारथः निशातमाददेस्वङ्गकलयेऽधर्महेतवे २७ तं जिघांसुमभिप्रेत्य विहाय नृ
पलाञ्छनम् तत्पादमूलशिरसा समगाद्भयविक्रलः २८ पतितं पादयोर्वीक्ष्य रूपयादीनवत्सलः शरण्येना
वधीच्छुक्ल आहवेदं सहन्निव २९ राजोवाच न ते गुडाकेश यशोधराणां बद्धांजलैर्वैभयमस्ति किंचित्
नवर्त्तितव्यं भवता कथंचन क्षेत्रे मदीये त्वमधर्मबन्धुः ३०

मंसं पूर्णश्चतुष्पादधर्मः त्रेतायां चतुर्णामपि पादानां मध्ये स्मयेन तपः
संगेन शौचम् मदेन दया अनृतेन सत्यमिति एवं चतुर्थोऽंशो हीयते ह्यपरे त्वर्द्धम् कलौ चतुर्थोऽंशो वशिष्यते सोऽपि अन्ते न क्ष्यतीति २८
न्यासितः अन्योऽन्यद्वारेणावतारितः उरुर्भरो भारो यस्याः कृतकौतुकं मंगलयस्याः सा २५ अश्रूणिकलयति मुंचतीत्यशुक्ला तेन स्य-
क्ता सती शूद्राभोक्ष्यन्ति मामिति शोचति २६ निशातं निशितम् अधर्मस्य हेतुर्यः कलिस्तं हंतुमित्यर्थः २७ अभिप्रेत्य ज्ञात्वा २८ शरण्यः
आश्रयार्हः श्लोक्यः सत्कार्यार्हः २९ गुडाकेशोऽर्जुनः तस्य यशोधरायै वयं तेषाम् तान्यतिबद्धोऽजलिर्येन तस्यते किंतु कथंचन केनाप्यंशेन
नवर्त्तितव्यम् यस्मात्त्वमधर्मस्य बन्धुः ३०

५०

तदेवाह राजदेहेषुवर्त्तमानं त्वामनुसर्वतः प्रवृत्तः अनार्यदौर्जन्यम् अंहः स्वधर्मत्यागः ज्येष्ठाअलक्ष्मीः मायाकपटम् ३१ तत्तस्मात्
 त्ववर्त्तितव्येवर्त्तितुमर्हे ब्रह्मावर्त्तेदेशो यज्ञस्यवितानंविस्तारः तत्रविज्ञाः निपुणाः ३२ इज्यायागस्तद्रूपामूर्तिर्यस्यशंक्षेमम् कामांश्च
 नचिन्द्रादयोदेवाइज्यतेनतुहरिस्तत्राह एषःस्थावरादीनामात्मेति तथाऽपिजीववन्नपरिच्छिन्नइत्याह अंतर्बहिर्हिति यथावायुः
 प्राणरूपेणांतस्थोऽपिबहिरप्यस्ति तद्वत्सर्वान्तर्यामीश्वरोऽपीति ३३ उद्यतासिसुहृतरवङ्गदंडपाणिंयमम् उद्यतमुद्युक्तम् ३४ अ
 त्रनवस्तव्यमिति यातवाज्ञातयायत्रक्वापिवत्स्यामि किंतु तत्र तत्रापि आत्तः गृहीतः इषुः शरासनंचयेन तं त्वामेवलक्षये ३५ तत्तस्मा-

त्वावर्त्तमानं नरदेवदेहेषुनुप्रवृत्तोऽयमधर्मपूगः लोभोऽनृतंचौर्यमनार्यमंहोज्येष्ठाचमायाकलहश्चदंभः
 ३१ नवर्त्तितव्यतदधर्मबंधाधर्मेणसत्येनचवर्त्तितव्ये ब्रह्मावर्त्तेयत्रयजंतियज्ञैर्यज्ञेश्वरंयज्ञवितानविज्ञाः
 ३२ यस्मिन्हरिर्भागवानीज्यमानइज्यामूर्तिर्यजतांशान्तनोति कामानमोघान्स्थिरजंगमानामंतर्बहिर्वायु
 रिवैषआत्मा ३३ सूतउवाच परीक्षितैवमादिष्टः सकलिजतिवेषथुः तसुद्यतासिमाहेदंदंडपाणि
 मिवाद्यतम् ३४ यत्रक्वचनवत्स्यामिसार्वभौमतवाज्ञया लक्षयेतत्र तत्रापित्वामात्तेषुशरासनम् ३५
 तन्मधर्मभृतांश्चैषुस्थानंनिर्देष्टुमर्हसि यूत्रैवनियतोवत्स्येआतिष्ठंस्तेऽनुशासनम् ३६ सूतउवाच
 अभ्यर्धितस्तदातस्मैस्थानानि कलयेददौ द्यूतपानंस्त्रियःसूनायत्राधर्मश्चतुर्विधः ३७

नियतोक्तिश्चलोवत्स्यामि
 ३६ पानंमद्यादेः सूनाः प्राणिवधाः द्यूतेअनृतम् पानेमदः पूर्वमदोदयानाशकत्वेनोक्तः अत्रतुगर्वद्वारातपोनाशकत्वेनस्त्रीषुसं
 गः हिंसायांक्रौर्यंदयानाशकमितिज्ञेयम् यद्यपिसर्वसर्वत्रसंभवति तथाऽपिप्राधान्येनानृतादीनांद्यूतादिषुयथासंख्यंज्ञेयम् द्वा
 दशस्कंधेतु सत्यंदयातपोदानमितिपादाविमोर्नृपइत्यत्रदानशब्देनशौचमेवोक्तम् मनःशुद्धिरूपत्वाद्भूताभयदानस्य त्रेतायांध
 र्मपादानांतुर्यांशोहायतेशनैः अधर्मपादैरनृतहिंसाऽसंतोषविग्रहैरित्यत्रचअसंतोषशब्देनतस्यहेतुः गर्वलक्ष्यते विग्रहश-
 ब्देनचतद्हेतुः स्त्रीसंगइत्यविरो ३७

प्र. टी.

५१

चतुर्विधस्याप्येकत्रैवावस्थानंदेहातिपुनर्याचमानायजातरूपं सुवर्णं दत्तवान् ततः सुवर्णदानात् अनृतं मदं काममिति स्त्रीषु सं
गमं रज इति रजोमूलां हिंसाम् एतानि च त्वारिपंचमं वैरं चादादिति ३८ औत्तरेयेण परीक्षिता अमूनि अमूषु स्थानेषु न्यवसदि
त्यर्थः ३९ अथ इति हेतोः बुभूषुः उद्भवितुमिच्छुः स्त्रीसुवर्णयोरसेवनं नाम तयोरनासक्तिः ४० एवं कलिं निगृह्य वृषस्य पादान्
प्रतिसंदधे तप आदीनि प्रवर्तितवानित्यर्थः ४१ युष्मादीयस्य प्रवृत्तिरपितृत्वाभावादेवेत्याह त्रिभिः एतर्हि इदानीं युधिष्ठिरेणार
ण्यं प्रवेष्टुमिच्छता उपन्यस्तं समर्पितमासनमध्यास्ते ४२ अधुना सांप्रतमास्ते पालयत इति वर्तमानसामीप्ये वर्तमानवन्निर्देशः

अ.

१७

पुनश्च याचमानायजातरूपमदात्यभुः ततोऽनृतं मदं कामं रजो वैरं च पंचमम् ३८ अमूनि पंचस्थानानि
ह्यधर्मप्रभवः कलिः औत्तरेयेण दत्तानि न्यवसत्तन्निर्देशकत् ३९ अथैतानि नसेवेत बुभूषुः पुरुषः क
चित् विशेषतो धर्मशालो राजालोकपतिगुरुः ४० वृषस्य नष्टां स्त्रीन्यादांस्तपः शौचं दयामिति प्रतिसंद
ध आशवास्यमर्हं च समवर्द्धयत् ४१ स एष एतद्द्विधास्ते आसनं पार्थिवोचितम् पितामहेनोपन्यस्तं राजा
रण्यं विविक्षता ४२ आस्तेऽधुना सराजर्षिः कौरवैर्द्रथियो ह्यसन् गजाद्वयमहाभागश्चक्रवर्त्तिबृहच्छ्रु
वाः ४३ इत्थं भूतानुभावोऽयमभिमन्युस्तो नृपः यस्य पालयतः क्षोणीयूयसलायदीक्षिताः ४४ इ
ति श्रीभागवतमहापुराणप्रथमस्कंधे कलिनिग्रहानामसप्तदशोऽध्यायः १७ सूत उवाच यो वै द्रौ
ण्यस्त्रविपुष्टो न मातुरुदरे मृतः अनुग्रहाद्भगवतः कृष्णस्याद्भुतकर्मणः १ ब्रह्मकोपोत्थिताद्यस्तु तक्षका
त्याणविप्लवात् न संमुमोहो रुभयाद्भगवत्पिताशयः २

स्मेत्यध्याहारो वा ४३ सलायसत्त्वं कर्तुं दीक्षिताः दीक्षां

कृतवन्तः ४४ इति प्र. टी. सप्तदशोऽध्यायः १७ राजस्तथादशेतस्य ब्रह्मशापो निरूप्यते सचानुग्रह एवास्मिन्नातो वैराग्यमावहन्
१ परीक्षितो निर्याणमत्याश्चर्यं वक्तुं तत्संभावनाय जन्माश्चर्यमनुस्मारयति यो वा इति विपुष्टो निर्दग्धः सन् १ ब्रह्मकोपादुत्थितात् तक्ष
कात्पुनः प्राणविप्लवः प्राणनाशः तस्माद्यदु रुभयंतस्मान्न संमुमोह तत्र हेतुः यस्तु भगवत्येवार्पिताशय इति २ ४५ ४६

५१

तवयस्सृज्येति वैयासकेः शुक्रस्यशिष्यः सन् विज्ञाता अजितस्यहरेः संस्थितिस्तत्त्वयेनसः ३ नचैतच्चित्रमित्याह उत्तमश्लोकस्यै
 रियेषु अतएव नित्यं तत्कथारूपममृतं जुषतां संभ्रमो न स्यात् ४ तस्मिन्नराजिस्तृतांतन्नचित्रमित्याशयेनाह तावदिति अभि
 पुत्रः एकराट्चक्रवर्ती ईशः पतिः यावत् ५ ननु तदा कलेरप्रवेश एवास्तु प्रविष्टोऽपि न प्राप्नोति कृतस्तत्राह यस्मिन्नहनि
 यस्मिन्नेव क्षणे गां पृथ्वाम् अनुवृत्तः प्रविष्टः अधर्मस्य प्रभवो यस्मिन् ६ नन्वधर्महेतुं कलिं सर्वथा किं न हतवांस्तत्राह नानुद्वे
 ति सारंगो भ्रमर इव सारयाही सारमाह यद्यस्मिन्कुशलानि पुण्यानि आशंसं कल्पमात्रेण फलति इतराणि पापानि आशुनसिंध्यं

किं सृज्य सर्वतः संगं विज्ञाता जितसंस्थितिः वैयासकेर्जहौ शिष्यो गंगायां स्वं कलेवरम् ३ नोत्तमश्लोकवा
 उपनां जुषतां तत्कथाः मृतम् स्यात्संभ्रमोऽत्र कालेऽपि स्मरतां तत्पदां बुजम् ४ तावत्कलिर्न प्रभवेत्प्रविष्टोऽ
 त्राह सर्वतः यावदाशोमहातुर्व्यामाभिमन्यव एकराट् ५ यस्मिन्नहनि यद्देव भगवानुत्ससर्जगाम् तद्देवे
 दां नुवृत्तोऽसावधर्मप्रभवः कलिः ६ नानुद्वेष्टिकलिं सन्नाट् सारंग इव सारभुक् कुशलान्याशंसिद्वातिने
 सराणि कृतानियत् ७ किं नु बालेषु शूरेण कलिना धीरभारुणा अप्रमत्तः प्रमत्तेषु यो वृको नृषु वर्तते ८
 रिपवर्णितमेतद्दः पुण्यपाराक्षितमया वासुदेवकथोपेतमारव्यानं यदपृच्छत ९ यायाः कथा भगवतः क
 षेनीयोरुत्कर्षणः गुणकर्माश्रयाः पुंभिः संसेव्यास्तां बुभूषुभिः १० ऋषय ऊचुः सूतजीव समाः सौ
 म्ये शाश्वतीर्विशदयशः यस्त्वं शंससि कृष्णस्य मर्त्यानाममृतं हि नः ११

ति यतस्तानि कृतान्येव सिध्यन्ति ननु संक

ल्यितमात्राणि इति ७ ननु दोषाधिक्यात् द्वेष एव युक्तः न धारेषु तस्या किंचित्करत्वादित्याह किंचित्किंचित्तेन भवेत् बालेषु अधीरे
 षु अप्रमत्तः अवहितः सन् यो वृक इव वर्तते ८ पाराक्षितमारव्यानम् अपृच्छत पृष्टवन्तो यूयम् ९ किं बहुनानरैरेतावदेव कर्तव्य-
 मिति सर्वशास्त्रार्थसारं कथयति याया इति कथनीयान्पुरूषाणां कर्माणि यस्य तस्य गुणकर्मविषयाः बुभूषुभिः सद्भावमिच्छद्भिः १०
 पुनर्विस्तरेण कथनार्थं सूतोक्तिं तत्संगं चाभिनेदंति सूतेति त्रिभिः शाश्वतीः समाः अनंतान् वत्सरान् जीव अत्यंतसंयोगे द्वितीया
 विशदयशः कीर्तयसि तच्चास्माकं मर्त्यानाममृतं मरणनिवर्तकम् ११

किंच अस्मिन् कर्मणि सत्त्वे अनाश्वासे अविश्वसनीये वैगुण्य बाहुल्येन फलनिश्चयाभावात् धूमेन धूमः विवर्ण आत्मा शरीरं येषां
 तानस्मान् कर्मणि षष्ठी आसवं मकरंदम् मधुमधुरम् १२ भगवत्संगिनो विष्णु भक्ताः तेषां संगस्य यो लवः अत्यल्पकः कालः तेनापि स्वर्गं
 न तुल्यम समं न पश्याम न चापवर्गम् संभावनायां लोहं मर्त्यानां तुच्छा आशिषो राज्याद्यान तुलया मेति किमु वक्तव्यम् १३ एवं सत्संगम
 भिनंद्य वणौत्सुक्यमाविष्कुर्वति कोनामेति रसवित्तरसज्ञः महत्तमानामेकां तेन परमयनमाश्रयोयः तस्य कथायाम् अगुणस्य प्राकृत
 गणरहितस्य कल्याणगुणानामंतं ये योगेश्वरास्तेऽपि न जग्मुः एतावं तदतिन परिगणयान्चक्रुः भवः शिवः पादो ब्रह्मा च मुख्यो येषां ते

अ.
१८

भेष्यस्मिन्ननाश्वासे धूमधूमात्मनां भवान् आपाययति गोविंद पादपद्मासवं मधु १२ तुल्यमलवेनापि
 स्वर्गनापुनर्भवम् भगवत्संगिसंगस्य मर्त्यानां किमु ताशिषः १३ कोनाम तृप्येद सवित् कथायां महत्तमैकांतप
 यणस्य नांतं गुणानामगुणस्य जग्मुर्योगेश्वरा ये भवपादमुख्याः १४ तन्नो भवान् चै भगवत्सधानो महत्त
 कांतपरायणस्य हरेरुदाराचरितं विशदं शुश्रूषतां नो वितनोतु विद्वन् १५ सवैमहाभागवतः पराक्षिद्येनाप
 रिव्यमदभ्यबुद्धिः ज्ञानेन वैयासकिशब्दितेन भजे स्वर्गेऽर्ध्वजपादमूलम् १६ तन्नः परं पुण्यमसंवृतार्थमा
 गनमत्यद्भुतयोगनिष्ठम् आख्यात्यनंताचरितोपपन्नपराक्षितं भागवताभिरामम् १७

१४ नोऽस्माकं मध्ये भगवान् प्रधानं से
 स्य स भवान्नः शुश्रूषतां हरेश्चरितं विस्तारयतु १५ तच्च शक्यं पराक्षितं वादेन कथयेत्याह सवा इति ह्याभ्याम् वैयासकिना शब्दितेन
 ज्ञानेन ज्ञानसाधनेन अपवर्ग इत्याख्यायस्य तत् स्वर्गेऽर्ध्वजस्य हरेः पादमूलं भजे १६ तत् असंवृतार्थं यथा तथा आख्याहि तदे
 शिति पराक्षिते कथितं पराक्षितम् आख्यायन् श्रीभागवतं पुराणम् परंपुण्यं सत्त्वशोधकम् अत्यद्भुतयोगे निष्ठायस्य अनंत
 उपपन्नं युक्तम् अतएव भागवतानामभिरामं प्रियम् एतैर्विशेषणैः कर्मज्ञानभक्तियोगप्रकाशकत्वं दर्शितम् १७ छ

५२

तवयस्याचार्यानेलब्धप्रसंगमहतामादरपात्रमात्मानं श्लाघते ह्यभ्याम् अहो इत्याश्चर्यं ह इति हर्षे वयमिति बहुवचनं श्लाघायाम् प्र
 मा मर्जा अपि अद्यजन्मभृतः सफलजन्मानः आत्मजाताः वृद्धानामनुवृत्त्या आदरेण ज्ञानवृद्धः शक्रः तस्य सेवयेति वा यतो दुष्कुलत्वं त-
 तमाधिच मनः पीडां महत्तमानामभिधानयोगः लौकिकोऽपि संभाषणलक्षणः संबंधः विधुनोति अपनयति १८ कुतः पुनः किं पुनर्व
 भस्यानंतस्य नामगुणतः पुंसो महत्तमानामभिधानयोगो दौष्कुल्यं विधुनोतीति यद्वा नामगुणतः पुनर्दौष्कुल्यमिति यद्वा गुणतः पुंसः त
 नामदौष्कुल्यं विधुनोतीति किं वक्तव्यमिति कैमुत्यन्यायमेवाह अनन्ताः शक्तयो यस्य स्वतोऽप्यनंतः किंच महत्सु गुणायस्य समहद्गुणः
 भावः तस्मात्पुंशु गुणतोऽप्यनंतमाहुः १९ एतत्पंचयतिभिः एतावतेति तस्य यदसाम्यमनतिशायनं च गुणैस्तस्मात्पुंशु तदाधिक्यं चा

विश्रवाच अहो वयं जन्मभृतोऽद्य हास्म वृद्धानुवृत्त्याऽपि विलोमजाताः दौष्कुल्यमाधि विधुनोति शीघ्रं म
 उपमानामभिधानयोगः १८ कुतः पुनर्गुणतो नाम तस्य महत्तमे कांतपरायणस्य योऽनंतशक्तिर्भागवाननंतो
 महद्गुणत्वाद्यमनंतमाहुः १९ एतावतालननुसूचितेन गुणैरसाम्यानतिशायनस्य हित्वेतरान् आर्थयतो विभू
 दये स्याद्विरेणुं जुषतेऽनभीप्सोः २० अथापियस्यादनखावसृष्टं जगद्विरंच्योपहृता हर्षणांभः शेषं पुनात्यन्यत
 संपुकुंदात्कोनामलोके भगवत्पदार्थः २१ यत्रानुरक्ताः सहसेवधाराश्च पोह्यदेहादिषु संगमूढम् व्रजति तत्पार
 शिस्थमंत्ययस्मिन् हि सोपशमः स्वधर्मः २२ अहं हि पृष्टोऽयमणो भवद्विराचक्ष आत्मावगमोऽत्र यावान् न भः प
 षेवात्मसमंपतत्रिणस्तथा समं विष्णु गतिं विपश्चितः २३ न्यस्य नास्तीत्यस्यार्थस्य ज्ञाने एतावता सूचितेन अलं पर्याप्तम् क

मु एततो वक्तुं शक्नोति तदेवाह इतरान् ब्रह्मादीन् प्रार्थयमानान् हित्वा विभूतिर्लक्ष्मीः अनभीप्सोरपि यस्याद्विरेणुं सेवत इति २०
 अथेत्यर्थानिरे यस्य पादनखावसृष्टं निःसृतमपि विरंच्ये नोपहृतं समर्पितमर्हणांभः अर्थोदकमीशसहितं जगत्पुनरिति विरंच्योपहृतं शेष
 मिति च तपोरप्युपासकत्वमुक्तम् तस्मान्मुकुंदव्यतिरिक्तः कोनामभगवत्पदस्यार्थः सर्वेश्वर इत्यर्थः २१ धीराः संतः ऊढं धृतम् अंत्यं पर
 मकाष्ठापन्नम् तदाह यस्मिन्नाहिंसा उपशमश्च स्वाभाविको धर्मः २२ एवं स्वभागे भविष्यतीति पारीक्षितो पारव्यानं वक्तुमाह अहं हीति
 अयमणः हे सूर्याः त्रयीमूर्त्यः अत्र यावानात्मावगमः मम ज्ञानं तावदाचक्षे प्रवक्ष्यामि तथाहि यथा पक्षिणो न भः आत्मा समं स्वशक्त्य
 वरूपमेवोत्पतति न ह्यल्पम् तथा विपश्चितोऽपि विष्णोर्गतिं लीलां समं स्वमत्यवरूपमेव वदंतीत्यर्थः २३

२४ अचक्षाणः अपश्यन् तं प्रसिद्धमाश्रमम् तस्मिंश्च मुनिं शमीकम् २५ प्रतिरुद्धः प्रत्याहता इन्द्रियादयो येन तम् अतएवोपरतं
स्थानत्रयात् जाग्रदादिलक्षणात्परंतुरीयं पदं प्राप्तम् अतएव ब्रह्मभूतत्वादविक्रियम् २६ विप्रकीर्णाभिर्जटाभिराच्छन्नम् रुरुर्मृ
गविशेषः तस्य चर्मणा चाच्छन्नम् विशेषेण शक्यत्वालुर्यस्य सः तथाभूतं मुनिम् २७ नलब्धं तृणं तृणासनं मूत्रिरूपवेशस्थानं च येन
सः न संप्राप्तः अर्घः सूतृतं प्रियवचनं च येन सः २८ मत्सरः तदुत्कर्षा सहनम् २९ गता संसृतम् धनुषोक्त्या चापाग्रेण ३० सर्पनिधाने

कदा धनुरुद्यम्य विचरन् मृगयां वने मृगाननुगतः श्रान्तः क्षुधितस्तृषितो भृशम् २४ जलाशयमचक्षा
तः प्रविवेश तमाश्रमम् ददृश मुनिमासीनं शांतं मालितलोचनम् २५ प्रतिरुद्धेन्द्रियप्राणमनोबुद्धिमु
परतम् स्थानत्रयात्परं प्राप्तं ब्रह्मभूतमविक्रियम् २६ विप्रकीर्णजटाच्छन्नं रौरवेणाजिनेन च विशुष्य
ल्लुरुदकं तथाभूतमयाचत २७ अलब्धतृणभूम्यादिरसं प्राप्तार्घ्यसूतृतः अवज्ञातमिवात्मानं मन्यमान
वृकोपह २८ अभूतपूर्वः सहसा क्षत्तुड्भ्यामर्दितात्मनः ब्राह्मणप्रत्यभूद्ब्रह्मन् मत्सरो मन्युरेव च २९ स
ब्रह्मरूपेण सेगता सुसुरगं रुषा विनिर्गच्छन् धनुःकोट्या निधाय पुरमागमत् ३० एष किं निभृताशेषक
गोमालितेक्षणः मृषासमाधिराहोस्वित् किन्नु स्यात् क्षत्रबंधुभिः ३१ तस्य पुत्रोऽतितेजस्वी विहरन् बाल
मैकैः राज्ञाऽयं प्रापिततातं श्रुत्वा तत्र दमब्रवीत् ३२ अहो अधर्मं पालानां पीडनां बलिभुजां भिव स्वा
न्ययं ददासानां द्वारपानां शकनां भिव ३३ ब्राह्मणैः क्षत्रबंधुहि द्वारपालो निरूपितः सकथं तद्गृहे द्वास्थः
भांडं भोक्तुमर्हति ३४ कृष्णगते भगवति शास्त्रयुग्मं यगाभिनाम् तद्भिन्नसेतूनद्याहं शास्त्रिपश्यतमेव
लम् ३५

राज्ञोऽभिप्रायमाह एष किं प्रत्याहृत सर्वेन्द्रियः सन् मालितेक्षणः स्थितः यद्वा क्षत्रबंधुभिरागतैर्वा किन्नु स्यादि
यामृषासमाधिः सन्निति जिज्ञासयेत्यर्थः ३१ तस्य पुत्रः शृंगीनामा अयं दुःखम् तत्र अभर्कमध्ये ३२ पालानां राज्ञाम् पी
डानाम् अधर्ममेव निर्दिशति स्वामिनिदासानां यदयं पापाचरणम् बलिभुजां काकानां भिव शकनां भिव चेति ३३ दासत्वं दर्शयति
सभांडं भांडे एव स्थितम् ३४ तत्तदनंतरम् अहं शास्त्रिदंडयामि ३५

तवयस्यानुत्कारोषेणताम्रेअक्षिणीयस्यसः कौशिकीनदीतस्याः अपः संधिरार्षः वाग्वज्रंशापम् ३६ इति एवं सर्पनिक्षेपेण दंक्ष्य
 पाठांतरे भस्मीकुरिष्यति स्मेति पादपूरणे कुलस्यांगारतुल्यम् मेमया ततेति द्वस्वभार्षम् ३७ गले सर्पकलेवरं य-
 लुक समासः मुक्तकंदः उच्चैरित्यर्थः ३८ ३९ तं सर्पं विसृज्य केनापकारः कृतः ४० अनभिर्नंदनवाक्यमहो इत्यादि बतकष्टम् तेल
 हत्पापं कृतम् द्रौहो अपराधेदमोदंडः ४१ परः विष्णुरित्याख्याख्यातिर्यस्य तं नरदेवं नृभिः संमातुं समंद्रष्टुम् ४२ अलक्ष्यमाणे

त्युत्कारोषताम्राक्षोवयस्यानुषिबालकान् कौशिक्यापउपस्पृश्य वाग्वज्रं विससर्ज ह ३६ इति लंघि
 विर्यादंतक्षकः सप्तमेऽहनि दंक्ष्यति स्म कुलांगारचोदितो मेततद्बुहम् ३७ ततोऽभ्येत्याश्रमे बालो गले
 उपकलेवरम् पितरं वीक्ष्य दुःस्वार्त्तो मुक्तकंदो रुरोद ह ३८ सवा आगिरसो ब्रह्मन् श्रुत्वा स्तुतविलापनम् उ
 त्प्रात्य शनकैर्नैव दृष्ट्वा स्वांसमृतोरगम् ३९ विसृज्य पुत्रं पप्रच्छ वत्सकस्माद्दिशो दिशि केन वा ते प्रतिष्कृतमि
 दं क्तः सन्यवेदयत् ४० निशम्य शप्तमतर्दहं नरेन्द्रस ब्राह्मणो नात्मजमभ्यनंदत् अहो बतोंहो महदज्ञते कृतम्
 संगायसि द्रोह उरुर्दमो धृतः ४१ नवै नृभिर्नरदेवं परारब्धं संमातुमर्हस्य विपक्वबुद्धे यत्तेजसादुर्विषहेण गुप्ता वि
 रितमद्राण्यकुतो भयाः प्रजाः ४२ अलक्ष्यमाणे नरदेवनाम्नि रथांगपाणावयमंगलोकः तदा हि चौरप्रचुरो वि
 षेक्ष्यत्यरक्ष्यमाणोऽविवरूथवत्क्षणात् ४३ तदघ्नः पापमुपैत्य नन्वयं यन्नष्टनाथस्य वसो विलुंपकात् पर
 महरं घंतिशपंति रंजते पशूंस्त्रियोऽर्थान् पुरुदस्य वोजनाः ४४ तदार्यधर्मश्च विलीयते नृणां वर्णाश्रमाचारयुत-
 स्त्रयीमयः ततोऽर्थकामाभिनिवेशितात्मनां शुनां कपीनामिव वर्णसंकरः ४५

अदृश्यमाने अविवरूथवत्मेव संघव

त् ४३ नष्टो नाथो यस्य लौकस्य तस्य वसोर्वसुनो धनस्य विलुंपकादपहर्तुं श्रोरादेर्हेतो र्यत्पापं भविष्यति तत् अस्मान्निमित्तत्वाद्
 स्मानुपैष्यति अनन्वयं संबंधमन्यमेव तदेव पापं दर्शयति परस्परमिति शपंति परुषं वदंति परवादीन् रंजते अपहरंति पुरुदस्य वः
 चोरबहुलाः ४४ आर्यधर्मः सदाचारः शुनां कपीनामिव वाऽर्थकामयोरेवाभिनिवेशितचित्तानाम् ४५ ४६ ४७

एवं राजमात्रस्य शापानर्हत्त्वमुक्त्वा प्रस्तुते विशेषमाह धर्मपाल इति सार्द्धेन हयमेधयाद् अश्वमेधयाजी नन्वेवं भूतश्चेत्तत्कुतोऽपकृतवां
स्तत्राह क्षत्तृडिति स्वागतप्रश्नाद्यभावेनावज्ञातः प्रत्युतशापं कथमर्हतीत्यर्थः ४६ अस्य महापापस्यान्यत्यायश्चित्तमदृष्ट्वा पापभावे
दयन् भगवन्तं प्रार्थयते अपापेष्विति ४७ राजा चेत्प्रतिशापं दद्यात्तर्हि निष्कृतिर्भवेदपितत्तुन संभवति तस्य महापापगवत्त्वादित्याह
तिरस्कृताः विप्रलब्धाः वंचिताः क्षिप्ताः अवज्ञाताः हताः ताडिताः अस्य तिरस्कारादिकर्तुः न तत्पतीकारं कुर्वन्ति तद्भक्ताः विष्णुभक्ताः प्र
भवः समर्था अपि ४८ विप्रकृतः अपकृतः अधमपराधम् ४९ युक्तं चैतदित्याह प्रायश इति द्वंद्वेषु सखदुःखादिषु अगुणाश्चयः सरव

धर्मपालो नरपतिः स तु सम्राट् बृहच्छुवाः साक्षान्महापापगवतो राजर्षिर्हयमेधयाद् क्षत्तृदृशमयुतो दीनो
वास्मच्छापमर्हति ४६ अपापेषु स्वभृत्येषु बालेनापक्वबुद्धिना पापं कृतं तद्भगवान्सर्वात्मा क्षतुमर्हति ४७ ति
कृता विप्रलब्धाः शप्ताः क्षिप्ताः हताः प्रपवा नास्यत्यतिकुर्वन्ति तद्भक्ताः प्रभवोऽपि हि ४८ इति पुत्रकृताघेन सोऽ
पतो महासुनिः स्वयं विप्रकृतो राजानैवाघंतदचितयन् ४९ प्रायशः साधवो लोके परैर्द्वंद्वेषु योजिताः न व्यथन्ति
हृष्यन्ति यत आत्मा गुणाश्चयः ५० इति श्रीभागवते महापुराणे प्रथमस्कंधे विप्रशापोपलंभनं नामाष्टादशो
ध्यायः १८ सूत उवाच महापतिस्त्वथ तत्कर्म गह्वरं विचिंतयन् आत्मकृतं सुदुर्मनाः अहो मयानीच मनार्थ
कृतं निरागसि ब्रह्मणि गूढतेजसि १ ध्रुवं ततो मे कृतदेव हेलना दुरत्ययं व्यसनं नातिदीर्घात् तदस्तु कामं त्वघ
कृताय मे यथान कुर्यात् पुनरेवमहा २ अद्यैव राज्यं बलमृद्धकोशं प्रकोपितं ब्रह्मकुलानलो मे दहत्व भद्रस्य पु
न मे भूत्पापीयसीर्धा हि जदेव गोमयः ३ दुःखाद्याश्च येन भवति ५० इति प्रथमे टीकायां अष्टादशः १८ प्रायोपविष्टे गंगायां
तयो गिजनायुते शुक्रस्यागमनं तत्र प्रोक्तमेकोनविंशके १ स्वकृतं तत्कर्म सुनिस्कंधे सर्पप्रक्षेपणं गह्वरं निधं चिंतयन् सुदुर्मना जातः चिंता
हसाद्वाभ्याम् अहो इति नीचं पापम् अमीवमिति पाठे स एवार्थः ब्रह्मणि ब्राह्मणे गूढं गुप्तं तेजो यस्य तस्मिन् १ कृतं यद्देव हेलनं ईश्वराव-
पमित्यर्थः तस्मान्मे व्यसनं भविष्यति तत्तु नातिदीर्घात्कालात् अचिरादेवास्तु तत्रापि अद्या साक्षात् न पुत्रादिद्वारेणैति प्रार्थना कामम-
चतः एवं प्रार्थनायाः प्रयोजनम् अधस्य निष्कृताय प्रायश्चित्ताय यथा पुनरेवं न कुर्यामिति च २ एवं साक्षात्स्वैव व्यसनं संप्रार्थयित्वा
किंचित्प्रार्थयते अद्यैव मे राज्यादिदहतु प्रकोपितं ब्रह्मकुलमेवानलः पुनर्हि जान्पीडयितुं धीमेमा भून्न भवेदित्यर्थः ३ ६९

अ.
१८

५४

न पन्सराजामुनेः सुतेनोक्तः सममेः हनिनिर्ऋतिर्मुत्कर्षथाभविष्यति तथाः शृणोत् शमीकप्रेषितशिष्यात् श्रुत्वाचसनक्ष
 गोलंरुग्निंसाधुमेने यतोविषयेषुप्रसक्तस्यविरक्तिकारणम् ४ अथोः नंतरमुभौलोकौपुरस्ताद्राज्यमध्यएवहेयतयाविचारितौवि
 १० कृष्णांघ्रिसेवामेवाधिमन्यमानः सर्वपुरुषार्थाधिकांजानन् प्रायमनशनंतस्मिन्नित्यर्थः तत्संकल्पेनोपाविशदितियावत् यद्वा
 आदष्टमयनंशरणंयथाभवतितथा ५ अमर्त्यनद्यामिति विशेषणस्यफलमाह यागंगालसंतीर्थार्यस्यास्तुलस्याः तयामिश्वायेक-
 केरेणवः तैरेभ्यधिकंसर्वोत्कृष्टंयदंबुतस्यनेत्रातद्वाहिनी उभयत्रअंतर्बहिश्चसेशान् लोकपालैः सहितान् लोकान्पुनाति मरिष्यमाणः

नितयन्नित्यमथाशृणोद्यथासुनेः सुतोक्तोनिर्ऋतिस्तत्क्षकारण्यः ससाधुमेनेनचिरेणतक्षकानलंप्रसक्तस्य
 विरक्तिकारणम् ४ अथोविहायेमममुंचलोकंविमर्शितौहेयतयापुरस्तात् कृष्णांघ्रिसेवामधिमन्यमान
 उपाविशत्प्रायमममर्त्यनद्याम् ५ यावैलसच्छ्रीतुलसीविमिश्रकृष्णांघ्रिरेण्वप्यधिकांबुनेत्री पुनातिलोका
 नुभयत्रसेशान्कस्तांनसेवेतमरिष्यमाणः ६ इतिव्यवच्छिद्यसपांडवेयः प्रायोपवेशप्रतिविष्णुपद्याम्
 दध्यौमुकुंदांघ्रिमनन्यभावोमुनिव्रतोमुक्तसमस्तसंगः ७ तत्रोपजग्मुर्भुवनंपुनानामहानुभावामुनयः
 सशिष्याः प्रायेणतीर्थाभिगमापदेशैः स्वयंहितीर्थानिपुनंतिसंतः ८ अत्रिर्वसिष्ठश्च्यवनः शरद्धान
 रिष्टनेमिर्भृगुरंगिराश्च पराशरोगाधिरुक्तोः थरामउतथ्यइंद्रप्रमदध्रुवाहो ९ मेधातिथिर्देवल आर्षि
 षेणोभारद्वाजोगौतमः पिप्पलादः मैत्रेयऔर्वः कवृषः कुंभयोनिर्द्वैपायनोभगवान्नारदश्च १० अन्येच
 स्रुवर्षिब्रह्मर्षिवर्याराजर्षिवर्याअरुणादयश्च नानार्षयप्रवरान्समेतानभ्यर्च्यराजाशिरसाववंदे ११

आसन्नमरणः मरणस्यानियतकालत्वात्सर्वोऽपितथा अतस्तांकोनसेवेत ६ इति एवंविष्णुपद्यांगंगायांप्रायोपवेशंप्रतिव्यव-
 च्छिद्यनिश्चित्यपांडवेय इतितत्कुलौचित्यं दर्शयति नास्त्यन्यस्मिन्भावोयस्यसः कुतः सुनिव्रतः उपशान्तः तत्कुतः मुक्तः समस्तसं-
 गोयेनसः ७ तत्रतदातद्दर्शनार्थंपुनयउपागताः ननुतीर्थस्नानार्थम् कृतार्थत्वात् ननुनाहशानामपितीर्थयात्राहश्यतेतत्राह प्रा-
 येणेति तीर्थयात्राव्याजैः ८ ९ १० अरुणादयः कांडर्षित्वविशेषेण पृथक्निर्दिष्टाः नानायाच्यार्षेयाणिऋषीणांगोत्राणिनेषुप्र-
 वरान्त्रैष्टान् शिरसामुवंस्पृश्याववंदे ११

विज्ञापनार्थं पुनः कृतप्रणामः विविक्तं शब्दं चेत्तोयस्य अभिगृहीतौ संयोजितौ पाणीयेन सः स्वचिकीर्षितं प्रायोपवेशनादियुक्तमपुक्तं वै
 विज्ञापयामास १२ अनुमोदनेनानुग्रहमालस्यात्मानं स्लाघते अहो इति नृणां मध्ये महत्तमैरनुग्रहणीयं शीलं वृत्तं येषां ते एतच्च राजा
 मनिदुर्लभमित्याह ब्राह्मणानां पादशौचात् पादक्षालनोदकात् दूरादुच्छिष्टविण्मूत्रपादां भसिसमुत्सृजेदिति स्मृतेः दूरे हितैस्तद्विस्मृ-
 त्यते ततोऽपि दूरादेव विस्मृष्टं क्षिप्तम् तत्रापि स्थातुमयोग्यमित्यर्थः गर्ह्यकर्म यस्येत्यात्मानमुद्दिश्योक्तम् १३ आस्तां तावदनुग्रहः ब्र-
 ह्मशापोऽपि भगवत्पसादा देवजात इत्याह तस्य गर्ह्यकर्मण एव अतः अघस्य पापात्स नो गृहे चासक्तचित्तस्य मे स्वप्राप्तये परावराणां मीशा

सर्वोपविष्टेष्वथ तेषु भूयः कृतप्रणामः स्वचिकीर्षितं यत् विज्ञापयामास विविक्तचेता उपस्थितोऽग्रेऽभि-
 गृहीतपाणिः १२ राजोवाच अहो वयं धन्यतमान् नृपाणामहत्तमानुग्रहणीयशीलाः राजा कुलं ब्रा-
 ह्मणपादशौचाद् दूराद्विस्मृष्टं वत गर्ह्यकर्म १३ तस्यैव मेघस्य परावरेणो व्यासक्तचित्तस्य गृहेष्वभीक्ष्णम्
 निर्वेदमूलो द्विजः शापरूपो यत्र प्रसक्तो भयमाश्रुयते १४ तं मोपयातं प्रतियंतु विप्रागंगाच देवी धृतचित्त-
 मीश द्विजोपसृष्टः कुहकस्तक्षको वा दशत्वलगायतविष्णुगाथाः १५ पुनश्च भूयाद्भगवत्यनंतैरतिः प्रसं-
 गश्च तदाश्रयेषु महत्स्रयां यासु पयामि स्मृष्टिं मैत्र्यस्तसर्वत्र नमो द्विजेभ्यः १६ इति स्मर राजाऽध्यवसाययु-
 क्तः प्राचीनमूलेषु कुशेषु धारः उद्दुग्धस्वोदक्षिणकूल आस्ते समुद्रपत्न्याः स्वसुतन्यस्तभारः १७ एवं च त-
 मन्तरदेवदेवैः प्रायोपविष्टे दिवि देवसंघाः प्रशस्य भूमौ व्यकिरन्त्यसूने सुदासु हुहु दुभयश्च नेदुः १८

तयोऽभि-
 हसाद्वापतया बभूव यत्र यस्मिन् शापे सति गृहेषु प्रसक्तो भयं धत्ते निर्विण्णो भवति यतो निर्वेदमूलः निर्वेदो वैराग्यं मूलं प्राप्तिका-
 पमित्यन् स्वस्य वैराग्यप्राप्यत्वात्तस्य च भयमूलत्वात्तदर्थं द्विजशापं कारितवानित्यर्थः १४ तान्प्रार्थयते तमिति द्वाभ्याम् तं
 चतः एतां शरणागतं प्रतियंतु जानंतु देवी देवतारूपा गंगा च प्रत्येतु वाशब्दः प्रतिक्रियाऽनादरे गाथाः कथाः १५ स आश्रये
 किंचित्पाष्टः संगो भूयात् तस्यां तस्यां स्मृष्टौ जन्मनि १६ अध्यवसायो निश्चयः प्राचीनानि प्रागयाणि मूलानि येषां तेषु प्रागग्रेषु कु-
 षा स्वसुते जनमेजयेन्यस्तो भारो राज्यं येन सः १७ सुदा व्यकिरन् देवसंघैर्वा दितानेदुः १८

शीलं स्वभावः सारो बलं च येषाम् उत्तमं लोकगुणैरभिरूपं संदरमिव १९ भवत्सु पांडोर्वंशेषु ये जहुरिति युधिष्ठिरा
 २० परस्परं संमंत्रयन्ते परं श्रेष्ठं लोकम् तत्र हेतुः विरजस्कं निर्मायम् विशोकं च यास्यतीति कुतस्तत्राह अयमिति
 २१ आकर्ष्य समं पक्षपातशून्यम् मधुच्युतं अमृतस्नायि गुरुगंभीरार्थम् अव्यलीकं सत्यम् २२ त्रयाणां लोकानां पृष्ठे
 २३ के वेदायथा मूर्तिधरा भवन्ति तत्तुल्याः ज्ञानातिशयमुक्ता कृपालुतामाह नेहेति भवतां प्रयोजनं परानुग्रहं विना ना

गवैसमुपागता ये प्रशस्यसाधित्यनुमोदमानाः ऊचुः प्रजातुग्रहशीलसाराय दुत्तमं लोकगुणाभिरूप
 २४ नैवा इदं राजर्षिर्वयं चित्रं भवत्सु कृष्णं समनुव्रतेषु येऽध्यासनं राजकिरीटजुष्टं सद्योजहुरभगवत्सार्वभौमः
 २५ वयं तावदिहा स्महेद्यकलेवरयावदसौ विहाय लोकं परं विरजस्कं विशोकं च यास्यत्ययं भागवतप्रधानः
 २६ अत्यतद्विषिगणवचः परीक्षितसमं मधुच्युतं रुचाव्यलीकम् आपाषते नानाभिवंदयुक्तं शुश्रूषमाणश्च रि-
 २७ शोः २२ समागताः सर्वतएव सर्वं वेदायथा मूर्तिधरास्त्रिपृष्ठे नेहाथवाऽमुत्र च कश्चनार्थं त्रुते परानुग्रहं
 २८ लम् २३ ततश्च वः पृष्ठमिमं विपृच्छे विश्रम्य विप्रा इति कृत्यतायाम् सर्वात्मनाभियमागैश्च कृत्यशब्दं
 २९ मृशताभियुक्ताः २४ तत्राभवद्गवान्व्यासपुत्रोपहृच्छयागामदमानोऽनपेक्षः अलक्ष्यलिंगो निजलाभ
 ३० तस्त्रिबालैरवधूतवेषः २५

३१ स्ति तर्हि स एवार्थः स्यात् न आत्मशीलं स्वभावम् २३ पृष्ठं प्रष्टव्यम् विश्रम्य विश्वासं कृ-
 ३२ त्वायस्य भाव इति कृत्यता तस्मिन् विषये सर्वात्मना सर्वावस्थाकृत्यत् कृत्यम् विशेषतश्च अभियमागैः तच्च शब्दं पापसंपर्करहितं
 ३३ विचारयन् अभियुक्ताः एकमतयः २४ तत्र तेषु यागयोगतपोदानादिभिर्विदमानेषु सत्सु यदृच्छयागोपर्यटनं व्यासपु-
 ३४ त्राप्तः न लक्ष्यमाश्रमादिलिंगस्य अवधूतः अवज्ञायजनैस्तोयः तस्यैव वेषो यस्य सः २५ ७ ७

प्रज्ञापात्रस्थिता इति तृतीयश्लोकेनान्वयः द्विगुणान्यष्टौ वर्षाण्यस्य सकुमारौ पादौ करोरुबाहुं अंसौ कपोलौ गात्रं च य-
 वि आयते अक्षिणीयस्मिन् उन्नतानासायस्मिन् लंबद्वस्वादि वैषम्यं विना तुल्यौ कर्णौ यस्मिन् शोभने च भ्रूवौ यस्मिन्
 मतिर्यस्य कंबुवत्तरेखात्रयांकितः सुष्ठुजातः कंठो यस्य २६ कंठस्याधोभागयोः स्थिते अस्थिनीजत्रुणी मांसेन निगूढे जत्रु-
 न्यते गुविस्तार्णतुंगसुन्नतंच वक्षो यस्य आवर्त्तवन्नाभिर्यस्य वलिभिस्तिर्यक् निम्नरेखाभिर्वल्गुरस्य मुदरं यस्य दिशा एव अं-
 क्षाशक्राविकीर्णाः केशा यस्य प्रलंबौ बाहु यस्य स्वमरेषु श्रेष्ठदेवेषु उत्तमो हरिः तद्वत् आभा यस्य तम् २७ सदा अपीच्यमत्युत्त-

अ.
१९

एवर्षे सुकुमारपादकरोरुबाहुंसकपोलगात्रम् चार्वायतोऽस्तेन स तुल्यकर्णसकप्याननं कंबुसुजात-
 २६ निगूढजत्रुपृथुतुंगवक्षसमावर्त्तनाभिर्वलिर्वल्गुदरं च दिगंबरं वक्रविकीर्णकेशं प्रलंबबाहुंस-
 त्राभम् २७ श्यामं सदा पीच्यवयोंऽगलक्ष्म्यास्त्राणामनोज्ञरुचिरस्मितेन प्रत्यक्षितास्ते सुनयः स्यास-
 मल्लक्षणजा अपिगूढवर्चसम् २८ सविष्णुरातोऽतिथय आगता यतस्मै स पर्याशिरसाजहार ततो नि-
 युबुधाः स्थियोऽर्भकामहासने सोपविवेश पूजितः २९ स संवृतस्तत्र महान्महायसां ब्रह्मर्षिराजर्षिदे-
 यैः व्यरोचतालं भगवान् यथेन्द्र्यहर्क्षतारानिकरैः परीतः ३० प्रशांतमासीनमकुठमेधसं मुनिनृ-
 त्ततोऽभ्युपेत्य प्रणम्य मूर्त्ताः वहितः कृतांजलिर्नत्वा गिरासूनुतयाऽन्वपृच्छत् ३१ अहो अद्य व-
 नुसत्सेव्याः क्षत्रवंधवः कृपयाऽतिथिरूपेण भवद्विस्तार्थकाः कृताः ३२ येषां संस्मरणात्पुसां स-
 त्व्यंति वै गृहाः किंपुनर्दर्शनस्यर्षपादशोचासनादिभिः ३३

मंयद्वयो यौवनं तेन या अंगलक्ष्मीर्देहकांतिस्तया

हं च गूढवर्चसमपि प्रत्यक्षिताः तद्वद्वाप्रत्यक्षमं कृतवंत इत्यर्थः २८ शिरसैव स पर्यामाजहार आत्मानिवेदनं कृतवा-
 गताः स्त्र्यपत्यादयो निवृत्ताः सचोपविवेश संधिरार्षः २९ स भगवान् ब्रह्मर्ष्यादिसंघैः संवृतः सन् अलं व्यरोचत ग्र-
 चतुः श्रुक्षाण्यश्विन्यादीनि अन्यास्ताराः ३० नकुंठासर्वार्थेषु मेधा यस्य तम् प्रणम्यार्थं पुनर्नत्वा ३१ सूत्रतां गिरमाह
 किंचिभिः सतां सेव्या जाताः यतः अतिथिरूपेण हेतुना तीर्थकाः योग्याः कृताः ३२ ३३ ६२ ६२

५६

रव ३४ पांडुसुतानांप्रियः अतस्तेषांपैतृषस्त्रेयानांप्रीत्यर्थं तद्भोजस्यमे आत्तं स्वीकृतं बांधवं बंधुसूत्रं
 गप्रसादं विना अव्यक्तागतिर्यस्य प्रियमाणानां नितरां कथं स्यात् वनयितायाचयिता वनयितृ तमो व-
 याचेत्यादिति प्रवर्तकस्येत्यर्थः ३६ सम्यक्सिद्धिर्यस्मात्तम् कार्यं कर्तुं योग्यम् कर्तव्यं तु आवश्यकमिति भे-
 दात् तस्य पुरुषस्य यस्मिन्कृते संसिद्धिर्मांसलक्षणा सिद्धिर्भवति त्वां योगिनां गुरुं पृच्छामि ३७ यच्छ्रोतव्यं यज्जा-

आत्ते महायोगिन् पातकानि महांत्यपि सद्यो नश्यंति वै पुंसां विष्णोरिव सुरैतराः ३४ अपि मे भगवान्
 कृष्णः पांडुस्तत्प्रियः पैतृषस्त्रेयप्रीत्यर्थं तद्भोजस्यात्तबांधवः ३५ अन्यथा ते व्यक्तगते दर्शनं न कथं
 नितरां प्रियमाणानां संसिद्धस्य वनीयसः ३६ अतः पृच्छामि संसिद्धिं योगिनां परमं गुरुम् पुरुषस्ये
 त्वायं प्रियमाणस्य सर्वथा ३७ यच्छ्रोतव्यं योज्यं यत्कर्तव्यं नृभिः प्रभो स्मर्तव्यं भजनीयं वा ब्रूहि यदा
 यम् ३८ नूनं भगवतो ब्रह्मन् गृहेषु गृहमेधिनाम् न लक्ष्यते ह्यवस्थानमपि गोदोहनं क्वचित् ३९ सू-
 त्र एवमाभाषितः पृष्टः स गङ्गाश्रृङ्गायागिरा प्रत्यभाषत धर्मज्ञो भगवान् बादरायणिः ४० इति
 नेमहापुराणेः षादशसाहस्रपारमहंस्यां संहितायां प्रथमस्कंधे शुकागमनं नामैकोनविंशोऽध्यायः १९

व्य ना

पैर

यत्स्मर्तव्यं यदा श्रुतं ब्रूहि विपर्ययमश्रोतव्यादि ३८ तव दर्शनस्य पुनर्दुर्लभत्वादिदानीमेव कथनीयमित्याशयेनाह नू-
 त्मात्रकालमपि ३९ एवमहो इत्यादिकया श्रृङ्गयागिरा आभाषितः अभिसुरवीकृतः पृष्टश्च ४० आर्यधर्मज्ञ-
 वापरीक्षिन् नृपं ब्रह्मास्त्रादिभिरक्षितं कलिजयख्यातं च कृत्वा सुवि अंत्यैः शक्ररूपतः स्वपरमज्ञानोपदेशेन तं शापादा-
 दाकृतिमाधवम् १ इति श्रीमद्भागवतमावार्थदीपिकायां श्रीधरस्वामिविरचितायां प्रथमे एकोनविंशोऽध्यायः १९

इति श्रीमद्भागवतप्रथमस्कंधः समाप्तः

ज्ञापकस्थि
विभाष्यते
मनिलय
यते गृहि
ह्यशभावे

द्वयं

न

निस

स्थितिर्व

ह्यपच गूढवच

गताः स्थपत्या

चतुः क्रक्षाण्यप्रि

किं वभिः सतांसेव

अथ श्रीमद्भागवते द्वितीयस्कंधः प्रारभ्यते.

अ.
१

द्वितीयेतुदशाध्यायैः श्रीभागवतमादितः उद्देशलक्षणोक्तिभ्यांसंक्षेपेणोपवर्ण्यते १ तत्रतुप्रथमेः
मतिरूपणादिभिः स्थविष्यभगवद्गोपेनसोधारणोच्यते २ यन्नामकीर्तनंदानतपोयोगादिसत्फलम् तन्नित्यं परमा
यते गुरि ३ अथद्वितीयस्कंधव्याख्या उक्तः पूर्वमुपोद्घातः सप्रसंगः श्रुकागमः राज्ञापृष्टं नृणां कृत्यमथाह
दाशकः भिक्षुः प्रश्नमभिनंदति वरीयानिति तेत्वयापुंसां श्रोतव्यादिषु मध्येयः परः श्रेष्ठः गोचरः प्रश्नः कृतएषः वरीयान् य
र मोक्षहेतुत्वात् आत्मविदां मुक्तानां च संमतोयतः १ तत्रतावत्त्वाभावि कक्रियाणामनर्थहेतुत्वं वदन् ब्रूहि य
यथा मेत्यस्योत्तरमाह श्रोतव्यादीनिति त्रिभिः गृहेषु सक्तानामतएव गृहमेधिनां तद्गतपंचसूनापराणाम् मेधेति हिंसा

भागवते वासुदेवाय श्रीशुक उवाच वरीयानेषते प्रश्नः कृतो लोकहितं नृप आ
धत्तु संमतः पुंसां श्रोतव्यादिषु यः परः १ श्रोतव्यादी निराजं द्रव्यं नृणां संतिसहस्रशः अपश्यता
नत्वं गृहेषु गृहमेधिनाम् २ निद्रया द्रियते नक्तं व्यवायेन च वावयः दिवा चार्थं हयाराजन्
रणेन वा ३ देहापत्यकलत्रादिष्वात्मसैन्येषु सत्स्वपि तेषां प्रमत्तो निधनं पश्यन्नपि न पश्य
तस्माद्भारतसर्वात्मा भगवान् हरिरीश्वरः श्रोतव्यः कीर्तितव्यश्च स्मर्तव्यश्चेच्छताभयम् ५

खं नीवे वलीनु ज्ञा गृहकुचः प्रमाज्जती पंचसुना गृहस्थसतेन स्वर्गेन गच्छति २

ये वायुर्व्ययोभवतीत्याह नक्तं रात्रौ यद्वयः आसुः तन्निद्रया व्यवायेन रत्यावा द्रियते दिवा अह्नियद्वयः तत् अर्थं हया
निमिदः र्थं कुटुंबपोषणेन वाचकारावनुक्तसमुच्चयार्थो ३ ननु नश्वरकुटुंबाद्यर्थं कथमायुर्व्ययं कुर्यात्तत्राह देहादि
चतुः परिकरेषु असत्कमिथ्याभूतेषु प्रमत्तः प्रसक्तः तेषां पित्रादिदृष्टान्तेन नाशं पश्यन्नपि नाशुसंधत्ते ४ एवं
किं च भिक्ता श्रोतव्यादिप्रश्नस्योत्तरमाह तस्मादिति हेभारत भरतवंश्यसर्वात्मेति प्रेष्ठत्वमाह भगवानिति सौंदर्यम्
५ हरिरिति बंधहारितम् अप्रयं मोक्षमिच्छता ५ ५ ५ ५

१

योनास्तीत्याह एतावानेव जन्मलोभाभः फलम् तस्माद् नारायणस्मृतिरिति सारव्यादिभिः साध्य इति तेषां स्वातं
 यति सारव्यमात्मानात्मविवेकः योगोऽष्टांगः अन्ते तु स्मृतिः परोलाभः न तन्महिमावक्तुं शक्य इत्यर्थः ६ तत्र सदा
 प्रायेणेति विधिषेधतः विधिनिषेधाभ्यां निवृत्ताः नैर्गुण्ये ब्रह्मणि स्थिता अपि स्मप्रसिद्धम् ७ किमिदमपूर्वकं
 पूर्वमेवेदमित्याह इदं भगवत्प्रोक्तम् तन्नामैकप्रधानं पुराणम् ब्रह्मसंमितं सर्ववेदतुल्यम् यद्वा ब्रह्मसम्यक्
 ज्ञास्त्वया प्राप्तमत आह अधीतवानिति सिद्धस्य तव कुतोऽध्ययने इति तत्राह परिनिष्ठितोऽपीति गृहीतचेता आ
 राहा पुरुषो विष्णुः नदीयः यस्य यस्मिन् अद्वां कुर्वताम् सती अहैतुकी १० साधकानां सिद्धानां च नातः परमन्यत्-

सारव्ययोगाभ्यां स्वधर्मपरिनिष्ठया जन्मलाभः परंपुंसामन्ते नारायणस्मृतिः ६ प्रायेणामु
 र्यान् निवृत्ताविधिषेधतः नैर्गुण्युत्थारमन्ते स्म गुणानुक्त्यनेहरेः ७ इदं भागवतं नाम पुराणं ब्र
 ह्मसंमितम् अधीतवान् द्वापरादौ पितुर्द्विपायनादहम् ८ परिनिष्ठितोऽपि नैर्गुण्ये उत्तमश्लोकली
 लया गृहीतचेतारजर्षे आख्यायनयदधीतवान् ९ तद्दहन्तेऽभिधास्यामि महापौरुषिको भवान् यत्र
 श्रद्धतामाश्रुस्यान्मुकुदेमतिः सती १० एतन्निर्विद्यमानानामिच्छतामकुतोभयम् योगिनां नृ
 पतं हरिर्नामानुकीर्तनम् ११ किंप्रमत्तस्य बहूभिः परोक्षेर्हायने रिरह वरमुहूर्तं विदितं घटे तत्रैव
 तस्वद्वांगोनामराजर्षिर्ज्ञात्वेयत्तामिहार्थुषः मुहूर्तोत्सवमुत्सृज्य गतवान् भयं हरिम् १३

एतदिति इच्छतां कामिनां तत्तत्फलसाधनमेतदेव निर्विद्यमानानां सुमुक्षूणां मोक्षसाधनमेतदेव योगिनां ज्ञानि
 यन्मनेणीतम् नात्र प्रमाणं प्रवक्तव्यमित्यर्थः ११ अल्पमेवायुरवशिष्टं किमहं साधयेयमिति माश्रुत्वा इत्याह किमिति-
 सैरलक्षितैर्हायने वर्षैः विदितं दृष्टायातीति ज्ञातम् यतो येन ज्ञानेन घटे तत्तत्फलं कुर्यात् १२ स्वद्वांगो हि देवपक्षे स्थि-
 तयत् ततः प्रसन्नैर्देवैर्वरं दृणीष्येत्युक्तोऽतस्तेनोक्तं प्रथमं तावन्ममायुः कथ्यतामिति ततो देवैरुक्तं तत्तुमुहूर्तमात्र
 योऽतिशीघ्रं विमानेन भवमागत्य हरिं शरणं गत इति यत इयं स्वर्गभूमी रजोधिका कर्मभूमिः पृथ्वी १३

पदानीमपि तावदिति तावताकालेनसांपरायिकंपारलौकिकंसाधनंसंपादय १४ तत्रवैराग्यंतावदाह अंतकालइ
 तसः मृत्युभयमृत्युः असंगोनामानासक्तिः तेनशस्त्रेणस्पृहांकरवेच्छाम् तंदेहमनुयेपुत्रकलत्रादयः तेष्वपिस्पृहां
 किंच गृहात्प्रव्रजितः निर्गतः गृहेस्थितस्यपुनरप्यासक्तिसंभावात् तत्राष्टांगयोगमाह धीरइति ब्रह्मचर्यादियमो-
 न्यतीर्थेतिस्नानादिनियमोपलक्षणम् आसनमाह शुचाविति विविक्तेएकांते विधिवत् कुशाजिनचैलैः क्रमेण
 पगभंप्राणायामंवक्तुंजप्यमाह त्रिष्टुब्ब्रह्माक्षरम् त्रिष्टुब्ब्रिभिरकारादिभिर्वर्तितंग्रथितंब्रह्माक्षरंप्रणवम् मन-
 यामेत्युत्तरेयेत् मनसाइंद्रियप्रत्याहारंवक्तुंप्राणायामेनमनोनियमनमाह मनोयच्छेत्तुवशीकुर्यात् ब्रह्मबीजंप्रणवमवि-

यतर्हि कौरव्यसप्ताहंजीवितावधिः उपकल्पयतत्सर्वंतावद्यत्सांपरायिकम् १४ अंतकालेतु
 पुरुष आगतेगतसाध्वसः छिंद्यादसंगशस्त्रेणस्पृहांदेहेऽनुयेचतम् १५ गृहात्प्रव्रजितोधीरःपु-
 ण्यतीर्थजलापुतः शुचोविविक्तआसीनोविधिवत्कल्पितासने १६ अस्यसेन्मनसाशुद्धं त्रिष्टुब्ब्रह्मा-
 क्षरंपूरम् मनोयच्छेज्जितश्वासोब्रह्मबीजमविस्मरन् १७ नियच्छेद्विषयेभ्योऽक्षान्मनसाबुद्धि-
 रारहं मनःकर्मभिराक्षिप्तंशुभार्थेधारयेद्विया १८ तत्रैकावयवंध्यायेदत्युच्छिन्नेनचेतसा म-
 स्मिन्मायंयुक्ताततःकिंचननस्मरेत् पदंतत्परमंविष्णोर्मनोयत्रप्रसीदति १९ रजस्तमोभ्यामा-
 मूढमनआत्मनः यच्छेद्धारणयाधीरोहति यातत्कृतंमलम् २०

स्मरन्नेवजितश्वासः सन् १७ प्र-
 षेदेयच्छेत् निगृण्हीयात् अक्षान्इंद्रियाणि निश्चयात्मिकाबुद्धिः सारथिर्यस्यसःधारणामाह मनइति पुनश्चकर्म-
 भिराक्षिप्तमाकृष्टंशुभार्थेभगवद्गुणे १८ ध्यानमाह तत्रेति एकमेकंपादाद्यवयवम् अत्युच्छिन्नेनसमग्ररूपा-
 चतुःपयविशेषेणसामान्यतश्चित्तस्थिरीकरणंधारणा अवयवविभावनयातद्दार्ढ्यध्यानमितिभेदः समाधिमाह
 किं वक्तिसमाधायस्थिरीभूतेयनसिस्फुरत्परमानंदमात्राकारंकृत्वेत्यर्थः प्रसीदति उपशाम्यति १९ गुणवशात्पुनरपिक्षो-
 वस्थिरीकुर्यादित्याह रजसाआक्षिप्तम् तमसाविमूढम् स्वीयंमनोनिरुंध्यात् तत्कृतंरजस्तमोभ्यांकृतम् २०

णायाम् भद्रं सारवात्मकमाश्रयं विषयं पश्यतः तत्रैव प्रीतिर्भवति २१ यथा यत्र यादृशी चेति कर्तव्यता विषयत
 आः २२ यथेत्यस्योत्तरम् जितासन इति विषयमाह स्थूल इति सार्द्धेन २३ विशेषे विराट् देहः अतिस्थूलानामपि
 र्यमात्रम् २४ अस्य चोपलक्षणत्वेन विषयत्वं वस्तुतस्तु विराट् जीव नियन्ता भगवानेव विषय इत्याह आण्डकोशांत
 पृथिव्यावरणम् ततः अस्तेजोवाक्काशाहंकारमहत्तत्त्वानीतिसप्त २५ विराट् देह तज्जीवनं दंत र्यामिणामभेदमा

र्यमाणायां योगिनो भक्तिलक्षणाः आश्रयं पद्यते योग आश्रयं भद्रमीक्षतः २१ राजो-
 यथासंधार्यते ब्रह्मन्धारणाय त्रसंमता यादृशी वाहरे दाशु पुरुषस्य मनोमलम् २२ श्री
 जितासनो जितश्वासो जितसंगो जितेन्द्रियः स्थूले भगवतो रूपे मनः संधारयेद्विद्या
 वस्तस्य देहोऽयं स्थविष्ठश्च स्थवीयसाम् यत्रेदं दृश्यते विश्वं भूतं भव्यं भवच्च सत् २४ ओं
 रेस्मिन् सप्तावरणसंयुते वैराजः पुरुषो योऽसौ भगवान्धारणाश्रयः २५ पातालमेतस्य-
 दंति पाष्णिप्रपदे रसातलम् महातलं विश्वसूजोऽथ गुल्फौ तलातलं वै पुरुषस्य जंघे २६ द्वे जा
 तवैश्वमूर्ते रुरुद्वयं वितलं चातलं च महीतलं तज्जघनं महीपते न भस्तलं नाभिसरो गुणंति
 ज्योतिरनीकमस्य ग्रीवामहर्वदनं वै जनोऽस्य तपो रराटीं विदुरादिपुंसः सत्यं तु शीर्षाणि स

व्य नान् १८

रूप

गिरं

रोष्णोपासनं कर्तव्यमित्याशयेनाह पातालं पादमूलं पादस्याधोभागम् पातालादीनां तदवयवता विधीयते
 धारणां तानि अधस्तनादारभ्य सप्त भूविवराणि परंति गृणंतीत्यादि प्रमाणप्रदर्शनम् पाष्णिप्रपदे पादस्य पश्चात्सुरो
 दि स्याधोभागे वितलमुत्तरभागे अतलमिति ज्ञेयम् नाभिरेव सरः २७ ज्योतिरनीकं ज्योतिषां समूहं स्वर्गम् मह
 तपो लोको रराटीम् ललाटम् सत्यं सत्यलोकम् २८ ७३ ७३ ७३ ७३

अ.

१

शरीरत्वात् तेषां हवइत्याहुः दिशः अस्मदादिश्रोत्राधिष्ठात्र्यो देवताः कर्णौ श्रोत्रस्याधिष्ठानम् शब्दस्तु श्रोत्रविषयः
 एवं नासिकादिष्वपि नासत्यदस्त्रौ अश्विनौ नासेनासापुटे इक्षोदीप्तः ३९ द्यौरंतरिक्षम् अक्षिणीनेत्रगोलके चक्षुः
 अहनीरात्र्यहनी परमेष्ठिधिष्यं ब्रह्मपदम् तालु अधिष्ठानम् जिह्वा इन्द्रियम् ३० छंदांसि वेदाः शिरो ब्रह्मरंध्रम्
 स्नेहलेशाः द्विजानि दंताः पटत्वमार्घ्यम् दुरंतः अपारः सर्ग इति यत् सतस्य कटाक्षः ३१ अधर्ममार्गोऽस्य एष्टभा-
 यो मित्रावरुणौ ३२ अनंतं वीर्यं यस्य सः वयः कालस्तस्य गमनम् गुणप्रवाहः प्राणिनां संसारः कर्म तस्य क्रीडा

यथा मेत्य आहुरुस्त्राः कर्णौ दिशः श्रोत्रममुष्यशब्दः नासत्यदस्त्रौ परमस्य नासे घ्राणोऽस्य गंधो मुख-
 द्यौरक्षिणी चक्षुरभूत्पतंगः पक्ष्माणि विष्णोरहनी उभे च तद्भूविजृम्भः परमेष्ठिधिष्यमापो
 रवजिह्वा ३० छंदांस्यनंतस्य शिरो गूणं तिदंष्ट्रायमः स्नेहकला द्विजानि हासो जनोन्मादकरी-
 पुरुषोऽसर्गो यदपांगमोक्षः ३१ व्रीडोत्तरोष्ठोऽधर एव लोभो धर्मस्तनोऽधर्मपथोऽस्य एष्टः कस्तस्य
 पयतं मित्रौ कुक्षिः समुद्रागिरयोऽस्थिसंधाः ३२ नद्योऽस्य नाड्योऽथ तनू रूहाणि महीरूहा विश्वत-
 सरं अनंतवीर्यः श्वसितं मातरि श्वा गतिर्वयः कर्म गुणप्रवाहः ३३ ईशस्य केशान्विदुरं बुवाहान्वासस्त-
 वर्यभूम्नः अव्यक्तमाहुर्हृदयं मनश्च स चंद्रमाः सर्वविकारकोशः ३४ विज्ञानशक्तिं महिमाम-
 त्मनोऽतः करणं गिरित्रम् अश्वाश्च तयुष्मद्गजानरवानि सर्वे मृगाः पशवः श्रोणिदेशे ३५ वयां
 करणं विचित्रं मनुर्मनीषामनुजो निवासः गंधर्वविद्याधरचारणां स्मरः स्वरः स्मृतीरस्तरानी कवी

३ भूम्नः विभोः अव्यक्तं प्रधानम् सप्रसिद्धः चंद्रमाः तदीयं मनः सर्वेषां विकाराणां कोश इवाश्रयभूतम् ३४ विज्ञानशक्तिं
 भोत्वम् अंतःकरणमहंकारम् गिरित्रं श्रीरुद्रम् गर्दभाद्बुवायां उत्पन्ना अश्वतरी ३५ वयांसि पक्षिणः तस्य व्याकरणम्
 णीति श्रुत्युक्तं शिल्पनैपुण्यम् यथाहुः येन शुक्लीकृता हंसाः शुकश्च हरितीकृताः मयूराश्च त्रितायेन स ते रत्तिविधा-
 यं भुवः मनीषा बुद्धिः मनुजः पुरुषः निवासः आश्रयः पुरुषत्वे चाविस्तरा मात्मेति श्रुतेः गंधर्वादीनां हं द्वैक्यम् गंधर्वाद-
 किं चादिस्वरस्मृतय इत्यर्थः अस्तरानी कवीर्यं यस्य सः स्मृतिरस्तरानी कवर्य इति पाठे गंधर्वादयः स्वरः अस्तरसमूहश्च
 षष्ठ्यादः स्मृतिस्तस्येति ३६

३

स्वम् क्षत्रं क्षत्रियो भुजौ यस्य विद्वैरयः ऊरू यस्य अग्निश्चितः कृष्णवर्णः शूद्रो यस्य नानाभिधानामानियेषां ते च
 सांगणैर्वसरुद्रादिभिरुपपन्नो युक्तः द्रव्यात्मको हविः साध्यः वितानयोगः यज्ञप्रयोगः तस्य कर्मकार्यं आवश्यको
 ३७ इयानेतावान् सन्निवेशः अवयवसंस्थानम् अस्मिन् सबुद्ध्यामनः संधार्यते कैर्मुमुक्षुभिः यतो व्यतिरिक्तं किं
 ३८ तदेवं चित्तस्थैर्यार्थी विराट् देहजीवेश्वराणामभेदेनोपासनमुक्तम् तत्र तु देहजीवा वीश्वरे प्रविलाप्य सा एव ध्येय इ
 इति सर्वेषां धीवृत्तिभिरनुभूतं सर्वे येन स एक एव सर्वोतर आत्मा तमेव सत्यं भाजेत अन्यत्रोपलक्षणेन सज्जेत यत आ-
 पातः संसारो भवति एकस्य तत्तदिन्द्रियैः सर्वानुभूतौ दृष्टान्तः स प्रजनानामीक्षितायथेति स्वप्ने हि कदाचित् बहून् देहान्

ज्ञानं
 गः क
 क्षत्रं भुजो महात्मा विद्वंसं धिश्चितः कृष्णवर्णः नानाभिधाः भीज्यगणोपपन्नो द्रव्यात्मकः कर्मविता
 ३७ इयानसा वीश्वरविग्रहस्य यः सन्निवेशः कथितो मया ते संधार्यतेऽस्मिन्वपुषि स्थविष्ठे म
 नयतोऽस्ति किंचित् ३८ स सर्वधीवृत्त्यनुभूत सर्व आत्मा यथा स्वप्रजने क्षितैकः तं सत्यमा
 जेत नान्यत्र सज्जेयत आत्मपातः ३९ इति श्रीभागवते महापुराणे द्वितीयस्कंधे महा
 वर्णने प्रथमोऽध्यायः १ श्रीशुक उवाच एवं पुराधारणयात्मयोनिर्नष्टां स्मृ
 यतुष्टात् तथा ससर्जं दममोघदृष्टिर्यथाऽप्ययात्प्रागव्यवसायबुद्धिः १

व्य नान
 रूपं दं द्वियैः सर्वं पश्यति तद्वत् ईश्वरस्य तु विद्याशक्तित्वान्बन्धः ३९ । इति द्वितीयस्कंधे टीकायां प्रथमोऽ
 गि द्वितीये तु ततः स्थूलधारणा तोजितं मनः सर्वसाक्षिणिसर्वशो विष्णो धार्यमितीर्यते १ दृश्यालंबनरूपैव मुक्तावैरा
 धारते तु तत्साध्या सर्वोतर्यामिधारणा २ तत्र तावत्पूर्वोक्तधारणाया अवांतरफलमाह एवं याधारणा तया तुष्टादरेः पु
 दिष्टिस्मृतिं प्रत्यवरुत्थलधा अप्ययात्प्रागिदं विप्रवं यथा सीतया ससर्जं व्यवसायात्मिका बुद्धिर्यस्य सः अतए-
 गमिति अतस्तथाधारणया विश्वसृष्टिसामर्थ्यं भवति १ २ ३ ४ ५

विरक्तस्थशुद्धात्मधारणायामधिकारः अतो वैराग्यार्थं सर्वकर्मफलं निंदति शाब्दं शब्दमयं ब्रह्मवेदः तस्य एष पंथाः
 कोऽसौ अर्थश्च न्यैरेव स्वर्गादिनामभिः साधकस्य धीर्ध्यायति तत्तदिच्छां करोति इति यत् अपार्थत्वमेवाह त
 वरुणमिति वासनया शयानः स्वप्नान्शयान्निवपरिभ्रमन् अर्थान् निर्विंदति तत्तल्लोकं प्राप्नोऽपि निरवद्यं सुखं नल
 हि सर्वथा कर्मफलत्यागे सद्य एव देहपातः स्यादित्याशंक्याह अतः कविर्नामसूनाममात्रेषु भोग्येषु यावताऽर्थे
 यस्य स तथा भूतः स्यात् अप्रमत्तः तावन्मात्रेऽप्यनासक्तः व्यवसायबुद्धिर्नेदं सुखमिति निश्चयवान् तदा

यथा मत्स्य

ब्रह्मण एष पंथाय न्नामभिर्ध्यायति धीरणार्थैः परिभ्रमंस्तत्र न विंदतेऽर्थान्मायामये वासन-
 अतः कविर्नामसूयावदर्थः स्यादप्रमत्तो व्यवसायबुद्धिः सिद्धेऽन्यथाऽर्थे न यतेत ननु परिभ्र-
 मस्य समाणः ३ सत्यांश्चित्तौ किं कशिपोः प्रयासेर्वाहौ स्वसिद्धेऽप्युपबर्हणैः किम् सत्यं जलौ किं पुरु-
 षादिरवल्कलादौ सति किंदुकूलैः ४ चीराणि किं पथिनसंति दिशंति भिक्षान्नैवांघ्रिपाः पर-
 रितोऽप्यशब्धन् रुद्धा गुहाः किमजितोऽवति नोपसन्नान् कस्माद्भुजंति कवयो धनदुर्मदां-

पितत्र तस्मिन्नर्थे अन्यथैव सिद्धे सति तत्र यत्ने परिभ्रमं पश्यन् न यतेत ३ अन्यथा सिद्धिमाह द्वाभ्याम् सत्यामि-
 याः स्वतः सिद्धे वाहौ सति उपबर्हणैः उच्छीर्षकैः पुरुषा बहु प्रकारयाऽन्नपात्राभोजनपात्रेण ४ ननु दिक् सद्भा-
 ववल्कलमन्नंतोयं वासः स्थानं तु याज्ञा प्रयत्नं विना कथं प्राप्येत तत्राह चीराणि वस्त्रखंडानि परान् बिभ्रति पुष्पांति फ-
 लं गिरिदर्यः ननु कदाचिदेषामलाप्रो किं कार्यम् तत्राह अजितो हरिः उपसन्नान् शरणागतान् किं नावति नरस्तति
 किं वा संबंधः धनेन यो दुर्मदस्तेनांधान् नष्टविवैकान् ५ ७ ८ ९ १०

अ.

२

४

रक्तसेच्यइत्याह एवंविरक्तः सन् तंभजेत भजनीयत्वेहेतवः स्वचित्तेस्वतएवसिद्धः यतः आत्माअतएवप्रियः प्रिय
 अर्थः सत्यः नत्ननात्मवन्निश्चया भगवान्भजनीयगुणश्च अनंतश्चनित्यः यएवंभूतः तंभजेत् नियतार्थः निश्चि-
 भगवानंदेननिर्वृतः सन्नितिस्वतः सरवात्मत्वंदर्शितम् किंच यत्रयस्मिन्भजनेसतिसंसारहेतोरविद्यायाउपरमोना-
 वान्यचिंतानिंदयाद्रदयति कइति तांतथाभूतांपरस्यहरेरनुचिंतांधारणामनादृत्यपशून्कर्मजडानविना यथाप-
 तिश्रुतेः असतींविषयचिंतांकोनामकुर्यात् तथाचिंतयावैतरण्यांपतितम् तत्रचस्वकर्मजान् आध्यात्मिकादिहे

ज्ञानं
 गः केचित्स्वतएवसिद्ध आत्माप्रियोऽर्थोभगवाननंतः तन्निर्वृतोनियतार्थोभजेतसंसारहेतूपरमश्चयत्र
 वनादृत्यपरांनुचिंतांमृतेपशून्सतींनामयुंज्यात् पश्यज्जनंपतितंवैतरण्यांस्वकर्मजान्परितापा
 म् ७ केचित्स्वदेहांतहृदयावकाशेप्रादेशमात्रंपुरुषंवसंतम् चतुर्भुजंकंजरथांगशंखगदाध-
 मारंति ८ प्रसन्नवक्त्रंनलिनायतेक्षणंकदंबकिंजल्कपिशंगवाससम् लसन्महारत्नहिरण्म-
 त्तमहारत्नकिरीटकुंडलम् ९

य नान

रूप
 शान् सेवमानंजनंपश्यन् वैतरणीयमस्यद्वारस्थानदीतत्तुल्यत्वात्संस्तुतिर्वैत-
 गिरंणांसविशेषणामाह केचिदितिषड्विः स्वदेहस्यांतर्गध्येयत् हृत्हृदयंतत्रयोवकाशस्तस्मिन्वसंतम् प्रादेशस्तर्ज्यं
 धारवमात्राप्रमाणंयस्येति हृदयपरिमाणंतत्रोपचर्यते कंजंपद्मम् स्थांगंचक्रम् ८ नलिनंपद्मंतद्वयसन्नेआयते
 दिदंबकुसुमस्य किंजल्काः केसराः तद्वत्पिशंगेपीतेवाससीयस्य लसन्तिमहारत्नानियेषुतानिस्वर्णमयान्यंगदा-
 ग्मानिमहारत्नानिचतन्मयानिकिरीटकुंडलानियस्य ९ ६१ ६२ ६३ ६४

अ.

२

तत्संकजंतस्यकर्णिकैव आलयः स्थानंतस्मिन् योगेश्वरैरास्थापितोपादपल्लवोयस्य श्रीरेवलक्ष्मचिह्नंतद्युक्तम्
 विधीयोनप्रत्ययः कौस्तभरत्नकंधरायांस्य अम्लानालक्ष्मीः शोभायस्याः तयावनमालया आचितं व्याप्तम् १०
 तद्विः कुंतलैर्विरोचमाने आननेयोहासः तेनपेशलंसंदरम् ११ अदीनमुदारंयलीलाहसितंतेनयदीक्षणंतस्मिन् उल्लसं
 कचक्षेपास्तैः संसूचितोभूरिनुग्रहोयेन चिंतामयंचिंतया आविर्भवंतम् १२ अस्यैवध्यानमाह एकैकश इति अ
 मिति हियद्यज्जितमयत्नतः स्फुरितं पादगुल्फादिस्थानमवयवस्तत्तदपोह्यत्यक्तापरंपरंजंघाजान्नादिधारयेत् ध्यायेत्
 त्यते नोवलाभवति १३ पूर्वोक्तवैराजधारणाया एतद्वारणांगत्तमाह यावदिति परंब्रह्मादयोऽवरेयस्मात् कुतः विश्वे

ययामेत्यजकर्णिकालयेयोगेश्वरास्थापितपादपल्लवम् श्रीलक्ष्मणंकौस्तभरत्नकंधरमम्लानल-
 लयाचितम् १० विभूषितं मेरेवलयांगुलीयकैर्महाधनैर्नूपुरकंकणादिभिः स्निग्धामलकुचि
 विरोचमानाननहासपेशलम् ११ अदीनलीलाहसितेक्षणोल्लसद्भ्रमंगसंसूचितभूर्यनुग्रहम्
 पुरस्तामयमेनमीश्वरंयावन्मनोधारणायाऽवतिष्ठते १२ एकैकशोऽगानिधियाऽनुभावयेत्पादादि-
 ण्यसंतंगदाभृतः जितंजितंस्थानमपोह्यधारयेत्परंपरंशुद्धातिधीर्यथायथा १३ यावन्नजायेतप
 श्चान् विश्वेश्वरेद्रष्टरिभक्तियोगः तावत्स्थवीयः पुरुषस्यरूपंक्रियाऽवसानेप्रयतःस्मरेत् १४
 खंचासनमाश्रितोयतिर्यदाजिहासरिममंगलौकम् कालेचदेशेचमनोनसज्जयेत्प्राणानिय
 साजितासः १५

श्वरेद्रष्टरिनतुदृश्येचैतन्यधनत्वात् भक्तियोगः प्रेमलक्षणः क्रियावसाने आवश्यककर्मानुष्ठानानंत-
 भक्तियोगपर्यंतमेवेत्युक्तम् प्रयतः नियमतत्परः १४ एवतावदासन्नमृत्योः पुंसः कृत्यमुक्तम् इदानींतस्यैवस्वयंदे
 कृत्यमाह स्थिरमितिसाद्वैश्वतुर्भिः अंगहेराजन् एवंभूतोयतिर्यदाइमंलोकम् देहंजिहासः हातुमिच्छतित
 विवलेचउत्तरायणादौमनोनसज्जयेत् संगंनप्रापयेत् नदेशकालौयोगिनः सिद्धिहेतु किंतुयोगएवइतिदृढनि-
 चयः शिवकरंचासनमास्थितः प्राणानियच्छेदित्यर्थः १५

५

ने सावित्रीरिनिनयेत् प्रविलापयेत् तंचक्षेत्रज्ञमात्मनिशुद्धे तंचशुद्धमात्मानमात्मैवाहमित्यात्मनिशुद्धेब्रह्म-
 ण्यानि भांतिः प्राप्तनिर्वृतिः सन्नृत्त्याद्विरमेत् ततः परंप्राप्त्याभावात् १६ तदेवाह नयत्रेति यत्रात्मस्वरूपेका-
 मदः कृते भूत एव देवाः न प्रभवइत्याह अनिमिषांदेवानां परः प्रभुः कालोऽपि यत्र न प्रभुः तत्र कुतो नु देवाः प्रभवे-
 त् तेषां कृताकार्त्तत्याह जगतामिति कुतो न प्रभवन्तीत्यपेक्षायां निरुपाधित्वादित्याह नयत्रेति यद्वा जगत्
 येषु पुण्यं भवतीत्याह नयत्रेति विकारोऽहंकारः १७ निरुपाधित्वं कुत इत्यत आह परमिति यद्यस्मात् अतत्
 मेतु पृष्टुमिच्छवोदोरात्पदं देहाद्यात्मत्वं विसृज्य अहस्य पूज्यस्य श्रीविष्णोः पदं पदे पदे क्षणे क्षणे हृदा उ-

ज्ञानं यदा प्रति
गः को निर्गतो भू
नयत्र कालोऽनिमिषां परः प्रभूः कुतो नु देवा जगतां य ईश्वरे नयत्र सत्त्वं नरजस्तमश्च न
नयत्र प्रधानम् १७ परं पदं वैष्णवमामनं तितद्यन्नेति नेतीत्यतदुत्तिष्ठ सृक्षवः विसृज्य दोषा
हृदा हृदोपगुह्यार्हपदं पदे पदे १८ इत्थं मुनिस्तु परमेष्ठ्यवस्थितो विज्ञानदृग्वीर्यस्फुरं धिताशयः
द्विगुणं ततोऽनिलं स्थानेषु षट्सूक्ष्ममयोज्जितकुम्भः १९ नाभ्यां स्थितं हृद्यधिरोप्य तस्मादुदा
तं नयेन्मुनिः ततोऽनुसंधाय धियामनसी स्वतालुमूलं शनकैर्नयेत् २०

य नान्यस्मिन् सौहृदं येषां तथा भूताः संतः तद्वैष्णवं पदमत एव परं सर्वतः श्रेष्ठमात्मनंतीत्यन्वयः १८ तस्मादित्थं ब्रह्मत्वेन
रूपरमेत् तु शब्देन यद्विप्रयास्यन्निति वक्ष्यमाणस्य कामाद्विशेष उक्तः तमाह विज्ञायतेऽनेनेति विज्ञानं शास्त्रं तेन ज
गिर्ये बलं तेन सरंधिताः विहिंसिताः आशया विषयवासना यस्य सः इदानीं तस्य देहत्यागप्रकारमाह स्वपाणिना पा
धारमापीडयति रुत्थ अनिलं प्राणमुन्नमयेत् ऊर्ध्वं नयेत् जितः क्लृप्तो येन षट्सु स्थानेषु नाप्यादिषु १९ नाभ्यां म
दि अनाहतचक्रे अधिरोप्य उरसि कंठादधोदेशे स्थिते विशद्विचक्रे मनस्वी जितचित्तः स्वतालुमूलं तस्यैव चक्रस्याग्र
गमनसंभवाच्छूनकैरित्युक्तम् २०

अ.

२

ज्ञाचक्रम् निरुद्धानि श्रोत्रेनेत्रेनासिके मुखं चेत्येवं सप्तायतनानि प्राणमार्गायेन सः अनपेक्षश्चेत्परं ब्रह्मगतः सन् सू-
 त्रं धेनिर्भिद्यदेहमिन्द्रियाणि च विस्मृजेत् २१ सद्यो मुक्तिमुक्ताक्रममुक्तिप्रकारमाह यदीति दशभिः यदितु पारमेष्ठ्यं पदं
 नत वैहायसानां रवे चराणां सिद्धानां यद्विहारं क्रीडास्थानम् कीदृशम् अष्टाधिपत्यानि अणिमाद्यैश्चर्याण्यस्मि-
 नि क गुणसन्निवाये गुणसमुदायरूपे ब्रह्मांडे सर्वत्रेत्यर्थः तर्हि देहत्यागावसरे मनश्चैन्द्रियाणि च न त्यजेत् किंतु तैः
 भोगार्थं गच्छेत् २२ यतः कर्मगतं वन्न योगगतिः परिच्छिन्नेत्याह योगेश्वराणां त्रिलोक्या अंतर्बहिश्च महर्लोका-
 द्विहश्च गतिमाहुः अत्र हेतुः पवनस्यांतः आत्मा लिंगशरीरं येषामिति विद्याउपासना तपो भगवद्धर्मः योगोऽष्टांगः समा-

ययामेत् २३ अंतरमुन्नयेत् निरुद्धसप्तायतनोऽनपेक्षः स्थित्वा मुहूर्तार्द्धमकुण्ठदृष्टिर्निर्भिद्यमूर्ध्वं न विस्मृजेत् प-
 रं विराट् प्रयास्यन् नृपपारमेष्ठ्यं वैहायसानामुत यद्विहारम् अष्टाधिपत्यं गुणसन्निवाये सहैव गच्छे-
 पुरुतामयम् २४ योगेश्वराणां गतिमाहुरंतर्बहिस्त्रिलोक्याः पवनांतरात्मनाम् न कर्मभिस्तांगतिमाप्नुवं-
 ण्य सतंगदाभूतः समाधिभाजाम् २५ वेश्वानरं याति विहाय सागतः स्रष्टुम्या ब्रह्मपथेन शोचिषा विधू-
 तः सान्निवेश्वरं द्रष्टुम्याति चक्रं नृपशैशमारम् २६ तद्विश्वनाभित्वं तिवर्त्य विष्णोरणीयसा विरजेना-
 रवं चासनमाश्रित्य विदामुपैति कल्याणुषो यद्विबुधारमंते २७

धिज्ञानम् तान् येषां जंति तेषां यागतिस्ताम् २३

साजितासः १५ यसा आकाशेन तत्र च ब्रह्मलोकपथेन गतः सन् प्रथमं वेश्वानरमश्रयिमानिनीं देवतां याति केनोपा-
 यते २४ हिरपिविततास्तीत्याह शोचिषा ज्योतिर्मय्या विधूतः त्यक्तः कल्को मलो येन सः कायसज्जमान-
 मक्तियोगपर्यंतमेव २५ संवधितारारूपं नारायणाधिष्ठितमित्यर्थः शैशमारं चक्रं पंचमस्कंधे वक्ष्यमाणं शिशुमाराश्रयं
 कृत्यमाह स्थिरमि- २६ त्वादिध्रुवां तानि पदानि प्रयातीत्यर्थः २७ तद्विष्णोः चक्रं विश्वस्य नाभिं सूर्याद्याश्रयभूतम् आविष्ट-
 ले च उत्तरायण- २८ अतिवर्त्य अतिक्रम्य परतः स्वर्गिणां गत्यभावादेक एव निर्मलेन लिंगशरीरेण ब्रह्मविदां स्थानमन्यैर्न
 चक्रं २९ स्वकरं चासन- ३० निबुधाः महाकल्याणुषो भृग्वादयः २५ २६ २७ २८ २९ ३०

६

ने सविश्वं त्रैलोक्यमतिशयेन ददृशमानं निरीक्ष्य तत्राप्युष्माप्राप्तेः यत् द्विपरार्द्धस्थायितत्पारमेष्ठ्यं पदं प्रतिनिर्याति
 षण्णयानि विमानानियस्मिन् न तत् उडिति श्रेष्ठं सूचितम् २६ तदेवाह नयत्रेति आर्तिः दुःखम् उद्देगो भयम् किन्तु
 मदः क्रुते तदेकं विना तत्कुतो भवति अनिदं विदामिदं भगवतो ध्यानमजानतां प्राणिनां दुरंत दुःखो यः प्रभवो
 तेषां कृपया यद्वा चित्ततो दोमनः पीडेतियत् तद्विना कुतश्चिदपि यत्र शोकादयो न संतीति तत्र ब्रह्मलो
 ये पुण्योत्कर्षेण गताः ते कल्पांतरे पुण्यतारतम्येनाधिकारिका भवन्ति ये तु हिरण्यगर्भाद्युपासनाबलेन ग
 ये तु भगवदुपासकाः ते स्वेच्छया ब्रह्मांडं भित्वा वैष्णवं पदमारुहन्ति २७ तत्र प्रस्तुतस्य भगवद्भक्तस्य ब्रह्मा
 णादिना तत्रैयं प्रक्रिया ईश्वराधिष्ठितायाः प्रकृतेः केनचिदंशेन महत्तत्वं भवति तस्यांशेनाहंकारः तस्यांशे

ज्ञानं यदा प्रति

गः को निर्वृत्तो मुरवानलेन दंदृशमानं स निरीक्ष्य विश्वम् निर्याति सिद्धेश्वरजुष्टधिष्ण्यं यद् द्वैपराह्यं त
 नयत्रेति २६ नयत्रशोको न जरा न मृत्युर्नातिर्न चोद्देगः क्रुते कुतश्चित् यच्चित्ततो दः कृपयाऽनि
 दुःखप्रभवानुदर्शनात् २७ ततो विशेषं प्रतिपद्य निर्मयस्तेनात्मनाऽपोऽनलमूर्तिरत्वरन्
 गोवायुमुपेत्य काले वा स्वात्मना खं बृहदात्मलिंगम् २८

नशब्दतन्मात्रद्वारा नभः तस्यांशेन स्पर्शतन्मा

तस्यांशेन रूपतन्मात्रद्वारा तेजः तस्यांशेन रसतन्मात्रद्वारा आपः तदंशेन गंधतन्मात्रद्वारा पृथ्वी तैश्च मिलितैश्च तु
 मकं विराट् शरीरम् तस्य च पंचाशत्कोटियोजनविशालस्य पृथिव्ये वांडकटाहविशेषशब्दवाच्या कोटियोजनविशालं प्र
 पंचाशत्कोटियोजनविशालमित्येके ततश्चावादीनां ये परिणता अंशाः तान्येवोत्तरोत्तरं दशगुणान्यावरणानि अष्ट
 णां व्यापकमेव तदेवं स्थिते पृथिव्याद्यावरणभेदप्रकारः कथ्यन्ते ततो विशेषं प्रतिपद्य लिंगदेहेन पृथिव्यात्मतां प्राप्येत्य
 पि द्रष्टव्यम् निर्मयः कथं यास्यामीति शंकास्पृश्यः तेनात्मना पृथिवीरूपेण तन्निरंतरा आपः प्रतिपद्य अत्वरन् त्व
 दात्मत्वेन क्रेददाहादिशंकाभावाद्यथेष्टं भोगान् भुंजान इत्यर्थः एवं ज्योतिर्मयः सन् काले भोगावसाने बृहत् आत्मलि
 ङ्गेनोपासने प्रोक्तम् यद्वा वेदशब्दात्मना तस्य प्रमापकमिति २८

अ.

२

सूक्ष्माणामतिक्रममाह घ्राणेनाधिष्ठितेनगंधमुपेत्य श्वसनंस्पर्शम् नभोगुणत्वंशब्दात्मताम् प्राणेनतत्कर्मे
 ततत्तत्क्रियाम् २९ तदेवंस्थूलसूक्ष्मभूतातिक्रममुक्तातदावरणभूताहंकारप्राप्त्यामहदादिप्राप्तिमाह सयोगीवि
 ज्ञानतत्त्वंयाति विविधंकार्यमस्येतिविकार्योऽहंकारः सत्रिविधः तामसौराजसःसात्विकइति तत्रतामसाज्जडानि
 तजायंते राजसाद्वहिर्मुखानिदशेंद्रियाणि सात्विकान्मनइंद्रियदेवताश्च तेषांलयश्चतत्तदहंकारे तत्रभूतसूक्ष्माणा
 तन्निकर्षलयस्थानम् तामसंराजसंच मनोमयंदेवमयंचसात्विकंप्राप्यगत्वा एवंगमनेनतेनाहंकारेणसहविज्ञानत
 ततःगुणानांसन्निरोधोलयोयस्मिन् तत्प्रधानंयाति ३० तेनात्मनाप्रधानरूपेणानंदमयःसन्उपाधीनामवसाने-
 मानंदंपरमात्मानमुपैति नविषज्जतेनावर्ततइत्यर्थः ३१ सृतीमार्गोप्रकारावित्यर्थः हेनृप अनपेक्षोनिर्भिद्यमूर्द्धन्
 ययामेत्य-

त्यसनेनवैरसंरूपंतुदृष्ट्याश्वसनंत्वचैव श्रोत्रेणचोपेत्यनभोगुणत्वंप्राणेनचाकृतिमुपैतियो
 ऽवितसूक्ष्मेन्द्रियसन्निकर्षमनोमयंदेवमयंविकार्यम् संसाद्यगत्यासहतेनयातिविज्ञानतत्त्वंगु
 पुरुतामयम् ३० तेनात्मनात्मानमुपैतिशांतमानंदमानंदमयोऽवसाने एतांगतिंभागवतींगतोयः
 पयस्तंगदाभृज्जतेऽंग ३१ एतेसृतीतेनृपवेदगीतेत्ययाऽभिपृष्टेहसनातनेच येवैपुराब्रह्मणआह
 श्रमन्विश्वेश्वरागवान्वासुदेवः ३२ नह्यतोऽन्यशिवःपंथाविशतःसंसृताविह वासुदेवेभगवति
 रवंचासनमावेत् ३३

साजितासः
 विसृजेत् परंगतइतियासद्योमुक्तिः सैकासृतिः यदिप्रयास्यन्नित्यादिनाक्रममुक्तिश्चदि
 नगीतेउक्तेनतुस्वोप्तेक्षिते तत्रयदासर्वेप्रमुच्यंते कामायेऽस्यहृदिश्रिताः अथमर्त्योऽमृतोभवत्यत्रब्रह्मस
 मक्तियेः तेऽचिरभिसंप्रवृत्तीत्यादिनाक्रममुक्तिश्चवेदेनोक्ता यद्वा नकर्मभिस्तांगतिमाप्नुवतीतिदक्षिणमार्गस्था-
 कृत्यमाइतिद्विवचनम् त्वयाऽभिपृष्टे यच्छ्रोतव्यमित्यादिप्रश्नेनार्थान्मुक्तिविषयेहेअपिसृतीष्टे ब्रह्मिह्याविपर्य-
 स्तेनऽप्यर्थात्पृष्टः एवंचाचयेष्टे एतेसृतीइत्यन्वयः ३२ संतिसंसरतः पुंसोबहवोमोक्षमार्गास्तपोयोगादयः समी
 चर्तुं नहीति यतोऽनुष्ठितात्पाक्तियोगोभवेत् अतोऽन्यः शिवःस्वरूपोनिर्विघ्नश्चनास्त्येव ३३

७

गवान्ब्रह्मा कूटस्थः निर्विकारः एकाग्रचित्तः सन्नित्यर्थः त्रिस्त्रीन्वारान् कार्त्स्न्येन साकल्येन ब्रह्मवेदमनीष्यवि-
 होरतिर्भवेत् तदेवमनीषया अध्यवस्यत् निश्चितवान् ३४ नन्वनुभूतेऽर्थरतिर्भवति अननुभूते तु भगवतिक-
 ाहेरुवान्लक्षितः दृष्टः कथम् स्वात्मनाक्षेत्रज्ञान्तर्यामितया कैर्दृश्यैर्बुद्ध्यादिभिः तदेव हेधादर्शयति दृश्यानां जडा-
 त्तरं विना जघटत इत्यनुपपत्तिमुखेन लक्षणैः स्वप्रकाशांन्तर्यामिलक्षणैः तथा बुद्ध्यादीनि कर्तृप्रयोज्यानि करण-
 ः उक्तं गामिमुखेनानुमापकैः स्वतंत्रश्च कर्त्तव्येवमीश्वरसिद्धिः ३५ यच्छ्रोतव्यमित्यादिप्रश्नोत्तरमुपसंहरति तस्मा
 अभिनयेनाह पिवंतीति सतामात्मनः आत्मत्वेन प्रकाशमानस्य कथं वा सतम् विषयैर्विदूषितं मलिनीकृतं

ज्ञानं यदा प्रतिष्ठितं तत्रिन्नीक्ष्यमनीषया तदध्यवस्यत् कूटस्थो रतिरात्मन्यतो भवेत् ३४ भगवान्
 गः को निर्दोहः स्वात्मना हरिः दृश्यैर्बुद्ध्यादिभिर्द्रष्टालक्षणैरनुमापकैः ३५ तस्मात्सर्वात्मनाराज-
 नर्षभः विदा श्रोतव्यः कीर्तितव्यश्च स्मर्तव्यो भगवान् नृणाम् ३६ पिवंतिये भगवत आत्मनः स-
 च्छ्रवणपुटेषु संभूतम् पुनंति ते विषयविदूषिता शयं व्रजंति तच्चरणसरोरुहांतिकम् ३७
 भवते महापुराणद्वितीयस्कंधे पुरुषसंस्थावर्णनं नाम द्वितीयोऽध्यायः २ श्रीशुक
 एवमेतन्निगदितं पृष्ट्वान्यद्वान्मम नृणां यन्मिथ्यमाणानां मनुष्येषु मनीषिणाम् १
 त्वसकामस्तयजेत ब्रह्मणस्पतिम् इंद्रमिन्द्रियकामस्तु प्रजाकामः प्रजापतीन् २

प्रोधयंति तस्य चरणपद्मांतिकं श्रीविष्णुपदं व्रजंति ३७ इति द्वितीयस्कंधे टीकायां द्वितीयोऽध्यायः
 रभक्तेस्तु वैशिष्ट्यं शृण्वतो मुनेः भक्त्युद्वेगेन तत्कर्मश्रवणादरिर्द्यते १ इदानीमन्यदेवताभजनस्यापि पुत्रादिभ-
 क्तत्वेन हेयत्वं वक्तुं पूर्वोक्तमनुवदति एवमिति ममेति माम् कदाचिद्देवयोगेन मनुष्यत्वं प्राप्तेषु जीवेषु ये मनीषिण-
 मिथ्यमाणास्तेषां विशेषत एवमेतद्भरिकथाश्रवणादिकं निगदितं विहितमित्यर्थः १ ब्रह्मणस्पतिम् वेदस्पतिं ब्रह्मा-
 त्मकामस्त्विन्द्रम् प्रजापतीन् दक्षादीन् २

भावसमग्रिम् वसुकामः धनार्थी वीर्यप्रभावस्तत्कामो वीर्यवान्सन् रुद्रान्यजेत् ३ अन्नाद्यंभोज्यंभक्ष्यं च
 न द्वादशादित्यान् विशांदेशस्थप्रजानां स्वाधीनतामिच्छन् साध्यान् यजेत् ४ इलां पृथ्वीम् प्रतिष्ठां स्थानादप्रच्यु
 त्वाध्वमी ५ अस्मराश्वासौ उर्वशी च ताम् यज्ञं यज्ञोपाधिं विष्णुम् कोशो वसुसंचयः वसुकाम इत्यत्र धनमात्रमिति
 न्योन्यप्रीतिस्तदेवार्थो यस्य सः ७ धर्मार्थः धर्मकामः उत्तमश्लोकौपाधिं विष्णुम् तंतुं तन्वन् संतानवृद्धिमन्तिच्छ
 मतिर्निरतिः तत्कामः पुण्यजनान्यक्षान् ओजोबलंतत्कामो मरुद्गणान् देवान् ८ राज्यं राजत्वं तत्कामो मनू न्देवान् मन्वंत
 र्गणान्

सायां तु श्रीकामस्तेजस्कामो विभावसुम् वसुकामो वसून् रुद्रान् वीर्यकामोऽथ वीर्यवान् ३ अ
 ययामेत्यस्त्वदिति स्वर्गकामोऽदितेः सुतान् विश्वान् देवान् राज्यकामः साध्यान् संसाधको विशाम् ४
 मोऽश्विनौ देवौ पुष्टिकाम इलां यजेत् प्रतिष्ठाकामः पुरुषोरोदसी लोकमातरौ ५ रूपाभिका-
 ऽं विष्नीकामोऽस्मर उर्वशीम् आधिपत्यकामः सर्वेषां यजेत् परमेष्ठिनम् ६ यज्ञं यजेद्यशःकामः
 पुरुतामयमतसम् विद्याकामस्तः गिरिशं दपत्यार्थ उमां सतीम् ७ धर्मार्थ उत्तमश्लोकं तंतुं तन्वन्पि
 ण्यसतंगदाभृगामः पुण्यजनानो जस्कामो मरुद्गणान् ८ राज्यकामो मनू न्देवान् निर्ऋतिं त्वभिचरन्
 यमन् विश्वेश्वरं जेत्यसौ ममकामः पुरुषं परम् ९ अकामः सर्वकामो वामोक्षकाम उदारधीः तीव्रेण भ
 र्वंचासनं पुरुषं परम् १० एतावानेव यजतामिह निःश्रेयसो दयः भगवत्यचलो भावो यद्वाग
 साजितार

रपालान् राज्ञः कर्मराज्यम् तत्कामो विश्वान् देवान् इति विशेषः अभिचरन् शत्रुमरणमिच्छन् निर्ऋतिं
 भक्तिः भोगेच्छुः अकामः वैराग्यकामः पुरुषं परं प्रकृतिव्यतिरेकोपाधिमीश्वरम् ९ अकामः एकांतभक्तः उक्तानुक्त
 कृत्यगो निरुपाधिम् १० पूर्वोक्तानां देवतायजनस्यापि संयोगपृथक्त्वेन भक्तियोगफलत्वमाह एतावानिति इन्द्रादी
 न्तेन यजनेन भागवतानां संगतौ भगवत्यचलो भावो भक्तिर्भवतीति यत् एतावानेव निःश्रेयसस्य परमपुरुषार्थस्यो
 चर्तुषु सर्वतुच्छमित्यर्थः ११

अ

३

८

यनेन सूचितां हरिकथारतिं स्तोति ज्ञानमिति यत्प्राप्तकथासु ज्ञानं भवति कीदृशम् आसर्वतः प्रतिनिवृत्तमुपर
 दीनां चक्रं समूहो यस्मात्तत् उत्तमं तन्तद्देतुरात्मप्रसादश्च यत्र यासु मनः प्रसादहेतुर्गुणेषु विषयेषु संगो वैराग्यं
 गच्छेद्दहामुत्र च गुणेषु संगः कैवल्यमित्येव संमतः पंथा यो भक्तियोगः निर्वृतः श्रवणस्वरूपेन अन्यत्रानिर्वृत इति वा तासु
 तिनं कुर्यात् १२ अभिव्याहृतमुक्तम् ऋषिं परब्रह्मदर्शिनम् कविं शब्दब्रह्मनिष्ठातम् १६ श्रवणेच्छायां हेतुः ह
 उत्तरफलं यासताः कथाः सतां भागवतानां सदसि सभायां स्युः १७ एतत्पंचयति सवा इति द्वाभ्याम् कृष्णपूजा

ज्ञानं यदा प्रतिनिवृत्तगुणोर्मि चक्रमात्म प्रसाद उत्तमगुणेषु संगः कैवल्यसंमतपथस्त्वथ भक्तियो-
 गः को निर्वृतो हरिकथास्वरतिं न कुर्यात् १२ शौनक उवाच इत्यभिव्याहृतं राजानि शम्य
 नर्षभः किमन्यत्पुष्टवान् भूया वै यास किमुषिं कविम् १३ एतच्छ्रुत्वा पतं विद्वन्सूतनोऽर्हसि भा-
 कथा हरिकथोदकोः सतां स्युः सदसि भवम् १४ सर्वे भागवती राजा पांडवो मम हारथः बाल
 कीडन् कृष्ण कीडाय आददे १५ वै यास किं श्रुत्वा गवान्वासुदेव परायणः उरुगाय गुणोद्वा
 युर्हि स मागमे १६ आयुर्हरति वै पुंसामुद्यन्तस्तच यन्न सो तस्य च यत्क्षणो नीत उत्तमम् १७
 तरवः किं न जीवन्ति भस्त्राः किं न श्वसंत्युत नरवा दंति न मे हंति किं ग्रामपशवोऽपर १८

यः स्वीकृतवान् १५ उरुगायस्य गुणो रुदाराः महत्यः कथाः स्युः १६ किंच वृथैव क्षीयमाणमायुर्हरिकथया सफ
 येनाह त्रिभिः आयुरिति असौ सूर्य उद्यन् उद्यच्छन् अस्तमदर्शनं च यन् गच्छन् यत् येन क्षणो नीतः तस्य आयुः
 ध्वं वृथैव हरति १७ ननु जीवनमेव तेषामायुषः फलमस्ति तत्राह तरव इति ननु तेषां श्वासो नास्ति तर्हि भस्त्राः चर्म
 गामाहारादिकं नास्ति तत्राह नरवा दंति नाश्नन्ति न मे हंति रेतः सेकं मैथुनं न कुर्वन्ति किम् उत्तमपि नराकारं पशुं म
 ति १८

मः संस्कृतः सदृशो निरूपितः यस्य कर्णपथं कदाचिदपि नागतः सः अवज्ञास्पदत्वात् श्वभिः कश्मलविषयासक्त-
 जातः ग्रामसूकरैः कंटकवन् दुःखदविषयासक्तत्वादुष्टैः भारवाहित्वात् स्वरैस्तुल्यइत्यर्थः १९ तस्यांगानि च निष्क-
 तविः इति पंचभिः बतेति स्वेदेन शृण्वतः अशृण्वतो नरस्य ये कर्णपुटे ते बिले स्थारंघ्रे न चेदुपगायति तस्य जिह्वा असती
 मतिक्लृप्तदीयाजिह्वेव २० पृष्ठवस्त्रोष्णीषेण किरीटेन च जुष्टमपि शिरो यदि न नमेत् तर्हि केवलं भार एव शवो मृतकः त

ह्यशयां होष्टु रवरैः संस्कृतः पुरुषः पशुः नयत्कर्णपथोपेतो जातु नाम गदाग्रजः १९ बिले बतोरुक्रम
 ययामेत् अशृण्वतः कर्णपुटे नरस्य जिह्वा सती दादुरिके वस्त्रे न चोपगायत्युरुगायगाथाः २० भा
 मरीदुष्टमप्युत्तमांगं न नमेत् कुटुम्बं शवो करौ नो कुरुतः सपर्यो हरे र्लसत्कांचनकंकणौ वा
 श्रीयते ते नयने नराणां लिंगानि विष्णोर्न निरीक्षितो ये पादौ नृणां तौ दुमजन्मभाजौ क्षेत्राणि
 पुरुषतो हरैर्यौ २२ जीवंश्छवो भागवतां घिरेणुं न जातु मर्त्योऽभिलभेत यस्तु श्रीविष्णुपद्याम्
 नुजस्तलस्याः श्वसंश्छवो यस्तु न वेद गंधम् २३ तदश्मसारं हृदयं बते दं यद्भुक्ष्यमाणैर्हरिना मर्धेयैः
 न विन्त्रियेताथ यदा विकारो नेत्रे जलगात्ररुहेषु हर्षः २४ अथाभिधेह्यं गमनो नुकूलं प्रभाषसे भाग-
 वत प्रधानः यदा हवैयासकिरात्मविद्याविशारदो नृपतिं साधुपृष्ठः २५ इति श्रीभागवते
 साप्ते द्वितीयस्कंधे तृतीयोऽध्यायः ३

करतुल्यौ लसतीकांचनकंकणययोस्तौ अप्यर्थे वा शब्दः २१ येन
 न निरीक्षते तेवर्हायिते मयूरपिच्छनेत्रतुल्ये दुमवज्जन्मभजत इति तथा वृक्षमूलतुल्यावित्यर्थः २२ नाभिलभेत
 न धारयेत् श्रीविष्णुपद्याः श्रीविष्णुपदलगायाः न वेद इति अवधायनाभिनेद इत्यर्थः २३ अश्मवत्सारो बलं का
 चतुर्लक्षणमाह अथेति गात्ररुहेषु रोमसहर्षः उद्गमः २४ यस्मादभक्तस्य सर्वमेतद्व्यर्थम् मनसोऽनुकूलं प्रियं ब्रू
 किं पृष्ठः सन् वैयासकिर्नृपतिं प्रतियदाह तदभिधेहीति २५ इति द्वितीयस्कंधे टीकायां तृतीयोऽध्यायः ३

सृष्ट्यादिहरिचेष्टितम् शक्येन ब्रह्मसुत्रसंवादेनोपवर्ण्यते १ राज्ञः प्रश्नं कथयितुं तस्य प्राक्तनीं स्थितिमाह च
 कस्य इति एवं भूतम् आत्मनस्तत्त्वस्य निश्चयो यस्मात् तद्वत् उपधार्य आकलय्य सतीं कृष्णा एव संयोजनान्य
 आत्मादेहः पशवोगजादयः २ इममेवार्थं हरिलीलालक्षणम् ३ संस्थां भृत्यम् त्रैवर्गिकं धर्मार्थकामप्रधानम् सं-
 न्याभावं परप्रेम्णा भगवदात्मतंगतः प्राप्तः सन् पप्रच्छ ४ मह्यं मम तमोऽज्ञानं विशीर्यते नश्यति तव कथयतः स

वाच वैशासकेरिति वचस्तत्त्वनिश्चयमात्मनः उपधार्य मतिं कृष्णो औत्तरेयः सतीं व्यधा
 १ आत्मजाया सतागारपशूद्विणबंधुषु राज्ये चाविकले नित्यं विरूढां मम तां जहौ २ पप्रच्छ चे ममे
 र्थं यन्मां पृच्छय सत्तमाः कृष्णानुभावश्च वणेश्रद्धा नो महामनाः ३ संस्थां विज्ञाय संन्यस्य कर्म त्रैव
 र्गिकं च यत् वासुदेवे भगवति आत्मभावं दृढं गतः ४ राजोवाच समीचीनं वचो ब्रह्म
 स्य तवानघ तमो विशीर्यते मह्यं हरेः कथयतः कथाम् ५ भूय एव विवित्तामि भगवानात्ममा
 न्देहं सृजते विश्वं दुर्विभाव्यमधीश्वरैः ६ यथा गोपायति विश्वं यथा संयच्छते पुनः यां यां श
 क्यं पुरुशक्तिः परः पुमान् आत्मानं क्रीडयन् क्रीडन् करोति विकरोति च ७ नूनं भगवतो ब्र-
 ह्मकर्मणः दुर्विभाव्यमिवाभाति कुविभिश्चापि चेष्टितम् ८ यथा गुणं स्तप्रकृते युगपत् क्र
 विभाति सूरिशस्त्रैः कुर्वन् कर्माणि जन्मभिः ९ विचिकित्सितमेतच्चे ब्रवीतु भगवान् यथा
 गणिनिष्णातः परस्मिन् भवान् रवतु १०

तः अतः समीचीनम् ५ पुनश्च वेदितुमिच्छामि इदं दुर्विभाव्यमवित-
 धेः सृजति ६ गोपायति पालयति संयच्छते संहरते पुरुशक्तिः बहुशक्तिमान् क्रीडन् यथा करोति आत्मानं ब्र
 जस्य क्रीडयन् विकरोति विविधं करोति ७ ८ एकः पुरुषरूपेण युगपत् जन्मभिः ब्रह्माद्यवतारैः क्रमशो वा यथा-
 त्कल्पहाति ९ विचिकित्सितं संदिग्धम् शाब्दे ब्रह्मणि विचारेण निष्णातः परस्मिन् अनुभवेन १० ६९

अ.

३

प्रवर्धितः प्रचक्रमेदेवतागुरुनमस्कारादिरूपमुपक्रमंकृतवानित्यर्थः ११ तदेवाहत्रयोदशभिः परस्मैसर्वोत्तमाय न
परिमितमहिम्ने तद्दर्शयति सतः प्रपञ्चस्य उद्भादिषु निमित्तभूतायालीलातया गृहीतं ब्रह्मादिरूपेण रज आदि
नितसौ अंतर्भावाय अंतर्यामिणे अतएव सर्वोत्तरत्वाद् अनुपलक्ष्य वर्त्मनस्य १२ विचित्रफलदातृत्वमनुस्मरन् प्रण
पनश्च नमः सतां धर्मवर्तिनां हृजिनच्छिदे दुरवहं त्रे असतामधर्मशीलानामसंभवाय अनुद्भवहेतवे अखिलसत्त्वमू
होपेण तत्तत्फलदायेत्यर्थः समग्रसत्त्वमूर्तय इति वा पुनरपि पूर्वोक्तोभयवैलक्षण्यमाह पारमहंस्ये प्रत्यक् निष्कारु
होपेण तत्तत्फलदायेत्यर्थः समग्रसत्त्वमूर्तय इति वा पुनरपि पूर्वोक्तोभयवैलक्षण्यमाह पारमहंस्ये प्रत्यक् निष्कारु

इत्युपामंत्रितो राजा गुणानुक्तनेहरेः हृषीकेशमनुस्मृत्य प्रतिवक्तुं प्रचक्रमे ११

नमः परस्मै पुरुषाय भूयसे सदुद्भवस्थाननिरोधलीलया गृहीतशक्तिचित्तया

श्रीधमेतर्भावायानुपलक्ष्य वर्त्मने १२ भूयोनमः सदृजिनच्छिदे सतामसंभवायाखिलसत्त्वमूर्तये
पुरुषातोः पारमहंस्य आश्रमे व्यवस्थितानां भुम्भुग्यदाशेषे १३ नमोनमस्तुः स्तृषभाय सात्वतां वि
नुद्भुरकाष्ठाय मुहुः कुयोगिनाम् निरस्तसाम्यमतिशयेन राधसारस्वधामनिब्रह्मणिरस्यते मनः १४ यत्की
र्तनं नयत्स्मरणं यदीक्षणं यद्वन्दनं यच्छ्रवणं यदहंणम् लोकस्य सद्यो विधुनोति कल्पापंतस्मै स भद्रश्च वसेन
वत्तमोनमः १५ विचक्षणाय चरणोपसादनात्संगं व्युदस्योभयतां तरात्मनः विदंति हि ब्रह्म गतिं गतकू-

सात्त्विकसंभद्रश्च वसेनमोनमः १६

पे आश्रमे व्यवस्थितानां पुंसामनुभूयमानानिरसनेन पुनः पुनर्मृग्यं यदात्मतत्वं

१३ सात्वतां भक्तानां मृषभाय पालकाय कुयोगिनां भक्तिहीनानां विदूराकाष्ठादिगपियस्य दुर्ज्ञेयायेत्यर्थः तदेवं वैषम्य
वत्त्वायाचित्यमैश्वर्यमाह निरस्तसाम्यमतिशयश्च यस्य यदपेक्षया अन्यस्य साम्यमतिशयश्च नास्ति तेन राधसा
गनिस्वस्वरूपे ब्रह्मणिरममाणाय १४ सर्वसाधनेभ्यो भक्तेः श्रेष्ठमनुस्मरन् प्रणमति यत्कीर्तनं नमिति ह्यभ्याम्
मद्रमंगलं श्रवणं शोयस्यतस्मै १५ विचक्षणाः विवेकिनः यस्य चरणयोरुपसादनात् उपसत्तेर्भजनात् अंतरा
प्रवृत्तौ च इह च परत्र च संगं व्युदस्य निरस्य गतकुमाः प्रयासरहिताः १६

१०

७

७

७

षष्ठे विराड्भूतिश्च
 ते वाचामस्मदादि
 वः त्वगादयः क्षेत्रं फलं दर्शयन्मति तपस्विन इति मनस्विनो योगिनः सुमंगलाः सदाचाराः यस्मिन् तप आद्यर्पणं विना
 चकारादस्मदादि पशः श्रवणादेः प्राधान्यज्ञापनाय १७ भक्तेः परमशक्तिहेतुत्वं दर्शयन्नाह किरातादयो ये पापजातयः अ
 स्मदादिप्राणानां ते यदुपाश्रयाः भागवताः तदाश्रयाः संतः शक्त्यन्ति असंभावनाशंकां परिहरति प्रभविष्णवे प्रभवन्शीलाये
 रूपानां ते जसां स्मरन् आत्मवतां धीराणां आत्मा आत्मतेनोपास्य इत्यर्थः त्रयीमयत्वादिविशेषणैस्तत्तन्मार्गे
 गतव्यलीकैर्निष्कपदैर्भक्तैर्वितर्क्यमत्याश्रयेण वीक्षणीयं लिंगं मूर्तिर्यस्य प्रसीदतु १९ सर्वपालकत्वमनुस्म

ब्रह्मोव

सर्वास

चक्षुः श्रोत्रं परायशस्विनो मनस्विनो मंत्रविदः सुमंगलाः क्षेमं न विदंति विनायदप्यर्पणं तस्मै सुभद्रश्च
 भगवतः १७ किरातहृणां धूपुलिंदपुल्कसा आभीरककायवनाः रवसादयः येऽन्ये च पापायदुपाश्रया
 संभ्रम्यन्ति तस्मै प्रभविष्णवे नमः १८ स एष आत्मात्मवतामधीश्वरस्त्रयीमयो धर्ममयस्तपोमयः
 १९ अकैरजशंकरादिभिर्वितर्क्यलिंगो भगवान् प्रसीदताम् १९ श्रियः पतिर्यज्ञपतिः प्रजापतिर्धि-
 तलोकपतिर्धरापतिः पतिर्गतिश्चाधकृष्णि सा त्वतां प्रसीदतां मे भगवान् सतां पतिः २० यदंघ्रि-
 नसमाधिधोतया धियाऽनुपश्यन्ति हितत्वमात्मनः वदन्ति चैतत्कवयो यथारुचं समे मुकुंदो भगवा-
 न्प्रसीदताम् २१ प्रचोदिता येन पुरा सरस्वती वितन्वताऽजस्य सती स्मृतिं हृदि स्तलक्षणा आदुरभक्ति
 लास्यतः समैऋषीणामृषभः प्रसीदताम् २२

रन्नाह श्रिया इति गतिश्च सर्वापत्सरक्षकः २० ज्ञानप्रदत्वमनुस्मरन्नाह यदंघ्रिं तिहाभ्याम् यस्यां घ्योरनु ध्यानमेव समाधिस्तेन
 धोतया शोधितया यथारुचं रुच्यनुसारेण सगुणानिर्गुणादिभैदैः यद्वा रुक्प्रतिष्ठायाथामतीत्यर्थः २१ किंच पुरा कल्पादौ अ-
 जस्य हृदिसतीं सृष्टिविषयां स्मृतिं वितन्वता येन प्रचोदिता सती सरस्वती तस्य गुरवतः किल प्रादुर्भूता स्तनिलक्षणानि शिक्षाद्यु-
 क्तानि यस्याः सा ऋषीणां ज्ञानप्रदानामृषभः श्रेष्ठः २२

इदानीं स्वानं श्रोतुं जनाल्हादिनीं शृंगारकरुणादिशोभां प्रार्थयते भूतैरिति समेव चांसि अलंकृषीष्ट अलंकरोतु अन्यस्य वचसा
मत्वेनालंकारासंभवमाशंक्यतस्यांतर्यामितामा विष्करोति यो महद्भिर्भूतैरिमाः पुराशरीराणि सृष्ट्वा अमूषु पूर्वं तर्कामितया शेतेव
सति अत्र पुरुषसमारब्धां प्रमाणयति यद्यस्मात्पुरुष इति अतएव यः एकादशेन्द्रियपंचभूत रूपान् षोडशगुणान् कलाः भुंक्ते प्रका
शयति पालयतीति वा तदात्मात्मनेपदमार्षम् अत्र हेतुः यतः षोडशाना मात्मा चेतयिता स्वार्थकः न तत्र जीवत्वमुच्यते प्रार्थना
विरोधात् २३ श्रीव्यासं नमस्करोति नम इति सौम्याः भक्ताः यस्य मुखं बुरुहे आसवो मकरंदस्तम् २४ इदानीं प्रश्नोत्तरतया ब्रह्म
नारदसंवादं प्रस्तौति एतदिति उत्सत्ति समय एव वेदागर्भे यस्य साक्षाद् हरिर्यदाह २५ इति द्वितीयस्कंधे टीकायां चतुर्थोऽ

अ.
५

यथा भूतैर्महद्भिर् यदमाः पुरो विष्म निर्माय शेते यदमूषु पुरुषः भुंक्ते गुणान् षोडश षोडशात्मकः सोऽलंकृषीष्ट
गान् वचांसि मे २३ नमस्तस्मै भगवते वासुदेवाय वेधसे पपुर्ज्ञानमयं सौम्याय न्मुखं बुरुहासवम्
श्रीव्यासं नमस्करोति नम इति सौम्याः भक्ताः यस्य मुखं बुरुहे आसवो मकरंदस्तम् २४ इदानीं प्रश्नोत्तरतया ब्रह्म
नारदसंवादं प्रस्तौति एतदिति उत्सत्ति समय एव वेदागर्भे यस्य साक्षाद् हरिर्यदाह २५ इति द्वितीयस्कंधे टीकायां चतुर्थोऽ
पुरुषातोऽभगवते महोपुराणे द्वितीयस्कंधे चतुर्थोऽध्यायः ४ श्रीनारद उवाच देवदेवनम
नमो नमः १५ नावसितं तव ३

सा उपमेस भ
ध्यायः ४ पंचमेनारदेनाथ एष्टः सृष्ट्यादिवत्तयजः हरेर्लीलां विराट् सृष्टिं कालकर्मादिशक्ति
ते वेदागर्भोऽभ्युधादितुक्तं तन्नारदप्रश्नमाह देवदेवेति हे भूतभावन अतएव सर्वेषां पूर्वज अनादे ज्ञायतेऽनेने
१३ स द्विजानीहि विशेषेण ज्ञापयेत्यर्थः कथं भूतम् आत्मतत्त्वं नितरां दृश्यते येन तत् १ उपलक्षणभूतं विश्वमेवा
कृतं नित्यं स्वस्व
चतुर्लाल भद्रमंगलं
किं एष्टः ब्रह्मचपर

११

षष्ठे विराड्भूतिश्च प्रोक्ताः ध्यात्मादिभेदतः दृढीकृतं च पूर्वोक्तं सर्वपुरुषसूक्ततः १ इदानीं वैराजस्य विभूतिः सप्रपञ्चमनुवर्ण्य
ते वाचा मस्मदादिवागिन्द्रियाणां तदधिष्ठातुर्वहेश्च तस्य मुरवंक्षेत्रमुत्पत्तिस्थानम् छंदसां गायत्र्यादीनां सप्तानां तस्य सप्तधात
वः त्वगादयः क्षेत्रम् हव्यं देवानामन्नं कव्यं पितॄणाम् अमृतं तदुभयशेषो मनुष्याणाम् तेषामन्नानां सर्वास्य मधुरादेः षड्विधस्य
चकारादस्मदादिरसनेन्द्रियस्य तदधिष्ठातुर्वरुणस्य चैतस्य जिह्वाक्षेत्रमुत्पत्तिस्थानम् एवं सर्वत्रानुक्तमुन्नेयम् १ सर्वासूनाम-
स्मदादिप्राणानां तस्य नासेनासारंध्रे परमायने उत्तमक्षेत्रे मोदप्रमोदयोश्च सामान्यविशेषगंधयोर्घ्राणः घ्राणोदियं परमायनम् २
रूपाणां तेजसां रूपप्रकाशानां च चक्षुरिन्द्रियम् अक्षिणी नेत्रगोलके सर्वत्रषष्ठ्यंतानां प्रथमांतं क्षेत्रं द्रष्टव्यम् कर्णौ श्रोत्राधिष्ठानेश्चो

ब्रह्मोवाच वाचां वहेर्मुखं क्षेत्रं छंदसां सप्तधातवः हव्यं कव्यामृतान्नानां जिह्वा सर्वरसस्य च १
सर्वासूनां च वायोश्च तन्नासे परमायने अश्विनो रोषधीनां च घ्राणो मोदप्रमोदयोः २ रूपाणां तेजसां
चक्षुर्देवः सूर्यस्य चाक्षिणी कर्णौ दिशां च तीर्थानां श्रोत्रमाकाशशब्दयोः तद्गात्रं वस्तुसागणां सो
म गस्य च भाजनम् ३ त्वगस्य स्पर्शवायोश्च सर्वमेधस्य चैव हि रोमाण्युद्भिज्जजातीनां यैर्वायुस्त-
संभृतः ४ केशश्च श्मश्रुनरवान्यस्य शिलालोहान्नविद्युताम् बाह्वोलोकपालानां प्रायशः क्षेमकर्माणाम्
५ विक्रमो भूभुवः स्वश्च क्षेमस्य शरणस्य च सर्वकामवरस्यापि हरेश्चरण आस्पदम् ६ अपां पीयूष-
स्य पजन्यस्य प्रजापतेः पुंसः शिश्न उपस्थस्तु प्रजात्यानंदनिर्वृतेः ७ पायुर्यमस्य मित्रस्य पीमो

गणद हिंसायानिर्कृते मृत्योर्निरयस्य गुदः स्मृतः ८ त्रिभिन्द्रियम् तस्य गात्रं शरीरं वस्तुनां ये सारांशास्तानां भाज-
स्य त्वक्स्पर्शस्य वायोश्चेत्यर्थः सर्वस्य मेधस्य यज्ञस्य उद्भिज्जजातीनां सर्ववृक्षाणाम् यैर्वक्षैर्यज्ञः सम्यक् सधितः ते
मिधानां क्षेत्रम् पूर्वतथोक्तेः श्मश्रुणिविद्युताम् पादकरनरवानिशिलालोहानामिति सादृश्याद्ब्रह्मम् क्षेमकर्माण-
विक्रमः पादव्यासो भूरादिलोकानामास्पदमाश्रयः भूरादिशब्दानामन्यत्वात् षष्ठ्या लुक् क्षेमौ लब्धरक्षणं शर-
वैर्षां कामानां वरस्य वरणस्यापि हरेर्गिरास्पदम् ६ वीर्यस्य शक्रस्य शिशोर्गधिष्ठानम् उपस्थस्तिन्द्रियस्य प्रजात्या-
गस्तेनयानिर्वृतिः तापहानिस्तस्याः ७ परिमोक्षस्य मलत्यागस्य पायुरिन्द्रियम् गुदः स्थानं निर्कृते रलस्य ८

अ.
६

इदानींस्वाचंश्रोतृजना

मन्येनालंकारासंभवमा

सति भत्रपुरुषसमारब्ध

शयति पालयतीतिवा

विरोधात् ३३ श्रीच

नारदसंवादं प्रस्तौति

नगुणभावमुपादायसीकृत्यउभयंसमष्टिव्यस्यात्मकंशरीरम् ३३ कालकर्मस्वभावानधिष्ठायस्थितः ना
त्मा जीवमचेतनम् अजीवयत्चेतयतिस्म ३४ निर्भिद्यप्यकृकृत्यस्थितइत्यर्थः ३५ तदवयवैर्लो
रितिऊरुमूलयोःपश्चाद्भागःजघनंपुरोभागःअधःसप्तलोकान्अतलादीन्ऊर्ध्वंमूलादीन्सप्त ३६ वर्णानां
बाहवइतिच क्षत्रंक्षत्रियः ३७ इदानीं

स्येति ब्रह्मब्राह्मणो मुखमिति कार्यकारणयोरभेदविवक्षयोक्तम् बाहवइतिच क्षत्रंक्षत्रियः ३७ इदानीं
स्यचान्योऽन्यंभगवच्छक्तिचोदिताः सदसत्त्वमुपादायचोभयंससृजुर्हृदः ३३ वर्षपूगसर्गा

हृत्पायांस्तुर्महद्विर्यमुदकेशयम् कालकर्मस्वभावस्थोजीवो जीवमजीवयत् ३४ स एव पुरुषस्तस्मादंडं निर्वृति

ययामेत्तुर्गान्वन्सहस्रोर्वेधिवाहक्षःसहस्राननशीर्षवान् ३५ यस्येहावयवैर्लोकान् कल्पयंति मनीषिः

कट्यादिभिरधःसप्तसप्तोर्ध्वजघनादिभिः ३६ पुरुषस्यमुखं ब्रह्मक्षत्रमेतस्य बाहवः ऊर्वोर्विश्वंभग

वतःपद्माश्चक्षुःभ्यजायत ३७ भूलोकःकल्पितःपद्मांभवलोकोऽस्यनाभितः इदमस्वलोका

महर्लोकोमहात्मनः ३८ ग्रीवायांजनलोकश्चतुर्लोकस्तनद्वयात् मूर्द्धभिःसत्यलोकस्तब्रह्मलोकः

सनातनः ३९ तत्कट्याचातलंकूटमूरुभ्यां वितलं विभोः जानुभ्यांस्तलशःद्वजघाभ्यांतुतलम

४० महातलतुगुल्फाभ्यांप्रपदाभ्यांरसातलम् पातालं पादतलत इति लोकमयःपुमान् ४१ भूलोकः

कल्पितःपद्मांभवलोकोऽस्यनाभितः स्वर्लोकःकल्पितोमूर्धा इतिवालोककल्पना ४२ इति

श्रीभागवतेमहापुराणेद्वितीयस्कंधेपंचमोऽध्यायः ५

र्थलोककल्पनाभेदान्दर्शयन्सप्तलोकपक्षमाहद्वाभ्याम् भूलोकः पातालमारभ्यपद्मांकटिपर्यंताभ्याम् ३८ स्तनद्वयादिति उपा

सनाथंत्वादूर्ध्वो धोभाववैपरीत्यंनदोषः यदास्तनतश्चंदकुर्वद्यदोषद्वयंतस्मादित्यर्थः ब्रह्मलोकोवैकुण्ठारभ्यःसनातनोनित्यः न तु

सृज्यप्रपंचांतर्वतीत्यर्थः ३९ इदानींचतुर्दशलोकपक्षंदर्शयति तत्रजघनादिभिर्मूलादयः पूर्वोक्ता एव सप्तकट्यादिभिरधः सप्तल

कानाह तत्कट्यामितिद्वाभ्याम् शृङ्गहरिभक्तनिवासत्वात् ४० ४१ त्रिलोकपक्षमाह भूलोकः पातालादिसहितः ४२

इतिश्रीभागवतेमहापुराणेद्वितीयस्कंधेटीकायांपंचमोऽध्यायः ५

प्रपंचात्मकस्य कुतो नित्यमुक्तत्वमित्याशंक्य तत्परिहाराय एतावानस्येत्यस्यार्थमाह महिमाति प्रपंचात्मकस्याप्यमृतेशत्वमित्ये
षमहिमादुरत्ययः अपारः प्रपंचानभिभूतत्वादिति भावः मंत्रेण च एतावानस्य महिमा विभूतिः स तु ज्यायान् महत्तर इति वदताः
यमेवार्थ उक्तः तदेवमीश्वरो नित्यमुक्त इत्युक्तम् तदाश्रितानां भूतानां बंधमोक्षौ व्यवस्थयेति दर्शयन् पादोऽस्य विश्वाभूतानीत्य
स्यार्थमाह पादेष्विति तिष्ठत्यत्रेति स्थितयो भूरादिलोकाः ते पादा इव पादाः अंशायस्य स स्थितिपात् तस्य पादेष्वंशभूतेषु लोकेषु
सर्वान् जीवान् विदुः मंत्रेण पादोऽस्य विश्वाभूतानीति सामानाधिकरण्यमधिष्ठानाधिष्ठेयाभेदविवक्षया पाद इत्येकवचनं च सामा-
न्याभिप्रायेणेति व्याख्यातं भवति १७ भूतेषु फलवैचित्र्यं दर्शयन् त्रिपादस्यामृतं दिवीत्यस्यार्थमाह अस्येश्वरस्य संबन्धि त्रिपादमृत-
नित्यस्य सर्वं दिवि ऊर्ध्वलोकेषु न त्रिलोक्यामित्यर्थः तदेव त्रिपाच्छब्दोक्तं त्रैवित्र्यं दर्शयन्नाह त्रयाणां लोकानां मूर्धामहर्लोकः तस्य मूर्धा

महिमैष ततो ब्रह्म नू पुरुषस्य दुरत्ययः पादेषु सर्वाभूतानि पुंसः स्थितिपदो विदुः १७ अमृतं क्षेममभ
यं त्रिमूर्धो धायि मूर्द्धसु पादास्त्रयो बहिश्चासन्न प्रजानां यथाश्रमाः अंतस्त्रिलोक्यास्त्वपरोग्रहमेधोः
बृहद्वतः १८

नस्तदुपरितनलोकास्तेषु यथाक्रमममृतादिकमधायिनिहितम् तत्र त्रिलोक्यां नश्वरमेव सारवम् महर्लोकस्य क्रमस्य
कल्याणं तत्रत्यानां स्थानत्यागान् विनाशिसारवम् जनलोके त्वमृतमविनाशिसारवम् यावज्जीवं स्वस्थानापरित्या
मर्लोकवासिनां कल्याणं तत्रिलोकदाहोषपीडितानां तदा तत्र गमनादक्षेमदर्शनमस्ति तपोलोके तस्याभावात् क्षेममेव
तत्रिलोक्यां दह्यमानायां शक्त्या संकर्षणाग्निना यांत्युष्माणामहर्लोकज्जनं भृगवादयोऽर्हिता इति सत्यलोके त्वममोक्षः त
त्रैवित्र्यमधिकारिभेदेनोपपादयन् त्रिपादूर्ध्व इत्यस्यार्थमाह न प्रजायंते पुत्रादिरूपेणेत्यप्रजाः नैष्ठिकाश्च चारि
यामाश्रमास्त्रिलोक्या बहिरासन् गृहमेधस्तंतः यस्मादबृहद्वतः ब्रह्म चर्यव्रतरहितः १८

इदानीं स्वयं च श्रोतु

इदानीं स्वार्थं श्रोतुं
मन्वेनालंकारासंभवे मृष्टभागाः गोत्राणां गिरीणामस्थिसंघातः ९ अव्यक्तं प्रधानम् रसः अन्नादिसारः सिंधवः समुद्राणाम् नि-
सति अभ्रपुरुषसम्पदं स्थानं विदितं ज्ञानिभिः मनसः अस्मदादि लिंगशरीरस्य १० तुभ्यंतवकुमाराणां सनकादीनाम् भवग्रीरुद्र-
शयति पालयतीति मायनम् ११ एवतावत्परमेश्वराज्जातं विश्वंततो न भिन्नम् यथा कुंडलं सर्वान् नृपथक् स तु सर्वनिता सर्वप्र-
विरोधात् १२ अक्त इत्यर्थादुक्तम् एतदेव पुरुषसूक्तार्थकथनेन दृश्यति तत्र सहस्रशीषेत्यर्द्धस्य ब्राह्मणोऽस्य मुखमासीदित्यादेशश्च
नारदसंवादं प्रस्तोत्राध्याय एव दर्शितः पुरुष एवेदं सर्वमित्यस्यार्थदर्शयति अहंभवानिति सार्द्धत्रिभिः ते अग्रजा इमे सः कादयः म-
१३ जलं च स्थलं च नभश्चोकांसि येषां ते नभोऽस इति संधिरार्षः १४ सर्वं पुरुष एव नततः पृथगित्यर्थः प्रपंचेन त-

१३ जलंचस्थलंचनभश्चोकांसियेषांते नभोकसइतिसंधिराषः १४ सवपुरुष एवमनततः दृष्टान्तः

दशगणानां तु तैर्महा १० धर्मस्य तमसश्चापि पश्चिमः नाड्यो नदनदीनां तु गोत्राणामस्थि संहतिः ९ अव्यक्तसं-
 ययामेत्युक्तं ११ धर्मस्य मम तुभ्यं च कुमारगणो भव-
 तस्य च विज्ञानस्य च सत्त्वस्य परस्यात्मा परायणम् ११ अहं भवान् भवश्चेत इमं मुनयोऽग्रजः स्ररा
 स्ररनरानागाः खगामृगसरीसृपाः १२ गंधर्वाप्सरसो यक्षारक्षोभूतगणोरगाः पशवः पितृः सिद्धा वि-
 द्याध्राश्चारणाद्रुमाः १३ अन्ये च विविधा जीवा जलस्थलनभौकसः ग्रहर्क्षकेतवस्तारास्तत्तिस्तनयि-
 त्ववः १४ सर्वे पुरुष एवेदं भूतं भव्यं भवच्चयत् तेनेदमावृतं विश्वं वितस्ति मधितिष्ठति १५ रुधिष्यं प्र-
 तपन् प्राणो बहिश्च प्रतपत्यसौ एवं विराजं प्रतपंस्तपत्यं तर्बहिः पुमान् सोऽमृतस्याभयस्येशो मर्त्यमन्नं
 यदत्यगान् १६ स्यात्परिच्छेदं वचनं सप्तमिमित्यस्यार्थमाह तेन पुरुषेण विश्वमिति भूमिपदस्यार्थं वितस्ति मिति

यदत्यगान् १६ स्यापरिच्छेदं वक्तुं सभूमिमित्यस्यार्थमाह तेन पुरुषेण विश्वमिति भूमिपदस्यार्थं वितस्ति मितिद
शांगुलपदस्य अधीत्यतिशब्दस्य सच वितस्तिमधिकं व्याप्यतिष्ठतीति आधिक्यमात्रं विवक्षितम् न परिमाणम् अनुपयोगाद
परिच्छिन्नत्वाच्च १५ एतत्सदृष्टान्तमाह असौ प्राणः आदित्यः असौ वा आदित्यः प्राण इति श्रुतेः स्वधिष्ययं डलं प्रकाशयन् यथा
बहिश्च प्रकाशयति एवं विराट् देहं प्रकाशयन् ब्रह्मांडमंतर्बहिश्च प्रकाशयति नित्यमुक्तत्वं दर्शयितुं मुतामृतत्वस्येत्यस्यार्थमाह स इ-
ति अमयस्येति मंत्रगतामृतपदव्याख्या अन्नेनेति पदं विभक्तिव्यत्ययेन व्याचष्टे मर्त्यं मरणधर्मकमन्नं कर्मफलं यस्मादत्यगान्
अतिक्रांतवान् अतो न केवलं सर्वात्मकः किंतु अमृतत्वस्य निजानंदस्यापीश्वर इत्यर्थः १६ ६२ ६३

तर्हि कोऽसावीश्वर इत्यपेक्षायां भक्त्या न मस्कुर्वन्नेव तं कथयति त्रिभिः येन स्वप्रकाशेन रोचितं प्रकाशितमेव प्रकाशयामि सृष्ट्याभि-
 व्यक्तं करोमि यथाऽर्कादयश्चैतन्यप्रकाश्यमेव प्रकाशयन्ति यथा च श्रुतिः न तत्र सूर्यो भाति न चंद्रतारकं नेमा विद्युतो भाति कुतो
 यमग्निः तमेव भांतमनुभाति सर्वतस्त्यभासा सर्वमिदं विभातीति ११ तस्मै नमो धीमहि यस्य मायया विमोहिताः संतो युष्मदाद-
 यो मां जगद्गुरुं जगत्कारणं वदन्ति तस्मै १२ यन्माययेति माया संबंधोक्तेस्तस्या दुर्जयत्वोक्तेः श्रुतस्यापि किमस्ति संसारः नैवेत्याह
 मत्कपटमसौ जानातीति यस्य दृष्टियथे स्थातुं विलज्जमानयेव तस्मिन् स्वकार्यमकुर्वत्या असुयामाया विमोहिता अस्मदाद-
 यो दुर्क्षियः अविद्यावत्तज्जाना एव केवलं विकल्प्यन्ते श्लाघन्ते अनेन यद्रूपमित्यस्य प्रश्नस्योत्तरमुक्तं भवति १३ तदेवं स्वस्यादन्त्यपर-

येन स्वरोचिषा विश्वं रोचितं रोचयाम्यहम् यथाऽर्कोऽग्निर्यथा सोमो यथर्क्षग्रह तारकाः ११ तस्मै न-
 रागवते वासुदेवाय धीमहि यन्मायया दुर्जयं यामां बुवंति जगद्गुरुम् १२ विलज्जमानया यस्य स्था-
 पापथेऽमुया विमोहिता विकल्प्यन्ते ममाहमिति दुर्क्षियः १३ इदं कर्म च कालश्च स्वभावो जीव-
 सुदेवात्परो ब्रह्मन् बान्योऽर्थोऽस्ति तत्त्वतः १४ नारायणपरावेदा देवानां नारायणां गजाः नारायण-
 नारायणपरा मरवाः १५ नारायणपरो योगो नारायणपरं तपः नारायणपरं ज्ञानं नारायणप-
 तस्यापि द्रष्टुं शस्य कूटस्थस्याखिलात्मनः सृज्यं सृजामि सृष्टो हमीक्षयैवाभिचोदितः १७

यदधिष्ठानमित्यादि नवप्रश्नानां स एवाधिष्ठानादिकं सर्वमित्युत्तरं वक्तुं तद्व्यतिरेकेणान्यस्यासत्त्वमाह इदमि-
 त्पादानरूपाणि कर्म जन्म निमित्तम् कालः तत्क्षोभकः स्वभावस्तत्परिणामहेतुः जीवो भोक्ता वासुदेवात्प-
 णाव्यतिरेकात्कार्यस्य १४ तत्प्रपंचयति द्वाभ्याम् नारायणः परः कारणं येषां ते अनेनैव शास्त्रयोनित्व-
 सर्वज्ञत्वादिकं चोक्तम् देवाश्च तदंगा ज्ञाताः अतो न तद्व्यतिरिक्ताः लोकाः स्वर्गादयस्तदानंदांशाः मरवा-
 प्राणायामादिः तपस्तत्साध्यं चित्तैकाग्र्यम् ज्ञानं तत्साध्यम् गतिस्तत्फलम् अनेनैव सर्वतदधीनमि-
 तीत्यपेक्षायामाह तस्य सृज्यमपि तेन सृष्टोऽहं सृजामि ईक्षया कटाक्षेण तत्र हेतवद्द्रष्टुरित्यादयः १७

इदानीं स्वार्थं श्रोतुं मन्वेनालंकारासंभारं श्रेयम्। यामेककथयेत्याह यतो विज्ञानं यस्य कस्तवविज्ञानदइत्यर्थः यदाधारः कस्तवाश्रयः यत्परः यदधीनः यदा सति अत्र पुरुषसमं दस्य वस्तुतंत्रः परमेश्वर इति बुद्धिः तव तपश्चरणेन तु परशंकया पृच्छामीत्याह सार्धं श्रुतुर्भिः एकः असहायः शयति पालयतीति माय। यसि स्वयमेव पराभावमप्रापयन् अकुमः श्रमरहितः यथोर्णनाभिरात्मन एव शक्तिमवष्टभ्य सृजति तद्विरोधात् २३ श्रीकृष्णः न विश्वस्मिन् परमुत्तमम् अपरमधमम् समं मध्यमं च तत्रापि नाम मनुष्यादिरूपं द्विपदत्वादिरुणः शृङ्गु नारदसंवादं प्रस्तौः। तत्रापि सदसत्स्थूलं सूक्ष्मं च किंचिदप्यन्यतो न वेद किंतु त्वत्त एव सर्वं भवतीति मन्ये ६ स तथाविधोऽपि भूतयत्तेन नोऽस्मान् स्वेदयसे मोहयसि यतः पराशंकां ईश्वरांतराशंकां प्रयच्छसि ७ यथैवाहं त्वयाऽनुशासि

यथा मत्पुत्रो नाभूत्। यदाधारो यत्परस्त्वं यदात्मकः एकः सृजति भूतानि भूतैरेवात्ममायया ४ आत्मनूभावस्यैव त्विनापराभावयन् स्वयम् आत्मशक्तिमवष्टभ्य ऊर्णनाभिरिवाकुमः ५ नाहं वेद परं ह्यस्मिन् नास्मरन् न विभो नामरूपगुणोभावं सदसत्किंचिदन्यतः ६ स भवान् चरद्द्वोरयत्तपः स समाहितः द्याधनदयसेन स्त्वं पराशंकां प्रयच्छसि ७ एतन्मोहच्छतः सर्वं सर्वज्ञसकलेश्वर विजानीहितथैवेदहं बुध्येऽनुशासितः ८ ब्रह्मोवाच सम्यक्कारुणिकस्येदं वत्स तं विचिकित्सितम् यदहं चोदितः सोम्य भगवद्दीर्यदर्शने ९ नानृतं तव तच्चापियथा मां प्रब्रवीषिभो अविज्ञाय परमत्त एतावत्त्वं यतो हि मे १०

तः शिक्षितः सन् बुद्ध्ये बुद्ध्येय तथा विशेषेण ज्ञापय ८ प्रश्नमभिनंदति वत्स हे पुत्र तवेदं विचिकित्सितं संदेहः तत्पूर्वकः प्रश्नोऽयं सम्यगित्यर्थः यतः कारुणिकस्य तवायं प्रश्नः अत्र हेतुः यत् यतः परधर्मभगवद्दीर्यप्रकाशने प्रवर्तितोऽस्मि अतस्त्वजिज्ञासरपि मयि कृणामेव कृतवानित्यर्थः ९ ननु त्वमेव भगवानित्युक्तं त्वया एकः सृजति भूतानीत्यादिना सत्यम् यथामामीश्वरत्वे न प्रभाषसे तदपि तव भाषणं नात्यंतमनृतम् यतः कारणात् एतावत्प्रभावस्य भावः एतावत्त्वं मे अस्ति किंतु मत्तः परमीश्वरमविज्ञाय ब्रूषे अतः सादृश्यात्तवेयं भ्रान्तिः न तु बुद्धिपूर्वमनृतमित्यर्थः यत ईश्वरान्मम एतावत्त्वं तमविज्ञायेति वाऽन्यः १०